Giới thiệu

**** Câu chuyện mở ra bối cảnh Hồng Hoang sơ khai, một thế giới hùng vĩ nhưng cũng đầy rẫy hiểm nguy, nơi quy luật "mạnh được yếu thua" ngự trị tuyệt đối.

Triệu Thần, một thanh niên thế kỷ 21, bất ngờ xuyên không trở về thời đại này.

Tuy nhiên, số phận trêu ngươi khi hắn không tái sinh thành một vị đại năng hay thần thú, mà lại hóa thân thành **Tiên Thiên Hoàng Trung Lý** – một trong mười đại linh căn hàng đầu của trời đất.

Tình cảnh lúc mở mắt của Triệu Thần vô cùng éo le: hắn đang nằm gọn trong miệng của Nữ Oa nương nương – vị đại thần đỉnh cấp Hồng Hoang – và suýt chút nữa đã trở thành bữa điểm tâm giúp nàng gia tăng tu vi.

Giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc, Triệu Thần đánh thức được "Hệ Thống Thôn Phệ Tối Cường".

Nhờ hệ thống này, hắn có khả năng cắn nuốt mọi thứ từ linh khí, pháp bảo, cho đến cả thiên kiếp để gia tăng sức mạnh và cướp đoạt tạo hóa.

Tận dụng cơ hội, Triệu Thần không ngần ngại thôn phệ chính những quả Hoàng Trung Lý khác trên thân cây mẹ để cấp tốc thăng cấp lên Đại La Kim Tiên, đồng thời kích hoạt các thần thông bảo mệnh như Tiên Thiên Ẩn Nặc và Tiên Thiên Độn Thuật, giúp hắn đào thoát ngoạn mục khỏi bàn tay của Nữ Oa.

Mang thân phận một quả trái cây biết tu luyện, Triệu Thần bắt đầu hành trình khuấy đảo Hồng Hoang.

Hắn tìm đến Bồng Lai Tiên Đảo, thu phục được **Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên** và đặc biệt là thôn phệ được **Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu** – một Hỗn Độn Chí Bảo giúp hắn che giấu thiên cơ, sở hữu không gian Hồng Mông riêng biệt và đứng ở thế bất bại trước cả Thánh Nhân.

Đỉnh điểm của sự bá đạo là khi Triệu Thần tham gia buổi giảng đạo tại Tử Tiêu Cung của Hồng Quân Đạo Tổ.

Hắn không chỉ mặt dày cướp chỗ ngồi (bồ đoàn thánh vị) của Tiếp Dẫn đạo nhân mà còn được Hồng Quân nể trọng gọi là "Đạo hữu" do nhầm tưởng hắn là sinh linh Hỗn Độn cùng thời.

Tại Phân Bảo Nhan, Triệu Thần trở thành nỗi khiếp sợ của chư thần khi sử dụng hệ thống để thôn phệ trực tiếp các pháp bảo trấn phái.

Hắn nuốt trọn **Hỗn Độn Chung** (bạn sinh chí bảo của Đông Hoàng Thái Nhất) và **Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên** (của Tiếp Dẫn), khiến các đại năng Hồng Hoang vừa tức tối vừa kinh hãi nhưng không làm gì được.

Không dừng lại ở việc vơ vét bảo vật, Triệu Thần còn chọn con đường tu luyện nghịch thiên: **Dùng lực chứng đạo**, kế thừa di chí của Bàn Cổ đại thần.

Hắn thâm nhập vào Bàn Cổ Điện của Vu Tộc, dung hợp trái tim Bàn Cổ và được Thập Nhị Tổ Vu tôn xưng làm "Vu Tôn".

Bên trong hình hài quả Hoàng Trung Lý, hắn đang âm thầm thai nghén một "Hỗn Độn Thần Thai" – một thân xác Hỗn Độn Ma Thần mang sức mạnh hủy diệt, chờ ngày phá kén hóa hình.

Bước ngoặt lớn nhất của câu chuyện diễn ra khi Triệu Thần can thiệp vào quá trình Nữ Oa tạo ra Nhân tộc.

Hắn chia sẻ công đức tạo nhân, trở thành "Nhân Tộc Thánh Sư".

Khi Yêu Tộc (Thiên Đình) tàn sát nhân loại để luyện Đồ Vu Kiếm nhằm đối phó Vu Tộc, và Nữ Oa – Thánh Mẫu của loài người – lại chọn cách khoanh tay đứng nhìn vì "thiên số", Triệu Thần đã nổi giận xung thiên.

Một mình một thương, đầu đội Hỗn Độn Châu, Triệu Thần một thân sát phạt đánh lên tận 33 tầng trời, đạp nát Lăng Tiêu Bảo Điện, tàn sát Yêu Thần, đánh cho Đế Tuấn và Thái Nhất (dù là Chuẩn Thánh đỉnh phong) phải thừa sống thiếu chết.

Hắn đứng trước mặt Nữ Oa Thánh Nhân, đanh thép lên án sự vô tình của nàng, dùng ý chí của ức vạn nhân tộc phế bỏ danh hiệu "Thánh Mẫu" và tự mình đăng cơ trở thành "Nhân Tộc Thánh Phụ" duy nhất, người bảo hộ thực sự của loài người.

Thậm chí, hắn còn điên cuồng kích hoạt sức mạnh, cưỡng ép bản thân đạt đến cảnh giới Thánh Nhân trong thời gian ngắn để trấn áp Nữ Oa, nhốt nàng vào Oa Hoàng Cung, làm chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

Câu chuyện là hành trình của một "quả trái cây" từ chỗ bị săn đuổi trở thành một tồn tại tối cao, dám nghịch thiên cải mệnh, đấu lại Thiên Đạo, bảo vệ Nhân tộc và viết lại trật tự của thế giới thần thoại.
****

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 1

Đời người sao mà vô thường đến thế, có những lúc rõ ràng đang ngủ trong ký túc xá, lại bỗng dưng trở thành trái cây trong miệng người khác.

Giờ phút này, Triệu Thần chỉ muốn khóc mà không có nước mắt.

Trước mắt là một nữ tử khuynh quốc khuynh thành, đẹp đến mức không thể tả bằng lời.

Nàng có khí chất thoát tục, thánh khiết vô ngần, băng thanh ngọc khiết.

Mái tóc dài ba nghìn sợi buông xõa, vầng hào quang thần thánh dịu dàng lan tỏa ra xung quanh.

Cao quý, thanh lịch, thánh khiết, siêu phàm, lại mang một vẻ đẹp thoát tục không gì sánh bằng.

Có lẽ tiên nữ trên cung trăng cũng không thể bì được.

Đôi mắt long lanh như phủ một lớp sương mờ, tựa hai vầng trăng khuyết lạnh lùng, bị một tầng mây mù che khuất, khiến người ta không kìm được mà bị thu hút, chìm đắm, muốn khám phá cho tường tận.

Ngũ quan cực kỳ tinh xảo hoàn mỹ, không một tì vết, tạo nên một khuôn mặt xinh đẹp động lòng người, khiến người ta phải nín thở.

Nhưng một nữ tử tuyệt mỹ như vậy, lúc này lại đang nhìn chằm chằm Triệu Thần, đầy hứng thú nói: “Bây giờ ta có thể ăn ngươi được chưa?” Triệu Thần lúc này sợ đến vỡ mật.

Chuyện phải kể lại từ mười phút trước.

Mười phút trước, Triệu Thần chỉ là một sinh viên bình thường ở thế kỷ hai mươi mốt.

Trong lúc đang ngủ ở ký túc xá, hắn bất ngờ xuyên không, xuyên đến thế giới Hồng Hoang.

Vốn dĩ xuyên không thì cứ xuyên không thôi, dù sao Triệu Thần cũng không có nhiều tình cảm với thế giới mà hắn đang sống.

Nhưng vấn đề chết tiệt đã xảy ra.

Hắn phát hiện mình xuyên không đến một nơi vô cùng ấm áp, toàn thân trên dưới đều mềm mại ấm áp.

Nhìn kỹ lại, Triệu Thần mới phát hiện mình đang ở trong miệng một người, nằm trên lưỡi của đối phương.

Phía sau là yết hầu, phía trên là chiếc lưỡi gà đáng yêu, chỉ cần sơ sẩy một chút là sẽ lăn vào bụng ấm.

Triệu Thần đương nhiên không chịu, lập tức hóa thành một đạo linh quang bay ra ngoài.

Bay ra ngoài rồi mới phát hiện, mình đã biến thành tiên thiên linh tính, mà người định ăn mình chính là đại thần đỉnh cấp Hồng Hoang, Nữ Oa nương nương.

Thế là mới có cảnh tượng bây giờ.

Nữ Oa đại thần khuynh quốc khuynh thành nhìn Triệu Thần, bình thản nói: "Nếu không còn gì để nói, ta ăn ngươi đây." Vừa rồi Nữ Oa cũng ngơ ngác, đang chuẩn bị nuốt xuống thì một quả Hoàng Trung Lý tiên thiên lại bay ra từ trong miệng.

Không những biết bay, mà còn biết nói.

Một quả Hoàng Trung Lý tiên thiên tu luyện ra linh thức, khiến Nữ Oa vô cùng kinh ngạc.

Nhưng điều đó không có nghĩa là Nữ Oa nương nương sẽ buông tha, ngược lại, tiên thiên linh căn tu luyện ra linh thức lại càng có lợi hơn.

Nàng liền dùng thần lực giam cầm quả Hoàng Trung Lý kia lại.

Nhất định phải ăn, tiên thiên linh căn tu luyện ra linh thức chính là một cơ duyên lớn.

Hồng Hoang vốn là một thế giới cá lớn nuốt cá bé.

Hơn nữa, ở đẳng cấp này, tiên thiên linh căn bình thường tác dụng không lớn, nhưng quả này lại có ý nghĩa phi phàm, không thể không ăn.

Nhìn Triệu Thần đang bị giam cầm trong tay không nói gì thêm, Nữ Oa há miệng định nuốt xuống.

"Khoan, khoan, khoan đã!!" Trên bàn tay ngọc ngà của Nữ Oa, Triệu Thần sợ hãi vội vàng lên tiếng.

"Hử?" Nữ Oa nương nương nhìn Triệu Thần trong tay, đầy hứng thú hỏi.

"Ta?

Ngươi tha cho ta, ngươi có tha không?" Triệu Thần trong lòng muốn khóc mà không có nước mắt, trời ơi, có cần phải đùa giỡn như vậy không, ông trời ơi, con đã đắc tội với người ở đâu chứ?

Người khác xuyên không đến Hồng Hoang, không được trang bị hệ thống hợp thành thì cũng được hệ thống lựa chọn thần cấp, tệ nhất cũng là mở đầu với ức vạn công đức, còn mình mở đầu lại đụng phải Nữ Oa nương nương?

Sắp bị ăn thịt một miếng rồi ư?

Phải làm sao?

Mình nên làm gì đây?

Chương 2

Ai có cách gì không, đang online đợi, gấp lắm rồi!

Triệu Thần lòng rối như tơ.

Ai mà không sợ chứ.

Hiện tại hắn chỉ là một linh căn vừa mới tu luyện ra linh thức, làm sao là đối thủ của Nữ Oa, người có thực lực đỉnh cấp nhất Hồng Hoang?

Hai bên làm sao so sánh được?

Chẳng lẽ phải nhận mệnh chui vào bụng Nữ Oa sao?

Đúng lúc đó, trong cơn nguy cấp tột cùng, một âm thanh đột nhiên vang lên bên tai hắn.

"Đinh đông, hệ thống thôn phệ mạnh nhất đang được liên kết với túc chủ." "Đinh đông, hệ thống liên kết thành công!" "Hệ thống!!" Nghe thấy âm thanh này, Triệu Thần vô cùng kích động.

Đương nhiên Nữ Oa không nhìn thấy cảnh này, nhiều nhất chỉ có thể thấy quả Hoàng Trung Lý tiên thiên xinh đẹp đang không ngừng run rẩy trong bàn tay ngọc ngà của nàng.

"Hệ thống, ngươi có tác dụng gì?" Triệu Thần lập tức hỏi trong lòng.

Hệ thống trả lời.

"Trả lời túc chủ, hệ thống này tên là hệ thống thôn phệ mạnh nhất, đúng như tên gọi, chỉ cần thôn phệ là có thể trở nên mạnh hơn, có thể sở hữu tất cả căn nguyên tu vi và đặc tính của đối phương.

Hệ thống này có thể bỏ qua chênh lệch đẳng cấp để trực tiếp thôn

phệ, nhưng loại thôn phệ này mỗi tháng chỉ có thể sử dụng một lần, và không thể thôn phệ sinh vật sống.

Nhưng nếu tu vi cảnh giới đều thấp hơn túc chủ, thì có thể trực tiếp thôn phệ, không giới hạn sinh vật sống." "Không thể thôn phệ sinh vật sống?

Tiếc thật, nếu không ta đã nuốt luôn Nữ Oa trước mắt này rồi!!" Triệu Thần trong lòng hung hăng nghĩ.

Chẳng lẽ chỉ cho phép Nữ Oa nuốt ta, không cho phép ta nuốt Nữ Oa?

Ý nghĩ này không thành hiện thực được, bởi vì Nữ Oa là sinh vật sống, hơn nữa chênh lệch giữa hai bên quá lớn.

Thế là Triệu Thần lại chuyển sự chú ý sang gốc tiên thiên linh căn bên cạnh: "Hệ thống, ta có thể thôn phệ chúng không?" Trên gốc tiên thiên linh căn có kết tám quả Hoàng Trung Lý, cộng thêm hắn nữa là quả thứ chín, ứng với cửu cực chi số!

Tám quả Hoàng Trung Lý này, mỗi một quả đều có thể giúp người ta thành Đại La Kim Tiên, nếu hắn có thể thôn phệ hết chúng, dù không đánh lại Nữ Oa, nhưng thực lực để chạy trốn chắc là có chứ?

Nghe câu hỏi này, hệ thống lập tức trả lời: "Có thể, tám quả kia cùng nguồn gốc với túc chủ, túc chủ không cần dùng thôn phệ đặc biệt, có thể trực tiếp thôn phệ." "Trực tiếp thôn phệ!" Mắt Triệu Thần sáng lên.

Nhưng hệ thống nói cho hắn biết, thôn phệ trực tiếp ít nhất phải tiếp xúc được, mà hiện tại hắn đang bị giam cầm trong tay Nữ Oa, không thể tiếp xúc được.

"Mẹ kiếp, làm sao bây giờ?

Đang online đợi, gấp lắm rồi!!" Lúc này, thấy Triệu Thần trong

tay mình bị giam cầm mãi không lên tiếng, Nữ Oa nhàn nhạt nói: "Nếu ngươi mãi không nói, vậy ta ăn ngươi đây." Nói xong, nàng dùng hai ngón tay kẹp lấy Triệu Thần định đưa vào miệng.

"Khoan, khoan đã!!" Triệu Thần sợ hãi lập tức lên tiếng.

Nữ Oa nhìn hắn không nói gì.

Triệu Thần nói: "Nữ...

Nữ Oa đại thần, bây giờ người ăn ta tác dụng không lớn đâu." Triệu Thần run rẩy nói.

"Ồ?

Ngươi biết ta sao?" Nữ Oa mỉm cười khuynh thành, trong thoáng chốc trời đất đều mất đi màu sắc, Triệu Thần cũng ngẩn ngơ nhìn.

Nhưng nghĩ đến việc Nữ Oa sắp ăn mình, Triệu Thần lập tức hoàn hồn, vội vàng nói: "Nữ Oa đại thần, ta bây giờ mới tu luyện ra linh thức, người ăn ta ý nghĩa không lớn.

Hay là người thả ta về gốc tiên thiên linh căn, để ta đi thôn phệ tám quả Hoàng Trung Lý còn lại, như vậy người ăn ta mới có lợi lớn cho người!" "Ồ?

Có thể thôn phệ lẫn nhau sao?" Nữ Oa đầy hứng thú nói.

Triệu Thần run rẩy mở lời: "Chúng ta vốn cùng một gốc sinh ra, ta thôn phệ chúng có thể tăng cường bản nguyên, đạt được hiệu quả cửu cửu quy nhất.

Nữ Oa đại thần thần thông quảng đại, dù sao ta cũng không chạy thoát được, hay là người thả ta đi thôn phệ, chỉ hy vọng lúc người ăn ta, có thể giữ lại nguyên thần của ta!" Nữ Oa nhìn Triệu Thần trong tay hai lần, đôi mắt đẹp khẽ lóe lên.

Quả Hoàng Trung Lý này nói không sai, cho dù nó thôn phệ tám

quả còn lại, nàng cũng có mười phần chắc chắn không để nó chạy thoát.

“Nếu đã như vậy, bản tọa sẽ cho ngươi đi thôn phệ.

Đợi ngươi thôn phệ xong, chỉ cần ngươi không chạy trốn, sau khi bản tọa hấp thu hết tất cả linh vận trên người ngươi, sẽ lấy thần thức của ngươi ra, giúp ngươi tái tạo thân thể.” Nói xong, Nữ Oa liền buông tay, vận dụng một luồng thần lực đưa Triệu Thần đến gốc tiên thiên linh căn bên cạnh.

“Cảm tạ Nữ Oa đại thần!

Cảm tạ Nữ Oa đại thần!” Triệu Thần vẻ mặt cảm kích, sau đó nhìn tám quả Hoàng Trung Lý tiên thiên, trong lòng nóng rực.

Không chút do dự, hắn trực tiếp ra lệnh cho hệ thống trong lòng: “Hệ thống, thôn phệ cho ta!” Giây tiếp theo, chỉ thấy một cái miệng lớn xuất hiện từ hư không, trong ánh mắt kinh ngạc của Nữ Oa, một ngụm nuốt chửng một quả Hoàng Trung Lý.

Trong khoảnh khắc, Triệu Thần tỏa ra vạn đạo hào quang, ngàn tia sáng lành, phảng phất như ngôi sao rực rỡ nhất giữa trời đất.

Mắt Nữ Oa sáng lên, nàng mím môi, Triệu Thần trông lại càng thêm hấp dẫn.

Lúc này, trong đầu Triệu Thần xuất hiện một âm thanh.

“Đinh, chúc mừng túc chủ thôn phệ thành công!

Trở thành Tiên Thiên Đại La Kim Tiên!” Trong một thoáng, Triệu Thần chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh chưa từng có đang cuộn trào trong cơ thể.

Đỉnh đầu hiện tam hoa, lồng ngực xuất ngũ khí, siêu việt thời gian và không gian, trực tiếp trở thành Tiên Thiên Đại La Kim Tiên!

Vốn dĩ tu vi của Triệu Thần chỉ có Kim Tiên, trong thế giới Hồng Hoang, đó là kết quả của sự áp chế của Thiên Đạo.

Giống như nhân sâm thành tinh, mặc dù người khác ăn nó có thể thành tiên đắc đạo, nhưng bản thân nó lại thực lực yếu ớt.

Nếu không tại sao các tiên thiên linh căn khác không thành tinh?

Tiên thiên linh bảo không thành tinh?

Hay tiên thiên chí bảo?

Chẳng lẽ căn nguyên của chúng kém sao?

Bị người khác nô dịch?

Không muốn tự do sao?

Không phải không muốn, mà không có cách nào.

Tiên thiên linh căn, linh bảo thành tinh là trái với định luật trời đất, đương nhiên bây giờ Triệu Thần là ngoại lệ.

Cộng thêm hệ thống thôn phệ mạnh nhất, hấp thu 100% tinh hoa của đối phương vào người, nếu không Triệu Thần có thể thôn phệ, nhưng hiệu quả sẽ không mạnh mẽ như bây giờ.

Lúc này Triệu Thần lại thôn phệ thêm hai quả, trong thoáng chốc hóa thành vầng thái dương vạn cổ bất biến!

Chỉ tiếc là, bây giờ Triệu Thần đã ẩn giấu tu vi, dưới sự giúp đỡ của hệ thống, ngay cả Nữ Oa cũng không phát hiện ra.

Nếu không Nữ Oa đã biến sắc, không thể nào để Triệu Thần tiếp tục thôn phệ, để phòng vạn nhất, trực tiếp ăn luôn cho xong.

Lúc này, sau khi lại thôn phệ hai quả Hoàng Trung Lý, trong đầu Triệu Thần vang lên âm thanh.

“Đinh, chúc mừng túc chủ trở thành Tiên Thiên Đại La Kim Tiên

trung kỳ!" Linh khí tiêu hao để tu tiên tăng lên theo cấp số nhân.

Chương 3

Triệu Thần bây giờ giống như nhân vật trong game, lên cấp cần lượng lớn kinh nghiệm, mỗi lần một cao hơn.

Đương nhiên, không thể thực sự so sánh với game, vì có đủ linh khí cũng chưa chắc đã đột phá được.

Trong thế giới Hồng Hoang, người ta coi trọng căn nguyên, công đức và cơ duyên.

Cho nên bây giờ hai quả Hoàng Trung Lý mới giúp hắn thành Đại La Kim Tiên trung kỳ, Triệu Thần cũng không ngoại lệ.

Nhưng khi Triệu Thần thôn phệ xong quả Hoàng Trung Lý thứ tư, "Đinh, chúc mừng túc chủ, kích hoạt tiên thiên thiên phú, Tiên Thiên Ẩn Nặc!" "Đinh, chúc mừng túc chủ, kích hoạt tiên thiên thiên phú, Tiên Thiên Độn Thuật!" 【Tiên Thiên Ẩn Nặc thiên phú: Có thể ẩn giấu khí tức của mình trong một khoảng thời gian, không ai có thể phát hiện.

Chú thích: Là một tiên thiên linh căn đã hóa hình, trong quá trình trưởng thành phải chú ý không bị người khác ăn mất.】【Tiên Thiên Độn Thuật: Dịch chuyển ức vạn quang niên, có thể tiến vào các loại tiên thiên linh trận, tiên thiên pháp trận để bảo vệ bản thân.

Chú thích: Là một tiên thiên linh căn đỉnh cấp, làm sao có thể không có kỹ năng tự vệ?】 "Tiên Thiên Ẩn Nặc!" "Tiên Thiên Độn Thuật!" Mắt Triệu Thần sáng lên, hắn vô cùng phấn khích, đang sầu não không có cách nào chạy trốn, bây giờ đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh, chết đuối vớ được cọc!

Tiên Thiên Độn Thuật có thể giúp hắn chạy trốn.

Tiên Thiên Ẩn Nặc có thể giúp hắn ẩn mình khi Nữ Oa đuổi theo, khiến nàng không tìm thấy!

Hai kỹ năng thiên phú này quả là phối hợp hoàn hảo!

Lúc này, Triệu Thần ăn quả thứ sáu, thứ bảy.

Trong đầu lại vang lên tiếng hệ thống.

"Đinh, chúc mừng túc chủ, nhận được đỉnh cấp tiên thiên căn nguyên!" "Đinh, chúc mừng túc chủ, nhận được thiên phú hảo cảm với các loại tiên thiên linh căn, tiên thiên linh bảo, tiên thiên chí bảo!" Đỉnh cấp tiên thiên căn nguyên thì không cần phải nói nhiều, Hồng Hoang coi trọng nhất chính là căn nguyên.

Về phần thiên phú hảo cảm với các loại tiên thiên linh căn, linh bảo, chí bảo, nói trắng ra là Triệu Thần cùng nguồn gốc với chúng, giống như tiền bối đã tu luyện ra linh thức.

Trong số đông đảo tiên thiên linh căn, linh bảo, hắn có tác dụng làm gương, tự nhiên sẽ nhận được sự sùng bái và hảo cảm của những linh căn, linh bảo đó.

"Chúc mừng, túc chủ thôn phệ thành công, trở thành Tiên Thiên Đại La Kim Tiên cao giai!" Cuối cùng!

Cuối cùng Triệu Thần cũng trở thành Tiên Thiên Đại La Kim Tiên cao giai, hắn mừng đến rơi nước mắt.

Nhìn gốc tiên thiên linh căn còn lại, Triệu Thần dứt khoát làm tới cùng, nhân lúc Nữ Oa không chú ý, cuỗm lấy nó rồi chạy.

Vừa chạy vừa cười lớn: "Ha ha ha ha, ta đi đây!" "!?" Lúc này, Nữ Oa đang vui mừng vì sự biến hóa to lớn của Triệu Thần, nhưng không ngờ Triệu Thần lại nuốt xong rồi chạy, còn cuỗm đi cả gốc tiên thiên linh căn.

Nữ Oa sững sờ, rồi tức giận không chịu nổi.

“Hay cho ngươi, bản tọa cho ngươi cơ hội thôn phệ, ngươi lại dám lừa gạt bản tọa, nhân cơ hội chạy trốn.

Bản tọa nhất định phải bắt được ngươi, rồi ăn thịt ngươi!” Nói xong, Nữ Oa liền đạp mây lành, thi triển đại thần thông đuổi theo.

Nữ Oa là tiên thiên đại thần, tốc độ tự nhiên nhanh vô cùng.

Nhưng nhờ vào Tiên Thiên Độn Thuật, Triệu Thần lại đi trước một bước, nên lúc đầu đã kéo ra một khoảng cách khá xa.

“Kỳ lạ, tại sao ta không cảm nhận được một tia khí tức nào?” Nữ Oa nhíu mày, xuyên qua giữa những tầng mây.

Nàng thi triển thần thông thông thiên, khóa chặt khí tức của Triệu Thần, bất kể Triệu Thần chạy đến chân trời góc bể, nàng đều có thể tìm thấy.

Nhưng đột nhiên Triệu Thần như biến mất khỏi không trung, mặc cho Nữ Oa tìm kiếm thế nào cũng không tìm thấy, không thể định vị được khí tức của Triệu Thần!

“Khá lắm, bản tọa đã xem thường ngươi rồi, lại có thể che giấu khí tức của mình, không để bản tọa khóa chặt!” Nữ Oa lập tức phản ứng, tức đến dậm chân.

Một cơ duyên lớn như vậy mà lại mất đi, Nữ Oa nhìn về hướng Triệu Thần chạy trốn, tức giận nói: “Tiên Thiên Hoàng Trung Lý, đừng để bản tọa gặp lại ngươi, nếu không bản tọa nhất định sẽ ăn thịt ngươi!” Lúc này, Triệu Thần thoát được lên trời cười ha hả: “Ha ha, tự do rồi!

Tự do rồi!

Ta cuối cùng cũng tự do rồi, bây giờ đã thoát khỏi lòng bàn tay của

Nữ Oa, Hồng Hoang rộng lớn, trời cao mặc chim bay a!" Hắn xuyên qua các tầng mây, vô cùng tự tại.

Mặc dù lúc này Triệu Thần đã có tu vi Đại La Kim Tiên cao giai, nhưng vẫn chưa hóa hình.

Đó là vì trong thế giới Hồng Hoang, muốn hóa hình phải độ kiếp hóa hình, chỉ có như vậy mới có thể nghịch thiên cải mệnh, hóa thành hình người.

Triệu Thần cảm thấy mình là tiên thiên linh căn, tu ra thần thức, đã là trái với thiên đức, một khi hóa hình, tất sẽ bị Thiên Đạo trừng phạt vô tình.

Cho nên không chuẩn bị vạn toàn, Triệu Thần sẽ không hóa hình.

Bây giờ hắn có tu vi Đại La Kim Tiên cao giai, chỉ cần không đụng phải những đại thần tiên thiên đỉnh cấp như Nữ Oa, Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Đông Hoàng, Hi Hòa, Thường Hi, Minh Hà, thì tự nhiên không có gì đáng ngại.

Nhưng lúc này.

"Đại ca xem kìa!

Một quả trái cây biết bay!" "Trái cây biết bay?

Ha ha ha, nhất định là tiên thiên linh căn đỉnh cấp nhất, mau mau lên, bắt lấy nó, rồi anh em ta chia nhau ăn, nhất định có thể tăng tiến tu vi, lúc đó tiến giai Đại La Kim Tiên cũng không thành vấn đề!" Đột nhiên hai giọng nói ngang ngược truyền đến, Triệu Thần quay đầu lại thì thấy hai con giao long.

Chúng mang thân hình to lớn xuyên qua mây, bay về phía này, lớp vảy trên người như được đúc bằng sắt nóng chảy, lấp lánh ánh kim loại.

“Hay lắm, vừa hay có hai kẻ có thể thôn phệ, Nữ Oa ta đánh không lại, chẳng lẽ hai ngươi ta cũng đánh không lại sao?” Mắt Triệu Thần sáng lên, không những không chạy trốn mà còn chủ động lao về phía hai con giao long.

“Đại ca, nó chủ động bay về phía chúng ta!” “Ha ha ha, tốt, xem ra quả nhiên là cơ duyên của ta, xem lão tử nuốt ngươi đây!” Hai con giao long giật mình, sau đó một con hắc giao cười ha hả, trực tiếp há miệng lớn cắn về phía Triệu Thần!

“Cắn ta?

Xem ta làm gãy răng của ngươi đây!” Nhìn thấy con hắc giao kia muốn ăn mình, Triệu Thần trực tiếp bay thẳng về phía nó.

Theo lý mà nói, tu vi của hai con giao long không tệ, đều là Kim Tiên.

Nhưng đáng tiếc, Triệu Thần là Tiên Thiên Đại La Kim Tiên.

Giây tiếp theo, Triệu Thần đâm vào hàm trên của con giao long kia, trong thoáng chốc một đống răng gãy vụn.

“Ôi răng của ta!” “Đại ca!!” Con hắc giao long kia rất giống người, ôm miệng nhảy lên nhảy xuống, con bạch giao bên cạnh giật mình.

“Nuốt ta?

Xem ta nuốt các ngươi đây!” Triệu Thần từ trên trời giáng xuống, trong thoáng chốc hóa thành vầng thái dương vạn cổ.

“!?” “...Không thể nào?” Hai con giao long kinh hãi thất sắc, bị một quả trái cây áp chế!

“Hồng Hoang rộng lớn, không có gì là không thể!

Thôn phệ cho ta!” Triệu Thần gầm lên một tiếng, trong thoáng

chốc hai con giao long như bị hút cạn tinh huyết, hóa thành tro bụi.

Tu vi của chúng, tất cả của chúng, toàn bộ đều thuộc về Triệu Thần!

Lúc này Triệu Thần lại tăng thêm một chút sức mạnh!

"Thôn phệ huyết nhục của hai con giao long, thân thể ta đã có biến hóa." Triệu Thần kinh hỷ phát hiện, trong thân thể Hoàng Trung Lý của mình, tinh túy thuần túy nhất của hai con rồng kia đã tập trung lại một chỗ, bắt đầu thai nghén một thần thai.

Mặc dù thần thai này còn yếu ớt, nhưng chỉ cần Triệu Thần không ngừng cung cấp tinh huyết, thần thai này sẽ ra đời.

Thần thai, thần thai.

"Tốt quá rồi, mặc dù hai con giao long không đủ để ngưng tụ một phần ức vạn của thần thai, nhưng đây là một khởi đầu tốt, như vậy ta có thể tập hợp sở trường của trăm nhà, ngưng tụ thần thai mạnh nhất!" Hồng Hoang thế giới lớn như vậy, Triệu Thần từ từ thu thập tinh huyết, tập hợp sở trường của các đại sinh linh, kết hợp với căn nguyên tiên thiên đỉnh cấp vốn có của mình, tuyệt đối có thể ngưng tụ ra thần thai mạnh nhất.

Có một điểm, nếu lấy tư chất hiện tại đi trải qua kiếp hóa hình, tất sẽ cửu tử nhất sinh.

Nhưng nếu ngưng tụ thần thai thì lại khác, vì thần thai vốn là huyết của vạn linh, là máu của sinh linh trong thế giới Hồng Hoang này.

Chương 4

Như vậy, thân thể tiên thiên linh căn, thân thể thần thai, Triệu Thần đã có hai thân thể, thật là sung sướng.

Lúc này, Triệu Thần đang đắc ý, nhưng đúng lúc đó, đột nhiên trên đỉnh đầu có một đạo tiên quang chiếu xuống, trong thoáng chốc giam cầm hắn lại.

Hắn ngẩng đầu lên, chỉ thấy một nữ tử khuynh quốc khuynh thành, phong hoa tuyệt đại, đang nhìn hắn với nụ cười như không cười.

Triệu Thần lập tức sợ đến hồn bay phách lạc.

"Mạng ta xong rồi!" Lúc này, Triệu Thần chỉ muốn khóc mà không có nước mắt: "Sao ta lại gặp phải nàng nữa rồi!" Trên cao, Nữ Oa cười đầy ẩn ý: "Tiên Thiên Hoàng Trung Lý, xem ra ngươi với bản tọa có duyên." Nói rồi, nàng cong ngón tay ngọc thon dài, điều khiển thần lực giam cầm Triệu Thần bay về phía mình.

"Có duyên cái con khỉ!" Triệu Thần thầm chửi trong lòng, cả người sắp sụp đổ rồi.

"Nữ Oa đại thần, người tha cho ta được không?

Đợi ta hóa thành hình người, ta sẽ cho người ăn 'phía dưới' của ta, lúc đó hiệu quả còn lớn hơn!" "'Phía dưới'?" Nữ Oa nhíu đôi mày thanh tú, không biết tại sao nàng lại có ác cảm bẩm sinh với câu nói này, tuyệt đối không phải lời hay.

Nàng liền lắc đầu: "Không cần đâu, ngươi quỷ kế đa đoan, để phòng có biến, bây giờ ăn ngươi là được rồi.

Về phần hóa hình, vào bụng bản tọa rồi, bản tọa sẽ không luyện

hóa nguyên thần của ngươi, mặc dù linh vận của ngươi bị bản tọa đoạt mất, nhưng bản tọa cũng có thể dùng thần lực giúp ngươi hóa hình, lúc đó theo bên cạnh bản tọa làm một đồng tử, cũng là tạo hóa của ngươi." "Tạo hóa?

Tạo hóa cái mẹ ngươi!" Triệu Thần sụp đổ chửi thầm trong lòng.

Tìm Nữ Oa làm vợ, dù sao cũng là tiên thiên nữ thần ai mà không muốn?

Nhưng không phải tìm Nữ Oa làm mẹ a!

Nhìn thấy mình ngày càng gần Nữ Oa, Triệu Thần trong lòng gào thét: "Chết rồi!

Chết rồi!

Chết rồi!" "Hệ thống mau nghĩ cách đi a!!" May thay, vừa dứt lời, trong đầu Triệu Thần lập tức vang lên một âm thanh.

"Đinh, chúc mừng túc chủ, thôn phệ tiên thiên linh căn, tu vi tăng lên Đại La Kim Tiên đỉnh phong!" "Đinh, chúc mừng túc chủ, kích hoạt Vương giả thiên phú!" 【Vương giả thiên phú, thân là tiên thiên linh căn đã hóa hình, bẩm sinh cao quý, là vua trong các tiên thiên linh căn, các tiên thiên linh căn khác khi nhìn thấy đều sẽ không tự chủ được mà thần phục.】 "Tu vi tăng lên Đại La Kim Tiên đỉnh phong!!" Đối với Vương giả chi tư, hiện tại đối với Triệu Thần không quan trọng, nhưng tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, bây giờ lại có thể cứu mạng a!

Giây tiếp theo, Triệu Thần cảm thấy bản thân mạnh mẽ vô cùng, mạnh hơn vừa rồi gấp mấy trăm lần!

Tiên Thiên Đại La Kim Tiên, mỗi khi lên một bậc thang nhỏ đều là biến hóa kinh thiên động địa.

Nếu không những vị tiên thiên trong thế giới Hồng Hoang kia,

động một chút là tu luyện mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm, chẳng lẽ đều tu luyện vô ích sao?

Linh khí tích lũy được chắc chắn là khổng lồ.

Nhìn thấy Nữ Oa ngày càng gần, hắn không chút do dự trực tiếp bộc phát toàn bộ tu vi, trong khoảnh khắc tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tựa như ức ức ức ức ức triệu ngôi sao bùng nổ.

Uy lực đó đủ để chấn động đa nguyên vũ trụ, các thế giới song song.

Lúc này Nữ Oa đang vui mừng, vốn đã định từ bỏ quả Hoàng Trung Lý tiên thiên kia, nhưng không ngờ trên đường trở về lại gặp được, khiến Nữ Oa vui mừng khôn xiết.

Nàng lập tức, nhân lúc Triệu Thần không chú ý, từ trên cao ra tay giam cầm, nhưng để không làm tổn thương Triệu Thần, làm thất thoát linh vận, cho nên Nữ Oa không dám dùng toàn lực.

Nhưng lúc này, Triệu Thần đã bộc phát!

Nếu Nữ Oa dùng toàn lực giam cầm Triệu Thần, thì không có gì ngoại lệ, dù có tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Triệu Thần cũng không thể thoát ra được.

Nhưng chủ yếu là bây giờ Nữ Oa không dùng toàn lực, sự bộc phát đột ngột của Triệu Thần, thậm chí còn làm đầu ngón tay Nữ Oa bị thương một chút, để lại một giọt máu.

Mặc dù vết thương nhỏ gần như không đáng kể, trong nháy mắt đã hồi phục, nhưng nó thực sự đã để lại một giọt máu.

"Tinh huyết của Nữ Oa!" Mắt Triệu Thần sáng lên, lúc này đã thoát khỏi sự giam cầm của Nữ Oa, không chút do dự, cuỗm lấy giọt máu đó rồi chạy như một làn khói.

Sau đó dung nhập vào thần thai, toàn lực luyện hóa.

"Ta đối phó không lại ngươi Nữ Oa, chẳng lẽ ta đối phó không lại một giọt máu của ngươi sao?

Đừng quên ta đã là Tiên Thiên Đại La Kim Tiên đỉnh phong tu vi!" Triệu Thần vừa chạy vừa hưng phấn nói.

Giọt máu của Nữ Oa trong suốt như pha lê, bên trong ẩn chứa vũ trụ bao la, nhật nguyệt tinh thần lưu chuyển, phi tiên biến hóa, quả là bảo dược đoạt tạo hóa của trời đất!

Lúc này Nữ Oa hơi sững sờ, rồi lập tức phản ứng: "Lại để nó chạy thoát, còn lấy đi một giọt tinh huyết của bản tọa, nhưng ngươi tưởng tinh huyết của bản tôn dễ lấy vậy sao?" Nữ Oa lập tức bắt đầu thi triển đại thần thông, truy tìm tung tích của giọt máu đó, không truy ra được Triệu Thần, chẳng lẽ không truy ra được giọt máu đó sao?

Đúng là không ai vấp ngã hai lần ở cùng một chỗ.

Đối với Nữ Oa cũng là một sự sỉ nhục a.

"Xem ra không thể nương tay được nữa, một khi gặp phải phải lập tức nuốt xuống, sau đó toàn lực luyện hóa!" Nữ Oa thầm nghĩ, rồi toàn lực truy tìm.

Nhưng giây tiếp theo, khuôn mặt tiên tử tuyệt mỹ hơi biến sắc: "Bản tọa không truy ra được tung tích giọt máu của bản tọa?" Cùng lúc đó ở một nơi khác, Triệu Thần vừa bay vừa la lớn: "Hệ thống giúp ta che giấu giọt máu này, tuyệt đối đừng để Nữ Oa tra ra!" "Vâng, túc chủ!" Trong đầu vang lên tiếng đáp lại của hệ thống.

Sau đó Triệu Thần vừa bay vừa toàn lực luyện hóa.

Sợ bị Nữ Oa tìm thấy, nên hắn cứ thế bay suốt mấy chục năm.

Cuối cùng, sau mấy chục năm, giọt tinh huyết của Nữ Oa hoàn

toàn nổ tung, giống như một vụ nổ Big Bang.

Lượng lớn tinh hoa tràn vào thần thai trong cơ thể Triệu Thần, khiến thần thai lại có những biến hóa mới.

Lúc này thần thai của Triệu Thần được bao bọc bởi lượng lớn tinh túy ở giữa, mỗi một hạt tinh túy giống như một ngôi sao, thần thai tựa như đứa con của các vì sao.

"Một giọt tinh huyết của Nữ Oa tuy tác dụng to lớn, nhưng còn lâu mới đủ, ta phải thu thập các loại tinh túy của trời đất, ngưng tụ kim thân mạnh nhất." Triệu Thần quyết định, rồi bay xuống dưới.

Bay trên cao mấy chục năm, giọt tinh huyết cũng đã luyện hóa, Nữ Oa dù thần thông quảng đại cũng không tìm thấy được nữa đâu.

Triệu Thần bay xuống tầng bình lưu, nhìn thấy một vùng biển rộng lớn vô tận.

"Ra là ta đã bất tri bất giác đến trên biển Hồng Hoang!" Biển Hồng Hoang, vô biên vô tế, không biết rộng lớn đến nhường nào.

Triệu Thần tò mò bay trên mặt biển, bóng dáng xanh mướt non nớt phản chiếu trên mặt nước.

Vừa bay vừa ngắm, mặt trời và mặt biển hòa làm một, vô cùng xinh đẹp.

Trong thế giới Hồng Hoang, mặt trời không phải là mặt trời bình thường, mà là Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh, do mắt trái của Bàn Cổ đại thần hóa thành, địa vị tự nhiên phi phàm.

Trong ức vạn ngôi sao cổ xưa, nó giống như một vị đế vương, ở trên cao nhất trong hư không tinh tú, nhìn xuống các vì sao bên dưới, cũng như toàn bộ đại lục Hồng Hoang.

Cho nên, dù từ đại lục Hồng Hoang nhìn lên Thái Dương Tinh, hay từ Thái Dương Tinh đến đại lục Hồng Hoang, đều phải xuyên qua hư không tinh tú.

Cách Thái Dương Tinh ức vạn dặm, Thái Âm Tinh do mắt phải của Bàn Cổ đại thần hóa thành, đối diện với nó từ xa, tỏa ra vô tận nguyệt hoa chi lực.

Cả hai đều có chu kỳ bộc phát, khi thái dương chân hỏa của Thái Dương Tinh bùng nổ, đại lục Hồng Hoang sẽ là ban ngày.

Khi Thái Dương Tinh bùng nổ kết thúc, thái âm chi lực của Thái Âm Tinh bùng nổ, đại lục Hồng Hoang sẽ là ban đêm.

Cứ như vậy ngày đêm luân phiên, không ngừng lặp lại.

"Nếu có cơ hội, ta cũng phải đến Thái Dương Tinh xem thử, rồi lại đến Thái Âm Tinh." Triệu Thần khẽ nheo mắt, trong lòng không khỏi động tâm, nhưng không phải bây giờ.

Trên Thái Dương Tinh có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, còn trên Thái Âm Tinh tuy có hai vị nữ thần mặt trăng nổi tiếng lẫy lừng là Hi Hòa, Thường Hi.

Nhưng bây giờ hắn chưa hóa thành hình người, dù đi Thái Âm Tinh hay Thái Dương Tinh cũng sẽ bị coi là quả ngon mà ăn thịt.

Đừng để chưa bị Nữ Oa ăn thịt, lại chui vào bụng hai vị nữ thần Hi Hòa, Thường Hi, chuyện tự chui đầu vào lưới này hắn không làm.

Chương 5

"Haizz, cuối cùng vẫn là vấn đề tự vệ a." Triệu Thần thở dài một hơi, tuy có tu vi Tiên Thiên Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đối với sinh linh bình thường thì đủ dùng, nhưng so với những đại thần Hồng Hoang đỉnh cấp kia thì không đáng xem.

Đông Hoàng Thái Nhất một tiếng Hỗn Độn Chung là có thể xử lý hắn rồi.

Cho nên Triệu Thần phải nghĩ cách, nhanh chóng thăng cấp, ít nhất phải có năng lực tự vệ!

Nói rồi, Triệu Thần đột nhiên phát hiện xung quanh có chút không ổn, phát hiện mình đã bay vào một vùng biển thần bí.

Vùng biển này bị một luồng vĩ lực thần bí bao trùm, tu sĩ bình thường căn bản không cảm nhận được, thậm chí không thể tiến vào.

Chỉ có Triệu Thần, vì quan hệ thiên phú, có thể bỏ qua các loại tiên thiên linh trận, tiên thiên pháp trận.

Cho nên mới bất tri bất giác tiến vào.

Vừa rồi vẫn mãi suy nghĩ vấn đề, đến khi phản ứng lại thì đã tiến vào một vùng biển thần bí.

"Nơi thật thần bí." Trong mắt Triệu Thần tinh quang lấp lánh, đại não nhanh chóng suy nghĩ.

Nhờ vào sức mạnh thiên phú, hắn không bị vĩ lực thần bí cản trở, có thể tự do di chuyển trong vùng biển thần bí.

Triệu Thần kinh ngạc phát hiện, xung quanh trở nên một màu xám mịt mù, cản trở tiên thức thăm dò.

“Đinh, chúc mừng túc chủ, phát hiện hỗn độn chi khí, có thôn phệ không.” “Hỗn độn chi khí?” Triệu Thần trong lòng chấn kinh: “Trong Hồng Hoang lại có hỗn độn chi khí?” Năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, thân hóa Hồng Hoang, hỗn độn chi khí vỡ vụn hóa thành tiên thiên linh khí.

Theo lý mà nói, trong Hồng Hoang không nên tồn tại hỗn độn chi khí mới đúng.

“Thôn phệ!

Lập tức thôn phệ cho ta!” Triệu Thần vô cùng kích động, đó là hỗn độn chi khí a, trong Hồng Hoang vô cùng quý giá, ngay cả thánh nhân tương lai cũng phải động lòng.

Nó có thể giúp Triệu Thần tu luyện hỗn độn thần thai!

Tâm niệm vừa động, hệ thống lập tức bắt đầu tự chủ thôn phệ.

Ông!

Toàn thân Triệu Thần bộc phát ra ức vạn đạo lưu quang, phát ra một luồng hấp lực mạnh mẽ, hút sạch hỗn độn chi khí xung quanh.

Như bóng tối lùi đi, ánh sáng trở lại, Triệu Thần cảm giác trước mắt sáng bừng lên.

“Một tòa tiên đảo!” Triệu Thần từ trên trời hạ xuống, đáp xuống mặt đất, cảm thấy không thể tin được.

Hỗn độn chi khí bị hút đi, nhật nguyệt tinh hoa và thiên địa linh khí lập tức tràn vào tiên đảo, hội tụ thành tiên vụ trên đảo.

Được tiên vụ tưới nhuần, cây cỏ trên tiên đảo xanh mướt lạ thường, như được điêu khắc từ bích ngọc.

Từng cây cổ thụ vươn thẳng lên trời, đâm vào mây xanh, dược thảo thơm ngát, hương khí lan tỏa, thần tuyền róc rách chảy.

Ngược dòng thần tuyền đi lên, từng ngọn núi sừng sững, núi non tú lệ, linh khí bức người.

Từng thác nước dài mấy vạn mét từ trên đỉnh núi đổ xuống, như dải lụa trắng của ngân hà treo ngược, ầm ầm như vạn mã phi nước đại, vô cùng hùng vĩ tráng lệ.

"Đúng là một tòa tiên đảo, tràn đầy linh vận, khắp nơi đều là thiên địa linh căn, thiên tài địa bảo!" Triệu Thần kinh ngạc, trên tòa tiên đảo này tràn ngập tiên khí, nồng đậm hơn thế giới bên ngoài không biết bao nhiêu lần, cái gọi là động thiên phúc địa, có lẽ là đây!

Đúng lúc này, một luồng cảm giác sùng bái thần phục cổ xưa, từ hoa cỏ, thiên tài địa bảo xung quanh truyền đến, khiến mắt Triệu Thần sáng lên.

"À đúng rồi, mấy chục năm trước, ta đã nhận được Vương giả thiên phú, Hoàng Trung Lý, vốn là cực phẩm tiên thiên linh căn, bây giờ ta đã tu luyện ra thần thức, lại có thân thể tự do, tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, bây giờ các loại thiên tài địa bảo, linh chi tiên sâm tự nhiên tôn ta làm vua, để thể hiện sự sùng bái." Triệu Thần mắt khẽ lóe lên: "Ta vừa hay có thể hỏi những linh chi tiên thảo này, đây là nơi nào!" Bản thân là cực phẩm tiên thiên linh căn, tự nhiên cũng bẩm sinh biết cách giao tiếp với các linh căn khác, biết được cảm nhận của chúng.

Đây là kỹ năng thiên phú mà các tiên thiên đại thần khác không có.

Sau đó, sau khi giao tiếp với tất cả linh chi tiên thảo xung quanh, Triệu Thần biết được tên của tòa tiên đảo này.

"Bồng Lai tiên đảo trong truyền thuyết!?" Bồng Lai tiên đảo, là nơi phúc trạch của Hồng Hoang, truyền thuyết là một mảnh vỡ của hỗn độn thiên địa, trong đảo có tiên thiên trận pháp ngăn cách, vì thế tòa đảo này cơ bản là rất an toàn.

Chỉ có Triệu Thần, có thể bỏ qua sự bảo vệ của tiên thiên trận pháp, mới có thể tiến vào.

"Cũng khó trách ở đây lại có nhiều thiên tài địa bảo, linh chi tiên thảo như vậy, vì là mảnh vỡ hỗn độn, nên được trời đất ưu ái." Triệu Thần lập tức hiểu ra, hỗn độn chi khí lúc trước, cũng là do hỗn độn vỡ vụn mà còn sót lại.

"Khoan đã, nếu đây là Bồng Lai tiên đảo, vậy chẳng phải ở đây là một kho báu siêu cấp di động sao?" Trong khoảnh khắc, mắt Triệu Thần lóe lên tinh quang, trở nên vô cùng phấn khích.

Hỏi tại sao lại vui mừng như vậy?

Linh bảo a!

Trong thế giới Hồng Hoang, thứ quan trọng nhất không phải tu vi, mà là linh bảo.

Một món linh bảo tốt, tầm quan trọng không kém gì cảnh giới.

Một món linh bảo mạnh mẽ, có thể khiến người sở hữu vượt cấp giết người, thậm chí có thể chiến một trận với cả thánh nhân.

Ví dụ như Thí Thần Thương trong tay La Hầu, thánh nhân cũng phải kinh hồn bạt vía.

Trên Bồng Lai tiên đảo, chắc chắn có ẩn giấu tiên thiên linh bảo, không ngừng hấp thu hỗn độn chi khí, tiên thiên linh khí ở đây.

Đây đều là cơ duyên a!

Nếu vận khí tốt, có thể nhận được hai món tiên thiên linh bảo mạnh mẽ, sau này an toàn sẽ có bảo đảm!

Lúc này, Triệu Thần đang suy nghĩ, lại có bất ngờ.

Đột nhiên, sâu trong dãy núi của tiên đảo, ức vạn đạo hào quang màu xanh bốc lên, chói mắt.

Đồng thời, có dị hương thoang thoảng, khiến người ta thần hồn điên đảo.

Thiên địa linh khí trong phạm vi ức vạn dặm cuộn trào, hướng về phía nguồn hào quang.

"Có linh bảo xuất thế?" Hai mắt Triệu Thần đột nhiên sáng lên, dị tượng như vậy, món linh bảo này tuyệt đối không phải vật tầm thường!

Vận khí quá tốt, vừa đến đã gặp tiên thiên linh bảo.

Hắn có tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong, linh bảo vô chủ như vậy không thu phục được mới lạ.

"Ha ha, ta đáng được bảo vật này." Triệu Thần trong lòng vui mừng, trên tòa tiên đảo này trừ hắn ra không còn ai khác, linh bảo không thuộc về hắn thì thuộc về ai!

Vút!

Hắn hóa thành một đạo lưu quang, bay lên trên không trung dãy núi, cúi đầu nhìn xuống, xem bảo vật này rốt cuộc là vật gì!

Giữa trung tâm dãy núi, có một vũng thần tuyền, thanh quang mờ ảo lan tỏa.

Dưới ánh sáng mờ ảo, từng phiến lá sen lay động trong gió nhẹ, giữa những phiến lá sen, một đóa sen màu xanh đang e ấp chờ nở.

"Chẳng lẽ... là Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên?" Hai mắt Triệu Thần càng lúc càng sáng, trong lòng càng lúc càng kinh hỷ, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Truyền thuyết hỗn độn có tứ đại chí bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bàn Cổ Phủ, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Thanh Liên.

Tạo Hóa Ngọc Điệp bị Hồng Quân đoạt được, Bàn Cổ Phủ một

phân thành ba, Hỗn Độn Thanh Liên thì vì Thiên Đạo không dung mà vỡ nát.

Nhưng Sáng Thế Thanh Liên có thể nói là toàn thân đều là bảo vật.

Sáu hạt sen rơi xuống thế gian, hóa thành sáu tòa sen đài, lần lượt là Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên.

Chương 6

Tất cả đều là chí bảo phòng ngự vô địch.

Trong đó vì Tạo Hóa Thanh Liên bị Thiên Đạo không dung, nên hoa sen, lá sen, ngó sen, lần lượt hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thanh Bình Kiếm, Bàn Long Biển Quải, ba đại tiên thiên linh bảo.

Bị Tam Thanh vừa mới phân hóa đoạt được.

Nhưng điều mà mọi người không biết là, Tạo Hóa Thanh Liên có một luồng chân linh đã tránh được đại kiếp, trốn đến Bồng Lai tiên đảo, và tái diễn hóa thành Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Mặc dù từ tam thập lục phẩm hạ xuống thập nhị phẩm, nhưng bản nguyên không đổi, Tạo Hóa Thanh Liên vẫn không hề thua kém các sen đài khác.

Về phần những thứ khác của Sáng Thế Thanh Liên.

Hai phiến lá sen lớn nhất hóa thành Hà Đồ Lạc Thư.

Năm phiến lá sen lớn dung hợp tiên thiên ngũ hành chi khí, hóa thành Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Năm phiến lá sen nhỏ hóa thành Bát Cảnh Cung Đăng, Khánh Vân Kim Đẳng, Bích Du Cung Đăng, Bảo Liên Đăng, Linh Thứu Cung Đăng.

Cánh hoa hóa thành hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu.

Rễ sen hấp thu tiên thiên sát phạt chi khí hóa thành Thí Thần Thương.

Tạo Hóa Thanh Liên trong số sáu tòa sen đài, là sen đài duy nhất lấy được bản nguyên tinh hoa của Sáng Thế Thanh Liên.

Nếu không tại sao lại tên là Tạo Hóa?

Lại trốn được Thiên Đạo đại kiếp?

Đối với năm đại sen đài còn lại, Tạo Hóa Thanh Liên có lẽ không có nhiều hiệu quả sát thương bằng.

Ví dụ như Nghiệp Hỏa Hồng Liên có thể đốt nghiệp lực thành nghiệp hỏa.

Ví dụ như Diệt Thế Hắc Liên có thể hấp thu khí tức bạo ngược của người khác.

Lại ví dụ như Công Đức Kim Liên, có thể quét sạch ô uế thiên hạ, Tịnh Thế Bạch Liên lực phòng ngự kinh người, Luân Hồi Tử Liên hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Nhưng duy chỉ có Tạo Hóa Thanh Liên, là linh bảo duy nhất trong toàn bộ Hồng Hoang có thể chữa trị bản thể.

Đơn giản là, Tạo Hóa Thanh Liên có thể chủ động thôn phệ các sen đài khác, nếu tu phục, có thể tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên.

Không chỉ vậy, tác dụng lớn nhất của Tạo Hóa Thanh Liên là đoạt tạo hóa của trời đất, khôi phục tinh nguyên của người sở hữu!

Triệu Thần biết, khi hai bên đối chiến, lúc đánh thành thế hoà, đều sẽ dùng đến tinh nguyên để nâng cao thực lực.

Cách chiến đấu này rất hiếm thấy, vì tinh nguyên bản thể bị tổn thương, nhẹ thì ngàn năm, nặng thì vạn năm mới có thể hồi phục.

Nhưng nếu có Tạo Hóa Thanh Liên Đài, có thể đoạt tạo hóa của trời đất, cho dù bộc phát toàn bộ tinh nguyên toàn thân, chỉ cần vài ngày là có thể hồi phục như cũ.

Thậm chí khi ngồi trên sen đài, còn có tác dụng tưới nhuần bản thể nguyên thần.

Có thể nói là chí bảo tư bổ liệu thương!

Bây giờ Triệu Thần đã có hệ thống thôn phệ mạnh nhất, nếu lại có được một tòa Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên...

Triệu Thần không khỏi kích động.

"Tuy ta có thể lợi dụng hệ thống thôn phệ mạnh nhất, mỗi tháng một lần thôn phệ đặc biệt, thôn phệ Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, nhưng Tạo Hóa Thanh Liên là linh bảo duy nhất có thể chữa trị, có thể dung hợp với các sen đài thập nhị phẩm khác, có thể tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên!

Cứ thế thôn phệ đi, quả thực có chút đáng tiếc." Triệu Thần kìm nén tâm tình kích động, chờ đợi Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế.

Tạo Hóa Thanh Liên điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí, hình thành một vòng xoáy linh khí, ở trung tâm vòng xoáy, nó nhẹ nhàng lay động, dần dần nở rộ.

Rất nhanh, mười hai phiến cánh sen hoàn toàn nở rộ, hình thành một tòa sen đài màu xanh mười hai phẩm, hào quang màu xanh xông thẳng lên trời, dị tượng kinh người.

Linh bảo có linh, cảm ứng được Triệu Thần và không giống như các thiên địa linh căn, linh chi tiên thảo khác, nó cũng bày tỏ sự sùng kính thần phục với Triệu Thần, ẩn ẩn tỏa ra ý vị cao quý.

Đây là điều hiển nhiên, tuy đều là thực vật, nhưng căn nguyên của Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên không hề kém Triệu Thần.

Nhiều nhất là Triệu Thần đã tu luyện ra thần thức, phá vỡ ràng buộc của trời đất, có được thân thể tự do.

Cảm ứng được Triệu Thần muốn thu lấy, nó đột nhiên bay lên, hóa thành một đạo lưu quang màu xanh, muốn chạy trốn!

“Ta biết ngươi là Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, cùng là tiên thiên linh căn, ngươi nghe hiểu lời của ta.

Tương tự, thân là tiên thiên linh căn, ta cũng biết cảnh ngộ hiện tại của ngươi, vì trời đất hạn chế, ngươi không thể tu luyện ra thân thể tự do, chỉ có thể yên lặng ở đây bị người khác luyện hóa.

Nếu đã như vậy, ngươi không bằng theo bên cạnh ta, ta đã có thể khiến bản thân phá vỡ ràng buộc của trời đất, sau này cũng có thể giúp ngươi phá vỡ, hơn nữa ta là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, muốn luyện hóa ngươi cũng không khó, chỉ là ngươi và ta đều là cực phẩm tiên thiên linh căn, cùng tộc cùng nguồn, ta thực sự không nỡ!” Triệu Thần nhàn nhạt mở lời, tình ý chân thành.

Sự thực lại không phải vậy, tuy hắn có thể cưỡng ép luyện hóa, nhưng cần tốn rất nhiều thời gian, ít nhất phải vạn năm.

Trong cơ thể cực phẩm tiên thiên linh bảo, có bốn mươi đạo tiên thiên cấm chế, từng đạo từng đạo luyện hóa, thực sự quá lãng phí thời gian.

Nhưng nếu Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên chủ động tự nguyện, thì lại khác, Triệu Thần trong nháy mắt có thể luyện hóa.

Quả nhiên, sau khi nghe lời của Triệu Thần, Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên lấp lánh ánh sáng, hơi do dự một lúc rồi bay tới.

So với việc bị người khác nô dịch, nó thà tin tưởng người cùng nguồn gốc này.

Cảm nhận được thiện ý của Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Triệu Thần mỉm cười: “Lựa chọn sáng suốt.” Không chút do dự, hắn lập tức luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, và dung nhập vào cơ thể, đặt dưới thần thai.

Lúc này, bên trong Triệu Thần, giữa vạn chúng tinh thần, trên một

đóa sen màu xanh xinh đẹp, nằm một thần thai lấp lánh ánh sáng rực rỡ.

"Tại sao trên Bồng Lai tiên đảo lại xuất hiện Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên?

Lẽ ra phải là Tịnh Thế Bạch Liên mới đúng chứ." Triệu Thần có chút nghi hoặc, nhưng không chần chừ, lại nhìn về phía vũng thanh tuyền đã thai nghén ra Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Nơi có thể thai nghén ra thần vật như Tạo Hóa Thanh Liên, nước trong đầm chắc chắn cũng không phải vật tầm thường.

Nước trong vũng thanh tuyền tỏa ra ba loại ánh sáng khác nhau.

Khi ánh sáng lóe lên, Triệu Thần lập tức kinh hô: "Tam Quang Thần Thủy?" Tam Quang Thần Thủy, là tiên thiên thần thủy đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Chính xác hơn, là tên gọi khi ba loại linh thủy khác nhau dung hợp làm một.

Nhật quang, nguyệt quang, tinh quang ba loại tiên thiên linh thủy, mỗi loại đều có công hiệu khác nhau.

Là tiên thiên linh thủy mạnh nhất trong Hồng Hoang, hiệu quả của nó khiến tu sĩ bình thường phải kinh hãi.

Nhật Quang Thần Thủy, tiêu mòn huyết nhục xương cốt.

Nguyệt Quang Thần Thủy, ăn mòn nguyên thần hồn phách.

Tinh Quang Thần Thủy, thôn phệ chân linh thức niệm.

Nhưng, Nhật Quang Thần Thủy màu vàng, Nguyệt Quang Thần Thủy màu bạc, Tinh Quang Thần Thủy màu tím một khi hợp làm ba, thì sẽ trở thành thánh dược chữa trị đệ nhất giữa trời đất, có thể giải trừ mọi loại kịch độc, khắc chế mọi loại thương thế được cho là vô

phương cứu chữa.

Ngay cả Chuẩn Thánh thân bị trọng thương, chỉ cần vài giọt Tam Quang Thần Thủy là có thể hồi phục thực lực như cũ.

Quan trọng hơn, sau này Nữ Oa tạo nhân, cũng không thể thiếu Tam Quang Thần Thủy.

"Nếu bây giờ ta thu lấy Tam Quang Thần Thủy, vậy sau này khi Nữ Oa tạo nhân, ta chẳng phải cũng có thể chia được một phần công đức sao?" Ai cũng biết, công đức trong Hồng Hoang vô cùng quan trọng, có công đức có khí vận gia thân có thể bách tà bất xâm.

Triệu Thần hiện tại chỉ có thủ đoạn tự vệ, nhưng có công đức thì lại khác.

Chương 7

Có công đức gia trì, ai dám ăn hắn, không sợ bị trời phạt sao?

Công đức càng nhiều, càng an toàn, ngay cả thánh nhân cũng không dám động bừa!

Công đức có thể tăng tu vi, các loại công dụng, công đức chính là tiên thiên bản nguyên!

Trong Hồng Hoang đại thế không thể đổi, tiểu thế có thể đổi.

Nhân tộc nhất định phải do Nữ Oa tạo ra, Yêu tộc nhất định phải đại chiến với Vu tộc.

Nhưng chi tiết trong đó, Thiên Đạo sẽ không quản.

Điều này cho phép Triệu Thần có đất dụng võ.

Thân là người biết trước, sao có thể bỏ qua từng cơ hội một?

Công đức Hồng Hoang thực ra là hỗn độn bản nguyên, Triệu Thần ngưng tụ hỗn độn thần thai, cộng thêm công đức, sẽ thành vô thượng công đức hỗn độn thần thai!

Công đức tạo nhân của Nữ Oa, có thể giúp nàng trở thành người thành thánh nhanh nhất.

Thử hỏi phần công đức này khủng bố đến mức nào?

Nếu cướp được một hai phần mười, chẳng phải tu vi sẽ đột phá mạnh mẽ sao?

Có thể nhanh chóng ngưng tụ công đức hỗn độn thần thai hơn!

"Ta phải lợi dụng Tam Quang Thần Thủy này, lúc Nữ Oa tạo nhân, nghĩ cách xem có thể chia được một phần công đức tạo nhân hay không!" Triệu Thần lập tức không do dự, trực tiếp vận dụng tu vi

Đại La Kim Tiên, thu hết một đầm Tam Quang Thần Thủy vào cơ thể.

Tam Quang Thần Thủy tách ra là kịch độc vô cùng, nhưng hợp lại là thánh dược chữa thương, nên Triệu Thần trực tiếp thu lấy không có vấn đề gì.

Sau khi thu lấy Tam Quang Thần Thủy, Triệu Thần trước tiên dùng một phần dung nhập vào thần thai.

Dù sao Tam Quang Thần Thủy còn nhiều, để lại một phần đủ để tạo nhân là được rồi.

Về phần của Từ Hàng Đạo Nhân kia?

A a, ai vậy?

Làm xong tất cả, Triệu Thần bắt đầu phân tích tình hình hiện tại.

Không thể cứ như ruồi không đầu nữa, thế giới Hồng Hoang từ trước đến nay đều nguy hiểm, hắn lại mang trên mình các loại dị bảo, phải cẩn thận, cẩn thận, lại cẩn thận.

Cái gọi là biết người biết ta mới có thể trăm trận không thua, hắn phải hiểu rõ sự phát triển tiếp theo, rồi mới tính toán.

May mắn là, tiên thiên linh căn cũng có ký ức, cộng thêm giọt tinh huyết của Nữ Oa kia, cũng được hệ thống tinh luyện ra một số thông tin thú vị.

Bây giờ Long Hán đại kiếp đã qua, Hồng Quân chưa bắt đầu giảng đạo.

Nếu Triệu Thần không nhớ lầm, Hồng Quân sắp bắt đầu giảng đạo rồi.

Một khi ba lần giảng đạo kết thúc, lập tức sẽ là một thời đại hỗn loạn.

Khi đó, Yêu tộc chưởng thiên, Vu tộc chưởng địa, Nữ Oa tạo

nhân, Tam Thanh lập giáo, Tây Phương Nhị Thánh hứa đại hồng nguyện, cũng là lúc lục thánh cùng xuất hiện.

Khi đó, hắn chỉ là một Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng trong thế giới Hồng Hoang mà Đông Hoàng, Đế Tuấn, Thập Nhị Tổ Vu tranh phong, Đại La đầy đất đi, quả thực là một con gà yếu.

Hơn nữa, thân mang dị bảo, mới là tệ nhất.

Đại La Kim Tiên có lẽ không đáng ngại lắm, nhưng Chuẩn Thánh thì không thể không để ý a.

Nhất là Chuẩn Thánh thời đó, trừ Trấn Nguyên Tử còn nói chút đạo nghĩa, còn lại đều không phải thứ tốt.

Ví dụ như Đông Hoàng, ví dụ như Minh Hà, còn có hai vị thánh nhân Tây Phương đáng khinh kia, quả thực không biết xấu hổ!

Thân là cực phẩm tiên thiên linh căn, lại tu ra linh thức, có tu vi Đại La Kim Tiên, chắc chắn sẽ bị nhiều người nhòm ngó, vô cùng nguy hiểm.

Triệu Thần không muốn làm áo cưới cho người khác.

Vì vậy Triệu Thần quyết định, trong những ngày sắp tới, hắn sẽ ở lại Bồng Lai tiên đảo tu luyện cho tốt.

Tiên khí ở đây vô cùng dồi dào, trong thế giới Hồng Hoang, linh khí tuy sung túc, nhưng cũng không nhìn thấy, không sờ được.

Nhưng ở đây thì sao?

Linh khí như sương, nồng đậm đến mức dường như lúc nào cũng có thể nhỏ giọt thành dịch.

Triệu Thần có hệ thống thôn phệ, chỉ cần thôn phệ linh khí là có thể mạnh lên, linh khí ở đây lại vô cùng vô tận.

Vừa hay có thể thôn phệ những linh khí này, ngưng luyện thần

thai.

Còn một điểm, ngoài Tạo Hóa Thanh Liên, Tịnh Thế Bạch Liên cũng ở trên đảo này.

Ai cũng biết Tịnh Thế Bạch Liên phòng ngự vô song, nếu dung hợp với Tạo Hóa Thanh Liên, thậm chí có thể chống lại uy hiếp của Chuẩn Thánh.

Triệu Thần thiếu gì?

Thiếu phòng ngự a!

Có Tịnh Thế Bạch Liên, Triệu Thần không còn sợ Nữ Oa nữa.

Đánh không lại ngươi, ta không biết chạy sao?

Trên Bồng Lai tiên đảo, liếc mắt một cái, các loại kỳ trân dị thảo, vật phẩm tường thụy, tất cả đều ở đây.

Ngoài Tịnh Thế Bạch Liên, trên tiên đảo còn có những linh bảo không tồi, có thể dùng để tăng thêm nội tình của Triệu Thần.

Bồng Lai lại có tiên thiên linh trận bảo hộ, là mảnh vỡ của hỗn độn, các sinh linh khác không vào được, tương đương với việc cung cấp cho hắn nơi trú ẩn tốt nhất!

Vừa có linh khí, vừa có linh bảo, lại có vô số tiên thiên linh căn...

Triệu Thần thực sự không tìm ra lý do gì để từ bỏ tài nguyên ở đây!

Cuối cùng nếu luyện hóa cả tòa tiên đảo này, thì còn gì tốt bằng.

Sau này Hồng Quân giảng đạo thì đi nghe ba ngàn đại đạo.

Có Nữ Oa tạo nhân, tất phải dùng Tam Quang Thần Thủy, nhất định phải đi gặp Nữ Oa, lúc đó ít nhất phải có tư cách đàm phán.

Nghĩ đến đây, Triệu Thần gật gật đầu, một bên dùng hệ thống

thôn phệ linh khí tu luyện, một bên tìm kiếm khắp Bồng Lai tiên đảo.

Hệ thống thôn phệ mạnh nhất có một điểm tốt, không quản là gì cũng có thể thôn phệ, linh khí cũng có thể thôn phệ, Triệu Thần không cần phải chuyên tâm ngồi thiền tu luyện, cứ chuyên tâm tìm bảo vật trên Bồng Lai tiên đảo là được rồi.

Không thể không nói, Bồng Lai là đảo bảo đệ nhất Hồng Hoang, linh căn trên đảo thật sự nhiều a.

Trên đường đi, các loại tiên thiên linh căn, tiên thiên linh quả, linh chi tiên thảo có đủ cả.

Có loại đỏ rực như bảo thạch, có loại ngũ quang thập sắc, lấp lánh điểm xuyết.

Đây đều là cơ duyên, Triệu Thần thôn phệ tinh hoa trong đó.

Đương nhiên, hắn chỉ thu những linh căn linh quả này, chứ không làm tổn hại đến gốc rễ.

Những linh căn này cũng không dám phản kháng, đồng thời Triệu Thần hứa hẹn, đợi hắn tu thành hình người, cũng sẽ giúp chúng.

Chương 8

Thu xong những linh quả này, Triệu Thần tiếp tục lên đường tìm bảo vật.

Thời gian lặng lẽ trôi qua từng chút một, chẳng mấy chốc đã một năm sau.

Trong một năm này, Triệu Thần vừa vui vừa buồn.

Vui là vì trên đường đi gần như không có ngày nào về tay không.

Buồn là vì một số thứ thật sự tốt thì lại chẳng hề gặp được.

Ví như Tịnh Thế Bạch Liên trong truyền thuyết.

Phải biết rằng, thứ đó nằm ngay trên đỉnh núi Bồng Lai.

Hắn từng hỏi Tạo Hóa Thanh Liên, nhưng Tạo Hóa Thanh Liên cũng không biết.

Điều này khiến Triệu Thần âm thầm có chút tiếc nuối, nếu có thể lấy được vật ấy, hắn sẽ không cần phải nơm nớp lo sợ nữa.

Nhưng, với tư cách là một "người biết trước", đặc biệt lại là một cá nhân không thể rời khỏi Bồng Lai đảo, thử hỏi có khả năng bỏ qua hay sao?

Vì vậy Triệu Thần mang theo niềm tin, tiếp tục tìm kiếm trên đường.

Không chút do dự, hắn du lịch từng chút một khắp Bồng Lai đảo, chỉ sợ bỏ sót đoạn đường nào đó mà lỡ mất linh bảo.

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã mười năm qua đi.

Trong mười năm, Triệu Thần đã bay qua hơn một nửa Bồng Lai đảo, gần như vơ vét sạch sẽ.

Những năm này, linh bảo thu được vô cùng nhiều, nhưng cơ bản đều là Hậu Thiên linh bảo.

Tiên Thiên bảo vật, một cọng lông cũng không thấy.

Nhưng Triệu Thần không hề nản lòng, dù sao ở trên Bồng Lai đảo tuyệt đối an toàn, nếu đi một bước là thấy được bảo vật thì ngược lại quá vô vị.

Cuộc sống đâu phải tiểu thuyết, làm gì có nhiều sự trùng hợp đến thế? "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Đột nhiên, khi Triệu Thần đang tiếp tục tiến về phía trước, một trận tiếng nổ lớn vang lên ở không xa.

Sau đó, linh khí của cả hòn đảo như gặp phải máy bơm nước, với thế sét đánh không kịp bưng tai điên cuồng ùa vào hướng phát ra âm thanh.

Động tĩnh này, không thua kém gì lúc Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế...

Không!

Thậm chí còn mạnh hơn cả lúc Tạo Hóa Thanh Liên xuất thế, còn có một luồng khí tức Hỗn Độn nồng đậm!

Nhìn cảnh này, Triệu Thần ngẩn người một lúc, sau đó nhanh chóng lao tới.

Hắn biết, có linh bảo ra đời, xem trận thế này, khẳng định là một món Tiên Thiên linh bảo đỉnh cấp không thua kém Tạo Hóa Thanh Liên.

Nhưng khi Triệu Thần đến một khu đất trống, cảnh tượng trước mắt khiến hắn kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy trên khu đất trống, một viên châu tỏa ra khí tức Hỗn Độn nồng đậm đang nở rộ kim quang rực rỡ.

Viên châu tựa như ngôi sao lấp lánh nhất chư thiên, lại giống như mặt trời chói lọi vạn cổ bất diệt.

Chiếu sáng thiên địa, chiếu sáng vạn vật, chiếu sáng càn khôn, chiếu sáng toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

Linh khí chói lọi, khuấy động linh khí bốn phương.

Năng lượng cuồng bạo tỏa ra từ nó, Triệu Thần mặc dù đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng hắn khẳng định, nếu mạo hiểm tiến lên, tuyệt đối sẽ bị nghiền thành mảnh vụn trong nháy mắt. "Hỗn Độn Châu!" Triệu Thần kinh hô.

Không ngờ chí bảo lại xuất hiện ở trên Bồng Lai đảo, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu!

Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu là bảo vật vô thượng trước khi Hỗn Độn vỡ nát, cùng với Khai Thiên Thần Phủ, Sáng Thế Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp được xếp vào Tứ Đại Hỗn Độn Chí Bảo.

Đúng như câu nói, Thiên đạo năm mươi, trời diễn bốn mươi chín, độn đi một.

Cái "một" độn đi chính là Hỗn Độn Châu, có thể che đậy thiên cơ.

Bên trong Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu có một phương Hồng Mông thế giới.

Ngày xưa Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn Châu đã tránh được khai thiên đại kiếp, du hành ngoài tam giới lục đạo.

Không ngờ nó lại xuất hiện trong Bồng Lai tiên đảo.

Triệu Thần vô cùng kích động, có Hỗn Độn Châu, có thể so với một trăm đóa Tịnh Thế Bạch Liên, bởi vì Hỗn Độn Châu có thể tránh được khai thiên đại kiếp, có thể chống lại công kích của Thánh nhân!

Có Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, Nữ Oa còn lâu mới "ăn"

được ta!! "Vô tâm cắm liễu liễu thành tàn a..." Không tìm thấy Tịnh Thế Bạch Liên, ngược lại tìm được Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu còn mạnh hơn." Lúc này, Hỗn Độn Châu bộc phát ra hà quang Hỗn Độn vô thượng.

Thấy chí bảo xuất hiện, Triệu Thần lập tức nóng như kiến bò trên chảo nóng, bước chân qua lại không ngừng.

Sở dĩ hắn như vậy, hoàn toàn là vì biết thực lực của mình không thể hàng phục được chí bảo vô địch này.

Giống như nhìn thấy núi vàng mà không thể khai thác, có sốt ruột không chứ? "Chờ đã..." "Có cách rồi!!" Không biết có phải trong lúc cấp bách nảy ra trí tuệ hay không, Triệu Thần lập tức lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ, sau đó mang theo một nụ cười nhìn Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu vừa mới xuất thế. "Hệ thống, cho ta thôn phệ Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu này!" Đúng rồi, Triệu Thần mỗi tháng có một lần chức năng thôn phệ không phân biệt cấp bậc, vừa hay có thể dùng để thôn phệ viên Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu này.

Hiện tại hắn vô cùng may mắn, vô cùng may mắn vì còn cơ hội thôn phệ, nếu không chỉ có thể bỏ lỡ Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu.

Giây tiếp theo, một luồng sức mạnh khổng lồ bộc phát, bao phủ lên Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu.

Sau khi bị ánh sáng bao phủ, một số sinh linh đang run rẩy vì uy nghiêm của Hỗn Độn Châu lập tức ngơ ngác.

Dù có đánh chết chúng cũng không ngờ, lúc này lại có kẻ dám thôn phệ Hỗn Độn chí bảo?

Nhưng chúng cảm thấy thế nào Triệu Thần không quan tâm, hắn

chỉ muốn hàng phục chí bảo này, đâu quản được nhiều như vậy.

Hiện tại cũng thuộc dạng đánh cược một phen, xem hệ thống có thể thôn phệ Hỗn Độn chí bảo hay không.

Dù sao hệ thống tuy có thể thôn phệ vạn vật, nhưng đây lại là Hỗn Độn chí bảo!

Mang theo tâm tình thấp thỏm, âm thanh của hệ thống nhanh chóng vang lên. "Đinh, thôn phệ thất bại, bắt đầu phân tích, tỷ lệ thôn phệ tăng 20%, tỷ lệ thành công hiện tại 40%" "Đinh, thôn phệ thất bại, bắt đầu phân tích, tỷ lệ thôn phệ tăng 20%, tỷ lệ thành công hiện tại 60%" "Đinh, thôn phệ thất bại, bắt đầu phân tích, tỷ lệ thôn phệ tăng 20%, tỷ lệ thành công hiện tại 80%" "Đinh!" Khi âm thanh hệ thống truyền vào tai Triệu Thần, hắn vui mừng khôn xiết.

Hệ thống đang không ngừng phân tích, hệ thống ngầu vãi!

Khi tỷ lệ thôn phệ của hệ thống đạt đến một trăm phần trăm, Triệu Thần có thể thôn phệ viên Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu này rồi! "Đinh, thôn phệ thất bại, bắt đầu phân tích, tỷ lệ thôn phệ tăng 20%, tỷ lệ thành công hiện tại 100%" Cuối cùng, một trăm phần trăm!!

Giây tiếp theo, một luồng cửu thải thần quang chiếu rọi lên Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, khiến nó không thể động đậy.

Sau đó quang mang lóe lên, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu vốn không ai bì nổi đã bị Triệu Thần thôn phệ.

Triệu Thần mặt mày hưng phấn, sau khi thôn phệ Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, hắn phát hiện mình có thể sử dụng Hỗn Độn Chi Quang, Hỗn Độn Chi Lực, Hỗn Độn Thiên Phú, Sáng Thế Lĩnh Vực, Hỗn Độn Pháp Tắc!!

Chương 9

"Hỗn Độn Chi Quang, cử thế vô song, có thể công có thể thủ, có thể hình thành Hỗn Độn lĩnh vực, đứng ở thế tiên thiên bất bại, còn có thể khống chế đối phương, trực tiếp mạt sát, chỉ cần ta đủ mạnh, Thánh nhân cũng có thể bị nhốt chết ở bên trong!!" Hắn không kìm được kích động, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu thực sự quá mạnh mẽ, tương đương với Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, cộng thêm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hợp thể a. "Không hổ là Hồng Hoang chí bảo duy nhất còn hoàn chỉnh hiện nay, ngầu thật!

Quả nhiên ngầu thật!" Triệu Thần kích động vô cùng, hiện tại không cần phải sợ Nữ Oa nữa, đánh không lại, chỉ cần có Hỗn Độn Châu, hắn có thể đứng ở thế tiên thiên bất bại, Thánh nhân cũng không thể phá.

Đợi khi mạnh lên có thể nhốt Nữ Oa vào trong, lúc đó Hỗn Độn Chi Quang hóa thành roi da, hóa thành xiềng xích, hắc hắc hắc!!!

Còn một điểm nữa, không lâu nữa Hồng Quân sẽ giảng đạo lần thứ ba, bồ đoàn Thánh vị có thể tranh một phen, Tử Tiêu Cung có thể náo loạn một phen.

Vốn còn lo lắng không thể tự vệ, nhưng hiện tại có Hỗn Độn Châu thì sợ cái quái gì! "Chỉ tiếc là, Hỗn Độn Châu có thể chống lại khai thiên đại kiếp, nhưng ta muốn hóa hình thì bắt buộc phải trải qua thiên kiếp, như vậy mới có thể triệt để lột xác." Triệu Thần thở dài một hơi, tuy có chí bảo, nhưng muốn có được thân thể tự do thật sự, bắt buộc phải dựa vào chính mình, không thể đi đường tắt. "Thôi vậy, hóa hình kiếp không vội nhất thời, dù sao ta có Hỗn Độn Châu, đứng

ở thế tiên thiên bất bại, có Hỗn Độn thần thai, có thể lấy việc ngưng tụ thần thai làm chủ, không ngừng thôn phệ!" Lúc này, trong cơ thể Triệu Thần, giữa vạn vì sao, Hỗn Độn thần thai ngồi xếp bằng trên Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, đầu đội Hỗn Độn Sáng Thế Thần Châu, tỏa ra ức vạn đạo quang hoa.

Triệu Thần có thể khẳng định, đợi Hỗn Độn thần thai xuất thế, đám Tam Thanh, Đế Tuấn, Đông Hoàng, Thập Nhị Tổ Vu đều là đệ đệ, có lẽ chỉ có Bàn Cổ, Hồng Quân mới có thể so sánh.

Nghĩ đến đây, Triệu Thần không khỏi có chút phấn khích. "Nữ Oa đại thần, không phải nàng vẫn luôn muốn ăn ta sao?

Đợi Hỗn Độn thần thai của ta xuất thế, lúc đó ta sẽ cho nàng xem cái ở dưới của ta, ăn, cứ ăn cho đã!!" Triệu Thần tà ác nghĩ, đương nhiên tất cả đều là chuyện sau này.

Lúc này ánh mắt Triệu Thần lóe lên, tâm niệm vừa động, lập tức biến mất tại chỗ, xuất hiện bên trong một phương Hồng Mông đại thế giới. "Thế giới Hồng Mông trong Hỗn Độn Châu?" Bốn phía một màu hồng mông, tử khí lượn lờ, Triệu Thần mặt mày kinh ngạc.

Ai cũng biết, trong Hỗn Độn Châu ẩn chứa một phương Hồng Mông thế giới, tiến vào Hồng Mông thế giới, mới thực sự đứng ở thế tiên thiên bất bại.

Triệu Thần phát hiện, mình có thể điều khiển thế giới Hồng Mông này di chuyển trong Hồng Hoang đại thế giới mà người khác không thể phát hiện. "Ngọa tào, đây là cơ chế tốt để trộm gà bắt chó, à không, tìm kiếm cơ duyên a!" Đợi ngày nào đó Thái Thượng Lão Quân đang luyện đan, đột nhiên phát hiện đan dược không thấy đâu, đó chắc chắn là do Triệu Thần giở trò.

Bởi vì Triệu Thần đã điều khiển thế giới Hồng Mông, lẻn vào trong Đâu Suất Cung của Thái Thượng Lão Tử. "Thôn phệ Hỗn Độn

Châu, ta đã nắm giữ Hỗn Độn pháp tắc và Hỗn Độn thiên phú." Ánh mắt Triệu Thần lóe lên, Hỗn Độn thiên phú không cần nói nhiều, đó là thiên phú ngầu nhất trong thế giới Hồng Hoang.

Trên thế giới này, ngoài Bàn Cổ khai thiên tích địa ra, cũng chỉ có Hồng Quân, tiền thân là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, mới có.

Lúc này Hỗn Độn thiên phú của Triệu Thần còn thuần túy hơn cả Hồng Quân, có thể sánh ngang Bàn Cổ.

Tu vi cũng từ Tiên Thiên Đại La Kim Tiên ban đầu, biến thành Hỗn Độn Đại La Kim Tiên, thực lực không thể so với ngày trước!

Triệu Thần tự tin, hiện tại dù Đông Hoàng sở hữu Hỗn Độn Chung ở trước mặt, hắn cũng có vốn liếng để so kè một phen.

Đừng nghi ngờ, Hỗn Độn thiên phú, Hỗn Độn pháp tắc, Hỗn Độn Đại La Kim Tiên, chính là ngầu như vậy! "Kỳ lạ, vì sao từ lúc nãy đến giờ, ta cảm giác có thứ gì đó đang nhìn chằm chằm mình." Đúng lúc này, Triệu Thần nhíu mày.

Hắn luôn cảm giác có người đang theo dõi mình mọi lúc mọi nơi, tuy không có địch ý, nhưng trong không gian Hồng Mông Hỗn Độn này lại có sinh linh khác sao? "Là ai!" Triệu Thần gầm lên một tiếng, Hỗn Độn chi khí trong toàn bộ không gian cuộn trào.

Hắn vận dụng sức mạnh chúa tể không gian, muốn lôi thứ đó ra.

Triệu Thần không thích cảm giác bị người khác nhìn trộm này.

Sau đó, một luồng tử khí thô to xuất hiện trước mặt hắn.

Luồng tử khí này phảng phất tồn tại từ hằng cổ, những phù văn thần bí chuyển động theo khí, khiến người nhìn vào lập tức mê thất. "Hồng...

Hồng Mông Tử Khí?" Triệu Thần trợn to mắt, hô hấp trở nên có

chút gấp gáp, hắn là người chưởng khống không gian Hỗn Độn, cho nên lập tức hiểu ra.

Cái gọi là trời diễn bốn chín độn đi một, là vì một tia sinh cơ.

Hóa ra, luồng tử khí này chính là một trong bốn mươi chín đạo của trời, là đạo Hồng Mông Tử Khí đã độn đi.

Sở dĩ nó độn đi, nguyên nhân không phải do Đại đạo chỉ định, mà là vì đạo tử khí này không được Thiên đạo Hồng Hoang công nhận.

Đạo Hồng Mông Tử Khí này, chính xác nên gọi là Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí, là đạo mạnh nhất trong số năm mươi đạo tử khí, cũng là đạo duy nhất dính khí tức Hỗn Độn.

Một khi dung hợp đạo tử khí này, có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, không bị Thiên đạo ràng buộc, ngự trị trên cả Thiên đạo.

Cho nên Thiên đạo Hồng Hoang sẽ không cho phép nó tồn tại.

Đùa sao, Thiên đạo cũng sợ chết.

Ai lại ăn no rửng mỡ mà lưu lại một thứ có thể mang đến nguy cơ vô hạn cho mình chứ?

Nhưng, không thể không nói, đạo Hồng Mông Tử Khí này mệnh thật lớn.

Sau khi độn đi lại trực tiếp tiến vào trong Hỗn Độn Châu.

Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, nội hàm một phương Hồng Mông thế giới, có thể chống lại khai thiên đại kiếp, càng có thể che đậy thiên cơ, cho nên Thiên đạo không thể tra ra.

Bởi vì Triệu Thần đã thôn phệ Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, chưởng khống một phương thế giới, cho nên mới phát hiện ra sự tồn tại của đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí này.

Bởi vì Triệu Thần là chủ nhân của mảnh không gian Hồng Mông

này, cho nên cũng là chủ nhân của đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí này.

Vừa rồi nó đáng thương nhìn Triệu Thần như vậy, là vì sợ Triệu Thần đuổi nó ra ngoài.

Đuổi Hồng Mông Tử Khí ra ngoài?

Đùa sao!

Không nói nhiều lời thừa.

Lúc này đặt ra trước mặt Triệu Thần có một lựa chọn mới.

Một là triệt để dung hợp Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí, trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.

Một là lấy Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí làm tử khí bình thường dùng, trở thành một Thánh nhân bình thường.

Kẻ ngốc cũng biết chọn lựa nào.

Triệu Thần có thể xác định, một người đàn ông có hệ thống, trong tình huống này, chỉ cần không tìm chết, trong vòng mấy vạn năm đột phá Chuẩn Thánh không có vấn đề gì.

Sau đó mưu đồ lượng kiếp, kiếm một phen công đức trị thành Thánh là được.

Nếu đã như vậy, lấy đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí này làm bồi đồng tử khí dùng, thật sự quá lãng phí.

Nhưng nếu trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, vậy trước khi thành Thánh, thế tất sẽ phải chịu sự báo thù của Thiên đạo Hồng Hoang.

Bởi vì Thiên đạo Hồng Hoang, sẽ không cho phép một sự tồn tại uy hiếp và ngự trị trên nó, Bàn Cổ không phải đã bị tính kế chết như vậy sao? "Mẹ nó, liều một phen, xe đạp biến thành xe máy." Chưa đầy một giây, Triệu Thần đã hạ quyết tâm, dù sao mình là tiên thiên linh

căn thành tiên, vốn đã không được Thiên đạo dung thứ.

Hiện tại thêm một đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí, cũng chẳng khác gì!

Thà làm đầu gà, không làm đuôi phượng, huống chi hiện tại liều một phen là làm đầu phượng.

Chương 10

Sau khi xác định xong, Triệu Thần trước tiên đem đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí này đặt vào trong không gian cơ thể, trong Hỗn Độn thần thai kia.

Hiện tại hắn không phải Chuẩn Thánh đỉnh phong, cho nên không thể dung hợp.

Nhưng có thể dùng đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí này, ôn dưỡng Hỗn Độn thần thai.

Sau khi có thêm một đạo Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí, Hỗn Độn thần thai của Triệu Thần, trở nên càng thêm thần thánh.

Giống như một vị thần minh ngồi xếp bằng giữa vạn vì sao, trên Tạo Hóa Thanh Liên.

Làm xong mọi việc, Triệu Thần rời khỏi không gian Hồng Mông.

Sau khi có Hỗn Độn Chi Quang, Triệu Thần thôn phệ vạn vật không còn cần phải tiếp xúc, trực tiếp dùng Hỗn Độn Chi Quang có thể quét sạch mọi thứ.

Bất kể là thiên tài địa bảo, tiên thiên linh căn, linh chi tiên thảo, phàm là bị Hỗn Độn Chi Quang quét qua đều trực tiếp bị thôn phệ.

Ngay cả linh bảo ẩn giấu cũng có thể quét ra, giống như radar, thậm chí còn tốt hơn radar.

Điều này khiến năng lực tìm bảo của Triệu Thần tăng lên rất nhiều.

Chẳng mấy chốc, lại mấy năm nữa trôi qua.

Dưới sự trợ giúp của Hỗn Độn Chi Quang, Triệu Thần đã thành

công thăm dò xong chín mươi phần trăm lãnh địa của Bồng Lai đảo.

Bây giờ chỉ còn lại một thung lũng ẩn bí chưa tìm kiếm.

Trong mấy năm nay, hắn vẫn thu được rất nhiều bảo bối tốt, nhưng đều là Hậu Thiên linh bảo, Tiên Thiên linh bảo ngay cả cái bóng cũng không thấy.

Mang theo tinh thần tỉ mỉ, sau khi lại tốn mấy tháng thời gian, Triệu Thần đã vượt qua đỉnh núi Bồng Lai, cuối cùng đến được thung lũng ẩn giấu ở phía sau.

Bên ngoài thung lũng, một luồng linh khí thơm ngát ngọt ngào thoảng qua mũi hắn.

Cảm nhận được loại khí tức có thể khiến người ta tĩnh tâm vô cùng này, Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên trong cơ thể cũng bắt đầu xao động.

Không cần nghĩ cũng biết, Tịnh Thế Bạch Liên nhất định ở bên trong, mùi thơm ngọt ngào này chính là do Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra.

Gần như trong nháy mắt, Triệu Thần đã lao về phía thung lũng.

Vài canh giờ sau, trong một đầm nước tỏa ra linh khí nồng đậm, cuối cùng, một đóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên thuần khiết không tì vết xuất hiện trước mắt hắn. "Cuối cùng cũng để ta tìm thấy ngươi rồi." Bảo bối trong lòng xuất hiện trước mắt, Triệu Thần không nhịn được lẩm bẩm.

Bên cạnh Tịnh Thế Bạch Liên, Triệu Thần bất ngờ phát hiện một cây Tiên Thiên Ngân Hạnh.

Điều này mang lại cho Triệu Thần một niềm vui bất ngờ! "Ha ha ha, vận khí thật tốt, không chỉ để ta tìm thấy Tịnh Thế Bạch Liên, còn để ta tìm thấy Tiên Thiên Ngân Hạnh." Triệu Thần ha ha cười lớn, không chút do dự, lập tức thả Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên ra.

Tịnh Thế Bạch Liên dường như cũng cảm nhận được điều gì đó, lại chủ động bay về phía Tạo Hóa Thanh Liên, hai đóa kết hợp làm một.

Trong đầu Triệu Thần xuất hiện một loạt thông tin. 【Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, có thể khôi phục tinh khí, có thể trị liệu thương thế, có thể thôn phệ liên đài để khôi phục bản thân, đứng trong liên đài, phi Chuẩn Thánh đỉnh phong không thể phá!】 "Phi Chuẩn Thánh không thể phá, ngầu thật!" Ánh mắt Triệu Thần sáng lên, mặc dù có Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, nhưng không ai chê bảo vật nhiều cả.

Điều hắn xem trọng nhất không phải là phòng ngự, mà là năng lực khôi phục biến thái, có thể tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên.

Có thể khôi phục tinh lực, khôi phục bản nguyên!

Thu hồi Tạo Hóa Thanh Liên, cây Tiên Thiên Ngân Hạnh bên cạnh cũng chủ động truyền ra ý thần phục.

Triệu Thần là cực phẩm tiên thiên linh căn, càng là vương giả trong các tiên thiên linh căn, Tiên Thiên Ngân Hạnh tự nhiên phải biểu đạt sự ngưỡng mộ.

Ánh mắt lóe lên, vung tay một cái, lập tức thôn phệ toàn bộ ngân hạnh trên cây Tiên Thiên Hạnh, sau đó đánh vào một đạo Hỗn Độn Chi Quang, giúp nó tạo hóa.

Tiên Thiên Ngân Hạnh điên cuồng lắc lư cành cây, biểu thị cảm tạ.

Làm xong mọi việc, Triệu Thần bay lên không, hướng về phía Phương Trượng đảo.

Nơi Bồng Lai đảo tọa lạc, còn có hai hòn đảo quý khác.

Hai hòn đảo đó lần lượt là: Phương Trượng đảo và Doanh Châu

đảo.

Đảo có thể làm hàng xóm với Bồng Lai, chắc chắn trên đó cũng có bảo bối.

Dù sao cũng có thể vừa thôn phệ, vừa tu luyện, có Hỗn Độn Châu cũng không sợ nguy hiểm, không bằng cứ vơ vét một trận rồi nói sau.

Cứ như vậy, mang theo ý nghĩ này, Triệu Thần không lâu sau đã đặt chân lên hòn đảo mới, Phương Trượng đảo.

Sau khi đến Phương Trượng đảo, linh khí trên đảo không nồng đậm như Bồng Lai đảo, nhưng cũng không tệ, ít nhất còn tốt hơn vô số hòn đảo khác ở Hồng Hoang.

Hắn cũng nhanh chóng bắt đầu cuộc hành trình tìm bảo.

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã mấy chục năm.

Mấy chục năm, Triệu Thần đã "dạo" xong toàn bộ Phương Trượng đảo và Doanh Châu đảo.

Có lẽ vận khí đã dùng gần hết, linh bảo tìm thấy ở đây đều là Hậu Thiên linh bảo cùng một số thứ cấp Hậu Thiên linh khí.

Nhưng sau khi kết thúc việc vơ vét, Triệu Thần cũng không nhàn rỗi, nhân lúc ba hòn đảo tiên chưa bị cường giả phát hiện, lập tức bắt đầu luyện hóa chúng.

Lưu lại làm căn cơ sau này!

Phương pháp luyện hóa Tam Tiên Đảo thực ra rất đơn giản.

Mỗi hòn đảo đều có một tấm đảo bia khổng lồ, chỉ cần luyện hóa là có thể chiếm nơi này làm của riêng.

Bởi vì là vật vô chủ, thời gian Triệu Thần luyện hóa chỉ mất mấy trăm năm.

Trong thời gian này, hắn vừa thôn phệ linh khí, vừa luyện hóa, tu vi cũng theo đó mà tăng lên.

Việc vận dụng Hỗn Độn Chi Quang cũng ngày càng thành thạo.

Cuối cùng, ba trăm năm sau, Triệu Thần đã chiếm ba hòn đảo tiên làm của riêng.

Nhưng cũng đúng lúc này! "Ngô là Hồng Quân." "Hôm nay Tử Tiêu Cung lại giảng đạo, người có duyên trong Hồng Hoang đều có thể vào." Vừa mới luyện hóa xong ba hòn đảo tiên, đột nhiên từ phía chân trời truyền đến một giọng nói khí thế phi phàm.

Khi giọng nói này vang lên, tất cả sinh linh trên toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều kinh hãi.

Từng người một mang theo ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Tử Tiêu Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Cũng đồng thời, gần như trong nháy mắt đã có tu sĩ cường đại đạp không mà đi, xông lên tận mây xanh.

Lại nói về Triệu Thần, nghe thấy giọng nói, lập tức ánh mắt sáng lên, "Hồng Quân cuối cùng cũng lại giảng đạo!" Đây là lần giảng đạo cuối cùng của Hồng Quân, giảng xong sẽ hợp đạo.

Điều đó cũng đại biểu cho lượng kiếp thứ ba của Hồng Hoang, Vu Yêu lượng kiếp sắp sửa mở màn.

Chuyện lớn như vậy, Triệu Thần sao có thể không tham gia?

Có Hỗn Độn Châu bên người, không sợ Thánh nhân, lại có Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Nghe Hồng Quân giảng đạo có thể tăng tu vi, giảng xong còn có cơ duyên ở Phân Bảo Nhai!

Chương 11

Trên Phân Bảo Nhai có rất nhiều bảo bối nổi tiếng.

Trước Phong Thần đại chiến, phần lớn bảo bối đều ở đó!

Còn có bồ đoàn cũng có thể đi tranh đoạt, không biết Hồng Quân nhìn thấy một quả trái cây bay lơ lửng trên Thánh vị sẽ có biểu tình gì.

Dù sao có Hỗn Độn Châu, không sợ Hồng Quân, đánh không lại chẳng lẽ không biết chạy sao?

Một khi độn vào Hỗn Độn thế giới, liền an toàn.

Nữ Oa muội tử, cũng phải đi gặp, thèm muốn công đức tiên thiên của Nữ Oa.

Chỉ vì lý do này, nhất định phải đi tìm Nữ Oa.

Cứ như vậy, không lâu sau Triệu Thần tung người một cái, đạp không mà đi, xông về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên... ..... "Phốc!" "Bành!" "Ô ô ô ô ô!" Tam Thập Tam Thiên, ba mươi ba tầng đại thế giới.

Mỗi tầng đại thế giới đều vô cùng khủng bố, tràn ngập các loại nguyên tố pháp tắc như phong, lôi, thủy, hỏa.

Đừng nghe Hồng Quân nói, người có duyên đều có thể nghe đạo.

Thực tế, nếu thực lực không có cảnh giới Đại La Kim Tiên, vào đây là chết.

Càng về sau càng có những sức mạnh nguyên tố cường đại hơn.

Dù Triệu Thần có Hỗn Độn Châu tuyệt đối an toàn, cũng phải mất cả trăm năm công phu.

Càng không cần nói đến những tiên nhân không có linh bảo bảo

hộ.

Trong thời gian này, không biết đã thấy bao nhiêu Chân Tiên, tu sĩ Kim Tiên sơ kỳ bị cương phong, lôi vân, chân thủy, thổ tức, hỏa linh các loại ngũ hành linh khí làm cho đạo vẫn thân tiêu.

Nhưng lúc này Triệu Thần không hề hấn gì, bởi vì có Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu chống đỡ.

Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, tỏa ra một lớp quang tráo Hỗn Độn nhàn nhạt.

Trước quang tráo Hỗn Độn, phong, lôi, thủy, hỏa, nguyên tố chi lực, đều là đệ đệ.

Hỗn Độn nguyên tố, Hỗn Độn Chi Quang, chí cao hơn tất cả!

Nhưng cũng đúng lúc này, Chân Tiên Kim Tiên đều nhìn thấy Triệu Thần.

Bởi vì Triệu Thần thực sự quá sáng chói, giống như một vầng mặt trời vạn cổ. "Mau nhìn, một quả trái cây đang bay!" "Trái cây?

Chẳng lẽ là tiên thiên linh căn chứng đạo?

Cũng muốn đến Tử Tiêu Cung nghe giảng?" "Ha ha ha, vận khí thật tốt, để bản tôn gặp được một gốc tiên thiên linh căn tu ra linh thức, đại tạo hóa a, xem bản tôn bắt ngươi!!" "Cút đi, là của ta, ai lấy được trước thì là của người đó!!" Chuyện đã đến nước này, thế giới Hồng Hoang kẻ yếu thua kẻ mạnh, đến cả Nữ Oa còn động lòng với tiên thiên linh căn đắc đạo như Triệu Thần, các tiên linh sinh linh khác sao có thể không động lòng?

Sau khi nhìn thấy Triệu Thần, liền lũ lượt bay về phía hắn, thi triển các thủ đoạn của mình, muốn cấm cố Triệu Thần rồi ăn thịt. "Hừ, ăn ta?

Mơ đẹp!" Triệu Thần quay đầu lại, không tránh không né.

Giây tiếp theo, vô số luồng sáng oanh kích lên người hắn, thần thông tuyệt thế của chúng Kim Tiên, ở hạ giới có thể đánh xuyên một ngọn núi lớn.

Nhưng những công kích có vẻ khủng bố này, lại toàn bộ bị chặn lại bên ngoài Hỗn Độn Chi Quang của Triệu Thần. "Ăn ta, vậy để ta thôn phệ các ngươi đi!!" Triệu Thần bộc phát Hỗn Độn Chi Quang, uyển như mặt trời Hỗn Độn, những Kim Tiên tấn công Triệu Thần đều kinh hãi thất sắc. "Cái gì?

Bản tôn không động đậy được!" "Ta cũng không động đậy được!" "Ánh sáng gì vậy!?" "Hỗn Độn Chi Quang!!" Triệu Thần hét lớn một tiếng, sau đó mở miệng thôn phệ, giây tiếp theo những Chân Tiên Kim Tiên kia, toàn bộ tinh hoa cả đời của chúng, toàn bộ ùa vào trong miệng Triệu Thần, ùa vào trong thần thai.

Khiến Triệu Thần càng thêm rực rỡ. "Không ổn, quả trái cây này không dễ chọc!" "Mau chạy đi!" Có một số tiên linh may mắn sống sót quay người định bỏ chạy.

Nhưng Triệu Thần sao có thể để chúng chạy thoát, đây đều là thức ăn a! "Hỗn Độn Lĩnh Vực!" Hắn lập tức hét lớn một tiếng, Hỗn Độn quang trong nháy mắt bộc phát, từ trên trời giáng xuống, hóa thành đao, hóa thành kiếm, hóa thành những luồng sáng công kích mạnh nhất, thống thống xuyên thủng những Kim Tiên kia. "Ha ha ha, có thể công có thể thủ, có thể tấn công từ xa, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu ngầu thật!" Triệu Thần ha ha cười lớn, giống như một mặt trời không ngừng nhảy múa.

Hắn phát hiện, những tiên linh xông về phía Tử Tiêu Cung, tu vi đều không tệ.

Nhưng đáng tiếc, cuối cùng có thể đến Tử Tiêu Cung chỉ có ba

ngàn người, đó là ba ngàn hồng trần khách.

Nghĩ đến đây, Triệu Thần nhếch mép: "Để những tiên linh này chết ở đây thật lãng phí, nếu đã như vậy, không bằng để ta thôn phệ hết đi!" Quyết định xong, Triệu Thần cũng không vội bay về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên, mà ở đây cướp bóc, cướp bóc sinh mệnh! "Ủa, kia là cái gì?" "Giống như một quả trái cây." "Quả trái cây bay về phía ta!" Tại Tam Thập Tam Thiên, vô số tiên linh nhìn thấy Triệu Thần từ xa bay tới, trước tiên là một trận kinh ngạc, sau đó mặt lộ vẻ kinh khủng. "Trời ạ, quả trái cây đang ăn tiên!" "Phệ Tiên Quả!" "Đánh không lại, mau chạy đi, không thì sẽ bị ăn thịt mất!" Triệu Thần không cần biết là ai, thấy tiên là thôn, thấy tiên là đuổi, bất tri bất giác đã đuổi theo một đám người lớn. "Không ổn rồi!" "Phệ Tiên Quả tới rồi!" "Mau chạy đi!" Lúc này, trên Tam Thập Tam Thiên, xuất hiện một cảnh tượng hài hước.

Đó là một đám lớn Kim Tiên, Chân Tiên đều bị một quả trái cây đuổi chạy, trong đó thậm chí có cả Đại La Kim Tiên, hơi không chú ý sẽ bị quả trái cây thôn phệ.

Phệ Tiên Quả, là hung danh mà chúng tiên đặt cho Triệu Thần, thể hiện uy danh lẫy lừng của hắn. "Đừng chạy!

Đừng chạy!" Triệu Thần không ngừng thôn phệ, ăn ngấu nghiến, tu vi của hắn cũng tự nhiên tăng vọt, thậm chí sắp bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lượng lớn tinh túy sinh mệnh ùa vào Hỗn Độn thần thai.

Hỗn Độn thần thai ban đầu chỉ lớn bằng một viên châu, nhưng bây giờ đã lớn bằng một quả đấm tay.

Trông nó thần quang rực rỡ.

Đúng lúc này, Triệu Thần nhìn thấy phía trước có ba bóng người.

Một lão giả tiên phong đạo cốt, tướng mạo xuất trần.

Một trung niên, tay cầm ngọc như ý, một bộ dạng lạnh lùng.

Một thanh niên, sau lưng đeo một thanh bảo kiếm, tướng mạo sảng khoái.

Triệu Thần đang thôn phệ đến hưng phấn, nhìn thấy ba người cũng không nghĩ ngợi liền xông thẳng tới.

Lúc này Tam Thanh đang trên đường đến ngoài Tam Thập Tam Thiên, liền thấy một vầng mặt trời lớn đang xông về phía mình.

Thái Thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh đều kinh ngạc, càng kinh khủng hơn, vầng mặt trời kia tỏa ra khí tức Hỗn Độn nồng đậm.

Thân là chính tông của Bàn Cổ, Tam Thanh đương nhiên biết Hỗn Độn khủng bố đến mức nào, cộng thêm tốc độ của Triệu Thần cực nhanh, cũng không kịp suy nghĩ, càng không kịp tra xét tu vi của hắn.

Trong Tam Thanh, Thái Thượng vung tay áo, lập tức Hồng Hoang đệ nhất Hậu Thiên công đức phòng ngự chí bảo, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp được tế ra.

Triệu Thần hung hăng va chạm vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Chương 12

Chỉ nghe thấy, keng! một tiếng, cả tòa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đều chấn động, Tam Thanh bên trong càng sắc mặt biến đổi.

Phải biết rằng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, là Hậu Thiên đệ nhất phòng ngự chí bảo, một khi tế ra liền đứng ở thế tiên thiên bất bại.

Nhưng có thể cảm nhận được chấn động, chứng tỏ, vầng mặt trời kia có thể lay động phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Điều này sao không khiến Tam Thanh chấn kinh? "Trời ơi, cứng quá!" Triệu Thần va vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, lập tức giật mình, ngay cả Hỗn Độn Châu trên đầu cũng run rẩy không thôi.

Sau đó mới phản ứng lại, nhìn kỹ: "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp?

Trời, không phải là Tam Thanh sao?

Ta lại tấn công Tam Thanh?" Đánh không lại, đánh không lại, chuồn thôi.

Triệu Thần vội vàng độn vào thế giới Hỗn Độn Hồng Mông, hiện tại hắn không phải là đối thủ của Tam Thanh.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Lão Tử không phải để trưng, phòng ngự không dưới Hỗn Độn Châu. "Ủa?

Kỳ lạ?" "Sao lại biến mất rồi?" Giờ phút này Tam Thanh đều mặt mày ngơ ngác, vầng mặt trời kia va vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh

Lung Bảo Tháp liền biến mất, tra xét cũng không tra ra được.

Cảnh tượng quỷ dị trước mắt, ngay cả Tam Thanh cũng cảm thấy một trận rùng mình.

Thái Thượng Lão Tử biểu tình nghiêm túc nói: "Trên Tam Thập Tam Thiên tràn ngập bí ẩn, ví như Phệ Tiên Quả ta nghe lúc trước, có thể thôn ăn tiên nhân, nhất định là một gốc linh căn thần bí, để không gặp phải phiền phức, ta thấy chúng ta nên nhanh chóng lên đường đến Tử Tiêu Cung đi." Nguyên Thủy và Thông Thiên đều gật đầu: "Thiện!" Nói xong đầu vẫn đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, bay về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Lại nói về không gian Hỗn Độn Hồng Mông. "Phù, thật là nguy hiểm." Nhìn Tam Thanh rời đi, Triệu Thần thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi thực sự quá hưng phấn, cũng không nhìn rõ người đã xông tới.

Tuy Tam Thanh không làm hắn bị thương, nhưng hắn cũng không làm Tam Thanh bị thương được, tu vi của đối phương ở đó, vô số hội nguyên không phải là tu luyện suông. "Xem ra sau này phải nhìn cho rõ, không phải ai cũng có thể 'lên' được." Triệu Thần nhìn Tam Thanh đi xa, liền rời khỏi không gian Hỗn Độn Hồng Mông.

Hắn tiếp tục vừa tìm tiên thôn phệ, vừa bay về phía ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Cứ như vậy lại một trăm năm, lượng lớn tiên nhân bị thôn phệ, Hỗn Độn thần thai trong cơ thể, cũng từ một quả đấm, biến thành lớn bằng một quả bóng rổ.

Trông nó thần quang rực rỡ.

Cuối cùng, tại Tam Thập Tam Thiên, tầng trời cuối cùng. "Phá!" Theo một tiếng gầm giận dữ, Triệu Thần tỏa ra Hỗn Độn Chi Quang, thân thể như mặt trời xông phá cấm chế cuối cùng của Tam Thập

Tam Thiên.

Khi đột phá xong, liền đến một nơi như tiên cung trên đỉnh mây.

Bốn phía tường thụy hà quang, từng đàn tiên hạc bay lượn trên không, vô số tiên thiên linh thảo quý giá trải đầy trước mắt.

Theo những đóa hoa cỏ nhìn sang, một tòa cung điện bị tử khí bao quanh xuất hiện trong tầm mắt.

Trên cung điện, khắc ba chữ lớn. "Tử Tiêu Cung!" Khi nhìn thấy nơi này, Triệu Thần không lãng phí thời gian, co giò xông vào trong cung điện!

Gần như trong vài hơi thở, đã đến ngoài cửa điện!

Đến Tử Tiêu Cung.

Lúc này, trong Tử Tiêu Cung đen kịt toàn là người.

Người có thể đến Tử Tiêu Cung, cơ bản đều là tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Dù sao đây là lần giảng đạo cuối cùng của Hồng Quân, cảnh giới của mọi người cũng tăng vùn vụt.

Phía trước ba ngàn hồng trần khách là sáu cái bồ đoàn.

Trong đó bốn cái đã có người ngồi, lần lượt là một lão giả, một trung niên, một thanh niên.

Lão giả mặt sắc bình tĩnh, một bộ dạng xem nhẹ sinh tử, không màng hồng trần thế sự.

Trung niên lạnh lùng vô cùng, một bộ dạng tất cả mọi người ở đây đều là rác rưởi.

Về phần thanh niên tương đối tốt hơn một chút, tuy có chút kiêu ngạo bất tuân, nhưng có thể từ tư thái của đối phương nhìn ra là một

người nhiệt tình.

Đó chính là Tam Thanh mà Triệu Thần lúc trước va phải.

Về phần bên cạnh Tam Thanh, là một nữ tử khuynh thành tuyệt sắc, phong hoa tuyệt đại.

Không cần hỏi, là người quen cũ của Triệu Thần, người mà hắn vừa xuyên không đã ở trong miệng, người mà hắn đã hai lần trốn thoát khỏi tay - Nữ Oa.

Hai người còn lại, Hồng Vân vừa mới nhường chỗ, Chuẩn Đề đã ngồi vững trên Thánh vị.

Bên cạnh, Tiếp Dẫn vô cùng không biết xấu hổ, nhân lúc Côn Bằng không chú ý, dùng sức đẩy một cái, đẩy Côn Bằng xuống. "!!!" Côn Bằng mặt mày kinh ngạc, sau đó vô cùng phẫn nộ.

Các vị trong ba ngàn hồng trần khách cũng đều phỉ nhổ, hai đạo nhân Tây phương thật không biết xấu hổ.

Khóc lóc thảm thiết cầu một cái bồ đoàn thì thôi đi, còn đẩy Côn Bằng bên cạnh xuống.

Tiếp Dẫn mặt mày vui vẻ chuẩn bị ngồi xuống, nhưng đúng lúc này Triệu Thần bay vào, trực tiếp đâm thẳng vào đầu Tiếp Dẫn. "A-tá!" Lúc này, Chuẩn Đề bên cạnh mặt mày ngơ ngác, Tam Thanh mặt mày ngơ ngác, Nữ Oa mặt mày ngơ ngác, ba ngàn hồng trần khách mặt mày ngơ ngác.

Tiếp Dẫn chỉ cảm thấy sau gáy bị va đập mạnh, một trận hoa mắt chóng mặt, lại bị trực tiếp đâm văng khỏi bồ đoàn.

Đợi Tiếp Dẫn phản ứng lại, Triệu Thần đã vững vàng ngồi trên bồ đoàn.

Không, nên nói là lơ lửng trên bồ đoàn.

Triệu Thần nhìn cái bồ đoàn cuối cùng kia, thấy Tiếp Dẫn đẩy Côn Bằng xuống, hắn đâu quản nhiều như vậy, trực tiếp điều khiển Hỗn Độn Châu đâm tới.

Ngươi được vô sỉ, ta không được vô sỉ sao?

Triệu Thần cũng học theo Tiếp Dẫn đẩy Côn Bằng, nhân lúc Tiếp Dẫn không chú ý, một phát đâm Tiếp Dẫn văng xuống.

Lúc này, Tiếp Dẫn mặt mày ngơ ngác, tình huống gì đây, bị đâm văng xuống rồi?

Bên cạnh Chuẩn Đề đâu có ai khác?

Là Chuẩn Đề đẩy mình xuống?

Tuyệt đối không thể.

Thân như huynh đệ, huống chi Chuẩn Đề đã có một cái bồ đoàn, căn bản không cần làm vậy.

Lúc này Tiếp Dẫn quay đầu lại, xem xem ai đã đẩy mình xuống.

Nhưng vừa quay đầu lại Tiếp Dẫn đã sững sờ.

Chương 13

Chỉ thấy một quả trái cây sáng như mặt trời, ngồi... lơ lửng trên bồ đoàn, lấp lánh ánh sáng chói mắt.

Tiếp Dẫn trước tiên sững sờ, sau đó lập tức tròng mắt lồi ra: "Cực... cực phẩm tiên thiên linh căn!

Tu ra thần thức, tu đến Đại La Kim Tiên tiên thiên linh căn!!" Tiếp Dẫn đạo nhân gần như kinh hô, sau đó hai mắt nóng rực.

Cực phẩm tiên thiên linh căn, cực phẩm tiên thiên linh căn a, tu ra tiên đạo tiên thiên linh căn. "Là ngươi?" Trên Thánh vị thứ tư, Nữ Oa phong hoa tuyệt đại cũng hơi sững sờ, một mắt đã nhận ra Triệu Thần.

Triệu Thần quay đầu lại: "Chào Nữ Oa muội tử, có nhớ ta không?" Nữ Oa trước tiên sững sờ, sau đó cười đầy ẩn ý nói: "Tốt lắm, lát nữa đừng chạy." "Ha ha, không chạy!

Không chạy!" Triệu Thần ha ha cười lớn, hiện tại hắn không sợ Nữ Oa.

Nếu Nữ Oa thật sự ăn hắn, có Hỗn Độn Châu bảo hộ, hắn không ngại học theo Tôn Ngộ Không trong bụng Thiết Phiến Công Chúa, làm một trận long trời lở đất trong cơ thể Nữ Oa!

Lúc đó trực tiếp ăn vạ trong bụng Nữ Oa không đi, mỗi ngày hút tinh khí của Nữ Oa, ăn tinh huyết của Nữ Oa!

Lúc này, Tam Thanh bên cạnh cũng có chút ngẩn ra.

Vì sao gốc tiên thiên linh căn tu đạo có thành này, lại giống hệt vầng thái dương mà mình va phải kia.

Còn ba ngàn hồng trần khách lúc này cũng đã hoàn hồn, nhìn Triệu

Thần hình dạng trái cây đều mắt sáng như sao. "Hoàng Trung Lý?

Tiên thiên linh căn?" "Không ngờ tiên thiên linh căn thành tiên rồi?

Còn đến Tử Tiêu Cung nghe đạo." Ba ngàn hồng trần khách, tất cả đều ánh mắt đăm đăm nhìn Triệu Thần hình dạng trái cây, khí Hỗn Độn trên người hắn lưu chuyển, nhìn đến nỗi suýt chảy nước miếng.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, nếu không phải đang ở trong Tử Tiêu Cung, bây giờ đã ra tay cướp đoạt rồi. "Ha ha, ăn ta, vậy để ta cho các ngươi nếm thử sự lợi hại của Phệ Tiên Quả ta!" Nhìn ánh mắt trần trụi của những hồng trần khách này, Triệu Thần trong lòng hung hăng nghĩ.

Một trăm năm qua, hắn đã biết danh hiệu của mình.

Phệ Tiên Quả?

Ừ!

Tên này nghe hay hơn Hoàng Trung Lý nhiều.

Lúc này một bên không bị đẩy, Tiếp Dẫn cuối cùng cũng hoàn hồn: "Gay go rồi!" Sắc mặt hắn biến đổi, nhưng lúc này đã không kịp nữa!

Bởi vì một luồng khí tức siêu nhiên cực kỳ khủng bố bao phủ xuống, trời giáng kim quang, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn dải, tử khí nhân uân, một vị đạo nhân siêu phàm thoát tục, từ trên trời giáng xuống.

Tất cả ba ngàn hồng trần khách, bao gồm cả Côn Bằng, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, toàn bộ sắc mặt biến đổi, Đạo Tổ đến rồi.

Tiếp Dẫn mặt mày ngơ ngác, mợ nó bây giờ phải làm sao, bồ đoàn a.

Nhưng bảo Tiếp Dẫn cướp bồ đoàn trước mặt Hồng Quân?

Tiếp Dẫn vạn vạn không dám.

Côn Bằng bên cạnh cũng mặt mày không cam lòng, nhưng đã đi xuống, chỉ còn lại Tiếp Dẫn ngơ ngác đứng đó. "Đại đạo tam thiên... duyên tận duyên diệt..." Lúc này Hồng Quân nhàn nhạt mở miệng, sau đó từ từ mở mắt.

Nhưng giây tiếp theo, Hồng Quân cũng sững sờ.

Bởi vì trên cái bồ đoàn cuối cùng, không phải là Tiếp Dẫn đạo nhân như dự đoán, mà là một quả linh quả.

Lần này Hồng Quân ngơ ngác.

Vốn Hồng Quân sau khi thành Thánh, gần như không gì không làm được.

Dưới sự cảm ứng của Thiên đạo, hắn xác định sáu vị Thánh nhân là Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Lần này cũng là mượn lần giảng đạo này, thu Tam Thanh, Nữ Oa làm đệ tử, thu Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề làm ký danh đệ tử.

Mượn khí vận của họ để hợp đạo, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nhưng hiện tại định số đã thay đổi, trên Thánh vị không phải là Tiếp Dẫn, mà là một quả trái cây màu vàng.

Lại nhìn Tiếp Dẫn ngơ ngác đứng bên cạnh, thôi được rồi Hồng Quân có chút đau đầu. "Chẳng lẽ bản Thánh dự đoán sai?" Hồng Quân nhíu mày, lại nhìn Triệu Thần, sâu không lường được, không thể nhìn thấu linh quả này, phải biết rằng mình là Thánh nhân a.

Điều này khiến Hồng Quân bắt đầu có chút hoài nghi về thiên cơ mà mình dự đoán.

Cộng thêm trên người Triệu Thần lưu chuyển khí tức Hỗn Độn không ngừng, lại còn nồng đậm hơn cả trên người mình.

Tiền thân của Hồng Quân chính là Hỗn Độn Ma Thần! "Chẳng lẽ là Hỗn Độn linh căn?" Hồng Quân trong lòng sững sờ, là Hỗn Độn linh căn giống như Hỗn Độn Thanh Liên, đã chống chọi được khai thiên đại kiếp!?

Hiện tại Hồng Quân cũng chỉ có thể giải thích như vậy, nhìn về phía Tiếp Dẫn đang ngơ ngác đứng bên cạnh.

Tiếp Dẫn nhất định phải thu, bởi vì Tiếp Dẫn nhất định phải thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí cũng phải cho.

Câu nói đó, tiểu thế của Hồng Hoang có thể thay đổi, đại thế không thể thay đổi.

Thu ai làm đồ đệ, Hồng Mông Tử Khí cho ai, đều do Hồng Quân quyết định.

Hiểu rõ mọi chuyện, Hồng Quân cũng tiếp tục bắt đầu giảng thuật đại đạo. "Đại đạo tam thiên...

đạo hóa tam thiên..." Vừa mở miệng, mọi người cũng không có thời gian quan tâm đến Triệu Thần, từng người một đều chăm chú lắng nghe.

Cũng vào khoảnh khắc Hồng Quân mở miệng, Triệu Thần lập tức tiến vào trạng thái tu luyện.

Cái gọi là Hồng Hoang không tính năm tháng.

Thêm nữa, Hồng Quân giảng đạo là đạo thành Thánh chí cao vô thượng.

Bất kể nghe hiểu hay không hiểu, đều sẽ bị giọng nói của ngài đưa vào một thế giới huyền diệu.

Về phần có thể hấp thu được bao nhiêu, đó là xem bản lĩnh.

Cứ như vậy, một ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Những năm này, tất cả mọi người có mặt, đặc biệt là trong ba ngàn hồng trần khách, đại đa số đều nhíu chặt mày, thỉnh thoảng vài lần lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

Cũng trong một ngàn năm đó, không ít tu sĩ Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trực tiếp tiến vào Đại La Kim Tiên trung kỳ, thậm chí có người đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tốc độ quả thực kinh người.

Về phần Triệu Thần thì sao?

Chương 14

Một ngàn năm, ba ngàn đại đạo của Hồng Quân khiến hắn thu hoạch phong phú.

Cảnh giới vốn bất động từ trăm năm trước bắt đầu có dấu hiệu lỏng lẻo.

Nay một ngàn năm qua đi, hắn đã đạt đến Hỗn Độn Đại La Kim Tiên Đại Viên Mãn cảnh sơ giai.

Chỉ cần một bước nữa là đến Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đỉnh phong viên mãn trung giai.

Nhưng một bước này khiến Triệu Thần vô cùng khó chịu, bất luận tích tụ bao nhiêu lần sức mạnh, cuối cùng cũng không phá vỡ được lớp màng kia.

Đây không phải là chuyện hấp thu linh khí là được, mà phải xem ngộ tính, xem cơ duyên.

Hỗn Độn pháp tắc chính là như vậy, mỗi một tiểu cảnh giới thì không sao, một khi vượt qua đại cảnh giới, thời gian cần thiết quả thực không biết là bao nhiêu.

Hắn cách Hồng Quân rất gần, nếu không phải vì nguyên nhân này, có lẽ lúc này có thể đột phá Hỗn Độn Đại La Kim Tiên bán bộ đỉnh phong đại viên mãn đã là một chuyện tốt thiên đại.

Triệu Thần không hề biết, mỗi lần hắn đột phá, Hồng Quân đều cảm nhận được khí tức Hỗn Độn nồng đậm tỏa ra từ người hắn.

Điều này khiến Hồng Quân càng cảm thấy Triệu Thần bất phàm, thậm chí có lẽ là đồng loại với mình, là Hỗn Độn linh căn!

Hỗn Độn linh căn, theo như Hồng Quân biết, chỉ có Hỗn Độn

Thanh Liên.

Chẳng lẽ Hoàng Trung Lý trước mắt này cũng vậy?

Nếu như vậy thì thật không tầm thường, khẳng định ẩn chứa thiên mệnh!

Hồng Quân cho rằng như vậy, cho rằng Triệu Thần có thể ngồi lên bồ đoàn nhất định ẩn chứa thiên mệnh.

Cho nên âm thầm quyết định, lúc cuối cùng thu đồ đệ cũng phải cho Triệu Thần một phần cơ duyên.

Bởi vì người có thể ngồi lên bồ đoàn là do trời định.

Đương nhiên tất cả đều là do Hồng Quân nghĩ như vậy.

Tình huống thực tế tự nhiên không phải thế.

Triệu Thần cũng sẽ không ngốc nghếch chạy đi nói mình có được Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu.

Cũng chính vì vậy, dưới sự quan sát lặng lẽ của Hồng Quân, thời gian lại vội vã trôi đi.

Chớp mắt, lại hai ngàn năm nữa trôi qua.

Lần giảng đạo thứ nhất, tốn ba ngàn năm.

Lần giảng đạo thứ hai, tốn ba ngàn năm.

Lần giảng đạo thứ ba, tốn ba ngàn năm.

Tổng cộng chín ngàn năm.

Chín ngàn năm ba lần giảng đạo, Hồng Quân đã hoàn thành nhiệm vụ này một cách hoàn hảo.

Cho nên, khi viên mãn, đột nhiên dừng lại.

Vừa dừng lại, toàn bộ mọi người trong điện mới như tỉnh mộng, từng người một bị kéo về hiện thực.

Bị kéo về cũng có Triệu Thần, sau khi âm thanh đại đạo tan biến, hắn được lợi không nhỏ.

Thật ra, Triệu Thần thật sự đang nghe thêm một ngàn năm đạo, chỉ là hắn không mở miệng, bởi vì hắn biết, Hồng Quân giảng đạo đã sớm định ngày, không thể vì một người mà thay đổi.

Đồng thời, tu vi của hắn cũng thông qua hai ngàn năm tăng trưởng, bước vào Hỗn Độn bán bộ Chuẩn Thánh. "Kính cầu lão sư nói thêm vài câu." "Cầu xin lão sư giảng xong đạo này, vì chúng con giải hoặc." "Ô ô ô ô, lão sư có thể tiếp tục giảng thêm trăm năm nữa không?" Quay về hiện thực, mọi người, từng người một lộ ra các loại biểu tình cầu xin, thậm chí có tu sĩ trực tiếp khóc lớn.

Mục đích là hy vọng Hồng Quân lại giảng đạo.

Nhưng ngài không hề để ý đến lời của những người này, tĩnh lặng nói: "Lần giảng đạo này tổng cộng ba ngàn năm, kết hợp với hai lần giảng đạo trước, tổng cộng giảng chín ngàn năm, đã hợp với số của thiên đạo, các ngươi đừng nói nhiều." Thôi được, Thánh nhân đã lên tiếng, không dám không theo.

Cũng nhanh chóng, sau khi mọi người không nói nhiều nữa, Hồng Quân lại từ từ mở miệng nói: "Sau khi giảng đạo hôm nay, về sau sẽ không giảng đạo nữa, nhưng trời diễn bốn chín, độn đi một, mọi việc trong thiên hạ đều có một tia sinh cơ, cho nên môn hạ muốn nhận thêm vài vị đồ đệ, để sau này thay bản tôn tạo phúc cho Hồng Hoang." Nghe đến đây, toàn bộ mọi người trong điện đều chuyển từ buồn sang vui.

Từng người một đều cảm thấy mình có thể là đệ tử của Hồng Quân, ánh mắt vô cùng mong đợi nhìn ngài.

Ánh mắt Hồng Quân căn bản không nhìn về phía những người phía sau, ngay lập tức đã nhìn vào Tam Thanh gần nhất dưới bồ đoàn.

"Ba người các ngươi là chính thống của Bàn Cổ, có thể nhập môn, Lão Tử là đại đệ tử, Nguyên Thủy là nhị đệ tử, Thông Thiên là tam đệ tử." Mặc dù đã biết có khả năng trở thành đệ tử của Thánh nhân, nhưng sau khi sự việc xảy ra, ba người vẫn vô cùng vui mừng.

Lập tức đứng dậy, từng người một hành đại lễ, đồng thanh nói: "Đệ tử bái kiến sư tôn!" Thu xong Tam Thanh.

Tất cả mọi người có mặt đều đoán, đồ đệ của Thánh nhân không phải người bình thường có thể nhúng tay vào.

Nhưng sự việc chưa đến bước cuối cùng, trong lòng mỗi người đều tồn tại một tia ảo tưởng.

Cho nên, ba ngàn hồng trần khách từng người một tĩnh lặng nhìn Hồng Quân Thánh nhân.

Lại nói về Hồng Quân.

Thu xong Tam Thanh, ánh mắt ngài lập tức lại đặt lên người Nữ Oa. "Ngươi có đại công đức bên người, có thể nhập môn, cũng là đệ tử." Nữ Oa nghe xong, vội vàng đứng dậy, mặt sắc cảm kích đối với Hồng Quân nói: "Bái tạ sư tôn." Triệu Thần phát hiện Nữ Oa lúc được nhận làm đồ đệ, đã liếc nhìn hắn một cái, khiến Triệu Thần một trận tê dại.

Nữ Oa không phải là để ý đến mình rồi chứ?

Sự thật cũng chính là vậy, Nữ Oa quả thực đã để ý đến Triệu Thần, chỉ là để ý đến thân thể của Triệu Thần.

Lúc này Nữ Oa đang lo lắng, lo lắng gì?

Lo lắng Hồng Quân thu Triệu Thần làm đồ đệ a.

Như vậy Triệu Thần thành sư đệ của mình, vậy Nữ Oa sao mà ăn Triệu Thần được?

Nữ Oa là người thông minh cỡ nào, phong hoa tuyệt đại, sau khi Hồng Quân thu xong Tam Thanh và mình, chẳng lẽ còn không nhìn ra sao?

Lúc này Hồng Quân đã thu bốn đồ đệ, các hồng trần khách khác đều háo hức nhìn Đạo Tổ.

Nhưng đúng lúc này, hai giọng nói vô cùng thê thảm vang lên. "Kính cầu lão sư thương xót hai người chúng con trèo non lội suối, chịu đủ giày vò mới đến đây nghe đạo, thu hai chúng con làm đồ đệ đi!" Sau khi thu Nữ Oa làm đồ đệ, Tây Phương nhị thánh Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lập tức bắt đầu khóc.

Mặc dù Tiếp Dẫn không giành được bồ đoàn, nhưng lúc này cũng quỳ trên đất, một tay lau nước mũi một tay lau nước mắt.

Vừa khóc, toàn trường tất cả mọi người đều dùng một loại ánh mắt vô cùng khinh bỉ nhìn hai tên ngốc này.

Trong lòng từng người một đều mắng thầm. "Ngọa tào!!" "Ghê tởm, thật biết giả vờ!!" "Thế gian sao lại có kẻ vô sỉ như vậy?" Tại hiện trường ba ngàn hồng trần khách trong lòng mắng chửi, có người lộ ra vẻ chế giễu lạnh lùng, đường đường là Thánh nhân tiên thiên sắc, sao lại có thể thu hai tên này.

Thế nhưng, điều mà các đại tiên tại hiện trường, ba ngàn hồng trần khách cũng không ngờ tới, một lúc sau, nhìn hai người ngồi trên bồ đoàn không ngừng khóc lóc, Hồng Quân đột nhiên mở miệng nói. "Các ngươi đều có đại trí tuệ, đại nghị lực, sau này cũng có đại công đức, có thể nhập môn hạ, bản tọa thu hai ngươi làm ký danh đệ tử." Thôi được, một câu nói, hiện trường rất nhiều người không cười nổi nữa, liền lập tức biến sắc muốn học theo, lớn tiếng cầu xin khóc lóc.

Nhưng Hồng Quân đã có tiên kiến, trực tiếp mở miệng nói: "Được rồi, lần này ta thu đồ đã viên mãn, tiếp theo sẽ không thu đồ nữa!"

Thôi được, tiếng khóc của vô số tiên linh liền bị chặn lại, trong lòng hối hận không thôi.

Nói xong, thấy Hồng Quân vung tay một cái, lập tức bảy đạo Hồng Mông Tử Khí trong nháy mắt bay ra.

Chương 15

Hồng Mông Tử Khí vừa xuất hiện, toàn trường mỗi người đều hít một hơi khí lạnh.

Tuy mọi người đều không nhận ra thứ này là gì, nhưng từ dao động năng lượng truyền ra từ nó, mọi người đều biết thứ này siêu việt hơn tất cả bảo bối mà họ từng thấy.

Khi tất cả mọi người có mặt đều đang chú ý, Hồng Quân Thánh nhân từ từ mở miệng nói: "Đây là Hồng Mông Tử Khí, là căn cơ thành Thánh, phân biệt ban cho các ngươi." Nói xong, Hồng Quân nhẹ nhàng đầu ngón tay khẽ gảy, bảy đạo Hồng Mông Tử Khí lần lượt rơi xuống đầu Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn sáu người.

Sau đó Hồng Quân lại tiếp tục nói: "Hồng Vân, ta tuy không có duyên sư đồ, nhưng ngươi trời sinh bản thiện, có đại nghị lực, đại hoành nguyện, đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng này liền ban cho ngươi." Hồng Vân mặc hồng bào lập tức vui mừng khôn xiết, vội vàng đứng dậy hành lễ: ", Đệ tử đa tạ lão sư!!" Người có thể đến Tử Tiêu Cung nghe đạo đều có thân phận học sinh, cho nên gọi Hồng Quân là lão sư cũng không sai, nhưng nhìn Hồng Vân đạo nhân đang hân hoan đó, Triệu Thần âm thầm lắc đầu.

Hắn biết, một đạo cơ duyên này, cũng là một nguy cơ, chính vì đạo Hồng Mông Tử Khí này, đã chôn vùi tính mạng của Hồng Vân đạo nhân.

Không thấy Côn Bằng bên cạnh mặt mày oán hận sao.

Nếu không phải Hồng Vân nhường chỗ, hắn sao lại bị đẩy xuống.

Về phần Triệu Thần, a a lần này đến nghe ba ngàn đại đạo, lại không được Hồng Quân thu làm đồ đệ, lại không nhận được Hồng

Mông Tử Khí, giống như các hồng trần khách khác, lẽ nào không oán hận?

Nhưng, lúc này, điều mà không ai ngờ tới, Hồng Quân đột nhiên quay đầu, lại nói với Triệu Thần. "Đạo hữu, ta và ngươi đồng nguyên, tuy không có duyên sư đồ, nhưng cũng có một phần tạo hóa." Thôi được, một câu nói, ba ngàn hồng trần khách đều kinh ngạc. "Ta... ta không nghe nhầm chứ??" "Đạo hữu???" "Hồng Quân Thánh nhân gọi là đạo hữu???" "Ta... ta nhất định là tức đến hồ đồ rồi, xuất hiện ảo giác thính giác." Chúng tu sĩ chấn kinh, hoàn toàn là vì Hồng Quân gọi Triệu Thần không phải là "các ngươi", hay là "ngươi", mà là một câu "đạo hữu".

Thử hỏi giữa trời đất, ai có thể xứng đáng trở thành đạo hữu trong miệng Hồng Quân a?

Mẹ nó, quá đỉnh rồi!!

Cũng vì vậy, Triệu Thần vốn đã được chú ý, lại một lần nữa trở thành tâm điểm của toàn trường. "Hồng Quân gọi ta là đạo hữu?

Ta cũng có một phần tạo hóa?" Trong nháy mắt, Triệu Thần cũng sững sờ.

Nhưng không ai biết, Hồng Quân cảm thấy Triệu Thần là Hỗn Độn linh căn, cùng mình đồng căn đồng nguyên, đều đản sinh từ Hỗn Độn.

Nếu đã như vậy, gọi một câu đạo hữu cũng không có gì lạ.

Hồng Quân tặng tạo hóa, là để kết một thiện duyên.

Nhưng người khác sao có thể biết những điều này?

Từng người một chấn kinh vô cùng nhìn Triệu Thần đang tỏa ra thần quang chói mắt.

Nữ Oa cũng dung nhan biến đổi.

Một tiếng đạo hữu, đã nâng bối phận lên một bậc, bảo nàng ăn thế nào đây?

Các hồng trần khách khác cũng nghĩ vậy.

Mọi người gọi Hồng Quân là sư tôn, vậy cũng phải gọi Triệu Thần là sư thúc.

Trong thế giới Hồng Hoang tôn sư trọng đạo này, một tiếng sư thúc mang lại lợi ích có thể nói là khủng bố vô cùng.

Chỉ là Triệu Thần chưa nhận ra mà thôi.

Quay lại hiện trường.

Đối mặt với cách xưng hô của Hồng Quân, Triệu Thần có chút bay bổng, nhàn nhạt nói: "Hồng Quân đạo hữu, có chuyện gì?" Tuy không biết chuyện gì xảy ra, nhưng Hồng Quân đã gọi rồi, đáp lại một tiếng cũng không sai chứ?

Hồng Quân cũng không lãng phí thời gian, lập tức vung tay áo bào nói: "Bảo vật này là tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương, đạo hữu đã ngồi lên bồ đoàn, cũng nên có một phần tạo hóa, ngô sắp hợp đạo, vật này đối với ta không còn tác dụng gì nữa, liền mượn hoa hiến Phật tặng cho đạo hữu." "Tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương?" Triệu Thần nhìn thanh Thí Thần Thương có chút sững sờ, không ngờ Hồng Quân lại tặng một món quà lớn như vậy, tặng cả Thí Thần Thương cho mình!

Thí Thần Thương, cơ bản trong Hồng Hoang không có mấy người biết lai lịch của thanh thương này.

Trùng hợp thay, Triệu Thần lại quen thuộc với thanh thương này không biết bao nhiêu.

Thí Thần Thương, có thể làm bị thương Thánh nhân, giết người không dính nhân quả, còn có thể hóa nghiệp lực thành nghiệp hỏa, có thể nói là khắc tinh đỉnh cấp của các pháp bảo phòng ngự thiên hạ.

Chủ nhân ban đầu của binh khí này là La Hầu, hiện tại xuất hiện trong tay Hồng Quân, xem ra La Hầu đã chết không thể chết hơn được nữa, nếu không thì bản mệnh thành Thánh chí bảo của hắn không thể nào rơi vào tay người khác.

Nghĩ đến đây, Triệu Thần hơi do dự một chút, sau đó gật đầu bái tạ nói: "Đa tạ Hồng Quân đạo hữu." Nói xong, thuận lý thành chương thi triển Hỗn Độn Chi Quang, từ trước mặt Hồng Quân và mọi người lấy được món tiên thiên chí bảo Thí Thần Thương này.

Lại nói về Thí Thần Thương, khi Triệu Thần thi triển Hỗn Độn Chi Quang, lập tức hóa thành lưu quang bay vào trong quả trái cây.

Hồng Quân thấy vậy, hoàn toàn tin tưởng, Hoàng Trung Lý trước mắt này, chính là Hỗn Độn linh căn, cùng Hỗn Độn Thanh Liên giống nhau, cũng cùng mình đồng nguyên.

Nếu không, Thí Thần Thương dính nhiễm Hỗn Độn chi lực, cho dù là Thánh nhân muốn lấy cũng phải tốn chút công phu, làm sao có thể giống như Triệu Thần, tùy ý một cái đã thu đi?

Cũng sau khi thu xong pháp bảo, Hồng Quân làm lễ, hô một tiếng "thiện".

Lúc này, toàn trường đều im lặng, im lặng đến tĩnh mịch không một tiếng động, ngay cả một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy.

Tất cả chúng tiên quần thánh đều ngưỡng mộ vô cùng, ngưỡng mộ đến nỗi nước miếng cũng có thể chảy ra.

Tuy không biết cây thương đen đó là gì, nhưng nhất định là bảo

bối.

Đúng lúc Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, ba ngàn hồng trần khách, đều vô cùng ngưỡng mộ, Hồng Quân lại tiếp tục nói. "Lão Tử, bảo vật này là tiên thiên chí bảo Thái Cực Đồ, là do Khai Thiên Phủ hóa thành, có thể trấn áp vận khí, ngươi là đại sư huynh, đáng được ban cho." "Nguyên Thủy, đây là tiên thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên, là do lưỡi của Khai Thiên Phủ hóa thành, công phạt vô song, có thể trấn áp khí vận, ngươi là nhị đệ tử, đáng được ban cho." "Thông Thiên, đây là tiên thiên chí bảo Tru Tiên Tứ Kiếm và kiếm trận đồ, phi Thánh không thể phá, nhưng không thể trấn áp khí vận." Nói xong, Hồng Quân vung tay áo bào, một tấm âm dương ngư đồ, một lá cờ tán, bốn thanh kiếm hung khí bức người và một tấm kiếm trận đồ bay ra.

Xem ra Thánh nhân bắt đầu phân bảo rồi. "Đi đi!" Lập tức, theo một chỉ của Hồng Quân, ba món chí bảo lần lượt hóa thành lưu quang rực rỡ, bay vào tay Tam Thanh.

Tam Thanh thu hoạch chí bảo, vui mừng khôn xiết, từng người một cung kính nói: "Đa tạ sư tôn." Trong Tử Tiêu Cung, ba ngàn hồng trần khách đều vô cùng ngưỡng mộ.

Phải biết đó là tiên thiên chí bảo a, có đại tạo hóa, đại khí vận!!

Nhưng Triệu Thần lại mặt mày vân đạm phong khinh, có Hỗn Độn chí bảo, tiên thiên chí bảo nho nhỏ có đáng gì?

Hơn nữa hắn cũng đã nhận được một món chí bảo khác, Thí Thần Thương!

Lại nhìn hiện trường.

Phân xong cho Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều háo hức nhìn Hồng Quân.

Hồng Quân tự nhiên cũng không nói nhiều, vung tay áo bào, lại vài món linh bảo bay ra. "Đây là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, là tiên thiên cực phẩm linh bảo, bên trong có thiên địa, có thể nuôi dưỡng thiên nhân, cũng có thể nhốt Thánh nhân!" "Đây là Chỉ Điểm Giang Sơn Bút, là tiên thiên thượng phẩm linh bảo, là vật bạn sinh của Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cầm bút này có thể tùy ý thay đổi vạn vật sơn xuyên địa mạo nhật nguyệt tinh thần, vạn sự vạn vật trong họa đồ!" "Đây là Hồng Tú Cầu, tiên thiên cực phẩm linh bảo, có thể làm bị thương Thánh nhân." Nói rồi, một cuộn tranh đẹp đẽ, một cây bút lông cổ xưa tràn đầy tiên khí, còn có một quả hồng tú cầu bay về phía Nữ Oa.

Nhìn Sơn Hà Xã Tắc Đồ khí thế như hồng, thanh thế hạo đại, phảng phất uyển như thiên địa sơn hà, và Chỉ Điểm Giang Sơn Bút có thể sáng tạo mọi thứ từ hư không, tất cả tiên nhân có mặt, ba ngàn hồng trần khách đều ánh mắt nóng rực vô cùng.

Ba món bảo vật bay vào tay, Nữ Oa vui mừng, vội vàng bái tạ: "Bái tạ sư tôn!!" Phân xong cho Nữ Oa, tiếp theo là Tây Phương nhị thánh. "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, có công tạo hóa, phòng ngự vô song, liền ban cho ngươi." "Gia Trì Thần Xử, là tiên thiên linh bảo, phá địch không dính nghiệp lực." Hai món bảo bối tốt cuối cùng cũng theo lời giới thiệu của Hồng Quân được phân phát.

Lúc này, Lão Tử hỏi: "Dám hỏi sư phụ, thế nào là Thánh nhân?" Câu hỏi này vừa ra.

Tất cả mọi người lại lần nữa phân phân nhìn về phía Hồng Quân.

Mỗi người đều muốn biết, Thánh nhân có ý nghĩa gì?

Chương 16

Hồng Quân cũng nhanh chóng mở miệng giải đáp: "Nguyên thần ký thác vào Thiên đạo, chứng được Hỗn Nguyên đạo quả, trải qua vạn kiếp bất diệt, nhân quả không nhiễm, cùng trời đồng đạo, bất tử bất diệt." Nói xong, những người bên dưới đều không bình tĩnh được nữa.

Thánh nhân mạnh mẽ như vậy, sau này chẳng phải vạn vật sinh linh trong thế gian, toàn bộ đều phải nghe theo lời của những người này sao?

Mang theo ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tị, hận thù, cũng bất đắc dĩ lắc đầu, dù sao cũng không có căn nguyên như Tam Thanh và những người khác.

Lão Tử vừa hỏi xong, ở giữa Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhanh chóng đưa ra một câu hỏi khác: "Dám hỏi sư tôn, làm thế nào để thành Thánh?", mỗi người cũng gạt bỏ những cảm xúc trong lòng, lập tức tập trung tinh thần lắng nghe. "Đại đạo tam thiên, con đường nào cũng có thể thành Thánh, nhưng phương pháp thành Thánh thực sự khả thi chỉ có ba. " "Phương pháp thứ nhất, Dĩ Lực Chứng Đạo, phá vỡ thiên địa đại đạo, chứng đắc Hỗn Độn đạo quả, không nằm trong đạo pháp, chứng đạo bằng phương pháp này là mạnh nhất, ngày xưa Bàn Cổ đại thần đã đi con đường này." Khi phương pháp thành Thánh thứ nhất được nói ra.

Biểu tình của mỗi người cũng từ mong đợi biến thành tuyệt vọng.

Ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng không làm được, mình sao có thể làm được?

Vì vậy, mọi người tiếp tục lắng nghe, muốn nghe xem phương

pháp tiếp theo. "Phương pháp thứ hai, Trảm Tam Thi, lấy tiên thiên linh bảo làm vật ký thác tục niệm, chém đi thiện, ác, bản ngã ba thi, tam thi hợp nhất, lập Hỗn Nguyên đạo quả, linh bảo dùng để trảm tam thi càng mạnh, tu vi của tam thi càng mạnh." "Về phần thứ ba, là Công Đức Thành Thánh, người đi theo con đường này, cần tạo phúc cho trời đất, dẫn động công đức linh khí, đúc thành Hỗn Nguyên bất diệt kim thân, phương pháp này là phương pháp thành Thánh nhanh nhất, nhưng thực lực lại là kẻ yếu nhất trong ba phương pháp!" Rất nhanh, Hồng Quân đã nói ra ba phương pháp thành Thánh.

Sau khi nói ra, toàn bộ mọi người trong điện liền bắt đầu rơi vào trầm tư.

Mỗi người đều đang suy nghĩ nên đi con đường nào.

Toàn trường cũng chỉ có Triệu Thần biết, giữa trời đất, người có thể thành Thánh chỉ có Hồng Quân và bảy người kia.

Ngoài ra, người khác đừng nghĩ.

Đương nhiên, loại trừ dị số như hắn.

Hồng Quân nhàn nhạt nói: "Ngô sắp hợp đạo, bảo vật đối với bản tôn đã vô dụng, năm đó du lịch Hồng Hoang cũng được rất nhiều linh bảo, đều đặt ở Phân Bảo Nhai ngoài Tử Tiêu Cung, các ngươi tự đi lấy, tùy duyên pháp." Vốn dĩ, mọi người đều vô cùng ngưỡng mộ.

Từng người một nước miếng sắp chảy ra.

Khi nghe đến đây, toàn trường tất cả mọi người sôi trào.

Từng người một mắt sắp sáng lên, lập tức hóa thành lưu quang độn ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Chỉ là... rất nhanh, có người còn nhanh hơn họ.

Gần như vào chữ đầu tiên Hồng Quân mở miệng, Triệu Thần đã

sớm chờ đợi đã lâu xông ra ngoài.

Triệu Thần vốn là Hỗn Độn Đại La Kim Tiên, tốc độ lại nhanh hơn người khác một bậc, hiệu quả quả thực không cần phải nói.

Trên Phân Bảo Nham, Triệu Thần là người đầu tiên đến nơi, nhìn thấy vô số linh bảo rực rỡ muôn màu, trong lòng không khỏi kích động.

Trong sát na, hắn thi triển pháp lực ngập trời, Hỗn Độn Chi Quang bùng phát, trực tiếp bắt đầu vơ vét những linh bảo vô chủ. "Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ?

Hắc hắc, của ta!" "Bát Cảnh Cung Đăng?

Của ta!" "Khánh Vân Kim Đăng?

Của ta!" "Bích Du Cung Đăng?

Của ta!" "Bảo Liên Đăng?

Của ta!" "Linh Thứu Cung Đăng?

Của ta!" Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, Triệu Thần đã thu được rất nhiều linh bảo.

Trong đó Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ và mấy ngọn đèn là trân quý nhất.

Chúng sinh đều biết, năm xưa Hỗn Độn Thanh Liên không chịu nổi Khai Thiên đại kiếp, sáu hạt sen hóa thành sáu tòa liên đài, năm phiến lá sen lớn dung hợp Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ: Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Ngũ kỳ liên hợp lại, uy lực có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Năm phiến lá sen nhỏ hóa thành năm ngọn linh đăng: Bát Cảnh

Cung Đăng, Khánh Vân Kim Đăng, Bích Du Cung Đăng, Bảo Liên Đăng, Linh Thứu Cung Đăng.

Cánh hoa hóa thành hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, Hà Đồ Lạc Thư.

Đài sen hấp thu bản nguyện chi lực hóa thành Càn Khôn Đỉnh.

Rễ sen hấp thu Tiên Thiên sát lục chi khí hóa thành Thí Thần Thương, có thể làm bị thương nguyên thần Thánh Nhân, chỉ luận công kích lực còn mạnh hơn Bàn Cổ Phiên.

Hiện tại Triệu Thần có khả năng tu phục Tạo Hóa Thanh Liên, lại có Thí Thần Thương, Hạnh Hoàng Kỳ và mấy ngọn đèn, cho nên nảy sinh một ý tưởng táo bạo.

Đó là lấy Tạo Hóa Thanh Liên làm cơ sở, đem những linh bảo này tập hợp lại một chỗ, tái hiện Hỗn Độn Sáng Thế Liên!

Đương nhiên, hiện tại Triệu Thần còn thiếu một chút, ví dụ như Công Đức Kim Liên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Diệt Thế Hắc Liên, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, Hà Đồ Lạc Thư.

Bàn Long Biển Quải trong tay Lão Tử, Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay Nguyên Thủy, Thanh Bình Kiếm trong tay Thông Thiên, những thứ này đều phải đoạt lấy.

Triệu Thần biết, con đường phía trước còn gánh nặng đường xa.

Cũng trong nháy mắt ngắn ngủi đó, ba ngàn khách hồng trần khác đều đã đuổi tới.

Nhìn thấy Triệu Thần điên cuồng vơ vét linh bảo, mắt ai nấy đều đỏ lên, cũng điên cuồng lao vào.

Đừng nhìn Triệu Thần vừa rồi thu được nhiều đồ như vậy, nhưng chỉ có hắn biết, vừa rồi chỉ diễn ra trong một phần nghìn giây.

Tốc độ của các đại thần Hồng Hoang nhanh đến mức nào, một cái ý niệm là tới nơi, gần như thuấn di!

Cho nên vẫn có những vật Triệu Thần để ý mà chưa kịp thu, ví dụ như Hỗn Nguyên Kim Đấu, Trảm Tiên Phi Đao, Âm Dương Sinh Tử Kính, vân vân và mây mây. "Phản ứng tốc độ cũng quá nhanh đi!" Triệu Thần giậm chân đấm ngực, còn có rất nhiều, rất nhiều đồ tốt chưa kịp lấy a.

Ba ngàn khách hồng trần vẻ mặt bỉ di, mẹ kiếp, hắn là kẻ thu được nhiều nhất rồi còn kêu ca.

Nhưng một lát sau, mắt Triệu Thần sáng lên: "Kia là hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu!!" Không chút do dự, hắn bay về phía đó.

Đáng tiếc, Triệu Thần chậm một bước, thanh niên Thông Thiên phất tay một cái, Định Hải Thần Châu đã bay vào tay y.

Thấy Triệu Thần lao tới, Thông Thiên giật mình một cái.

Thân là đệ tử Hồng Quân, Triệu Thần lại được tôn sư gọi một tiếng đạo hữu, Thông Thiên tôn sư trọng đạo đâu dám động thủ, liền nghiêng người né tránh. "Định Hải Thần Châu của ta!

Ta tức quá đi mất!" Triệu Thần tức đến mức nhảy dựng lên, trong lúc đó vẫn không quên dùng thần quang khắp người vơ vét linh bảo.

Lúc này, có người không dám động thủ, nhưng cũng có người gan to bằng trời, ví dụ như Tây Phương nhị thánh, ví dụ như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất! "Tuy rằng được Đạo Tổ xưng hô là đạo hữu, nhưng đó chỉ là xưng hô mà thôi, dù được tặng Thí Thần Thương, nhưng hắn rốt cuộc không phải đệ tử Đạo Tổ!" Đế Tuấn mở miệng.

Đông Hoàng gật đầu nói: "Hắn thu thập được nhiều linh bảo nhất, đều là những thứ trân quý nhất.

Ta dùng Hỗn Độn Chung đập chết hắn, tương đương với thu phục

hắn, như vậy những linh bảo kia đều là của ta!

Quý vi là Tiên Thiên linh căn tu đạo thành tiên, ăn hắn khẳng định đại bổ, không chừng có thể làm cho ta thành thánh, hiện tại không có Hồng Mông Tử Khí, khẳng định không thể buông tha!" Chính cái gọi là chết vì no còn hơn sống vì đói.

Chương 17

Hồng Vân nhân phẩm tốt như vậy, không những ngồi lên thánh vị, được Hồng Quân thưởng thức ban cho một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng cuối cùng chẳng phải cũng bị bức chết, đầu nhập lục đạo luân hồi sao.

Hiện tại Triệu Thần cũng giống như Hồng Vân sau này, bản thân rước lấy tai họa, thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội!

Không chỉ có Đế Tuấn, Đông Hoàng, Tây Phương nhị thánh, ngay cả Nữ Oa cũng âm thầm chuẩn bị động thủ, thu phục cái thứ nhỏ bé này.

Triệu Thần liên tiếp hai lần từ trong tay nàng đào tẩu, Nữ Oa cảm giác sỉ nhục.

Ngay khắc sau, khi Triệu Thần đang vơ vét linh bảo, Đế Tuấn và Đông Hoàng ra tay.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy Triệu Thần không chú ý, trực tiếp tế xuất Hồng Hoang đệ nhất Tiên Thiên Chí Bảo - Hỗn Độn Chung!

Hắn muốn đem toàn bộ Triệu Thần bao phủ lại.

Triệu Thần dù mạnh cũng mạnh không lại đệ nhất Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung chứ?

Hỗn Độn Chung vừa ra, lập tức chư thiên chấn động, ba ngàn khách hồng trần sắc mặt biến đổi, uy lực của chí bảo đáng sợ như vậy sao?

Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương nhị thánh ánh mắt đều lóe lên.

Hỗn Độn Chung bạo phát thiên địa Hỗn Độn Chi Quang, sở hữu cái uy trấn áp "Hồng Mông thế giới", cái lực nữu chuyển "chư thiên

thời không", cái công diễn biến "thiên đạo huyền cơ", cái năng luyện hóa "địa thủy hỏa phong".

Tiếng chuông mang màu sắc Hỗn Độn Huyền Hoàng, nãi là vô thượng bảo vật dùng để trấn áp Hồng Mông thế giới.

Bên ngoài chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh; bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Hỗn Độn Chung huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng.

Có thể cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Phản lại công kích của bất kỳ bảo vật thần binh nào và vô thị hết thảy thần thông pháp thuật sát thương.

Công kích phòng ngự nhất thể, đỉnh ở trên đầu trước tiên đã đứng ở thế bất bại.

Tiếng chuông hạo lãng, vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển, uy lực của Hỗn Độn Chí Bảo hiển lộ không bỏ sót.

Dưới sự bao phủ của Vô Thượng Huyền Hoàng Hỗn Độn Chi Quang, muốn đem Triệu Thần khống chế lại.

Triệu Thần đại nộ: "Mẹ kiếp!

Hỗn Độn Chung thì ngon lắm sao?

Xem Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu của ta đây!" Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu bị Triệu Thần ném ra, bạo phát ức vạn Hỗn Độn bản nguyên chi quang, giống như ném ra một phương Hỗn Độn đại thế giới. "Đương!" Một tiếng vang thật lớn, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu và Hỗn Độn Chung va vào nhau, bạo phát

sóng âm khổng lồ, uyển như kình đào hải lãng!

Tiên thiên vân vụ bốn phía Phân Bảo Nham đều bị chấn đến tan tác, Đông Hoàng Thái Nhất càng là phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt kinh hãi.

Hỗn Độn Chí Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo va chạm, Tiên Thiên Chí Bảo thảm bại.

Triệu Thần nhìn Hỗn Độn Chung đang chấn động không thôi, toét miệng cười: "Hỗn Độn Chung, đồ tốt, đưa đây cho ta!

Hệ thống, nuốt trọn cho ta!!" Ngay lập tức, Triệu Thần ra lệnh trong lòng cho hệ thống thôn phệ, muốn động dụng cơ hội mỗi tháng một lần thôn phệ không kể đẳng cấp giai cấp.

Trong khoảnh khắc, chu thân Triệu Thần bạo phát ức vạn kim quang, uyển như vạn cổ kiêu dương. "!?" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt đại biến, có một loại dự cảm không lành.

Hắn muốn thu hồi Hỗn Độn Chung, nhưng đã không kịp. "Đinh, giải tích hoàn thành, thành công suất tăng gia 100%, thôn phệ thành công, chúc mừng túc chủ thôn phệ Hỗn Độn Chung!" Chiếc Hỗn Độn Chung to lớn cứ thế biến mất, trong nháy mắt dung nhập vào thân thể Triệu Thần, nằm im lìm trên đỉnh đầu Hỗn Độn Thần Thai trong cơ thể hắn. "Hỗn Độn Chung của ta!!" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt trắng bệch, phát hiện liên kết khăng khít với bản mệnh chí bảo đã không còn, trong nháy mắt như bị sét đánh. "Ha ha ha, ngon lắm ngon lắm, không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, ăn rất ngon!

Ta vừa rồi ăn nhiều linh bảo như vậy, đều không có cái nào ngon bằng, ê, còn có không?

Lại ném ra một cái nữa xem." Triệu Thần cười ha hả, uyển như một tôn thái dương nhảy nhót lung tung.

Ba ngàn khách hồng trần toàn bộ trợn mắt há hốc mồm.

Vừa rồi bọn họ nghe thấy gì?

Ăn...

ăn...

ăn rồi? "Trời ơi, vừa rồi những linh bảo kia, sẽ không phải đều bị hắn ăn rồi chứ?" Một vị khách hồng trần run rẩy nói. "Có thể ăn cả linh bảo sao?" Lại một vị khách hồng trần toát mồ hôi lạnh.

Một lát sau, nghe được lời Triệu Thần, Đế Tuấn vừa mới chuẩn bị tế xuất Hà Đồ Lạc Thư sợ tới mức vội vàng thu lại.

Mẹ ơi, Tiên Thiên Chí Bảo còn ăn được, huống chi là Hà Đồ Lạc Thư. "Hỗn Độn Chung của ta!

Hỗn Độn Chung của ta!" Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng gào thét, nhưng bởi vì bản mệnh chí bảo bị thôn phệ, nguyên thần bị thương nặng, hiện tại ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát. "Đi!" Đế Tuấn thấy tình huống không ổn, ngay cả linh bảo trên Phân Bảo Nham cũng không cần, cõng Đông Hoàng Thái Nhất bỏ chạy. "Ai, chạy rồi, lại ném một cái xuống đi chứ, ta nghe nói ngươi còn có một bản Hà Đồ Lạc Thư mà!" Triệu Thần hướng về phía chân trời đại khiếu.

Nghe câu này, Đế Tuấn cõng Đông Hoàng chạy càng nhanh hơn. "Ai, đáng tiếc, đáng tiếc." Triệu Thần thở dài một hơi, sau đó quay đầu lại: "Vậy còn các ngươi thì sao?

Muốn bắt ta?" Triệu Thần quay đầu, hằm hằm nhìn về phía Tây Phương nhị thánh.

Tây Phương nhị thánh vẻ mặt xấu hổ, "Xoẹt" một cái, lập tức thu hồi Hàng Ma Xử và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên. "Không có không có." "Chúng ta chỉ lấy linh bảo ra xem một chút, xem một chút

thôi!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng sợ muốn chết, sợ Triệu Thần đem Hàng Ma Xử và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên ăn mất.

Tây Phương vốn nghèo, chỉ có chút gia sản ấy thôi.

Kỳ thực Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không biết, giờ phút này Triệu Thần là cáo mượn oai hùm.

Vừa rồi thôn phệ Hỗn Độn Chung đã dùng mất cơ hội mỗi tháng một lần, hiện tại làm như vậy thuần túy là hù dọa mọi người.

Dù sao Triệu Thần cũng không ngốc, ba ngàn khách hồng trần, kẻ nào cũng như lang như hổ, đều không phải dễ chọc, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, nhất định phải có thủ đoạn chấn nhiếp.

Quả nhiên, dọa một hồi, đám khách hồng trần đều không dám động thủ nữa.

Triệu Thần lại nhìn về phía Nữ Oa: "Thế nào Nữ Oa muội tử, nàng muốn ăn ta sao?

Ta không ngại vào trong bụng nàng ngồi một chút, nếm thử tâm can tỳ phế thận của nàng đâu!" Nữ Oa sắc mặt biến đổi, sau đó khuynh thành cười một tiếng nói: "Vậy sao, để bản tọa nếm thử mùi vị của ngươi." "Mẹ kiếp, đều không chịu thua!" Triệu Thần trong lòng âm thầm oán thầm, nhìn ra được Nữ Oa cũng là một nữ nhân tranh cường hiếu thắng.

Giờ phút này, ánh mắt Nữ Oa lóe lên: "Không đúng, hắn không dám, chứng minh hắn chỉ có thể nuốt ăn bảo vật, không thể thôn phệ vật sống, hắn đối với ta kiêng kị!" Minh bạch hết thảy, Nữ Oa càng thêm không sợ hãi.

Chương 18

Nhưng nàng không biết, một cái nhận thức sai lầm này sẽ gây ra một lỗi lầm to lớn.

Sau này cầu xin Triệu Thần rời đi, Triệu Thần cũng không chịu đi nữa.

Ở bên trong đó tốt bao nhiêu a, lại ấm áp lại thoải mái, có dùng mãi không hết Thánh Nhân bản nguyên, đói bụng thì cắn một miếng thịt, khát thì uống tinh huyết, lấy lửa nướng trái tim, không có việc gì thì biến lớn biến nhỏ chơi đùa, dù sao Thánh Nhân bất tử bất diệt.

Đương nhiên hết thảy đều là nói sau.

Thật lâu về sau, khi hết thảy đều thu được kha khá rồi, Triệu Thần nhìn Phân Bảo Nham ánh mắt lóe lên, sau đó dứt khoát trực tiếp thi triển Hỗn Độn Chi Quang, đem cả Phân Bảo Nham thu lấy.

Phân Bảo Nham có thể chịu đựng được nhiều linh bảo như vậy, tự nhiên cũng là bảo bối. "?????" "Ngọa tào?" "Lão Tử còn không có được, nơi có thể tồn phóng nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, lại há có thể là một cái vách núi bình thường?" "Bá...

Bá đạo a!" "Phệ Tiên Quả không hổ là Phệ Tiên Quả, quá ngầu rồi!!" "Ngay cả Phân Bảo Nham cũng nuốt a." Ba ngàn khách hồng trần giờ khắc này nhao nhao trợn tròn mắt.

Chưa thấy ai vô sỉ đến mức độ này như Triệu Thần, nuốt Tiên Thiên Chí Bảo thì thôi, cướp đoạt vô số linh bảo, hiện tại ngay cả Phân Bảo Nham cũng không tha.

Đây là nhổ cỏ tận gốc a?

Triệu Thần tự nhiên không để ý tới cái nhìn của đám người này,

hiện tại hắn tứ cố vô thân, nơi nào cũng bước đi duy gian, ngay cả Thiên Đạo cũng đối đầu với hắn, tự nhiên thực lực càng mạnh càng tốt, pháp bảo càng nhiều càng tốt.

Tuy rằng bước lên con đường Hỗn Độn chứng đạo gian nan, nhưng hắn biết, về sau nếu muốn mưu tính Phong Thần lượng kiếp - lượng kiếp thứ tư của Hồng Hoang, những linh bảo này cái nào cũng đều có thể phát huy tác dụng.

Cho nên, khẳng định phải lo trước khỏi hoạ a.

Huống chi Phân Bảo Nham chỉ cần tốn một chút thời gian, có thể luyện chế thành Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo uy lực siêu phàm hậu thế - Hồng Hoang Ấn!

Tại hậu thế, thời kỳ Phong Thần có hai đại thần ấn, phân biệt là Hồng Hoang Ấn do Phân Bảo Nham luyện chế thành, và Phiên Thiên Ấn dùng nửa đoạn Bất Chu Sơn (cột sống Bàn Cổ) luyện ra.

Cả hai đều có thực lực tuyệt cường, có thể cho Chân Tiên đánh nổ Đại La Kim Tiên!

Cho nên, da mặt hay không da mặt, hắn không quan tâm.

Thực lực mới là quan trọng nhất!

Sau khi thu xong đồ đạc, Triệu Thần lại nhớ tới một việc, đó là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng hẳn là sắp xuất thế.

Nếu như không đoán sai, sau khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba, đám người Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Tam Thanh sẽ cùng nhau tụ hội dưới chân núi Bất Chu.

Sở dĩ tụ tập ở đó, hoàn toàn là vì nơi đó có một trong Hồng Hoang Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn sắp thành thục.

Nếu là linh bảo tầm thường, Triệu Thần cũng tuyệt đối sẽ không

nhớ thương.

Nhưng bảo bối này lại có tác dụng lớn đối với hắn.

Bởi vì linh bảo này nãi là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, bên trên có treo bảy cái hồ lô Tiên Thiên Linh Bảo.

Hồ lô không quan trọng, quan trọng là gốc hồ lô đằng và Tiên Thiên Tức Nhưỡng bồi dục hồ lô đằng.

Món này chính là vật phẩm công đức giúp Nữ Oa thành thánh ở hậu thế a.

Nếu như có thể chiếm tiên cơ lấy vào tay, Khai Thiên công đức ít nhất sẽ có một tầng rơi vào trên đầu hắn.

Nghĩ tới đây, Triệu Thần tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, chính cái gọi là đi trước được trước, sau khi thu xong Phân Bảo Nham liền vội vàng hướng về phía Hồng Hoang đại lục độn đi. .....

Hồng Hoang đại lục, bao la vô cương, không biết rộng lớn đến nhường nào, miên man không có điểm dừng.

Nhưng ở trên đại lục có một kỳ quan, đó là Bất Chu Sơn, cột sống của Bàn Cổ.

Bất Chu Sơn, cột sống Bàn Cổ đỉnh thiên lập địa, là nơi chống đỡ linh mạch của Hồng Hoang đại địa.

Từ cổ chí kim: Bất Chu Sơn không ngã, Hồng Hoang không diệt!

Giờ phút này Triệu Thần lịch kinh vô tận phong ba, vượt qua Tam Thập Tam Trọng Đại Thế Giới.

Tiên Thiên Thủy Tức, Tiên Thiên Hỏa Diễm, các loại Tiên Thiên nguyên tố vây quanh, nhưng đều bị hắn ngăn cản ở bên ngoài.

Không chỉ có như thế, Triệu Thần một bên thôn phệ những Tiên Thiên nguyên tố này, một bên ngưng luyện Hỗn Độn Thần Thai.

Từ khi thôn phệ Hỗn Độn Chung, hắn liền có thiên phú trấn áp Hồng Mông, định Phong Lôi Thủy Hỏa các loại nguyên tố.

Điều này có ý nghĩa, chỉ cần không phải Thiên Đạo công kích hay Thiên Đạo đại kiếp, các loại đồ vật khác đều không thể tạo thành thương tổn đối với Triệu Thần, ngược lại còn có thể bị hắn hấp thu.

Cũng chính vì như vậy, cho nên Triệu Thần dự định sau khi đắc thủ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, sẽ đi một chuyến tới Thập Vạn Bất Tử Hỏa Sơn.

Bởi vì nơi đó có Nam Minh Ly Hỏa cử thế văn danh, Triệu Thần muốn đi hấp thu một ít để ngưng luyện thần thai.

Bất tri bất giác, vài chục năm sau, Triệu Thần rốt cục đặt chân lên Hồng Hoang đại địa, lập tức đi tới Bất Chu Tiên Sơn.

Hồng Hoang đại lục bao la vô cương, lại mất vài năm, Triệu Thần mới nhìn thấy Bất Chu Sơn hùng vĩ vô cùng, chống đỡ thiên địa.

Cột sống của Bàn Cổ.

Nhìn Bất Chu Sơn liên tiếp với thiên khung, cùng ngoại bao y đại địa của Bàn Cổ khăng khít tương liên, không nhìn thấy đỉnh đoan thực sự.

Nhưng Bất Chu Sơn có bàng hệ sơn phong.

Một ngọn núi cao ngất nằm trên sườn Bất Chu Sơn.

Một sợi dây leo dài ngàn trượng, bích lục thanh thúy, chính là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, đang tản phát ra nồng đậm Tiên Thiên chi khí. "Linh căn sắp xuất thế!!" Là người tới đầu tiên, Triệu Thần nhịn không được kích động.

Tới quá kịp thời, vừa vặn đuổi kịp Tiên Thiên linh căn Hồ Lô Đằng xuất thế.

Linh căn xuất thế, hướng đến đều là lúc đại năng vân tập, nhất là Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, khẳng định dẫn tới không ít đại lão.

Chỉ là lần này Triệu Thần đi trước một bước, lại tiên tri tiên giác, cho nên là người tới đầu tiên. "Không được, hiện tại Hồ Lô Đằng tuy rằng sắp xuất thế, nhưng chưa xuất thế, một đoạn thời gian nữa sẽ dẫn tới Hồng Hoang đại lão." Linh bảo xuất thế tất có dị tượng!

Căn cứ vào những gì Triệu Thần biết, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Đông Hoàng, Đế Tuấn, Tây Phương nhị thánh, thậm chí ngay cả Thập Nhị Tổ Vu đều sẽ tới.

Đến lúc đó muốn đoạt bảo sẽ rất khó khăn.

Khả năng thôn phệ đặc thù của Triệu Thần chỉ có thể nuốt linh bảo, không thể nuốt người.

Nhìn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sắp xuất thế nhưng thượng vị xuất thế, Triệu Thần ánh mắt lóe lên: "Xem ra ta phải giúp một tay rồi, hảo linh căn Tiên Thiên của ta, hãy biết điều mà xuất thế trước thời hạn đi." Triệu Thần ngay lập tức đánh ra một đạo Hỗn Độn Chi Quang.

Dưới sự chiếu rọi của Hỗn Độn Chi Quang, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng tinh oánh non nớt, rõ ràng đã gia tăng tốc độ hóa hình.

Đồng thời Hồ Lô Đằng tản phát ra một tia cảm tạ, sung cảnh Triệu Thần vì "đồng loại". "Tốt nhất là nhanh chóng xuất thế, bằng không dẫn tới quá nhiều Hồng Hoang đại thần đến chia cắt, ta cũng bảo hộ không được!" Triệu Thần thản nhiên mở miệng.

Tiên Thiên Linh Căn hữu linh, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng giống như nghe hiểu ý tứ của Triệu Thần, càng thêm gia tăng tốc độ hóa hình.

Mùi thơm ngát thản nhiên cùng thanh quang tản ra, Hồ Lô Đằng càng lúc càng trở nên xanh non vô cùng.

Triệu Thần tim đập thình thịch, hy vọng đám Nữ Oa, Tam Thanh

đừng tới nhanh như vậy.

Chương 19

Nhưng, hiệu quả Định luật Murphy xuất hiện.

Sự tình không hy vọng nhất đã xảy ra.

Ba đạo lưu quang rơi xuống đất, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên xuất hiện trước mặt Triệu Thần.

Nhìn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trên Bất Chu Sơn, toàn bộ đều ánh mắt phát sáng.

Lão Tử cơ mặt giật một cái nói: "Linh bảo này có duyên với ngô." Vừa dứt lời, Thông Thiên và Nguyên Thủy hai người cũng nhao nhao nói: "Linh bảo nơi này có duyên với ngô." "Mẹ kiếp, có muốn chút mặt mũi nào không!" Triệu Thần trong lòng thầm mắng, có duyên, có duyên cái rắm a!

Có hỏi qua Hồ Lô Đằng chưa?

Có cân nhắc cảm thụ của Hồ Lô Đằng chưa?

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng mới vừa xuất thế, đã bị đám Hồng Hoang đại thần này chia cắt, không chỉ hồ lô bị hái, ngay cả rễ cũng bị bẻ gãy.

Bẻ gãy rễ còn chưa đủ, đất sinh trưởng của Hồ Lô Đằng cũng bị đào lên.

Thổ nhưỡng sinh trưởng của Hồ Lô Đằng là Tiên Thiên Tức Nhưỡng, nghe đồn là tủy sống của Bàn Cổ.

Theo Triệu Thần được biết, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sẽ kết bảy cái hồ lô: Cái thứ nhất, màu Tử Kim sắc - Tử Kim Hồng Hồ Lô, bị Lão Tử đoạt được, về sau đưa cho phân thân Thái Thượng Lão Quân dùng để đựng đan.

Cái thứ hai, màu Tử Hồng sắc - Cửu Cửu Tán Hồn Hồng Hồ Lô, do Hồng Vân đạo nhân đoạt được, về sau vì tranh đoạt thánh vị mà bị Côn Bằng giết.

Cái thứ ba, màu Tử Bạch sắc - Trảm Tiên Hồ Lô, do Đông Hoàng Thái Nhất đoạt được, luyện thành Trảm Tiên Hồ Lô, đưa cho đứa con thứ mười là Lục Áp, về sau Lục Áp thông qua cái này trảm khứ ác thi.

Cái thứ tư, màu Tử Thanh sắc - Chiêu Yêu Hồ Lô, do Nữ Oa đoạt được, chế thành Chiêu Yêu Phiên, có thể triệu hoán hết thảy yêu tinh trong thiên hạ.

Cái thứ năm, màu Tử Hoàng sắc - Thủy Hỏa Hồ Lô, do Thông Thiên giáo chủ đoạt được, bên trong có hai con Thủy Hỏa Kỳ Lân.

Cái thứ sáu, màu Tử Lục sắc, do Hạo Thiên Đại Đế đoạt được, có thể dựng dục bảo vật thiên hạ, khiến cho nó nâng lên một cái đài giai.

Cái thứ bảy, màu Tử Hắc sắc - Hỗn Độn Hồ Lô, có thể tự thành Hỗn Độn thế giới, diễn hóa vạn vật, uy lực vô biên, do Nguyên Thủy Thiên Tôn đoạt được.

Còn dây leo Hồ Lô Đằng và thổ nhưỡng dựng dục nó thì bị Nữ Oa lấy đi để tạo người, biến thành Công Đức Chi Bảo.

Nghiêm khắc mà nói, phẩm giai của Tiên Thiên Hồ Lô Đằng thậm chí còn cao hơn bản thể Triệu Thần.

Đáng tiếc, mới vừa hóa hình đã bị đông đảo Hồng Hoang Tiên Thiên đại thần chia cắt, không thể không cảm thán sự bi ai của Hồ Lô Đằng.

Một lát sau, ngoại trừ Tam Thanh, lại có bốn người tới, phân biệt là Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn, và Đông Hoàng Thái Nhất với sắc mặt tái nhợt.

Nhìn thấy Triệu Thần bên cạnh Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, người kia

đại nộ quát: "Hỗn Độn Chung!

Mau trả Hỗn Độn Chung cho ta!" Triệu Thần trong bộ dạng quả tử lười biếng nói: "Hỗn Độn Chung bị ta nuốt rồi, ỉa ra trả lại cho ngươi nhé?

Muốn lấy không!" "!!!" Đông Hoàng trong nháy mắt tức đến nộ khí xung thiên, muốn xuất thủ.

Nhưng Đế Tuấn ở một bên một phen kéo lại: "Cẩn thận chút, Thái Nhất vừa mới khỏi bệnh, tuy rằng lấy trận đồ Chư Thiên Tinh Đấu Đại Trận sung đương bản nguyên, nhưng vẫn cần tĩnh dưỡng, huống hồ linh bảo sắp xuất thế, chúng ta không cần thiết hiện tại động thủ!" Nghe xong lời này, Đông Hoàng cắn răng dừng tay, nhưng Hỗn Độn Chung bị đoạt vẫn là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng. "Trận đồ Chư Thiên Tinh Đấu Đại Trận?

Hóa ra là như vậy, chẳng trách Đông Hoàng lấy nó sung làm bản mệnh linh bảo để di bổ bản nguyên." Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

Trận đồ Chư Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng là thần vật ghê gớm, nghe đồn được ôn dưỡng trong con mắt của Bàn Cổ đại thần - Thái Dương Tinh, uẩn hàm chư thiên tinh đấu chi lực.

Trước kia bởi vì Đế Tuấn có Hà Đồ Lạc Thư, Đông Hoàng có Hỗn Độn Chung, cho nên không có hoàn toàn luyện hóa, phân hóa chế thành ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, đối ứng với ba trăm sáu mươi lăm khỏa chủ tinh thần và một vạn bốn ngàn tám trăm khỏa phó tinh thần trên thượng thiên.

Lại phối với ức vạn thần ma chi lực, một thần ma đại biểu một khỏa tinh thần, một khi sử xuất uy lực tuyệt luân hủy thiên diệt địa.

Hỗn Độn Chi Quang trán phóng, Triệu Thần hóa thành vạn cổ kiêu

dương, hình thành Tiên Thiên vô địch Hỗn Độn Lĩnh Địa, khiến hắn và Hồ Lô Đằng đứng ở thế Tiên Thiên bất bại.

Thanh niên Thông Thiên vẻ mặt khổ sở nói: "Sư thúc, linh bảo xuất thế người có tài mới chiếm được, xin sư thúc nể tình sư tôn, mở ra lãnh địa." Sư thúc?

Một câu nói này khiến tất cả đại thần tại hiện trường, ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa đều vẻ mặt kinh dị.

Nhưng rất nhanh phản ứng lại, Hồng Quân xưng hô Triệu Thần là đạo hữu, vậy tự nhiên là ngang hàng.

Hồng Quân lại là sư tôn của bọn họ, cho nên gọi một tiếng Sư thúc là lẽ đương nhiên! "Ha ha ha, Thông Thiên sư điệt, đã gọi là Sư thúc thì không thể không nể tình, như vậy đi, đem Tru Tiên Tứ Kiếm, Thanh Bình Kiếm cùng hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu tế xuất, chỉ cần có thể phá được Hỗn Độn Lĩnh Địa, Sư thúc sẽ đem Tiên Thiên linh căn nhường cho ngươi!" Triệu Thần cười ha hả nói.

Thông Thiên vẻ mặt vô ngữ oán thầm: "Tế xuất Tru Tiên Tứ Kiếm, Thanh Bình Kiếm, ta dám sao ta?" Vết xe đổ, vết xe đổ a, không thấy Đông Hoàng Thái Nhất đang ở đằng kia tức đến hộc máu sao?

Lúc này, Triệu Thần lại nhìn về phía Nữ Oa nói: "Nữ Oa sư điệt, hay là nàng cũng thử xem, có muốn đem Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ của nàng tế xuất hay không." Nữ Oa cười một nụ cười khuynh quốc khuynh thành, nhất thời thiên địa đều thất sắc: "Không phải đợi sư tôn giảng đạo xong, muốn cùng bản tọa tư đàm sao?

Vì sao lại chạy?" Dứt lời, Nữ Oa triều Triệu Thần ngoắc ngoắc ngón tay ngọc thon dài, một bộ dạng "ngươi dám không". "Mẹ kiếp, yêu tinh!" Triệu Thần trong lòng oán thầm, nếu không phải đang nhớ thương Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, hắn thật sự đi rồi.

Dù sao có Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu ở đây, không sợ Nữ Oa.

Một lát sau, Trấn Nguyên Tử thân khoác hồng bào cưỡi mây đỏ, hào xưng Địa Tiên Chi Tổ cũng tới.

Cũng bởi vì những người này đến, dẫn đến một số Đại La Kim Tiên và Bán Bộ Chuẩn Thánh tu sĩ sớm ngửi thấy linh khí chấn động, nhao nhao không dám khinh suất.

Đối với tình huống này, mấy người đều hài lòng, dù sao người càng nhiều chứng minh xác suất đoạt được bảo bối càng ít đi một phần.

Tại đây mấy người đều không thể một mình độc chiếm, nhưng chia chác một chút cũng được chứ?

Hiện tại duy chỉ có một biến số, là Triệu Thần.

Thật sợ Triệu Thần một ngụm nuốt trọn Tiên Thiên linh căn.

Chuyện Triệu Thần là "Sư thúc"... a a, thuần túy là vật để trang trí mà thôi.

Tuy rằng Hồng Quân lúc đầu xưng hô Triệu Thần một tiếng đạo hữu, Hồng Quân lại là Hồng Hoang chi sư.

Nhưng người nguyện ý nhận khả thì nhận khả, người không nguyện ý nhận khả thì tự nhiên cũng không nhận.

Ví dụ như Thái Nhất hận Triệu Thần muốn điên, hay đám Đế Tuấn, Phục Hy kiêu ngạo bất tuân, tự mệnh bất phàm.

Ví dụ như Tây Phương nhị thánh chưa kịp tới nhưng vô sỉ đến cực điểm, cái gì cũng muốn.

Còn Nữ Oa, đồng dạng cũng không nhận, thậm chí còn muốn ăn Triệu Thần.

Lại nói Triệu Thần.

Tại cái thế giới lấy thực lực làm đầu này, biện pháp duy nhất để được người khác tôn trọng chỉ có một, đó là thực lực.

Cho nên, hắn đối với thái độ của mấy người này tịnh không để ý nhiều.

Hiện tại phải đoạt được Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Cũng chính tại lúc này.

Đột ngột, đạo Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đang tản phát nồng đậm tiên thiên linh khí kia bỗng nhiên trán phóng từng đạo thất thải thần quang.

Ánh mắt mọi người cũng trở nên nóng rực.

Thần quang chợt hiện, trên dây leo Hồ Lô Đằng với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai thế mà sinh trưởng ra bảy cái hồ lô.

Chương 20

"Linh bảo này có duyên với ta!" Hồ lô vừa xuất hiện, Lão Tử có thực lực cường đại nhất là người đầu tiên lao tới, nhưng một giây sau sắc mặt đại biến. "!?" Chỉ thấy hắn đâm sầm vào Hỗn Độn Lĩnh Địa, không thể phá vỡ. "Mau đem Thái Cực Đồ, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tế xuất!!" Triệu Thần ở trong Hỗn Độn Lĩnh Địa hét lớn, một bộ dạng dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử) muốn thôn phệ.

Lão Tử không nói gì, cũng không để ý, lại lui về, đứng tại chỗ cũ.

Một đám đại lão đều nhíu mày, ngay cả người đứng đầu Tam Thanh là Lão Tử đều không phá được, lãnh địa của Triệu Thần thật sự lợi hại. "Có phòng ngự cường đại như thế, ta muốn ăn hắn có chút khó khăn." Nữ Oa tâm niệm vừa động, hiện tại vẫn không quên tâm tâm niệm niệm chuyện ăn Triệu Thần.

Không!

Phải nói là Triệu Thần càng bất phàm, Nữ Oa càng muốn ăn!

Giờ khắc này Triệu Thần cười ha hả: "Ha ha ha, còn có ai!

Mau mau tế xuất pháp bảo của các ngươi!" Triệu Thần là cố ý, bởi vì tuy có thiên phú thôn phệ đặc thù mỗi tháng một lần, nhưng chỉ có thể dùng một lần.

Vạn nhất quá nhiều Tiên Thiên đại thần dùng các loại đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo, Linh Bảo nện tới, trong lòng Triệu Thần cũng run.

Cái gọi là đứng ở thế tiên thiên bất bại, chính là tiến vào trong Hồng Mông thế giới.

Còn Hỗn Độn Lĩnh Địa, tuy rằng tạm thời vô địch, nhưng cũng giống như Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đều phải vận dụng tiên lực của Triệu Thần.

Một hai người thì tốt, nhưng một đám người công kích, Triệu Thần tiêu hao sẽ rất nhanh.

Cho nên hiện tại mới phải hung hăng như vậy, để hù dọa trước một đám đại thần.

Trước đó thôn phệ Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cũng là vì đưa ra một cái cảnh cáo.

Lúc này, một đám đại thần cũng thập phần đau đầu, muốn đánh đi, lại đánh không phá, lại không dám tế xuất pháp bảo, Tiên Thiên Hoàng Trung Lý này quá vô lại.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân hai người thì hoàn toàn là đến xem náo nhiệt, nếu như có duyên được linh bảo thì tự nhiên vui vẻ, không có thì cũng không sao cả.

Nhưng đúng lúc này, từ phía chân trời Tây Phương bay tới hai đạo kim quang! "Bảo vật này có duyên với bần đạo!" "Bảo vật này có duyên với ngô a!" Kim quang tốc độ cực nhanh, nhìn kỹ lại, chính là hai đạo nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhìn thấy hồ lô trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng mắt mạo tinh quang, vốn tưởng rằng không đuổi kịp, nhưng không ngờ bảy trái hồ lô trên dây leo vẫn chưa bị người hái.

Không chút do dự, Tây Phương nhị thánh làm lơ mọi người tại trường, trực tiếp hướng về phía Tiên Thiên Hồ Lô Đằng bay tới, kết quả không ngoài dự đoán, hung hăng đập vào Hỗn Độn Lĩnh Địa trong suốt. "Ai da!" "!?" Đột nhiên xuất hiện Hỗn Độn Chi Quang khiến nhị thánh đầu váng mắt hoa. "Linh căn phương Đông của ta, làm sao lại có

duyên với phương Tây các ngươi?

Cút!" Triệu Thần nộ hống, trong nháy mắt Hỗn Độn tá pháp, Hỗn Độn Chi Quang hóa vạn thiên.

Vốn dĩ Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vừa đâm vào Hỗn Độn Lĩnh Địa đã ăn một cái ám khuy, hiện tại lại thấy Hỗn Độn Chi Quang hóa vạn thiên, nhất thời giật mình, theo bản năng Tiếp Dẫn liền đem Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên tế xuất. "Ha ha cơ hội tốt!" Mắt Triệu Thần sáng lên, đúng là đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu a, hiện tại vừa vặn có thể nhân lúc này đem Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn thôn phệ, có thể cho chúng Tiên Thiên đại lão một cái cảnh kỳ uy hiếp! "Hệ thống, nuốt trọn cho ta!!" Trong lòng ra lệnh cho hệ thống, đồng thời ngoài mặt cười ha hả nói: "Ha ha ha, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, đồ tốt đồ tốt a!

Cảm ơn nhé!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sắc mặt biến đổi, lập tức sát giác tình huống không ổn, nhưng một lát sau Hỗn Độn Chi Quang đã quét lên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Ngay giây tiếp theo, nương theo mệnh lệnh của Triệu Thần, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên lập tức bị thôn phệ. "Đinh, chúc mừng túc chủ thành công thôn phệ Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!" "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Công Đức Kim Liên của ta a!!" Tiếp Dẫn thất tâm phong gào to, nhưng đáng tiếc Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đã mất đi liên hệ với hắn.

Tam Thanh, Nữ Oa cùng các Tiên Thiên đại thần khác trơ mắt nhìn, không biết vì sao trong lòng lại thấy sướng, bao gồm cả Thái Nhất ở bên trong!

Chỉ là bọn họ càng giấu linh bảo trên người chặt hơn, may mà vừa

rồi không lấy ra. "Ân, ăn ngon ăn ngon!!" Triệu Thần nhảy nhót lên xuống, giả bộ một bộ dạng hâm mộ một chút.

Thực ra ở trong cơ thể, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đã bắt đầu cùng Nhị Thập Tứ Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên dung hợp, biến thành Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên. 【Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên: Có thể khôi phục tinh lực, có thể dung hợp các đài sen khác để tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên, sở hữu lực phòng ngự cường đại, phi Chuẩn Thánh đỉnh phong không thể phá, sở hữu vô thượng công đức gia thân, vạn pháp bất xâm, tiên thiên bất nhiễm!】 "Ha ha ha, thành Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, không tệ không tệ!" Triệu Thần ở trong lòng cười to, việc tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên lại tiến thêm một bước! "Công Đức Kim Liên của ta!

Công Đức Kim Liên của ta a!" Tiếp Dẫn sắc mặt thảm bạch, cái này gọi là trộm gà không được còn mất nắm gạo, trộm gà không được còn mất nắm gạo a.

Một bên Thái Nhất nhìn thấy, trong lòng cái gọi là giải khí a!

Loại chuyện này đụng phải mình thì gọi là tàn nhẫn, đụng phải người khác thì gọi là sướng!

Cuối cùng Tiếp Dẫn rên lên một tiếng rồi trực tiếp ngã xuống đất, ngất đi. "Sư đệ!

Sư đệ!" Chuẩn Đề ở một bên đại kinh thất sắc.

Lúc này, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng rốt cục triệt để trán phóng, vạn đạo thanh quang, tản phát ra cam điềm tiên khí, khiến vô số Tiên Thiên đại thần đều xuẩn xuẩn dục động. "Rốt cục hoàn thành xuất thế rồi sao?" Triệu Thần nhìn mà ánh mắt lóe lên.

Sau đó sự tình ngoài ý muốn đã xảy ra, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng

cùng với bảy quả hồ lô chủ động thu nhỏ lại, sau đó bay vào trong thân thể Triệu Thần.

Nguyên lai Tiên Thiên linh căn hữu linh, sau khi hoàn toàn xuất thế cũng có công năng độn đào.

Bởi vì Tiên Thiên Hồ Lô Đằng biết đào không thoát khỏi lòng bàn tay của đám Tiên Thiên đại thần này, cho nên chủ động đầu bôn Triệu Thần.

So với đám Tiên Thiên đại thần tham lam vô độ, muốn vơ vét sạch sẽ kia, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng thà rằng tin tưởng Triệu Thần! "Không ngờ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng chủ động đầu bôn ta, đảo cũng đỡ cho ta không ít phiền toái, xem ra áp lực từ đám Tiên Thiên thần thai bên ngoài ngược lại đã giúp ta một tay!" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, đã thu phục được trọn vẹn Hồ Lô Đằng thì chuẩn bị rời đi.

Còn chuyện làm sao rời đi?

Đơn giản!

Trực tiếp độn nhập Hỗn Độn Hồng Mông không gian, sau đó là có thể rời đi rồi.

Hỗn Độn Hồng Mông không gian có thể tự do đi lại trong Hồng Hoang đại thế giới, có thể che giấu thiên cơ, những Hồng Hoang đại thần này tuyệt đối không tìm thấy, giống như lăng không biến mất vậy. "Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cùng bảy cái hồ lô bị hắn nuốt rồi!" Lúc này có một vị Tiên Thiên Đại La Kim Tiên kinh hô, bởi vì nhìn qua, giống hệt như Triệu Thần đã nuốt Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Các Tiên Thiên đại thần khác, bao quát Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Đế Tuấn, Hồng Vân, Đông Hoàng Thái Nhất các loại, toàn bộ sắc mặt biến đổi.

Nhưng điều khiến bọn họ khiếp sợ hơn còn ở phía sau.

Một giây sau, Triệu Thần biến mất, không sai!

Lăng không biến mất!

Ngay trước mặt chúng đại thần, hắn độn nhập Hồng Mông Hỗn Độn không gian, mang theo Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và Tiên Thiên Tức Nhưỡng đi mất.

Chương 21

"Tiêu...

Tiêu thất rồi?" "Làm sao có thể!?" "Mau!

Mau tìm!!" Chúng đại thần đại kinh thất sắc, tứ xứ tìm kiếm, thi triển kinh thiên đại thần thông, tiến hành lục soát kiểu thảm.

Nhưng đáng tiếc, tìm thế nào cũng không thấy.

Lúc này, Triệu Thần đã thao túng Hỗn Độn Hồng Mông thế giới đi xa khỏi nơi đây. ..... "Tiếp theo đi đâu đây?

Đi Thập Vạn Hỏa Sơn là tốt nhất!" Thập Vạn Hỏa Sơn, hay còn gọi là Bất Tử Hỏa Sơn, tích nhật là nơi tu luyện của Tiên Thiên Phượng Hậu, Tiên Thiên Phượng tộc bình thường cũng không dám tới gần.

Trước đó Triệu Thần đã định dùng Nam Minh Ly Hỏa để đoán thể, ngưng luyện tối cường thần thai.

Muốn ngưng tụ tối cường thần thai, nhất định phải thôn phệ Nam Minh Ly Hỏa.

Nam Minh Ly Hỏa không chỉ có thể đoán thể, còn có thể đoán tâm, ngưng luyện căn cơ!

Triệu Thần sở hữu Hỗn Độn Chung, có thể hấp thu các đại Tiên Thiên nguyên tố, vậy cái đầu tiên hấp thu tự nhiên là Nam Minh Ly Hỏa.

Tại Hồng Hoang thế giới, tối cường hỏa diễm chia làm bốn loại: Hỗn Độn Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, Cửu Muội Chân Hỏa, Nam Minh Ly Diễm.

Nam Minh Ly Hỏa nằm ở Bất Tử Hỏa Sơn!

Nam phương thuộc Hỏa!

Bất Tử Hỏa Sơn nằm ở vị trí Thiên Nam của Nam phương đại lục!

Nãi là lão sào của Phượng Hoàng tộc!

Tích nhật Phượng Hoàng tộc bàn cứ tại đây, nhưng nay đã xuống dốc.

Bất Tử Hỏa Sơn tịnh không phải là một ngọn núi lửa, mà là một quần thể núi lửa siêu lớn, lại gọi là Thập Vạn Hỏa Sơn!

Quần thể núi lửa này tựa như một cái vòng tròn, từ trên cao nhìn xuống có thể thấy rõ ràng vô số ngọn núi lửa tạo thành vòng tròn lồng vào vòng tròn.

Tại nội bộ núi lửa, sung xích vô cùng vô tận liệt diễm, càng đi vào trung tâm vòng tròn, uy lực liệt diễm càng mạnh.

Ngọn Bất Tử Hỏa Sơn nằm ở trung ương nhất, hỏa diễm trong đó chỉ cần một đốm nhỏ liền có thể đem cường giả Đại La Kim Tiên thiêu thành tro bụi.

Quả là vô cùng khủng bố!

Bình thường, Phượng Hoàng tộc liền ở trong Bất Tử Hỏa Sơn tu luyện.

Để không bị Phượng Hoàng tộc quấy nhiễu, Triệu Thần độn nhập vào Hỗn Độn Châu, lặng lẽ tiềm nhập Bất Tử Hỏa Sơn. "Nam Minh Ly Hỏa, một trong Hồng Hoang Tứ Đại Liệt Diễm, không biết có thể làm cho thần thai của ta cường hóa được bao nhiêu!" Triệu Thần thấp giọng lẩm bẩm, trong mắt không khỏi lộ ra một tia mong đợi. "Trước tiên đi xem ngọn lửa ở ngoài cùng." Thân hình ẩn vào hư không, hắn

chọn một ngọn núi lửa ở tầng ngoài cùng, lách mình tiến vào.

Tức thời, liệt diễm nóng bỏng ngập trời từ bốn phương tám hướng ập vào mặt Triệu Thần, phảng phất trong nháy mắt muốn đem hắn thiêu sạch sành sanh. "Quả nhiên bá đạo!" Triệu Thần hài lòng gật đầu, không sợ Nam Minh Ly Hỏa mạnh, chỉ sợ nó không đủ mạnh. "Không, uy lực như vậy vẫn chưa đủ!" Triệu Thần nhắm mắt cảm thụ một lát, thôn phệ một ít, hỏa diễm của ngọn núi này đối với việc thôn phệ tịnh không có bất kỳ trợ giúp nào. "Đã như vậy, thì tiếp tục đi về phía trước thôi!" Triệu Thần không do dự, lách mình ra khỏi núi lửa, hướng về vòng trong tiến tới.

Để đỡ phiền phức, hắn trực tiếp vừa thôn phệ vừa tiến lên, hình thành một cái hỏa diễm toàn qua (xoáy lửa) to lớn.

Thần thai trong cơ thể cũng không ngừng kinh thụ Nam Minh Ly Hỏa thối luyện.

Rất nhanh Triệu Thần tiến vào ngọn núi lửa thứ hai. "Không được, vẫn chưa đủ!" Triệu Thần lắc đầu, lại phủ định ngọn núi lửa này, lần nữa hướng vòng trong tiến phát! "Chưa đủ, chưa đủ!" "Không đúng nha, Nam Minh Ly Hỏa vì sao lại yếu như vậy?" "Chẳng lẽ, tu vi của ta quá mạnh rồi?" .....

Triệu Thần một đường đi tới, tiến vào từng ngọn núi lửa, tiếp theo lại từng cái phủ quyết.

Những Nam Minh Ly Hỏa trong các ngọn núi lửa đó đều không có trợ giúp rõ ràng cho việc đột phá, khiến hắn pha chút thất vọng. "Xem ra chỉ còn ngọn núi lửa ở trung ương nhất." Các ngọn núi lửa khác đều đã thử qua một lần, đều không có hiệu quả, nếu như Bất Tử Hỏa Sơn ở trung ương nhất cũng không có hiệu quả thì chỉ có thể đường ai nấy đi.

Lén lút đi Thái Dương Tinh xem sao, không chừng có thể quải tẩu

(lừa đi) Phù Tang Thần Thụ!

Tế xuất Hỗn Độn Châu ẩn tàng thân hình, không để Phượng Hoàng tộc phát hiện, Triệu Thần lập tức tiềm nhập ngọn Bất Tử Hỏa Sơn ở trung ương nhất.

Vừa tiến vào núi lửa, một cỗ khí lãng làm người hít thở không thông liền bao vây lấy Triệu Thần, khiến mỗi tế bào toàn thân hắn đều đang run rẩy.

Triệu Thần không khỏi vui vẻ, ngọn núi lửa này quả nhiên có hiệu quả.

Hắn không khỏi tiếp tục tiềm nhập, nhưng ngay sau đó, thân hình hắn mạnh mẽ khựng lại, trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía trước.

Chỉ thấy một vị tuyệt thế hồng nhan, mái tóc dài đỏ rực, là một tuyệt sắc mỹ nữ đang tu luyện ở bên trong.

Nàng hơi nhắm đôi mắt, môi hồng hé mở, không ngừng hấp nạp hỏa diễm bốn phía, mỗi tấc trên người đều có thể xưng là trân bảo hoàn mỹ nhất!

Vì đang tu hành trong Nam Minh Ly Hỏa cường đại, hiển nhiên y phục trên người khẳng định vô pháp chịu đựng liệt diễm phần thực.

Cho nên, hiện tại trên người nàng không một mảnh vải.

Tắm mình trong biển lửa màu vàng vô tận, hấp thu tinh hoa của Nam Minh Ly Hỏa.

Bởi vì liệt diễm ánh chiếu, nàng hiển đến rạng rỡ sinh huy.

Thân thể nàng mạn diệu, hai chân thon dài thẳng tắp, huyền phù trong biển lửa, hiển đến cao quý thánh khiết.

Mái tóc đỏ rực phát sáng như thác nước rủ xuống hai vai, đuôi tóc theo liệt diễm dập dờn nhẹ nhàng phiêu phù.

Ở trước người, hai đoàn hỏa diễm màu vàng vừa vặn che chắn ở vị trí quan trọng nhất.

Triệu Thần không khỏi mím môi, trong lòng nhịn không được rung động, nhìn vô cùng nóng mắt.

Càng làm cho người ta tim đập nhanh hơn còn ở phía sau!

Nàng đang đối diện với Triệu Thần, địa đái thần bí vô cùng kia hoàn toàn triển hiện trước mắt Triệu Thần, nhìn một cái không sót gì.

Lấy nhãn lực của Triệu Thần, không chỉ có thể nhìn rõ chùm lông đỏ rực kia, thậm chí ngay cả bao nhiêu sợi đều có thể đếm được. "Ực..." Triệu Thần nhịn không được hít sâu một hơi, từ khi xuyên việt đến Hồng Hoang tới nay, đây là lần đầu tiên thu được phúc lợi lớn như vậy.

Nếu không phải chưa hóa hình, hắn thật sự nhịn không nổi. "Nữ tử này rốt cuộc là ai?" Triệu Thần bảo trì lý trí, trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc. "To gan!

Kẻ nào đang dòm ngó bản thần thú Chu Tước!?" Đúng lúc này, mỹ nữ mãnh địa mở choàng đôi mắt, trong đôi tiên mâu lập tức lóe lên một đạo hàn mang.

Chương 22

Lời nàng vừa dứt, Nam Minh Ly Hỏa chung quanh lập tức bạo động, vây quanh chu thân nữ tử, đem thân thể mạn diệu của nàng hoàn toàn che chắn lại.

Một cỗ khí thế uy nghiêm hạo hãn bàng đại từ trên người nàng oanh nhiên bạo phát, tịch quyển tứ phương.

Trong nháy mắt, mỹ mạo nữ tử liền biến thành Hỏa Diễm Nữ Vương!

Ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Triệu Thần đang ẩn nấp, trong mắt hàn mang tứ xạ. "Chuẩn Thánh!

Chẳng lẽ đây chính là Chu Tước - thủ hộ thần thú phương Nam của Hồng Hoang?!" Trong mắt Triệu Thần lập tức lộ ra một tia kinh ngạc, hắn từng đối mặt với một đám đại lão cấp bậc Chuẩn Thánh, cho nên đối với khí tức của cường giả Chuẩn Thánh thập phần quen thuộc.

Bởi vậy, vừa nhìn liền biết nữ tử trước mặt là Chuẩn Thánh không thể nghi ngờ.

Lại thêm nàng vừa tự xưng là Chu Tước, như vậy hào vô nghi vấn, đây chính là một trong Tứ Thánh Thú thủ hộ Tiên Thiên của Hồng Hoang - Chu Tước! "Ta đem thân thể Chu Tước nhìn hết sạch sành sanh rồi?!" Triệu Thần không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại nội tâm nhịn không được mạc danh hưng phấn, đối với một pha thao tác này biểu thị song kích 666!

Bên ngoài Bất Tử Hỏa Sơn ức vạn dặm, Triệu Thần từ trong không gian Hỗn Độn Hồng Mông đi ra, hiện xuất thân hình, hồi tưởng lại cảm giác vừa rồi đụng độ Chu Tước, không khỏi mặt đầy xuân

phong.

Thở ra một ngụm trọc khí, Triệu Thần đem mấy ý nghĩ loạn thất bát tao vội vàng quăng ra sau đầu, bắt đầu suy nghĩ tiếp theo nên đi đâu. "Nam Minh Ly Hỏa không trông cậy được rồi, hiện tại chỉ có thể đi nơi khác." Trong mắt Triệu Thần lóe lên một đạo tinh quang, Bất Tử Hỏa Sơn có Chu Tước tọa trấn, khẳng định không thể quay lại nữa.

Sự tình đến nước này, chỉ có thể đổi chỗ.

Hắn không khỏi hơi ngẩng đầu, nhìn về phía Thái Dương Tinh đang treo trên tinh khung.

Bất Tử Hỏa Sơn có Nam Minh Ly Hỏa, Thái Dương Tinh có Thái Dương Chân Hỏa, đồng dạng uy lực cường đại, đi nơi đó vừa vặn thích hợp!

Trên Thái Dương Tinh có cây Phù Tang, xem thử có biện pháp nào lừa đi hay không.

Tuy rằng đó là lão sào của Đông Hoàng - Đế Tuấn, nhưng Triệu Thần có Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu, tự tin sẽ không bị phát hiện. "Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền xuất phát!" Triệu Thần hóa thành một vầng kiêu dương, bay về phía Thái Dương Tinh.

Một đường bôn ba, rốt cục đến trước Tinh Thần Hư Không, một cỗ lãnh khí hàn triệt cốt tủy lập tức ập vào mặt. "Vãi!" Triệu Thần nhịn không được rùng mình một cái, cả cái quả thân đều run rẩy một hồi. "Quả nhiên, Hồng Hoang thế giới không có một chỗ nào là không tràn ngập nguy hiểm." Triệu Thần không khỏi phát ra một tiếng cảm thán.

Tại Tinh Thần Hư Không, có hàng tỷ tuyên cổ tinh thần, mỗi một ngôi sao đều lớn gấp mấy trăm, mấy ngàn, thậm chí mấy vạn lần Trái

Đất ở hậu thế, tản phát ra vô tận tinh thần chi lực.

Tinh thần chi lực tính thuộc về âm, khiến cho Tinh Thần Hư Không giống như hầm băng, hàn khí bức người, đóng băng tâm phách, làm tổn thương nguyên thần.

Tu sĩ nếu không đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, tiến vào Tinh Thần Hư Không sẽ lập tức bị đông cứng, sau đó rơi xuống Hồng Hoang đại lục, hóa thành tro bụi.

Triệu Thần hiện tại là Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đỉnh phong đại viên mãn, tự nhiên có thể thừa thụ. "Đi Thái Dương xem sao." Triệu Thần bay về phía Tinh Thần Hư Không, đồng thời đem Hỗn Độn Chung dựng ở phía trên đỉnh đầu.

Hỗn Độn Châu lóe lên từng đạo hỗn độn kim quang huyền ảo, rủ xuống vô lượng kim sắc huyền quang, bố trí một tầng phòng ngự hộ tráo hình tháp màu lam nhạt quanh người Triệu Thần.

Cẩn thận không thừa, không thể để lật thuyền trong mương được!

Đỉnh lấy thiên địa Hỗn Độn Châu, Triệu Thần phiêu đãng trong Tinh Thần Hư Không, tiến về phía ngôi sao khổng lồ có quang mang chói mắt nhất kia.

Đó chính là mục đích của chuyến đi này - Thái Dương Tinh!

Thái Dương Tinh, do mắt trái của Bàn Cổ đại thần hóa thành, cùng Thái Âm thủ vọng, hai bên hỗ tương bạo phát hình thành ban ngày và ban đêm của Hồng Hoang.

Còn chuyện Đại Nghệ bắn rụng Kim Ô, lưu lại một con làm mặt trời, đó hoàn toàn là thần thoại.

Nếu không cả một cái Hồng Hoang thế giới to lớn như vậy, dựa vào một con Kim Ô sao chiếu sáng nổi thiên hạ?

Lục Áp đạo nhân thời Phong Thần về sau chính là Như Lai? "Ta trước tiên đi Thái Dương Tinh tu luyện, sau đó lại đi Thái Âm Tinh nhìn xem." Triệu Thần hai mắt khẽ híp, trong lòng không khỏi khẽ động.

Trên Thái Âm Tinh nhưng là có hai vị nữ thần đại danh đỉnh đỉnh Hi Hòa và Thường Hi, đều ở đó, há có lý nào không đi. "Quả nhiên, dục vọng là nguyên tội a, một khi mở ra, muốn thu liễm thật sự khó." Triệu Thần cảm thán, trước khi nhìn thấy Chu Tước, hắn đối với nữ nhân không có bao nhiêu cảm giác.

Ngay cả Nữ Oa cũng thế.

Nhưng hiện tại, nội tâm hắn không khỏi dập dờn táo động, đối với việc hóa hình bắt đầu chờ mong rồi.

Thực lòng mà nói, nếu không cân nhắc đến việc không quá hiện thực, vừa rồi hắn đã lao vào Chu Tước rồi.

Ý nghĩ kiểu này, ngay cả Triệu Thần cũng tỏ vẻ không thể nhìn thẳng.

Tại quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Yêu Đế Thái Nhất nghênh thú hai vị đỉnh cấp nữ thần, cái góc tường này, bất đắc dĩ phải đào một chút.

Đáng thương cho Đế Tuấn và Đông Hoàng, Hỗn Độn Chung bị Triệu Thần nuốt không nói, hiện tại ngay cả vị hôn thê cũng bị Triệu Thần nhớ thương.

Có một điểm, Triệu Thần muốn dùng Thái Dương chi lực của Tiên Thiên Thái Dương Tinh, cùng với Thái Âm chi lực của Tiên Thiên Thái Âm Tinh, đem bảy quả hồ lô trên Hồ Lô Đằng hợp nhất, luyện thành Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô!

Lấy đó gia tăng nội tại của bản thân.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, ước chừng qua trăm năm quang cảnh, Triệu Thần rốt cục xuyên qua Tinh Thần Hư Không, tới trước mặt Thái Dương Tinh.

Trong lúc đó, cũng tao ngộ ba bốn lần tinh thần loạn lưu loại nhỏ, nhưng bằng vào phòng ngự của Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế, tịnh không có bị thương tổn.

Đứng trước mặt Thái Dương Tinh, thân thể Triệu Thần bị khí tức nóng bỏng của Thái Dương Chân Hỏa chiếu rọi đỏ bừng, trong hai mắt bắn ra hai đạo ánh mắt nóng rực. "Lần này, ta nhất định phải thôn phệ Thái Dương Chân Hỏa, ai cũng không thể ngăn cản ta!

Ai cản ta, ta nuốt kẻ đó!" Triệu Thần trong lòng hung hăng, sau đó bay về phía Thái Dương Tinh, hướng tới hạch tâm.

Thái Dương Chân Hỏa màu trắng lập tức ập vào mặt, khí tức nóng bỏng bao vây lấy Triệu Thần, phảng phất muốn đem hắn hóa thành tro bụi. "Quả nhiên không hổ là ngọn lửa cương liệt bá đạo nhất Hồng Hoang!" Triệu Thần thầm khen một tiếng.

Thái Dương Chân Hỏa màu trắng chỉ là ngọn lửa ở tầng ngoài cùng của Thái Dương Tinh, ở bên trong còn có hỏa diễm màu đỏ, màu vàng càng cường đại hơn.

Trong mắt hắn không khỏi lộ ra một tia mong đợi, lần này, thôn phệ Thái Dương Chân Hỏa, ngưng tụ tối cường thần thai.

Triệu Thần thiểm thước quang mang, xuyên qua chân hỏa màu trắng, tiến vào tầng hỏa diễm màu đỏ.

Hỏa diễm màu trắng đối với hắn vô dụng, hỏa diễm màu đỏ mới miễn cưỡng cấu thành uy hiếp. "Di?

Đông Hoàng - Đế Tuấn không có ở đây!" Sau khi phát hiện Thái Nhất và Đế Tuấn áp căn không có ở Thái Dương Tinh, mắt Triệu

Thần sáng lên, bắt đầu đại tứ thôn phệ Thái Dương Chân Hỏa, thậm chí đang nhiếp thủ Thái Dương bản nguyên!

Đã Đế Tuấn - Thái Nhất không có nhà, vậy hiện tại mục tiêu có hai cái.

Một là hấp thu Thái Dương Chân Hỏa, hai là lừa đi Phù Tang Thần Thụ!

Phù Tang Thụ là đỉnh cấp Tiên Thiên linh căn, tại Hồng Hoang địa vị không dưới Triệu Thần.

Tam Túc Kim Ô do Thái Dương Tinh dựng dục, cũng là chủ nhân Thái Dương Tinh, từ xưa liền sinh trưởng dưới tàng cây Phù Tang.

Chương 23

Một giây sau, vô số Tiên Thiên Thái Dương Chân Diễm triêu Triệu Thần tụ tập, tại trên Thái Dương Tinh hình thành một cái Thái Dương Diệu Ban (vết đen mặt trời) thật lớn, lôi kéo vô tận Thái Dương chi lực bốn phía dũng nhập vào trong cơ thể hắn.

Trong cơ thể Triệu Thần, đại lượng Thái Dương Chân Hỏa hối tụ trên thần thai, đem thần thai nướng đến đỏ bừng, thánh khiết thần thánh!

Tại trán thần thai, xuất hiện một đạo Tiên Thiên Thái Dương Thần Văn.

Hỗn Độn Chung đứng ở phía trên, chấn nhiếp những Thái Dương Chân Diễm kia ngoan ngoãn để thần thai thôn phệ.

Nguyên bản Thái Dương bản nguyên thập phần cường đại, vô cùng khủng bố, từ xưa chỉ có Thái Nhất - Đế Tuấn có thể hấp thu.

Nhưng hiện tại Triệu Thần đã thôn phệ Hỗn Độn Chung, vốn là vật chấn nhiếp Hồng Mông, vô thị Tiên Thiên Phong Lôi Thủy Hỏa, tự nhiên cũng có thể hấp thu.

Tại Hồng Hoang đại địa, hai nam tử anh vũ bất phàm đang du ly (đi chơi) bỗng nhiên mở choàng đôi mắt, nhìn về phía Triệu Thần.

Hai người đều diện như mãn nguyệt, mắt như tinh thần, thân mặc kim sắc trường bào, nghi biểu bất phàm, toàn thân tản phát ra nồng đậm đế vương chi khí, uy áp tứ phương.

Hào vô nghi vấn, đây chính là huynh đệ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng là Thiên Đế và Đông Hoàng của Thiên Đình tương lai!

Bọn họ trời sinh chưởng khống Thái Dương Chân Hỏa, là chủ nhân Thái Dương Tinh.

Khi Triệu Thần đơn giản thô bạo sấm nhập Thái Dương Tinh như thế, tự nhiên bọn họ có sở cảm ứng. "Đại huynh, hình như có người sấm nhập Thái Dương Tinh!" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt biến đổi nói.

Địa bàn Thái Dương Tinh bị người mạc danh sấm nhập, sự xâm nhập này, nhất định phải quay về. "Đi, chúng ta mau trở về, xem ai dám thiện sấm Thái Dương Tinh!" Đế Tuấn lập tức đằng không, ánh mắt bễ nghễ, toàn thân tản phát ra uy nghiêm bá khí khủng bố, sinh linh bốn phía đều không tự chủ được run rẩy dưới tiên áp.

Hiển nhiên hắn cũng có cùng dự định với Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai người vội vội vàng vàng bay về phía Thái Dương Tinh, trong nháy mắt độn nhập Tinh Thần Hư Không.

Lại nhìn bên phía Triệu Thần. "Sướng a." Nhiếp thủ Thái Dương chi lực, Thái Dương bản nguyên, Triệu Thần một mặt tự tại, thần thai trong cơ thể cũng kim quang chói lọi.

Kinh qua vài năm thời gian, Triệu Thần rốt cục một bên thôn phệ, một bên bay đến nội bộ Thái Dương Tinh. "Thái Dương Tinh hạch tâm?" Nhìn một màn trước mắt, Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

Hạch tâm Thái Dương Tinh là một tòa cung điện kim bích huy hoàng, bên ngoài có một tầng quang tráo bảo hộ.

Triệu Thần nhìn ra được, đó là Tiên Thiên Thái Dương Thần Điện, nãi là một kiện bảo vật không tầm thường.

Tầng quang tráo bên ngoài kia là do Đế Tuấn và Thái Nhất năm xưa liên thủ thiết hạ bảo hộ, phối hợp với Hỗn Độn Chung chi lực, phi Chuẩn Thánh không thể phá.

Nhưng hiện tại ngay cả Hỗn Độn Chung cũng bị Triệu Thần nuốt, một tầng cấm chế bảo hộ như vậy tự nhiên cũng không ngăn cản được Triệu Thần.

Triệu Thần quang mang lóe lên, động dụng Hỗn Độn Chung trực tiếp tiến vào.

Vừa vào Thái Dương Thần Điện, không nhìn vô số bảo hộ, chỉ thấy một cái cây Phù Tang Thần Thụ cao lớn.

Từng sợi cành rủ xuống, cây Phù Tang kim quang lấp lánh, tản phát ra vô thượng Thái Dương quang hoa. "Cây Phù Tang!" Triệu Thần liếc mắt một cái đã nhìn trúng cây Phù Tang, sau đó bay tới. "Nguyên lai nguyên thần cây Phù Tang bị cấm cố, chỉ có bản thể, thảo nào bao nhiêu năm không có bất kỳ tác vi gì." Vừa tới gần cây Phù Tang khổng lồ, Triệu Thần phát hiện ra vấn đề.

Nguyên bản cây Phù Tang là lứa Tiên Thiên linh căn đản sinh sớm nhất, kỳ thực đã sớm sinh ra thần thức.

Theo lý mà nói, bao nhiêu năm trôi qua, hóa hình đều có khả năng.

Nhưng vì sao cây Phù Tang đến nay vẫn luôn yên lặng không tiếng tăm gì?

Đó là bởi vì nguyên thần vẫn luôn bị Thái Nhất cấm cố ở bên trong.

Vì để có thể trường cửu sở hữu cây Phù Tang, năm xưa Thái Nhất trực tiếp dùng Hỗn Độn Chung cấm cố nguyên thần cây Phù Tang.

Bởi vì Triệu Thần đã thôn phệ Hỗn Độn Chung, cho nên trong nháy mắt minh bạch hết thảy. "Bộ dạng này...

đáng thương cho cây Phù Tang, vẫn luôn bị coi là công cụ người." Triệu Thần trong lòng cảm thán, Hồ Lô Đằng cũng vậy, Phù Tang Thụ cũng vậy, nếu không xuyên việt, vận mệnh của Tiên Thiên Hoàng

Trung Lý cũng sẽ như vậy.

Tại Hồng Hoang thế giới, Tiên Thiên linh căn sao lại đa tai đa nạn thế này?

Không phải đang bị vơ vét thì là đang trên đường bị vơ vét.

Triệu Thần hỗn độn quang lóe lên, lập tức thi triển ra Hỗn Độn Chung, thu đi một đạo cấm cố bình chướng.

Không còn hạn chế của cấm cố bình chướng, cây Phù Tang khôi phục tự do lập tức hoạt bát hẳn lên.

Cảm thụ được Triệu Thần cứu mình, lập tức liền biểu thị cảm tạ. "Phù Tang Thụ, ta và ngươi cùng một nguồn gốc, cùng là linh căn, thay vì ở lại tiếp tục bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nô dịch, chi bằng đi theo ta, không biết ngươi có nguyện ý không?" Nhìn cây Phù Tang cao lớn trước mặt, Triệu Thần thản nhiên mở miệng.

Không nói nhiều lời, Phù Tang Thần Thụ lập tức truyền ra ý niệm muốn đi theo Triệu Thần. "Tốt, đừng phản kháng, ta lập tức thu người vào Hỗn Độn Hồng Mông không gian!" Triệu Thần nói là làm, nương theo một đạo Tiên Thiên Hỗn Độn chi quang, toàn bộ cây Phù Tang bị nhổ lên, sau đó giống như Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, bị thu vào Hồng Mông không gian.

Nhìn cây Phù Tang đã bị thu, Triệu Thần không nói hai lời, bắt đầu bùng nổ Hỗn Độn chi quang, quét sạch toàn bộ các loại linh bảo bên trong Thái Dương Thần Điện.

Cuối cùng, Triệu Thần dứt khoát thu luôn cả tòa Thái Dương Thần Điện vàng rực rỡ kia.

Sau khi thu xong, nhìn bốn phía trống rỗng không còn gì để lấy, hắn mới hài lòng bay đi.

Lại mất mấy chục năm, vừa hấp thu Thái Dương Chân Diễm vừa

bay, rốt cuộc hắn cũng bay ra khỏi Thái Dương Tinh.

Lúc này, trải qua không ngừng thôn phệ hấp thu, thần thai của Triệu Thần kim quang rực rỡ, uyển nhược thần hoa trán phóng, thần quang vạn đạo, xán lạn như cầu vồng.

Trong cơ thể phát ra từng trận tiếng nổ vang, như có thiên quân vạn mã đang bôn đằng, lại như vạn trọng sóng lớn đang vỗ bờ!

Toàn bộ Thái Dương Tinh đều đang điên cuồng chấn động.

Sau đó, Triệu Thần bay ra khỏi Thái Dương Tinh, hướng về phía Thái Âm Tinh bay đi.

Nhưng sau khi Triệu Thần bay đi được vài năm, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn rốt cuộc cũng hỏa tốc chạy về.

Nhìn Thái Dương Tinh khổng lồ trước mắt, Thái Nhất thở hồng hộc nói: "Đại huynh, không biết vì sao, ta có một loại dự cảm bất hảo." "Trước tiên vào xem một chút!" Đế Tuấn không nói nhiều, trực tiếp bay vào.

Thái Nhất cũng khẩn trương theo sát phía sau.

Nhưng khi hai người đến trung tâm Thái Dương Tinh, nháy mắt liền ngây ngẩn cả người. "Thái Dương Thần Điện của ta đâu?" "Vô thượng thần thụ của ta đâu?" "Tiên thiên linh bảo ta vất vả thu thập bao nhiêu năm nay đâu?" "Mất rồi?

Hết thảy đều mất rồi?" Trong nháy mắt, mắt của Đông Hoàng và Đế Tuấn đều đỏ lên: "Là ai!!

Rốt cuộc là ai!!!" Thái Nhất và Đế Tuấn gào thét đến tê tâm liệt phế.

Mới đi ra ngoài du lịch một đoạn thời gian mà nhà đã bị trộm sạch.

Khí tức khủng bố bao trùm lên Thái Dương Tinh, chung quanh đều

tràn ngập tiếng quạ kêu thê lương.

Chương 24

Nhìn sào huyệt bị đào, căn cơ bị đoạt, hai người đều không kìm được sự điên cuồng. "Mặc kệ là ai, ta cùng ngươi bất tử bất hưu!!" "Dù có trốn đến chân trời góc biển, ta cũng nhất định phải tìm ra ngươi!!!" Trên Thái Dương Tinh truyền đến tiếng gầm thét của Đế Tuấn và Đông Hoàng.

Ức vạn năm ánh sáng bên ngoài, Triệu Thần hắt hơi một cái: "A hắt, kỳ quái?

Có ai đang nhắc ta sao?" Hắn quay đầu lại: "Chẳng lẽ Đế Tuấn Thái Nhất phát hiện ra ta?

Phát hiện thì đã sao?

Ta có Hồng Mông Hỗn Độn Châu che chở, sợ gì chứ?" Không sai, có mai rùa mạnh nhất, Triệu Thần thật sự không sợ Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Mỗi tháng một lần cơ hội thôn phệ đặc thù cũng trở thành sát thủ giản lớn nhất.

Nếu chọc Triệu Thần không vui, hắn lại đem Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn thôn phệ nốt là xong.

Dù sao Hà Đồ Lạc Thư là do cánh hoa Sáng Thế Thanh Liên biến thành, có thể tái hiện Sáng Thế Hỗn Độn Thanh Liên, cũng là khí vận chí bảo quan trọng của Nhân tộc sau này, bị Phục Hy dùng để diễn hóa Tiên Thiên Bát Quái, trấn áp khí vận Nhân tộc.

Ai cũng biết, Tiên Thiên Bát Quái Đại Trận là do Đế Tuấn ngộ ra từ trong Hà Đồ Lạc Thư, căn cứ theo số Tiên Thiên mà sáng tạo, là một trong những đại trận trấn thủ Thiên Giới.

Toàn trận phỏng theo sơn xuyên, dòng sông của Hồng Hoang thượng cổ để bố cục, bên trong bao la vạn tượng.

Nếu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là nhật nguyệt tinh thần, thì Tiên Thiên Bát Quái Đại Trận là sơn xuyên địa lý, bao hàm đại hà hoặc đại xuyên thời kỳ Hồng Hoang, đại dương bầu trời, chim muông cá trùng, diễn hóa sự biến hóa của thế giới thượng cổ Hồng Hoang.

Trận này càng tuyệt diệu ở chỗ người thân ở trong đó không biết thời gian trôi qua, có thể nhìn thấy núi tuyết biến thành đại dương, thương hải biến thành tang điền, ảo tượng trên Hà Đồ, nhất sinh thiên vạn, một sát na sinh diệt tiêu trường, dường như đã trải qua ức vạn năm lâu, cũng tựa hồ trải qua vô lượng lượng kiếp số.

Cho nên còn có tên: Hỗn Nguyên Hà Lạc Đồ.

Vì vậy mặc kệ là Tiên Thiên Bát Quái Đại Trận, hay Sáng Thế Thanh Liên sở hóa Hỗn Nguyên Hà Lạc Đồ, Triệu Thần đều thèm nhỏ dãi ba tấc.

Bất tri bất giác, lại mấy trăm năm trôi qua, Triệu Thần rốt cuộc cũng đến bên ngoài Thái Âm Tinh.

Thái Âm Tinh thập phần thánh khiết mỹ lệ, là một ngôi sao màu trắng tản ra vô tận nguyệt hoa chi lực.

Tại bốn phía Thái Âm Tinh, có một đạo quang hoàn màu ngân bạch nhàn nhạt, bên trong là vô số tinh tiết, uyển như thủy tinh.

Đừng nhìn những tinh tiết này thập phần nhỏ bé, nhưng mỗi khối đều lớn hơn Địa Cầu.

Bàn Cổ đại thần mắt phải sở hóa, địa vị phi đồng nhất bàn.

Triệu Thần bay về phía Thái Âm Tinh, muốn đi xem Hi Hòa và Thường Hi hai vị nữ thần.

Nhưng đáng tiếc, lần này Triệu Thần dường như đã tới sai lúc.

Bình thường, Hi Hòa và Thường Hi đều tu luyện dưới Tiên Thiên Nguyệt Quế, nhưng lần này không có.

Giao lưu với Tiên Thiên Nguyệt Quế, Triệu Thần mới biết, từ ba trăm năm trước, sau khi nghe Hồng Quân giảng đạo xong, Hi Hòa và Thường Hi hai vị nữ thần bế quan mấy trăm năm rồi đi tới Tinh Thần Hư Không.

Cụ thể khi nào về, Tiên Thiên Nguyệt Quế không biết, cụ thể đi làm gì, Tiên Thiên Nguyệt Quế cũng không rõ. "Thì ra là thế." Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

Sau đó liền bắt đầu tu luyện trên Thái Âm Tinh, một bên thôn phệ hấp thu Tiên Thiên Nguyệt Hoa chi lực, ngưng luyện tối cường thần thai, một bên chờ hai vị tiên tử trở về.

Nhưng đáng tiếc, bất tri bất giác một trăm năm trôi qua, Triệu Thần tu luyện cũng sắp xong rồi mà hai vị Hi Hòa Thường Hi vẫn chưa về.

Triệu Thần thở dài một tiếng, xem ra trong thời gian ngắn là vô duyên gặp mặt.

Hiện tại tiếp tục ở lại đã vô nghĩa, cũng không biết khi nào hai vị tiên tử mới về, Triệu Thần chào hỏi Tiên Thiên Nguyệt Quế một tiếng rồi chuẩn bị rời đi.

Bất quá trước khi đi, hắn để lại cho Tiên Thiên Nguyệt Quế một tin tức, đó là tuyệt đối không thể chấp nhận sự theo đuổi của Đế Tuấn và Thái Nhất, nếu không sẽ bị cuốn vào lượng kiếp.

Lượng kiếp là gì thì đều biết rồi đó?

Hi Hòa Thường Hi, hai cây cải trắng tốt như vậy, cũng không thể để Thái Nhất ủi, muốn ủi cũng phải là ta ủi.

Triệu Thần cũng không hy vọng hai vị tiên tử cuốn vào Hồng Hoang lượng kiếp.

Về phần cây Tiên Thiên Nguyệt Quế, khác với cây Phù Tang, nó tự nguyện ở lại Thái Âm Tinh, cũng không chịu sự ước thúc của Hi Hòa Thường Hi.

Từ đó có thể thấy tính cách hai vị tiên tử trên Thái Âm Tinh cũng rất tốt.

Lưu xong tin tức, Triệu Thần liền rời đi.

Lúc rời đi, tu vi hắn đã tiếp cận Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đại viên mãn cao giai, toàn thân đều tản ra nguyệt hoa chi lực.

Hỗn Độn thần thai trong cơ thể không ngừng tản phát ánh trăng, cùng ánh mặt trời đan xen vào nhau.

Trên trán, giữa ấn ký mặt trời cũng xuất hiện một đạo nguyệt huy màu ngân bạch.

Chu thân hắn có mười chín đạo thần quang vây quanh, thập phần thôi xán. "Chuyến đi Tinh Thần Hư Không này ta thu hoạch khá phong phú, bất quá cũng nên phản hồi Hồng Hoang đại thế giới." Chân chính cơ duyên vẫn là tại Hồng Hoang đại thế giới, không lâu nữa Nữ Oa sẽ tạo nhân.

Nhưng Nữ Oa không có linh bảo tạo nhân thì lấy gì mà tạo?

Chỉ có thể cầu ta.

Đến lúc đó, hắc hắc hắc!!!

Triệu Thần cười xấu xa một trận, sau đó liền hướng về Hồng Hoang đại thế giới bay đi.

Thời gian tiếp theo, Triệu Thần du lịch tại Hồng Hoang đại thế giới để tăng trưởng nhãn giới.

Dù sao có Hỗn Độn Châu, cũng không sợ nguy hiểm, kẻ nào không có mắt thì trực tiếp thôn phệ là xong.

Bất tri bất giác cứ thế trôi qua năm vạn năm.

Không thể không nói, Hồng Hoang thế giới thật sự quá lớn, căn bản không có tận cùng.

Năm vạn năm, Triệu Thần kiến thức tiêu tiêu sắt sắt các đại lục, các chủng tộc.

Tăng trưởng hứa đa kiến văn, ma luyện tâm tính, tu vi Triệu Thần cũng đạt tới Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đỉnh phong đại viên mãn hậu kỳ.

Trong thời gian này, Yêu tộc chưởng thiên, Vu tộc chưởng địa, thế lực hai bên sơ hiện.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hy vọng tổ kiến Yêu tộc Thiên Đình, thống lĩnh Hồng Hoang thế giới.

Triệu Thần lúc này tuy có năng lực tự vệ nhất định, nhưng vẫn muốn gia tăng nội tại.

Điều khiến Triệu Thần coi trọng nhất chính là bảy cái hồ lô trên dây Tiên Thiên Hồ Lô Đằng trong Hồng Mông không gian.

Hắn muốn luyện chế chúng thành Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô.

Kỳ thật năm vạn năm nay, Triệu Thần vẫn luôn làm việc này.

Hôm nay, năm vạn năm đã qua, thất hồ lô hợp nhất, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô rốt cục sắp xuất thế.

Bởi vì cần Tiên Thiên Hồ Lô Đằng dựng dục, cho nên Triệu Thần không thể trực tiếp thôn phệ ngay từ đầu.

Lúc này đây, trong Hồng Mông Hỗn Độn không gian, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều, quang hoa thất thải chiếu sáng thiên địa.

Bảy cái hồ lô lần lượt hợp nhất, cuối cùng một cái Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô màu tím rốt cục xuất thế.

Chương 25

Ngay khoảnh khắc Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô xuất thế, toàn bộ Hồng Mông thế giới đều long trời lở đất.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng phảng phất cũng không chịu nổi sự cường đại của quả hồ lô này, vậy mà chủ động để nó thoát lạc, bay vào trong tay Triệu Thần. "Hô, trải qua năm vạn năm, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô rốt cục luyện tốt!" Triệu Thần nhìn Đại Đạo Hồ Lô trong tay, bên trên huyền ảo phù văn vận chuyển, toàn bộ thân hồ lô đều biến bố tinh thần, thoạt nhìn giống như uẩn hàm vô tận tinh hà.

Cái hồ lô này bao hàm tất cả uy năng của bảy cái hồ lô trên dây Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, lại tiến thêm một bước!

Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô có thể vây khốn Thánh Nhân!

Không chỉ như thế, hồ lô còn có công năng gia tốc tu luyện, có thể đem tốc độ tu luyện của Triệu Thần tăng thêm gấp ba!

Chính xác mà nói, đem nguyên thần ký thác trong Hỗn Độn Hồ Lô, sẽ tăng gấp ba tốc độ thôn phệ, tốc độ tu luyện, tốc độ di chuyển, tốc độ hồi phục, có thể liên tục không ngừng cung cấp pháp lực, bình thường còn tích trữ sức mạnh cho Triệu Thần.

Hơn nữa, đây chỉ mới luyện chế đệ nhất trọng thiên.

Trong Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô có thất thất tứ thập cửu đạo tiên thiên cấm chế, mỗi luyện hóa một đạo có thể tăng thêm gấp mười tốc độ tu luyện thôn phệ.

Triệu Thần hiện tại thiếu biện pháp nhanh chóng tăng cao tu vi, có cái hồ lô này trợ giúp, không nghi ngờ gì sẽ nhanh chóng tăng cường thực lực.

Đợi Nữ Oa thành thánh, những người khác cũng sẽ lần lượt thành thánh, đến lúc đó Lục Thánh cùng xuất hiện, sẽ rất khó đối phó.

Thêm một lá bài tẩy, thêm một phần bảo đảm!

Cho nên sau khi hiểu rõ tác dụng của cái hồ lô này, Triệu Thần trực tiếp ra lệnh Hệ thống thôn phệ!

So với việc tốn thời gian tế luyện, không bằng trực tiếp thôn phệ cho nhanh.

Bởi vì chỉ cần thôn phệ, là có thể sở hữu tất cả năng lực của Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô!

Triệu Thần biết, dùng tu vi của hắn muốn tế luyện hồ lô này, ít nhất cần vạn năm thời gian.

Cho nên muốn tiết kiệm thời gian chỉ có thể thôn phệ.

Một giây sau, nương theo quang mang lóe lên, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô bị Triệu Thần thôn phệ.

Triệu Thần cũng sở hữu tất cả năng lực của nó.

Hỗn Độn chi quang trong Hỗn Độn lĩnh vực phát sinh biến hóa, có thể vây khốn Thánh Nhân!

Nếu Triệu Thần không tiếc tính mệnh liều mạng, thậm chí có thể đả thương Thánh Nhân!

Từ đó có thể thấy được sự cường đại của Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô.

Dù sao trên đời này Thánh Nhân không gì không làm được, vô cùng cường đại, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thương tổn được Thánh Nhân.

Thôn phệ Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, hấp thu tinh hoa vô số hội nguyên trong hồ lô xong, tu vi Triệu Thần tự nhiên nước lên thì

thuyền lên.

Hắn cảm giác bốn phía hôi mông mông một mảnh, Hỗn Độn khí tức đếm mãi không hết, dùng mãi không cạn đang du đãng chung quanh.

Phảng phất như sa mạc khô cạn đột nhiên gặp một trận mưa to, quả thực không thể sảng khoái hơn.

Không bao lâu, Triệu Thần điên cuồng thôn phệ những linh khí này, tu vi của hắn rốt cục cũng bước vào ranh giới Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đại viên mãn.

Cự ly Hỗn Độn Chuẩn Thánh chỉ còn một bước ngắn.

Nhưng một bước này khi nào có thể bước ra, Triệu Thần cũng không biết.

Bởi vì đến cảnh giới này, không phải dựa vào thôn phệ là có thể tiến giai, cần lĩnh ngộ, cần cơ duyên, quan trọng nhất là cần công đức! "Hừm, Nữ Oa cũng nên thành thánh rồi." Có lẽ bởi vì thủ hộ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng và thôn phệ Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, Triệu Thần có một loại minh minh cảm ứng.

Ánh mắt hắn lóe lên, thoát ra khỏi Hồng Mông không gian.

Vừa ra khỏi đó, trước mắt chính là Bất Chu Sơn cao lớn, xương sống của Bàn Cổ! "Không ngờ ta đi một vòng, hôm nay lại về tới đây." Triệu Thần trong lòng cảm thán, nhưng đúng lúc này, Bất Chu Sơn đột nhiên bùng nổ ức vạn trượng huyền quang!

Cùng lúc đó, cách Bất Chu Sơn không xa, tại Vu tộc lãnh địa, bên trong Bàn Cổ đại điện, Thập Nhị Tổ Vu đang chuyên tâm tu luyện cũng đột nhiên mở bừng mắt. "Xảy ra chuyện gì?" Trước mắt chỉ thấy toàn bộ Bàn Cổ Điện bộc phát ra uy thế cực kỳ khủng bố.

Tại trung tâm đại điện có một huyết trì khổng lồ.

Toàn bộ huyết trì to cỡ một cái sân bóng, bên trong tràn ngập máu tươi đỏ sẫm.

Tựa hồ có cỗ lực lượng thần bí cường đại đang thôi động, huyết dịch chậm rãi xoay tròn lưu động, phía trên huyết trì di mạn một mảnh huyết vụ.

Có thể thấy rõ ràng, tại dưới đáy huyết trì kia, có một trái tim cực lớn đang chậm rãi nhảy lên.

Trái tim mỗi lần nhảy lên liền phát ra một đạo thanh âm trầm đục mười phần hữu lực, đồng thời tản mát ra một cỗ lực lượng cường đại dung nhập vào trong máu, tạo ra từng đạo gợn sóng trong huyết trì. "Vì sao Phụ Thần chi tâm lại xuất hiện biến cố?" Nhất thời, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời ngẩng đầu, trong mắt thấu ra vài phần chấn kinh.

Một tiếng vang trầm đục, trái tim Bàn Cổ ở giữa kia nhảy lên, chỉ thấy vô số khí huyết chung quanh đều bắt đầu sôi trào. "Ông ông ông!" "Đông đông đông!" Toàn bộ Bàn Cổ Điện đều đang chấn động, chưng đằng vô tận khí huyết, Thập Nhị Tổ Vu nguyên một đám đều sắc mặt đại biến.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm trái tim kia.

Bọn hắn kinh nghi bất định, hoàn toàn mất đi cảm ứng với Bàn Cổ chi tâm, ai cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Giờ phút này, Triệu Thần đang thân xử tại một mảnh không gian huyết hồng.

Hắn nhíu mày, chỉ nhớ rõ Bất Chu Sơn đột nhiên phát quang, sau đó cái gì cũng không biết nữa.

Nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy phiến không gian hạo hãn vô cùng, liếc mắt không nhìn thấy bờ, tràn ngập vô tận huyết khí, giống như đại dương màu máu. "Nơi này rốt cuộc là đâu?" Triệu Thần thản

nhiên mở miệng. "Ầm ầm!" Bỗng nhiên, vô tận khí huyết trong không gian phiên dũng, toàn bộ hội tụ lại.

Tại ánh mắt chấn kinh của Triệu Thần, vô tận khí huyết kia hội tụ thành một cự nhân to lớn vô cùng.

Thân ảnh khí huyết kia đỉnh thiên lập địa, phảng phất cả thiên địa đều khó mà dung nạp. "Bàn Cổ đại thần..." Triệu Thần nhìn cự nhân to lớn trước mắt, trong đầu hiện lên cái tên này.

Hoặc là bởi vì từng thôi diễn Bàn Cổ Chân Huyết, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra Bàn Cổ đại thần. "Hỗn Độn Pháp Tắc..." Cự nhân kia chậm rãi mở miệng, thanh âm như chuông lớn, ầm ầm vang vọng. "Bàn Cổ đại thần... là chân thân?" Triệu Thần ngẩng đầu nhìn về phía cự nhân, có chút kinh dị mở miệng hỏi. "Ngô nãi một lũ chấp niệm, Bán Bộ Đại Đạo, nhất niệm tồn chi, liền có thể vĩnh hằng." Bàn Cổ hư ảnh, đôi mắt to lớn bỗng nhiên lấp lóe hồng mang, trực câu câu đánh giá Triệu Thần.

Bỗng nhiên, một cỗ khí huyết chi lực vờn quanh Triệu Thần.

Dưới sự dẫn dắt của khí huyết chi lực, khí huyết trong cơ thể Triệu Thần cũng vì đó mà dũng động, vô số lực lượng pháp tắc tự chủ diễn hóa ra, dung hòa cùng khí huyết chi lực, hoàn mỹ vô hà. "Quả nhiên là Hỗn Độn Pháp Tắc, Hỗn Độn Đại Đạo!

Chương 26

Ha ha ha!" Bàn Cổ chấp niệm bỗng nhiên cười to, toàn bộ không gian khí huyết đều đang chấn động. "Không tệ, Ngô cứ tưởng rằng trong Hồng Hoang lại không có sinh linh nào có thể tu đại đạo của Ngô.

Tốt, tốt!" Trong nụ cười của Bàn Cổ tràn đầy sự tán thưởng không che giấu được.

Chỉ có hắn biết, tu hành Hỗn Độn Pháp Tắc khó khăn bao nhiêu, không chỉ phải có căn nguyên và tư chất thâm hậu, còn phải có phách lực và quyết tâm cường đại, nếu không con đường này căn bản đi không thông.

Huống chi, Triệu Thần đi không chỉ là Lực Chi Đại Đạo, còn có Hỗn Độn Đại Đạo.

Cũng chính vì có cảm ứng như thế, cho nên Bàn Cổ chấp niệm mới mượn nhờ xương sống của mình là Bất Chu Sơn để hiện thân.

Bởi vì Bất Chu Sơn trung ương chính là tủy sống của Bàn Cổ.

Tiên Thiên Hỗn Độn Đại Thần Bàn Cổ muốn nhìn một chút rốt cuộc là sinh linh nào tu luyện Hỗn Độn Pháp Tắc giống hắn.

Giờ khắc này, trong lòng Triệu Thần chấn kinh, Bàn Cổ đại thần so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn, dù nguyên thần mẫn diệt, nhất niệm tồn chi, y cựu có thể vĩnh hằng.

Giờ phút này Bàn Cổ chấp niệm hiện thân, chẳng lẽ là vì mình tu luyện Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần Công, nắm giữ Lực Chi Đại Đạo và Lực Chi Pháp Tắc hay sao?

Đúng lúc này, Bàn Cổ chấp niệm nhìn chằm chằm Triệu Thần,

trầm giọng hỏi: "Ngươi nghĩ kỹ chưa, thật sự muốn đi con đường này?" Nghe vậy, Triệu Thần gật đầu, leng keng hữu lực nói: "Ngô đẳng tu hành, hà cụ hiểm trở, vạn pháp áo nghĩa, tam thiên đại đạo, một tay nắm giữ!" "Tốt cho câu vạn pháp áo nghĩa, tam thiên đại đạo, một tay nắm giữ, đây mới là phách lực mà kẻ nghịch thiên chứng đạo chúng ta phải có!" Thanh âm Bàn Cổ chấp niệm vang vọng giữa thiên địa, tràn ngập hào sảng. "Nếu không phải ngươi tu hành Hỗn Độn Pháp Tắc, Ngô cũng sẽ không có sở cảm ứng, hợp cai ngươi trở thành truyền thừa của Ngô." "Truyền thừa?" Triệu Thần lập tức ánh mắt nhất lẫm, tâm đầu hơi rung động, chẳng lẽ là Bàn Cổ Đạo Quả?

Nghĩ đến đây, hắn vưu vi kích động!

Chỉ thấy từ trong cơ thể Bàn Cổ hư ảnh bay ra hai đạo quang đoàn, trầm giọng nói: "Đây là Tiên Thiên Bản Nguyên, Hỗn Độn Bản Nguyên, tuy ta diễn hóa vô thượng đạo quả, nhưng bản nguyên khuyết thiếu, không cách nào từ không sinh có, hai đoàn bản nguyên này có thể hoàn thiện khuyết hám đó, giúp ngươi thành công chứng đắc đại đạo." "Tiên Thiên Bản Nguyên!

Hỗn Độn Bản Nguyên!" Lồng ngực Triệu Thần hơi phập phồng, ánh mắt nóng rực nhìn hai đạo quang. "Được Ngô truyền thừa, là có đại giới." Thanh âm Bàn Cổ bỗng nhiên vang lên, trong giọng nói thấu ra vài phần hận ý. "Đại giới?" "Ngươi có dám nghịch thiên mà đi?" Ánh mắt Bàn Cổ tràn ngập chất nghi, trầm giọng nói. "Ngô đã đi lên con đường Hỗn Độn, vốn dĩ đã là nghịch thiên mà đi, hà đàm dám hay không dám!" Triệu Thần thần sắc ngạo nhiên, một cỗ khí thế bàng bạc bộc phát ra, tự có uy thế đỉnh thiên lập địa.

Bàn Cổ hư ảnh nhìn chằm chằm Triệu Thần, hồi lâu không nói.

Một lúc sau, trên mặt Bàn Cổ hư ảnh lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói: "Đây mới là ý chí Hỗn Độn chứng đạo, nếu đối với Thiên Đạo

cúi đầu vái chào, hà đàm ngày sau nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo.

Tức nhật, ngươi sẽ kế thừa di chí của Ngô, siêu thoát thiên địa đại đạo, đạt tới độ cao mà Ngô chưa từng đạt đến, hoặc hứa có một ngày có thể đăng lâm tuyệt đỉnh!" "Phải cẩn ký, một khắc ngươi tu thành Tam Thiên Hỗn Độn Đạo Quả, liền đã nghịch đại thế, duy có một đường tiến kích, mới có thể đột phá gông cùm xiềng xích." "Ý gì?

Nghịch đại thế?" Triệu Thần sững sờ, có chút không phản ứng kịp. "Về sau ngươi sẽ hiểu, chỉ cần biết, nếu quyết định tiếp nhận, hai đạo bản nguyên này sẽ trở thành trợ lực lớn nhất trên con đường chứng đạo, nhưng con đường cũng sẽ càng thêm hiểm trở, nếu buông tha vẫn còn kịp." Bàn Cổ nhìn Triệu Thần, chậm rãi nói.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia kiên nghị, hít sâu một hơi, leng keng hữu lực nói: "Ý Ngô đã quyết!" Dứt lời, Triệu Thần hai tay mạnh mẽ chộp lấy hai đạo quang đoàn.

Trong nháy mắt, Triệu Thần cảm giác có đại lượng năng lượng dũng nhập thức hải, dường như có chỗ nào đó tiên thiên bất túc bị nháy mắt lấp đầy. "Ha ha ha ha, tốt, không tệ, ngươi tốt nhất dung hợp trái tim của Ngô, trở thành căn cơ kháng thực, muốn nghịch thiên, nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo, thần thai trong cơ thể dựng dục tối thiểu cũng phải là cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần." Thanh âm Bàn Cổ hồi hương bên tai Triệu Thần.

Sau đó hư ảnh Bàn Cổ liền trục tiệm biến mất, cũng không biết là tiêu tán hay ngủ say.

Cùng lúc đó, trong đại điện, Bàn Cổ chi tâm một lần nữa khôi phục cường hữu lực nhảy lên. "Phụ Thần chi tâm!" Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt kinh hãi không thôi, gắt gao nhìn chằm chằm Bàn Cổ chi tâm.

Thấy trái tim Bàn Cổ khôi phục bình tĩnh, bọn hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Một bên khác, ý thức Triệu Thần cũng trở về thân thể, trên mặt lộ ra một tia cười khổ.

Dung hợp Bàn Cổ chi tâm thì dễ, nhưng bên ngoài có mười hai vị Vu Tộc đại thần canh giữ a.

Hiện tại không thể trêu chọc bọn hắn, ít nhất hiện tại không được.

Thở dài, Triệu Thần lui ra khỏi huyết hải thế giới, nhưng đúng lúc này, một đạo thần quang bao phủ hướng Triệu Thần. "Nữ Oa muội tử, ngay cả nàng cũng chơi đánh lén a?

Đáng tiếc...

đối với ta vô dụng!" Triệu Thần quang mang lóe lên, Hỗn Độn chi quang ngăn trở đạo thần quang sau lưng.

Nữ Oa khuynh quốc khuynh thành, phong hoa tuyệt đại từ trên trời giáng xuống, vừa rồi nàng gần như toàn lực xuất thủ, nhưng không ngờ bị đỡ được.

Triệu Thần quay đầu cười nói: "Nữ Oa muội tử, tìm ta có việc sao?" Nữ Oa không nói chuyện, nàng không muốn đấu võ mồm, trực tiếp thi triển đại thần thông, bao phủ bốn phía, muốn bắt lấy Triệu Thần.

Khó khăn lắm mới gặp lại Triệu Thần, há có thể lại để hắn đào thoát?

Sơn Hà Xã Tắc Đồ bị tế ra, nháy mắt hóa thành một bức tranh sơn hà mỹ lệ.

Nữ Oa cảm giác thành thánh khế cơ ở trên người Triệu Thần, cho nên hôm nay vô luận như thế nào cũng phải chế trụ hắn.

Thấy thần thông trực tiếp vô dụng, nàng liền tế xuất Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nhưng ngay sau đó, Nữ Oa ngây dại, Triệu Thần lại bằng không tiêu thất!

Không sai, biến mất!

Nữ Oa sắc mặt biến đổi, giống như lần trước Triệu Thần đột nhiên biến mất vậy.

Nàng điên cuồng dò xét bốn phía, nhưng nại hà cũng tra xét không ra.

Lúc này Nữ Oa có chút hoảng, Triệu Thần thần xuất quỷ một, lần này biến mất không biết khi nào mới tìm lại được.

Nhiên đúng lúc này, sau lưng Nữ Oa đột nhiên vang lên thanh âm của Triệu Thần. "Nữ Oa muội tử, nếu nàng lại làm thế ta có thể đi luôn đấy, đến lúc đó nàng đừng sợ không tìm thấy ta!" Vừa nghe lời này, Nữ Oa ngẩn người, sau đó quay đầu, thấy Triệu Thần dạng quả tử đang ở sau lưng. "Muội tử, tìm ca có chuyện gì a?

Chẳng lẽ muốn cùng ca hoàn thành Thiên hôn?

Nàng muốn ăn ca sao?

Đã nói chờ ca hóa hình, lúc đó tùy nàng ăn a." Triệu Thần ở sau lưng trêu chọc, Nữ Oa an tĩnh một hồi, sau đó thở dài một hơi.

Nàng sợ, thật sự sợ Triệu Thần lần nữa biến mất.

Thế là Nữ Oa ngọc thủ một trương, Sơn Hà Xã Tắc Đồ bay trở về. "Nói thật, nếu không phải nể mặt Nữ Oa muội tử, ta thật sự đem Sơn Hà Xã Tắc Đồ ăn hết." Triệu Thần chảy nước miếng nói, nhưng lời này cũng chỉ là nói khoác, mỗi tháng một lần cơ hội thôn phệ đặc thù đã dùng rồi, nếu không vừa rồi hắn đã thôn phệ luôn, mới sẽ không nói mát.

Nữ Oa nghe xong tim đập thình thịch, nàng mới nhớ tới Triệu

Thần có công năng thôn phệ chí bảo.

Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn đạo nhân đều bị tên này nuốt mất!

Vết xe đổ, vết xe đổ a, hù dọa Nữ Oa tranh thủ thời gian thu Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại. "Nữ Oa muội tử, nàng rốt cuộc tìm ta có việc gì, sẽ không thật sự thèm thân thể ta chứ, đã nói chờ ta hóa hình..." Triệu Thần nhảy lên nhảy xuống.

Nữ Oa cũng không giấu giếm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Bản tọa du lịch ngàn năm, thấy thương mang đại địa, trừ Tiên Thiên chi linh cùng với Vu Yêu ra, lại không có một sinh vật nào tràn ngập linh khí, cố ý muốn sáng tạo một chủng tộc mới.

Chương 27

Trong lúc cảm ngộ, phát hiện việc này cần sư thúc tương trợ, mong có thể giúp đỡ ta." Hoắc!

Ngay cả "sư thúc" cũng gọi ra rồi, xem ra Nữ Oa thật sự gấp.

Triệu Thần biết, Nữ Oa thành thánh khế cơ đã đến, còn lại là cần hắn xuất thủ.

Hồng Hoang đại thế không thể đổi, tiểu thế có thể đổi.

Đối phương thành thánh linh bảo có thể tùy ý thay đổi, nhưng người tạo nhân nhất định phải là Nữ Oa.

Nếu không Lục Thánh sẽ tàn khuyết một cái, đây không phải cục diện Thiên Đạo muốn thấy.

Vì thế, vô luận như thế nào, Nữ Oa đều cần Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, cùng với Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Chẳng qua là phương thức tìm kiếm khác nhau mà thôi.

Triệu Thần tuy rằng hiện tại sở hữu những thứ này, nhưng nếu không đưa, Thiên Đạo cũng sẽ chỉ dẫn Nữ Oa đi chỗ khác tìm, thậm chí Thiên Đạo sẽ không tiếc đản sinh ra một cây Tiên Thiên Hồ Lô Đằng mới.

Triệu Thần hiện tại cũng cần gấp công đức, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, nhưng cứ thế bạch bạch cho Nữ Oa, tự nhiên không nguyện ý.

Hắn lập tức đánh võ mồm nói: "Đương nhiên có thể a, bất quá xong việc nàng phải cùng ta hoàn thành Thiên hôn!" "Thiên hôn?" Triệu Thần trêu chọc làm cho Nữ Oa nhíu mày.

Hiện tại Nữ Oa không biết Thiên hôn là gì, nhưng tổng cảm giác có chút không đúng.

Cho nên Nữ Oa cũng lưu lại một cái tâm nhãn: "Hảo, Bản tọa sau này sẽ cùng ngươi Thiên hôn!" Nữ Oa đáp ứng sau này sẽ cùng Triệu Thần Thiên hôn, còn về phần sau này là lúc nào, a a ai biết được? "Tốt!" Triệu Thần vẻ mặt hưng phấn nói, dụ dỗ Nữ Oa thành vợ.

Tại Hồng Hoang tuyệt đối không thể tùy tiện đáp ứng chuyện của người khác, nếu không sẽ kết hạ nhân quả.

Hiện tại Nữ Oa chưa thành thánh nên không biết, chờ thành thánh rồi e rằng sẽ phải khóc.

Triệu Thần ngoại trừ Thiên hôn ra cũng không đàm điều kiện gì khác, bởi vì quá nhiều điều kiện dễ hình thành điều kiện nhân quả, làm loãng nhân quả tạo nhân.

Chia sẻ công đức tạo nhân không thơm sao?

Cho nên hiện tại Triệu Thần không chỉ sẽ không đàm điều kiện, ngược lại sẽ vô tư chỉ điểm Nữ Oa, như vậy thu hoạch công đức càng lớn.

Người khác chỉ nhìn thấy tầng thứ nhất, nhưng Triệu Thần đã nhìn thấy tầng thứ năm. "Được rồi, đi theo ta!" Nói xong, Triệu Thần bay về một hướng.

Nữ Oa có chút nghi hoặc, nhưng vẫn theo sát phía sau.

Nhân tộc sắp xuất thế, nếu chung quanh hung hiểm quá nhiều, khẳng định là không tốt.

Nói đến cùng, Triệu Thần kiếp trước là Nhân tộc, tự nhiên đối với Nhân tộc tình cảm sâu đậm hơn nhiều.

Tuy rằng kiếp này không phải, nhưng sau này còn có chỗ phải nhờ

vả Nhân tộc.

Ví dụ như ngày sau dựa vào Nhân tộc kiếm chác công đức.

Công đức tốt chỗ nào, không cần nói nhiều đi?

Ngay cả Thánh Nhân đều muốn tranh đoạt đối tượng?

Phàm là hiểu rõ Hồng Hoang đều biết, tiền kỳ Nhân tộc là một cái bảo tàng cực lớn!

Triệu Thần khẳng định không hy vọng Nhân tộc vừa ra đời đã gặp các loại nguy cơ diệt tộc, cho nên bất chấp cái nhìn của Nữ Oa, trực tiếp tìm một nơi cách ức vạn dặm, linh khí sung túc lại không có nguy hiểm, để Nhân tộc có thể an tâm phát triển.

Nữ Oa không biết nguyên nhân, nhưng vẫn đi theo.

Ba ngày sau, hai người hạ xuống tại một ngọn núi lớn.

Sau khi đáp xuống, Triệu Thần trực tiếp đem Tam Quang Thần Thủy, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, cùng với một đoạn nhánh Tiên Thiên Hồ Lô Đằng lấy ra. "Dùng Tam Quang Thần Thủy dính ướt Cửu Thiên Tức Nhưỡng, lại dùng pháp lực quán xuyên Hồ Lô Đằng, liền có thể tùy tâm sở dục sáng tạo chủng tộc mới." Triệu Thần điểm vài câu, xong liền không để ý tới nữa.

Nữ Oa nghe xong, lập tức lĩnh ngộ, lập tức cũng không khách khí, trực tiếp tế luyện ba kiện bảo vật.

Bất quá Triệu Thần cũng không có ngốc nghếch đem toàn bộ Tam Quang Thần Thủy giao ra, chỉ giao một nửa.

Dù sao sáng tạo Nhân tộc không nhìn số lượng, có là được.

Một trăm cái và một ngàn cái ý nghĩa đều không lớn.

Cứ như vậy, Triệu Thần lẳng lặng vây xem Nữ Oa tạo nhân.

Nữ Oa tế luyện kết thúc, tâm tư nhất chuyển, lập tức nặn ra mô hình Nhân tộc, sau đó lại gia tăng nam nữ hai cái chủng loại.

Làm xong, chỉ thấy nàng thi triển hồn thân pháp lực quán khái vào Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Trong nháy mắt, thất thải thần quang lấp lóe, Tam Quang Thần Thủy cùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng dung hợp nhất thể, bị Hồ Lô Đằng quất xuống, không bao lâu từng điểm bùn nhão đã lấy trạng thái hình người xuất hiện.

Nhân tộc vừa ra, một cỗ Tiên Thiên chi khí bao bọc lấy.

Từng trận huyền bí phù văn du tẩu bên người bọn họ, cho người ta một loại cảm giác thần bí không nói nên lời.

Cùng lúc đó, thiên địa đại biến!!

Phương Đông, hạo nhiên tử khí, phô thiên cái địa, hà quang vạn đạo, thụy thải ngàn điều.

Phương Tây, kim quang tứ xạ, Tam Thiên Đại Đạo chợt hiện, đầy trời kim quang thôi xán.

Phương Nam, vô biên hỏa thiêu vân đột nhiên xuất hiện, trong đám mây như ráng hồng thụy quang tứ xạ, phảng phất có thể trông thấy Thụy Phượng giương cánh tề minh.

Phương Bắc, chư thiên phụng âm, tiếng chuông vang vọng thiên địa, lại như tấu chương tuyệt mỹ nhất thế gian.

Chính trung ương, một con Cửu Thải Thượng Cổ Thần Thú Kỳ Lân vây quanh chủng tộc do Nữ Oa tạo ra điên cuồng du tẩu, nơi đi qua, hoa khai phú quý, sơn hà tráng lệ, khiến cảnh sắc bốn phía đẹp không sao tả xiết.

Còn có một cái hoàng chung cổ đồng sắc huyền treo ở chân trời,

tại sau khi Nhân tộc xuất thế liền từ từ gõ vang. "Đông!" "Đông!" ... "Đông!" Liên tiếp chín tiếng.

Mỗi một tiếng đều vang vọng trong lòng mỗi tu sĩ Hồng Hoang.

Khiến tu sĩ đang tầm bảo nhao nhao ngẩng đầu quan khán.

Khiến tu sĩ đang ác chiến dừng tay.

Khiến tu sĩ đang bế quan hoàng khủng bất an xuất quan.

Nữ Oa tạo nhân, kinh động lê minh đại địa! "Hôm nay, Ngô Nữ Oa dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, vì Hồng Hoang đại lục tái tạo nhất tộc, gọi là Nhân tộc, Thiên Đạo giám chi!" Cũng đúng lúc này, Nữ Oa đối với thượng thương giơ tay lên, cao giọng quát to.

Quát xong, nàng lại lần nữa thi triển pháp lực, Nhân tộc do Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng sáng tạo ra, thần quang trên người toàn bộ thối lui, rất nhanh từng cái Nhân tộc bằng xương bằng thịt sống sờ sờ xuất hiện.

Những người này làm đệ nhất phê Nhân tộc, ai nấy đều là Tiên Thiên Đạo Thai, con cưng của Thiên Đạo.

Ngày sau nếu như tu luyện, tuyệt đối làm ít công to, căn cước không thua kém gì một số Tiên Thiên linh vật.

Chương 28

Sau khi Nữ Oa tuyên thệ, một đạo công đức khổng lồ vô cùng uẩn toàn trên đám mây kim quang.

Không bao lâu, trong ánh mắt hâm mộ của tất cả người Hồng Hoang, rất nhanh rơi xuống.

Công đức chia làm ba phần.

Phần thứ nhất, giáng xuống trên người Nữ Oa, chiếm sáu tầng.

Phần thứ hai, giáng xuống trên người Nhân tộc, chiếm hai tầng.

Phần thứ ba, giáng xuống trên người Triệu Thần, chiếm hai tầng.

Ngay khi công đức nhập thể, Triệu Thần đột nhiên bộc phát kim quang ức vạn trượng, nháy mắt biến thành Hỗn Độn Công Đức Thần Thai.

Triệu Thần triệt triệt để để chấn kinh, bởi vì cỗ công đức này quá to lớn, tu vi của hắn cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, trực tiếp nhảy qua giai đoạn Trảm Tam Thi.

Không sai, hai tầng công đức tạo nhân từ chỗ Nữ Oa trực tiếp giúp Triệu Thần miễn đi Trảm Tam Thi, bước vào Tiên Thiên Hỗn Độn Chuẩn Thánh!

Đây chính là chỗ tốt của Tiên Thiên Công Đức!

Phải biết, từ xưa đến nay, toàn bộ Hồng Hoang thế giới, trừ Hồng Quân và Nữ Oa ra, hầu như tất cả mọi người đều phải Trảm Tam Thi thành thánh, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh đều như vậy.

Cũng chính vì trảm đi thiện ác tự ngã, bọn họ mới trở thành cỗ máy quản lý của Thiên Đạo?

Công cụ của nhân gian?

Nhưng Triệu Thần không giống vậy, hắn bao hàm thất tình lục dục, trực tiếp tiến vào Chuẩn Thánh cảnh giới.

Điều này có nghĩa là, Triệu Thần, ngay cả Thiên Đạo cũng không quản được! "Mới hai tầng công đức đã như vậy, nếu toàn bộ số công đức kia cho ta, chẳng phải ngay cả Hỗn Độn Thánh Nhân cũng miểu thăng?

Hoặc là Hỗn Độn Chuẩn Thánh đại viên mãn?" Được rồi, Triệu Thần chua, nhưng lại không có biện pháp, dù sao công đức tạo nhân không thuộc về hắn, có thể cầm hai tầng đã không tệ rồi.

Cũng tại lúc công đức nhập thể, Nữ Oa nháy mắt thành thánh.

Toàn thân khí thế đẩu nhiên biến đổi, thiếu đi một cỗ hồng trần khí tức, nhiều hơn một tầng vô tình vô dục.

Nhìn thấy một màn này, Triệu Thần nhịn không được thầm nghĩ: "Thế gian nhiều thêm một Thánh Nhân pháp lực thao thiên, nhưng thiếu đi một nữ nhân dám yêu dám hận." Bất quá có bà xã là Thánh Nhân, hắc hắc hắc!!

Dù sao trước khi thành thánh Nữ Oa đã đáp ứng cùng hắn Thiên hôn, hiện tại Nữ Oa thành thánh, cái gọi là ngôn xuất pháp tắc, càng thêm không đổi được.

Quả nhiên sau khi thành thánh Nữ Oa sắc mặt biến đổi.

Triệu Thần vẻ mặt tặc tiếu nói: "Nương tử!" Nữ Oa nhíu mày, thản nhiên nói: "Bản tọa tuy rằng đáp ứng cùng ngươi Thiên hôn, nhưng không nói là khi nào, ngoài ra, nếu như có người khác đề tiền hoàn thành Thiên hôn với ngươi, vậy cũng không trách được bản tọa!" Triệu Thần sắc mặt biến đổi: "Hảo một nữ nhân thông minh, lại dám lách luật." "Ngô đẳng Nhân tộc, bái kiến Thánh Mẫu nương nương!!"

Lúc này, sau khi Nữ Oa thành thánh, đệ nhất phê chúc phúc chính là Nhân tộc được sáng tạo ra.

Nhân tộc nguyên một đám đối mặt việc hoạch đắc sinh mệnh, vội vàng hân hoan quỳ trên mặt đất hướng Nữ Oa quỳ bái.

Sau đó, rất nhanh toàn bộ tu sĩ Hồng Hoang cũng bắt đầu nhao nhao quỳ bái.

Lấy Yêu tộc cầm đầu.

Ức vạn Yêu tộc hưng phấn vô cùng, dù sao Nữ Oa cũng là người trong tộc.

Bọn hắn vui vẻ nói: "Ngô đẳng Yêu tộc, cung hạ Nữ Oa nương nương thành thánh!" Bái xong, đến phiên kỳ dư tu sĩ Hồng Hoang: "Cung hạ Nữ Oa nương nương thành thánh!" Sau đó, đám người Vu tộc tuy trong lòng thập phần khó chịu, nhưng vẫn cúi đầu đối với Nữ Oa nói: "Ngô đẳng Vu tộc, cung hạ Nữ Oa nương nương tạo phúc Hồng Hoang, sáng tạo vô thượng công đức, đắc đạo thành thánh!" Vu tộc nói xong, nguyên một đám sắc mặt nan kham, nhao nhao quay đầu về bộ lạc, Thập Nhị Tổ Vu cũng bắt đầu tụ lại một chỗ thương nghị.

Cùng lúc đó, mấy người đồng môn cũng đi theo cung hạ.

Tam Thanh: "Cung hạ Nữ Oa nương nương thành thánh!" Tây Phương Nhị Thánh: "Cung hạ Nữ Oa nương nương thành thánh!" Thực lực, vĩnh viễn là sự tồn tại chân thực nhất.

Trước kia, bọn hắn có thể xưng hô Nữ Oa là sư muội, nhưng hôm nay, đối phương thành thánh, xưng hô phải đổi rồi.

Đối với những lời cung hạ này, Nữ Oa chỉ gật đầu, đáp lại một chữ "Thiện" liền không nói nhiều.

Triệu Thần ở một bên cũng buồn bực nói: "Cung hạ Nữ Oa nương nương thành thánh." Cung hạ Thánh Nhân xuất thế, tịnh không chỉ là

một loại lễ tiết khách sáo, trong đó có nhân quả tồn tại.

Thánh Nhân nãi Thiên Đạo nhận khả, nếu như không cung hạ, mang ý nghĩa không tán đồng Thiên Đạo.

Do đó về sau sẽ gặp Thiên Đạo trách phạt.

Không ai sẽ vì một câu nói mà đi chuốc thêm phiền toái, Triệu Thần cũng không ngoại lệ, dù sao cũng chỉ là một câu nói tốt. "Việc này đa tạ đạo hữu tương trợ, nếu không bản tọa cũng không có khả năng nhanh như vậy thành thánh." Nghe Triệu Thần chúc mừng, thái độ của Nữ Oa rõ ràng cải biến, trên mặt ẩn ẩn có chút đắc ý.

Triệu Thần thở dài một tiếng, không có so đo.

Thánh Nhân chi hạ giai vi lâu kiến, thực lực vi tôn, hắn sớm đã minh bạch. "Bản tọa vừa mới thành thánh, lĩnh ngộ ra hứa đa thánh nhân đại đạo, tạm thời muốn tìm một nơi củng cố tu vi, mong đạo hữu có thể giúp bản tọa chiếu cố những sinh linh ấu tiểu này..." Không bao lâu, Nữ Oa nhìn Nhân tộc dưới đất, nhíu nhíu mày, nhưng rất nhanh lại nhìn về phía Triệu Thần thỉnh cầu. "Thiện." Triệu Thần tuy là Tiên Thiên linh căn, nhưng kiếp trước là Nhân tộc, khẳng định sẽ không thấy chết mà không cứu, lại thêm trong Nhân tộc sở hữu vô số công đức, há có thể không đáp ứng?

Tự nhiên thuận nước đẩy thuyền.

Nữ Oa nghe xong, đối với Nhân tộc phía dưới nói: "Các ngươi Nhân tộc nghe lệnh, từ nay về sau Triệu Thần chính là Nhân tộc Thánh Sư, do hắn chiếu khán, tất cả mọi người gặp hắn như gặp Ngô." "Cẩn tuân Thánh Mẫu pháp chỉ, các ngươi bái kiến Thánh Sư." Nhân tộc rất nghe lời, lập tức dập đầu.

Nữ Oa thấy không còn việc gì, lập tức độn nhập hư không, rời khỏi Hồng Hoang đại lục, đi tới Tam Thập Tam Thiên ngoại.

Đối với việc này, Triệu Thần thở dài.

Trước đó sợ Nhân tộc sẽ xuất hiện nguy cơ, cho nên tìm một chỗ an toàn, mục đích là chiếu cố Nhân tộc.

Hiện tại Nữ Oa vừa thành thánh, lập tức làm chưởng quầy phủi tay. "Cung tống Thánh Mẫu rời đi." Tiên Thiên Nhân tộc tịnh không có nhiều tâm tư như vậy, nghe Thánh Mẫu muốn rời đi bế quan, ngược lại vui vẻ vô cùng, nguyên một đám dập đầu nghênh tống.

Tống xong, lại quỳ trên mặt đất khấu bái một quả tử, ngạch không, là Triệu Thần. "Ngô đẳng Nhân tộc, bái kiến Thánh Sư." Triệu Thần nhìn Tiên Thiên Nhân tộc phía dưới đang hô cao Thánh Sư, trong đầu bắt đầu suy tư làm thế nào từ trong Nhân tộc thu hoạch công đức.

Dù sao Nhân tộc cũng là nhân vật chính của thiên địa, càng là thiên tuyển chủng tộc, có vô hạn khả năng.

Sau đó Triệu Thần đáp xuống trước mặt một chúng Nhân tộc, cao thanh đạo: "Ngô nãi Triệu Thần." "Bái kiến Thánh Sư, tiên phúc vĩnh hưởng." Một chúng Tiên Thiên Nhân tộc đều khấu đầu, cung thanh đạo.

Nhất thời, Triệu Thần có thể cảm thụ được một cỗ khí tức huyền diệu vờn quanh chu thân, đó là Nhân tộc khí vận chi lực.

Khí vận gia thân, phúc trạch thâm hậu, cơ duyên tự nhiên không cần nói, tốc độ tu hành cũng có thể tăng ích rất nhiều.

Nhưng bây giờ Nhân tộc yếu ớt, khí vận không đủ cường thịnh, cần chút thời gian phát triển lớn mạnh.

Tại nơi này, Triệu Thần tạm thời khai tịch một cái động phủ, dẫn đầu Nhân tộc sinh tồn.

Dù sao Nhân tộc cùng những sinh linh Hồng Hoang khác bất đồng, cần ăn cái gì để sinh tồn, còn lâu mới đạt đến trình độ ích cốc.

Nhìn Nhân tộc trước mặt áo không đủ che thân, Triệu Thần trong lòng khẽ động, lấy lá cây đơn giản bện thành quần áo. "Các ngươi dựa theo phương pháp này, có thể chế tác vật che thân." "Ầm ầm!" Triệu Thần vừa dứt lời, bầu trời giáng xuống công đức kim quang, tám tầng chui vào cơ thể Triệu Thần, hai tầng chui vào kiện y phục đầu tiên của Nhân tộc, hóa thành công đức linh bảo. "Thánh Sư thần tích a!" "Thiên Đạo quyến cố Thánh Sư!" Một chúng Nhân tộc thấy trận thế này, lập tức kích động không thôi, nhao nhao quỳ rạp xuống đất.

Sau đó tất cả Nhân tộc đều dựa theo phương thức Triệu Thần truyền thụ, vì mình bện y phục. "Công đức lấy được cũng quá đơn giản đi." Triệu Thần toét miệng cười một tiếng, nhìn về phía Nhân tộc ánh mắt phát sáng, quả thực là máy chế tạo công đức di động.

Chương 29

"Thánh Sư, chúng ta thấy ngoài ngàn dặm có yêu thú hoạt động, nhưng yêu thú kia cường hoành vô cùng, chúng ta không dám khinh cử vọng động." Một thanh niên tới trước mặt Triệu Thần, trong mắt tràn đầy ưu lự.

Hai ngày nay mọi người phần lớn ăn một số linh quả thực vật thiên nhiên sinh trưởng, cứ thế mãi khẳng định không cách nào sinh tồn.

Triệu Thần trên mặt lộ ra một nụ cười, hắn đã sớm quy hoạch xong sự phát triển cho Nhân tộc, hiện tại đầu tiên phải dạy Nhân tộc săn giết yêu thú.

Những yêu thú này thực tế ngay cả Tiên cảnh cũng không có, Triệu Thần nhẹ nhõm có thể đập chết.

Nhưng đối với Nhân tộc tay không tấc sắt mà nói, lại chẳng khác gì hồng thủy mãnh thú.

Sau đó Triệu Thần lấy cành cây thô to và tảng đá, mài thành mũi nhọn, chế tác thành thạch mâu, lại truyền thụ Nhân tộc phương pháp bện dây thừng từ thảo mộc.

Hai thứ đồ vật vừa hoàn thành, lập tức bầu trời lại giáng xuống công đức kim quang, chui vào cơ thể Triệu Thần.

Cây thạch mâu đầu tiên và bó dây thừng đầu tiên cũng thuế biến thành công đức linh bảo.

Nhìn lại có thêm hai kiện công đức linh bảo, Triệu Thần trong lòng không khỏi vui mừng, đồng thời cũng không khỏi cảm khái, Nữ Oa lần này có thể nói là nhặt hạt vừng bỏ quả dưa hấu.

Nhưng cũng chỉ là ngẫm nghĩ, hắn không có khả năng ngốc đến mức đem sự tình Nhân tộc là chủ nhân khí vận thiên địa nói ra.

Nói đùa, quang dựa vào Nhân tộc, không biết phải kiếm bao nhiêu giá trị công đức đây.

Cho nên, hắn rất nhanh lâm vào sự nghiệp dạy bảo đầy niềm vui.

Không bao lâu, tất cả mọi người đều học được phương pháp chế tác vũ khí của Triệu Thần. "Đi, ta dạy các ngươi săn giết yêu thú." Thế là một quả tử dẫn theo một đám Tiên Thiên Nhân tộc đi săn giết yêu thú. "?

Một quả tử?

A!!" Một con Ba Xà kêu rên một tiếng, sau đó ngã xuống, Triệu Thần từ trên trời giáng xuống.

Dưới sự chỉ huy của hắn, Nhân tộc phối hợp tương đương ăn ý, rất nhanh săn giết được một đầu yêu thú bình thường cao mười mấy mét mang về.

Trong Hồng Hoang, loại yêu thú thể hình này ngay cả thực vật đê đoan cũng không tính là, nhưng lại đủ làm lương thực cho cả Nhân tộc trong mấy ngày. "Săn giết được yêu thú lớn như vậy, quá tốt rồi!" "Nếu không phải Thánh Sư dẫn đầu, chúng ta cũng không thể có thu hoạch như thế này!" "Ngô đẳng khấu tạ Thánh Sư!" Săn giết yêu thú thành công, Tiên Thiên Nhân tộc có thể nói là kích động không thôi, lại hướng về phía Triệu Thần triều bái khấu tạ.

Trong mắt bọn họ, Triệu Thần giống như thần minh, không gì không làm được.

Sau đó một chúng Nhân tộc chuẩn bị đem yêu thú chia ra ăn. "Chờ chút, các ngươi muốn ăn sống?" Triệu Thần nhìn mấy người chuẩn bị ăn sống yêu thú, lập tức chế chỉ. "Không phải ăn như vậy sao?" Mọi

người đều một mặt kinh ngạc nhìn Triệu Thần, hạ ý thức hỏi. "Tuy rằng hiện tại các ngươi yếu ớt không chịu nổi, nhưng cũng không thể ăn lông ở lỗ, sinh hoạt gian nan nhưng cũng muốn có cách điệu, phải tinh tế, hiểu không?" Triệu Thần một bộ cao thâm mạc trắc, du du nói.

Chúng nhân chỉ một mặt ngạc nhiên, hiển nhiên không hiểu lời Triệu Thần.

Triệu Thần cũng không nói nhảm, bắt đầu dùng phương pháp khoan gỗ lấy lửa, tạo ra một đạo hỏa diễm. "Ầm ầm!" Hỏa diễm vừa xuất hiện, trên bầu trời lại có một đạo công đức kim quang giáng lâm, chui vào cơ thể Triệu Thần.

Ngọn lửa kia cũng trở thành đệ nhất đạo Thiên Địa Chi Hỏa, uy năng vô cùng.

Hỏa diễm lập vu trên thần thai, cùng Thái Dương Chân Hỏa phù tuyển xoay tròn, thủ vọng lẫn nhau.

Triệu Thần thần thai có công đức gia thân, nhìn phá lệ thuần khiết thánh khiết cao quý, sau lưng một đạo kim sắc công đức quang hoàn, một kiện công đức kim y khoác trên thân.

Sau đó dưới sự chỉ đạo của Triệu Thần, Nhân tộc ăn được bữa thịt nướng đầu tiên trong đời.

Triệu Thần cũng nếm thử một chút, một miếng thịt bay vào trong quả tử, ân, hương vị có chút nhạt.

Những ngày tiếp theo, Triệu Thần lại dẫn đầu Nhân tộc kiến thiết bộ lạc.

Căn nhà gỗ đầu tiên xây xong, thiên hàng công đức, thuế biến thành công đức bảo điện.

Tấm lưới đánh cá đầu tiên dệt thành, thiên hàng công đức, thuế biến thành công đức linh bảo.

Bộ bát đũa đầu tiên hoàn thành, thiên hàng công đức, thuế biến thành công đức linh bảo.

Triệu Thần mỗi lần truyền thụ Nhân tộc phương pháp sinh tồn, đều có thể thu hoạch được ngạch ngoại công đức.

Chỉ trong ngắn ngủi vài ngày, công đức Triệu Thần thu hoạch siêu hồ tưởng tượng, thậm chí thần thai đã có mười tám đạo thần hoàn.

Mỗi một đạo kim sắc quang hoàn đều do vô thượng công đức ngưng tụ thành, phận ngoại thần thánh. "Thảo nào hậu thế Thánh Nhân đều muốn mưu đồ khí vận Nhân tộc." Ngay cả Triệu Thần cũng không cấm cảm khái, trở thành Nhân tộc Thánh Sư, kiếm chác công đức quả thực quá đơn giản.

Bên ngoài Nhân tộc bộ lạc trăm vạn dặm, lúc này sớm đã tụ tập không ít đại năng, đều đang dòm ngó Nhân tộc bộ lạc.

Nguyên nhân không gì khác, Nhân tộc bộ lạc mấy ngày nay liên tục rơi xuống công đức kim quang, nima cũng quá dọa người, từ khi nào thiên địa công đức biến thành cải trắng hàng vỉa hè vậy? "Nhân tộc tuy yếu ớt, lại được Thiên Đạo quyến cố như thế!" "Vị Nhân tộc Thánh Sư kia thật lợi hại, tùy tiện liền đắc thiên địa công đức!" Đại năng ẩn tàng trong bóng tối đều hâm mộ không thôi, nhưng lại không dám làm loạn, dù sao đây là chủng tộc do Thánh Nhân sáng tạo.

Thánh Nhân chi uy, chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ, vạn kiếp bất diệt, siêu thoát thiên địa, ai cũng không dám đi xúc cái rủi ro này.

Trong Nhân tộc bộ lạc, Triệu Thần đang vui vẻ tiến hành đại nghiệp xoát công đức.

Không đến một năm, Nhân tộc bộ lạc sơ thành quy mô, mọi người an cư lạc nghiệp, y thực vô ưu.

Công đức của Triệu Thần cũng tích toàn đến một trình độ kinh

người. "Thiên Đạo tại thượng, nay có ta Đế Tuấn, lập hạ Thiên Đình Thánh Triều, lập thiên hạ vạn linh làm Yêu tộc, quản lý Yêu tộc trật tự, sơ lý thiên địa âm dương, thuận ứng thiên địa, địa tái càn khôn, nhật nguyệt làm luân, vọng Thiên Đạo giám chi!" "Thiên Đạo tại thượng, nay có ta Đông Hoàng Thái Nhất, lập hạ Thiên Đình Thánh Triều, lập thiên hạ vạn linh làm Yêu tộc, quản lý Yêu tộc trật tự, sơ lý thiên địa âm dương, thuận ứng thiên địa, địa tái càn khôn, nhật nguyệt làm luân, vọng Thiên Đạo giám chi!" Sậu nhiên gian, thiên địa truyền cự hưởng, bầu trời có vạn đạo hà quang phi lược, huyền quang thôi xán, nhận khả lời thề của Đế Tuấn và Đông Hoàng.

Một phen lời nói, dưới sự gia trì của Thiên Đạo, truyền khắp đại địa, mỗi một sinh linh Hồng Hoang đều cảm tri được. "Thiên Đình thành lập rồi!" Trong Nhân tộc bộ lạc, Triệu Thần nhíu mày.

Năm vạn năm, Thiên Đình rốt cục thành lập, nhưng lúc này Vu tộc chưởng quản đại địa.

Thiên Đình chưởng quản Hồng Hoang, tịnh lập thiên hạ vạn tộc làm Yêu tộc, thế tất tạo thành xung đột với Vu tộc, bởi vì Vu tộc bất kính thiên bất kính địa, chỉ kính Bàn Cổ!

Muốn bọn hắn đồng hóa thành Yêu tộc, đó chẳng khác nào đòi mạng bọn hắn.

Mâu thuẫn hai bên không thể điều hòa, Đế Tuấn và Đông Hoàng phạm vào sai lầm tiên thiên tính, ai cũng không phục ai, mâu thuẫn song phương dũ diễn dũ liệt, cuối cùng bùng nổ Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất.

Tại lần đại chiến thứ nhất, Vu tộc hiểm chút đánh vỡ Thiên Đình, dưới sự can thiệp của Hồng Quân Thánh Nhân mới bình tức, từ đó Yêu quản thiên, Vu quản địa.

Nhưng trong trận đại chiến đó, Nhân tộc lại tao ngộ diệt đỉnh chi

tai.

Thiên Đình thành lập, cũng ý nghĩa Vu Yêu đại chiến sắp kéo ra màn mở đầu.

Triệu Thần nhìn về hướng Tinh Thần Hư Không, trong mắt lóe lên một tia tinh mang.

Là người xuyên việt, ưu thế lớn nhất của Triệu Thần là tiên tri tiên giác, sớm biết Nhân tộc đại nạn, có thể có đủ thời gian chuẩn bị ứng đối đại kiếp.

Hiện tại Nhân tộc quá yếu ớt, căn bản chịu không nổi Yêu tộc tồi tàn. "Thánh Sư, cái gọi là Thiên Đình kia tựa hồ rất cường đại." Một thanh niên đứng sau lưng Triệu Thần kinh thán nói.

Chương 30

Thanh niên này chính là Nhân tộc tộc trưởng hiện nay, Toại Nhân Thị.

Tuy rằng công đức khoan gỗ lấy lửa bị Triệu Thần chiếm, nhưng Toại Nhân Thị y nguyên biểu hiện ra năng lực bất tục, được Triệu Thần khâm điểm làm tộc trưởng. "Rất cường đại." Triệu Thần trong mắt thấu ra vài phần thâm ý, khẽ nói.

Nhưng Nhân tộc trong bộ lạc đâu biết, đây mới là bắt đầu cho ác mộng của Nhân tộc.

Triệu Thần nhìn Nhân tộc thuần phác đang tân cần lao tác trong bộ lạc, bỗng nhiên nói với Toại Nhân Thị: "Triệu tập tất cả tộc nhân." "Vâng, Thánh Sư." Toại Nhân Thị cung kính gật đầu, sau đó đem tất cả Nhân tộc triệu tập, toàn bộ tụ tập trước Công Đức Bảo Điện.

Như hôm nay Công Đức Bảo Điện dưới sự luyện chế lại của Triệu Thần đã trở thành động phủ của hắn, gọi là Thánh Sư Điện, cũng là nơi được toàn bộ Nhân tộc coi là thánh địa. "Ngô đẳng bái kiến Thánh Sư!" Triệu Thần bay ra khỏi công đức đại điện, toàn thân trán phóng công đức kim mang, khiến người ta không mở mắt nổi, uyển như thái cổ kiêu dương.

Phía dưới tất cả Nhân tộc sắc mặt cung kính, triều bái khấu thủ.

Hiện tại uy vọng của Triệu Thần trong Nhân tộc ngày càng hưng thịnh, tuy không phải hình người, tuy không phải tộc trưởng, nhưng lại là lãnh tụ tinh thần của tất cả Nhân tộc.

Nếu không có Triệu Thần dẫn đầu, truyền thụ các phương pháp săn thú bắt cá, Nhân tộc hiện tại vẫn đang sống cuộc sống ăn lông ở lỗ nguyên thủy, càng đừng nói được ở nhà gỗ thư thích. "Ngô thấy Nhân

tộc yếu ớt, nay muốn truyền xuống tu hành pháp môn, vì các ngươi truyền đạo, khai hóa linh trí." Triệu Thần đi lên đài cao, sau lưng kim quang vờn quanh, thấu ra vô biên uy nghiêm, như thái dương trên trời giáng lâm, nhìn huyễn lạn thôi xán. "Ngô đẳng khấu tạ Thánh Sư ân trạch!" Nghe lời này, Nhân tộc lấy Toại Nhân Thị cầm đầu lập tức kích động không thôi, không nói hai lời quỳ rạp xuống lần nữa, hành đại lễ tam quỳ cửu khấu.

Truyền thụ tu hành pháp môn, giáo hóa chúng sinh, đối với Nhân tộc ý nghĩa phi phàm.

Tục ngữ nói cho con cá không bằng cho cần câu, cùng với việc Triệu Thần làm thủ hộ thần thời khắc bảo hộ Nhân tộc, chi bằng để Nhân tộc lấy pháp môn tu hành, đề cao thực lực bản thân, mới có thể sinh tồn trong Hồng Hoang nguy cơ tứ phía.

Thứ hai là Thiên Đình vừa thành lập, tai nạn Yêu tộc tàn sát Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm đang ở trước mắt, duy có thực lực Nhân tộc tăng lên, mới có sức mạnh phản kháng.

Triệu Thần là Hỗn Độn Chuẩn Thánh, nắm giữ Hỗn Độn Pháp Tắc, thực lực không dưới Đế Tuấn Đông Hoàng, thậm chí viễn siêu.

Cho nên sáng tạo một hai môn công pháp cho Nhân tộc là dễ như trở bàn tay.

Sau đó dưới thân Triệu Thần xuất hiện một cái bồ đoàn, phiêu phù trên bồ đoàn, miệng phun kim ngôn, đại đạo chi pháp diễn hóa, mỗi một câu nói đều như đạo âm tuyệt mỹ, vang vọng bên tai mỗi người.

Bồ đoàn này là Thánh Vị Bồ Đoàn, Triệu Thần tiện tay cầm từ Tử Tiêu Cung, có thể giúp người cảm ngộ tiên thiên.

Tất cả mọi người đều nghe đến như si như say, những Nhân tộc này đều là đệ nhất phê Tiên Thiên Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo, là

Tiên Thiên Đạo Thai, trời sinh thân hòa đại đạo, tơ hào không tốn sắc những tiên thiên linh vật kia.

Một lần Triệu Thần truyền đạo, mấy Nhân tộc lấy Toại Nhân Thị cầm đầu suất tiên có sở đột phá, trực tiếp đề thăng tới Địa Tiên trung kỳ. "Ngô truyền xuống pháp này, gọi là Tạo Hóa Tiên Kinh, có diệu dụng đoán thể luyện thần." Tạo Hóa Tiên Kinh là do Triệu Thần đặc địa thôi diễn ra, tuy không phải công pháp đỉnh tiêm, nhưng đủ cho Nhân tộc tu hành tới cảnh giới Kim Tiên, có thể làm cơ sở tu hành pháp môn cho Nhân tộc. "Khấu tạ Thánh Sư ban thưởng!" Một chúng Nhân tộc quỳ rạp xuống đất, cung thanh đạo.

Truyền đạo vừa kết thúc, bầu trời bỗng nhiên rơi xuống công đức kim quang, chui vào cơ thể Triệu Thần.

Công đức kim quang lần này so với dĩ vãng bất kỳ lần nào đều muốn to lớn hơn, so ra thì những lần trước quả thực là tiểu đả tiểu nháo. "Vô lượng Thiên Đạo!

Nhân tộc đã xảy ra chuyện gì?

Giáng xuống công đức kim quang to lớn như thế?" "Không được, ta cũng muốn đi Nhân tộc bộ lạc mưu cầu một phen khí vận, công đức kim quang dễ lấy như vậy sao?" "Vị Nhân tộc Thánh Sư kia rốt cuộc đã lấy được bao nhiêu công đức rồi..." Những đại năng đang dòm ngó Nhân tộc bộ lạc nhìn đến đỏ cả mắt, đây chính là thiên địa công đức sáng loáng a.

Công đức khó kiếm bao nhiêu, trong lòng mọi người đều rõ ràng.

Lúc này Triệu Thần sau khi nhận được công đức khổng lồ, tâm tình cực kỳ thư sướng.

Truyền đạo Nhân tộc, giáo hóa Nhân tộc, đây là đại công đức, ý nghĩa ảnh hưởng thâm viễn, cho nên lần này giáng xuống công đức

cũng phá lệ nhiều.

Trong mười năm tiếp theo, Triệu Thần ngoại trừ truyền đạo cho Nhân tộc, còn không ngừng xoát công đức.

Lấy ưu thế tiên tri của người xuyên việt, Triệu Thần tùy tiện làm ra một cái bàn cờ cũng thành công đức linh bảo, quả thực không thể sảng khoái hơn.

Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần thưởng thức một cái ấm trà trong tay, thình lình cũng là một kiện công đức linh bảo, ngay cả ghế thái sư dựa sau lưng cũng là công đức linh bảo.

Mười năm, công đức linh bảo trong tay Triệu Thần ít nhất cũng có mấy chục kiện. "Thánh Sư, có kẻ ngoại lai xâm nhập Nhân tộc bộ lạc chúng ta." Bỗng nhiên, thanh âm của Toại Nhân Thị vang lên ngoài điện. "Ân?" Triệu Thần nhíu mày, đi theo Toại Nhân Thị rời khỏi Thánh Sư Điện.

“Tu hành chi đạo, trọng tại ở tâm, cảm ngộ thiên đạo...” Chỉ thấy một sinh linh mang tu vi Thái Ất Kim Tiên trung niên đang đoan tọa trên một tảng đá lớn, ra vẻ đạo mạo truyền đạo cho Nhân tộc.

Tuy nhiên, mặc cho hắn ba hoa chích chòe, Nhân tộc phía dưới vẫn không hề lay động, càng đừng nói đến chuyện Thiên Đạo hạ xuống công đức.

Không có chút nhân quả nào với Nhân tộc, lại càng không phải là Nhân tộc Thánh Sư, làm sao có thể tùy ý đạt được công đức?

Nhìn thấy cảnh này, Triệu Thần nhịn không được bật cười, tên này rõ ràng là muốn đến “đánh quả lẻ”.

Triệu Thần chế tạo một bộ cần câu, sau đó nhìn lên bầu trời, hô lớn: “Ta, Triệu Thần, ban thưởng công đức.” “Oanh long long!” Phía trên bầu trời, lập tức có công đức kim quang rủ xuống, bao trùm lấy

Triệu Thần.

"Ngọa tào!" Tên sinh linh kia lập tức trợn mắt há hốc mồm, cằm suýt rơi xuống đất.

Hắn vội vàng học theo dáng vẻ của Triệu Thần, hô: "Ta, La Trường Giang, ban thưởng công đức." "....." Ân, chẳng có chuyện gì xảy ra cả.

Trong nhất thời, tràng diện vô cùng xấu hổ.

"Chuyện này là sao?

Ngươi làm thế nào?

Nói cho bản tọa, nếu không đừng trách bản tọa thủ hạ bất lưu tình." La Trường Giang trong mắt tràn đầy vẻ tham lam, nghiến răng nói.

"Bất lưu tình?" Triệu Thần khóe miệng hơi nhếch lên, bỗng nhiên tâm niệm vừa động, sau lưng mười tám đạo công đức kim luân khổng lồ hiện ra.

Đừng nói là tu vi Thái Ất Kim Tiên, mười tám đạo công đức kim luân này ngay cả Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện đụng vào!

Trong nháy mắt, La Trường Giang bị hào quang kia làm chói đến mức không mở nổi mắt, phảng phất như nhìn thấy mặt trời.

Công đức kim luân khổng lồ như vậy, phải cần bao nhiêu công đức chi lực a!

"Đến đây, có gan thì động vào ta thử xem." Triệu Thần lộ ra nụ cười trêu tức, thản nhiên nói.

"....." La Trường Giang lập tức tức đến mức suýt thổ huyết.

Công đức kim luân to như vậy, đừng nói là một tiểu tiểu Thái Ất Kim Tiên, Thánh Nhân cũng không dám động a.

Kẻ mang đại công đức, ai dám giết, chẳng khác nào chờ bị thiên khiển sao!

"Bần đạo...

Cáo từ!" La Trường Giang định xám xịt bỏ chạy.

Hắn biết rõ bỏ qua công đức kim luân của Triệu Thần không nói, Nhân tộc hiện tại còn được Nữ Oa che chở, hắn tối đa chỉ dám đến kiếm chút cháo, không dám thực sự gây chuyện tại bộ lạc Nhân tộc.

Nhưng Triệu Thần khẽ hừ một tiếng: "Phúc địa của Nhân tộc ta, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?

Huống chi vừa rồi ngươi còn nảy sinh địch ý với ta?" Triệu Thần cũng không phải đại thiện nhân gì, kẻ nào dám trêu chọc, trực tiếp trấn sát, sau đó thôn phệ!

"A!!!" Giây tiếp theo, công đức chi quang lấp lánh, La Trường Giang chết thảm, đến chết cũng không biết mình đã chọc phải tồn tại dạng nào.

Chương 31

"Thái Ất Kim Tiên...

Hiện tại không thỏa mãn được ta, muốn biến cường, phải cày công đức." Triệu Thần thôn phệ một tôn Thái Ất Kim Tiên, nhưng phát hiện năng lượng thu được chỉ như muối bỏ biển.

Hiện tại cảnh giới này, thôn phệ bình thường đã không còn đủ.

Bất quá không sao, hiện tại Triệu Thần lại trói chặt với Nhân tộc, có thể không ngừng thu hoạch công đức từ Nhân tộc.

Mười năm điên cuồng cày công đức, hắn đã ngưng tụ ra mười tám đạo công đức kim luân.

Mỗi một đạo đều là một món tiền khổng lồ, đủ để thực lực tăng lên một đoạn dài.

Tiếp đó, Triệu Thần trực tiếp dựa vào hệ thống thôn phệ chút Hỗn Độn bản nguyên cho tỉnh táo.

Sau khi phân phó một phen sự tình, hắn quay về Thánh Sư Điện bế quan.

Lần này hắn muốn dùng hệ thống thôn phệ số công đức này, sau đó đột phá Hỗn Độn Chuẩn Thánh sơ giai!

Tiến vào Công Đức Thần Điện, Triệu Thần rực rỡ như vạn cổ kiêu dương.

Hắn bắt đầu luyện hóa công đức, tăng lên tu vi.

Thông thường, tu luyện Chuẩn Thánh cần phải trảm Tam Thi, hoặc là công đức thành thánh.

Hiện tại Triệu Thần cơ bản đã có thể công đức thành thánh, nhưng

hắn sẽ không đi theo con đường của Nữ Oa.

Bởi vì từ xưa đến nay, kẻ có thể công đức thành thánh chỉ có một mình Nữ Oa, nhưng Nữ Oa cũng bị Thiên Đạo quản chế.

Kẻ có đại công đức đều được Thiên Đạo che chở, ngay cả Thiên Đạo cũng sẽ không thương hại.

Nhưng Đại Đạo muốn giết, Thiên Đạo lại muốn bảo hộ, hình thành mâu thuẫn.

Triệu Thần muốn hóa hình, tất sẽ bị Thiên Đạo phản phệ, tối cường thần thai xuất thế cũng sẽ bị Đại Đạo hạ kiếp mẫn diệt.

Huống chi hắn tu luyện Hỗn Độn Pháp Tắc, một khi thành thánh, sẽ trở thành tồn tại ngự trị trên Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thiên Đạo muốn duy trì thiên địa cân bằng, sẽ không để cho mối đe dọa như Triệu Thần tồn tại, thế tất sẽ điên cuồng hạ xuống diệt thế tai nạn.

Lúc này, công đức chính là tấm khiên!

Đợi đến khi Triệu Thần hóa hình chứng đạo thành thánh, công đức không những có thể tiêu trừ Thiên Đạo uy hiếp, mà còn có thể tăng phúc độ để kháng cự lại.

Cho nên hắn muốn thôn phệ công đức để mạnh lên, để công đức trở thành một tấm át chủ bài đối kháng Thiên Đạo.

Dựa vào tính năng thôn phệ của hệ thống, hắn để công đức thẩm thấu toàn thân, từ trong ra ngoài.

“Oanh!

Oanh!

Oanh!

Oanh!" Triệu Thần không ngừng thôn phệ công đức, toàn thân kim quang sáng chói, trong cơ thể phát ra tiếng nổ vang trầm thấp, từng cỗ thần uy cường hãn cuộn trào ra.

Nhân tộc bên ngoài Thánh Sư Điện cảm nhận được vĩ lực này, lập tức trong lòng run lên, vội vàng quỳ rạp xuống đất, triều bái Thánh Sư Điện.

"Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung giai!" Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia tinh mang lãnh lệ, quanh thân pháp tắc chi lực dũng hiện, hóa thành trật tự thần liên, thần quang sáng chói, tản ra áp bách lực khiếp người.

Từ Hỗn Độn Chuẩn Thánh đột phá lên trung kỳ, túc túc hao phí mười tám đạo công đức kim luân.

Hiện tại chỉ còn lại một đạo.

Triệu Thần định dùng đạo kim luân này để nâng cao tâm cảnh.

Dù sao nếu thực lực tăng lên mà tâm cảnh không theo kịp, rất dễ khiến căn cơ bất ổn.

Hệ thống tuy có thể thôn phệ tất cả, nhưng tâm cảnh thì phải tự mình rèn luyện.

Hiện tại hắn đã có tâm cảnh Hỗn Độn Đại La Kim Tiên đỉnh phong đại viên mãn.

Bất quá có công đức làm lợi khí gian lận, Triệu Thần tiết kiệm được rất nhiều thời gian tham ngộ pháp tắc.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Pháp Tắc diễn hóa, tản ra thần uy thao thiên, thiêu đốt Tiên Thiên công đức, tràn ngập sức mạnh khủng bố vượt xa Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung giai.

Sinh linh tu theo con đường Hỗn Độn chứng đạo khủng bố đến

mức nào, e rằng chỉ có người từng trải qua mới hiểu được.

Hiện tại Triệu Thần bằng vào sức mạnh Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung giai, cộng thêm ba món pháp bảo lớn, đủ sức chém giết Chuẩn Thánh đại hậu kỳ trảm Tam Thi thành thánh!

Có Thí Thần Thương và các Tiên Thiên Chí Bảo cường hãn vô cùng trong tay, dù là Chuẩn Thánh đỉnh phong như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hắn cũng có thể đánh một trận.

Chuẩn Thánh cảnh giới này, mỗi khi thăng một bậc thang đều sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cho nên đừng cảm thấy Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung kỳ chỉ có thể đại chiến Chuẩn Thánh đỉnh phong là ít, phải biết đó là Chuẩn Thánh đỉnh phong a!

Nhưng Thánh Nhân lại là một tầng thứ khác.

Thánh Nhân không gì không làm được, không đâu không có mặt, không phải tầng thứ hiện tại của Triệu Thần có thể so sánh.

Bất quá Triệu Thần một thân công đức có thể uy hiếp Thánh Nhân, giống như con nhím vậy, thương địch một ngàn tự tổn tám trăm.

Quang mang rực rỡ, Triệu Thần thiêu đốt trong ngọn lửa công đức, Tiên Thiên công đức đang thẩm thấu vào mỗi ngóc ngách cơ thể.

Tiên Thiên công đức kim luân hoàn vũ, Triệu Thần dưới cảm ngộ như vậy đã trải qua ba ngàn năm.

Nhưng dưới tác dụng của công đức, Triệu Thần tương đương với bế quan ức vạn vạn năm!

Chỉ là sau khi đạt tới Hỗn Độn Chuẩn Thánh, mỗi lần tham ngộ pháp tắc đều khó khăn hơn rất nhiều.

Nếu không phải Triệu Thần trước đó kế thừa Bàn Cổ đạo quả, sở

hữu Bàn Cổ truyền thừa và kinh nghiệm của tiền nhân, hiện tại rất khó đột phá.

Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân.

Vạn năm tham ngộ, Hỗn Độn Pháp Tắc quanh quẩn quanh thân Triệu Thần, tản ra uy áp khủng bố, không ngừng tham ngộ Đại Đạo pháp tắc. ...

Trong lúc Triệu Thần bế quan tu hành, Nhân tộc hiện nay phát triển càng lúc càng lớn mạnh.

Năm đó chỉ có hai ngàn Tiên Thiên Nhân tộc, trải qua vạn năm phồn thịnh phát triển, nay đã đạt đến con số trăm tỷ, hình thành hàng ngàn bộ lạc, phân bố khắp nơi.

Trăm năm thời gian, đối với Nhân tộc mà nói, đủ để phồn thịnh năm trăm đời người.

Trong tình huống không có thiên địch, cơm áo không lo, lại là xã hội mẫu hệ, tốc độ sinh sôi càng nhanh chóng.

Nhân tộc phồn thực năng lực cực kỳ khủng bố.

Con số trăm tỷ này là đã trừ đi những người chết do săn bắt, tai nạn, cùng sinh lão bệnh tử.

Một số đại năng chú ý đến Nhân tộc cũng kinh thán không thôi, Nhân tộc sinh sôi quá nhanh, nhưng thọ mệnh cũng ngắn.

Chính cái gọi là vật cực tất phản.

Các chủng tộc khác tuy thiên sinh cường đại, nhưng chu kỳ trưởng thành dài, năng lực sinh sản kém xa Nhân tộc.

Chương 32

Trăm tỷ Nhân tộc tại Hồng Hoang đại địa cũng không tính là nhiều, nhưng chỉ trong ngàn năm phát triển đến trình độ này, không một chủng tộc nào so sánh được.

Hiện nay Nhân tộc tuy phát triển tráng đại, nhưng cứ mỗi tháng, tất cả Nhân tộc đều phải hội tụ ngoài Thánh Sư Điện, triều bái Nhân tộc Thánh Sư cùng Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương.

Đặc biệt là Triệu Thần, uy vọng trong Nhân tộc thậm chí còn sánh ngang với Thánh Mẫu.

Trong khi Nhân tộc an ổn phát triển, xung đột giữa Thiên Đình và Vu tộc cũng ngày càng kịch liệt.

"Vu tộc không phục Thiên Đình quản lý, tất diệt chi!" Trong Thiên Đình, ầm vang truyền ra một tiếng quát chói tai, thình lình chính là thanh âm của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Đã bao nhiêu năm rồi, Vu tộc khắp nơi đối đầu với Thiên Đình, khiến Đế Tuấn nhịn không thể nhịn nữa.

Dưới chân núi Bất Chu, trong bộ lạc Vu tộc cũng truyền ra tiếng đáp trả: "Đám súc sinh lông lá!

Cũng xứng để Vu tộc ta thần phục sao!" Ngắn ngủi một phen đối thoại, trực tiếp châm ngòi nộ hỏa của Thiên Đình.

Nhất thời, Thiên Đình phái mười hai Yêu Thần, xuất lĩnh thập phương Yêu Thánh, ức vạn vạn Yêu tướng Yêu binh trấn áp bộ lạc Vu tộc.

Nhiên Vu tộc tính tình nóng nảy, không nói hai lời, xách vũ khí khai chiến.

Vừa mới khai chiến, Vu tộc sinh linh dựa vào nhục thân cường hãn, ngạnh sinh sinh chống đỡ pháp bảo của Yêu tộc oanh kích, đè sinh linh Yêu tộc xuống đất mà nện.

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu, bạo đánh Thiên Đình Thập Nhị Yêu Thần, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất xuất tràng trấn áp cũng không ăn thua.

Huống chi Đông Hoàng Thái Nhất đã mất đi Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng giảm đi nhiều.

Sau một phen giao chiến, Thiên Đình chịu thiệt thòi lớn.

Vốn khí thế hung hăng đi gây sự, kết quả lại bị Vu tộc đuổi đánh.

Nhưng đúng vào lúc này, tại Vu Yêu chiến trường cách đó trăm vạn dặm.

"Lần này Thiên Đình cùng Vu tộc đại chiến tử thương thảm trọng, chúng ta được Thánh Sư ân huệ ban cho tu vi Thiên Tiên, đi xem thử có thể đến chiến trường nhặt nhạnh được gì không!" "Đúng vậy, tinh huyết Đại Yêu có thể rèn luyện thể phách, binh khí rơi rớt cũng có thể mang về bộ lạc làm thần binh lợi khí.

Tuy trưởng lão trong bộ lạc luôn mồm cảnh cáo không được đi, nhưng chúng ta cẩn thận một chút chắc không sao đâu, dù gì chúng ta cũng có Nữ Oa nương nương che chở!" Hai Nhân tộc tu vi Thiên Tiên vừa trò chuyện vừa chạy tới chiến trường Vu Yêu.

Họ tò mò nhìn về phía trận chiến kịch liệt kia, bất chấp cấm lệnh của trưởng bối, lén chạy ra khỏi bộ lạc hòng kiếm chác chút lợi lộc.

Nhưng đột nhiên, một tôn Kim Tiên Yêu tộc và một Vu Tương đang chém giết lẫn nhau lao tới.

"Chạy mau!" Hai người Nhân tộc tránh né không kịp, trường kiếm

trong tay tên Kim Tiên Thiên Đình thuận tay giáng xuống, thu gặt tính mạng hai người, dính máu Nhân tộc, lại bị linh kiếm hấp thu.

Tên Yêu tộc Kim Tiên kia cũng không để ý, vẫn tiếp tục đâm linh kiếm về phía Vu Tương đối diện.

"Phốc!" Vốn dĩ có thể ngăn cản uy lực linh kiếm, nhưng Vu Tương lúc này lại bị linh kiếm xuyên thủng thân thể.

"Sao có thể..." Tên Vu Tương kia trừng lớn hai mắt.

Vu tộc nhục thân vô song, sao có thể không ngăn được một kiện Hậu Thiên Linh Bảo?

Sau lần giao phong ngắn ngủi này, Thiên Đình cũng minh kim thu binh, đối mặt với sự cường hoành của Vu tộc, bọn hắn hoàn toàn bó tay.

Thế nhưng phát hiện ngẫu nhiên của tôn Kim Tiên Yêu tộc kia lại khiến Đế Tuấn trong lòng chấn động.

"Yêu Hoàng bệ hạ có phân phó, không thể triệt để diệt tộc, nếu không lần sau không còn để thu hoạch nữa." Một tôn Thái Ất Kim Tiên khác lắc đầu mở miệng.

Oanh nhiên gian, một tôn Đại Yêu thân thể to hơn trăm trượng xuất hiện, tu vi đã là Đại La Kim Tiên.

Kẻ này chính là Xích Ngưu, thống lĩnh phụ trách tàn sát Nhân tộc, cũng là kẻ trước đó phát hiện ra tinh huyết Nhân tộc có thể phá vỡ chân thân Vu tộc.

"Đại La Kim Tiên..." Nhất thời, tất cả Nhân tộc đều tuyệt vọng.

Nhân tộc Tam Tổ mạnh nhất cũng chỉ mới Kim Tiên hậu kỳ, đối mặt với Đại La Kim Tiên, hoàn toàn không có cửa thắng.

"Bộ lạc tiếp theo." Xích Ngưu ánh mắt lạnh lùng, uy nghiêm cao

cao tại thượng, triển hiện uy áp hạo đại, căn bản không đem Nhân tộc để vào mắt.

"Oanh!" Một đạo thần thông cường hãn từ trên trời giáng xuống, rơi vào một bộ lạc Nhân tộc cách đó mấy chục dặm.

Thần uy Đại La Kim Tiên trong nháy mắt mẫn diệt hơn phân nửa bộ lạc, mấy vạn Nhân tộc cứ thế táng mạng.

"Yêu tộc khinh người quá đáng!" Nhân tộc Tam Tổ nhìn tộc nhân không ngừng vẫn lạc, trong đôi mắt chảy xuống huyết lệ, đau lòng nhức óc, phát ra tiếng gào thét tê tâm liệt phế.

"Nữ Oa nương nương, tử dân của ngài đang chịu khổ nạn, xin ngài ra tay cứu lấy tử dân của ngài đi!" Toại Nhân Thị phịch một tiếng quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, tê giọng hô.

"Nữ Oa nương nương, cứu lấy tử dân của ngài đi!" Trăm tỷ Nhân tộc bi thống không thôi, phát ra tiếng hô hoán thê thảm.

"Phốc!

A!" Nhưng cuộc tàn sát vẫn tiếp tục.

Chưa đầy một nén nhang, Yêu binh Thiên Đình đã tàn sát gần mười tỷ Nhân tộc, mấy chục bộ lạc bị hủy diệt, hóa thành tro tàn.

Thiên Đình lần này phái ra ngàn vạn sinh linh Yêu tộc, thấp nhất cũng là cảnh giới Huyền Tiên, đi tới đâu, không một bộ lạc Nhân tộc nào có thể chống đỡ.

"Nữ Oa nương nương!" Một Huyền Tiên trong Nhân tộc ngửa mặt lên trời tê hống, huyết lệ tuôn rơi, hô hoán danh húy Nhân tộc Thánh Mẫu.

Nhưng tuyệt vọng thay, gào thét khản cổ cũng không có một chút hồi đáp.

Ngày đêm triều bái Thánh Mẫu, dù chỉ hiển hóa một chút thần tích cũng tốt a!

"Được rồi, không sai biệt lắm, thu binh." Xích Ngưu nhìn số lượng tinh huyết và linh hồn Nhân tộc đã thu thập được, khẽ gật đầu, trực tiếp mang theo đại quân Thiên Đình rời đi.

Chỉ để lại đầy đất tàn hài, cùng những tiếng kêu rên thống khổ của Nhân tộc.

Trận chiến này, Nhân tộc vẫn lạc một phần mười số lượng, Huyền Tiên càng vẫn lạc hơn phân nửa, tử thương thảm trọng.

Mỗi một tấc đại địa đều vang vọng tiếng bi minh thống khổ, chảy xuôi máu tươi Nhân tộc, tràn ngập khí tức tử vong.

Vô số Nhân tộc mất đi người thân bạn bè, đau khổ không chịu nổi.

"Thánh Sư đang bế quan..." Hữu Sào Thị vô lực quỳ trên mặt đất, nhìn tượng điêu khắc Thánh Mẫu và Thánh Sư ở trung tâm một bộ lạc tàn phá.

"Thiên Đình xuất động Đại La Kim Tiên, Thánh Sư ở đây cũng vô dụng..." Đại La Kim Tiên, kinh khủng bực nào, tại Hồng Hoang cũng là tồn tại thập phần cường đại.

Toại Nhân Thị lắc đầu, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Lần này Thiên Đình Yêu tộc sát lục quá nhanh, kết thúc cũng nhanh, không quá một nén nhang đã tàn sát mười tỷ Nhân tộc, đi thông báo Thánh Sư cũng không kịp.

Ai cũng không ngờ tới, Nhân tộc đang an phận thủ thường sinh sống, lại đột nhiên gặp phải tai ương ngập đầu như vậy.

Nghe ý tứ của bọn chúng, đây sẽ không phải là lần cuối cùng.

Nhân tộc sẽ giống như gia súc được nuôi nhốt, phải đối mặt với

Thiên Đình Yêu tộc tàn sát thu hoạch hết lần này đến lần khác.

Về phần Thiên Đình bên này, sau khi có được tinh huyết Nhân tộc, Đế Tuấn bắt đầu luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Đồ Vu Kiếm nơi tay, Thiên Đình tái độ đối với Vu tộc phát động thế công, công phạt một cái bộ lạc Vu tộc cỡ nhỏ.

Lần này, Thiên Đình dựa vào Đồ Vu Kiếm nhẹ nhõm phá vỡ nhục thân cường hãn vốn là niềm kiêu ngạo của Vu tộc, đánh cho Vu tộc trở tay không kịp.

Liên tiếp mấy lần xuất chinh, đều lấy Thiên Đình thắng lợi mà kết thúc.

Sự xuất hiện của Đồ Vu Kiếm khiến Vu tộc sinh lòng cảnh giác.

Chương 33

Thiên Đình luyện chế ra Đồ Vu Kiếm tương đương với sở hữu thần khí phá phòng, chuyên môn nhằm vào Vu tộc.

Ban đầu, Vu tộc đối mặt với Thiên Đình cầm Đồ Vu Kiếm bị đánh cho trở tay không kịp, tổn thất không ít Đại Vu và Vu Tương.

Nhưng sau sự chấn kinh ban đầu, Vu tộc dưới sự suất lĩnh của Thập Nhị Tổ Vu cũng triển khai phản công.

"Đáng chết Thiên Đình, luyện chế ra Đồ Vu Kiếm, có thể phá kim thân Vu tộc ta!" Thập Nhị Tổ Vu tề tụ, ánh mắt nhìn về phía đại quân Thiên Đình cách xa ức vạn dặm, lạnh giọng nói.

"Cái gọi là Nhân tộc kia không nên tồn tại.

Ta có lẽ có thể trước Yêu tộc một bước, đem toàn bộ bọn chúng diệt đi." Tổ Vu Chúc Cửu Âm ánh mắt âm lãnh, trong lòng nảy sinh sát tâm mãnh liệt với Nhân tộc.

"Nhân tộc yếu ớt, ta làm việc như thế, há không phải giống hệt đám Thiên Đình kia sao." Tổ Vu Hậu Thổ tâm có chút không đành lòng, lắc đầu nói với Chúc Cửu Âm: "Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, ta ra mặt ngăn cản là được." "Việc này bàn sau." Đế Giang ánh mắt thâm trầm, nhìn Thiên Đình đang đại tứ tiến công, trầm giọng nói: "Lần này Thiên Đình đại cử tiến công, cầm trong tay Đồ Vu Kiếm, trước tiên cứ san bằng Thiên Đình đã." "Hết thảy đều nghe đại huynh." "Thiên Đình tưởng làm ra cái Đồ Vu Kiếm là có thể phúc diệt Vu tộc ta, vị miễn quá coi thường chúng ta rồi." Các Tổ Vu khác trong mắt chớp động lãnh mang, cười lạnh nói.

"Tổ Vu thủ lĩnh, chúng ta tùy thời nghe theo hiệu lệnh!" Tại phía sau Thập Nhị Tổ Vu, các đỉnh tiêm Đại Vu như Tướng Liễu, Khoa

Phụ, Xi Vưu, Hình Thiên đều ánh mắt túc mục, chờ đợi Tổ Vu phát hiệu lệnh đối kháng Thiên Đình.

"Phàm là nhi lang Vu tộc ta, giết sạch thiên hạ Yêu!" Đế Giang phát ra một tiếng bạo quát, hiển hóa chân thân vạn trượng, hình dáng như cái túi vàng, đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, trên mặt ngoài cơ thể có đạo văn ám hồng sắc, uẩn hàm Không Gian Pháp Tắc cường hãn.

Thập Nhị Tổ Vu, người nào người nấy sát khí tràn ngập, ánh mắt băng hàn, toàn thân tản phát tiên văn.

Khí tức khủng bố đang ấp ủ, đại đạo chi khí tràn ngập, phun trào tiên quang, cử thế vô thượng.

Nếu ngay cả đám súc sinh lông lá kia cũng đối phó không được, còn gì tôn nghiêm mà nói?

"Oanh long long!" Khắc sau, vô số bộ lạc Vu tộc bộc phát ra tiếng gào thét thao thiên, tạo thành lực phá hoại đáng sợ vô song, chấn nát hư không, xé rách càn khôn.

Vô số sinh linh Vu tộc phóng thẳng lên trời, ức vạn Vu binh che khuất bầu trời, phóng mắt nhìn tới, đầy trời đều là sinh linh Vu tộc, thanh thế hạo đại, túc sát chi khí tràn ngập cửu thiên.

Tiên quang trùng thiên, hoành đại vô cùng, chiếm cứ đầy bầu trời.

Vu Yêu hai tộc triệt để khai chiến!

Vô số sinh linh Vu Yêu tại Hồng Hoang đại địa bộc phát chiến đấu kịch liệt, pháp bảo cùng thần thông tàn phá chư thiên, Vu tộc sinh linh dùng nhục thân ngạnh kháng.

Ngay cả bầu trời cũng nứt toác, từng mảng vết nứt như kính vỡ tứ tán.

Hủy thiên diệt địa, tất cả mọi người trong nháy mắt bộc phát, thiên băng địa liệt, tiểu thiên thế giới đều bị kích xuyên.

Lần này, đại chiến Thiên Đình cùng Vu tộc thế quân lực địch, bởi vì có Đồ Vu Kiếm nơi tay.

Huyết nhục mười tỷ Nhân tộc luyện chế ra mười tỷ thanh Đồ Vu Kiếm, đối với nhục thân cường hãn của Vu tộc có lực phá hoại cực mạnh.

Trên bầu trời đại địa, Đế Tuấn nhìn Đồ Vu Kiếm gây thương tổn cho Vu tộc, trên mặt lộ ra một nụ cười.

"Nhân tộc tuy yếu ớt, đảo cũng không phải không có tác dụng gì, ít nhất có thể trợ Thiên Đình ta hoàn thành nhất thống bá nghiệp." Thái Nhất nhìn đại chiến phía dưới, cười nói.

"Quay về sẽ lại đi tàn sát một nửa Nhân tộc, bản hoàng muốn luyện chế Chí Cao Đồ Vu Kiếm, lực trảm Tổ Vu." Đế Tuấn trong mắt chớp động lãnh mang, thản nhiên mở miệng.

Trong mắt hắn, Nhân tộc ngay cả sâu kiến cũng không bằng, một câu liền có thể định đoạt sinh tử Nhân tộc.

"Oanh long long!" Trên mặt đất, chiến đấu giữa hai tộc Vu Yêu kéo dài vương vấn vạn vạn dặm, khắp nơi khói lửa, vô số sông ngòi núi mạch sụp đổ, thiên uyên cự kiếm hình thành.

Có Vu tộc gào thét, âm thanh như hải khiếu, đinh tai nhức óc, xé rách trường không.

Có thể thấy sóng âm hóa thành gợn sóng năng lượng, như đại dương mênh mông cuộn trào thập phương.

Đông!

Mảng tiên thuật kia, tiên quang phần phật, thiết huyết sát khí thao

thiên.

Đại La Kim Tiên đại chiến, càng là ngay cả thời không trường hà cũng đánh nứt, vô số thời không sụp đổ mẫn diệt, pháp tắc thần lực sung mãn hư không, động dang càn khôn, thiên địa âm dương ngũ hành nghịch loạn, địa thủy hỏa phong nguyên tố tàn phá bừa bãi không ngừng.

Chuẩn Thánh ra tay, càng có vô thượng thần thông trấn áp chư thiên hoàn vũ, một thức thần thông có thể mẫn diệt đa nguyên vũ trụ, băng hủy đại thiên thế giới.

Vu Yêu chi chiến, họa loạn thiên địa, khiến vô số sinh linh bị vạ lây, đại địa sụp đổ, sinh linh vẫn lạc.

Cả vùng đất phảng phất lâm vào thế giới tận thế.

Đế Tuấn đứng trên thương khung tàn phá, nâng tay phải, thanh quang mênh mông, giống như niên đại hỗn độn sơ khai.

Hắn đứng tại sử tiền, nhìn xuống thương sinh.

Thiên băng địa liệt, vỗ ra một chưởng, kích xuyên càn khôn.

Một cái chưởng ấn ngưng kết trong hư vô, không ngừng tiến lên, va chạm cùng đại địa.

"Ngao!" Một tiếng kịch chấn, bình tĩnh bị đánh vỡ, cực tẫn sáng chói.

Vị Đại Vu kia bị đánh trúng, hà quang tráng lệ như biển lớn nổ tung, sau đó bùng cháy!

Ba lan tráng khoát, huyến lạn như tinh thần bạo phát, hóa thành đầy trời mưa vàng, thực sự kinh thiên động địa!

Hồng Hoang vô số đại năng đều bắt đầu tị thế, không dám tham dự trong đó, sinh sợ bị cuốn vào lượng kiếp.

Một khi cuốn vào lượng kiếp, nhẹ thì tu vi đình trệ không tiến, nặng thì hôi phi yên diệt, trở về bản nguyên.

Đến cuối cùng, Thiên Đình Nhị Hoàng là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng Hi Hoàng Phục Hi đều gia nhập chiến đấu, liên đồng Thiên Đình Thập Nhị Yêu Thần đại chiến Thập Nhị Tổ Vu.

Về phần các Yêu Thánh khác thì nghênh chiến Vu tộc Đại Vu.

Trận chiến đánh đến thiên băng địa liệt, phương viên ức vạn dặm thiên địa đều lâm vào động loạn.

Thiên địa nứt ra, từng đạo tia chớp trắng lấp lánh thương khung, chiếu sáng bầu trời, một kích đánh xuống, tứ phương đều diệt!

Thái Nhất tuy không có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, nhưng cũng thập phần cường đại, dung hợp trận đồ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tinh quang chiếu rọi chư thiên, uy chấn nhiếp hoàn vũ.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vừa ra, trấn áp hồng mông thiên địa, có sức mạnh phấn toái thời không.

Đông Hoàng Thái Nhất bằng vào sức một mình, đại chiến tam đại Tổ Vu không rơi xuống hạ phong.

Không chỉ có thế, Đế Tuấn bọn người càng dựa vào Đồ Vu Kiếm, ẩn ước có xu thế áp chế Tổ Vu.

"Cú Mang, hôm nay chính là ngày Vu tộc phúc diệt!" Đế Tuấn phát ra cười to, đầu treo Hà Đồ Lạc Thư, vô tận tinh thần chi lực rủ xuống, diễn hóa thiên địa âm dương, trấn áp thiên địa hư không.

"Chỉ sợ không thể như nguyện!" Cú Mang hừ lạnh một tiếng, trực tiếp triệu tập mười một tôn Tổ Vu khác.

"Đô Thiên Thần Sát, Phụ Thần hàng lâm!" Thập Nhị Tổ Vu hội

tụ, lập tức bộc phát ra một cỗ thần uy thao thiên.

Thần quang lượn lờ, dung mạo mông lung, như thần linh nhìn xuống chúng sinh.

Cùng lúc đó, càng có mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát bay ra, vô song luân bỉ, chém vỡ càn khôn, phá toái trường sinh, tản ra đại đạo khí cơ mãnh liệt.

"Oanh long long!" Thiên địa chấn động, lấy Thập Nhị Tổ Vu làm hạch tâm, Đô Thiên Thần Sát Kỳ làm dẫn dắt, một cỗ Bàn Cổ thánh uy hạo hãn cuộn trào chư thiên.

Thấy cảnh này, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đều sắc mặt biến đổi, cảm giác được nguy cơ mãnh liệt.

Trong ánh mắt kinh hãi của ức vạn sinh linh, một tôn thân ảnh khổng lồ túc ức vạn trượng ngưng tụ ra, tản ra huyết khí thao thiên, tay cầm Khai Thiên Cự Phủ.

Đó chính là Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán.

Trong tiên quang xán lạn vô cùng, hư không từng tấc từng tấc nứt ra, núi non phía dưới chậm rãi hóa thành bột mịn.

Không gì cản nổi, vô kiên bất tồi.

Chương 34

"!?" "Không!!!" "Oanh!" Bàn Cổ Chân Thân một búa bổ xuống, lập tức hư không phá toái, chư thiên vạn giới mẫn diệt, cả thiên địa đều ảm đạm, càng có ngàn vạn sinh linh Yêu tộc mẫn diệt trong thần mang.

Dưới thần uy khủng bố, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không có đường sống.

"Rút!

Rút lui!" Đế Tuấn gần như không chút do dự.

Cả Thiên Đình không ai có thể ngăn cản Bàn Cổ Chân Thân chi lực.

Hiện tại Đế Tuấn chưa thôi diễn ra bản hoàn chỉnh Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, căn bản không có sức mạnh đối kháng.

"Hôm nay, Thiên Đình phúc diệt!" Thập Nhị Tổ Vu thanh âm vang vọng thiên địa, vô số sinh linh run rẩy, Bàn Cổ Chân Thân thánh uy chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ.

Bàn Cổ động tác hoành đại, lại cực nhanh, khiến người ta khó có thể nhìn rõ.

Đế Tuấn toàn thân kịch đau, vết máu loang lổ chảy xuống.

"Đáng giận!

Vu tộc!!" Hắn gào thét, có một cỗ cảm giác khuất nhục mãnh liệt, phi thường không cam lòng!

Vốn tưởng rằng luyện chế Đồ Vu Kiếm xong sẽ hoành hành thiên hạ, ai ngờ lại bị đè ra đánh!

Ức vạn sinh linh Vu tộc thần sắc cuồng nhiệt, kích động không thôi, đi theo bước chân Bàn Cổ Chân Thân, đạp phá Thiên Đình.

Sau một trận chiến, tất cả Chuẩn Thánh của Thiên Đình đều thân chịu trọng thương, thật vất vả mới đào thoát.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất sở hữu trận đồ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng thương tổn bản nguyên.

Vu tộc trực tiếp đánh lên Tam Thập Tam Thiên, một búa tử thần bổ xuống, mắt thấy sắp đem toàn bộ Tam Thập Tam Thiên triệt để sụp đổ.

Cảnh tượng chấn động phát sinh, Hồng Hoang thế giới rộng lớn, diện tích cực đại, nhưng nơi xa theo tiếng gào của ngài, gợn sóng kình lực trực tiếp bạo toái, vô số thần sơn biến thành loạn thạch, đánh tan tầng mây, hủy diệt ức vạn tinh không.

Hạng bá khí bực nào, một giận non sông vỡ, sống sờ sờ rống nát chư thiên.

Vu tộc thừa thắng truy kích, thần huy chiếu rọi, giết đến Yêu tộc người ngã ngựa đổ.

Một thanh âm hạo đại từ trong Bàn Cổ Chân Thân truyền ra: "Cẩu thí Thiên Đình, Yêu Hoàng Thiên Đế?" "Xong..." Đế Tuấn trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Sức mạnh Bàn Cổ Chân Thân khiến tất cả mọi người đều cảm thấy kinh sợ.

Nhưng đúng lúc này.

"Thượng thiên có đức hiếu sinh, phàm sự lưu một đường sinh cơ." Bỗng nhiên, một đạo thanh âm vang vọng thiên địa hoàn vũ.

Chỉ thấy phía trên bầu trời, tử khí đông lai mười vạn dặm, hạo

hãn thánh uy trấn áp thiên địa hư không, khắp nơi kim liên nở rộ, hà quang thụy thải bay lượn.

Một đạo tử quang lướt qua, dễ dàng hóa giải sức mạnh khủng bố của Bàn Cổ Chân Thân.

"Thánh Nhân Đạo Tổ!" Tại tràng tất cả mọi người đều kinh trụ.

Ai cũng không ngờ thiên địa đệ nhất tôn Thánh Nhân, Hồng Quân Đạo Tổ lại đột nhiên hàng lâm tại Thiên Đình.

Trong Tam Thập Tam Thiên, Vu Yêu hai tộc mấy chục vạn ức sinh linh ngơ ngác nhìn Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện trên cao, đều tâm thần chấn hám.

Ai cũng không ngờ, ngay khi Vu tộc sắp giành thắng lợi, Thánh Nhân lại xuất hiện.

"Bái kiến Hồng Quân Thánh Nhân!" Tất cả sinh linh Yêu tộc lập tức hành lễ, trong mắt tràn đầy kính sợ.

"Nữ Oa bái kiến sư tôn." Nữ Oa cũng xuất hiện, tiến lên bái kiến sư tôn.

Duy có Vu tộc không bái.

Vu tộc nhi lang, không kính thiên địa, không bái Thánh Nhân, chỉ tôn Bàn Cổ Phụ Thần.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu cũng sắc mặt ngưng trọng, Thánh Nhân xuất hiện khiến bọn họ thập phần kiêng kị.

Đặc biệt là xuất hiện vào thời điểm mấu chốt này, đối với Vu tộc không phải chuyện tốt.

Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu, ánh mắt đánh giá Bàn Cổ Chân Thân khổng lồ do Tổ Vu triệu hoán.

Bàn Cổ Chân Thân kia che khuất bầu trời, nhìn không rõ diện

dung, nhưng mức độ to lớn của nó, Tam Thập Tam Thiên đều chứa không nổi.

"Thiên Đình khí số chưa tận, không thể diệt chi.

Chư vị nể mặt bản thánh, hãy lui đi." Hồng Quân đạo nhân bộ dáng tiên phong đạo cốt, chậm rãi nói.

Nghe lời này, Thiên Đình Yêu tộc lập tức sắc mặt kinh hỉ không thôi, Thánh Nhân giúp bọn hắn!

Điều này cũng có nghĩa là Thiên Đình có thể thoát một kiếp.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu lại sắc mặt âm trầm, nộ thanh nói: "Đây là ân oán giữa Vu tộc ta cùng Thiên Đình, Đạo Tổ vì sao nhúng tay!" "Đây là ý trời." Hồng Quân đạo nhân thần sắc bình tĩnh, du du nói.

"Ngô quản không được nhiều như vậy, hôm nay nhất định phải đạp bằng Tam Thập Tam Thiên!" Cộng Công tính khí hỏa bạo, bạo quát một tiếng, quyết tâm muốn phúc diệt Thiên Đình.

Khắc sau, Bàn Cổ Chân Thân bộc phát ra thần uy khủng bố, toàn lực ra tay, uy năng kia viễn thắng bất cứ lần công kích nào trước đó.

Thanh âm cự đại hủy thiên diệt địa, vang vọng càn khôn, lỗ tai tất cả mọi người đều ong ong.

Càng có một số người chịu không nổi, "oa" một tiếng phun ra một ngụm máu lớn.

Bàng bạc đại khí, áp chế vạn linh, hào lệnh thiên hạ!

Phong lôi đại tác, điện thiểm lôi minh, tràn ngập dương cương khí.

Bàn Cổ cự phủ cao cao giơ lên, cung cấp sức mạnh kinh người.

Thần dũng vô thất, bễ nghễ thiên hạ!

Trong cơ thể thanh huy mông lung, ức vạn thế giới cung cấp

nguồn sức mạnh liên tục không dứt, phấn toái hư không.

Cực tẫn áo nghĩa, lúc này được phóng thích lâm ly tận trí.

Thiên khuynh địa phúc, đại động bị đánh nát, có hồng mông đạo âm phát ra, sinh linh bốn phía đều đang ho ra máu.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất đều trong lòng kinh hãi, Bàn Cổ Chân Thân lại khủng bố như thế, vô hạn tiếp cận Thánh Nhân chi lực, dưới Thánh Nhân căn bản không ai cản nổi.

"Vu tộc điên rồi sao?" Trên Hồng Hoang đại địa, tất cả sinh linh đều chấn kinh, không ngờ họ dám bất chấp Thánh Nhân, cưỡng ép ra tay.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt cổ tỉnh vô ba, ngón tay nhẹ điểm hư không.

Chỉ thấy sức mạnh vô hình cuộn trào, hư không như sóng nước dập dờn tản ra, Thánh Nhân chi lực mẫn diệt chư thiên vạn giới.

Tại dưới sức mạnh vô hình của Thánh Nhân, đạo tắc pháp lực quanh quẩn Bàn Cổ Chân Thân bị hóa giải.

Chỉ thấy Bàn Cổ Chân Thân vốn suýt chút nữa đánh sập Thiên Đình, nay lại bắt đầu tan rã, khí huyết tiêu tán, chuyển mắt liền triệt để biến mất.

"Sao có thể..." Thập Nhị Tổ Vu đều kinh hãi.

Bàn Cổ Chân Thân sở hữu sức mạnh vô hạn tiếp cận Thánh Nhân, lại bị Hồng Quân đạo nhân hời hợt hóa giải.

"Các ngươi tranh chấp không nghỉ, dẫn đến sinh linh đồ thán, hữu vi thiên hòa.

Chương 35

Từ nay về sau, Yêu quản Thiên, Vu quản Địa, các chấp một phương càn khôn, trong vòng một Nguyên hội không được tái chiến." Hồng Quân đạo nhân trực tiếp định ra quy củ, không cho phép Vu Yêu hai tộc tiếp tục tranh đấu.

"Cẩn tuân Đạo Tổ pháp chỉ!" Người Thiên Đình cầu còn không được mà đồng ý, như vậy bọn hắn mới có cơ hội chỉnh đốn lại.

Người Vu tộc đều khí phẫn không thôi, trong lòng tràn đầy hận ý, nhưng lại không có cách nào.

Thánh Nhân chắn ngang trước mặt, hôm nay chú định vô pháp phúc diệt Thiên Đình.

"Đi!" Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt khó coi, trực tiếp mang theo đại quân Vu tộc rời đi.

"Các ngươi tự giải quyết cho tốt." Hồng Quân đạo nhân nhìn thật sâu Đế Tuấn cùng Thái Nhất một cái, sau đó liền biến mất tại chỗ.

"Cung tiễn sư tôn." Nữ Oa hành lễ, sau đó cũng trở về Oa Hoàng Thiên.

"Phốc!" Đế Tuấn rốt cuộc nhịn không được, phun ra một ngụm máu tươi.

Bàn Cổ Chân Thân quá cường hãn, trong trận chiến này, đại năng Thiên Đình hoặc nhiều hoặc ít đều mang thương thế, có người càng thương tổn bản nguyên.

Sau đó, những đại năng này toàn bộ chạy đi bế quan, chỉ còn lại một số Yêu Thánh chỉnh đốn Thiên Đình. ...

Trong bộ lạc Nhân tộc, tại Thánh Sư Điện.

Triệu Thần thiêu đốt công đức, tham ngộ Hỗn Độn Pháp Tắc, tăng lên tâm cảnh tu vi.

"Oanh!" Bỗng nhiên, trong tứ chi bách hài của Triệu Thần, mỗi một huyệt khiếu đều uẩn hàm lực lượng kinh khủng, Hỗn Độn Pháp Tắc diễn hóa trật tự thần liên, sung mãn hư không.

Theo đạo gông xiềng cuối cùng bị phá vỡ, Triệu Thần thuận lợi đạp nhập Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung hậu kỳ.

Xác thực hơn là bán bộ hậu kỳ, nhưng lượng công đức tiêu hao lại hải lượng, gấp trăm lần trước đó.

Hắn thở dài một hơi: "Đi con đường Hỗn Độn quả nhiên gian nan, nhiều công đức như vậy, đủ cho người khác đi tới Chuẩn Thánh đại hậu kỳ rồi a." Triệu Thần chậm rãi mở mắt, thể chất lượn lờ Tiên Thiên công đức, bước ra khỏi Thánh Sư Điện.

Nhưng vừa mới bước ra, Triệu Thần lập tức ngây ngẩn cả người.

Hiện tại trong bộ lạc tụ tập vô số Nhân tộc, mỗi người trên thân đều mang thương thế, có người tàn khuyết tứ chi, có người đầy người máu tươi.

Tại một quảng trường khác, chiếu cỏ che đậy mấy chục vạn thi thể.

Nơi này là bộ lạc lớn nhất của Nhân tộc, bởi vì cự ly xa nơi Yêu tộc tập kích nên không chịu ảnh hưởng quá lớn, nhưng cảnh tượng vẫn vô cùng thê lương.

"Thánh Sư!" Toại Nhân Thị phịch một tiếng quỳ rạp xuống đất, thống khổ nói: "Chúng ta vô năng, không thể giữ được tính mạng tộc nhân!" "Rốt cuộc...

Đã xảy ra chuyện gì!" Triệu Thần nhìn một màn thê thảm này, toàn thân run rẩy, hai mắt đỏ ngầu, một cỗ sát ý thao thiên cuộn trào.

“Yêu Đình...” Hữu Sào Thị quỳ trước mặt Triệu Thần, kể lại toàn bộ sự tình.

“Mười tỷ tộc nhân a!

Không một ai may mắn thoát khỏi.” Truy Y Thị hốc mắt đỏ hoe.

Những tộc nhân kia đều là sinh mạng sống sờ sờ, lại toàn bộ vẫn lạc trong tay Yêu tộc.

“Yêu Đình!

Yêu tộc!” Mắt Triệu Thần biến thành một mảnh huyết hồng.

Hắn mới bế quan vạn năm, Thiên Đình Yêu tộc lại tàn nhẫn như thế, tàn sát mười tỷ Nhân tộc.

Hết thảy xảy ra nhanh hơn dự tính của Triệu Thần.

Dù hắn đã truyền thụ pháp môn tu hành cho Nhân tộc, nhưng căn bản không có thời gian để họ trưởng thành đến trình độ đủ sức đối kháng Yêu tộc.

“Thánh Sư, Thiên Đình cùng Vu tộc vừa đại chiến xong, chỉ sợ không bao lâu nữa sẽ tái độ tàn sát Nhân tộc, chúng ta nên mau sớm di dời thôi.” Toại Nhân Thị trong lòng tràn đầy lo lắng, hiện tại Nhân tộc căn bản không phải đối thủ của Thiên Đình.

“Oanh!” Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, tất cả nhà đá quanh người Triệu Thần toàn bộ sụp đổ.

Một cỗ sát ý khủng bố bao trùm thiên địa, uy thế Hỗn Độn Chuẩn Thánh trấn áp thiên địa, ngay cả hư không cũng vì đó mà nứt toác, bộc phát ra sức mạnh khủng bố viễn siêu Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Triệu Thần mặt như hàn sương, khóe mắt muốn nứt, lệ thanh quát: “Nhân tộc huyết cừu, bất cộng đái thiên!” “Ông ông!” Hỗn Độn Châu bay ra, phảng phất cảm nhận được phẫn nộ cùng sát ý của Triệu

Thần, bộc phát ra Hỗn Độn chi khí khủng bố, ngay cả thiên địa càn khôn cũng bị trảm đoạn.

Thí Thần Thương cũng như thế, lại còn có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Bốn phía một mảnh sôi trào, mọi người đều bị thủ đoạn của Triệu Thần làm cho kinh ngạc đến ngây người, tạp âm chấn thiên.

"Thánh Sư, Thiên Đình thế lớn, một mình ngài tiến về, chỉ sợ một đi không trở lại a!" "Thánh Sư, xin hãy suy nghĩ kỹ!" Tất cả Nhân tộc đều quỳ rạp xuống đất, vội vàng khuyên can.

Thánh Mẫu vốn đã mặc kệ bọn hắn, bọn hắn không muốn nhìn thấy Thánh Sư lại vẫn lạc tại Thiên Đình.

Nhưng Triệu Thần trực tiếp đằng không, động toái thiên địa, quang mang sáng chói, chiếu sáng vĩnh hằng, tuyệt thế sắc bén!

Tận hiển uy thế Hỗn Độn Chuẩn Thánh.

Nhân tộc đảm hàn, khẽ than thở, cảm giác Thánh Sư còn hung mãnh hơn cả Thiên Đế đương kim a!

Nào biết Triệu Thần là Hỗn Độn Chuẩn Thánh, ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong như Đế Tuấn, Đông Hoàng xuất hiện hắn cũng không sợ!

Triệu Thần đỏ mắt ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào hư không, hồi lâu sau, một trận thanh âm vang lên bên tai mỗi người: "Ngô!

Nhân tộc, đương tự cường!" "Tung sử Yêu tộc tàn sát, Nhân tộc ý chí bất diệt!" Nói xong, tất cả Nhân tộc đều ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Thánh Sư Triệu Thần được thánh quang bao phủ, thân thể run rẩy.

"Nhân tộc đương tự cường!" Tất cả Nhân tộc tâm có sở cảm,

trăm miệng một lời hô to câu nói này.

Lúc này Triệu Thần không để ý đến cảm xúc của Nhân tộc.

Chỉ thấy hắn cắn chặt hàm răng, cuồng nộ vô cùng nói: "Hôm nay, tâm ý Ngô đã quyết, định đạp phá Thiên Môn, đập tan Lăng Tiêu.

Ngô muốn Thiên Đình Yêu tộc, nợ máu trả bằng máu!" Câu nói sau cùng, mấy chữ cuối gần như là gào thét mà ra.

Dứt lời, Triệu Thần liền trực tiếp bước vào trong hư không, Hỗn Độn Châu bộc phát ức vạn Hỗn Độn chi quang, sát hướng Tam Thập Tam Thiên.

Triệu Thần thăng nhập hư không, một đường vượt qua thời không trường hà, hiện tại còn chói lọi hơn cả Thái Dương Tinh.

Khi đi ngang qua các bộ lạc Nhân tộc, hắn nhìn thấy những cảnh tượng tàn phá không chịu nổi.

Bộ lạc Nhân tộc tích nhật phồn vinh, nay chỉ còn lại đoạn bích tàn viên, trên đại địa tàn lưu máu tươi, hoang vu không bóng người.

Nhìn những bộ lạc hoang phế này, sát ý trong mắt Triệu Thần càng đậm, gia tăng tốc độ lao về phía Thiên Đình.

Trong Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình vừa mới đại chiến cùng Vu tộc xong, lúc này đang khôi phục những nơi bị phá tổn.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, đến nay vẫn khiến sinh linh Yêu tộc sợ hãi không thôi.

Ai cũng không ngờ Vu tộc lại có sát thủ giản khủng bố như vậy, suýt chút nữa đem cả Thiên Đình đánh sập.

Về phần Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cũng vì bị Bàn Cổ Chân Thân làm tổn thương bản nguyên, nay đã lâm vào bế quan khôi phục thương thế.

Yêu Sư Côn Bằng cùng Thập Nhị Yêu Thần cũng đều chịu thương thế không nhẹ, nhao nhao bế quan.

Cả Thiên Đình tổn thất thảm trọng, hiện tại chính là lúc Thiên Đình suy yếu nhất.

Tại Đệ Nhất Thiên, mấy tôn Đại Yêu đang trùng tân khôi phục cung điện động phủ, trong lòng không khỏi có chút thất lạc.

Chương 36

Thiên Đình từ khi thành lập đến nay, đây là lần đầu tiên chịu tổa chiết lớn như vậy.

"Bệ hạ và các Yêu Thần tôn thượng đều bế quan rồi, chỉ mong lúc này Vu tộc sẽ không thừa cơ tiến công." Hai tôn Thái Ất Kim Tiên Đại Yêu đang giao đàm.

"Sẽ không đâu, Thánh Nhân đều đã hạ pháp chỉ rồi." "Đợi bệ hạ xuất quan, đem Nhân tộc toàn bộ tàn sát, luyện chế Chí Cao Đồ Vu Kiếm, Tổ Vu cũng chém không tha!" Tôn Thái Ất Kim Tiên kia hừ lạnh một tiếng, mưu tính lúc đó sẽ tìm Vu tộc báo thù.

"Phốc!" Oanh nhiên gian, một đạo kim quang lướt qua, trong nháy mắt xuyên thấu thân thể hắn.

Sát phạt chi lực khủng bố trong nháy mắt đem bản nguyên trảm nát, liên đồng nguyên thần cùng nhau mẫn diệt.

"Tàn sát Nhân tộc, là phải trả giá đắt!" Một đạo thanh âm u u vang lên, thấu ra ý sâm hàn, hoảng như Tu La khủng bố bước ra từ địa ngục.

Triệu Thần xuất hiện tại Đệ Nhất Thiên, sát ý khủng bố tràn ngập quanh thân, hai mắt đỏ ngầu, sâm lãnh hàn ý bao trùm hư không.

Tựa như mặt trời chiếu sáng thiên địa, bên cạnh Triệu Thần, Hỗn Độn Châu tản ra Hỗn Độn chi quang sáng chói, Thí Thần Thương càng bộc phát vô thượng sát phạt chi lực, có thể trảm càn khôn âm dương.

"Địch tập!" Trong Đệ Nhất Thiên, bỗng nhiên phát ra một tiếng nộ hống.

Oanh nhiên gian, cả Yêu tộc tại Đệ Nhất Thiên đều hội tụ, thần sắc chấn kinh, tưởng rằng Vu tộc tập kích.

"Hôm nay, Ngô sẽ huyết tẩy Thiên Đình!" Triệu Thần thanh âm vang vọng thiên địa, sát ý khủng bố cuộn trào ra.

"Oanh long long!" Triệu Thần tế ra Thí Thần Thương, thiên địa sát phạt chi quang sáng chói sung mãn hư không, mẫn diệt thiên địa vạn vật, vô số cung điện bị sát phạt chi quang bao trùm, hơn vạn Thái Ất Chân Tiên bị trảm bản nguyên, nguyên thần băng diệt.

Trường thương tề minh, hàn quang lạnh lẽo, oánh xán, càng có thần quang bành trướng áp xuống, đập tan hư không, xé rách thương khung.

"Là ai!" Một tôn Xích Ngưu thân thể to hơn trăm trượng xuất hiện trước mặt Triệu Thần, một thân tu vi đã là Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

"Nhân tộc Thánh Sư, Triệu Thần!" Triệu Thần bộc phát ức vạn Hỗn Độn chi quang, Hỗn Độn Pháp Tắc diễn hóa, lực lượng kinh khủng như gợn sóng tản ra.

Nơi đi qua, hư không sụp đổ, ngũ hành nghịch loạn.

"A!" Tiếng thảm thiết vang lên thê lệ, vô số Chân Tiên, Huyền Tiên Yêu tộc sinh linh dưới sức mạnh cuồng bạo thần hình câu diệt.

Hắn tế ra Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, đem tất cả Yêu tộc đều bao trùm trong đó.

Sát ý!

Sát lược!

Đệ Nhất Thiên chỉ là nơi thấp nhất trong Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc sinh linh hội tụ ở đây đa số thực lực thấp kém.

Triệu Thần thề phải giết lên Tam Thập Tam Thiên Lăng Tiêu Điện!

"Thì ra là đám sâu kiến Nhân tộc kia." Xích Ngưu xùy cười một tiếng, khinh thường nói: "Ng ta nhìn ngươi cũng là Tiên Thiên linh căn, vậy mà lại đi cùng một đám sâu kiến ra vẻ uy vũ.

Lần trước bản tọa chỉ mới giết mười tỷ sinh linh, hiện tại ngươi lại dám xông vào Thiên Đình ta!" "Ngươi!" Một cỗ nộ hỏa thao thiên từ trong lòng dũng hiện, Triệu Thần ánh mắt sâm hàn nhìn Xích Ngưu.

"Không sai, là bản tọa xuất binh tàn sát đó.

Khu khu Nhân tộc, giết thì đã sao?

Hôm nay dám xông vào Thiên Đình ta, liền để ngươi có đi không về!" Xích Ngưu cười ha hả: "Tiên Thiên linh căn, vừa vặn cho bản tọa no bụng!" Dứt lời, Xích Ngưu chuẩn bị tế ra pháp bảo nghênh chiến Triệu Thần.

"Oanh!" Nhưng đúng lúc này, một đạo Hỗn Độn chi quang từ trong hư không thoán xuất, trong nháy mắt bao trùm lấy Xích Ngưu.

Hỗn Độn Chung từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đem nhục thân Xích Ngưu đánh nát.

"Sao có thể!

Hỗn Độn Chung!!" Xích Ngưu chỉ còn lại một đạo nguyên thần độn đào ra, sắc mặt tràn đầy kinh hãi.

Vô thượng chí bảo của Yêu Đế - Hỗn Độn Chung lại xuất hiện trên tay tên này!

Dưới Hỗn Độn Chung, hắn thậm chí ngay cả cơ hội gọi điện thoại cầu cứu cũng không có.

Hắn nào biết Triệu Thần đã thôn phệ Hỗn Độn Chung, tương

đương với sở hữu sức mạnh của nó, triệu hoán bản thể ra áp căn bản không tốn sức.

Đừng nói hắn không phải Tiên Thiên Đại La Kim Tiên, dù là Chuẩn Thánh tới, Triệu Thần cũng có năng lực trấn áp!

Hỗn Độn Chung bộc phát vô thượng huyền hoàng chi quang.

Triệu Thần yên lặng xuất hiện phía sau nguyên thần Xích Ngưu, đánh ra một đạo thần quang, giam cầm nguyên thần hắn, ánh mắt sâm hàn.

"Hiện tại ta cũng sẽ cho ngươi thể nghiệm, thế nào là đồ lục thịnh yến!" Tinh hà bắt đầu kịch liệt quay cuồng, diệu quang hừng hực xông lên cửu tiêu.

Hoàn vũ run rẩy, tiên quang hung dũng hạo hãn như đại dương.

Tinh không sinh biến!

Thiên băng địa liệt!

Cả mảng tinh thần đều hóa thành bụi bặm, bộc phát cái thế uy áp, phát ra vạn trượng hào quang!

Nhân tộc Thánh Sư!

Nhân tộc uy nghiêm!

Nhân tộc hạo khí trường hà tại sau lưng Triệu Thần gào thét.

Vô tận đồ lục, hôm nay phải thấy thiên quang.

Trong đôi mắt đỏ ngầu của Triệu Thần tràn đầy huyết sắc, một đạo thần hỏa thình lình bay ra.

Đây là ngọn lửa Toản Mộc Thủ Hỏa - đệ nhất lũ thiên địa thần hỏa, uy năng vô cùng.

Chỉ thấy đốm lửa kia thình lình hóa thành biển lửa thao thiên, có

uy thế thiêu tẫn chư thiên thời không, không ngừng thiêu đốt nguyên thần Xích Ngưu, khiến hắn chịu đủ thống khổ tra tấn.

“A!

Không!” Diện dung Xích Ngưu đều vặn vẹo.

Triệu Thần không dứt khoát giết hắn, ngược lại muốn để hắn trải qua thống khổ mà chết.

Chỉ vài hơi thở, nguyên thần Xích Ngưu liền triệt để hóa thành tro tàn trong thần hỏa.

“Nhanh, đem hắn trấn sát!” Cùng lúc đó, Yêu tộc chi viện Thiên Đình thịnh nộ không thôi.

Triệu Thần tứ ngược Thiên Đình như thế, giản trực là khiêu chiến uy nghiêm Thiên Đình.

Thiên Đình trọng địa, há có thể dung một cái sinh linh ở đây làm càn.

Triệu Thần mặt không biểu tình, trực tiếp đi về hướng Đệ Nhị Thiên.

“Oanh!” Tiếng nổ khủng bố không ngừng vang lên.

Nơi Triệu Thần đi qua, thây ngang khắp đồng, máu chảy ngàn dặm.

Giờ khắc này, vô luận là Thái Cổ Yêu Vương, Cổ Yêu, hay Đại Yêu, toàn bộ biến sắc.

Tiên Đình mở ra, Thiên Đình đều chấn động, khí tức quy tắc to lớn mạn diên ra.

Từng tia khí tức của tuế nguyệt cổ xưa tràn ngập.

Chương 37

Đáng tiếc, nhìn không rõ, quy tắc ảm đạm ẩn trong hư vô, đều không thể thấy chân dung, không biết hình trạng gì.

Vạn yêu chỉ thấy một cỗ hạo đại kiêu dương!

"Hỗn Độn Chung!" "Là Hỗn Độn Chung!" "Đó là Hỗn Độn Chung của Yêu Đế!!" Triệu Thần đỉnh đầu treo Hỗn Độn Chung.

Vô số Yêu tộc đại kinh thất sắc.

Một tràng đồ lục thịnh yến, Triệu Thần đang tuyên tiết nộ hỏa của Nhân tộc.

Hắn từ Đệ Nhất Thiên giết tới Đệ Nhị Thiên, mấy chục vạn sinh linh Yêu tộc vẫn lạc trong tay hắn, từ Tam Thập Tam Thiên rơi xuống đại địa.

Ngay cả trong không khí cũng tràn ngập nồng nặc mùi máu tanh.

Oanh nhiên gian, mười đại Yêu Vương hàng lâm, mười tôn Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn Yêu Vương liên thủ tiến công Triệu Thần.

Triệu Thần chỉ thản nhiên liếc mắt một cái, ngay cả Tạo Hóa Thanh Liên cũng không cần tế ra.

Biết cái gì là Chuẩn Thánh không?

Chuẩn Thánh là tồn tại siêu việt thiên địa sở bất năng, đứng trên vạn sự vạn vật.

Muốn giết người, Chuẩn Thánh chỉ cần một ánh mắt, dù là đỉnh phong Đại La Kim Tiên cũng không ngoại lệ.

Chỉ thấy từng đạo ánh mắt của Triệu Thần lướt qua, thần uy khủng bố cuộn trào, không đến vài hơi thở đã trảm lạc trăm tôn Yêu

Vương, mẫn diệt bản nguyên, nguyên thần tận diệt.

"Thật là khủng khiếp!" "Tại sao hắn lại có Hỗn Độn Chung của Yêu Đế!?" "Nhân tộc sao có thể xuất hiện đại năng bực này!" "Thái Ất Kim Tiên ngăn không được, mau đi thỉnh Yêu Thánh đại thống lĩnh!" Trong Đệ Nhị Thiên, vô số sinh linh Yêu tộc kinh khủng không thôi.

Có một tôn sát thần bỗng nhiên hàng lâm Thiên Đình, khiến tất cả mọi người đều trở tay không kịp.

Công tích của Triệu Thần tại Hồng Hoang đại lục ít lại càng ít.

Người Hồng Hoang đều sĩ diện, đặc biệt là những nhân vật tai to mặt lớn, Tam Thanh, Nữ Oa, Tây Phương Nhị Thánh đều sẽ không nói chuyện bị Triệu Thần làm cho bẽ mặt, Đế Tuấn Thái Nhất càng sẽ không nói.

"...

Quá vô địch rồi!" Có Yêu Tôn thanh âm đều phát run, tất cả Yêu tộc đều lùi lại phía sau.

Triệu Thần hừng hực vô cùng, siêu việt như thần linh, không sợ hãi hết thảy thế gian.

Mâu tử thâm thúy, mâu quang khai thiên tích địa, nội uẩn cảnh tượng tinh hà hủy diệt.

Phong thái vô địch chiếu sáng tinh không, hách hách uy danh khiến người nhắc tới đều sẽ gan run, chí cao vô thượng.

Mặc tinh thần huyễn diệt, xem thương hải thành khói, thấy thiên vực hóa tro, hắn thủy chung bất hủ, lâm nguy không sợ.

Phong tư tuyệt thế, thế gian vô song, chiếu rọi thiên hạ.

Quanh thân tản ra khí tức hạo đại, có Hỗn Độn vụ ải xuất hiện,

tiên huy rơi xuống.

Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng toàn thân run rẩy, lạnh từ da lông đến tận xương tủy.

Cả hằng vũ đều nổ tung.

Triệu Thần thực sự quá cường đại, mâu tử bắn ra thần mang sắc bén, vượt qua vạn cổ, một đường chém giết, sinh linh Yêu tộc chết trên tay hắn ít nhất cũng có mấy trăm vạn.

Triệu Thần cứ thế một đường giết tới Đệ Thập Thiên.

Khủng bố, giết chóc, kinh sợ, gào thét, giờ khắc này tràn ngập hơn phân nửa Thiên Đình.

Một tia kim quang, băng hủy vạn dặm thiên địa, mẫn diệt mấy vạn yêu binh.

Thí Thần Thương trảm đoạn càn khôn thời không, một kích trấn sát Yêu Vương.

Triệu Thần giờ khắc này chỉ có một ý niệm.

Giết!

Giết đến máu chảy thành sông, đầy trời thần ma kinh hãi!

Giết ra một cái hách hách thần uy!

Giết ra một cái Nhân tộc uy danh!

Thiên Đình giờ khắc này đang phải đối mặt với đại khủng bố chưa từng có.

Triệu Thần hóa thành một đạo quang, tồi thiên liệt địa, nghịch không mà lên, kích phá càn khôn.

Hắn thông thể sáng long lanh, tràn đầy quang trạch, uyển như kiêu dương, bên trên có một tầng thanh huy lưu động.

Kim quang vô hà, trải qua bách bàn thối luyện, không có một tia tạp chất, như tiên kim kiêu chú, tinh oánh thần huy.

Được xưng là Phệ Tiên Quả, không ngừng thôn yêu phệ tiên.

Một cỗ tinh khí Cổ Yêu dũng nhập vào cơ thể Triệu Thần, khiến thần thai trong cơ thể tràn đầy thương tang cổ ý, không biết đã trải qua bao nhiêu ức vạn kỷ nguyên.

Một loại khí tức ba lan tráng khoát mạn diên.

Kim huy vừa lóe, tiên quang vô hạ, chiếu sáng tứ phương, khiến chư thần đều run rẩy.

Nơi đi qua, máu chảy thành sông, cỏ cũng không còn, phàm là kẻ lại gần trong vòng ngàn dặm đều sẽ bị vô tình chém giết.

Một cỗ uy năng khủng bố từ trong cơ thể Triệu Thần tản mát ra, ánh mắt sâm lãnh.

Tại phía sau hắn, thi cốt luy luy, thi sơn huyết hải, hoảng như nhân gian luyện ngục.

Hắn tựa như một tôn sát thần, từ Đệ Nhất Thiên giết tới Đệ Thập Thiên.

Máu tươi nhuộm đỏ thương khung.

Nguyên nguyên không dứt sinh linh Yêu tộc trùng sát lên phía trước, đem Triệu Thần bao vây tầng tầng lớp lớp.

"Oanh long long!" Vạn đạo kim quang sáng chói trùng thiên, Hỗn Độn Châu bộc phát ra Hỗn Độn chi lực khủng bố, bao vây mấy chục vạn sinh linh Yêu tộc hết thảy mẫn diệt dưới Hỗn Độn kim quang, dù là Đại La Kim Tiên cũng không ngoại lệ.

"Phanh!" Liên tiếp tiếng nổ vang lên, từng tôn từng tôn Yêu Vương hóa thành tro tàn, trảm đi bản nguyên, không ai có thể cản.

Triệu Thần như một tôn sát thần, một đường sát phạt, trực chỉ Tam Thập Tam Thiên.

"Giản trực là ác ma!" "Sao có thể kinh khủng như vậy!" "Hắn rốt cuộc muốn tàn sát bao nhiêu sinh linh!" Nhất thời, vô số sinh linh gắt gao vây quanh Triệu Thần, nhưng lại không có một người nào dám tiến lên.

Không phải Chuẩn Thánh, quyết nhiên sẽ không biết uy lực của Chuẩn Thánh.

Bọn hắn đều biết, với sức mạnh khủng bố của Triệu Thần, lên bao nhiêu người cũng như nhau, chỉ có thể chờ đợi Chuẩn Thánh tiền bối tới trấn sát.

Tiếp theo, từng đạo Hỗn Độn chi quang lóe lên, Yêu tộc toàn bộ chấn hám, thân thể run rẩy.

Hầu như tất cả Yêu tộc đều quỳ rạp xuống, ngay cả Đại Yêu cũng cảm nhận được một loại vạn cổ uy áp.

Cả Thiên Đình đều bao trùm trong mây đen cùng sợ hãi.

Cũng không ai ngờ, trước đó bọn hắn mới tàn sát xong Nhân tộc, hiện tại lại bị một người Nhân tộc tàn sát ngược lại.

Loại cảm giác tuyệt vọng khi bị tàn sát này, hiện tại bọn hắn cũng thân thân thể nghiệm một phen.

Chương 38

"Thụ tử, dám cả gan loạn Thiên Đình ta!" Đột nhiên, một cỗ thần uy thao thiên bao trùm thiên địa, một tôn Yêu Thánh từ trên trời giáng xuống.

Tại sau lưng hắn, vũ trụ tinh hà diễn hóa, chân đạp thời không trường hà, thần quang tràn ngập, đỉnh đầu Tam Hoa trán phóng, hoa khai thất phẩm, hung trung Ngũ Khí triều nguyên, tự có uy siêu thoát thiên địa, khủng bố vô cùng.

Tiên quang nổ tung, có khí tức Chuẩn Thánh bộc phát, chấn động vạn cổ thời không, trực tiếp quét xuống một đạo sát quang cực kỳ huyến lạn.

Đó là uy thế độc hữu thuộc về Chuẩn Thánh.

"Phi Đản Yêu Thánh!" Phi Đản đầu tựa chim, mình tựa chuột, chân đỏ, là một trong Thiên Đình Thập Nhị Đại Yêu Thánh.

Đương nhiên Yêu Thánh không có khả năng là Thánh Nhân chân chính, tu vi của hắn là Chuẩn Thánh!

Theo Phi Đản xuất hiện, lập tức tất cả sinh linh Yêu tộc đều hân hoan không thôi.

Tuyệt đối, dưới sự trấn sát của Phi Đản Yêu Thánh, tên Nhân tộc Chuẩn Thánh này cũng khẳng định chết chắc!

Bởi vì Chuẩn Thánh cũng phân mạnh yếu!

Chuẩn Thánh trung giai dù cường hãn, cũng sẽ không phải đối thủ của Phi Đản Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Thiên Đình Thập Nhị Yêu Thánh, mỗi một người đều là thực lực cấp bậc Chuẩn Thánh, là chiến lực đỉnh cao của Thiên Đình.

Chỉ tiếc là lần này đa số đại năng Thiên Đình đều đi bế quan liệu thương, chỉ còn lại mười mấy tôn Đại La Kim Tiên khôi phục Thiên Đình.

Phi Đản trước mắt nãi là thái cổ dị chủng, căn nguyên thâm hậu, một thân tu vi đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tích nhật ba ngàn hồng trần khách, hắn cũng là một thành viên trong đó.

Về phần các Yêu Thánh khác vì sao không cùng xuất hiện, chỉ là do cảm thấy một mình Phi Đản đã đủ để trấn áp loạn tượng.

"Họa loạn Thiên Đình thánh địa ta, dù là Nhân tộc Thánh Sư do Nữ Oa nương nương khâm điểm cũng phải đền tội!" Phi Đản lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Thần, khóa chặt khí cơ của hắn.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo bay ra, nãi là Huyết Ẩm Châm, nghênh đón Triệu Thần oanh nhiên ra tay.

"Cản ta thì chết!" Triệu Thần mặt không biểu tình, trong mắt sát ý lẫm nhiên.

"Oanh!" Hỗn Độn Châu cùng Huyết Ẩm Châm va chạm, lập tức thần uy khủng bố cuộn trào ra, lan đến phương viên ngàn vạn dặm.

Hơn vạn Yêu binh tránh né không kịp, trong nháy mắt dưới dư ba hóa thành tro tàn.

"Chạy mau a!" Vô số Yêu binh Yêu tướng phát ra tiếng gào thét thê lệ, điên cuồng đào thoán.

Bỗng nhiên, Triệu Thần bộc phát Hỗn Độn thần quang, hóa thành chí cường phòng ngự, vạn pháp bất xâm, chư tà thối lui, trong nháy mắt hóa giải tám thành công kích của Phi Đản.

"Hỗn Độn Châu!" Phi Đản lập tức sắc mặt hơi đổi.

Không ngờ trong tay Triệu Thần lại có bảo vật bực này, mặc cho hắn thi triển thần thông thế nào cũng không thương tổn được Triệu Thần.

Có Hỗn Độn Châu nơi tay, Triệu Thần tiên thiên lập ở thế bất bại.

"Không chỉ Hỗn Độn Châu, còn có Hỗn Độn Chung đây!" Triệu Thần cười lạnh một trận, thình lình tế ra Hỗn Độn Chung, quanh quẩn Hỗn Độn Pháp Tắc, mang theo uy diệt thế.

"!?

Hỗn Độn Chung của Yêu Đế, sao lại ở trong tay ngươi!?" Nhìn Hỗn Độn khí tức tràn ngập từ Hỗn Độn Chung, Phi Đản đại kinh thất sắc.

"Phanh!" Theo một tiếng vang thật lớn, Phi Đản hiển hóa chân thân, cao tới trăm vạn trượng, là một con chuột khổng lồ có cánh, thông thể lấp lánh lục quang, phun ra tiên thiên kịch độc, nghênh kích cái thế chi lực của Hỗn Độn Chung.

"Tru!" Triệu Thần phát ra một tiếng khẽ quát.

Hỗn Độn Châu hóa giải thần thông chi lực của Phi Đản, trên Hỗn Độn Chung càng có vạn trượng huyền quang trùng thiên, càn khôn động dang, trảm đoạn thời không luân hồi, mẫn diệt thiên địa vạn vật.

"Phốc!" Bộc phát Hỗn Độn quang ức vạn tia, trong vụ ải thích phóng quang huy bất hủ.

Quá rực rỡ, trở thành vĩnh hằng duy nhất, hết thảy thế gian đều mất đi quang thải, cực độ huyến lạn, vô cùng huy hoàng.

Phi Đản phun ra một ngụm máu tươi.

Chỗ cường hãn của Hỗn Độn Chung là ở khả năng trấn áp vạn vật, trấn áp bản nguyên!

Phi Đản sắc mặt kinh hãi, Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, phẩm giai uy năng so với pháp bảo của hắn không biết cao hơn bao nhiêu.

"Hôm nay, Ngô liền trảm Chuẩn Thánh tại đây!" Triệu Thần thanh âm vang vọng thiên địa.

Chỉ thấy đầy trời kim quang bao trùm thời không, bao trùm lấy Phi Đản.

Phi Đản thân thể khổng lồ không ngừng oanh kích, pháp bảo chi quang tàn phá bừa bãi, điên cuồng chống cự.

"Rầm!" Trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, một Chuẩn Thánh đường đường, Yêu Thánh của Thiên Đình, thân thể yêu tộc khổng lồ của Phi Đản đã bị Hỗn Độn Chung đánh cho thành tro bụi, bản nguyên tổn hại.

Chỉ thấy một luồng quang mang nguyên thần lượn lờ, chuẩn bị tái tạo lại thân thể.

Đối với Chuẩn Thánh mà nói, một giọt máu tái sinh là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng đối thủ lại là Triệu Thần.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung ầm ầm hạ xuống, mang theo uy thế chặt đứt cả thời không tuế nguyệt, trong nháy mắt phá diệt bản nguyên của Phi Đản.

Bản nguyên triệt để vỡ nát, nguyên thần của Phi Đản suýt nữa cũng tan rã, không còn sức để tái tạo thân thể.

"Không!" Hỗn Độn Chung bộc phát ra một luồng huyền quang vô thượng khiến chư thiên vạn giới phải run rẩy, chấn động cực lớn, ánh sáng chói lòa như mặt trời.

Nguyên thần của Phi Đản cũng phải run lên.

Ánh sáng hỗn độn chiếu rọi khiến tất cả mọi người đều phải nhắm chặt mắt lại, máu và nước mắt chảy dài, giống như đang bị dao cắt.

Quá kinh khủng!

Nhìn thấy Hỗn Độn Chung trấn áp xuống, trong mắt Phi Đản cuối cùng cũng xuất hiện vẻ sợ hãi, phát ra tiếng gầm giận dữ thê lương.

Nhưng tất cả đã quá muộn.

Khi kim quang dần dần lắng xuống, giữa thiên địa đã không còn Yêu Thánh Phi Đản.

Một vị Yêu tộc Chuẩn Thánh đã vẫn lạc.

"..." Toàn trường lặng ngắt như tờ, không ai ngờ rằng Triệu Thần lại có thể chém giết cả một vị Yêu Thánh.

"Yêu Thánh Phi Đản chết rồi!" "Không thể nào!" "Mau chạy, mau đi thông báo cho Yêu Thánh Kế Mông!" Vô số yêu binh yêu tướng tháo chạy tán loạn, bị Triệu Thần dọa cho vỡ mật, cho dù là những Yêu Vương Đại La Kim Tiên cũng không dám lại gần hắn nữa.

"Hôm nay, Thiên Đình sẽ máu chảy thành sông!" Trong mắt Triệu Thần sát ý cuộn trào, nghĩ đến thảm cảnh của bộ lạc Nhân tộc, những tiếng kêu than bi thống, hắn không thể nào kiềm nén được sát ý và lửa giận trong lòng.

Cho dù đám yêu tộc kia tháo chạy, Triệu Thần cũng không hề buông tha, dưới thần uy của chí bảo, bao phủ phạm vi ngàn vạn dặm, diệt sát mười vạn yêu binh.

Sắc mặt Triệu Thần lạnh lùng, một đường quét ngang, chém giết sinh linh Yêu tộc, một hơi xông thẳng lên tầng trời thứ hai mươi.

“Hỗn xược, bọn ta nhất định sẽ đem nguyên thần của ngươi ra điểm thiên đăng, cho ngươi chịu đủ mọi loại tra tấn mà chết!” Bất chợt, mười vị Yêu Thánh của Thiên Đình từ trên trời giáng xuống, lửa giận ngút trời, chặn trước mặt Triệu Thần.

“Mười vị Yêu tộc Chuẩn Thánh sao?” Triệu Thần khẽ nhướng mày, lộ ra một nụ cười khát máu.

“Ầm!” Thí Thần Thương đột nhiên xuất hiện trong tay Triệu Thần, thân thương đen kịt tỏa ra sát khí ngút trời, mũi thương lấp lánh hàn quang sắc bén, khí tức sát phạt kinh khủng chia cắt âm dương, xé rách hư không.

Sát phạt chí bảo vừa xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm thấy một trận giá lạnh.

Chương 39

Ba mươi sáu phẩm Tạo Hóa Thanh Liên xuất hiện dưới chân.

Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô lại càng khuếch đại sức mạnh của hắn lên vô hạn.

Bây giờ Thí Thần Thương, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Chung, ba mươi sáu phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô cùng xuất hiện, đối mặt mười vị Chuẩn Thánh thì đã sao!?

Khi Triệu Thần tế xuất Thí Thần Thương, Hỗn Độn Chung và các loại tiên thiên linh bảo khác, sắc mặt của mười vị đại Yêu Thánh đều hơi biến đổi.

"Tiên thiên chí bảo, Thí Thần Thương!" "Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng đại nhân!" "Hỗn Độn chí bảo Sáng Thế Châu!" "Tạo Hóa Thanh Liên!" Mười đại Yêu Thánh đều chấn động trong lòng, gắt gao nhìn chằm chằm vào vô số bảo vật quanh người Triệu Thần.

Uy danh của Thí Thần Thương, không mấy người không biết.

Ngày xưa Ma Tổ La Hầu dùng Thí Thần Thương và Tru Tiên Tứ Kiếm, đại chiến bốn vị Chuẩn Thánh mà không rơi vào thế hạ phong, hung mãnh vô cùng.

"Mười đại Yêu Thánh thì đã sao!

Ta tất sát chi!" Triệu Thần lạnh lùng lên tiếng, không nói hai lời, tay cầm Thí Thần Thương xông ra, quét ngang một cái, thiên địa sụp đổ, trong tầng trời thứ hai mươi, vạn vạn dặm hóa thành một vùng hư vô, uy thế của chí bảo khiến tất cả mọi người đều kinh hãi.

"Trấn áp!" Mười đại Yêu Thánh kinh hãi không thôi, đồng thời lại vô cùng tham lam, bốn món pháp bảo của Triệu Thần, món nào cũng

là pháp bảo cường hãn, khiến người ta thèm muốn không thôi.

Nhưng dưới chân Triệu Thần, Tạo Hóa Thanh Liên huyền quang lấp lóe, không ngừng giúp hắn hồi phục tinh khí, lại thêm Hỗn Độn Chung và Hỗn Độn Châu phòng ngự, mười đại Yêu Thánh căn bản không phá nổi lớp phòng ngự của hắn.

Thí Thần Thương và Hỗn Độn Chung, hai đại pháp bảo phá nát hư không, không một Yêu Thánh nào dám chính diện đối đầu với mũi nhọn của chúng.

Thần quang từ tinh không trút xuống, vạn pháp đều bị phá vỡ, Triệu Thần đi đến đâu cũng không thể cản phá, máu Thánh nhuộm đỏ thương khung.

Một vị Yêu Thánh chỉ thấy thần quang từ phía, sau đó đã bị đánh bay ra ngoài.

Tam Thập Tam Thiên rung chuyển dữ dội, kim hà rực rỡ, kim quang chói lòa.

Triệu Thần bộc phát uy nghiêm vô thượng, hét lớn một tiếng, một kiện tiên thiên linh bảo bị đánh bay, văng ngược về phía chủ nhân của nó.

"Thu!" Vị Yêu Thánh kia hét lớn một tiếng, thu lại đế binh, lòng đau như cắt.

Kiện linh bảo này đã bị tổn hại, không biết phải ôn dưỡng bao nhiêu năm mới có thể phục hồi.

Một luồng lôi đình bão táp ập đến, thần quang chói mắt, Triệu Thần hét lớn một tiếng, vung ra thần năng mạnh nhất để oanh sát.

"Ầm!" Yêu Thánh Cửu Anh bị đánh bay ra ngoài, mạnh như Yêu Thánh cũng không thể chống cự, không hề có chút bất ngờ nào.

Triệu Thần miệng đầy máu tươi, đó là máu của Chuẩn Thánh, hắn đang thôn phệ tinh hoa của Chuẩn Thánh.

Thần huyết văng tung tóe, thần huy lấp lánh nhuộm đỏ cả Thiên Đình.

Triệu Thần vừa đánh vừa thôn phệ.

Nhưng chuyện vẫn chưa kết thúc, hắn lại xông về phía các Yêu Thánh khác.

Đừng nói người thường, ngay cả Chuẩn Thánh cũng phải sởn gai ốc, loại công kích này quá đáng sợ.

Nhân tộc Thánh Sư này quả thực là không cần mạng nữa rồi!

Triệu Thần một đường áp chế mười đại Yêu Thánh, đánh thẳng một mạch lên đến tầng trời thứ ba mươi mốt.

Nơi hắn đi qua, thế giới trong mỗi tầng trời đều bị phá hoại khủng khiếp, vô số sinh linh Yêu tộc vì thế mà vẫn lạc, không thể trốn tránh. *** "Thiên Đình xảy ra chuyện rồi!" "Có người đang đại khai sát giới trong Thiên Đình!" Cùng lúc đó, vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều cảm nhận được động tĩnh ở Thiên Đình, từng đợt từng đợt thi thể sinh linh Yêu tộc từ Tam Thập Tam Thiên rơi xuống.

"Quá cường hãn!" Các sinh linh trên đại địa đều kinh hãi không thôi, từ khi Thiên Đình thành lập đến nay, uy thế lừng lẫy, thanh danh vang dội, không có đại năng nào dám đến gây sự.

Kết quả bây giờ lại bị người ta vào tận sào huyệt đại khai sát giới.

Thí Thần Thương bắn ra thần quang bất hủ, dưới sự điều khiển của Triệu Thần xuyên thấu vạn giới.

Bất cứ vật chất hữu hình nào cũng khó thoát khỏi một kiếp sát, tiếng nổ vang trời.

Ngọn thương dễ dàng xé toạc một lớp quang tráo phòng ngự của một Yêu Thánh, xuyên thủng vào trong.

"A!" Vị Yêu Thánh kia kêu thảm một tiếng rồi bay ngược ra ngoài.

"Hay!" "Mẹ nó, ngầu vãi!" "Giết chết đám súc sinh lông vũ đó đi!" Có người Vu tộc thấy cảnh này, huyết quản sôi trào, quả là thế công, quả là bá khí!

Trong Thiên Đình, Triệu Thần điều khiển Thí Thần Thương, đầu đội Hỗn Độn Châu và Hỗn Độn Chung, chân đạp Tạo Hóa Thanh Liên, đại sát tứ phương.

Gặp thần giết thần, gặp phật thí phật.

Tuyệt đối có thể trong nháy mắt quét ngang chúng sinh!

Tu luyện Hỗn Độn pháp tắc, lại thêm ba mươi sáu phẩm Tạo Hóa Thanh Liên không ngừng hồi phục tinh khí, Triệu Thần sử dụng Thí Thần Thương căn bản không tồn tại vấn đề tiêu hao.

"A!" Đột nhiên, một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên.

Một vị Yêu Thánh trong số đó đã bị Thí Thần Thương đâm trúng, nguyên thần trong nháy mắt bị xâm thực, bản nguyên bị Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô nuốt chửng.

Sau đó Thí Thần Thương rung lên, nhục thân của Yêu Thánh kia tan vỡ, ngay cả nguyên thần cũng bị hủy diệt.

Lượng lớn tinh túy bị Triệu Thần thôn phệ, dung nhập vào thần thai mạnh nhất trong cơ thể hắn.

Uy lực của tiên thiên chí bảo căn bản không phải là thứ mà đám Chuẩn Thánh có thể chống lại.

Chín vị Yêu Thánh còn lại lập tức kinh hãi không thôi, bất chấp tất cả muốn trấn áp Triệu Thần.

Nhưng Triệu Thần hoàn toàn không kiêng nể gì, đại sát tứ phương.

Đến khi hắn giết lên đến Tam Thập Tam Thiên, mười đại Yêu Thánh chỉ còn lại một người cuối cùng.

"Không thể nào!" Vị Yêu Thánh kia tâm thần run rẩy, mất hết ý chí chiến đấu, quay người định bỏ chạy.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên hàn quang, dễ dàng ra tay chém giết vị Yêu Thánh cuối cùng.

Triệu Thần đứng sừng sững trên Tam Thập Tam Thiên, trước Lăng Tiêu Bảo Điện, hệt như một vị Sát Thần giáng thế.

Tất cả sinh linh Yêu tộc đều tránh xa ngàn vạn dặm, không dám lại gần.

Sự sát phạt của Triệu Thần khiến trong lòng chúng đều phủ một tầng bóng đen.

Triệu Thần ngẩng đầu, nhìn tấm biển Lăng Tiêu Bảo Điện khắc đầy yêu văn, rồi ầm ầm ra tay.

Một đạo thần quang lướt qua, trực tiếp đánh rơi tấm biển xuống, rơi ngay dưới chân hắn.

"Ngươi dám!" Thấy cảnh này, tất cả Yêu tộc Thiên Đình đều như muốn nứt cả tròng mắt.

Triệu Thần đánh rơi tấm biển Lăng Tiêu Bảo Điện, đánh rơi không chỉ là tấm biển, mà còn là tôn nghiêm của Yêu tộc Thiên Đình!

"Quá to gan lớn mật!" "Đây là sỉ nhục Yêu tộc một cách trắng trợn!" Trên đại địa Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều thấy cảnh này, lập tức kinh hãi không thôi.

Đối với Yêu tộc mà nói, điều này còn khó chịu hơn cả việc bị giết.

Trong Tam Thập Tam Thiên, trong mắt tất cả sinh linh Yêu tộc như muốn phun ra lửa, tràn đầy hận thù nhìn chằm chằm Triệu Thần.

Nhưng dưới ánh mắt đầy lửa giận đó, Triệu Thần đã làm ra một hành động khiến tất cả sinh linh Yêu tộc vĩnh thế không thể nào quên.

Hắn giẫm lên tấm biển.

Chương 40

"Rắc!" Tấm biển trong nháy mắt bị giẫm thành mảnh vụn.

"Lẽ nào lại như vậy!" "Khinh người quá đáng!" Tất cả Yêu tộc đều nổi giận, như muốn nứt cả tròng mắt, lửa giận trong lồng ngực khó mà dập tắt.

Trên đại địa Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều ngây người, đánh rơi tấm biển rồi, còn giẫm nát nó nữa.

Một cước này quả thực đã giẫm nát bét tôn nghiêm của cả Yêu tộc.

Nhưng Thiên Đình Yêu tộc hiện tại không có đại năng nào trấn giữ, căn bản là giận mà không dám nói.

Ánh mắt lạnh lùng của Triệu Thần quét qua Yêu tộc Thiên Đình, nghiêm giọng quát: "Kẻ nào sỉ nhục Nhân tộc ta, đáng tru diệt!" "Hệ thống, thôn phệ cho ta!" Hắn muốn nuốt chửng cả Lăng Tiêu Điện!

"Đáng ghét!" "Nhân tộc!" Sinh linh Yêu tộc lập tức liên tục gầm lên giận dữ, ai mà ngờ được, tàn sát một bộ lạc Nhân tộc, lại rước lấy đại họa như vậy.

Giây tiếp theo, chỉ thấy Thượng Cổ Thiên Đình to lớn như vậy trong nháy mắt biến mất, bị Triệu Thần nuốt chửng vào trong.

"Thiên Đình!" "Thiên Đình của ta!" "Ta phải ăn nói thế nào với Yêu Đế đây!" Thấy Thiên Đình biến mất, tất cả Yêu tộc đều kinh hãi thất sắc.

"Ta là Nhân tộc Thánh Sư Triệu Thần, các ngươi nếu còn dám giết một người Nhân tộc nào nữa, ta tất sát chi!" Triệu Thần ném lại một câu, không thèm để ý đến đám sinh linh Yêu tộc trong Thiên Đình nữa,

tiêu sái rời đi, chỉ để lại một đám Yêu tộc mặt đầy phẫn nộ.

Qua trận chiến này, danh tiếng của Nhân tộc Thánh Sư Triệu Thần, chắc chắn sẽ được truyền bá khắp đại địa Hồng Hoang.

Trận chiến này của Thánh Sư cũng sẽ được Nhân tộc vạn đời truyền tụng.

Sau khi rời khỏi Thiên Đình, lửa giận trong lòng Triệu Thần mới dần dần lắng xuống.

Lửa giận tuy đã tắt, nhưng điều Triệu Thần đang cân nhắc lúc này là làm thế nào để trong thời gian ngắn nhất, dẫn dắt Nhân tộc phồn vinh thịnh vượng.

Chỉ khi Nhân tộc thật sự lớn mạnh, mới có thể không sợ bất kỳ kiếp nạn nào.

Không biết tự lúc nào, Triệu Thần đã trở về lãnh địa Nhân tộc.

Cùng lúc hắn trở về, trong nội bộ Vu tộc cũng đang dậy sóng.

"Nhân tộc Thánh Sư kia cũng quá mạnh rồi, một mình giết lên Thiên Đình." "Lần này Thiên Đình thiệt hại nặng rồi, chết hết mười một vị Yêu Thánh." Mười hai Tổ Vu nhìn về phía Thiên Đình, không khỏi lộ vẻ tán thưởng, một trận sát phạt của Triệu Thần khiến cả Vu tộc đều cảm thấy sảng khoái không thôi.

"Triệu Thần này tuyệt đối là một kẻ mạnh, ta Chúc Dung cả đời chưa từng khâm phục mấy người, Nhân tộc Thánh Sư tuyệt đối là một trong số đó!" Chúc Dung không khỏi cười lớn, trong ánh mắt tràn đầy sự khâm phục, nói: "Lúc giẫm nát tấm biển Lăng Tiêu Bảo Điện, quả thực là hả lòng hả dạ!" Lần trước Vu tộc bị Thánh Nhân cản trở, không thể tiêu diệt Thiên Đình, trong lòng đều nén một cục tức.

Bây giờ Triệu Thần đại náo Thiên Đình một trận, khiến vô số sinh linh Vu tộc trút được một hơi ác khí.

“Nhân tộc Thánh Sư, tiên thiên linh căn, không biết vì sao ta lại cảm nhận được một tia khí tức của Phụ Thần trên người hắn.” Lúc này, Cú Mang nhàn nhạt lên tiếng.

Một câu nói khiến tất cả các Tổ Vu đều sững sờ.

Cộng Công vẻ mặt ngưng trọng nói: “Nhân tộc Thánh Sư là tiên thiên linh căn, có thể đã tồn tại từ khi Phụ Thần khai thiên, trước khi chúng ta ra đời, nếu đã liên quan đến Phụ Thần, xem ra chúng ta phải tiếp xúc với hắn rồi.” “Không sai, trên người Nhân tộc Thánh Sư có khí tức của Phụ Thần, chúng ta nhất định phải làm rõ chuyện này.” Đế Giang gật gật đầu nói.

“Nếu đã như vậy, vậy để ai đi tiếp xúc đây, dù sao thì, hành động lần này của hắn cũng là đội trời đạp đất, tuy là Nhân tộc, nhưng cũng đã giúp Vu tộc chúng ta trút giận, làm việc mà cả Vu tộc chúng ta chưa làm được.

Để tỏ lòng cảm tạ, chúng ta cũng nên làm chút gì đó.” Chúc Cửu Âm, người trước đây chủ trương tiêu diệt Nhân tộc, giờ cũng đã thay đổi cách nhìn, ngược lại còn nảy sinh ý muốn gần gũi với Nhân tộc.

“Nhân tộc vừa bị Yêu tộc tàn sát, chúng ta giúp họ xây dựng lại bộ lạc là được rồi.” Hậu Thổ gật đầu, cười nói.

“Huynh trưởng, việc này giao cho ta đi, ta nhất định phải đi gặp vị Nhân tộc Thánh Sư này.” Chúc Dung hào sảng cười một tiếng, trực tiếp nhận việc về mình. … Nói về Triệu Thần, sau khi trở về bộ lạc Nhân tộc, bộ lạc trăm phế đãi hưng, cần hắn dẫn dắt Nhân tộc xây dựng lại quê hương.

Nhưng từ Tam Thập Tam Thiên trở về hạ giới cũng cần một chút thời gian.

Tam Thập Tam Thiên, ba mươi ba tầng đại thế giới, ức vạn tiểu

thế giới, mỗi một phương tiểu thế giới đều là một đa nguyên vũ trụ, thai nghén những hệ thống chưa được biết đến.

Nhưng khi vừa đến bộ lạc Nhân tộc, Triệu Thần không khỏi có chút kinh ngạc.

Trong bộ lạc Nhân tộc lúc này là một cảnh tượng hừng hực khí thế, tất cả Nhân tộc đều đang xây dựng lại quê hương.

Ngoài Nhân tộc ra, còn có mấy vạn đại hán khôi ngô, trên vai vác những cây cổ thụ cao chọc trời, tay cầm lưỡi dao sắc bén, ba hai nhát đã đẽo cây cổ thụ thành xà nhà.

"Thánh Sư đã về!" "Chúng thần bái kiến Thánh Sư!" Toại Nhân Thị và những người khác phát hiện Triệu Thần trở về, lập tức vui mừng không thôi, dẫn đầu tất cả Nhân tộc quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt kích động.

"Thánh Sư đã vì Nhân tộc ta báo mối đại thù này, chúng thần không có gì báo đáp, chỉ có thể khấu bái đại ân!" Hàng chục ức Nhân tộc quỳ rạp xuống đất, trong mắt tuôn ra hai hàng lệ nóng.

Nhân tộc đã vẫn lạc mười ức tộc nhân, máu chảy thành sông, nếu không phải Thánh Sư dũng mãnh, giết lên Thiên Đình, e rằng mối thù này của Nhân tộc vĩnh viễn không thể báo được.

Một mình giết lên Thiên Đình, tàn sát Yêu tộc, còn giẫm nát Lăng Tiêu, làm mất hết uy phong của Yêu tộc.

Cần phải có dũng khí và phách lực đến mức nào mới có thể làm ra chuyện kinh thế hãi tục như vậy.

Thực lực của Nhân tộc có hạn, không thể nhìn rõ những chuyện xảy ra trong Thiên Đình, chỉ có thể thấy từng đợt từng đợt thi thể Yêu tộc từ Tam Thập Tam Thiên rơi xuống.

Tất cả Nhân tộc đều biết, đó là đại diện cho sự phẫn nộ của

Thánh Sư và Nhân tộc.

Chuyện cụ thể là do người Vu tộc đến tương trợ nói cho họ biết.

"Không cần đa tạ, vì ta là Nhân tộc Thánh Sư!" Triệu Thần gật đầu, giọng nói đanh thép hữu lực.

"Ha ha, quả là một Nhân tộc Thánh Sư, ta Chúc Dung kính nể hảo hán như ngươi!" Một đại hán khôi ngô bước ra, vẻ mặt đầy khâm phục nhìn Triệu Thần.

Người này toàn thân đỏ rực, thân hình khôi ngô, hai cánh tay trái phải quấn lấy hai con rồng.

Toàn thân tỏa ra hỏa khí kinh khủng, ngay cả không khí cũng phải run rẩy, đây đã là kết quả của việc thu liễm rất nhiều rồi.

Trong lòng Triệu Thần khẽ động, không cần hỏi cũng biết, đây chính là một trong Mười hai Tổ Vu, Chúc Dung.

Hắn đã dung hợp đạo quả và bản nguyên của Bàn Cổ, yêu ai yêu cả đường đi lối về, đối với Vu tộc cũng có chút thân cận.

"Ta là Triệu Thần, lần này đa tạ chư vị đã giúp đỡ Nhân tộc ta xây dựng lại bộ lạc." Triệu Thần lơ lửng trên không trung nói, không ai có thể nhìn thấy biểu cảm của hắn, toàn thân tỏa ra khí tức thái cổ.

"Khí tức Phụ Thần thật nồng hậu, còn có cả khí tức Hỗn Độn nữa?" Chúc Dung trong lòng kinh ngạc, nhìn thấy dị tượng quanh thân Triệu Thần, chỉ thấy linh khí đầy trời đều bay về phía hắn, dung nhập vào cơ thể hắn.

Không chỉ vậy.

Từng đạo tinh thần chi quang, từ vực ngoại được dẫn xuống.

Từng luồng cổ lão Hỗn Độn chi lực xuyên qua tầng tầng hư không, rơi xuống bề mặt thân thể Triệu Thần, tôi luyện thân thể,

không lúc nào là Triệu Thần không trở nên mạnh hơn.

"Khí tức Hỗn Độn thật kinh khủng, ngay cả chúng ta cũng phải xấu hổ, chẳng lẽ hắn không phải tiên thiên linh căn, mà là Hỗn Độn linh căn, cùng cấp với Phụ Thần?" Chúc Dung trong lòng nghĩ vậy, có chút kính sợ đối với Triệu Thần, bởi vì hắn cùng cấp với Phụ Thần, đối với Vu tộc cũng có ân.

"Ha ha ha, Triệu Thần huynh đệ, lần này đại sát tứ phương ở Thiên Đình, thật sự là hả lòng hả dạ, quả thực là thần tượng của ta Chúc Dung!" "Đều không cần cảm ơn, sau này chuyện của Nhân tộc, chính là chuyện của ta Chúc Dung!" Chúc Dung cười lớn sảng khoái, vô cùng thô cuồng, nhưng trong lời nói lại lộ ra sự chân thành.

Nhìn gã hán tử sảng khoái này, khóe miệng Triệu Thần khẽ nhếch lên, nói: "Thiện!" Bất kể Vu tộc xuất phát từ mục đích gì, đã lựa chọn giúp đỡ Nhân tộc, thì chính là bạn của Triệu Thần.

Nếu không có Triệu Thần can thiệp, cuối cùng Nhân tộc chỉ còn lại Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên Tử, Thái Thanh Lão Tử, và mấy chục vạn người được Vu tộc che chở.

"Ta khá tò mò, Triệu Thần huynh đệ thân là Chuẩn Thánh trung kỳ, sao lại chém được mười đại Yêu Thánh của Yêu tộc?" Chúc Dung có chút tò mò hỏi.

Triệu Thần cười nói: "Ta là tiên thiên linh căn, tranh đấu với trời đất tự nhiên không giống bình thường." "Là Hỗn Độn linh căn phải không!" Chúc Dung ha ha cười lớn, mắt Triệu Thần lóe lên, không nói gì.

Sau đó Chúc Dung liền dẫn một đám Vu tộc tiếp tục giúp Triệu Thần xây dựng lại bộ lạc.

Qua trận chiến này, bao gồm cả Chúc Dung, người Vu tộc đều đối

với Triệu Thần tôn kính không thôi.

Không chỉ vì Triệu Thần một thân can đảm, trấn sát cả Yêu tộc, mà còn vì thực lực cường hãn của hắn.

Cho dù Triệu Thần hiện tại chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng khí tức Hỗn Độn trên người hắn ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong như Chúc Dung cũng phải tự than không bằng.

Chương 41

Hỗn Độn linh căn, thân phận cùng cấp với Phụ Thần, khiến cả Vu tộc đều vô cùng kính trọng.

"Thượng tôn, bộ lạc Lê Hiền Thị cũng đã xây dựng xong!" một Vu tướng đến trước mặt Triệu Thần, cung kính nói.

Theo sau khi bộ lạc Lê Hiền Thị được xây dựng lại, bộ lạc Nhân tộc đã hoàn toàn khôi phục lại sức sống như xưa.

"Vất vả cho chư vị rồi." Triệu Thần chắp tay, cảm tạ.

"Triệu Thần huynh đệ nói gì vậy, đều là chuyện nhỏ thôi." Chúc Dung xua xua tay, cười sảng khoái nói: "Triệu Thần huynh đệ à, nói thật với ngươi, thực ra ta lần này đến đây, một là giúp đỡ Nhân tộc, hai là để tra rõ một chuyện, đó là trên người ngươi có khí tức của Phụ Thần, cho nên muốn mời ngươi đến Vu tộc ngồi chơi một chút, không biết ngươi có bằng lòng không?

Đương nhiên, ta Chúc Dung lấy Phụ Thần ra thề, tuyệt đối sẽ không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho ngươi, nếu vi phạm lời thề, cam nguyện hình thần câu diệt!" Người Vu tộc không thích vòng vo, xưa nay có gì nói nấy, không chơi âm mưu quỷ kế.

Người mà Vu tộc kính trọng nhất chính là Phụ Thần, Chúc Dung đã lấy Phụ Thần ra thề, không thể không coi trọng.

Lúc này, Triệu Thần cũng muốn đến đại điện của Vu tộc, gặp một lần trái tim của Bàn Cổ, đúng là gãi đúng chỗ ngứa.

Bởi vì Triệu Thần muốn ngưng tụ thần thai mạnh nhất, trái tim của Bàn Cổ và tinh huyết của Bàn Cổ đối với hắn vô cùng quan trọng, vì vậy Triệu Thần gật đầu đồng ý.

“Nếu Chúc huynh đệ đã mở lời, vậy ta sẽ đến Vu tộc ngồi chơi một chút.” “Ha ha ha, được!

Không hổ là Triệu Thần huynh đệ, sảng khoái, hợp khẩu vị của ta!

Sau này Triệu Thần huynh đệ chính là huynh đệ của ta, ai dám gây sự với Triệu Thần huynh đệ, chính là gây sự với ta Chúc Dung!” Chúc Dung ha ha cười lớn, trên mặt Triệu Thần cũng lộ ra ý cười.

Có lẽ là do nguyên nhân của đạo quả Bàn Cổ, đối với Vu tộc hắn cảm thấy vô cùng thân thiết.

“Ha ha, được, vậy chúng ta đi thôi.” Chúc Dung gật đầu, kéo Triệu Thần chuẩn bị về Vu tộc.

“Ngươi cứ đi trước đi, đợi ta sắp xếp cho Nhân tộc xong sẽ đến.” Triệu Thần khẽ lắc đầu.

“Cũng được, dù sao cũng có thời gian.” Chúc Dung đáp ứng, sau đó liền rời đi.

Sau khi Chúc Dung dẫn Vu tộc rời đi, Triệu Thần liền trở về Thánh Sư Điện, triệu hồi ra Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu có đủ mọi loại đại thần thông khai thiên tích địa, đặc biệt là không gian Hồng Mông, có thể chứa đựng vạn vật, bên trong có thể sánh ngang với một Hồng Hoang.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hà Đồ Lạc Thư, trước mặt Hỗn Độn Châu đều là đàn em.

Trong Hỗn Độn Châu, Triệu Thần đã cất giữ Thái Dương Chân Hỏa, và Nam Minh Ly Hỏa ở ngoại vi Bất Tử Hỏa Sơn.

Lúc này, Triệu Thần đem Thái Dương Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, và một tia công đức chi hỏa dung hợp lại, dùng Hỗn Độn chi quang bao bọc, làm ra mấy miếng ngọc phiến.

Ngọc phiến bên trong ẩn chứa hai loại hỏa diễm mạnh nhất Hồng Hoang, cùng với công đức chi diễm của Triệu Thần, và cả tu vi Hỗn Độn Chuẩn Thánh của hắn.

Một khi bóp nát, liền có thể bộc phát ra uy năng vô cùng, thần diễm bao trùm hằng vũ, liệt diễm ngập trời, thiêu rụi chư thiên hằng vũ, toàn lực thi triển, trong phạm vi mấy vạn dặm sẽ hóa thành một vùng hư vô.

Triệu Thần đã muốn đến Vu tộc, vậy thì phải để lại hậu thủ cho Nhân tộc.

Nếu không khi hắn rời đi, Nhân tộc lại gặp phải nguy hiểm thì phải làm sao.

Pháp lực bàng bạc cuộn trào, Hỗn Độn pháp tắc diễn hóa, Hỗn Độn Châu bộc phát ra thần quang rực rỡ, tiên thiên chi hỏa quét sạch chư thiên, ẩn chứa thần thông chi lực kinh khủng.

"Phong!" Triệu Thần khẽ quát một tiếng, phong ấn thần thông thần diễm vào trong ngọc phù, đồng thời đánh vào Hỗn Độn pháp tắc.

Dùng cùng một thủ pháp, Triệu Thần tổng cộng luyện chế ra năm miếng ngọc phù.

Trong năm miếng ngọc phù, ẩn chứa thần thông chi lực kinh khủng, một khi sử dụng, liệt diễm ngút trời, thiêu rụi chư thiên, hủy thiên diệt địa, đủ để phá hủy vạn vạn dặm thiên địa, Chuẩn Thánh cũng phải lui bước, Đại La Kim Tiên cũng phải ôm hận.

Sau đó Triệu Thần liền triệu tập Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị, Khâm Nguyệt Thị bốn người.

Trong đó Khâm Nguyệt Thị hiện là tộc trưởng Nhân tộc.

"Thánh Sư, gọi chúng thần đến có việc gì?" Toại Nhân Thị và những người khác quỳ phục trước mặt Triệu Thần, cung kính nói.

Triệu Thần đem bốn miếng ngọc phù lần lượt giao cho bốn người, nói: "Bản Thánh Sư sắp đến Vu tộc, trong lúc ta không có ở đây, bốn miếng ngọc phù này sẽ giao cho các ngươi bảo quản, bên trong ẩn chứa một thức chí cường thần thông." "Thánh Sư, nó mạnh đến mức nào?" Khâm Nguyệt Thị ngẩn ra, theo bản năng hỏi.

"Có thể chém Đại La, có thể đẩy lùi Chuẩn Thánh, phá hủy vạn vạn dặm thiên địa, hãy thận trọng khi sử dụng." Triệu Thần nhìn bốn người một cái, chậm rãi nói.

"Hít!" Chỉ thấy bốn người hít một hơi khí lạnh, trong mắt đầy kinh hãi, sau đó là sự kích động không thể che giấu.

Thần thông chi lực ẩn chứa trong ngọc phù lại kinh khủng đến vậy.

Nhưng nghĩ đến việc Thánh Sư ở Thiên Đình liên tục chém giết mười vị Yêu Thánh, bọn họ cũng thấy bình thường trở lại.

Thánh Sư có được thủ đoạn cường hãn như vậy, hoàn toàn là chuyện đương nhiên.

"Đa tạ Thánh Sư!" "Được Thánh Sư che chở, chúng thần nguyện thề chết bảo vệ Nhân tộc!" Bốn người vẻ mặt kiên quyết, giọng nói đanh thép hữu lực.

Ngày sau nếu Yêu tộc dám xâm phạm Nhân tộc lần nữa, nhất định sẽ khiến chúng phải trả một cái giá thê thảm.

Triệu Thần gật đầu, sau đó rời khỏi Nhân tộc. *** Một giọng nói tuyệt mỹ động lòng người truyền vào tai Triệu Thần.

Không cần hỏi cũng biết, tự nhiên là Hậu Thổ.

Với tu vi của Tổ Vu, chỉ cần khoảng cách không quá xa, cơ bản là chỉ cần một ý niệm là đến.

Lúc này Triệu Thần đang lơ lửng trên một tảng đá lớn, nhìn xuống đám sinh linh Vu tộc đang bận rộn bên dưới.

Đột nhiên thấy một vị tuyệt đại giai nhân phong tư vô song đi đến trước mặt.

"Nhân tộc Thánh Sư Triệu Thần, kiến Hậu Thổ nương nương." Triệu Thần cười nói.

Hậu Thổ phong hoa cười một tiếng: "Hỗn Độn linh căn, quả nhiên bất đồng phàm hưởng, quả nhiên không hổ là cùng cấp với Phụ Thần, xin hỏi năm đó ở Hỗn Độn có từng gặp Phụ Thần không?" Vu tộc đối với Bàn Cổ sùng bái một cách mù quáng, cho nên khi đối mặt với Triệu Thần, Hậu Thổ mới hỏi có từng gặp Phụ Thần không.

Triệu Thần há miệng, nhưng chưa kịp nói, đã nghe thấy phía trước có một giọng nói hào sảng: "Ha ha ha, Triệu Thần huynh đệ đến rồi, để bọn ta đợi lâu quá!

Sắp tới sẽ triệu khai thịnh điển tế tự của Vu tộc ta, Triệu Thần huynh đệ cũng tham gia đi!" Chúc Dung hào sảng đi đến, đứng trước mặt Hậu Thổ.

"Thịnh điển tế tự của Vu tộc?" Triệu Thần có chút ngạc nhiên.

Hậu Thổ bên cạnh cười nói: "Vu tộc chúng ta cứ mỗi vạn năm sẽ tiến hành một lần thịnh điển tế tự, tham bái Phụ Thần, nhận được ân tứ, trong quá trình tế tự tham bái, mỗi người Vu tộc đều có thể ở mức độ khác nhau nhận được ân trạch của Phụ Thần, nếu vận khí tốt, thậm chí có thể trên đại điện tế tự, thức tỉnh một mức độ nhất định huyết mạch của Phụ Thần, không chỉ tu vi tăng cường, tiềm chất cũng có thể nâng cao." "Chỉ tiếc là xác suất xảy ra chuyện như vậy quá nhỏ." Chúc Dung bên cạnh cảm thán nói: "Nếu có cơ hội nhận được loại ân trạch này, đại biểu cho việc có thể trở thành Đại Vu đỉnh cấp!" Nghe lời của Chúc Dung và Hậu Thổ, Triệu Thần đã hiểu.

Thực ra là lễ hội mà người Vu tộc định kỳ tế tự Bàn Cổ, để nhận được ân huệ của Bàn Cổ.

Đại đa số người được tắm mình trong khí huyết ngút trời, tắm mình trong ân trạch của Bàn Cổ, thực lực sẽ có chút tăng lên.

Thậm chí trong truyền thuyết của Vu tộc, nếu có người có đại cơ duyên, thậm chí có thể có cơ hội nhận được truyền thừa của Bàn Cổ.

Chỉ là trăm vạn năm qua, chuyện như vậy chưa từng xảy ra.

Ngay cả Mười hai Tổ Vu có địa vị tôn cao cũng không có cơ duyên đó.

Lâu dần, ngay cả người Vu tộc cũng không còn coi lời đồn đó là thật nữa.

"Nếu đã như vậy, vậy ta đi quan sát một chút." Triệu Thần mắt lóe lên, trực tiếp đáp ứng.

Dù sao hắn cũng đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, cũng muốn xem xem thịnh điển tế tự của Vu tộc rốt cuộc là như thế nào.

Trái tim của Bàn Cổ tạm thời không nói, nhưng khí huyết của Bàn Cổ đối với hắn cũng có tác dụng rất lớn.

Nếu có cơ hội, nhất định phải lén lút thôn phệ một ít.

Chương 42

"Ha ha ha, đi, đi, đi, mười vị huynh đệ kia của ta đều đang đợi rồi đó!" Chúc Dung ha ha cười lớn, kéo Triệu Thần đi vào bên trong.

Hậu Thổ đi theo phía sau.

Nhưng trong mắt người thường, giống như mang theo một quả cầu vậy.

Ba người nhanh chóng đến đại điện Bàn Cổ.

"Trái tim của Bàn Cổ?" Xuyên qua hai cánh cửa sắt đỏ, tiến vào trong điện, phảng phất như tiến vào một phương trời đất khác, giới tử nạp tu di, không gian pháp tắc.

Ánh mắt Triệu Thần nhìn về phía chính giữa đại điện Bàn Cổ, nơi có trái tim đang đập mạnh mẽ kia, trong nháy mắt mắt sáng lên.

Dưới trái tim của Bàn Cổ, là một cái ao máu khổng lồ, lớn bằng mười sân bóng đá, bên trong chứa đầy máu tươi đỏ rực.

Dường như có một cỗ sức mạnh thần bí cường đại đang thúc đẩy, máu trong ao đang chậm rãi xoay tròn lưu động, phía trên ao máu lượn lờ một tầng sương máu.

Trong mắt Triệu Thần lập tức lóe lên một tia sáng.

Với nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn rõ, trái tim của Bàn Cổ mỗi lần đập, liền phát ra một tiếng động trầm thấp nhưng vô cùng hữu lực, đồng thời tỏa ra một cỗ sức mạnh cường đại dung nhập vào trong máu, tạo thành những gợn sóng trong ao máu.

"Xem ra đây chính là trái tim của Bàn Cổ rồi!" Triệu Thần bề ngoài không có gì thay đổi, nhưng nội tâm đã trở nên vô cùng kích động.

Bởi vì, đây chính là mục đích chuyến đi đến Vu tộc lần này của hắn!

"Thế nhân đều chỉ biết Bàn Cổ đại thần vẫn lạc, lại không biết còn có trái tim của Bàn Cổ lưu lại!

Nếu có thể nhận được năng lượng trong trái tim này, tuyệt đối có thể vấn đỉnh đại lục Hồng Hoang." Triệu Thần biết, trái tim là căn bản của tu sĩ, trái tim của Bàn Cổ đại thần, lại càng cường đại vượt xa tưởng tượng!

Đại điện Bàn Cổ sở dĩ có thể tự che giấu thiên cơ, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể thăm dò, không phải vì bản thân đại điện Bàn Cổ mạnh đến mức nào, mà là trái tim của Bàn Cổ trong điện quá mạnh!

Mười hai Tổ Vu chính là dùng sức mạnh của trái tim Bàn Cổ để tu luyện, cũng dùng sức mạnh của trái tim Bàn Cổ để ngang hàng với Yêu tộc.

Thậm chí trái tim của Bàn Cổ, chính là thứ chống đỡ cho cả Vu tộc lớn mạnh.

Nhưng lúc này Triệu Thần không dám có chút dị động nào.

Dù sao bên trái trái tim Bàn Cổ là Đế Giang, Cú Mang, Nhục Thu, Huyền Minh, Cường Lương.

Bên phải là Chúc Cửu Âm, Thiên Ngô, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi.

Những người này đều là tồn tại cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong, dung hợp thành Bàn Cổ chân thân, đủ để đánh cho Triệu Thần ôm đầu chạy trối chết.

Đương nhiên, đó là trong trường hợp Triệu Thần không dùng Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu.

Nhưng hiện tại, Triệu Thần không muốn gây hấn với Vu tộc, cho

nên cũng không biểu hiện ra ngoài.

Về phần trái tim của Bàn Cổ, sau này sẽ tìm cách.

Lúc này, ngoài Chúc Dung và Hậu Thổ ra, mười vị Tổ Vu còn lại nhìn Triệu Thần cũng một trận kinh dị.

Tất cả đều chú ý đến khí tức Hỗn Độn trên người Triệu Thần, và khí tức không kém gì trái tim của Phụ Thần.

Điều này khiến họ vô cùng kinh ngạc, không hổ là Hỗn Độn linh căn, người cùng cấp với Phụ Thần.

"Sớm đã nghe Chúc Dung nói rồi, hôm nay gặp mặt, Triệu Thần huynh đệ quả nhiên phi phàm." Đế Giang vẻ mặt kinh thán nhìn Triệu Thần, vị Nhân tộc Thánh Sư xuất thế này, quả nhiên không phải người tầm thường.

"Quá khen rồi." Toàn thân Triệu Thần lóe lên một cái, trên người có khí tức Hỗn Độn lưu chuyển, vẻ mặt khiêm tốn nói.

Mọi người hàn huyên một lúc, Mười hai Tổ Vu đã xác định, Triệu Thần là Hỗn Độn linh căn.

Về phần tại sao trên người hắn lại có khí tức của Phụ Thần, họ không tra ra được.

"Triệu Thần huynh đệ, thịnh điển tế tự Phụ Thần còn chưa bắt đầu, ta dẫn ngươi đi dạo trong bộ lạc Vu tộc của ta đi." Lúc này, Chúc Dung hào sảng cười một tiếng, trực tiếp muốn dẫn Triệu Thần đi dạo trong bộ lạc của Đế Giang.

Dù sao thần điện Bàn Cổ quá thần thánh, Triệu Thần dù sao cũng là người ngoài, không thể ở lại nơi này lâu được.

Tổ Vu Đế Giang tự nhiên cũng biết điều này, cười nói: "Vậy việc này giao cho Chúc Dung, bọn ta phải chuẩn bị cho thịnh điển tế tự,

đợi kết thúc bọn ta sẽ tụ họp sau." Sau đó trong bộ lạc của Đế Giang, Triệu Thần dưới sự dẫn dắt của Chúc Dung nhàn nhã đi dạo trong bộ lạc.

Triệu Thần phát hiện ngoài thịnh điển tế tự và trái tim Bàn Cổ, cách để Vu tộc nâng cao thực lực ngoài việc tu hành pháp tắc và nhục thân, con đường chủ yếu nhất là thôn phệ huyết nhục của yêu thú.

Điều này có hiệu quả tương tự như hệ thống thôn phệ của hắn.

Đối với cảnh giới Đại La Kim Tiên thì không nói, nhưng đối với sinh linh dưới Đại La Kim Tiên, tinh hoa bản nguyên trong huyết nhục của yêu thú đối với Vu tộc, còn hơn cả tiên dược linh đan.

Yêu tộc càng mạnh, hiệu quả càng rõ rệt.

Chính vì vậy, Vu tộc mới không ngừng săn giết yêu thú của Yêu tộc, đây cũng là một trong những nguyên nhân bùng nổ mâu thuẫn giữa hai tộc Vu-Yêu.

Trên đường đi, Chúc Dung hỏi Triệu Thần rất nhiều chuyện, đa số là về việc đánh lên Lăng Tiêu Cung.

Yêu tộc thế nào, Đế Tuấn thế nào, Đông Hoàng Thái Nhất thế nào.

Sau này nếu còn làm chuyện như vậy, nhất định phải gọi Chúc Dung theo.

Không nói gì khác, chỉ riêng tấm biển Lăng Tiêu Điện hắn cũng phải giẫm lên vài cước.

Triệu Thần tự nhiên nhận lời, Yêu tộc hoàn toàn là gieo gió gặt bão.

Thời gian không biết trôi qua, đã đến lúc mặt trời lặn, nhưng vào lúc này, trong đại điện Bàn Cổ, tiếng chuông du dương vang lên.

Liên tiếp chín tiếng chuông, vang vọng khắp trời đất.

“Thịnh điển tế tự bắt đầu rồi.” Ánh mắt Chúc Dung hơi nghiêm lại, nói: “Đi thôi.” Sau đó Chúc Dung dẫn Triệu Thần đến bên ngoài đại điện Bàn Cổ, cùng các Tổ Vu khác đứng ở hàng đầu.

Phía sau Mười hai Tổ Vu, là những Đại Vu lừng danh như Hình Thiên, Khoa Phụ, Đại Nghệ, Xi Vưu, Tương Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, Phi Liêm, Bình Ế, Cửu Phượng.

Ức vạn sinh linh Vu tộc, từng người một đều quỳ rạp xuống đất, hành lễ khấu bái, vẻ mặt vô cùng thành kính.

Triệu Thần vì không phải người trong Vu tộc, cho nên không cần hành lễ long trọng như vậy, chỉ cần tham bái là được.

“Phụ Thần tại thượng, chúng con dân thành tâm bái phụng, thiên địa càn khôn, địa tái âm dương, vạn pháp đạo thống, chí cao thần tắc, duy lực nhất đạo.” Mười hai Tổ Vu quỳ rạp xuống đất, miệng tụng tế văn.

Trên tế đàn, khói hương nghi ngút, xa xa hô ứng với đại điện Bàn Cổ.

Giây tiếp theo, tất cả con dân Vu tộc đều làm ra các loại tư thế kỳ lạ, miệng niệm niệm có từ.

Quá trình này kéo dài gần một canh giờ.

Cuối cùng dưới một tiếng hô cao của Đế Giang, trong đại điện Bàn Cổ bộc phát ra khí huyết ngút trời, hồng quang rực rỡ, bao phủ phạm vi ức vạn dặm.

Tất cả sinh linh Vu tộc đều tắm mình trong khí huyết ngút trời.

Khí huyết vô biên dung nhập vào cơ thể sinh linh Vu tộc, có sinh linh Vu tộc còn tại chỗ đột phá.

Trong đó có mười mấy Vu tướng đột phá huyết mạch chất cốc,

cũng có nghĩa là, họ sẽ trở thành Đại Vu đỉnh cấp.

Về phần Mười hai Tổ Vu, mỗi người sau lưng đều xuất hiện một cái xoáy nước khổng lồ, vô biên vô tận khí huyết chi lực dung nhập vào cơ thể.

"Nhiều khí huyết như vậy, ta có thể lén lút hấp thu một chút không?" Đứng ở phía sau, có Hỗn Độn Châu bảo hộ, ít nhiều cũng có thể hấp thu một chút chứ?

Lại còn có đạo quả Bàn Cổ.

Lập tức, Triệu Thần trong lòng lén lút ra lệnh cho hệ thống: "Hệ thống, thôn phệ cho ta." Giây tiếp theo, từng tia khí huyết ngưng tụ về phía Triệu Thần.

Chương 43

Bởi vì cả khu vực đều bị sương máu bao phủ, các Tổ Vu khác lại đang thành tâm tế tự, nhắm chặt hai mắt, cho nên không ai phát hiện.

Nhưng vào lúc này, trong cơ thể Triệu Thần, thần thai Hỗn Độn công đức, khi chạm vào tinh huyết của Bàn Cổ, trong nháy mắt bộc phát vạn trượng huyền quang.

Ầm ầm ầm ầm ầm!!!

Khí thế toàn thân thần thai đột nhiên thay đổi, lực lượng kinh khủng bộc phát ra, trên da xuất hiện đạo văn huyền ảo, pháp tắc sức mạnh chí cao hiện ra, ngay cả hư không cũng bị bóp méo.

Ầm một tiếng, thần thai Hỗn Độn công đức như mãnh hổ xuất lồng, thần uy trấn áp thiên địa hoàn vũ!

"Chuyện gì vậy?" Triệu Thần một trận kinh dị, thần thai mạnh nhất sau khi dung hợp tinh huyết của Bàn Cổ, lại xảy ra biến hóa lớn như vậy.

Nếu không có Hỗn Độn Châu che giấu khí tức, người Vu tộc bên cạnh nhất định có thể cảm nhận được.

"Ầm!" Vào lúc này, không ai ngờ được, một tiếng nổ lớn vang lên.

Trong lúc tế tự đang tiếp tục, cả đại điện Bàn Cổ bộc phát ra uy thế còn kinh khủng hơn.

"Chuyện gì vậy?" "Tại sao trong điện Phụ Thần lại xảy ra biến cố?" Trong khoảnh khắc, Mười hai Tổ Vu đồng thời ngẩng đầu, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đông!" Tiếng chuông vang lên, chỉ thấy vô số khí huyết xung quanh đột nhiên hội tụ về phía Triệu Thần. *** "Ông ông ông!" "Đông

đông đông!" Cả đại điện Bàn Cổ đều đang rung động, vô tận khí huyết chi lực, hình thành một cái lò luyện thiên địa, trực tiếp bao phủ Triệu Thần vào trong.

"Phụ Thần hiển linh sao?" "Sao lại như vậy?" "Ân tứ của Phụ Thần vẫn chưa kết thúc sao?" Tất cả sinh linh Vu tộc đều kinh hãi nhìn cảnh này, sự thay đổi đột ngột khiến tất cả mọi người đều hoảng hốt.

Nhưng ở giây tiếp theo, một chuyện còn kinh hãi hơn đã xảy ra.

Đại điện Bàn Cổ, từ khi khai thiên đến nay chưa từng động đậy một chút nào, tự động lơ lửng lên, sau đó bao phủ Triệu Thần vào trong.

"Triệu Thần!" Mười hai Tổ Vu sắc mặt đại kinh, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm đại điện Bàn Cổ, phát ra một tiếng hét lớn.

Nhưng lúc này bên ngoài đại điện Bàn Cổ, vây quanh bởi khí huyết chi lực nồng đậm, không ai có thể tiến vào đại điện, Mười hai Tổ Vu cũng không ngoại lệ.

Trong bộ lạc của Đế Giang của Vu tộc, nhìn thấy đại điện Bàn Cổ xảy ra biến cố như vậy, lập tức khiến tất cả sinh linh Vu tộc đều kinh hãi.

Đại điện Bàn Cổ là thánh địa của Vu tộc, từ khi khai thiên hình thành đến nay chưa từng di chuyển nửa phân.

Nhưng bây giờ lại tự chủ lơ lửng, bao phủ Triệu Thần vào trong.

"Rốt cuộc là chuyện gì?" Mười hai Tổ Vu kinh nghi bất định, hoàn toàn mất đi cảm ứng với đại điện Bàn Cổ, không ai biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Lúc này trong đại điện Bàn Cổ, Triệu Thần đang ở trong một không gian màu máu.

Trong không gian này, tràn ngập vô biên vô tận khí huyết chi lực, khí huyết chi lực lan tràn bên ngoài lúc tế tự, không bằng một phần ức vạn ở đây.

"Đông!" "Đông!" Từng tiếng động trầm thấp vang lên, phảng phất như tiếng tim đập.

Mỗi lần tiếng động vang lên, đều khiến khí huyết chi lực trong không gian này một trận cuồn cuộn dữ dội, ngay cả trong lòng Triệu Thần cũng run lên, nguyên thần cũng bị chấn động.

"Đây là bên trong trái tim của Bàn Cổ sao?" Nghe tiếng động trầm thấp kia, Triệu Thần biết mình có lẽ đã tiến vào bên trong trái tim của Bàn Cổ.

"Người được đạo quả của ta… đã nhìn thấy chấp niệm của ta, và đã vượt qua khảo hạch!" Trên biển máu ngút trời, truyền xuống giọng nói của Bàn Cổ, chấn động cả vũ trụ, vang đến chói tai.

"Bàn Cổ đại thần." Triệu Thần hơi ngẩn ra, chẳng lẽ Bàn Cổ đại thần đã kéo hắn vào đây?

Nhưng trong không gian này, vẫn chỉ có vô tận khí huyết chi lực cuồn cuộn.

Trên bầu trời màu máu, giọng nói vĩ ngạn kia tiếp tục nói: "Nếu đã nhận được truyền thừa chấp niệm của ta ở Bất Chu Sơn, thôi vậy, ta sẽ giao nốt nửa đạo quả còn lại cho ngươi!" "Hóa ra mình vẫn luôn chỉ nhận được một nửa đạo quả của Bàn Cổ." Triệu Thần mắt lóe lên, ẩn ẩn có chút hưng phấn.

"Ngươi đã nhận được đạo quả của ta, bản nguyên của ta, đây là công pháp và thần thông của ta, công pháp này khi ta chứng đạo thất bại, đã được ta suy diễn lại một lần, hoàn thiện những khuyết điểm của nó, có thể giúp ngươi thành công chứng được Đại Đạo." "Công

pháp và thần thông của Bàn Cổ đại thần!" Lồng ngực Triệu Thần hơi phập phồng, ánh mắt nóng rực nhìn hai đạo truyền thừa kia.

Ở Bất Chu Sơn, hắn nhận được một nửa đạo quả và Hỗn Độn bản nguyên, nửa còn lại và công pháp tương xứng thì lại ở trong trái tim của Bàn Cổ.

"Chẳng trách Bàn Cổ đại thần lại bảo ta sớm tìm đến trái tim Bàn Cổ, hóa ra đã sớm có sắp đặt!" Triệu Thần mắt lóe lên.

Những thứ này có lẽ đối với đa số sinh linh vô dụng, nhưng đối với Triệu Thần lại là đo ni đóng giày, bởi vì con đường hắn đi cũng là dĩ hỗn độn chứng đạo.

"Ngày xưa ta chứng đạo thất bại, hôm nay hy vọng ngươi có thể siêu thoát Đại Đạo!" Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy một luồng sáng trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, bao phủ lấy Triệu Thần.

Trong một sát na, Triệu Thần chỉ cảm thấy có một lượng lớn thứ gì đó dung nhập vào thức hải.

Trong đó ngoài công pháp và thần thông, còn có cả cảm ngộ và vận dụng Hỗn Độn pháp tắc cả đời của Bàn Cổ, đây mới là truyền thừa lớn nhất!

Nhưng lúc này Triệu Thần lại cảm thấy thức hải một trận đau nhói, mỗi một khúc xương trên cơ thể đều phảng phất như bị nghiền nát.

"Truyền thừa của ta, cần phải khiến ngươi triệt để lột xác thành cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, trái tim của ta, sẽ dung nhập vào thần thai trong cơ thể ngươi, trở thành căn cơ vững chắc." Giọng nói của Bàn Cổ vang vọng bên tai Triệu Thần.

Triệu Thần tuy là tiên thiên linh căn, nhưng so với cấp bậc của Bàn Cổ vẫn có chênh lệch.

Dù sao thân thể của Bàn Cổ có thể diễn hóa cả Hồng Hoang thế giới, nguyên thần hóa Tam Thanh, tinh huyết hóa Mười hai Tổ Vu… Triệu Thần không làm được, hắn không thể làm được tất cả những điều đó.

Nhưng bây giờ, hắn cũng giống như Bàn Cổ, đang thật sự từ tiên thiên linh căn hóa thành Hỗn Độn linh căn.

Tuy là Hỗn Độn linh căn yếu nhất, nhưng tiền đồ vô lượng!

Sau đó hư ảnh của Bàn Cổ liền dần dần biến mất, cũng không biết là đã tiêu tan hay là đã chìm vào giấc ngủ.

Cùng lúc đó, đại điện Bàn Cổ trở về vị trí cũ.

Nhưng trái tim của Bàn Cổ bên trong lại lần đầu tiên hoàn toàn lộ ra trước mặt tất cả sinh linh Vu tộc.

"Trái tim của Phụ Thần!" Mười hai Tổ Vu sắc mặt kinh hãi không thôi, gắt gao nhìn chằm chằm trái tim của Bàn Cổ.

Ở giữa trái tim của Bàn Cổ, một bóng người lúc ẩn lúc hiện, chính là Triệu Thần.

Trên không trung bộ lạc của Đế Giang, một cỗ uy áp Bàn Cổ mênh mông lan tỏa khắp hư không thiên địa.

Tất cả sinh linh Vu tộc đều có thể cảm nhận được từ trong huyết mạch của mình, lập tức đồng loạt quỳ rạp xuống đất.

"Tham kiến Phụ Thần!" Ức vạn sinh linh Vu tộc đỉnh lễ mô bái, ánh mắt đầy cung kính nhìn lên trái tim Bàn Cổ trên không trung. *** Trăm vạn năm qua, trái tim Bàn Cổ lần đầu tiên xuất hiện bên ngoài đại điện, thánh uy Bàn Cổ mênh mông vô biên, khiến vô số sinh linh Vu tộc đều cảm thấy sự run rẩy từ sâu trong linh hồn.

"Phụ Thần đã lựa chọn Triệu Thần sao…" Mười hai Tổ Vu ánh

mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Thần đang bị trái tim Bàn Cổ bao phủ, sắc mặt kinh nghi bất định.

Tuy không biết cụ thể là chuyện gì, nhưng xem ra Triệu Thần đã xảy ra chuyện gì đó trong đại điện Bàn Cổ.

Cùng lúc đó, trái tim Bàn Cổ hơi đập, mỗi lần đập đều sẽ phun ra vô biên vô tận khí huyết chi lực, bao phủ vô số sinh linh Vu tộc.

Vô số sinh linh Vu tộc cũng vì thế mà được hưởng ân trạch, thực lực lại một lần nữa tăng lên.

"Triệu Thần sẽ không có chuyện gì chứ…" Trong mắt Chúc Dung lóe lên một tia lo lắng, nhìn khí huyết chi lực mênh mông dung nhập vào cơ thể hắn, Triệu Thần không phải người Vu tộc, không nhất định có thể chịu đựng được.

"Phụ Thần hiển linh thần tích, chắc sẽ không có chuyện gì." Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại, bên cạnh nhàn nhạt lên tiếng.

Nhưng miệng nói vậy, trong lòng cũng không chắc chắn.

"Ầm!" Bất chợt, chỉ thấy thân thể Triệu Thần bỗng nhiên phình to, phảng phất như mặt trời rực rỡ, phình to đến mười vạn trượng, trên bề mặt da, đạo văn huyền ảo hiện ra, Hỗn Độn pháp tắc hóa thành vô số phù văn bám vào bề mặt cơ thể.

Một người khổng lồ vĩ ngạn, trực tiếp xuất hiện sau lưng Triệu Thần.

"Phụ Thần!?" "Phụ Thần đang ngưng tụ vô thượng chân thân cho Triệu Thần sao?" Thấy cảnh này, lập tức Mười hai Tổ Vu đều trong lòng chấn động mạnh, trong mắt đầy vẻ khó tin, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Thần trong khí huyết.

Chương 44

Đế Giang trợn to hai mắt, giọng nói cũng có chút run rẩy.

Chỉ thấy Triệu Thần dưới sự cải tạo của trái tim Bàn Cổ, thân thể đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, sau khi dung hợp đại đạo của Bàn Cổ, trên người có thần văn Hỗn Độn khắc lên, đó là đại đạo thần văn thuộc về Hỗn Độn chi pháp tắc.

Trong cả Hồng Hoang, chỉ có trên chân thân của Bàn Cổ mới xuất hiện loại đại đạo thần văn này.

Hỗn Độn Sáng Thế Thanh Liên cũng không có, nếu có, đã có thể chống lại đại kiếp khai thiên!

Mười hai Tổ Vu từng người một thân thể run rẩy, trong lòng nổi sóng kinh thiên.

Loại đại đạo thần văn này, không ai quen thuộc hơn họ, khi triệu hồi Bàn Cổ chân thân, trên đó khắc chính là loại đại đạo thần văn này.

"Chẳng lẽ Triệu Thần đã nhận được truyền thừa của Phụ Thần trong truyền thuyết!" Nhục Thu tâm thần chấn động, ngoài khả năng này, thực sự không có lời giải thích nào khác.

"Gầm!" Trong trái tim Bàn Cổ, Triệu Thần bỗng nhiên ngửa mặt lên trời gầm dài, quá trình tạo ra thân thể Hỗn Độn Ma Thần quá đau đớn, không gầm lên không thể chịu nổi.

Cuối cùng, cả trái tim Bàn Cổ dung nhập vào cơ thể Triệu Thần, cùng với thần thai triệt để dung hợp làm một, hoàn thành quá trình tạo hình cuối cùng.

Theo sau khi thần thai được tái tạo hoàn thành, thần thai mạnh nhất của Triệu Thần đã thành công tạo ra Bàn Cổ chân thân, cũng là

nhục thân cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, một quyền đánh ra, có thể phá nát cả Hỗn Độn hư không.

Nhưng hiện tại nó vẫn chưa xuất thế, Bàn Cổ cũng không cho nó xuất thế, vì chưa phải lúc.

Một khi rời khỏi cơ thể Triệu Thần, không có Hỗn Độn Châu bảo hộ, tất sẽ bị Thiên Đạo cảm ứng, giáng xuống vô tận tai kiếp.

Triệu Thần chưa thành Thánh, công đức cũng chưa đủ!

Vô tận khí huyết dung nhập vào cơ thể Triệu Thần, truyền thừa của Bàn Cổ trước đó cũng đã được Triệu Thần triệt để hấp thu.

Sau khi tiếp nhận lĩnh ngộ của Bàn Cổ đối với Hỗn Độn lượng pháp tắc, lĩnh ngộ của Triệu Thần đối với lực chi pháp tắc đã đạt đến một tầm cao mới, tùy tâm sở dục, đạo tùy pháp động, một niệm liền đạo pháp hợp nhất.

Đột nhiên, trong cơ thể Triệu Thần, tiên thiên chi khí, Hỗn Độn chi khí, và khí huyết của Bàn Cổ không ngừng va chạm, ngày càng mạnh mẽ.

Lúc này, một bộ công pháp tên là Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công xuất hiện trong đầu Triệu Thần, đây là công pháp hoàn chỉnh của Bàn Cổ.

Cửu Chuyển Huyền Công mà đệ tử của Tam Thanh tu luyện, thực ra là bản thiếu sót của Hỗn Độn Cửu Chuyển Thiên Công, chưa đủ một phần ba của bản hoàn chỉnh.

Mặc dù vậy, Cửu Chuyển Huyền Công cũng đã trở thành công pháp đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Là chân truyền hoàn chỉnh của Bàn Cổ, sự cường hãn của Hỗn Độn Cửu Chuyển Thiên Công tự nhiên không cần phải nói.

Nhưng đây không phải là điều bất ngờ nhất.

Khi trong đầu xuất hiện thông tin về thần thông, Triệu Thần lập tức hơi thở cũng có chút dồn dập.

"Khai Thiên Cửu Thức!" Ánh mắt Triệu Thần nghiêm nghị, Khai Thiên Cửu Thức!

Phân biệt là khai thiên địa, phá hỗn độn, phân âm dương, lý thanh trọc, trấn ngũ hành, định càn khôn, vân vân.

Loại vô thượng thần thông này, cả Hồng Hoang không có một loại thần thông nào có thể sánh bằng.

Ai dám nói thần thông của mình, có thể khai tịch ra một Hồng Hoang thế giới?

Quan trọng nhất, Khai Thiên Cửu Thức, tầng tầng lớp lớp, cửu thức cùng xuất, có thể khai thiên, cũng có thể hủy thiên!

Nếu có thể lĩnh ngộ triệt để Khai Thiên Cửu Thức, toàn lực thi triển, có ai có thể cản được?

Chỉ với thực lực hiện tại của hắn, e rằng nhiều nhất cũng chỉ có thể thi triển hai thức đầu.

Đó là khai thiên địa, và phá hỗn độn.

Mặc dù vậy, một thức khai thiên đã đủ để diệt Chuẩn Thánh.

"Không hổ là Bàn Cổ đại thần, truyền thừa đủ mạnh mẽ!" Triệu Thần không khỏi kinh thán.

Nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, thần thai lột xác thành Bàn Cổ chân thân, đạt đến cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, lĩnh ngộ Hỗn Độn chi pháp tắc đạt đến tầm cao mới, tu vi đột phá đến điểm giới hạn của Hỗn Độn Chuẩn Thánh trung kỳ, có thể nói là kiếm được đầy bồn đầy bát.

Hiện tại Triệu Thần sánh ngang với mặt trời, có chút không quen.

Thực tế, chỉ cần Triệu Thần muốn, chân thân hiện tại của hắn có thể đạt đến trăm vạn trượng, thậm chí trở thành một mặt trời thật sự chiếu sáng Hồng Hoang.

Thần thai của Triệu Thần lại càng đạt đến một trình độ cực kỳ kinh khủng, nếu Triệu Thần toàn lực ra tay, đủ để oanh nát mười hai Yêu Thánh ngày xưa thành tro bụi, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Sau đó Triệu Thần tâm niệm vừa động, hóa thành chân thân, hiển hóa Hỗn Độn linh căn, khôi phục lại hình thể bình thường, đại đạo thần văn và pháp tắc phù văn trên người cũng đã lui đi.

Triệu Thần mới đưa mắt nhìn xuống ức vạn sinh linh Vu tộc bên dưới, nhếch miệng cười, nói: "Các ngươi cũng thấy rồi đó, là trái tim của Bàn Cổ ra tay trước." "……" Toàn trường một mảnh yên tĩnh, ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía Triệu Thần.

Không khí không khỏi có chút ngưng đọng.

Triệu Thần cũng một mặt trầm mặc, dù sao hắn chỉ đến quan sát thịnh điển tế tự, kết quả lại không hiểu sao dung hợp hấp thu mất trái tim Bàn Cổ mà họ đỉnh lễ mô bái.

Hắn đã chuẩn bị sẵn, nếu Vu tộc ra tay, sẽ lập tức độn nhập không gian Hồng Mông.

Nhưng lúc này không ai nói gì.

"Phịch!" Đột nhiên, Đế Giang đi đầu quỳ rạp xuống đất, trong mắt đầy vẻ cuồng nhiệt.

"Đế Giang, bái kiến Vu Tôn!" "Chúng thần, bái kiến Vu Tôn!" *** Dưới sự dẫn dắt của Đế Giang, tất cả Tổ Vu, Đại Vu, sinh linh Vu tộc, toàn bộ đều trở nên kích động, cung kính triều bái, cao giọng hô

hoán: “Chúng thần, bái kiến Vu Tôn!” Dưới chân Bất Chu Sơn, vô số sinh linh Vu tộc dùng nghi thức cao nhất trong tộc, đỉnh lễ mô bái, vẻ mặt kích động không thôi.

Nhìn thấy vô số sinh linh Vu tộc cung kính triều bái mình như vậy, Triệu Thần cũng có chút ngẩn người.

Dường như hắn đã đánh giá thấp sự sùng bái cuồng nhiệt của Vu tộc đối với Bàn Cổ.

Hiện tại Triệu Thần đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, ngay cả trái tim Bàn Cổ mà Vu tộc coi trọng nhất cũng đã dung hợp.

Trong lòng tất cả người Vu tộc, địa vị của Triệu Thần chỉ đứng sau Bàn Cổ.

“Vu Tôn ngưng tụ Phụ Thần chân thân, trái tim của Phụ Thần lại tự động chọn chủ, Phụ Thần tại thượng, Vu Tôn chính là Vu Tôn của Vu tộc ta!” Đế Giang ngẩng đầu, ánh mắt nóng rực nhìn Triệu Thần, cao giọng nói.

Vu tộc không ai có thể xưng tôn, duy chỉ có người kế thừa Bàn Cổ chân thân, thiên tuyển chi tử, mới có thể xưng tôn, chính là Vu Tôn của Vu tộc!

Cho dù Triệu Thần chỉ là Nhân tộc, nhưng đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, liền là tôn của Vu tộc!

“Ta cứ ngỡ, đời này kiếp này không còn duyên gặp lại Phụ Thần chân thân!” Chúc Cửu Âm quỳ rạp xuống đất, giọng run run nói.

Vu tộc không tôn thiên địa, không quỳ Thánh Nhân, xương sống đội trời đạp đất, gần như không gì có thể khiến họ cúi đầu, trừ Bàn Cổ!

Đối mặt với Bàn Cổ đại thần, sự cuồng nhiệt từ sâu trong linh hồn, không bái thiên địa, duy tôn Bàn Cổ, là đặc điểm lớn nhất của Vu

tộc, cũng là tôn nghiêm kiêu ngạo nhất của họ.

Hậu Thổ ngơ ngác nhìn Triệu Thần, trong mắt đẹp đầy kinh ngạc, hoàn toàn không ngờ, Triệu Thần lại trở thành Vu Tôn của Vu tộc.

Triệu Thần nhìn Mười hai Tổ Vu trước mắt, khẽ lắc đầu, nói: "Đứng lên đi." Lời này vừa ra, thân thể của mỗi sinh linh Vu tộc đều không tự chủ được mà đứng lên, đối với lời nói của Triệu Thần, phảng phất như không có bất kỳ sức kháng cự nào, đó là sự thần phục tồn tại từ sâu trong huyết mạch.

"Triệu… Vu Tôn, chúc mừng Vu Tôn ngưng luyện Phụ Thần chân thân, có thể nhận được truyền thừa của Phụ Thần, Vu Tôn chắc chắn có thể trở thành vô thượng Vu Thần của Vu tộc ta!" Trong mắt Chúc Dung đầy sùng kính, hiện tại đã coi Triệu Thần như thần tượng vô song.

Cho dù bây giờ Triệu Thần bảo Chúc Dung đi công đả Thiên Đình, hắn cũng sẽ không có chút do dự nào.

Triệu Thần có thể được Phụ Thần chọn trúng, khẳng định có nguyên nhân, ít nhất là cái can đảm của Triệu Thần, đại sát Thiên Đình, khí phách một đi không trở lại, ngay cả Tổ Vu cũng tự thấy không bằng.

"Cơ duyên nghịch thiên cũng không có cách nào, tham bái một cái đã thành ra thế này." Triệu Thần nhún vai, không khí tràn ngập khí tức vương giả.

Mười hai Tổ Vu ngơ ngác nhìn Triệu Thần ra vẻ, nửa ngày không nói nên lời, họ tham bái như vậy, mỗi vạn năm các loại đỉnh lễ mô bái, cũng không thấy nhận được truyền thừa của Bàn Cổ.

"Vu Tôn, vậy tiếp theo ngài có ở lại Vu tộc không?" Đế Giang đột nhiên lên tiếng hỏi.

Chương 45

Vu Tôn xuất hiện là phúc của Vu tộc, nếu Triệu Thần có thể dẫn dắt họ chống địch thì càng tốt.

"Ta muốn vào đại điện Bàn Cổ bế quan một thời gian." Trong mắt Triệu Thần tinh quang lóe lên, hiện tại hắn đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, cần phải tiêu hóa cho tốt.

Đại điện Bàn Cổ là do đầu lâu của Bàn Cổ hóa thành, có thể giúp hắn tu luyện tốt hơn.

Dù sao thần thông không thể thôn phệ mà trưởng thành, chỉ có thể dựa vào lĩnh ngộ.

"Vâng, Vu Tôn!" Mười hai Tổ Vu đều đáp ứng, Triệu Thần hiện tại quý là Vu Tôn của Vu tộc, đừng nói là vào đại điện Bàn Cổ, cho dù muốn thu đi đại điện Bàn Cổ cũng sẽ không có ai ngăn cản.

Dù sao đại điện Bàn Cổ sở dĩ trở thành thánh địa, chỉ vì trái tim của Bàn Cổ bên trong.

Đại điện Bàn Cổ cũng có chỗ độc đáo của nó, tự mang công năng che giấu thiên cơ, có công dụng tương tự như Thánh Sư Điện.

Thánh Sư Điện là thượng phẩm hậu thiên công đức linh bảo, luận uy năng pháp bảo khẳng định không bằng đại điện Bàn Cổ, nhưng đều có công dụng che giấu thiên cơ.

Thánh Nhân cũng không thể khuy tham chuyện xảy ra bên trong.

Triệu Thần ngồi xếp bằng trong đại điện Bàn Cổ, Mười hai Tổ Vu thì canh giữ bên ngoài đại điện, đích thân hộ pháp, không cho bất kỳ ai lại gần đại điện Bàn Cổ.

Nguyên thần của Triệu Thần ký thác vào Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn

Độn Hồ Lô, mượn công năng gia tốc, bắt đầu tham ngộ Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công.

Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công là công pháp cấp Đại Đạo, tổng cộng có chín tầng cảnh giới, có thể chứng Đại Đạo.

Triệu Thần chìm vào tâm thần, dung hợp cảm ngộ tâm pháp mà Bàn Cổ để lại, đó là tâm đắc cảm ngộ đối với lực chi pháp tắc.

Trong quá trình tham ngộ, Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công cũng đang được nâng cao.

Chưa đến trăm năm, Triệu Thần đã tu hành Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công đến cảnh giới đệ ngũ chuyển, một thân pháp lực mênh mông, bề mặt hiện ra đại đạo thần văn, Hỗn Độn chi pháp tắc diễn hóa, mỗi một linh huyệt đều đang diễn hóa tinh hà vũ trụ, thân mang vạn giới chi lực.

Hoàng Trung Lý, vốn là tiên thiên linh căn, thất khiếu toàn thông, lại thai nghén thần thai.

Hiện tại Triệu Thần như đại dương mênh mông, trong cơ thể nhìn như mặt trời kia, ẩn chứa sức mạnh hủy thiên diệt địa kinh khủng.

Tuy Triệu Thần chưa đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng hiện tại một thân sức mạnh đã đạt đến một trình độ cực kỳ kinh khủng.

Không hề khoa trương, sức mạnh hiện tại của Triệu Thần, một quyền có thể đánh nát một tiểu thiên thế giới, đánh chết Chuẩn Thánh bình thường.

Đây là một quá trình tích lũy lâu dài.

Triệu Thần đang mưu đồ đạo quả mạnh hơn.

Sau khi tham ngộ xong Hồng Mông Cửu Chuyển Thiên Công, Triệu Thần liền bắt đầu tham ngộ Khai Thiên Cửu Thức.

Nhưng Khai Thiên Cửu Thức huyền ảo vô cùng, một thức mạnh hơn một thức, cho dù là thức đầu tiên, Triệu Thần muốn hoàn toàn tham ngộ, ít nhất cũng phải cần vạn năm thời gian.

Đây là trong trường hợp đã lĩnh ngộ và nắm vững Hỗn Độn chi pháp tắc, nếu không thời gian này phải tăng gấp mười.

Tuy vạn năm thời gian đối với người trong Hồng Hoang chỉ là một lần bế quan, nhưng Triệu Thần không muốn lãng phí thời gian vào việc tham ngộ thần thông.

May mà có Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, có thể gia tốc tu luyện, tiết kiệm lượng lớn thời gian.

Nhưng trong lúc Triệu Thần bế quan, trong Thiên Đình.

Đế Tuấn từ trong động phủ cung điện bước ra, thương thế của hắn tương đối nhẹ, không bế quan quá lâu.

Nhưng khi nhìn thấy một Thiên Đình tan hoang, Đế Tuấn lập tức sắc mặt hơi trầm xuống.

“Chuyện gì vậy?

Cửu Anh đâu?” Đế Tuấn nhìn mọi thứ xung quanh, trong mắt lóe lên một tia sáng lạnh. "Phịch!" một vị Yêu Vương cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đột nhiên quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt bi thương nói: "Yêu Hoàng, Cửu Anh Yêu Thánh...

đã vẫn lạc!" "?!" Đế Tuấn tiên tâm chấn động, sau đó lửa giận ngút trời, gằn giọng quát: "Là Vu tộc sao?" "Không, là Nhân tộc!" "Không thể nào, Nhân tộc yếu ớt như vậy, sao có thể giết được Cửu Anh?" Đế Tuấn nổi giận, buông lời chửi mắng.

Sau đó, vị Yêu Vương kia liền kể lại toàn bộ sự việc. "Ý của ngươi là, tên Thánh Sư Nhân tộc kia, một mình hắn đã khiến Thiên Đình của ta máu chảy thành sông?

Đạp nát cả Lăng Tiêu!" "Không... không sai, hắn còn tuyên bố, nếu Yêu tộc dám giết thêm một người của Nhân tộc, hắn sẽ giết sạch Yêu tộc trong thiên hạ." Vị Yêu Vương kia trong lòng run lên, nhớ lại cảnh tượng ngày hôm đó, đến giờ vẫn còn thấy sợ hãi. "Phế vật!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, khí tức kinh khủng bao trùm cửu tiêu, khiến chư thiên đều phải run rẩy. "Nhân tộc nhỏ bé, dám xúc phạm uy nghiêm Thiên Đình của ta!

Còn có tên Thánh Sư Nhân tộc kia, ta sớm đã có cách đối phó, thông báo cho Côn Bằng xuất quan, suất lĩnh mười vạn Yêu Vương, đồ diệt Nhân tộc!" Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, trong mắt dâng trào sát ý ngập trời. "Ầm ầm ầm!" Không lâu sau, Đế Tuấn dẫn theo Yêu Sư Côn Bằng, sau lưng là mười vạn Yêu Vương, mỗi người đều là Đại La Kim Tiên, còn có thiên vạn đại quân Yêu tộc, thanh thế vô cùng hùng hậu.

Đại quân Yêu tộc mênh mông cuồn cuộn, thẳng tiến về phía bộ lạc Nhân tộc. "Thánh Sư Nhân tộc dám sỉ nhục Thiên Đình ta như vậy, nhất định phải phanh thây vạn đoạn!" Trong mắt Côn Bằng lóe lên tia máu, lạnh lùng nói.

Bộ lạc Toại Nhân Thị, là một trong những bộ lạc lớn của Nhân tộc, nằm ở rìa ngoài cùng của lãnh địa Nhân tộc, thuộc về những bộ lạc lớn của Nhân tộc.

Trong bộ lạc Toại Nhân Thị có mấy trăm vạn người, lúc này đang bận rộn với công việc của mình.

Bất chợt, bầu trời mây đen cuồn cuộn, sấm chớp vang dội, thiên vạn đại quân Yêu tộc giáng lâm trên bầu trời bộ lạc, thần uy mênh mông, sát khí lẫm liệt. "Bộ lạc Nhân tộc, coi thường uy nghiêm Thiên Đình, tội đáng bị tru diệt!" Giọng nói của Yêu Sư Đế Tuấn vang vọng khắp đất trời, thanh thế hùng hậu, tràn ngập uy áp vô tận.

Một luồng thần uy Đại La mênh mông bao trùm trời đất, ngay cả các vì sao cũng phải lu mờ. "Yêu Sư Đế Tuấn!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Khâm Nguyệt Thị lập tức xuất hiện trên bầu trời bộ lạc, gắt gao nhìn chằm chằm đại quân Thiên Đình. "Yêu Sư thượng tôn, một Nhân tộc cỏn con, chỉ một mình ta là đủ!" Trên mặt Côn Bằng lộ ra một nụ cười, trầm giọng nói. "Đi đi." Đế Tuấn khẽ gật đầu, dù sao cũng là đồ sát, Côn Bằng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại từng sáng tạo ra chữ viết của Yêu tộc, thực lực kinh khủng vô cùng, đối phó với Nhân tộc dễ như trở bàn tay.

Dù sao thì khí thế cũng đã đủ rồi. "Tên Thánh Sư Nhân tộc kia đâu?

Bảo hắn cút ra đây!" Côn Bằng lạnh lùng nhìn chằm chằm Toại Nhân Thị, nói. "Ngay cả Yêu Sư của Thiên Đình cũng đã đến." Toại Nhân Thị trong lòng nặng trĩu, Đế Tuấn vạn năm trước đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, nay đã là bán bộ Thánh Nhân, có thể dễ dàng hủy diệt Nhân tộc. "Không ra?

Vậy thì chết đi!" Côn Bằng nở một nụ cười tàn nhẫn, hiện ra bản thể chân thân, thần quang mênh mông bao phủ xuống. "Tế ngọc phù!" Toại Nhân Thị không chút do dự, lập tức tế ra ngọc phù do Triệu Thần để lại. "Ầm ầm ầm!" Một khắc sau, ngọn lửa ngút trời càn quét chư thiên, trời đất sụp đổ, cả bầu trời hóa thành một biển lửa, bản nguyên thần hỏa tàn phá, thiêu rụi cả thời không cửu thiên, hỗn độn pháp tắc băng diệt tinh hà vũ trụ.

Thần uy tàn phá trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, ngay cả hơn mười vạn sinh linh Yêu tộc cũng bị xóa sổ.

Thần diễm ngập trời, hủy thiên diệt địa! "A!" Một tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên vang lên, xé tim xé phổi.

Chương 46

"Côn Bằng!" Sắc mặt Đế Tuấn đột biến, vội vàng tế ra Hà Đồ Lạc Thư bảo vệ bản thân, tiến đến cứu Côn Bằng.

Khi Côn Bằng xuất hiện trước mặt mọi người, bộ dạng vô cùng đáng sợ.

Thân thể khổng lồ máu thịt be bét, nguyên thần sắp tan vỡ, rõ ràng là bị trọng thương.

Tất cả sinh linh Yêu tộc đều kinh hãi không thôi, thủ đoạn gì mà lại có uy năng kinh khủng đến vậy.

Nếu vừa rồi không có Đế Tuấn ra tay cứu giúp, e rằng Côn Bằng đã hoàn toàn vẫn lạc.

Toại Nhân Thị cũng sững sờ, dù trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng uy năng kinh khủng mà ngọc phù bộc phát ra cũng hoàn toàn vượt quá sức tưởng tượng của họ, bầu trời trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, toàn bộ biến thành một biển lửa, ngay cả hư không cũng bị thiêu rụi.

Cách bộ lạc Nhân tộc mấy ngàn vạn dặm, trên một ngọn tiên phong, có một động phủ tạm thời được mở ra.

Trong động phủ, Lão Tử ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, ánh sáng pháp tắc vờn quanh, tử khí lượn lờ.

Bây giờ ông đang tham ngộ pháp tắc, muốn thành thánh cần phải lập Nhân Giáo!

Đột nhiên, Lão Tử bỗng mở mắt, cảm nhận được luồng sức mạnh thần thông kinh khủng truyền đến từ bên ngoài, bèn bấm tay suy tính. "Nhân tộc có nạn!" Ánh mắt Lão Tử chợt lóe, không màng bế quan nữa, lập tức biến mất khỏi động phủ.

Đây chính là cơ duyên thành thánh a! "Nhân tộc, đáng chết!" Giọng nói của Đế Tuấn vang vọng khắp đất trời, lửa giận ngút trời, thần uy Chuẩn Thánh bao trùm trời đất, trực tiếp đánh ra vô thượng thần thông. "Ầm!" Một bàn tay khổng lồ xuất hiện trên bầu trời, ầm ầm hạ xuống.

Sắc mặt Truy Y Thị đột biến, đang chuẩn bị tế ra ngọc phù lần nữa thì bỗng nhiên chân trời xuất hiện một dải tử khí.

Tử khí mênh mông ba ngàn dặm, hóa thành từng đạo ánh sáng cát tường.

Lão giả cưỡi trâu xanh đến, dưới cây quải trượng đầu rồng, bàn tay pháp tướng khổng lồ kia lập tức bị đánh nát. "Thái Thượng ta ở đây, kẻ nào dám động đến Nhân tộc!" Lão Tử xuất hiện trên bầu trời Nhân tộc, cưỡi trâu xanh, đi theo con đường Thái Thượng Vong Tình. "Thái Thượng!" Thấy vậy, Đế Tuấn trán nổi gân xanh, không ngờ Lão Tử lại xuất hiện vào lúc này để che chở cho Nhân tộc. "Lão Tử đạo hữu, đây là ân oán giữa Thiên Đình của ta và Nhân tộc, mong ngài đừng xen vào thì hơn!" Đế Tuấn gắt gao nhìn Thông Thiên, vô cùng tức giận.

Lúc này Lão Tử tuy chưa thành thánh, nhưng đã là bán bộ Thánh Nhân.

Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, thực lực mạnh mẽ không cần bàn cãi, nếu Lão Tử gặp nạn, Ngọc Thanh và Thượng Thanh há có thể không quan tâm?

Chỉ riêng thân phận đệ tử của Thánh Nhân đã đủ dọa người.

Cả thiên hạ cũng phải nể mặt ba phần. "Nhân tộc và bần đạo có duyên, các ngươi lui đi!" Lão Tử nói giọng bình thản, nhưng xem tình hình, Thái Thượng Lão Tử đã quyết tâm bảo vệ Nhân tộc.

Bởi vì Thái Thượng Lão Tử biết, muốn thành thánh, nhất định phải dựa vào Nhân tộc.

Vì để thành thánh, vì để lập Nhân Giáo, cho dù sẽ kết nhân quả với Thiên Đình, dính vào khí lượng kiếp, ông cũng không hề tiếc nuối. "!" Đế Tuấn lập tức nổi giận, cố nén sự thôi thúc muốn ra tay, nhưng Lão Tử thực sự không thể đắc tội. "Đế Tuấn, nếu muốn động đến Nhân tộc, vậy bần đạo xin được hầu chuyện!" Lão Tử cũng không nói nhiều với Đế Tuấn, trực tiếp hạ chiến thư.

Bên phía Thiên Đình lập tức im lặng, đều nhìn về phía Đế Tuấn.

Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm như nước, bây giờ Côn Bằng trọng thương hấp hối, nếu cứ thế rút đi, chắc chắn sẽ mất hết mặt mũi.

Nhưng đánh với Lão Tử, chưa chắc đã chiếm được lợi thế, còn có thể chọc giận hai người còn lại của Tam Thanh.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, Đế Tuấn chỉ có thể chọn cách tạm thời rút lui. "Lão Tử, ngươi giỏi lắm!" Đế Tuấn để lại một câu độc địa, rồi đành phải mang theo Côn Bằng đang hấp hối và đại quân Thiên Đình rời đi. "Đa tạ Lão Tử thượng tiên ra tay tương trợ!" Toại Nhân Thị và mọi người liền hành lễ, cung kính nói. "Chuyện nhỏ." Lão Tử thản nhiên nói: "Ta và Nhân tộc quan hệ không hề tầm thường, ta muốn lập Nhân Giáo, không biết Nhân tộc có bằng lòng không?" "?" Toại Nhân Thị do dự một lúc rồi nói: "Việc này cần có sự đồng ý của Thánh Sư và Nữ Oa nương nương..." Không biết từ lúc nào, địa vị của Triệu Thần trong lòng Nhân tộc đã vượt qua cả Nữ Oa.

Cũng phải thôi, chuyện Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, chế tạo Đồ Vu Kiếm, thực sự quá khiến Nhân tộc thất vọng. "Ta hiểu rồi." Lão Tử ánh mắt lóe lên, bây giờ ông là người ngoài cuộc, muốn lập Nhân Giáo, phải được sự đồng ý của Triệu Thần và Nữ Oa. "Tiếp theo ta sẽ ở lại Nhân tộc trấn giữ, để tránh Yêu tộc tấn công, cho đến khi Thánh

Sư của Nhân tộc trở về." Để lại một câu, Lão Tử cưỡi trâu xanh rời đi, ông cũng là một người tinh tường, biết rằng phải cho Nhân tộc một ân huệ, nên đã ở lại trên một ngọn núi lớn bên ngoài bộ lạc Nhân tộc. "Đa tạ thượng tiên!" Thấy vậy, tất cả mọi người trong Nhân tộc liền hành lễ, cảm kích nói.

Vu tộc, bộ lạc Đế Giang.

Khi Triệu Thần bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu không khỏi sững sờ. "Vu Tôn, ngài đã kết thúc bế quan rồi sao?" Đế Giang ngơ ngác nhìn Triệu Thần, hỏi.

Triệu Thần tổng cộng bế quan trăm năm, họ cứ ngỡ lần bế quan này ít nhất cũng phải mất vạn năm.

Suy cho cùng, truyền thừa của Bàn Cổ không phải dễ dàng dung hợp như vậy, cho dù tư chất của Triệu Thần có yêu nghiệt đến đâu, cũng không thể nhanh như thế được. "Nếu không thì sao?" Triệu Thần nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu, thuận miệng nói. "À...

Vu Tôn, ngài đã hoàn toàn dung hợp truyền thừa của Phụ Thần rồi sao?" Đế Giang trong lòng có chút không chắc chắn, hỏi.

Nghe vậy, Triệu Thần gật đầu. "Vu Tôn không hổ là người được Phụ Thần chọn làm truyền nhân!" Chúc Dung hai mắt sáng rực, vẻ mặt đầy sùng kính nói.

Truyền thừa của Bàn Cổ không phải chuyện tầm thường, kết quả là Triệu Thần chỉ mất trăm năm đã hoàn toàn dung hợp.

Họ đâu biết rằng, Triệu Thần có Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô trong tay, có thể tăng tốc độ tu luyện lên mấy chục lần, bản thân lại dung hợp Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí, nắm giữ Hỗn Độn pháp tắc.

Việc tham ngộ những cảm ngộ mà Bàn Cổ để lại dễ như trở bàn tay.

Chính vì tham ngộ thần thông mới tốn mất trăm năm, nếu không thì mười năm đã xuất quan rồi. "Vu Tôn, bây giờ ngài định đi đâu?" Một lúc sau, Cộng Công nhìn Triệu Thần, hỏi. "Trở về Nhân tộc." Trong mắt Triệu Thần lóe lên tinh quang, lần này trở về phải tích thêm nhiều công đức mới được.

Dù có chút không nỡ, nhưng Triệu Thần chung quy vẫn là Thánh Sư của Nhân tộc, Thập Nhị Tổ Vu cũng không thể giữ lại nhiều hơn.

Sau khi Triệu Thần rời đi, các Tổ Vu không khỏi có chút tiếc nuối. "Vu Tôn nếu có thể ở lại bộ lạc Vu tộc của chúng ta thì tốt rồi." Hậu Thổ không khỏi cảm thán một tiếng, thuận miệng nói. "Muội muội không phải là có ý với Vu Tôn đấy chứ?" Chúc Dung cười cợt, trêu chọc.

Nghe vậy, Hậu Thổ lập tức giận dỗi nói: "Ta!

Ta nào có!!" "Nếu tiểu muội nói vậy, vậy thì là có rồi." Chúc Cửu Âm vẻ mặt bình tĩnh, gật đầu nói.

Chương 47

"Huynh trưởng!" Hậu Thổ lập tức tức giận dậm chân, rồi chạy đi mất.

Thấy vậy, các Tổ Vu không khỏi bật cười.

Lúc này, Triệu Thần đã trở về bộ lạc Nhân tộc. "Hử?" Vừa đến gần bộ lạc Nhân tộc, Triệu Thần đã thấy dấu vết của trận chiến, mặt đất một mảng cháy đen, nhiệt độ nóng bỏng vẫn chưa tan hết.

Trong hư không còn lưu lại luồng sức mạnh thần thông quen thuộc.

Triệu Thần hiểu ra Toại Nhân Thị đã sử dụng ngọc phù thần thông.

Trong nháy mắt, sắc mặt Triệu Thần lạnh đi, tưởng rằng Nhân tộc bị tấn công.

Nhưng khi thấy bộ lạc Nhân tộc vẫn còn nguyên vẹn, Triệu Thần mới hơi yên tâm một chút.

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên từ phía sau. "Triệu Thần sư thúc, bần đạo hữu lễ." Triệu Thần quay đầu lại, thấy một lão giả vô cùng siêu phàm thoát tục đang hành lễ với mình. "Lão Tử?" Chỉ thấy, Thái Thanh Lão Tử đang đứng sau lưng Triệu Thần với vẻ mặt cung kính, toàn thân tiên quang vờn quanh, vô cùng huyền diệu không linh.

Trong đôi mắt già nua của Lão Tử lại ánh lên tinh quang, thấy Triệu Thần trở về, ông khẽ chắp tay, trầm giọng nói: "Lão Tử bái kiến sư thúc." Nghe câu này, Triệu Thần biết ngay, xem ra Lão Tử sắp thành thánh rồi.

Lão Tử lập Nhân Giáo là do trời định.

Triệu Thần không đồng ý, Lão Tử cũng có thể đi tìm Nữ Oa.

Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ tìm mọi cách để Lão Tử thành thánh.

Trong tiểu thuyết Hồng Hoang, việc đi trước Lão Tử để lập Nhân Giáo là điều không thể.

Chỉ cần thuận theo Thiên Đạo, thì phải nghe theo Thiên Đạo.

Thiên Đạo muốn Lão Tử thành thánh, thì Lão Tử phải thành thánh, đi trước Lão Tử lập Nhân Giáo thì có ích gì?

Thiên Đạo có thừa nhận không?

Trừ khi giống như Triệu Thần, chứng đạo Hỗn Độn, thành thánh Hỗn Độn, mới có thể phớt lờ Thiên Đạo, không bị Đại Đạo khống chế.

Nhưng cũng chính vì vậy, Triệu Thần sẽ bị Đại Đạo coi là dị loại, là tồn tại cần phải xóa bỏ.

Cái gọi là lợi ích và rủi ro cùng tồn tại, Triệu Thần muốn siêu thoát Đại Đạo, siêu thoát Đại Tự Tại, muốn đi từng bước một, nhất định phải đi con đường đối lập với Đại Đạo.

Bởi vì Triệu Thần không thích bị người khác khống chế!

Một lúc sau, Triệu Thần toàn thân công đức kim quang lấp lánh, khí vận Nhân tộc gia tăng, nhìn Lão Tử thản nhiên nói: "Đã ngộ ra rồi sao?" Nghe vậy, Lão Tử gật đầu, nói: "Sư thúc quả nhiên thần thông quảng đại, một mắt đã nhìn thấu pháp của ta." "Vào trong nói chuyện đi." Triệu Thần dẫn Lão Tử vào trong Thánh Sư Điện.

Nhìn thấy Thánh Sư Điện, một kiện cực phẩm Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, Lão Tử không khỏi cảm khái trong lòng. "Thực không dám giấu, Triệu Thần sư thúc, lần này ta du ngoạn nhân gian, trong lòng có chút lĩnh ngộ, Nhân tộc chính là cơ duyên thành thánh của ta,

chỉ là hiện tại sư thúc là Thánh Sư của Nhân tộc, ta khó mà có được khí vận của Nhân tộc." "Ta thỉnh cầu sư thúc, chia cho ta một vị trí Thánh Sư của Nhân tộc." Lão Tử cũng không vòng vo tam quốc, nói thẳng.

Vì Triệu Thần và Hồng Quân ngang hàng, nên Lão Tử đành hạ mình gọi Triệu Thần là sư thúc.

Triệu Thần vẻ mặt bình tĩnh, thong thả thưởng thức tiên trà, không trả lời.

Thấy vậy, Lão Tử lặng lẽ lấy ra cây quải trượng đầu rồng trong tay, trầm giọng nói: "Sư thúc, bảo vật này chắc ngài cũng nhận ra, ngày xưa sư tôn giảng đạo, sư thúc vẫn luôn nhìn nó, hôm nay Lão Tử nguyện tặng nó cho sư thúc." Triệu Thần liếc nhìn cây quải trượng, cười nói: "Nếu một kiện Tiên Thiên Linh Bảo có thể đổi lấy kỳ tích thành thánh, ta cũng bằng lòng đổi." Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tuy quý giá, nhưng so với cơ duyên thành thánh, hoàn toàn không đáng nhắc tới. "À..." Lão Tử cười gượng, cũng hiểu rõ đạo lý trong đó, đừng nói là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng không sánh bằng, nhưng bảo ông lấy Thái Cực Đồ ra thì lại không nỡ.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, ánh mắt Lão Tử lóe lên, nghiêm nghị nói: "Sư thúc, ta nguyện lập đại thệ, nếu ngày sau ta chứng đạo Hỗn Nguyên, nhất định sẽ che chở cho Nhân tộc hưng thịnh." Nghe vậy, Triệu Thần trong lòng khẽ động, động tác trong tay dừng lại.

Nói thật, Triệu Thần thực sự không muốn cho Lão Tử cơ hội này, bởi vì Lão Tử sau khi lập Nhân Giáo, truyền xuống Kim Đan Đại Đạo, cũng không quan tâm đến sự sống chết của Nhân tộc.

Cho nên lời hứa này của Lão Tử khiến Triệu Thần có chút động lòng.

Dù sao thì, chỉ cần Hồng Hoang Thiên Đạo còn tồn tại, Lão Tử nhất định phải dựa vào việc lập Nhân Giáo để thành thánh.

Nếu Triệu Thần từ chối, chẳng khác nào tự dưng mất đi một đống lợi ích.

Nhưng tất cả đều là suy nghĩ trong lòng Triệu Thần, bề ngoài không hề biểu hiện ra.

Lão Tử nhìn thấy động tác nhỏ của Triệu Thần, biết rằng mình đã bắt đầu lay động được hắn. "Ngoài ra, ta nợ sư thúc một nhân quả lớn như vậy, sau này nếu sư thúc có bất cứ việc gì cần ta giúp đỡ, chỉ cần không phải là chuyện thương thiên hại lý, ta nhất định sẽ ra tay!" Lão Tử lại tăng thêm trù mã, hy vọng có thể khiến Triệu Thần đồng ý.

Suy cho cùng, bây giờ Triệu Thần mới là Thánh Sư của Nhân tộc, nếu Triệu Thần không đồng ý, trừ việc đi tìm Nữ Oa, thì dù có tốn bao nhiêu tâm tư cũng không thể truyền đạo trong Nhân tộc được.

Triệu Thần trầm ngâm một lúc, cuối cùng gật đầu, một nhân quả lớn của Lão Tử, cũng có trọng lượng.

Hơn nữa, dù Triệu Thần từ chối, dưới đại thế của Thiên Đạo, Lão Tử sớm muộn gì cũng sẽ thành thánh, chẳng bằng làm một việc thuận nước đẩy thuyền. "Được." "Đa tạ sư thúc." Lão Tử lập tức mừng rỡ, tuy cái giá phải trả không nhỏ, nhưng cuối cùng cũng có được cơ duyên thành thánh.

Triệu Thần liếc nhìn cây quải trượng đầu rồng, nhận lấy nó, sau đó dẫn Lão Tử ra ngoài Thánh Sư Điện, triệu tập tất cả Nhân tộc.

Không lâu sau, tất cả người của các bộ lạc Nhân tộc đều tập trung tại đây. "Chúng con bái kiến Thánh Sư!" Tất cả Nhân tộc quỳ rạp xuống đất, cung kính nói.

Khi tất cả Nhân tộc quỳ lạy, Lão Tử cảm nhận được luồng khí

vận mạnh mẽ vây quanh Triệu Thần, không khỏi trong lòng rùng mình. "Sư thúc hiện nay được Nhân tộc tôn sùng như vậy, luồng khí vận trên người cũng vô cùng mạnh mẽ." Lão Tử thầm nghĩ. "Từ hôm nay, Thái Thanh Lão Tử, là Thiên Sư của Nhân tộc, truyền đại đạo cho Nhân tộc." "Hống!" Lời vừa dứt, từ trong Thánh Sư Điện, một con rồng vàng khổng lồ mười vạn trượng ầm ầm bay ra, tỏa ra luồng khí vận mạnh mẽ. "Khí Vận Kim Long!" Lão Tử trong lòng run lên, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm con rồng vàng khí vận đang bay lên trời.

Con rồng vàng bay lượn trên trời, tỏa ra ánh sáng rực rỡ vô thượng.

Chỉ thấy Khí Vận Kim Long bay lượn một vòng trên trời, rồi ầm ầm chui vào cơ thể Lão Tử.

Lão Tử không phản kháng, ngược lại còn hưởng thụ, Khí Vận Kim Long đã công nhận ông.

Trong khoảnh khắc, Lão Tử có thể cảm nhận được một cảm giác huyền diệu, ý niệm thông suốt, vạn vật rõ ràng.

Sau đó Khí Vận Kim Long yên tĩnh cuộn mình bên cạnh Triệu Thần, cuối cùng hóa thành một tia sáng vàng, chui vào trong cơ thể Triệu Thần. "Ta là Thái Thanh Lão Tử, nay lập Nhân Giáo, truyền Kim Đan Đại Đạo cho Nhân tộc, giáo hóa chúng sinh Nhân tộc, mong Thiên Đạo chứng giám!" "Ầm ầm ầm!" Thiên Đạo có cảm ứng, giáng xuống công đức kim quang, bao trùm Lão Tử.

Nhìn Lão Tử đang tắm mình trong kim quang, tất cả Nhân tộc đều cúi đầu lạy, cung kính nói: "Bái kiến Thái Thanh Thiên Sư!" Trong đám người, một đứa trẻ bốn tuổi ngơ ngác nhìn Lão Tử ở trên, trong mắt ánh lên vài phần lanh lợi. "Huyền Đô, đừng nghịch ngợm, mau bái kiến Thiên Sư." Mẹ của đứa trẻ kéo con, vội vàng nói.

Trong bộ lạc Nhân tộc, Lão Tử tắm mình trong công đức kim quang, cả người trông vô cùng thần thánh.

Lão Tử ngồi xếp bằng trong hư không, từng tia lĩnh ngộ hiện lên trong đầu. "Kim, là vật cứng cáp, vĩnh cửu không hoại; Đan, là vật tròn trịa, sáng bóng không khuyết." "Trời đất vạn vật đều do khí mà thành hình, nên biết khí ở trong người, người ở trong khí, khí tụ thì sinh, khí vong thì tử.

Người giỏi vận khí, bên trong để dưỡng sinh, bên ngoài để trừ bệnh." Lão Tử miệng nói chân ngôn, kim liên nở rộ, khí huyền diệu lượn lờ, truyền xuống Kim Đan Đại Đạo.

Mỗi một câu chân ngôn, truyền vào tai mọi người, liền hóa thành pháp lực thuần túy, giúp họ tỉnh ngộ.

Chương 48

Dưới sự bao phủ của huyền quang, tất cả Nhân tộc đều đang lĩnh ngộ Kim Đan Đại Đạo, không ăn không ngủ, dù là thân thể phàm nhân, cũng tiến vào cảnh giới tịch cốc.

Trong nháy mắt, đã qua ngàn năm.

Những người lĩnh ngộ Kim Đan Đại Đạo, như thể mở ra cánh cửa của một thế giới mới, tu vi tiến bộ vượt bậc.

Trong đó, đứng đầu là Toại Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị, chỉ trong ngàn năm, tu vi trực tiếp vượt qua cảnh giới Kim Tiên, bước vào Thái Ất Kim Tiên, mãi cho đến khi đạt Thái Ất Kim Tiên đại viên mãn mới dừng lại.

Ngoài ba tổ của Nhân tộc, những người khác cũng có một bộ phận thành công đột phá đến cảnh giới Chân Tiên.

Triệu Thần truyền Tạo Hóa Tiên Kinh, và Kim Đan Đại Đạo được Thiên Đạo công nhận, tự nhiên có sự khác biệt.

Kim Đan Đại Đạo mới càng phù hợp với Thiên Đạo!

Giúp ích cho việc tu hành của Nhân tộc! "Ta đã truyền xuống Kim Đan Đại Đạo, công đức viên mãn." "Thiên Đạo ở trên, ta là Thái Thanh Lão Tử, nay lập Nhân Giáo, giáo hóa Nhân tộc, truyền pháp Đại Đạo, để chứng Hỗn Nguyên chi đạo, đắc đạo thành thánh!" Khi lời nói của Lão Tử truyền ra, lập tức vang dội khắp Hồng Hoang đại địa, mỗi một sinh linh Hồng Hoang đều nghe thấy.

Trong cơ thể Lão Tử bùng phát ra một luồng thánh uy mênh mông, bao trùm vũ trụ thời không, tử khí đông đến ba ngàn vạn dặm, trời sinh dị tượng, vô cùng hiển hách. "Chúc mừng Thái Thanh giáo chủ

chứng đạo Hỗn Nguyên, vạn kiếp bất diệt!" "Chúc mừng sư huynh chứng đạo Hỗn Nguyên, vạn kiếp bất diệt!" "Chúc mừng sư huynh chứng đạo Hỗn Nguyên, vạn kiếp bất diệt!" Trong Hồng Hoang, vô số đại năng hướng về phía bộ lạc Nhân tộc, đồng loạt thi lễ, ngay cả hai vị sư đệ của Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng đã đến. "Thiện." Lão Tử thản nhiên gật đầu.

Lúc này, trong lòng các đại năng Hồng Hoang đều vô cùng kinh ngạc, Lão Tử cũng đã thành thánh, giống như Nữ Oa, đều thành thánh trong Nhân tộc, Nhân tộc rốt cuộc có gì huyền diệu?

Trong khoảnh khắc, trên mặt đất kỳ lân hiện điềm lành, đầy trời kim liên rơi xuống, ánh sáng vàng chiếu rọi chư thiên vũ trụ, trời đất rung chuyển, tiếng vang ầm ầm, vô tận điềm lành bay lượn khắp trời, mây lành tụ lại, hào quang vạn đạo, tiên hạc, thú lành bay lượn chạy nhảy.

Âm dương ngũ hành linh quang lấp lánh, khắp nơi thanh liên hiện hóa, hóa thành huyền linh chi quang, ban phước cho chúng nhân.

Trong huyền quang, Nhân tộc nhờ đó mà được lợi, ba tổ của Nhân tộc còn đột phá bình cảnh Chân Tiên đại viên mãn, tu thành Kim Tiên.

Đột nhiên, Triệu Thần cảm giác được một chút dị động, chỉ thấy từ núi Khổng Tước ở phương đông đột nhiên bay ra một quả trứng khổng lồ màu xanh.

Chỉ thấy trong quả trứng xanh khổng lồ, ngũ hành linh quang lấp lánh, rung động dữ dội, dường như có dấu hiệu sắp phá vỏ.

Bây giờ đã thành Thánh Nhân, Lão Tử nhìn thấy quả trứng xanh không khỏi sững sờ, sau đó không khỏi có chút lĩnh ngộ, thiên nhân cảm ứng.

Trứng xanh ra đời, Lão Tử thành thánh.

Quả trứng này ra đời cùng với cơ duyên thành thánh của Lão Tử, định sẵn là người đứng đầu dưới Thánh Nhân. "Ra đời vào lúc này, cũng là có duyên với bần đạo, bần đạo liền ban cho một phen tạo hóa." Chỉ thấy Lão Tử điểm ra một tia kim quang, dung nhập vào trong quả trứng khổng lồ.

Lập tức quả trứng kia rung động càng dữ dội hơn, điên cuồng thôn phệ thiên địa linh khí, vô tận ngũ hành linh khí bị thôn phệ, ngũ sắc thần quang rực rỡ.

Không lâu sau, trên vỏ trứng xuất hiện vô số vết nứt, một đạo ngũ sắc thần quang bay vút lên trời, hóa thành một con công có màu sắc sặc sỡ.

Cuối cùng con công kia hóa thành một thiếu niên áo xanh, rơi xuống trước mặt Lão Tử. "Khổng Tuyên đa tạ Thánh Nhân ban cho tạo hóa." Sau đó lại hành lễ với Triệu Thần: "Khổng Tuyên bái kiến Nhân tộc Thánh Sư." "Khổng Tuyên, ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng bái ta làm thầy không?" Thấy Khổng Tuyên ra đời, Triệu Thần vội vàng nói.

Đây có thể nói là người đứng đầu dưới Thánh Nhân, Tiên Thiên Ngũ Hành Thần Quang có thể quét sạch trời đất, quét sạch pháp bảo thiên hạ.

Bây giờ không thu thì còn đợi đến bao giờ, kẻo bị Lão Tử bên cạnh thu mất. "!

Khổng Tuyên bằng lòng bái lão sư làm thầy!" Triệu Thần là Hỗn Độn Chuẩn Thánh, với căn nguyên của Khổng Tuyên đương nhiên có thể cảm nhận được, hắn lập tức mừng rỡ quỳ xuống dập đầu nói.

Lão Tử bên cạnh há miệng, nhưng khi thấy Triệu Thần đã nhanh tay thu đồ đệ, cũng đành thôi.

Thực ra trong tình tiết nguyên bản, Khổng Tuyên ban đầu theo Nữ Oa.

Lão Tử cũng là được Nữ Oa đồng ý mới lập được Nhân Giáo.

Nhưng bây giờ Khổng Tuyên đã theo Triệu Thần.

Nói đúng ra là, đại thế Hồng Hoang không đổi, tiểu thế có thể đổi, không ảnh hưởng đến Thiên Đạo, nên Thiên Đạo sẽ không quan tâm.

Lúc này Khổng Tuyên đã có tu vi Kim Tiên, nhờ vào tạo hóa vừa rồi của Lão Tử.

Nếu không, Khổng Tuyên tuy căn nguyên sâu dày, nhưng hóa hình ra tối đa cũng chỉ là cảnh giới Chân Tiên. "Khổng Tuyên, bái kiến sư tôn!" Khổng Tuyên hành đại lễ tam bái cửu khấu, cung kính nói.

Triệu Thần gật đầu, lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo mà trước đó đã lấy được từ Phân Bảo Nhai, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, ban cho Khổng Tuyên, coi như lễ bái sư.

Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, nguyên bản là của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong thời kỳ Phong Thần, được Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Cụ Lưu Tôn làm bảo vật, có thể khắc chế tiên thiên ngũ hành.

Cũng chính vì Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, Cụ Lưu Tôn mới khống chế được đệ tử Thổ Hành Tôn biết pháp thuật độn địa, sau đó quy về Đại Chu.

Bây giờ Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, tặng cho Khổng Tuyên có Tiên Thiên Ngũ Hành Chi Quang, chính là tương đắc ích chương.

Một cái khống chế, một cái quét, một công, một phòng! "Đa tạ sư tôn ban bảo!" Khổng Tuyên lập tức mừng rỡ, khấu đầu hành lễ nói. "Ta là Thái Thanh Thánh Nhân, hôm nay nhờ nhân quả của Nhân tộc mà thành thánh, sẽ che chở cho Nhân tộc hưng thịnh." Lời nói của Lão Tử, ngôn xuất pháp tùy, cho dù không có sự gia trì của Thiên Đạo chi

lực, cũng rõ ràng truyền vào tai của mỗi một sinh linh.

Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người trên Hồng Hoang đại địa đều nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, ý của Lão Tử là đang nói cho tất cả mọi người, Nhân tộc có ta bao bọc, muốn động thủ với Nhân tộc, thì phải tự lượng sức mình.

Triệu Thần khẽ gật đầu, cách làm này của Lão Tử khiến hắn khá hài lòng. "Triệu Thần sư thúc, ta nay đã đắc đạo, muốn trở về Thủ Dương Sơn bế quan, không làm phiền ngài nữa." Lão Tử nhìn Triệu Thần, nhẹ giọng nói.

Nói xong, Lão Tử liền hóa thành một làn khói xanh, biến mất tại nơi đây.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng lần lượt rời đi.

Cùng lúc đó, tại Oa Hoàng Thiên, trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa từ từ mở mắt, trong mắt tựa như có tinh hà vũ trụ luân chuyển, ánh lên vài phần kinh ngạc.

Thiên Ngoại Thiên, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Đạo Nhân cả người bao phủ trong tiên quang lượn lờ, trên đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp trôi nổi, tiên linh chi khí rơi xuống, vô cùng huyền diệu. "Tên nhóc này quả thực là biến số a..." Ngay cả Hồng Quân Đạo Nhân cũng có chút kinh ngạc, trong suy diễn của ông, thời kỳ Lão Tử thành thánh đáng lẽ phải muộn hơn, nhưng lại vì Triệu Thần mà đến sớm hơn.

Ngay cả thiên cơ cũng xuất hiện hỗn loạn, điều đó cũng có nghĩa là lượng kiếp trở nên khó lường hơn, không chỉ tăng thêm biến số, mà còn trở nên nguy hiểm hơn.

Tam Thập Tam Thiên, trong Thiên Đình.

Một bóng người xuất hiện bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện. "Bái kiến Đông Hoàng điện hạ!" Tất cả sinh linh Yêu tộc quỳ rạp xuống

đất, cung kính nói. "Chuyện gì vậy?" Đông Hoàng sau khi xuất quan phát hiện Thiên Đình có chút biến dạng, lập tức sắc mặt trầm xuống, hỏi.

Sau khi biết Triệu Thần đã đại náo Thiên Đình một trận, Đông Hoàng lập tức nổi giận, chửi mắng: "?

Lại là hắn!

Hỗn trướng, tên nhóc này đáng chết!" "Huynh trưởng, để ta đi diệt Nhân tộc đi." Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên một tia sáng lạnh, lạnh lùng nói. "Không được." Đế Tuấn tuy tức giận, nhưng vẫn giữ được lý trí, Lão Tử đã tuyên bố bảo vệ Nhân tộc, bây giờ đi tìm phiền phức cho Nhân tộc, chẳng khác nào công khai đắc tội với Thánh Nhân.

Chương 49

"Chuyện này, sớm muộn gì cũng phải thanh toán với Nhân tộc!" Trong mắt Đế Tuấn sát khí lẫm liệt, nghiến răng nói: "Nhưng đệ đệ, ta có việc phải đến Thái Âm Tinh một chuyến." "Thái Âm Tinh?" Đông Hoàng mắt sáng lên: "Lẽ nào huynh trưởng?" "Không sai!" Đế Tuấn gật đầu: "Bản đế có cảm ứng, lần này có liên quan đến ta, nên nhất định phải đi một chuyến!" "Vậy đệ đệ chúc huynh trưởng mã đáo thành công!" Đế Tuấn cười cười, sau khi xử lý xong công việc của Thiên Đình, liền rời khỏi Tam Thập Tam Thiên, hướng về phía Thái Âm Tinh.

Trong Thái Âm Tinh, tràn ngập vô tận nguyệt hoa chi lực, vô cùng mỹ lệ.

Một tòa cung điện tọa lạc trên Thái Âm Tinh, tuy không nguy nga tráng lệ, nhưng lại có thêm vài phần thanh u đạm nhã, trên biển hiệu dùng đại đạo phù văn khắc ba chữ Nguyệt Hoa Cung.

Nguyệt Hoa Cung, chính là Quảng Hàn Cung sau này.

Ngoài cung điện, một gốc Tiên Thiên Linh Căn tỏa ra ánh trăng mông lung, tiên quang vờn quanh, hoa nở rực rỡ, cành lá cây Nguyệt Quế theo gió lay động, tựa như được điêu khắc từ bạch ngọc.

Dưới cây Nguyệt Quế, bóng hình múa lượn, tiên tử múa trong mây, một vị tiên nữ đang tu luyện, ưu nhã động lòng người, không linh động lòng người, như một mình đứng trên đời, dung mạo xinh đẹp, bàn tay ngọc trắng ngần, ngón tay như rễ hành trắng, làm rung động lòng người.

Bên cạnh, một vị nữ thần khác điềm tĩnh thanh nhã, trông dịu dàng mê người, dịu dàng như nước, khiến người ta không khỏi nảy sinh

cảm giác thân thiết. "Thường Hi tiên tử vẫn đẹp động lòng người như vậy a." Giọng nói của Đế Tuấn đột nhiên vang lên, giáng lâm trên Thái Âm Tinh.

Thấy vậy, vị nữ thần đang tu luyện dừng lại, nói: "Tỷ tỷ, tên kia trên Thái Dương Tinh lại đến rồi." Thường Hi vẫn còn nhớ lời cảnh báo của Tiên Thiên Nguyệt Quế đối với hai chị em, nên không có thiện cảm với Đế Tuấn.

Hi Hòa từ từ đứng dậy, nhìn Đế Tuấn đang giáng lâm, khẽ thi lễ, cười nói: "Đế Tuấn đạo hữu, lần này đến Thái Âm Tinh của chúng ta có việc gì?" "Không có gì, lâu rồi không gặp, nên đến thăm hai vị tiên tử." Đế Tuấn thản nhiên cười, tự mình ngồi xuống bên bàn đá. "Cách đây không lâu Thiên Đình dường như đã trải qua một trận náo loạn, đạo hữu không cần trấn giữ Thiên Đình sao?" Hi Hòa đột nhiên mở miệng nói.

Nghe câu này, trong mắt Đế Tuấn lóe lên một tia lạnh lẽo, nhớ lại chuyện Triệu Thần đồ sát Thiên Đình, rồi lại nhớ đến việc Triệu Thần đã nuốt mất Hỗn Độn Chung của đệ đệ, không khỏi cảm thấy mất mặt trước Hi Hòa, lập tức nói. "Nhân tộc đã xúc phạm Thiên Đình ta như vậy, bản hoàng sớm muộn gì cũng sẽ đồ sát toàn bộ Nhân tộc." Nghe những lời này của Đế Tuấn, Hi Hòa không khỏi nhíu mày, nói: "Nếu không phải Thiên Đình giết người Nhân tộc để luyện Đồ Vu Kiếm, thì làm sao lại xảy ra chuyện này." "Hồng Hoang, cá lớn nuốt cá bé, thích giả sinh tồn, vốn là như vậy, Nhân tộc yếu ớt, có thể làm được gì, nếu có thể trở thành trợ lực cho bá nghiệp nhất thống của Thiên Đình ta, đó là vinh hạnh của họ." Đế Tuấn ngạo nghễ nói, thể hiện hùng tâm tráng chí của mình trước mặt Hi Hòa.

Hi Hòa trong lòng không khỏi sinh ra một tia không vui, nói: "Nhân tộc yếu ớt, đồ sát như vậy, có phần quá tàn nhẫn." Bản thân vì tin tức mà Triệu Thần để lại ngày xưa, Hi Hòa đã có cảnh giác với Đế Tuấn.

Bây giờ Đế Tuấn lại nói ra những lời khát máu như vậy.

Nếu là đối với Vu tộc, suy cho cùng hai tộc tranh đấu, cũng không sao, nhưng đối mặt với Nhân tộc yếu ớt, lại đồ sát như vậy, khiến Hi Hòa cảm thấy quá đáng.

Đặc biệt là sau khi Thánh Sư Nhân tộc đại náo Thiên Đình, Đế Tuấn lại càng muốn làm tới. "Hi Hòa tiên tử, uy nghiêm của Thiên Đình không thể xúc phạm, tên Thánh Sư Nhân tộc kia cuồng vọng vô cùng, lại còn giết người thành tính, bản hoàng đến lúc đó sẽ trấn sát hắn, cũng là thay trời hành đạo." Đế Tuấn thấy phản ứng của Hi Hòa có chút không đúng, đành phải chuyển chủ đề, nói: "Lần này ta bế quan có chút đột phá, vừa hay cùng tiên tử giao lưu một phen." Chỉ là lúc này Hi Hòa đã không còn hứng thú nói chuyện tiếp với Đế Tuấn.

Chỉ nói chuyện phiếm một lát rồi đuổi Đế Tuấn đi.

Thấy vậy, Đế Tuấn cũng không ở lại lâu, trở về Thái Dương Tinh. "Muội muội, ta muốn hạ phàm một chuyến." Hi Hòa đứng trên Thái Âm Tinh, nhìn xuống Hồng Hoang đại địa bên dưới, đột nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Thường Hi sững sờ, nói: "Tỷ tỷ, hạ phàm làm gì?" "Ta muốn đến Nhân tộc đi một chuyến, xem vị Thánh Sư Nhân tộc kia có thật như Đế Tuấn nói không." Trong đôi mắt đẹp của Hi Hòa ánh lên vài phần dị sắc, nhẹ giọng nói.

Khi Hi Hòa hạ phàm, đại thế của trời đất không khỏi xuất hiện những biến đổi nhỏ.

Trong bộ lạc Nhân tộc, sau khi Lão Tử rời đi, Triệu Thần lấy ra một quả, đó là quả do một trong mười đại Tiên Thiên Linh Căn là cây Tiên Hạnh kết thành, mỗi lần chỉ kết hai quả, không chỉ có thể giúp người ta chứng đạo, mà còn có thể ngẫu nhiên lĩnh ngộ được một trong hai loại pháp tắc là phong và lôi.

Sau khi ban hai quả này cho Khổng Tuyên, Triệu Thần lại tích thêm được công đức.

Công đức tiêu hao gần hết rồi, cũng đến lúc tích thêm một ít công đức trong Nhân tộc.

Giai đoạn này của Triệu Thần, mỗi lần thăng cấp, lượng công đức tiêu hao đều là một con số thiên văn. "Hôm nay, ta sáng tạo ra cách thắt nút dây để ghi chép, lập nên đạo kế số cho Nhân tộc." "Hôm nay, ta tạo ra đạo âm luật, sáng tạo ra âm thanh của trời cho Nhân tộc." "Hôm nay, ta sáng tạo ra văn tự của Nhân tộc, lập nên đạo ghi chép cho Nhân tộc." "Hôm nay, ta dạy cho Nhân tộc đạo trồng trọt, tự cung tự cấp, không còn chịu nỗi khổ đói rét." Triệu Thần tìm những loại lương thực mọc gần đó, dạy Nhân tộc xem mây, đoán mưa, bón phân, định mùa màng. "Ầm ầm ầm!" Công tích như vậy, tự nhiên dẫn đến dị tượng trời đất, một lượng lớn công đức kim quang bao trùm Triệu Thần.

Công tích này ảnh hưởng sâu rộng, công đức thiên thu, còn nhiều hơn công đức thu được từ việc truyền đạo lần trước.

Ngoài ra, Triệu Thần còn dạy Nhân tộc tạo ra cày bừa, dùng để canh tác.

Bất chợt, vô số trật tự thần liên vờn quanh, tinh hà vũ trụ diễn hóa, sông dài khí vận lại hiện ra.

Trên đỉnh đầu Triệu Thần, công đức kim hoa hiện hóa, dần dần ngưng tụ, hoa nở trên đỉnh đầu, tỏa ra thần quang vô hạn.

Công đức hoa nở, công đức luân hiện, trong khoảnh khắc lại kinh động rất nhiều đại năng Hồng Hoang! "Trời ơi, Công Đức Kim Hoa!" "Công Đức Kim Hoa của Nhân tộc đã nở rồi?" "Khí vận của Nhân tộc cũng quá mạnh rồi chứ?" Trên bộ lạc Nhân tộc, công đức kim liên từ từ nở rộ, một phẩm, hai phẩm, ba phẩm, bốn phẩm.

Phải biết rằng khí vận càng cao, công đức kim liên càng tốt.

Ngày xưa Thiên Đình thành lập, công đức kim liên cũng chỉ nở được chín phẩm, đã là một cực hạn.

Nhưng đây chỉ là bắt đầu!

Đột nhiên, hoa nở đến phẩm thứ mười! "Ầm ầm ầm!" Bất chợt, trên bầu trời Hồng Hoang, một đóa kim liên khổng lồ hiện hóa, hoa nở mười phẩm, công đức kim sắc hào quang chiếu rọi cửu thiên, ánh hoa rực rỡ bay lượn khắp trời, vô số đại năng Hồng Hoang đều ngây người. "Là ai!

Trời giáng công đức kim liên, hoa nở mười phẩm!" Trong khoảnh khắc, vô số đại năng bị kinh động, lần lượt tỉnh lại từ trong bế quan, nhìn đóa kim liên khổng lồ trên trời, trong mắt đầy vẻ kinh hãi.

Từ khi khai thiên lập địa đến nay, trừ một số ít người có đại công đức, cơ bản không có sinh linh nào có thể làm được điều này, chín phẩm đã là cực hạn. "Ầm!" Khi mọi người còn chưa hết kinh ngạc, trên trời vang lên một tiếng động lớn, đóa kim liên khổng lồ nở ra phẩm thứ mười một.

Vạn ngàn thú lành cất tiếng hót, tiên hạc bay lượn, hào quang vờn quanh, ngàn vạn tia sáng lành chiếu rọi cửu thiên, còn có kỳ lân chín màu hiện thế, điềm lành vô tận. "Lại... mười một phẩm!" Tất cả các đại năng đều không ngồi yên được nữa.

Đông Côn Luân, Tây Côn Luân, Thủ Dương Sơn, Linh Thứu Sơn, U Minh Huyết Hải, Thiên Đình, Vu tộc, Vạn Thọ Sơn...

Vô số đại năng bước ra khỏi động phủ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm dị tượng trên trời. "Rốt cuộc là chủng tộc nào, ngưng tụ được khí vận lớn như vậy!" "Nhân tộc!" Trong lòng mỗi đại năng đều như sóng cuộn biển gầm, vừa kinh ngạc vừa ngưỡng mộ, khí vận

mạnh mẽ như vậy, nếu có thể nắm giữ, thành tựu ít nhất cũng là bán thánh a!

Nếu có đại cơ duyên, tuyệt đối là tôn vị Thánh Nhân!

Đột nhiên, trời đất tỏa ra từng đạo tử khí, đầy trời tử khí hiện hóa, công đức kim liên nở ra mười hai phẩm, ban phước cho đại địa. "Mười hai phẩm!!!" "Nhân vật chính của trời đất!

Nhân vật chính của trời đất!" "Vô lượng thiên tôn, chuyện gì vậy?

Hồng Hoang lại có thêm một nhân vật chính của trời đất xuất hiện sao?

Nhân vật chính của trời đất không phải là Yêu tộc sao?!" Một khắc sau, tất cả mọi người đều không ngồi yên được nữa, lần lượt suy diễn thiên cơ. "Nhân tộc!!" Trên Thiên Đình, Đế Tuấn ánh mắt lộ vẻ lạnh lùng, vừa mới từ Thái Âm Tinh trở về, bị một bụng tức, không ngờ trên đại địa Nhân tộc lại nở ra một đóa hoa công đức lớn như vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng đứng bên cạnh, ánh mắt lạnh lùng, nhưng không nói gì. "Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương tạo ra, lại có Thái Thanh đạo tôn thành thánh, có khí vận này cũng là lẽ thường, nhưng Nhân tộc vẫn phải chịu sự quản hạt của Thiên Đình ta." Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng càng thêm kiên định ý định đồ sát Nhân tộc.

Tối thiểu phải đồ sát Nhân tộc đến mức có thể khống chế.

Hồng Hoang vốn là thế giới cá lớn nuốt cá bé, ăn và bị ăn, giết và bị giết.

Khí vận mạnh thì sao?

Chương 50

Chính vì khí vận của Nhân tộc mạnh, nên mới phải đi đồ sát.

Khí vận của Yêu tộc có yếu không?

Khí vận của Vu tộc có yếu không?

Chẳng phải vẫn đánh nhau túi bụi.

Cuộc chiến tranh giành ngôi vị nhân vật chính của trời đất, chính là cuộc chiến khí vận.

Có thể nói, nếu không phải Nhân tộc là chủng tộc do Nữ Oa nương nương sáng tạo, thậm chí sẽ hoàn toàn đồ diệt Nhân tộc, không để lại một chút mầm mống nào.

Bên kia, tại bộ lạc Nhân tộc, Triệu Thần không ngừng tích lũy công đức.

Toàn thân hiện lên từng vòng công đức luân, sau lưng hiện hóa đại thế giới Phù Đồ, dưới chân là biển cả mênh mông, như ánh trăng thần thánh, hai dòng sông dài thời không và tuế nguyệt hiện hóa, diễn hóa vạn ngàn thế giới thời không, như ma thần giáng lâm.

Trên người Triệu Thần đầy những đại đạo thần văn, hỗn độn chi pháp tắc hóa thành vô số phù văn, hiện lên trên bề mặt cơ thể màu vàng, đè bẹp hư không. "Thương!" Triệu Thần bỗng mở mắt, một điểm sáng ở mi tâm lóe lên, tỏa ra đại thế giới Hỗn Độn, diễn hóa chư thiên thời không, giam cầm trời đất hư không, có thể giam cầm đại năng thiên hạ! "Thiên phú thần thông!" Triệu Thần trong lòng vui mừng, sau khi lột xác thành Hỗn Độn Linh Căn, cùng với thực lực không ngừng tăng cường, hắn đã thức tỉnh thiên phú thần thông, Hư Không Hỗn Độn!

Thiên phú thần thông này, sẽ tiếp tục được tăng cường cùng với thực lực của Triệu Thần, ngay cả Thánh Nhân cũng có thể giam cầm.

Sinh linh Hồng Hoang, hễ ai thức tỉnh thiên phú thần thông, đều là đại năng mạnh mẽ, ví như bản mệnh thần thông Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, thân là Chuẩn Thánh, lại có thể giam cầm Thánh Nhân.

Toàn thân Triệu Thần dị tượng vờn quanh, thần uy mênh mông, bao trùm vạn pháp thiên địa, tỏa ra uy năng coi thường thiên hạ.

Công đức kim liên hoa nở mười hai phẩm, toàn thân có mười một vòng công đức kim luân.

Với trạng thái hiện tại của Triệu Thần, một ý niệm có thể phá nát tinh hà vũ trụ, một thần thông xóa sổ vạn ngàn đại thế giới, đại năng Chuẩn Thánh cũng khó lòng địch nổi!

Lúc này bên ngoài bộ lạc Nhân tộc, Hi Hòa vừa tiến vào phạm vi bộ lạc, thấy khắp nơi kim liên nở rộ, dị tượng liên tiếp, lập tức kinh ngạc không thôi.

Bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện.

Triệu Thần chỉ cảm thấy mạnh mẽ chưa từng có, siêu thoát trên thời không tuế nguyệt, trong vô lượng lượng kiếp, bất tử bất diệt, vĩnh hằng đại tự tại.

Như thể có thể trấn áp vạn pháp thiên địa.

Đây chính là thần uy của công đức kim liên hoa nở mười hai phẩm...

Còn về việc gây ra náo động cho vô số đại năng, hắn không quan tâm nữa.

Ngưng tụ xong hoa công đức, Triệu Thần liền bước ra khỏi Thánh

Sư Điện.

Thời gian bế quan không dài, Khổng Tuyên và Toại Nhân Thị vẫn đang bế quan. "Bái kiến Thánh Sư." Nơi Triệu Thần đi qua, tất cả Nhân tộc đều cung kính hành lễ, đối với Triệu Thần vô cùng tôn kính.

Nhớ lại dị tượng trời đất vừa rồi, các lão tổ Nhân tộc đều đoán là do Triệu Thần gây ra, nhưng không ai chủ động hỏi.

Bây giờ Triệu Thần, là tín ngưỡng tinh thần của tất cả Nhân tộc, có uy nghiêm tuyệt đối, ngay cả Nữ Oa, thân là Thánh Mẫu của Nhân tộc nhưng chưa từng xuất hiện, uy vọng cũng mơ hồ bị che lấp. "Thánh Sư, mấy ngày trước có một vị tiên tử đến bộ lạc Nhân tộc của chúng ta." Đột nhiên, Khâm Nguyệt Thị đến trước mặt Triệu Thần, nhẹ giọng nói.

Nghe vậy, Triệu Thần nhướng mày, nhìn về phía một mảnh ruộng.

Chỉ thấy Hi Hòa đang theo một phụ nhân Nhân tộc, học cấy mạ gieo hạt trong ruộng, tiếng cười trong trẻo không ngớt. "Gieo hạt như vậy là được rồi sao?" "Phải xem mây, đoán mưa sao?

Thật thần kỳ." Hi Hòa đứng trong ruộng, đôi mắt đẹp đầy vẻ kinh ngạc, đối với mọi thứ của Nhân tộc đều tràn đầy tò mò, giống như một đứa trẻ hiếu kỳ.

Lúc này Hi Hòa không giống như một tiên nữ không ăn khói lửa nhân gian, thoát tục, ngược lại đã hòa nhập vào trong Nhân tộc, trên quần áo cũng dính bùn đất, trông đầy vẻ đời thường. "Những thứ này đều là do Thánh Sư truyền thụ cho chúng ta, nếu không có Thánh Sư, làm sao chúng ta có thể sống an nhàn như vậy." Vị phụ nhân Nhân tộc kia vẻ mặt sùng kính, giải thích.

Hi Hòa tò mò hỏi. "Thánh Sư, không phải rất hung dữ sao?" "Ai nói vậy?" Nghe Hi Hòa nói, vị phụ nhân kia rất tức giận, nói: "Thánh

Sư không chỉ thần thông quảng đại, mà còn rất thân thiện với Nhân tộc chúng ta, nghe lão tổ nói, năm đó Yêu tộc đồ sát mười ức tộc nhân của chúng ta, Thánh Sư nổi giận, trực tiếp xông lên Thiên Đình, đạp nát Lăng Tiêu, nếu không có Thánh Sư, e rằng chúng ta đều bị Yêu tộc đồ sát hết rồi." "Thì ra là vậy." Hi Hòa vẻ mặt bừng tỉnh, ở Nhân tộc chỉ mới mấy ngày, nhưng đã có cảm khái hoàn toàn khác, Nhân tộc là một chủng tộc thần kỳ, Thánh Sư Nhân tộc dường như cũng không giống như Đế Tuấn nói.

Mỗi một người ở đây, sự tôn kính đối với Thánh Sư Nhân tộc đều là từ trong tâm, không giống như Đế Tuấn, dựa vào ngôi vị Yêu Hoàng và thực lực mạnh mẽ. "Thánh Sư!

Ngài đến rồi." Đột nhiên, tất cả Nhân tộc trong ruộng đều hành lễ, cung kính nói. "Thánh Sư?" Hi Hòa đứng trong ruộng, nhìn Triệu Thần ở trên, trong đôi mắt đẹp ánh lên vài phần dị sắc.

Hai người cách nhau chưa đến nửa dặm, cái nhìn đó, như thể xuyên qua hư không tuyên cổ.

Triệu Thần đánh giá nữ thần Hi Hòa trước mắt, Hi Hòa cũng đang đánh giá vị Thánh Sư Nhân tộc rực rỡ ẩn mình trước mắt.

Một khắc sau, toàn thân Triệu Thần tỏa ra ánh sáng của Đại Đạo.

Dù không hóa hình, nhưng lại khiến người ta không thể không muốn đi sâu vào trong đó, tìm hiểu cho rõ.

Thế giới Hồng Hoang, các loại sinh linh, vốn hình thù kỳ quái, nên Triệu Thần không hóa thành hình người, cũng không gây ra bất kỳ sự khác thường nào cho Hi Hòa. "Hi Hòa bái kiến Triệu Thần đạo hữu." Hi Hòa mỉm cười, mặt như hoa đào, lộng lẫy động lòng người. "Thái Âm Tinh Hi Hòa?" Triệu Thần sững sờ, không ngờ Hi Hòa lại ở bộ lạc Nhân tộc, sau đó nói: "Hi Hòa đạo hữu, lần này sao lại có thời gian đến bộ lạc Nhân tộc của ta?" "Nghe danh Nhân tộc đã lâu, nên đến tìm

hiểu một phen." Hi Hòa bước ra khỏi ruộng, cười nói: "Không biết Thánh Sư có hoan nghênh Hi Hòa không?" Chỉ thấy trên người Hi Hòa một đạo tiên quang lướt qua, bùn đất trên người liền biến mất, khôi phục lại vẻ đẹp rạng ngời như trước. "Vô cùng hoan nghênh, ha ha." Triệu Thần cười lớn, dẫn Hi Hòa đi dạo trong bộ lạc Nhân tộc. "Cái thứ gọi là đạo âm luật này, cũng là do đạo hữu sáng tạo ra sao?" Hi Hòa chỉ vào những người Nhân tộc bên cạnh đang thổi những khúc nhạc cổ động lòng người, hỏi. "Đúng vậy." "Âm luật là âm thanh của trời, nghe luật của đất, định bốn phương, giống như thắt nút dây ghi chép, văn tự của Nhân tộc, Nhân tộc dù tiên thiên không đủ, cũng có thể hậu thiên bù đắp, cái gọi là nhân định thắng thiên." "Hay cho một câu nhân định thắng thiên." Hi Hòa lập tức mắt sáng lên, kinh ngạc nói. "Đạo hữu trước đó đại náo Thiên Đình, e rằng Thiên Đình sẽ không dễ dàng bỏ qua, không biết đạo hữu có cảm nghĩ gì?" Hi Hòa đột nhiên nhắc đến Thiên Đình.

Triệu Thần ánh mắt đầy thâm ý nhìn Hi Hòa, từ từ nói: "Nhân tộc chỉ muốn sống an nhàn, người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng dưới lượng kiếp, sao có thể an nhàn, Thiên Đình nếu cứ cố chấp, vậy ta sẽ dẫn dắt Nhân tộc, giết ra một con đường máu!" Nói đến câu cuối cùng, vô cùng đanh thép.

Hi Hòa ngơ ngác nhìn Triệu Thần, sau một hồi tiếp xúc, phát hiện vị Thánh Sư Nhân tộc này hoàn toàn khác với Đế Tuấn, một người một lòng vì Nhân tộc không tiếc mọi thứ, một người lại chỉ vì cái gọi là bá nghiệp trời đất mà không tiếc mọi thứ.

Tối thiểu ở tầng thứ tinh thần, hai người không cùng một cấp độ. "Hi Hòa hiểu rồi." Hi Hòa gật đầu, mục đích của chuyến đi này đã đạt được, trong lòng cũng đã có quyết định.

Sau đó, Hi Hòa tạm thời định cư trong Nhân tộc, trải nghiệm thất tình lục dục của nhân gian, cảm nhận cuộc sống đa sắc màu trong

trăm năm ngắn ngủi của Nhân tộc.

Trong thời gian đó, cũng tận mắt chứng kiến Triệu Thần làm thế nào dạy dỗ Nhân tộc, dùng sức mạnh của mình để thay đổi tương lai của Nhân tộc.

Trăm năm sau. "Ầm ầm ầm!" Trời giáng công đức, một lượng lớn công đức kim quang bao trùm Triệu Thần.

Hi Hòa nhìn thấy cảnh này.

Trăm năm qua, cô không nhớ rõ đây là lần thứ mấy Triệu Thần nhận được thiên địa công đức rồi.

Chỉ biết rằng, mỗi ngày Triệu Thần cũng không tu luyện, chỉ mày mò những thứ kỳ lạ, rồi Thiên Đạo một cách khó hiểu lại giáng xuống công đức.

Chương 51

"Đạo hữu... rốt cuộc ngài đã làm gì vậy?" Cuối cùng Hi Hòa không nhịn được nữa, hỏi. "Thiên cơ bất khả tiết lộ." Triệu Thần cười, đem lượng lớn công đức dung luyện thành Công Đức Kim Luân.

Triệu Thần hết lần này đến lần khác sáng tạo, khiến Hi Hòa vô cùng kinh ngạc.

Nhìn Triệu Thần lại bắt đầu dạy Nhân tộc chế tạo chỉ nam xa, thứ đáng lẽ phải xuất hiện vào thời Hoàng Đế.

Nhưng bây giờ lại được Triệu Thần mày mò ra trước.

Chỉ nam xa vừa hoàn thành, lập tức trời giáng công đức, lại ngưng tụ được nửa vòng công đức kim luân. "Ừm, lại giáng công đức rồi." Hi Hòa vẻ mặt bình tĩnh đến tê dại, đối với việc này đã quen không thấy lạ.

Toàn bộ phản ứng của cô đối với chuyện này, có thể dùng ba câu để hình dung. "Ủa?

Trời lại giáng công đức?" "A!

Lại giáng công đức nữa à?!" "Ồ, giáng công đức." Đại diện cho toàn bộ tâm lý của Hi Hòa đối với cỗ máy thu thập công đức hình người Triệu Thần này.

Dù Hi Hòa đã tê dại, nhưng khi thấy nhiều công đức như vậy, trong lòng cũng nổi lên sóng gió.

Dù trong lòng ngưỡng mộ, nhưng cũng thật lòng vui mừng cho Triệu Thần.

Trong nháy mắt lại qua mười năm, dưới hình thức thu thập công đức điên cuồng như phiên bản nâng cấp của Triệu Thần, lại ngưng tụ

được ba vòng công đức kim luân, bây giờ đã có mười bốn vòng. "Đạo hữu, hay là nghỉ ngơi một chút đi." Hi Hòa không nhịn được nói, nếu chuyện ở đây bị người ngoài biết, e rằng sẽ khiến người ta phát điên.

Mỗi một lần sáng tạo dạy dỗ, đều sẽ dẫn đến công đức chi lực giáng xuống, khiến Hi Hòa kinh ngạc.

Ngoài ra, Nhân tộc cũng xảy ra một chuyện không lớn không nhỏ, Huyền Đô của Nhân tộc, bái nhập dưới trướng Lão Tử, trở thành thủ tịch đệ tử, khiến bộ lạc nơi Huyền Đô ở vô cùng hoan hỉ. "So với chúng ta vạn năm tu hành khổ cực như một ngày, phàm nhân tuy chỉ có trăm năm tuổi thọ, nhưng lại có được cuộc sống phong phú đa sắc màu hơn chúng ta nhiều a." Hi Hòa đứng bên cạnh Triệu Thần, nhìn những người Nhân tộc bận rộn, Hi Hòa không khỏi cảm khái. "Vậy thì cứ ở lại Nhân tộc luôn đi." Triệu Thần trêu chọc. "Lần này rời đi trăm năm, ta cũng phải trở về ở cùng muội muội, kẻo nó cô đơn." Trong mắt Hi Hòa ánh lên vài phần không nỡ, liếc nhìn Triệu Thần bên cạnh, cuộc sống an nhàn nhưng không kém phần náo nhiệt của Nhân tộc, khiến cô có chút lưu luyến không muốn rời. "Ngày sau có cơ hội lại đến, ta tự nhiên hoan nghênh." Triệu Thần khẽ cười, tiễn Hi Hòa đi.

Sau khi Hi Hòa đi, Triệu Thần nhìn Nhân tộc ngày càng phát triển lớn mạnh, trong lòng lại nảy sinh ý định ra ngoài du ngoạn lần nữa.

Hồng Hoang lớn như vậy, năm vạn năm sao có thể đủ?

Lần trước du ngoạn Đông Hoang, lần này du ngoạn Đông Hải là được rồi. "Ầm!" Đột nhiên, một đạo ngũ sắc thần quang bay vút lên trời, Khổng Tuyên xuất quan, thuận lợi đột phá, dưới tác dụng của Tiên Hạnh và các thần vật khác, không chỉ từ Kim Tiên sơ kỳ đột phá bình cảnh, chứng đạo Thái Ất Chân Tiên, mà còn đột phá đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Là người được sinh ra từ ngũ hành huyền quang chi lực và tiên thiên ngũ hành linh khí, Khổng Tuyên căn nguyên sâu dày, cộng thêm năng lượng tích lũy sau mấy chục vạn năm thai nghén, và một phen tạo hóa do Lão Tử ban cho, việc đột phá nhanh chóng đến Thái Ất Kim Tiên cũng là điều trong dự liệu. "Khổng Tuyên bái kiến sư tôn." Khổng Tuyên hóa thành một thanh niên, đến trước mặt Triệu Thần, cung kính nói.

Nghe vậy, Triệu Thần khẽ gật đầu, nói: "Xuất quan đúng lúc lắm, vi sư chuẩn bị du ngoạn đại địa, ngươi nay đã là Thái Ất Kim Tiên, hãy ở lại đây trấn thủ Nhân tộc." "Ta sẽ bố trí Chấn Thiên pháp trận xung quanh bộ lạc, phi Chuẩn Thánh không thể phá, Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng phải mất một ít thời gian, trận kỳ đây!" "Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn, chỉ cần có đệ tử ở đây, tuyệt đối sẽ không để bất kỳ ai làm hại Nhân tộc một phân!" Khổng Tuyên nhận lấy trận kỳ, ánh mắt nghiêm nghị, cung kính gật đầu, nói một cách đanh thép.

Sau khi xử lý xong công việc của Nhân tộc, Triệu Thần liền rời khỏi Nhân tộc.

Hắn định đến Đông Hải xem thử, xem ba hòn đảo tiên của mình, và vô số bảo tàng trên Đông Hải.

Qua một thời gian, tâm cảnh của Triệu Thần cũng có chút thay đổi, ý niệm càng thêm khoáng đạt, tu vi có phần tinh tiến, chẳng trách những đại năng kia sau khi bế quan nhiều năm đều muốn du ngoạn đại địa, tìm kiếm cơ duyên.

Không biết từ lúc nào, Triệu Thần đã đến bờ Đông Hải, đi đi dừng dừng, đã qua mấy trăm năm.

Đúng lúc này, hắn thấy bên bờ Đông Hải, có một thanh niên tu vi cao siêu đang đứng. "Thông Thiên?" Thông Thiên quay đầu lại, cung kính nói: "Bái kiến sư thúc." "Thông Thiên sao lại ở đây?" Triệu Thần

hỏi.

Nghe câu này, Thông Thiên không khỏi cười khổ một tiếng, lắc đầu nói: "Ta từ khi sư tôn truyền đạo đến nay, vẫn luôn khổ tư minh tưởng, nhưng chứng đạo Hỗn Nguyên đâu phải dễ dàng, thủy chung không tìm ra được con đường, bây giờ Nữ Oa nương nương đã chứng đạo, sư huynh cũng đã chứng đạo, Thông Thiên trong lòng rối loạn liền ra ngoài đi dạo, đợi khi phản ứng lại, đã ở Đông Hải rồi." "Ồ, ra là vậy." Mắt Triệu Thần lóe lên: "Đã đến rồi, không bằng cùng ta đi dạo Đông Hải?

Luyện tập một phen?" Triệu Thần nhìn Thông Thiên, thuận miệng nói. "Lời của sư thúc, Thông Thiên tự nhiên sẽ nghe theo." Thông Thiên cung kính mỉm cười nói.

Trong Tam Thanh, Thông Thiên là người tôn sư trọng đạo nhất. "Ha ha ha, vậy chúng ta đi, đi du ngoạn một phen!" Triệu Thần cười lớn, trong lòng thầm tính toán, bây giờ Thiên Đình đã lập, Lão Tử đã thành thánh, Nguyên Thủy xem ra cũng sắp, cộng thêm trận chiến Vu Yêu lần thứ nhất cũng đã kết thúc, cũng đến lúc nên điểm hóa cho Thông Thiên thành thánh rồi.

Nếu có thể kết một thiện duyên, không nói gì khác, Thông Thiên là người trọng nghĩa khí nhất.

So với Lão Tử, Triệu Thần càng muốn kết giao với Thông Thiên.

Trên mặt Triệu Thần lộ ra một nụ cười, sau đó hai người liền rời khỏi Hồng Hoang đại lục tiến về phía Đông Hải.

Dù là du ngoạn, nhưng dưới sự dẫn dắt cố ý của Triệu Thần, hai người không biết từ lúc nào đã đến trên biển sâu.

Trên đường đi, hai người thu được không ít bảo vật.

Sau một hồi du ngoạn, Thông Thiên đột nhiên trong lòng có cảm

ứng, đi về một hướng nào đó.

Một hòn đảo xuất hiện trước mặt họ.

Khói mây tỏa sắc, nhật nguyệt chiếu sáng.

Ngàn năm bách lão, vạn tiết hoàng tu.

Ngàn năm bách lão, đẫm sương đầy núi xanh rì, vạn tiết hoàng tu, ngậm khói một lối xanh um.

Tiên hạc cất tiếng, vang vọng cửu cao xa tít, loan phượng bay lượn, lông vũ ngũ sắc rực rỡ.

Bạch lộc, vượn đen lúc ẩn lúc hiện, sư tử xanh, voi trắng tùy ý đi lại.

Trên cả hòn đảo tiên, tiên linh chi quang lượn lờ, tiên vụ vờn quanh, là một động thiên phúc địa thượng hạng.

Triệu Thần đoán, quả nhiên đây chính là căn cơ của Thông Thiên, Kim Ngao Đảo! "Ồ, Đông Hải lại có phúc địa như vậy." Thông Thiên vẻ mặt ngạc nhiên, nhẹ giọng nói: "Ta cảm thấy hòn đảo này có duyên với ta." "Vậy thì đi thôi." Triệu Thần khóe miệng khẽ nhếch, cuối cùng cũng thấy được Kim Ngao Đảo trong truyền thuyết.

Hai người đặt chân lên Kim Ngao đảo, trong chốc lát đã có mười bóng người xuất hiện, trong đó chín người cưỡi huyền quang bạch lộc, nữ tính duy nhất thì cưỡi xích quang phi dực mã.

“Bái kiến tiền bối, không biết tiền bối đến Kim Ngao đảo của chúng ta có việc gì?” Người dẫn đầu chính là Kim Quang Thánh Mẫu, một trong Thập Thiên Quân của Kim Ngao đảo thời Phong Thần sau này.

Thập Tuyệt Trận do Thập Thiên Quân sáng tạo ra là một trong mười đại trận pháp của Hồng Hoang, có uy danh lừng lẫy trong thời

kỳ Phong Thần.

"Phúc địa này không tệ, bản tọa muốn dùng nơi này làm đạo trường." Nghe vậy, sắc mặt Thập Thiên Quân khẽ biến đổi, bọn họ đã chiếm cứ nơi này từ lâu, đột nhiên có một đại năng muốn lấy nơi này làm đạo trường, làm sao họ có thể đồng ý?

"Bản tọa là Thượng Thanh Thông Thiên, thấy các ngươi có duyên với bản tọa, các ngươi có bằng lòng trở thành đệ tử ký danh của bản tọa không?" "Ngài là Thượng Thanh Thông Thiên?!" Thập Thiên Quân lập tức kinh hãi trong lòng, đệ tử của Thánh Nhân, một trong Tam Thanh là Thượng Thanh, danh tiếng đã sớm vang dội khắp Hồng Hoang, cho dù Thập Thiên Quân quanh năm ẩn cư ở Kim Ngao đảo cũng đã từng nghe qua.

"Chúng ta nguyện ý!" "Bái kiến sư tôn!" Thập Thiên Quân đều quỳ rạp xuống đất, hành đại lễ khấu bái.

Trở thành đệ tử của Thông Thiên, tương đương với đồ tôn của Thánh Nhân, tuy chỉ là đệ tử ký danh nhưng bối cảnh đã hoàn toàn khác.

Chương 52

Về phần Kim Ngao đảo, cũng thuận lý thành chương trở thành đạo trường của Thông Thiên.

Thông Thiên truyền cho Thập Thiên Quân pháp môn tu hành, ban cho một ít bảo vật, sau một hồi truyền đạo liền để họ tự mình tu luyện.

Sau khi luyện hóa trấn bia của Kim Ngao đảo, Thông Thiên không khỏi có chút cảm khái, nói: "Triệu Thần sư thúc, ngô cảm thấy hòn đảo này và ngô có quan hệ rất lớn." "Đích thực là có quan hệ lớn, nhưng mà Thông Thiên, Nữ Oa Thánh Nhân đã thành thánh, sư huynh Lão Tử cũng đã thành thánh, qua nhiều năm như vậy, ngươi đã tìm được con đường chứng đạo của mình chưa?" Triệu Thần thấy Thông Thiên gợi chuyện, cũng thuận thế nói đến việc chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nghe vậy, Thông Thiên cười khổ: "Thực không dám giấu sư thúc, ta đến nay vẫn chưa tìm được phương pháp để chứng đạo Hỗn Nguyên." Triệu Thần nhàn nhạt nói: "Nữ Oa Thánh Nhân dùng đại công đức thành thánh, sư huynh Lão Tử lập Nhân giáo dùng khí vận thành thánh, ngươi là một trong Tam Thanh, được hưởng di sản của Bàn Cổ, trong người có khai thiên công đức, nếu cũng có thể lập nên công tích, được trời ban đại công đức, việc thành thánh sẽ chỉ trong nay mai." Nghe lời Triệu Thần, Thông Thiên như có điều suy nghĩ.

"Ý của sư thúc, chẳng lẽ là muốn ngô bắt chước con đường thành thánh của sư muội, sáng tạo ra một tộc hoàn toàn mới?" Thấy Thông Thiên muốn bắt chước phương pháp của Nữ Oa để tạo ra chủng tộc mới, Triệu Thần lập tức lắc đầu.

“Phương pháp sáng tạo chủng tộc, chỉ có thể có một chứ không thể có hai, huống hồ, đạo của mỗi sinh linh đều khác nhau.” Triệu Thần giải thích, Minh Hà lão tổ đã đi vào ngõ cụt chính vì thế.

Ông ta học theo Nữ Oa sáng tạo ra tộc A Tu La ở biển máu, mong được thành thánh, kết quả tuy thực lực tăng lên nhưng lại không thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Dù sao bất cứ chuyện gì, người đầu tiên ăn cua mới là người quan trọng nhất.

“Thiên diễn năm mươi, độn khứ kỳ nhất, ngươi có hiểu không?” Triệu Thần ung dung nói.

“Dưới Thiên Đạo, chúng sinh đều có một tia sinh cơ.” Thông Thiên gật đầu, trầm giọng nói.

“Vậy sao không dựa vào đó để tham ngộ đạo của chính mình?” “Một tia sinh cơ?” “Không sai.” Triệu Thần bình tĩnh nhìn Thông Thiên, chỉ có thể nói đến đây, ý tứ điểm hóa đã đủ rõ ràng.

Nói thêm nữa sẽ liên quan đến Tiệt giáo và giáo nghĩa của Tiệt giáo, Triệu Thần cũng không thể nói ra.

Thông Thiên nghe lời Triệu Thần, lập tức rơi vào trầm tư, lĩnh ngộ bốn chữ “một tia sinh cơ”.

Thông Thiên cứ thế lặng lẽ đứng trên đỉnh núi, trầm tư suốt một trăm năm.

Đột nhiên, ánh mắt Thông Thiên sáng lên, tinh quang lóe rạng: “Một tia sinh cơ!

Một tia sinh cơ!

Ta hiểu rồi!

Một tia sinh cơ!!” Toàn thân Thông Thiên không ngừng run rẩy,

hướng về phía Triệu Thần hành đại lễ ba lạy: "Thông Thiên đa tạ sư thúc chỉ điểm, đại ân đại đức này Thông Thiên suốt đời khó quên!" "Sau này chuyện của sư thúc cũng là chuyện của Thông Thiên, phàm là việc gì sư thúc cần đến Thông Thiên, Thông Thiên tuyệt không dám không tuân lệnh!" Thông Thiên lập lời thề Thiên Đạo.

Lời thề này đối với người bình thường có thể không lớn, nhưng Thông Thiên giáo chủ là người trọng tình trọng nghĩa, lý ra sẽ không nói suông.

Triệu Thần khẽ mỉm cười, quả nhiên không nhìn lầm người, vừa mới ngộ ra đã lập một lời thề Thiên Đạo nặng như vậy.

Y cười nói một câu: "Thiện." "Sư thúc, Thông Thiên có cảm ứng, cần phải bế quan tu luyện, e rằng không thể tiếp tục đi cùng sư thúc du ngoạn!" Thông Thiên nhìn Triệu Thần, kích động nói.

Nói xong, Thông Thiên liền hóa thành một làn khói trắng, biến mất tại chỗ.

Triệu Thần liếc mắt, ánh mắt lóe lên, thiện duyên đã kết, cũng nên trở về rồi.

Lần du ngoạn này, thu hoạch lớn nhất không phải là những thiên tài địa bảo kia, mà là thiện duyên với Thông Thiên.

Có một vị Thánh Nhân toàn lực tương trợ, quan trọng hơn bất cứ thứ gì.

Trăm năm sau, Triệu Thần trở về bộ lạc Nhân tộc, nhưng cũng chính lúc này!

"Ngô là Thông Thiên, nay lập nên Tiệt giáo, vì chúng sinh chặn lấy một tia sinh cơ, hữu giáo vô loại, giáo hóa chúng sinh, đắc đạo Hỗn Nguyên!" Bỗng nhiên, một giọng nói vang vọng khắp trời đất, thánh uy mênh mông bao trùm cả thiên địa.

“Thông Thiên thành thánh!” Trong mắt Triệu Thần lóe lên tinh quang, Thông Thiên thành thánh quả thật rất nhanh.

Cùng với việc Thông Thiên thành thánh, ngay sau đó Nguyên Thủy cũng tuyên bố sáng lập Xiển giáo, lập tức thành thánh.

Sau khi Tam Thanh thành thánh, ở Tây Phương chi địa, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng lập nên Tây Phương giáo.

Nhưng hai người không có khai thiên công đức, lại có đại nghị lực, lập tức phát bốn mươi tám đại hồng nguyện, mượn nhân quả từ Thiên Đạo, cuối cùng thành Hỗn Nguyên.

Trong một ngày, Lục Thánh ngang trời xuất thế, Hồng Hoang chấn động!

“Trăm vạn nguyên hội cầu ngô đạo, một sớm Hỗn Nguyên được siêu thoát.” Trong bộ lạc Nhân tộc, Khổng Tuyên đang cảm tạ và bái kiến Triệu Thần, thấy thiên địa dị tượng này, không khỏi cảm khái một tiếng.

“Siêu thoát?

Chưa chắc đâu nhỉ?” Triệu Thần khẽ nhếch mép, dù là Thánh Nhân Thiên Đạo nhưng vẫn bị Thiên Đạo chế ước, nói gì đến siêu thoát?

Lục Thánh xuất thế, gây nên sóng gió lớn trong Hồng Hoang, sáu đại đệ tử của Hồng Quân đạo nhân đều thành thánh, Hồng Quân Đạo Tổ cũng được tôn xưng là thầy của Thánh Nhân, hưởng trọn khí vận Hồng Hoang.

Riêng bộ lạc Nhân tộc lại tỏ ra không hề có biến động, ngoài một bộ phận Nhân tộc rời khỏi bộ lạc tìm kiếm cơ duyên, gia nhập vào Tam giáo, những người còn lại vẫn làm việc như cũ.

Dù sao Triệu Thần mới là tín ngưỡng tinh thần của họ, Lục Thánh

xuất thế, có liên quan gì đến họ?

Cùng lúc đó, trên Thái Âm Tinh.

Hi Hòa đứng dưới cây nguyệt quế, nhìn xuống đại địa Hồng Hoang phía dưới, trong ánh mắt lộ ra mấy phần quyến luyến.

"Tỷ tỷ, không phải lại nhớ đến Nhân tộc đấy chứ?" Thường Hi lặng lẽ xuất hiện sau lưng Hi Hòa, cười duyên nói.

"Đừng nói bậy." Gương mặt xinh đẹp của Hi Hòa khẽ ửng hồng, khẽ trách.

"Đông!" Bỗng nhiên, bên ngoài Thái Âm Tinh, bát âm tiên nhạc vang vọng, tiên hạc thụy thú cưỡi mây, Đế Tuấn xuất hiện trong trang phục lộng lẫy, sau lưng là một đội ngũ của Thiên Đình.

"Đế Tuấn đạo hữu, ngài làm gì vậy?" Hi Hòa không khỏi ngẩn người, nhìn Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện.

"Hi Hòa tiên tử, bản hoàng được thai nghén từ Thái Dương Tinh, nàng là nữ thần được thai nghén từ Thái Âm Tinh, thái âm thái dương, vốn tương phụ tương thành, chúng ta là một đôi trời sinh, đây là thiên ý, bản hoàng muốn lập Hi Hòa tiên tử làm Thánh Hậu Thiên Đình, vào làm chủ Thiên Đình." Đế Tuấn mỉm cười, nhìn Hi Hòa trước mặt.

Hi Hòa khẽ nhíu mày, không ngờ Đế Tuấn lại muốn lập mình làm Thánh Hậu.

"Xin lỗi, Đế Tuấn đạo hữu, ta chỉ xem ngài là đạo hữu luận đạo, chuyện đạo lữ, ngô không muốn." Hi Hòa lắc đầu, từ chối Đế Tuấn.

Từ khi trở về từ Nhân tộc, suy nghĩ của Hi Hòa đã thay đổi, trong đầu luôn hiện lên bóng dáng tuấn lãng kia, mãi không phai.

Nhân tộc thuần phác lương thiện, khiến nàng càng ngày càng không thích cách hành xử của Yêu tộc trên Thiên Đình.

“Vì sao?

Chẳng lẽ vì lần trước gặp gỡ tên Hỗn Độn linh căn, Nhân tộc Thánh Sư kia sao?” Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, hỏi.

“Đế Tuấn, ngươi giám sát Thái Âm Tinh của ta!” Hi Hòa lập tức tức giận, Đế Tuấn biết nàng đến Nhân tộc, chắc chắn đã phái người giám sát.

Nghe vậy, sắc mặt Đế Tuấn không khỏi cứng đờ, không biết giải thích thế nào.

“Đế Tuấn, chuyện này đừng nhắc lại nữa, từ nay về sau, Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh, nước sông không phạm nước giếng!” Hi Hòa trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, bảo Đế Tuấn đi ngay.

“Hi Hòa!” Trong mắt Đế Tuấn dâng lên hàn ý, nhưng hắn cố nén lại ý định cưỡng ép đoạt lấy, điều quan trọng hơn là trái tim của nữ thần Hi Hòa.

“Ta đi!” Đế Tuấn phất tay áo, trực tiếp dẫn người rời đi.

“Tên Nhân tộc Thánh Sư chết tiệt!” Sát ý trong lòng Đế Tuấn càng thêm nồng đậm, nếu có cơ hội, nhất định phải lột da rút gân Triệu Thần! … Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần đang diễn luyện Khai Thiên Cửu Thức trong thức hải.

Chín thức thần thông đánh ra, hỗn độn vỡ nát, vạn thiên thế giới sụp đổ.

Cũng chỉ có trong thức hải mới có thể diễn luyện Cửu Thức, nếu ở hiện thực, e rằng Cửu Thức chưa đánh xong, thần lực của Triệu Thần đã cạn kiệt mà vẫn lạc.

Diễn luyện một lần xong, Triệu Thần mỉm cười, rất hài lòng với uy lực của Khai Thiên Cửu Thức.

Điều đó cũng có nghĩa là, cho dù Triệu Thần chưa chứng đạo thành thánh, cũng không thiếu thần thông mạnh mẽ.

Chương 53

Khai Thiên Cửu Thức, tuyệt đối là thần thông đệ nhất Hồng Hoang, không chấp nhận phản bác.

Dù sao chỉ việc lĩnh ngộ đại thành đã hao tốn ba đạo công đức kim luân, nếu không mạnh mẽ, Triệu Thần đã lỗ to.

"Đông!" Nhưng cũng chính lúc này, trong Thiên Đình vang lên tiếng chuông, giọng của Côn Bằng từ Tam Thập Tam Thiên truyền ra: "Thánh Hậu Tất Phương của Thiên Đình ta đã hạ sinh mười Kim Ô, nay lập làm Thánh Triều Thái Tử, khắp trời cùng chúc, bốn biển hân hoan!" "Mười đại Kim Ô?

Tất Phương?" Triệu Thần nghe mà ngơ ngác, tại sao lại thành Tất Phương sinh ra mười Kim Ô.

Tất Phương, thái cổ thần thú của Hồng Hoang, trời sinh thuộc tính Hỏa.

Trên Chương Nga chi sơn, có loài chim, hình dáng như hạc, một chân, vân đỏ thân xanh mỏ trắng, tên là Tất Phương, tiếng kêu như tên của nó, thấy nó thì ấp đó có hỏa hoạn.

Triệu Thần đâu biết rằng, Hi Hòa không muốn trở thành Thánh Hậu Thiên Đình, Đế Tuấn lại trong lòng có cảm ứng, vì không muốn bỏ lỡ cơ duyên công đức, đã cùng Tất Phương hoàn thành thiên hôn, sinh ra mười Kim Ô.

"Thiên Đình sinh ra mười đại Kim Ô, nếu chúng trưởng thành, nhất định sẽ là đại địch của Vu tộc ta!" Trong lãnh địa Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu nhìn lên thương khung, trầm giọng nói.

Bên cạnh Thánh điện Nhân tộc, Triệu Thần cũng có cảm ứng:

“Xem ra vòng thứ hai của Vu Yêu đại chiến sắp bắt đầu rồi.” Mười đại Kim Ô xuất thế, cũng đại biểu cho việc giữa Vu Yêu bắt đầu trở nên căng thẳng.

Tuy Đạo Tổ đã định ra hưu chiến một nguyên hội, thời gian rất dài, nhưng một khi Vu Yêu hai tộc thực sự nổi nóng, e rằng Thánh Nhân cũng khó can thiệp.

Từ khi Thiên Đình sinh ra mười Kim Ô, Thiên Đình cũng không đi tìm phiền phức cho Vu tộc, chủ yếu dồn tinh lực vào việc bồi dưỡng mười đại Kim Ô.

Dù sao cũng mang huyết mạch Kim Ô, lại có Phù Tang Mộc các loại cực phẩm tiên thiên linh căn, đối với tộc Kim Ô mà nói, tu hành tăng tiến không thể nhanh hơn.

Nếu mười đại Kim Ô đều trưởng thành thành Chuẩn Thánh đại năng, cộng thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thiên Đình ngược lại có khả năng áp chế Vu tộc một bậc.

Đây cũng là lý do vì sao mười đại Kim Ô phải chết, chỉ có như vậy, hai tộc mới có thể thế quân lực địch, lưỡng bại câu thương.

“Vòng thứ hai của Vu Yêu đại chiến sắp đến, để phá kim thân của Vu tộc, Thiên Đình tất yếu sẽ cần phải rèn Đồ Vu Kiếm.” Triệu Thần đang nhìn lên trời, mắt lóe lên, trong đầu hiện ra vô số kế sách.

Nhưng đột nhiên, chính lúc này!

“Đăng!” Bỗng nhiên, đạo âm vang lên, từng luồng tử khí bao trùm, tiên quang lượn lờ, một bóng người từ trong hư không bước ra.

“Hồng Quân Đạo Tổ?” Triệu Thần ngẩn người, nhíu mày, nhìn Hồng Quân đạo nhân trước mặt.

“Đạo hữu, có thể đến Tử Tiêu Cung một chuyến không?” Hồng Quân đạo nhân mỉm cười, đánh giá Triệu Thần trước mặt.

Triệu Thần nhìn Hồng Quân đạo nhân trước mặt, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, Hồng Quân đạo nhân sao lại tìm mình vào lúc này?

"Có việc gì?" Triệu Thần nhìn chằm chằm Hồng Quân đạo nhân, hỏi.

"Từ sau lần chia tay ở Tử Tiêu Cung, ta vẫn chưa cùng đạo hữu luận đạo giao lưu, đặc biệt mời đạo hữu đến." Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt cười, nói với Triệu Thần.

"Được, vậy thì giao lưu một chút." Triệu Thần khẽ gật đầu, cũng muốn xem xem Hồng Quân đạo nhân định giở trò gì.

Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, tâm niệm vừa động, thời không chuyển đổi, tinh hà diễn hóa, cảnh vật xung quanh biến đổi, Triệu Thần đã xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Trong một niệm, vượt qua thời không năm tháng, không màng khoảng cách không gian, chính là một trong những thủ đoạn của Thánh Nhân.

Triệu Thần trong lòng khẽ động, thủ đoạn của Thánh Nhân quả thực quỷ thần khó lường.

"Từ khi khai thiên đến nay đã trăm vạn nguyên hội, ta chưa từng thấy Hỗn Độn linh căn như đạo hữu." Hồng Quân đạo nhân ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, toàn thân huyền quang lượn lờ, trông vô cùng thần thánh.

"Ngài suy diễn ra sao?" "Bần đạo đoán vậy." Hồng Quân đạo nhân ánh mắt bình tĩnh, dù sao quanh thân Triệu Thần khí tức hỗn độn nồng đậm, phảng phất như Hỗn Độn Sáng Thế Thanh Liên, cộng thêm những điểm đặc biệt trước đây của Triệu Thần, cũng chỉ có thể là Hỗn Độn linh căn.

"Lần này chuẩn bị cùng ta luận đạo cái gì?" Triệu Thần nhàn nhạt

cười, không phủ nhận suy đoán của Hồng Quân đạo nhân, chuyện này cũng không cần thiết phải che giấu.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân không khỏi khẽ rùng mình, suy đoán là một chuyện, nhưng nhận được câu trả lời từ chính Triệu Thần, dù với tâm cảnh Thánh Nhân của ngài lúc này cũng nổi lên sóng gió.

Dù là Hồng Quân đạo nhân, cũng không bì được với căn nguyên Hỗn Độn như Triệu Thần, huống hồ y còn trải qua đại kiếp khai thiên.

Điều đó cũng có nghĩa là, Triệu Thần có thể đã ra đời trước cả Thiên Đạo!

"Quả nhiên là biến số bí ẩn nhất." Hồng Quân đạo nhân không khỏi có chút cảm khái, khẽ nói.

"Bần đạo lần này cùng đạo hữu thảo luận về đạo của Nhân tộc, đạo hữu tuy là Thánh Sư Nhân tộc, nhưng Nhân tộc có thử thách của họ, chỉ có trải qua thử thách mới có thể niết bàn trọng sinh, cưỡng ép can dự, ngược lại có thể phản tác dụng." Hồng Quân đạo nhân ánh mắt bình tĩnh, đánh giá Triệu Thần.

"Nếu đã là thử thách, tại sao Nhân tộc không thể tự lực cánh sinh, tự mình vượt qua kiếp nạn, ai đã quy định phải làm cho sinh linh lầm than, mới có thể thành chính quả?" Triệu Thần hừ lạnh một tiếng, phản bác.

"Nếu không như vậy, làm sao kết hạ nhân quả?" "Nhân nhân, quả quả, có nhân mới có quả, Yêu tộc giết Nhân tộc ta, đó là nhân, Nhân tộc phản kích, vượt qua kiếp nạn, đó là quả, hay là, ngài chỉ cảm thấy, Nhân tộc chết chưa đủ nhiều?" "Không phải vậy." Triệu Thần và Hồng Quân đạo nhân cứ thế luận đạo trong Tử Tiêu Cung.

Không ai ngờ được, một Chuẩn Thánh như Triệu Thần lại có thể

ở trong Tử Tiêu Cung, cùng Thánh Nhân cao đàm khoát luận, tương hỗ luận đạo.

Hồng Quân đạo nhân nhìn chằm chằm Triệu Thần, phát hiện lĩnh ngộ của Triệu Thần đối với thiên địa đại đạo vượt xa bất kỳ sinh linh nào, một số quan điểm thậm chí không khác gì Thánh Nhân.

Nhưng cũng trong lúc Triệu Thần đang luận đạo ở Tử Tiêu Cung, trên Thái Dương Tinh, trong Thang Cốc, một cây đại thụ che trời đứng sừng sững, trên đó phủ đầy kim diễm vô số, chính là một trong tiên thiên linh căn, Thái Dương Thụ.

Tiên thiên linh căn này, tự nhiên kém xa Phù Tang Thụ, một trong thập đại cực phẩm linh căn ngày xưa.

Nhưng không có cách nào, Phù Tang thần thụ đã bị Triệu Thần lấy đi, Đế Tuấn cũng chỉ có thể tìm một cây Thái Dương thần thụ gần giống Phù Tang để dùng tạm.

Trên Thái Dương thần thụ, mười con Kim Ô nhỏ đang nghỉ ngơi, không ngừng nuốt chửng kim diễm hiện ra từ Thái Dương Thụ.

Những kim diễm này, đối với tộc Kim Ô mà nói, hiệu quả còn rõ rệt hơn bất kỳ tiên dược linh đan nào.

Tuy là Kim Ô nhỏ, nhưng mỗi con đều lớn đến mười vạn trượng, sau mấy nghìn năm trưởng thành, hiện nay mỗi con đều có tu vi Thái Ất Chân Tiên, có lẽ không bao lâu nữa sẽ đột phá đến Thái Ất Kim Tiên.

Trong Thang Cốc, Đế Tuấn còn bố trí trận pháp, vừa để ngăn mấy con Kim Ô nhỏ lẻn ra ngoài, vừa để phòng có kẻ mưu đồ bất chính với chúng.

Dưới trận pháp, Chuẩn Thánh đại năng cũng khó có thể lặng lẽ tiến vào.

Nhưng lại không bao gồm Thánh Nhân.

Chỉ thấy một đạo nhân mặt vàng thân gầy xuất hiện trong Thang Cốc, lặng lẽ không một tiếng động, ngay cả trận pháp bên ngoài Thang Cốc cũng không thể ngăn cản.

"Kẻ nào!" Một trong những con Kim Ô nhỏ khẽ quát, thái dương chân hỏa lan tỏa, có uy thế thiêu đốt chư thiên, hư không cũng vì thế mà vặn vẹo.

"Ngô là Tiếp Dẫn đạo nhân." Tiếp Dẫn đạo nhân mỉm cười, đánh giá thái dương chân hỏa tỏa ra từ thân mấy con Kim Ô nhỏ, không khỏi có chút cảm thán, mấy con Kim Ô nhỏ này quả nhiên căn nguyên phi phàm, chỉ riêng thái dương chân hỏa này, Đại La Kim Tiên cũng phải tránh né.

"Ngươi đến đây làm gì?" Mười con Kim Ô nhỏ đồng loạt nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, chất vấn.

"Đến nói chuyện phiếm thôi mà." Tiếp Dẫn đạo nhân tự mình ngồi xuống, không hề sợ hãi thái dương chân hỏa kia.

Nghe vậy, mười con Kim Ô nhỏ lập tức hứng thú, bị nhốt ở đây mấy nghìn năm, không có ai chơi cùng, chúng cũng có chút buồn chán.

Mười con Kim Ô tuy thiên phú dị bẩm, nhưng dù sao cũng chưa trải sự đời, chỉ nghĩ rằng Tiếp Dẫn đạo nhân đến để giải khuây cho chúng.

Tiếp Dẫn đạo nhân cứ thế trò chuyện với mười con Kim Ô nhỏ, bất tri bất giác đã dẫn dắt đến chuyện Vu tộc suýt chút nữa đã hủy diệt Thiên Đình.

Nghe chuyện này, mười con Kim Ô nhỏ lập tức nổi giận, chuyện này chúng cũng biết.

"Nếu không phải phụ thân nhốt chúng ta ở đây, ta nhất định sẽ đến

đốt trụi Vu tộc!" một trong những con Kim Ô nhỏ tức giận nói.

"Muốn ra ngoài, bần đạo có thể giúp một tay, đảm bảo sẽ không để phụ thân các ngươi biết." "Thật không?" Lập tức, mười con Kim Ô nhỏ vô cùng phấn khích, cuối cùng cũng có thể ra ngoài rồi.

Chỉ thấy Tiếp Dẫn đạo nhân tiện tay vung lên, trận pháp liền xuất hiện một lối đi, hoàn toàn không kinh động đến Đế Tuấn.

"Đi thôi!" Mười con Kim Ô nhỏ phấn khích, lũ lượt thoát khỏi Thang Cốc, chuẩn bị xuống hạ giới.

"Đợi đã, ta nghe Yêu Sư nói, sau này có một tên Nhân tộc Thánh Sư đại náo nhà chúng ta, một Nhân tộc yếu ớt." "Ta cũng nghe nói, vậy chúng ta đi đốt Nhân tộc trước đi, dù sao cũng yếu như vậy, tiện tay đốt là xong." "Được!

Đi!" "Ấy, không phải đi đốt Vu tộc sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức ngây người, sự việc phát triển có chút ngoài dự liệu của y.

Chương 54

"Lát nữa đi!" Sau đó mười con Kim Ô nhỏ liền bay đi.

"Ai, tội lỗi, tội lỗi, biến số đột nhiên nảy sinh, ngô chỉ có thể thuận theo thiên ý, sớm tạo ra nghiệp chướng này vậy." Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ thở dài, lẩm bẩm một mình.

Trên không trung bộ lạc Nhân tộc, đột nhiên mười mặt trời cùng xuất hiện, thái dương chân hỏa bao trùm trời đất, có uy thế thiêu đốt chư thiên.

"Mười mặt trời!" Người trong bộ lạc Nhân tộc lập tức kinh ngạc, cảm nhận được nhiệt độ nóng bỏng.

"Nhân tộc nhận lấy cái chết đi!" Một trong những con Kim Ô nhỏ đột nhiên phun ra một luồng thái dương chân hỏa, tỏa ra nhiệt độ nóng rực, có uy thế thiêu đốt vạn vật.

"Ầm!" Trong chớp mắt, ngũ sắc thần quang bay ra, ngũ hành linh khí khuấy động, tức thì quét sạch thái dương chân hỏa ngập trời kia.

"Dám phạm vào Nhân tộc ta!" Khổng Tuyên xuất hiện trên không trung Nhân tộc, sắc mặt băng lãnh.

Cùng lúc đó, trong bộ lạc Nhân tộc, một trận pháp bao phủ phương viên mấy chục vạn dặm hiện lên, che chở cho bộ lạc Nhân tộc.

"Đốt chết hắn!" Mười con Kim Ô không nói nhiều lời, lần lượt tế xuất thần hỏa, thiêu đốt Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên tuy mạnh, nhưng thái dương chân hỏa thực sự khó đối phó, hơn nữa còn lo lắng sẽ ảnh hưởng đến Nhân tộc phía dưới.

"Khổng Tuyên huynh đệ, ngô giúp ngươi!" Đột nhiên, một tiếng

hét lớn vang lên, Đại Vu Khoa Phụ xuất hiện, giúp Khổng Tuyên đối kháng mười đại Kim Ô.

Nhìn thấy Khoa Phụ, mắt Tiếp Dẫn sáng lên, xem ra mọi thứ đều là thiên định.

Khoa Phụ không xuất hiện, làm sao châm ngòi cho đại chiến giữa Vu Yêu.

Mười tôn Kim Ô xuất hiện, không chỉ gây ra tai nạn khổng lồ cho Nhân tộc, mà còn cho cả đại địa Hồng Hoang.

Từng luồng nhiệt khí cuồn cuộn, nung nóng đại địa Hồng Hoang, gần như khiến tất cả sinh linh đều không mở nổi mắt, đối mặt với sự ngột ngạt, kinh hoàng nhìn mười đại Kim Ô không ngừng bay lượn trên trời, tỏa ra luồng khí nóng bỏng không ngừng.

Nhưng vào khoảnh khắc này, bầu trời vốn nóng rực bỗng chốc trở nên tối sầm, sau đó là vô số vì sao lấp lánh, trải rộng khắp nơi.

Trong nháy mắt bao phủ cả bầu trời, che đi ánh mặt trời nóng bỏng cho vạn vật trên mặt đất.

"!?" Ngay sau đó, một người khổng lồ cao mấy trăm vạn trượng, tay cầm gậy gỗ đào, đứng sừng sững giữa trời và đất.

Người khổng lồ tay cầm gậy gỗ, thần quang rực rỡ, lực lượng pháp tắc dâng trào, mỗi lần vung lên, một dải ngân hà lộng lẫy liền xuất hiện từ hư không.

Khoa Phụ dẫn động sức mạnh tinh thần đến cứu Nhân tộc.

Vu Tôn là Thánh Sư của Nhân tộc, nay Nhân tộc gặp nạn, Khoa Phụ sao có thể không cứu!

"Tinh thần mênh mông, nhân danh ngô, hãy ngăn cản ngọn lửa nung nóng đại địa, nuốt chửng Kim Ô!" Khoa Phụ vung tay, từng dải

tinh hà ngân hà, sức mạnh của Đại Vu, quả thật kinh khủng như vậy!

"Gà,!? " "Vu tộc, Vu tộc đáng chết!!" "Đại Vu của địa giới, dám ra tay với ta, có biết ta là ai không, ta là con trai của Yêu Hoàng!!" Nhìn vô số nhật nguyệt tinh thần lao tới, từng dải ngân hà mênh mông cuộn về phía mình, mười đại Kim Ô đều kinh hãi thất sắc.

"Ha ha ha, ta mặc kệ ngươi là con trai của ai, dám nung nóng Nhân tộc và đại địa Hồng Hoang mà Vu Tôn của ta bảo vệ, dù là lão tử Đế Tuấn đến, bản Đại Vu cũng đánh không tha!" Vu tộc, đều là những người tính cách thô lỗ, không biết sợ là gì.

Trong lúc nói chuyện, Khoa Phụ tay cầm gậy gỗ đào, lao về phía mười đại Kim Ô, truy đuổi khiến chúng hoảng sợ, chạy tán loạn.

Phàm là Vu tộc, sinh ra đã có thiên phú trác việt, Khoa Phụ lại càng là người nổi bật trong số các Đại Vu, càng là người duy nhất có thể thao túng sức mạnh tinh hà rực rỡ, cường giả cấp bậc Đại Vu của ngân hà pháp tắc!

Lúc này, chỉ thấy trên bầu trời, Đại Vu Khoa Phụ vĩ ngạn, tay cầm tiên thiên linh bảo Đào Mộc Trượng, vung ra từng dải tinh hà.

Trong chốc lát, cùng với sự phẫn nộ của Khoa Phụ, gậy gỗ đào trong tay vung lên, từng dải ngân hà cuộn về phía mười đại Kim Ô.

Vô số nhật nguyệt tinh thần, hóa thành từng ngôi sao rực rỡ, nổ tung trên người mười đại Kim Ô.

Mỗi giây, đều tương đương với hàng tỷ siêu tân tinh bùng nổ, hàng tỷ hố đen xuất hiện từ hư không, nuốt chửng thái dương chân diễm kinh khủng kia.

Một tôn Đại Vu, có thể thao túng vũ trụ tinh thần, bùng nổ uy lực sánh ngang với vụ nổ lớn của vũ trụ!

"Vu tộc đáng ghét, đáng chết!" "Mau chạy đi!

Mau chạy đi!!" Thấy một tôn Đại La Kim Tiên xuất hiện, mười đại Kim Ô lập tức giật mình, kêu la inh ỏi.

Thái Ất Kim Tiên Khổng Tuyên chúng không sợ, nhưng Khoa Phụ thì có chút quá mạnh.

Thấy mười đại Kim Ô bỏ chạy, Khoa Phụ cười lớn, đây là cơ hội tốt hiếm có, nếu chém giết hết mười đại Kim Ô ở đây, tên Đế Tuấn kia chắc chắn sẽ tức hộc máu.

Sau đó Khoa Phụ trực tiếp truy sát mười đại Kim Ô, Đào Mộc thần trượng phá nát không gian, rơi xuống.

Khoa Phụ trục nhật, một bước vượt trăm vạn dặm, chân thân khổng lồ chấn thiên động địa, gần như truy đuổi đến tận cùng thế giới.

Trực tiếp truy sát mười con Kim Ô nhỏ vạn dặm.

"Ầm!" Lửa dữ ngùn ngụt, ngọn lửa nóng bỏng ngăn cản tinh quang của Khoa Phụ, mười hư ảnh khổng lồ che lấp bầu trời.

Từng con Kim Ô sợ đến hồn bay phách lạc.

Toàn thân kim quang rực rỡ, bùng nổ từng luồng ánh sáng vàng tựa như lửa mặt trời, rực rỡ nhưng mang theo khí cơ hủy diệt.

Đốt cháy hư không vặn vẹo, gần như sụp đổ, ngăn cản sức mạnh từ tinh không của Khoa Phụ.

Vô số sinh linh kinh hãi, run lẩy bẩy, Vu tộc và Yêu tộc chinh chiến, thật khủng khiếp!

Mười đại Kim Ô phun ra thái dương chân hỏa, phương viên ngàn vạn dặm hóa thành một biển lửa ngút trời.

Tuy thái dương chân hỏa có thể gây thương tổn, nhưng nhục thân của Khoa Phụ cường hãn, lại có vạn chúng tinh thần tương trợ, đối

với mấy con Kim Ô nhỏ vừa mới ra đời này, y hoàn toàn không sợ!

Nói trắng ra, Khoa Phụ trục nhật, chính là đang truy sát mười đại Kim Ô!

Kim Ô dang cánh, uy thế ngút trời, ngẩng đầu kêu dài, toàn thân tinh khí sôi trào, ánh đỏ như lửa, dang cánh bỏ chạy.

Tinh quang ngút trời, trời đất nổ vang, bầu trời dường như muốn nổ tung, chặn đứng đường đi của chúng!

Đại Vu Khoa Phụ, sở hữu kim thân Đại Vu không gì không phá, bất tử bất diệt, lại có ngân hà mênh mông, sức mạnh của vũ trụ hồng hoang giúp che chắn, ngọn lửa của mười đại Kim Ô căn bản không thể gây tổn hại dù chỉ một phân!

Nhưng vào lúc này, sắc mặt Khoa Phụ đột nhiên biến đổi, cảm giác cơ thể dường như bị một loại cấm cố nào đó, pháp tắc bị áp chế, nhục thân không còn mạnh mẽ như trước, thậm chí bị thái dương chân hỏa đốt cháy từng mảng huyết tích.

Chính vào lúc này, có một bóng người ẩn mình đang theo dõi sát sao cảnh tượng này.

Nguyên lai, ngày trước y đã mượn quả vị Thánh Nhân từ Tiên Thiên, lập ra bốn mươi tám đại hồng nguyện, cho nên mới đích thân thúc đẩy tiến trình của Thiên Đạo.

Nói trắng ra, Tiếp Dẫn cố ý châm ngòi tranh chấp giữa Vu Yêu hai tộc, để triển khai một đại thế khác!

Chỉ là không ngờ mười con Kim Ô lại không đến lãnh địa của Vu tộc mà lại đến Nhân tộc.

Nhưng may thay, Khoa Phụ đã đến.

Khoa Phụ chết, tất sẽ dẫn đến cuộc chiến Vu Yêu!

Lúc này, chỉ thấy Tiếp Dẫn khẽ giơ tay vung lên, trong khoảnh khắc một luồng thánh lực ẩn bí bao bọc lấy Khoa Phụ, cấm cố toàn bộ pháp lực của y.

Cảm nhận tu vi của mình bị cấm cố, tinh thần biến mất, vạn đạo tinh hà biến mất, Khoa Phụ lập tức kinh hãi.

Ngay lúc này, mười đại Kim Ô đang chạy trốn khắp nơi, bỗng phát hiện Khoa Phụ có điều bất thường.

Khí thế của đối phương càng lúc càng yếu đi!

"Huynh đệ mau lên, hắn không xong rồi, mọi người lên!" "Vu tộc đáng chết, xem ta đốt chết ngươi!!" "Thái dương chân diễm!" Mười đại Kim Ô vốn đang chuẩn bị bỏ chạy, thấy cảnh này, lập tức không chút lưu tình, điên cuồng phun ra thái dương chân hỏa, cùng với sức mạnh thần thông, bao phủ lấy Khoa Phụ.

Chương 55

Đúng là thừa thắng xông lên, điểm này mười đại Kim Ô cũng không khác.

Mười con Kim Ô gầm thét, ngọn lửa trên người kêu lách tách, vô cùng khổng lồ, lưu chuyển những phù văn huyền ảo.

Một đôi cánh khổng lồ dang rộng, lông vũ vàng óng, ngẩng đầu kêu vang.

Từ trên tinh thần lao xuống.

Đá vụn bay tứ tung, những ngọn núi cứng rắn vỡ nát.

Thái dương chân hỏa kinh khủng phun ra bao bọc lấy Khoa Phụ, ngọn lửa hừng hực không ngừng thiêu đốt, trông vô cùng tàn nhẫn.

Đại Vu Khoa Phụ, vì bị thánh lực của Thánh Nhân Tiếp Dẫn cấm cố, khiến toàn thân tu vi không thể sử dụng được chút nào.

Thậm chí cả kim thân Đại Vu cũng không thể dùng, chỉ có thể bị nướng sống dưới ngọn lửa thái dương chân diễm liên tục không ngừng.

"Ai!

Ai!?" Khoa Phụ vừa kinh vừa giận, nhưng thánh lực mênh mông kia vô cùng khuyết đức, không chỉ cấm cố một thân tu vi, ngay cả giọng nói cũng bị cấm cố.

Khiến cho tiếng nói không thể truyền ra ngoài, không thể cầu cứu, chỉ có thể trơ mắt nhìn, cơ thể cường tráng kia dần khô héo dưới ngọn lửa.

Khoa Phụ ngửa mặt lên trời gầm giận dữ, cơ thể vĩ ngạn ngã

xuống sông Hoàng Hà, làm bốc hơi cạn sạch nước sông Hoàng Hà, lại một mạch chạy đến sông Vị Thủy, nhưng cuối cùng vẫn không thể ngăn cản nhục thân bị hủy diệt.

"Ai, tội lỗi, tội lỗi." Ẩn mình nơi sâu thẳm nhất của bầu trời, Tiếp Dẫn đạo nhân mặc niệm kinh văn, khẽ thở dài.

Vẻ mặt bi mẫn kia, không ai có thể nhận ra, y chính là thủ phạm của âm mưu này.

"Hắn không động đậy được nữa rồi!" "Lên!

Mọi người lên!" "Đốt chết hắn!!" Mười con Kim Ô vỗ cánh, tạo ra một cơn bão lửa khổng lồ.

Tựa như mặt trời nóng bỏng ngang trời.

Như sóng lớn cuồn cuộn.

Ngay cả các vì sao xung quanh cũng bị nhuộm thành màu đỏ rực.

Ánh sáng rực rỡ, toàn thân bốc cháy, ngọn lửa vàng rực nhảy múa, dường như muốn thiêu hủy cửu trọng thiên!

Mang theo sát cơ tuyệt thế!

Trên mặt đất, Khoa Phụ gầm lên, uất ức không thôi, một thân tu vi Đại La Kim Tiên không thể toàn lực thi triển, lại bị mười con Kim Ô nhỏ thiêu đốt như vậy.

"Ha ha, sắp chết rồi!" "Mọi người lên, thêm sức vào, đốt chết hắn!" "Ta muốn dâng đầu lâu của hắn cho phụ vương!" Mười con Kim Ô không ngừng kêu lớn, tỏa ra một vùng ánh sáng, những phù hiệu cổ xưa hiện ra, cùng trời đất cộng hưởng, như thể mặt trời giáng lâm, gia trì một tầng quang mạc.

Giờ khắc này, khí tức của mười tôn Kim Ô kinh khủng, càng lúc càng mạnh mẽ, khiến người ta không khỏi run rẩy!

Kim Ô dang cánh, hiện ra ánh lửa khổng lồ.

Con chim lớn vốn ngàn trượng trong nháy mắt biến thành vạn trượng.

Như một mặt trời nhỏ, rực rỡ đến kinh tâm động phách, phảng phất như đang bốc cháy, nếu nhìn kỹ sẽ thấy đó là những chùm sáng do phù văn tạo thành.

Khí thế của mười đại Kim Ô còn mạnh hơn lúc nãy, càng lúc càng cường đại, hóa thành một vật khổng lồ, chật kín bầu trời.

Tấn công như chẻ tre, thần lực quá mênh mông, bao trùm bầu trời, tạo ra cuồng phong khổng lồ.

Từng tôn Kim Ô đỏ rực như máu, móng vuốt như đao sắc, như tia chớp, đè lên đỉnh đầu Khoa Phụ.

Dang rộng đôi cánh, tỏa ra ánh lửa hừng hực.

"Ha ha ha, tên này cuối cùng cũng bị chúng ta đốt chết!" "Hừ, Đại Vu của Vu tộc, cũng chỉ có thế, hoàn toàn không giống như phụ hoàng nói!

"Vu tộc yếu đuối, dám chọc giận chúng ta, đáng đời!" "Huynh đệ, ta thấy Vu tộc cũng chẳng có gì ghê gớm, đợi chúng ta đốt xong Nhân tộc, hay là chúng ta đi nung nóng Vu tộc đi, đại địa Hồng Hoang, sớm muộn gì cũng là của chúng ta!" Nhìn thấy Đại Vu Khoa Phụ bị đốt chết, mười đại Kim Ô đều hoan hô nhảy nhót.

Sau đó hướng về phía bộ lạc Nhân tộc được Khổng Tuyên che chở, phun ra từng luồng thái dương hỏa diễm.

"Đáng ghét!

Khoa Phụ!!" Mắt Khổng Tuyên đỏ ngầu, nhưng không còn cách nào khác, chỉ có thể dùng Ngũ Hành Thần Quang để chống lại thái

dương chân hỏa.

Không thể bung hết sức đánh, nếu không Nhân tộc sẽ chết vô số!

"Đứa con này có duyên với Tây Phương ta a!" Trong bóng tối, mắt Tiếp Dẫn nhìn Khổng Tuyên sáng rực, căn nguyên của y sau này tuyệt đối là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân, đợi sau này có cơ hội, nhất định phải độ hóa về Tây Phương!

Từ đó gieo mầm tai họa cho Khổng Tuyên bị Tây Phương nhắm đến.

Trên bộ lạc Nhân tộc, mười luồng thái dương chân hỏa từ trời giáng xuống, Khổng Tuyên cố hết sức chống đỡ, không để Kim Ô nung nóng đại địa, không để Nhân tộc chết vô số.

Nhưng cũng chính lúc này!

"Khoa Phụ!!" Cách xa hàng tỷ dặm, Đại Vu Đại Nghệ đang cấp tốc lao đến, thấy cảnh này, tròng mắt như muốn nứt ra, mắt trợn lên đỏ ngầu.

Trong các Đại Vu, Đại Nghệ và Khoa Phụ vốn có giao tình tốt, nay Đại Vu Khoa Phụ bị nướng sống trước mắt, Đại Nghệ làm sao chịu nổi!

"Ta muốn giết các ngươi!!!" Đại Nghệ giận tím mặt, phẫn nộ gào thét lên trời về phía mười đại Kim Ô.

Không nói hai lời, lấy ra Cửu Thiên Thần Cung, trực tiếp kéo căng hết cỡ, cực phẩm linh bảo Cửu Thiên Thần Cung cũng bị sức mạnh phẫn nộ của Đại Nghệ kéo đến kêu ken két.

Ngay sau đó, vô số tinh thần vỡ nát, trời đất bỗng chốc thất sắc, Đại Nghệ bắn ra một mũi tên, phá diệt hỗn độn hư không!

Ầm!!

Một tiếng nổ dữ dội, thái dương hỏa diễm lan tỏa khắp bầu trời.

Thái dương chân hỏa dữ dội nổ tung, một con Kim Ô còn chưa kịp phản ứng đã bị Đại Nghệ một mũi tên bắn nát thành đóa pháo hoa rực rỡ nhất trên bầu trời.

"Tam ca!" "Tam đệ!" "Đáng chết, ta liều mạng với ngươi!!!" Những con Kim Ô còn lại đều kinh hãi thất sắc, tình cảm huynh đệ sâu đậm, tất cả đều mắt đỏ ngầu, dang rộng đôi cánh, gào thét về phía Đại Nghệ, phun ra từng luồng hỏa diễm nóng bỏng, thiêu đốt đại địa.

"Hừ!" Đại Nghệ không chút sợ hãi, lại đặt ba mũi Phá Thiên tiễn lên Cửu Thiên Thần Cung, sau đó cùng với tiếng gió rít như cuồng phong.

Ba mũi tên vàng phá không bay đi, hóa thành ba luồng sáng sắc bén nhất dưới bầu trời, tức thì khóa chặt khí tức của ba con Kim Ô đang dang cánh gào thét.

Ầm!!!

Lại một tiếng nổ lớn, đinh tai nhức óc, vang vọng trời đất.

Trong ba đóa pháo hoa rực rỡ nhất, thân thể ba con Kim Ô nổ tung, hóa thành thái dương chân hỏa ngập trời.

"Tứ ca!!" "Sao hắn lại mạnh như vậy!?" "Mọi người mau đi, trở về Yêu Đình tìm phụ hoàng!!" Đại Nghệ lúc này không bị Tiếp Dẫn cấm cố tu vi, quả thật là bắn đâu trúng đó.

Các con Kim Ô kinh hãi tột độ, dẹp bỏ lòng kiêu ngạo nực cười, dang cánh liều mạng bay vào vũ trụ.

"Hừ, chạy!?" Đại Nghệ sao có thể tha, trong nháy mắt lại đặt năm mũi tên lên cung huyền, sau đó vút vút vút!!

Năm mũi tên cùng bay ra.

Bầu trời và nhật nguyệt tan vỡ, cả vũ trụ Hồng Hoang cũng vì thế mà rung chuyển.

Chư thiên tinh tú rơi rụng, biển mây cuồn cuộn, tên của Đại Vu Đại Nghệ không bắn trượt, năm mũi tên đều trúng, trong đó bốn con Kim Ô lập tức nổ tung.

Chỉ có con Kim Ô lớn cuối cùng, là huynh trưởng, tu vi cao thâm, chịu được mũi tên đầy phẫn nộ của Đại Nghệ.

Chương 56

Nhưng, dù vậy, tim đã bị xuyên thủng, cách cái chết không xa, chỉ còn một hơi tiên khí cuối cùng để cầm cự.

Hy vọng Đế Tuấn có thể xuất hiện, cứu nó khỏi nước sôi lửa bỏng.

"Huynh đệ, ta sẽ báo thù cho ngươi!" Nhìn thi thể cháy đen của Khoa Phụ, mắt Đại Nghệ đỏ ngầu, giữa đôi mày thô kệch tràn đầy lòng căm hận đối với mười đại Kim Ô.

Khoa Phụ, là huynh đệ của hắn, tình cảm mà Vu tộc coi trọng nhất!

Cho nên giờ khắc này, Đại Nghệ có thể nói là hận điên cuồng mười con Kim Ô, muốn chém tận giết tuyệt, một con cũng không tha!!

Ngay lập tức, lại một mũi Phá Không tiễn đặt lên Cửu Thiên Thần Cung, Đại Nghệ kéo căng hết cỡ, muốn bắn chết con Kim Ô cuối cùng.

Báo thù cho huynh đệ Khoa Phụ!

Vút!

Trong lúc nói chuyện, mũi Phá Không tiễn cuối cùng tức thì bắn ra, trong khoảnh khắc hóa thành mũi tên sắc bén nhất dưới bầu trời.

Nơi mũi tên đi qua, các tầng mây xung quanh đều bị cắt làm đôi, trông như bầu trời bị cắt ra vậy.

"Phụ thân!" Con Kim Ô nhỏ cuối cùng sợ đến vỡ mật, gào thét thảm thiết.

Phía sau nó, thần tiễn bay đến, phá nát hư không.

Nhưng chính lúc này, ngay khi mũi tên của Đại Nghệ sắp xuyên thủng con Kim Ô nhỏ, trên bầu trời, Yêu Đế Đế Tuấn cuối cùng cũng có phản ứng.

"Dừng tay!!" Không biết đã qua bao lâu, có thể là một tháng, cũng có thể là hai tháng, thân thể Triệu Thần đã lớn đến mấy chục vạn trượng, hỗn độn chi pháp tắc diễn hóa, hàng tỷ cú đấm tung ra, hư không sụp đổ, dòng sông thời gian vỡ nát.

"Xoảng!" Thí Thần Thương bùng nổ sức mạnh sát phạt kinh khủng, không ngừng oanh kích Tử Tiêu Cung.

Bên ngoài Tử Tiêu Cung, thần quang lấp lánh, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Hệ thống cũng đang không ngừng phân tích, tăng tỷ lệ thành công!

"Thức thứ ba, phân âm dương!" Triệu Thần lần thứ mười thi triển Khai Thiên thức thứ ba, thần lực mênh mông dâng trào, sức mạnh cuồng bạo suýt chút nữa đã làm nổ tung Tử Tiêu Cung.

"Phanh!" Cùng với một tiếng nổ lớn, Tử Tiêu Cung lung lay sắp đổ.

Nhưng dù sao Hồng Quân lúc này sắp hợp đạo, tu vi sâu không lường được, muốn phá vỡ cấm cố, khó hơn lên trời.

Chỉ có hệ thống, không ngừng đẩy nhanh tiến độ phân tích, hiện đã tăng thêm ba mươi phần trăm.

Nhưng dù vậy, Hồng Quân đang ẩn mình sau màn thấy vậy cũng không khỏi chấn động.

Tin rằng, lúc này nếu là mấy tên đệ tử Thánh Nhân của y, cũng không thể làm cho trận pháp lay động dù chỉ một chút.

Nhưng Triệu Thần đã làm được, không chỉ làm được, mà dường

như sắp phá vỡ được!

Cũng chính lúc Triệu Thần điên cuồng phá vỡ cấm chế, trên không trung bộ lạc Nhân tộc, đội tiên phong của Yêu tộc với hàng trăm triệu quân ầm ầm giáng lâm, những sinh linh Yêu tộc hình thù kỳ dị lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Nhân tộc phía dưới.

"Nhân tộc Thánh Sư đi du lịch bên ngoài, không ai che chở, hôm nay chính là ngày Nhân tộc bị diệt vong!" Yêu Thần Số Tư nhìn xuống bộ lạc Nhân tộc từ trên cao, quát lạnh một tiếng.

Thân hình khổng lồ của hắn dang rộng đôi cánh, che lấp cả bầu trời, ngay cả hư không cũng vì thế mà run rẩy.

Trong chốc lát, hàng vạn sinh linh Yêu tộc tiên phong xông ra, lao về phía Nhân tộc.

"Ầm!" Đột nhiên, ngũ sắc thần quang xông lên trời, nơi nó đi qua, pháp bảo của hàng vạn sinh linh Yêu tộc lần lượt rơi xuống.

Bảo thuật ngút trời, trời long đất lở, ánh lửa ngút trời.

Khổng Tuyên đứng trước vô số bộ lạc Nhân tộc.

Gió lớn lồng lộng, dải lụa ngũ sắc bay phấp phới trong không trung, lấp lánh sinh huy.

Tất cả Nhân tộc đều ngẩng đầu, dưới ánh sáng vàng, bóng lưng của Khổng Tuyên rực rỡ vĩ ngạn.

Tóc dài bay phấp phới, dùng thân thể cường tráng chống đỡ cả một bầu trời.

"Sư phụ ta bảo vệ Nhân tộc, há có thể để các ngươi xâm phạm!" Tiếng đạo âm cuồn cuộn, huyết mạch gầm vang.

Một luồng ánh sáng ngũ sắc ngang trời, nhưng y phục không nhiễm bụi trần, như một vị trích tiên.

Cùng với tiếng kêu dài lảnh lót, Yêu Thần Số Tư đã xông đến trước mặt.

Khổng Tuyên thi triển Ngũ Hành Thần Quang.

Trong Ngũ Hành Thần Quang, ngũ hành linh khí khuấy động, gầm vang, tức thì vây khốn hàng ngàn sinh linh Yêu tộc, cuốn chúng vào trong, bị ngũ hành linh khí nghiền nát đến chết.

Cùng lúc đó, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo bay ra, ngũ hành huyền quang rủ xuống, nơi nó đi qua, hư không sụp đổ, núi non tan vỡ, hàng ngàn sinh linh Yêu tộc lập tức hóa thành tro bụi.

Ngũ Hành Thần Quang xoay chuyển trong lòng bàn tay, long long tác hưởng, hỗn độn giao thoa, phảng phất như đang diễn hóa một phương thế giới.

Ngũ hành hỗn độn hóa thành tinh thần, lôi đình hóa thành ngũ sắc hà quang, cứ thế xuất hiện trong lòng bàn tay, mang theo vô tận áo nghĩa.

Tập trung vạn thiên biến hóa vào một điểm, kinh khủng ngút trời!

Mắt Số Tư lập tức co lại: "!?" Những Yêu tiên đi đầu kia, đối mặt với uy lực của cực phẩm tiên thiên linh bảo, cộng thêm pháp bảo bị quét đi, lập tức hóa thành tro bụi.

"Phạm vào Nhân tộc ta, chết!" Khổng Tuyên ngạo nghễ đứng trong hư không, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đội tiên phong của Yêu tộc trước mặt.

Giờ khắc này, hắn đạp lên trời đất, hư không sụp đổ.

Giọng nói băng lãnh, tựa như cửu u luyện ngục.

Khiến sinh linh từ tận đáy lòng cảm thấy lạnh lẽo.

Bầu trời suýt chút nữa đã vỡ nát, hàng tỷ tinh thần rung chuyển,

hủy đi phần lớn.

Trời đất vạn vật, một cành cây ngọn cỏ, dường như đều nằm trong phạm vi quản hạt của Ngũ Hành Thần Quang.

"Hừ!" Số Tư hừ lạnh một tiếng, vung tay, lập tức hàng chục tôn Yêu Vương xông ra, nhao nhao tế xuất pháp bảo, oanh sát Khổng Tuyên.

"Bao nhiêu cũng vô dụng!" Khổng Tuyên ánh mắt lạnh lẽo, hoàn toàn không sợ.

Chỉ thấy Ngũ Hành Thần Quang đi qua, pháp bảo trong tay các Yêu Vương kia đều bị quét đi, không một ai có thể chống lại Ngũ Hành Thần Quang không gì không quét.

Cát bay đá chạy, vạn núi sụp đổ, hư không đột nhiên nứt ra.

Ánh sáng rực rỡ, những gợn sóng ngũ sắc lan ra ngoài.

Mất đi pháp bảo, chiến lực của các Yêu Vương này giảm ít nhất ba thành.

Khổng Tuyên thì thúc đẩy Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, vô số huyền quang từ trong tráo bay ra, bao phủ một đám Yêu Vương, thần lực mênh mông nghiền ép trời đất hư không, mấy tôn Yêu Vương cùng nguyên thần đều bị tiêu diệt.

Chưa đến một khắc, đã đánh cho những Yêu tướng kia điên cuồng bỏ chạy.

"Ngũ sắc thần quang kia có chút quỷ dị a!" Số Tư trong lòng khẽ trầm xuống, không ngờ Nhân tộc lại có một mãnh tướng như Khổng Tuyên.

"Ngô là Khổng Tuyên, có ngô ở đây, đừng hòng bước vào Nhân tộc nửa bước!" Khổng Tuyên ánh mắt sắc bén, nhìn chằm chằm Yêu

Thần Số Tư, dù đối phương là Chuẩn Thánh đại năng cũng không sợ.

"Tìm chết!" Trong mắt Số Tư dâng lên sát ý, tức thì xông ra, thần thông đánh ra, bao phủ Khổng Tuyên.

Tuy chỉ là một đạo pháp thân, bản thân không có ở đây, nhưng cũng có uy lực đỉnh phong của Đại La Kim Tiên!

Chương 57

"Vút!" Cùng với Ngũ Hành Thần Quang lướt qua, lập tức ngay cả thần thông kia cũng bị Ngũ Hành Thần Quang thu vào.

"?" Số Tư trong lòng kinh hãi, đây là pháp thân của Chuẩn Thánh!

Không ngờ Ngũ Hành Thần Quang lại mạnh đến vậy, y đã cố ý không dùng pháp bảo mà dùng thần thông, kết quả ngay cả thần thông cũng bị quét đi.

Ngay sau đó, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo trực tiếp rơi xuống, ầm ầm đập về phía Số Tư.

Sắc mặt Số Tư kinh hãi, theo bản năng tế xuất pháp bảo chống đỡ.

Nhưng Khổng Tuyên đã sớm chờ y tế xuất pháp bảo, không nói hai lời đã quét đi pháp bảo của Số Tư, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo chính xác không sai sót đập vào người y.

Sau đó trời đất bắt đầu rung chuyển, gió lớn nổi lên, mang theo năm màu, cùng với lốc xoáy, nuốt chửng mọi thứ.

Trời nghiêng đất lở, ngũ hành khí hiện ra.

Chỉ tiếc, Số Tư căn bản không chịu nổi uy lực của cực phẩm tiên thiên linh bảo, thân thể tức thì vỡ nát.

Thấy Ngũ Hành Thần Quang bay đến, muốn thu y vào trong, y vội vàng bỏ chạy.

"Yêu Thần thì sao!

Ngô cũng chiến!" Khổng Tuyên bằng vào bản mệnh thần thông cường hãn và cực phẩm tiên thiên linh bảo, đã khiến cho Chuẩn Thánh Số Tư phải chịu thiệt lớn.

Nhưng y đã phát hiện ra, đây chỉ là một đạo pháp thân, chỉ có một phần mười thực lực của Chuẩn Thánh Số Tư!

"Thánh tử không hổ là đồ đệ của Thánh Sư, lại có thể dùng sức mạnh của Thái Ất Kim Tiên đại chiến với Yêu Thần của Yêu tộc mà không rơi vào thế hạ phong!" Trong bộ lạc Nhân tộc, vô số Nhân tộc nhìn thấy cảnh này, lập tức kinh ngạc không thôi.

"Giết sạch tất cả Nhân tộc cho ta!" Trên bầu trời, bản tôn của Số Tư sắc mặt âm lãnh, trực tiếp ra lệnh cho một đám Yêu tộc lao về phía bộ lạc Nhân tộc.

Khổng Tuyên lập tức tức giận, chuẩn bị ra tay.

Nhưng bản tôn của Số Tư lại xuất hiện.

Trên núi Cao Đồ, có loài chim, hình dáng như quạ mà đầu có vân, chân đỏ, mỏ trắng, tên là Số Tư, ăn thịt người!

Đôi mắt màu xám kia tức thì mở ra, như mặt trời xám nổ tung.

Một vầng mặt trời xám lơ lửng, thần diễm bừng bừng, hàng ngàn hàng vạn, che lấp hư không.

Pháp thân của Số Tư tuy bại, nhưng lúc này bản tôn xuất hiện, huống hồ trong lòng Số Tư đã đề phòng Ngũ Hành Thần Quang của Khổng Tuyên.

"Cút!" Thấy Số Tư cản đường, Khổng Tuyên lập tức đại nộ, thần thông đánh ra, Ngũ Hành Thần Quang bao trùm cả bầu trời, bao phủ lấy Số Tư.

Một vầng mặt trời xám ngang trời, tràn đầy hùng vĩ, tỏa ra ánh sáng xám rực rỡ.

Khí xám lan tỏa, bao phủ hư không.

Xung quanh y, ngũ sắc lưu quang rực rỡ, hà quang cuồn cuộn, như

thác nước treo lơ lửng.

Trong lúc Khổng Tuyên và Số Tư đại chiến, hàng trăm triệu Yêu tộc xông về phía bộ lạc Nhân tộc, điên cuồng oanh kích Chấn Thiên pháp trận.

Phóng ra những thần thông kinh người, càn quét bầu trời.

Tuy trận pháp này có thể ngăn cản Chuẩn Thánh, nhưng cũng không chịu nổi hàng trăm triệu quân Yêu tộc không ngừng oanh kích.

Thấy đại trận sắp vỡ, Khổng Tuyên càng thêm lo lắng.

Khổng Tuyên toàn lực ra tay, dưới cơn cuồng bạo, lại ổn định áp chế Số Tư một bậc, suýt chút nữa đã thu Số Tư vào trong Ngũ Hành Thần Quang.

"Phanh!" Bỗng nhiên, một tiếng nổ lớn vang lên, Chấn Thiên pháp trận cuối cùng cũng sụp đổ, để lộ ra hàng trăm tỷ Nhân tộc bên trong.

"A!" Hàng chục triệu Yêu tộc như sói vào bầy cừu, tàn sát bừa bãi.

"Lão tổ, cứu ta!" "A!

Cứu mạng!" Trong chốc lát, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên, máu tươi bắn tung tóe, trong nháy mắt đã có hàng chục vạn Nhân tộc vẫn lạc.

"Bảo vệ tộc nhân!" Các tu sĩ do Nhân tộc Tam Tổ dẫn đầu bất chấp tất cả ra tay, đối kháng với sinh linh Yêu tộc.

Nhưng Nhân tộc tuy tu được kim đan đại đạo, nhưng Hậu Thiên Nhân tộc không phải ai cũng có thể thành tiên, đại đa số chỉ là nhục thể phàm thai, làm sao chịu nổi sự tàn sát của sinh linh Yêu tộc.

Dưới sự tàn sát của hàng trăm triệu quân Yêu tộc, lập tức vô số bộ lạc hóa thành tro bụi, tiếng kêu than dậy đất.

“Các ngươi đáng chết!” Khổng Tuyên gầm lên một tiếng, lửa giận công tâm, Ngũ Hành Thần Quang quét qua, tức thì nghiền nát hàng ngàn sinh linh Yêu tộc.

Nhưng chính lúc này!

“Phụt!” Bỗng nhiên, một thanh pháp bảo trường kiếm xuyên qua hư không, tức thì xuyên thủng thân thể Khổng Tuyên, bảo vật này có thể làm tổn thương bản nguyên, lập tức Khổng Tuyên phun ra máu tươi, quay đầu nhìn Số Tư.

Số Tư nhìn Khổng Tuyên với vẻ mặt chế giễu, chậm rãi nói: “Đấu pháp với bản tọa mà dám phân tâm, không phải rất lợi hại sao?

Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thể bảo vệ được bao nhiêu Nhân tộc.” “Hống!” Khổng Tuyên đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm dài, điên cuồng, thần thông pháp bảo không ngừng oanh kích, bất chấp sự cản trở của Số Tư, oanh sát những sinh linh Yêu tộc đang tàn sát Nhân tộc.

Nhưng Nhân tộc sau mấy nghìn năm phát triển, đã có đến vạn tỷ người, số lượng đông đảo, phân bố trên phương viên vạn vạn dặm.

Với sức một mình Khổng Tuyên, lại phân thân thiếu thuật, căn bản không thể bảo vệ toàn bộ Nhân tộc.

“Ầm!” Số Tư nhân cơ hội tấn công, suýt chút nữa đã làm vỡ nát thân thể Khổng Tuyên, trên mặt nở nụ cười tàn nhẫn.

“A!

Cứu cứu ta!” Trên mặt đất, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, tiếng khóc, tiếng than, vô số máu tươi bắn tung tóe.

“Hu hu...

Mẫu thân...” Một đứa trẻ bất lực đứng trong đống đổ nát, khóc

lớn.

Khổng Tuyên hóa thành một luồng sáng, tức thì xông tới.

“Phanh!” Một đạo thần thông rơi xuống, đứa trẻ kia lập tức bị trấn sát, chỉ còn lại một cánh tay đứt lìa rơi trên mặt đất.

“A!” Khổng Tuyên ngơ ngác nhìn cảnh này, gào lên một tiếng thảm thiết, xông vào trong đại quân Yêu tộc, điên cuồng tàn sát sinh linh Yêu tộc.

Số Tư lại như giòi trong xương, bám chặt lấy Khổng Tuyên.

Trên mặt đất, vô số Nhân tộc chạy tán loạn, trong mắt đầy tuyệt vọng, từng người một vẫn lạc, bộ lạc Nhân tộc máu chảy thành sông, gặp phải tai nạn kinh khủng nhất trong lịch sử.

“Ầm ầm ầm!” Trong lúc mọi người tuyệt vọng, bên trời lại xuất hiện hàng chục triệu sinh linh Yêu tộc, trong đó có hai tôn Yêu Thần.

Hai tôn Yêu Thần vừa xuất hiện liền lao thẳng về phía Khổng Tuyên, hình thành thế vây công, thần thông tứ ngược, tức thì đánh bay Khổng Tuyên, máu văng khắp trời.

Trên không trung bộ lạc Nhân tộc, vạn tỷ Nhân tộc điên cuồng chạy trốn, vô số Yêu tộc điên cuồng sát lục.

Máu chảy thành sông, pháp bảo bay lượn ngập trời.

Trên mặt đất, bao trùm sự sợ hãi, tuyệt vọng sinh sôi hoặc tràn ngập sự sát lục khát máu.

Mùi máu tanh kích thích vô số Yêu tộc càng thêm khát máu.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và các vị khác bất chấp tất cả, đối kháng với đại quân Yêu tộc.

“Phụt!” Khâm Y thị bị thần thông của một tôn Yêu Vương đánh trúng, tức thì ngã xuống đất.

Chương 58

Mặc cho Nhân tộc phản kháng thế nào, cuối cùng vẫn thế đơn lực bạc, không chỉ không cứu được tộc nhân, mà còn bị trọng thương.

Cả bộ lạc Nhân tộc, hệt như địa ngục trần gian.

Xương tàn cốt gãy khắp nơi, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Tu sĩ Nhân tộc điên cuồng chống cự, nhưng khó địch lại sự tàn sát của Yêu tộc.

"Nữ Oa nương nương, xin người hiển linh thần tích, cứu lấy Nhân tộc chúng con, cứu lấy tử dân của người!" "Nữ Oa nương nương, Nhân tộc chúng con đã đến lúc sinh tử tồn vong, người còn không ra tay, thế gian sẽ không còn Nhân tộc chúng con nữa!" "Nữ Oa nương nương, vì sao lại nhẫn tâm như vậy!" Trong bộ lạc Nhân tộc, vô số Nhân tộc gào thét thảm thiết, nhìn thần tượng Thánh Mẫu Nhân tộc nhuốm đầy máu tươi, trong mắt đầy tuyệt vọng và bất lực.

Từng lần kêu gọi cầu xin nhưng thần tượng Nữ Oa không hề động tĩnh.

Từng lần khẩn cầu nhỏ bé, nhưng không đổi lại được một lần thương xót.

Nhân tộc lúc này, như đứa trẻ bị mẹ bỏ rơi, chỉ có thể vùng vẫy trong tuyệt cảnh.

Oa Hoàng Thiên, trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa được bao bọc trong ánh sáng tiên linh, cảm ứng được tiếng gọi của Nhân tộc, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, khẽ thở dài, khẽ lắc đầu nhưng không lựa chọn xuống hạ giới.

Trên đại địa Nhân tộc, Khổng Tuyên đối mặt với sự vây công của

ba đại yêu cấp bậc Đại La Kim Tiên, chỉ có thể khổ sở chống đỡ.

Trơ mắt nhìn từng người Nhân tộc vẫn lạc trước mặt, nhưng lại không thể cứu giúp.

"A!" Khổng Tuyên gào lên một tiếng phẫn nộ, lòng đau như cắt.

Cuộc tàn sát này kéo dài suốt hơn một tháng.

Mỗi ngày vô số Nhân tộc đều như ở trong địa ngục, chạy trốn, bị tàn sát.

Đối mặt với sự tuyệt vọng không hồi kết.

Trong phương viên vạn vạn dặm, sát lục không ngừng, từng người Nhân tộc, vẫn lạc dưới móng vuốt sắc bén của Yêu tộc.

Vạn tỷ Nhân tộc, vẫn lạc quá nửa, máu tươi nhuộm đỏ đại địa, núi non cũng một màu đỏ máu, ngay cả không khí cũng tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc.

Vô số Nhân tộc không ngừng hô vang danh húy của Thánh Mẫu Nhân tộc, cầu xin Thánh Mẫu có thể cứu lấy tử dân do mình sáng tạo ra.

Nhưng, đối mặt với họ chỉ là từng lần tuyệt vọng.

"Phụ thân, tại sao Nữ Oa nương nương không quan tâm đến chúng ta?

Chúng ta đã làm sai gì sao?

Hu hu..." "Con trai, chúng ta không làm gì sai, sai là ở cái thiên địa này!" "Yêu quái, ngươi giết mẹ ta, ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!" "A!" "Trời muốn diệt Nhân tộc ta sao?

Vì sao lại để Nhân tộc ta phải trải qua kiếp nạn như vậy!" "Thánh Mẫu Nhân tộc của ta ơi, vạn năm tế bái có ích gì?

Có ích gì?

Ha ha ha ha!" Vô số người rơi lệ máu, bi thương không dứt, nhìn người thân bên cạnh từng người một vẫn lạc, lòng đã nguội lạnh.

Trong Oa Hoàng Cung, ánh mắt Nữ Oa xuyên thấu vạn cổ hư không, nhìn đại địa như luyện ngục trần gian, lẩm bẩm: "Tử dân của ngô ơi, vượt qua kiếp nạn này, các ngươi sẽ nghênh đón một tương lai vô tận quang minh." Trên đại địa Nhân tộc, Khổng Tuyên lúc này toàn thân đẫm máu, loạng choạng đứng dậy lần nữa.

Thân mang trọng thương, Khổng Tuyên nhìn cảnh tượng Nhân tộc như luyện ngục, đôi mắt chảy ra huyết lệ.

Chẳng màng bản nguyên bị tổn hại, hắn lại một lần nữa tế ra Ngũ Sắc Thần Quang và Ngũ Hành Huyền Quang Tráo để trấn áp.

"Giãy giụa hấp hối mà thôi!" Tam đại Yêu Thần đồng loạt ra tay, tức thì Ngũ Sắc Thần Quang vỡ nát, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo cũng ảm đạm vô quang.

Khổng Tuyên ngã vật xuống đất, nghe tiếng ai oán thống khổ trên đại địa, hắn lại loạng choạng đứng lên.

"Ta đã phụ sự phó thác của sư tôn...

A!" Khổng Tuyên gầm lên từng tiếng giận dữ rồi lại ra tay.

Dù thân mang trọng thương, hắn vẫn quyết chiến đấu đến giây phút cuối cùng, dù phải chảy cạn giọt máu cuối cùng, cũng phải bảo vệ huyết mạch cuối cùng của Nhân tộc!

"Ầm!" Thần thông của ba đại Yêu Thần giáng xuống, Khổng Tuyên lập tức bị thần quang ngập trời nuốt chửng.

Máu tươi vẩy khắp trời cao, tiếng bi thương vang vọng, Ngũ Sắc Thần Quang vỡ tan!

“Nữ Oa nương nương, vì sao người sáng tạo ra Nhân tộc, rồi lại bỏ mặc chúng con không đoái hoài!” “Nữ Oa nương nương!” Vô số người tộc gào thét trong bất lực và tuyệt vọng, bi thương và tuyệt vọng bao trùm toàn bộ Nhân tộc.

Giữa đất trời, mặt đất bị phủ kín bởi thi thể, mỗi tấc đất đi qua đều thấm đẫm vô số máu tươi của Nhân tộc.

Giữa cuộc tàn sát ngập trời, không có bất kỳ một đại năng nào ra tay tương trợ, không ai dám dính vào lượng kiếp.

Ngay cả Tam Thanh Thánh Nhân cũng bị Hồng Quân Đạo Nhân cưỡng chế cấm túc, không cho phép can thiệp vào, để bảo đảm Nhân tộc phải hoàn chỉnh vượt qua kiếp nạn, mới có thể sửa lại quỹ tích Thiên đạo đã bị biến số Triệu Thần làm cho lệch đi.

Cuộc đồ sát trên đại địa Nhân tộc vẫn tiếp diễn.

Dù chỉ là một phần vạn sức mạnh của Yêu tộc, cũng không phải là thứ Nhân tộc có thể chống lại.

Hàng trăm người tộc bị Yêu tộc truy sát, chỉ có thể điên cuồng chạy về phía thần tượng Nữ Oa phía trước, cầu mong kỳ tích xảy ra.

“Nữ Oa nương nương, cứu con…” “Nữ Oa nương nương, cầu xin người cứu Nhân tộc a!” Hàng trăm người kêu gào thảm thiết, cầu xin thần tích giáng lâm.

“Phụt!” Vuốt sắc lướt qua, hàng trăm người tộc lập tức ngã vào vũng máu, máu tươi văng lên bức tượng Thánh Mẫu Nhân tộc.

Tượng Thánh Mẫu Nhân tộc, dính đầy máu tươi của vô số người tộc, trông vô cùng chói mắt.

“Nữ Oa… nương nương…” Hàng trăm người tộc ngẩng đầu, trong đôi mắt đẫm máu chỉ còn thấy một bức tượng Thánh Mẫu màu huyết hồng.

“Nhân tộc cũng quá yếu ớt rồi.” “Ha, một chủng tộc nhỏ yếu.” Hai tên Yêu Vương nhìn một Nhân tộc Huyền Tiên ngã trong vũng máu, vẻ mặt đầy khinh thường.

Trong Nhân tộc, ngoài Khổng Tuyên ra, căn bản không có ai là đối thủ của chúng.

“Vút!” Đột nhiên, một đạo Ngũ Sắc Thần Quang lướt qua, Ngũ Hành linh khí cuộn trào, chỉ một cái quét qua, hai tên Yêu Vương kia lập tức thân xác tan vỡ, nguyên thần bị tiêu diệt.

“Kẻ giết người, ắt sẽ bị người giết!” Khổng Tuyên từ trong đống đổ nát đứng dậy, toàn thân đẫm máu, thân thể rách nát, đôi mắt đỏ rực nhìn thi thể người tộc bên cạnh, sắc mặt càng trở nên băng giá.

“Đã trọng thương đến mức này, còn không chịu bó tay chịu trói sao?” Yêu Thần Số Tư từ trên cao nhìn xuống Khổng Tuyên, chậm rãi nói.

“Nể tình cùng là Yêu tộc, nếu ngươi cầu xin tha thứ, bản tọa có thể tha cho ngươi một mạng.” Yêu Thần Quỷ Xa bên cạnh cười lạnh.

“Yêu tộc?” “Keng!” Tiếng kim loại va chạm vang lên, năm màu xanh, vàng, đỏ, đen, trắng luân chuyển.

Năm chiếc lông vũ bản mệnh tựa như năm thanh bảo kiếm, mỗi chiếc một màu, Ngũ Sắc Thần Quang ẩn hiện lưu chuyển, năm chiếc lông vũ nhỏ bé lại nặng tựa Thái Cổ sơn nhạc.

“Ta còn có thể chiến!” Khổng Tuyên lấy ra Tam Quang Thần Thủy mà sư tôn ban cho, lập tức nuốt xuống.

Chỉ thấy vết thương nghiêm trọng trên người Khổng Tuyên trong nháy mắt đã hồi phục ít nhất ba thành, và vẫn đang chậm rãi hồi phục.

Ngũ Hành Huyền Quang Tráo vốn đã ảm đạm bỗng nhiên bùng phát thần quang rực rỡ.

Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang chiếu rọi cửu thiên, huyền quang rủ xuống, thần uy ngút trời.

"Ngoan cố mất khôn!" Trong mắt Số Tư sát ý lạnh lẽo, hắn ra tay dứt khoát.

Ba vị Yêu Thần cùng lúc trấn áp, thần uy Chuẩn Thánh mênh mông bao trùm chư thiên thời không, phá diệt thiên địa hư không.

Dưới Ngũ Sắc Thần Quang, Khổng Tuyên lập tức quét bay pháp bảo của Số Tư, Ngũ Hành Huyền Quang Tráo rủ xuống, bao trùm lấy hắn.

Chương 59

"Ầm!" Ngay khi Khổng Tuyên tấn công Số Tư, thần thông của hai Yêu Thần còn lại cũng ập đến.

Ngũ Sắc Thần Quang quét đi một nửa sức mạnh, nửa còn lại Khổng Tuyên phải gắng gượng chịu đựng.

Trong mắt Khổng Tuyên lóe lên vẻ điên cuồng, mặc kệ thần thông của hai Yêu Thánh kia, chỉ tập trung tấn công một mình Số Tư.

"Lão tổ cứu mạng a!" "Nữ Oa nương nương!" Tiếng kêu thảm thiết của người tộc bên tai càng kích thích hành vi điên cuồng của Khổng Tuyên.

"Điên rồi sao?" Số Tư trong lòng kinh hãi, lối đánh hoàn toàn không cần mạng của Khổng Tuyên, chẳng lẽ muốn đồng quy vu tận?

Mặc dù Chuẩn Thánh bất tử bất diệt, thoát khỏi luân hồi thời gian, nhưng cũng không chịu nổi cách đánh này của Khổng Tuyên.

Dưới sự oanh tạc của thần thông và pháp bảo của Khổng Tuyên, thân thể của Số Tư bị đánh nát.

"Ầm!" Cùng lúc đó, thân thể Khổng Tuyên cũng suýt bị hai Yêu Thần còn lại đánh cho tan nát.

Khổng Tuyên đột nhiên chớp lấy cơ hội, dùng hết hơi sức cuối cùng, nhân lúc Số Tư không phòng bị, lập tức thu hắn vào trong Ngũ Hành Huyền Quang Tráo.

Với tu vi của Số Tư, hắn vốn có thể né tránh sự giam cầm của Ngũ Hành Huyền Quang Tráo, nhưng lúc này thân thể bị đánh nát, đang trong quá trình hồi phục nhanh chóng.

Một khi bị nhốt, chỉ cần bảy bảy bốn mươi chín thời thần, dù là

Thái Ất Kim Tiên cũng phải hóa thành vũng máu.

"Chết tiệt!" Quỷ Xa và Hóa Xà, hai vị Yêu Thần, lập tức quát mắng.

"Ha ha ha!" Khổng Tuyên thân thể đẫm máu tươi, cười lớn sảng khoái.

Kéo được một Yêu Thần làm đệm lưng, dù có vẫn lạc cũng không thiệt!

"Giết hắn!" Ánh mắt Hóa Xà và Quỷ Xa đầy vẻ lạnh lùng, muốn trấn sát Khổng Tuyên để đoạt lấy Ngũ Hành Huyền Quang Tráo.

Khổng Tuyên thân mang trọng thương, đối mặt với hai Yêu Thần liên thủ, hoàn toàn không có cơ hội thắng.

Chỉ thấy vô số thần thông oanh kích vào thân thể Khổng Tuyên, thần quang tiêu diệt vạn vật, cho dù là Ngũ Sắc Thần Quang cũng khó mà quét sạch toàn bộ.

"Ầm!" Thân ảnh Khổng Tuyên hóa thành một luồng lưu quang, rơi mạnh xuống mặt đất.

Một Nhân tộc Chân Tiên bị thương nặng ngã xuống không xa, nhìn Khổng Tuyên toàn thân đẫm máu, gào lên một tiếng khàn cả giọng: "Mau chạy đi!" "Thánh Tử, ngài là đệ tử của Thánh Sư Nhân tộc ta, không nên vẫn lạc ở đây, mau chạy đi!" Toại Nhân thị gắng gượng chống lại sự trấn áp thần thông của đại yêu Yêu tộc, gầm lên một tiếng lớn.

"Thánh Tử, mau đi đi, ngày sau còn có cơ hội báo thù rửa hận cho Nhân tộc ta!" "Mau đi đi!" Hàng chục vạn người tộc xung quanh đồng loạt hô hào, cầu xin Khổng Tuyên rời khỏi nơi này.

Với căn cơ tư chất của Khổng Tuyên, ngày sau nhất định sẽ là Chuẩn Thánh đại năng, hà cớ gì phải vẫn lạc tại đây.

“Chạy?” Khổng Tuyên loạng choạng đứng dậy, chân đạp hư không, ngạo nghễ đứng giữa trời, trong mắt đầy vẻ quyết tuyệt.

“Ta là Khổng Tuyên, do Phượng Hậu sinh ra, trời sinh đã mang trong mình dòng máu bất khuất của Phượng tộc.

Nay lại được sư tôn dạy dỗ, mang ơn sâu nặng, sao có thể chạy trốn?” “Nhân tộc là nhà ta, mệnh lệnh của sư tôn là hộ vệ Nhân tộc, không được có sai sót, ta thề chết bảo vệ!” “Muốn diệt Nhân tộc, trước hết hãy giết Khổng Tuyên!” “Ta!

Dù chết cũng không hối tiếc!” Giọng nói của Khổng Tuyên sang sảng hữu lực, vang vọng khắp đất trời.

Cuối cùng hắn cũng đã nói ra thân thế của mình.

Nhìn Khổng Tuyên thân mang trọng thương vẫn tử chiến đến cùng, vô số người tộc đã rơi lệ máu, gầm lên trong tuyệt vọng.

Khổng Tuyên bước một bước, bóng lưng toát lên vẻ quyết liệt một đi không trở lại, lại một lần nữa lao về phía hai Yêu Thần.

Nếu không thể kìm chân hai Yêu Thần này, Nhân tộc sẽ chỉ vẫn lạc nhiều hơn.

“Đáng tiếc, nếu ngươi thuộc Thiên đình Yêu tộc của ta thì tốt biết mấy.” Ánh mắt Hóa Xà gắt gao nhìn Khổng Tuyên, sát ý dâng trào, cùng Quỷ Xa liên thủ, oanh sát Khổng Tuyên.

Thần thông pháp bảo va chạm, thần quang rực rỡ chiếu thẳng lên trời cao.

Trong một tiếng nổ lớn, thân ảnh Khổng Tuyên bị nhấn chìm trong thần quang ngập trời, chỉ thấy máu tươi văng tung tóe, thân thể đã máu thịt be bét, từ trên không trung rơi xuống.

“Vẫn chưa chết?” Quỷ Xa cười lạnh, nhìn chằm chằm vào Khổng

Tuyên.

"Chết?" Khóe miệng Khổng Tuyên khẽ động, hắn loạng choạng đứng dậy lần nữa, đôi mắt đỏ rực, gắt gao nhìn hai Yêu Thánh trên không.

Kế thừa đặc điểm sinh mệnh ngoan cường của Phượng Hoàng tộc, Khổng Tuyên lại một lần nữa không sợ chết xông lên, tế ra pháp bảo thần thông, bao trùm một phương thiên địa.

"Ầm!" Khổng Tuyên lại một lần nữa rơi xuống đất.

Dù sắp vẫn lạc, Khổng Tuyên vẫn hết lần này đến lần khác đứng dậy.

"Thánh Tử, mau đi đi…" Toại Nhân thị đau đớn đến nứt cả khóe mắt, gào lên một tiếng bi thương.

Thân thể Khổng Tuyên lảo đảo, hoàn toàn dựa vào một cỗ ý chí để chống đỡ, pháp lực gần như cạn kiệt, bản nguyên hao tổn quá nhiều, nhưng vẫn cứ một lòng tiến về phía trước, dù cho phía trước là cái chết.

Đúng như hắn đã nói, vì tộc mà chiến tử.

"Ta, dù chết không hối!" "Tên này thật sự chịu đòn giỏi." Hóa Xà nhìn cảnh này không khỏi lên tiếng.

Nếu là sinh linh khác, sớm đã vẫn lạc rồi, vậy mà Khổng Tuyên cứ gắng gượng dựa vào Ngũ Hành Huyền Quang Tráo và Ngũ Sắc Thần Quang mà chống đỡ.

"Hừ, một thức thần thông tiếp theo sẽ lấy mạng ngươi!" Sát ý trong mắt Quỷ Xa lạnh lẽo, hiện tại Khổng Tuyên tuyệt đối không thể chịu nổi một thức thần thông cuối cùng.

"Mau chóng trấn sát hắn, cứu Số Tư ra, sau đó đồ diệt toàn bộ

Nhân tộc, đừng để lỡ đại sự thảo phạt Vu tộc.” Hóa Xà nhíu mày, trầm giọng nói.

“Keng!” Đột nhiên, trên bầu trời vang lên tiếng đạo âm du dương, tử khí đông lai ba vạn dặm, thánh uy cổ xưa mênh mông bao trùm trời đất.

Tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn.

Đó là uy của Thánh Nhân!

“Nữ Oa nương nương!” “Nữ Oa nương nương!” “Ầm!” Tại Thiên Ngoại Thiên, bên ngoài Tử Tiêu Cung có vô tận thần quang phóng lên trời, toàn bộ Tử Tiêu Cung xuất hiện vô số vết nứt.

Cùng với một tiếng nổ lớn, cả Tử Tiêu Cung ầm ầm vỡ nát.

“Đinh, chúc mừng túc chủ thôn phệ thành công!” “Chúc mừng túc chủ nhận được một luồng Thánh Nhân chi lực!” Triệu Thần vẻ mặt vô cảm bước ra từ trong thần quang, lạnh như băng sương, một luồng sát khí ngút trời càn quét chư thiên.

“Hồng Quân…” Sắc mặt băng lãnh, hắn bước một bước vào hư không, vượt qua ức vạn dặm thời không, hướng về đại địa Hồng Hoang.

Cơn phẫn nộ tràn ngập tâm trí hắn.

Trong hư không Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Nhân đột nhiên mở mắt, nhìn về phía Thiên Ngoại Thiên, trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc.

“Lại có thể phá vỡ cấm cố!

Thôn phệ Tử Tiêu Cung!” Hồng Quân Đạo Nhân hiểu rõ cấm cố mình thiết lập mạnh đến mức nào, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể thoát ra.

Kết quả Triệu Thần chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, lại gắng gượng chỉ

trong hơn một tháng đã phá vỡ được.

Cùng lúc đó, trên không bộ lạc Nhân tộc, mây lành vần vũ, khắp nơi kim liên nở rộ, tường vân rực rỡ, tiên hạc thụy thú chạy nhảy, tiên linh chi quang lượn lờ.

Một bóng hình xinh đẹp từ trên trời giáng xuống, tay đeo chuông bạc, áo lụa trắng bay trong gió, khí chất thanh lãnh, phong hoa tuyệt đại, toát ra uy áp cường đại.

Thánh uy của Thánh Nhân trấn áp chư thiên hằng vũ, vạn kiếp bất diệt, một niệm diệt chư thiên, bất hủ vĩnh hằng.

"Bái kiến Nữ Oa nương nương." Hàng chục triệu sinh linh Yêu tộc quỳ rạp trên đất, thần sắc cung kính.

Những người tộc còn sót lại trên mặt đất lập tức đau khổ rơi lệ, liều mạng dập đầu, tam bái Thánh Mẫu Nhân tộc.

Công phu không phụ lòng người, dưới sự cầu xin khổ sở của vô số người tộc, Nữ Oa nương nương cuối cùng đã giáng lâm!

Chương 60

"Cung nghênh Oa Hoàng!" Hóa Xà và Quỷ Xa cung kính hành lễ, gọi ra danh hiệu Oa Hoàng.

Một tiếng Oa Hoàng, lập tức khiến tất cả người tộc trong lòng trầm xuống.

Ý của Quỷ Xa rất rõ ràng, Nữ Oa không chỉ là Thánh Mẫu Nhân tộc, mà còn là Oa Hoàng của Thiên đình, càng là tổ của vạn yêu.

Nếu nói về thân cận, Yêu tộc mới là thân cận nhất với Nữ Oa.

Nữ Oa liếc nhìn Hóa Xà và Quỷ Xa, chỉ một ánh mắt đã khiến hai người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, suýt nữa thì mềm nhũn ra đất.

"Nữ Oa nương nương, người đến cứu tử dân của người sao?" Toại Nhân thị nhìn thân ảnh quen thuộc trước mắt, mang theo kỳ vọng, run giọng hỏi.

Là một trong những Tiên Thiên Nhân tộc đầu tiên, dù đã qua hàng vạn năm, ngày Nữ Oa tạo nhân thành thánh, vẻ thánh khiết cao quý đó đến nay vẫn còn hiện rõ trong tâm trí.

Nữ Oa nhìn cảnh Nhân tộc máu chảy thành sông, trong lòng thầm thở dài, nhưng không nói gì.

Thấy Nữ Oa không nói, cả Yêu tộc và Nhân tộc đều không dám lên tiếng.

"Dừng tay đi." Đôi môi hồng của Nữ Oa khẽ mở, giọng nói thanh thoát, vang vọng khắp trời đất.

"Nữ Oa nương nương, chúng thần… chúng thần cũng là phụng ý chỉ của bệ hạ." Quỷ Xa và Hóa Xà nghe vậy, trong lòng run lên, vội vàng nói.

“Nhân tộc không thể diệt.” Nữ Oa liếc nhìn Hóa Xà và Quỷ Xa, chậm rãi nói.

“Cẩn tuân pháp chỉ của Nữ Oa nương nương!” Hai Yêu Thần vội vàng gật đầu lia lịa, không dám có chút ý kiến.

“Yêu tộc nên lui đi.” Nữ Oa nhìn Nhân tộc tổn thất thảm trọng.

Vốn có vạn ức người tộc, bây giờ chỉ còn lại một phần năm, chúng sinh thê thảm, như chốn luyện ngục.

Nếu không phải Đế Tuấn phát điên muốn triệt để diệt tộc Nhân tộc, Nữ Oa cũng sẽ không xuất hiện.

“Vâng, chúng thần sẽ lui đi.” Quỷ Xa gật đầu, chuẩn bị dẫn đại quân Yêu tộc rời đi.

“Nữ Oa nương nương, Yêu tộc đã giết mấy trăm ức tộc nhân của con, người cứ để chúng đi như vậy sao?” Toại Nhân thị đột nhiên lên tiếng.

Tất cả người tộc đều nhìn về phía Nữ Oa.

Vốn tưởng rằng Nữ Oa nương nương xuất hiện là để chủ trì công đạo, nhưng lại để Yêu tộc lui đi, không hề đề cập đến việc Nhân tộc bị tàn sát.

Nữ Oa nhìn Toại Nhân thị, lúc này tất cả người tộc đều nhìn về phía bà, trong mắt đầy kỳ vọng.

Ít nhất, dù chỉ là trừng phạt Yêu tộc một chút cũng được!

Thế nhưng Nữ Oa lại nói: “Đây là kiếp nạn mệnh trung chú định của Nhân tộc, phúc họa đi đôi, sau kiếp nạn sẽ là quang minh.” “Phụt!” Một câu nói, khiến Toại Nhân thị phun ra một ngụm máu lớn, vẻ mặt không thể tin nổi!

“?!” Vô số người tộc trong lòng lập tức dâng lên một trận hàn ý, bi

thương, trong mắt đầy vẻ khó tin, cứ ngỡ mình đã nghe nhầm.

Thánh Mẫu của họ, lại nói ra những lời như vậy.

Đây là kiếp nạn mà Nhân tộc phải gánh chịu, nghĩa là, chuyện Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, sẽ không bị truy cứu!!

"Nữ Oa nương nương!

Đó là mấy trăm ức người tộc của chúng con a!

Đều là những sinh mạng sống động!

Là tử dân thành kính nhất của người a!!" Toại Nhân thị nước mắt già lưng tròng, "bịch" một tiếng quỳ xuống, vẻ mặt bi thống.

Nhưng lời của Nữ Oa, lại khiến chúng nhân tộc lạnh lòng.

"Yêu tộc đứng ở đây, cho các ngươi báo thù, các ngươi có năng lực đó không?" Một câu nói của Nữ Oa khiến tất cả người tộc nghẹn lời.

Đúng vậy, Yêu tộc đứng ở đây, thật sự cho báo thù, Nhân tộc cũng không có năng lực đó.

Nhưng!!

Họ cầu xin Thánh Mẫu hiển linh, là để thỉnh Thánh Mẫu Nhân tộc chủ trì công đạo cho họ!

Con cái cầu xin mẫu thân chủ trì công đạo!

Trong mắt Nhân tộc, Nữ Oa chính là mẫu thân!

"Nữ Oa nương nương, người không thể chủ trì công đạo cho Nhân tộc chúng con sao?" Giọng Toại Nhân thị run rẩy… hỏi.

"Nữ Oa nương nương, khẩn cầu Nữ Oa nương nương chủ trì công đạo cho Nhân tộc chúng con!" "Khẩn cầu nương nương chủ trì công đạo cho Nhân tộc chúng con!" Hàng ức người tộc khóc lóc, như

những đứa trẻ tuyệt vọng cầu xin mẫu thân, vô số người tộc quỳ rạp trên đất, lớn tiếng hô hào.

Yêu tộc thì cười lạnh nhìn tất cả.

Muốn Oa Hoàng trừng phạt chúng?

Đúng là mơ mộng!

"Trong trời đất, quy luật sinh tồn vốn là kẻ yếu làm mồi cho kẻ mạnh, ta can thiệp nhiều, đối với Nhân tộc có hại chứ không có lợi." Nữ Oa nhàn nhạt nói, thần sắc bình tĩnh.

"Nữ Oa nương nương, vậy mấy trăm ức người tộc của chúng con chết vô ích sao, người nhẫn tâm như vậy với tử dân của mình sao?" Hữu Sào thị cuối cùng không nhịn được nữa, lên tiếng chất vấn.

"Ầm!" Trong nháy mắt, một cỗ thánh uy kinh khủng mênh mông từ trên trời giáng xuống, bao trùm lấy Hữu Sào thị.

Dưới thánh uy, Hữu Sào thị cả người mềm nhũn ra đất, ngay cả sức lực để ngồi cũng không có.

"Ngươi đang chất vấn bản tọa sao?" Giọng nói đầy uy nghiêm của Nữ Oa vang lên, từ trên cao nhìn xuống Hữu Sào thị.

Đó là uy nghiêm vô thượng thuộc về Thánh Nhân.

Uy của Thánh Nhân, không thể khinh nhờn, không thể nghi ngờ!

Nghe vậy, Hữu Sào thị trong lòng run lên, khẽ cúi đầu, trầm giọng nói: "Chúng con không dám…" "Nếu không phải vì các ngươi là tử dân do bản cung sáng tạo, bản tọa há lại giáng lâm, ngăn chặn tai họa diệt tuyệt của Nhân tộc." Nữ Oa lạnh lùng nói, nhìn hàng ức người tộc.

"Tách." "Tách." Tiếng giọt nước rơi xuống đất vang lên.

Đó là những giọt nước mắt của Nhân tộc.

Họ không ngờ Thánh Mẫu lại nói ra những lời như vậy.

Hàng trăm ức người tộc nhìn gia viên tan nát, bên cạnh là vô số thi thể của tộc nhân, bi thương từ tận đáy lòng.

Nhân tộc ngày ngày bái tế Thánh Mẫu Nhân tộc, cuối cùng thì có ích gì?

Cuối cùng bà lại chọn không truy cứu việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, không khỏi khiến người ta cảm thấy đau khổ và tuyệt vọng vô cùng.

Nhìn vô số người tộc rơi lệ, Nữ Oa không khỏi khẽ thở dài một tiếng nhưng không nói thêm lời nào.

"Dám hỏi nương nương, trước đó, nương nương có phải đang ở trong Oa Hoàng Thiên, nhìn Nhân tộc bị tàn sát không." Đúng lúc này, một thân ảnh run rẩy đứng lên, cất tiếng hỏi.

Đó là Khổng Tuyên vừa sống sót sau kiếp nạn.

Lúc này, thân thể Khổng Tuyên đầy thương tích, bản nguyên hao hết, ngay cả sức lực để phục hồi thân thể cũng không có, thậm chí cần người dìu đỡ.

"…" Nữ Oa không nói gì, không phủ nhận.

Đã đến cảnh giới của Thánh Nhân, không bao giờ cần phải phủ nhận điều gì.

Chương 61

Trên đại địa Nhân tộc, tất cả người tộc đều trợn to hai mắt nhìn Nữ Oa trên cao, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Thánh Mẫu của họ, hóa ra vẫn luôn quan sát.

Quan sát họ bị Yêu tộc tàn sát!!!

"Nữ Oa nương nương, xin người hãy chủ trì công đạo cho Nhân tộc!" Mấy trăm ức người tộc quỳ rạp trên đất, khẩn cầu.

Dù vậy, Nhân tộc vẫn gửi gắm hy vọng vào Nữ Oa, dù sao bà cũng là Mẫu Thần đã sáng tạo ra họ.

Nữ Oa nhìn Nhân tộc bên dưới cố chấp như vậy, không khỏi nhíu mày, trầm giọng nói: "Sau này Nhân tộc hãy tự an phận theo mệnh trời, không được gây tranh chấp nữa." "Nữ Oa nương nương!!" Tất cả người tộc chỉ cảm thấy thân thể lạnh buốt, như bị mẫu thân vứt bỏ, sắc mặt trắng bệch.

Tự an phận theo mệnh trời, không gây tranh chấp nữa, thử hỏi Nhân tộc yếu đuối như vậy làm sao mà tranh đấu?

Yêu tộc tàn bạo vô nhân tính, Nhân tộc làm sao có thể tự an phận theo mệnh trời?

Trận tai nạn này rõ ràng là do Yêu tộc gây ra, Nữ Oa nương nương mà họ sùng kính khó khăn lắm mới giáng lâm, cuối cùng lại không làm gì cả, khiến vô số người triệt để lạnh lòng.

Nhưng trong lòng dù có oán hận, cũng không ai dám chỉ trích.

Bởi vì Nữ Oa là Thánh Mẫu Nhân tộc, là thần sáng tạo của Nhân tộc, là tín ngưỡng tinh thần của Nhân tộc, càng là Thánh Nhân chí cao vô thượng trong trời đất!

Lời của Nữ Oa, chính là chân lý, Nhân tộc không dám không theo.

"Ha ha ha, hay cho một câu tự an phận theo mệnh trời!

Vậy có phải cũng đại biểu cho việc, Nhân tộc từ nay cùng Nữ Oa nương nương không còn quan hệ gì nữa không!" Khổng Tuyên đột nhiên cười lớn, tiếng cười mang theo mấy phần thê lương, gắt gao nhìn Nữ Oa cao cao tại thượng.

"Nói bậy!" Trong mắt Nữ Oa lóe lên một tia lạnh lẽo, thánh uy vô hình đè xuống hư không, bao trùm lấy Khổng Tuyên, trong nháy mắt ép Khổng Tuyên suýt nữa quỳ rạp xuống đất.

Khổng Tuyên cắn chặt răng, gồng mình chống đỡ, không muốn quỳ lạy.

"Ầm!

Ngươi nói có gì sai!" Bất chợt, một tiếng sấm nổ vang, một bóng người uy nghiêm từ trên trời giáng xuống, đứng trước mặt Khổng Tuyên, quát lạnh.

Một vầng thái dương chiếu sáng Hồng Hoang, lấp lánh tận chân trời từ trên trời giáng xuống.

Triệu Thần mặt lạnh như sương, xuất hiện chấn động, một luồng hàn ý ngút trời càn quét bốn phương.

"Thánh Sư!" "Sư tôn!" Nhân tộc và Khổng Tuyên trước tiên sững sờ, sau đó đều lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Thánh Sư đã đến!!

Trong phút chốc, Nhân tộc đều nhìn về phía Triệu Thần.

Thấy Triệu Thần xuất hiện, thần sắc Nữ Oa vẫn bình tĩnh, không có gì bất ngờ.

Chuyện Triệu Thần bị nhốt ở Tử Tiêu Cung bà biết, nhưng không

ngờ Triệu Thần có thể thành công đột phá cấm cố.

"Yêu tộc!" Triệu Thần nhìn đại địa Nhân tộc máu chảy thành sông, như chốn luyện ngục, đôi mắt dần dần trở nên đỏ rực, sát ý kinh khủng ngút trời.

"Đời này không diệt Thiên đình Yêu tộc, ta thề không làm Thánh Sư Nhân tộc!" Triệu Thần gầm lên một tiếng ngút trời, ra tay dứt khoát.

"Ầm ầm ầm!" Chỉ thấy một bàn tay khổng lồ do pháp tướng ngưng tụ ầm ầm xuất hiện, lập tức bao trùm lấy Hóa Xà và Quỷ Xa, hai vị Yêu Thần.

"Phóng tứ!" Nữ Oa nhíu mày, khẽ quát một tiếng, một luồng sức mạnh vô hình hóa giải thần thông của Triệu Thần.

"Keng!" "Keng!" Nhưng ngay sau đó, một luồng kim quang và một cây hắc thương từ hư không lao ra, xuyên thủng thân thể Hóa Xà và Quỷ Xa.

"Nương nương cứu ta!" Hai Yêu Thần gào lên thảm thiết, bản nguyên của hai đại Yêu Thần tan rã, nguyên thần bị tiêu diệt, lập tức bỏ mạng.

"Triệu Thần, ngươi đang coi thường uy nghiêm của Thánh Nhân!" Nữ Oa nhìn cảnh này, không ra tay ngăn cản, chỉ nhìn chằm chằm vào Triệu Thần.

"Thánh Nhân?" Triệu Thần đột nhiên cười lớn, lửa giận trong lồng ngực bùng cháy, gầm lên một tiếng.

"Yêu tộc bạo ngược vô nhân tính, tàn sát tộc ta, thân là Thánh Mẫu Nhân tộc lại khoanh tay đứng nhìn.

Thờ phụng ngươi thì có ích gì!?" "Nhân tộc chìm sâu trong luyện ngục, máu chảy thành sông, ngươi giáng lâm nhân gian lại chỉ nói đỡ

cho Yêu tộc.

Kính trọng ngươi thì có ích gì?" "Dựa vào việc sáng tạo Nhân tộc để đúc thành đạo cơ vạn kiếp bất diệt, nhưng lại chưa bao giờ để tâm đến sinh tử của Nhân tộc." "Không hề quyến luyến, không hề che chở, ngươi chỉ là Thánh Nhân của Yêu tộc, chứ không phải Thánh Mẫu của Nhân tộc!" Triệu Thần lời lời như dao, mắng thẳng Thánh Nhân, chấn động trời đất.

"Điên rồi sao?

Lại dám mắng Thánh Nhân như vậy?" "Tuyệt đối điên rồi." Vô số đại năng Hồng Hoang nhìn cảnh này, thần sắc kinh hãi.

Trong Kim Ngao đảo, ánh mắt Thông Thiên sâu thẳm, xuyên thấu vạn cổ hư không, nhìn chăm chú vào tất cả, đã chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu Nữ Oa ra tay, hắn sẽ bất chấp lệnh cấm của sư tôn, cũng phải ra tay.

Trên đại địa Nhân tộc, không chỉ Yêu tộc sững sờ, mà ngay cả Nhân tộc cũng kinh ngạc đến ngây người.

"Thật to gan!

Dám đối với Oa Hoàng của tộc ta bất kính như vậy!!" Một đám Yêu tộc cũng phẫn nộ không thôi.

"Thánh Sư, xin hãy cẩn trọng lời nói." Toại Nhân thị không nhịn được nói.

Nhưng không phải vì Triệu Thần bất kính với Nữ Oa, mà là lo lắng Nữ Oa sẽ vì thế mà nổi giận, giết chết Triệu Thần.

Thần sắc Nữ Oa bình tĩnh, không hề vì lời chỉ trích của Triệu Thần mà tức giận.

Bà là thần sáng tạo của Nhân tộc, cũng là thần tối cao của Nhân

tộc, cho dù Triệu Thần có bất kính thế nào, cũng không thể thay đổi được sự thật này.

Nhưng Triệu Thần dám công khai mắng Thánh Nhân như vậy, xúc phạm uy nghiêm của Thánh Nhân, khiến Nữ Oa có chút tức giận.

Tuy nhiên, Nữ Oa ngày trước khi thành thánh, đã mang nhân quả với Triệu Thần, Triệu Thần là phu quân tương lai của bà.

Mặc dù bây giờ chưa phải, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ là.

Trong nhất thời cũng không tiện phát tác.

"Thiên địa tự có quy luật sinh tồn của nó, ta còn rõ hơn tất cả các ngươi." Ánh mắt Nữ Oa sâu thẳm nhìn Triệu Thần, nói một cách thản nhiên.

"Đó là lý do để ngươi mặc kệ Yêu tộc tàn sát Nhân tộc sao?" Triệu Thần cười lạnh, không chút khách khí đáp trả.

"Đạo của Thánh Nhân, vốn vô dục vô cầu.

Bản tọa từ khi thành thánh, không hỏi thế sự, cớ gì lại nói là mặc kệ?" "Đây là thiên ý." "Chưa thành Thánh Nhân, cảnh giới của Thánh Nhân, ngươi không thể hiểu được." Nữ Oa một bộ dáng cao cao tại thượng, nhìn xuống Triệu Thần.

Thánh Nhân thông hiểu vạn vật thế gian, biết quá khứ tương lai, thống trị hằng vũ.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến.

"Ha ha ha, thiên ý!

Hay cho một câu thiên ý!

Ngươi lần này hạ giới dám nói không có tư tâm sao?" "Chỉ sợ Nhân tộc diệt tộc, ngươi mất đi khí vận Nhân tộc, đoạn tuyệt tín ngưỡng Nhân tộc, rồi rơi rụng đạo quả vạn kiếp bất diệt, có phải

không?" Triệu Thần cũng không khách khí, nói thẳng vào điểm yếu, mạnh mẽ đáp trả.

Sắc mặt Nữ Oa hơi trầm xuống, lời nói của Triệu Thần quả thực đã nói trúng tâm tư của bà.

"Triệu Thần, nể tình nhân quả thành thánh ngày trước, bản tọa không ra tay với ngươi.

Chương 62

Nhưng vị trí Thánh Sư Nhân tộc là do bản tọa ban cho, nếu còn hồ ngôn loạn ngữ, bản cung tùy thời tước đi vị trí Thánh Sư của ngươi!" Nữ Oa trong lòng có chút tức giận, Triệu Thần từng bước ép sát, liên tục chất vấn, khiến bà có chút bất mãn.

Dù là phu quân tương lai thì đã sao?

Đó là chuyện của vô lượng lượng kiếp sau!

"Ha ha ha." "Ngươi cho rằng mình vẫn là Thánh Mẫu Nhân tộc được vạn người kính ngưỡng trong lòng Nhân tộc sao?" "Ngươi cho rằng những việc ngươi làm hôm nay, không khiến ức vạn người tộc lạnh lòng sao?" "Nhân tộc máu chảy thành sông, đau đớn mất người thân.

Dù là giây phút cuối cùng trước khi chết, họ vẫn cầu xin Nữ Oa nương nương có thể hiển linh thần tích, cứu vớt Nhân tộc." "Nhưng… có sao!" Lời nói của Triệu Thần vô cùng sắc bén, khiến vô số người tộc rơi vào im lặng, cúi đầu xuống, ngầm thừa nhận lời của Triệu Thần.

Thấy vậy, trong lòng Nữ Oa cuối cùng cũng dấy lên một tia lửa giận.

"Bản cung sáng tạo ra các ngươi, các ngươi không biết cảm ơn, ngược lại còn cho rằng bản cung thấy chết không cứu?" Đối mặt với sự chất vấn của Nữ Oa Thánh Nhân, tất cả người tộc đều im lặng.

Đối với Nhân tộc mà nói, Nữ Oa tạo nhân là ân đức, là ân sáng tạo, vĩnh thế ghi nhớ.

Nhưng Nữ Oa từ khi tạo nhân đến nay, chưa từng có một chút

quyến luyến với Nhân tộc, khiến người ta lạnh lòng.

Đối với Nữ Oa, ân sáng tạo đã là hết trách nhiệm, đạo của trời đất tuần hoàn nhân quả, chỉ có để mặc phát triển mới là chính đạo, trải qua ma nạn mới có thể thấy quang minh.

Thế nhưng Nhân tộc lại không hiểu đạo của Thánh Nhân, ngược lại còn trách bà thấy chết không cứu, khiến Nữ Oa trong lòng nổi giận.

"Ngu muội không đổi, không biết thiên số như vậy, ngày sau làm sao có thể thành đạo!" Nữ Oa nhìn Nhân tộc bên dưới, không chút do dự mắng.

"Nữ Oa nương nương, Nhân tộc chúng con không cầu thành đạo, chỉ cầu một đời bình an, cùng gia đình hưởng niềm vui thiên luân a!" "Nữ Oa nương nương, nỗi khổ nhân gian của chúng con, thượng tiên trên cao làm sao có thể hiểu được?" Toại Nhân thị không nhịn được lên tiếng, khẩn cầu.

"Sáng tạo Nhân tộc, nhưng lại chưa từng hiểu nỗi khổ nhân gian." "Lại hưởng thụ khí vận Nhân tộc, nhận sự cung phụng của Nhân tộc!" "Nhân tộc thành kính thờ phụng, ngươi lại thờ ơ đối mặt!" "Nhân tộc một lòng thành kính, ngươi lại coi rẻ nhân mạng!" "Sự cung phụng của Nhân tộc, ngươi không xứng!" Giọng Triệu Thần như sấm dậy, quát lên từng tiếng.

"Phóng tứ!" Nữ Oa quát khẽ một tiếng, lạnh giọng nói: "Bản cung muốn tước đi vị trí Thánh Sư Nhân tộc của ngươi!" Chỉ trong một niệm của Thánh Nhân, vị trí Thánh Sư Nhân tộc của Triệu Thần sắp sửa tan rã.

"Không!" "Thánh Sư!" "Thánh Sư vĩnh viễn là Thánh Sư của Nhân tộc chúng ta!" Thấy vậy, tất cả người tộc lập tức gào lên thảm thiết.

Trong mắt họ, Thánh Sư đã vì Nhân tộc mà trả giá quá nhiều.

Tất cả của Nhân tộc, đều là do Thánh Sư ban cho.

Thánh Mẫu Nhân tộc tuy sáng tạo ra Nhân tộc, nhưng người dẫn dắt Nhân tộc đứng vững trong trời đất, dẫn dắt Nhân tộc an cư lạc nghiệp, lại là Thánh Sư đã bầu bạn với Nhân tộc hàng vạn năm!!!

"Gầm!" Nhưng ngay khi uy danh của Thánh Sư sắp tan rã, một tiếng rồng gầm ngút trời vang lên.

Một con Kim Long khí vận dài mấy vạn vạn vạn trượng ầm ầm bay lên trời, hóa thành mây vàng ngập trời bao trùm lấy Triệu Thần.

Trên đỉnh đầu Triệu Thần, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên nở rộ, mười tám vòng công đức kim quang hiện ra, chống lại ý niệm của Thánh Nhân, không bị thánh niệm gia thân.

"?!" Nhan sắc Nữ Oa biến đổi, Triệu Thần được khí vận Nhân tộc gia thân, vị trí Thánh Sư vĩnh viễn vững chắc!

Ức vạn nhân tâm quy hướng, Thánh Nhân cũng khó mà tước đoạt!

"Sao có thể…" Nữ Oa lập tức sững sờ, không thể tước đoạt vị trí Thánh Sư của Triệu Thần.

Giờ phút này, lòng của ức vạn người tộc đều hướng về vị Thánh Sư Nhân tộc này.

Triệu Thần nhìn vô số người tộc bên dưới đang hô cao danh hiệu Thánh Sư, hốc mắt dần dần đỏ lên.

"Ngô là Thánh Sư của Nhân tộc, là Thánh Sư do lòng người quy tụ, không phải cái hư danh do ngươi sắc phong!" "Ngươi không có quyền tước đoạt!" "Ngô, sẽ dẫn dắt Nhân tộc, vĩnh viễn thịnh vượng!" "Ngô, nhất định sẽ suất lĩnh Nhân tộc, chấp chưởng càn khôn!" "Ngô, muốn ức vạn người tộc, vĩnh viễn bất hủ!" Triệu Thần

ngạo nghễ đứng trên không trung Nhân tộc, giọng như sấm dậy, sang sảng hữu lực, vang vọng khắp trời đất, truyền vào tai mỗi một người tộc.

"Kể từ nay, Nhân tộc và Yêu tộc không đội trời chung!

Người gặp yêu thì giết, Yêu là dị loại, nhân gian không dung!" "Ngô là, Thánh Sư Nhân tộc!" "Ầm ầm ầm!" Theo tiếng nói của Triệu Thần hạ xuống, bầu trời phát ra một trận ầm vang, phảng phất như Thiên đạo có cảm ứng.

Bên dưới, ức vạn người tộc ngây ngốc nhìn Thánh Sư Nhân tộc trên không trung, huyết lệ lưng tròng, lần lượt tự phát quỳ lạy khấu đầu.

"Thánh Sư không phụ chúng ta a!" "Thánh Sư vì Nhân tộc chúng ta mà hao tâm tổn huyết, trả giá muôn vàn." "Thánh Sư, nên là Thánh Phụ của Nhân tộc chúng ta!" Toại Nhân thị đột nhiên đứng lên, giọng nói cao vút, lớn tiếng hô hào.

"Chúng ta, khấu kiến Thánh Phụ!" Trong nháy mắt, ức vạn người tộc đều đồng tình với lời của Toại Nhân thị.

So với Nữ Oa, Thánh Sư Nhân tộc, càng xứng đáng là Thánh Phụ của Nhân tộc!

"Ầm!" Nữ Oa chỉ cảm thấy trong đầu một trận ầm vang.

Bị ảnh hưởng bởi điều này, đạo quả suýt nữa không ổn định.

"Nhân tộc… Thánh Phụ." Ánh mắt Nữ Oa gắt gao nhìn Triệu Thần, tâm thần chấn động.

"Một lạy này, lạy tạ ân sáng tạo của Nữ Oa Thánh Nhân.

Từ nay về sau, Nhân tộc chỉ có Thánh Phụ Nhân tộc, không còn Thánh Mẫu Nhân tộc nữa!" Trong mắt Toại Nhân thị lấp lánh lệ

quang, cao giọng nói.

Sau lưng ông, ánh mắt của ức vạn người tộc kiên định, hướng về phía Nữ Oa hành lễ quỳ lạy.

Nhưng một lạy này, là để tạ ơn sáng tạo của Nữ Oa.

Một lạy này, đoạn tuyệt lễ cung phụng của Nhân tộc.

Một lạy này, từ nay Nhân tộc chỉ có thần sáng tạo, không còn Thánh Mẫu Nhân tộc!

"Ầm!" Tâm thần Nữ Oa kịch chấn, đạo quả trong cơ thể rung động, khí vận Nhân tộc trôi đi, tu vi thụt lùi.

Nữ Oa ổn định tâm thần, dùng sức mạnh Thánh Nhân ổn định đạo quả Thánh Nhân suýt nữa sụp đổ.

"Ầm ầm ầm!" Ngoài ức vạn dặm, trong động thiên phúc địa Thủ Dương sơn, một luồng thần quang ầm ầm phóng lên trời, một phương thần ấn từ trong bay ra, hóa thành một luồng lưu quang, xuyên qua hư không, xuất hiện trên không trung Nhân tộc.

Thiên đạo cảm ứng, giáng xuống kim quang, thừa nhận sự lựa chọn của Nhân tộc.

Trong kim quang, phương thần ấn kia tỏa ra thần quang rực rỡ.

Trên thần ấn, ngọc long uốn lượn, đạo văn khắc ghi, đại đạo phù triện ẩn hiện, càng xuất hiện hình ảnh của Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần.

Đại biểu cho sự thừa nhận của Thiên đạo, bằng chứng của khí vận Nhân tộc gia thân!

"Nhân tộc chí bảo!

Không Động Ấn!" Triệu Thần nhìn Không Động Ấn rơi xuống trước mắt, tâm thần chấn động.

Nhìn ức vạn người tộc thành kính khấu đầu bên dưới, khó có thể kiềm chế sự kích động trong lòng.

Nhân tâm sở hướng, ta đương là Thánh Phụ Nhân tộc, suất lĩnh Nhân tộc quật khởi trên đại địa, vạn tử bất từ!

"Ngô, là Thánh Phụ Nhân tộc, Triệu Thần!" Triệu Thần tay nắm Không Động Ấn, biểu tượng của cộng chủ Nhân tộc, uy nghiêm tột đỉnh.

"Chúng con, bái kiến Thánh Phụ Nhân tộc!" Ức vạn người tộc còn sót lại lần lượt quỳ lạy, trong mắt đầy sùng kính.

"Sao lại như vậy?" "Lại có thể thành công tước đoạt vị trí Thánh Mẫu của Nữ Oa nương nương!" "Trời ạ!" Trên đại địa, Thánh Nhân chấn động, đại năng kinh hãi, vô số sinh linh vì thế mà kinh hoàng.

"Triệu Thần!" Nữ Oa cuối cùng không thể kiềm chế được lửa giận trong lòng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Thần.

Một cỗ thánh uy mênh mông lập tức bao trùm lấy Triệu Thần.

"Dù bản cung không phải Thánh Mẫu Nhân tộc, bản cung cũng là Thiên đạo Thánh Nhân, chỉ có bản cung có thể quản chế Nhân tộc, trừ Thiên đạo ra, không ai có thể làm gì được bản cung!" Ánh mắt Nữ Oa lạnh lẽo, uy nghiêm bao trùm Nhân tộc, uy của Thánh Nhân, không thể xúc phạm.

"Thiên đạo?" Triệu Thần ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Hắn tu luyện Hỗn Độn pháp tắc, vốn không bị Thiên đạo chế ngự.

Chương 63

Chống lại Thiên đạo thì đã sao?

Hắn muốn để Nhân tộc không thẹn với trời!

"Triệu Thần!" Cuối cùng Nữ Oa cũng nổi giận, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Thần, trong mắt lộ ra mấy phần sát khí.

Triệu Thần không chỉ khiến tu vi của bà thụt lùi, suýt nữa hỏng cả đạo quả Thánh Nhân, mà còn to gan làm bậy như vậy, nếu không trừng phạt, khó tiêu mối hận trong lòng.

Dù Triệu Thần là phu quân tương lai, chỉ cần không giết là được.

"Ầm ầm ầm!" Trong nhất thời, thiên địa biến sắc, càn khôn chấn động, cơn giận của Thánh Nhân khiến vô số người sắc mặt đại biến.

"Nữ Oa nương nương." Vô số người tộc thấy Nữ Oa muốn ra tay với Triệu Thần, vội vàng xin tha.

Nhưng Nữ Oa làm như không nghe thấy.

"Nữ Oa!

Ngươi thật sự cho rằng ta sợ ngươi sao!" Triệu Thần đột nhiên cười lớn, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô trong cơ thể trực tiếp tự bạo!

Trong vụ nổ kinh hoàng, luồng Thánh Nhân chi lực đã thôn phệ được cấp tốc khuếch đại, trong thời gian ngắn khiến Triệu Thần dĩ lực chứng đạo!

Đây chính là tác dụng của Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô, khuếch đại mọi thứ đến vô hạn.

Về phần hồ lô tự bạo, đó chỉ là tinh khí thần tự bạo, sau này Triệu

Thần có thể dành thời gian ngưng tụ lại!

"Dũng khí từ đâu ra?

Dám khiêu chiến Thánh Nhân?" "Nữ Oa nương nương một ngón tay cũng có thể giết chết ngươi." Yêu tộc có mặt sắc mặt phẫn nộ, nghiêm giọng quát.

"Ầm ầm ầm!" Bất chợt, trời đất kịch biến, vô tận hỗn độn hiện ra, Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu tỏa ra vô hạn hỗn độn hà quang, một cỗ thánh uy kinh khủng vượt trên cả Thánh Nhân từ trong cơ thể Triệu Thần bộc phát ra.

Vô tận tử khí đông lai tám vạn dặm, thánh uy kinh khủng chấn nhiếp hằng vũ thiên địa, càn quét toàn bộ đại địa Hồng Hoang.

Đại địa Hồng Hoang, trời sinh dị tượng, kim liên nở rộ, tiên hạc thụy thú chạy nhảy, kỳ lân hiện thế, cả Hồng Hoang đều chấn động!

Thánh Nhân hiện thế, uy phong mênh mông càn quét chư thiên thời không.

Một tia sét diệt thế từ trên trời giáng xuống.

Triệu Thần trong thời gian ngắn dĩ lực chứng đạo, Thiên đạo muốn diệt đi kẻ dị loại này.

Nhưng sau lưng Triệu Thần, mười tám vòng công đức kim quang bùng nổ, trên đầu Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên nở rộ, chống lại thần lôi diệt thế đó.

Triệu Thần biết, trước khi công đức thiêu đốt hết, trước khi Thánh Nhân chi lực tiêu hao hết, hắn chính là Thánh Nhân!

Thánh Nhân cưỡng ép dĩ lực chứng đạo!

Trên đại địa, vô số sinh linh quỳ rạp trên đất, bái lạy thánh uy.

"Thành Thánh Nhân rồi?!" Hồng Quân Đạo Nhân mặt đầy kinh

hãi, trong mắt không thể tin nổi.

Từ khi thành thánh đến nay, tâm cảnh của Hồng Quân Đạo Nhân lần đầu tiên xuất hiện dao động lớn như vậy, chỉ vì Triệu Thần một cách khó hiểu đã trở thành Thánh Nhân.

Tu luyện khổ cực vạn vạn năm, Triệu Thần thành thánh, thành thánh, ngay cả ông cũng không biết là Triệu Thần đã thành thánh.

Lại còn có lôi diệt thế từ trên trời giáng xuống.

"Lại là dĩ lực chứng đạo!" Hồng Quân Đạo Nhân đột nhiên cảm thấy tâm trạng có chút sụp đổ.

"Triệu Thần sư thúc thành thánh rồi." Tam Thanh cũng một phen kinh ngạc, nhưng trong lòng cũng yên tâm không ít.

Như vậy, cho dù họ không ra tay, Triệu Thần cũng đủ sức bình định mọi thứ.

"Thánh Nhân… sao có thể!" Trên chiến trường Vu Yêu, Đế Tuấn và Thái Nhất đang tử chiến với Vu tộc đều sững sờ, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Nhân tộc.

Xuất hiện biến cố như vậy, khiến Đế Tuấn tỉnh táo lại không ít, vội vàng hạ lệnh, suất binh lui lại, trước xem rõ tình hình rồi nói.

"Khí tức của Vu Tôn…" "Có Vu Tôn thành thánh rồi?!" Cùng lúc đó, trên chiến trường, Thập Nhị Tổ Vu tâm thần chấn động, trong mắt đầy kinh hãi, đồng thời càng vui mừng không thôi.

"Ha ha ha, nhị lang Vu tộc!

Vu Tôn thành thánh, mọi người xông lên!" Ức vạn Vu tộc dốc toàn lực tấn công, Đông Hoàng sắc mặt biến đổi, lập tức thi triển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đế Tuấn tế ra Hà Đồ Lạc Thư, thi triển Càn Khôn Âm Dương Đại

Trận đã lĩnh ngộ trước đó, hai trận dung hợp không kém gì Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát của Thập Nhị Tổ Vu!

Toàn bộ đại năng Hồng Hoang, đều hướng ánh mắt về bộ lạc Nhân tộc.

Triệu Thần thành thánh, trực tiếp kinh động cả Hồng Hoang!

Trên không trung bộ lạc Nhân tộc, sau lưng Triệu Thần, Hỗn Độn đại thế giới diễn hóa, chân đạp dòng sông thời gian, vạn giới tinh hà vũ trụ diễn hóa, lực lượng pháp tắc diễn hóa thành trật tự thần liên, tràn ngập thiên địa hư không.

"Thánh Phụ… ngài đã thành Thánh Nhân!" "Chúng con bái kiến Thánh Nhân!" Vô số người tộc quỳ rạp trên đất, đỉnh lễ mô bái.

"Đây là sức mạnh của Thánh Nhân sao?" Triệu Thần cảm nhận sức mạnh mênh mông trong cơ thể, trong lòng dâng trào.

Thần quang nở rộ, vô cùng rực rỡ, tỏa ra khí tức cái thế.

Tựa như mặt trời chói lọi, tỏa ra ánh sáng, thần thánh không thể xâm phạm.

Giờ khắc này, sự phẫn nộ và khí tức của Triệu Thần đã đạt đến đỉnh điểm, cả bầu trời đều đang run rẩy.

Huyết khí cuồn cuộn như biển, mênh mông vô cùng, thu lại trong da thịt.

Một khi bộc phát, tất sẽ kinh thiên động địa.

Chỉ cần Triệu Thần vung tay, có thể trực tiếp hủy thiên diệt địa.

Giờ khắc này, ánh sáng vạn trượng, vô cùng rực rỡ!

Kim quang lóe lên, ánh sáng vàng nhạt tỏa ra, cả thế giới Hồng Hoang trực tiếp chìm vào một vùng trầm luân.

Ầm!!!

Ánh sáng chói mắt, tinh khiết trong suốt.

Tại đây lúc này, Triệu Thần hiện thế, thu hút mọi ánh nhìn, tất cả sinh linh đều run rẩy, khó mà mở miệng.

Cảm giác như bị thánh uy vô tận áp bức, sắp nghẹt thở.

Triệu Thần áo bay phấp phới, tóc đen bay trong gió, ở trạng thái Thánh Nhân, trực tiếp hóa thành hình người.

Cả người khí thế tăng vọt, như một vị Bàn Cổ thời xưa ngạo thị thiên địa.

Các loại trật tự thần liên nở rộ, rồi lại hủy diệt.

Một loại kỳ cảnh trời đất, chấn động lòng người!

Mỗi bước đạp xuống, tàn ảnh thành mảng, ầm ầm vang dội, như thần vương lâm thế gian, mang theo cuồng phong đáng sợ.

Cùng với những phù văn phức tạp, như ngân hà trút xuống, lộng lẫy chói mắt.

Sau đó, ánh sáng bùng nổ, ánh sáng chói mắt vô cùng vô lượng, tịnh hóa từng tấc không gian.

Chương 64

Một trận kịch chấn, bầu trời như bị xuyên thủng, khắp nơi đều là dương cương chi khí, ánh sáng rực rỡ, chiếu rọi đến từng góc.

Vô cùng vô tận.

Dĩ lực chứng đạo!

Xem thường quy tắc trời đất!

Triệu Thần cảm giác có thể tùy thời đánh nát trời đất Hồng Hoang, thu vào thế giới trong lòng bàn tay, tâm niệm vừa động, liền vạn pháp quy nhất.

Đối với Triệu Thần dĩ lực chứng đạo, tu luyện Hỗn Độn pháp tắc, một khi thành thánh, chính là sự tồn tại vô địch!

Mặc dù có chút pha tạp, chỉ có sức mạnh của Thánh Nhân, không có cảm ngộ của Thánh Nhân.

Nhưng như vậy cũng đã đủ rồi.

"Rốt cuộc là thần thánh phương nào…" Ánh mắt Nữ Oa gắt gao nhìn Triệu Thần, khó che giấu sự kinh ngạc trong lòng.

"Ngô là, Thánh Phụ Nhân tộc!" Giọng nói của Triệu Thần vang vọng khắp trời đất Hồng Hoang, uy áp mênh mông chấn nhiếp chư thiên.

Sau khi giọng nói của Triệu Thần truyền ra, cả Yêu tộc Hồng Hoang đều kinh hoàng không thôi, không ai ngờ rằng Triệu Thần lại đột nhiên thành thánh.

"Các ngươi tàn sát Nhân tộc, tội đáng tru di!" Triệu Thần hướng ánh mắt về phía hàng ức vạn Yêu tộc đang run rẩy bên dưới, giọng

như sấm dậy, thẩm phán sinh tử của chúng sinh.

"Chết!" Chỉ thấy Triệu Thần khẽ điểm ngón tay, lập tức hư không chấn động, vô tận thần quang từ trên trời giáng xuống, hóa thành sát cơ ngập trời.

Trời đất cùng chấn, không ngừng ầm vang.

Như một vầng mặt trời vàng rực chiếu sáng giữa không trung, phong tỏa cả đại địa Hồng Hoang.

Bước bước sinh sen, xung quanh nở rộ hoa đại đạo, những cánh hoa tinh khiết thành mảng rơi xuống, vô cùng rực rỡ.

Tiếng "phụt phụt" không ngừng vang lên, trong hư không nhật nguyệt ảm đạm, chư thiên tinh thần rơi xuống, không ngừng vỡ nát.

Tụ tập thành một cỗ đại thế trời đất!

Cử chỉ càng thêm uy thế kinh người.

"Không!" "Nữ Oa nương nương cứu chúng con!" Vô số Yêu tộc gào lên thảm thiết, cầu xin Oa Hoàng của Yêu tộc ra tay cứu giúp.

Nhưng lúc này, khí cơ của Nữ Oa đã bị Triệu Thần khóa chặt, hoàn toàn không có cơ hội ra tay cứu giúp.

"A!" "Ta không muốn chết a!" Hàng ức sinh linh Yêu tộc gào thét, thân thể tan vỡ, nguyên thần bị tiêu diệt, triệt để thân tử đạo tiêu.

"Các ngươi không muốn chết, vậy Nhân tộc ta đáng chết sao?" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Yêu tộc cầu xin Nữ Oa, nhưng không nhận được bất kỳ sự che chở nào, giống như Nhân tộc trước đó.

Có lẽ giờ khắc này chúng cuối cùng cũng đã thể nghiệm được sự tuyệt vọng khi bị tàn sát, kêu trời trời không ứng, kêu đất đất không linh.

“Ầm ầm ầm!” Tiếng nổ lớn vang vọng khắp trời đất, thần quang tứ ngược, vạn vật bị tiêu diệt.

Một cỗ sóng khí khổng lồ bùng nổ, tách mây ra, hư không uốn éo, không ngừng ầm vang.

Triệu Thần đứng trong hư không, được một vầng thái dương bao bọc, thần thánh uy nghiêm.

Không đầy một lát, hàng chục triệu sinh linh Yêu tộc bị tiêu diệt, không một kẻ sống sót.

Dưới sức mạnh của Thánh Nhân, không có sinh linh nào có thể chống lại.

Thánh Nhân ra tay, tiện tay diệt hàng triệu sinh linh, chỉ trong nháy mắt.

Vô số người tộc nhìn cảnh này, không nhịn được rơi lệ.

Không phải khóc thương cho Yêu tộc, mà là khóc thương cho đồng bào Nhân tộc.

“Nương thân, Thánh Phụ đã báo được mối thù sâu như biển máu này cho Nhân tộc ta, người có thể an nghỉ rồi!” “Nương tử, yêu quái hủy hoại gia viên của Nhân tộc ta đã chết, trời xanh có mắt a!” “Khấu tạ Thánh Phụ, đã chủ trì công đạo cho Nhân tộc ta!” Vô số người tộc nước mắt lưng tròng, nhao nhao quỳ rạp trên đất, khóc không thành tiếng.

Nữ Oa nhìn Nhân tộc hiện nay hoàn toàn chỉ nhận Triệu Thần làm Thánh Phụ, mà không nhận bà làm Thánh Mẫu, lửa giận trong lòng càng thịnh hơn.

Triệu Thần ngạo nghễ đứng trong hư không, hướng ánh mắt về phía Nữ Oa, trong mắt lóe lên tia lạnh lùng, quát lạnh: “Chiến!” Ngay sau đó, một bên Triệu Thần là Thái Âm, một bên là Thái Dương, dung

hợp lẫn nhau, hắc ám và quang minh đối lập.

Âm và dương tương giao, cảnh tượng kinh thế, giờ khắc này hợp nhất, như thể khai thiên tích địa.

Một bên vàng rực rỡ, một bên đen như mực.

Ánh sáng đứng yên không động, hình thành một vòng xoáy mênh mông, xé rách trời đất.

"?!" Sắc mặt Nữ Oa kinh dị, lần đầu tiên động dung, thánh lực của bà không ngừng bị vòng xoáy hấp thu, nó đang thôn phệ thánh cơ của bà!

Đúng vậy, Triệu Thần đang thôn phệ sức mạnh Thánh Nhân của Nữ Oa, ý đồ để có thể duy trì ngôi vị thánh lâu hơn một chút.

"Ầm!" Triệu Thần trực tiếp tung một quyền, một bên Thái Âm, một bên Thái Dương.

Thái Âm diễn hóa thành một vùng đại dương đen kịt, sức mạnh Thái Dương như một vầng mặt trời vàng rực.

Thái Âm và Thái Dương quấn lấy nhau, trong hư không vòng xoáy liên tiếp, khiến Nữ Oa như rơi vào vũng lầy.

"Hỗn Độn Lĩnh Vực!" Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu bộc phát thiên địa tạo hóa chi quang, hình thành vô thượng Hỗn Độn Hồng Mông đại thế giới, có uy năng đoạt thiên địa tạo hóa, khó mà kể hết, chấn cổ thước kim.

Triệu Thần thôn thổ vũ trụ hồng hoang khí, uy năng cái thế!

Hỗn Độn pháp tắc diễn hóa ra, vạn thiên thế giới sinh diệt không ngừng, vũ trụ tinh hà bị tiêu diệt, cả phương trời đất đều hóa thành bụi trần.

"Ầm!" Sắc mặt Nữ Oa hơi biến đổi, tế ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ,

huyền quang bao trùm, chống lại sức mạnh của Triệu Thần.

Trong nhất thời, trời đất sụp đổ, sức mạnh kinh khủng càn quét thiên địa.

Cả bầu trời Nhân tộc, Thái Âm Thái Dương, Địa Thủy Hỏa Phong nguyên tố tứ ngược, càn khôn động đãng, âm dương ngũ hành nghịch loạn.

Một luồng hỗn độn quang đột nhiên xuất hiện trên không trung bộ lạc Nhân tộc, che chở ức vạn người tộc, tránh bị ảnh hưởng bởi cuộc chiến của Thánh Nhân.

Ngoài bộ lạc Nhân tộc ra, sơn mạch sụp đổ, sông ngòi vỡ nát, phương viên ức dặm, cả phương trời đất hóa thành một vùng hư vô.

"Ầm!" Đột nhiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ trên đỉnh đầu Nữ Oa kịch liệt rung động, huyền quang vỡ nát, vô tận hỗn độn thần quang bao trùm lấy nó.

Sắc mặt Nữ Oa đột biến, Triệu Thần thành thánh, bộc phát ra sức mạnh kinh khủng như vậy, thần lực mênh mông như vậy, e rằng không kém gì Đạo Tổ.

Thật ra, nếu không phải cơ hội thôn phệ mỗi tháng một lần đã dùng hết, Triệu Thần đã muốn thôn phệ luôn cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ!

"Tạo Hóa Huyền Quang." Nữ Oa khẽ quát một tiếng, Tạo Hóa pháp tắc diễn hóa thiên địa, diễn hóa đại thiên thế giới.

"Hỗn Độn Thế Giới!" Triệu Thần thi triển thiên phú thần thông.

Một điểm giữa mi tâm, Hồng Mông không gian, Hỗn Độn đại thế giới nở rộ, bao trùm thiên địa hư không, phong tỏa một phương thiên địa, lập tức nhốt chặt Nữ Oa.

Hồng Mông thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, có thể chống lại uy

lực khai thiên, có thể kháng cự công kích của Thánh Nhân, uy lực vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo, bây giờ đã bị Triệu Thần phóng ra!

Dùng sức mạnh của Hỗn Độn Thánh Nhân để thi triển Hỗn Độn không gian, diễn hóa thế giới hỗn độn mênh mông vô cùng giáng lâm trên không trung Hồng Hoang, như thể Hồng Hoang tái hiện, mênh mông vô cùng, Thánh Nhân cũng khó thoát!

Mặt trời vàng rực, và sức mạnh Thái Âm đen kịt ép đầy hư không, chặn đứng đường lui của Nữ Oa.

Ầm!

Chương 65

Một tiếng trời sập đất lún.

Khí tức càng mạnh mẽ hơn bộc phát, dao động kinh khủng lan rộng, khiến người ta đều một phen kinh hãi.

Vạn tộc sinh linh ngây người, có kẻ còn trực tiếp mềm nhũn ra đất.

Ánh sáng rực rỡ, mây đỏ xông lên trời.

Trong khoảnh khắc, cả phương trời đất đều đổ một trận mưa vàng.

"Hỗn Độn Chung!" "Thức thứ nhất, Khai Thiên Tích Địa!" Hai thức thần thông cùng lúc giáng lâm, có uy lực hủy thiên diệt địa.

Vô tận trời đất sụp đổ, hư không vỡ nát, thần diễm ngút trời, Thái Dương Chi Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Nhân Đạo Chi Hỏa thiêu đốt đại thiên thế giới, bao trùm lấy Nữ Oa.

Khai thiên thức thứ nhất, Hỗn Độn pháp tắc hóa thành thần phủ giáng xuống, một điểm sáng nổ tung, như thể đa nguyên vũ trụ bùng nổ, xé rách hỗn độn hư không.

Cả đại địa Hồng Hoang đều đang chấn động, vô số sinh linh kinh hãi, Thánh Nhân giao chiến, đủ để làm sụp đổ thế giới Hồng Hoang.

"Khụ!" Nữ Oa dưới thần thông của Triệu Thần, cuối cùng không chịu nổi, môi hồng nhuốm máu, bản nguyên bị tổn thương ngã xuống.

Sức mạnh giữa hai người đã chênh lệch quá lớn.

"Ầm!" Dưới thánh uy mênh mông, Nữ Oa cuối cùng khó địch, bị Triệu Thần trấn áp.

Không có bất kỳ sự hồi hộp nào.

"Sao lại như vậy…" Nữ Oa thở dài một tiếng, hoàn toàn đánh giá thấp Triệu Thần, đánh giá thấp năng lực của phu quân tương lai.

Nhìn Nữ Oa bị trấn áp, vô số người tộc im lặng đối mặt.

Dù Triệu Thần lúc này trấn áp Nữ Oa, nhưng họ không có chút phẫn nộ nào.

Nếu không phải Nữ Oa muốn ra tay với Triệu Thần, sao lại xảy ra chuyện như vậy.

Chuyện này nối tiếp chuyện khác, đã khiến ức vạn người tộc lạnh lòng.

Dù là thiên ý, nhưng đối mặt với cái chết thảm của vô số tộc nhân, không ai muốn chấp nhận kết quả như vậy.

"Ngươi nên hiểu thiên ý, làm như vậy, không nhất định là chuyện tốt." Nữ Oa bị thế giới hỗn độn trấn áp, ánh mắt lộ ra mấy phần phức tạp.

"Thiên ý thế nào, ta không muốn quản, ta chỉ biết, Nhân tộc không thể nhục!" "Mệnh ta do ta không do trời!" Triệu Thần từ trên cao nhìn xuống Nữ Oa, vẻ mặt lạnh lùng nói.

Vốn Nữ Oa với tư thái cao cao tại thượng nhìn xuống Triệu Thần, kết quả bây giờ mọi thứ đều đảo ngược.

Thần sắc Nữ Oa cô đơn, tâm cảnh không thể bình tĩnh.

Bà cũng không ngờ, Triệu Thần trước đó chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh, lại đột nhiên biến thành Thánh Nhân.

"Bây giờ ngươi muốn thế nào?" Nữ Oa ngơ ngác nhìn Triệu Thần, trầm giọng hỏi.

"Đồ sát Yêu tộc!" Trong mắt Triệu Thần lóe lên hàn ý, chậm rãi

nói.

"Ầm!" Đột nhiên, Triệu Thần ra tay, trấn áp Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung.

"Trong vòng vạn năm, không được bước ra khỏi Oa Hoàng Cung!" Lời nói của Triệu Thần truyền ra pháp tắc, Hỗn Độn Lĩnh Vực diễn hóa Hỗn Độn đại thế giới bao trùm cả Oa Hoàng Cung.

Dù cho thời gian của Triệu Thần hết, mất đi pháp lực Thánh Nhân, nhưng cấm cố vẫn sẽ tồn tại.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa dựa vào giường nằm, ngây ngốc nhìn phong tỏa bên ngoài Oa Hoàng Cung, hồi lâu không nói gì.

"Ta thật sự… sai rồi sao…" Giọng nói của Nữ Oa vang vọng trong cung điện trống rỗng.

Nhưng trong Oa Hoàng Cung, lại không nhận được bất kỳ hồi đáp nào.

Trên đại địa Nhân tộc, Triệu Thần hướng ánh mắt về phía ức vạn người tộc, trong tay xuất hiện Tam Quang Thần Thủy.

Dưới một cái vung tay của Triệu Thần, Tam Quang Thần Thủy hóa thành mưa lành giáng xuống, hồi phục thương thế cho mỗi một người tộc bị thương.

Triệu Thần tâm niệm vừa động, quy tắc trời đất diễn hóa, hỗn độn quang bao trùm vô số người tộc, hóa thành pháp lực tinh thuần, hồi phục sinh cơ của Nhân tộc.

Trong nháy mắt, thương thế của tất cả người tộc đều hồi phục.

Triệu Thần nhìn mặt đất đầy thương tích.

Máu tươi nhuộm đầy mặt đất, khắp nơi là hài cốt.

Dù bây giờ đã là Thánh Nhân, vẫn khó che giấu lửa giận trong

lòng.

Dù đã diệt mấy chục triệu Yêu tộc, trấn áp Nữ Oa, cũng không thể dập tắt lửa giận trong lòng hắn.

"Trần quy thiên địa, càn khôn lãng lãng." Giọng nói của Triệu Thần vang vọng khắp trời đất, tâm niệm vừa động, tái luyện Địa Thủy Hỏa Phong, phân âm dương, định ngũ hành, trời đất ức vạn dặm hóa thành hư vô lập tức được khôi phục.

Một niệm sinh diệt, hủy diệt và tái sinh, chỉ trong một niệm của Thánh Nhân.

Triệu Thần vung tay lớn, một luồng lưu quang lướt qua đại địa Nhân tộc, lập tức như thể thời gian đảo ngược, mặt đất tan hoang khôi phục bằng phẳng, sơn mạch bị hủy diệt lại ngưng tụ, nhà cửa đổ nát được khôi phục, máu tươi tiêu tán, hài cốt tụ lại.

Triệu Thần nhìn những hài cốt của người tộc này, bi thương từ tận đáy lòng.

Sau đó Triệu Thần khẽ điểm ngón tay, chôn cất tất cả những hài cốt này dưới một ngọn núi lớn.

"Ngọn núi này, tên là Thái Sơn, là thần lăng của các tiên liệt Nhân tộc ta, để thời khắc ghi nhớ mối thù máu với Yêu tộc." "Kể từ nay, Nhân Yêu không dung, người gặp yêu thì giết, không chừa đường sống!" Triệu Thần trong lòng có cảm ứng, trong đầu bỗng dưng xuất hiện cái tên Thái Sơn.

"Nhân Yêu không dung, người gặp yêu thì giết." Mắt của tất cả người tộc đều đỏ rực, nhìn ngọn Thái Sơn chôn cất vô số thi hài của người tộc, nắm chặt nắm đấm.

Sự tồn tại của Thái Sơn, khiến Nhân tộc đời đời ghi nhớ, lịch sử đau thương Yêu tộc tàn sát Nhân tộc.

Triệu Thần đến trước mặt Khổng Tuyên.

“Sư tôn, đệ tử không bảo vệ tốt Nhân tộc, có lỗi với sư tôn!” Khổng Tuyên quỳ xuống đất, đau đớn nói.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia dịu dàng, khẽ vuốt đầu Khổng Tuyên, chậm rãi nói: “Con làm rất tốt, ngạo cốt tranh tranh, xứng đáng là đệ tử của Triệu Thần ta.” Chỉ thấy từng luồng sức mạnh Thánh Nhân tinh túy rót vào cơ thể Khổng Tuyên, Tam Quang Thần Thủy hóa thành tiên linh chi quang, bao bọc thân thể Khổng Tuyên.

Chỉ trong vài hơi thở, Khổng Tuyên không chỉ thương thế hoàn toàn hồi phục, bản nguyên sung mãn, tu vi còn có phần tinh tiến.

Khổng Tuyên kinh ngạc trước sự đoạt thiên tạo hóa của Thánh Nhân, liên tục khấu đầu: “Đệ tử, bái tạ sư tôn!” Triệu Thần gật đầu, một bước bước ra, ngạo nghễ đứng trên không trung bộ lạc Nhân tộc.

“Các ngươi, có muốn báo thù không?” Triệu Thần nhìn ức vạn người tộc còn sót lại trước mắt, lạnh giọng hỏi.

“Mối thù máu Nhân Yêu không đội trời chung!” Trong mắt tất cả người tộc đều lóe lên ánh sáng hận thù, đồng thanh gào thét.

Những người tộc ở đây, mỗi người đều đã mất đi người thân, có người là cha mẹ, có người là con cái, có người là đạo lữ, có người là chí hữu.

Chỉ trong một tháng ngắn ngủi, họ đã trải qua địa ngục kinh hoàng nhất thế gian.

Không ai là không muốn báo mối thù sâu như biển máu này.

Triệu Thần tiện tay vung lên, vô số hỗn độn thần quang rơi xuống, hóa thành thánh quang vô tận, bao trùm tất cả người tộc.

Dưới sự bao bọc của thánh quang, dù là Đại La Kim Tiên cũng không thể làm họ bị thương dù chỉ một chút.

Không chỉ vậy, dưới sự gia trì của sức mạnh Thánh Nhân, mỗi người đều sở hữu sức mạnh của Thánh Nhân, trong thời gian ngắn có được sức mạnh cường đại, dù là thân thể phàm nhân, cũng có thể đồ tiên.

"…" "Thật thần kỳ!" Tất cả người tộc đều kích động, điều này cũng có nghĩa là, họ đã có năng lực để báo thù cho người thân của mình.

Chương 66

Nhìn ba vòng công đức kim quang còn sót lại sau lưng, cùng với công đức kim liên sắp tàn, Triệu Thần biết, sức mạnh Thánh Nhân có thể duy trì được một khoảng thời gian.

Vậy thay vì một mình đồ sát hết Yêu tộc, không bằng suất lĩnh ức vạn người tộc, để tất cả người tộc tự tay tiêu diệt kẻ thù!

"Các ngươi, theo ta đồ sát Yêu tộc!" Giọng nói sang sảng hữu lực của Triệu Thần truyền vào tai mỗi một người tộc.

"Đồ sát Yêu tộc!" Tất cả người tộc kích động đến toàn thân run rẩy, nước mắt lưng tròng.

"Cuối cùng… có thể báo thù rồi!" Trong lúc mọi người chưa kịp phản ứng, họ cảm giác hoàn cảnh xung quanh biến đổi, tinh không diễn hóa, dòng sông thời không hiện ra, trực tiếp vượt qua ức vạn dặm trời đất, đến thẳng chiến trường Vu Yêu.

Lúc này Vu tộc và Yêu tộc đang chinh chiến, thấy Triệu Thần dẫn ức vạn người tộc đến, sắc mặt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức biến đổi.

Từ khi có thêm một vị Thánh Nhân, Đế Tuấn đã cảm thấy không ổn, chỉ không ngờ lại nhanh như vậy.

Hắn muốn lui quân, nhưng lại bị Thập Nhị Tổ Vu giữ chân!

"Ầm ầm ầm!" Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một vết nứt khổng lồ, ức vạn người tộc từ trong hư không xuất hiện, mỗi người trên thân đều bao bọc thánh quang.

Dưới sự dẫn dắt của Triệu Thần, ức vạn người tộc chỉ trong vài hơi thở, từ bộ lạc Nhân tộc vượt qua vô tận thời không, xuất hiện

trước mặt Yêu tộc.

Khi nhìn thấy ức vạn Yêu tộc trước mắt, mắt của tất cả người tộc lập tức đỏ lên.

"Nhân tộc!

Sao có thể!" Sắc mặt Đế Tuấn đột biến, gắt gao nhìn Triệu Thần đang dẫn đầu Nhân tộc.

"Thánh… Nhân?" Tâm thần Đông Hoàng Thái Nhất chấn động, trợn to hai mắt, gắt gao nhìn Triệu Thần.

"Vu Tôn đến rồi!" "Tốt quá rồi, Vu Tôn đến rồi!" Đế Giang hưng phấn hét lên: "Huynh đệ tỷ muội, Vu Tôn tới rồi, tất cả hãy diễn hóa chân thân Phụ Thần, đánh chết lũ súc sinh lông vũ này, trợ uy cho Vu Tôn!" "Gầm!" "Gầm!" "Gầm!" Tất cả Vu tộc đều phát ra những tiếng gầm giận dữ.

"Chuyện gì vậy?" "Tu vi của ta bị áp chế rồi!!" Mười vạn ức sinh linh Yêu tộc kinh hãi hô lên, bên trong phương Hỗn Độn Đại Thế Giới này, thực lực của mỗi người đều bị áp chế, những sinh linh dưới Đại La Kim Tiên còn bị trực tiếp áp chế hẳn một đại cảnh giới!

Trong chốc lát, hơi thở sợ hãi lan tràn khắp toàn bộ Yêu tộc!

Trên đại địa Hồng Hoang, tại chiến trường Vu Yêu, vạn ức Yêu tộc ánh mắt kinh hãi nhìn Triệu Thần và mấy trăm tỷ Nhân tộc đột nhiên giáng lâm, trong lòng chấn động không thôi.

Đối kháng với Vu tộc đã gần kiệt sức, bây giờ lại thêm nhiều Nhân tộc như vậy.

Tu vi của bọn họ bị áp chế, muốn trốn cũng không thể nào trốn thoát!

"Triệu Thần đã thành Thánh… Nhân." Trong lòng Đế Tuấn và

Thái Nhất càng thêm chấn kinh, không khỏi sinh ra tuyệt vọng.

"Trấn áp cả Nữ Oa nương nương!" Vô số Yêu tộc tâm thần run rẩy, ngay cả Thánh nhân của Yêu tộc cũng bị trấn áp, bọn họ còn kháng cự thế nào?

Thánh nhân ra tay, cho dù Thiên đình Yêu tộc có cường thịnh đến đâu, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Thánh nhân.

Cùng lúc đó, mấy trăm tỷ Nhân tộc hai mắt đỏ ngầu, nộ hỏa ngút trời bốc lên, nghiến răng ken két nhìn chằm chằm mười vạn ức Yêu tộc.

"Hôm nay, đồ tận Yêu tộc, báo mối huyết hải thâm thù của Nhân tộc ta!" Toại Nhân thị gắt gao nhìn chằm chằm đại quân Yêu tộc trước mắt, rơi xuống những giọt lệ bi thương.

Hôm nay, nhất định phải giết cho Yêu tộc máu chảy thành sông!

Hôm nay, nhất định phải dùng vong hồn của ức vạn Yêu tộc để tế điện tộc nhân trên trời có linh!

Hôm nay, nhất định phải để cho Yêu tộc trong thiên hạ, nếm trải sự tuyệt vọng của luyện ngục!

"Đồ tận Yêu tộc!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, mấy trăm tỷ Nhân tộc trực tiếp lao vào giữa đại quân Yêu tộc, vô số pháp bảo hậu thiên bộc phát ra thần quang rực rỡ.

Mỗi lần thần quang rơi xuống, lại ẩn chứa sức mạnh đáng sợ của Thánh nhân.

Nơi nó đi qua, những yêu binh kia như tờ giấy, trong nháy mắt bị xóa sổ.

Nhân tộc tuy yếu ớt.

Nhưng hiện tại giống như người thường cầm thần binh lợi khí,

cộng thêm thực lực Yêu tộc bị Hỗn Độn Đại Thế Giới áp chế, tức thì phải chịu sự tàn sát vô tận của Nhân tộc.

Vu tộc cũng xông lên, thấy Yêu tộc bị tàn sát, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia lạnh lẽo, nhìn xuống mười vạn ức Yêu tộc bên dưới.

"Đinh!" Một tiếng động nhẹ vang lên, chỉ thấy Thánh nhân chi lực vô hình bao phủ đất trời, trong nháy mắt bao trùm mấy chục triệu sinh linh Yêu tộc, trong đó còn có cả chín vị yêu thần cấp bậc Chuẩn Thánh.

"A!" "Bệ hạ, cứu ta!" Mấy chục triệu Yêu tộc phát ra tiếng kêu thảm thiết, trong nháy mắt hóa thành tro bụi dưới hỗn độn thánh quang.

Bây giờ Triệu Thần sở hữu Thánh nhân chi lực, cho dù chỉ có thời gian ngắn ngủi, cũng đủ để diệt mấy chục vạn ức sinh linh Yêu tộc.

"Thấy quỷ, tấm thuẫn thánh quang của Nhân tộc kia không phá được!" "Mau!

Mau chạy khỏi đây!!" Vô số sinh linh Yêu tộc kinh hãi tột độ, trong phương Hỗn Độn Đại Thế Giới này, căn bản không có cơ hội thắng lợi.

Cho dù Nhân tộc chỉ có vỏn vẹn mấy trăm tỷ, nhưng Hỗn Độn Đại Thế Giới do Triệu Thần dùng Thánh nhân chi lực hình thành, đâu phải là nơi bọn họ có thể đào thoát.

"Ta cuối cùng đã báo thù được cho phụ thân rồi!

Ha ha ha!!" "Giết!

Giết!

Giết!" "Tất cả yêu quái!

Đều đáng chết!" Giữa chiến trường, vô số Nhân tộc điên cuồng trút giận, báo thù cho người thân, cho gia đình!

Trong đó Khổng Tuyên quả thực như chiến thần tái thế, Ngũ Sắc Thần Quang quét đến đâu là trực tiếp quét chết một mảng lớn đến đó.

Ngũ Hành Huyền Quang Tráo đập xuống, lại đập chết thêm một mảng lớn.

Ngay cả yêu thần của Yêu tộc cũng bị Khổng Tuyên trấn sát mấy người.

"Giết!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên, Đông Hoàng Thái Nhất trực tiếp tế ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ, nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong bao quanh trận đồ.

Bên trong có núi sông đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện, hào quang năm màu chiếu rọi chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp vũ trụ.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bao trùm bầu trời Hồng Hoang.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ để xoay chuyển cục diện, nhưng một đạo hỗn độn thần quang hạ xuống, lập tức đánh cho Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lung lay sắp đổ.

"Hỗn Độn Chung!" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt biến đổi, nhìn thấy chí bảo bạn sinh ngày xưa của mình, Hỗn Độn Chung!

Hỗn Độn Chung xuất hiện, Đông Hoàng Thái Nhất căn bản không thể phòng thủ, trực tiếp bị chí bảo bạn sinh ngày xưa trấn áp.

"Nhân tộc đáng chết." "Nhân tộc đáng chết a!" Đông Hoàng Thái Nhất phát ra tiếng gào thét khản cổ, tròng mắt cũng đỏ ngầu.

Nhìn vô số sinh linh Yêu tộc vẫn lạc, Đế Tuấn cũng phát ra một tiếng gầm giận dữ, tế ra Hà Đồ Lạc Thư.

"Âm Dương Càn Khôn Đại Trận!" Hà Đồ Lạc Thư hiển hiện âm dương càn khôn bát quái, kết hợp với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tổ thành một Hồng Hoang đại thế giới.

Thứ vốn dùng để đối kháng với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Bàn Cổ chân thân của Vu tộc, bây giờ đã phải sử dụng.

"Có tác dụng sao?" Triệu Thần trực tiếp bộc phát, thánh quang của Thánh nhân thẳng tắp oanh kích lên trên đó.

"Ầm!" Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, thân thể Đế Tuấn ầm ầm vỡ nát, hóa thành một đám sương máu.

Đế Tuấn rất khó khăn mới ngưng tụ lại được thân thể, ánh mắt kinh hãi nhìn Triệu Thần ở phía xa.

Chương 67

Đối mặt với Thánh nhân, Đế Tuấn tràn đầy tuyệt vọng.

"Càn Khôn diễn hóa, diễn hóa Hồng Hoang!!" Đế Tuấn nghiến chặt răng, phát ra một tiếng hét lớn, Hà Đồ Lạc Thư cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ của Đông Hoàng Thái Nhất bay ra, rơi vào trong Thiên đình.

Bản hoàn chỉnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận triệt để bộc phát!

Cùng lúc đó, ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên đang trấn giữ trong Thiên đình tế ra ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, phối hợp với một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, lấy ức vạn sinh linh Yêu tộc làm mắt trận, dẫn động sức mạnh của đầy trời tinh tú.

Chỉ thấy trong Thiên đình cách đó ức vạn dặm, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bộc phát ra tinh thần chi quang đáng sợ, ầm ầm rơi xuống chiến trường bên này.

Nơi nó đi qua, hư không sụp đổ, trời đất vỡ nát, mang theo uy thế diệt thế.

"Chết đi!" Đế Tuấn mặt mày dữ tợn, điên cuồng thúc giục sức mạnh đại trận để phản kháng.

Đế Tuấn rất khó khăn mới thôi diễn ra được bản hoàn chỉnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, định bụng báo thù cho lần bị Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đánh bại, kết quả bây giờ lại không thể không dùng trước.

Triệu Thần vẻ mặt bình tĩnh nhìn tinh thần chi quang từ trên trời

giáng xuống, chỉ tùy tay giơ lên.

"Hỗn Độn Chung." Chỉ thấy Hỗn Độn Chung bay ra, vô tận địa thủy hỏa phong tuôn trào, bao phủ trời đất, bao phủ hư không, oanh nát vô tận tinh thần chi quang.

Hỗn Độn Chung trong tay Triệu Thần, trực tiếp diễn hóa ra cả một thế giới Hồng Hoang!

"A!" Tiếng kêu thảm thiết vang lên, hàng ngàn vạn sinh linh Yêu tộc bị hỗn độn chi lực bao trùm, kêu la không dứt, ngay cả nguyên thần cũng bị xóa sổ sạch sẽ.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên đạo liên mang, tâm niệm vừa động, Hỗn Độn Chung ầm ầm bay ra, trực tiếp lao về phía Tam Thập Tam Thiên của Thiên đình.

Dùng Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, đi hủy diệt chư thiên của Yêu tộc của Thái Nhất!

"Không!" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tức thì sắc mặt đại biến, muốn điên cuồng ngăn cản.

Nhưng ngay cả Hỗn Độn Đại Thế Giới cũng không ra được, nói gì đến ngăn cản.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung bộc phát ra hỗn độn chi lực chưa từng có, càn quét chư thiên, oanh kích lên trên Thiên đình.

Trong khoảnh khắc, thần quang rực rỡ chiếu sáng cả bầu trời.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên đều đang run rẩy.

"Phụt!" Vô số sinh linh Yêu tộc dưới thần uy hóa thành tro bụi.

Toàn bộ Tam Thập Tam Thiên suýt chút nữa sụp đổ, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ầm ầm tan vỡ, trong đó ba trăm sáu mươi lăm vị Đại La Kim Tiên chủ trì chủ tinh thần, trong nháy mắt vẫn lạc hơn

phân nửa.

Có thể thấy Tiên Thiên Chí Bảo trong tay Thánh nhân, uy lực bộc phát ra đủ để hủy diệt toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Nếu không như vậy, thời kỳ Phong Thần hậu thế, Thông Thiên giáo chủ dùng Tru Tiên Kiếm Trận đối đầu bốn đại Thánh nhân, cũng sẽ không đánh nát cả Hồng Hoang, chỉ để lại một Địa Tiên Giới, hình thành nên Tam giới Thiên Địa Nhân.

Sóng xung kích khổng lồ va vào Bất Chu Sơn bên cạnh, ngay cả Bất Chu Sơn cũng xuất hiện vết nứt.

"Không ổn!" Tam Thanh bao gồm cả Nữ Oa trong Oa Hoàng Cung đều biến sắc, chỉ có Hồng Quân nhìn thấy cảnh này lại ánh mắt lóe lên, không nói gì.

Triệu Thần chỉ một kích, toàn bộ Thiên đình tê liệt, thương vong vô số, vạn ức sinh linh Yêu tộc vẫn lạc, trong Thiên đình máu chảy thành sông, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng mất đi tác dụng.

Ngay sau đó một đạo hỗn độn mang lóe lên, Hỗn Độn Chung lại trở về bên cạnh Triệu Thần.

"Triệu Thần a!" Đế Tuấn hai mắt đỏ ngầu, phát ra tiếng gầm thê lương.

Thánh triều Thiên đình mà hắn khổ tâm gây dựng, kết quả bị Triệu Thần một kích, suýt chút nữa đã hủy hoại tâm huyết của hắn trong chớp mắt.

"Bây giờ đã thể hội được nỗi đau của Nhân tộc chưa?" Triệu Thần từ trên cao nhìn xuống Đế Tuấn, chậm rãi nói.

"Thánh nhân..." Nhìn cảnh này, Đế Tuấn cảm thấy tuyệt vọng và bất lực sâu sắc, Thánh nhân quá đáng sợ, dù có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không thể chống lại.

“Hủy Thiên đình của ta, không đội trời chung!” Đông Hoàng Thái Nhất tế ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ, uy lực của tiên thiên đại trận trấn áp hồng mông thiên địa, lao về phía Triệu Thần.

“Ầm!” Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ là một trong những đại trận mạnh nhất Hồng Hoang, uy lực không cần phải nói.

Nếu do Thánh nhân điều khiển, uy lực không thua gì Tru Tiên Trận, Vạn Tiên Trận.

Nhưng đối mặt với Triệu Thần, Đông Hoàng Thái Nhất có chết cũng vô dụng.

Dưới Thánh nhân, tất cả đều là trò cười.

“Ầm!” Triệu Thần bộc phát, tức thì một bàn tay pháp tướng khổng lồ ngưng tụ, trấn áp cả trận đồ và Thái Nhất.

Giây tiếp theo, một lực hút khổng lồ kéo Đế Tuấn lại, Triệu Thần túm lấy cổ áo Đế Tuấn, kéo đến trước mặt, Thánh nhân chi lực bao quanh, cấm cố toàn bộ pháp lực của Đế Tuấn, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh cũng không thể phản kháng.

“Bốp!” Triệu Thần đột nhiên tát một cái vào mặt Đế Tuấn.

Một bạt tai này khiến Đế Tuấn ngây người, trợn to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Thần.

Không chỉ Đế Tuấn ngây người, tất cả Yêu tộc đều ngây người.

Yêu Hoàng của bọn họ, Thiên đình chi chủ Đế Tuấn, lại bị Triệu Thần xách lên như một con gà con, tát cho một cái vang dội.

“Bốp!” “Bốp!” Liên tiếp hai cái tát, Triệu Thần trái phải cùng lúc, đánh cho mặt Đế Tuấn máu thịt be bét, biến thành đầu heo.

“Giết ta đi!” Đế Tuấn gầm lên một tiếng.

Bị sỉ nhục như vậy, thà bị một chưởng đánh chết còn hơn.

“Chết?

Ta muốn ngươi chịu đủ mọi dày vò!” Triệu Thần hừ lạnh một tiếng, đột nhiên đánh ra một đạo thần thông, trực tiếp xuyên thủng lồng ngực Đế Tuấn, máu tươi chảy đầm đìa.

“Vẫn chưa ra tay sao?” Ánh mắt Triệu Thần sâu thẳm, đang chờ đợi Hồng Quân Đạo Nhân xuất hiện.

Đế Tuấn và Thái Nhất là nhân vật chính của lượng kiếp, chắc chắn sẽ không chết.

Cho dù bây giờ Triệu Thần tàn sát Yêu tộc, sỉ nhục Đế Tuấn.

Nhưng chỉ cần Triệu Thần động sát tâm, Hồng Quân Đạo Nhân chắc chắn sẽ dẫn theo mấy đệ tử xuất hiện ngăn cản.

“Ầm!” Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất thoát khỏi sự trấn áp, mặt mày điên cuồng, muốn quyết một trận tử chiến với Triệu Thần.

“Bốp!” Triệu Thần trực tiếp tát một cái, trong nháy mắt đánh bay mất nửa bên mặt của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trước mặt vô số Yêu tộc, Triệu Thần không chút lưu tình mà đánh đập Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chẳng bao lâu sau, cả hai đã thân mang trọng thương.

Trong hư không Hồng Hoang, vô số đại năng ẩn mình thấy cảnh này, chỉ cảm thấy trong lòng lạnh toát.

Đế Tuấn và Thái Nhất phen này e là xong rồi, đối mặt với Thánh nhân, căn bản không có cách nào phản kháng.

“Sỉ nhục như vậy, e rằng sẽ để lại bóng ma khó phai mờ trong đạo tâm.” “Nhân tộc thật là một chủng tộc thần kỳ.” Không ít đại năng nhìn cảnh này, khẽ than thở.

Đối mặt với mười vạn ức sinh linh Yêu tộc bị nhốt trong Hỗn

Độn Đại Thế Giới, dưới thần thông của Triệu Thần, đã vẫn lạc hơn phân nửa.

Nhân tộc điên cuồng tàn sát Yêu tộc, cũng đã chém giết gần ba vạn ức sinh linh Yêu tộc.

Vu tộc cũng đang tiếp tục tàn sát.

Mười vạn ức đại quân Yêu tộc, toàn bộ Yêu tộc hiện tại không còn đến một phần năm sức mạnh, chỉ còn lại khoảng hai vạn ức.

Chương 68

Máu tươi của vô số Yêu tộc vương vãi trên đại địa, cả bầu trời hóa thành một màu đỏ máu, vô số giọt máu rơi xuống, hóa thành mưa máu ngập trời, thảm liệt vô cùng.

Đế Tuấn và Thái Nhất đau lòng tột độ, chỉ có thể trơ mắt nhìn vô số Yêu tộc vẫn lạc.

Trong Nhân tộc, Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, Truy Y thị, Hữu Sào thị, Khâm Nguyệt thị... dẫn đầu, đại sát tứ phương, trút ra cơn thịnh nộ trong lòng.

Thập Nhị Tổ Vu cũng đang thừa nước đục thả câu.

"Cứu mạng!

Ta không muốn chết!" "Bệ hạ, cứu chúng ta với!" "Nữ Oa nương nương, cứu Yêu tộc của ta!" Trong Yêu tộc, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Thậm chí có Yêu tộc bắt đầu hô hoán tôn hiệu của Nữ Oa, nhưng tất cả đều không thể cứu vãn.

Tiếp theo đối mặt với bọn họ chỉ có sự tàn sát vô tận, lửa giận điên cuồng của Nhân tộc.

Tất cả Yêu tộc chỉ có thể điên cuồng bỏ chạy, cố gắng thoát khỏi sự phong tỏa cấm cố của Hỗn Độn Đại Thế Giới.

"Bịch!" Trên không, Triệu Thần mạnh mẽ đá bay Đế Tuấn, vẻ mặt lạnh lùng.

"Triệu Thần!

Bọn ta có chết, cũng phải kéo ngươi chôn cùng!" Trong khoảnh

khắc, Đế Tuấn và Thái Nhất phát ra một tiếng hét lớn.

Ngay sau đó, chỉ thấy Hà Đồ Lạc Thư bao phủ trời đất hư không, bao trùm cả ba người Đế Tuấn, Thái Nhất và Triệu Thần vào bên trong.

Ầm ầm ầm!

Trên người Đế Tuấn và Thái Nhất bộc phát ra thần quang rực rỡ, lại muốn tự bạo để đồng quy vu tận với Triệu Thần.

"Hừ." Triệu Thần cười lạnh một tiếng, hai tên Chuẩn Thánh tự bạo, đối với hắn căn bản không có tác dụng gì.

"..." Bỗng nhiên, cả trời đất đều tĩnh lặng.

Trên đại địa, Yêu tộc đang bỏ chạy đều dừng lại, vẻ mặt sợ hãi ngưng đọng trên mặt, bất động.

Bao gồm cả Nhân tộc, lúc này cũng phảng phất như ngưng đọng lại.

Mọi thứ giữa trời đất đều tĩnh lặng.

Khống chế thời không, tâm niệm vừa động, thời không tĩnh lặng, vạn vật ngừng lại.

Triệu Thần nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất đang chuẩn bị tự bạo bên cạnh, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Lúc này hai người cũng duy trì tư thế tự bạo, trên mặt tràn đầy vẻ điên cuồng.

Ngưng đọng thời không, năm tháng ngừng trôi.

Có được thủ đoạn thông thiên triệt địa như vậy, cũng chỉ có Thánh nhân.

"Nỡ ra rồi sao?" Triệu Thần cười lạnh một tiếng, nhìn về phía hư

không bên cạnh.

Chỉ thấy hư không gợn sóng, bốn bóng người bước ra.

"Vô Lượng Thiên Tôn." Hồng Quân Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Bốn đại Thánh nhân giáng lâm!

Lão Tử và Thông Thiên không xuất hiện, xem ra không muốn đi cùng Hồng Quân Đạo Nhân.

Dù vậy, đội hình bốn vị Thánh nhân cũng đã đủ mạnh mẽ.

"Ầm!" Thấy Hồng Quân Đạo Nhân xuất hiện, Triệu Thần không nói hai lời, tế ra Hỗn Độn Chung và Thí Thần Thương, xem ra sắp động thủ.

"Đạo hữu xin hãy bình tĩnh, đừng nóng vội.

Cấm cố đạo hữu, bần đạo cũng là bất đắc dĩ." Hồng Quân Đạo Nhân nhíu mày, vội vàng ngăn cản Triệu Thần.

"Đạo hữu xin nguôi giận, chúng ta đến cùng sư tôn, không phải muốn động thủ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân khẽ thi lễ, nhẹ giọng nói.

"Cút!" Triệu Thần nhìn Tiếp Dẫn, lạnh lùng nói: "Ngươi là cái thá gì mà dám nói chuyện với ta?" "Đạo hữu!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân sững sờ, đang định nổi giận, nhưng thấy Triệu Thần ngưng tụ thánh lực, biết mình hiện tại không phải là đối thủ, bèn ngậm miệng lại.

"Đạo hữu xin nguôi giận, chúng ta trì hoãn không hiện thân, chính là muốn để đạo hữu trút giận.

Nay Thiên đình bị đạo hữu đánh cho gần sụp đổ, Yêu tộc cũng thương vong vô số, chuyện này cũng nên kết thúc rồi." Hồng Quân Đạo Nhân khẽ than một tiếng, nhìn về phía Triệu Thần nói.

Hồng Quân Đạo Nhân hiện tại cũng đau đầu, Triệu Thần là biến

số quá lớn, Thánh nhân vốn nên toàn tri toàn năng, nhưng lại không nhìn thấu được quỹ tích vận mệnh của Triệu Thần.

Hỗn Độn Linh Căn, quả thực quá biến thái, nói một cách nghiêm túc, thậm chí còn đồng cấp với Tạo Hóa Ngọc Điệp của ba ngàn Đại đạo.

Huống hồ Triệu Thần còn có Hỗn Độn Châu.

Hồng Quân trong lòng khổ than, lúc cấm cố Triệu Thần, hoàn toàn không ngờ rằng, Triệu Thần lại có thể phá vỡ cấm cố.

Cuối cùng đã dẫn đến cục diện hiện tại, thậm chí cả đạo trường của hắn cũng mất rồi.

Thấy cục diện sắp mất kiểm soát, Hồng Quân Đạo Nhân mới không thể không ra mặt.

"Kết thúc?

Yêu tộc tàn sát Nhân tộc của ta, không diệt Yêu tộc, nói gì đến bình ổn?" Trong mắt Triệu Thần trào dâng hàn ý, lạnh lùng nói.

"Đạo hữu chứng đạo thành Thánh, mặc dù bần đạo không cảm nhận được trong Thiên đạo, bị loại trừ khỏi Thiên đạo, nhưng cũng nên biết một số chuyện...

Đạo hữu không hy vọng Nhân tộc bị cuốn vào lượng kiếp chứ?" Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Triệu Thần không nói gì, hắn là người xuyên không, đối với Hồng Hoang lượng kiếp còn rõ hơn bất kỳ ai.

Thiên đạo vận hành, thời đại thay đổi, ai bị cuốn vào lượng kiếp đều chắc chắn phải chết.

"Đạo hữu, vạn năm sau, Nhân tộc và Yêu tộc có thể tiến hành trận chiến số mệnh, nhưng không phải bây giờ.

Mong đạo hữu nể mặt bần đạo, tạm thời bình ổn tranh chấp này.” Hồng Quân là người thông minh đến mức nào, ông không đe dọa, nếu hy vọng Nhân tộc bị diệt, có thể kéo họ vào lượng kiếp, nhưng lại sợ Triệu Thần cá chết lưới rách, lượng kiếp sẽ trở nên không thể kiểm soát.

Vì vậy Hồng Quân lúc này lùi một bước, chuyển sang an ủi Triệu Thần.

Triệu Thần nhìn ánh mắt sâu thẳm của Hồng Quân, biết rằng, vạn năm sau, cũng gần đến lúc Vu Yêu quyết chiến bùng nổ.

Đến lúc đó diệt Đế Tuấn và Thái Nhất cũng sẽ không có ai ngăn cản.

Triệu Thần trong lòng bắt đầu mưu tính, thuận tiện tìm một con đường sống cho Vu tộc.

Dù sao cũng đã tiếp nhận truyền thừa của Bàn Cổ, trở thành Vu Tôn của Vu tộc, gánh lấy nhân quả của Vu tộc.

Quan trọng nhất là, Vu tộc và Nhân tộc giao hảo, Triệu Thần đối với những gã đại hán Vu tộc này ấn tượng không tệ, không muốn họ vẫn lạc trong lượng kiếp.

Triệu Thần nhìn đại quân Yêu tộc máu chảy thành sông và Thiên đình gần sụp đổ, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Đạo Thánh nhân chi lực kia cũng sắp tiêu hao hết, nếu không có Tiên Thiên Công Đức chống đỡ.

Nếu không lui về cảnh giới Chuẩn Thánh, tất sẽ bị Thiên đạo diệt sát.

Chương 69

Đến lúc đó Thánh nhân chi lực tiêu hao sạch sẽ, chắc chắn phải chết.

Dù trốn vào trong Hỗn Độn Châu, cũng sẽ bị Thiên đạo khóa chặt, không bao giờ ra được nữa.

Cân nhắc nhiều mặt, trước mắt bốn vị Thánh nhân giáng lâm, bây giờ không thể giết được Đế Tuấn và Thái Nhất.

Bất kể vì nguyên nhân gì, cuộc tranh chấp này cũng nên hạ màn.

Nhưng Triệu Thần lại nhìn về phía Hà Đồ Lạc Thư trên đầu Đế Tuấn, chậm rãi nói: "Thư này ta muốn thu làm của riêng." Nghe Triệu Thần muốn lấy đi Hà Đồ Lạc Thư, mấy người Hồng Quân Đạo Nhân tức thì nhíu mày.

Đây là chí bảo trấn áp khí vận Thiên đình của Yêu tộc, nhưng tương lai sẽ trở thành chí bảo của Nhân tộc.

Vì vậy Triệu Thần muốn lấy đi.

"Đạo hữu, vật này liên quan trọng đại, thứ cho bần đạo không thể đáp ứng." Hồng Quân Đạo Nhân khẽ lắc đầu, trầm giọng nói.

"..." Triệu Thần không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thái Nhất.

Thấy vậy, Hồng Quân Đạo Nhân và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn nhau, trong mắt lóe lên vẻ bất đắc dĩ.

Cho dù Triệu Thần đánh sập Tam Thập Tam Thiên, tàn sát vạn ức sinh linh Yêu tộc.

Nhưng Hồng Quân Đạo Nhân biết, vì chuyện cấm cố trước đó,

Triệu Thần sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.

"Đạo hữu, Hà Đồ Lạc Thư không thể động, đạo hữu đã thôn phệ Hỗn Độn Chung, nên biết tác dụng của Hà Đồ Lạc Thư bây giờ.

Bần đạo có thể tặng một gốc cực phẩm tiên thiên linh căn, Ngũ Châm Tùng, cũng xem như là bồi lễ cho chuyện cấm cố đạo hữu trước đây." Chỉ thấy Hồng Quân Đạo Nhân lấy ra một gốc linh căn tỏa ra hàn quang, Ngũ Châm Tùng.

Ngũ Châm Tùng là gốc thần bí nhất trong mười đại tiên thiên linh căn.

Chưa từng có ai biết nó ở đâu, cũng không biết nó có diệu dụng gì.

Nhưng Triệu Thần biết, mỗi chiếc lá tùng trên Ngũ Châm Tùng sau khi luyện hóa có thể sở hữu uy năng sánh ngang với tiên thiên linh bảo.

Triệu Thần nhìn Ngũ Châm Tùng trước mắt, trong lòng khẽ động, bảo vật này cũng không tệ.

Nhưng đây không phải thứ Triệu Thần muốn.

"Ta muốn Càn Khôn Đỉnh.

Ngoài ra, ta muốn Yêu Hoàng Phục Hy đầu thân vào Nhân tộc!

Thiên thu vạn thế!

Để bù đắp cho lỗi lầm đã phạm phải!" Ánh mắt Triệu Thần bình tĩnh, mở miệng nói.

Phục Hy là ca ca của Nữ Oa, càng quan trọng hơn là Thiên Hoàng tương lai của Nhân tộc, đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi, vì vậy Triệu Thần muốn bố trí trước, để Phục Hy trở thành một quân cờ.

Triệu Thần muốn công đức của Nhân Hoàng!

Không có Phục Hy, không có Thần Nông và Hiên Viên sau này, Nhân tộc không thể tiến vào thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế.

"Cái gì!?" "Không thể nào!!" Đế Tuấn và Đông Hoàng sắc mặt biến đổi, Phục Hy vừa đi, khí vận Yêu tộc sẽ đại biến, tương đương với việc mất đi một cánh tay.

Phục Hy đứng bên cạnh, không nói gì.

Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân không khỏi sững sờ, vẻ mặt có chút do dự.

Phục Hy tương lai sẽ đầu thân vào Nhân tộc, nhưng không phải bây giờ, nhưng nhìn bộ dạng của Triệu Thần, không đạt được mục đích thề không bỏ qua.

Càn Khôn Đỉnh tuy là tiên thiên linh bảo, nhưng lại có công năng hậu thiên phản tiên thiên, với cái giá tổn hao bản nguyên, có thể đem pháp bảo hậu thiên đề thăng thành tiên thiên linh bảo.

Nhưng quan trọng hơn, Hồng Quân Đạo Nhân biết Càn Khôn Đỉnh tương lai sẽ có công dụng lớn, không nỡ giao cho Triệu Thần.

"Đạo hữu, đổi một cái khác đi, bần đạo có thể tặng tiên thiên linh bảo Cửu Thiên Đỉnh cho đạo hữu." Hồng Quân Đạo Nhân lắc đầu, trả lời.

"Trừ Càn Khôn Đỉnh và Phục Hy đầu thân vào Nhân tộc, không có gì khác để thương lượng." Triệu Thần vẻ mặt quả quyết, Càn Khôn Đỉnh hắn nhất định phải lấy.

Bất Chu Sơn sụp đổ, trời đất xuất hiện lỗ hổng, nước sông Ngân Hà trút xuống đại địa, khiến vô số sinh linh lầm than.

Hồng Quân Đạo Tổ ban Càn Khôn Đỉnh, lệnh cho Nữ Oa luyện Ngũ Sắc Thạch vá trời, đây là đại công đức, tự nhiên không thể bỏ qua.

Ngoài ra, bản thân Càn Khôn Đỉnh cũng là một bảo vật ghê gớm, cầm trong tay tuyệt đối không thiệt.

Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Triệu Thần, Triệu Thần cũng không hề lùi bước.

Cuối cùng Hồng Quân Đạo Nhân khẽ than một tiếng, quyết định dĩ hòa vi quý, giao Càn Khôn Đỉnh và Ngũ Châm Tùng cho Triệu Thần.

Bên cạnh, Phục Hy cũng biết số mệnh, vì Yêu tộc, cũng cảm nhận được một tia triệu hoán của vận mệnh, chủ động binh giải, linh thức đầu nhập vào Thiên đạo, chờ đợi Hậu Thổ hóa luân hồi, sau đó xóa đi mọi dấu ấn và ký ức liên quan đến Yêu tộc để chuyển thế đầu thai.

"Không!" "Hy Hoàng!!" Đế Tuấn, Thái Nhất kinh hãi thất sắc, Phục Hy tọa hóa, khí vận Yêu tộc trong nháy mắt giảm đi phân nửa, ngay cả cả Thiên đình cũng bắt đầu lung lay sắp đổ.

Triệu Thần thấy Phục Hy tọa hóa, sau khi nhận hai món pháp bảo, liền phất tay một cái, hỗn độn quang bao phủ tất cả Nhân tộc, rồi dẫn Nhân tộc trở về bộ lạc.

Sau khi Triệu Thần rời đi, Hồng Quân Đạo Nhân tâm niệm vừa động, thời không khôi phục, mọi thứ trở lại bình thường.

Vô số Yêu tộc phát ra tiếng gầm giận dữ, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng suýt chút nữa tự bạo nhưng bị Hồng Quân Đạo Nhân ngăn lại.

"Đạo Tổ, tại sao…" Đế Tuấn và Thái Nhất vẻ mặt bi phẫn, mặc dù vừa rồi bị Thánh nhân cấm cố thời không, nhưng dưới sự bảo hộ của Hà Đồ Lạc Thư, ý niệm của họ và Phục Hy vẫn có thể hành động.

Phục Hy vì vậy mới lựa chọn tọa hóa.

"Bần đạo và Nhân tộc Thánh Phụ đã thỏa thuận xong, chuyện này đến đây là kết thúc.

Ngoài ra, các ngươi có trọng trách thống lĩnh Hồng Hoang, lần này Phục Hy binh giải, Yêu tộc tử thương thảm trọng, khí vận tổn thất hơn phân nửa.

Bây giờ bần đạo ban cho Chư Thiên Khánh Vân, Trảm Tiên Phi Đao, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, ba kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, để trấn áp khí vận Thiên đình, các ngươi trở về hảo sinh nghỉ ngơi đi." Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất một cái, chậm rãi nói.

Chư Thiên Khánh Vân là linh bảo phòng thân của Hồng Quân, uy lực không thua gì Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, là cực phẩm tiên thiên linh bảo mà Triệu Thần cũng thèm muốn.

Về phần Trảm Tiên Phi Đao, lại càng không cần phải nói, tiên thiên đệ nhất phi đao, Thánh nhân khó dò, ngày xưa Lục Áp cũng phải dùng hồ lô, cũng là tiên thiên linh bảo, để ôn dưỡng.

Ban cho hai người ba kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, là để cân bằng thế lực của Vu Yêu hai bên, chuẩn bị cho lượng kiếp vạn năm sau.

"Tạ… Đạo… Tổ…" Trong lòng Đế Tuấn đầy cay đắng, mặc dù được Hồng Quân Đạo Nhân cứu, nhưng lại không có chút vui mừng nào, có một cảm giác bị coi như quân cờ.

Nỗi uất hận trong lòng cuối cùng cũng khó mà tiêu tan.

Lần trước, Thiên đình công đánh Vu tộc tổn thất thảm trọng.

Lần này, với tư cách là người thống ngự Thiên đình, lại bị Triệu Thần sỉ nhục trước mặt mọi người như vậy, có thể nói là mất hết thể diện, nhất định sẽ trở thành trò cười cho chúng sinh Hồng Hoang.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất bị Triệu Thần

đánh cho tâm lý có bóng ma, khẽ lắc đầu, rồi dẫn Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rời khỏi đây.

Đế Tuấn và Thái Nhất ngây người tại chỗ, nhìn Thiên đình suýt sụp đổ, trong mắt hung quang lóe lên.

"Trở về!" Đế Tuấn trực tiếp hạ lệnh, trong lòng càng thêm kiên định ý muốn chứng đạo Hỗn Nguyên.

Thiên đình to lớn như vậy, Tam Thập Tam Thiên, mỗi một trọng thiên tương đương với một phương đại thiên thế giới, kết quả bị Triệu Thần tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo suýt chút nữa đánh sập.

Nếu không có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ngăn cản, e rằng dưới một kích đó, cả Thiên đình đã không còn.

Chương 70

Lần này cũng khiến Đế Tuấn ý thức sâu sắc sức mạnh của Thánh nhân khủng khiếp đến mức nào.

Cho dù hiện tại Yêu đình hiệu triệu thiên hạ Yêu tộc, thanh thế to lớn, nhưng đối mặt với Thánh nhân, vĩnh viễn chỉ là lũ kiến.

"Chúng ta đi!" Đế Giang vung tay, Vu tộc cũng dẫn người rút lui.

Họ cũng đã nhận thức sâu sắc sự cường đại của Thánh nhân. …..

Trong bộ lạc Nhân tộc, tất cả Nhân tộc xuất hiện, vừa hoàn hồn liền vang lên đủ loại tiếng hô giết.

Nhưng khi nhìn thấy hoàn cảnh quen thuộc xung quanh, họ tức thì sững sờ.

"Bộ lạc của ta?" "Ta về rồi?" "Ta không phải đang giết Yêu tộc sao?" Vô số Nhân tộc đều ngơ ngác, mọi người đều sững sờ.

Không gian tĩnh lặng là thủ đoạn của Thánh nhân, họ căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Sau đó mọi người thấy Triệu Thần trên không, liền đồng loạt quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt tràn đầy cảm kích.

Trận chiến này, đã triệt để đánh thức nhiệt huyết và ngạo cốt của Nhân tộc.

Trận chiến này, cũng để cho mọi người biết, Nhân tộc không phải yếu đuối dễ bắt nạt.

Lời vừa dứt, thánh quang trên người mọi người tiêu tán, thực lực của Triệu Thần cũng từ Thánh nhân khôi phục lại Hỗn Độn Chuẩn Thánh.

Diệt Thánh Kiếp đáng sợ trên bầu trời cũng trong nháy mắt biến mất.

Công đức trên người Triệu Thần về cơ bản đã tiêu hao hết, nhưng khí vận Nhân tộc gia trì lại càng thêm dày đặc.

"Sư tôn?" Cảm nhận được sự thay đổi của Triệu Thần, Khổng Tuyên và những người bên cạnh tức thì đều sững sờ.

"Thời gian đã hết." Triệu Thần khẽ than một tiếng, có chút luyến tiếc không rời.

Thánh nhân chi lực a, quỷ bí khó lường như vậy, chỉ tiếc là chỉ có một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Cho dù chỉ là một khoảng thời gian ngắn, Triệu Thần cũng đủ để dễ dàng đánh sập Thiên đình.

Cảm giác vô sở bất năng, thống trị vũ trụ đó, quả thực khiến người ta say mê.

Khổng Tuyên và những người khác tức thì tâm thần chấn động, Triệu Thần có bí pháp đáng sợ như vậy, có thể tạm thời đề thăng thực lực lên cảnh giới Thánh nhân.

Cho dù thời gian ngắn, nhưng cũng đủ đáng sợ rồi.

Trong Thiên Ngoại Thiên, Hồng Quân Đạo Nhân đang chuẩn bị xây dựng lại Tử Tiêu Cung đột nhiên sững sờ, quay đầu nhìn về phía đại địa Hồng Hoang, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

"Khôi phục lại Chuẩn Thánh, làm sao làm được?

Rốt cuộc từ đâu có được loại bí pháp này?

Lẽ nào là thiên phú của Hỗn Độn Linh Căn?" Ngay cả Hồng Quân Đạo Nhân cũng bị kinh ngạc.

Cho dù trước đây tu hành trong Hỗn Độn, cũng chưa từng nghe

qua chuyện quỷ dị như vậy.

"Hỗn Độn Linh Căn sao…" Hắn nhớ tới một tồn tại đáng sợ ngày xưa, Dương Mi Đạo Nhân.

Trong mắt Hồng Quân Đạo Nhân lộ ra vài phần sâu thẳm, nếu là thân phận đó, thì mọi chuyện đều có thể giải thích được.

Không khỏi trong lòng trầm xuống, càng cảm thấy sự việc càng thêm khó giải quyết.

Triệu Thần là biến số lớn nhất, nếu đại thế thay đổi, e rằng sẽ ảnh hưởng đến đại kế thoát ly Thiên đạo của ông.

Đến lúc đó thúc đẩy Bất Chu Sơn vỡ nát Hồng Hoang có thể sẽ có biến.

Lúc này, Triệu Thần bắt đầu an bài bộ lạc Nhân tộc.

Bộ lạc Nhân tộc trước đó dưới thần thông của Triệu Thần, đã sớm khôi phục lại.

Trong bộ lạc Nhân tộc cũng đang âm thầm xảy ra những thay đổi.

Điểm rõ ràng nhất chính là thần tượng.

Bây giờ trong bộ lạc Nhân tộc, thần tượng Thánh Phụ của Triệu Thần, đã trở thành vị thần tối cao duy nhất được Nhân tộc thờ phụng.

Về phần thần tượng Nữ Oa, thì được đặt ở phía sau thần tượng của Triệu Thần.

Đối với Nhân tộc mà nói, vị trí của thần tượng đại biểu cho địa vị của họ trong Nhân tộc.

Trước khi chuyện này xảy ra, Nữ Oa với tư cách là Thánh Mẫu của Nhân tộc, địa vị của bà trong Nhân tộc là tối cao vô thượng, không ai có thể thay thế.

Nhưng bây giờ thần tượng Nữ Oa lại chỉ được đặt sau thần tượng của Triệu Thần, ngang hàng với thần tượng của Lão Tử.

"Đối với Nhân tộc mà nói, Nữ Oa cũng chỉ là vị thần sáng tạo mà thôi." Trên đỉnh Thái Sơn, ức vạn Nhân tộc leo lên đỉnh núi.

Nhân tộc đã xây dựng một tế đàn trên Thái Sơn, mỗi năm tiến hành một lần tế bái, để tưởng nhớ ức vạn tiên liệt Nhân tộc trên trời có linh.

Triệu Thần nhìn ức vạn Nhân tộc đang quỳ rạp dưới đất, trong mắt lóe lên tinh quang.

Sau kiếp nạn lần này, Nhân tộc phảng phất như thay da đổi thịt, phàm là người bước lên con đường cầu đạo, đều bắt đầu nỗ lực tu hành, chỉ để trở thành một phương đại năng bảo vệ Nhân tộc.

Yêu tộc lần này không có mấy ngàn năm thì không thể hồi phục.

Thiên đình sụp đổ, Phục Hy binh giải, Đế Tuấn và Thái Nhất trọng thương, cho dù muốn báo thù cho chín con Kim Ô vẫn lạc cũng hữu tâm vô lực.

Vạn năm thời gian, đối với Nhân tộc mà nói là vô cùng dài.

Nhưng cũng cho Nhân tộc đủ thời gian để trưởng thành.

Triệu Thần nhìn đại địa bao la, trong lòng đã bắt đầu mưu tính.

Tương lai Nhân tộc tuy là nhân vật chính của trời đất, nhưng cũng chỉ là nhân vật chính trên danh nghĩa.

Trong mắt Thánh nhân, Nhân tộc chẳng qua chỉ là công cụ để mưu tính khí vận mà thôi.

Giống như Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, trở thành cơ hội thành Thánh của Hồng Quân Đạo Nhân.

Vu Yêu hai tộc, thành tựu cho Lục Thánh.

Trên Nhân tộc, có Xiển giáo, Tiệt giáo, Nhân giáo, Tây Phương giáo bốn đại đạo thống.

Tuy không phải là nhân vật chính của trời đất, nhưng lại chi phối vận mệnh của Nhân tộc.

Tam Hoàng Ngũ Đế, thời kỳ Phong Thần, Tây Du lượng kiếp.

Nhìn bề ngoài là từng trận đại kiếp, nhưng đằng sau lại ẩn giấu sự đấu đá và tính toán giữa các đại Thánh nhân.

Trong Nhân tộc dấy lên từng trận tranh đấu ngấm ngầm, bốn đại giáo phái tranh giành đủ kiểu trong Nhân tộc, dấy lên đại kiếp của Nhân tộc.

Phong Thần đại kiếp bề ngoài là Hạo Thiên nhập chủ Thiên đình, Thiên đình thiếu thần chức, nên bày ra một trận Phong Thần đại kiếp.

Nhưng thực tế lại là Hồng Quân mượn tay Thông Thiên, đánh nát Hồng Hoang, mượn lượng kiếp để thoát khỏi kế hoạch của Thiên đạo.

Tây Du lượng kiếp thì là Phật giáo phương Tây muốn Phật pháp đông độ, hội tụ khí vận Nhân tộc, nên bày ra một mưu đồ.

Chương 71

Ngay cả công đức dạy dỗ Tam Hoàng Ngũ Đế.

Cũng chỉ là cơ duyên để các Thánh nhân mưu tính công đức mà thôi.

Cho dù trong Thiên đình hậu thế, Nhân tộc có nhập thần chức, cũng xa không bằng đệ tử của các đại giáo phái.

Nhưng lần này, Triệu Thần muốn để Nhân tộc làm nhân vật chính thật sự của trời đất, chủ tể của trời đất.

Để Nhân tộc không còn trở thành quân cờ trong cuộc đấu của các Thánh nhân.

Được khí vận Nhân tộc, liền được khí vận trời đất.

Khí vận gia thân, vĩnh viễn thịnh vượng.

Nhân tộc từ nay sẽ không còn là quân cờ của các đại Thánh nhân, không còn vĩnh viễn không thể thoát khỏi số mệnh.

Lần này, Triệu Thần sẽ dẫn dắt Nhân tộc, nắm chặt vận mệnh trong tay mình.

Nhân tộc cộng chủ, không còn chỉ là một cái tên, mà là nhân vật chính thật sự của trời đất.

Lần này để Nhân tộc thoát khỏi sự khống chế của Nữ Oa chỉ là một khởi đầu.

Sau khi buổi tế lễ ở Thái Sơn kết thúc, Triệu Thần bắt đầu giảng đạo trong Nhân tộc, vì Nhân tộc tu sĩ truyền đạo giải hoặc.

Sau khi truyền đạo kết thúc, Triệu Thần triệu tập tám người mạnh nhất Nhân tộc.

Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, Khâm Nguyệt thị...

"Thánh Phụ, gọi chúng ta đến có việc gì?" Toại Nhân thị ngẩng đầu nhìn Triệu Thần hỏi.

Chỉ thấy trước mặt Triệu Thần xuất hiện tám quả linh quả lấp lánh ánh bạc, đó là Tiên Thiên Ngân Hạnh mà hắn có được khi du lịch ba hòn đảo tiên trước đó, tổng cộng có chín quả.

"Đây là Tiên Thiên Ngân Hạnh, có thể giúp các ngươi thành tựu Đại La đạo quả." Tiên Thiên Ngân Hạnh, ngàn vạn năm mới ra hoa, ngàn vạn năm mới chín, ngàn vạn vạn năm mới kết quả.

Vốn trong thời kỳ Phong Thần chỉ có hai quả, để Lôi Chấn Tử ăn, nhục thân trực tiếp đạt đến trình độ Đại La Kim Tiên.

Mặc dù nhục thân không phải là cảnh giới, nhưng cũng vô cùng đáng sợ.

Phải biết Lôi Chấn Tử mới tu luyện bao nhiêu năm?

Chưa đến trăm năm!

Sinh linh của thế giới Hồng Hoang muốn chứng đạo Đại La phải mất bao nhiêu năm?

Ức vạn năm!

Mà đó là những người có căn nguyên không tệ.

Bây giờ cây Tiên Thiên Ngân Hạnh được tắm trong hỗn độn chi quang, lại được ôn dưỡng trong không gian Hồng Mông mấy vạn năm, mới có được cửu cực chi số, cộng thêm tác dụng phóng đại vô hạn của hồ lô Tiên Thiên Đại Đạo, nên đã sinh ra chín quả.

Diệu dụng lớn nhất của Tiên Thiên Ngân Hạnh, không chỉ có thể nâng nhục thân lên trình độ Đại La Kim Tiên, mà còn có thể giúp

người cảm ngộ Đại đạo, nâng cao ba thành tỷ lệ chứng đạo Đại La đạo quả.

Con đường chứng Đại La gian nan vô cùng, một khi trở thành Đại La Kim Tiên, liền là một phương đại năng.

Nếu không như vậy, Tiên Thiên Ngân Hạnh cũng sẽ không trở thành một trong mười đại tiên thiên linh căn.

Có thể trở thành mười đại tiên thiên linh căn, mỗi gốc đều có diệu dụng riêng của nó.

Nếu trong tộc có tiên thiên linh căn, cũng đại biểu cho việc trong tộc có thể không ngừng xuất hiện đại năng Đại La Kim Tiên.

"Chứng đạo Đại La!" Mọi người sững sờ, sau đó trở nên kích động.

Đặc biệt là Khổng Tuyên, hiện nay đã là Thái Ất Kim Tiên, nếu có Tiên Thiên Ngân Hạnh, nhục thân của hắn không chỉ có thể tiến thêm một bước, mà trong vạn năm có thể chứng đạo Đại La.

Về phần Toại Nhân thị và những người khác, hiện nay đều đã thành công đột phá Kim Tiên, Tiên Thiên Ngân Hạnh cứ giữ lại trước, chứng đạo Đại La cũng là chuyện sớm muộn.

"Đa tạ Thánh Phụ!" "Đa tạ sư tôn!" Mọi người quỳ rạp khấu tạ, trong lòng kích động không thôi, đây quả là đại cơ duyên.

Nếu ở bên ngoài, một quả Tiên Thiên Ngân Hạnh cũng đủ để gây ra một trận huyết chiến.

"Các ngươi là những người mạnh nhất của Nhân tộc hiện nay, phải nắm chắc cơ duyên, đột phá gông cùm xiềng xích, trấn thủ Nhân tộc." Triệu Thần nhìn tám người bên dưới, trầm giọng nói.

"Chúng ta nhất định không phụ sự kỳ vọng của Thánh Phụ!" Toại

Nhân thị và những người khác vẻ mặt kiên định, gật đầu nói.

Trải qua phen kiếp nạn, tâm niệm muốn trở nên mạnh mẽ của họ mãnh liệt hơn bất kỳ ai.

Tiếp theo, Triệu Thần lần lượt ban cho tám người hai chiếc lá của Ngũ Châm Tùng, sau khi luyện hóa, có thể sở hữu uy năng sánh ngang với tiên thiên linh bảo.

"Các ngươi đi tu hành đi." Triệu Thần phất tay, Khổng Tuyên và những người khác cũng lui xuống.

Làm xong những việc này, Triệu Thần lại tiếp tục ở trong Nhân tộc, giáo hóa Nhân tộc.

Trong chớp mắt, trăm năm đã qua, trong khoảng thời gian này Triệu Thần lại thu được tám đạo công đức kim luân.

Một chiếc hồ lô Tiên Thiên Đại Đạo bay ra, xoay quanh Triệu Thần.

"Cuối cùng lại ngưng tụ ra rồi sao?" Trong Thánh Sư điện, mắt Triệu Thần lóe lên, sau đó lại lấy ra Không Động Ấn.

Không Động Ấn, một trong mười đại thần khí Hồng Hoang, tương truyền người sở hữu Không Động Ấn, sẽ có thánh đạo của Nhân tộc gia trì, có thể không đọa luân hồi, bất tử bất diệt!

Chí bảo của Nhân tộc, hội tụ khí vận Nhân tộc.

Nhưng Nhân tộc lúc đó đang như mặt trời ban trưa, xa không phải như bây giờ có thể so sánh.

Ngoài Không Động Ấn, trong tay Triệu Thần xuất hiện một sợi roi da màu vàng kim.

Đó là một nhánh của dây leo Tiên Thiên Hồ Lô, cũng là công cụ mà Nữ Oa dùng để tạo người, vì có công đức tạo người, thuộc về

công đức chí bảo, hóa thành Tạo Nhân Tiên, đối với Nhân tộc có sức khắc chế bẩm sinh.

Chính vì vậy, năm đó sau khi Nữ Oa tạo người, Triệu Thần đã giữ lại một chút tâm tư.

Tạo Nhân Tiên, có thể bỏ qua chênh lệch cảnh giới, có thể đánh tan một phần công đức trong cơ thể đối phương, phá kim thân công đức của họ, có đặc điểm áp chế cảnh giới đối với Nhân tộc.

Nhưng trước đây Triệu Thần không thể luyện hóa, vì thân phận của hắn ở dưới Nữ Oa.

Bây giờ thì khác, bây giờ thân phận Thánh Phụ của hắn đã vượt qua Nữ Oa.

Về phần Không Động Ấn, có thể hội tụ khí vận Nhân tộc hóa thành sức mạnh, là chí bảo của Nhân tộc.

Công thủ kiêm bị, có thuộc tính trưởng thành vô hạn, khí vận Nhân tộc càng mạnh, sức mạnh càng cường đại.

Bây giờ Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc, hội tụ khí vận Nhân tộc, hai món chí bảo này tự động nhận chủ, ngay cả luyện hóa cũng không cần.

Nhìn hai món chí bảo của Nhân tộc, Triệu Thần lộ ra một nụ cười.

Hai món bảo vật này tuy là hậu thiên bảo vật, nhưng ở một phương diện nào đó, ngay cả tiên thiên chí bảo cũng không thể so sánh.

Ví dụ như hiệu quả phá công đức của Tạo Nhân Tiên, quả thực là khắc tinh bẩm sinh của sáu vị Thánh nhân thành Thánh bằng công đức.

Về phần Không Động Ấn lại càng không cần phải nói.

Thuộc tính trưởng thành vô hạn, nếu tương lai Nhân tộc cường thịnh vô cùng, sức mạnh của pháp bảo thậm chí có thể đạt đến trình độ tiên thiên chí bảo, ngay cả hỗn độn chí bảo cũng không phải là không thể.

Trong Thánh Sư điện, Triệu Thần thu lại hai đại tộc chí bảo, sau đó lấy ra Càn Khôn Đỉnh.

Chương 72

Càn Khôn Đỉnh, cực phẩm tiên thiên linh bảo, có thể biến hậu thiên thành tiên thiên, vậy không lẽ không thể biến hai đại hậu thiên công đức chí bảo của Nhân tộc thành tiên thiên công đức chí bảo sao?

Triệu Thần tâm niệm vừa động, nhưng lại cảm thấy không thực tế.

Bản thân Càn Khôn Đỉnh là cực phẩm tiên thiên linh bảo, làm sao có thể biến hậu thiên chí bảo thành tiên thiên, bản thân đã vượt qua giới hạn.

Nhưng trong lòng Triệu Thần có một ý tưởng táo bạo, từ Hỗn Độn Sáng Thế Thanh Liên, hắn đã nhận được Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Bát Cảnh Cung Đăng, Khánh Vân Kim Đằng, Bích Du Cung Đăng, Bảo Liên Đăng, Linh Thứu Cung Đăng, Thí Thần Thương, Càn Khôn Đỉnh.

Cũng đến lúc dung hợp những thứ này vào Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên rồi.

Trong đó Thí Thần Thương vốn là tiên thiên chí bảo.

Dung hợp nó vào Tạo Hóa Thanh Liên có thể nâng cao phẩm cấp của Tạo Hóa Thanh Liên, Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên có thể kế thừa tất cả hiệu quả!

Đến lúc đó, Tạo Hóa Thanh Liên sau khi nâng cấp lại sở hữu hiệu quả của Càn Khôn Đỉnh, vậy không phải có thể biến hai đại hậu thiên chí bảo của Nhân tộc thành tiên thiên sao?

Triệu Thần có chút kích động.

Nói là làm, Triệu Thần lập tức lấy ra Tam Thập Lục Phẩm Tạo

Hóa Thanh Liên, Thí Thần Thương, cùng tất cả linh bảo.

Những thứ này kém nhất cũng là thượng phẩm linh bảo, toàn bộ lấy ra, cả Thánh Sư điện trong nháy mắt thần quang lượn lờ, hà quang vạn đạo, thụy thái thiên điều, ngũ quang thập sắc, uyển như nhân gian tiên cảnh.

Triệu Thần vốn định kết hợp trong không gian Hồng Mông, nhưng như vậy sẽ không được trời đất tẩy lễ, không được Thiên đạo dung nạp, lấy ra cũng không dùng được, vậy chẳng bằng dung hợp luôn.

Cho nên mặc dù như vậy sẽ khó khăn hơn so với trong không gian Hồng Mông, nhưng Triệu Thần vẫn quyết định làm vậy.

Ngay giây tiếp theo, hắn thi triển hỗn độn đại thần thông, Hỗn Độn Châu và Hỗn Độn Chung bay lên không, tám đạo công đức kim luân tỏa sáng, kim quang rực rỡ, kết hợp với hỗn độn lĩnh vực, hình thành tiên thiên công đức hỗn độn lĩnh vực.

"Sáng Thế Thanh Liên ngày xưa không có công đức khai thiên, bị buộc phải giải thể, bây giờ ta lấy tiên thiên công đức hộ giá hộ hàng cho các ngươi, nghe theo hiệu lệnh của ta, dung hợp!" Trong nháy mắt, Tạo Hóa Thanh Liên bộc phát vạn trượng thanh quang, tất cả tiên thiên chí bảo và tiên thiên linh bảo đều tập hợp lại lấy nó làm trung tâm, trời đất lập tức sinh ra dị tượng!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Hồng Hoang thiên địa oanh minh.

Từng đạo thần quang ầm ầm xông lên trời, từng luồng chí bảo thần uy lan tràn vô tận.

"Ầm ầm ầm ầm ầm!!!" Trên bầu trời, dị tượng liên tục xuất hiện, vô số kim liên nở rộ, hà quang tường thụy hiện ra, bầu trời vô số mây lành tụ lại, ngũ hành linh quang lay động.

Trên đại địa, tiên linh chi quang lượn lờ, kỳ lân hiện tường thụy, vạn linh bái phục.

"Vì sao pháp bảo của ta lại có dị động?" "Dị tượng tường thụy như vậy, nhất định có chí bảo hiện thế!" "Phương hướng kia... hình như là phương hướng của Nhân tộc." Các đại năng trên đại địa Hồng Hoang tức thì hưng phấn không thôi, tưởng rằng có chí bảo hiện thế.

Nhưng khi phát hiện là ở Nhân tộc, tức thì như bị một gáo nước lạnh dội vào đầu, trong nháy mắt bình tĩnh lại.

Sau lần Nữ Oa bị trấn áp trong Oa Hoàng Cung, trong lòng các đại năng Hồng Hoang, Nhân tộc không khác gì cấm địa.

Nhất là đệ tử dưới trướng Phù Môn, đi đâu cũng được, ngàn vạn lần đừng đi trêu chọc Nhân tộc.

Trêu chọc Thiên đình còn hơn là trêu chọc Nhân tộc.

Trong chốc lát, vô số sinh linh đều vẻ mặt hâm mộ nhìn thần quang tỏa ra từ trong Nhân tộc.

Cho dù biết ở đó có chí bảo xuất thế cũng không dám có ý đồ xấu.

Lần trước Triệu Thần dẫn dắt Nhân tộc đánh ra một uy danh hiển hách, ngay cả Thiên đình Tam Thập Tam Thiên cũng suýt bị đánh sập, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chỉ bị một kích của Triệu Thần hủy diệt.

Trong tình huống này, ai dám có ý đồ với Nhân tộc?

Cùng lúc đó, tại Côn Lôn Sơn, Thủ Dương Sơn, tân Tử Tiêu Cung, Bích Du Cung, ánh mắt của sáu đại Thánh nhân lộ ra vài phần chấn kinh, thẳng tắp nhìn chằm chằm vào phương hướng của Nhân tộc.

"Tiên Thiên Chí Bảo xuất thế?" "Không đúng, dị tượng này, còn đáng sợ hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo!" "Sao có thể?

Tiên Thiên Chí Bảo đều có định số, sao có thể vô cớ mọc ra thêm một kiện?" "Triệu Thần sư thúc lại đang làm gì vậy?" Thông Thiên vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Nhân tộc, tự lẩm bẩm, "Tiên Thiên Chí Bảo mọc ra thêm này thuộc về dị số, Thiên đạo một chút phản ứng cũng không có." Tiên Thiên Chí Bảo có định số, đột nhiên nhiều thêm một kiện dễ dàng ảnh hưởng đến sự cân bằng của trời đất, theo lý mà nói là không được phép.

Quả nhiên, lời vừa dứt, chỉ nghe "Ầm!" một tiếng vang lớn, từ trên trời giáng xuống một đạo diệt thế cuồng kiếp.

Kiếp này vô cùng đáng sợ, hình thành chín màu, là cửu cực chi số, tỏa ra uy áp kinh khủng, ngay cả sinh linh trên cả đại địa Hồng Hoang cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Thiên kiếp như lợi kiếm lao thẳng xuống, xuyên qua cửu tiêu, Tam Thập Tam Thiên đều bị xuyên thủng, oanh kích lên đỉnh đầu bộ lạc Nhân tộc.

Nhưng trong nháy mắt, Thánh Sư điện của bộ lạc Nhân tộc bay lên vô thượng công đức chi quang, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên nở rộ, tám đạo công đức kim luân cùng Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bay lên không.

Tiên thiên công đức có thể tịnh hóa mọi thứ, trong nháy mắt đã hóa giải toàn bộ sức mạnh hủy diệt của diệt thế cuồng lôi, chỉ còn lại vô tận tạo hóa.

Cuối cùng, tất cả sinh linh nhìn thấy, một đóa thanh liên phẩm phất có thể chiếu sáng cả bầu trời bay lên không, thanh liên hiện ra bốn mươi tám phẩm, nở rộ vô tận tạo hóa hỗn độn chi lực.

"Sáng Thế Thanh Liên!!" Trong tân Tử Tiêu Cung, Hồng Quân kinh hô một tiếng, tròng mắt cũng sắp lồi ra ngoài.

“Chuyện gì vậy, Sáng Thế Thanh Liên tái hiện thế gian?

Không!

Không phải bản hoàn chỉnh của Sáng Thế Thanh Liên!” Hồng Quân lẩm bẩm, gắt gao nhìn chằm chằm lên bầu trời bộ lạc Nhân tộc.

Lúc này trong bộ lạc Nhân tộc, tất cả Nhân tộc nhìn dị tượng ở hướng Thánh Sư điện, đều coi đó là thần tích, vội vàng quỳ lạy.

Trong Thánh Sư điện, Triệu Thần nhìn Tạo Hóa Thanh Liên đang bộc phát ra ánh sáng rực rỡ trước mắt, trong lòng dần dần mong đợi, không biết Tạo Hóa Thanh Liên sẽ được nâng lên đến mức độ nào.

Không phải Hỗn Độn Chí Bảo, thì ít nhất cũng là Hỗn Độn Linh Bảo chứ?

Dù sao nó cũng đã dung hợp cả Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương a!

Tạo Hóa Thanh Liên tắm mình trong tạo hóa thiên kiếp, vì đã hóa giải đi sự hủy diệt, nên diệt thế thiên kiếp cũng biến thành tạo hóa thiên kiếp.

“Xem ra thu thập thêm một đợt công đức nữa, ta có thể hóa hình rồi!” Hai mắt Triệu Thần thần quang sáng rực, mấy ngàn năm dùng tiên thiên công đức nâng cao tu vi, toàn thân ngâm trong công đức, tỏa ra công đức chi quang.

Bây giờ Tạo Hóa Thanh Liên đều có thể dựa vào công đức để chống lại thiên kiếp, vậy thì hắn cũng có thể.

Triệu Thần định trước tiên hóa thành hình người đã, còn về tối cường thần thai, không vội xuất thế.

Lúc này, trời đất một mảnh huy hoàng, trong đầu Triệu Thần cũng xuất hiện một loạt thông tin. 【Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Tạo

Hóa Thanh Liên, Hỗn Độn Chí Bảo (tàn), công phạt vô song, phi Thánh nhân không thể phá, có thể làm bị thương Thánh nhân, có thể khôi phục bản nguyên, có thể tăng gấp trăm lần tốc độ tu luyện, có thể chuyển hóa hậu thiên thành tiên thiên, có thể sở hữu tất cả công năng của các linh bảo đã dung hợp ở trên, chiếu sáng Hồng Hoang thiên địa.】 "Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên?

Ngầu vãi!" Triệu Thần nhìn thông tin trước mắt, một trận hưng phấn.

Sau khi dung hợp Tịnh Thế Bạch Liên, Công Đức Kim Liên, Thí Thần Thương, Càn Khôn Đỉnh, cùng một loạt tiên thiên linh bảo, Tứ Thập Bát Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên cuối cùng đã trở thành Hỗn Độn Chí Bảo (tàn)!

Mặc dù là Hỗn Độn Chí Bảo (tàn), nhưng uy lực xa hơn tiên thiên chí bảo thông thường.

"Tiếp theo chỉ cần dung hợp Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Diệt Thế Hắc Liên, Luân Hồi Tử Liên, cùng với bốn đại tiên thiên kỳ xí của nó, Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn vân vân, là có thể tái hiện Sáng Thế Thanh Liên!" Triệu Thần một trận kích động, lợi ích của việc nâng cấp Tạo Hóa Thanh Liên vượt xa tưởng tượng của hắn.

Công năng của nó mạnh mẽ không tưởng, đặc biệt là sở hữu tốc độ tu hành gấp trăm lần, đối với Triệu Thần, không nghi ngờ gì là một tin tốt.

Hiện nay hắn là Hỗn Độn Chuẩn Thánh, ngoài việc dùng công đức, tốc độ tu hành tự thân tham ngộ cũng như thôn phệ đã xa xa không đủ.

Nhưng bây giờ tốc độ tu luyện tăng phúc gấp trăm lần, cũng có nghĩa là tu hành một vạn năm, tương đương với người khác tu hành một trăm vạn năm.

Cộng thêm tác dụng phóng đại chồng chất của hồ lô Tiên Thiên Đại Đạo, thậm chí có thể tương đương với người khác tu luyện một ngàn vạn năm, một ức năm.

Đối với Triệu Thần, tác dụng này không nghi ngờ là cực lớn.

Ngoài ra, Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, có thể phối hợp với Hỗn Độn Châu, diễn hóa ra không gian Hồng Mông Hỗn Độn mới.

Chương 73

Điều này có nghĩa là, hắn có thể dùng hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, tạo ra một không gian hỗn độn độc lập, cũng sở hữu hiệu quả tăng phúc tu hành.

Mặc dù không gian này không thể dùng hồ lô Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn gia trì, nhưng cũng đủ rồi.

Trong mắt Triệu Thần tinh quang lóe lên, hắn muốn diễn hóa ra một không gian hỗn độn trong Nhân tộc, làm bí cảnh tu hành cho Nhân tộc.

Tăng phúc tu hành gấp trăm lần, đủ để bù đắp cho sự thiếu hụt của Nhân tộc về mặt hậu thiên.

Sau khi quyết định, Triệu Thần bắt đầu tiếp tục tích lũy công đức, sau đó chuẩn bị hóa hình.

Bây giờ mới trôi qua một trăm năm, cách Hồng Hoang lượng kiếp thật sự còn chín ngàn chín trăm năm.

Đến lúc đó Bất Chu Sơn sẽ sụp đổ, Hồng Hoang sẽ chìm trong một mảnh tử tịch.

Nhưng trong khoảng thời gian này, có một chuyện lớn Triệu Thần cần phải chú ý, đó là Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên sắp xuất thế.

Luân Hồi Tử Liên là một trong những linh bảo để tái hiện Sáng Thế Thanh Liên.

Theo Triệu Thần biết, Luân Hồi Tử Liên sẽ rơi vào tay Hậu Thổ nương nương, giúp bà hóa thành Lục đạo luân hồi.

Sau đó Luân Hồi Tử Liên sẽ không còn tác dụng.

Triệu Thần cảm nhận được sức mạnh bàng bạc trong cơ thể, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén, sở hữu Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, trước khi Luân Hồi Tử Liên xuất thế hắn sẽ có cảm ứng trước.

Đây là một niềm vui ngoài ý muốn, có thể chuẩn bị trước.

Dù sao cũng đã tấn thăng thành Hỗn Độn Chí Bảo (tàn), chút công năng cảm ứng này cũng không có sao?

Vậy thì quá tệ rồi.

Vì thế trong ngàn năm tiếp theo, Triệu Thần tiếp tục tích lũy công đức trong bộ lạc Nhân tộc.

Nhân tộc cũng dựa vào khả năng sinh sôi đáng sợ để nghỉ ngơi hồi phục.

Trong chớp mắt, một ngàn năm trôi qua, chỉ thấy trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc mây đen dày đặc, uy áp khổng lồ bao phủ.

Triệu Thần cuối cùng cũng sắp hóa hình!

Ầm ầm ầm!

Hỗn độn hư không hình thành từng xoáy nước mênh mông, hư không chấn động, sấm sét ầm ầm.

Triệu Thần biết mình sắp hóa hình, hóa hình kiếp tự nhiên là Cửu Cửu Đại Thiên Kiếp lợi hại nhất.

Cửu Cửu Đại Thiên Kiếp, còn gọi là Cửu Cửu Bát Thập Nhất Đạo Diệt Tiên Thần Kiếp.

Dưới kiếp này cửu tử nhất sinh, nhưng Triệu Thần chỉ cần vượt qua, liền trực tiếp tiến vào Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới.

Vô số Nhân tộc xung quanh lần lượt lui ra, Triệu Thần rời khỏi bộ lạc Nhân tộc, dành ra đủ không gian để hóa hình.

Để đề phòng bất trắc, hắn dùng hỗn độn lĩnh vực bao phủ toàn bộ bộ lạc Nhân tộc, không để Nhân tộc bị thương tổn.

"Sư tôn cuối cùng cũng sắp hóa hình!" Trên không bộ lạc mây đen dày đặc, sấm chớp vang rền, Khổng Tuyên nhìn thấy một trận hưng phấn.

Những người khác như Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, Khâm Nguyệt thị cũng đều như vậy.

"Cuối cùng cũng sắp hóa hình!" Triệu Thần tâm tình đặc biệt kích động, tu luyện mấy vạn năm, người cũng sắp tu đến ngốc rồi, sớm đã không thể chờ đợi được hóa hình.

Bây giờ, cuối cùng cũng được như ý nguyện.

Về phần cái gọi là hóa hình kiếp, hắn một chút cũng không để trong lòng.

Dù sao, ngưng tụ tiên thiên công đức suốt ngàn năm, cộng với những gì đã thôn phệ trước đó, công đức đã dung nhập vào cốt tủy của hắn.

Dù sao cũng không phải là tối cường thần thai xuất thế, chút hóa hình kiếp, không sợ Thiên đạo nhằm vào.

Triệu Thần hiện tại nhục thân sánh ngang Hỗn Độn Ma Thần, chỉ cần công đức hóa giải đi sự nhằm vào của Thiên đạo, chút Cửu Cửu Thiên Kiếp, sợ cái quái gì!

Nhưng, Triệu Thần không sợ, nhưng vô số chúng sinh khác lại sợ hãi tột độ.

Cùng là đại năng Hồng Hoang, họ nhìn mà trợn mắt há mồm, theo lý mà nói, cho dù là tiên thiên linh căn hóa hình, cũng không thể có thiên kiếp đáng sợ như vậy, đây là Cửu Cửu Đại Kiếp, gần bằng Thánh nhân chi kiếp!

“Không xong rồi!

Không xong rồi a!!” “Thánh Phụ chưa hóa hình đã mạnh mẽ như vậy, một khi hóa hình tu vi cảnh giới tất sẽ đại tăng, thành Thánh nhân thật sự chỉ là vấn đề thời gian!” Toại Nhân thị vẻ mặt hưng phấn và kích động nói.

Khổng Tuyên hô hấp cũng bắt đầu dồn dập: “Nhìn kìa, sư tôn sắp bắt đầu hóa hình rồi!!” “Ầm!!!” Một tiếng nói vang lên.

Trên không Triệu Thần tụ tập tầng tầng kiếp vân, kiếp vân đen kịt tỏa ra uy áp bàng bạc, khiến người ta nghẹt thở.

“Cuối cùng cũng đến rồi!” Triệu Thần không những không có vẻ sợ hãi, ngược lại còn tràn đầy hưng phấn.

Chỉ cần vượt qua hóa hình kiếp, liền có thể hóa hình thành người, đi lại trên Hồng Hoang.

Thật sự, ai lại muốn vô cớ làm một quả cầu chứ, thế này không được thế kia không xong, ngày ngày lo bị người ta ăn, sớm đã chờ không kịp rồi.

Ầm!!!

Lại một tiếng sấm vang dội, chấn động đến điếc tai.

Lôi kiếp tràn đầy uy áp vô tận điên cuồng hút lấy linh khí trời đất trong phạm vi ức vạn dặm, sau khi ngưng tụ xong, cuối cùng cũng giáng xuống.

Một con lôi long màu tím to như thùng nước từ trên trời giáng xuống, xé rách bầu trời, hung hăng đập về phía Triệu Thần.

“Đến hay lắm!” Triệu Thần phá vỡ hư không, sau lưng hắn ngưng tụ ra một con khí vận kim long thuần túy màu vàng kim, toàn thân tỏa ra ánh sáng, phảng phất như mặt trời vạn cổ, là sinh vật sáng nhất

trong hỗn độn hư không!

Hắn xông lên kiếp vân, không làm bất kỳ phòng ngự nào, mặc cho thần lôi oanh kích lên người.

Triệu Thần cần lợi dụng sức mạnh của kiếp lôi để luyện thể.

Đã ở trong Hồng Hoang thực lực vi tôn, hắn sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để trở nên mạnh mẽ!

"Thật là sảng khoái!" Triệu Thần hưng phấn hét lớn.

Thần lôi màu tím oanh kích lên người, giống như rèn sắt, xuyên qua tứ ngược trong cơ thể, không ngừng tôi luyện thân thể, tạng phủ, gân mạch, xương cốt.

Tỏa ra ánh sáng lấp lánh đẹp đẽ.

Nhiều đại năng Hồng Hoang đều nhìn ngây người, khi độ kiếp có ai ung dung như vậy không?

Thiên kiếp càng lúc càng mạnh, cũng càng lúc càng đáng sợ, bao trùm phạm vi gần vạn vạn dặm.

Nhiều đại năng Hồng Hoang đều lui tránh ba xá, không nhìn rõ, chỉ thấy trước mắt là một biển kiếp lôi.

Sự hủy diệt trong đó đều bị tiên thiên công đức hóa giải, chỉ để lại vô tận sinh cơ và tạo hóa.

Đương nhiên cho dù đã hóa giải sự nhằm vào của Thiên đạo, cũng là Cửu Cửu Đại Kiếp cực kỳ đáng sợ, không phải sinh linh nào cũng có thể vượt qua.

Ngay cả tu vi Chuẩn Thánh cũng có khả năng cửu tử nhất sinh, thậm chí thập tử vô sinh.

Triệu Thần trong thiên kiếp, mỗi lần đều từ cõi chết tái sinh, giống như thay da đổi thịt, khiến cường độ thân thể trong đau đớn và sảng

khoái không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Cửu Cửu Đại Thiên Kiếp, đủ tám mươi mốt đạo kiếp lôi cường đại, mỗi một đạo đại kiếp đều vô cùng mạnh mẽ, nhưng Triệu Thần đều dùng thân thể chống đỡ.

Chương 74

Đương nhiên, sau khi lôi kiếp kết thúc, thân hình Triệu Thần chắc chắn thảm hại, toàn thân bốc khói xanh, ngoài cháy trong mềm.

Nhưng, lợi ích lại vô cùng rõ ràng, Triệu Thần có thể cảm giác được thân thể của mình đã đạt đến đỉnh phong cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần.

Lên nữa chính là cấp bậc Bàn Cổ khai thiên địa rồi.

Nhưng như vậy cần phải dĩ lực chứng đạo.

Nói cách khác, bây giờ trừ Thánh nhân và Tiên Thiên Chí Bảo ra, không ai có thể gây tổn thương cho nhục thân của Triệu Thần.

Kể cả thượng phẩm linh bảo công kích lên người Triệu Thần, Triệu Thần không sao, thượng phẩm linh bảo có thể sẽ vỡ nát.

Nhục thân mạnh mẽ như vậy, Thập Nhị Tổ Vu hiện tại có lẽ cũng không bằng.

"Hệ thống, thôn phệ cho ta!!" Thấy toàn thân tôi luyện cũng gần xong, Triệu Thần ra lệnh cho hệ thống, bắt đầu thôn phệ thiên kiếp.

Thử xem, nếu đã hệ thống có thể thôn phệ Thánh nhân, thôn phệ Thiên đạo, vậy có thể thôn phệ thiên kiếp không!?

"Bắt đầu thôn phệ!" Quả nhiên giây tiếp theo, hệ thống đưa ra phản hồi, khiến mắt Triệu Thần sáng lên.

Sau đó một cảnh tượng cực kỳ kinh người xuất hiện.

Nhiều đại năng Hồng Hoang bên ngoài vốn chỉ thấy một biển kiếp lôi, nhưng giây tiếp theo biển kiếp lôi mênh mông cực độ co rút lại, hình thành một xoáy nước khổng lồ.

Vô số đại năng đều nhìn ngây người, chỉ thấy trung tâm thiên kiếp, một con đại uy thiên long đang lấp lánh thân mình, không ngừng thôn phệ thiên lôi.

Côn Lôn Sơn, Thủ Dương Sơn, Bích Du Cung, Oa Hoàng Điện, Tây Hoang, sáu đại Thánh nhân đều sắc mặt sững sờ.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong Thiên đình đang nộ hỏa bùng cháy.

"Sắp hóa hình!

Sắp hóa hình rồi!" "Khốn kiếp, lại trở nên mạnh mẽ hơn rồi!" Hồng Quân tâm niệm vừa động: "Đang thôn phệ Thiên đạo đại kiếp…" "Trời ơi, đang thôn phệ Cửu Cửu Thiên Kiếp!" "Quá đáng sợ!!" Các đại năng Hồng Hoang đang quan sát từ xa, nhìn mà trợn mắt há mồm, thán phục không thôi.

Cách độ kiếp của Triệu Thần khiến họ mở rộng tầm mắt, hóa ra độ kiếp có thể độ như vậy!

Nhưng, bảo họ làm vậy, vạn vạn lần không dám, không có bản lĩnh như Triệu Thần, sợ bị sét đánh chết!

"Bây giờ, đến lúc hóa hình!" Ánh mắt Triệu Thần nhìn lên đỉnh đầu, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Lúc này toàn thân Triệu Thần sáng bóng rực rỡ, vô số tế bào tinh thần trong cơ thể đều lóe lên sấm sét.

Hóa hình kiếp kết thúc, kiếp vân đen kịt toàn bộ rút đi, bầu trời khôi phục trong xanh, một cột sáng trắng từ trên trời giáng xuống, bao trùm Triệu Thần.

Hóa hình chi quang, giúp tu sĩ độ kiếp thành công hóa hình.

Triệu Thần nhắm mắt lại, toàn lực hấp thu sức mạnh trong cột

sáng hóa hình, nhanh chóng hóa thành hình người.

Đợi hóa hình quang trụ tiêu tán, một thanh niên nam tử mặc kình bào màu vàng kim, khí vũ hiên ngang xuất hiện tại chỗ.

Nam tử đẹp trai đến kinh thiên động địa, mắt như sao trời, hướng về đại địa bình minh bao la nói.

"Từ nay về sau, ngô chính là Nhân tộc Thánh Phụ, Tạo Hóa Hỗn Độn Đạo Nhân, người kiến tạo trật tự Hồng Hoang mới, thần của tất cả tiên thiên linh căn, tiên thiên linh bảo, Triệu Thần!" Nhân tộc Thánh Phụ, Tạo Hóa Hỗn Độn Đạo Nhân, là pháp danh Triệu Thần tự đặt cho mình.

Trên đến thập bát trọng thiên, dưới đến cửu u hoàng tuyền, đều nghe thấy rõ ràng.

Ầm ầm ầm!

Trên cửu tiêu, vang lên một loạt tiếng sấm.

Phảng phất như Thiên đạo đang hồi ứng Triệu Thần.

"Sắp hóa hình rồi!" Trong tân Tử Tiêu Cung, Hồng Quân than một hơi, Triệu Thần hóa hình lại thêm một biến số.

"Chúc mừng sư tôn hóa hình!" "Chúc mừng Thánh Phụ hóa hình!" Triệu Thần hóa hình thành công, Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, Khâm Nguyệt thị… đều bay tới.

Ức vạn Nhân tộc dưới trời quang quỳ xuống đất: "Chúc mừng Thánh Phụ hóa hình!" Triệu Thần cười gật đầu: "Hôm nay ngô hóa hình thành công, ngày thành Thánh chỉ còn trong gang tấc!" Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, Khâm Nguyệt thị… nghe vậy sắc mặt vui mừng.

Sau đó Triệu Thần liền trực tiếp thi triển đại thần thông, muốn

dùng Tạo Hóa Thanh Liên, Hỗn Độn Châu, khai tịch ra một phương tiểu thế giới có thể cho Nhân tộc không ngừng tu luyện, làm chậm dòng chảy thời gian.

"Các ngươi lui ra, xem ta diễn hóa tiểu thế giới!" Triệu Thần nhàn nhạt nói, trong ánh mắt kinh dị của Khổng Tuyên và những người khác, Triệu Thần lại thật sự dùng sức mạnh Hỗn Độn Chuẩn Thánh khai tịch ra một tiểu thế giới!

Kéo dài ức vạn dặm, mênh mông vô tận, tuy không bằng một phần ức của Hồng Hoang thiên địa do Bàn Cổ tạo ra.

Dù vậy, cũng sánh ngang với một phương tiểu thiên thế giới.

Sau đó Triệu Thần lại tế ra Tứ Thập Bát Phẩm Hỗn Độn Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, diễn hóa hỗn độn không gian, dung nhập vào phương tiểu thế giới đó.

Ngay sau đó, Hỗn Độn Châu ở giữa trán Triệu Thần tỏa ra ánh sáng, hỗn độn chi quang, hỗn độn lĩnh vực, lại một lần nữa dung hợp với tiểu thế giới.

Ba đại không gian dung hợp, chỉ thấy cả tiểu thế giới đều đang xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, còn nhanh chóng mở rộng, cuối cùng vượt xa tiểu thiên thế giới thông thường, trở thành trung thiên thế giới.

Dưới sự thúc đẩy của Triệu Thần, trong Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, vô số đại đạo phù văn diễn hóa, không ngừng tràn vào trung thiên thế giới.

Quá trình này kéo dài một tháng, trong khoảng thời gian này, Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, có một bộ phận Nhân tộc đã tụ tập lại, tất cả đều vẻ mặt kinh ngạc.

Bỗng nhiên, Triệu Thần thu hồi Hỗn Độn Châu, Tứ Thập Bát

Phẩm Hỗn Độn Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, trong tiểu thế giới khai tịch ra hai cánh cửa làm lối ra vào.

"Giới này tên là Nhân Đạo Giới." "Bên trong sẽ dùng cho Nhân tộc tu hành." Triệu Thần nhìn Nhân tộc bên dưới, cao giọng nói.

"Thánh Phụ, chúng ta tu hành trong bộ lạc không phải cũng vậy sao?" Hữu Sào thị vẻ mặt nghi hoặc, cảm thấy có chút thừa thãi.

"Vào trong sẽ biết." Triệu Thần không giải thích nhiều.

Sau đó Toại Nhân thị và những người khác liền đi đầu, dẫn đầu tiến vào Nhân Đạo Giới.

Trong Nhân Đạo Giới, núi sông sông ngòi đều có, có mặt trời mọc lặn do pháp lực ngưng tụ, chỉ là không có bất kỳ sinh linh nào tồn tại.

Dù sao cũng không phải là trung thiên thế giới hoàn chỉnh, thiếu quy tắc thế giới và Thiên đạo hoàn chỉnh.

Chỉ có thể ký thác vào tiểu thế giới trong đại thế giới Hồng Hoang, tu hành vẫn là linh khí và pháp tắc của Hồng Hoang.

Toại Nhân dân và những người khác đi dạo trong đó trăm mấy mươi ngày, mới từ trong đó đi ra.

"Thánh Phụ, chúng ta đã tìm kiếm trong đó trăm ngày, cũng không có phát hiện gì đặc biệt a." Truy Y thị vẻ mặt hỏi, chỉ có Khổng Tuyên như có điều suy nghĩ, phát hiện ra điểm khác biệt bên trong.

"Lão tổ, trăm ngày?

Mọi người mới vào được một ngày a?" Phía sau đám người, bỗng có người lên tiếng.

"Cái gì?" Nghe lời này, Toại Nhân thị tức thì trong lòng kinh hãi, phảng phất như hiểu ra, trợn to hai mắt nhìn về phía Triệu Thần, giọng nói cũng có chút run rẩy.

“Thánh Phụ…” “Sư tôn, bí cảnh này, có tốc độ thời không gấp trăm lần bên ngoài, cũng có nghĩa là, tu hành trong đó vạn năm, bên ngoài cũng chỉ qua trăm năm?” Khổng Tuyên vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Không sai, Nhân Đạo Giới sẽ là nền tảng của Nhân tộc.” Triệu Thần gật đầu, trầm giọng nói.

“Thánh Phụ có đại thần thông như vậy, e rằng chỉ có Thời Gian Ma Thần mới làm được thôi…” Tu đạo giả trong Nhân tộc tức thì kinh hãi không thôi.

Sự đáng sợ của Nhân Đạo Giới này, Nhân tộc lo gì không quật khởi!

Cùng với việc Nhân Đạo Giới được sáng lập, Nhân tộc cũng đã có nền tảng của mình.

Tất cả mọi người nhìn Nhân Đạo Giới do Triệu Thần sáng lập, khó nén được sự kích động trong lòng.

Chương 75

Tu hành một năm trong Nhân Đạo Giới, tương đương với vạn giới trăm năm, nếu không tu hành đến cực hạn đối với thời gian pháp tắc, căn bản không thể làm được điều này.

"Thánh Phụ thiên ân, phúc trạch vạn dân!" Vô số Nhân tộc quỳ rạp xuống đất, trong lòng kích động không thôi, đối với Nhân tộc mà nói đây là một tin tức tốt vô cùng.

"Sư tôn, có Nhân Đạo Giới, tu hành của Nhân tộc có thể bù đắp hậu thiên." Khổng Tuyên nhìn Nhân Đạo Giới do Triệu Thần khai tịch, trong lòng chấn động không thôi.

Tốc độ thời không gấp trăm lần, Tứ Thập Bát Phẩm Hỗn Độn Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên quả nhiên phi phàm.

Nhân Đạo Giới được khai tịch, Khổng Tuyên và những người khác liền không thể chờ đợi được tiến vào Nhân Đạo Giới tu hành.

Về phần những Nhân tộc khác, thì nên làm gì thì làm nấy.

Dù sao hậu thiên Nhân tộc thuộc về hậu thiên đạo thể, nhục thể phàm thai, chung quy không bằng được tiên thiên Nhân tộc.

Không phải mỗi người đều có thể bước lên con đường tu đạo, đại đa số người tu hành đến Địa Tiên đã là cực hạn.

Nhiều người hơn chỉ là một Nhân tộc bình thường, thọ mệnh đến đầu liền vẫn lạc.

Nếu không như vậy, Nhân tộc cũng sẽ không được Thiên đạo chọn làm nhân vật chính của trời đất, thọ mệnh ngắn, không có thực lực mạnh mẽ, sẽ không quá ảnh hưởng đến sự cân bằng của trời đất, sẽ không quá tiêu hao tài nguyên trời đất.

Nhưng vào lúc này, mắt Triệu Thần đột nhiên sáng lên: “Hỗn Độn Tạo Hóa Thanh Liên có cảm ứng, lẽ nào Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên xuất thế?” Lập tức Triệu Thần không do dự, trực tiếp bay lên không.

“Các ngươi hảo hảo tu luyện, ngô có việc cần xử lý, đi rồi sẽ về.” Nói xong Triệu Thần rời đi, vô số Nhân tộc quỳ xuống đất: “Cung tống Thánh Phụ.” Sau đó dưới sự chỉ dẫn của Hỗn Độn Tạo Hóa Thanh Liên, Triệu Thần bay khoảng mấy chục năm, cuối cùng bay đến một nơi tử khí trầm trầm.

“U Minh Huyết Hải hình như ở gần đây.” Triệu Thần bỗng nhớ tới Minh Hà lão tổ, một kẻ đáng thương, đến giờ vẫn chưa lập ra A Tu La nhất tộc.

“Vu Tôn?!” Bỗng nhiên, một tiếng kinh hô truyền đến, Hậu Thổ xuất hiện trước mặt Triệu Thần, sắc mặt kinh ngạc.

Nguyên lai Hậu Thổ lần này ra ngoài du lịch đại địa, vừa hay gặp được Triệu Thần.

“Chúc mừng Vu Tôn hóa hình, đại địa Hồng Hoang bao la như vậy, chúng ta có thể tương ngộ thật là duyên phận.” Hậu Thổ trên mặt lộ ra một nụ cười, một cái liền nhận ra Triệu Thần, không biết vì sao tư thái sau khi hóa hình của Triệu Thần lại đẹp trai như vậy, khiến tim Hậu Thổ không khỏi đập thình thịch, trong đầu toàn là hình bóng của Triệu Thần. "Chuyến du lịch này, nàng có kỳ ngộ gì không?" Triệu Thần hóa thành hình người, trên mặt nở một nụ cười và hỏi. "Khi ta du ngoạn đại địa, cảm nhận được những oán hồn lang thang đang ai oán gào thét, đều là những sinh linh đã vẫn lạc giữa đất trời, thật bi thảm." Hậu Thổ lòng đầy từ bi, khẽ thở dài nói. "Ta là Minh Hà Lão Tổ, nay tại Huyết Hải sáng lập A Tu La nhất tộc, để chứng Hỗn Nguyên Đại Đạo!" Giọng nói của Minh Hà Lão Tổ đột nhiên vang

vọng khắp đất trời, huyết hải ngập trời, tộc A Tu La hiện ra trên đại địa.

Triệu Thần đột nhiên nhíu mày, lộ vẻ đầy thâm ý, xem ra mọi thứ đều do trời định, gặp Hậu Thổ ở nơi này, Minh Hà cũng đúng lúc này sáng tạo ra tộc A Tu La.

Nếu Triệu Thần không nhớ lầm, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên cũng xuất thế vào lúc này, ngoài ra còn có cả Nhân Thư.

Nhân Thư là một trong ba cuốn Thiên Địa Nhân Tam Thư, có thể hóa thành Sổ Sinh Tử và Bút Phán Quan, giống như Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, là mấu chốt để Hậu Thổ thành Thánh, hóa Luân Hồi. "Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên và Nhân Thư có thiên duyên với Hậu Thổ, không đưa Hậu Thổ đến thì chúng không thể xuất thế." Minh ngộ ra tất cả, Triệu Thần nói: "Đi, bản tôn đưa nàng đi tìm cơ duyên." "Với ta?" Hậu Thổ ngẩn ra, sau đó Triệu Thần bèn kéo lấy Hậu Thổ đi về phía U Minh Huyết Hải.

Vừa bước vào Huyết Hải, Hậu Thổ lập tức có cảm ứng trong lòng, nói: "Ta hình như thật sự cảm giác được bên trong có cơ duyên của mình!" Trong U Minh Huyết Hải.

Lúc này Minh Hà Lão Tổ đang mặt mày xanh mét, vốn tưởng rằng sáng tạo ra tộc A Tu La là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, ai ngờ lại thiếu một bước.

Vừa hay Triệu Thần và Hậu Thổ bước vào U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ lập tức có cảm ứng, sắc mặt đại nộ, hai tên nhãi con từ đâu tới, dám xông vào Huyết Hải!

Lập tức Minh Hà Lão Tổ mặc huyết hồng trường bào, mặt mày xanh mét từ đáy Huyết Hải trồi lên mặt nước.

Nhưng khi nhìn thấy Hậu Thổ và Triệu Thần, lão lại đột ngột

dừng lại.

Đồng tử của Minh Hà Lão Tổ bất giác co lại thành mũi kim, trên mặt lộ vẻ kinh hãi, một lúc lâu sau mới hoàn hồn. "Xem ra, bần đạo phải tiếp tục bế quan!" Minh Hà Lão Tổ lại lặn xuống đáy Huyết Hải, chuẩn bị tiếp tục bế quan khổ tu.

Một người là Thánh Phụ của Nhân tộc, tồn tại từng đánh cho Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một trận tơi bời, một người là một trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực cường đại, lão cũng không thể không phân biệt trắng đen đã ra tay.

Thế là Minh Hà Lão Tổ liền rụt về, nhưng lại cảm thấy không ổn.

Dù sao lão cũng là chủ nhân của Huyết Hải, cứ thế lùi bước thì thật mất mặt, mà đại năng Hồng Hoang coi trọng nhất chính là thể diện.

Thế là Minh Hà Lão Tổ lại một thân áo đỏ từ Huyết Hải trồi lên. "Hai vị đến U Minh Huyết Hải của ta có việc gì?" Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ âm trầm, chậm rãi nói.

Lúc này Triệu Thần và Hậu Thổ đều ngơ ngác, Minh Hà Lão Tổ này bị làm sao vậy, lúc lặn lúc trồi, coi đây là đài phun nước chắc? "Tìm cơ duyên." Triệu Thần cười nhạt, khẽ nói. "Các ngươi cứ tự nhiên, nếu tìm được cơ duyên, bản tổ tặng luôn." Trong mắt Minh Hà Lão Tổ lóe lên vẻ khinh thường, U Minh Huyết Hải là nơi lão sinh ra, tu hành vô số tuế nguyệt, nếu có cơ duyên đã sớm bị lão vơ vét sạch rồi, cơ duyên ở đâu ra nữa, Triệu Thần mà tìm được cơ duyên mới là chuyện lạ.

Triệu Thần và Hậu Thổ nhìn nhau, đều nở một nụ cười ranh mãnh.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai người liền đi sâu vào trong Huyết Hải.

Hậu Thổ vừa tiến vào, dường như đã gây ra phản ứng dây chuyền, cả Huyết Hải đều sôi trào.

Ở nơi sâu trong Huyết Hải, một bí cảnh ẩn giấu đột nhiên bùng nổ, vô số thần quang phóng lên trời, Nhân Thư chủ động hiện thế nhận chủ. "Chí bảo hiện thế!" Minh Hà Lão Tổ tức đến suýt hộc máu, Huyết Hải rõ ràng đã bị lão vơ vét sạch sẽ, tại sao Hậu Thổ vừa đến đã có chí bảo xuất thế, Thiên Đạo bất công, ngay cả Huyết Hải cũng đối xử với lão như vậy sao?

Giữa U Minh Huyết Hải, Nhân Thư hiện thế, dị tượng trời sinh.

Tầm quan trọng của Nhân Thư đối với Luân Hồi không cần phải nói, nó hóa thành Sổ Sinh Tử, có thể ghi lại thiện ác của mỗi người khi còn sống, đợi sau khi chết dựa vào đó mà phán xét vào Lục Đạo khác nhau trong Tam Thiện Tam Ác để tiến hành luân hồi.

Có thể nói, Sổ Sinh Tử ghi lại tâm sinh tướng của chúng sinh, quyết định kiếp sau của họ ra sao, tuần hoàn qua lại, sinh linh sinh sôi không ngừng, đồng thời cũng giúp Thiên Đạo được cân bằng.

Nhân Thư, cũng đã định sẵn thuộc về Hậu Thổ, nếu không thì nó cũng chẳng vì Hậu Thổ đến Huyết Hải mà chủ động xuất thế nhận chủ.

Chỉ thấy Nhân Thư rơi vào tay Hậu Thổ, bề mặt chỉ có một đạo phù văn đại đạo huyền ảo, khó mà lĩnh hội.

Nhưng lúc này Nhân Thư chưa đến lúc phát huy tác dụng, không thể mở ra, chỉ khi Hậu Thổ thân hóa luân hồi, nó mới hóa thành Sổ Sinh Tử và Bút Phán Quan.

Minh Hà đỏ cả mắt, nhưng chưa kịp phản ứng, một nơi khác trong Huyết Hải lại bùng phát vạn trượng tử quang.

Một đóa sen tím theo dòng huyết hải sôi trào bay lên, tỏa ra linh khí

vô tận, bao bọc trong tử quang. "Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên!!" Minh Hà Lão Tổ trợn trừng mắt, lão sở hữu Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tự nhiên cũng biết Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên!! "Chí bảo bực này là vật của Huyết Hải ta!" Minh Hà Lão Tổ nhìn chằm chằm vào Nhân Thư trong tay Hậu Thổ và Luân Hồi Tử Liên đang chủ động bay về phía nàng, lòng thầm nghĩ không thể bình tĩnh được nữa. "Minh Hà, tốt nhất nên nghĩ cho kỹ rồi hẵng ra tay." Triệu Thần vẻ mặt hí hửng nhìn Minh Hà Lão Tổ, chậm rãi nói.

Nghe vậy, động tác trên tay Minh Hà Lão Tổ khựng lại, sắc mặt trở nên âm trầm, thực lực của Hậu Thổ không hề thua kém lão, mà Triệu Thần lại càng mạnh hơn.

Nếu thật sự đánh nhau, lão chắc chắn sẽ là bên bị ăn đòn. "Ta biết ngươi có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, và cả cặp kiếm A Tỳ và Nguyên Đồ nữa chứ." Triệu Thần mím môi nói, lộ vẻ rất hứng thú.

Minh Hà Lão Tổ nghe xong tim lập tức đập thình thịch.

Thiên phú thôn phệ chí bảo của Triệu Thần ai cũng đã nghe qua, ba món linh bảo đó là để lão bảo mệnh.

Ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung hắn còn có thể thôn phệ, huống chi là cặp kiếm A Tỳ Nguyên Đồ và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Hình như ngay cả Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn Thánh Nhân cũng bị tên này nuốt mất.

Nghĩ đến đây, Minh Hà Lão Tổ vội vàng lùi lại, giấu ba món linh bảo vào trong cơ thể, trông như đang bảo vệ gà con.

Chương 76

"Không lấy ra sao?

Tiếc thật." Triệu Thần lắc đầu, thật đáng tiếc, dù sao một khi thôn phệ Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Tạo Hóa Thanh Liên của hắn cũng sẽ không ngừng được tăng cường.

Còn về Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, trước khi Hậu Thổ thành Thánh hóa luân hồi thì không thể động vào, nếu không có thể sẽ phải đối mặt với đại kiếp của Thiên Đạo, chuyện đó không phải đùa.

Đại thế Hồng Hoang có thể cải, tiểu thế không thể đổi.

Thời gian Hậu Thổ thành Thánh cũng sắp đến rồi, đợi nàng hóa xong luân hồi, Luân Hồi Tử Liên cũng không còn tác dụng.

Có một điểm là, Triệu Thần có cảm tình với Hậu Thổ, không hy vọng sau khi nàng hóa luân hồi lại bị nhốt ở Địa Phủ, cho nên phải chuẩn bị trước một vài thứ.

Lúc này, Minh Hà biết thực lực hai người đều mạnh hơn lão, nhưng bối cảnh của họ lại càng khiến lão e dè.

Hơn nữa, nếu không thể giải quyết nhanh gọn, lỡ chọc tới Thập Nhị Tổ Vu, với tính tình nóng nảy của Vu tộc, e rằng cả Huyết Hải cũng bị lật tung.

Triệu Thần lại còn là biến số đệ nhất Hồng Hoang.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Minh Hà cuối cùng quyết định thu tay, bây giờ lão chưa thành Thánh, hai người này chung quy vẫn không thể trêu vào, không đáng vì một món bảo vật mà đắc tội với Thánh Nhân và Vu tộc.

Sau khi Minh Hà thu tay, Triệu Thần và Hậu Thổ cũng quang minh

chính đại rời khỏi U Minh Huyết Hải, chỉ để lại một Minh Hà Lão Tổ mặt mày uất ức.

Rời khỏi U Minh Huyết Hải, trên đại địa Hồng Hoang, Triệu Thần và Hậu Thổ sau khi có được Luân Hồi Tử Liên và Nhân Thư, đang vui vẻ kết bạn du ngoạn khắp nơi.

Hậu Thổ đi bên cạnh Triệu Thần, trong đôi mắt đẹp lóe lên những tia sáng kỳ lạ, nói: "Tôn thượng, khi nào ngài lại đến Vu tộc của ta?" "Sao?

Có chuyện gì à?" Triệu Thần liếc nhìn Hậu Thổ, hỏi. "Không, Chúc Dung huynh trưởng rất nhớ ngài, muốn cùng ngài luận bàn một phen." Hậu Thổ lắc đầu, giải thích. "Thật sự là Chúc Dung sao?" Khóe miệng Triệu Thần hơi nhếch lên, nở một nụ cười đầy ẩn ý, hỏi lại. "Đương...

đương nhiên rồi." Hậu Thổ vội vàng gật đầu nói. "Qua một thời gian nữa đi." Nói xong Triệu Thần liền không nói gì nữa, cùng Hậu Thổ tiếp tục du ngoạn.

Hắn đột nhiên mở miệng nói: "Hậu Thổ, ta thấy nàng có vẻ không yên lòng, có chuyện gì sao?" Nghe vậy, Hậu Thổ hơi nghiêm mặt, trầm giọng nói: "Ngàn năm qua, ta thường nghe thấy tiếng ai oán khắp đại địa, những du hồn lang thang giữa đất trời đang bi thương kêu gào." Triệu Thần thầm thở dài, nhìn thẳng vào Hậu Thổ, ánh mắt lóe lên bất định. "Tôn thượng?" Hậu Thổ thấy bộ dạng của Triệu Thần, không khỏi có chút khó hiểu.

Triệu Thần lắc đầu, rồi lại rơi vào trầm tư.

Xem ra trong ngàn năm tới, Hậu Thổ sẽ thành Thánh.

Ý nguyện của nàng, không ai có thể ngăn cản.

Một khi Hậu Thổ hóa luân hồi, cũng có nghĩa là nàng sẽ bị giam

cầm vĩnh viễn trong Địa Phủ, cả đời không thể xuất thế. "Vậy bây giờ nàng có cảm ngộ gì?" Triệu Thần nhìn Hậu Thổ, hỏi.

Nghe vậy, Hậu Thổ khẽ thở dài, trong mắt lộ ra vài phần thương cảm, nhỏ giọng nói: "Những sinh linh đáng thương ấy, sau khi vẫn lạc chỉ còn lại chân linh tàn phế lang thang giữa đất trời, không nơi nương tựa." "Ta nghe thấy họ đang cầu cứu ta." "Họ đều rất đau khổ, vì ta là người duy nhất cảm ứng được nỗi đau khổ của họ." "Có những người từ thời khai thiên lập địa đến nay, vẫn luôn lang thang giữa đất trời, hồn hồn ngạc ngạc." "Nhưng ta không biết nên làm thế nào, ta bây giờ cũng rất mờ mịt, ta nên giúp họ thế nào đây?" Hậu Thổ đột nhiên nhìn về phía Triệu Thần, hỏi: "Tôn thượng, ngài có biết không?" Triệu Thần không nói gì, Hậu Thổ nương nương từ bi, nếu không cũng sẽ không thân hóa luân hồi.

Chỉ là một khi làm vậy, Hậu Thổ sẽ bị giam cầm vĩnh viễn trong Địa Phủ, trong lòng Triệu Thần liền dấy lên một trận gợn sóng, bắt đầu suy nghĩ cách giải quyết vấn đề này. "Ngàn năm tiếp theo cứ ở lại Nhân tộc đi." Triệu Thần không trực tiếp trả lời câu hỏi của Hậu Thổ mà nói.

Hậu Thổ hóa luân hồi, sớm muộn cũng sẽ đốn ngộ, nhưng theo tính toán của Triệu Thần, ít nhất cũng phải trong ngàn năm tới.

Cho nên Triệu Thần định trong ngàn năm này sẽ tìm ra cách giải quyết.

Với ưu thế biết trước tương lai, hắn chắc chắn có thể tìm ra cách. "Cũng được." Hậu Thổ gật đầu, tuy không biết vì sao Triệu Thần lại để mình ở lại Nhân tộc.

Nhưng nếu đã Triệu Thần đã yêu cầu, chắc chắn có đạo lý của hắn, huống hồ, ở lại Nhân tộc nàng cũng rất vui. "Đi thôi, theo ta đến Nhân tộc." Nói xong, Triệu Thần liền kéo Hậu Thổ đi về phía Nhân

tộc.

Trong những ngày tiếp theo, Hậu Thổ sống rất vui vẻ ở Nhân tộc.

Ở lại Nhân tộc một thời gian, Hậu Thổ cũng chứng kiến được sự thần kỳ của Triệu Thần, không cần dùng pháp lực, cũng không cần dùng thần thông, mỗi lần mày mò ra thứ gì đó đều có thể dẫn tới thiên hàng công đức.

Trong một thời gian, bất kể Triệu Thần làm gì Hậu Thổ cũng đều đi theo, tình cảm hai người nhanh chóng nồng ấm.

Nhưng ở càng lâu, Hậu Thổ càng phát hiện, mình có thể nghe thấy tiếng bi thương của những vong hồn giữa đất trời, khiến lòng nàng sinh ra cảm giác bất an khó tả.

Tất cả những điều này Triệu Thần đều nhìn thấy.

Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần đang suy nghĩ về mọi chuyện.

Hậu Thổ hóa luân hồi là số trời đã định, sao có thể tùy tiện thay đổi?

Đó là ý nguyện của Hậu Thổ. "Hậu Thổ thân hóa luân hồi, từ bỏ thân xác Tổ Vu, dùng thân xác Tổ Vu dung luyện thiên địa công đức hóa thành nguyên thần, chỉ còn lại một nguyên thần." "Có thể nói, nguyên thần của Hậu Thổ ở Địa Phủ.

Nguyên thần ở Địa Phủ cộng thêm pháp chỉ của Hồng Quân, khiến nàng không thể bước ra khỏi Địa Phủ nửa bước." Ba trăm năm trôi qua, Triệu Thần đột nhiên hiểu ra, trong lòng khẽ động, cảm nhận được điểm mấu chốt trong đó. "Thân xác Tổ Vu." Mắt Triệu Thần sáng lên, hai mắt nhanh chóng tràn đầy quang thái.

Giây tiếp theo, Triệu Thần nhanh chóng suy diễn, từ trong tim bay ra ba giọt tinh huyết.

Tinh huyết ngưng tụ từ trái tim Bàn Cổ, mỗi giọt đều có công dụng vô cùng, ba giọt có thể tạo ra thân xác Tổ Vu. "Tái tạo một thân xác Tổ Vu, sớm tách lấy một hồn một phách của Hậu Thổ.

Giữ lại một tia sinh cơ trước.

Có lẽ có thể được." Khóe miệng Triệu Thần hơi nhếch lên, tỷ lệ thành công của phương pháp này rất cao.

Sau khi xác định xong, Triệu Thần liền kết thúc trạng thái bế quan.

Nhưng vừa xuất quan, Triệu Thần lại phát hiện Hậu Thổ đã rời đi. "Thánh Phụ, Hậu Thổ thượng tiên cảm nhận được tiếng gọi, đã rời đi hai ngày trước." Một người Nhân tộc nói với Triệu Thần.

Nghe vậy, Triệu Thần khẽ nhíu mày.

Sao lại nhanh như vậy, lẽ nào Thiên Đạo đã phát giác, cho nên Hậu Thổ phải hóa luân hồi trước thời hạn?

Sau đó Triệu Thần không hề dừng lại, trực tiếp đi về phía U Minh Huyết Hải.

Thay vì tốn sức đi tìm Hậu Thổ, chẳng bằng trực tiếp đến gần U Minh Huyết Hải đợi.

Dù sao đích đến cuối cùng của Hậu Thổ cũng là ở đó.

Triệu Thần một đường xuyên qua hư không, sau khi đến bên ngoài U Minh Huyết Hải, liền yên tĩnh chờ đợi.

Khoảng tám trăm năm sau, Triệu Thần đột nhiên cảm nhận được một tia dị động.

Quy tắc trời đất đã xảy ra biến hóa.

Chương 77

Cả Huyết Hải đều trở nên xao động.

Vô số oán linh du hồn đang giãy giụa trong Huyết Hải, dường như có thứ gì đó đang hấp dẫn chúng, một luồng khí tức bi thương đột nhiên bao trùm hư không.

Chỉ thấy Hậu Thổ từ trong hư không bước ra, trong mắt lộ ra vài phần minh ngộ, xuất hiện trước mặt Triệu Thần. "Tôn thượng, sao ngài lại ở đây?" Hậu Thổ khi nhìn thấy Triệu Thần, không khỏi ngẩn ra. "Tự nhiên là đợi nàng, đến nơi này, nàng có minh ngộ được gì không?" Triệu Thần gật đầu, nhìn Hậu Thổ hỏi.

Nghe vậy, Hậu Thổ thở dài một tiếng: "Ta cảm thấy, mọi nguồn cơn, đều ở trong Huyết Hải." "Chỉ là ta cũng không hiểu vì sao lại ở đây, ta có thể cảm nhận được, vô số du hồn trong Huyết Hải đang kêu gọi ta." Trong mắt Hậu Thổ lộ ra vẻ mờ mịt, trầm giọng nói. "Vậy thì vào trong xem thử đi." Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia sáng, xem ra U Minh Huyết Hải không hề đơn giản như trong tưởng tượng.

Ngoài Nhân Thư và Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, còn ẩn giấu cơ duyên hóa luân hồi của Hậu Thổ.

Sau đó hai người liền trực tiếp bước vào U Minh Huyết Hải. "Lại là hai người..." Minh Hà Lão Tổ từ trong Huyết Hải lao ra, khi hai người bước vào, vị Tiên Thiên đại thần sinh ra từ Huyết Hải này đã cảm nhận được ngay lập tức.

Sắc mặt lão lập tức trầm xuống, nhưng không dám trực tiếp động thủ. "Tự nhiên là tìm một phen cơ duyên." Triệu Thần lại dùng lý do lần trước, trên mặt lộ ra một nụ cười hí hửng. "Không còn nữa đâu!" Minh Hà Lão Tổ không khỏi gầm nhẹ một tiếng, bực bội nói: "Lần

trước chí bảo cuối cùng cũng bị các ngươi lấy đi rồi, làm gì còn cơ duyên nữa!" "Ở nơi sâu nhất trong Huyết Hải!" Hậu Thổ đột nhiên ánh mắt sáng rực nhìn về phía Huyết Hải đang sôi trào cuồn cuộn, trầm giọng nói.

Cùng lúc đó, trong Huyết Hải vô số khuôn mặt dữ tợn hiện lên, đó là những du hồn trời đất bị Minh Hà Lão Tổ giam cầm trong Huyết Hải.

Chúng bị hành hạ, chịu đựng sự dung luyện của Huyết Hải.

Trên Huyết Hải, có hàng vạn sinh linh kỳ hình quái trạng, đều là tộc A Tu La do Minh Hà Lão Tổ sáng tạo ra, và lập nên A Tu La giáo.

Trong đó có mấy sinh linh cường đại, là ma tướng của tộc A Tu La, có kẻ năm xưa từ Ma giáo của La Hầu trốn vào U Minh Huyết Hải, vừa hay được Minh Hà Lão Tổ thu nhận. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Trong U Minh Huyết Hải, huyết hải vô tận cuộn trào, vô số oán linh du hồn bạo động.

Dường như có chuyện gì kinh thiên động địa sắp xảy ra, chúng hội tụ về phía Hậu Thổ, muốn thoát khỏi sự trói buộc của Huyết Hải. "Hỗn trướng!" Minh Hà Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên vẻ lạnh lẽo, thần lực kinh thế dâng trào, trong nháy mắt trấn áp Huyết Hải đang xao động.

Sau đó Minh Hà Lão Tổ nhìn về phía Hậu Thổ, ánh mắt lóe lên bất định, không biết vì sao, lão luôn cảm thấy Hậu Thổ sẽ gây ra chuyện không hay. "Nơi sâu nhất Huyết Hải, ta phải vào xem thử!" Tâm thần Hậu Thổ rung động, cảm giác kêu gọi đó ngày càng mãnh liệt.

Trong U Minh Huyết Hải, nhìn Huyết Hải mênh mông không ngừng sôi trào, Minh Hà Lão Tổ không khỏi có chút kinh hãi.

Lão sinh ra từ Huyết Hải, đã lâu như vậy, chưa từng thấy dị

tượng như thế này.

Không kìm được, ánh mắt Minh Hà Lão Tổ sáng rực nhìn Hậu Thổ, trong lòng khó mà bình tĩnh.

Từ trên người Hậu Thổ, lão cảm nhận được một luồng khí tức đại đạo, cả Huyết Hải đều vì Hậu Thổ mà sôi trào.

Chuyện này chưa từng xảy ra.

Nhớ lại chuyện lần trước, Hậu Thổ vừa đến đã có chí bảo xuất hiện, Minh Hà không khỏi lòng trầm xuống, lẽ nào nơi sâu nhất Huyết Hải thật sự có bí mật mà lão không biết? "Đi thôi, đến nơi sâu nhất Huyết Hải." Triệu Thần gật đầu, Luân Hồi sắp xuất hiện, Nhân tộc cũng sẽ có Luân Hồi chi đạo.

Minh Hà Lão Tổ trơ mắt nhìn Triệu Thần và Hậu Thổ bước vào nơi sâu nhất Huyết Hải, hoàn toàn coi thường lão, không khỏi khóe miệng co giật. "Thật vô lý, nơi này dù sao cũng là địa bàn của ta!" Minh Hà gầm lên một tiếng, lòng không cam, cũng đi theo.

Không biết Triệu Thần rốt cuộc có thể phát hiện ra cái gì, chỉ là Minh Hà e dè Triệu Thần và Hậu Thổ, nên không dám lại quá gần, chỉ bám theo sau xa hàng vạn dặm.

Hậu Thổ liếc nhìn Minh Hà phía sau, khẽ nói: "Lão ta theo sau." "Không sao, hắn không làm gì được đâu." Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, không hề để ý.

Minh Hà mà dám giở trò, không cần hai người ra tay, Hồng Quân Đạo Tổ sẽ là người đầu tiên đập chết lão.

U Minh Huyết Hải tuy tương truyền là do rốn của Bàn Cổ hóa thành, hội tụ những thứ ô uế của trời đất, nhưng bên trong lại vô cùng rộng lớn, tùy tiện một con sóng cũng có thể sánh với một dòng tinh hà mênh mông.

Triệu Thần và Hậu Thổ có hỗn độn huyền quang bao bọc hộ thân, trong Huyết Hải tràn ngập vô số sát khí, đối với đa số sinh linh, nó có thể xâm thực thần trí, khiến họ trở nên hiếu sát bạo ngược.

Nhưng đối với người ở cảnh giới này thì cơ bản vô hiệu.

Hai người cứ thế đi về phía sâu nhất của Huyết Hải.

Cũng không biết đã chìm xuống bao nhiêu, trăm vạn dặm, ngàn vạn dặm, ức vạn dặm.

Cuối cùng, hai người cũng đã đến được nơi sâu nhất của Huyết Hải, xung quanh một màu đỏ như máu, tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc.

Nơi sâu nhất Huyết Hải cũng giống như đáy biển, nhưng xung quanh lại toàn là huyết thủy. "Ở phía trước." Hậu Thổ lòng có cảm ứng, đi thẳng về phía trước.

Minh Hà Lão Tổ đi theo sau, mày nhíu chặt, nhìn chằm chằm vào bóng lưng hai người. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Huyết hải xung quanh sôi trào ngày càng dữ dội.

Đột nhiên, Hậu Thổ dừng lại trước một tảng đá màu máu chỉ cao ba thước.

Tảng đá này không khác gì những tảng đá khác, điểm khác biệt duy nhất là trên đó phủ đầy phù văn đại đạo, ngoài ra không có gì đặc biệt.

Vừa không phải pháp bảo, cũng chẳng phải bảo vật. "Tảng đá rách này nặng vô cùng, đại năng Chuẩn Thánh cũng không thể lay động nó nửa phân, không lẽ đây là cơ duyên sao?" Minh Hà Lão Tổ không nhịn được cười khẩy.

Tảng đá này lão đã nghiên cứu không chỉ một lần, nhưng chưa bao giờ thấy có tác dụng gì, phù văn đại đạo trên đó hoàn toàn không thể

lĩnh hội, cuối cùng Minh Hà Lão Tổ tức giận, coi nó như một tảng đá trấn hải rách nát, không thèm để ý nữa. "Không, tảng đá này đang kêu gọi ta." Hậu Thổ khẽ lắc đầu, trong đôi mắt đẹp lộ ra vài phần minh ngộ, chậm rãi nói. "..." Sắc mặt Minh Hà Lão Tổ hơi cứng lại, trong lòng có một dự cảm không lành.

Tuy miệng nói như vậy, nhưng trong lòng đã có vạn con ngựa cỏ bùn chạy qua, lỡ như thứ này thật sự là cơ duyên trời ban, vậy chẳng phải lão đã lỗ to rồi sao.

Triệu Thần cẩn thận quan sát tảng đá màu máu, cũng khẽ lắc đầu, không nhìn ra manh mối gì.

Hậu Thổ ngơ ngác nhìn tảng đá màu máu, tham ngộ phù văn đại đạo trên đó. "Ta dường như đã nhìn thấy con đường phía trước, những du hồn giữa đất trời đang cầu xin ta, giải thoát cho vong linh, ta nên làm thế nào..." Hậu Thổ đột nhiên quay đầu nhìn Triệu Thần, trong mắt đầy vẻ mờ mịt. "Không nơi nương tựa, thì hãy tạo ra một nơi nương tựa." Ánh mắt Triệu Thần sâu thẳm, điểm hóa cho Hậu Thổ một câu.

Sự việc đã đến nước này, Triệu Thần nói thẳng ra cũng không sao.

Luân Hồi sắp hiện thế, một câu điểm hóa của Triệu Thần cũng chỉ làm tăng tốc quá trình mà thôi. "Nơi nương tựa..." Hậu Thổ đột nhiên mắt sáng lên, vẻ mờ mịt trong mắt dần tan biến, chuyển thành một vẻ minh ngộ.

Khoảnh khắc tiếp theo, từng phù văn đại đạo trên tảng đá màu máu đều bùng phát thần quang vô tận.

Sau khi minh ngộ, Hậu Thổ đã lĩnh hội được phù văn đại đạo trên tảng đá, vô số phù văn đại đạo hóa thành lưu quang, dung nhập vào cơ thể nàng. "Luân Hồi đại đạo!

Chương 78

Hoàng Tuyền chi chủ!" Theo lời nói của Hậu Thổ truyền ra, lập tức cả Huyết Hải chấn động. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Trong Huyết Hải, vô số sóng lớn cuộn trào, hồng quang ngập trời.

Vô số du hồn oán linh trong Huyết Hải phát ra tiếng gào thét thê lương, vang vọng tận trời, cả Huyết Hải rơi vào một trận bạo động.

Tộc A Tu La tự phát trấn áp bạo động trong Huyết Hải. "Không thể nào..." Minh Hà Lão Tổ trợn to hai mắt, trong mắt đầy vẻ khó tin nhìn cảnh tượng này.

Một tảng đá rách lại có thể ảnh hưởng đến cả Huyết Hải.

Dù lúc này Huyết Hải đang bạo động, Minh Hà Lão Tổ cũng không có tâm tư để ý, bây giờ lão chỉ biết, trong Huyết Hải rốt cuộc ẩn giấu bí mật gì. "Đông!" Đột nhiên, tiếng đại đạo vang lên, chỉ thấy tảng đá kia bắt đầu tan chảy, cuối cùng hóa thành một thông đạo không gian, không ai biết nó dẫn đến đâu. "..." Minh Hà Lão Tổ tâm thần chấn động, nhìn chằm chằm vào thông đạo không gian đó, mắt đã đỏ ngầu. "Ầm!" Khoảnh khắc tiếp theo, Minh Hà lập tức hóa thành một luồng lưu quang, trực tiếp lao vào thông đạo không gian.

Bất kể là cơ duyên gì, lão cũng không muốn bỏ qua.

Triệu Thần và Hậu Thổ nhìn Minh Hà Lão Tổ lao vào cánh cổng đó, vẫn không hề động đậy. "A!" Minh Hà Lão Tổ hét thảm, theo một tiếng nổ lớn, chỉ thấy từ trong cánh cổng không gian, bùng phát vạn đạo thần quang rực rỡ, trong nháy mắt đánh bay Minh Hà Lão Tổ ra ngoài.

Lực lượng kinh khủng đó chấn cho thân thể lão tổ trực tiếp vỡ nát.

Nhưng Minh Hà Lão Tổ đã luyện hóa cả U Minh Huyết Hải, luyện ra bốn trăm tám mươi triệu Huyết Thần Tử, hiệu xưng Huyết Hải bất diệt, Minh Hà bất tử.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy nước Huyết Hải cuộn trào, thân thể Minh Hà Lão Tổ ngưng tụ lại, nhìn chằm chằm vào cánh cổng đó, hai mắt đỏ ngầu. "Bản tọa đã luyện hóa cả Huyết Hải, mọi thứ trong Huyết Hải đều do bản tọa chưởng khống, sao có thể không vào được!" Minh Hà Lão Tổ không cam lòng gào thét, lại lao ra, điên cuồng muốn tiến vào cánh cổng đó.

Nhưng liên tiếp mấy chục lần va chạm, đều kết thúc trong thất bại, thân thể Minh Hà Lão Tổ đều bị đánh thành tro bụi, căn bản không vào được.

Dù đã chưởng khống Huyết Hải, nhưng phương thiên địa này dường như tồn tại độc lập, căn bản không nằm trong sự chưởng khống của Minh Hà.

Cuối cùng, Minh Hà Lão Tổ chỉ có thể phẫn uất đứng đó. "Sao lại như vậy?

Sao lại như vậy?" "Minh Hà, không cần phải giãy giụa vô ích nữa, đó không phải là cơ duyên của ngươi." Triệu Thần nhìn bộ dạng quật cường của Minh Hà Lão Tổ, có chút đồng tình nói. "Ta không tin ngươi vào được." Minh Hà Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, trong mắt cực kỳ khó chịu.

Triệu Thần nhìn về phía cánh cổng, chậm rãi bước tới, thử bước qua.

Nhưng kết quả cũng giống như Minh Hà Lão Tổ, một luồng lực phản chấn kinh khủng truyền ra, chấn cho thân thể Triệu Thần có chút tê dại. "Ha ha ha, ngươi cũng vậy thôi!" Minh Hà Lão Tổ không nhịn được cười lớn, trào phúng nói. "Theo ta." Hậu Thổ mỉm cười, đột

nhiên nắm lấy tay Triệu Thần, cùng nhau bước qua cánh cổng đó.

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi của Minh Hà Lão Tổ, Triệu Thần và Hậu Thổ cứ thế biến mất trước mắt lão. "Không!

Không!

Thật vô lý!" Minh Hà Lão Tổ giận sôi lên, mặt mày xanh mét, phát ra một tiếng gầm giận dữ, huyết hải vô tận sôi trào, nhưng cũng vô ích.

Lúc này, Triệu Thần và Hậu Thổ sau khi xuyên qua cánh cổng, liền xuất hiện ở một phương thiên địa khác.

Chỉ là khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, hai người lập tức ngẩn ra.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Triệu Thần và Hậu Thổ không khỏi có chút chấn động trong lòng.

Trước mắt tự thành một thế giới, thiên địa này một màu vàng mờ mịt, một dòng sông mênh mông vắt ngang qua đại địa, tỏa ra khí tức mục nát mãnh liệt.

Trên đại địa, có một ngọn núi đen khổng lồ vạn vạn trượng, trấn áp dòng sông. "Hoàng Tuyền." Triệu Thần nhìn cảnh tượng trước mắt, lẽ nào đây là tiền thân của Địa Phủ trước khi được hình thành?

Hồng Hoang là đại thế giới do Bàn Cổ khai tịch, rộng lớn vô cùng.

Trong đại địa, có vô số tiểu thế giới, phụ thuộc vào Hồng Hoang, có cái tự nhiên hình thành, cũng có cái do con người khai tịch, ví dụ như Nhân Đạo Giới do Triệu Thần trước đó khai tịch, và Oa Hoàng Thiên, Ngọc Thanh Thiên, Cực Lạc Thế Giới do Lục Đại Thánh Nhân mở ra.

Phương thiên địa trước mắt rõ ràng là một trong số đó, chỉ không

biết là do con người khai tịch hay tự nhiên hình thành.

Nhưng theo phỏng đoán của Triệu Thần, bên trong có lẽ có yếu tố nhân tạo. "Luân Hồi sao?" Hậu Thổ ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, vừa chuẩn bị bước ra. "Đợi đã!" Triệu Thần đột nhiên gọi Hậu Thổ lại.

Nghe vậy, Hậu Thổ quay lại nhìn Triệu Thần. "Đưa cho ta một hồn một phách của nàng, và một phần bản nguyên Tổ Vu!" Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia sáng, trầm giọng nói.

Hồn phách, nguyên thần.

Hồn phách là gốc của ý thức.

Hậu Thổ bây giờ chưa thành Thánh, chưa dùng công đức ngưng luyện ra nguyên thần, nhưng lại có thể tách rời hồn phách, nếu không có hồn phách thì không có ý thức, chẳng khác gì người thực vật. "Tôn thượng, ngài muốn hồn phách của ta, và cả bản nguyên Tổ Vu để làm gì?" Hậu Thổ có chút khó hiểu, hỏi. "Để lại một đường lui, đến lúc đó nàng sẽ biết." Triệu Thần không giải thích nhiều, có những chuyện chỉ khi thời cơ đến mới có thể nói.

Thấy Triệu Thần yêu cầu, xuất phát từ lòng tin, Hậu Thổ gật đầu, sau đó từ trong cơ thể tách ra một hồn một phách, hóa thành một tiểu Hậu Thổ, bay về phía Triệu Thần.

Tiểu Hậu Thổ cũng là bản tôn của Hậu Thổ, nàng có thể giáng ý chí của mình lên đó.

Nhìn tiểu Hậu Thổ, ánh mắt Triệu Thần lóe lên.

Theo quỹ đạo ban đầu, Hậu Thổ sau khi thân hóa luân hồi, biết được mình không thể bước ra khỏi luân hồi nữa, liền giao một giọt tinh huyết ẩn chứa bản nguyên cho Đế Giang.

Đế Giang lợi dụng trái tim Bàn Cổ, khiến một vị Đại Vu lột xác

thành thân xác Tổ Vu, thành công lấp vào vị trí của Hậu Thổ.

Chỉ đáng tiếc, dưới sự tính kế của Thánh Nhân, Cộng Công và Chúc Dung tranh đấu, đâm sập Bất Chu Sơn.

Sau khi Bất Chu Sơn bị đâm sập, thiên hà đổ ngược, mới có chuyện Nữ Oa vá trời, cũng để lại mầm họa cho sự tan vỡ của Hồng Hoang sau này.

Chỉ là Bất Chu Sơn gãy lìa, Chúc Dung, Cộng Công vẫn lạc, Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại mười Tổ Vu.

Lần đó Đế Giang không thể tạo ra thêm hai thân xác Tổ Vu để thay thế vị trí của hai người.

Dẫn đến Bàn Cổ chân thân triệu hoán ra không đủ mạnh mẽ, cuối cùng cùng Yêu tộc đồng quy vu tận.

Triệu Thần quan sát tiểu Hậu Thổ và bản nguyên Tổ Vu trong tay, lặng lẽ thu lại, đây chính là thủ đoạn để Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ.

Ngay sau đó, Hậu Thổ liền đi về phía ngọn núi đen khổng lồ kia.

Chương 79

Giữa đất trời, tràn ngập pháp tắc Hoàng Tuyền vô tận.

Trong khoảnh khắc Hậu Thổ xuất hiện, những pháp tắc Hoàng Tuyền này dường như gặp được chủ nhân, vây quanh bên cạnh nàng.

Còn về Triệu Thần, cũng thuận đường tham ngộ một ít pháp tắc Hoàng Tuyền. "Hệ thống, có thể thôn phệ những pháp tắc Hoàng Tuyền này không?" Thôn phệ pháp tắc Hoàng Tuyền?

Triệu Thần cũng rất dám nghĩ, dù sao pháp tắc Hoàng Tuyền ở đây là vô cùng vô tận, Triệu Thần thôn phệ bao nhiêu cũng không sao, sẽ không ảnh hưởng đến Hậu Thổ. "Hồi đáp túc chủ, có thể thôn phệ, nhưng cần một khoảng thời gian nhất định để phân tích." "Ừm, thôn phệ pháp tắc Hoàng Tuyền!" Triệu Thần lập tức hạ lệnh trong lòng, ra lệnh cho hệ thống thôn phệ pháp tắc Hoàng Tuyền. "Đinh, bắt đầu thôn phệ...

Thôn phệ thất bại...

Bắt đầu phân tích...

Phân tích thành công...

Tỷ lệ thôn phệ tăng lên." "Đinh!

Chúc mừng túc chủ thành công thôn phệ pháp tắc Hoàng Tuyền!" Theo Triệu Thần thôn phệ pháp tắc Hoàng Tuyền, lập tức một luồng khí tức Hoàng Tuyền từ trong cơ thể hắn tỏa ra. "..." Hậu Thổ phát giác sự thay đổi của Triệu Thần, lập tức kinh ngạc, không ngờ Triệu Thần đã tham ngộ được pháp tắc Hoàng Tuyền.

Điều này khiến Hậu Thổ kinh ngạc vô cùng.

Nàng vì được triệu hoán mà đến, cho nên được pháp tắc Hoàng

Tuyền ưu ái, tốc độ tham ngộ nhanh hơn bất kỳ ai.

Nhưng Triệu Thần chỉ trong chốc lát đã hoàn toàn nắm giữ.

Thôn phệ pháp tắc.

Đây không phải là điều người bình thường có thể làm được.

Đương nhiên Triệu Thần không phải người bình thường. "Không hổ là Tôn thượng, khó trách lại được Phụ Thần ưu ái." Hậu Thổ không nhịn được nói, mày mắt cong cong, nhớ lại lần đầu tiên gặp Triệu Thần, đã bị hắn thu hút sâu sắc.

Có lẽ chính vì thiên phú mạnh mẽ như vậy, mới có thể tăng tốc thực lực nhanh đến thế.

Hậu Thổ hít sâu một hơi, tiếp tục đi về phía ngọn núi đen.

Phương thiên địa này rộng lớn vô cùng, còn rộng lớn hơn cả Đại Thiên Giới.

Hậu Thổ vừa đi vừa tham ngộ, cuối cùng cũng đến được chân ngọn núi đen.

Trong ngọn núi đen, không có bất kỳ thực vật nào tồn tại, chỉ có sơn thể đen kịt, trên đó có vô số pháp tắc đạo văn khắc ghi.

Hậu Thổ bước lên ngọn núi, chỉ thấy trên sơn thể, vô số pháp tắc đạo văn bùng phát thần quang rực rỡ. "Pháp tắc Luân Hồi!" Triệu Thần lòng khẽ động, cảm nhận lực lượng pháp tắc trên ngọn núi đen, trên đó khắc ghi chính là pháp tắc Luân Hồi. "Hệ thống, cho ta thôn phệ pháp tắc Luân Hồi!" Mắt Triệu Thần lóe lên tia sáng, Luân Hồi ở trên Hoàng Tuyền, cũng có nghĩa là, pháp tắc Luân Hồi mạnh hơn pháp tắc Hoàng Tuyền.

Hiện nay Triệu Thần chủ tu Hỗn Độn chi pháp tắc, nhưng cũng đồng thời nắm giữ Hỏa chi pháp tắc, Phong đạo pháp tắc, Lôi đạo

pháp tắc, đây đều là kết quả của việc thôn phệ.

Trong đó pháp tắc Luân Hồi, pháp tắc Hoàng Tuyền, càng thuộc về những tồn tại mạnh mẽ trong ba ngàn pháp tắc.

Nếu đổi lại là người khác, muốn đồng thời nắm giữ nhiều pháp tắc như vậy căn bản là chuyện hoang đường, nhiều nhất chỉ có thể nắm giữ sơ bộ, có thể vận dụng pháp tắc thần thông, không thể nào làm được như Triệu Thần tham ngộ đến đại thành.

Bởi vì chủ tu một môn đại đạo pháp tắc của bản thân đã lực bất tòng tâm, đâu còn tinh lực để đi sâu tham ngộ các pháp tắc khác.

Nhưng đối với Triệu Thần, có hệ thống thôn phệ, tùy thời có thể tham ngộ nắm giữ, dù sao có hack bên người, sao có thể không khác biệt. "Đinh, bắt đầu phân tích... hệ thống bắt đầu phân tích, phân tích thành công, bắt đầu thôn phệ pháp tắc Luân Hồi." "Tôn thượng lại tham ngộ xong rồi." Hậu Thổ phong hoa tuyệt đại có chút ngơ ngác, trong ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi, quả thực quá khủng bố, nàng còn chưa kịp tham ngộ, Triệu Thần đã kết thúc rồi. "Không hổ là Tôn thượng..." Hậu Thổ bình tĩnh lại, đi về phía đỉnh núi, không ngừng tham ngộ pháp tắc Luân Hồi.

Triệu Thần theo sát phía sau, tham quan phương thiên địa này.

Tuy hiện tại Triệu Thần đã nắm giữ pháp tắc Luân Hồi và pháp tắc Hoàng Tuyền, nhưng cũng chỉ tăng thêm một ít chiến lực.

Sáng tạo luân hồi địa phủ chỉ có thể là Hậu Thổ, không ai có thể thay thế. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Khi lên đến đỉnh, đột nhiên cả ngọn núi đen đều chấn động, thần quang vô tận phóng lên trời.

Vạn trượng kim quang bao trùm mảnh thiên địa này, pháp tắc Luân Hồi và pháp tắc Hoàng Tuyền hội tụ vào thân, thập phương pháp tắc diễn hóa. "Luân Hồi chi đạo, Hoàng Tuyền chi chủ!" Đột nhiên, một

giọng nói vang vọng trong phương thiên địa này.

Không phải Triệu Thần, cũng không phải Hậu Thổ.

Hai người khẽ nhíu mày, lẽ nào trong phương thiên địa này có sinh linh khác? "Luân Hồi chi đạo, Hoàng Tuyền chi chủ." Trên tảng đá màu máu kia hiện lên thông tin.

Triệu Thần và Hậu Thổ nhìn phương thiên địa, chỉ thấy ngọn núi đen chấn động kịch liệt.

Trong Hoàng Tuyền sóng lớn cuộn trào, cả thiên địa đều đang chấn động. "Hoàng Tuyền tái hiện, Luân Hồi vĩnh hằng." "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Chỉ thấy trên Hoàng Tuyền, xuất hiện một hư ảnh khổng lồ, hỗn độn chi khí trôi nổi, thân thể to lớn, hình như người khổng lồ, bốn tay hai chân, hệt như ma thần giáng thế.

Cùng lúc đó, trên ngọn núi đen, cũng xuất hiện một đạo hư ảnh khổng lồ, kéo dài vạn vạn dặm, hệt như thái cổ chư thần, đại đạo pháp tắc lan tràn, pháp tắc Luân Hồi lan tràn trên đó, toàn thân đen kịt. "Luân Hồi Đạo Chủ!

Hoàng Tuyền Đạo Chủ!" Triệu Thần ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào hai bóng người trên cao.

Trên hai thân ảnh khổng lồ đó, tỏa ra khí tức thái cổ hỗn độn, pháp tắc Luân Hồi Hoàng Tuyền kinh khủng.

Có hỗn độn chi khí trôi nổi, dù chỉ là một đạo hư ảnh, nhưng vẫn tỏa ra uy áp kinh khủng.

Sinh linh như vậy, e rằng chỉ có Hỗn Độn Ma Thần, Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần. "Bàn Cổ!" "Giết chân thân ta, trấn áp vạn thế!" "Mối thù này không đội trời chung!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Hai đạo hư ảnh phát ra tiếng gầm giận dữ thê lương, lập tức trời long đất lở.

Tuy không có thần trí, nhưng vẫn tràn ngập sự căm hận đối với Bàn Cổ.

Đột nhiên, một luồng thần lực mênh mông kinh khủng ầm ầm quét qua, lại nghiền ép hai đạo hư ảnh.

Dần dần, hai đạo hư ảnh cuối cùng hợp thành một thể, hóa thành một đoàn thần quang. "Luân Hồi Hoàng Tuyền, tương dung tương sinh, Minh Đạo tái hiện, diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi." Giọng nói mênh mông uy nghiêm đó lại vang vọng giữa đất trời, tràn ngập thánh uy. "Phụ Thần!" Hậu Thổ đột nhiên quỳ phục, thần sắc kích động.

Khí tức quen thuộc, chính là khí tức của Bàn Cổ.

Chỉ là nó giống như một mệnh lệnh, lạnh lùng ban bố chỉ lệnh, chấp hành mệnh lệnh, dung hợp bản nguyên của Luân Hồi Đạo Chủ và Hoàng Tuyền Đạo Chủ.

Chương 80

"Luyện hóa Minh Đạo pháp tắc, mượn Sáng Thế Luân Hồi Liên, diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, nhục thân tiêu dung, diễn hóa nguyên thần, vĩnh trấn Minh Đạo." "Một tia sinh cơ, trấn áp Minh Đạo ý chí." Giữa đất trời vang vọng giọng nói của Bàn Cổ.

Sau khi hoàn thành, thánh uy mênh mông đó tan biến.

Cả thiên địa trở lại bình tĩnh, chỉ có đoàn quang đoàn ẩn chứa Minh Đạo ý chí.

Triệu Thần nhìn cảnh này, tâm thần có chút động dung.

Xem ra, Hậu Thổ thân hóa luân hồi không hề đơn giản như bề ngoài.

Bản nguyên của Luân Hồi chi chủ và Hoàng Tuyền chi chủ sau khi dung hợp, sinh ra Minh Đạo pháp tắc, có thể diễn hóa luân hồi thiên địa, tạo Lục Đạo Luân Hồi, sáng lập Địa Phủ.

Nhưng trong đó cũng ẩn chứa ý chí của hai đại ma thần, sự thù hận đối với huyết mạch Bàn Cổ.

Nếu Hậu Thổ không thể trấn áp Minh Đạo ý chí, kết quả cuối cùng là Hậu Thổ chém đi tình cảm của bản thân, nguyên thần dung nhập vào Địa Phủ, vĩnh trấn Địa Phủ, không thể bước ra nửa bước.

Nhưng nếu Hậu Thổ thành công trấn áp Minh Đạo ý chí, có thể tránh được kết quả này.

Bất kể thành hay bại, Hậu Thổ thành Thánh là chuyện đã định, Địa Phủ cũng tất định sẽ hiện thế.

Điểm khác biệt duy nhất là sau này có thể bước ra khỏi Địa Phủ hay không.

Theo quỹ đạo ban đầu, Triệu Thần không biết Hậu Thổ rốt cuộc có thành công hay không, nhưng từ việc Hồng Quân giáng hạ pháp chỉ, dùng lực lượng Thiên Đạo mệnh lệnh Hậu Thổ không được bước ra khỏi Địa Phủ, có khả năng nàng đã thành công, nếu không Hồng Quân sẽ không ra tay can dự. "Đây là sứ mệnh của ta." Trong mắt Hậu Thổ lộ ra vẻ kiên định.

Địa Phủ luân hồi, công tại thiên thu, những du hồn oán linh lang thang giữa đất trời, cần một nơi nương tựa. "Ta sẽ giúp nàng hộ pháp." Triệu Thần gật đầu, nếu Hậu Thổ thật sự không chống đỡ nổi, Triệu Thần không thể không ra tay tương trợ.

Chỉ thấy Hậu Thổ bước lên hư không, dung nhập vào quang đoàn đó.

Phong hoa tuyệt đại, khuynh quốc khuynh thành, thiên hoa loạn trụy, vạn đạo hoa khai.

Vô số Minh Đạo pháp tắc dung nhập vào cơ thể Hậu Thổ, cùng với Minh Đạo pháp tắc tiến vào, còn có Minh Đạo ý chí ẩn chứa sự thù hận của hai đại đạo chủ.

Cả người Hậu Thổ được bao bọc trong quang mang, tham ngộ luyện hóa Minh Đạo pháp tắc.

Hoàng Tuyền Giới mờ mịt.

Lúc này Hậu Thổ hà quang vạn đạo, thụy thái thiên điều, toàn thân tỏa ra khí tức huyền hoàng.

Trong thức hải, hai luồng ý chí đang tranh đấu.

Bề ngoài có vẻ sóng yên biển lặng, nhưng Triệu Thần biết, sự hung hiểm bên trong, tuyệt không phải người thường có thể tưởng tượng, hơi bất cẩn một chút, là vạn kiếp bất phục.

Đột nhiên, Hậu Thổ mày nhíu chặt, Thổ chi pháp tắc bao quanh cơ

thể dần bị Minh Đạo pháp tắc xâm thực, không tương dung.

Triệu Thần khẽ nhíu mày, tình huống của Hậu Thổ dường như có chút không ổn.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân thể Triệu Thần dần phồng lên, hóa thành thân thể vạn trượng, trên người hiện ra đại đạo thần văn, hỗn độn pháp tắc diễn hóa. "Hệ thống, cho ta thôn phệ ý chí còn sót lại của hai đại Hỗn Độn Ma Thần!" Theo Triệu Thần thôi động trái tim Bàn Cổ, hiển hóa Bàn Cổ chân thân, cùng với hệ thống bắt đầu thôn phệ ý chí của hai đại ma thần tỏa ra từ quanh người Hậu Thổ, Minh Đạo ý chí hợp nhất từ Luân Hồi và Hoàng Tuyền rõ ràng chấn động.

Dù căm hận Bàn Cổ, nhưng sự sợ hãi đối với Bàn Cổ cũng vô cùng mãnh liệt.

Cộng thêm hệ thống không ngừng phân tích và thôn phệ, tối cường thần thai trong cơ thể Triệu Thần cũng ngày càng rực rỡ.

Phía sau tối cường thần thai, bắt đầu xuất hiện hư ảnh của Luân Hồi và Hoàng Tuyền chi chủ, và cả trái tim của Bàn Cổ.

Có thể tưởng tượng, một khi tối cường thần thai thai nghén xuất thế, sẽ kinh thiên động địa đến mức nào!

Triệu Thần ngửa mặt lên trời hét dài, đại đạo khí tức lan tỏa, uy áp Bàn Cổ bao trùm Hậu Thổ.

Khoảnh khắc tiếp theo, Triệu Thần đánh ra một chưởng, thần quang rực rỡ, tràn ngập Hỗn Độn chi pháp tắc, thể hiện hết chân uy của Bàn Cổ, đánh vào cơ thể Hậu Thổ.

Ầm một tiếng, Minh Đạo pháp tắc đang hỗn loạn lập tức bị Hậu Thổ luyện hóa. "Bàn Cổ!" Trong thức hải của Hậu Thổ, Minh Đạo ý chí xuất hiện sự sợ hãi.

Nhân lúc trống rỗng, Hậu Thổ nhanh chóng phản kích, trấn áp

Minh Đạo ý chí.

Chỉ thấy quang đoàn đó ầm ầm bùng nổ, thần quang phóng thẳng lên trời. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Cả thiên địa đều đang chấn động.

Trong Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ sắc mặt đại biến.

U Minh Huyết Hải đều đang chấn động, vô số du hồn oán linh lại bạo động, ngay cả tộc A Tu La cũng không trấn áp nổi.

Vô số vong hồn điên cuồng lao về phía sâu nhất Huyết Hải, dường như nơi đó có thứ gì hấp dẫn chúng. "Rốt cuộc đang làm gì ở bên trong?" Minh Hà Lão Tổ sốt ruột không yên, sắc mặt âm trầm, nhìn chằm chằm vào cánh cổng ở nơi sâu nhất Huyết Hải, nhưng dù dùng hết cách cũng không thể bước vào.

Bạo động kéo dài suốt trăm năm.

Lúc này trong U Minh Huyết Hải, huyết triều dâng trào, mãi không thể bình tĩnh. "Trần quy trần, thổ quy thổ, linh hồn quy về Hậu Thổ, tử vong là tuần hoàn của sinh mệnh, không có chút che đậy, hư ngụy, hắc ám nào." "Ta là Hậu Thổ, nay sáng lập Luân Hồi, tiếp dẫn du hồn trời đất, đưa vào vãng sinh, không còn lang thang nữa." "Ta thân hóa Lục Đạo, để các ngươi không đến nỗi tiêu tan, không đến nỗi đọa lạc." "Ta sẽ dẫn dắt các ngươi đi trên con đường luân hồi, ta nguyện đời đời kiếp kiếp, có thể rút khỏi luân hồi, dẫn dắt du linh trời đất.

Đây là tâm nguyện, cũng là tâm nguyện của ta, là đại hành của ta, cũng là pháp môn căn bản của ta!" "Chúng sinh du linh, đều vào luân hồi." Tiếng của Hậu Thổ đột nhiên vang vọng khắp đất trời.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đài sen bùng phát vạn đạo luân hồi tử quang hiện ra từ dưới thân Hậu Thổ.

Sen tím nở ra, trên đó có Lục Đạo Luân Hồi thế giới, đài sen lại hóa thân thành Lục Đạo Luân Hồi bàn, xoay chuyển nhanh chóng.

Cả Huyết Hải chấn động, thân ảnh Hậu Thổ xuất hiện bên cạnh Huyết Hải.

Lúc này Hậu Thổ toàn thân tràn ngập khí tức thần thánh, kim quang rực rỡ.

Lục Đạo Luân Hồi do Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên hóa thành chậm rãi xoay chuyển, trên đó tràn ngập khí tức huyền ảo vô cùng. "Ta sẽ lập Lục Đạo Luân Hồi, là Thiên, Nhân, Súc, A Tu La, Ngạ Quỷ, Địa Ngục lục đạo." "Sổ Sinh Tử định sinh tử vạn pháp, dẫn luân hồi chi đạo." "Bút Phán Quan phán thiện ác chúng sinh, định vãng sinh nghiệp chướng." Chỉ thấy Nhân Thư bay ra, hóa thành Sổ Sinh Tử và Bút Phán Quan, từng là cực phẩm tiên thiên linh bảo, uy năng vô cùng. "Ta là Hậu Thổ, nay lập Địa Phủ Luân Hồi, chứng đạo Hỗn Nguyên!" Trong chốc lát, trời sinh dị tượng, Luân Hồi hiện thế, thánh uy mênh mông quét qua trời đất, công đức khổng lồ giáng xuống.

Cả Hồng Hoang đều chấn động.

Ai nói Tổ Vu không thể thành Thánh?

Một sớm Luân Hồi đến, Hậu Thổ không thua Vu tộc! "!?" "Không thể nào?

Không thể nào!" "Phụt!" Nhìn cảnh này, Minh Hà Lão Tổ mặt mày kinh hãi, không nhịn được nữa, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, tức đến toàn thân run rẩy.

Phải nói, Minh Hà Lão Tổ thật đáng thương.

Trong U Minh Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ nhìn Hậu Thổ thành Thánh, tức ói máu ba thăng.

Lão bắt chước Nữ Oa tạo người, sáng tạo ra tộc A Tu La, kết quả lại không thành Thánh được.

Vốn tưởng rằng Huyết Hải do mình chưởng khống, đối với Huyết

Hải rõ như lòng bàn tay.

Chương 81

Ai ngờ Hậu Thổ đến hai lần, cả hai lần đều được cơ duyên.

Lần thứ hai còn quá đáng hơn, trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên thành Thánh.

Điều này khiến Minh Hà Lão Tổ khổ sở truy cầu thành Thánh không chịu nổi, tại chỗ phun máu.

Chuyện khiến người ta tức giận và tiếc nuối nhất thế gian, không gì bằng cầu mà chỉ thiếu một chút nữa là được, lại vuột mất trong gang tấc.

Ngược lại bị người khác dễ dàng đạt được.

Triệu Thần xuất hiện trong U Minh Huyết Hải, nhìn Hậu Thổ được thánh quang bao phủ trên không, trên mặt nở một nụ cười.

Hậu Thổ cuối cùng đã thành công trấn áp luyện hóa ý chí lực của Minh Đạo, thành công chứng đạo Hỗn Nguyên.

Hiện nay thân xác Tổ Vu của Hậu Thổ đã mất, nguyên thần chứng đạo Hỗn Nguyên, ngưng tụ lại một thân đạo thể.

Hiện tại Hậu Thổ, tuy chỉ ở trong Địa Phủ mới có sức mạnh của Thánh Nhân, nhưng sẽ không bị Địa Phủ giam cầm, có thể tùy ý đi lại. "Chúng ta cung hạ Hậu Thổ nương nương, chứng đạo Hỗn Nguyên, vạn kiếp bất diệt!" Trên đại địa Hồng Hoang, vô số sinh linh đều hướng ánh mắt về phía U Minh Huyết Hải, cung kính quỳ bái.

Đặc biệt là trong bộ lạc Vu tộc, càng là cả nước hân hoan.

Vu tộc xuất hiện một vị Thánh Nhân, diệt Thiên Đình dễ như trở bàn tay.

Thiên Đình thì không khí nặng nề.

Bảy vị Thánh Nhân thì không có gì ngạc nhiên.

Họ đã sớm biết đại thế trời đất, đây là chuyện sớm muộn. "Đại huynh, làm sao bây giờ?

Vu tộc Hậu Thổ thành Thánh, Yêu tộc ta còn đường sống sao!?" Trên Tam Thập Tam Thiên, tại Thiên Đình vừa mới xây dựng, Thái Nhất mặt mày ngưng trọng. "Hiện tại Oa Hoàng bị nhốt trong Oa Hoàng Cung, Vu tộc Hậu Thổ lại thành Thánh, chúng ta dù được Đạo Tổ chống lưng, cứ thế này cũng không phải cách!" Nghe lời này, Đế Tuấn sắc mặt âm trầm, im lặng một lúc rồi nói: "Ngươi nói không sai, sự việc đã đến nước này, chúng ta cũng phải tìm cách thành Thánh, nhưng hiện tại chỉ dựa vào sức mạnh của Yêu tộc đã không đủ để ta thành Thánh, ta phải tìm cách có được sự ủng hộ của Tiên Thiên Tam Tộc!" "Tiên Thiên Tam Tộc?" Thái Nhất trừng lớn mắt: "Ý của đại huynh là?" "Không sai, thu phục Long, Phượng, Kỳ Lân vào trong tay." Đế Tuấn trầm giọng nói: "Dù sao cũng là Tiên Thiên Tam Tộc, con lạc đà gầy còn hơn con ngựa béo, nếu có thể chưởng khống chúng, Thiên Đình của ta cũng có thể tăng viện rất nhiều!" "May mà, Tiên Thiên Tam Tộc thù hằn lẫn nhau, không thể kết hợp, cho chúng ta cơ hội để chia rẽ và tiêu diệt!" "Đúng ý đại ca!" Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu nói: "Nếu đã như vậy, chúng ta bắt đầu thu phục từ Tiên Thiên Long tộc, Long tộc là tộc mạnh nhất trong Tiên Thiên Tam Tộc, chúng ta thu phục Long tộc trước, hai tộc còn lại cũng không đáng sợ!" "Được!

Vậy chúng ta lát nữa sẽ xuất binh." Đế Tuấn nói: "Đợi chúng ta hoàn toàn luyện hóa Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Chư Thiên Khánh Vân, Trảm Tiên Phi Đao do Đạo Tổ ban cho, chúng ta sẽ đến Hồng Hoang đại hải!" Quyết định xong, Đế Tuấn và Đông Hoàng bắt đầu toàn lực luyện hóa.

Cùng lúc đó, ở một nơi khác. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Thiên địa dị tượng liên tiếp, kim liên nở rộ, thụy thú kỳ lân tường thụy hiện ra.

Công đức khổng lồ từ trên trời giáng xuống, trực tiếp giúp Hậu Thổ thành Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Trong đó ba thành công đức trực tiếp chui vào cơ thể Triệu Thần, ngưng tụ thành tám mươi tám đạo tiên thiên công đức kim luân.

Thập nhị phẩm công đức hoa khai, Triệu Thần biết, nếu thôn phệ những công đức này, có thể trực tiếp tiến vào Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Triệu Thần lòng khẽ động, công đức Hậu Thổ thành Thánh đủ để tạo ra hơn hai trăm công đức kim luân, nhiều hơn Nữ Oa thành Thánh năm xưa. "Luân Hồi ở trong Huyết Hải, mà ta lại không hề hay biết!" Minh Hà Lão Tổ mặt mày như muốn khóc mà không có nước mắt, đường đường là Tiên Thiên đại thần lại ngồi bệt dưới đất, trực tiếp tự kỷ.

Những cú sốc liên tiếp khiến Minh Hà Lão Tổ hoài nghi nhân sinh, sau này cơ bản không ra khỏi U Minh Huyết Hải. "Ta nay lập, Địa Phủ ngũ phương, lập Minh Ti chấp chưởng quy tắc Địa Phủ, sáng tạo La Phong Lục Thiên, chủ quản sinh tử họa phúc thế gian, hóa Lục Đạo Luân Hồi Điện, dẫn dắt chúng linh vãng sinh, định Thập Điện Diêm La, chưởng quản Địa Ngục luân hồi." Dưới thần lực của Hậu Thổ, phương thiên địa nơi sâu nhất U Minh Huyết Hải xuất hiện, sức mạnh Thánh Nhân tạo hóa vạn vật, diễn hóa Địa Phủ Luân Hồi, hóa thành một phương thiên địa.

Địa Phủ Luân Hồi cuối cùng cũng thành, các phương thuộc hạ đã có. "Từ nay thế gian không còn Hậu Thổ..." Hậu Thổ khẽ thở dài hai tiếng, sau khi thành Thánh, góc nhìn đối với mọi sự vật cũng đã thay đổi.

Mọi chuyện, nàng đã nhìn thấy kết quả.

Cách Huyết Hải vạn vạn dặm, Đế Giang và các Tổ Vu khác mang theo tâm trạng kích động đang chuẩn bị đến chúc mừng. "Phụng thiên ý chỉ, nay Địa Phủ sơ khai, Luân Hồi bất ổn, Hậu Thổ phải trấn thủ Địa Phủ, không được tự ý rời đi." Một giọng nói uy nghiêm đột nhiên vang vọng giữa đất trời.

Sau đó thấy một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống.

Đó là một đạo pháp chỉ, hóa thành vô số quang mang, dung nhập vào Địa Phủ, hóa thành một rào cản vô hình, bất kỳ ai cũng có thể tự do ra vào, chỉ riêng Hậu Thổ thì không. "Hồng Quân khinh người quá đáng!" Đế Giang và các Tổ Vu lập tức nổi giận, ngửa mặt lên trời hét dài.

Hồng Quân chẳng khác nào giam lỏng Hậu Thổ, không cho phép nàng bước ra khỏi Địa Phủ nửa bước.

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ đại biểu cho Thiên Đạo.

Pháp chỉ giáng xuống, Thánh Nhân cũng không thể chống lại.

Triệu Thần nhìn cảnh này, trong mắt lóe lên một tia sáng, Hồng Quân Đạo Nhân quả nhiên đã nhúng tay.

Đế Giang và những người khác vào Địa Phủ, nhìn Hậu Thổ hiện đã là Thánh Nhân tôn quý. "Thật vô lý, tiểu muội lần này lập nên Luân Hồi thành Thánh, lại giam cầm tiểu muội ở đây!" Đế Giang mặt mày tức giận, mắng chửi. "Huynh trưởng, không cần như vậy, đây là định số." "Từ lúc thành Thánh, tiểu muội đã biết." Hậu Thổ lại có vẻ bình thản, dù nay đã là Thánh Nhân cũng vẫn không thể thay đổi.

Sau đó mọi người cũng hỏi han sự tình.

Hậu Thổ thành Thánh, đối với Vu tộc mà nói, quá đột ngột. "Chuyện này cũng nhờ có Tôn thượng tương trợ." Hậu Thổ khẽ cười,

đáp lại. "May mà có Tôn thượng, chỉ là tiểu muội nay thân ở Địa Phủ, e rằng sẽ ảnh hưởng đến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Câu Mang thở dài, bất đắc dĩ nói.

Chỉ thấy Hậu Thổ lấy ra một luồng bản nguyên, bên trong ẩn chứa Thổ chi pháp tắc, bảo Đế Giang giữ lại tinh huyết Bàn Cổ, giúp một tướng lĩnh trong bộ lạc lột xác thành thân xác Tổ Vu, thay thế vị trí của nàng.

Thấy vậy, Đế Giang và những người khác chỉ có thể gật đầu, tình hình hiện tại cũng chỉ có thể như vậy. "Tôn thượng, tiếp theo ngài có dự định gì?" Hậu Thổ đột nhiên nhìn về phía Triệu Thần hỏi. "Ta muốn đi một chuyến đến Đông Hải." Triệu Thần cười nhạt, trong lòng đã có tính toán.

Hắn đã sớm chuẩn bị đường lui cho Hậu Thổ, chỉ là cần đến Đông Hải tìm một thứ, sau đó mới có thể giúp Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ.

Nhưng chuyện này Triệu Thần không nói, dù sao chuyện này rất quan trọng, nếu lại dẫn lão đầu Hồng Quân kia xuống, e rằng sẽ có biến cố.

Triệu Thần định gạo nấu thành cơm, đợi đến lúc Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ, Hồng Quân muốn ngăn cản cũng không kịp.

Trong lúc các Tổ Vu đang than ngắn thở dài, Triệu Thần đã rời khỏi Địa Phủ, đi về phía Đông Hải.

Ở Đông Hải, Triệu Thần trước đó đã luyện hóa đảo bia của ba tòa tiên đảo.

Ba tòa tiên đảo đã sớm nằm trong sự chưởng khống của hắn.

Đích đến hiện tại của Triệu Thần là tam tiên đảo, trên Bồng Lai đảo có thứ hắn cần.

Trên Đông Hải, Triệu Thần một đường phi nhanh, không ngừng xuyên qua hư không.

Với thực lực hiện tại, không mất bao lâu đã đến được Đông Hải.

Nhưng khi đang đến tam tiên đảo, hắn thấy một hòn đảo kỳ lạ, rõ ràng là một ngọn núi lửa, nhưng một nửa tỏa ra hơi nóng, một nửa tỏa ra khí tức băng giá.

Càng kinh khủng hơn, trên đó đầy rẫy thi hài, có yêu thú, có tiên linh.

Chương 82

Ngay lúc này! "Ha ha ha, lại có sinh linh đến!" "Thiên đường không đi, địa ngục không cửa lại xông vào." Khoảnh khắc tiếp theo, hai con giao long khổng lồ bay ra, Đại La thần uy trấn áp hư không.

Hai con Thái Cổ Âm Dương Giao Long đều là Đại La Kim Tiên, tu vi vô cùng khủng bố. "Thái Cổ Âm Dương Giao?" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, lập tức biết được nguồn gốc của chúng.

Hắn biết chúng có thể hóa thành Hậu Thiên Sát Phạt Chí Bảo, Kim Giao Tiễn uy danh lừng lẫy trong thời kỳ Phong Thần!

Thái Cổ Dương Giao gầm lên một tiếng, lao về phía Triệu Thần, hai tên này quá tự đại, quanh năm tác oai tác quái, cho nên căn bản không thèm dò xét tu vi của Triệu Thần.

Nhưng Triệu Thần đâu phải kẻ dễ chọc, một ánh mắt lóe lên, chỉ nhìn một cái, uy áp Hỗn Độn Chuẩn Thánh bùng nổ.

Ngay cả ngón tay cũng không cần động, dưới uy áp Hỗn Độn Chuẩn Thánh, Đông Hải sôi trào, con Thái Cổ Dương Giao không coi ai ra gì kia tại chỗ bị trấn sát.

Bị Triệu Thần thu vào Hồng Mông không gian. "Đại ca!!

Đáng ghét, xem ta giết ngươi!!" Thái Cổ Âm Giao trơ mắt nhìn Thái Cổ Dương Giao phát ra một tiếng hét thảm thê lương, thân thể còn nguyên vẹn, nhưng bản nguyên đã tổn hại hết, lập tức vẫn lạc. "Cái..." Con Thái Cổ Âm Giao còn lại lòng chấn động, đầy kinh ngạc nhìn Triệu Thần.

Người này rốt cuộc là ai?

Thủ đoạn kinh thiên động địa gì vậy, trong nháy mắt chém giết

một vị Đại La Kim Tiên.

Dù là Đại La Kim Tiên đại viên mãn cũng không thể làm được dễ dàng như vậy.

Nó lập tức cảm thấy có gì đó không ổn. "Ngươi dám giết huynh đệ của ta!

Long tộc sẽ không tha cho ngươi đâu!" Thái Cổ Âm Giao Long gầm lên một tiếng, hai mắt đỏ ngầu, sau đó quay đầu bỏ chạy.

Nhưng Triệu Thần sao có thể để nó chạy?

Hắn chỉ tay một cái, trong khoảnh khắc một đạo hồng mông hỗn độn chi quang trấn áp vạn cổ hư không.

Thái Cổ Âm Giao Long cũng theo đó mà bỏ mạng.

Thực lực của Triệu Thần hơn xa, tùy tay có thể chém giết.

Hai con giao long này lại gây ra sát nghiệt ngập trời, tác oai tác quái một phương, hôm nay Triệu Thần không giết, sớm muộn cũng bị Thông Thiên giết.

Thái Cổ Âm Dương Giao Long cứ thế mà chết.

Hai vị Đại La Kim Tiên, ngay cả nói cũng chưa nói xong hai câu, đã vẫn lạc.

Sau đó Triệu Thần tế ra Tứ Thập Bát Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, ném thi thể hai con Thái Cổ Giao Long vào trong, dùng Thái Dương chi hỏa luyện chế, hấp thu linh khí trời đất, tinh hoa nhật nguyệt.

Ngoài ra, Triệu Thần còn đánh vào Phong Lôi pháp tắc, Hỗn Độn chi quang, khiến pháp bảo ẩn chứa pháp tắc Phong Lôi Hỗn Độn, uy lực càng thêm cường thịnh.

Chín chín tám mươi mốt ngày trôi qua, theo một tiếng nổ lớn vang lên.

Triệu Thần thu lại Tạo Hóa Thanh Liên.

Một món bảo vật lơ lửng trên không, trên có mây hộ thể, đầu như mũi tên, đuôi như cái kéo, một kéo hai đoạn, không thể ngăn cản.

Chính là Kim Giao Tiễn đại danh đỉnh đỉnh sau này!

Kim Giao Tiễn tuy là Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng lại được luyện hóa từ thi thể Thái Cổ Âm Dương Giao Long, ẩn dưỡng pháp tắc Âm Dương, Phong Lôi, Hỗn Độn, dưới một đường kéo, uy lực vô cùng.

Thu lại Kim Giao Tiễn, Triệu Thần chuẩn bị đến tam tiên đảo.

Dù sao một động thiên phúc địa như vậy để đó không dùng cũng lãng phí. "Hống!" Nhưng khi Triệu Thần chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên một tiếng long ngâm ngập trời vang lên, chỉ thấy một con Ngũ Trảo Kim Long mười vạn trượng phóng lên trời, kim quang rực rỡ, long tức ngập trời, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Thần và những người khác. "Ngươi là ai, dám giết tùy tùng của ta!" Con Ngũ Trảo Kim Long kia, đôi mắt to lớn lóe lên vẻ lạnh lẽo, lạnh giọng quát lên.

Nhưng phát ra lại là một giọng nữ thánh thót.

Thật không ngờ, vừa giết xong hai con Thái Cổ Âm Dương Giao, lại chọc ra một con Ngũ Trảo Kim Long, một con mẫu long, đại năng Đại La Kim Tiên thượng kỳ.

Thực lực của Ngũ Trảo Chân Long, không phải là Thái Cổ Âm Dương Giao Long có thể so sánh. "Chân Long nhất tộc!" Nhưng Triệu Thần lại mắt sáng lên, dường như thấy được bảo vật. "Hống!" Theo sự xuất hiện của Ngũ Trảo Kim Long, lập tức long uy ngập trời, dời sông lấp biển, trên đại hải nổi lên sóng lớn vạn trượng.

Thân thể chân long khổng lồ vắt ngang giữa đất trời, che trời lấp đất, tỏa ra Đại La thần uy mênh mông. "Tọa kỵ tốt!" Triệu Thần nhìn

Ngũ Trảo Kim Long trước mắt, trên mặt nở một nụ cười, một con mẫu long.

Kiếp trước là người của Nhân tộc, Triệu Thần rất ngưỡng mộ chân long, chỉ là chưa bao giờ thấy sinh vật trong truyền thuyết này.

Hồng Hoang lại khác, chân long có rất nhiều, dù hiện tại Long tộc đã sa sút, nhưng con lạc đà gầy cũng hơn con ngựa béo.

Thành ngữ phượng mao lân giác ở Hồng Hoang hoàn toàn là nói bừa. "Tọa kỵ?" Ngũ Trảo Kim Long ngơ ngác nhìn Triệu Thần.

Long tộc công chúa, vừa mới tu luyện xuất quan, vì phó nhân bị giết mà ra mặt, nhưng không ngờ đối phương lại coi mình là tọa kỵ, lập tức tức giận không chịu nổi. "Gan lớn thật, dám coi bản công chúa là tọa kỵ!" Long tộc công chúa gầm lên một tiếng, là con gái của Long Vương năm xưa, sao có thể chịu sự khuất nhục này?

Chân Long nhất tộc không chỉ chưởng khống ngự thủy chi đạo, thần thông cường hãn, nhục thân càng kinh khủng.

Về phương diện nhục thân, mạnh hơn Long tộc chỉ có Vu tộc.

Thời kỳ Tiên Thiên Tam Tộc, Chân Long tộc là tộc mạnh mẽ nhất trong tam tộc, thời kỳ cường thịnh, La Hầu, Hồng Quân và các đại năng khác đều phải lùi bước ba phần.

Ngũ Trảo Chân Long trước mắt tuy là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng khó mà chống lại.

Đây là ưu thế bẩm sinh của Long tộc. "Ngươi đang tìm chết!

Chưa có ai dám bảo ta, Long Hi, làm tọa kỵ!" "Chưa có sao?" Triệu Thần cười nhạt, không hề để ý nói. "Ngươi sẽ nhanh chóng hối hận thôi." "Hống!" Tiếng vừa dứt, thân thể Long tộc công chúa lập tức lại phồng lên, hoặc đón gió mà lớn, thân thể khổng lồ kéo dài ngàn vạn dặm lóe lên kim quang rực rỡ, há miệng phun ra, liền có long tức

ngập trời quét qua, dấy lên vô số sóng lớn, càng có thần thông chi lực dâng trào. "Ầm!" Thần quang ngập trời lập tức bao trùm Triệu Thần, uy lực thần thông vô tận tàn phá, trực tiếp biến nửa hòn đảo Song Long thành tro bụi.

Nhưng khi thần quang tan đi, Triệu Thần ung dung bước ra, phủi bụi trên người, ra vẻ không có chuyện gì. "Sao có thể?" Long tộc công chúa lập tức ngẩn ra, thần sắc kinh hãi nhìn chằm chằm Triệu Thần, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Triệu Thần không dùng bất kỳ pháp bảo nào đã dễ dàng chống lại long tức thần thông của nàng, nhục thân của hắn rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Chương 83

"Vu tộc Đại Vu!?" Long tộc công chúa nhìn chằm chằm Triệu Thần, trầm giọng nói. "Không phải, ta là ai, lát nữa ngươi sẽ biết." Triệu Thần cười nhạt, ầm ầm ra tay, lập tức xuất hiện trên không trung phía trên con rồng. "Cút!" Long tộc công chúa gầm thét, lại có hai luồng lưu quang từ trong miệng bắn ra, một tím một xanh, giống như hai tia chớp, xé rách không gian, đâm về phía Triệu Thần.

Triệu Thần trong mắt lóe lên tinh quang, tuệ nhãn như đuốc, lập tức nhìn ra tử thanh điện quang kia là hai thanh lợi kiếm!

Vút!

Vút!

Lợi kiếm phá không, trong nháy mắt đã đến trước mặt.

Sắc mặt Triệu Thần không đổi, thân hình không lùi mà tiến, ung dung bước lên một bước, vươn ra hai bàn tay thon dài.

Tử thanh lợi kiếm như có mắt, chủ động bay về phía hai tay Triệu Thần.

Triệu Thần hai tay khẽ nắm, lập tức nắm chặt hai thanh kiếm tử thanh đang hung hăng lao tới.

Mặc cho tử thanh song kiếm giãy giụa thế nào, cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của Triệu Thần. "?!

Sao có thể!" Long tộc công chúa bị cảnh này chấn động đến ngây người, tròng mắt sắp rớt ra khỏi hốc mắt.

Hai thanh kiếm tử thanh kia đều là thượng phẩm linh bảo, lại bị Triệu Thần dùng tay không bắt được, thật không thể tin nổi.

Triệu Thần mỉm cười, cường độ nhục thân của hắn đã sớm tu luyện đến cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần, căn bản không sợ tử thanh song kiếm. "Phanh!" Triệu Thần bùng nổ uy áp Chuẩn Thánh, lập tức hư không vỡ nát, Hỗn Độn chi pháp tắc diễn hóa ra, phá diệt hư không.

Long tộc công chúa phát ra một tiếng gầm giận dữ thê lương, thân thể khổng lồ của Ngũ Trảo Kim Long trực tiếp rơi xuống biển, lập tức dấy lên sóng thần kinh thiên, vô số sóng lớn cuộn trào.

Long tộc công chúa chật vật lắm mới từ đáy biển lao ra, trong mắt đầy vẻ giận dữ, vừa lao ra khỏi đáy biển, định báo thù, lại thấy một cảnh tượng khiến nàng kinh hãi.

Một người giống như mặt trời vạn cổ đứng sừng sững trong hư không, trên da phủ đầy đại đạo thần văn, tỏa ra uy áp kinh khủng. "Chuẩn Thánh!?" Long tộc công chúa lập tức phát ra một tiếng hét kinh hoàng, không nói hai lời chuẩn bị độn tẩu. "Đi đâu?" Triệu Thần ầm ầm vươn tay, giống như bắt một con mãng xà, trực tiếp tóm lấy Long tộc công chúa trong tay, mặc sức trêu đùa.

Đế Tuấn nở một nụ cười tàn nhẫn, lạnh lùng nói: “Đừng hòng mơ tưởng!” “Nhị lang Long tộc ta, toàn lực nhất chiến, không sợ sinh tử!” Ngao Hưng gầm lên một tiếng giận dữ, trực tiếp thống lĩnh mấy trăm tỷ Chân Long.

Dù cho thực lực hai bên chênh lệch không nhỏ, bọn họ vẫn hiên ngang ứng chiến.

“Gầm!” Trên bầu trời Đông Hải, mấy trăm tỷ Chân Long lao thẳng lên trời, dấy lên vô số sóng to gió lớn.

Đối mặt với sự sỉ nhục của Yêu tộc Thiên Đình, toàn bộ Chân Long nhất tộc đã dùng hành động để biểu đạt sự phẫn nộ.

Dù cho Chân Long nhất tộc nay đã suy yếu, cũng không cho phép Yêu tộc Thiên Đình chà đạp.

Thấy Chân Long tộc lại dám phản kháng, Đế Tuấn lộ ra một nụ cười lạnh, trong mắt loé lên hàn quang, quát lớn: "Trấn áp Chân Long nhất tộc!" Trong khoảnh khắc, vạn tỷ sinh linh Yêu tộc toả ra sát khí mãnh liệt, cùng Thiên Đình Yêu tộc tàn sát không ngừng.

"Ầm ầm ầm!" Chân Long bay lượn trên trời cao, kim quang rực rỡ.

Gió cuốn mây tan, long tức kinh thiên động địa có thể lật sông úp biển quét tới, thần uy mênh mông.

Trên Đông Hải, mấy trăm tỷ Chân Long khuấy động phong vân.

Ở trong Đông Hải, chiến lực của Chân Long nhất tộc càng mạnh hơn, có thể mượn sức mạnh của Tứ Hải, thần thông ngự thủy cũng cường hãn hơn.

Nhưng Đế Tuấn lại giơ tay tế ra Chư Thiên Khánh Vân, đó là chí bảo mà Hồng Quân dùng để phòng thân, có thể đỡ được cả đòn tấn công của Thánh Nhân!

"Chư Thiên Khánh Vân?

Món đồ tốt đấy!" Triệu Thần liếc mắt, ánh mắt sáng lên, không phải là lúc thích hợp để dùng kỹ năng Thôn Phệ hay sao?

Lần trước dùng để thôn phệ Hoàng Tuyền Luân Hồi pháp tắc, đã qua nhiều ngày như vậy, sớm đã hồi chiêu xong rồi.

Trong thoáng chốc, Chư Thiên Khánh Vân bung tỏa vạn đạo huyền quang, bao phủ lấy vạn tỷ Yêu tộc, nếu không phải Chuẩn Thánh đỉnh phong thì không thể phá.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất càng được Chư Thiên Khánh

Vân bao bọc, phi Thánh Nhân bất diệt!

Trong nháy mắt, Chân Long nhất tộc chỉ có thể chịu đòn, tấn công hoàn toàn vô hiệu, thua thiệt nặng nề!

"Pháp bảo do Đạo Tổ ban tặng quả nhiên lợi hại." Đế Tuấn cười nói.

Lần này Thiên Đình đã phái ra tám vị Yêu Thần, Yêu Sư Côn Bằng, lại thêm hai vị Yêu Hoàng tọa trấn.

Mỗi người đều là Chuẩn Thánh, kẻ thành Đại La Kim Tiên cũng đều là đại năng một phương, huống hồ là Chuẩn Thánh.

Nếu Long tộc còn ở thời kỳ hưng thịnh, thống ngự toàn bộ sinh linh lân giáp của Tứ Hải, trong tộc Thái La Kim Tiên nhiều như mây, có lẽ sẽ không sợ hãi.

Nhưng hiện tại Long tộc đã sa sút, chỉ còn lại mấy trăm tỷ, tuy số lượng không ít, nhưng đối với Hồng Hoang mà nói, mấy trăm tỷ không phải là nhiều.

Cả Long tộc chỉ có một vị Chuẩn Thánh, làm sao chống lại được Thiên Đình.

Huống hồ thực lực của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không hề thua kém Long Vương năm xưa!

"Ngao Hưng, bản hoàng khuyên Long tộc ngoan ngoãn quy hàng thì hơn!" Đế Tuấn đứng sừng sững trên không trung Đông Hải, vẻ mặt giễu cợt nhìn Ngao Hưng và những người khác.

Ngao Hưng gầm lên một tiếng giận dữ, hoàn toàn không để ý đến sự chế nhạo của Đế Tuấn.

"Ầm ầm ầm!" Ngay sau đó, vô số Yêu tướng Yêu thần xông ra, đối đầu với các đại năng Long tộc.

Chỉ có những Yêu Thần khác thì trực tiếp lao vào chiến trường, trong nháy mắt trấn áp mười vạn Chân Long.

Chỉ thấy một vị Yêu Thần bước ra, thanh kiếm sắc trong tay biến hóa, hư không lập tức vỡ nát, chém một con Chân Long vạn trượng thành hai khúc, tiên huyết màu vàng bắn tung tóe, nhuộm đỏ cả nước biển.

Dù những Chân Long này đối mặt với cường giả cùng cảnh giới rất mạnh, nhưng khi đối mặt với Yêu Thần Chuẩn Thánh, họ căn bản không có sức đánh trả.

"Yêu tộc đáng chết!" Ngao Hưng và những người khác nhìn thấy tộc nhân Yêu tộc ngang nhiên trấn áp tộc nhân Long tộc, lập tức nổi giận đùng đùng.

"Một đám Long tộc quèn, cũng dám chống lại Thiên Đình của ta sao?" Đế Tuấn nhìn những Chân Long bị Yêu tộc trấn áp, cười lạnh một tiếng, ánh mắt đầy vẻ chế giễu.

"Kẻ giết tộc nhân Long tộc ta, không đội trời chung!" Ngao Hưng nhìn tộc nhân của mình không ngừng vẫn lạc, tức đến nhe răng trợn mắt, hai mắt đỏ ngầu, phát ra tiếng rồng gầm kinh thiên.

"Ầm" một tiếng, thân hình Kim Long khổng lồ của Ngao Hưng lao về phía Đế Tuấn.

Thấy Ngao Hưng lao tới, trong mắt Đế Tuấn lóe lên một tia khinh thường, cực phẩm Tiên Thiên linh bảo trong tay bay ra, bùng nổ thần quang chói lọi, một đòn đánh xuống, lại đục một lỗ máu trên người Ngao Hưng.

Đế Tuấn bây giờ đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại có Chư Thiên Khánh Vân, Hà Đồ Lạc Thư phòng thân, công thủ vô song.

Trấn áp Ngao Hưng là chuyện dễ như trở bàn tay.

“Thế nào?

Thần phục Thiên Đình của ta, nếu không, hôm nay diệt Chân Long nhất tộc.” Đế Tuấn đột nhiên một chân giẫm Ngao Hưng xuống dưới, lạnh lùng quét mắt nhìn tất cả Chân Long.

“Tộc trưởng!” Thấy Ngao Hưng bị Đế Tuấn giẫm dưới chân, tất cả Chân Long đều đỏ mắt, phát ra từng tiếng gầm giận dữ.

Nhưng ngay sau đó, ức vạn sinh linh Yêu tộc lại lần nữa trấn áp xuống.

Chương 84

"Chân Long nhất tộc ta, thà chết chứ không chịu khuất phục!" Ngao Hưng dưới chân Đế Tuấn điên cuồng giãy giụa, phát ra tiếng gầm giận dữ kinh thiên.

Nhưng Ngao Hưng chỉ là Chuẩn Thánh hậu kỳ, đối mặt với Đế Tuấn căn bản không thể chống cự.

"Thả tộc trưởng của ta ra!" Vô số Chân Long trong mắt đầy phẫn nộ gầm thét, trăm tỷ Long tộc lao tới, muốn giải cứu Ngao Hưng.

Nhưng dưới sự ngăn cản của tám vị Yêu Thần và Côn Bằng, họ căn bản không thể đến gần.

"Ta, Côn Bằng, vốn dĩ ăn thịt rồng!" Côn Bằng cười lạnh.

"Yêu Hoàng có Chư Thiên Khánh Vân bảo vệ, các ngươi có đến gần được thì làm được gì Yêu Hoàng chứ?" "Phụt!" Pháp bảo và móng vuốt sắc bén của Yêu tộc xuyên qua thân thể Chân Long, chỉ trong chốc lát, lại có mấy vạn con Chân Long vẫn lạc, thân rồng khổng lồ rơi xuống biển lớn, máu nhuộm đỏ cả Thái Hải.

Trong khu vực biển ức vạn dặm, tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc.

Càng vang vọng vô số tiếng gào thét bi thương của Chân Long.

Ngao Hưng nhìn tộc nhân không ngừng chết thảm dưới tay Yêu tộc Thiên Đình, mặt mày méo mó, gào thét đến khàn cả giọng.

"Chân Long nhất tộc?

Thật sự tưởng Chân Long nhất tộc lợi hại lắm sao?" "Hiện tại thiên hạ đã thuộc về Thiên Đình ta, hôm nay nếu không thần phục, ta sẽ đồ sát toàn bộ Chân Long nhất tộc!" "Con rồng cao quý kia chẳng

phải cũng bị bản tôn một kiếm chém chết sao?" Những lời nói của Yêu tộc Thiên Đình không ngừng vang vọng, khiến vô số Chân Long phẫn nộ khôn nguôi.

Đế Tuấn trấn áp Ngao Hưng, trên mặt lộ ra một nụ cười giễu cợt, chậm rãi nói: "Ngao Hưng, tốt nhất hãy suy nghĩ cho kỹ, nếu không đưa ra quyết định, hôm nay cả Long tộc đều phải bị hủy diệt." "Đế Tuấn!" Cả người Ngao Hưng run lên, không ngừng giãy giụa.

"Ầm!" Đế Tuấn lại lần nữa tế ra pháp bảo, trực tiếp đánh nát nửa thân mình của Ngao Hưng, máu tươi văng khắp trời, vô cùng thê thảm.

"Chân Long nhất tộc ta thật sự đã sa sút đến mức này rồi sao?" Mặt Ngao Hưng xám như tro tàn, thì thầm nói.

Từ sau khi Long Vương ẩn thế, ông vẫn luôn dẫn dắt Long tộc như đi trên băng mỏng, co rút trong Đông Hải, gắng sức bảo vệ chút tôn nghiêm cuối cùng của Long tộc.

Mấy chục triệu năm qua, ông đã dẫn dắt Long tộc đánh lui không ít chủng tộc xâm phạm.

Nhưng bây giờ, đối mặt với Thiên Đình cường thế vô cùng, ông căn bản không có sức chống trả.

"Tộc trưởng!

Mọi người!!" Long Hi Nhi ẩn mình trong bóng tối phát điên, gào khóc thảm thiết, kéo Triệu Thần xông ra, dù cho Triệu Thần có ra tay trấn sát nàng, nàng cũng không tiếc.

Nàng muốn chết, thà chết cùng mọi người còn hơn.

Nhưng lần này Triệu Thần không ngăn cản.

"Yêu tộc sỉ nhục Chân Long nhất tộc ta, ngô thà chết không theo!"

“Tộc trưởng, ta nguyện cùng Chân Long nhất tộc sinh tử có nhau!” Trên chiến trường, vô số Chân Long phát ra tiếng gầm giận dữ kinh thiên, điên cuồng tàn sát, không màng sống chết.

Long tộc kiêu hãnh, không dung bị chà đạp, dù hiện tại đối mặt với sỉ nhục, cũng thà chết chứ không chịu khuất phục.

“Dừng… Dừng tay…” Ngao Hưng cúi gằm đầu, trầm giọng nói.

“Long tộc ta nguyện thần phục.” Ngao Hưng nhìn từng đồng tộc vẫn lạc, trong lòng đầy tuyệt vọng.

Ông có thể chết, dù tan xương nát thịt cũng không tiếc.

Nhưng không thể mang cả Long tộc đi vào vực thẳm.

Hôm nay nếu không thần phục, toàn bộ Chân Long nhất tộc sẽ bị hủy diệt, Chân Long nhất tộc sẽ hoàn toàn biến mất khỏi Hồng Hoang đại địa.

Ngao Hưng sẽ trở thành tội nhân của cả Long tộc.

“Tộc trưởng, đừng khuất phục!” Một trưởng lão của Chân Long nhất tộc gầm lên giận dữ, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

“Thần phục đi… Đừng đánh nữa.” “Không có ai có thể cứu Long tộc chúng ta…” Ngao Hưng không còn thấy hy vọng.

Trước kia đối mặt với các chủng tộc xâm phạm, họ có thể thề chết chống cự, chỉ vì còn có hy vọng.

Nhưng Thiên Đình quá mạnh, lại thêm Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Chân Long nhất tộc căn bản không có sức phản kháng.

“Làm thế từ sớm có phải tốt hơn không.” Thấy Chân Long nhất tộc thần phục, khóe miệng Đế Tuấn khẽ nhếch lên, lộ ra vẻ đắc ý.

“Tộc trưởng!” Nhưng đúng lúc này, một con Kim Long tuấn mỹ xông ra, trên lưng rồng là Triệu Thần đang ngồi.

“Hi Nhi?

Sao con lại ra đây?

Con không muốn sống nữa à?” Dưới chân Đế Tuấn, Ngao Hưng mở to mắt rồng, nhưng rồi lập tức nhìn thấy người đàn ông khí vũ hiên ngang trên lưng Long Hi.

“Ngài… Ngài là…?” “Haiz…” Đột nhiên, Triệu Thần thở dài một tiếng: “Ngô là Nhân tộc Thánh Phụ, Triệu Thần.” Nói thật, Triệu Thần thật sự không thể nhìn nổi nữa rồi.

Có một điểm, Triệu Thần ở An Lạc quốc khi xuyên không, An Lạc quốc tự xưng là truyền nhân của rồng.

Điều này cũng chứng minh tại sao Triệu Thần lại có tình cảm đặc biệt với Long tộc và nhận Long Hi Nhi làm tọa kỵ.

“Triệu Thần!” Đế Tuấn nhìn Triệu Thần trên lưng Long Hi, sắc mặt lập tức đại biến, hét lên một tiếng kinh hãi.

Dù đã qua mấy nghìn năm, hắn vẫn nhớ rõ chuyện Triệu Thần một đòn suýt nữa hủy diệt Thiên Đình, vẫn như một bóng ma không thể xua tan trong lòng.

Vạn tỷ Yêu tộc càng lộ ra vẻ kinh hãi trong mắt, kinh hô thất thanh.

Đối với Yêu tộc Thiên Đình mà nói, ngoài Vu tộc, Triệu Thần là kẻ địch lớn nhất.

Nhân tộc tuy không mạnh, nhưng một mình Triệu Thần đã hai lần đồ lục Thiên Đình.

Lần thứ hai còn tát vào mặt Thiên Đình chi chủ Đế Tuấn.

Trước mặt vô số Yêu tộc, Triệu Thần hết tát này đến tát khác vào mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, ép hai người phải dùng tự bạo để đồng

quy vu tận!

Những chuyện này đối với người khác, có lẽ chỉ là chiến tích huy hoàng đáng kinh ngạc.

Nhưng đối với tất cả sinh linh Yêu tộc, đó là một cơn ác mộng kinh hoàng mà họ đã tự mình trải qua.

Ngày đó, cả Thiên Đình như rơi vào tận thế, thương vong vô số, máu chảy thành sông.

Mấy chục vạn tỷ Yêu tộc đã vẫn lạc, hệt như luyện ngục.

Mỗi Yêu tộc đều hận Triệu Thần đến tận xương tủy, nhưng lại vô cùng sợ hãi.

"Nhân tộc Thánh Phụ… Triệu Thần?" Đôi mắt tuyệt vọng của Ngao Hưng, gắt gao nhìn chằm chằm vào bóng dáng Triệu Thần.

"Là Triệu Thần sao?" "Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần." Vô số Chân Long đều nhìn Triệu Thần, không biết mục đích của hắn là gì.

"Triệu Thần, ngươi có ý gì?" Đế Tuấn gắt gao nhìn Triệu Thần, trong lòng bất an.

Tuy hắn có Chư Thiên Khánh Vân, có thể phòng ngự Thánh Nhân, nhưng Triệu Thần đã trở thành bóng ma tâm lý của hắn.

Dù hiện tại Triệu Thần chỉ thể hiện thực lực Chuẩn Thánh, hắn cũng không dám lơ là cảnh giác, ai biết được Triệu Thần có đột nhiên biến thành Thánh Nhân hay không.

Lần trước nếu không phải Hồng Quân Đạo Tổ kịp thời xuất hiện, e rằng cả Thiên Đình đã bị hủy rồi.

Triệu Thần không để ý đến Đế Tuấn, một bước bước ra, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Ngao Hưng.

"Ngươi!" Sắc mặt Đế Tuấn đại biến, vừa định ra tay.

“Cút!” Triệu Thần khẽ quát một tiếng, không thèm nhìn, chỉ tiện tay vung một cái, Hỗn Độn Chung bùng nổ vô lượng thần quang, trong nháy mắt hất văng Đế Tuấn!

Chương 85

"A!" Đế Tuấn hét lên một tiếng thảm thiết, dù có Chư Thiên Khánh Vân bảo vệ, nhục thân vẫn bị thương.

"Đám mây đó không tệ, ta thôn phệ!" Triệu Thần lạnh lùng nói, một tay chộp về phía Chư Thiên Khánh Vân, ra lệnh cho hệ thống thôn phệ.

"Không!" Đế Tuấn kinh hô một tiếng, Đông Hoàng Thái Nhất ở bên cạnh cũng vội vàng đến, tế ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên mà Hồng Quân Đạo Tổ đã ban cho.

"Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên?" Mắt Triệu Thần sáng lên, nhưng đáng tiếc, lúc này âm thanh của hệ thống đã vang lên.

"Đinh, chúc mừng túc chủ, đã thành công thôn phệ Chư Thiên Khánh Vân." Bên cạnh thần thai mạnh nhất trong cơ thể Triệu Thần, hiện ra một đám mây tường màu tím.

"Ngọa tào!" Thôi được rồi, Triệu Thần hối hận rồi, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên a, lại phải đợi cơ hội lần sau rồi.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đưa Đế Tuấn trở về, nhưng mất đi Chư Thiên Khánh Vân khiến tâm thần Đế Tuấn bị tổn thương, phun ra một ngụm máu lớn.

Thực lực vốn có thể một chọi một với Triệu Thần, bây giờ cũng không thể thi triển được nữa.

Huống hồ hiện tại Đông Hoàng Thái Nhất, cùng với Yêu tộc bên cạnh đều đã sợ vỡ mật, ngay cả linh bảo cũng không dám tế ra, sợ lại bị thôn phệ mất.

Triệu Thần nhìn Ngao Hưng từ trên cao, chậm rãi nói: "Cam tâm

không?" Nghe vậy, thân thể khổng lồ của Ngao Hưng khẽ run lên, vết thương trên người đang chảy ra máu màu vàng, trong mắt đầy vẻ khuất nhục.

"… Cam tâm không?" Triệu Thần nhìn xuống mấy trăm tỷ Chân Long, trầm giọng quát.

Tất cả Chân Long đều cúi đầu, thậm chí có con không nhịn được mà rơi lệ khuất nhục.

Chỉ có Long Hi Nhi ngẩng đầu phát ra tiếng rồng gầm thê lương vang dội.

Chân Long nhất tộc, đã bao giờ chịu sự khuất nhục như thế này?

"Long tộc huy hoàng ngày xưa, nay lại bị đánh thành ra thế này, là tộc trưởng Long tộc, ngươi không cảm thấy xấu hổ sao?" Triệu Thần nhìn Ngao Hưng, chất vấn.

"Ta có thể làm gì được!" Ngao Hưng tức đến đầu óc quay cuồng, gầm lên giận dữ, giọng nói đầy tuyệt vọng.

"Vậy thì đứng lên!" "Tôn nghiêm của Long tộc đâu rồi?" "Chân Long, một trong Tiên Thiên Tam Tộc." "Dù chết, cũng phải bảo vệ tôn nghiêm của Long tộc!" "Ngươi sợ dẫn dắt Long tộc vào vực sâu vạn kiếp bất phục, nhưng ngươi có từng hỏi, đồng tộc của ngươi, có nguyện ý khuất nhục thần phục như vậy không?" Giọng nói của Triệu Thần đanh thép hữu lực, truyền vào tai mỗi một Chân Long.

Nghe những lời này, Ngao Hưng lập tức sững sờ.

Ông nhìn thấy sự không cam lòng, phẫn nộ, khuất nhục trong mắt mỗi một Chân Long.

Ông không muốn Chân Long nhất tộc bị diệt tộc, nhưng ông lại chưa từng hỏi, tộc nhân của mình có nguyện ý khuất nhục trở thành thuộc hạ của Thiên Đình hay không.

“Kẻ nào sợ chết, cút sang bên Yêu tộc.” “Kẻ không sợ chết, đứng lên, tử chiến đến cùng!” Triệu Thần nhìn xuống mấy trăm tỷ Chân Long, quát lớn.

“…” Chân Long nhất tộc rơi vào một trận im lặng.

“Hống!” Vài hơi thở sau, một con Chân Long đầu tiên đứng lên, Ngũ Trảo Kim Long bay lượn trên trời cao, tiếng rồng gầm vang vọng cửu thiên.

“Tộc trưởng, chúng ta không sợ sinh tử, quyết không khuất phục!” “Hôm nay dù chết, chúng ta cũng phải cùng Yêu tộc Thiên Đình quyết một trận tử chiến!” Trong khoảnh khắc, mấy trăm tỷ Chân Long lại lần nữa đứng lên, trong mắt đầy vẻ quyết nhiên.

Bây giờ, dù tộc trưởng muốn thần phục Thiên Đình, họ cũng không đồng ý!

Không một con Chân Long nào lựa chọn khuất phục, dù hiện tại thương tích đầy mình, có con còn bị trọng thương, cũng phải tử chiến đến cùng.

“Triệu Thần, đây là chuyện giữa Thiên Đình ta và Long tộc, ngươi nhất định phải xen vào sao?” Đế Tuấn nhìn ánh mắt quyết nhiên của Chân Long nhất tộc, không khỏi trong lòng chấn động, nghiến răng nói.

Vốn dĩ Chân Long nhất tộc đã chuẩn bị thần phục, kết quả lại bị Triệu Thần phá hỏng.

Nếu không phải Triệu Thần năm đó đồ lục mười vạn tỷ Yêu tộc, khiến Thiên Đình nguyên khí đại thương, hắn cần gì phải đi chinh chiến khắp nơi, thu phục các chủng tộc thiên hạ.

Nhưng bây giờ Triệu Thần lại phá hỏng chuyện tốt của hắn, khiến vô số Yêu tộc căm hận khôn nguôi.

Triệu Thần ngẩng đầu, nhìn Ngao Hưng, chậm rãi nói: "Còn ngươi?" Đôi mắt vốn ảm đạm vô thần của Ngao Hưng, đột nhiên bùng nổ tinh quang, phát ra một tiếng rồng gầm kinh thiên, kim quang chiếu rọi cửu thiên.

"Chân Long nhất tộc ta, cùng Yêu tộc Thiên Đình không chết không thôi!" Giọng nói của Ngao Hưng truyền khắp Đông Hải, long tức dấy lên sóng to gió lớn vô tận, cả đại hải nổi lên cuồng phong, sóng lớn ngất trời.

"Giết!" Vô số Chân Long không sợ chết, sát khí xông lên cửu tiêu, lại lần nữa lao về phía vạn tỷ Yêu tộc.

"Triệu Thần!!!" Đế Tuấn phẫn nộ nhìn chằm chằm Triệu Thần, lửa giận ngút trời, gầm lên một tiếng.

Ngay sau đó, Đế Tuấn cũng không thèm để ý đến Ngao Hưng, thi triển đại thần thông lao về phía Triệu Thần.

Dù biết Triệu Thần từng trấn áp Nữ Oa, dù biết Triệu Thần đã từng đánh hắn mấy bạt tai, nhưng Đế Tuấn cũng không thể lùi bước.

Bởi vì hắn là Yêu Hoàng, là Thiên Đình chi chủ, Hồng Hoang Yêu Hoàng không thể bị sỉ nhục!

Chỉ thấy một đạo hỗn độn quang lướt qua, dưới chân Triệu Thần xuất hiện Tứ Thập Bát Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, trên đầu treo Hỗn Độn Châu, ánh sáng nhàn nhạt bao quanh, vạn pháp bất xâm, chư tà lui tránh.

Dù Đế Tuấn toàn lực tấn công, cũng khó có thể phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Châu.

Lực phòng ngự của Hỗn Độn Châu, Thánh Nhân cũng không thể phá, huống hồ là Chuẩn Thánh.

Tuy hiện tại Triệu Thần không phải Thánh Nhân, nhưng vẫn

không thua kém Đế Tuấn!

Một dao động kịch liệt bung tỏa trên không trung, đại hải ngất trời, chấn động đại thiên thế giới, hủy diệt vũ trụ đa chiều, nghiền nát cả hư không.

Càn khôn đảo ngược, Đế Tuấn lùi lại tám bước, Triệu Thần lại không hề nhúc nhích.

"Cái gì!?" Dù là Đế Tuấn, cũng lại một lần nữa trong lòng chấn động, bởi vì Triệu Thần thực sự quá mạnh mẽ.

"Ngao!" Không có Đế Tuấn trấn áp, trong mắt Ngao Hưng lóe lên một tia lạnh lẽo, trong nháy mắt phá vỡ cấm cố, lao vào chiến trường, đối kháng với chúng Yêu Thần của Yêu tộc.

Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, toàn thân bùng nổ thần quang chói lọi, ẩn chứa sức mạnh thần thông khủng bố, không ngừng oanh kích lên màn sáng.

Hắn không dám tế ra pháp bảo, sợ lại bị Triệu Thần thôn phệ, đều dùng thần thông của bản thân.

Nhưng mặc cho Đế Tuấn dùng hết thủ đoạn, Triệu Thần vẫn đứng vững như núi.

"Ầm!" Đột nhiên, một đạo huyền quang lóe lên, Thí Thần Thương xuất hiện trong tay Triệu Thần, tuy Thí Thần Thương sớm đã hòa hợp với Tứ Thập Bát Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, nhưng có thể theo ý chí của Triệu Thần mà hiện ra.

"Thí Thần Thương!?" Đế Tuấn kinh hãi, Thí Thần Thương có thể đả thương Thánh Nhân, hắn cũng phải tránh né phong mang của nó, toàn thân tỏa ra huyền quang hộ thể.

"Trảm!" Triệu Thần vung ngang Thí Thần Thương, từ trên trời giáng xuống, huyền quang rực rỡ, âm dương nghịch loạn, có thể

nghiền nát chư thiên thế giới, chém đứt cả hai dòng sông thời gian và không gian, chém cả quá khứ, hiện tại và tương lai của con người.

"Hà Đồ Lạc Thư!!" Cảm nhận được sát khí khủng bố đó, sắc mặt Đế Tuấn lập tức biến đổi, vội vàng tế ra Hà Đồ Lạc Thư, một món đỉnh cấp Tiên Thiên linh bảo.

Hà Đồ Lạc Thư không hổ là bảo vật trấn áp khí vận Thiên Đình, dưới sự thúc đẩy của Đế Tuấn, đã đỡ được đòn tấn công của Thí Thần Thương.

Nhưng Đế Tuấn vẫn bị Thí Thần Thương oanh kích, pháp bảo rung động kịch liệt, như thể có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

"Hỗn Độn Thế Giới!" Triệu Thần đột nhiên thi triển Hỗn Độn lĩnh vực của Hỗn Độn Châu, chỉ thấy một phương đại thế giới bao phủ Đế Tuấn, vô tận Nam Minh Ly Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, công đức chi hỏa quét sạch chư thiên, tam diễm cùng xuất, thần hỏa ngút trời, thiêu rụi vạn giới thời không, hư không vặn vẹo, vạn vật lậu diệt.

"A!" Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, hắn hét lên một tiếng thê thảm, kim quang lướt qua, Thí Thần Thương xuất hiện, thần hỏa bao phủ phương viên ức vạn dặm, trong nháy mắt nuốt chửng Đế Tuấn.

"Đại huynh!!" Đông Hoàng Thái Nhất kinh hãi tột độ, cũng không màng đến việc Triệu Thần có thể thôn phệ chí bảo, trực tiếp thi triển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tế ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, còn có một thanh Trảm Tiên Phi Đao!

"Trảm Tiên Phi Đao!?" Sắc mặt Triệu Thần ngưng lại, cảm thấy một luồng sức mạnh đại đạo quy tắc huyền diệu bao phủ, như thể số mệnh, nhân quả, định sẵn phải bị phi đao này thu hoạch.

"Phanh!" Hỗn Độn Châu kêu ong ong, Trảm Tiên Phi Đao bị bật

ra.

“Xem ra để duy trì thế cân bằng Vu Yêu, Hồng Quân thật sự đã ban cho không ít bảo bối tốt!” Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, một Chuẩn Thánh Hỗn Độn đối kháng với hai vị Chuẩn Thánh đỉnh phong có chút khó khăn.

Quan trọng hơn, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn có khí vận của Yêu tộc gia trì, Triệu Thần đánh với họ chẳng khác nào đang chiến đấu với toàn bộ ức vạn Yêu tộc trên thiên hạ.

Hiện tại Yêu tộc là nhân vật chính của Hồng Hoang, như mặt trời ban trưa!

Chương 86

Trên không trung Đông Hải, Ngũ Trảo Kim Long du lượn trên trời cao, kim quang rực rỡ chiếu rọi cửu thiên, long tức kinh thiên cuốn sạch tứ phương, tiếng rồng gầm chấn động cửu tiêu, vô số Chân Long hiện ra chân thân, sức mạnh nhục thân cường hãn quét ngang chư thiên, long tức thần thông đánh xuyên hư không.

Chân Long nhất tộc điên cuồng thê lương, chiến lực tăng vọt, lấy một địch hai, mấy trăm tỷ Chân Long lại đánh cho vạn tỷ sinh linh Yêu tộc kinh hồn bạt vía.

Ở một phương khác, tiếng hét thảm của Đế Tuấn kinh động tất cả mọi người, Yêu Hoàng của họ không phải là đối thủ, tổn hại quân tâm nghiêm trọng.

Trong lúc nhất thời, vô số sinh linh Yêu tộc vì thế mà vẫn lạc.

"Ầm ầm ầm!" Trong màn thần hỏa ngút trời đó, kim quang rực rỡ, Đế Tuấn dưới sự bảo vệ kép của Hà Đồ Lạc Thư và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đã thoát ra.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên có thể hấp thu uy lực của Thí Thần Thương.

Nhưng dù vậy, Đế Tuấn vẫn thê thảm vô cùng, Hồng Mông thần hỏa thiêu đốt, nhục thân của hắn bị thiêu đến tan nát.

"Giết!" Đế Tuấn ngửa mặt lên trời gầm dài, thần lực mênh mông, hai mắt đỏ ngầu, cưỡng ép xông ra, lao về phía Triệu Thần, bùng nổ ức vạn thần quang.

"Ầm!" Hắn vừa ra tay, Triệu Thần cũng lại lần nữa ra tay, sức mạnh thần thông quét sạch, tiếng nổ vang rền.

Triệu Thần tung một quyền, đại đạo thần văn bao quanh, phá diệt hư không, trời long đất lở.

Sắc mặt Đế Tuấn biến đổi, lại lần nữa tế ra pháp bảo phòng ngự, cố gắng chống cự.

"Rắc!" Sau một tiếng vang nhẹ, màn sáng bảo vệ do Hà Đồ Lạc Thư phát ra xuất hiện từng vết nứt, sau đó vỡ tan.

Dù là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, sau nhiều lần bị mài mòn, cũng không đỡ nổi một quyền của Triệu Thần, Hà Đồ Lạc Thư rung chuyển, Triệu Thần trực tiếp đánh trúng người Đế Tuấn.

"Ầm!" Thân thể Đế Tuấn vỡ tan, hóa thành một đám sương máu.

Sau đó thấy một đạo quang mang lướt qua, thân thể Đế Tuấn lại lần nữa ngưng tụ, trên mặt đầy vẻ kinh hãi.

"Lần sau, ta tất trảm ngươi!" Mặt Triệu Thần lộ vẻ hung ác, Thí Thần Thương vung ngang, Hỗn Độn Châu phát quang, Tứ Thập Bát Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên xuất hiện dưới chân, thi triển Hỗn Độn lĩnh vực phong ấn hành động của Đế Tuấn.

Thấy Triệu Thần lại lần nữa tấn công, sắc mặt Đế Tuấn biến đổi: "Thái Nhất, giúp ta!" Bây giờ Đế Tuấn không dám tự đại, cảm nhận được nguy hiểm đến tính mạng.

"Đại huynh!" Thái Nhất kinh hãi thất sắc, tế ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đồ và Hà Đồ Lạc Thư kết hợp lại, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, Yêu Sư Côn Bằng là người đầu tiên xông ra, còn có năm vị Yêu Thần.

Trong lúc bảy vị Chuẩn Thánh ra tay, Triệu Thần cũng bị cầm chân một lúc, Đế Tuấn liền bùng nổ thần thông thoát khốn.

Nhưng quan trọng nhất, Triệu Thần phát hiện từ trên trời giáng xuống một luồng huyền quang, phá vỡ Hỗn Độn lĩnh vực, mới khiến cho Đế Tuấn thoát ra được.

"Hồng Quân sao?" Triệu Thần trong lòng căm hận, vì để thuận theo thiên đạo, Hồng Quân lại bảo vệ Đế Tuấn.

Hỗn Độn Châu chỉ có thể bảo đảm hắn không sợ Thánh Nhân, nhưng Hỗn Độn lĩnh vực không mạnh đến mức đó.

"Rốt cuộc, sức mạnh của ta vẫn còn quá yếu, chưa thành Thánh!" Dưới Thánh Nhân đều là con kiến, càng khiến Triệu Thần quyết tâm thành Thánh hơn!

Ánh sáng lao thẳng lên trời cao, Triệu Thần cùng lúc trấn áp Côn Bằng và năm vị Yêu Thần.

Thần sắc hắn bình tĩnh, nhìn những đại năng trước mắt, khóe miệng khẽ nhếch.

Trước thực lực tuyệt đối, số lượng không có tác dụng gì cả.

Chỉ thấy Triệu Thần vung Thí Thần Thương trong tay, lập tức thần hỏa ngút trời quét sạch, bao phủ phương viên ức vạn dặm trời đất.

"A!" Tiếng hét thảm thê lương không ngừng vang lên.

Côn Bằng và các Yêu Thánh khác tuy có thể chống đỡ, nhưng những Yêu Vương, Đại Yêu phía sau lại không thể.

Dưới sự bao phủ của tam đại thần diễm, họ liền bị thần diễm thiêu thành tro bụi, chỉ có những Yêu Vương có pháp bảo phòng ngự mới có thể sống sót.

Một đòn, đã diệt mấy chục vạn Yêu binh Yêu tướng!

"Trấn sát!" Sắc mặt Đế Tuấn vô cùng khó coi, cùng với Thái Nhất

và các Yêu Thần khác liên thủ đồng thời lao về phía Triệu Thần.

"Thực lực của vị Nhân tộc Thánh Phụ đó thật mạnh mẽ!" Ngao Hưng cũng ngây người, nhìn cảnh tượng này cũng kinh ngạc khôn nguôi.

Đế Tuấn, Thái Nhất hai vị Thiên Đình chi chủ, cộng thêm Côn Bằng và sáu vị Chuẩn Thánh khác cũng không làm gì được hắn.

Chúng Long trong lòng khẽ thở phào, người năm đó lập nên chiến tích huy hoàng như vậy sao có thể là hạng tầm thường.

Nhờ Triệu Thần một mình kiềm chế tám vị đại năng Chuẩn Thánh, áp lực của Chân Long nhất tộc giảm mạnh, lại đánh cho Yêu tộc không ngóc đầu lên được.

Lúc này Triệu Thần một mình chống lại Đế Tuấn, Thái Nhất hai vị Thiên Đình chi chủ, Côn Bằng, Anh Chiêu và sáu vị Yêu Thần khác, Thí Thần Thương chỉ đến đâu, ma thần lui tránh.

"Hỗn Độn Chung!" Một chiếc chuông lớn trấn áp vạn cổ, chư thiên chấn động.

Khi Triệu Thần tế ra Hỗn Độn Chung, Đế Tuấn và những người khác lập tức kinh hãi.

Thực lực của Triệu Thần vốn đã mạnh mẽ, bây giờ lại dùng đến Tiên Thiên chí bảo như Hỗn Độn Chung.

Trong mắt Thái Nhất đầy vẻ căm hận, cũng chính là Hỗn Độn Chung đã suýt nữa hủy diệt cả Thiên Đình.

"Ầm ầm ầm!" Hỗn Độn Chung trấn áp hư không, lập tức dòng sông vận mệnh, thời không vỡ nát, vạn pháp lụi tàn, trong nháy mắt trấn áp một vị Yêu Thần, phá nát nhục thân, diệt cả nguyên thần.

Từng vị Yêu Thần vẫn lạc, tất cả Yêu tộc đều tâm thần chấn

động, như thể lại lần nữa nhìn thấy vị sát thần tàn sát Thiên Đình, trong mắt lóe lên một tia sợ hãi.

Đột nhiên, Triệu Thần tay bắt ấn quyết, vô tận thần quang xông lên trời, Hỗn Độn pháp tắc diễn hóa, sức mạnh khủng bố tàn phá hư không.

"Thức thứ nhất, Khai Thiên." Triệu Thần thi triển thức đầu tiên của Khai Thiên Cửu Thức, Khai Thiên.

Trong khoảnh khắc, trời đất chấn động, một luồng thần uy khủng bố quét sạch tứ phương, như thể cả trời đất đều sắp bị phá diệt.

Chỉ riêng uy thế khủng bố đó đã khiến vô số Yêu tộc sợ hãi.

"Thần thông!" Sắc mặt Đế Tuấn kinh hãi, không nói hai lời điên cuồng đánh ra thần thông, tế ra pháp bảo.

Bởi vì mục tiêu của Triệu Thần chính là hắn!

"Ầm!" Cùng với một tiếng nổ lớn, thần quang rực rỡ hội tụ thành hình ảnh Khai Thiên Phủ, ầm ầm hạ xuống, trong nháy mắt, trời đất tĩnh lặng, vạn vật lụi tàn.

"Không!" Vừa tiếp xúc, Đế Tuấn liền phát ra một tiếng hét thảm, cảm nhận được nguy cơ tử vong.

Phía sau hắn, những Đại Yêu cố gắng giúp đỡ, vừa chạm vào thần quang đó, trong nháy mắt hóa thành tro bụi, không chút do dự.

Dưới thần thông đó, Đế Tuấn bị thần quang nuốt chửng, hét thảm liên miên.

Vô số thần quang tàn phá, trên Đông Hải dấy lên vô số cơn sóng thần kinh thiên, khủng bố vô cùng.

Khi ánh sáng tan đi, Đế Tuấn đã tan thành mây khói, ngay cả thi thể cũng không còn.

Chỉ có Hà Đồ Lạc Thư bảo vệ được một đạo nguyên thần.

Còn những Yêu tướng, Yêu thánh xung quanh trước đó, đều bị hủy diệt dưới thần thông mạnh mẽ!

Sắc mặt Thái Nhất kinh hãi, bốn vị Yêu Thần còn lại thân thể đều run rẩy, nhìn Triệu Thần với ánh mắt đầy kinh hoàng.

"Mau đi!" Thái Nhất gào lên một tiếng thảm thiết, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cuốn lấy Hà Đồ Lạc Thư và nguyên thần của Đế Tuấn, quay người bỏ chạy.

Bọn họ đã bị Triệu Thần dọa cho vỡ mật.

Cùng với tiếng gào đó, những Yêu tộc Thiên Đình còn lại cũng không nói hai lời, lần lượt bỏ chạy.

Chương 87

Triệu Thần định truy sát, nhưng chỉ thấy trời giáng huyền quang, dị hình hoán vị, những Yêu binh Yêu tướng đó trong nháy mắt biến mất.

Xem ra lại là thủ đoạn của Thánh Nhân, trên Tử Tiêu Cung Tam Thập Tam Thiên, Hồng Quân thở dài một tiếng.

Vốn dĩ Chân Long nhất tộc sẽ đầu quân cho Thiên Đình vào hôm nay, nhưng lại bị Triệu Thần phá hỏng.

Nhưng đối với Hồng Hoang lượng kiếp không có ảnh hưởng, nên sau khi cứu Đế Tuấn và Thái Nhất, ông không ra tay, để tránh kích thích yếu tố không xác định là Triệu Thần.

Nếu tên này Dĩ Lực Chứng Đạo, nhục thân thành Thánh, thì không dễ chơi nữa rồi.

Thiên Đạo cũng sẽ trách tội ông thống lĩnh bất lợi, tổn hại đạo cơ của Thánh Nhân.

"Xem ra bần đạo cũng phải tìm cách thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo." Ai lại muốn bị người khác khống chế, ai lại không muốn theo đuổi đại tự tại, chỉ là chưa đến lúc.

Hồng Quân thở dài một tiếng, liền nhắm mắt dưỡng thần, thần du thái hư, không nói gì nữa.

Lần này vạn tỷ Yêu tộc giáng lâm, năm vị Yêu Thần, đến cuối cùng lại chỉ còn một nửa chạy thoát, hai vị Yêu Thần vẫn lạc.

Trận chiến này Thiên Đình Yêu tộc thảm bại, đặc biệt là chết hai vị Yêu Thần, càng khiến Thiên Đình tổn thất nặng nề.

Vạn tỷ sinh linh Yêu tộc cũng không quan trọng bằng một vị

Chuẩn Thánh.

“Thắng rồi!” “Chúng ta cuối cùng cũng thắng rồi, ha ha ha!!” Trong lúc nhất thời, Chân Long nhất tộc cả tộc hoan hỉ, hưng phấn khôn nguôi.

Nếu không tử chiến đến cùng, dù vẫn lạc một phần mười Chân Long cũng không tiếc.

Nếu không, hiện tại đã trở thành chủng tộc phụ thuộc của Thiên Đình.

“Chúng tôi đa tạ Triệu Thần thượng tôn tương trợ!” Ngao Hưng nhìn về phía Triệu Thần, đột nhiên cung kính hành lễ, cao giọng nói.

“Đa tạ Triệu Thần thượng tôn tương trợ!” Mấy trăm tỷ Chân Long đều quỳ lạy hành lễ, ánh mắt đầy cung kính.

Lần này Chân Long nhất tộc có thể đánh lui Thiên Đình, hoàn toàn là công lao của Triệu Thần.

Các trưởng lão Chân Long nhất tộc không khỏi trong lòng hổ thẹn, trước đó còn mang lòng báo thù và sỉ nhục.

Kết quả Nhân tộc Thánh Phụ lại giúp họ vượt qua một kiếp nạn.

“Ta giúp được các ngươi một lần, nhưng không giúp được lần thứ hai.” Triệu Thần quét mắt nhìn mọi người phía dưới, chậm rãi nói.

Nghe những lời này, cả Chân Long nhất tộc lập tức trong lòng chùng xuống.

Trên không trung Đông Hải, Chân Long nhất tộc nghe lời Triệu Thần, im lặng không nói.

Đúng vậy.

Lần này Chân Long nhất tộc tuy thắng lợi, nhưng Thiên Đình vẫn lạc hai vị Yêu thánh, vạn tỷ Yêu tộc thương vong thảm trọng, hai vị

Thiên Đình chi chủ còn chịu thiệt thòi lớn.

Mối thù sâu hận đã kết, Thiên Đình nhất định sẽ không tha cho Long tộc!

Tuy Triệu Thần đã giúp một lần, nhưng Triệu Thần và Long tộc không có quan hệ gì, không thể giúp mãi được.

Có Long Hi làm tọa kỵ, Nhân tộc Thánh Phụ đã làm hết tình hết nghĩa rồi.

Lần sau, đối với Chân Long nhất tộc, e rằng là tai họa diệt tộc.

"Thật ra ta có một cách." Lúc này, Triệu Thần nhàn nhạt nói.

"Xin Nhân tộc Thánh Phụ chỉ điểm!" Ngao Hưng vội vàng nói, thân rồng to lớn hướng về Triệu Thần hành đại lễ.

"Dẫn Chân Long nhất tộc đầu quân cho Nhân tộc ta, trở thành hộ tộc thần thú, Chân Long nhất tộc sẽ có cơ hội tái hiện huy hoàng." Triệu Thần bình tĩnh nhìn Ngao Hưng, ung dung nói.

Ngao Hưng khẽ sững sờ.

"Trở thành hộ tộc thần thú của Nhân tộc?!" "Không sai!" "Long tộc có ngạo cốt, không lẽ ngươi không nghĩ Long tộc có cơ hội chấn hưng sao?" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

"Các ngươi cam nguyện cả đời trốn trong biển sâu, sống trong khuất nhục, sau đó trơ mắt nhìn đồng tộc bị các tu sĩ khác rút gân lột da, đem đi luyện pháp bảo sao?" "Thật sự cam tâm sao?" Ngao Hưng im lặng một lúc, trong mắt đầy vẻ giằng xé, không chỉ ông, lời của Triệu Thần đã chọc trúng nỗi đau của tất cả Chân Long.

"Ngài thật sự có thể làm được sao?" Ngao Hưng không nhịn được hỏi.

"Có thể." Triệu Thần nhàn nhạt gật đầu.

Dưới thân hắn, thân là công chúa Long tộc, Long Hi Nhi giọng nói thê lương nói: “Thúc thúc, hãy đồng ý với chủ nhân đi!

Chẳng lẽ Long tộc chúng ta thật sự muốn khuất nhục trốn trong Long cung sao?” “Tam trưởng lão, đệ tử của ngài bảy nghìn năm trước bị Côn Bằng trấn sát, trực tiếp rút xương rồng, ngài còn nhớ không?” “Tứ trưởng lão, đệ tử của ngài, vạn năm trước bị Nhiên Đăng đạo nhân đánh chết, ngài có còn nhớ không?” “Nhưng, Long tộc chúng ta có thể làm gì?

Chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng!” “Nếu Long tộc chúng ta có thể tái hiện huy hoàng, những đại năng đó sao dám xâm phạm Chân Long nhất tộc chúng ta!” “Chủ nhân là Nhân tộc Thánh Phụ, ở trên người chủ nhân, Hi Nhi nhìn thấy một tia hy vọng cho Long tộc chúng ta!” Long Hi vẻ mặt kích động, trong mắt đầy bi phẫn.

Tộc trưởng Long tộc Ngao Hưng thở dài một tiếng, hướng về Triệu Thần hành đại lễ: “Thượng tôn, Chân Long nhất tộc chúng ta, nguyện làm hộ tộc thần long của Nhân tộc!” Giọng nói của Ngao Hưng vang vọng trên bầu trời Long tộc, trầm giọng nói.

Nghe những lời này, tất cả Chân Long đều nhìn về phía Ngao Hưng.

Điều này cũng có nghĩa là, Chân Long nhất tộc sẽ hoàn toàn đầu quân cho Nhân tộc.

Tất cả Chân Long đều ngầm chấp nhận chuyện này, các trưởng lão Long tộc cũng không phản đối.

Phản đối?

Cự tuyệt ân nhân của Chân Long nhất tộc sao?

Với thực lực của Triệu Thần, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dám dễ dàng chọc vào.

Đầu quân cho Nhân tộc, có lẽ có thể tránh được tai nạn lần này.

Hơn nữa, làm hộ tộc thần long cho Nhân tộc, không giống như Thiên Đình, bị kéo đi làm bia đỡ đạn, tay sai.

"Tộc trưởng, sự việc đến nước này, chúng ta không còn lựa chọn nào khác." "Ta tin rằng, Triệu Thần thượng tôn là một tia hy vọng của Long tộc chúng ta…" Long Hi Nhi nhìn Ngao Hưng và các trưởng lão khác, nghiến răng nói.

Nghe lời của Long Hi, các trưởng lão Long tộc chỉ do dự vài giây, liền hạ quyết tâm.

"Chân Long nhất tộc chúng ta, nguyện làm hộ tộc thần long của Nhân tộc!" Họ nói.

Lời nói truyền đến tai mỗi một con Chân Long, đại diện cho cả Long tộc.

"Chúng tôi cũng nguyện ý…" Thấy các trưởng lão Long tộc tỏ thái độ, những Chân Long khác cũng lần lượt lên tiếng.

"Chân Long nhất tộc, bái kiến Nhân tộc Thánh Phụ!" Mấy trăm tỷ Chân Long quỳ lạy hành lễ, cung kính nói.

Triệu Thần nhìn Chân Long nhất tộc phía dưới, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Không sai, Chân Long nhất tộc đã bị thu phục.

Đối với lựa chọn này của Chân Long nhất tộc, Triệu Thần không hề bất ngờ.

Hiện tại họ cũng chỉ có thể đầu quân cho Nhân tộc.

Chỉ có như vậy, họ mới nhận rõ địa vị của mình.

"Từ hôm nay, Chân Long nhất tộc sẽ là hộ tộc thần long của Nhân tộc ta, là đồ đằng của Nhân tộc, nhận hương hỏa tín ngưỡng của

Nhân tộc.” Giọng nói của Triệu Thần vang vọng giữa trời đất.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” Trên bầu trời, tiếng sấm rền vang vọng, công nhận lời nói của Triệu Thần.

Bây giờ quyết định của Triệu Thần thân là Nhân tộc Thánh Phụ, đại diện cho cả Nhân tộc.

Chương 88

"Chân Long nhất tộc lựa chọn đầu quân cho Nhân tộc?" "Chân Long nhất tộc cao ngạo như vậy, Nhân tộc Thánh Phụ rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì?" Cùng lúc Thiên Đạo công nhận, vô số đại năng trong Hồng Hoang cũng cảm ứng được, lập tức kinh ngạc khôn nguôi.

Đế Tuấn và những người khác vừa trở về Thiên Đình càng phun ra một ngụm máu tươi.

Vất vả muốn thu phục Long tộc, không ngờ lại làm áo cưới cho Triệu Thần.

Cùng với lời nói của Triệu Thần truyền ra, tất cả Chân Long đều có thể cảm nhận được sự thay đổi của bản thân.

Đặc biệt là tộc trưởng Long tộc Ngao Hưng, càng tâm thần chấn động.

"Khí vận Long tộc chúng ta hiện tại, lại có dấu hiệu hưng thịnh!" Ngao Hưng cảm nhận được khí vận Nhân tộc gia thân, lập tức kích động khôn nguôi, vành mắt đỏ hoe.

Sự thay đổi này, đại diện cho Long tộc sẽ có cơ hội tái hiện huy hoàng.

"Nhân tộc quả nhiên là một tia hy vọng của Long tộc chúng ta a…" Vô số Chân Long đều thần sắc kích động, một tia hy vọng đối với Long tộc mà nói, vô cùng quý giá.

"Ân tình của Thánh Phụ, Chân Long nhất tộc chúng ta, suốt đời khó quên!" Ngao Hưng kích động quỳ phục trên đất, trầm giọng nói.

"Long tộc đã trở thành hộ tộc thần long của gia tộc ta, tự nhiên sẽ không thiếu lợi ích của các ngươi." Triệu Thần khẽ gật đầu, chậm rãi

nói: “Nghìn năm sau, các ngươi có thể dẫn bộ chúng đến trấn thủ Nhân tộc, thành lập Chân Long Thánh Địa.” “Vâng, Thánh Phụ!” Ngao Hưng gật đầu, đáp ứng.

Lần này phái đi trấn thủ Nhân tộc, nhất định phải là tinh anh trong tinh anh.

“Còn về Yêu tộc Thiên Đình, đã chịu thiệt thòi lớn lần này, nếu biết điều, chắc sẽ không tìm phiền phức đâu.” Triệu Thần gật đầu, khẽ nói.

Lúc này trong Thiên Đình, sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, trong mắt đầy lửa giận.

Mọi công lao đều làm áo cưới cho người khác, bản thân bị trọng thương, còn mất đi Chư Thiên Khánh Vân.

Chuyến đi Đông Hải lần này, có thể nói là tổn thất nặng nề!

“Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, Thiên Đình ta cùng Nhân tộc không đội trời chung!” Gân xanh trên trán Đế Tuấn nổi lên, gầm lên giận dữ.

“Yêu Hoàng, lần này Long tộc đã đầu quân cho Nhân tộc, Thiên Đình ta cũng thương vong thảm trọng, nếu không tìm cách cầm máu, hậu quả khó lường.” Côn Bằng khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói.

“Tên này nhiều lần xâm phạm Thiên Đình ta, sớm muộn gì cũng phải tính sổ với hắn!” Nhắc đến sự sỉ nhục mà Triệu Thần gây ra, ánh mắt Đế Tuấn càng trở nên lạnh lẽo.

Nhưng thủ đoạn của Triệu Thần quỷ dị khó lường, lần này và lần trước đều chịu thiệt lớn.

Lần trước còn không hiểu sao lại có sức mạnh của Thánh Nhân, ai cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng lại khiến người ta kiêng dè không thôi.

Điều này cũng dẫn đến việc hiện tại Đế Tuấn tuy đầy căm phẫn, nhưng không dám dễ dàng ra tay.

Đặc biệt là trong tình huống Vu tộc đang rình rập.

Lần này ức vạn Yêu tộc lại bị Triệu Thần trọng thương, hắn phải luôn cẩn thận, đề phòng Vu tộc có thể gây khó dễ.

"Côn Bằng, kế hoạch ly gián Cộng Công và Chúc Dung, chuẩn bị đến đâu rồi?" Đế Tuấn nhìn về phía Côn Bằng, hỏi.

"Bệ hạ yên tâm, trong vòng nghìn năm, Cộng Công và Chúc Dung nhất định sẽ thủy hỏa bất dung." Khóe miệng Côn Bằng khẽ nhếch lên, cười nói.

Nghe vậy, Đế Tuấn khẽ gật đầu, trầm giọng nói: "Hậu Thổ hiện đang bị cấm túc trong Địa Phủ, nếu Cộng Công và Chúc Dung lưỡng bại câu thương, đó chính là thời cơ tốt của Thiên Đình ta!" "Bệ hạ, trước đó, thần có một việc muốn làm." Côn Bằng hướng Đế Tuấn hành lễ, trong mắt lóe lên hàn quang, trầm giọng nói.

"Chuyện gì?" "Năm xưa trong Tử Tiêu Cung, đều do Hồng Vân nhường ghế, khiến thần bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh.

Tuy sau này Tiếp Dẫn cũng nhường lại Thánh vị, nhưng nhân quả trong đó nhất định phải kết thúc!" Trong mắt Côn Bằng đầy hận ý, một đạo Hồng Mông Tử Khí mất đi, trong lòng căm hận khôn nguôi.

Đặc biệt là nhìn những người có Hồng Mông Tử Khí đều đã thành Thánh, hắn càng không nuốt trôi cục tức này.

Nếu không phải Hồng Vân, không chừng hắn đã thành Thánh.

Ánh mắt Đế Tuấn lộ ra vẻ thâm ý, đánh giá Côn Bằng, không vạch trần tâm tư của hắn, chỉ nói: "Được, đến lúc đó bản hoàng và Thái Nhất sẽ ra tay." "Tạ bệ hạ!" Côn Bằng hành lễ xong, đầu hơi cúi, trong mắt lóe lên tinh quang, tính toán chuyện khác.

Trong lúc Thiên Đình đang chấn nộ, Triệu Thần lúc này bắt đầu chuẩn bị đi đến Hồng Hoang đại địa.

Hắn cưỡi trên lưng Long Hi Nhi, khi đến gần Tam Tiên Đảo, trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ suy tư, liền thuận tay đưa ba chị em Tam Tiêu ra ngoài.

"Sư tôn, ngài đã xử lý xong chuyện nhanh vậy sao?" Vân Tiêu nhìn Triệu Thần, hỏi.

"Không, ta đưa các ngươi đến một nơi." Khóe miệng Triệu Thần khẽ nhếch lên, một đạo thần quang lướt qua, cưỡi Long Hi Nhi hướng về đại địa.

Sau khi đặt chân lên bờ Đông Hải, Long Hi Nhi không ngừng xuyên qua hư không, thân hình mỹ lệ, vượt qua ức vạn dặm thời không trời đất, theo lệnh của Triệu Thần đi đến U Minh Huyết Hải.

Lúc này trong U Minh Huyết Hải, khuôn mặt vốn âm u của Minh Hà lão tổ càng thêm vài phần âm trầm.

"Có lý nào như vậy, Địa Phủ Luân Hồi hấp thu vong hồn thiên địa, vậy Huyết Hải của ta thì sao?" Minh Hà lão tổ nhìn Địa Phủ Luân Hồi bên cạnh Huyết Hải, hận không thể đập nát Địa Phủ.

Trước khi Địa Phủ được thành lập, rất nhiều du hồn trong trời đất sẽ bị âm sát khí của U Minh Huyết Hải hấp dẫn, trôi dạt vào đây, trở thành một phần của Huyết Hải, cũng là một trong những nền tảng để Minh Hà lão tổ sáng tạo ra A Tu La nhất tộc.

Nhưng bây giờ Địa Phủ Luân Hồi chặn ngay cửa U Minh Huyết Hải hớt tay trên, sao không khiến Minh Hà lão tổ tức giận.

Hơn nữa Hậu Thổ đã thành Thánh, càng khiến Minh Hà lão tổ tuyệt vọng, tức giận mà không dám nói.

Lúc này trong Địa Phủ, tạm thời trống rỗng, chỉ có vô số du hồn

trời đất tiến vào Địa Phủ, dưới sự dẫn dắt của Hậu Thổ đi vào Luân Hồi.

Hậu Thổ tiện tay tạo ra nhiều hóa thân, chấp chưởng Thập Điện Diêm La.

"Phải tìm một số người quản lý Địa Phủ Luân Hồi thôi." Hậu Thổ nhìn Địa Phủ hiện đang đầy ắp vong hồn, thầm nghĩ.

Nhưng đối với tình hình trong Địa Phủ, Hậu Thổ không khỏi nở một nụ cười, Địa Phủ được thành lập, du hồn trời đất đã có nơi về, không cần phải cô độc lang thang giữa trời đất nữa.

"Hửm?" Hậu Thổ đột nhiên sững sờ, nhìn ra ngoài Địa Phủ, trên mặt nở một nụ cười phong hoa tuyệt đại.

"Vu tôn, ngài đến rồi." Hậu Thổ nhìn Triệu Thần tiến vào Địa Phủ, cười nói.

Nói rồi, Hậu Thổ không tự chủ được đánh giá Long Hi Nhi dưới thân Triệu Thần, và Tam Tiêu phía sau.

Trong lòng có chút xúc động.

"Bái kiến Hậu Thổ nương nương." Long Hi Nhi và Tam Tiêu vội vàng hành lễ, cung kính nói.

Bốn cô gái tuy mặt đầy hiếu kỳ, nhưng không dám nhìn thẳng vào Hậu Thổ, dù sao cũng là Thánh Nhân, đối với Kim Tiên nhỏ bé như họ quả là tồn tại không thể với tới.

"Vừa rồi Hậu Thổ nương nương dường như gọi sư tôn là… Vu tôn?" Long Hi Nhi và Tam Tiêu nhìn nhau, đều thấy sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Sư tôn/chủ nhân của họ rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Ngay cả Thánh Nhân Hậu Thổ cũng phải gọi một tiếng Vu tôn?

Dù sao Thánh Nhân cao cao tại thượng, chỉ có người khác gọi họ là tôn thôi.

Cảm nhận được sự căng thẳng của Long Hi Nhi và ba chị em Tam Tiêu, Hậu Thổ không khỏi nở một nụ cười: "Không cần căng thẳng." Lời nói truyền ra, liền có một luồng sức mạnh vô hình bao bọc bốn người, khiến họ tâm tình an ổn.

"Vu tôn, ba đệ tử của ngài tư chất không tệ, còn có một con Chân Long, có huyết mạch Long Vương, một khi trưởng thành, nhục thân không thua kém Vu tộc chúng ta." Hậu Thổ nhìn Tam Tiêu và Long Hi Nhi, khen ngợi.

Tuy Triệu Thần không nói, nhưng đối với Thánh Nhân, mọi chuyện chỉ cần nhìn là biết, không cần nhiều lời.

"Lần này ta cũng có việc gặp nàng, thuận tiện đưa chúng nó đến xem Địa Phủ Luân Hồi, mở rộng tầm mắt, đối với tu hành ngộ đạo có lợi." Triệu Thần gật đầu, tùy ý nói.

Sau đó ba chị em Tam Tiêu và Long Hi Nhi liền đi tham quan Địa Phủ, phát ra từng tiếng kinh thán.

Còn Triệu Thần và Hậu Thổ thì ở trong Hậu Thổ điện.

"Vu tôn, có chuyện gì mà thận trọng như vậy?

Chương 89

Nơi này hiện đã là nơi bản cung quản lý.

Trong Hậu Thổ điện, Thánh Nhân cũng không thể dò xét." Hậu Thổ nhìn Triệu Thần, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Triệu Thần gật đầu, sau đó lấy ra một hồn một phách của Hậu Thổ và Vu tộc bản nguyên hóa thành tiểu Hậu Thổ, cười nói: "Nàng có biết, ban đầu ta vì sao lại giữ lại một phần hồn phách và Tổ Vu bản nguyên của nàng không?" "Không biết." Sắc mặt Hậu Thổ ngưng trọng, hành sự của Triệu Thần khó mà đoán được, Thánh Nhân cũng không nhìn thấu.

"Dùng một phần hồn phách, Vu tộc bản nguyên, tái tạo Tổ Vu chi thân, bước ra khỏi Địa Phủ!" Triệu Thần nhìn tiểu Hậu Thổ trong tay, chậm rãi nói.

"Vu tôn, chuyện này ta đã thử qua.

Trước đây ta từng dùng hóa thân cố gắng bước ra khỏi Địa Phủ, nhưng cuối cùng đã thất bại." Hậu Thổ khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói.

"Hóa thân của nàng, là Thánh Nhân bản nguyên, không phải Hậu Thổ bản nguyên." Triệu Thần ánh mắt sâu thẳm, nhàn nhạt nói.

Bị Triệu Thần nói như vậy, Hậu Thổ đột nhiên trong lòng chấn động, như thể đã hiểu ra.

Khó trách Triệu Thần lại giữ lại một phần hồn phách bản nguyên của nàng trước khi hóa Luân Hồi.

Nghĩ đến đây, Hậu Thổ đột nhiên càng cảm thấy Triệu Thần sâu không lường được, chẳng lẽ hắn sớm đã biết nàng sẽ thân hóa Luân Hồi sao?

Triệu Thần lấy ra Đạo Tiên Hoa, một đạo thần quang đánh ra, luyện hóa Đạo Tiên Hoa, hóa thành xương cốt.

Sau đó ba giọt Bàn Cổ tinh huyết bay ra, dung nhập vào Đạo Tiên Hoa.

Bàn Cổ tinh huyết hóa thành huyết nhục, đánh vào Hậu Thổ bản nguyên, Thổ chi pháp tắc hóa thành mạch lạc.

Tiên quang mông lung bao phủ Tổ Vu chi thân đang được thai nghén, không nhìn thấy tình hình bên trong, nhưng có thể cảm nhận được khí tức thuộc về Tổ Vu.

Có một thân Tổ Vu, liền có thể đi ra ngoài Địa Phủ.

"Ý niệm của nàng tiến vào đi." Triệu Thần nhìn về phía Hậu Thổ, khẽ nói.

Hậu Thổ gật đầu, không chút do dự, nhục thân hóa thành tro bụi, chỉ còn lại hồn phách.

Nàng tiến vào trong tiên quang, dù sao đối với Thánh Nhân, nhục thân chẳng qua chỉ là một cái vỏ, chỉ cần nguyên thần bất diệt, có thể tùy thời diễn hóa ra nhục thân.

Nguyên thần của Hậu Thổ đã hóa Lục Đạo Luân Hồi, nhưng hồn phách của Hậu Thổ có thể tự do hành động.

Chỉ là nhục thân mà Hậu Thổ hiện tại diễn hóa ra, dính phải khí tức nguyên thần của nàng, không thể bước ra khỏi Địa Phủ.

Nhưng bây giờ có Tổ Vu chi thân, dùng bản nguyên của Hậu Thổ trước đây, một là trước khi thành Thánh, một là sau khi thành Thánh, khác biệt lại cực lớn.

Khi hồn phách của Hậu Thổ lại lần nữa dung hợp thành Tổ Vu chi thân, tiên quang dần dần tan đi, lộ ra dáng vẻ khuynh quốc khuynh

thành.

“Nhục thân này, khiến ta có cảm giác hợp với Đạo, vô cùng thích hợp!” Trong mắt Hậu Thổ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dù sao cũng là Tổ Vu chi thân dung hợp bản nguyên.

“Đi thôi, bước ra khỏi Địa Phủ.” Mặt Triệu Thần nở một nụ cười, cùng Hậu Thổ đi ra ngoài.

“Thật sự có thể sao?” Trong mắt Hậu Thổ lóe lên một tia mong đợi, trong lòng lại có chút thấp thỏm.

Từ khi thành Thánh đến nay, tâm cảnh của Hậu Thổ vẫn như giếng cổ không gợn sóng, nhưng bây giờ cuối cùng cũng có hy vọng bước ra khỏi Địa Phủ, ngược lại khiến trong lòng có chút kích động.

“Hậu Thổ nương nương muốn đi ra khỏi Địa Phủ sao?” “Không phải Đạo Tổ đã hạ pháp chỉ, lệnh cho bà không thể bước ra khỏi Địa Phủ sao?” Tam Tiêu và Long Hi Nhi cũng đi tới, ngơ ngác nhìn cảnh tượng này.

Hậu Thổ hít sâu một hơi, thử bước một bước ra khỏi Địa Phủ.

Chỉ thấy hàng rào vô hình đó một trận dao động, Hậu Thổ đã bước qua ranh giới giữa Địa Phủ và Hồng Hoang đại địa.

“Ta… ta thật sự ra ngoài rồi…” Hậu Thổ khó nén niềm vui trong lòng, nhìn về phía Triệu Thần, vui mừng nói.

“Rầm!” Nhưng trong khoảnh khắc Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ, trên bầu trời đột nhiên vang lên tiếng nổ lớn, một luồng thiên uy mênh mông quét sạch đại địa, khiến vô số người tâm thần run rẩy.

“Hửm?” Hậu Thổ đột nhiên cau mày, nhìn lên trời.

Năm xưa Hậu Thổ tạo Luân Hồi, Hồng Quân đạo nhân hạ pháp chỉ, Luân Hồi không ổn định không được tự ý rời đi, cả Hồng Hoang

đều biết chuyện này.

Nhưng bây giờ Hậu Thổ đã thành công đi ra khỏi Địa Phủ, lập tức khiến Hồng Quân kinh động.

"Ầm ầm ầm!" Cùng với việc Hậu Thổ bước ra khỏi Địa Phủ, chỉ thấy trên bầu trời vạn đạo hà quang bung tỏa, một cây cầu vàng bằng bạch ngọc xuất hiện.

Hồng Quân Đạo Tổ từ cây cầu vàng, một bước bước ra, vượt qua ức vạn thế giới, xuất hiện trước mặt Triệu Thần và Hậu Thổ.

"Luân Hồi mới tạo, Địa Phủ không ổn định, Hậu Thổ không thể tự ý rời khỏi Địa Phủ." Hồng Quân đạo nhân nhìn hai người, khẽ thở dài, chậm rãi nói.

"Đạo Tổ, Địa Phủ do ta tạo ra, bản cung đi ra khỏi Địa Phủ có ảnh hưởng hay không, bản cung tự biết." Hậu Thổ ánh mắt bình tĩnh nhìn Hồng Quân đạo nhân, nhàn nhạt nói.

Cái gọi là Luân Hồi mới tạo Địa Phủ không ổn định, chẳng qua chỉ là một lý do mà thôi.

Mục đích của Hồng Quân đạo nhân làm như vậy, chỉ là để hạn chế Hậu Thổ, không cho nàng xen vào chuyện của hai tộc Vu Yêu.

Dù sao, một vị Thánh Nhân xen vào, đủ để ảnh hưởng đến cả chiến cục.

Một Vu Yêu lượng kiếp, bảy vị Thánh Nhân đang tính toán, đột nhiên thêm một Hậu Thổ, hoàn toàn không thể lường trước được biến cố.

Vốn đã có một Triệu Thần đủ khiến Hồng Quân đau đầu rồi, bây giờ lại thêm một Hậu Thổ, thì còn gì nữa?

Tuy hiện tại Hậu Thổ dùng Tổ Vu chi thân, chỉ có thể phát huy ra

thực lực Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Nhưng hạn chế này đối với Thánh Nhân, hoàn toàn không có tác dụng.

Một khi Hậu Thổ nổi điên, không tiếc cái giá hủy đi nhục thân này, cũng có thể sử dụng sức mạnh của Thánh Nhân.

"Bất luận thế nào, ngươi không thể rời khỏi Địa Phủ." Hồng Quân đạo nhân khẽ lắc đầu, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Hậu Thổ.

"Ầm!" Một luồng sức mạnh Thánh Nhân mênh mông quét sạch tứ phương, thánh uy trấn áp trời đất hư không.

Hậu Thổ thần sắc bình tĩnh, thản nhiên đối mặt, đồng là Thánh Nhân, không hề sợ hãi.

Trong thân thể Chuẩn Thánh này, Hậu Thổ vẫn có thể câu thông với nguyên thần hóa Lục Đạo Luân Hồi trong Địa Phủ.

"Hồng Quân đạo hữu, định dùng vũ lực giải quyết sao?" Triệu Thần đột nhiên lên tiếng, trong mắt mang theo vẻ trêu tức.

Hồng Quân đạo nhân khẽ cau mày, Triệu Thần thật sự khiến ông đau đầu.

Một lúc lâu sau, ông thở dài một hơi.

Thánh Nhân động thủ không phải chuyện nhỏ, nếu không cẩn thận sẽ phá nát Hồng Hoang, hơn nữa Hậu Thổ có công đức trong người, lại chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi của vạn chúng sinh linh, không thể ra tay, cũng không dám ra tay.

"Đạo hữu, thế gian vạn vật, đều có định số, làm như vậy, dễ làm loạn định số." Hồng Quân sâu sắc nhìn Triệu Thần.

"Định số của trời, hay là định số do Hồng Quân đạo hữu sắp đặt?" Ánh mắt Triệu Thần lộ ra vẻ thâm ý, đánh giá Hồng Quân đạo nhân.

Hắn đã chắc chắn Hồng Quân không dám động thủ, nên rất thích nhìn bộ dạng ăn quả đắng của Hồng Quân, đường đường là Thánh Nhân mà lại đến mức này, suốt ngày phải đi dọn dẹp cho người khác, cũng không còn ai nữa rồi.

"Thật sự là sư tôn của chúng ta sao?" Long Hi Nhi và Tam Tiêu sớm đã ngây người, sư tôn của họ, dường như là một nhân vật ghê gớm.

Quan hệ với Thánh Nhân Hậu Thổ không tầm thường thì thôi, ngay cả sư phụ của Thánh Nhân là Hồng Quân Đạo Tổ gặp mặt, cũng phải gọi một tiếng đạo hữu.

"Sư tôn không phải là một Thánh Nhân ẩn mình, giả làm Thái La Kim Tiên du lịch đại địa chứ?" Vân Tiêu đột nhiên nhìn hai em gái bên cạnh, hỏi.

"Ta cảm thấy rất có khả năng." Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu im lặng gật đầu, khá tán đồng.

Chương 90

Bên cạnh, Long Hi Nhi xinh đẹp tuyệt trần vẻ mặt kiêu ngạo: "Chủ nhân quả nhiên vô địch!" Lúc này Hậu Thổ nhìn bộ dạng ăn quả đắng của Hồng Quân đạo nhân, không nhịn được có chút muốn cười.

"Haiz." Cuối cùng, Hồng Quân đạo nhân cũng nhượng bộ, khẽ lắc đầu, giọng điệu thương lượng nói: "Nếu Hậu Thổ đạo hữu nhất quyết muốn rời đi, cũng không phải là không được, nhưng bần đạo phải để lại một đạo cấm chế trên người đạo hữu, không được sử dụng sức mạnh của Thánh Nhân." "Tại sao nhất định phải hạ cấm chế?

Bản cung có thể lập lời thề, ngoài Địa Phủ, không dùng sức mạnh của Thánh Nhân!" Hậu Thổ khẽ cau mày, đối với cấm chế có chút chống đối.

Hồng Quân đạo nhân lại khẽ lắc đầu, nói: "Nếu Hậu Thổ đạo hữu tận mắt thấy các huynh đệ Tổ Vu của mình vẫn lạc, liệu có còn kiên trì được không?" "…" Nghe những lời này, Hậu Thổ không khỏi im lặng, nếu thật sự đến mức đó, dù phải chịu nghiệp lực vi phạm lời thề Thiên Đạo, hủy đi Tổ Vu chi thân này nàng cũng sẽ ngăn cản.

"Đây là giới hạn cuối cùng của bần đạo, ngoài ra Hậu Thổ đạo hữu vẫn cần phải để lại một luồng hồn phách trấn thủ Địa Phủ." Hồng Quân đạo nhân thần sắc kiên định, trầm giọng nói.

Hậu Thổ rời khỏi Địa Phủ ông có thể không ngăn cản, nhưng không thể để Hậu Thổ sử dụng sức mạnh của Thánh Nhân can nhiễu lượng kiếp.

"Đạo hữu, ý ngài thế nào?" Hồng Quân đạo nhân nhìn về phía Triệu Thần, khẽ nói.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia tinh quang, đang định gật đầu, thì nghe Hậu Thổ nói: "Được, ta đồng ý." Hậu Thổ cuối cùng lựa chọn đồng ý, đây là sự nhượng bộ lớn nhất mà Hồng Quân đạo nhân đã làm.

Thấy Hậu Thổ đồng ý, Hồng Quân đạo nhân gật đầu, trong tay xuất hiện một phù văn huyền ảo, chui vào trong cơ thể Hậu Thổ, hình thành cấm chế của Thánh Nhân, trừ khi Hậu Thổ trở về Địa Phủ, nếu không không thể sử dụng sức mạnh của Thánh Nhân.

Hậu Thổ cảm nhận được cấm chế trong cơ thể, không nói nhiều, ngón tay khẽ điểm, một luồng nguyên thần phân hóa ra, nhanh chóng ngưng tụ thành nhục thân.

Nhục thân này khác với hóa thân trấn thủ Địa Phủ của nàng, có một hồn phách của bản thể, có tư duy của riêng mình, giống như một trong Tam Thi.

"Ngô là Địa Phủ Mạnh Bà, trấn thủ Địa Phủ." Phân thân của Hậu Thổ khuynh thành tuyệt mỹ, tóc dài trắng như tuyết, thần sắc bình tĩnh, chậm rãi nói.

Nhìn Hậu Thổ ngưng tụ ra phân thân trấn thủ Địa Phủ xong, Hồng Quân đạo nhân gật đầu, trong lòng thầm thở dài.

Lại là Triệu Thần gây ra chuyện.

Vì Triệu Thần, vạn năm qua ông không biết đã giáng lâm Hồng Hoang bao nhiêu lần rồi.

"Sau này còn gặp lại." Hồng Quân đạo nhân để lại một câu như vậy, liền biến mất tại chỗ.

Đến đây, Hậu Thổ cũng thuận lợi thoát khỏi sự giam cầm của Địa Phủ.

Tuy không thể sử dụng sức mạnh của Thánh Nhân, nhưng công

đức nguyên thần vẫn là Thánh Nhân, vẫn cường hãn vô cùng.

Với sức mạnh mà Hậu Thổ hiện tại có thể bùng nổ, ít nhất cũng là Bán Thánh, Đông Hoàng Thái Nhất nếu không có Hỗn Độn Chung cũng phải nhận thua.

"Đa tạ Vu tôn, nếu không có Vu tôn, e rằng Hậu Thổ hiện tại vẫn còn ở trong Địa Phủ." Hậu Thổ nhìn về phía Triệu Thần, nở một nụ cười, khẽ nói.

"Không sao, ra ngoài là tốt rồi, dù sao trong Địa Phủ cũng khô khan nhàm chán như vậy." Triệu Thần nhàn nhạt cười, trong Địa Phủ mỗi ngày đối mặt đều là những du hồn vong linh, thật sự rất khô khan.

"Vu tôn, chúng ta cùng đến Vu tộc gặp huynh trưởng đi." Hậu Thổ mời Triệu Thần đến Vu tộc.

Dù sao thì từ lúc rời khỏi Vu tộc cho đến khi thành thánh rồi bước ra khỏi Địa Phủ, cũng đã mấy ngàn năm trôi qua, Hậu Thổ nương nương vô cùng nhớ nhung mọi người.

Nhưng Triệu Thần lại lắc đầu: "Thôi vậy, ta phải đến Bất Tử Hỏa Sơn một chuyến." Bất Tử Hỏa Sơn nổi danh nhất với Nam Minh Ly Hỏa, lúc trước Triệu Thần chỉ hấp thu lớp Nam Minh Ly Hỏa ở vòng ngoài cùng chứ chưa hề lấy đi hỏa diễm bản nguyên bên trong.

Đây là một thiếu sót không nhỏ đối với Triệu Thần, ba loại hỏa diễm không thể tổ hợp thành hỏa diễm mạnh nhất, vì vậy hắn phải đi một chuyến nữa để mượn bản nguyên hỏa diễm của Nam Minh Ly Hỏa mà tu luyện.

"Vậy sao, Hậu Thổ xin kính chờ Vu Tôn quay về." Hậu Thổ nở một nụ cười phong hoa tuyệt đại.

Triệu Thần gật đầu, hiện tại hắn không còn sợ Chu Tước, thần thú trấn giữ bên trong Bất Tử Hỏa Sơn nữa.

Hắn quay đầu nói: "Trước tiên hãy trở về bộ lạc Nhân tộc, để Khổng Tuyên đưa các ngươi tiến vào Nhân Đạo Giới tu luyện." Tu luyện một ngày trong Nhân Đạo Giới tương đương với tu luyện một trăm ngày ở bên ngoài, bên trong lại có các loại pháp tắc mà Triệu Thần ban cho, kể cả Hỗn Độn pháp tắc, đối với tứ nữ đều là cơ duyên không nhỏ.

Dặn dò xong mọi việc, hắn gửi vị trí bộ lạc Nhân tộc vào trong đầu Long Hi Nhi và Tam Tiêu, rồi từ biệt Hậu Thổ, một mình Triệu Thần lên đường đến Bất Tử Hỏa Sơn.

Bất Tử Hỏa Sơn ngày nay, tuy là lãnh địa của Chân Phượng nhất tộc, nhưng Chân Phượng nhất tộc đã không còn như xưa, giống như Chân Long nhất tộc, chỉ có thể co cụm một phương.

Triệu Thần không kinh động Chân Phượng nhất tộc, trực tiếp đi vào vòng ngoài của Bất Tử Hỏa Sơn.

Vừa bước vào, một luồng khí tức nóng bỏng đã ập vào mặt, Triệu Thần sáng mắt lên, Nam Minh Ly Hỏa quả không hổ là một trong những hỏa diễm mạnh nhất Hồng Hoang.

Không chút do dự, hắn bay thẳng về phía trung tâm.

Giữa biển lửa Nam Minh ngút trời, vì muốn tôi luyện thân thể, nên Triệu Thần không hề dựng lên lớp phòng ngự nào.

Nhưng một thân y phục sao có thể chịu đựng được ngọn lửa mạnh nhất Hồng Hoang?

Chưa đầy một giây đã hóa thành tro bụi.

Nhìn bộ dạng "trần như nhộng", Triệu Thần nhíu mày, trông có phần không được nhã nhặn cho lắm, đừng quên sâu bên trong còn có một vị Chu Tước.

Tuy không biết Chu Tước hiện có ở đó hay không, Triệu Thần dứt

khoát giải trừ hình người, biến trở về bản thể.

Một quả cây vừa bay vào trong vừa thôn phệ hỏa diễm.

Nơi trung tâm nhất, là chốn không người lui tới, bốn phía một màu trắng xóa, nhiệt độ đã đạt đến cực hạn, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng sẽ bị thiêu thành tro bụi.

Kể cả Chuẩn Thánh, nếu không có Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự bảo hộ, cũng sẽ bị thương.

Triệu Thần há miệng nuốt lấy hỏa diễm, bình tâm tĩnh khí, sau đó tôi luyện Thần Thai mạnh nhất.

Nhưng đúng lúc này.

"Tiểu tặc, cuối cùng cũng để ta tìm thấy ngươi, còn dám tới đây!" Bỗng một giọng nói trong trẻo dễ nghe, thanh tao như lan trong cốc vắng truyền đến.

Ngay sau đó là một tiếng phượng hót vang trời.

"!?" Không đợi Triệu Thần kịp phản ứng, hắn đã bị hút vào một vòng xoáy hỏa diễm.

Sau đó, từ vòng xoáy bay ra một con Chu Tước lộng lẫy, hóa thành một mỹ nữ cao quý.

Đúng vậy, chính là Chu Tước.

Nguyên lai, ngay khi Triệu Thần tiến vào Bất Tử Hỏa Sơn, Chu Tước đã phát hiện ra hắn.

Nhưng nàng không hành động thiếu suy nghĩ, mà ôm cây đợi thỏ, sau khi phát hiện nguyên hình của Triệu Thần là một gốc Tiên Thiên Linh Căn, nàng đã chớp thời cơ nuốt chửng hắn vào bụng.

Lúc này, Chu Tước dùng bàn tay ngọc ngà xoa xoa bụng nhỏ phẳng lì, nói: "Ha ha, một gốc Tiên Thiên Linh Căn chưa tu luyện ra

linh thức, đợi Bản cung luyện hóa, tu vi nhất định sẽ đại thành, không chừng có thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ." Nói xong, Chu Tước đứng sừng sững giữa biển lửa, niệm động pháp quyết, toàn lực luyện hóa Triệu Thần.

Dưới ánh lửa bập bùng, Chu Tước mang một vẻ đẹp không hề thua kém Hậu Thổ, nhưng khác với vẻ dịu dàng thoát tục của Hậu Thổ, Chu Tước lại toát lên một khí chất cao quý, ngự trên vạn người.

Lúc này, tại một nơi mềm mại, Triệu Thần ngơ ngác, mình bị ăn rồi sao?

Một đại lão Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ đường đường lại bị người ta ăn mất?

Ngay lập tức, Triệu Thần hóa thành hình người, tung một quyền đấm thẳng vào vách dạ dày của Chu Tước, có thể nghe thấy nhịp tim của Chu Tước đập nhanh hơn hẳn.

Lúc này, Chu Tước đang một lòng một dạ luyện hóa, đột nhiên cảm thấy bụng dưới đau nhói.

"A!" Nàng hét lên một tiếng thảm thiết, hai tay ôm bụng nhỏ ngã nhào vào trong biển lửa.

"Dám ăn ta?

Ngươi phải trả giá đắt!" Triệu Thần lại tung thêm một quyền nữa, đấm thẳng vào vách dạ dày của Chu Tước, toàn bộ vách dạ dày mềm mại bị đấm lõm vào, dạ dày Chu Tước run lên, Triệu Thần rút quyền ra, chỗ bị đánh lập tức sưng đỏ.

Nghe thấy tiếng hét thảm, Triệu Thần nhắm vào chỗ sưng đỏ đó lại đấm thêm một quyền, trực tiếp đánh cho vách dạ dày mỏng manh của Chu Tước xoắn lại thành hình xoắn ốc.

Bên ngoài, Chu Tước trong hình dạng thiếu nữ hét lên liên hồi, lăn

lộn trong biển lửa.

“Sao vậy?

Chương 91

Sao Bản cung lại cảm thấy bụng đau quặn thắt, a!!" Chu Tước đau đớn giãy giụa, trên gương mặt nghiêng nước nghiêng thành đẫm mồ hôi.

Trong bụng Chu Tước, Triệu Thần lạnh lùng lên tiếng: "Ăn Bản tọa, ngươi phải trả giá đắt!" Nói xong, lại một quyền nữa, đấm vào chỗ sưng đỏ nhất trên vách dạ dày của Chu Tước.

Lại một tiếng hét thảm vang lên, những vách dạ dày mềm mại xung quanh đều sợ hãi run rẩy.

Chỗ bị đánh sưng đỏ thậm chí còn rỉ máu.

"Máu của Chu Tước?" Đây chính là bảo dược tốt nhất, Triệu Thần không do dự, há miệng cắn mạnh vào đó, xé toạc thịt của Chu Tước.

"!?" Bên ngoài Chu Tước nghe thấy câu nói đó, sắc mặt thoáng chốc trắng bệch, lúc này mồ hôi tuôn như tắm, gốc Tiên Thiên Linh Căn kia không những không bị luyện hóa mà còn đang làm loạn trong bụng nàng.

Lúc này Triệu Thần trực tiếp cắn một miếng vào vách dạ dày của Chu Tước, xé xuống một mảng thịt lớn.

"A!!!" Chu Tước đau đến mức lăn lộn trên đất: "Ra ngoài!

Mau ra ngoài cho ta!!" Triệu Thần trong bụng nàng cười lạnh: "Ngươi không biết mời thần thì dễ, tiễn thần mới khó sao?

Cũng không xem tu vi của Bản tọa là gì đã nuốt bừa, bây giờ thì muộn rồi!" "!!" Sắc mặt Chu Tước trắng bệch, lúc này mới cảm nhận được, Triệu Thần bên trong có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Lần này Chu Tước sợ thật rồi: "Ra đi, mau ra đi!!" "Ra ngoài?" Triệu Thần cười lạnh: "Trừ phi ngươi đồng ý làm tọa kỵ cho ta, ta mới ra ngoài!" Chân Long thì hắn đã cưỡi rồi, nhưng Chu Tước cảnh giới Chuẩn Thánh thì Triệu Thần chưa từng ngồi.

Thu một vị đại lão Chuẩn Thánh làm tọa kỵ không thơm sao?

Chu Tước vô cùng cao quý, quả là oai phong.

Giữa hai người đã có nhân quả này.

Triệu Thần quyết định, chỉ cần nàng không đồng ý, hắn sẽ không ra.

"Ăn thịt sống quả là không quen, nướng lên thì hơn." Nói xong, hắn trực tiếp tung ra một luồng Thái Dương Chân Diễm, một luồng Nhân Đạo Chi Diễm, nướng ngay tại chỗ bị thương đang chảy máu của Chu Tước.

Chu Tước hét lên thảm thiết, nhưng trong tai Triệu Thần lại như bản nhạc êm dịu nhất.

Triệu Thần xé một miếng thịt đã nướng chín: "Thế nào, có thần phục không?" "Không phục!" Chu Tước nghiến răng bạc, gương mặt tuyệt mỹ đầy vẻ bất khuất.

"Không phục?

Không phục thì tốt, ta đang chán ở đây rồi, đi dạo chỗ khác xem sao." Nói xong, Triệu Thần hóa thành một luồng sáng, đâm thẳng vào vách dạ dày mềm mại của Chu Tước, tạo ra một lỗ thủng lớn đầy máu.

"Phụt!" Chu Tước phun ra một ngụm máu tươi, dưới cơn đau kịch liệt, vẻ mặt kinh hãi.

"Hù, cuối cùng cũng ra được rồi." Triệu Thần xuyên qua vách dạ

dày của Chu Tước, nhìn vào tình hình bên trong cơ thể nàng.

Phải nói rằng bên trong Chu Tước rất đẹp, lại ấm áp, mềm mại tinh khiết, trong suốt, tỏa ra hương thơm thoang thoảng và ánh sáng dịu nhẹ, Triệu Thần thật sự không muốn ra ngoài.

"...

Ngươi định làm gì?" Sắc mặt Chu Tước trắng bệch, sợ hãi nói.

"Làm gì à?" Triệu Thần mỉm cười, trực tiếp dẫm một chân lên đoạn ruột mềm mại như ngọc của Chu Tước, sau đó thắt ruột nàng thành một cái nơ bướm thật to.

"A!!" Chu Tước chỉ cảm thấy trong bụng đau quặn thắt, hét lên không ngớt.

Nàng định tự bạo thân thể, nhưng Triệu Thần đã cấm cố tu vi của nàng.

Dù sao Chuẩn Thánh cũng không chết được, lại bất tử bất diệt, thoát khỏi luân hồi, vậy thì Triệu Thần sao không đại náo một phen cho đã.

Triệu Thần lại bay đến dưới tim Chu Tước, chân đạp lên lá phổi của nàng, gọi ra một luồng Thái Dương Chân Diễm, đặt dưới tim Chu Tước, định nướng tim của nàng.

Không lâu sau, tiếng "xèo xèo" vang lên.

Chu Tước sống không bằng chết, mồ hôi tuôn như tắm, đau đớn vô cùng, bị đặt tim lên núi lửa mà nướng, còn khó chịu hơn cả bị giết.

Nhưng Chu Tước lại không thể tự bạo, vì tu vi đã bị Triệu Thần cấm cố.

Tuy nàng có thể hấp thu hỏa diễm, nhưng đó là vì nàng bẩm sinh tương hợp với Nam Minh Ly Hỏa, còn Triệu Thần lại dùng Thái

Dương Chân Diễm.

Sau đó Triệu Thần lần lượt hành hạ gan, lá lách, phổi, thận của Chu Tước, rồi một chân đạp lên tử cung của nàng.

“Thế nào?

Thần phục hay không?” Triệu Thần lại hỏi một câu.

“Ta thần phục!

Ta thần phục!” Chu Tước sợ rồi, thật sự sợ rồi, cuối cùng nức nở khóc lên.

“Ặc…” Thôi được rồi, Triệu Thần có chút áy náy, hình như đã làm một cô gái khóc, nhưng là do Chu Tước chủ động nuốt hắn, phải gánh chịu nhân quả này.

May mà Triệu Thần không phải sinh linh hiền lành gì, nếu không đã bị Chu Tước luyện hóa từ lâu rồi.

“Nếu đã như vậy, vậy ngươi hãy tách ra một phần nguyên thần, biết phải làm gì rồi chứ?” Khống chế nguyên thần cũng đồng nghĩa với việc khống chế mọi thứ của Chu Tước, Triệu Thần chỉ cần một ý niệm là Chu Tước sẽ hình thần câu diệt.

Lúc này Chu Tước thật sự sợ hãi, nghe lời Triệu Thần, không chút do dự, lập tức tách ra một phần nguyên thần đưa ra khỏi cơ thể.

Tiếp nhận nguyên thần của Chu Tước, Triệu Thần ánh mắt lóe lên, thu lại ngọn lửa đang nướng tim nàng, đồng thời giải trừ cấm cố cho nàng.

Vừa khôi phục pháp lực, Chu Tước lập tức bắt đầu chữa trị vết thương trong cơ thể, trong nháy mắt, nội tạng lại trở nên tinh khiết trong suốt, hoàn mỹ như ban đầu, mọi thứ đều được chữa lành.

“...

Có thể ra ngoài được chưa?" Chu Tước mím môi, run rẩy hỏi.

"Không được." Triệu Thần lắc đầu: "Bản tọa muốn tu luyện trong cơ thể ngươi một thời gian, ngươi cứ tiếp tục thôn phệ hỏa diễm đi, đợi thời cơ chín muồi Bản tọa sẽ ra ngoài." Triệu Thần phát hiện, Nam Minh Ly Hỏa trong cơ thể Chu Tước còn tinh khiết hơn, tinh hoa mà Chu Tước tích lũy hàng tỷ năm có tác dụng lớn hơn đối với hắn.

Không chỉ có thể ngưng luyện Thần Thai, mà còn có thể tôi luyện thể phách hiện tại của hắn!

Có thể nói Nam Minh Ly Hỏa bây giờ chính là tinh hoa của Nam Minh Ly Hỏa, thứ mà Chu Tước ngưng luyện hàng tỷ năm không phải là chuyện đùa.

Chỉ là Chu Tước hiện đã thành Chuẩn Thánh, tinh hoa Nam Minh Ly Hỏa đối với nàng tác dụng không lớn, nhưng đối với nhục thân và Thần Thai mạnh nhất của Triệu Thần lại có tác dụng vô cùng lớn.

Vì vậy Triệu Thần muốn hấp thu những ngọn lửa này một cách thỏa thích, để tôi luyện nhục thân và Thần Thai mạnh nhất của mình.

"…" Chu Tước gật đầu, gương mặt xinh đẹp trắng bệch tiếp tục thôn phệ hỏa diễm.

Nguyên thần đang nằm trong tay Triệu Thần, nàng không thể từ chối, Chu Tước cũng sợ Triệu Thần lại đại náo bên trong.

Sau đó, Triệu Thần ngồi xếp bằng trên tim của Chu Tước, bắt đầu vừa thôn phệ Nam Minh Ly Hỏa của nàng, vừa bắt đầu tu luyện.

Hai mắt hắn nhắm nghiền, sắc mặt tĩnh lặng như giếng cổ không gợn sóng, tựa như một pho tượng đá, mặc cho Nam Minh Ly Hỏa cuồng bạo nóng rực xâm chiếm, cũng không thể làm hắn tổn hại dù chỉ một phân, thậm chí một sợi tóc cũng không bị tổn thương.

Dù sao, Triệu Thần năm xưa cũng từng luyện thể trong Thái

Dương Chân Hỏa mạnh mẽ không kém, đột phá cảnh giới linh bảo!

Một sợi tóc trông có vẻ nhỏ bé, nhưng lại có uy lực chém sao trời, phá sông biển.

"Ầm ầm ầm" Pháp lực mênh mông trong cơ thể Triệu Thần vận chuyển theo một lộ tuyến kỳ dị huyền ảo, như sông lớn cuồn cuộn, chảy xiết không ngừng, phát ra từng trận âm vang.

Như rồng ngâm, tựa hổ gầm, chấn động đến ù tai!

Trong lúc vận chuyển pháp lực, bề mặt cơ thể hắn sinh ra một lực hút trông có vẻ yếu ớt, nhưng lại vô cùng vô tận, tựa như một hố đen hình người.

Cảm giác ấy giống như tất cả tế bào trên người Triệu Thần đều đang hít thở thật sâu, nuốt chửng Nam Minh Ly Hỏa xung quanh.

Chương 92

Tuy chỉ nuốt vào một chút xíu, nhưng tế bào trên người Triệu Thần nhiều vô kể, cộng lại cũng không phải là con số nhỏ.

Từng tia Nam Minh Ly Hỏa đều dung nhập vào pháp lực đang vận chuyển trong cơ thể Triệu Thần, khiến pháp lực của hắn cũng trở nên nóng rực, xao động, giống như dòng sông đang cuồn cuộn chảy xiết bị đun sôi.

Toàn thân kinh mạch đều đang chịu sự thiêu đốt từ bên trong của Nam Minh Ly Hỏa, dường như muốn thiêu đứt kinh mạch của Triệu Thần.

Nhưng, Triệu Thần vẫn ngồi yên bất động, mặc cho Nam Minh Ly Hỏa có hung hãn đến đâu, cũng không ảnh hưởng đến hắn chút nào.

"Lại thuận lợi như vậy?" Chu Tước bên ngoài ánh mắt đầy kinh ngạc.

Nàng vốn tưởng Triệu Thần sẽ phải chịu một phen khổ sở, phải biết rằng tinh hoa Nam Minh Ly Hỏa trong cơ thể nàng vượt xa bên ngoài, nhưng không ngờ khả năng chịu đựng Nam Minh Ly Hỏa của Triệu Thần lại vượt xa sức tưởng tượng của nàng.

Nếu không phải chính nàng đang tu hành ở đây, nàng cũng không nhịn được mà nghi ngờ, trong cơ thể mình là Nam Minh Ly Hỏa giả!

Đương nhiên, nàng biết rõ, không phải Nam Minh Ly Hỏa quá yếu, mà là nhục thân của Triệu Thần quá mạnh.

"Độ mạnh nhục thân của hắn, quả thật có chút… biến thái!" Chu Tước nghĩ nửa ngày, chỉ có thể dùng hai chữ "biến thái" để hình dung độ mạnh nhục thân của Triệu Thần.

Nàng có thể tu hành trong Bất Tử Hỏa Sơn, tuy cũng dựa vào độ mạnh nhục thân, nhưng phần nhiều là dựa vào sự tương hợp với Nam Minh Ly Hỏa.

Nói trắng ra là, Nam Minh Ly Hỏa sẽ không tấn công làm tổn thương Chu Tước.

Còn Triệu Thần hiện tại, thật sự hoàn toàn dựa vào độ mạnh nhục thân để chống lại sự thiêu đốt của Nam Minh Ly Hỏa!

Thật sự quá lợi hại!

Thế là, trong đầu Chu Tước không khỏi hiện lên một cảnh tượng, nhục thân của Triệu Thần mạnh mẽ như vậy, nếu hắn muốn làm loạn trong cơ thể mình, đó sẽ là cảnh tượng như thế nào.

"Phì, Bản cung đang nghĩ gì vậy?" Trên khuôn mặt trắng nõn của Chu Tước lộ ra một vệt ửng hồng, nàng thầm nhổ một tiếng trong miệng, lập tức vứt bỏ những ý nghĩ lung tung ra khỏi đầu, đôi mắt đẹp tiếp tục nhìn Triệu Thần tu luyện.

Lúc này, cơ thể Triệu Thần như trong suốt, có thể thấy rõ từng "sợi chỉ vàng" mỏng như sợi tóc đang lưu chuyển trong tứ chi bách hài.

Những "sợi chỉ vàng" đó chính là từng luồng Nam Minh Ly Hỏa!

Theo sự vận chuyển công pháp của Triệu Thần, những "sợi chỉ vàng" đó ngày càng trở nên lớn mạnh.

Từ dày bằng một sợi tóc, đến mười sợi tóc, rồi đến trăm sợi tóc.

Những luồng Nam Minh Ly Hỏa này không ngừng thiêu đốt cơ thể Triệu Thần, tuy không thể làm tổn hại thân thể hắn, nhưng lại khiến Triệu Thần trở nên đỏ rực, dường như có thể tan chảy bất cứ lúc nào.

Ngay cả mái tóc đen của Triệu Thần cũng ẩn hiện sắc đỏ rực.

Trên mặt Triệu Thần vẫn không chút biểu cảm, vẫn như một pho tượng đá.

Đột nhiên, đôi mắt đang nhắm nghiền của hắn bỗng nhiên mở ra, trong miệng hét lớn một tiếng: "Ngưng lại cho Bản tọa!" Trong chốc lát, những luồng Nam Minh Ly Hỏa đang du tẩu trong tứ chi bách hài theo lộ tuyến vô cùng huyền ảo phức tạp, giống như nhận được lệnh triệu tập, như trăm sông đổ về biển, ào ạt chảy về khí hải của Triệu Thần.

"Xích" Trong mệnh môn khí hải của Triệu Thần, Thái Dương Chi Hỏa, Nhân Đạo Chi Hỏa, tinh hoa Nam Minh Ly Hỏa, ba ngọn lửa hợp thành một, một ngọn lửa nhỏ bằng ngón tay út bỗng nhiên bùng lên.

Tựa như vầng trăng sáng trong đêm đen, ngọn lửa nhỏ này chiếu sáng cả khí hải của Triệu Thần.

"Bản Mệnh Chân Diễm!" Bên ngoài, Chu Tước chú thị vào trong cơ thể, đôi mắt đẹp lộ ra vẻ kinh ngạc.

Không còn nghi ngờ gì nữa, ngọn lửa nhỏ đó chính là Bản Mệnh Chân Hỏa mà Triệu Thần ngưng tụ ra.

"Chỉ xét về uy lực của hỏa diễm, không hề thua kém Bản Mệnh Chân Hỏa của Bản cung năm đó!" Trong đôi mắt đẹp của Chu Tước kinh ngạc liên hồi, Triệu Thần trực tiếp hấp thu Nam Minh Ly Hỏa chí cường làm Bản Mệnh Chân Hỏa, uy lực của Chân Hỏa mạnh mẽ đến mức không cần phải nghi ngờ.

Nếu Triệu Thần cũng là Chu Tước như nàng, tuyệt đối sẽ là Chu Tước mạnh nhất giữa thiên địa, ngay cả nàng cũng không thể sánh bằng.

Nhưng nàng không biết, hỏa diễm của Triệu Thần không chỉ có Nam Minh Ly Hỏa, mà là sự kết hợp của Thái Dương Chân Diễm và

Nhân Đạo Chân Diễm, uy lực vượt xa sức tưởng tượng của Chu Tước.

Điều này càng khiến nàng nhận thức rõ hơn về sự cường đại của Triệu Thần.

"Nhưng, đạo Chân Hỏa này hiện còn hơi yếu, cần phải tiếp tục ngưng luyện." Chu Tước không dám làm phiền Triệu Thần, vừa khôi phục thương thế, vừa yên lặng nhìn Triệu Thần ngưng luyện Bản Mệnh Chân Hỏa.

Ngọn lửa nhỏ vừa rồi tuy mạnh mẽ, nhưng lại như ngọn nến tàn trong gió lạnh, lúc tỏ lúc mờ, dường như có thể tắt bất cứ lúc nào, không ổn định.

Tiếp theo, Triệu Thần cần phải dùng công phu mài sắt nên kim, hấp thu nhiều hơn Nam Minh Ly Hỏa trong cơ thể Chu Tước, tiếp tục làm lớn mạnh đạo Bản Mệnh Chân Hỏa này.

Mãi cho đến khi Bản Mệnh Chân Hỏa lớn bằng nắm tay, như mặt trời cổ xưa, lơ lửng trong khí hải của Triệu Thần.

"Đến lúc đó, Bản tọa không cần cố ý luyện thể, độ mạnh nhục thân cũng sẽ không ngừng tăng lên." Trong mắt Triệu Thần tinh quang lóe lên, Bản Mệnh Chân Hỏa không chỉ có thể dùng để luyện đan luyện khí, mà còn có thể tôi luyện nhục thân mọi lúc mọi nơi.

Cứ như vậy về lâu dài, nhục thân của hắn sẽ đạt đến mức độ cực kỳ đáng sợ.

Không chừng, có thể vượt qua Bàn Cổ đại thần, dùng sức mạnh nhục thân để cưỡng ép chứng đạo.

Không cần phải phá vỡ gông cùm Đại Đạo như Bàn Cổ đại thần, chỉ cần có thể phá vỡ gông cùm Thiên Đạo trước là đủ!

"Hơn nữa, trong cơ thể Bản tọa đã có Thần Thai mạnh nhất, đến

lúc đó Hỗn Độn chứng đạo, Dĩ Lực chứng đạo, xem xem ai lợi hại hơn." Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng hơi nhếch lên.

Hắn định sau này rảnh rỗi sẽ vào trong Chu Tước tu luyện, quả thực là một bảo địa tu luyện.

May mà Chu Tước bên ngoài không biết ý nghĩ của Triệu Thần, nếu không chắc chắn sẽ tức đến hộc máu.

Hiện tại nàng cầu trời cầu đất mong Triệu Thần ra ngoài, mà Triệu Thần lại hay rồi, định thường xuyên vào đây.

Phải biết, tuy tinh hoa Nam Minh Ly Hỏa không ảnh hưởng đến tu vi của Chu Tước, nhưng lại có ám ảnh tâm lý.

Có thể đừng hại người như vậy không!

"Việc này tạm thời không vội, trước tiên tiếp tục ngưng luyện Bản Mệnh Chân Hỏa!" Triệu Thần thu lại suy nghĩ, tập trung toàn bộ tâm thần ngưng luyện làm lớn mạnh Bản Mệnh Chân Hỏa.

Trong chốc lát, cả người như rơi vào tịch lặng, không có hơi thở, không có nhịp tim, chỉ có từng luồng Nam Minh Ly Hỏa du tẩu trong tứ chi bách hài, không ngừng dung nhập vào ngọn Bản Mệnh Chân Hỏa trong khí hải.

Thời gian trôi nhanh, ngàn năm thoáng qua, Bản Mệnh Chân Hỏa trong khí hải của Triệu Thần đã lớn bằng nắm tay trẻ con.

Đồng thời Thần Thai trong cơ thể cũng thần quang rực rỡ.

"Đã đến cực hạn rồi sao?" Tâm thần Triệu Thần cuối cùng cũng có dao động, lúc này, dù hấp thu Nam Minh Ly Hỏa thế nào đi nữa, Bản Mệnh Chân Hỏa cũng không có sự tăng trưởng rõ rệt, dường như đã đạt đến cực hạn.

"Không, vẫn còn không gian phát triển." Triệu Thần không kết

thúc ở đây, hắn ngừng hấp thu Nam Minh Ly Hỏa, tiến hành nén mạnh Bản Mệnh Chân Hỏa, nén cho đến khi chỉ còn bằng đầu ngón tay út.

Màu sắc của Bản Mệnh Chân Hỏa lập tức đậm hơn, từ màu đỏ rực ban đầu dần biến thành màu vàng kim, trong màu vàng lại mang theo một chút màu trắng.

Rõ ràng, đây là Bản Mệnh Chân Hỏa cao cấp hơn!

Sau khi nén đến cực hạn, Triệu Thần lại tiếp tục hấp thu Nam Minh Ly Hỏa xung quanh cơ thể như đói khát, để "nuôi dưỡng" Bản Mệnh Chân Hỏa trong cơ thể.

Chu Tước bên ngoài sắc mặt trắng bệch, lần này, tốc độ hấp thu Nam Minh Ly Hỏa của Triệu Thần rõ ràng đã nhanh hơn mấy chục lần, thậm chí là cả trăm lần!

Chính xác hơn, phải là tốc độ hấp thu Nam Minh Ly Hỏa của Bản Mệnh Chân Hỏa đã nhanh hơn mấy chục lần, thậm chí là cả trăm lần.

So với trước khi bị nén, Bản Mệnh Chân Hỏa hiện tại cần lượng lớn gấp mấy chục thậm chí cả trăm lần mới có thể lớn mạnh đến cùng một mức độ.

Trong chốc lát, Nam Minh Ly Hỏa xung quanh Triệu Thần đều xao động, hình thành một vòng xoáy hỏa diễm khổng lồ, bao bọc Triệu Thần ở trung tâm, điên cuồng trào vào cơ thể hắn.

Điều này buộc Chu Tước phải tăng tốc hấp thu hỏa diễm bên ngoài, nếu không sợ bị Triệu Thần hút cạn.

Theo lượng lớn Nam Minh Ly Hỏa bị hấp thu, Bản Mệnh Chân Hỏa bị Triệu Thần nén lại một lần nữa tăng trưởng nhanh chóng, từ bằng đầu ngón tay út vù vù lớn lên bằng nắm tay trẻ con, dường như lại đạt đến cực hạn.

Sau đó, Triệu Thần lại tiến hành nén một lần nữa, nén còn bằng đầu ngón tay út.

Màu sắc của Bản Mệnh Chân Hỏa lại đậm hơn, hoàn toàn biến thành màu vàng kim, và màu trắng vàng đã chiếm gần một nửa.

Chương 93

Tiếp theo, tốc độ hấp thu Nam Minh Ly Hỏa của Triệu Thần cũng tăng vọt một lần nữa.

Không, không phải là hấp thu nữa, mẹ nó đây là đang thôn phệ!

Gần nửa Nam Minh Ly Hỏa của Bất Tử Hỏa Sơn đều dồn dập, bị lực hút mạnh mẽ phát ra từ Triệu Thần trong cơ thể Chu Tước thôn phệ, để "nuôi dưỡng" Bản Mệnh Chân Hỏa.

Đừng nói là người trong cuộc, ngay cả Chu Tước cũng nhìn đến ngây người!

Chu Tước hiển nhiên không ngờ phương thức tu luyện của Triệu Thần lại hung tàn và mãnh liệt đến vậy!

Không chỉ ngưng luyện ra Bản Mệnh Chân Hỏa mới thôi, mà còn tôi luyện Bản Mệnh Chân Hỏa đến cực hạn!

Độ mạnh Bản Mệnh Chân Hỏa hiện tại của Triệu Thần còn mạnh hơn cả thời kỳ toàn thịnh của Chuẩn Thánh năm đó.

Có cần phải… biến thái như vậy không!

"Đúng là một yêu nghiệt!" Chu Tước trong lòng bị đả kích nặng nề, nhìn thấy biểu hiện biến thái của Triệu Thần hôm nay, đột nhiên cảm thấy, có lẽ mình là một con Chu Tước giả.

Thực lực của Triệu Thần mạnh hơn nàng thì thôi, ngay cả Nam Minh Ly Hỏa mà Chu Tước tiên thiên giỏi nhất cũng chơi giỏi hơn nàng!

Có thể đừng biến thái yêu nghiệt hơn nữa được không!

Thiên Đạo Hồng Hoang dường như đã nghe thấy tiếng lòng của

Chu Tước, cuối cùng để Triệu Thần ngừng lại việc tu luyện hung tàn.

"Xem ra, độ mạnh nhục thân của Bản tọa vẫn còn yếu, nếu không, không chừng có thể một hơi tu luyện Bản Mệnh Chân Hỏa đến cảnh giới cao nhất!" Triệu Thần mở mắt ra, trong ánh mắt lộ ra một tia tiếc nuối.

Sở dĩ hắn có thể tùy tiện nâng cao uy lực của Bản Mệnh Chân Hỏa là vì nhục thân đủ mạnh mẽ, có thể chịu đựng được sự thiêu đốt của Bản Mệnh Chân Hỏa.

Nếu không, uy lực của Bản Mệnh Chân Hỏa được nâng cao, nhục thân của hắn cũng sẽ bị Bản Mệnh Chân Hỏa thiêu hủy.

Đó chính là trong truyền thuyết, chơi với lửa có ngày chết cháy!

Nhưng, sau khi tôi luyện màu sắc của Bản Mệnh Chân Hỏa thành màu trắng vàng, nhục thân của hắn cũng đã đạt đến cực hạn chịu đựng.

Nếu tiếp tục cưỡng ép nâng cao, có thể sẽ hóa thành tro bụi.

Vì vậy, Triệu Thần biết điểm dừng.

Chu Tước trợn trắng mắt, khá cạn lời với những gì Triệu Thần nói, tu luyện Bản Mệnh Chân Hỏa đến cực hạn, cũng chỉ có Triệu Thần mới dám nghĩ.

Nếu thật sự có thể như vậy, Triệu Thần có thể dựa vào Bản Mệnh Chân Hỏa để đối kháng với Thánh Nhân.

"Bây giờ là lúc rồi, vừa hay tế luyện tòa Phân Bảo Nham kia." Triệu Thần biết nơi này không thể ở lâu, dứt khoát triệu Phân Bảo Nham từ không gian Hồng Mông ra, thúc giục Nam Minh Ly Hỏa trong cơ thể Chu Tước và Bản Mệnh Chân Hỏa để tôi luyện nó.

"Luyện bảo bối bên trong ta?" Chu Tước ngơ ngác, dở khóc dở

cười, có ai chơi khăm người như vậy không chứ!

"Chất liệu của Phân Bảo Nham tuyệt đối là đỉnh cao!" Triệu Thần tự thấy Bản Mệnh Chân Hỏa của mình đã đủ mạnh mẽ, có thể thiêu cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ thành tro bụi trong nháy mắt.

Nhưng dù vậy, tiến độ tôi luyện Phân Bảo Nham vẫn rất chậm.

Nhưng, chậm mới tốt chứ!

Nếu trong vài phút đã tôi luyện xong Phân Bảo Nham, chẳng phải điều đó chứng tỏ Phân Bảo Nham quá kém cỏi, cần nó để làm gì?!

"Xem ra mắt nhìn của ta quả không tồi, món Phân Bảo Nham này quả là dược liệu luyện khí hiếm có." Triệu Thần lên tiếng tán thưởng.

Nếu không có huệ nhãn biết ngọc, biết Phân Bảo Nham sau này sẽ trở thành gì, có lẽ hắn đã bỏ lỡ một món cực phẩm bảo vật!

Sau đó Triệu Thần cũng thu lại tâm thần, tiếp tục luyện chế Phân Bảo Nham.

"Vừa hay nhân thời gian ngắn này tăng cường sự thông thạo trong việc khống chế Chân Hỏa, cũng có thể dùng Bản Mệnh Chân Hỏa để tôi luyện nhục thân." Dù sao cũng là công phu mài sắt nên kim, hắn cũng không vội thành công, dứt khoát một lòng đa dụng, dùng Bản Mệnh Chân Hỏa từ từ tôi luyện Phân Bảo Nham, nhân đó tăng thêm sự thông thạo trong việc khống chế Bản Mệnh Chân Hỏa.

Đồng thời, hắn cũng phân ra một phần tâm thần, thúc giục Bản Mệnh Chân Hỏa du tẩu trong cơ thể, tôi luyện nhục thân của mình.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc lại ngàn năm qua.

Triệu Thần không chỉ luyện hóa xong Phân Bảo Nham, mà độ mạnh nhục thân cũng tăng lên không ít.

Không trì hoãn thêm thời gian, Triệu Thần lập tức điều động tiên thức khổng lồ, tiến hành ngưng luyện Phân Bảo Nham đã được tôi luyện hoàn toàn.

Dưới sự điều khiển của tiên thức, Phân Bảo Nham dần biến thành hình dạng một chiếc ấn tỷ vuông vức, bảo quang lưu chuyển lấp lánh, rực rỡ chói mắt.

Trên đỉnh ấn tỷ, có chín con rồng quấn quanh giao nhau, nhìn xuống bốn phương, tỏa ra uy nghiêm mênh mông.

Dưới đáy ấn tỷ, khắc hai chữ phù văn Tiên Thiên Đại Đạo "Trấn Thiên"!

"Ha ha, Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn, Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo!

Quả nhiên là một bảo bối tốt!" Triệu Thần không khỏi cười lớn sảng khoái, hiện tại hắn chưa chứng đạo thành thánh, Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn đã đạt tới Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo!

Đợi sau khi thành thánh, lại bố trí thêm nhiều phù văn Đại Đạo lên Trấn Thiên Ấn, gia trì uy lực cho nó, đẳng cấp của Trấn Thiên Ấn sẽ lại được nâng cao, có khả năng lớn đạt đến phẩm cấp đỉnh cấp Hậu Thiên Linh Bảo thậm chí là Chí Bảo.

"Đúng là dám đặt tên!" Bên ngoài, Chu Tước hơi kinh ngạc, không ngờ Triệu Thần lại đặt cho chiếc ấn tỷ được luyện chế từ Phân Bảo Nham một cái tên bá khí như vậy.

Người thì tên Triệu Thần, luyện chế một pháp bảo cũng phải gọi là Trấn Thiên!?

Có thể khiêm tốn một chút được không?!

"Chỉ là có người muốn Phiên Thiên, nên Bản tọa mới Trấn Thiên mà thôi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt treo nụ cười nhạt khó

hiểu.

Luyện chế Trấn Thiên Ấn không vì điều gì khác, chính là để sau này có thể trấn áp Phiên Thiên Ấn của Nguyên Thủy!

"Bảo vật đã luyện thành, bây giờ còn thiếu khai quang!" Triệu Thần đứng dậy từ trong ngọn lửa ngút trời, toàn thân tỏa ra khí thế uy nghiêm bá đạo, khai quang cho bảo vật, tự nhiên phải dùng máu tươi của cường giả!

Tại đại lục Hồng Hoang, nếu không trấn sát vài cường giả, còn không dám tự nhận là chí bảo!

Trấn Thiên Ấn mạnh mẽ như vậy, tự nhiên phải đi trấn sát vài cường giả, dùng máu tươi của họ để tế luyện bảo vật này.

Cứ như vậy, Trấn Thiên Ấn mới ngày càng mạnh mẽ!

"Với đại lục Hồng Hoang hiện nay, e rằng tu sĩ cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không thiếu, mấy ngàn năm qua, không biết Vu tộc của Hậu Thổ thế nào, còn có Yêu tộc nữa!" Trong ánh mắt híp lại của Triệu Thần lóe lên một tia lạnh lẽo, mấy ngàn năm đủ để Đế Tuấn và Thái Nhất nghỉ ngơi lấy lại sức.

Điểm quan trọng nhất, bản hoàn chỉnh của đại trận Chu Thiên Tinh Đấu chắc cũng sắp hoàn thành, lúc đó có thể dẫn động sức mạnh của hàng tỷ tinh thần cổ xưa, uy lực không kém Đô Thiên Thần Sát.

Thêm vào đó có Hồng Quân ngầm tương trợ, khôi phục sự cân bằng, Thiên Đình hiện tại chỉ có thể mạnh hơn trước.

Triệu Thần dùng ngón tay phải bấm đốt, đầu ngón tay có khí lưu chuyển động nhanh chóng, mờ mịt, tựa như có tiểu thiên thế giới đang diễn hóa trong tay hắn.

Hắn dùng Hỗn Độn Châu để suy diễn thời không, xem xem tu sĩ cường giả ở đâu sẽ có xung đột với hắn sau này.

Đến lúc đó, có thể trực tiếp đến đó, cưỡng ép trấn sát đối phương.

Đột nhiên, sắc mặt Triệu Thần sững sờ: "Đông Vương Công, chết rồi!" Đông Vương Công, lúc giảng đạo năm đó, là người được Hồng Quân đích thân điểm làm Nam Tiên Chi Thủ, giống như Tây Vương Mẫu là Nữ Tiên Chi Thủ.

Trong mấy ngàn năm này, Hồng Hoang đã xảy ra một loạt đại sự.

Chuyện thứ nhất là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất suất lĩnh yêu quân đi công đả Đông Vương Công.

Chuyện thứ hai là Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên bắt đầu thu đồ đệ.

Thế là, dưới sự dẫn dắt của thiên cơ trong cõi u minh, Lão Tử trước tiên thu một con Thanh Ngưu một sừng làm tọa kỵ.

Thanh Ngưu một sừng còn được gọi là Hủy, là thượng cổ thụy thú, hình dáng giống trâu nước, nhưng da lông lại màu xanh đen, trên đỉnh đầu chính giữa trán có một chiếc sừng bò vươn thẳng lên trời.

Chương 94

Con Thanh Ngưu này hiện đang ở giai đoạn trưởng thành, tu vi ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Trong Tây Du lượng kiếp, con Thanh Ngưu này hóa thân thành Độc Giác Hủy Đại Vương, dựa vào Kim Cương Trác, làm cho chư thần đầy trời cũng không phải là đối thủ.

Vì vậy, Lão Tử rất hài lòng với tọa kỵ Thanh Ngưu này.

Nhưng, đối với đệ tử, ông cảm thấy đau đầu.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Lão Tử chỉ thu duy nhất một đệ tử thân truyền, đó là Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Nhưng, Huyền Đô Đại Pháp Sư hiện tại chỉ là Thiên Tiên, tu vi không đủ.

Kẻ có tu vi đủ thì tư chất lại quá kém!

Kẻ có tư chất khá một chút thì tu vi lại quá kém!

Tóm lại, không có ai Lão Tử có thể lọt vào mắt xanh.

Điều này khiến Lão Tử không khỏi có chút ghen tị với Thông Thiên, vì Thông Thiên đã thu được mấy người đệ tử rồi, trong đó có ca ca của Tam Tiêu, Triệu Công Minh đầu óc không được lanh lợi cho lắm.

Chủ yếu là Lão Tử không đi theo con đường số lượng, mà muốn đi theo con đường tinh anh chất lượng cao, tìm kiếm đệ tử có thể kế thừa đạo thống nhất!

Ở một bên khác, tình cảnh của Nguyên Thủy tốt hơn Lão Tử một chút.

Đầu tiên ông thu được một tọa kỵ, tên là Tứ Bất Tượng!

Trong Phong Thần lượng kiếp, Nguyên Thủy từng tặng tọa kỵ này cho Khương Tử Nha.

Sau đó, ông thu được hai đệ tử, một người tên là Quảng Thành Tử, một người là Thái Ất Chân Nhân, đều là một trong Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên.

Không chỉ tư chất căn nguyên thượng giai, mà tu vi cũng đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, khiến Nguyên Thủy cảm thấy khá hài lòng.

Nguyên Thủy còn mời Nhiên Đăng gia nhập, trở thành nhân vật số hai của Xiển Giáo.

Nhiên Đăng là đại năng Tiên Thiên của Hồng Hoang, từng là một trong ba ngàn hồng trần khách, khiến Xiển Giáo có xu thế trỗi dậy.

Ngoài ra, Tây Phương Nhị Thánh cũng đang ngấm ngầm manh động, thúc đẩy Hồng Hoang lượng kiếp.

Tóm lại, đủ loại sự tình đan xen, khiến cục diện Hồng Hoang trở nên sóng gió hơn, có thể nổi lên sóng to gió lớn bất cứ lúc nào, cuối cùng hình thành một cơn bão mạnh mẽ, càn quét toàn bộ đại lục Hồng Hoang!

Hiểu rõ tất cả, Triệu Thần hít sâu một hơi, xem ra nên xuất sơn rồi.

Nếu không Nhân tộc có thể sẽ bị liên lụy.

Cùng lúc đó, ở một nơi khác, Ngũ Đài Sơn, bên cạnh đạo trường Tử Phủ.

Lúc này, tiên sơn hùng vĩ tráng lệ, mờ ảo sương giăng có thể nói là tan hoang khắp nơi, đâu đâu cũng là hố sâu, đầy rẫy dấu vết đại chiến.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người lơ lửng trên không trung Ngũ Đài Sơn, toàn thân tỏa ra khí thế lạnh lùng bá đạo, nhìn xuống Ngũ Đài Sơn bên dưới, cũng như các tu sĩ đang hoảng sợ bất an trên Ngũ Đài Sơn!

Vừa rồi, hai người đã liên thủ đánh chết Đông Vương Công!

Muốn thành bá nghiệp hoàng đồ, muốn Đông Vương Công đầu hàng Thiên Đình, nhưng Đông Vương Công lại lấy thân phận Nam Tiên Chi Thủ không đồng ý, tự nhiên không thể dung thứ.

Đạo Tổ đích thân điểm thì đã sao?

Cuối cùng, vì muốn tăng cường thực lực Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã chọn đánh chết Đông Vương Công.

Xung quanh Ngũ Đài Sơn, Bạch Trạch và các yêu thánh dưới trướng Đế Tuấn, suất lĩnh hàng tỷ đại quân yêu tu, bao vây chặt chẽ Ngũ Đài Sơn.

"Bạch Trạch nghe lệnh, thu phục toàn bộ tu sĩ Ngũ Đài Sơn, nếu có kẻ phản kháng, giết!" Ánh mắt Đế Tuấn sắc bén, tóc dài bay múa, miệng ra lệnh lạnh lùng, toàn thân tỏa ra khí thế bá đạo.

Sau khi tấn cấp Bán Thánh cảnh giới, khí chất hoàng giả trên người càng ngày càng đậm.

Đúng vậy, dưới sự giúp đỡ ngầm của Hồng Quân, Đế Tuấn và Thái Nhất đã tấn cấp Bán Thánh!

Tuy không thể so với Thánh Nhân, nhưng đã có thể giơ tay trấn áp Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Điều này cũng khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất một lần nữa tràn đầy tự tin.

Hai người kết hợp, lại phối hợp với bản hoàn thiện của Chu Thiên

Tinh Đấu Đại Trận, thậm chí không còn kém Bàn Cổ Chân Thân do Thập Nhị Tổ Vu kết hợp!

Nếu không phải kiêng dè Triệu Thần, họ đã xuất binh trấn áp Nhân tộc, Long tộc, dùng uy nghiêm khí độ nhiếp phục bốn phương!

"Bạch Trạch tuân lệnh!" Yêu thánh Bạch Trạch lập tức cao giọng lĩnh mệnh, cùng với các yêu thánh khác, dẫn dắt đại quân yêu tu từng bước vây chặt tu sĩ Ngũ Đài Sơn, không ngừng thu phục.

Kẻ không phục, giết!

"Đại huynh, tiếp theo chúng ta nên làm gì?" Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Hiện tại hắn đang ở trong trạng thái cực kỳ phấn khích, ngàn năm qua Yêu tộc đã thu phục không ít chủng tộc ở Hồng Hoang, cường giả cũng đầu quân, ngày càng cường thịnh.

Thập Đại Yêu Thánh, Thập Nhị Yêu Thần bị tổn thất cũng đã được tái lập, thậm chí còn mạnh hơn trước!

Phải nói, để duy trì sự cân bằng giữa hai tộc Vu-Yêu, Hồng Quân và năm Thánh còn lại quả thật không nương tay.

Trong đó Nữ Oa là ngoại lệ, vì Nữ Oa hiện đang bị Triệu Thần trấn áp tại Oa Hoàng Cung.

Lúc này, chém giết được Đông Vương Công cũng là một Chuẩn Thánh, khiến Thái Nhất trong lòng nhiệt huyết sôi trào, vì Đạo Tổ không ngăn cản, nên lại có thể đại sát tứ phương.

"Giải quyết xong Đông Vương Công, chúng ta coi như đã nắm giữ chức trách của Đông Vương Công, toàn bộ nam tu trong thiên hạ đều quy về chúng ta quản lý!" Đôi mắt Đế Tuấn tinh quang rực rỡ, liếc nhìn hướng Hỗn Độn Hư Không, rồi lại nhìn xuống toàn bộ đại lục Hồng Hoang, toàn thân ý khí phong phát, nói năng dõng dạc: "Tiếp

theo, chúng ta sẽ thống lĩnh Phượng tộc và Kỳ Lân nhị tộc, thống nhất Yêu tộc, xưng bá Hồng Hoang!" Lúc này, hắn cuối cùng cũng bộc lộ dã tâm bừng bừng!

Trở thành Bán Thánh, Đế Tuấn không cam tâm bị Triệu Thần đè nén, hắn muốn thông qua khí vận vạn tộc, thực sự hoàn thành bá nghiệp thống nhất Hồng Hoang, tích lũy vô thượng khí vận, thành vị Vạn Cổ Thiên Đế!

Yêu tộc chưởng thiên, Vu tộc chưởng địa, tất cả đều là vớ vẩn!

Đến lúc đó, dù không phải là Thánh, cũng có thể cùng Thánh Nhân một trận chiến!

Thái Nhất vẻ mặt hưng phấn nói: "Đại huynh nói không sai, chúng ta chém giết Đông Vương Công, Thánh Nhân không ra tay ngăn cản, tức là chúng ta đã thuận theo đại thế, Vu tộc sớm muộn gì cũng là của ta!

Từ lúc chúng ta đột phá đến nay, chính là cơ hội tốt nhất của chúng ta, đợi khi đại thế của chúng ta đã thành, tập hợp khí vận thiên hạ thành thánh, lúc đó Nhân tộc có Oa Hoàng che chở, chúng ta cũng có thể giết không tha!" Hiện tại Thái Nhất đã quyết tâm muốn thành thánh, Thái Nhất và Đế Tuấn đều biết, thành lập Thiên Đình, xưng bá Hồng Hoang, trước mặt Thánh Nhân đều là hư ảo.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, vì vậy mọi việc Đế Tuấn và Thái Nhất làm đều là vì thành thánh!

Cho dù vì vậy mà hủy đi Thiên Đình cũng ném chuột sợ vỡ bình.

Nhưng hiện tại cần Thiên Đình ngày càng cường thịnh, để thu thập khí vận.

Vì vậy, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã đặc biệt chọn khoảng thời gian Triệu Thần đến Bất Tử Hỏa Sơn bế quan!

Khi Triệu Thần rời khỏi Bất Tử Hỏa Sơn, cưỡi Chu Tước trở về Nhân tộc.

Khổng Tuyên, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, cùng với Tam Tiêu và Long Hi Nhi đều kinh ngạc, Thánh Phụ/Sư tôn/Chủ nhân lại cưỡi một vị Chuẩn Thánh.

Chu Tước không nói lời nào, vẻ mặt cao ngạo, cho dù bị làm tọa kỵ, đó cũng là Chuẩn Thánh, không phải những sinh linh yếu ớt trước mắt này có thể so sánh.

Nhưng Long Hi Nhi đột nhiên cảm thấy địa vị của mình bị lung lay, lập tức nói: "Chủ nhân, Long tộc của ta đã chuẩn bị xong, và đã phái tướng tài tinh anh của Long tộc đến bảo vệ bộ lạc Nhân tộc!" "Ồ.. vậy sao?" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, xem ra Chân Long nhất tộc không hề vi phạm lời hứa của mình.

"Nghe kìa!" Trong lúc mấy người đang nói chuyện, chân trời bỗng vang lên một tiếng rồng ngâm.

Sau đó là một con Ngũ Trảo Kim Long khổng lồ uốn lượn trên bầu trời, kim quang rực rỡ, bao phủ một phương trời đất, hô phong hoán vũ, long tức ngút trời.

Chương 95

"...

Chân Long!" Người trong bộ lạc Nhân tộc lập tức kinh ngạc, ngơ ngác nhìn lên trời.

Vì chuyện Chân Long quy phụ chỉ có Khổng Tuyên và mấy vị lão tổ Nhân tộc biết, nên lúc này người Nhân tộc đều rất ngạc nhiên.

"Ngao!" Theo tiếng rồng ngâm vang lên, hư không chấn động, kim quang rực rỡ bao phủ đại địa, long uy mênh mông.

Sau con Chân Long đầu tiên xuất hiện, là con thứ hai, thứ ba, thứ tư...

Chẳng mấy chốc, hàng trăm triệu Chân Long bay lượn trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc.

"Mẹ ơi, đó là rồng phải không?" "To quá, không nhìn thấy hết nó dài bao nhiêu." Trong bộ lạc Nhân tộc, có trẻ con chỉ tay lên trời, vô số người lớn kinh ngạc, ngây ngốc nhìn Kim Long khổng lồ trên không.

Mây gió cuộn trào, kim quang rực rỡ, tiếng rồng ngâm chấn động cửu thiên.

Chân Long xuất hiện, long uy mênh mông của nó trấn áp đến mức yêu thú trong phạm vi hàng trăm triệu dặm đều run rẩy, co rúm trong động phủ không dám ra ngoài.

Dù Long tộc ngày nay đã suy tàn, nhưng long uy ngút trời của Chân Long vẫn khiến vô số yêu thú phải run sợ.

Đột nhiên, một con Chân Long trong số đó hóa thành hình người, đáp xuống bộ lạc Thiếu Hùng.

“Chân Long nhất tộc, Ngao Thiên tiến đến bái kiến, bái kiến Thánh Phụ!” Chân Long nhất tộc do Ngao Thiên dẫn đầu, lần lượt quỳ phục xuống đất, cung kính nói.

“Bái kiến Thánh Phụ!” Phía sau Ngao Thiên, hàng trăm triệu Chân Long quỳ lạy, cao giọng hô vang.

“Chân Long nhất…” Chu Tước nhìn cảnh này, trong lòng hơi động.

Nàng biết chuyện Long tộc năm xưa đầu quân cho Nhân tộc, chỉ là không ngờ lúc đó, với sự cao ngạo của Chân Long nhất tộc lại đầu quân cho Nhân tộc yếu thế hơn.

Nhưng sau một thời gian tiếp xúc, cộng với sự hiểu biết về Triệu Thần, nàng cũng có thể hiểu được phần nào.

Trong Nhân tộc, quả thật có cơ duyên vô hạn.

Triệu Thần nhìn Chân Long nhất tộc trước mặt, khẽ gật đầu, trầm giọng nói: “Từ hôm nay, Chân Long nhất tộc, là đồ đằng của Nhân tộc ta, là Hộ Tộc Thần Long!

Nhân tộc hưng thịnh, Chân Long vĩnh tồn!” Lời của Triệu Thần vang vọng khắp trời đất, chỉ thấy trên trời truyền đến tiếng nổ vang dữ dội.

Kim quang đầy trời rủ xuống, bao phủ vô số Chân Long.

Một đồ đằng màu vàng từ trên trời giáng xuống, khí vận kim long bay vút lên trời, đồ đằng Chân Long dung nhập vào bên trong khí vận kim long, đời đời bảo vệ Nhân tộc, trở thành bản mệnh đồ đằng của Nhân tộc.

Trong nháy mắt, hàng trăm triệu Chân Long lập tức tâm thần chấn động, được khí vận Nhân tộc gia thân, tu vi cảnh giới đều tăng lên.

Ngao Thiên trong lòng kích động không thôi, sau khi trở thành đồ đằng của Nhân tộc, khí vận Long tộc và khí vận Nhân tộc liên kết chặt chẽ, mỗi con Chân Long đều nhận được tạo hóa khác nhau.

Hàng trăm triệu Chân Long đều là tinh anh mạnh nhất của Long tộc, mới có thể được phái đi từ tộc địa để trấn thủ Thần Long.

Mỗi một con đều có tiềm lực cực mạnh.

Trong Long Cung Đông Hải, tộc trưởng Long tộc Ngao Hưng cảm nhận được sự biến hóa của khí vận Long tộc, lập tức trợn to long nhãn.

Khác với lần trước, lần trước khí vận Long tộc chỉ có dấu hiệu cường thịnh.

Nhưng hiện tại, khí vận Long tộc quả thật hưng thịnh, ngay cả tu vi cảnh giới của tộc nhân trong tộc cũng tăng lên, tu hành càng như hổ thêm cánh.

"Nhân tộc quả thật là một tia sinh cơ của Long tộc ta a!" Ngao Hưng vành mắt đỏ hoe, may mắn cho lựa chọn ban đầu.

Nếu không có gì bất ngờ, Long tộc sau này nhất định có thể lại xuất hiện đại năng Chuẩn Thánh, cho dù không thể đạt đến đỉnh phong năm xưa, cũng tuyệt đối sẽ không còn lạc phách như hiện tại.

Chân Long nhất tộc đã trầm lặng bao nhiêu vạn năm, cuối cùng cũng sắp chấn hưng huy hoàng.

Sẽ lại trỗi dậy trong sách sử.

Ngao Hưng nhìn Chân Long nhất tộc đang điêu linh hiện nay, sự kích động trong lòng khó có thể kiềm chế.

"Chân Long nhất tộc nghe lệnh, toàn thể di chuyển khỏi tổ địa Long Cung, đến trấn thủ Nhân tộc!" Ngao Hưng trong mắt tinh quang

lóe lên, đã hạ quyết tâm, lần này là kỳ ngộ của Long tộc, cũng không thể bỏ lỡ.

Lần này Chân Long nhất tộc, không chỉ muốn trỗi dậy ở Nhân tộc, mà còn dời cả Long Cung đến bộ lạc Nhân tộc.

"Hống!" Trong chốc lát, trên bầu trời Đông Hải, vô số Chân Long bay vút lên trời, ngay cả những Chân Long rải rác ở bốn biển khác cũng hóa thành Kim Long vạn trượng, bay lượn trên cửu thiên, hướng về phía Nhân tộc.

Vu tộc đương hưng, vạn long triều bái!

Trong bốn biển, vô số sinh linh chấn động.

Ngây ngốc nhìn tộc Chân Long bay lượn trên bầu trời.

Tưởng rằng trong Long tộc đã xảy ra đại sự.

"Nhân tộc là tộc của sư thúc Bản tọa, Bản tọa giúp một tay." Trong Kim Ngao Đảo, Thông Thiên nhìn cảnh này, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Chỉ thấy trong bốn biển, dòng sông thời không hiện hóa, trực tiếp vượt qua vô tận thời không, có thể trong nháy mắt đến được bộ lạc Nhân tộc.

"Đa tạ Thánh Nhân tương trợ." Ngao Hưng nhìn cảnh này, càng kinh ngạc không thôi, sau lưng Nhân tộc lại có Thánh Nhân.

"Lần này cả tộc di dời, không ngờ ngay cả Thánh Nhân cũng ra tay tương trợ, quan hệ như vậy, không phải tầm thường!" Lần này, ý định muốn cả tộc dời đi của Ngao Hưng càng thêm mãnh liệt.

Chỉ thấy trong bốn biển, vô số Chân Long bước vào dòng sông thời không, khoảnh khắc tiếp theo đã xuất hiện trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” Một luồng sức mạnh mênh mông bao bọc cả Long Cung, kéo nó vào dòng sông thời không, ầm ầm xuất hiện giữa Nhân tộc.

Cả Long Cung quang mang rực rỡ, tọa lạc trên Nhân Đạo Giới, ngay phía trên Hoàng Đình, tự mình tỏa ra vô tận long uy.

“Hống” Hàng chục tỷ Chân Long bay vút lên trời, bay lượn trên bầu trời Nhân tộc.

Tầm mắt nhìn đến đâu cũng là Chân Long bay lượn trên cửu thiên, kim quang rực rỡ át cả ánh trăng, khiến người ta tâm thần chấn động.

Cảnh tượng này, chấn động đến cực điểm!

Cho dù vạn năm sau, vẫn được hậu thế Nhân tộc truyền tụng.

Chân Long giáng lâm, kim quang đầy trời.

Nhân tộc đương vạn long triều bái!

Đồ đằng Thần Long, càng trở thành một tín ngưỡng lớn của Nhân tộc, mở ra một hệ thống tu luyện mới cho Nhân tộc, sức mạnh đồ đằng!

Nhân tộc dùng cách bái tế đồ đằng thủ hộ thần, để nhận được sức mạnh của Thần Long.

Sau này càng diễn sinh ra các đồ đằng thủ hộ thần của các bộ lạc khác nhau.

Trong đó, đồ đằng mạnh nhất, chính là Thập Nhị Sinh Tiêu của Nhân tộc sau này.

Đương nhiên, đó đều là chuyện sau này, tạm thời không nhắc đến.

Hiện tại Chân Long nhập Nhân tộc, chính là khởi đầu của tất cả.

“Ầm ầm ầm!” Trên bầu trời, sấm chớp vang rền, vô số Chân Long

bay lượn, long tức ngút trời chấn động bốn phương, tiếng rồng ngâm vang vọng cửu thiên.

Một đạo kim quang ầm ầm giáng xuống, bao phủ Triệu Thần và Ngao Hưng.

Long tộc và Nhân tộc mở ra con đường đồ đằng, lại làm thần hộ mệnh cho Nhân tộc, vì Nhân tộc hô phong hoán vũ, kiến lập sơn mạch, là một việc đại công đức.

Chương 96

Triệu Thần là người thao túng tất cả, tự nhiên cũng nhận được công đức.

Lần này công đức không ít, đủ ngưng tụ ra năm đạo công đức kim luân.

Cộng với những lần trước, hắn có chín mươi ba đạo công đức kim luân!

Về phần tộc trưởng Long tộc, càng tâm thần chấn động, trong lòng có cảm ứng.

"Long tộc ta… đương hưng a!" Ngao Hưng có dự cảm, công đức mênh mông như vậy gia thân, lần này nhất định có thể một lần đột phá đến Chuẩn Thánh trung hậu kỳ!

"Chân Long nhất tộc, khấu tạ Thánh Phụ ân tứ tạo hóa!" Hàng chục tỷ Chân Long quỳ lạy khấu đầu, cúi thấp long thủ, cao giọng hô vang.

"Đúng là một mưu hoạch tốt!" Chu Tước nhìn đến ngây người, mưu hoạch này của Triệu Thần, quả thực là một thao tác tuyệt vời.

Nhân tộc được Thần Long hộ tộc, Triệu Thần được công đức, Chân Long nhất tộc khí vận gia thân, tộc trưởng Long tộc tu vi đại trướng, cả hai bên đều kiếm lời lớn.

Chu Tước ngơ ngác nhìn Triệu Thần, đột nhiên cảm thấy có nên đi thuyết phục Chân Phượng nhất tộc gia nhập hay không, dù sao lợi ích của Long tộc đang ở ngay trước mắt, Chân Phượng nhất tộc cũng không kém a.

Chu Tước vốn là thần thú thủ hộ của Phượng tộc, nhận được

truyền thừa của Phượng Hậu.

Hiện tại Phượng tộc ngày càng suy tàn, Chu Tước càng cảm thấy đây là một lựa chọn chính xác.

Thế là Chu Tước không nói một lời thi triển bí pháp, vượt qua ức vạn thời không truyền âm cho Chân Phượng nhất tộc, để cao tầng Phượng tộc thương nghị việc này.

Bí pháp huyết mạch giữa Chu Tước và Phượng tộc, Triệu Thần không hề biết, Chu Tước muốn cho Triệu Thần một bất ngờ.

Cùng với sự quy thuận mấy ngàn năm, lòng của Chu Tước cũng ngày càng hướng về Triệu Thần.

Trong Nhân tộc, Long Cung giáng lâm, chiếm cứ trên bầu trời bộ lạc, nằm dưới Hoàng Đình.

Chân Long nhất tộc trở thành Hộ Tộc Thần Long của Nhân tộc, Nhân tộc mở ra con đường đồ đằng.

Triệu Thần đứng sừng sững trong hư không, nhận lấy sự khấu bái của Nhân tộc và Chân Long, ánh mắt bình tĩnh.

Hiện tại Nhân tộc có Hộ Tộc Thần Long, đã mở ra con đường đồ đằng, lại có đại năng Chuẩn Thánh như Chu Tước trấn giữ, có Nhân Đạo Giới làm hậu thuẫn, sớm đã không còn như xưa.

"Từ nay về sau, Chân Long nhất tộc sẽ tu hành trong Long Cung." Triệu Thần nhìn tộc Chân Long, ánh mắt có vài phần sâu thẳm, chậm rãi nói.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thánh Phụ!" Vô số Chân Long đồng thanh hô lớn, sau đó hóa thành vô số luồng sáng, tiến vào trong Long Cung.

Mãi cho đến khi vô số Chân Long tiến vào Long Cung, Nhân tộc

vẫn chưa hoàn hồn sau cú sốc vừa rồi.

Toại Nhân Thị nhìn Long Cung sừng sững trên bầu trời Nhân tộc, ngây ngốc nói: "Chân Long nhất tộc, một trong ba bá chủ Hồng Hoang năm xưa, thật sự đã nhập vào Nhân tộc ta?" "Có Hộ Tộc Thần Long như vậy, Nhân tộc ta lo gì không hưng thịnh!" Hữu Sào Thị trên mặt lộ ra một nụ cười, kích động nói.

Làm xong mọi việc, Triệu Thần nhàn nhạt nói: "Bản tọa có việc phải rời Nhân tộc, Chu Tước ngươi ở lại, cùng Long tộc bảo vệ Nhân tộc.

Ngoài ra, Long Hi Nhi, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, các ngươi theo ta xuất hành." Long tộc có thể đến bộ lạc Nhân tộc nhanh như vậy, đều là công lao của Thông Thiên, Triệu Thần cũng đến lúc phải đi một chuyến đến Kim Ngao Đảo.

Một là để tỏ lòng cảm tạ, hai là vì Nhị Thập Tứ Định Hải Thần Châu và Thanh Bình Kiếm trong tay Thông Thiên.

Để tái hiện Sáng Thế Thanh Liên, đó là những vật cần thiết.

"Sư tôn/Chủ nhân!" Tam Tiêu và Long Hi Nhi đồng loạt gật đầu.

Sau đó Triệu Thần cưỡi Long Hi Nhi, mang theo Tam Tiêu bay lên trời.

Hiện tại Tam Thanh đã phân gia, Thông Thiên cơ bản định cư tại Kim Ngao Đảo.

Thực ra theo quỹ đạo nguyên bản, Thông Thiên bị Nguyên Thủy ép rời khỏi Côn Luân Sơn.

Nếu không có Triệu Thần, Tam Thanh phân gia e rằng phải muộn thêm hai ngàn năm nữa.

Về phần Không Động Ấn, đáng lẽ là sau khi Lão Tử dời đạo

trường đến Thủ Dương Sơn, sau đại chiến Vu Yêu mới xuất hiện, sau đó vào thời Thiên Hoàng Phục Hy trở thành cộng chủ Nhân tộc mới ban cho Phục Hy, do mỗi một vị cộng chủ Nhân tộc quản lý khí vận Nhân tộc.

Chỉ là sau này Không Động Ấn lại bị Lão Tử thu đi.

"Sư tôn, chúng ta đến Kim Ngao Đảo sao?

Đó không phải là đạo trường của Thông Thiên Thánh Nhân sao?" Trên Đông Hải, Vân Tiêu nhìn về phía Triệu Thần, hỏi.

"Chính xác." Triệu Thần gật đầu, đáp.

"Công Minh huynh trưởng hình như đã bái vào dưới trướng Thông Thiên Thánh Nhân." Bích Tiêu dường như nghĩ ra điều gì đó.

Nghe vậy, sắc mặt Triệu Thần không khỏi có chút cổ quái.

Thông Thiên gọi hắn là sư thúc, vậy Tam Tiêu phải gọi Thông Thiên là sư huynh.

Vậy thì Triệu Công Minh, thân là huynh trưởng của Tam Tiêu, chẳng phải phải gọi Tam Tiêu là sư thúc sao?

Nghĩ đến biểu cảm của Triệu Công Minh lúc đó, Triệu Thần không nhịn được cười.

"Sư tôn, người cười gì vậy?" Tam Tiêu nhìn thấy bộ dạng nén cười của Triệu Thần, không khỏi có chút tò mò.

"Không có gì, đến Kim Ngao Đảo sẽ biết." Triệu Thần lộ ra một nụ cười bí ẩn, chậm rãi nói.

Nói rồi, Triệu Thần đánh ra một đạo thần quang, mang theo Tam Tiêu hướng về phía Kim Ngao Đảo.

Vừa đến Kim Ngao Đảo, Triệu Thần đã nghe thấy trong Kim Ngao Đảo truyền đến từng trận tiên âm, tiếng giảng đạo pháp, ngũ sắc hà

quang vờn quanh, tiên linh chi khí trôi nổi.

Trên bầu trời Kim Ngao Đảo, vô số tiên hạc thụy thú bay lượn chạy nhảy, một cảnh tượng tường hòa.

Lúc này Thông Thiên đang ngồi ngay ngắn trên cao đài, miệng tụng chân ngôn, truyền đạo cho chúng sinh.

Dưới cao đài, hàng vạn đệ tử ngồi xếp bằng, lắng nghe Thánh Nhân truyền đạo.

Được hưởng lợi từ việc Thánh Nhân truyền đạo, ngay cả sinh linh trên đảo cũng nhờ đó mà được hưởng lợi.

Khi Triệu Thần chưa tiến vào Kim Ngao Đảo, Thông Thiên đã phát hiện ra, nhưng ông không hề ngắt quãng việc giảng đạo, mà tiếp tục truyền đạo.

"Chủ nhân, chúng ta cứ thế xông vào thật sự ổn chứ?" Long Hi Nhi bên dưới có chút lo lắng, dù sao đây cũng là đạo trường của Thánh Nhân.

Tam Tiêu không khỏi có chút lo lắng bất an gật đầu.

Không chỉ vì Thánh Nhân đang truyền đạo, trực tiếp xông vào, lỡ như Thánh Nhân nổi giận, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

"Không sao." Triệu Thần nhàn nhạt cười, không hề để ý.

Nhìn cảnh tượng thịnh vượng bên dưới, Triệu Thần không khỏi có chút cảm khái, Tiệt Giáo mới thành lập mấy ngàn năm, đã có nhiều đệ tử như vậy.

Điều này cũng liên quan đến giáo nghĩa của Tiệt Giáo, một câu "hữu giáo vô loại", đã hạ thấp ngưỡng cửa.

Nếu không như vậy, Tiệt Giáo cũng không thể lớn mạnh nhanh chóng.

Nhưng một câu "hữu giáo vô loại" cũng trở thành mầm mống cho sự suy tàn của Tiệt Giáo.

Vô số đệ tử dưới trướng vẫn lạc trong đại kiếp Phong Thần, lên Phong Thần Bảng, trở thành chúng thần của Thiên Đình, nguyên thần bị cấm cố trong Phong Thần Bảng, cả đời tu vi không thể tiến thêm, biến thành người làm công cho Hạo Thiên.

Triệu Thần trong mắt lóe lên tinh quang, có lẽ có cơ hội, nên nhắc nhở Thông Thiên một chút, nếu không, Tiệt Giáo cuối cùng khó thoát khỏi kết cục suy tàn.

Đặc biệt là tên Trường Nhĩ Định Quang Tiên kia, Triệu Thần có cách lợi dụng hắn, biến tên phản đồ này thành một quân cờ.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên là một trong bảy thị tiên dưới trướng Thông Thiên.

Chương 97

Vào thời khắc cuối cùng của đại chiến Phong Thần, Thông Thiên giáo chủ bày ra Vạn Tiên Trận, tế ra Lục Hồn Phiên quyết một trận tử chiến với Tứ Đại Thánh Nhân, kết quả là Trường Nhĩ Định Quang Tiên cầm Lục Hồn Phiên trực tiếp phản bội, dẫn đến Vạn Tiên Trận bị phá.

Trong lúc Triệu Thần đang chìm trong suy tư, Thông Thiên đã kết thúc việc truyền đạo.

Chỉ thấy Thông Thiên tiện tay vung lên một cái, Triệu Thần và Tam Tiêu lập tức xuất hiện trên cao đài.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo bên dưới không khỏi sững sờ, bốn người này từ đâu ra vậy.

"Kẻ nào to gan, dám tự tiện xông vào thánh địa Tiệt Giáo của ta, còn làm phiền sư tôn truyền đạo!" Đột nhiên, một đệ tử đứng ra, quát lớn.

"Thánh Nhân thứ tội, chúng ta…" Tam Tiêu và Long Hi Nhi trong lòng hơi kinh hãi, thầm nghĩ không ổn, đang định giải thích, lại thấy Thông Thiên trong nháy mắt ra tay.

"Phanh!" Chỉ thấy một đạo thần quang rơi xuống, trong nháy mắt đánh ngã kẻ đó xuống đất, thân thể suýt nữa vỡ nát.

"Định Quang Tiên, không được vô lễ với Triệu Thần sư thúc!" Thông Thiên mặt không biểu cảm, hơi trầm xuống, trừng mắt nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên nói.

"Triệu Thần sư thúc tổ?

Sư thúc tổ thứ tội!!" Nghe vậy, Trường Nhĩ Định Quang Tiên lập

tức kinh hãi, cũng không ngờ, người trước mắt lại là Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần.

"Bái kiến sư thúc tổ!!" Các đệ tử khác lanh lợi hơn Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhiều, vội vàng quỳ lạy Triệu Thần.

"Sư… thúc?!" Ba chị em Tam Tiêu lập tức ngây người, cảm thấy đầu óc có chút mông lung, sư tôn là sư thúc của Thông Thiên Thánh Nhân.

"Không phải thật chứ?" Bích Tiêu véo má mình, lẩm bẩm.

"Để ta giúp." Quỳnh Tiêu trực tiếp đưa tay véo mạnh.

"A!

Đau!" Bích Tiêu kinh hô một tiếng, lúc này mới phản ứng lại.

Triệu Thần là sư thúc của Thông Thiên Thánh Nhân, vậy chẳng phải, Thông Thiên Thánh Nhân phải gọi các nàng là sư muội sao?

Vô duyên vô cớ có thêm mấy vị Thánh Nhân sư huynh?

Trong Kim Ngao Đảo, nhìn đám đệ tử Tiệt Giáo đang quỳ lạy bên dưới, Tam Tiêu cảm thấy có chút mơ màng.

Sư tôn biến thành sư thúc tổ của Tiệt Giáo, các nàng cũng biến thành sư thúc của những đệ tử Tiệt Giáo này, địa vị không phải tầm thường.

Nhưng lúc này ánh mắt của Triệu Thần lại đặt trên người Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Lúc này Trường Nhĩ Định Quang Tiên đang mỉm cười nhìn Triệu Thần, thái độ cực kỳ khiêm tốn.

"Triệu Thần sư thúc, đệ tử của ta tâm tính không tồi, chỉ là có chút nóng nảy.

Mạo phạm đến sư thúc, xin hãy lượng thứ.” Thông Thiên cười nhẹ, giải thích.

“Tâm tính không tồi sao?” Triệu Thần trên mặt lộ ra một nụ cười giễu cợt, chậm rãi nói.

“Tạ sư tôn khen ngợi, đệ tử chỉ một lòng vì Tiệt Giáo của chúng ta, vừa rồi nhất thời xúc động mạo phạm đến sư thúc tổ, mong sư thúc tổ lượng thứ.” Trường Nhĩ Định Quang Tiên liên tục hành lễ, xin lỗi Triệu Thần.

“Miệng lưỡi cũng thật ngọt.” Triệu Thần nhìn sâu vào Trường Nhĩ Định Quang Tiên, nói một câu đầy ẩn ý.

Sau đó Triệu Thần không để ý đến Trường Nhĩ Định Quang Tiên nữa, trong những ngày tới, hắn có cách hay để dùng y.

“Hôm nay truyền đạo đã xong, các ngươi tự trở về tu hành đi.” Thông Thiên nhìn xuống đám đệ tử Tiệt Giáo, âm thanh vang vọng khắp Kim Ngao Đảo.

“,Sư tôn!” Sau đó, các đệ tử Triệt Giáo bèn rời khỏi đạo trường, ai về động phủ nấy.

Trên vạn đệ tử Triệt Giáo, phần lớn đều có tên trên Phong Thần Bảng.

Mọi người đã rời đi, nhưng vẫn có một ký danh đệ tử ngơ ngác đứng tại chỗ, vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Thông Thiên lộ ra một nụ cười.

Ngài tùy tay vung lên, đưa đệ tử kia lên cao đài, nói: “Công Minh, bái kiến sư thúc tổ và ba vị sư thúc.” “Công Minh huynh...” Tam Tiêu sắc mặt quái dị, ngây người nhìn Triệu Công Minh trước mặt.

Triệu Công Minh nhìn Triệu Thần và Tam Tiêu, mặt lộ vẻ lúng

túng, cười khổ nói: "Đệ tử Triệu Công Minh, bái kiến sư thúc tổ, ba vị sư... thúc thúc." Triệu Công Minh ngoan ngoãn hành lễ, cung kính nói.

"Không tệ." Triệu Thần gật gật đầu, khen ngợi.

Thông Thiên và Triệu Thần nhìn nhau, đều cảm nhận được sự tinh quái trong mắt đối phương, rồi cùng phá lên cười.

"Triệu Thần sư thúc, người mang theo mấy vị sư muội của ta đi, e rằng có dụng tâm khác nhỉ." Thông Thiên cười trêu chọc, đánh giá Triệu Thần.

"Ta thu ba đệ tử, ngươi có thể không biết là chuyện gì sao?" Triệu Thần khẽ nhếch mép, thong thả nói.

Vừa nghe vậy, Thông Thiên liền mỉm cười, đối với Thánh nhân mà nói, mọi chuyện trong lòng đều đã rõ ràng, căn bản không cần Triệu Thần giải thích nhiều.

Chỉ thấy Thông Thiên vung bàn tay to, một kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo xuất hiện trước mặt.

"Bảo vật này là Hỗn Nguyên Kim Đấu, cái đấu này đã tồn tại từ thời khai thiên lập địa, huyền diệu vô cùng, có thể chứa đựng vạn vật trong thiên hạ, sở hữu thần lực thu tiên thu vật cực kỳ mạnh mẽ không thể chống đỡ.

Kim quang vừa xuất, kẻ trong kiếp khó thoát." "Bảo vật này có duyên với ba vị sư muội, bèn ban cho ba vị sư muội vậy." Thông Thiên rất hào phóng, trực tiếp tặng Hỗn Nguyên Kim Đấu cho Tam Tiêu.

"Đa tạ Thông Thiên sư huynh." Tam Tiêu lập tức sắc mặt vui mừng, hành lễ cảm tạ.

"Ngươi đã ban pháp bảo cho đệ tử ta, ta cũng không thể bạc đãi ký danh đại đệ tử của ngươi." Triệu Thần cũng lấy ra một kiện Tiên

thiên linh bảo ban cho Triệu Công Minh, xem như là một sự đền bù.

"Đa tạ sư thúc tổ." Triệu Công Minh mặt mày vui mừng, vẻ mặt kích động.

Rốt cuộc, Tiên thiên linh bảo cực kỳ khó có được.

Toàn bộ bảo vật của y chỉ có một chuỗi Định Hải Thần Châu, nếu không phải được Thông Thiên yêu mến sâu sắc, thì ngay cả Tiên thiên linh bảo cũng không có.

"Triệu Thần sư thúc, ta từng được một loại tiên trà tuyệt thế, không bằng cùng đến Bích Du Cung thưởng thức?" Thông Thiên đưa ra lời mời, nhìn về phía Triệu Thần.

Nghe vậy, Triệu Thần gật đầu, sau đó nhìn về phía Triệu Công Minh dặn dò: "Ba vị sư thúc của ngươi, nhờ ngươi chiêu đãi." "Sư thúc tổ..." Triệu Công Minh gượng cười, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Tuy là huynh trưởng của Tam Tiêu, nhưng bây giờ Tam Tiêu là đệ tử của sư muội sư tôn y, y cũng phải gọi một tiếng sư thúc.

"Sư điệt, mời đi." Quỳnh Tiêu khẽ cười, trêu chọc.

"Ba vị sư thúc, mời." Triệu Công Minh mặt đầy uất ức, đành phải dẫn ba chị em dạo quanh Kim Ngao Đảo.

Lúc này, Triệu Thần đã cùng Thông Thiên đến Bích Du Cung.

"Triệu Thần sư thúc.

Thật ra chuyện Nhân tộc lần trước, ta vẫn luôn cảm thấy có lỗi, sư tôn có lệnh, bọn ta không thể bước ra khỏi đạo trường." Thông Thiên nhìn Triệu Thần, thở dài nói.

Lần cuối khi Nữ Oa định ra tay với Triệu Thần, nếu không phải Triệu Thần đột nhiên trở thành Thánh nhân, Thông Thiên đã chuẩn bị động thủ rồi.

“Chuyện này không liên quan đến ngươi.” Triệu Thần khẽ lắc đầu, tính cách của Thông Thiên y rất rõ.

Ban đầu nếu Tam Thanh không bị Hồng Quân cấm túc, có Hồng Quân tọa trấn, bọn họ dù muốn ra ngoài cũng không có cách nào.

“Triệu Thần sư thúc.

Nay người đưa Hậu Thổ đạo hữu rời khỏi Địa Phủ, e rằng sẽ phát sinh biến cố.” Thông Thiên lấy tiên trà ra, dùng linh tuyền pha, trong mắt không khỏi loé lên một tia lo lắng.

Chương 98

Nghe vậy, Triệu Thần thản nhiên cười nói: "Biến cố có nhiều hơn nữa, chẳng phải cũng chỉ vì một tia sinh cơ kia thôi sao." "Ngươi thành lập Triệt Giáo, chẳng phải cũng vì muốn chặn lấy một tia sinh cơ đó ư?" "Thiên địa vạn vật đều có định số, nếu không có biến cố, đâu ra sinh cơ?" Triệu Thần ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Thông Thiên, chậm rãi nói.

"Ầm!" Mấy câu nói của Triệu Thần lập tức như sấm sét nổ vang trong đầu Thông Thiên.

"Một tia sinh cơ..." Trong mắt Thông Thiên tinh quang lấp lóe, phảng phất như đã hiểu ra, một luồng khí tức huyền diệu hiện lên, ngài lại rơi vào trạng thái đốn ngộ.

Một luồng minh ngộ dâng lên trong lòng, tu vi của Thông Thiên lại đang tăng lên.

"Đa tạ Triệu Thần sư thúc điểm tỉnh!" Thông Thiên hướng Triệu Thần chắp tay, cảm kích nói.

Một phen đốn ngộ, hơn cả ức vạn năm khổ tu.

Đến cảnh giới này, đôi khi một câu điểm hóa, liền có thể khiến người ta đột phá bình cảnh, tu vi tăng tiến vượt bậc.

Thông Thiên vẻ mặt kinh ngạc nhìn Triệu Thần, vị sư thúc này quả nhiên cao thâm khó dò, chỉ thuận miệng mấy câu đã khiến mình có được đốn ngộ.

Triệu Thần chỉ cười nhạt, không quá để ý, cũng chỉ nói: "Nếu muốn cảm tạ, thì tiện tay giúp ta một việc đi." "Sư thúc cứ nói, không sao cả." Thông Thiên hào sảng cười lớn, đáp ứng.

“Ta đến đây lần này, một là để cảm tạ sư điệt, hai là muốn hỏi mượn sư điệt hai món bảo vật, một là Thanh Bình Kiếm, hai là hai mươi bốn viên Định Hải Châu.” Triệu Thần lập tức nói ra ý định.

Nghe xong, Thông Thiên hơi sững sờ, sau đó cười khổ nói: “Sư thúc đến muộn rồi, Thanh Bình Kiếm thì được, còn hai mươi bốn viên Định Hải Châu kia, sư điệt đã tặng cho Công Minh rồi.” Nghe vậy, Triệu Thần ánh mắt lóe lên: “Vậy sao...

Không sao, bên chỗ đệ tôn kia ta sẽ có cách, sư điệt chỉ cần đưa Thanh Bình Kiếm cho sư thúc là được, đương nhiên sư thúc có thể lấy đồ vật ra trao đổi.” “Sư thúc nói gì vậy!” Bỗng nhiên Thông Thiên có chút tức giận nói: “Chỉ một thanh Thanh Bình Kiếm cỏn con, đâu cần sư thúc lấy đồ vật ra trao đổi, sư thúc muốn thì cứ lấy đi, tình nghĩa còn quan trọng hơn tất cả!” “Hơn nữa ở giai đoạn của chúng ta, linh bảo không còn quan trọng nữa.” Nói xong, Thông Thiên liền lấy Thanh Bình Kiếm ra.

Thanh Bình Kiếm dưới ánh mặt trời linh tính vô cùng, lấp lánh phát quang.

“Ha ha ha.

Vậy sư thúc xin nhận, không khách sáo nữa!” Triệu Thần cười ha hả, cũng không còn giả vờ, một tay cầm lấy Thanh Bình Kiếm.

Thông Thiên quả là người hào sảng, Triệu Thần thật sự rất thích!

Chính vì vậy, Triệu Thần mới chỉ điểm cho Thông Thiên, để Thông Thiên tránh được tai kiếp Phong Thần.

Lập tức nói: “Sư điệt, có chuyện này muốn nói với ngươi.” Triệu Thần trầm giọng nói.

“Xin rửa tai lắng nghe.” Thông Thiên hơi nghiêm mặt lại.

“Hữu giáo vô loại tuy phóng khoáng, nhưng lại dễ dẫn đến môn

đồ hỗn loạn, nếu không quản chế, ắt sẽ gây ra đại họa." Triệu Thần ánh mắt ẩn chứa vài phần thâm ý, chậm rãi mở miệng.

"Triệu Thần sư thúc nói rất đúng, nhưng đây là giáo nghĩa của Triệt Giáo ta, là căn bản lập giáo, nếu thay đổi, Triệt Giáo sẽ không còn là Triệt Giáo nữa." Thông Thiên hơi nhíu mày.

"Không phải vậy!" Triệu Thần lắc đầu.

"Không phải thay đổi, mà là sửa đổi.

Triệt Giáo nói hữu giáo vô loại, không có nghĩa là có thể làm càn, nếu lập ra những điều lệ cơ bản, nghiêm cấm hành vi thương thiên hại lý, thì có thể ước thúc được tâm họa loạn." Triệu Thần đưa ra quan điểm của mình, Triệt Giáo sở dĩ suy vong, một trong những nguyên nhân là một số đệ tử Triệt Giáo không bị ràng buộc, bản tính khó dời, bên ngoài làm bậy, phá hoại khí vận của Triệt Giáo.

Trong Triệt Giáo lại không có chí bảo trấn áp khí vận, gieo mầm họa cũng là chuyện bình thường.

Chính vì Thông Thiên hào sảng, chân tính tình, nên Triệu Thần mới muốn chỉ điểm cho ngài.

Trong Triệt Giáo không có chí bảo trấn áp khí vận, gieo mầm họa cũng là chuyện bình thường.

Thông Thiên thân là Thánh nhân, tự nhiên một điểm là thông, hiểu rõ mọi chuyện.

"Triệu Thần sư thúc, ta hiểu rồi." Nghe lời của Thông Thiên, Triệu Thần không khỏi gật đầu, cũng không úp mở nữa, trực tiếp vung tay, đem phương án cải cách Triệt Giáo truyền cho Thông Thiên.

Phương án cải cách này là do Triệu Thần đã nghĩ ra từ trước, chỉ cần chấp hành nghiêm ngặt, liền có thể đảm bảo Triệt Giáo không còn tai họa ngầm.

Thông Thiên ánh mắt lóe lên, hiện lên một tia chấn động, sâu sắc hành lễ nói: "Triệu Thần sư thúc quả nhiên tuệ nhãn như đuốc, Thông Thiên ở đây xin tạ ơn." Nói xong, Thông Thiên Thánh nhân đường đường, hướng Triệu Thần hành một đại lễ, sau đó nói.

"Triệu Thần sư thúc, ta muốn mời sư thúc làm Thánh Sư của Triệt Giáo ta, không biết sư thúc có đồng ý không?" Thông Thiên bỗng nhiên mở miệng, ánh mắt sáng rực nhìn Triệu Thần.

Qua một phen trao đổi vừa rồi, Thông Thiên đã phát hiện ra những thiếu sót trong tính cách của mình, vì vậy muốn ủy thác cho Triệu Thần.

Y cũng từng dò xét dòng sông thời gian, tuy không nhìn rõ, nhưng tương lai của Triệt Giáo quả thực không hề tươi sáng.

Bây giờ Triệu Thần đã có thể chỉ ra tệ đoan của Triệt Giáo, chắc chắn hiểu rất sâu về đạo của Triệt Giáo, nếu không thì làm sao có thể điểm phá được ảo diệu trong đó?

Quan trọng nhất, Thông Thiên luôn cảm thấy Triệu Thần sâu không lường được, tràn đầy biến số, có thể là một tia sinh cơ của Triệt Giáo.

Thông Thiên lập ra Triệt Giáo, vì chúng sinh chặn lấy một tia sinh cơ, cũng nên vì Triệt Giáo chặn lấy một tia sinh cơ mới phải.

Vừa rồi Triệu Thần đã điểm tỉnh y.

Có biến số mới có sinh cơ... nếu một mực không đổi, đi theo quỹ đạo cũ, thì kết cục khó thay đổi.

"Sư thúc, đây là lời thỉnh cầu của Thông Thiên, nếu sư thúc đồng ý, trên dưới Triệt Giáo nguyện tôn sư thúc, Thông Thiên nguyện lên trời xuống đất báo đáp đại ân của sư thúc!!" Thông Thiên biết, với biến số như Triệu Thần, nếu có thể làm Thánh Sư của Triệt Giáo,

chắc chắn sẽ mang lại một sự thay đổi mới cho Triệt Giáo.

Vì vậy y vô cùng chân thành hy vọng Triệu Thần có thể trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo.

Đương nhiên nếu Triệu Thần không muốn, Thông Thiên cũng sẽ không miễn cưỡng, chỉ cảm thấy tiếc nuối.

"Thánh Sư của Triệt Giáo?" Khoảnh khắc này, Triệu Thần sững sờ, có chút kinh ngạc vì Thông Thiên lại đưa ra quyết định như vậy.

"Không sai, sư thúc nếu làm Thánh Sư của Triệt Giáo ta, chắc chắn là phúc của chúng sinh Triệt Giáo." Thông Thiên gật đầu, trầm giọng nói.

"Nếu đạo hữu đã thịnh tình mời, ta cũng không từ chối nữa." Triệu Thần ánh mắt lóe lên, đáp ứng, cười nói.

Nếu có thể trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, đương nhiên là tốt, y cũng có tính toán của mình.

Sau khi Triệu Thần đồng ý trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, trong cõi u minh, một luồng khí vận Triệt Giáo gia trì lên thân.

Hiện tại Triệt Giáo đang hưng thịnh, vạn tiên triều bái, tự nhiên vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ nghe "Bành!" một tiếng, Triệu Thần đột phá trong nháy mắt.

Y vốn đã ở điểm giới hạn, bây giờ đột phá cảnh giới cũng là chuyện bình thường.

"Đột phá rồi?" Thông Thiên vẻ mặt kinh ngạc, vừa không đốn ngộ, cũng không tu luyện, nói đột phá là đột phá?

Trời ạ, Thông Thiên cảm thấy tu luyện trước kia của mình đều tu vào thân chó cả rồi, sao mà so được với Triệu Thần.

"Sư thúc không hổ là sư thúc." Thông Thiên trong lòng cảm thán,

bỗng nhiên một ý niệm lóe lên, vô thức nói: "Triệu Thần sư thúc... không trảm thi?

Chẳng lẽ con đường người đi là..." Thông Thiên phảng phất như đã hiểu ra, sư tôn từng nói, pháp môn thành Thánh có ba loại, sinh linh Hồng Hoang hiện nay đều chọn pháp môn Trảm Tam Thi nhanh nhất, còn về công đức thành Thánh, cũng phải sau khi trảm thi mới có hy vọng.

Nhưng Triệu Thần không trảm thi, cộng thêm việc từng trấn áp Nữ Oa và vô số năng lực không thể tưởng tượng nổi khác.

Cũng có nghĩa là, chẳng lẽ Triệu Thần đi con đường khó khăn nhất, Dĩ Lực Chứng Đạo?

"Không sai, bản tọa chính là Dĩ Lực Chứng Đạo." Triệu Thần gật đầu, trả lời.

Không nói là Hỗn Độn chứng đạo, chỉ nói Dĩ Lực Chứng Đạo.

Có thể che mắt thiên hạ, để một số người bớt suy đoán.

"Triệu Thần sư thúc...

Chương 99

quả nhiên đại phách lực!" Trong lòng Thông Thiên dâng lên sóng lớn, khó che giấu sự kinh ngạc trong lòng.

Con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, ai cũng biết, đó là con đường mà Bàn Cổ đại thần đã đi.

Hồng Hoang đại địa mênh mông vô tận, cũng chính là do Bàn Cổ khai tịch.

Con đường này, tuyệt đối không phải người bình thường có thể đi được.

Ngoài căn nguyên tư chất ra, tâm cảnh, phách lực càng không thể thiếu một.

Nếu nói độ khó của Trảm Tam Thi và Công Đức Thành Thánh là một, thì độ khó của Dĩ Lực Chứng Đạo là mười.

"Triệu Thần sư thúc, lần này, Thánh Sư của Triệt Giáo ta, dù thế nào người cũng phải nhận lấy, ha ha." Thông Thiên không nhịn được cười, tâm tình rất tốt.

Biết được Triệu Thần đi con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, y cũng có thể hiểu được những hành động kinh thiên động địa trước đây.

Chuẩn Thánh sơ kỳ, thậm chí có thể dễ dàng chém giết Chuẩn Thánh trung kỳ và hậu kỳ.

Nếu là người khác, dù có chí bảo trong tay, cũng chỉ có thể chọn cách bỏ chạy.

"Ha ha, vậy chức Thánh Sư của Triệt Giáo này ta nhận." Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia tinh quang, đã trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, cũng có thể danh chính ngôn thuận xử lý Trường Nhĩ Định

Quang Tiên.

Triệu Thần đã đào một cái hố rất lớn để hắn nhảy vào.

Muốn xử lý Trường Nhĩ Định Quang Tiên rất dễ, nhưng Triệu Thần lại nhìn xa hơn đến Phong Thần đại kiếp.

Nếu bây giờ đã là Thánh Sư của Triệt Giáo, vậy chuyện Phong Thần đại kiếp và Phong Thần Bảng phải lên kế hoạch cẩn thận.

Thông Thiên gật đầu, sau đó nói: "Triệu Thần sư thúc, có một câu này ta phải nói, đột phá như vậy, e rằng sẽ để lại tệ đoan căn cơ không ổn... phải thận trọng." Rốt cuộc cảnh giới trên Thái Ất Kim Tiên, mỗi một lần đột phá đều không đơn giản như vậy.

Đều cần cảm ngộ thiên địa đại đạo, tích lũy lâu dài.

Người nào mà không mất hàng vạn năm, ức vạn năm.

Tuy không biết Dĩ Lực Chứng Đạo như thế nào, nhưng y vẫn cảm thấy Triệu Thần đột phá nhanh chóng và dễ dàng như vậy sẽ có tệ đoan, không khỏi nhắc nhở.

Nghe vậy, Triệu Thần thản nhiên cười, nói: "Đa tạ nhắc nhở, nhưng đối với ta, những vấn đề này không tồn tại, yên tâm đi." Triệu Thần có Tiên thiên công đức, lại có hệ thống Thôn Phệ, có Hỗn Độn Châu, Sáng Thế Thanh Liên (tàn) những Hỗn Độn chí bảo như vậy, sao có thể không ổn?

Hơn nữa đi suốt chặng đường này y biết rõ hơn ai hết, căn cơ của y vững chắc hơn bất cứ ai, mỗi một giai đoạn đều đại viên mãn, không thể thăng tiến hơn được nữa, có lẽ Hồng Quân cũng không bằng.

"Nếu Triệu Thần sư thúc đã nói vậy, vậy ta yên tâm rồi, sư thúc mời." Thông Thiên khẽ cười, trực tiếp mời Triệu Thần ra khỏi Bích Du Cung.

“Đông!” “Đông!” “Đông!” Trong đạo trường Kim Ngao Đảo, tiếng chuông du dương vang lên.

Liên tiếp chín tiếng, đại biểu cho việc quan trọng nhất trong Triệt Giáo.

Trong phút chốc, vô số đệ tử nhanh chóng xuất quan, thần sắc chấn kinh, nhanh chóng tụ tập dưới cao đài giảng đạo của Thông Thiên.

“Sao vậy?

Đột nhiên chuông vang chín tiếng?” “Xảy ra chuyện lớn gì sao?” “Ta từ khi Triệt Giáo thành lập gia nhập, đến giờ chưa từng nghe chín tiếng chuông vang!” Trong lúc nhất thời, vô số đệ tử bàn tán xôn xao, khó che giấu sự chấn động trong lòng.

Triệt Giáo thành lập đến nay, lần đầu tiên chuông vang chín tiếng, chỉ có khi trong giáo xảy ra chuyện trọng đại mới xuất hiện.

“Chuông vang chín tiếng, chắc chắn có đại sự, ba vị sư thúc, chúng ta cũng nên quay về rồi nhỉ.” Triệu Công Minh nhìn về phía Tam Tiêu đang vui vẻ dạo chơi Kim Ngao Đảo ở không xa, cười khổ nói.

Mấy ngày nay, ban đầu Tam Tiêu cảm thấy, đột nhiên trở thành sư thúc của huynh trưởng Triệu Công Minh có chút không quen.

Kết quả chưa đến hai ngày, dưới sự dẫn dắt của Bích Tiêu, các nàng hoàn toàn nhập vai sư thúc, đối với Triệu Công Minh hô tới hét đi, chỉnh đốn y đến khổ sở.

“Ừm, chắc là Thông Thiên sư huynh có chuyện quan trọng muốn thông báo, đi thôi.” Vân Tiêu gật đầu, sau đó liền dẫn hai muội muội đi về phía cao đài truyền đạo.

“Chúng con, bái kiến sư tôn.” “Bái kiến sư thúc tổ!” Dưới cao đài,

tất cả đệ tử đều quỳ rạp trên đất, ánh mắt đầy cung kính.

Ở một bên khác, Thông Thiên cùng Triệu Thần đứng trên cao đài, nhìn xuống đám đệ tử Triệt Giáo hưng thịnh bên dưới, ánh mắt bình tĩnh.

"Triệu tập các ngươi đến đây, chỉ vì một chuyện." Thông Thiên nhìn xuống đệ tử Triệt Giáo bên dưới, uy nghiêm của Thánh nhân bao trùm thiên địa, khiến vô số đệ tử cúi đầu, giọng nói như hồng chung đại lữ, vang vọng khắp đất trời.

"Từ bây giờ, bản tọa sẽ lập Triệu Thần sư thúc của ta, làm Thánh Sư của Triệt Giáo ta, nhất ngôn nhất hành, đều là điển phạm của Triệt Giáo ta." "Nếu bản tọa không ở trong giáo, mọi đại sự liền do Thánh Sư định đoạt!" Lời của Thông Thiên truyền vào tai mỗi một đệ tử Triệt Giáo, lập tức gây nên sóng to gió lớn.

Một phen nói, vang vọng khắp thiên địa, không chỉ Triệt Giáo biết, mà ba giáo còn lại cũng đều biết.

"Lập Triệu Thần sư thúc làm Thánh Sư của Triệt Giáo!" Trong Ngọc Hư Cung núi Côn Luân, Nguyên Thủy đột nhiên mở mắt, bấm tay tính toán, cẩn thận suy diễn.

Một lúc lâu sau, trong đôi mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn diễn hóa tinh hà vũ trụ, hệt như hư không mênh mông, trầm giọng nói: "Sư đệ thật là mưu tính giỏi, có thể vì Triệt Giáo, mưu cầu một tia sinh cơ!" "Có lẽ bản tọa cũng nên cho Triệu Thần sư thúc một chức vị trong giáo..." Cùng lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn đang mưu tính, tại núi Thủ Dương, trong Bát Cảnh Cung.

Lão Tử ngồi cao trên bồ đoàn, sau lưng hai dòng sông thời gian và tuế nguyệt hiển hóa, tham ngộ thiên địa đại đạo.

Dưới chỗ ngài ngồi, một đệ tử đột nhiên mở mắt, nhìn về phía

Đông Hải.

"Thánh Phụ của Nhân tộc ta, đã trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo." Đệ tử kia kinh ngạc không thôi, cũng mừng thay.

"Huyền Đô, trong lúc tu hành, đừng phân tâm." "Thưa sư tôn." Sau khi Long tộc trở thành đồ đằng hộ vệ của Nhân tộc, Lão Tử liền thu Huyền Đô làm đồ đệ, trực tiếp là đại đệ tử, truyền thụ vô thượng đại đạo, dốc lòng dạy dỗ.

Nghe lời này, Huyền Đô đành phải ngoan ngoãn tiếp tục tu hành.

Còn Lão Tử, ánh mắt đục ngầu nhìn về hướng Kim Ngao Đảo, trong mắt lấp lánh tinh quang, không biết đang tính toán điều gì.

"Ầm ầm ầm!" Trên bầu trời Kim Ngao Đảo, tiếng gầm vang không dứt, một luồng khí tức cổ xưa huyền diệu bao trùm lấy Triệu Thần.

Sau khi Thông Thiên công bố trước chúng nhân, y liền nhận được càng nhiều khí vận Triệt Giáo gia trì.

Triệu Thần có thể cảm giác được phúc trạch của bản thân càng thêm sâu dày.

"Vạn tiên triều bái, khí vận của Triệt Giáo quả nhiên hùng hậu, chỉ là không có chí bảo trấn áp, giống như thùng gỗ bị thủng lỗ, khí vận có hùng hậu đến đâu cũng sẽ trôi đi mất, lại thêm một số con sâu làm rầu nồi canh..." Ánh mắt lóe lên, hiện nay Triệt Giáo đang trong thời kỳ phát triển mạnh mẽ, một khi Triệt Giáo phát triển đến đỉnh phong, khí vận khổng lồ đó gia trì vào thân, đột phá quả thực không thể dễ dàng hơn.

Quan trọng nhất, khí vận gia thân, phúc trạch sâu dày.

Biết đâu ngày nào đó ra khỏi cửa, tùy tiện nhặt được một món Tiên thiên linh bảo.

Rốt cuộc thứ như khí vận phúc trạch này huyền diệu vô cùng.

Người phúc trạch sâu dày, thật sự có khả năng ra cửa nhặt được bảo vật.

Triệt Giáo không có chí bảo trấn áp, nhưng bây giờ đã khác.

Triệu Thần trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, có thể dùng chí bảo trấn áp khí vận.

Như Hỗn Độn Chung thì sao?

Dùng để trấn áp khí vận, đâu kém Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ?

Hỗn Độn Chung không được thì Hỗn Độn Châu, dù sao chí bảo dùng để trấn áp khí vận, bình thường vẫn có thể sử dụng, Triệu Thần có thể nhận được càng nhiều phúc báo.

Phải biết đó là toàn bộ Triệt Giáo, mấy vạn Kim Tiên, Đại La Kim Tiên gia trì a.

Có chí bảo trấn áp khí vận, con số này sẽ còn tăng thêm, mấy chục vạn, mấy trăm vạn, cuối cùng sẽ là một con số kinh khủng.

Lại định ra một số quy củ, thanh trừng những con sâu làm rầu nồi canh.

Vậy khí vận mà Triệu Thần nhận được chẳng phải không cần nói cũng biết sao?

Chương 100

Thứ như khí vận này rất huyền diệu, ngay cả Thánh nhân cũng phải động lòng.

Nếu không thì trấn áp khí vận để làm gì?

Giờ phút này, vô số đại năng Hồng Hoang đều nhìn về hướng Kim Ngao Đảo, trong lòng vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị.

"Thánh Sư của Triệt Giáo, chỉ đứng sau giáo chủ, phó giáo chủ cũng phải lễ nhượng ba phần!" "Nếu có cơ duyên lớn như vậy, ta chắc chắn sẽ đột phá bình cảnh." "Trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, không chỉ là một danh hiệu, mà còn đại diện cho việc được khí vận Triệt Giáo gia trì." Tại Tây Phương Giáo, trong Tu Di Linh Sơn.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân toàn thân kim quang bao phủ, thần sắc kinh nghi bất định.

"Sư huynh, Thông Thiên sư huynh lập Triệu Thần sư thúc làm Thánh Sư, e rằng ngày sau khí vận càng thịnh a!" Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng khó bình tĩnh, trầm giọng nói.

Triệu Thần trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, tuy nhận được khí vận Triệt Giáo gia trì, Triệt Giáo cũng nhờ đó mà có được khí vận Nhân tộc, có thể nói là đôi bên cùng có lợi.

Đối với Thánh nhân mà nói, đã sớm nhìn ra tương lai của Nhân tộc, nếu có thể được khí vận Nhân tộc, có thể bảo đảm giáo vận vĩnh cửu hưng thịnh.

Trước đây có được khí vận Nhân tộc, chỉ có Nhân Giáo của Lão Tử, bây giờ lại thêm một Triệt Giáo.

"Thông Thiên sư huynh thật biết tính toán." Tiếp Dẫn Đạo Nhân

khẽ thở dài, khuôn mặt tự mang vẻ bi khổ, bất đắc dĩ nói.

"Sư huynh, nếu có cơ hội, Tây Phương Giáo chúng ta cũng đến Nhân tộc truyền đạo đi." Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn thấy cơ hội, trong lòng khó bình tĩnh, Tây Phương Giáo không thể cứ mãi ở một góc, phải thoát ra khỏi vùng đất cằn cỗi Tây Phương mới được.

"Có Thánh Phụ Nhân tộc ở đó, chúng ta truyền giáo cũng vô ích.

Trừ khi Triệu Thần sư thúc đồng ý." Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu, cho dù bây giờ y là Thánh nhân, nhưng Triệu Thần thân mang toàn bộ khí vận Nhân tộc, là Thánh Phụ Nhân tộc, chỉ cần Triệu Thần một câu, mặc cho truyền đạo bao nhiêu, tốn bao nhiêu thời gian, tất cả đều sẽ thành công dã tràng.

Ít nhất tình hình này sẽ diễn ra trước Phong Thần đại kiếp.

"Bất luận thế nào, Tây Phương Giáo chúng ta muốn thực sự hưng thịnh, Nhân tộc là mấu chốt quan trọng, dù thế nào cũng phải thử xem." Ánh mắt của Chuẩn Đề Đạo Nhân vẫn lấp lánh tinh quang, trầm giọng nói.

Trong Kim Ngao Đảo, trên vạn đệ tử Triệt Giáo nhìn Triệu Thần được bao bọc trong huyền quang, thần sắc lập tức trở nên cung kính không thôi.

"Đệ tử, bái kiến Thánh Sư!" Tất cả đệ tử đều quỳ rạp trên đất, cung kính nói.

Thánh Sư của Triệt Giáo, giáo hóa chúng sinh, ngoài Giáo chủ Triệt Giáo, Thánh Sư là lớn nhất.

Dù sau này Triệt Giáo có thêm phó giáo chủ, nhìn thấy Triệu Thần cũng phải cung cung kính kính gọi một tiếng Thánh Sư.

Tất cả đệ tử Triệt Giáo trong lòng đều chấn động không thôi, không ai nghĩ sư tôn sẽ đột nhiên lập sư thúc tổ làm Thánh Sư của

Triệt Giáo.

Bọn họ không hiểu thiên cơ... không hiểu được thâm ý bên trong.

Nhưng họ biết, giáo chủ sư tôn đã quyết, chỉ cần tuân theo là được.

"Sư tôn trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, đó là thánh nhân đại giáo a." Tam Tiêu ngơ ngác nhìn cảnh này, đến giờ vẫn chưa hoàn hồn.

"Vậy ta... chẳng phải là Thánh Nữ của Triệt Giáo sao?" Bích Tiêu trong lòng chấn động, thân phận này không hề tầm thường.

Đừng nhìn hiện tại các nàng chỉ là Kim Tiên, nhưng đại năng Đại La Kim Tiên nhìn thấy cũng phải cung kính hữu lễ.

Rốt cuộc sau lưng là Triệt Giáo và Nhân tộc to lớn.

Còn có một vị Lão Tử Thánh nhân đã lập Nhân Giáo.

Bối cảnh như vậy, ai có thể so bì?

"Cơ duyên của ta cũng quá tốt rồi nhỉ?" Quỳnh Tiêu cười khổ một tiếng.

Ai mà ngờ được.

Chỉ mới hóa hình bái một sư tôn, kết quả thân phận một đường nước lên thuyền lên.

Trong phút chốc, ba người cũng cảm thấy áp lực như núi.

Rốt cuộc là đệ tử của Triệu Thần, nếu không thể nhanh chóng tu hành đề thăng thực lực, chỉ là một kẻ yếu ớt, chỉ làm mất mặt sư tôn.

"Ta là Thánh Sư của Triệt Giáo, hôm nay lập ra quy củ cho Triệt Giáo." Triệu Thần nhìn xuống đệ tử Triệt Giáo bên dưới, chậm rãi nói.

Nghe vậy, mọi người đều sững sờ, ngơ ngác nhìn Triệu Thần trên cao đài.

Đa số đệ tử Triệt Giáo đều cung kính lắng nghe, nhưng có một số con sâu làm rầu nồi canh lại nhíu mày.

Thánh Sư Triệt Giáo chuẩn bị vừa mới nhậm chức đã cho một đòn phủ đầu sao?

"Thánh Sư định làm gì?

Ràng buộc chúng ta sao?" "Ai, luôn cảm thấy vị Thánh Sư này sẽ lập ra những quy củ ghê gớm." "Mong là không phải chuyện gì quá hà khắc." Một bộ phận đệ tử Triệt Giáo có mặt tại hiện trường đang âm thầm oán thầm.

Rốt cuộc ngoài phần lớn người thật tâm bái sư, có một bộ phận nhỏ là vì giáo nghĩa "hữu giáo vô loại" của Triệt Giáo, tự do lỏng lẻo, ngưỡng cửa gia nhập thấp, chỉ cần trở thành đệ tử Triệt Giáo, vậy là đồ đệ của Thánh nhân, có chỗ dựa, tự do tự tại, muốn làm gì thì làm, quá tốt!

Đâu như mấy giáo khác, hoặc là ngưỡng cửa cực cao, hoặc là không hỏi thế sự, hoặc là quy củ cực nhiều.

Triệu Thần nhìn những đệ tử Triệt Giáo có thần sắc khác nhau bên dưới, trong lòng âm thầm cười lạnh.

Những người này tuy là đệ tử Triệt Giáo, nhưng chỉ coi trọng thân phận đồ đệ của Thánh nhân, chứ không thực sự đoàn kết một lòng, xem mình là một thành viên của Triệt Giáo.

"Từ bây giờ, trên Kim Ngao Tiên Đảo sẽ bố trí những tòa thí luyện đại trận, bất kể là ai, bất kể là các ngươi, hay những tu sĩ sinh linh muốn gia nhập Triệt Giáo, đều phải bị đưa vào trận pháp để tiến hành các loại khảo nghiệm." "Triệt Giáo cho tất cả sinh linh tu sĩ một cơ

hội công bằng, nhưng kết quả cuối cùng phải dựa vào sự tranh đoạt của chính mình." Nếu đã lập ra Triệt Giáo, vì thương sinh Hồng Hoang chặn lấy một tia sinh cơ, vậy thì Thông Thiên tự nhiên sẽ không xem xét căn nguyên xuất thân.

Cho dù huyết mạch căn nguyên của sinh linh tu sĩ có bình thường đến đâu, cũng sẽ cho một tia sinh cơ.

Để họ có một ngày, có thể cá chép hóa rồng, bay cao chín tầng trời.

Nhưng, tư chất, tâm tính, thực lực, phúc duyên của họ, những thứ này đều phải trải qua khảo hạch nghiêm ngặt.

Chỉ có khi tất cả đều đạt tiêu chuẩn, mới có khả năng trở thành đệ tử ngoại môn của Triệt Giáo.

Nếu có một hạng mục không đạt tiêu chuẩn, vậy chỉ có thể là vô duyên với Triệt Giáo!

Như vậy, dù có trở thành đệ tử ngoại môn, cũng đừng lấy đó làm chỗ dựa, tác oai tác phúc, sinh lòng lười biếng.

Thông Thiên đứng một bên vô cùng tán thành, nhìn xuống chúng đệ tử trong đại trận, đôi mắt tinh quang rạng rỡ.

Ngài lại một lần nữa cảm thấy phương pháp này của Triệu Thần rất hay.

Y biết rõ, không ít sinh linh tu sĩ đều ôm tâm lý may mắn, hy vọng có thể gia nhập dưới trướng mình, dựa vào cây lớn hóng mát.

Chỉ là, như vậy sẽ khiến đệ tử Triệt Giáo tốt xấu lẫn lộn, vàng thau hỗn tạp, dễ dàng gieo mầm tai họa ngầm.

Thông Thiên không biết cách giải quyết, nhưng bây giờ Triệu Thần đã cho ngài con đường giải quyết.

Trên đệ tử ngoại môn, sẽ thiết lập đệ tử nội môn.

Trên đệ tử nội môn, sẽ thiết lập đệ tử tinh anh.

Trên đệ tử tinh anh, có đệ tử thân truyền.

Sẽ có khảo hạch không định kỳ, từng tầng một tuyển chọn lên trên.

Người hợp cách sẽ được thăng cấp, người không hợp cách sẽ bị hạ cấp.

Chương 101

Nghiêm trọng nhất, sẽ bị trục xuất khỏi sư môn!

Dưới cơ chế khảo hạch thăng cấp nghiêm ngặt như vậy, đừng nói là vạn tiên triều bái, mà là mười vạn tiên, trăm vạn tiên, chỉ cần gia nhập Triệt Giáo, đều phải ngoan ngoãn tu hành đại đạo, đừng hòng gây ra chuyện gì!

"Ha ha... nếu như vậy mà còn để khí vận của Triệt Giáo bại tận, bản tọa sẽ tự treo cổ ở cành phía Đông Nam!" Thông Thiên đôi mắt khép hờ, toàn thân tỏa ra sự tự tin vô cùng.

Ngài tin tưởng, dưới sự dẫn dắt của Triệu Thần, Triệt Giáo, tất sẽ khí vận hưng thịnh, quang huy vạn cổ!

Triệu Thần một mình đứng ngạo nghễ trên không, thản nhiên nói: "Các ngươi đều theo đuổi con đường tu đạo tự do tự tại, nếu các ngươi có thể vượt qua thí nghiệm đại trận, bản sư cũng sẽ không cấm đoán tự do của các ngươi." "Nhưng từ hôm nay, Triệt Giáo lập ra ba đại giáo điều." "Kẻ nào cậy thế Thánh giáo, làm việc thương thiên hại lý, hủy đi nhục thân, nguyên thần đưa vào luân hồi súc sinh đạo." "Phàm kẻ nào đi lại bên ngoài, lạm sát người vô tội, tạo ra sát nghiệt, làm bại hoại thanh danh của Triệt Giáo, giết không tha, hóa thành tro bụi!" "Phàm đệ tử Triệt Giáo, khi nhập giáo cần lập thiên đạo thệ ngôn, kẻ nào phản bội Triệt Giáo, ngỗ nghịch giáo điều, giết không tha, tru diệt thành tro bụi!" Khi nói đến điều thứ ba, ánh mắt của Triệu Thần vô tình hay hữu ý dừng lại trên người Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Cảm nhận được ánh mắt của Triệu Thần, Trường Nhĩ Định Quang Tiên không khỏi trong lòng run lên, có một loại dự cảm không

lành.

"Mình đắc tội vị Thánh Sư này ở đâu?

Chẳng lẽ vì chuyện trước đây?" Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng kinh nghi bất định, bắt đầu tính toán, phải tìm cơ hội nịnh bợ vị Thánh Sư này mới được.

Sau đó Triệu Thần lại lập ra quy củ cuối cùng.

"Các ngươi, có ai dị nghị?" Ánh mắt sắc bén của Triệu Thần quét xuống đệ tử Triệt Giáo bên dưới, trầm giọng hỏi.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thánh Sư!" Một đám đệ tử Triệt Giáo trong lòng run sợ, lập tức quỳ rạp trên đất, cung kính hành lễ.

"Mệnh lệnh của Thánh Sư, cũng là ý của bản tọa." Giọng của Thông Thiên Giáo Chủ vang vọng khắp thiên địa, truyền vào tai mỗi một đệ tử.

Đó cũng là thái độ của Thông Thiên, bốn điều giáo điều, phải chấp hành nghiêm ngặt.

Không ít đệ tử Triệt Giáo trong lòng bàng hoàng, âm thầm than thở, chưa biết có thể vượt qua thí luyện đại trận hay không, nhưng những ngày tháng sau này, chắc chắn sẽ không dễ dàng.

Sau đó Thông Thiên đích thân thiết lập pháp trận, với thủ đoạn của Thánh nhân, đương nhiên là dễ như trở bàn tay.

Mấy ngày tiếp theo, vô số đệ tử Triệt Giáo tiến vào đại trận, tiến hành khảo nghiệm thực lực, căn nguyên và cả tâm tính.

Thực lực và căn nguyên thì không cần bàn, những người có thể đầu nhập dưới trướng Thánh nhân sao có thể kém?

Nhưng khảo nghiệm tâm tính lại loại bỏ hết một nửa.

"Khởi bẩm sư tôn, Thánh Sư, khảo hạch đại trận đã kết thúc toàn

bộ, tổng cộng có tám nghìn chín trăm bảy mươi hai người hợp cách, những người không hợp cách đã rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo." Một vị đạo nhân áo bào trắng cung kính báo cáo.

"!?" Thông Thiên sắc mặt biến đổi, tám nghìn chín trăm bảy mươi hai người, trời ạ, đi vào có tám, chín vạn tiên, hợp cách chỉ có tám nghìn chín trăm bảy mươi hai tiên.

"Sư tôn nhận con đi!" "Sư tôn cho con một cơ hội nữa đi!" Toàn bộ bảy, tám vạn đệ tử Triệt Giáo thất bại quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu khóc lóc.

"..." Thông Thiên lộ vẻ khó xử, dù sao đây cũng là những đệ tử đã theo mình mấy vạn năm, bây giờ muốn trục xuất, trong lòng không nỡ.

Thông Thiên chính là người như vậy.

Triệu Thần đứng một bên không nói gì, nếu chuyện này cũng không chấp nhận được, vậy Triệt Giáo đáng bị diệt, y cũng sẽ không làm Thánh Sư của Triệt Giáo nữa.

Nhưng ngay khi Thông Thiên đang do dự.

"Thánh Sư tiên tôn, xin hãy làm chủ cho Bạch Kình nhất tộc chúng tôi!" Đúng lúc này, bên ngoài Kim Ngao Đảo, mấy nghìn người của Bạch Kình nhất tộc quỳ bên ngoài, thần sắc bi thương, máu vẩy trời cao, để cầu công chính!

Bên ngoài Kim Ngao Đảo, mấy vạn sinh linh của Bạch Kình nhất tộc đang quỳ rạp.

Máu vẩy trời cao, tiếng khóc bi thương không dứt tại Kim Ngao Đảo.

"Chuyện gì vậy?" Thông Thiên ánh mắt hơi trầm xuống, trầm giọng hỏi.

"..." Không ai nói gì, vào một ngày quan trọng như hôm nay, lại có Bạch Kình nhất tộc đến gây rối.

"Sư tôn, Thánh Sư, Bạch Kình nhất tộc dám gây rối ở Triệt Giáo chúng ta, đệ tử đi đuổi chúng đi!" Bỗng nhiên, trong số những đệ tử thất bại trong khảo hạch, một đệ tử đứng lên, lớn tiếng nói.

Sau đó chuẩn bị đi ra đuổi Bạch Kình nhất tộc.

"Ầm!" Bất thình lình, một đạo thần quang xuất hiện, trong nháy mắt trấn áp đối phương.

"Thánh...

Sư..." Đệ tử kia sắc mặt đột biến, nhìn Triệu Thần.

"La Trường Giang, ngươi định làm gì?" Ánh mắt của Thông Thiên ẩn chứa vài phần lạnh lẽo, lạnh lùng nhìn chằm chằm đệ tử thất bại trong khảo hạch đại trận trước mặt, La Trường Giang.

La Trường Giang, không chỉ thất bại trong khảo hạch tu vi và căn nguyên, tâm tính, khảo hạch tâm tính cũng thất bại!

"Bạch Kình nhất tộc, vào đi." Triệu Thần liếc nhìn Bạch Kình nhất tộc bên ngoài Kim Ngao Đảo, chậm rãi nói.

Nghe Triệu Thần triệu hoán, tộc trưởng Bạch Kình nhất tộc mặt mày kích động, vội vàng đến dưới cao đài, quỳ rạp trên đất.

Thê lương kêu lên: "Xin Thánh Sư làm chủ cho Bạch Kình nhất tộc chúng tôi!" "Đệ tử ngoại môn Triệt Giáo La Trường Giang, cậy vào thân phận đệ tử của Thánh nhân, tàn sát Bạch Kình nhất tộc chúng tôi, lấy xương cốt của Bạch Kình chúng tôi để luyện bảo, dùng máu của Bạch Kình chúng tôi để luyện thể." "Thật đáng thương cho Bạch Kình nhất tộc chúng tôi không tranh với đời, lại gặp phải kiếp nạn này, mười vạn tộc nhân, nay chỉ còn lại chưa đến một phần mười!" "Vì hắn là môn đồ của Thánh nhân, chúng tôi căm phẫn nhưng không

dám nói, nghe tin Thánh Sư lập ra giáo điều, Bạch Kình nhất tộc chúng tôi liều mạng, không quản ức vạn dặm xa xôi đến đây, huyết lệ Kim Ngao Đảo, chỉ cầu Thánh Sư vì Bạch Kình nhất tộc chúng tôi chủ trì công đạo!" "Khẩn cầu Thánh Sư vì Bạch Kình nhất tộc chúng tôi chủ trì công đạo!" Bên ngoài Kim Ngao Đảo, trên vạn tộc nhân Bạch Kình quỳ rạp trên đất, thanh âm vang vọng mây xanh.

Bạch Kình nhất tộc chỉ là một tiểu chủng tộc.

Tộc trưởng bất quá là Kim Tiên đỉnh phong, La Trường Giang là Thái Ất Chân Tiên đại viên mãn, đủ để tàn sát toàn bộ Bạch Kình nhất tộc.

Bạch Kình nhất tộc vì thân phận đệ tử Thánh nhân của La Trường Giang, căm phẫn nhưng không dám nói, sợ Thánh nhân bao che, dẫn đến diệt tộc, chỉ có thể nhẫn nhục cầu sinh.

Nhưng bây giờ Triệu Thần trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, định ra ba đại giáo điều, lại khiến họ nhìn thấy hy vọng.

"Sư tôn, hắn nói bậy!" La Trường Giang lập tức mặt mày tái mét, phát ra một tiếng kêu la thê lương.

"Hỗn xược!" Trong mắt Thông Thiên ẩn chứa vài phần nộ ý, bây giờ ngài mới biết được dụng ý của Triệu Thần sư thúc khi thiết lập khảo hạch đại trận.

Những đệ tử này người nào mà trong sạch, giữ lại chỉ là tai họa ngầm!

Lập tức một đạo thần quang đánh ra, trong nháy mắt phá hủy nhục thân của La Trường Giang, chỉ còn lại một đạo nguyên thần.

"Sự việc đến nước này còn dám ngụy biện!" Thông Thiên thấy môn hạ đệ tử của mình làm ra chuyện thương thiên hại lý như vậy, lập tức tức giận không kìm được.

Sự thật hay giả, Thông Thiên chỉ cần suy diễn là biết, kết quả La Trường Giang còn ngụy biện, càng khiến ngài tức giận.

"Triệu Thần sư thúc, chuyện này phiền người." Thông Thiên khẽ thở dài, nhìn Triệu Thần chậm rãi nói.

Nghe vậy, Triệu Thần khẽ gật đầu, trong ánh mắt kinh hãi của các đệ tử Triệt Giáo, y chậm rãi đi về phía nguyên thần của La Trường Giang.

"Thánh...

Thánh Sư đừng... tha cho ta đi!" La Trường Giang mặt mày sợ hãi, liên tục dập đầu, cầu xin Triệu Thần tha mạng.

"Giáo điều thứ hai của Triệt Giáo: Phàm kẻ nào đi lại bên ngoài, lạm sát người vô tội, tạo ra sát nghiệt, làm bại hoại thanh danh của Triệt Giáo, phải xử lý như thế nào?!" Triệu Thần nhìn đám đệ tử Triệt Giáo trước mặt, lạnh lùng quát.

"Giết không tha, hóa thành tro bụi!" Tất cả đệ tử lập tức tim đập mạnh, lớn tiếng nói.

Bất thình lình, Triệu Thần đánh ra một đạo Hỗn Độn chi quang, trong nháy mắt bao bọc lấy nguyên thần của La Trường Giang, bên trong bản nguyên hỏa thiêu đốt chư thiên, bóp méo hư không.

"A a a!!" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, nguyên thần của La Trường Giang chịu đủ dày vò thiêu đốt, khuôn mặt vặn vẹo, tiếng kêu thê lương.

Nhìn bộ dạng thê thảm của La Trường Giang, một đám đệ tử Triệt Giáo lập tức trong lòng kinh hãi không thôi.

Đặc biệt là những đệ tử thất bại trong khảo hạch, từng người đều cúi đầu, người nào mà trong sạch?

Chương 102

Thông Thiên tự nhiên cũng nhìn thấy hết, thở dài một tiếng, Triệu Thần sư thúc nói đúng, giữ lại những người này đều là tai họa ngầm đối với Triệt Giáo.

Căn bản của Triệt Giáo, không thể vì lòng nhân từ của phụ nữ.

Giáo điều vừa mới lập, La Trường Giang đã trở thành oan hồn đầu tiên dưới đao.

Ai cũng hiểu, ba đại giáo điều mà Triệu Thần Thánh Sư lập ra tuyệt đối không phải nói đùa, một khi ngỗ nghịch, chắc chắn phải chết.

Chưa đầy chốc lát, nguyên thần của La Trường Giang đã hoàn toàn tiêu tán trong đau khổ dày vò, ngay cả cơ hội chuyển thế luân hồi cũng không có.

Nhìn đệ tử từng là của mình vẫn lạc, Thông Thiên không khỏi thở dài, sau đó lấy ra một số bảo vật giao cho tộc trưởng Bạch Kình, nói: "Đệ tử của bản tọa tạo ra sát nghiệt, những bảo vật này xem như một chút đền bù đi." "Đa tạ Thánh nhân, chúng tôi chỉ cầu huyết thù được báo, không cầu bảo vật!" Tộc trưởng Bạch Kình thấy đại thù được báo, vui mừng đến phát khóc.

Sau đó tộc trưởng Bạch Kình nhìn về phía Triệu Thần, liên tiếp khấu đầu, thần sắc kích động nói: "Thánh Sư tiên tôn, đối với Bạch Kình nhất tộc chúng tôi có đại ân, Bạch Kình nhất tộc chúng tôi suốt đời không quên!" "Về đi, nghỉ ngơi cho tốt." Triệu Thần liếc nhìn tộc trưởng Bạch Kình, chậm rãi nói.

"Đội ơn Thánh Sư!" Bên ngoài Kim Ngao Đảo, trên vạn tộc nhân Bạch Kình nước mắt lưng tròng, liên tục khấu đầu.

Sau khi Bạch Kình nhất tộc rút lui, tất cả đệ tử Triệt Giáo nhìn Triệu Thần trên cao đài, không khỏi trong lòng run sợ, từng người đều kinh hồn bạt vía.

Không ít người cũng phạm phải những chuyện tương tự như La Trường Giang, nếu thực sự truy cứu, e rằng khó thoát khỏi cái chết.

Không ai ngờ Triệu Thần trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, vừa mới lập ra giáo quy không lâu, vụ án La Trường Giang đã bị phanh phui.

Thiên đạo luân hồi, trời cao tha cho ai bao giờ.

Thông Thiên nhìn những đệ tử không hợp cách bên dưới, thở dài, thản nhiên nói: "Các ngươi đều đi đi, không được phép tự xưng là đệ tử Triệt Giáo nữa, cũng đừng quay lại." Rốt cuộc Thông Thiên không ra tay, chọn cách tha cho họ, dù sao Thông Thiên Giáo Chủ cũng là người như vậy.

Nhưng ít nhất trong số các đệ tử, có một vạn người thành tâm hướng đạo, khiến Thông Thiên trong lòng có chút an ủi.

"Đa tạ Thánh nhân!" "Đa tạ Thánh nhân a!" Không dám gọi Thông Thiên là sư tôn nữa, những đệ tử này từng người đều cúi đầu ủ rũ rời đi, trong đó bao gồm cả Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Triệu Thần ánh mắt lóe lên, con cờ này đã gieo xong, dùng để gây tai họa cho Xiển Giáo hoặc Tây Phương Giáo.

Mọi chuyện tạm thời kết thúc, Triệu Thần nhìn về phía Triệu Công Minh bên cạnh nói: "Công Minh, ngươi là đại sư huynh ngoại môn, do ngươi tổ kiến Tiệt Thiên Vệ, đốc tra môn đồ, nếu phát hiện kẻ vi phạm giáo điều, cứ theo lệ mà trừng phạt." "Công Minh, cứ yên tâm mà làm, nếu có vấn đề gì, vi sư sẽ thay ngươi làm chủ." Thông

Thiên liếc nhìn Triệu Công Minh, thản nhiên nói.

"Thưa Thánh Sư..." Triệu Công Minh trong lòng thở dài, đây không phải là một chức vụ tốt đẹp gì.

Nhưng Thánh Sư đã lên tiếng, y tự nhiên phải cố gắng hết sức.

"Được rồi, tất cả giải tán đi." Thông Thiên phất tay, sau đó để đám đệ tử Triệt Giáo lui đi.

"Triệu Thần sư thúc, người thật có biện pháp." Thông Thiên nhìn Triệu Thần, ánh mắt đầy kinh ngạc.

Nói công bằng, nếu bàn về tu hành ngộ tính, Thông Thiên tuyệt đối là đỉnh cao của Hồng Hoang.

Nhưng nếu nói về quản lý Triệt Giáo, an ủi lòng người, y tự thấy mình không bằng.

Triệu Thần dùng năm búa phủ đầu, đã loại bỏ tất cả đệ tử không hợp cách của Triệt Giáo, giải trừ tai họa ngầm, tiếp theo đây chắc chắn sẽ yên ổn.

May mà có Triệu Thần, nếu không Triệt Giáo cứ tiếp tục như vậy, chắc chắn sẽ đi đến chỗ diệt vong.

Triệu Thần khẽ cười, không nói gì, bỗng nhiên liếc nhìn vị đạo nhân áo bào trắng bên cạnh.

Vị đạo nhân áo bào trắng này là Đa Bảo, cũng là một người có đại nghị lực, một đường dập đầu lên núi, hy vọng bái nhập dưới trướng Thánh nhân.

Núi Côn Luân lớn đến mức nào?

Đừng nói là tam quỵ cửu khấu, đi bộ cũng phải mất mấy ngàn năm.

Không nói gì khác, chỉ riêng sự thành tâm và nghị lực đó, Thánh

nhân nào cũng sẽ thu nhận làm môn hạ.

Chỉ là lúc đó Lão Tử và Nguyên Thủy đều đang bế quan, cuối cùng Đa Bảo thuộc về Thông Thiên.

Nhưng từ việc tương lai Lão Tử hóa hồ vi Phật chọn Đa Bảo Đạo Nhân để thành lập Tiểu thừa Phật giáo, có thể thấy Lão Tử coi trọng Đa Bảo đến mức nào.

Lúc này Triệu Thần cười tủm tỉm nhìn Đa Bảo Đạo Nhân, giống như sói xám nhìn cừu non, bất ngờ mở miệng nói: "Đa Bảo, bản Thánh Sư đặt cho ngươi một cái tên nữa, ngươi thấy thế nào?" Đa Bảo Đạo Nhân lập tức ngơ ngác, không hiểu ý của Thánh Sư là gì.

Thông Thiên ở bên cạnh cũng có chút ngạc nhiên, nhưng Đa Bảo vẫn vô cùng cung kính nói: "Xin Thánh Sư ban tên!" Trong lòng y không khỏi có chút hưng phấn, được Thánh Sư ban tên, đó cũng là vinh dự vô thượng.

"Gọi là Thích Ca Mâu Ni, ngươi thấy thế nào?" Triệu Thần cười tủm tỉm nói.

"Thích Ca Mâu Ni?" Đa Bảo Đạo Nhân lại càng ngơ ngác hơn, tuy vinh hạnh được Triệu Thần ban tên, nhưng cái tên này nghe sao mà... cổ quái?

Hoàn toàn không phù hợp với phong cách đạo hiệu chủ lưu của tu sĩ Hồng Hoang!

Ngay cả Long Hi Nhi, Tam Tiêu, Triệu Công Minh, và Thông Thiên cũng cảm thấy mặt mày mờ mịt, hoàn toàn không hiểu tại sao Triệu Thần đột nhiên lại đặt cho Đa Bảo Đạo Nhân một cái tên cổ quái như vậy.

Triệu Thần mặt nở nụ cười nhạt, không để ý đến sự khó hiểu của mọi người.

Không hiểu?

Không hiểu là đúng rồi!

Y đang hạ một nước cờ lớn, nếu mọi người đều hiểu, thì còn gọi gì là hạ cờ?!

"Lão Tử đã muốn hóa hồ vi Phật với Đa Bảo, vậy bản tọa chi bằng ra tay trước!" Triệu Thần hai mắt khép hờ, đôi mắt tinh quang rạng rỡ!

Không thể nghi ngờ, Đa Bảo Đạo Nhân có duyên với Phật giáo.

Nếu không thì cũng không bị Lão Tử hóa hồ vi Phật, trở thành Như Lai Phật Tổ của Tây Phương Phật Giáo rồi thực lực đại tiến!

Nhưng có y ở đây, không thể để Đa Bảo gia nhập Tây Phương Phật Giáo được!

Vì vậy, y đã nghĩ ra một ý tưởng hay hơn.

Không chỉ có thể khiến Đa Bảo Đạo Nhân tương lai thành tựu không thua kém Như Lai Phật Tổ trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, mà còn đồng thời gây tai họa cho Tây Phương Phật Giáo của Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Ta nhớ, Phật gia có Đại thừa Phật giáo và Tiểu thừa Phật giáo!

Phật giáo mà Chuẩn Đề đại nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân thành lập chỉ là Đại thừa Phật giáo, còn Thích Ca Mâu Ni lại là giáo chủ của Tiểu thừa Phật giáo!

Vì vậy, bản tọa hoàn toàn có thể tương kế tựu kế, để Đa Bảo thành lập Tiểu thừa Phật giáo!" Trong đầu Triệu Thần mạch suy nghĩ rất rõ ràng, chỉ cần Đa Bảo Đạo Nhân thành lập Tiểu thừa Phật giáo, liền có thể lập địa thành Phật, đồng thời dùng Tiểu thừa Phật giáo phân chia khí vận của Đại thừa Phật giáo của Chuẩn Đề Đạo Nhân và

Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Sau này, đại lục phương Đông có Phật giáo, cũng không cần Tây Phương Phật giáo đông truyền!

Quả là một mũi tên trúng nhiều đích!

"Đa Bảo bái tạ Thánh Sư ban tên!" Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân hoàn hồn, lập tức cung kính cảm tạ Triệu Thần.

Mặc dù đối với cái tên "Thích Ca Mâu Ni" này, y vẫn đang trong trạng thái hoàn toàn ngơ ngác.

"Tốt!" Triệu Thần gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Sau đó đệ tử vượt qua đại trận ngày càng nhiều, tròn một vạn danh, cũng là vạn tiên triều bái.

Trên cao đài, Thông Thiên nhìn chúng đệ tử đã vượt qua đại trận thí luyện.

"Nếu các ngươi đã có thể vượt qua thí luyện, vậy chính thức là đệ tử Triệt Giáo rồi, những người vượt qua thí luyện, bản Thánh Sư sẽ ban cho mỗi người các ngươi một thanh thần kiếm!" Nói xong, Triệu Thần tay phải nhẹ nhàng vung lên, từ trong tay áo trong nháy mắt bay ra mấy ngàn thanh thần kiếm, mỗi thanh đều tỏa ra kiếm quang sắc bén, rực rỡ chói mắt, lộng lẫy huy hoàng!

Những thanh thần kiếm này đều là Hậu thiên linh bảo mà Thông Thiên đã luyện chế mấy ngày nay, phân thành ba sáu chín đẳng.

Cấp thấp nhất tỏa ra bạch quang, là Hậu thiên linh bảo không nhập lưu, thích hợp cho môn nhân cảnh giới Kim Tiên trở xuống.

Chương 103

Trên đó tỏa ra lam quang, là Hạ phẩm Hậu thiên linh bảo, thích hợp cho môn nhân cảnh giới Kim Tiên.

Trên nữa tỏa ra thanh quang, là Trung phẩm Hậu thiên linh bảo, thích hợp cho môn nhân cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Trên nữa nữa tỏa ra tử quang, là Thượng phẩm Hậu thiên linh bảo, thích hợp cho môn nhân cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Trên chuôi của mỗi thanh thần kiếm, đều khắc một chữ "Triệt", đại biểu cho thân phận đệ tử Triệt Giáo.

Lúc này giao cho Triệu Thần, cũng để củng cố thêm uy danh của Thánh Sư!

Dưới sự điều khiển của Triệu Thần, mấy ngàn thanh thần kiếm giống như có mắt, bay đến trước mặt một vạn đệ tử Triệt Giáo lơ lửng.

"Người cầm bạch kiếm, hôm nay là đệ tử ngoại môn của Triệt Giáo!" "Người cầm lam kiếm, hôm nay là đệ tử nội môn của Triệt Giáo!" "Người cầm thanh kiếm, hôm nay là đệ tử tinh anh của Triệt Giáo!" "Người cầm tử kiếm, hôm nay là đệ tử thân truyền của bản tọa!" Ánh mắt uy nghiêm của Triệu Thần quét qua tất cả môn nhân Triệt Giáo, những thanh thần kiếm này không chỉ là pháp bảo ban cho môn nhân, mà còn đại biểu cho thân phận sau này.

Phương pháp của y, là muốn để Thông Thiên nhân cơ hội này lập nên một tiêu chuẩn ở Hồng Hoang, để các tu sĩ đại năng Hồng Hoang sau này thấy loại thần kiếm này, liền như thấy Thông Thiên của Triệt Giáo!

Không chỉ thần kiếm, sau này, Triệu Thần còn muốn để Thông Thiên chỉ định đạo bào đặc chế cho môn nhân.

Giống như những thanh thần kiếm này, để các đại năng tu sĩ Hồng Hoang thấy là biết ngay môn nhân của Triệt Giáo!

Triệu Thần sẽ ràng buộc môn nhân không chủ động gây nhân quả, nhưng cũng muốn để các đại năng tu sĩ Hồng Hoang, thấy đệ tử ngoại môn cấp thấp nhất của Triệt Giáo, cũng phải lễ nhượng ba phần!

Phải cường thế như vậy!

Phải bá khí như vậy!

"Đệ tử bái tạ Thánh Sư!" Tất cả môn nhân Triệt Giáo lập tức vui mừng khôn xiết, lần lượt nhận lấy thần kiếm lơ lửng trước mặt, một lần nữa cung kính bái tạ Triệu Thần!

Thanh âm to lớn, vang vọng mây xanh.

Nhìn tất cả trước mắt, Triệu Thần đã trở thành Thánh Sư của Triệt Giáo, nhưng mục đích của chuyến đi này y vẫn chưa quên.

Sau việc này, Triệu Thần nói với Triệu Công Minh: "Công Minh theo bần tọa, bần tọa có việc khác muốn thương lượng với ngươi." Triệu Công Minh giật mình: "Sư thúc tổ thật là làm khó đệ tử, sư thúc tổ nếu có việc, cứ phân phó là được." Triệu Thần gật đầu, đưa tay vung lên, mang Triệu Công Minh đến một lương đình.

"Công Minh, ta muốn Định Hải Thần Châu của ngươi, ngươi có đồng ý không?" Dưới lương đình, Triệu Thần khẽ nhếch mép, luôn nhìn Triệu Công Minh trước mặt.

"A?" Triệu Công Minh lập tức sững sờ, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Triệu Thần.

"Sư thúc tổ trân tàng nhiều vô số, lại còn có hai đại Tiên thiên chí

bảo, sao lại để mắt đến Định Hải Thần Châu nhỏ bé của đệ tử.” “Yên tâm đi...

đã gọi ta một tiếng sư thúc tổ, ta cũng sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi.” Triệu Thần thản nhiên cười, bàn tay to vung lên, mấy đạo thần quang lướt qua, ba kiện Tiên thiên linh bảo xuất hiện trước mặt Triệu Công Minh.

“Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo.

Diệt Thần Phi Đao, huyền thông tạo hóa, đao mang có thể cắt đứt thời không.” “Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, Càn Khôn Phiến.

Nội hàm không gian pháp tắc, tự thành một phương thiên địa.” “Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, Tử Quang Vô Cực Tráo.

Phòng ngự vô song, đối mặt với Thái Ất Kim Tiên cũng không thể phá.” Nhìn ba đại Tiên thiên linh bảo, Triệu Công Minh lập tức trừng lớn hai mắt.

Ba đại Tiên thiên linh bảo, đặc biệt là Diệt Thần bảo đao kia.

Phong mang sắc bén đó, lực sát phạt của nó so với hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu cũng không kém bao nhiêu.

Triệu Công Minh sớm đã theo Thông Thiên, trước đây vẫn tu hành ở núi Côn Luân, nhưng đến giờ vẫn chưa có một kiện Tiên thiên linh bảo nào.

Nhưng hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu là Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo, có thể dẫn động lực lượng tứ hải, lực sát phạt cực mạnh, lại có thể diễn hóa hai mươi bốn chư thiên, diệu dụng vô cùng.

“Đổi không?” “Đổi không?” Triệu Thần thấy mắt Triệu Công Minh cũng sáng lên, cười nói.

“Đổi đổi đổi!” Triệu Công Minh lập tức kích động không thôi, không nói hai lời đã đồng ý.

Tay chân y vô cùng nhanh nhẹn, lập tức lấy ra hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, xóa đi ấn ký nguyên thần, giao cho Triệu Thần.

Rồi giây tiếp theo thu hết ba kiện Tiên thiên linh bảo, phảng phất như sợ Triệu Thần đổi ý.

“Không cần vội vàng như vậy...

đã đồng ý thì sẽ không đổi ý.” “Hắc hắc, để sư thúc tổ chê cười rồi.” Triệu Công Minh gượng cười, có chút lúng túng.

Ba kiện Tiên thiên linh bảo tuy uy lực đơn lẻ không bằng Định Hải Thần Châu, nhưng không chịu nổi là có đến ba kiện.

Đệ tử đời thứ hai của hai giáo sở hữu Tiên thiên linh bảo không nhiều, càng đừng nói là có ba kiện.

Chỉ cần vận dụng ba kiện Tiên thiên linh bảo hợp lý, uy lực bộc phát ra chắc chắn mạnh hơn Định Hải Thần Châu.

Nhìn Triệu Công Minh được ba món bảo vật mà vui vẻ hớn hở, Triệu Thần không khỏi lắc đầu.

Tiên thiên linh bảo trong tay Triệu Thần không ít, đưa ra ba kiện đổi lấy Định Hải Thần Châu không lỗ.

Chỉ cần có thể tái hiện Sáng Thế Thanh Liên, đừng nói ba kiện, năm kiện cũng đáng.

Hỗn Độn chí bảo, Tiên thiên linh bảo, có thể so sánh sao?

“Chuyện lần này đã xong, ta cũng nên đi rồi.” “Tiệt Thiên Vệ hãy quản lý cho tốt, nếu có chuyện, có thể đến Nhân tộc tìm ta.” Triệu Thần liếc nhìn Triệu Công Minh, cười nói.

“Vâng, sư thúc tổ.” Triệu Công Minh hành lễ, cung tiễn Triệu

Thần rời đi.

Triệu Thần rời khỏi Triệt Thiên Vệ, liền đến Bích Du Cung tìm Thông Thiên trò chuyện một phen, lúc này Tam Tiêu đang bế quan.

Trong thời gian ở Kim Ngao Đảo, Tam Tiêu được Thông Thiên chỉ đạo có chút cảm ngộ, đang bế quan tham ngộ Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận.

Chờ khi các nàng xuất quan, uy lực của Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận chắc chắn sẽ tăng mạnh.

Triệu Thần dặn dò, sau khi tham ngộ xong thì cùng Long Hi Nhi trở về bộ lạc Nhân tộc.

Làm xong tất cả, Triệu Thần cũng không do dự, chuẩn bị rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Nhưng đúng lúc này!

"Lần giảng đạo này kết thúc, ta sẽ hợp với Thiên Đạo, từ nay về sau, chỉ có Thiên Đạo, không có Hồng Quân!" Bỗng nhiên một giọng nói mênh mông vang vọng khắp trời đất.

Núi Côn Luân, núi Thủ Dương, núi Bất Chu, Yêu tộc Thiên Đình, bộ lạc Nhân tộc, Huyết Hải, Hoàng Tuyền, Tây Phương, cả Kim Ngao Đảo mà Triệu Thần đang ở... và vân vân, tất cả đều vô cùng chấn động.

Không, phải nói là toàn bộ Hồng Hoang đại địa, tất cả sinh linh, đại năng đều vô cùng kinh hãi.

Ngoại trừ Triệu Thần, Thông Thiên, và ba ngàn khách trần năm xưa, chúng sinh đại địa đều bị câu nói của Hồng Quân dọa cho hơi giật mình, không hiểu ý của Hồng Quân là gì.

Thiên Đạo Hồng Quân lại bổ sung một câu: "Đại thế không đổi,

Hồng Quân không xuất!" Đại thế không đổi, Hồng Quân không xuất!

Theo sau lời của Hồng Quân, các tu sĩ đại năng trong thế giới Hồng Hoang lập tức hiểu rõ hoàn toàn.

Hồng Quân sắp hợp đạo, trừ phi đại thế của Thiên Đạo xuất hiện biến động, nếu không Hồng Quân sẽ vĩnh viễn không xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang.

Trong phút chốc, Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất... trong lòng không khỏi cảm thấy một trận vui mừng.

Lão Tử, Nguyên Thủy và bốn đại Thánh nhân không còn bị Hồng Quân ràng buộc, dù sao cũng đã chứng đạo thành Thánh, trở thành tồn tại tối cao vô thượng của Hồng Hoang.

Theo tâm lý bình thường, không ai muốn có một tồn tại mạnh hơn mình đè trên đầu.

Chương 104

Vì vậy, đối với việc Hồng Quân hợp đạo không xuất hiện, họ đều vui mừng thấy điều đó thành sự thật.

Còn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hai người mưu đoạt Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, cũng lo lắng Hồng Quân sẽ ra tay can thiệp.

Nay Hồng Quân đã nói rõ chỉ cần đại thế không đổi, sẽ không tái hiện thân, hai người tự nhiên cảm thấy vô cùng vui mừng, ý thức được cơ hội của mình đã đến!

Nhưng, những tâm tư này họ đều không dám biểu hiện ra ngoài, toàn bộ đều giả vờ một bộ dạng không nỡ.

"Hồng Quân cuối cùng cũng muốn hợp đạo rồi sao?" Triệu Thần nhìn lên trời, ánh mắt lóe lên.

Xem ra Hồng Quân đã mượn cớ giết người đủ rồi, chọn lúc này để hợp đạo.

Nhưng Hồng Quân một khi hợp đạo, thiên hạ đại loạn, lần lượng kiếp thứ ba triệt để bùng nổ, đến mức núi Bất Chu bị gãy.

"Hồng Vân hình như cũng sắp chết rồi." Triệu Thần thầm nghĩ.

Hồng Quân hợp đạo, những tồn tại kiêng kỵ Đạo Tổ cũng rục rịch, ví dụ như Côn Bằng.

Côn Bằng vẫn luôn thèm muốn Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân.

"Chúc mừng lão sư hợp đạo." Thông Thiên ở bên cạnh vẻ mặt vui mừng, vội vàng hướng lên trời hành đại lễ.

Thông Thiên không có tâm cơ, là người duy nhất thật tâm chúc mừng Hồng Quân hợp đạo.

Giọng của Thông Thiên vang vọng khắp Hồng Hoang, cùng lúc đó, Côn Luân Sơn, Thủ Dương Sơn, Tây Phương, Oa Hoàng Cung, cũng đồng thời truyền ra âm thanh.

"Chúc mừng lão sư hợp đạo!" Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ.

Cơ bản tất cả sinh linh trên Hồng Hoang đại địa.

Cũng đều hành lễ vào lúc này.

"Chúc mừng Đạo Tổ!" Chỉ có dưới núi Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Thần Điện, Thập Nhị Tổ Vu vẻ mặt khinh bỉ.

Vu tộc không kính trời không kính đất, chỉ kính Bàn Cổ, huống chi Hồng Quân đã giam cầm lực lượng Thánh nhân của Hậu Thổ nương nương, khiến nàng không thể sử dụng bên ngoài Địa Phủ.

Điều này khiến Vu tộc hận Hồng Quân đến điên cuồng, sao có thể chúc mừng vào lúc này.

Nhưng vào lúc này không ai biết, chỉ có Triệu Thần biết, Hồng Quân đang có kế hoạch, chỉ có bây giờ hợp đạo, mới có thể khiến vạn chúng không còn kiêng dè, thực sự thúc đẩy lần lượng kiếp thứ ba của Hồng Hoang.

Rốt cuộc chỉ có núi Bất Chu sụp đổ, làm suy yếu Thiên Đạo, Hồng Quân mới có cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, tự do tiêu dao giữa đất trời.

Chỉ là Hồng Quân không ngờ, mức độ của lần lượng kiếp này không đủ, đến lần lượng kiếp thứ tư là Phong Thần đại kiếp, mượn

tay Thông Thiên, mới thực sự phá vỡ Hồng Hoang, mới được giải thoát.

Thiên Đạo tính kế Hồng Quân, Hồng Quân cũng đang tính kế Thiên Đạo.

"Sau khi ta hợp đạo, Thánh nhân không được dễ dàng ra tay can nhiễu đại thế Hồng Hoang!" Ngay sau đó, trên trời lại truyền xuống một giọng nói của Hồng Quân.

"Lão già cứng nhắc này!" Triệu Thần thở dài một tiếng.

Xem ra Hồng Quân chỉ sợ Thánh nhân phá hoại lần lượng kiếp thứ ba của Hồng Hoang, mới hạ pháp chỉ.

Quả nhiên vừa nghe lời này, Thông Thiên ở bên cạnh, Lão Tử ở Thủ Dương Sơn, Nguyên Thủy ở Côn Luân Sơn, Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa, đều đồng loạt hành lễ.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của lão sư." Tại Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe xong thì vô cùng hưng phấn, thánh nhân không thể ra tay, vậy thì cơ hội đoạt được đạo Hồng Mông Tử Khí kia của Hồng Vân càng lớn hơn rồi!

Bọn chúng hiện tại đã là Bán Thánh, nếu đoạt được đạo Hồng Mông Tử Khí kia, không chừng có thể thực sự trở thành Thánh Nhân!

Két… Hai cánh cửa sắt đỏ thẫm khép chặt lại, Tử Tiêu Cung mới trực tiếp ẩn vào trong Hỗn Độn hư không, biến mất không thấy tăm hơi.

Ngay sau đó, khắp cõi Hồng Hoang đều vang lên một giọng nói uy nghiêm đạm mạc của Thiên Đạo.

"Thiên Đạo, hợp!" Trong khoảnh khắc, tất cả tu sĩ đại năng đều mơ hồ cảm giác được Thiên Đạo của Hồng Hoang ngày càng hoàn thiện, có cảm giác như "trên đầu ba thước có Thiên Đạo".

Hiển nhiên, đây là lúc Hồng Quân đã triệt để hợp nhất với Thiên Đạo.

Sau này Hồng Quân hành sự sẽ vứt bỏ yêu ghét cá nhân, hoàn toàn làm việc theo quy tắc của Thiên Đạo.

Đương nhiên, tất cả chỉ là tạm thời.

"Thông Thiên sư điệt, bản tọa đi trước đây." Triệu Thần nhàn nhạt mở miệng.

Thông Thiên hành lễ: "Cung tiễn sư thúc." Bên cạnh, Triệu Công Minh, Đa Bảo Đạo Nhân, cùng đông đảo đệ tử Tiệt giáo đồng loạt hành lễ: "Cung tiễn Thánh Sư!" Sau đó Triệu Thần liền rời khỏi Kim Ngao đảo.

Lúc này, Triệu Thần vốn có thể trở về bộ lạc Nhân tộc, nhưng hắn đã không làm vậy, mà đi du ngoạn trong thế giới Hồng Hoang trước.

Dù sao thì lượng kiếp lần thứ ba sắp thực sự bắt đầu, cần phải nâng cao thực lực một lần nữa, một vài thứ nên lấy cũng đã đến lúc phải đi lấy.

Không lâu sau, Triệu Thần quyết định trước tiên sẽ dung hợp hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu và Tứ Thập Bát Phẩm Công Đức Hỗn Độn Tạo Hóa Thanh Liên lại làm một.

Đây cũng là nguyên nhân Triệu Thần muốn rời khỏi Kim Ngao đảo.

Chuyện dung hợp Hỗn Độn Chí Bảo không thể bị phát hiện.

Vì vậy, Triệu Thần tiến vào Bồng Lai sơn, mượn Hỗn Độn mảnh vỡ để che đậy thiên cơ, dung hợp Thanh Bình Kiếm và hai mươi bốn viên Định Hải Châu, đợi sau khi dung hợp hoàn tất mới ra ngoài.

Cùng lúc đó, tại Ngũ Trang quán.

Bên trong Ngũ Trang quán, vào lúc này, Hồng Vân e rằng vẫn chưa ý thức được nguy cơ đang đến gần.

Hồng Vân chau mày, kể từ khi Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bốn người lập giáo thành thánh, y vẫn luôn phiền muộn.

Bởi vì trong số những người sở hữu Hồng Mông Tử Khí, chỉ còn lại mình y là chưa thể chứng đạo thành thánh.

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, với thân phận và thực lực của y, y không thể bảo vệ được đạo Hồng Mông Tử Khí này.

Kết quả cuối cùng, có thể sẽ vì đạo Hồng Mông Tử Khí mà gặp kiếp nạn, trực tiếp hình thần câu diệt, hóa thành tro bụi!

Vì vậy, hiện tại y có thể nói là ăn không ngon ngủ không yên!

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, bần đạo không còn quá cố chấp nữa, có lẽ đạo Hồng Mông Tử Khí này thật sự vô duyên với bần đạo!" Hồng Vân thở dài nói.

"Cái này… bần đạo cũng không tiện nói, nhưng bần đạo cảm thấy, đạo hữu nên cố gắng tranh thủ hết sức mình trước đã…" Trấn Nguyên Tử nói.

Dù sao Hồng Mông Tử Khí cũng liên quan đến việc chứng đạo thành thánh, cho dù là bạn tốt nhiều năm với Hồng Vân, y cũng cần phải tị hiềm.

"Haiz…" Hồng Vân thở dài thườn thượt, giữ trong tay cơ duyên lớn như vậy, ai có thể khoáng đạt mà dễ dàng từ bỏ cơ chứ.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, bần đạo muốn ra ngoài đi một chuyến, xem có thể tìm được một tia cơ duyên thành thánh hay không.

Nếu thực sự không thể, bần đạo sẽ làm theo lời dặn của Thông Thiên tiền bối, từ bỏ đạo Hồng Mông Tử Khí này!" Ánh mắt Hồng Vân đột nhiên trở nên kiên định, trong lòng đã đưa ra quyết định.

Y muốn nỗ lực lần cuối cùng, nếu không thể chứng đạo thành thánh, y cũng đành chấp nhận!

Chủ động từ bỏ đạo Hồng Mông Tử Khí!

"…Đạo hữu nhất định phải ra ngoài sao?" Trấn Nguyên Tử do dự, mày hơi nhíu lại, không hy vọng Hồng Vân rời khỏi Ngũ Trang quán ở Vạn Thọ sơn.

Nếu Hồng Vân ở lại trong quán, gặp nguy hiểm, y có thể dựa vào đại trận hộ sơn và Địa Thư để chống đỡ phòng ngự.

Nhưng nếu Hồng Vân rời khỏi Ngũ Trang quán, y cũng là nước xa không cứu được lửa gần!

Chương 105

"Cả ngày ru rú trong quán, tâm tình bần đạo phiền muộn, làm sao có thể tìm được tia cơ duyên kia chứ!" Hồng Vân cười khổ nói.

Y tự nhiên biết rời khỏi Ngũ Trang quán sẽ có nguy hiểm, nhưng nếu không ra ngoài tìm kiếm một phen, trong lòng sao có thể cam tâm.

Phú quý tìm trong hiểm nguy, lúc này Hồng Vân có lẽ đang ôm ý niệm như vậy.

"Nhưng đạo hữu không cần lo lắng, bần đạo đã chuẩn bị sẵn đường lui, nếu thật sự gặp nguy cơ sinh tử, nhất định có thể giữ được tính mạng!" Hai mắt Hồng Vân sáng rực, toàn thân đột nhiên bùng phát một cỗ khí thế cường đại.

Là một trong những đại năng tiên thiên đỉnh cấp của Hồng Hoang, tự nhiên y không phải là loại bất tài ngồi chờ chết.

Y đã sớm chuẩn bị đường lui, có thể bảo toàn tính mạng vào thời khắc nguy cấp.

"Nếu đã như vậy, vậy bần đạo không khuyên can đạo hữu nữa." Trấn Nguyên Tử nói.

Hồng Vân đã nói đến mức này, nếu còn khuyên can nữa, đó chính là cản trở Hồng Vân tìm kiếm cơ duyên thành đạo.

Cho dù là bạn thân chí cốt với Hồng Vân, y cũng không thể làm ra chuyện như vậy.

"Đa tạ Trấn Nguyên đạo hữu!

Vậy bần đạo xin cáo từ trước!" Hồng Vân đứng dậy, chắp tay vái thật sâu về phía Trấn Nguyên Tử, chuẩn bị rời khỏi Ngũ Trang quán ở Vạn Thọ sơn.

“Đạo hữu đừng vội, đợi bần đạo giao phó cho Thanh Phong, Minh Nguyệt một chút, rồi sẽ cùng đạo hữu đi!” Trấn Nguyên Tử đột nhiên cười nhạt nói.

Thanh Phong và Minh Nguyệt là hai đạo đồng của Ngũ Trang quán.

Giao phó Ngũ Trang quán cho Thanh Phong, Minh Nguyệt trông coi, y sẽ đi cùng Hồng Vân, nếu Hồng Vân thật sự gặp nguy hiểm, y cũng có thể giúp đỡ một hai.

Không thể không nói, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân quả thật không hổ là đôi bạn thân chí cốt bậc nhất Hồng Hoang!

“Đa tạ đạo hữu!” Hồng Vân lại một lần nữa vái thật sâu, trong lòng vô cùng cảm kích.

“Ha ha, đạo hữu khách sáo rồi, giữa chúng ta, không cần nói lời cảm tạ!” Trấn Nguyên Tử vuốt chòm râu đẹp dưới cằm, khí độ phi phàm, quả là một bậc đại tiên có đạo.

Hai người không trì hoãn nhiều, lập tức khởi hành, chuẩn bị rời khỏi Ngũ Trang quán.

Cùng lúc đó, Côn Bằng đã đến không phận Vạn Thọ sơn.

Phía sau Côn Bằng là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và ức vạn yêu binh.

Đối với Hồng Mông Tử Khí lần này, bọn chúng thế nào cũng phải đoạt được!

Thấy Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử sắp rời khỏi Ngũ Trang quán, cả hai lập tức giật mình.

Cái gọi là có tật giật mình, bọn chúng vốn định tấn công Ngũ Trang quán, cướp đoạt đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân.

Vì vậy, thấy hai người định đi, bọn chúng theo bản năng cho rằng tin tức đã bị lộ, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đã biết kế hoạch của chúng, chuẩn bị chạy trốn.

Vì vậy, Đế Tuấn quả quyết hạ lệnh!

"Lập tức động thủ, đừng để hai tên đó chạy thoát!" "Vâng, đại huynh!" Đông Hoàng Thái Nhất lập tức tế ra một chiếc chuông lớn, tay trái ôm chuông, tay phải ngưng tụ pháp lực ngập trời, đánh mạnh vào thân chuông.

Đang!

Một tiếng chuông kinh thiên động địa lập tức vang vọng khắp bầu trời Vạn Thọ sơn.

Chiếc chuông này là Thái Dương Chung, cũng là một loại Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, được Đông Hoàng Thái Nhất vô tình phát hiện trong tinh thần hư không.

Không thể không nói, Thái Nhất cũng là một kẻ có đại phúc vận.

Tiếng chuông là hiệu lệnh, cuộc tấn công bắt đầu!

"Mau, lập tức khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Tại Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Yêu Thánh Bạch Trạch nghe thấy tiếng chuông Hỗn Độn Chung, nhận được tín hiệu tác chiến của Đông Hoàng Thái Nhất, lập tức lớn tiếng hạ lệnh.

"Vâng!" Thiên binh thiên tướng đã sớm chuẩn bị sẵn sàng lập tức tế ra từng cây Tinh Thần Phiên, rót pháp lực vào trong.

Trong khoảnh khắc, từng cột sáng chói mắt phóng thẳng lên trời, kết nối với ức vạn ngôi sao tuyên cổ trong tinh thần hư không.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Sự việc đến nước này, đã hoàn toàn hiểu rõ.

Côn Bằng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đang nhòm ngó Hồng Mông Tử Khí, muốn cướp đoạt nó.

Ngoài ra, còn có các đại năng Hồng Hoang khác cũng như vậy.

Y không phải là đệ tử của Hồng Quân, mà Hồng Quân lại đã hợp đạo, đối mặt với Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận làm chỗ dựa, y căn bản không thể bảo vệ được đạo Hồng Mông Tử Khí này.

Như vậy, không có gì bất ngờ, kết quả cuối cùng, y sẽ bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng giết chết, Hồng Mông Tử Khí bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng cướp đi.

"Đạo hữu đừng lo lắng, có đại trận phòng ngự Địa Thư của bần đạo ở đây, tiểu nhi Đế Tuấn đừng hòng đắc ý!" Trấn Nguyên Tử nghiêm nghị quát.

Mặc dù biết rõ không phải là đối thủ, nhưng y vẫn quyết tâm toàn lực bảo vệ Hồng Vân.

"Bần đạo đã làm liên lụy đạo hữu rồi, nhưng uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quá mạnh mẽ, không phải chúng ta có thể chống đỡ, đạo hữu không cần phải vì bần đạo mà hao phí tâm thần nữa." Hồng Vân nói.

Trấn Nguyên Tử là bạn thân chí cốt, đã vì y mà trả giá quá nhiều, nếu vì cưỡng ép bảo vệ Hồng Mông Tử Khí mà liên lụy cả Trấn Nguyên Tử cũng bị trọng thương vẫn lạc, vậy y thật sự chết không nhắm mắt.

"Đạo hữu đừng hành động bồng bột, động tĩnh ở đây lớn như vậy, thánh nhân cũng đã biết, chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn

đâu!" Trấn Nguyên Tử lập tức an ủi.

Y thấy được, Hồng Vân dường như muốn làm chuyện dại dột, vội vàng lên tiếng khuyên can.

Nhưng, rất nhanh, Đế Tuấn cười lớn nói: "Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, đừng tưởng sẽ có thánh nhân đến cứu, đừng có si tâm vọng tưởng nữa.

Đạo Tổ đã có lời, thánh nhân không được tùy ý can thiệp vào đại thế Hồng Hoang.

Có thánh nhân muốn cứu, các thánh nhân khác cũng sẽ ra tay ngăn cản!" Đế Tuấn vênh váo cười lớn.

Trên biển Đông Hải, thấy đại trận phòng ngự Địa Thư sắp bị phá vỡ, Hồng Mông Tử Khí sắp đoạt được, hắn không kìm được có chút đắc ý quên mình.

Mặc dù không nói rõ, nhưng ai cũng có thể nghe ra, thánh nhân trong miệng hắn chính là Thông Thiên, Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Thế là, tất cả mọi chuyện đều được giải đáp!

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lập tức hiểu rõ tình cảnh hiện tại, thánh nhân ra tay cũng sẽ có thánh nhân khác ngăn cản, ví như Thông Thiên.

Lúc này Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử cũng không thể đến Kim Ngao đảo của Thông Thiên tị nạn, dù sao Thông Thiên hiếu khách, và họ cũng có chút giao tình với Thông Thiên.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng có ngông cuồng đến đâu cũng không dám đến thánh đảo gây rối.

Nhưng hiện tại không có thánh nhân nào có thể giúp đỡ, tia hy

vọng cuối cùng cũng tan vỡ.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân sắc mặt đều trầm xuống.

Tuy sự thật đúng là như vậy, nhưng loại chuyện mang tiếng xấu này có thể tùy tiện nói ra ngoài sao!?

Các Thánh nhân bắt đầu có chút không vui với Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, bây giờ các ngươi đã biết rồi chứ, vì vậy, mau giao Hồng Mông Tử Khí ra đây, bản đế có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không thì đừng trách bản đế khiến hai ngươi hình thần câu diệt!" Đế Tuấn vênh váo cười lớn.

Chương 106

Để chứng minh lời mình nói không ngoa, đòn tấn công trong tay hắn càng thêm mạnh mẽ, trên đại trận phòng ngự Địa Thư mơ hồ xuất hiện những vết nứt chi chít, nguy cơ cận kề!

"Minh ngoan bất linh, nếu đã như vậy, vậy hai ngươi cùng đi chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất lập tức thúc giục Thái Dương Chung, một tiếng chuông vang lên, uy lực huyền ảo phức tạp như sóng lớn cuồn cuộn ập về phía Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử.

Hai người lập tức như bị sa vào vũng lầy, hành động trở nên vô cùng chậm chạp, căn bản không thể thoát ra!

"Chịu chết đi!" Đế Tuấn cười gằn, miệng quát lạnh, sức mạnh của dòng ngân hà mênh mông dưới sự thúc giục của hắn, lập tức cuồn cuộn ập về phía Hồng Vân, muốn nhấn chìm Hồng Vân trong đó.

"Đại cục đã định!

Hồng Vân chắc chắn phải chết!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân không khỏi thở dài một tiếng.

Uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quá mạnh mẽ, chỉ cần bị tấn công, cho dù Hồng Vân là đại năng tiên thiên đỉnh cấp cũng phải vẫn lạc trong ánh sao vô tận.

Nhưng đúng lúc này, ai cũng không ngờ!

"Ong!" Đột nhiên đất trời vang lên một tiếng "ong", từ một hòn tiên đảo không xa bỗng nhiên dâng lên một đóa thanh liên.

Thanh liên trắng muốt không tì vết, bốn mươi tám phẩm, trong đó từ rễ, thân, hoa, lá đều đầy đủ, trên bầu trời tỏa xuống ánh sáng rực rỡ.

"!?" Thanh liên vừa xuất hiện, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất đều sững sờ, nhất thời dừng tay.

"Ha ha, Tứ Thập Bát Phẩm Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên, cuối cùng đã dung hợp hoàn thành!" Lúc này, Triệu Thần mặt mày hớn hở.

Không sai, sau trăm ngày, cuối cùng hắn đã dung hợp Thanh Bình Kiếm, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu vào trong Tạo Hóa Thanh Liên.

Tứ Thập Bát Phẩm Hỗn Độn Công Đức Thanh Liên, cũng đã biến thành Tứ Thập Bát Phẩm Hỗn Độn Công Đức Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên!

Mặc dù còn có chút khoảng cách so với Sáng Thế Thanh Liên chân chính, nhưng cũng không còn xa nữa.

"Ủa, kỳ lạ?" Chỉ là không ngờ vừa ra khỏi đảo Bồng Lai, lại thấy một trận đại chiến.

Triệu Thần nhíu mày.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân đều ở đây, chẳng lẽ đều đến để tranh đoạt Tạo Hóa Thanh Liên?

Không khỏi, trong lòng Triệu Thần dấy lên cảnh giác.

Nhưng cũng đúng lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên mây đen dày đặc, đen kịt như đáy nồi, thiên uy nồng đậm bao trùm khắp bầu trời.

"Hồng Vân đạo hữu nhìn kìa!?" Trấn Nguyên Tử nói, chỉ vào đóa thanh liên ở xa, và Triệu Thần bên dưới đóa thanh liên.

"?" Hồng Vân cũng hơi sững sờ: "Nhân tộc Thánh Sư?" "Là hắn!

Lại là hắn!!" "Triệu Thần chết tiệt!!" Đế Tuấn và Thái Nhất gào thét, tốn bao công sức, mắt thấy sắp thành công, lại đụng phải Triệu Thần.

Lần trước ở Long tộc cũng vậy, trận chiến Vu Yêu cũng thế, chẳng lẽ Triệu Thần là khắc tinh của bọn chúng sao?

Không còn nghi ngờ gì nữa, bây giờ vừa nhìn thấy Triệu Thần, bọn chúng lại nhớ đến chuyện bị trấn áp ở Đông Hải, bị tát trên chiến trường Vu Yêu.

Mỗi lần nhớ lại, giống như tâm ma trong lòng, xua đi không được.

Lúc này Triệu Thần cũng ngơ ngác, bởi vì những người trước mặt hình như không nhắm vào hắn, mà đang chiến đấu với nhau.

"Trấn Nguyên Tử… Hồng Vân… Côn Bằng… Đế Tuấn… Thái Nhất… Khoan đã!

Chẳng lẽ!!" Giây tiếp theo, Triệu Thần lập tức phản ứng lại, Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất có thể đang truy sát Hồng Vân, để tranh đoạt đạo Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân!

"Không ngờ ta vừa xuất quan đã gặp phải chuyện lớn như vậy." Triệu Thần thầm than, nhưng một khắc sau, đại kiếp của chí bảo trên đỉnh đầu cuối cùng cũng giáng xuống.

Thật là trùng hợp, đại kiếp của chí bảo bao trùm phạm vi ức vạn dặm, trong nháy mắt bao trọn cả Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vào trong.

"Nhân tộc Thánh Phụ!

Nhân tộc Thánh Phụ cứu ta!!" "Nhân tộc Thánh Phụ a!!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vui mừng như điên, tưởng rằng Triệu Thần đang ra tay cứu giúp.

Thánh nhân đều không ra tay, chỉ có Nhân tộc Thánh Phụ ra tay, Hồng Vân quyết định, nếu Hồng Mông Tử Khí vô duyên với y, y thà tặng đạo tử khí này cho Nhân tộc Thánh Phụ!

Dù sao đại kiếp của chí bảo, ngoại trừ lần trước ở bộ lạc Nhân tộc, làm gì có ai từng thấy.

"Triệu Thần!!" Đế Tuấn và Thái Nhất gầm lên, thần thông công kích quá kinh khủng, ngay cả bọn chúng cũng cảm nhận được ý niệm hủy diệt vô biên.

Yêu Hoàng, Yêu Đế còn như vậy, huống chi là ức vạn yêu binh phía sau, bọn chúng bị thiên kiếp dọa cho mất mật, lập tức thao túng ức vạn ngôi sao tuyên cổ tạo thành ngân hà rực rỡ để bảo vệ.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Đại kiếp của chí bảo từ trên trời giáng xuống, Triệu Thần có công đức bảo vệ tự nhiên không sợ, bởi vì đây là tạo hóa.

Nhưng ức vạn yêu ma thì không có tạo hóa này!

Nếu không phải Đế Tuấn, Thái Nhất dùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bảo vệ, ức vạn yêu binh đều sẽ tan thành tro bụi, Thiên Đình thương vong thảm trọng.

Trong lôi kiếp, ngũ sắc thần quang, thiên lôi cuồn cuộn.

Dưới sự oanh tạc của đại kiếp chí bảo, tất cả mọi người đều cố hết sức bảo vệ mình, trong đó Hồng Vân đã đưa ra một quyết định trọng đại.

"Thiên Đạo ở trên, ngô Hồng Vân, hôm nay nguyện ý đem đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay vô điều kiện tặng cho Tiệt giáo Thánh Sư, Nhân tộc Thánh Phụ, Hỗn Độn Đạo Nhân Triệu Thần, mong Thiên Đạo chứng giám!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Trên Cửu Tiêu, lập tức sấm vang chớp giật!

Thiên Đạo hồi đáp, lời tuyên cáo của Hồng Vân có hiệu lực!

"!?" Sắc mặt Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức biến đổi liên tục, ngay cả thủ đoạn chống đỡ lôi đình cũng đột ngột dừng lại.

Vạn lần không ngờ, Hồng Vân lại quả quyết như vậy vào thời khắc mấu chốt, không tiếc tặng không Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần, cũng không để cho bọn chúng cướp được!

Lúc này Triệu Thần cũng ngơ ngác.

Chuyện gì thế này?

Chỉ mới ra ngoài, chỉ chống lại đại kiếp của chí bảo mà lại được không một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Người ngồi trong đảo, phúc từ trên trời rơi xuống?

Nhưng bây giờ Thiên Đạo đã hồi đáp, vậy thì đạo Hồng Mông Tử Khí này thuộc về Triệu Thần!

Đế Tuấn và Thái Nhất tức điên lên, bây giờ muốn Hồng Mông Tử Khí, phải đi tìm Triệu Thần.

Nói cách khác, nỗ lực trước đó của bọn chúng, vào giây phút này, công cốc!

Hơn nữa, còn làm lợi cho Triệu Thần!

"Tiểu tử Hồng Vân chết tiệt!

Sao dám lừa bản đế như vậy!" Sắc mặt Đế Tuấn lập tức trở nên vô cùng dữ tợn, lửa giận trong lòng cuộn trào, sát khí trong mắt tuôn ra!

Cực khổ trăm bề, lại làm áo cưới cho người khác, chính là nói bọn chúng.

"Sao có thể!?" Ở các nơi trong Hồng Hoang, Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không kìm được tâm thần chấn động, như một viên thiên thạch rơi xuống biển cả, dấy lên sóng lớn ngập trời.

Thân thể bọn họ không kìm được mà đứng bật dậy, trên mặt tràn

đầy vẻ không thể tin nổi.

Bọn họ cũng vạn lần không ngờ, cục diện lại biến thành thế này.

Hồng Vân tuyên cáo với Thiên Đạo, tặng Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần!

Mẹ kiếp, có nhầm không vậy!

Chương 107

Hóa ra Đế Tuấn và Thái Nhất tốn bao tâm kế, cuối cùng lại là giúp Triệu Thần!

"Xem ra sư thúc không hổ là sư thúc a!" Lão Tử lộ ra nụ cười khổ, bên cạnh Huyền Đô thì mặt mày kinh hỉ.

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, thậm chí cả Nữ Oa đều thầm than, Triệu Thần thật sự là biến số.

Nhưng cũng vì thế, Triệu Thần đã gánh nhân quả của Hồng Vân, phải cứu y một mạng, nếu không sẽ không thể giải quyết nhân quả.

Dù sao nhân quả nào lớn bằng ân cứu mạng.

Lúc này Triệu Thần lắc đầu nói: "Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn của ta mới vừa luyện xong không lâu, Đế Tuấn, Thái Nhất đã vội vàng tìm tới…" Đúng vậy, Triệu Thần cuối cùng cũng có thể lấy ra chí bảo đầu tiên mà hắn rèn luyện, Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn, để phô diễn một phen.

Lúc này, Đế Tuấn, Thái Nhất tức điên lên, Côn Bằng thì mặt mày khổ sở.

Cùng Đế Tuấn mưu đoạt Hồng Mông Tử Khí, gây áp lực cho Hồng Vân, không ngờ cuối cùng lại khiến Hồng Vân vào thời khắc nguy cấp, tặng không Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần!

Biến số như vậy, khí vận như vậy, đều khiến người ta cảm thấy rùng mình.

"Ha ha ha, không hổ là sư thúc, không hổ là Thánh Sư của Tiệt giáo ta a!" Thông Thiên thấy vậy cười ha hả, vô cùng sảng khoái.

Nhanh chóng, đại kiếp của chí bảo kết thúc, Tạo Hóa Thanh Liên

và công đức đều quay trở lại cơ thể Triệu Thần.

Lúc này, Triệu Thần cuối cùng cũng động, chậm rãi đứng dậy.

Như một đế vương cao cao tại thượng, ánh mắt khinh miệt, nhìn xuống Đế Tuấn, Côn Bằng và Đông Hoàng Thái Nhất.

Giọng nói uy nghiêm đạm mạc, vang vọng khắp Đông Hải Hồng Hoang, tỏa ra bá khí vô tận, khiến người ta tâm thần chấn động, không thể nghi ngờ!

"Bây giờ, bản tọa phải can thiệp vào chuyện này!" Đúng vậy, Triệu Thần bắt buộc phải can thiệp, vì hắn đã nhận được đạo Hồng Mông Tử Khí kia, đã nợ Hồng Vân một món nhân quả.

Bây giờ cứu mạng Hồng Vân, chính là cách tốt nhất để giải quyết nhân quả!

"Triệu Thần!" Côn Bằng đột nhiên trừng mắt, làm việc vất vả, kết quả chiến lợi phẩm duy nhất lại bị Triệu Thần cướp mất, lập tức nổi giận.

"Triệu Thần, ngươi có ý gì!" Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đồng thời xuất hiện.

Bọn chúng lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Thần, trong mắt đầy hận thù.

Bây giờ chúng đã là Bán Thánh, cũng không còn sợ Triệu Thần nữa.

Nhưng giây tiếp theo, sắc mặt cả hai đều thay đổi.

Ầm!

Theo lời nói của hắn, khí thế khủng bố cường đại của Hỗn Độn Chuẩn Thánh từ Triệu Thần bùng nổ, như tứ hải đổ xuống, đè nặng lên người Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng.

Còn có ức vạn yêu quân!

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đều đại biến, ánh mắt không thể tin nổi nhìn Triệu Thần như thần như ma.

"Sao có thể, sao có thể mạnh như vậy!?" Đế Tuấn không kìm được kinh hô thất thanh.

Thái Nhất và Côn Bằng cũng chẳng khá hơn, bị khí thế đột nhiên bùng phát của Triệu Thần dọa cho sắc mặt tái nhợt, ánh mắt kinh hãi!

Trong mắt bọn chúng, bản thân đã là Bán Thánh, lại có Đế khí Thiên Đình hộ thể, Triệu Thần ở trước mặt, cũng chỉ mạnh hơn một chút xíu.

Hai đại Bán Thánh liên thủ, cộng thêm Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, các loại cực phẩm linh bảo, đủ để dùng số lượng bù đắp khoảng cách nhỏ đó, thậm chí cộng thêm Côn Bằng và ức vạn yêu quân, cũng không hề yếu thế!

Nhưng bây giờ, bọn chúng kinh hãi phát hiện, khoảng cách với Triệu Thần, căn bản không phải là một chút xíu đơn giản như vậy, mà là rất nhiều chút xíu!

Dưới áp lực khí thế của Triệu Thần, Đế Tuấn và Thái Nhất liên thủ chống cự, dùng hết bản lĩnh, Côn Bằng thì run lẩy bẩy, mặt mày kinh hãi, ngay cả cầm hòa cũng không làm được!

Triệu Thần như một đế vương, cao cao đứng trên bầu trời, chắp tay sau lưng, toàn thân tỏa ra bá khí vô tận.

Còn bọn chúng thì bị cỗ bá khí đó ép cho thân hình không ngừng lùi lại, căn bản không dừng được!

Thật sự… khủng bố đến như vậy!

"Thánh Sư… thật sự lợi hại quá a!" Trên đảo Kim Ngao, vô số đệ

tử Tiệt giáo trợn mắt há mồm, lúc này họ mới thực sự nhận thức được thực lực của Thánh Sư.

Thông Thiên cũng giật mình, sự mạnh mẽ của Triệu Thần vượt xa sức tưởng tượng của y.

Một mình áp đảo hai đại Bán Thánh, chủ nhân Thiên Đình, ức vạn yêu quân, quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng của y.

Vừa rồi, y còn lo lắng cho Triệu Thần, nhưng bây giờ, người đáng lo lắng, nên là Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng!

Người của Tiệt giáo và Thông Thiên không khỏi hả hê nhìn về phía bọn chúng, trong lòng cảm thấy vô cùng thống khoái.

Mới nãy đã sớm thấy Đế Tuấn, Thái Nhất bọn chúng làm màu không vừa mắt, bây giờ thì hay rồi, hai tên này làm màu không thành sắp thành thằng ngốc!

Chờ bị hành đi!

"Các ngươi thật sự cho rằng chứng đạo thành Bán Thánh là có thể đuổi kịp bản tọa sao, thật là ngây thơ nực cười!" Lời nói uy nghiêm bá khí của Triệu Thần tràn đầy vẻ khinh thường, không hề cho Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng chút thể diện nào.

Chỉ là lũ Bán Thánh cặn bã, chẳng ra gì, không trên không dưới, dám chạy đến trước mặt một Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ mà làm màu, thật không biết sống chết!

Lúc này, Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi xấu hổ hóa giận, sát ý trong lòng không thể khống chế.

"Tiểu tử Hồng Vân, tuy bản đế không lấy được đạo Hồng Mông Tử Khí đó, nhưng, bản đế vẫn muốn ngươi phải chết!" Sắc mặt Đế Tuấn dữ tợn, ánh mắt điên cuồng!

Không đánh lại Triệu Thần, nhưng hắn muốn lấy Hồng Vân để trút giận, trong lòng Đế Tuấn, đạo Hồng Mông Tử Khí kia sớm đã thuộc về hắn!

Thậm chí hắn còn ảo tưởng sau khi có được Hồng Mông Tử Khí, sẽ thuận lợi chứng đạo thành thánh, với thân phận Thiên Đế Thánh Nhân, đứng trên đỉnh Hồng Hoang.

Nhưng, tất cả đều bị câu nói "tặng không Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần" của Hồng Vân hủy hoại hoàn toàn!

Mọi giấc mộng đẹp, đều hóa thành bọt biển!

Thử hỏi, Đế Tuấn làm sao có thể chịu đựng được đả kích như vậy!

Vì vậy, hắn phải giết Hồng Vân, để giải tỏa mối hận trong lòng!

Hắn tiếp tục thúc đẩy sức mạnh ngân hà vô tận, ập về phía Hồng Vân.

"Hừ!

Hồng Vân đã chuyển tặng Hồng Mông Tử Khí cho bản tọa, nếu để ngươi giết y, chẳng phải là tát vào mặt bản tọa sao!" Ánh mắt Triệu Thần băng lãnh, chuẩn bị ra tay giải cứu Hồng Vân.

Ánh sáng hỗn độn bao trùm bầu trời, chống lại các vì sao.

Hỗn Độn Chung bay ngang trời, trấn áp Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Hỗn Độn Chung!!!" Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi, đó là Hỗn Độn Chung!

Mỗi lần nhìn thấy, đều là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng y.

Lúc này, Triệu Thần tâm niệm vừa động, Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn trực tiếp xuất hiện trên tay hắn.

Trong khoảnh khắc, sát ý ngập trời như một luồng khí lạnh quét qua Đế Tuấn, Côn Bằng, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng với ức vạn đại quân Yêu tộc.

"Triệu Thần, ngươi muốn làm gì!?" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng lập tức mí mắt giật mạnh, lông tóc dựng đứng, gan mật đều kinh hãi, ngay cả giọng nói cũng run rẩy.

Không ngờ Triệu Thần lại điên cuồng như vậy, một lời không hợp là động đến chí bảo.

Chương 108

Trong mắt bọn chúng, Trấn Thiên Ấn trong tay Triệu Thần có thể sánh với chí bảo.

Có thể đừng khốn nạn như vậy được không!

Triệu Thần cười lạnh một tiếng: "Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn mà bản tọa vừa luyện chế xong, vừa hay lấy ra luyện tay!" Nói xong, hắn ra tay nhanh như chớp, với thế sét đánh, tế Trấn Thiên Ấn về phía Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và ức vạn yêu quân.

Trấn Thiên Ấn đi đến đâu, hư không vỡ nát đến đó!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, ức vạn yêu quân đều kinh hãi đến cực điểm, không chỉ gan mật kinh hãi, mà còn hồn bay phách lạc!

Dưới một ấn của Triệu Thần, bọn chúng cảm nhận được luồng tử khí khiến người ta nghẹt thở.

Không ngờ, sau khi trở thành Bán Thánh, bọn chúng lại có thể cảm nhận được cái chết!

Mẹ kiếp, chẳng phải có Đế khí che chở, bất tử bất diệt sao!?

Mặc dù Hồng Quân đã nói như vậy, nhưng, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bỗng cảm thấy đây chỉ là một lời an ủi, không dám lấy cả gia tài tính mạng ra đánh cược, để kiểm chứng xem câu nói đó là thật hay giả.

Nguyên do là trước khi hợp đạo, Hồng Quân đã tiếp kiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Y nói cho bọn chúng biết có Đế khí che chở, ngay cả thánh nhân cũng không giết được, bảo bọn chúng đừng sợ, cứ thỏa sức chấp chưởng Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ, ha ha, hai người cảm thấy Hồng Quân đang lừa bọn họ.

Vì vậy, không dám lơ là, lập tức tế ra linh bảo của mình để chống đỡ.

Đế Tuấn tế ra Càn Khôn Đồ, Hà Đồ Lạc Thư. (Text error: Đế Tuấn tế ra diệt thế hắc li..

It should be Côn Bằng).

Côn Bằng tế ra Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao, Thái Dương Thư.

Xem ra dưới sự cân bằng có chủ ý của Thiên Đạo, y cũng đã thu được không ít linh bảo để tăng cường thực lực.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Hồng Hoang Trấn Thiên Ấn từ trên trời giáng xuống, tiếng nổ lớn gần như đồng thời vang lên, chấn vỡ hư không.

Trấn Thiên Ấn của Triệu Thần đè lên Hà Đồ Lạc Thư, Càn Khôn Đồ, Thái Dương Chung, Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Yêu Sư Cung.

Trong khoảnh khắc, tất cả linh bảo đều phát ra một tiếng kêu thảm.

Sáu món cực phẩm tiên thiên linh bảo đều bị trọng thương, chủ nhân của chúng là Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cũng bị liên lụy.

Tâm thần như bị va đập mạnh, sắc mặt lập tức trắng bệch như giấy, ngũ tạng lục phủ cuộn trào dữ dội, như muốn nổ tung.

Cuối cùng, trên mặt cả ba đều lộ ra một màu đỏ ửng bất thường, miệng không hẹn mà cùng phun ra một ngụm máu vàng.

Máu của Bán Thánh!

“Sao có thể, sao có thể!?” Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng đều sợ đến ngây người, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin nổi, toàn thân không kìm được run rẩy!

Ta là ai?

Bản Thánh!

Bảo bối của ta?

Tiên thiên cực phẩm linh bảo!

Phòng ngự chí bảo!

Nhưng, dưới một đòn của Triệu Thần, Bán Thánh bọn ta đã bị thương!

Quả thực… khủng bố đến khó tin!

“Những chuyện không thể còn nhiều lắm!” Ánh mắt Triệu Thần đạm mạc, cười lạnh một tiếng.

Đùa sao, ta là Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Có thể điều động Hỗn Độn Chi Lực!

Lũ Bán Thánh như các ngươi, chỉ cần không phải Thánh Nhân thì cũng như sâu kiến, vẫn bị trấn áp như thường!

Đi theo Hỗn Độn Đại Đạo, Hỗn Độn Chuẩn Thánh, chính là bá đạo như vậy!

“Hít!” Thông Thiên, Tam Tiêu, Long Hi Nhi, Triệu Công Minh, Đa Bảo Đạo Nhân, cùng các đệ tử Tiệt giáo không khỏi hít một hơi khí lạnh, tâm thần chấn động, sóng lòng cuộn trào.

Họ biết Triệu Thần mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

“Sư thúc một khi dĩ lực chứng đạo thành công, quả thực không thể

tưởng tượng được a." Thông Thiên, sau khi chứng kiến Triệu Thần dễ dàng đả thương Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác, cũng không khỏi cảm thấy da đầu tê dại, ánh mắt kinh hãi.

Mẹ kiếp, quả thực mạnh đến mức hơi dọa người!

Nhưng ngay sau đó, tất cả mọi người trên đảo Kim Ngao đều như những tín đồ thành kính, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Triệu Thần.

Thậm chí cả Thông Thiên, một thánh nhân, cũng như vậy, đối với Triệu Thần cuồng nhiệt sùng bái đến cực điểm.

"Thánh Sư uy vũ!" Mọi người không kìm được cuồng nhiệt hô vang, biểu đạt khí thế kích động trong lòng.

Lúc này, Triệu Thần thu hồi Trấn Thiên Ấn, chắp tay sau lưng, tóc dài bay múa, áo bào không gió mà bay, vạt áo phiêu diêu.

Ánh mắt sắc như dao, nhìn xuống đám người Đế Tuấn đang trọng thương, môi mỏng khẽ mở… Ngữ khí mênh mông uy nghiêm, bá khí ngút trời.

"Dừng tay, hay là chết?" Ầm!

Như sấm sét nổ vang bên tai, mặc dù Đế Tuấn, Thái Nhất đều là Bán Thánh.

Nhưng, vào giây phút này, cả hai đều không hẹn mà cùng bị chấn động đến tâm thần hoảng hốt.

Tiếp đó, liền cảm nhận được một cỗ sức mạnh mênh mông không thể kháng cự như núi lở biển gầm ập tới.

"Nỗi nhục lớn!

Nỗi nhục lớn a!" Bên ngoài tiên đảo Bồng Lai, Đế Tuấn, Thái Nhất không cam lòng gầm thét, mặt lúc xanh lúc trắng lúc đỏ lúc tím.

Bên cạnh Côn Bằng sắc mặt âm trầm không nói gì, vì chuyện này

y không thể xử lý được.

Đương nhiên Côn Bằng cũng đã hoàn toàn từ bỏ ý định với đạo Hồng Mông Tử Khí kia.

Không khỏi, trong mắt Côn Bằng lóe lên một tia ảm đạm.

Một lát sau Đế Tuấn, Thái Nhất tức giận đến công tâm, lại không kìm được phun ra một ngụm máu vàng!

Vô số yêu binh yêu tướng, bị Triệu Thần dọa cho vỡ mật, không dám ở lại đây, lần lượt xé rách hư không, trốn khỏi tiên đảo Bồng Lai.

"Tiểu tử Hồng Vân, chết cho bản đế đi!" Giọng nói điên cuồng của Đế Tuấn vang vọng khắp không trung Đông Hải, hắn cũng muốn đi, nhưng phải giết Hồng Vân rồi mới đi.

Không ai ngờ Đế Tuấn lại điên cuồng đến vậy, sau khi Hồng Vân tặng Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần, vẫn dám ra tay giết Hồng Vân.

"Tiểu nhi Đế Tuấn, cho dù bần đạo thật sự chết, ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp!" Hồng Vân lạnh lùng nói.

Sự việc đến nước này, người trong cuộc ngược lại lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

Chương 109

Vào thời khắc cuối cùng tặng không Hồng Mông Tử Khí cho Triệu Thần, y đã chuẩn bị sẵn hai phương án.

Nếu Đế Tuấn vì thế mà kiêng dè, trực tiếp thu tay, vậy là tốt nhất.

Nếu Đế Tuấn xấu hổ hóa giận muốn ra tay giết y để trút giận, vậy thì tất nhiên sẽ hoàn toàn đắc tội với Triệu Thần, Triệu Thần chắc chắn sẽ không tha cho Đế Tuấn, cũng là báo thù cho y.

Vì vậy, hiện tại y không còn gì phải sợ!

Lúc này Đế Tuấn đã phát điên, hai mắt đỏ ngầu vì tức giận, căn bản không nghe lọt tai.

"Triệu Thần!

Triệu Thần có thể làm gì ta!!

Bản đế là Thiên Đế của Thiên Đình, ngay cả Đạo Tổ Thiên Đạo cũng đã thừa nhận, ngươi thật sự có thể giết được bản đế sao!?" Đế Tuấn điên cuồng gầm thét.

Hắn đã điên rồi, nhất định phải giết Hồng Vân.

Nhưng ngay khi lời nói vừa dứt, Hỗn Độn Tử Khí mênh mông ức vạn dặm, Triệu Thần trực tiếp một chưởng đánh bay Đế Tuấn.

"Đế Tuấn dám ra tay, thật sự không coi bản tọa ra gì!" Triệu Thần áo trắng tóc dài, chân đạp Tử Kim Đạp Vân Ngoa, trực tiếp xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Vân.

Tóc dài bay múa, áo bào không gió mà bay, vạt áo phiêu diêu, hai tay chắp sau lưng, như một đế vương cao cao tại thượng, ánh mắt khinh miệt, lạnh lùng nhìn xuống Đế Tuấn, môi mỏng khẽ mở.

“Hồng Vân, có bản tọa che chở!” Ầm!

Giọng nói uy nghiêm mênh mông của Triệu Thần lập tức vang vọng khắp đại lục Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc, các đại năng tu sĩ đang quan sát đều không kìm được tâm thần chấn động.

Mặc dù Thông Thiên chỉ nói sáu chữ ngắn ngủi, nhưng sáu chữ này lại khiến Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, nội tâm trở nên vô cùng kích động, kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Có câu nói này của Triệu Thần, đừng nói là bây giờ, sau này, cũng không ai dám động đến y!

Cho dù là thánh nhân, cũng phải cân nhắc một chút!

Còn về Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, có dám động không?

Không dám động!

Không dám động!

Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi, vốn định thúc đẩy sức mạnh ngân hà mênh mông tấn công Triệu Thần.

Thế nhưng, Triệu Thần trực tiếp tiến lên, một cái tát đánh vào mặt Đế Tuấn.

“Thiên Đình lại sắp gặp xui xẻo rồi!” Các đại năng ở Đông Hải không khỏi hả hê, với tư cách là quần chúng quan sát, họ bày tỏ rằng ngày càng thích xem Triệu Thần tát mặt Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Không còn cách nào khác, ai bảo Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hành sự quá ngông cuồng, ra vẻ ta đây!

Trước thu phục vạn tộc thiên hạ, sau lại giết Đông Vương Công.

Điều này cũng có nghĩa là Thiên Đình muốn thu hết nam tu trong thiên hạ.

Tát vào mặt loại người này, tự nhiên là chuyện mà quần chúng Hồng Hoang rộng lớn vui nghe thích thấy.

"Triệu Thần, bản đế là Thiên Đế, có Thiên Đạo hộ thể, Đế khí hộ thể, không thể động đến ta!" Đế Tuấn cố gắng trấn định nói.

Hiện tại hắn cũng hiểu ra, chỉ cần ở trong Hồng Hoang, không ai có thể động đến hắn, ngay cả thánh nhân cũng không được.

Các đại năng tu sĩ quan sát ở Đông Hải cũng không khỏi dỏng tai lên nghe, trên đảo Kim Ngao cũng vậy, Thông Thiên cũng nhíu mày.

Đế Tuấn nói không sai, hai người họ là nhân vật chính của lượng kiếp Hồng Hoang, trước khi lượng kiếp bùng nổ, Thiên Đạo sẽ bảo vệ họ.

Nhưng Triệu Thần bá khí ngút trời, một mình độc chiến hai đại Bán Thánh, ức vạn Yêu tộc, cuối cùng lực áp quần hùng, giết ra vòng vây, cứu được Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử.

Hành động tráng lệ này không khỏi khiến người ta kính phục.

Hồng Mông Tử Khí cũng đáng để lấy a!

"Sư thúc không hổ là sư thúc a!" Thông Thiên tán thán, đồng thời ngày càng thấy may mắn vì đã để Triệu Thần làm Thánh Sư Tiệt giáo.

Tất cả các đại năng tu sĩ đều không khỏi cảm thán sâu sắc, một mặt chấn động vì Triệu Thần có thể trấn áp hai đại Bán Thánh, mặt khác cũng bị sự trọng tình trọng nghĩa của Triệu Thần làm cho xúc động sâu sắc.

Không ai nghĩ rằng Triệu Thần ra tay vì đạo Hồng Mông Tử Khí đó, đều cho rằng Triệu Thần vì để cứu Hồng Vân, không tiếc sức

chiến đấu với hai đại Bán Thánh!

Phong cách cao thượng như vậy, đáng làm gương cho tu sĩ chúng ta!

"Thật đáng ghét!" Đế Tuấn, Thái Nhất đều không khỏi hận đến nghiến răng nghiến lợi, bây giờ chuyện đã truyền ra ngoài, mặt mũi bọn chúng sắp mất hết!

"Được rồi, bây giờ bản tọa tính sổ đi!" Ánh mắt lạnh lùng của Triệu Thần nhìn xuống Đế Tuấn, Thái Nhất.

"Bản đế một là không lấy được Hồng Mông Tử Khí, hai là không làm gì được Hồng Vân, ngươi muốn tính cái gì!?" Đế Tuấn giận dữ nhìn Triệu Thần, hai mắt gần như phun lửa, miệng nghiến răng nghiến lợi!

Hắn khổ tâm tính kế, tất cả đều đổ sông đổ biển, cũng không hề đi trêu chọc Triệu Thần, vậy mà Triệu Thần lại đến tính sổ với hắn.

Hơn nữa, Triệu Thần và Hồng Vân không thân không quen, hắn muốn giết Hồng Vân, Triệu Thần lại ra tay.

Có thể đừng bắt nạt người khác như vậy được không!?

"Hai chuyện này vốn không liên quan đến bản tọa, nhưng đáng tiếc bản tọa đã nhận Hồng Mông Tử Khí, đã dính nhân quả, cho nên phải ra tay." Triệu Thần đạm mạc nói.

"!" Đế Tuấn lập tức nổi giận, dính nhân quả, rõ ràng là vừa rồi Triệu Thần ra tay trước mà!

Đáng tiếc, Đế Tuấn không biết, những gì Triệu Thần nói đều là sự thật.

"Thì ra là vậy!" Các đại năng tu sĩ khác cũng dần dần hiểu ra, đồng thời cảm động không thôi trước tấm lòng tốt của Triệu Thần.

“Đừng cố gắng biện bạch nữa, những gì bản tọa nên biết đều đã biết, mưu đồ của các ngươi đã hoàn toàn thất bại, nếu các ngươi không trả giá đủ lớn, đừng trách bản tọa không khách khí!” Ánh mắt Triệu Thần đạm mạc, ngữ khí trở nên băng lãnh, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng sẽ ra tay trấn áp Đế Tuấn.

“Vậy thì thế nào, chẳng lẽ ngươi có thể giết được bản đế sao!?” Đế Tuấn không cam lòng gầm lên.

Hắn đã xác định mình không chết được, vậy thì không cần phải sợ Triệu Thần.

“Giết ngươi thì có gì là không thể?” Triệu Thần khinh miệt cười một tiếng, cảm thấy sự vô tri của Đế Tuấn thật nực cười.

Rõ ràng là một bộ xương khô trong mộ, lại dám lấy đó làm chỗ dựa mà nói lời ngông cuồng, thật không biết tự lượng sức mình!

“Bản đế là Thiên Đế của Thiên Đình, được Thiên Đạo thừa nhận, Đạo Tổ cũng để bản đế chưởng quản trời đất, các ngươi là thánh nhân không được tùy ý can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, nếu giết bản đế, ai sẽ chưởng quản Thiên Đình?!

Nếu Hồng Hoang vì thế mà đại loạn, cho dù là thánh nhân cũng không gánh nổi!” Đế Tuấn mặt mày dữ tợn nói.

Chỗ dựa cuối cùng của hắn, vẫn là đánh cược, cược rằng Triệu Thần bị Thiên Đạo ràng buộc, không dám tùy ý làm bậy.

Đáng tiếc, hắn lại không biết, Triệu Thần thực chất là Hỗn Độn Chuẩn Thánh, một khi thành thánh, Thiên Đạo thật sự không thể ràng buộc được hắn.

Nhưng bây giờ, có lẽ vì hắn thật sự động sát cơ, trong cõi u minh một tia thiên ý bao trùm lấy Triệu Thần.

Triệu Thần nhíu mày, cảm nhận được một tia thiên ý.

Nếu hắn muốn cưỡng ép giết Đế Tuấn, vậy chắc chắn sẽ bị Đế khí phản phệ, bị Thiên Đạo nhắm vào, Nhân tộc cũng sẽ vì thế mà bị diệt vong, hiện tại hắn cũng chưa chuẩn bị xong.

Nhưng dù vậy, ánh mắt Triệu Thần lướt qua Đế Tuấn, nhìn Đông Hoàng Thái Nhất đầy ẩn ý: "Thái Nhất, ngươi làm Đông Hoàng của Thiên Đình đã lâu như vậy, có muốn bản tọa giúp ngươi lên ngôi không!" Đương nhiên không phải hắn thật sự muốn giúp Đông Hoàng Thái Nhất lên ngôi, chỉ là nói bóng gió cho Đế Tuấn biết, không có Đế Tuấn, người có thể làm Thiên Đế còn nhiều lắm!

Chương 110

"…!?" Đông Hoàng Thái Nhất mặt mày ngơ ngác, sững sờ, vạn lần không ngờ Triệu Thần lại đột ngột nói ra câu này.

Mẹ kiếp, đây là nhịp điệu giúp hắn thí huynh đoạt vị sao?

Các đại năng tu sĩ quan sát ở Đông Hải cũng không khỏi đầy vạch đen trên trán, đều bị câu nói của Triệu Thần làm cho vô cùng hoang mang.

Nhưng, không thể không nói, chiêu này thật quá độc!

"Đáng ghét!" Đế Tuấn trong lòng lập tức gầm lên giận dữ, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Triệu Thần nói ra câu này, hắn biết, mình đã cược thua!

Mặc dù hắn biết rõ Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không phản bội, nhưng thân là Thiên Đế, ngay cả huynh đệ ruột của mình hắn cũng sẽ không hoàn toàn tin tưởng.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất a!

"Vậy thật đáng tiếc!" Triệu Thần giả vờ tiếc nuối, rồi ngay lập tức đổi giọng nói, "Nhưng, bản tọa nghe nói, ngươi hình như có ba người con trai, cha truyền con nối cũng không tồi." Con trai của Đông Hoàng Thái Nhất là Đông Chiếu, Đông Ly, Đông Hi, cũng là các vị đại thần chưởng quản tinh thần nhật nguyệt trong Sơn Hải Kinh.

Sau trận chiến Vu Yêu thì không rõ tung tích.

Ba người con của Đông Hoàng, cộng thêm Đông Hoàng Thái Nhất là em trai của Thiên Đế, rõ ràng là một vở kịch cung đình tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế.

Mặc dù chuyện như vậy xảy ra ở đại lục Hồng Hoang có hơi cẩu huyết, nhưng, nếu Đế Tuấn không phối hợp, hắn không ngại để vở kịch cẩu huyết này diễn ra.

"Ngươi dám!!" Đế Tuấn hoàn toàn kinh nộ, thân thể cũng đang ẩn ẩn run rẩy.

Không ngờ Triệu Thần lại ác như vậy, ba câu hai lời đã đánh trúng điểm yếu của hắn.

"Đoán xem bản tọa có dám không!?" Triệu Thần đạm mạc nói.

"Rốt cuộc ngươi muốn bản đế trả giá như thế nào mới chịu thôi!?" Đế Tuấn không cam lòng gầm lên.

Đối mặt với sự uy hiếp mạnh mẽ của Triệu Thần, cuối cùng hắn đã nhận thua khuất phục.

"Sớm biết như vậy, cần gì lúc đầu?" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng không khỏi cong lên một đường cong, cuối cùng hắn đã đưa ra yêu cầu bồi thường mà hắn muốn.

"Đơn giản, thứ bản tọa muốn là Thiên Đình!" "!?" Thứ bản tọa muốn là Thiên Đình!

Một câu nói, toàn bộ Hồng Hoang đều chấn kinh!

Các tiên nhân của Tiệt giáo trên đảo Kim Ngao, bao gồm cả Thông Thiên đều nuốt một ngụm nước bọt.

Hiển nhiên bọn họ cũng không ngờ Triệu Thần lại bá khí như vậy, mở miệng liền đòi Đế Tuấn lấy Thiên Đình mà hắn đã tốn vô tận tâm huyết xây dựng để làm bồi thường.

Quả thực là ngưu bức đến tận nhà rồi!

Nhưng, điều này mới phù hợp với thân phận Nhân tộc Thánh Phụ, Tiệt giáo Thánh Sư, sư thúc của thánh nhân!

Triệu Thần muốn Thiên Đình, là vì cái gọi là Phong Thần lượng kiếp.

Phong Thần đại kiếp, chẳng phải là để bổ sung thần vị cho Thiên Đình, tăng cường thực lực của Thiên Đình sao?

Chỉ là sau này Lục vị thánh nhân chơi quá lố, dẫn đến Hồng Hoang bị phá vỡ.

Đương nhiên cũng có một chút thúc đẩy của Hồng Quân trong đó.

Triệu Thần nếu nắm Thiên Đình trong tay, Phong Thần lượng kiếp có biến động thế nào, hắn cũng là người thắng lớn nhất!

"Nhân tộc Thánh Phụ uy vũ!" "Thánh Sư uy vũ!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, các đại năng tu sĩ đang quan sát trong lòng đều không khỏi cảm thấy vô cùng kích động.

Trên đảo Kim Ngao, các cường giả và môn nhân của Bích Du Cung cũng cảm thấy vô cùng thống khoái và phấn chấn.

"Quả thực là khinh người quá đáng!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức phẫn nộ từ chối yêu cầu của Triệu Thần!

Thiên Đình là mạng sống của bọn chúng, là nền tảng để đứng vững ở Hồng Hoang.

Nếu bị Triệu Thần cướp đi, không chỉ mất mặt, thậm chí còn tương đương với việc bị phế hoàn toàn!

Như vậy, thà trực tiếp cá chết lưới rách còn hơn!

"Đừng vội từ chối!" Triệu Thần hai mắt híp lại, cười nhạt nhìn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc này, hắn không chỉ là một cường giả tuyệt thế trấn áp Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, mà còn đang có ý đồ xấu.

Triệu Thần muốn Thiên Đình, thực ra là có tính toán của mình.

“Rốt cuộc ngươi muốn thế nào, dù thế nào đi nữa, Thiên Đình, bản đế tuyệt đối không thể giao ra!” Đế Tuấn phẫn nộ gầm nhẹ.

“Bản tọa cũng không bảo ngươi bây giờ giao ra Thiên Đình!” Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, không ai biết trong hồ lô của hắn đang bán thuốc gì.

“Rốt cuộc là ý gì?!” Đế Tuấn sắc mặt âm trầm, trong lòng càng thêm lửa giận ngút trời.

Vừa không cho giao Thiên Đình, vừa không cho bây giờ giao Thiên Đình, là ý gì đây?!

Các đại năng tu sĩ đang quan sát cũng ngơ ngác, không biết Triệu Thần rốt cuộc có ý đồ gì.

“Ý của bản tọa rất đơn giản, khi các ngươi còn nắm quyền, bản tọa tạm thời sẽ không động thủ.

Nhưng nếu ngày nào đó các ngươi vẫn lạc, Thiên Đình sẽ thuộc về bản tọa.” Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt mang vẻ trêu tức.

Đương nhiên hắn biết rõ, với thời cơ hiện tại, căn bản không thể từ tay Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cướp được Thiên Đình, vì bọn chúng là con cưng của khí vận, là nhân vật chính của lượng kiếp Hồng Hoang.

Không chỉ đơn giản là Thiên Đạo hoặc Hồng Quân không đồng ý, nếu ép Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đến đường cùng, hai người họ thà cá chết lưới rách cũng sẽ không giao Thiên Đình.

Có thể họ thà chết không chịu khuất phục, lần lượt tự bạo.

Như vậy, hoàn toàn không phù hợp với lợi ích của Triệu Thần.

Vì vậy, hắn không vội cướp đoạt Thiên Đình bây giờ, mà cưỡng ép Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập trước một bản di chúc.

Bảo hai người họ đồng ý, sau khi họ vẫn lạc, Thiên Đình sẽ thuộc về hắn.

Đến lúc đó, Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều tan thành tro bụi, hắn có thể danh chính ngôn thuận chưởng quản Thiên Đình.

Các thánh nhân khác muốn tranh đoạt với hắn, hắn hoàn toàn có thể chiếm thế đại nghĩa.

Như vậy, tương đương với việc hắn đã sớm nắm trong tay lượng kiếp Hồng Hoang lần thứ tư.

Quá tuyệt!

Hiện tại Triệu Thần có chút cảm tạ Hồng Quân đã hợp đạo, nếu không Hồng Quân giáng lâm xuống, bố cục của hắn lại toi đời.

"Triệu Thần!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người tức đến nỗi phổi sắp nổ tung, không ngờ Triệu Thần lại đề xuất ra phương pháp như vậy.

Mặc dù làm theo phương pháp của Triệu Thần, đối với bọn chúng không có tổn thất gì.

Dù sao, sau khi bọn chúng vẫn lạc, Thiên Đình đối với chúng cũng không còn ý nghĩa gì.

Có thể dùng điều này để đổi lấy sự an toàn hiện tại, tuyệt đối không lỗ!

Sau này cũng có thể tìm cơ hội phản sát Triệu Thần.

Nhưng, đây chẳng phải là đang trù ẻo bọn chúng sẽ vẫn lạc sao?!

Chương 111

Bảo hai người muốn quân lâm Hồng Hoang, tỏa sáng vạn cổ, trong lòng sao có thể không phẫn nộ!?

"Sao, không đồng ý à?" Ánh mắt Triệu Thần lại trở nên băng lãnh, ngữ khí cũng trở nên lạnh lùng, tay trái khẽ nắm lấy Trấn Thiên Ấn, Thí Thần Thương do Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành, cũng xuất hiện trên tay, đầy vẻ uy hiếp!

Chỉ cần Đế Tuấn còn không đồng ý, một thương này, sẽ lập tức vung xuống!

"Đáng ghét!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nắm chặt nắm đấm, mười ngón tay siết đến trắng bệch, trong lòng bi phẫn đến cực điểm.

Bọn chúng tưởng Triệu Thần sẽ kiêng dè thân phận Thiên Đế của chúng, nhưng vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại công phu sư tử ngoạm, trực tiếp đòi Thiên Đình!

Mẹ kiếp, quả thực điên cuồng!

Đế Tuấn phẫn nộ đến cực điểm, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Nhưng, bảo hắn bán đi Thiên Đình, uy nghiêm của Thiên Đế sẽ hoàn toàn mất hết!

"Các ngươi có thể chọn không đồng ý!" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Nếu Đế Tuấn không đồng ý, vậy chỉ đành mạnh tay cướp đoạt, đại lục Hồng Hoang này, dù sao cũng lấy thực lực làm đầu.

Đế Tuấn là kẻ yếu, chỉ có thể mặc cho hắn định đoạt.

"Đồng ý đi!" Đông Hoàng Thái Nhất ở bên cạnh cay đắng nói.

Không dám cược, cũng không thể cược.

"Được, bản đế đồng ý, nếu ngày nào đó chúng ta vẫn lạc, Thiên Đình sẽ thuộc về ngươi!" Giọng nói của Đế Tuấn tràn đầy vẻ không cam lòng.

"Thế mới phải!" Triệu Thần hài lòng gật đầu, sau đó bổ sung: "Nếu đã đồng ý, vậy thì cả hai hãy thề với Thiên Đạo đi!" Lời hứa của bọn chúng, hắn một chút cũng không tin.

Chỉ có lời thề với Thiên Đạo, mới có sức ràng buộc!

Lần này, tuyệt đối là nỗi nhục lớn nhất trong đời của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

Cũng là nỗi sỉ nhục lớn nhất từ khi sinh ra hóa hình đến nay!

Bị Triệu Thần trấn áp còn chưa đủ, còn bị Triệu Thần ép phải thề với Thiên Đạo, lập sẵn di chúc.

Đối với đại lục Hồng Hoang rộng lớn mà nói, quả thực là chuyện xưa nay chưa từng có!

Uy danh của hai người, có thể trong một ngày hôm nay bị hủy hoại hoàn toàn!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng bi phẫn đến gần như muốn thổ huyết mà chết, nhưng đối mặt với sự uy hiếp bất cứ lúc nào của Triệu Thần, chỉ có thể ấm ức khuất phục.

Hai người cùng thề với Thiên Đạo, nếu có một ngày vẫn lạc, Thiên Đình sẽ thuộc về Triệu Thần.

Ầm ầm!

Trên Cửu Tiêu, truyền đến từng trận sấm sét vang dội, lời thề đã được Thiên Đạo thừa nhận và có hiệu lực.

"Cũng có thể như vậy!?" Trong khoảnh khắc, cả Hồng Hoang đều

tĩnh lặng, vô số đại năng tu sĩ không khỏi nhìn nhau, tâm thần chấn động.

Mặc dù Triệu Thần không trực tiếp cướp đi Thiên Đình của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng cách ép hai người lập di chúc này lại càng khiến người ta kinh ngạc hơn.

Mọi người lần lượt bày tỏ, thì ra còn có cả kiểu thao tác này!?

Triệu Thần trong lòng vui vẻ.

Trận chiến hôm nay, có thể nói là kiếm được một món hời lớn, không chỉ có được Hồng Mông Tử Khí, mà Thiên Đình trong tương lai cũng đã nắm trong tay.

Sau này, Hạo Thiên, Dao Trì bên cạnh Hồng Quân muốn làm chủ Thiên Đình, cũng phải được sự đồng ý của hắn.

Quả thực không thể sảng khoái hơn!

Quá tuyệt!

Các đại năng tu sĩ đang quan sát đều chấn động không thôi, hôm nay thật sự được mở rộng tầm mắt.

Triệu Thần binh bất huyết nhận, để cho Đế Tuấn, Thiên Đình chi chủ, bán đi Thiên Đình, quả thực là bá đạo hết chỗ nói!

"Chúng ta đi!" Chịu nỗi sỉ nhục lớn này, còn khó chịu hơn cả việc giết Đế Tuấn, nhưng hắn vẫn mang theo lòng căm thù Triệu Thần, cố gắng nhẫn nhịn.

Đế Tuấn thề, nhất định sẽ giết Triệu Thần, khiến Triệu Thần không được chết tử tế.

Triệu Thần cười lạnh, muốn tìm phiền phức, đợi đến lượng kiếp Hồng Hoang đi.

Dưới lượng kiếp Hồng Hoang, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái

Nhất chắc chắn sẽ chết!

Lúc này Đế Tuấn và Thái Nhất định dẫn đại quân rời đi, nhưng lúc này, Triệu Thần đột nhiên mở miệng: "Khoan đã!" Thân hình Đế Tuấn và Thái Nhất khựng lại, tuy vô cùng khuất nhục, nhưng vẫn dừng lại.

"Lại có chuyện gì?" Triệu Thần cười ẩn ý: "Ta cho các ngươi đi, nhưng chưa cho các ngươi đi như vậy." "Lại muốn gì!?" Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi nói.

"Gửi về lò đúc lại!" Triệu Thần ngữ khí đạm mạc, nói một câu hai nghĩa.

"Về lò đúc lại?

Có ý gì!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức ngơ ngác, hoàn toàn không hiểu lời của Triệu Thần.

Những người phía sau Triệu Thần như Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử cũng đầy vẻ mờ mịt, về lò đúc lại?

Lò nào?

Nhưng giây tiếp theo bọn họ đã hiểu ra.

Chỉ thấy Triệu Thần tay phải khẽ vung lên, một cỗ sức mạnh mênh mông không thể chống đỡ lập tức tung ra, đánh mạnh vào người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không có chút sức phản kháng nào, liền bị cỗ sức mạnh này đánh bay đi.

"Không!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người đồng thời phát ra một tiếng hét kinh hoàng, sắc mặt trắng bệch, tim co thắt dữ dội.

Lúc này, bọn họ cuối cùng cũng hiểu ra ý nghĩa của "về lò đúc lại" mà Triệu Thần nói.

Lò, chính là lò lửa, cũng là Thái Dương Tinh.

Cái gọi là "về lò đúc lại", chính là ném bọn họ về Thái Dương Tinh!

Từ không trung Đông Hải, ném bọn họ vào tinh thần hư không, quay trở lại Thái Dương Tinh, nghĩ thôi đã thấy da đầu tê dại.

Nếu là trạng thái bình thường thì cũng thôi, nhưng hiện tại, tu vi của bọn họ đều đã bị Triệu Thần phong ấn.

Không chỉ không thoát được, thậm chí ngay cả bảo vệ bản thân cũng không làm được!

Bởi vì, tốc độ mà Triệu Thần ném bọn họ đi thực sự quá nhanh, còn nhanh hơn cả tốc độ phi hành của cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong bình thường!

Cương phong gào thét bên tai, gần như muốn xé toạc màng nhĩ của bọn họ.

Mũ Tử Kim Quan đội trên đầu và áo bào mặc trên người, đều bị cắt rách, tóc tai bù xù, rách rưới không tả nổi, như một tên ăn mày.

Gương mặt và tất cả làn da lộ ra bên ngoài, cũng đều bị cương phong sắc bén cắt bị thương, từng vết máu đỏ tươi phủ khắp toàn thân, trông mà kinh hãi.

Tóm lại, thảm đến mức nào!

Có bấy nhiêu thảm!

Chương 112

Nếu bây giờ thả bọn họ về Đông Hải, e rằng không ai nhận ra hai người này chính là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vừa rồi còn ngông cuồng không ai bì kịp… Nhưng đây chưa phải là thảm nhất, thảm nhất là sau khi tiến vào tinh thần hư không.

Sức mạnh của các vì sao lạnh lẽo tấn công, thậm chí còn có dòng loạn lưu tinh thần điên cuồng va chạm!

Tu vi bị Thông Thiên phong ấn, ngay cả thúc giục Hà Đồ, Lạc Thư, Thái Dương Chung để phòng ngự cũng không làm được, chỉ có thể dựa vào nhục thân để chống đỡ.

Nếu không phải nhục thân của Tam Túc Kim Ô đã được tôi luyện trong Thái Dương Chân Hỏa, đủ mạnh mẽ.

E rằng, không bị xé thành vạn mảnh, cũng phải bị phế đi hai cánh tay!

Dù vậy, bọn họ cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, có hơi thở ra, không có hơi thở vào.

Suýt nữa rơi xuống đất thành hộp!

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, Thái Dương Tinh rung chuyển dữ dội!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất bị Triệu Thần ném về Thái Dương Tinh như vậy, thuận lợi về lò!

Còn về việc có thể đúc lại hay không, đó không phải là chuyện của hắn, hắn cũng căn bản không có ý định để hai người này đúc lại.

Triệu Thần ánh mắt đạm mạc nhìn Thái Dương Tinh một cái, đạm mạc thu tay về, như thể vừa làm một chuyện nhỏ không đáng kể.

Nhưng, cả Đông Hải đều lập tức yên tĩnh lại, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cùng các tiên nhân Tiệt giáo đều không thể tin nổi nhìn Triệu Thần, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

"Trời ạ!

Đây là thực lực của sư tôn sao!?" Tam Tiêu cũng đã ra ngoài, cùng Long Hi Nhi trợn mắt há mồm.

Bất kể là đại quân Yêu tộc do Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đầu, hay đảo Kim Ngao, tất cả đều chấn động kinh ngạc.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

Hai vị chủ nhân của Thiên Đình, đại năng tiên thiên đỉnh cấp, sau Thông Thiên là hai người có danh tiếng vang dội nhất, lại bị Thông Thiên ném về Thái Dương Tinh mà không có chút sức phản kháng nào.

Thật sự khủng bố đến cực điểm, khiến người ta kinh hãi đến tột cùng, khó có thể tin nổi!

Thậm chí thế giới quan cũng sắp sụp đổ!

Từ đâu tới, thì cút về đó!

Đến đây, cuộc tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí liền hoàn toàn kết thúc.

Triệu Thần không còn nghi ngờ gì nữa đã trở thành người thắng lớn nhất, cũng là siêu cấp đại gia duy nhất trong cuộc tranh đấu này!

"Cảm tạ Triệu Thần tiền bối ra tay cứu giúp, để Hồng Vân có thể thoát khỏi kiếp chết, đại ân đại đức, Hồng Vân suốt đời khó quên, sau này tiền bối có sai bảo gì, Hồng Vân nhất định sẽ vào sinh ra tử,

không từ nan!" Hồng Vân lập tức cung kính nói.

Tu vi của Triệu Thần cao hơn y, nên Hồng Vân gọi là tiền bối cũng không có gì sai.

Thánh nhân còn gọi Triệu Thần là sư thúc cơ mà.

Hiện tại Hồng Vân đối với Triệu Thần quả thực cảm kích không thể tả, dù sao, Triệu Thần vì để cứu y, đã lực chiến với chúng thần Thiên Đình a!

Ân tình này, quả thực còn nặng hơn cả núi Bất Chu!

"Đạo hữu không cần đa lễ, đạo hữu có thể thoát khỏi kiếp chết, cũng là do đạo hữu phúc duyên sâu dày, bần tọa chẳng qua là thuận tay làm mà thôi." Triệu Thần mặt mang nụ cười, đỡ Hồng Vân dậy, hắn thích kiểu người thẳng thắn bị bán đi còn giúp người ta đếm tiền như Hồng Vân.

Nói thật, Triệu Thần thật sự không ngờ hôm nay lại như vậy.

Hồng Vân càng thêm cảm động, lập tức lấy Hồng Mông Tử Khí ra, trước mặt các đại năng tu sĩ đang quan sát, cung kính đưa cho Triệu Thần.

"Tiền bối, Hồng Vân đã tuyên cáo với Thiên Đạo, đạo Hồng Mông Tử Khí này từ nay về sau sẽ thuộc về tiền bối!

Xin tiền bối vui lòng nhận!" Cuối cùng, đạo Hồng Mông Tử Khí này cũng bị Thông Thiên lấy đi.

"Đáng ghét!

Cuối cùng lại để cho sư thúc hưởng lợi cả!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chứng kiến cảnh này, đều thở dài một tiếng.

Biến số a, Triệu Thần là biến số a!

E rằng, Đế Tuấn, Thái Nhất dù có tính toán thế nào về Hồng Mông Tử Khí, cuối cùng cũng chỉ làm áo cưới cho Triệu Thần.

"Nếu đã như vậy, bản tọa xin nhận!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, không từ chối một cách giả tạo nữa, dưới ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tị, căm hận của mọi người, hắn nhận lấy Hồng Mông Tử Khí vào tay!

Đùa sao, Hồng Vân đã tuyên cáo với Thiên Đạo rồi, còn từ chối nữa, vậy thì thật quá đáng!

"Xem ra, Bích Du Cung và Nhân tộc không bao lâu nữa, sẽ lại có thêm một vị Thiên Đạo Thánh Nhân!" Vô số đại năng tu sĩ đang quan sát đều không khỏi cảm thán không thôi, đạo Hồng Mông Tử Khí này tuy không thể giúp Hồng Vân chứng đạo thành thánh, nhưng vào tay Triệu Thần, tuyệt đối có thể giúp người khác chứng đạo thành thánh.

Dù sao, Triệu Thần là người đàn ông đã gây chấn động khi dĩ lực chứng đạo thành thánh, trấn áp Nữ Oa.

Mặc dù đó chỉ là thành thánh trong thời gian ngắn, nhưng tất cả mọi người đều tin rằng, Triệu Thần đã chạm đến ngưỡng cửa của thánh nhân.

"Chúc mừng Thánh Sư, có được Hồng Mông Tử Khí!" Từ đảo Kim Ngao truyền đến giọng nói của các tiên nhân Tiệt giáo.

"Chúc mừng Thánh Phụ / Sư tôn có được Hồng Mông Tử Khí!" Bộ lạc Nhân tộc, bầu trời Long tộc cũng truyền đến, Triệu Thần lúc này có thể nói là vạn chúng chú mục.

"Hồng Vân đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Vạn Thọ Sơn và Hỏa Vân Động đã bị hủy, hai vị có nguyện ý đến Nhân tộc của ta cư ngụ không?" Đột nhiên Triệu Thần lên tiếng.

Hai người đều là đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp của Hồng Hoang,

Trấn Nguyên Tử lại có Địa Thư, nếu đồng ý, tính cả Chu Tước vào, Nhân tộc sẽ có ba vị Chuẩn Thánh đại năng trấn thủ.

Bất kể là ai muốn gây sự với Nhân tộc đều phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Nghe vậy, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử sáng mắt lên: "Đa tạ tiền bối thi ân, chúng ta nguyện ý đến Nhân tộc!" "Thiện!" Triệu Thần mỉm cười gật đầu.

Sau đó, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử liền đi đến Nhân tộc, nhưng trước hết quay lại Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn một chuyến.

Tuy Vạn Thọ Sơn đã bị hủy, nhưng cây Nhân Sâm Quả bên trong Ngũ Trang Quán có đại trận Tiên Thiên bảo vệ nên không hề hấn gì, Trấn Nguyên Tử muốn di dời nó đến Nhân tộc.

Sau khi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân rời đi, giọng nói uy nghiêm của Triệu Thần vang vọng khắp đại địa Hồng Hoang.

"Bản tọa dùng Hỗn Độn Chung, Hồng Mông Tử Khí, Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thí Thần Thương, Càn Khôn Đỉnh, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô, Chư Thiên Khánh Vân, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, Thanh Bình Kiếm, Bát Cảnh Cung Đăng, Khánh Vân Kim Đẳng, Bích Du Cung Đăng, Bảo Liên Đăng, Linh Thứu Cung Đăng, mười lăm đại thần bảo trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo!" Bốn mươi tám phẩm Hỗn Độn Sáng Thế Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên, vì chưa hoàn chỉnh nên không thể trấn áp khí vận, nhưng dùng những nguyên liệu đã dung hợp để trấn áp thì không thành vấn đề, tất cả đều đã được Thiên Đạo công nhận.

"Ngọa tào!" "Mẹ nó!" "Trâu bò thật!" Trong nháy mắt, tất cả đại năng Hồng Hoang đều chết lặng.

Tất cả tu sĩ đại năng đều cảm thấy tim mình co thắt lại, bị đội hình xa hoa gồm Hồng Mông Tử Khí và mười lăm chí bảo của Triệu Thần làm cho kinh ngạc đến ngây người!

Dùng một kiện Khai Thiên Chí Bảo, mười bốn món linh bảo nghịch thiên cấp Cực phẩm để trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo, quả thực quá mức vô nhân tính!

Huống chi còn có một đạo Hồng Mông Tử Khí, Nhân tộc và Tiệt giáo tất nhiên khí vận sẽ hưng thịnh!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Khi lời Triệu Thần vừa dứt, cửu tiêu chấn động, phong vân cuồn cuộn!

Vô tận tường vân công đức Thiên Đạo từ hư không đổ xuống, điên cuồng hội tụ trên bầu trời Đông Hải, kim quang dịu dàng chiếu rọi khắp đại lục Hồng Hoang.

"Lại là Thiên Đạo công đức!?" Lão Tử, Thông Thiên cũng tốt, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất... sắc mặt đều đại biến, không ai ngờ Triệu Thần lại khiến Thiên Đạo giáng công đức xuống lần nữa.

Chương 113

Ủa, tại sao lại là "lại"!?

“Tên Triệu Thần đáng chết!” Đế Tuấn ở Thiên đình tức tối gầm lên.

Hết lần này đến lần khác chịu thiệt trong tay Triệu Thần khiến Đế Tuấn sắp phát điên.

Quá đáng quá mà!

“Kẻ này quả thực đáng ghét vô cùng!” Đế Tuấn tức đến run người, mặt đỏ bừng vì phẫn nộ, uất nghẹn trong lòng suýt chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi.

Không còn cách nào, Triệu Thần ra vẻ bất ngờ, khiến người ta không kịp phòng bị, đừng nói là Thiên đình chi chủ như y, ngay cả bốn vị Thánh nhân cũng tỏ ra không đỡ nổi.

Sự thật là, đừng nói bọn họ, nếu Hồng Quân Đạo Tổ chưa hợp đạo, lúc này chắc chắn cũng sẽ ngơ ngác.

Trời cao thương xót, năm đó khi giao Tru Tiên Tứ Kiếm cho Thông Thiên, ngài từng nhắc nhở Thông Thiên rằng Tru Tiên Tứ Kiếm không thể trấn áp khí vận, nên sử dụng cẩn thận.

Nhưng ngài đâu ngờ Thông Thiên lại để Triệu Thần làm Thánh sư Tiệt giáo, và Triệu Thần lại điên cuồng trấn áp khí vận như thế này!

Trước trước sau sau, tổng cộng đã có mười lăm đại chí bảo!

Mẹ nó, có cần phải điên cuồng đến vậy không!?

Bây giờ có Hồng Mông Tử Khí và mười lăm đại chí bảo trấn áp khí vận Nhân tộc và Tiệt giáo, Nhân tộc chắc chắn sẽ có khí vận dài

lâu, vững chắc không thể phá vỡ!

Ai dám động đến Nhân tộc, Thông Thiên Thánh Nhân tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Còn có Thái Thanh Thánh Nhân đã lập Nhân giáo.

Hiện tại hai đại Thánh nhân, ba đại Chuẩn Thánh cùng tụ họp ở Nhân tộc, đội hình xa hoa đến mức ngay cả Thiên đình cũng không có, thật là điên cuồng!

Điên cuồng mà!!

Vì vậy, Đế Tuấn hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Mẹ nó, phổi của y sắp bị Triệu Thần làm cho nổ tung rồi.

"Đại huynh, bình tĩnh lại!" Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh nhíu mày, phát hiện Đế Tuấn ngày càng mất lý trí.

Thật kỳ lạ, lúc này Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất như thể đã đổi thành người khác.

Trước đây, Đế Tuấn là huynh trưởng, giỏi về mưu trí; Đông Hoàng Thái Nhất là nhị đệ, giỏi về sức mạnh!

Nhưng bây giờ, Đông Hoàng Thái Nhất lại hiếm khi tỏ ra sắc sảo, ngược lại Đế Tuấn, giống như bị một sức mạnh nào đó che mờ tâm trí, có cảm giác mất hết lý trí, hành sự lỗ mãng, không màng hậu quả.

Đó chính là sức mạnh của nhân quả nghiệp lực!

Loại sức mạnh này cực kỳ huyền diệu, bình thường không thể cảm nhận được, cho dù tu vi cao đến đâu cũng vậy.

Nhưng khi loại sức mạnh này tích lũy đến một mức độ nhất định, nó sẽ khiến người ta vào thời khắc quan trọng nào đó, đưa ra những quyết định mà người ta muốn chết, ai cản cũng không nổi.

Đế Tuấn hiện tại chính là trạng thái này.

Vu Yêu lượng kiếp, cuối cùng cũng sắp bùng nổ hoàn toàn!

Lúc này, Lão Tử thì không sao, nhưng trong lòng Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh, dường như có hàng tỷ con sinh vật gọi là lạc đà đang gào thét, cả người hoàn toàn hỗn loạn.

Đối với việc Triệu Thần có những chí bảo này, bọn họ không hề ngạc nhiên.

Nhưng việc Triệu Thần dùng chúng để trấn áp khí vận cho Nhân tộc và Tiệt giáo thì thực sự là ngoài dự liệu, trở tay không kịp.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, nhanh đến mức tất cả đều ngơ ngác, vạn người ngơ ngác, xếp hàng ngơ ngác!

Mãi một lúc lâu sau mới hoàn hồn, trong lòng vô cùng điên cuồng.

Trấn áp khí vận cái quái gì chứ!

Đặc biệt là Nguyên Thủy, vốn đã không ưa Tiệt giáo.

Xiển giáo đi theo con đường tinh anh, ghét nhất là những yêu ma quỷ quái của Tiệt giáo, Nguyên Thủy cảm thấy bọn họ làm mất mặt Bàn Cổ Tam Thanh.

Đừng nhìn Nguyên Thủy như vậy, y đang âm thầm lên kế hoạch cho Phong Thần lượng kiếp lần thứ tư, nhưng bây giờ mười lăm kiện chí bảo trấn áp khí vận, còn kế hoạch cái rắm gì nữa!

Còn về Tây Phương Nhị Thánh, lại càng thêm khổ không kể xiết, bọn họ vốn có ý định đào góc tường của Tiệt giáo.

Hai vị Thánh nhân này cũng đã độ hóa không ít đệ tử Tiệt giáo sang Tây phương giáo.

"Sư huynh, xem ra chúng ta cũng phải nhanh chóng hành động rồi!" Tiếp Dẫn nghiêm nghị nói.

Chuẩn Đề có chút không hiểu: "Ý của sư đệ là?" Tiếp Dẫn nói: "Bần đạo phải đến Đông phương đại lục, độ hóa Nhân tộc, và cả Khổng Tuyên nữa!" Nghe vậy, Chuẩn Đề trừng lớn mắt, sau đó gật đầu tán thành: "Sư đệ nói có lý, nhưng việc này nhất định phải bí mật, tuyệt đối không thể để Thánh sư Nhân tộc phát hiện." "Sư huynh yên tâm đi, bây giờ Thánh sư Nhân tộc đang ở Đông Hải, bần đạo nhân cơ hội đi độ hóa một phen, tốt nhất là độ hóa Khổng Tuyên về Tây phương chúng ta!" Nói xong, Tiếp Dẫn liền xuyên qua hư không, đi đến Đông phương đại lục, chuẩn bị nhân lúc Triệu Thần không để ý mà đánh úp.

Những người có thể trở thành Thánh nhân không thể là kẻ ngốc, ai cũng tinh ranh hơn ai.

"Thánh sư uy vũ!" Lúc này, trên đảo Kim Ngao, các môn nhân Bích Du Cung lập tức càng thêm phấn chấn, mỗi người trong lòng vô cùng kích động, sắc mặt đỏ bừng, ánh mắt sùng bái cuồng nhiệt nhìn Triệu Thần.

Các giáo phái khác trấn áp khí vận chỉ có một hai kiện chí bảo, còn Tiệt giáo lại có tới mười lăm đại chí bảo, còn nhiều hơn cả ba giáo phái kia cộng lại!

Đây không phải là trâu bò nữa, mà là sắp nổ tung trời rồi!

"Ha ha ha, đa tạ Triệu Thần sư thúc đã vì Tiệt giáo trấn áp khí vận a!!" Thông Thiên cười lớn, bước những bước dài, mặt mày hồng hào rạng rỡ.

Vấn đề đau đầu nhất của y chính là trấn áp khí vận Tiệt giáo, nhưng y không ngờ Triệu Thần lại hào phóng vô nhân tính, điên cuồng đến vậy.

Ừm, Thông Thiên rất thích điều này, y sắp yêu Triệu Thần mất rồi.

“Ha ha, ta là Thánh sư của Tiệt giáo, tự nhiên cũng phải trấn áp khí vận cho Tiệt giáo một phen.” Triệu Thần mỉm cười nói.

Thông Thiên trực tiếp nắm lấy tay Triệu Thần: “Sư thúc, đi thôi đi thôi, sư điệt đã chuẩn bị tiên nhưỡng trên đảo, chúng ta không say không về!” Triệu Thần lắc đầu: “Không cần đâu, lần sau đi, bản tọa có việc phải xử lý.” Có việc phải xử lý?

Đúng vậy!

Khi dung hợp Sáng Thế Thanh Liên, Triệu Thần phát hiện hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu chỉ dung hợp thành hai mươi bốn cánh hoa nhỏ, còn thiếu mười hai cánh hoa nữa.

Điều này có nghĩa là, ban đầu không phải hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, mà là ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu.

Nếu hợp nhất chúng lại, uy lực có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Về phần ba mươi sáu viên còn lại ở đâu, qua cảm ứng của Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên, Triệu Thần đã tìm được, để phòng ngừa sự việc có biến, phải đi ngay bây giờ.

“Thì ra là vậy, vậy Thông Thiên cung tiễn sư thúc!” Thông Thiên gật đầu, hành đại lễ với Triệu Thần.

“Yên tâm đi, bản tọa sẽ quay lại, chỉ là có một việc phải xử lý.” Nói rồi, Triệu Thần liếc nhìn đảo Kim Ngao, Định Quang Tiên ở đó không hiểu sao cảm thấy rùng mình một trận.

“Thánh sư lại nhìn ta?

Không được, nhất định phải tạo quan hệ tốt với Thánh sư!” Định Quang Tiên thầm nghĩ.

Từ biệt Thông Thiên xong, Triệu Thần rời đi.

Rất nhanh, y đã đến nơi Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên cảm ứng được.

Trước mắt là Đông Hải, sóng lớn ngất trời.

Đột nhiên, Triệu Thần tỏa ra thần niệm, bao phủ phạm vi hàng tỷ dặm.

Chương 114

Trong nháy mắt, y phát hiện ra sự thay đổi nhỏ dưới đáy biển.

Tuy trên mặt biển sóng triều cuồn cuộn, nhưng dưới đáy biển, dường như có một loại sức mạnh vô hình, điều khiển đại dương, trấn an những dòng chảy ngầm cuồng bạo, quy về một chỗ.

"Quả nhiên, ở đây!" Triệu Thần sáng mắt lên, rồi lập tức lao thẳng xuống vùng biển sâu hàng vạn vạn trượng.

Trong phạm vi hàng tỷ dặm dưới đáy biển, không có bất kỳ sinh linh nào, một mảnh tĩnh lặng chết chóc.

Cảm ứng của Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên ngày càng rõ ràng, Triệu Thần đi giữa lòng biển, mặc cho vô tận dòng chảy ngầm lướt qua người, cẩn thận cảm nhận sức mạnh vô hình đó.

Một tòa cung điện nguy nga xuất hiện trước mặt Triệu Thần, đó là nơi từng là Long Cung.

Vừa đến gần, Triệu Thần đã cảm nhận được pháp tắc Thủy Đạo nồng đậm.

Y tiện tay vung lên, thần quang mênh mông cuộn trào, ném tòa cung điện sang một bên.

Nơi đây vốn là một động thiên phúc địa, pháp tắc Thủy Đạo nồng đậm, thích hợp cho các chủng tộc ngự thủy tu hành.

Bên dưới Long Cung là một vực sâu, được gọi là trái tim của Đông Hải, hay còn gọi là Đông Hải Hải Nhãn.

Triệu Thần mắt lóe lên, theo hiểu biết của y về Hồng Hoang, Đông Hải Hải Nhãn là lý do Long Cung từng được xây dựng ở đây, nơi này vừa là phúc địa, cũng là hung địa.

Sau khi Thiên đình mới ra đời, Long tộc từng trợ giúp Thiên đình, trấn áp hàng tỷ yêu thú Hồng Hoang dưới đáy biển.

Nhưng cũng vì thế mà Long tộc cả đời không được rời khỏi Long Cung, bị giam cầm trá hình ở Đông Hải.

Mãi cho đến sau này Hỗn Nguyên Châu xuất hiện, chia làm hai nửa, một viên Linh Châu, một viên Ma Hoàn.

Ma Hoàn đầu thai thành Na Tra, Linh Châu thì hóa thành Ngao Bính, từ đó mở ra màn đầu của Phong Thần.

Đương nhiên, đó đều là chuyện sau này.

Xung quanh tràn ngập pháp tắc Thủy Đạo nồng đậm, nhưng bên trong Đông Hải Hải Nhãn lại có những nguy hiểm chết người, Thái Ất Kim Tiên xuống đó cũng chưa chắc có thể đi lên.

Long tộc cũng vì thế mà lập ra quy củ, Đông Hải Hải Nhãn trở thành cấm địa của Long tộc, nếu có đệ tử Long tộc phạm phải sai lầm lớn, sẽ bị lưu đày thẳng vào Đông Hải Hải Nhãn.

Triệu Thần nhìn Đông Hải Hải Nhãn sâu không thấy đáy, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Y trực tiếp bước vào trong đó.

Phải nói rằng, Đông Hải Hải Nhãn vô cùng đáng sợ, Triệu Thần đi một mạch xuống dưới.

Trong lúc đi xuống, y cũng gặp phải một số nguy hiểm.

Ví dụ như hố đen dưới đáy biển, tràn ngập năng lượng cuồng bạo, đủ để nghiền nát Đại La Kim Tiên.

Ví dụ như u quang dưới đáy biển lang thang trong bóng tối, xuyên qua hư không, thần xuất quỷ một, mỗi một tia đều ẩn chứa sức mạnh diệt thế, ngay cả Bàn Cổ Chân Thân của Triệu Thần khi bị chạm phải

cũng cảm thấy hơi đau.

Nhưng những thứ này đối với Triệu Thần mà nói, không phải là vấn đề lớn.

Triệu Thần đi một mạch đến nơi sâu nhất của Đông Hải Hải Nhãn, dưới chân là xương trắng chất đống, đều là thi cốt của Long tộc, hẳn là những đệ tử Long tộc bị lưu đày đến đây rồi vẫn lạc.

Đi sâu vào Đông Hải Hải Nhãn, nơi đây tràn ngập một khí tức đặc biệt, dường như có một sức mạnh vô hình đang vận động, lôi kéo sức mạnh của đại dương.

Chỉ là Triệu Thần tìm kiếm một vòng, cũng không phát hiện ra điều gì đặc biệt.

Mặc dù vậy, phản ứng của Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên trong cơ thể Triệu Thần, dưới Thần Thai mạnh nhất, ngày càng mạnh mẽ, ngày càng rõ ràng.

Triệu Thần biết rõ, nơi này hẳn phải có điều gì đó đặc biệt, chỉ là y chưa tìm ra nguyên nhân.

Mười hai viên Định Hải Thần Châu còn lại, nhất định đều ở đây!

Cảm nhận pháp tắc Thủy Đạo tràn ngập xung quanh, nếu bỏ qua những nguy hiểm ở đây, đối với những sinh linh tu hành ngự thủy chi đạo, nơi này quả là một phúc địa.

Đột nhiên, Triệu Thần trong lòng khẽ động nói: "Hệ thống, giúp ta thôn phệ pháp tắc Thủy Đạo!" "Đinh, xác nhận mệnh lệnh của túc chủ, hiện tại bắt đầu thôn phệ pháp tắc Thủy Đạo!" Một câu nói, quanh thân Triệu Thần xuất hiện một lực hút khổng lồ, không thua kém gì hố đen dưới đáy biển lúc trước, tất cả pháp tắc Thủy Đạo xung quanh đều bị hút vào trong đó.

"Ầm!" Khi Triệu Thần không ngừng thôn phệ pháp tắc Thủy Đạo,

mọi thứ xung quanh lập tức trở nên khác biệt.

Bây giờ, sự thôn phệ của y đối với pháp tắc Thủy Đạo đã đạt đến trình độ Chưởng Đạo, ngay cả những thủy trung hoàng giả như Ngao Hưng, lĩnh ngộ về pháp tắc Thủy Đạo cũng không bằng Triệu Thần.

Lúc này, cảm nhận của Triệu Thần đối với xung quanh đã đạt đến một trình độ huyền diệu.

Pháp tắc Thủy Đạo xung quanh có thể tùy ý điều động.

Trong cảm nhận của y, vô số pháp tắc Thủy Đạo dường như biến thành những tia sáng, chỉ dẫn phương hướng cho Triệu Thần.

Triệu Thần có thể cảm nhận được pháp tắc Thủy Đạo của Đông Hải Hải Nhãn dường như đang hội tụ về một nơi, đó là nơi sâu nhất của Đông Hải Hải Nhãn.

Cho dù đại dương bên ngoài Đông Hải Hải Nhãn sóng lớn ngất trời, nhưng nơi đây vẫn một mảng tĩnh lặng, không hề bị ảnh hưởng, dường như có thứ gì đó đang trấn áp vùng biển này.

"Trấn áp hải vực." Ánh mắt Triệu Thần ngày càng sáng, y nhanh chóng đến nơi sâu nhất của Đông Hải Hải Nhãn, nơi đây chỉ có xương trắng chất đống, vô số hài cốt Chân Long, chất thành núi, ước chừng có mấy chục triệu.

Nơi này, không chỉ là nơi lưu đày của Chân Long nhất tộc, mà còn là mộ của Chân Long!

Triệu Thần leo lên ngọn núi xương trắng, trong mắt lóe lên một tia sáng, đột nhiên một quyền đánh thẳng vào ngọn núi xương trắng.

"Ầm!" Dưới sức mạnh kinh khủng, cả ngọn núi xương trắng ầm ầm xuất hiện vô số vết nứt.

Trong nháy mắt, ngọn núi xương trắng khổng lồ tan rã, để lộ ra

một cái hố đen bên dưới.

Đại đạo thần văn trên người Triệu Thần hiện lên, y trực tiếp bước vào trong đó.

"Hóa ra là một tiểu bí cảnh." Triệu Thần nhìn hoàn cảnh xung quanh, bên trong trống rỗng, chỉ có một tế đàn chín màu tọa lạc ở đó.

Trên tế đàn chín màu, có mười hai viên bảo châu đang tỏa ra ánh sáng màu xanh lam.

Bảo châu trôi nổi, tựa như có sức mạnh của tứ hải cuồn cuộn, vặn vẹo hư không, thần uy bất phàm.

"Mười hai viên Định Hải Thần Châu!" Triệu Thần hô hấp dồn dập, cuối cùng cũng tìm thấy rồi, mười hai viên Định Hải Thần Châu còn lại!

Trong lịch sử Hồng Hoang nguyên bản, Định Hải Thần Châu chỉ có hai mươi bốn viên, đó là chuỗi trên tay Triệu Công Minh, tỏa ra hào quang năm màu làm mê hoặc ngũ quan linh thức của kẻ địch, uy lực thu người nhiếp vật vô cùng lớn.

Triệu Công Minh bị giết trong Phong Thần đại kiếp, chuỗi hạt rơi vào tay Nhiên Đăng đạo nhân, sau khi đầu nhập Tây phương giáo đã diễn hóa thành hai mươi bốn Chư Thiên Phật quốc.

Nhưng không ai biết, Định Hải Thần Châu thực ra có ba mươi sáu viên, một khi tụ đủ, uy lực có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, vượt xa cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thực ra Triệu Thần cũng không biết, nhưng sau khi dung hợp Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên thì y đã biết.

Triệu Thần và Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên tâm niệm tương thông, tự nhiên cũng biết tất cả thuộc tính của Hỗn Độn Chí Bảo này.

Triệu Công Minh chỉ với hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu đã đánh cho Thập Nhị Kim Tiên phải kêu cha, nếu lúc đó có ba mươi sáu viên, e rằng Thập Nhị Kim Tiên đều phải bỏ mạng.

Triệu Thần bước lên tế đàn chín màu, trên tế đàn có một sức mạnh vô hình đang trấn giữ mười hai viên Định Hải Thần Châu, không cho người khác dễ dàng lấy đi.

Nhìn Định Hải Thần Châu, Triệu Thần không do dự, lập tức ra tay, pháp tắc Thủy Đạo diễn hóa, phá nát hư không, hóa giải mọi cấm cố, trực tiếp thu mười hai viên Định Hải Thần Châu vào tay.

Sau một hồi nghiên cứu, Triệu Thần phát hiện, mười hai viên Định Hải Thần Châu này là bản nguyên thần châu, tương đương với hạt nhân của Định Hải Thần Châu.

Chỉ cần có những viên Định Hải Thần Châu này trong tay, hai mươi bốn viên còn lại chỉ cần xuất hiện trước mặt, y có thể triệu hồi bất cứ lúc nào.

Nhưng điều đó không quan trọng, bởi vì hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu từ chỗ Triệu Công Minh giờ cũng đã nằm trong tay y.

Mười hai viên Định Hải Thần Châu tọa trấn ở đây, ổn định một phương hải vực, cũng khiến nơi này sóng yên biển lặng, không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chương 115

Sau đó Triệu Thần thu lại mười hai viên Định Hải Thần Châu, rời khỏi Đông Hải Hải Nhãn.

Mười hai viên Định Hải Thần Châu được giấu ở đây, e rằng ngay cả Ngao Hưng cũng không biết.

Hẳn là thủ đoạn của Long vương, chỉ là vì mục đích gì thì không rõ.

"Ầm!" Khi Triệu Thần ra ngoài, bên ngoài truyền đến một tiếng nổ lớn.

Triệu Thần cũng không để ý, quay người rời khỏi Đông Hải Hải Nhãn.

Sau khi Triệu Thần rời đi, bên dưới tế đàn chín màu, sâu trong lục địa dưới đáy biển hàng vạn vạn trượng, một đôi mắt khổng lồ từ từ mở ra, trong mắt lóe lên hồng quang.

Chỉ riêng một đôi mắt đã lớn như một ngôi sao.

"Định Hải Thần Châu cuối cùng đã bị lấy đi, Đông Phương Thanh Long ta cuối cùng cũng có thể xuất thế rồi!" Triệu Thần rời khỏi Đông Hải Hải Nhãn, liền lập tức dung hợp chí bảo tại Bồng Lai Tiên Sơn, một lần dung hợp lại mất một trăm ngày.

Vì mười hai viên Định Hải Châu là bản nguyên thần châu, nên Triệu Thần mất một chút thời gian để dung hợp.

Nhanh chóng một trăm ngày trôi qua, Sáng Thế Công Đức Tạo Hóa Thanh Liên ngày càng hoàn thiện xuất hiện, dưới sự trợ giúp của Tiên Thiên công đức của Triệu Thần, y lại vượt qua kiếp nạn của chí bảo.

Cứ như vậy, không biết tự bao giờ, Triệu Thần đã ở Đông Hải

gần hai trăm ngày.

Lần này không do dự, y trực tiếp quay về bộ lạc Nhân tộc.

Nhưng khi sắp đến bộ lạc Nhân tộc, chỉ thấy từ bầu trời phía nam đột nhiên bay tới một con chim lớn màu đỏ cao quý, chính là Chu Tước.

Chu Tước hóa thành một thiếu nữ áo đỏ xinh đẹp, xuất hiện trước mặt Triệu Thần hành lễ: "Bản cung bái kiến chủ nhân." "Ngươi không ở bộ lạc Nhân tộc trấn thủ, vừa đi đâu về?" Triệu Thần nhìn Chu Tước bay về từ phía nam, nhíu mày nhàn nhạt hỏi.

Nghe vậy, sắc mặt Chu Tước thay đổi, vội vàng nói: "Bẩm chủ nhân, vì Chân Phượng nhất tộc có biến cố, bản cung đã vội về Bất Tử Hỏa Sơn một chuyến vào trăm ngày trước." "Chân Phượng nhất tộc?" Triệu Thần nhàn nhạt hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" "Yêu tộc..." Chu Tước thở dài nói: "Nhưng đã bị bản cung trấn áp rồi." Nghe vậy, Triệu Thần mắt lóe lên, xem ra ngoài Chân Long nhất tộc, Thiên đình lại nhắm đến Chân Phượng nhất tộc rồi.

Dù sao trong Tiên Thiên Tam Tộc mà nói, Chân Phượng nhất tộc không hề kém Chân Long nhất tộc.

Dựa vào Bất Tử Hỏa Sơn, bọn họ sống còn tốt hơn cả Long tộc.

"Chủ nhân..." Lúc này Chu Tước cắn môi, lấy hết can đảm nói: "Chủ nhân, có thể cùng bản cung đến Bất Tử Hỏa Sơn một chuyến không?

Bản cung muốn thuyết phục Phượng tộc cũng giống như Long tộc, đầu quân cho Nhân tộc, trở thành Hộ tộc thần thú của Nhân tộc." "Để Phượng tộc đầu quân cho Nhân tộc?" Triệu Thần hơi sững sờ.

Nếu được như vậy, dĩ nhiên là quá tốt, khiến khí vận Nhân tộc càng thêm thịnh vượng, cũng càng thêm cường đại.

“Nhưng Chân Phượng nhất tộc sẽ đồng ý sao?” Triệu Thần nhàn nhạt hỏi.

“Sẽ đồng ý!” Chu Tước lập tức nói: “Lần này bản cung quay về, đã thuyết phục Phượng tộc, có một số trưởng lão Phượng tộc đã động lòng, đang mở hội nghị trong tộc để thảo luận!” “Chỉ cần chủ nhân cùng bản cung quay về, bản cung nhất định có thể thuyết phục được họ!” Chu Tước ưỡn bộ ngực đầy đặn, vẻ mặt tự tin nói.

“Nếu đã vậy, khi nào có thời gian, bản tọa sẽ cùng ngươi đi một chuyến.” Triệu Thần gật đầu đồng ý.

Chu Tước vui mừng: “Tạ chủ nhân!” Sau đó, Triệu Thần cùng Chu Tước quay về bộ lạc Nhân tộc.

Khi sắp đến bộ lạc Nhân tộc, một tiếng nổ lớn vang lên.

Chỉ thấy mấy tu sĩ Nhân tộc đang vây đánh một yêu tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Trong số mười tu sĩ Nhân tộc, tuy chỉ có hai vị là Thái Ất Kim Tiên, nhưng lại thắng ở chỗ pháp bảo mạnh mẽ, sau một hồi công phu cuối cùng cũng chém giết được tên yêu tướng đó.

Hiện tại Nhân tộc và Yêu tộc như nước với lửa.

Nhân tộc thấy yêu là giết, lời thề năm xưa của Triệu Thần không phải là nói đùa, cả Nhân tộc đều đang quán triệt.

Yêu tộc gặp Nhân tộc không khách khí, Nhân tộc gặp Yêu tộc càng trực tiếp hạ sát thủ.

Nhân tộc đã quen với điều này.

“Bái kiến Thánh Phụ!” Tu sĩ Nhân tộc thấy Triệu Thần xuất hiện, vội vàng khấu bái, cung kính nói.

“Bên ngoài bộ lạc Nhân tộc, sao lại có một tên yêu vương?” Triệu

Thần nhìn mấy người, hỏi.

“Không rõ, gần đây, xung quanh Nhân tộc của chúng ta thường có yêu tộc của Thiên đình xuất hiện, dường như đang quan sát Nhân tộc, không biết đang làm gì.” Tu sĩ Nhân tộc đó lắc đầu, trầm giọng nói.

“Bắt đầu rục rịch rồi sao?” Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia sáng, nhìn về hướng Tam Thập Tam Thiên.

Kể từ trận chiến lần trước, tuy Thiên đình đã chịu thiệt mấy lần trong tay y, đánh cho Đế Tuấn và Thái Nhất phải ôm đầu bỏ chạy.

Nhưng qua mấy ngàn năm chinh chiến khắp nơi, rất nhiều chủng tộc hùng mạnh của Hồng Hoang đã quy phục, Thiên đình cũng hùng mạnh hơn trước rất nhiều.

Bây giờ xem ra, bên Thiên đình dường như sắp có động tĩnh.

“Thánh Phụ, trước đó trong Nhân tộc chúng ta có một đạo nhân, tự xưng đến từ Tây phương giáo, đang truyền đạo trong bộ lạc.” “Nhưng chúng ta không muốn tiếp nhận truyền đạo, y liền bắt đầu yêu ngôn hoặc chúng.” “Tây phương đạo nhân?

Dẫn bản tọa đi xem!” Triệu Thần gật đầu, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, trực tiếp đi về phía bộ lạc Nhân tộc.

Trong bộ lạc Nhân tộc, Tiếp Dẫn đạo nhân từ một ngôi nhà gỗ nhỏ bước ra.

“Xin ra mắt Tiếp Dẫn giáo chủ.” Mười tu sĩ Nhân tộc đứng trước mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, trong mắt tràn đầy vẻ cung kính.

Trong mắt những tu sĩ Nhân tộc này đều có kim quang lấp lánh, nhưng đôi mắt lại thiếu đi vài phần linh động.

Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn những tu sĩ Nhân tộc có tư chất không tồi trước mặt, trên mặt lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói: “Các ngươi đều

có duyên với Tây phương của ta, lần này truyền đạo ở Nhân tộc, các ngươi hãy tận tâm tận lực, tất sẽ thành chính quả." "Cẩn tuân mệnh lệnh của giáo chủ." Một đám tu sĩ Nhân tộc cung kính hành lễ, sau đó liền đi đến các bộ lạc khác để truyền đạo cho Tây phương giáo.

Nhân tộc quả thật phi thường.

Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn bộ lạc Nhân tộc trước mắt, vẻ mặt đầy cảm khái.

Y dùng thủ đoạn của Thánh nhân lén lút tiến vào, nên ngay cả những đại năng Chuẩn Thánh như Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng không phát hiện ra.

Cộng thêm việc các lão tổ đều đang bế quan, một số người trong bộ lạc Nhân tộc cũng không tiện làm phiền.

Mới để cho tên Thánh nhân không biết xấu hổ như Tiếp Dẫn lén lút chui vào chỗ trống.

Lúc này, Tiếp Dẫn có thể cảm nhận rõ ràng, khi truyền đạo cho Nhân tộc, có công đức nhập thể, khí vận của Tây phương giáo cũng có dấu hiệu hưng thịnh.

Chỉ tiếc là bây giờ chỉ có thể làm những việc nhỏ nhặt, không có sự công nhận của Nhân tộc, không có sự đồng ý của Triệu Thần, Tây phương giáo vĩnh viễn không thể có được khí vận của Nhân tộc gia thân như Nhân giáo.

Tiếp Dẫn đạo nhân đi trong bộ lạc Nhân tộc, miệng tụng chân kinh, diệu pháp truyền đạo.

Chỉ là Nhân tộc đối với việc truyền đạo của Tiếp Dẫn đạo nhân không hề quan tâm.

"Thượng tiên, Nhân tộc chúng ta chỉ tôn Thánh Phụ, chỉ tu Kim Đan Đại Đạo của Thiên Sư, và tu sức mạnh đồ đằng, còn cái gọi là

Tây phương giáo, Nhân tộc chúng ta không có hứng thú.” Một vị tù trưởng bộ lạc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, lắc đầu nói.

Tiếp Dẫn mấy ngày nay cũng không làm chuyện gì thương thiên hại lý, chỉ truyền đạo, nên cũng không có nhiều người để ý.

“Không sao, bần đạo có thể ngày đêm tụng kinh độ hóa chúng sinh, ngày tích tháng lũy, các ngươi tự nhiên sẽ lĩnh hội được tinh nghĩa của giáo ta.” Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không tức giận, chỉ mỉm cười nói.

Thấy vậy, đám người Nhân tộc liền không để ý đến Tiếp Dẫn đạo nhân nữa, mỗi người đi làm việc của mình.

Tiếp Dẫn đạo nhân đi trong bộ lạc Nhân tộc, đột nhiên mắt sáng lên.

“Tiểu hữu căn cốt cực tốt, quả thực có duyên với Tây phương của ta, ngày sau nhất định có thể trở thành trụ cột của Tây phương giáo.” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn một tu sĩ Nhân tộc trước mặt, cười nói.

“Tiền bối nói đùa rồi, Tây phương giáo với ta vô duyên.” Tu sĩ Nhân tộc đó khẽ lắc đầu, trực tiếp từ chối.

“Bần đạo nói có duyên, tức là có duyên.” “Đại uy thiên long, sư tôn địa tạng... pháp tạng bạch ngôn, duy nguyện thế tôn, từ thính sát.” Tiếp Dẫn đạo nhân miệng tụng kinh văn, kim quang chiếu rọi, độ hóa chúng sinh, dưới sự bao phủ của kim quang đó, ánh mắt của tu sĩ Nhân tộc dần trở nên ngây dại.

Chương 116

Vô tận kim quang phù văn tiến vào cơ thể y, cưỡng ép truyền thụ giáo nghĩa của Tây phương giáo.

"Huynh trưởng!!" Em trai của tu sĩ Nhân tộc đó đột nhiên hét lớn một tiếng.

Nhưng lúc này tu sĩ Nhân tộc đó đã chìm sâu vào trong đó, bị Tiếp Dẫn đạo nhân độ hóa, cúi đầu rời đi, cung kính nói: "Ngụy Xán Thị bái kiến Tiếp Dẫn giáo chủ." Đây chính là đạo độ hóa của Tiếp Dẫn đạo nhân, cưỡng ép truyền thụ giáo nghĩa Tây phương, cũng chính là cái gọi là tẩy não.

Trong sự ảnh hưởng âm thầm, nó tác động đến thần trí của đối phương, khiến họ một lòng một dạ với Tây phương giáo.

Vì vậy trong mắt người bị độ hóa sẽ thiếu đi vài phần linh động.

Theo thời gian trôi đi, ảnh hưởng thần thông của Tiếp Dẫn đạo nhân dần yếu đi, người bị độ hóa sẽ dần khôi phục bình thường.

Nhưng người bị độ hóa trong quá trình ảnh hưởng âm thầm sẽ có cảm giác quy thuộc với Tây phương giáo, cũng hoàn toàn trở thành môn đồ của Tây phương giáo.

Đây cũng là cách Tiếp Dẫn đạo nhân lén lút truyền giáo ở Nhân tộc mà không bị phát hiện gây ra chấn động.

"Thiện." Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu, lộ ra một nụ cười.

"Yêu ngôn hoặc chúng, hại huynh trưởng ta!" Em trai của Ngụy Xán Thị lập tức đại nộ, không nói một lời liền tế ra pháp bảo đánh về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nhưng điều khiến người ta kinh hãi là, pháp bảo của y trực tiếp

xuyên qua cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân, dường như Tiếp Dẫn trước mắt không ở trong thời không hiện tại, cũng không tồn tại trong quá khứ hay tương lai, không thể chạm tới, không thể tiếp xúc.

"Ngươi cũng có duyên với Tây phương của ta, cùng ta đi truyền đạo đi." Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ cười, lại một đạo tinh quang lóe lên, ánh mắt của em trai Ngụy Xán Thị cũng trở nên ngây dại.

"Ngụy Xán Thị (em) bái kiến Tiếp Dẫn giáo chủ." Hai người hướng Tiếp Dẫn đạo nhân hành lễ, cung kính nói.

"Lại nữa, lại đang yêu ngôn hoặc chúng!" "Mau đi thông báo cho Khổng Tuyên thiếu tôn và ba vị lão tổ." Những tu sĩ Nhân tộc khác nhìn thấy cảnh này, cuối cùng cũng phát hiện ra điều không ổn, sắc mặt lập tức âm trầm.

Tuy Tiếp Dẫn đạo nhân truyền đạo không kiêng nể gì trong Nhân tộc, nhưng có muốn gia nhập Tây phương giáo hay không là ý nguyện cá nhân, nếu trong Nhân tộc thực sự có người muốn gia nhập Tây phương giáo, bọn họ cũng không ngăn cản.

Nhưng bây giờ Tiếp Dẫn đạo nhân hoàn toàn là cưỡng ép độ hóa, khiến một đám tu sĩ Nhân tộc bất mãn.

Nhưng tu vi của Tiếp Dẫn đạo nhân sâu không lường được, bọn họ căn bản không làm gì được.

"Ai, lại một vị tiền bối Nhân tộc bị độ hóa rồi." Tùy trưởng bộ lạc của Ngụy Xán nhẹ thở dài, đối với việc này cũng không có cách nào.

"Ầm!" Lúc này, trong Hoàng Đình, Tùy Nhân Thị, Truy Y Thị, Hữu Sào Thị, Khổng Tuyên bốn người ầm ầm xuất hiện.

Bây giờ bốn người đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, đặc biệt là Khổng Tuyên càng là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, tu vi vô cùng mạnh mẽ.

“Vô lượng thiên tôn, các vị tiểu hữu, có muốn nghe bần đạo truyền đạo không?” Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mang nụ cười, nhìn Khổng Tuyên và những người khác đang tỏa ra kim quang, cười nói.

“Tiếp Dẫn Thánh nhân, dù sao ngài cũng là thân phận Thánh nhân, lại ở trong Nhân tộc chúng ta hoành hành như vậy, cưỡng ép độ hóa tu sĩ Nhân tộc, có phải là quá đáng lắm không!” Hữu Sào Thị sắc mặt có chút khó coi, nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn đạo nhân.

“Không không, truyền đạo không liên quan đến tu vi, Tây phương giáo của ta hướng con người đến cái thiện, từ bi làm đầu, có thể bình tĩnh tâm tính, các vị sao không gia nhập Tây phương giáo của ta, cùng nhau phổ độ chúng sinh.” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn Khổng Tuyên và những người khác, cười nói.

Chỉ cần mấy người này cũng gia nhập Tây phương giáo, ảnh hưởng của Tây phương giáo ở Nhân tộc sẽ phi thường, thêm chút nỗ lực, không có Triệu Thần, Tây phương giáo cũng có thể đứng vững gót chân ở Nhân tộc.

“Nhân tộc chúng ta không hoan nghênh Tây phương giáo, Thánh nhân hãy rời đi đi.” Trong mắt Khổng Tuyên lộ ra vài phần lạnh lẽo, trầm giọng nói.

Dù sao cũng đang đối mặt với Thánh nhân, ra tay là không thể, dù có ra tay cũng không đánh lại, chỉ có thể dùng lời nói để xua đuổi.

Chỉ là bọn họ đã đánh giá thấp mức độ mặt dày của Tiếp Dẫn.

“Các vị tiểu hữu, có hoan nghênh tiếp nhận Tây phương giáo của ta hay không, là ý nguyện của chúng sinh.

Các vị tuy là trụ cột của Nhân tộc, nhưng lại không thể đại diện cho tất cả Nhân tộc.” Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ lắc đầu, cười nói.

“Khổng Tuyên tiểu hữu, bần đạo quan sát thấy ngươi căn nguyên

sâu dày, rất có duyên với Tây phương, sao không cùng bần đạo về Tây phương." Tiếp Dẫn đạo nhân cười nhìn Khổng Tuyên, mắt lộ tinh quang, cười nói.

Lần này y đến chính là để độ hóa Khổng Tuyên, bây giờ Khổng Tuyên đang ở đây, đúng lúc để độ hóa!

"Không thể nào!" Khổng Tuyên lạnh lùng hừ một tiếng, phản bác.

"Duyên phận thế gian, ai mà nói chắc được chứ?" Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ cười, kim quang ngập trời từ sau lưng bay ra, bao trùm một phương thiên địa.

Kinh văn tụng niệm, hóa thành đại đạo sấm ngôn, vây quanh Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên thấy Tiếp Dẫn đạo nhân muốn độ hóa mình, sắc mặt lập tức thay đổi, không nói hai lời liền muốn độn vào hư không.

"Khổng Tuyên tiểu hữu, ngươi và Tây phương của ta đã định sẵn có duyên, cần gì phải trốn tránh?" Tiếp Dẫn đạo nhân thần sắc bình tĩnh, vô số kim quang chiếu rọi, bao phủ Khổng Tuyên, khiến y không thể thoát ra, chỉ có thể bị độ hóa.

Trong bộ lạc Nhân tộc, một đám người Nhân tộc nhìn Khổng Tuyên bị kim quang bao phủ, lập tức kinh hô một trận.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc, một đạo thần quang lướt qua, đánh vào màn kim quang ngập trời, cứng rắn đánh ra một lỗ hổng.

Khổng Tuyên lập tức tế ra Ngũ Sắc Thần Quang, cứng rắn quét bay vô số kim quang, thuận lợi thoát ra.

"Tiếp Dẫn đạo hữu, thân là Thánh nhân, lại ra tay với một tiểu bối, có phải là quá vô sỉ rồi không!" Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử cũng xuất hiện ở đây, Trấn Nguyên Tử tay cầm Địa Thư, ánh mắt bình tĩnh nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, chậm rãi nói.

“Vô lượng thiên tôn, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu, người này quả thực có duyên với Tây phương của ta, bần đạo chỉ giúp y một tay mà thôi.” Nghe vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân nhàn nhạt cười, cho dù Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân xuất hiện, cũng khó có thể ngăn cản y.

Y là ai?

Y là Thánh nhân!

Thánh nhân siêu thoát thời gian không gian, đồng thời ở trong đa nguyên vũ trụ, chư thiên thời không, không nơi nào không có, lại nơi nào cũng có.

“Hống!” Một tiếng rồng gầm vang trời, một con kim long khổng lồ từ Long Cung bay ra, uy thế Chuẩn Thánh mênh mông, Ngũ Trảo Kim Long xuyên qua bầu trời, thân hình khổng lồ che trời lấp đất, kim quang rực rỡ.

Ngũ Trảo Kim Long hóa thành một người đàn ông trung niên, đáp xuống trước mặt mọi người, chính là tộc trưởng Long tộc, Ngao Hưng.

Bây giờ Ngao Hưng được công đức cơ duyên, không những một hơi đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, mà bây giờ còn là Chuẩn Thánh bán bộ đỉnh phong!

“Tiếp Dẫn Thánh nhân, thiếu tôn là thủ tịch đệ tử của Thánh Phụ, ngài muốn độ hóa y, không sợ lửa giận của Thánh Phụ sao!” Ngao Hưng ánh mắt sáng rực nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, trầm giọng nói.

“Ta gọi Triệu Thần một tiếng sư thúc, đệ tử của y nếu gia nhập Tây phương giáo của ta, chính là thân càng thêm thân, có gì mà không được chứ.” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn mọi người trước mắt, trong lòng có chút kinh ngạc.

Mới bao lâu, trong Nhân tộc đã có thêm ba vị Chuẩn Thánh, Nhân tộc Tam Tổ và Khổng Tuyên cũng đã thành Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân là Thiên Đạo Thánh Nhân, cho dù có hai vị Chuẩn Thánh, cũng không hề để tâm.

"Các vị, Khổng Tuyên tiểu hữu có duyên với Tây phương của ta, việc này đừng ngăn cản." "Ầm!" Giây tiếp theo, sức mạnh của Thánh nhân cuộn trào, phong tỏa thiên địa, kim quang chiếu rọi Khổng Tuyên.

"Cút!" Khổng Tuyên tế ra Ngũ Sắc Thần Quang, quét về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nhưng huyền quang quanh thân Tiếp Dẫn đạo nhân đã chặn đứng Ngũ Sắc Thần Quang.

Khổng Tuyên bây giờ dù sao cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên, đối mặt với Thánh nhân, chênh lệch quá lớn.

"Dừng tay!" Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử lập tức ra tay, Ngao Hưng cũng ra tay, cố gắng ngăn cản Tiếp Dẫn Thánh nhân, nhưng lại không thể phá vỡ cấm cố của Thánh nhân.

"Két!" Khổng Tuyên ngửa mặt lên trời hét dài, kháng cự kim sắc phù văn xâm nhập, không muốn bị Tiếp Dẫn đạo nhân độ hóa.

"Tiếp Dẫn cẩu tặc!" Đột nhiên một tiếng gầm giận dữ vang lên, một bàn chân khổng lồ từ trên trời giáng xuống, che trời lấp đất, trực tiếp đạp về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Trên bàn chân, Đại Đạo thần văn quấn quanh, lực chi pháp tắc diễn hóa, đạp nát hư không, càn khôn rung chuyển.

Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, lập tức hóa thành một tia kim quang, tiêu tán tại chỗ, xuất hiện trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc.

“Ăn một kích Hỗn Độn Chung của ta!” Giọng nói đó lại vang lên, lần này còn quấn quanh sức mạnh công đức.

Tiếp Dẫn không kịp phòng bị, bị Hỗn Độn Chung trực tiếp đập vào đầu, vô cùng chật vật ngã xuống đất, mặt cắm xuống đất.

Chương 117

Mọi người nhìn thấy mà hả hê!

Chỉ thấy Triệu Thần từ hư không chậm rãi bước ra, ánh mắt âm trầm, sau lưng là Chu Tước cao quý.

"Tiếp Dẫn cẩu tặc, kiêu ngạo lắm nhỉ!" "Sư tôn!" "Thánh Phụ!" "Tiền bối" "Thánh công!" Thấy Triệu Thần trở về, tộc nhân vui mừng khôn xiết, lần lượt khấu bái.

Tam Tiêu cũng xuất hiện sau lưng Khổng Tuyên, trầm giọng nói: "Sư huynh, không sao chứ." Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, khi Triệu Thần quay về Nhân tộc, Tam Tiêu đang bế quan tham ngộ Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận cũng cảm ứng được mà đến.

Khổng Tuyên khẽ lắc đầu, đưa mắt nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, trong mắt lóe lên hàn quang, vừa rồi suýt chút nữa y đã bị độ hóa.

"Bản cung, ra mắt Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử hai vị đạo hữu, đa tạ hai vị đạo hữu đã bảo vệ Nhân tộc trong thời gian bản cung không có mặt!" Chu Tước rời khỏi bộ lạc Nhân tộc trăm ngày trước, lúc đó Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử chưa đến.

Cho nên bây giờ thấy hai vị cùng cấp bậc ra tay giúp đỡ Nhân tộc, lý ra nên chào hỏi một tiếng.

Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đều mỉm cười nói một câu: "Thiện!" Triệu Thần lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân.

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân từ dưới đất bò dậy, phủi bụi trên người, mày hơi nhíu lại, trầm giọng nói: "Triệu Thần sư thúc, lời này sai rồi, bần đạo một lòng truyền đạo, sao lại kiêu ngạo?" "Nếu ta không về, không phải ngươi đã độ hóa cả thủ tịch đệ tử của ta rồi

sao?" Triệu Thần lạnh lùng cười, trầm giọng nói.

"Triệu Thần sư thúc, Khổng Tuyên tiểu hữu quả thực có duyên với Tây phương của ta." Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ lắc đầu, giải thích.

"Nói nhảm!" Triệu Thần cũng không khách khí, trực tiếp quát lớn.

"Địa bàn của Nhân tộc ta, đến lượt Tây phương giáo các ngươi nhúng tay vào từ khi nào?" Nghe Triệu Thần không chút nể tình quát mắng, Tiếp Dẫn đạo nhân dù tâm cảnh cực tốt cũng có chút tức giận, dù sao y cũng là Thánh nhân, ai dám mắng y không chút nể tình như vậy.

"Triệu Thần đạo hữu, ngươi tuy là Thánh Phụ của Nhân tộc, nhưng chúng sinh Nhân tộc tự nguyện gia nhập Tây phương giáo của ta, ngươi sao có thể ngăn cản?" Tiếp Dẫn đạo nhân thần sắc bình tĩnh, chậm rãi nói.

Lần này Tiếp Dẫn đạo nhân ngay cả "Triệu Thần sư thúc" cũng không gọi, trực tiếp xưng là đạo hữu.

Nghe vậy, Triệu Thần trên mặt lộ ra một nụ cười chế giễu, lớn tiếng nói: "Chúng sinh Nhân tộc của ta, có ai nguyện ý gia nhập Tây phương giáo không?" "Chúng ta không nguyện ý!" Trong khoảnh khắc, vạn tỷ Nhân tộc quỳ rạp trên đất, cung kính đáp lại.

"..." Nghe những lời này, sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức có chút thay đổi.

Sắc mặt Triệu Thần, lộ ra vài phần lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn đạo nhân.

Trong Nhân tộc, nếu có người tự nguyện gia nhập đạo thống khác, Triệu Thần sẽ không ngăn cản, trong Nhân giáo, Tiệt giáo, Xiển giáo cũng có một nhóm nhỏ người gia nhập, Triệu Thần cũng không nói gì.

Đó là lựa chọn của họ, cũng là số mệnh đã định.

Nhưng vô liêm sỉ như Tiếp Dẫn, truyền đạo ở Nhân tộc, cưỡng ép độ hóa, đã chọc giận Triệu Thần thực sự.

"Có ai nguyện ý gia nhập Tây phương giáo không?

Có ai nguyện ý thụ truyền đạo không?" "Cưỡng ép độ hóa tu sĩ Nhân tộc của ta, có phong phạm của Thánh nhân không?" Triệu Thần ánh mắt lạnh lùng, như đế vương trên cửu thiên, nhìn xuống Tiếp Dẫn đạo nhân trên mặt đất, lạnh giọng quát.

"Tiếp Dẫn, các ngươi vốn là man di Tây phương, may mắn được Đạo Tổ thương xót, ban cho các ngươi cơ duyên thành Thánh, để các ngươi chấn hưng đại lục Tây phương." "Nhưng các ngươi lại thèm muốn Đông phương đại lục nhân kiệt địa linh, âm thầm mưu đồ không ngừng, đến Đông phương đại lục!" "Thật sự nghĩ rằng các ngươi có thể tùy ý làm bậy sao!?

Đừng quên, bản tọa là Thánh sư của Nhân tộc, có bản tọa ở đây, các ngươi đừng hòng nhúng tay vào Đông phương đại lục!

Càng đừng nhúng tay vào Nhân tộc của bản tọa!" Giọng nói của Triệu Thần vang vọng khắp đại địa Hồng Hoang, trực tiếp chụp cho Tiếp Dẫn đạo nhân một cái mũ lớn là "man di Tây phương thèm muốn Đông phương đại lục", đem mọi chuyện phơi bày ra trước công chúng.

Đồng thời cũng nhân cơ hội này gieo một hạt giống vào lòng các đại năng tu sĩ Hồng Hoang, để tất cả đại năng tu sĩ Hồng Hoang đều cảnh giác.

Đừng coi Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân là Thánh nhân bình thường, hai người thực ra là man di vô sỉ của Tây phương.

Phàm là đại năng tu sĩ của Đông phương đại lục, đều nên tự phát tẩy chay hai người và tất cả những gì liên quan đến hai người.

Nếu không, đó là kẻ phản bội của Đông phương đại lục!

"Thì ra là vậy, thảo nào Nhân tộc Thánh Phụ lại nổi trận lôi đình như vậy." "Biểu hiện của hai người ở Tử Tiêu Cung, lời nói của Nhân tộc Thánh Phụ quả nhiên không sai!" "Hai người có thể chứng đạo thành Thánh, cũng quả thực chỉ là may mắn, nếu không, Đạo Tổ cũng sẽ không chỉ miễn cưỡng thu làm ký danh đệ tử." "Bất kể thế nào, là một thành viên của Đông phương đại lục, tự nhiên phải ủng hộ Thông Thiên Thánh nhân, tuyệt đối không cho phép hai người tai họa Đông phương đại lục." Phàm là những đại năng nghe được giọng nói, đều biết được tình hình của Nhân tộc, lập tức nghị luận xôn xao, vốn đã không ưa phẩm hạnh của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Chỉ là, hai người đã chứng đạo thành Thánh, không thể vọng nghị Thánh nhân!

Bây giờ, bị Triệu Thần phơi bày tất cả, tự nhiên đồng loạt hưởng ứng, đối với Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm tẩy chay.

Đông phương đại lục nhân kiệt địa linh, câu nói này không phải nói đùa!

Phải biết rằng, trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung, hơn chín mươi chín phần trăm đều đến từ Đông phương đại lục.

Triệu Thần bây giờ một câu "Đông phương đại lục", hai câu "Đông phương đại lục", khiến các đại năng tu sĩ của Đông phương đại lục đều bất giác nâng cao tinh thần đoàn kết.

Nếu Đông phương đại lục thực sự đoàn kết, siết chặt thành một sợi dây thừng bài xích Tây phương đại lục, vậy thì, cho dù Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân là giáo chủ Thánh nhân, cũng không đỡ nổi!

“Triệu Thần, ngươi dám làm vậy!” Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt tái mét, không ngờ Triệu Thần lại độc ác đến vậy, dùng một chiêu tuyệt hậu.

Không những cắt đứt kế hoạch truyền giáo ở Nhân tộc của y, mà còn khiến y ở Đông phương khó bề đi lại!

Nếu thực sự để Triệu Thần thành công, việc chấn hưng Tây phương đại lục tất sẽ khó như lên trời.

Dù sao, Tây phương đại lục thực sự quá nghèo nàn, không đào người từ Đông phương đại lục sang, căn bản không có cách nào phát triển.

Kiểu bôi nhọ địa lý trắng trợn này, quả thực quá mức ác tâm!

“Nhìn khắp đại lục Hồng Hoang, không có chuyện gì bản tọa không dám làm!” Triệu Thần lạnh lùng cười nói.

Ngay cả Nữ Oa điếm phô y cũng dám trấn áp, Đế Tuấn Thái Nhất cũng dám tát tai, Hồng Quân cũng dám chống đối, Hậu Thổ cũng dám đưa ra khỏi Địa Phủ, quy tắc cũng có thể phá vỡ, có gì y không dám làm!

“Ầm!” Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt âm trầm, một luồng thánh uy mênh mông cuộn trào, bao phủ thiên địa hư không, vô số kim liên nở rộ, trông như sắp ra tay.

“Đông!” Trong khoảnh khắc, từ đảo Kim Ngao, một đạo thần quang xông lên trời, thánh uy trực trùng thiên tế đáp lại.

Từ núi Thủ Dương, tiên quang quấn quanh, đại đạo chi âm vang vọng, thiên địa chấn động.

Núi Côn Luân...

được rồi, núi Côn Luân không có động tĩnh.

Vu tộc cũng tỏa ra một luồng lục đạo luân hồi chi uy nồng đậm!

Trừ Nguyên Thủy ra, Thái Thanh, Thượng Thanh và Hậu Thổ ba vị Thánh nhân đồng thời bộc phát ra một luồng uy thế khủng bố, trấn áp vũ trụ hoàn vũ.

Tuy không nói lời nào, nhưng lại tràn đầy ý vị cảnh cáo.

Chỉ cần Tiếp Dẫn đạo nhân dám ra tay ở Nhân tộc, Tam Thánh sẽ lập tức giáng lâm, trấn áp Tiếp Dẫn.

Tuy Hậu Thổ nương nương không có thân thể Thánh nhân, nhưng cũng sẽ giáng lâm.

"Tam Thánh!" Cảm nhận được uy áp Thánh nhân tỏa ra từ đạo trường của ba vị Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức trong lòng chùng xuống.

Cảnh cáo của ba vị Thiên Đạo Thánh nhân, y không thể không để ý.

"Từ nay về sau, Tây phương giáo không được vào Nhân tộc của ta truyền đạo!" "Phàm có kẻ truyền tụng Tây phương giáo đều là dị loại, trục xuất khỏi Nhân tộc!" Khi giọng nói của Triệu Thần vang lên, truyền vào đại địa Hồng Hoang, vào tai mỗi một tu sĩ, mỗi một người Nhân tộc.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thánh Phụ!" Trên đại địa Hồng Hoang, bất kể là ở Tiệt giáo, Nhân giáo hay Xiển giáo, những tu sĩ Nhân tộc đang tu luyện tìm kiếm cơ duyên, đều ánh mắt kiên quyết, dõng dạc nói.

Quyết định này của Triệu Thần, triệt để cắt đứt con đường vào Nhân tộc của Tây phương giáo.

"Triệu Thần đạo hữu, phàm sự không nên làm quá tuyệt tình!" Trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân dâng lên một luồng lửa giận, trầm

giọng nói.

“Làm việc quá tuyệt tình?

Cưỡng ép độ hóa tu sĩ Nhân tộc của ta vào Tây phương, ngươi có từng cho họ dư địa lựa chọn không?” Triệu Thần lạnh lùng nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân muốn ra tay trấn áp Triệu Thần, nhưng nhìn thấy ba vị Thánh nhân đang lăm le, cuối cùng y đã dập tắt ý niệm này.

Chương 118

"Cáo từ!" Tiếp Dẫn đạo nhân biết lần này truyền đạo vô vọng, chỉ có thể lựa chọn xám xịt rời đi.

Cùng lúc đó, những tu sĩ Nhân tộc bị Tiếp Dẫn đạo nhân độ hóa cũng xuất hiện sau lưng y, chuẩn bị cùng y về Tây phương.

"Đứng lại!" Triệu Thần trong mắt lóe lên hàn ý, phát ra một tiếng quát khẽ.

"Đạo hữu, lại làm sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, trầm giọng nói.

"Những tu sĩ Nhân tộc của ta bị ngươi độ hóa, không nên trả lại sao?" Triệu Thần ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn đạo nhân, sau đó nhìn về phía mười mấy tu sĩ Nhân tộc kia.

Những tu sĩ Nhân tộc này đều có thực lực Thái Ất Kim Tiên, mỗi một người đều là tinh anh hàng đầu của Nhân tộc, tương lai chứng đạo Đại La có thể mong đợi.

Nếu để Tiếp Dẫn đạo nhân mang đi như vậy, Nhân tộc tổn thất lớn rồi.

"Các ngươi có tự nguyện theo bần đạo về Tây phương không?" Tiếp Dẫn đạo nhân liếc nhìn những tu sĩ Nhân tộc bên cạnh, hỏi.

"Tự nguyện." Những tu sĩ Nhân tộc đó gật đầu, trầm giọng nói.

"Hừ." Triệu Thần lạnh lùng hừ một tiếng, trong mắt đầy hàn ý, chậm rãi nói: "Ta cảnh cáo lần cuối, tốt nhất hãy giải trừ khống chế đối với họ, nếu không đừng trách ta không khách khí." "Đạo hữu, đừng có được đằng chân lân đằng đầu!" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân cũng trầm xuống, nhìn chằm chằm Triệu Thần, một luồng thánh hàm

mênh mông bao trùm chư thiên vạn vũ, khí thế bức người.

"Được đằng chân lân đằng đầu?

Hôm nay không thả những tu sĩ Nhân tộc của ta ra, đại gia đây sẽ cho ngươi nằm ngang rời khỏi Nhân tộc!" "Ha ha ha, bần đạo ngược lại muốn xem ngươi có thể làm gì ta!" "Có bản lĩnh thì đừng để ba vị Thánh nhân đó ra tay, bần đạo nhường ngươi ba chiêu thì sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân cười lớn, dù sao y cũng là Thiên Đạo Thánh nhân, sao lại sợ một tên Triệu Thần?

Tuy Triệu Thần có tiền lệ trấn áp Nữ Oa Thánh nhân, nhưng đó chỉ sử dụng được một lần, ai mà biết có thể sử dụng lần thứ hai không?

Hơn nữa, đó chỉ là trấn áp chứ không phải trấn sát, Tiếp Dẫn dù thế nào cũng phải mang những Thái Ất Kim Tiên Nhân tộc này về Tây phương, họ sẽ là nền tảng của Tây phương giáo.

Lúc này, bên ngoài bộ lạc Nhân tộc, các đại năng Hồng Hoang đều đã đến, nghe những lời hào hùng của Triệu Thần đều kinh ngạc.

Phải biết rằng, Tiếp Dẫn không giống Đế Tuấn Thái Nhất, y là Thánh nhân thật sự, chẳng lẽ Thánh sư Nhân tộc thực sự có thủ đoạn đối kháng Thánh nhân.

Thiên đình, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn chằm chằm vào cảnh này, không nói gì, muốn xem Triệu Thần có át chủ bài gì.

Một lát sau, Triệu Thần cười lạnh một tiếng: "Là ngươi tự tìm lấy!" Trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, một lượng lớn công đức trong cơ thể đổ vào Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô.

Như đã nói, Tiên Thiên Đại Đạo Hỗn Độn Hồ Lô có thể khuếch đại Hỗn Độn chi quang vô hạn, có thể vây khốn Thánh nhân!

Nếu Triệu Thần không tiếc vốn liếng, không màng tính mạng,

thậm chí có thể làm thương tổn Thánh nhân!

Mấy ngàn năm trước Triệu Thần đã tự bạo Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô để trấn áp Nữ Oa, nhưng cảnh giới hiện tại của y đã vượt xa quá khứ.

Triệu Thần trước đây phải tự bạo hồ lô, nhưng bây giờ không cần, chỉ cần đốt cháy một lượng lớn Tiên Thiên công đức là được!

Mười tám đạo công đức kim luân liên tiếp đổ vào Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, Đại Đạo Hồ Lô và Hỗn Độn Châu cùng nhau tỏa ra thần quang vô thượng.

Lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân một mặt đắc ý dương dương: "Bần đạo đứng ở đây, ngươi có thể làm gì ta?" "Hy vọng lát nữa ngươi đừng hối hận." Khóe miệng Triệu Thần khẽ nhếch lên.

Khi đạo công đức kim luân thứ mười chín đổ vào Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô cuối cùng cũng triệt để bộc phát.

Uy lực của Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu cũng được khuếch đại vô hạn!

Một lần!

Hai lần!

Trăm lần!

Tỷ lần!

Tỷ vạn vạn lần!

"Nhường ngươi ba thức thần thông!" Tiếp Dẫn đạo nhân ngạo nghễ nói.

Là Thánh nhân, tự nhiên có sự tự tin của mình.

Đừng nói ba thức thần thông, ba mươi thức thần thông, y cũng không hề sợ hãi.

Một vị Thánh nhân, đứng ở đó để một vị Chuẩn Thánh đánh, cũng không thể làm tổn thương Thánh nhân một phân một hào.

"Chủ nhân, y rõ ràng là xem thường ngài." Chu Tước nghiến răng nghiến lợi nói.

"Ầm!" Đột nhiên, Triệu Thần lập tức xuất hiện trước mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, trên người Đại Đạo thần văn hiện lên, sức mạnh kinh khủng ầm ầm cuộn trào.

Dưới một kích, hư không vỡ nát, âm dương ngũ hành nghịch loạn, nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn không hề nhúc nhích.

"Không được." Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ lắc đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói.

"Thực lực chung quy chênh lệch quá lớn." Nhìn cảnh này, Trấn Nguyên Tử khẽ lắc đầu bất đắc dĩ.

Chu Tước cũng im lặng gật đầu, đồng ý với cách nói này.

Chỉ có Khổng Tuyên và những người Nhân tộc đó thần sắc bình tĩnh, đã trải qua biến động của Nhân tộc năm đó, họ biết rõ năng lực của Triệu Thần.

Triệu Thần đã nói sẽ để Tiếp Dẫn nằm ngang ra ngoài, thì nhất định có thể để y nằm ngang ra ngoài.

"Đạo hữu, đừng phí công vô ích...!!!" Tiếp Dẫn đạo nhân vừa mở miệng nói, đột nhiên sắc mặt thay đổi.

"Hỗn Độn Lãnh Địa, Thánh Nhân Cấm Cố!" Cuối cùng, Triệu Thần đã bộc phát Hỗn Độn Lãnh Địa, lập tức bao phủ Tiếp Dẫn, toàn bộ tu vi của y đều bị cấm cố.

Triệu Thần thiếu gì chứ không thiếu công đức, toàn thân công đức có thể đánh cho Tiếp Dẫn đạo nhân phải kêu cha!

Giây tiếp theo, Triệu Thần một quyền hung hăng đấm vào mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, cả khuôn mặt của Tiếp Dẫn đạo nhân đều lõm xuống.

Trong nháy mắt, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng kinh hãi, cảm giác toàn thân pháp lực đều bị cấm cố, chỉ có thể lơ lửng giữa không trung không thể động đậy.

"Ầm!" Triệu Thần lại tung ra một quyền chắc nịch, đánh vào mặt Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Phụt!" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức kinh hô một tiếng, ngay cả hai chiếc răng cũng bị Triệu Thần đánh bay ra ngoài.

Nếu không phải có thân thể Thánh nhân, một quyền của Triệu Thần hạ xuống, đủ để đánh bay cả cái đầu.

"Không thể nào!" Tiếp Dẫn đạo nhân kinh hãi nhìn cảnh này, trong mắt đầy vẻ không thể tin, hoàn toàn không thể sử dụng bất kỳ thần thông pháp lực nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Thần bạo hành mình.

Toàn bộ đại năng Hồng Hoang đều trợn mắt há mồm.

Họ đã thấy gì?

Họ thấy Tiếp Dẫn đạo nhân, một vị Thánh nhân đường đường, răng cũng bị Triệu Thần đánh bay.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hậu Thổ ngây như phỗng.

Ở Thiên đình, cằm của Đế Tuấn và Thái Nhất đều rơi xuống đất.

"Tiếp tục kiêu ngạo đi!" Triệu Thần lạnh lùng quát, đột nhiên một cái tát đánh ra, Tiếp Dẫn đạo nhân ầm ầm rơi xuống đất, tạo ra một

cái hố lớn.

Trên bầu trời Nhân tộc, một đám đại năng im phăng phắc, tĩnh lặng như chết.

“Sư tôn... thực sự đang bạo đánh Thánh nhân?” Bích Tiêu cảm thấy đầu óc có chút quay cuồng, mọi thứ quá không chân thực.

Ai có thể ngờ, Thánh nhân cao cao tại thượng, bây giờ lại bị Triệu Thần bạo hành.

Chương 119

"Ta không nhìn lầm chứ..." Quỳnh Tiêu cảm thấy rợn tóc gáy, cảnh này còn chấn động hơn cả việc Hồng Hoang thiên địa phá diệt.

Thánh nhân cao cao tại thượng, vạn kiếp bất diệt thống trị hoàn vũ, không thể xúc phạm.

Nhưng bây giờ Triệu Thần đang cứng rắn đè Tiếp Dẫn đạo nhân xuống đất mà đấm.

"Ầm!" Bàn Cổ Chân Thân của Triệu Thần hiện lên Đại Đạo thần văn, một quyền hạ xuống, hư không vỡ nát, lực chi pháp tắc, hỗn độn pháp tắc diễn hóa, đủ để phá hủy một phương thiên địa.

Thân thể Thánh nhân của Tiếp Dẫn đạo nhân bị Triệu Thần một cước đá lên trời.

Triệu Thần hai tay chụm lại đặt ở eo, tam hỏa hợp nhất bản mệnh chi hỏa khủng bố quấn quanh đốt cháy hư không, còn có thần thông chi lực mênh mông tràn ngập.

Đột nhiên, Triệu Thần hai tay đẩy ra, liệt diễm thần thông khủng bố cuộn trào.

"Tiếp Dẫn cẩu tặc, nhận một thức Quy Phái Khí Công của ta đi!" Triệu Thần gầm lên, thần hỏa ngập trời cuộn trào, tiếng nổ vang vọng.

Tiếp Dẫn đạo nhân bị thần hỏa nuốt chửng, lập tức nổ tung tại chỗ.

Ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc, dưới ánh mắt kinh hãi của các đại năng Hồng Hoang, Tiếp Dẫn đạo

nhân nở rộ thành một đóa pháo hoa rực rỡ trên bầu trời.

"Bùm!" Pháo hoa vô cùng đẹp, có lẽ là đóa pháo hoa đầu tiên của Hồng Hoang, tiếc là không có công đức giáng xuống, vì đây không phải là pháo hoa thực sự, nếu không thì hoàn mỹ rồi.

Triệu Thần lao vào trong thần hỏa, một quyền đánh ra, hỗn độn pháp tắc thần liên quấn quanh, hư không rung chuyển, thần quang ngập trời tứ ngược.

"A..." Tiếp Dẫn đạo nhân phát ra một tiếng hét thảm thiết.

Lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân toàn thân đẫm máu, da thịt một mảng cháy đen, như một người da đen.

Y gào thét không thôi, vô cùng thảm thương.

Triệu Thần lười dùng thần thông, trực tiếp cận chiến, thân thể cấp bậc Hỗn Độn Ma Thần một quyền đánh ra, có thể phá hủy vạn thiên vũ trụ tinh hà.

Một quyền hạ xuống, thân thể Thánh nhân cũng phải da tróc thịt bong.

"Ngươi đã dùng thủ đoạn gì!" Tiếp Dẫn đạo nhân tâm thần run rẩy, y chưa bao giờ nghĩ rằng, một Thánh nhân đường đường, có một ngày sẽ bị một Chuẩn Thánh đè xuống đất bạo hành.

"Quan tâm nhiều thế làm gì?

Cái dáng vẻ cao cao tại thượng của ngươi đâu rồi?" Triệu Thần lạnh lùng cười, một cước đá vào mặt Chuẩn Đề đạo nhân, lập tức máu thịt văng tung tóe.

"Triệu Thần!" Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng uất nghẹn, là một Thánh nhân cao cao tại thượng, lại chịu sự sỉ nhục như vậy.

Y cố gắng sử dụng pháp lực và thần thông nhưng không có chút

tác dụng nào.

"Tiếp tục đốt cháy công đức, nâng cảnh giới lên trạng thái Ngụy Thánh!" "Ầm!" Sậu nhiên, lại có một lượng lớn công đức đổ vào Tiên Thiên Đại Đạo Hồ Lô, một luồng uy thế khủng bố mênh mông hơn từ trong cơ thể Triệu Thần bộc phát ra.

Tu vi của y được khuếch đại vô hạn, tuy không có Thánh nhân chi lực để đốt cháy, không thể trong thời gian ngắn dĩ lực chứng đạo, nhưng nâng tu vi lên Ngụy Thánh thì có thể!

"Vừa rồi đánh chưa đủ đau, bây giờ sẽ còn đau hơn nữa!" Triệu Thần trong mắt lóe lên hàn quang, chậm rãi nói.

"Không!" Tiếp Dẫn đạo nhân trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, liên tục gầm lên giận dữ.

Triệu Thần cứ thế nâng cao tu vi lên một tầng thứ giả, một quyền hạ xuống, e rằng thân thể Thánh nhân cũng không đỡ nổi.

"Oanh!" Triệu Thần một quyền đấm thẳng vào người Tiếp Dẫn đạo nhân, sức mạnh kinh khủng tàn phá tứ phương, chấn động càn khôn.

Cho dù Tiếp Dẫn đạo nhân có thân thể Thánh nhân cũng vì thế mà tức khắc vỡ nát.

Lúc này, tu vi của Triệu Thần đã đạt đến tầng thứ ngụy Thánh, toàn lực bộc phát, sức mạnh Thánh nhân, chỉ một quyền, thiên địa biến sắc, hư không bị xóa sổ, tinh hà vũ trụ vỡ tan, kinh khủng vô cùng.

Đồng tử của Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên co rút lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn công kích của Triệu Thần ầm ầm lao tới.

Thời gian ngắn ngủi nửa khắc đồng hồ, đối với Tiếp Dẫn đạo nhân lại dài tựa trăm vạn nguyên hội, chìm trong trận đòn vô tận.

Đặc biệt là sau khi Triệu Thần nâng tu vi lên ngụy Thánh, một quyền hạ xuống càng thêm kinh khủng.

Uy lực của một quyền trực tiếp xuyên thủng thân thể Tiếp Dẫn đạo nhân.

Triệu Thần đè Tiếp Dẫn đạo nhân xuống mà điên cuồng đấm đá, lúc này thân thể Tiếp Dẫn đạo nhân đã rách nát, xuất hiện vô số lỗ máu, mặt mũi bầm dập, thân thể vỡ nát, máu vàng chảy ra, nằm trên mặt đất như một con chó chết, trong mắt tràn đầy vẻ bất lực.

Tiếp Dẫn đạo nhân chưa bao giờ bị người ta đánh thảm như vậy.

Khổng Tuyên và những người khác ngây ngốc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân bị Triệu Thần đánh thành một con chó chết, sự chấn động trong lòng mãi không thể bình phục.

"Sư tôn quá bá đạo rồi..." Ngay cả Tam Tiêu lúc này cũng ngây ra như phỗng, chuyện này nếu truyền ra ngoài, quả thực kinh thiên động địa.

Đương nhiên không cần truyền ra ngoài, vì vạn chúng Hồng Hoang đều đang dõi mắt theo dõi.

Tiếp Dẫn đạo nhân có thể nói là đã mất hết mặt mũi, đây được coi là nỗi sỉ nhục lớn nhất trong đời.

"Vị Thánh nhân Tây Phương kia bị đánh thành cái dạng gì thế kia!" "Nhân tộc thật là một nơi đáng sợ." "Tuyệt đối không thể trêu vào Nhân tộc a!" Trong đại địa Hồng Hoang, những đại năng đang quan sát trận đại chiến đều kinh hãi không thôi, trong lòng lạnh toát.

"Oanh!" Theo luồng Tiên Thiên công đức cuối cùng bị đốt cháy hết, trong cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân bỗng trào dâng pháp lực mênh mông!

Vết thương trên người hắn trong nháy mắt đã hồi phục.

“Triệu Thần!” Tiếp Dẫn đạo nhân đứng dậy, phát ra một tiếng gầm thét thê lương.

Dù cho Tiếp Dẫn đạo nhân trước nay luôn hòa nhã với chúng sinh, nhưng hiện tại đã trực tiếp nổi điên.

Một trận đòn của Triệu Thần đã trực tiếp chà đạp tôn nghiêm Thánh nhân không còn một mảnh.

Chuyện hôm nay, chắc chắn sẽ trở thành trò cười cho chư thần đại năng Hồng Hoang!

“Ta muốn ngươi chết!” Tiếp Dẫn đạo nhân nổi giận tột cùng, uy thế kinh khủng của Thánh nhân bao trùm toàn bộ Nhân tộc, uy nghiêm mênh mông cuốn qua chư thiên.

“Oanh!” Bất chợt, ba đạo thần quang từ ba hướng khác nhau rơi xuống không trung Nhân tộc, đánh tan Thánh uy của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Lão Tử, Thông Thiên, Hậu Thổ, ba đại Thánh nhân cùng lúc giá lâm, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn.

“Tiếp Dẫn sư đệ, ngươi làm gì vậy?” Lão Tử từ trên cao nhìn xuống Tiếp Dẫn đạo nhân, chậm rãi nói.

“Ta...” Thấy ba đại Thánh nhân đột ngột xuất hiện, Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt cứng đờ, hồi lâu không nói nên lời.

Uy thế của ba đại Thánh nhân lập tức khiến Chuẩn Đề đạo nhân một lần nữa bình tĩnh lại.

“Hai vị sư huynh, Hậu Thổ nương nương, chuyện này dù sao sư đệ ta cũng đã chịu thiệt, cứ thế này mà giúp Nhân tộc chẳng phải là ức hiếp người quá đáng sao!” Đúng lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân cũng từ trong hư không bước ra, khẽ thở dài, nhìn về phía Tam Thanh nói.

“Thêm một vị Thánh nhân nữa!” “Năm đại Thánh nhân tụ tập, sắp khai chiến rồi sao?” “Lỡ như Thánh nhân khai chiến, e rằng cả đại địa Hồng Hoang cũng sẽ bị đánh nát!” Năm đại Thánh nhân cùng xuất hiện, trực tiếp kinh động toàn bộ Hồng Hoang.

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất ở Thiên đình cũng bị kinh động.

Chỉ có Vu tộc là đang xoa tay mài nắm đấm, kẻ nào dám động đến Vu Tôn, bọn họ dám liều mạng!

Giờ phút này, không ai ngờ một Nhân tộc lại có thể khiến năm đại Thánh nhân đồng thời xuất hiện, xem ra, không khí vô cùng căng thẳng.

“Hừ, còn mặt mũi sao, Tiếp Dẫn làm chuyện gì ở Nhân tộc, ngươi không rõ sao?

Nếu là ta, đã sớm lấy Tru Tiên Kiếm chém hắn rồi.” Thông Thiên trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, trầm giọng nói.

“Bần đạo là Thiên Sư của Nhân tộc, Nhân giáo là đại giáo của Nhân tộc.

Chương 120

Lý ra nên che chở Nhân tộc.” Thái Ất Phất Trần, pháp bảo Tiên Thiên linh bảo trong tay Lão Tử, tỏa ra thần quang sắc bén, Lão Tử ung dung nói.

Trông như hiền hòa, nhưng lời nói của Lão Tử đã thể hiện rõ lập trường của mình.

Nếu muốn động thủ ở Nhân tộc, phải qua ải của ông ta trước.

“Vu Tôn là đại tôn của Vu tộc ta, tuy bản cung đã thành Thánh, nhưng vì Vu Tôn, bản cung không ngại ra tay!” Hậu Thổ nương nương cũng trực tiếp lên tiếng.

“Chuẩn Đề!

Triệu Thần sư thúc là Thánh Sư của Tiệt giáo ta, muốn động thủ, rõ ràng là không coi Tiệt giáo ta ra gì!” Thông Thiên hét lớn, trực tiếp bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, vô tận hỗn độn kiếm ảnh lướt qua, sát khí kinh khủng nghiền nát chư thiên thời không, thần uy mênh mông vô cùng.

Thấy ba vị Thánh nhân chắn trước mặt, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức có chút khó coi.

Hiện tại Tiếp Dẫn đạo nhân dù tức giận thế nào, nhưng đối mặt với ba vị Thánh nhân, trong đó hai vị có Tiên Thiên chí bảo và Tru Tiên Kiếm, chỉ riêng pháp bảo đã mạnh hơn họ, thật sự đánh nhau, hai người họ tuyệt đối chịu thiệt.

Nhưng vừa rồi bị Triệu Thần đánh một trận tơi bời, Tiếp Dẫn đạo nhân không nuốt trôi cục tức này.

Nhất thời, mấy vị Thánh nhân cứ thế giằng co, không ai dám tùy

tiện ra tay.

Trên không trung bộ lạc Nhân tộc, năm vị Thánh nhân tỏa ra khí thế cường đại, đối chọi gay gắt.

Không ai ngờ, chỉ vì chuyện Tiếp Dẫn đạo nhân truyền đạo, lại dẫn đến năm đại Thánh nhân tề tựu.

"Hai vị sư huynh, chúng ta vốn cùng một môn, hà tất phải ép nhau đến thế này!" Tiếp Dẫn đạo nhân tức đến nghiến răng nghiến lợi, nhìn chằm chằm Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên giáo chủ trước mặt.

Hắn muốn chia rẽ hai vị Thánh nhân, nhưng đáng tiếc...

"Chuyện này vốn là Tây Phương các ngươi sai trước, nếu giải trừ sự khống chế đối với tu sĩ Nhân tộc, thành thật trở về Tây Phương, chuyện này tự nhiên sẽ bỏ qua." Thông Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, trầm giọng nói.

"Chúng ta có thể rời đi, nhưng những tu sĩ Nhân tộc này đã nhập vào Tây Phương giáo của ta, đương nhiên phải theo chúng ta về Tây Phương!" Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu, cũng không muốn từ bỏ những tu sĩ Nhân tộc này.

Một chuyến đến Nhân tộc, không những không truyền đạo thành công, còn bị Triệu Thần đánh một trận, cũng không thể tay không trở về.

"Ai, sư đệ, thôi đi." Nhưng đúng lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân lên tiếng.

Bởi vì hắn cảm giác được Thiên Đạo nghiệp lực đang âm thầm nhắm vào mình, nếu cứ giằng co như vậy, có thể sẽ dẫn đến đại kiếp Hồng Hoang.

Tây Phương nhị thánh có thể mượn công đức từ Thiên Đạo để thành Thánh, một khi gây ra đại kiếp Thiên Đạo, người chết đầu tiên

chính là bọn họ!

"Được, bần đạo thả những tu sĩ Nhân tộc này!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghiến răng, cuối cùng vung tay, hóa giải kim quang phù văn trong cơ thể những tu sĩ Nhân tộc kia.

Những tu sĩ Nhân tộc đó lập tức tỉnh táo lại.

"Tạ ơn Thánh Phụ cứu giúp!" Những tu sĩ Nhân tộc này cung kính hành lễ cảm tạ.

"Triệu Thần sư thúc, như vậy được chưa?" Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Triệu Thần, thở dài một tiếng nói.

"Được rồi?

Có dễ dàng như vậy sao?

Vừa rồi ngươi định độ hóa đệ tử của ta, chuyện đó tính sao đây?" Triệu Thần ánh mắt bình tĩnh nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, hai vị đạo nhân, chậm rãi nói.

"Ta..." Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này muốn khóc mà không có nước mắt, sớm biết thế này thì đã không dại dột đi độ hóa Khổng Tuyên.

"Triệu Thần sư thúc, vậy người muốn thế nào?" Chuẩn Đề khẽ thở dài, mặt mày khổ sở nhìn Triệu Thần, trầm giọng hỏi.

"Lấy Thất Bảo Diệu Thụ ra đây, chuyện này coi như xong." Triệu Thần nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân, chậm rãi nói.

Thất Bảo Diệu Thụ, cực phẩm Tiên Thiên linh bảo duy nhất của Tây Phương, thời kỳ Phong Thần, Tiếp Dẫn đã dựa vào nó để phá Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên.

"Thất Bảo Diệu Thụ là pháp bảo chứng đạo của bần đạo, không thể giao ra được, hay là Triệu Thần sư thúc muốn thứ khác đi." Tiếp Dẫn đạo nhân bất lực, nghiến răng nghiến lợi nói.

Pháp bảo này hắn cũng không nỡ giao ra a.

Hồng Hoang vô số đại năng đều vô cùng đồng tình nhìn Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng là vị Thánh nhân uất ức và mất mặt nhất thế giới Hồng Hoang.

Một số sinh linh có ý định gia nhập Tây Phương giáo lúc này cũng rời khỏi, bởi vì họ cũng cần mặt mũi!

"Ngoài Thất Bảo Diệu Thụ ra, ngươi còn có pháp bảo nào ra hồn không?" Lúc này Triệu Thần khẽ cười, phản bác.

"..." Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức cứng mặt.

Lời của Triệu Thần thật sự không thể phản bác.

Tây Phương vốn nghèo nàn, cũng không có pháp bảo tốt, chỉ có một cây Thất Bảo Diệu Thụ là ra hồn.

"Triệu Thần sư thúc, ta có Tiên Thiên linh bảo Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, xem có được không?" Tiếp Dẫn đạo nhân lấy ra Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, tim đau như cắt.

"Được, nhưng ta muốn Thất Bảo Diệu Thụ!" Trong phút chốc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều im lặng.

Mẹ nó, có cần mặt mũi nữa không, ban đầu đòi một món, bây giờ đòi cả hai?

"Nếu đã như vậy... chúng ta chỉ còn cách..." Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trầm xuống, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Thông Thiên nhíu mày, thôi động Tru Tiên Kiếm Trận, tùy thời chuẩn bị động thủ.

"Vút!" Nhưng ngay sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức hóa thành một luồng lưu quang, độn vào hư không, trực tiếp bỏ chạy.

Bỏ chạy rồi?

Thấy hai vị Thánh nhân Tây Phương bỏ chạy, tất cả mọi người đều ngỡ ngàng.

Hai người chạy không hề dây dưa, vô cùng dứt khoát.

Tam thánh cũng ngây người, hai người này quả nhiên mặt dày, chuyện bỏ chạy cũng làm được gọn gàng như vậy.

"Triệu Thần sư thúc..." Thông Thiên nhìn Triệu Thần, không biết có nên đuổi theo không.

"Tưởng chạy là xong chuyện sao?

Chu Tước, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu, theo ta đến Tây Phương!" Triệu Thần lạnh lùng hừ một tiếng, trực tiếp đi chặn cửa.

Cứ thế mà đi?

Triệu Thần thấy rõ Tây Phương nhị thánh không dám động thủ, vậy thì đừng trách hắn được đằng chân lân đằng đầu.

Triệu Thần là vậy, người kính ta một thước, ta kính người một trượng, người nếu phạm ta, ta tất phạm người!

"Ha ha ha, Triệu Thần sư thúc, ta đưa ngươi đi!" Thông Thiên cười lớn, vung tay, trực tiếp đưa Triệu Thần, Chu Tước, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân vào trong dòng sông thời không, trong nháy mắt đã xuất hiện tại đất Tây Phương.

"Ta có nên đi xem không nhỉ?" Lão Tử nhìn Hậu Thổ bên cạnh, hỏi.

"Thiện." Hậu Thổ gật đầu, mỉm cười.

Nàng chỉ quan tâm đến Triệu Thần, đương nhiên cũng khá tò mò về kết cục của Tiếp Dẫn.

Sau đó hai người cũng bước vào dòng sông thời không, trong nháy mắt xuất hiện tại đất Tây Phương.

Chương 121

Chỉ để lại một đám tu sĩ Nhân tộc và mấy người đồ đệ ngơ ngác.

"Ta cảm thấy, sư tôn còn hơn cả Thánh nhân." Bích Tiêu ngỡ ngàng, tất cả những gì xảy ra hôm nay đã hoàn toàn đảo lộn tam quan của nàng.

Đầu tiên là Triệu Thần đánh Tiếp Dẫn Thánh nhân, sau đó năm đại Thánh nhân tề tựu, ép hai đại Thánh nhân phải nhận thua.

"Ha ha, ba vị cứ quen dần đi là tốt." Hữu Sào thị ý vị sâu xa nói.

"Đúng vậy, hành động vĩ đại của Thánh Phụ, không có gì lạ cả." Toại Nhân thị cũng khá tán đồng gật đầu, chậm rãi nói.

Đất Tây Phương, núi Tu Di, lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân mặt đầy bi phẫn.

Triệu Thần từ trên cao nhìn xuống núi Tu Di hùng vĩ, lớn tiếng nói: "Chuẩn Đề, cút ra đây, tưởng trốn là xong chuyện sao?" Uất ức!

Uất ức quá!

Làm Thánh nhân đến mức này, thật muốn chết đi cho rồi.

Trong Linh sơn Tu Di, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ngồi đối diện nhau, mặt mày cau có.

"Sư đệ, lần truyền đạo ở Nhân tộc này, đáng lẽ huynh nên nghe lời khuyên, không nên đi." "Ta nào biết, Triệu Thần tên sát tinh này lại khó chơi như vậy, dai dẳng như vậy." Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng cũng đầy cay đắng, Tây Phương có hai vị Thánh nhân, bình thường đều cao cao tại thượng, bây giờ lại bị một Chuẩn Thánh như Triệu Thần chặn ở núi Tu Di không dám ra ngoài.

Ngoài thân phận Thánh Phụ Nhân tộc, các loại thủ đoạn thần bí khó lường, còn có ba vị Thánh nhân đứng sau lưng, đều là những thứ khó đối phó nhất.

"Sư tôn, vì sao đột nhiên khởi động đại trận Tu Di?" Bên ngoài có ba vị Thánh nhân giáng lâm, lúc này một sinh linh mập mạp đến trước mặt Tiếp Dẫn đạo nhân, hỏi.

"Di Lặc, con về động phủ đi, chuyện này đừng quản." Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu, bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy, Di Lặc chỉ có thể gật đầu trở về động phủ.

Triệu Thần đứng trên không trung núi Tu Di, ánh mắt lạnh lùng.

"Để xem các ngươi trốn được bao lâu." Giọng nói của Triệu Thần vang vọng khắp núi Tu Di, khiến các môn đồ Tây Phương giáo chấn động, các đại năng ở đất Tây Phương đều đang chú ý đến động tĩnh của núi Tu Di.

Thấy ba vị Thánh nhân giáng lâm, bọn họ lập tức đóng cửa không ra.

"Hai vị Thánh nhân Tây Phương đã làm gì, mà dẫn đến ba vị Thánh nhân giáng lâm." "Vị Chuẩn Thánh kia hình như là Thánh Phụ Nhân tộc, trêu vào một tên sát tinh rồi, e là không dễ kết thúc." "Vị Thánh Phụ Nhân tộc này thật không phải là người dễ trêu, chặn cả hai vị Thánh nhân ở núi Tu Di." Chư thần đại năng ở đất Tây Phương đều kinh hãi, Triệu Thần bây giờ đã mạnh đến mức này rồi sao?

Thiên đình, Tây Côn Lôn, trong U Minh Huyết Hải các đại năng cũng đang chú ý đến động tĩnh của đất Tây Phương.

"Hắn điên rồi sao?

Chặn cửa núi Tu Di?" Trong Thiên đình, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn động tĩnh ở đất Tây Phương, khóe mắt giật giật.

“Ngươi không thấy sau lưng hắn có ba vị Thánh nhân sao?” Sắc mặt Đế Tuấn có chút âm trầm, nghiến răng nói.

Vì sắp đến lượng kiếp, hắn càng ngày càng phiền não.

“Nhân tộc bây giờ đã không còn như xưa, bất đắc dĩ, không thể tùy tiện hành động.” Thái Nhất lắc đầu, an ủi Đế Tuấn.

Ngay cả Thánh nhân gây chuyện ở Nhân tộc cũng bị Triệu Thần chặn ở cửa nhà, huống chi là Thiên đình.

Bây giờ Đế Tuấn và Thái Nhất không hề nghi ngờ, nếu dám động đến Nhân tộc, Triệu Thần sẽ lập tức đập nát Thiên đình.

Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, không nói gì, chỉ nhìn Triệu Thần với ánh mắt sát khí càng thêm nồng đậm.

Ngoài núi Tu Di, Triệu Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm cung điện trong đại trận Tu Di.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng biết không ổn, cứ tiếp tục như vậy, mặt mũi của Tây Phương đều mất hết.

Chuyện này sẽ trở thành trò cười, lưu truyền trăm đời, sau này còn ai gia nhập Tây Phương giáo?

Đây là cắt đứt căn cơ của Tây Phương a.

“Triệu Thần sư thúc, người muốn Thất Bảo Diệu Thụ, ta đưa là được chứ gì!” Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng cay đắng, lập tức quyết đoán lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ, xóa đi lạc ấn nguyên thần của mình, giao vào tay Triệu Thần.

“Đã lấy được Thất Bảo Diệu Thụ, xin sư thúc và ba vị Thánh nhân mau chóng lui đi.” Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày khổ sở nói, bên cạnh Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng không nói gì.

Trải qua chuyện vừa rồi, hai vị đạo nhân Tây Phương vạn vạn

không dám đắc tội Triệu Thần nữa.

Ai dám trêu vào Triệu Thần, không chết cũng phải lột một lớp da.

Thay vì gây ra tổn thất lớn hơn, không bằng kịp thời dừng lại, giao ra Thất Bảo Diệu Thụ để kết thúc hoàn toàn chuyện này.

Nếu có thể, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị đạo nhân sau này sẽ không bao giờ có bất kỳ liên quan gì đến Triệu Thần nữa.

Triệu Thần nhìn Thất Bảo Diệu Thụ trước mặt, trên mặt lộ ra một nụ cười.

"Sớm giao ra không phải tốt rồi sao, cứ phải bày ra nhiều chuyện như vậy." Triệu Thần thu lại công đức kim liên, tâm tình vui vẻ, cười nói.

"Triệu Thần sư thúc vui là được rồi." Tiếp Dẫn đạo nhân lộ ra nụ cười còn khó coi hơn cả khóc, trong lòng đầy cay đắng.

"Triệu Thần sư thúc vẫn hung tàn như xưa." Thông Thiên trong lòng cảm thán.

Đầu tiên là Nữ Oa, bây giờ lại là Tây Phương nhị thánh, ngay cả sư phụ Hồng Quân cũng không ít lần chịu thiệt trong tay Triệu Thần.

Bây giờ Triệu Thần tuy là Chuẩn Thánh, nhưng uy thế không hề thua kém Thánh nhân.

Dưới Thánh nhân không ai có thể đánh bại hắn, Thánh nhân cũng không dám động đến hắn.

"Nếu Thất Bảo Diệu Thụ đã đưa rồi, bản tọa không ở lại núi Tu Di nữa!" Triệu Thần liếc nhìn Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Triệu Thần sư thúc, đi thong thả." Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức vội vàng nói.

Triệu Thần liếc nhìn Tây Phương nhị thánh, cười một tiếng, sau

đó rời khỏi núi Tu Di.

Toàn bộ Tây Phương giáo, thấy vị sát thần Triệu Thần rời đi, đều thở phào nhẹ nhõm.

“Triệu Thần sư thúc, chuyện này đã xong, chúng ta cũng về đạo trường thôi.” Thông Thiên nhìn Triệu Thần, cười nói.

“Lần này đa tạ đã trợ trận.” Triệu Thần nhìn Thông Thiên và Lão Tử, cười nói.

“Triệu Thần sư thúc, chúng ta cũng chỉ là trợ trận, góp vui thôi, ha ha ha!!” Thông Thiên cười lớn, bên cạnh Lão Tử nói một câu “thiện”.

Nói xong, hai vị Thánh nhân liền rời đi.

Chỉ có Hậu Thổ nương nương ở lại.

“Vu Tôn, ta có một chuyện muốn thương lượng với Vu Tôn.” “Giữa chúng ta, có chuyện gì cứ nói thẳng.” Triệu Thần mỉm cười nói.

Nghe vậy, trên gương mặt tuyệt thế của Hậu Thổ hơi ửng hồng, sau đó nói: “Vu Tôn, hiện tại Lục Đạo Luân Hồi đã lập, nhưng trong Hoàng Tuyền đang thiếu nhân lực, đặc biệt là Thập Điện Diêm La, Thập Bát Tầng Âm Phủ, Phong Đô Đại Đế và các tiên chức khác vẫn chưa được lập!” “Những chức vị này đều là thiên chức, có Tiên Thiên công đức, ta tạm thời không có ứng cử viên tốt, xin Vu Tôn chỉ điểm.” “Thì ra là vậy.” Triệu Thần ánh mắt lóe lên, Vu Yêu đại chiến sắp bắt đầu, cũng nên tìm đường lui cho Thập Nhị Tổ Vu rồi.

Tâm niệm vừa động, Triệu Thần nói: “Nhân sự Địa Phủ cứ xem mà lo liệu, nhưng các thiên chức thì tạm thời đừng động đến, bản tọa có việc lớn cần dùng, liên quan đến đường lui của Vu tộc.” Đường lui của Vu tộc!

Bốn chữ này Triệu Thần cố ý nhấn mạnh một chút, không thể nói

nhiều hơn, kế hoạch này càng ít người biết càng tốt, để phòng Thiên Đạo có biến.

"Đường lui của Vu tộc?" Hậu Thổ ngây người, sau đó tâm lĩnh thần hội, mặt lộ vẻ vui mừng nói: "Đa tạ Vu Tôn!!" Hậu Thổ thân là Thánh nhân, tự nhiên biết về lượng kiếp Hồng Hoang, lại vô cùng thông minh, một lời đã hiểu.

"Ngươi biết là tốt rồi, chỉ cần chú ý đến Chúc Dung và Cộng Công bên kia." Triệu Thần lại mở miệng nhắc nhở.

Theo chính sử Hồng Hoang, Cộng Công và Chúc Dung vì bị Côn Bằng ở Thiên đình khiêu khích, đã bùng nổ một trận nội chiến.

Cuối cùng Cộng Công thậm chí còn đâm đầu vào núi Bất Chu.

Chương 122

Phải biết núi Bất Chu là cột sống của Bàn Cổ, thân là Tổ Vu lại đi đâm vào cột sống của Bàn Cổ, tội lỗi lớn biết bao?

Điều đó cũng dẫn đến việc Nữ Oa vá trời, Vu tộc đi đến diệt vong.

Nhưng Triệu Thần tự nhiên sẽ không để chuyện này xảy ra, chỉ điểm cho Hậu Thổ, Hậu Thổ tự nhiên cũng biết mọi chuyện.

Thậm chí cuối cùng còn có thể khiến Thiên đình chịu thiệt lớn.

Quả nhiên Hậu Thổ nương nương trong nháy mắt sáng mắt lên, có cảm giác như vén mây thấy trăng.

Trước kia nàng đã cảm thấy bộ lạc của Cộng Công và Chúc Dung có chút không ổn, bây giờ quả nhiên như vậy, có thể là Thiên đình đang giở trò.

"Vu Tôn, Hậu Thổ có việc cần về Vu tộc một chuyến, Hậu Thổ xin cáo từ trước." Hậu Thổ biết được nguyên nhân sự việc, liền vội vã trở về Vu tộc, để giải trừ hiểu lầm cho hai vị huynh trưởng.

"Ngươi đi đi." Triệu Thần gật đầu nói.

Sau khi Hậu Thổ đi, Chu Tước bước tới: "Chủ nhân, núi Bất Tử Hỏa cách đại lục Tây Phương không xa, hay là chúng ta đến núi Bất Tử Hỏa một chuyến đi, bản cung luôn có cảm giác tâm thần bất an, cảm thấy có chuyện lớn sắp xảy ra." Chu Tước lo lắng nói.

Triệu Thần ánh mắt lóe lên, chuyện của Phượng Hoàng tộc, cũng đến lúc nên xử lý rồi.

Nếu đã ở gần đây, vậy thì đi một chuyến cũng không sao.

"Đi thôi, đến núi Bất Tử Hỏa." Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Chu Tước mặt lộ vẻ vui mừng: "Đa tạ chủ nhân!" Nói xong, nàng hóa thành một con Chu Tước xinh đẹp thần tuấn, dang rộng đôi cánh, để Triệu Thần ngồi trên lưng, phát ra một tiếng kêu du dương, hóa thành lưu quang bay về phía núi Bất Tử Hỏa.

Không lâu sau, Chu Tước đưa Triệu Thần đến một ngọn tiên sơn linh khí tuấn tú bên ngoài núi Bất Tử Hỏa.

Vì cách xa đại lục Tây Phương, nên đại địa cũng trở nên linh khí dồi dào, phì nhiêu.

Nhưng đúng lúc này, từ trong ngọn tiên sơn xa xa, đột nhiên bay ra một con chim huyền màu xanh lam xinh đẹp.

Chu Tước đang bay bỗng sững người, rồi kinh hô một tiếng: "Tiểu muội!?" "Tiểu muội?" Triệu Thần ngồi trên lưng Chu Tước có chút ngạc nhiên.

Chu Tước giải thích: "Thiên Huyền Điểu đó, ức vạn năm trước ta và nó từng kết làm huynh muội!" "Cửu Thiên Huyền Điểu?" Nghe vậy, Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

Cửu Thiên Huyền Điểu, chính là Cửu Thiên Huyền Nữ sau này, cũng là sư phụ của Hiên Viên Hoàng Đế, người đã ban cho vô tự thiên thư.

Mọi người đều nói sư phụ của Hiên Viên Nhân Hoàng là Quảng Thành Tử của Xiển giáo, đó hoàn toàn là chuyện nhảm nhí.

Sư phụ của Hiên Viên Nhân Hoàng chỉ có một người, đó là Cửu Thiên Huyền Nữ, Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương.

Sau này Cửu Thiên Huyền Điểu còn trở thành đồ đằng của Đại Thương, đậu trên cây Thông Thiên Kiến Mộc.

"Tỷ tỷ, Chu Tước tỷ tỷ!!" Cửu Thiên Huyền Điểu thấy Chu Tước, vội vàng hóa thành một luồng lưu quang bay tới, sau đó biến thành

một thiếu nữ tóc xanh vô cùng linh động.

“Tiểu muội?

Sao ngươi lại ở đây?

Sao lại hoảng hốt như vậy?” Chu Tước hỏi.

Phải biết Cửu Thiên Huyền Điểu cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, tuy không thể đi ngang ở Hồng Hoang, nhưng về cơ bản cũng không ai dám trêu chọc.

“Thanh Long!

Đông Phương Thanh Long!” Cửu Thiên Huyền Điểu hóa thành thiếu nữ tóc xanh kích động nói.

“Đông Phương Thanh Long?

Không phải vì quá hiếu chiến, thường xuyên gây chuyện nên bị Long Vương trấn áp rồi sao?

Sao lại ra ngoài được?” Chu Tước hơi ngẩn ra, nhưng lập tức nói.

“Huyền Điểu, nói cho ta biết tỷ tỷ ngươi Chu Tước ở đâu, nếu không bản Thanh Long sẽ không tha cho ngươi!” Bỗng nhiên sau lưng Cửu Thiên Huyền Nữ, truyền đến một giọng nói vô cùng hiếu chiến.

Triệu Thần và Chu Tước nhìn lại, một vị ngự tỷ dáng người cực kỳ uyển chuyển đầy đặn đang lao tới.

Mái tóc dài màu xanh như sóng biển, toàn thân không có một chút mỡ thừa, áo giáp hình vảy rồng bao bọc lấy đôi gò bồng đảo, chỉ để lộ ra cái bụng nhỏ phẳng lì trắng như tuyết.

Ngự tỷ nắm chặt đôi quyền, phong hoa tuyệt đại, trên gương mặt nghiêng nước nghiêng thành, vừa nhìn đã biết là người rất hiếu chiến.

“Thanh Long, con mụ điên này, ngươi dám bắt nạt tiểu muội của

ta!" Chu Tước thấy Thanh Long lập tức vô cùng tức giận, hóa thành một luồng hồng quang lao tới.

"Ha ha ha, Chu Tước, ta chờ ngươi đã lâu rồi, trăm ức vạn năm trước chúng ta bất phân thắng bại, lần này nhất định phải phân cao thấp với ngươi!" "Thanh Long!" "Chu Tước!" Ngay sau đó, Nam Minh Ly Hỏa ngập trời cuộn lên, sức mạnh kinh khủng từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt bao trùm ức vạn phương viên.

Thanh Long vận dụng sức mạnh của cây cỏ núi sông Hồng Hoang, thanh quang ngập trời hóa thành sóng lớn biển gầm.

Chu Tước khẽ quát một tiếng, trực tiếp phun ra một luồng Nam Minh Ly Hỏa, sóng lớn biển gầm trong phạm vi ngàn vạn dặm lập tức bốc hơi thăng hoa.

Nam Minh Ly Hỏa mang theo thần uy kinh khủng đánh thẳng về phía Thanh Long.

"Ha ha ha, sảng khoái!

Sảng khoái!" "Gầm!" Thanh Long ngự tỷ cười lớn, nắm chặt đôi quyền, ầm ầm một tiếng, một tiếng rồng ngâm vang trời vang lên.

Bầu trời vốn yên tĩnh lập tức nổi gió mây, dâng lên sóng lớn biển gầm vạn trượng, thần uy kinh khủng đánh thẳng lên tận trời.

"Chu Tước, đến đây, chiến một trận cho sảng khoái đi!" Một tiếng rồng gầm vang trời, chỉ thấy một con Thanh Long dài ngàn vạn trượng từ trên trời lao ra, nóng rực nhìn chằm chằm Chu Tước.

"Hừ, sợ ngươi sao!" Chu Tước hét lên một tiếng, dang rộng đôi cánh, lao tới.

Trên tiên sơn, sóng lớn biển lửa vạn trượng dâng lên, trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm, thần quang tàn phá, rồng gầm vang trời, thanh quang và hỏa quang va chạm kịch liệt mấy ngàn vạn trượng.

“Chu Tước và Thanh Long đánh nhau rồi sao?” Nhìn thân thể khổng lồ của Thanh Long vắt ngang trên tiên sơn, kéo dài mấy ngàn vạn trượng xuyên qua mây trời, tiếng rồng gầm chấn động cửu thiên, thần uy của thương long trấn áp hư không.

Triệu Thần có chút tò mò hỏi.

“Một con mụ điên!

Vô cùng hiếu chiến!” Cửu Thiên Huyền Điểu chán ghét nói: “Ngày xưa vì Thanh Long quá hiếu chiến, gây ra nhiều phiền phức, khiến Long Vương rất đau đầu, mới trấn áp nàng ta ở Đông Hải, không ngờ lại ra ngoài rồi!” “Thì ra là vậy...” Triệu Thần ánh mắt lóe lên, Hồng Hoang rộng lớn, người như vậy cũng có, chỉ là từ trên người Thanh Long hắn cảm nhận được một tia khí tức của Định Hải Thần Châu.

“Chẳng lẽ là vì ta lấy đi mười hai viên Định Hải Bản Nguyên Thần Châu, giải khai phong ấn trấn áp Thanh Long, nên mới thả Thanh Long ra ngoài?” Sự thật đúng là như vậy, khi Thanh Long được thả ra, phát hiện Long tộc không còn nữa!

Con mụ này lập tức cho rằng là Phượng tộc làm, bởi vì lúc đó Long Vương chưa vẫn lạc, Long tộc và Phượng tộc là kẻ thù truyền kiếp.

Vì vậy không nói hai lời, Thanh Long liền đến núi Bất Tử Hỏa, lãnh địa của Phượng tộc để gây sự.

Chỉ là trên đường đi gặp được Cửu Thiên Huyền Điểu.

Huyền Điểu là tiểu muội của Chu Tước, ngay lập tức Thanh Long lại thay đổi mục tiêu chinh chiến.

Không nghi ngờ gì, đây là một người phụ nữ thay đổi thất thường, chỉ thích chiến đấu với cường giả.

“Ha ha ha, chiến chiến chiến!!” Thanh Long cười lớn, thân hình

ngàn vạn trượng che trời lấp đất.

Triệu Thần cũng không can thiệp, nhìn hai người phụ nữ đánh nhau, sau đó hắn và Cửu Thiên Huyền Nữ liền biến ra bàn đá, vừa uống trà, vừa xem một màn kịch hay.

Chỉ là về thắng bại thì Triệu Thần không lo lắng nhiều, Chu Tước trời sinh khắc chế Thanh Long.

Tuy Thanh Long hiếu chiến, nhưng Chu Tước cũng không kém, hai người phụ nữ như một vở kịch, đánh không thắng, ít nhất cũng không thua.

"Ha ha ha, Chu Tước, ta thấy ngươi ngày thường cao cao tại thượng, cao quý vô cùng, ai cũng không coi ra gì, hôm nay lại trở thành tọa kỵ của người khác!" Thanh Long ngự tỷ cười lớn, đầu rồng khổng lồ từ trên trời hạ xuống, đầy chiến ý nhìn chằm chằm Chu Tước trước mặt.

Chương 123

Nàng cố ý chọc giận Chu Tước, để Chu Tước càng thêm tức giận mà liều mạng.

Phải công nhận, Thanh Long thật sự là một người phụ nữ hiếu chiến.

"Câm miệng!" Chu Tước lao tới, hai con thần thú với thân thể khổng lồ che trời lấp đất, thần diễm ngút trời, sóng mây kinh hoàng, uy thế vô hình đang đối kháng lẫn nhau.

"Thanh Long!

Bản cung muốn ngươi cũng làm tùy tùng cho chủ nhân!" "Tùy tùng?

Đùa sao?

Ha ha ha!!" Thanh Long cười lớn, từ miệng rồng khổng lồ phát ra âm thanh du dương động lòng người, phảng phất như nghe được câu chuyện cười hay nhất thiên hạ.

"Chu Tước, uổng cho ngươi tự cao tự đại, cuối cùng lại trở thành tùy tùng, ha ha ha!" Thanh Long ngự tỷ chế nhạo, muốn kích động Chu Tước.

Ánh mắt Chu Tước cũng lập tức lạnh đi, nói: "Thanh Long, nếu ngươi không đồng ý, vậy bản cung sẽ đánh cho ngươi đồng ý!" Chu Tước trong lòng đã quyết định, mình đã làm tùy tùng, ba tên còn lại cũng không thể thoát.

Nếu không, trong Tứ Thánh Thú chỉ có mình nàng làm tùy tùng, chẳng phải sẽ bị ba tên còn lại cười chết sao.

Thà rằng biến cả bọn họ thành tùy tùng của Triệu Thần, mọi

người đều giống nhau, cũng không ai chế nhạo ai nữa.

"Bản cung thật là thiên tài!" Chu Tước bỗng nhiên kinh ngạc trước ý tưởng của mình, kế hoạch quả thực hoàn hảo không tì vết.

"Ha ha ha, Chu Tước, có bản lĩnh thì đến đây." Thanh Long há miệng, lập tức vô tận thần mang lao ra, đánh về phía Chu Tước.

"Keng!" Chu Tước phát ra một tiếng kêu vang, Nam Minh Ly Hỏa ngập trời cuộn qua chư thiên, thiêu rụi hư không, trong vùng biển ức vạn dặm, vô tận thần hỏa thiêu đốt, vô số tầng mây vì thế mà bốc hơi thăng hoa.

Thanh Long và Chu Tước cứ thế đại chiến.

Tuy Chu Tước dựa vào Nam Minh Ly Hỏa để chiếm thế thượng phong.

Nhưng Thanh Long ngự tỷ thật sự quá hiếu chiến, lao vào trong Nam Minh Ly Hỏa, mộc chi pháp tắc diễn hóa, sức mạnh thần thông cuồn cuộn, đại chiến với Chu Tước, hai người phụ nữ một người cao quý, một người thành thục đầy quyến rũ, điên cuồng đại chiến.

"Ha ha ha!!" Chu Tước phát ra một tiếng kêu dài vô tận, đôi cánh chấn động, thân thể chim khổng lồ bạo động, hư không vỡ nát, vô số Nam Minh Ly Hỏa hóa thành những con thú khổng lồ hung mãnh, lao về phía Thanh Long.

Nhưng Thanh Long với thanh quang ngập trời cuộn qua ức vạn phương viên, khiến những con thú Nam Minh Ly Hỏa do Chu Tước diễn hóa ra lập tức vỡ tan.

"Có khí thế, có khí thế!" Thanh Long trong mắt lóe lên chiến ý, thực lực của hai người thực ra không chênh lệch nhiều, nhưng Nam Minh Ly Hỏa của Chu Tước lại khắc chế nàng ta.

Nhưng càng như vậy, Thanh Long ngự tỷ càng sảng khoái.

Trận chiến của hai đại Chuẩn Thánh ảnh hưởng đến vô tận hải vực.

Sinh linh trong tiên sơn lần lượt chạy trốn, để khỏi bị liên lụy.

Sức mạnh kinh khủng như vậy, Thái Ất Kim Tiên bị cuốn vào cũng không chịu nổi.

Còn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, vì Triệu Thần thi triển hỗn độn chi quang, nên dù hai người phụ nữ đấu pháp thế nào, cũng không ảnh hưởng đến họ.

Trận đấu của Chu Tước và Thanh Long chấn động vô tận tầng mây, biển mây cuồn cuộn, vô số dòng chảy ngầm dâng lên, trên bầu trời sóng lớn biển gầm cuồn cuộn, thần hỏa ngút trời.

"Vẫn chưa đánh xong à?" "Chưa đâu.

Bề ngoài áp chế, thực tế là thế quân lực địch." Cửu Thiên Huyền Nữ cười khổ, bất đắc dĩ nói.

Chu Tước hiện tại đang áp chế Thanh Long, nhưng Thanh Long dù sao cũng là một trong Tứ Thánh Thú, có bản lĩnh át chủ bài.

Chu Tước đánh lâu như vậy cũng không thể trấn áp được.

"Chu Tước, về đi." Triệu Thần lười lãng phí thời gian, trực tiếp gọi Chu Tước trở về.

"Chờ một chút, ta sắp trấn áp được nó rồi." Chu Tước nghiến răng nghiến lợi, chuẩn bị ra tay lần nữa, muốn trấn áp Thanh Long.

"Ha ha ha, ngươi sao?

Chu Tước cao quý, trở về với chủ tử của ngươi đi!" Ngự tỷ Thanh Long cười lớn, hai chữ "cao quý" được nhấn mạnh, khiến Chu Tước nghiến răng ken két.

Nhưng Thanh Long lập tức phun ra long tức, thần uy kinh người,

chống lại Nam Minh Ly Hỏa.

Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, một bước bước ra, trong nháy mắt xuất hiện phía trên Thanh Long.

"Tên tiểu tặc kia, xem ta nuốt ngươi!" Thanh Long ngửa mặt lên trời gầm thét, nuốt chửng Triệu Thần vào bụng, sau đó hóa thành ngự tỷ ngực bự lúc nãy, khiêu khích nhìn Chu Tước cười lớn.

"Chủ tử của ngươi bị ta nuốt rồi, thắng bại đã phân, Chu Tước, ngươi bây giờ là bại tướng dưới tay ta!" Ngự tỷ Thanh Long cười lớn, Cửu Thiên Huyền Nữ sắc mặt biến đổi, chỉ có Chu Tước là vẻ mặt cổ quái.

"Ngươi có cảm thấy bụng hơi đau không?" "!?" Một câu nói, ngự tỷ Thanh Long ngây người, sau đó cảm thấy trong bụng một trận đau quặn.

"Bụng của ta, đau quá!!" Thanh Long ôm lấy cái bụng nhỏ phẳng lì như ngọc, trên mặt lập tức lộ ra vẻ thống khổ vô cùng, dường như có người đang ở bên trong làm trời làm đất.

"A!!" Tiếng la hét thảm thiết, thống khổ hơn cả Chu Tước lúc trước, quỷ mới biết Triệu Thần đang làm gì trong bụng ngự tỷ Thanh Long.

Ngay sau đó, cái bụng nhỏ vốn phẳng lì của ngự tỷ Thanh Long, bắt đầu phồng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Nhanh chóng biến thành to như bụng bà bầu mười tháng mang thai, và vẫn tiếp tục lớn lên.

"!!!!" Ngự tỷ Thanh Long kinh hãi tột cùng, muốn biến thành chân thân Thanh Long, nhưng tu vi Chuẩn Thánh lại bị giam cầm.

Triệu Thần một tay nắm lấy ruột của ngự tỷ Thanh Long, một tay tóm lấy hai lá phổi của Thanh Long rồi nhanh chóng biến lớn.

“Cho ngươi ăn bậy.” Chu Tước ở bên cạnh châm chọc, dùng tay ngọc che mắt Cửu Thiên Huyền Nữ, không cho nàng nhìn thấy những thứ không nên thấy, nếu không sẽ để lại bóng ma tâm lý.

Đồng thời Chu Tước cũng vô cùng may mắn, may mà chủ nhân lúc đó không dùng cách này đối phó mình, nếu không nhất định sẽ đau đến chết.

“Ra ngoài!

Mau ra ngoài cho ta!!” Ngự tỷ Thanh Long thống khổ hét lớn.

Triệu Thần lạnh lùng cười: “Một câu thôi, hoặc là phục tùng, hoặc là bị đánh cho đến khi phục tùng!” Nói xong, Triệu Thần đã biến lớn, một tay kéo đứt ruột của ngự tỷ Thanh Long, khiến ngự tỷ Thanh Long phun ra một ngụm máu lớn, dù sao Chuẩn Thánh cũng không chết được.

Sau đó một tay nắm chặt trái tim đang đập của ngự tỷ Thanh Long.

“Phục hay không phục!?” Triệu Thần biết, muốn chinh phục loại người hiếu chiến này, phải đè bẹp cả về thể xác lẫn tinh thần.

Bây giờ là như vậy.

Quả nhiên, trong cơn ngạt thở và cận kề cái chết, ngự tỷ Thanh Long đã cầu xin tha thứ: “Ta phục rồi!

Ta phục rồi!

Tha cho ta đi!” Nàng đau đớn lăn lộn trên mặt đất, chưa từng có ai dùng cách độc ác như vậy để đối phó mình.

“Chu Tước tỷ tỷ, chủ nhân bạo lực như vậy sao?” Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn Triệu Thần đang đại phát thần uy, ngỡ ngàng nói.

Chu Tước im lặng gật đầu, nhìn bộ dạng thảm hại của Thanh Long bị đánh, cũng có chút không nỡ.

Đường đường là một Chuẩn Thánh trung kỳ, một trong Tứ Thánh Thú, trong tay Triệu Thần lại như con giun bị tùy ý hành hạ.

Chu Tước hiểu rõ, ngày xưa mình cũng bị Triệu Thần đánh như vậy.

"Dừng tay thượng tiên, ta phục rồi thượng tiên." Ngự tỷ Thanh Long nằm rạp trên mặt đất, một tay ôm bụng, toàn thân mồ hôi đầm đìa nói.

"Làm tùy tùng, có làm không?" Triệu Thần một tay ôm lấy trái tim Thanh Long, một bên đổi một tư thế thoải mái trong đó, ung dung nói.

Chương 124

Nhưng, ngự tỷ Thanh Long chỉ cảm thấy trong bụng đau đớn dữ dội.

"Làm, ta làm không được sao?" Ngự tỷ Thanh Long mặt đầy uất ức, trong lòng hận Chu Tước đến tột cùng, mang đến một người mạnh mẽ như vậy, ép mình thành tùy tùng.

Trước đó còn chế nhạo Chu Tước, kết quả bây giờ mình cũng như vậy.

Sau đó, ngự tỷ Thanh Long lập Thiên Đạo thệ ngôn, và tách ra một luồng nguyên thần, trở thành tùy tùng của Triệu Thần.

"Ha ha ha, con mụ điên, ngươi cũng có ngày hôm nay!" Chu Tước một bộ dạng vui sướng khi người khác gặp họa, điên cuồng chế nhạo.

"Ngươi không phải cũng giống ta sao!" Ngự tỷ Thanh Long ôm bụng, đau đớn không thôi, không vui nói một câu.

Thu phục xong ngự tỷ Thanh Long, Triệu Thần từ bên trong bay ra, một tay cưỡi lên lưng Chu Tước.

Sửa chữa xong vết thương trong cơ thể, nhìn Chu Tước đang kiêu ngạo, ngự tỷ Thanh Long nghiến răng nghiến lợi: "Chu Tước, ta nhất định sẽ cho ngươi biết tay!" "Hừ, chờ ngươi qua được ải của chủ nhân rồi nói." Chu Tước đắc ý nói.

Triệu Thần liếc nhìn Thanh Long một cái, dọa ngự tỷ Thanh Long vội vàng che miệng, thề sau này không bao giờ ăn bậy nữa.

Nhìn ngắm Cửu Thiên Huyền Nữ, đột nhiên nói: "Ta thấy căn nguyên tư chất của ngươi không tệ, ta là Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần, có muốn bái ta làm sư phụ không?" Cửu Thiên Huyền Nữ hậu

thế có quan hệ mật thiết với Nhân tộc, cũng khiến Triệu Thần nảy sinh ý định thu đồ đệ.

Hơn nữa căn nguyên tư chất của Cửu Thiên Huyền Nữ cũng không tệ, nếu không cũng sẽ không được Tây Vương Mẫu thu làm đệ tử.

"Ngài là Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần?" Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức kinh ngạc, vô thức nói.

"Ngươi biết ta?" Triệu Thần hơi ngẩn ra, cười nói.

"Đại danh của Thánh Phụ Nhân tộc, thanh uy hiển hách, Huyền Nữ sao lại không biết.

Huyền Nữ nguyện bái tiền bối làm sư phụ, chỉ là..." Cửu Thiên Huyền Nữ sắc mặt có chút bối rối, nhìn về phía Chu Tước bên cạnh.

Chu Tước gọi Triệu Thần là chủ nhân, bái sư rồi chẳng phải là cao hơn Chu Tước một bậc sao.

"Không sao, đây là cơ duyên của ngươi." Chu Tước lắc đầu an ủi.

Tuy bị Triệu Thần đánh khóc, nhưng không thể phủ nhận, thực lực của Triệu Thần mạnh hơn nàng quá nhiều, thân phận bối cảnh của Triệu Thần cũng không tầm thường, Cửu Thiên Huyền Nữ nếu bái sư Triệu Thần cũng là một cơ duyên lớn.

"Đệ tử, bái kiến sư tôn!" Cửu Thiên Huyền Nữ gật đầu, hướng về phía Triệu Thần hành lễ bái sư, cung kính nói.

Chu Tước nhìn cảnh này, miệng thì nói vậy, nhưng tự nhiên lại thấp hơn Cửu Thiên Huyền Nữ một bậc, cảm thấy có chút uất ức.

"Chủ nhân, ta cũng bái sư được không?" Chu Tước nhìn Triệu Thần, hỏi.

"Có thể, ngươi tự phế tu vi giống Huyền Nữ là được rồi." "..."

Chu Tước quả quyết ngậm miệng, lườm ngự tỷ Thanh Long đang cười tươi như hoa ở bên cạnh, chấp nhận hiện thực này.

Nhưng đúng lúc này, bốn người đều không để ý, đột nhiên một bóng dáng khổng lồ từ trên trời giáng xuống, một luồng nhiệt độ nóng bỏng bao trùm hư không.

"Oanh!" Bóng dáng khổng lồ đó ầm ầm rơi xuống đất, tạo ra một cái hố sâu khổng lồ.

"Phượng Hoàng tộc!" Ngự tỷ Thanh Long nhìn vật thể khổng lồ trước mặt, không khỏi nói.

"Chu Tước... cứu mạng!" Trên người con phượng hoàng tên Phượng Dao có vô số lỗ máu, hóa thành một thiếu nữ mặt mày tái nhợt, sức mạnh thần thông còn sót lại, khiến cơ thể nàng không thể chữa lành, bản nguyên cũng bị tổn thương, sắp chết.

"Phượng Dao?

Xảy ra chuyện gì vậy?" Chu Tước giật mình, vội vàng hỏi.

Triệu Thần bên cạnh ánh mắt lóe lên, đừng nhìn Phượng Dao trước mặt có vẻ ngoài thiếu nữ, nhưng tu vi đã là Đại La Kim Tiên.

Ít nhất cũng là trưởng lão Phượng tộc.

Dù vậy, bây giờ cũng bị thương nặng.

"Chu Tước đại nhân, Yêu tộc!

Yêu tộc!!" Thiếu nữ Phượng tộc vùng vẫy nói.

"Chu Tước, ta đã tức tốc chạy đến, không dám có chút chậm trễ, Yêu Hoàng Đế Tuấn suất đại quân vây công núi Bất Diệt Hỏa, đã thôi diễn ra cách phá giải trận pháp rồi!" Phượng Dao thần sắc kích động nói.

"!?" Chu Tước sắc mặt biến đổi.

“Khụ!” Lời vừa dứt, Phượng Dao lập tức phun ra một ngụm máu tươi, như ngọn nến trước gió.

“Chủ nhân!” Chu Tước quay đầu, mặt đầy cầu xin nhìn Triệu Thần.

Lúc này ngự tỷ Thanh Long cũng không dám đùa giỡn nữa.

Chu Tước là tọa kỵ của hắn, Huyền Điểu là đồ đệ, lần này là vì Phượng tộc.

Lập tức Triệu Thần nhàn nhạt nói: “Trước tiên đi xem đã.” “Tạ ơn chủ nhân!” Chu Tước mặt đầy vui mừng.

Triệu Thần đồng ý đi, Phượng Hoàng tộc có cứu rồi.

Nếu không chỉ có một mình Chu Tước, cộng thêm Huyền Điểu, cũng không thể cứu được Tiên Thiên Phượng tộc.

“Vị này là?” Phượng Dao quay đầu, nhìn Triệu Thần có chút ngạc nhiên.

“Là chủ nhân của ta, Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần!” Chu Tước trầm mặt nói.

“Thánh Phụ Nhân tộc...

Triệu Thần?

Phượng Tôn!

Phượng Tôn!

Trưởng lão đời thứ mười ba của Phượng Hoàng tộc, Phượng Dao, bái kiến Phượng Tôn!” “Phượng Tôn?” Triệu Thần hơi ngẩn ra.

Sau đó Phượng Dao nói: “Phượng Tôn là thế này, qua sự trao đổi của Chu Tước đại nhân và tôi, Phượng tộc chúng tôi trên dưới chuẩn bị toàn bộ di dời khỏi núi Bất Tử Hỏa để đầu quân cho Nhân tộc,

cộng thêm ngài đã thu nhận con trai của Phượng hậu chúng tôi là Khổng Tuyên, nên ngài chính là Phượng Tôn của chúng tôi!" Phượng Hoàng tộc cực kỳ cao ngạo, thậm chí còn hơn cả Long tộc.

Muốn họ thần phục, Triệu Thần chỉ có thể là Phượng Tôn.

"Thì ra là vậy." Triệu Thần ánh mắt lóe lên, hiểu rõ một đặc điểm của Phượng Hoàng tộc.

Nói cách khác, rừng lớn thì chim gì cũng có, huống chi là một khu rừng lớn như Hồng Hoang.

"Việc không thể chậm trễ, đi thôi, đến Phượng tộc!" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Đại thủ vung lên, Tam Quang Thần Thủy lập tức chữa lành vết thương của Phượng Dao.

Nếu Phượng Hoàng tộc đã chuẩn bị đầu quân, vậy thì không thể khoanh tay đứng nhìn.

Chân Phượng tộc và Chân Long tộc mạnh mẽ như nhau, đều là Tiên Thiên Tam Tộc ngày xưa.

Triệu Thần không thể để họ tổn thất quá nhiều sức mạnh, huống chi kẻ trấn áp Phượng Hoàng tộc là Thiên đình, cũng đến lúc đi hái quả rồi.

"Yêu tộc, Thiên đình bao nhiêu lần làm áo cưới cho ta rồi?" Tam Quang Thần Thủy, hóa thành một luồng tiên linh chi quang, bao bọc lấy Phượng Dao.

Chỉ thấy những lỗ máu trên người Phượng Dao nhanh chóng lành lại, dần dần hồi phục.

Phượng Dao thấy mình đã hồi phục, lập tức vô cùng vui mừng.

Chương 125

"Đa tạ Phượng Tôn!" Phượng Dao quỳ rạp trên đất, trong lòng đầy cảm kích, lập tức thi triển bí pháp báo cho trưởng lão Hỏa Phượng ở núi Bất Tử Hỏa, để mọi người cố gắng kiên trì thêm một chút, viện binh sắp đến rồi!

"Đi thôi, đến núi Bất Diệt Hỏa." Triệu Thần liếc nhìn Chu Tước, Thanh Long và Cửu Thiên Huyền Nữ bên cạnh, đưa mọi người phá không gian, vượt qua dòng sông thời không, trong một khoảnh khắc đã đi được ức vạn dặm.

Trên không trung núi Bất Tử Hỏa, bầu trời dày đặc sinh linh.

Vạn ức sinh linh Yêu tộc che trời lấp đất, tỏa ra sát khí kinh khủng.

Đại trận hộ sơn của Phượng Hoàng tộc vốn ẩn náu, bây giờ đã hiện ra.

Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa tiên thiên phù văn, phân giải trận nhãn của đại trận.

Trong núi Bất Diệt Hỏa, ba ngàn ức sinh linh Phượng Hoàng tộc nghiêm trận chờ địch, nhìn chằm chằm đại quân Thiên đình bên ngoài đại trận hộ sơn.

Ban đầu Phượng Hoàng tộc không chỉ có bấy nhiêu, trước đó đã có không ít phượng hoàng phản bội Phượng tộc, đầu quân cho Thiên đình.

Khiến họ bị nội ngoại giáp công, tổn thất không ít tinh anh của Phượng Hoàng tộc, làm thực lực Phượng Hoàng tộc giảm sút.

Đối với Phượng Hoàng tộc vốn đã suy yếu, càng thêm tuyết

thượng gia sương.

"Tộc trưởng, đại trận hộ sơn e là không trụ được bao lâu nữa, bây giờ ngay cả Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng đích thân đến!" "Đế Tuấn trong tay có chí bảo thôi diễn Hà Đồ Lạc Thư, có thể diễn hóa huyền diệu của trận đạo, sắp phá được đại trận hộ sơn của chúng ta rồi." "Yêu Hoàng Đế Tuấn đích thân đến, còn có ba vị Chuẩn Thánh đại năng, Phượng Hoàng tộc chúng ta căn bản không thể chống lại." Nhất thời, trong Phượng Hoàng tộc lan tràn sự hoảng loạn.

Mỗi một sinh linh Phượng Hoàng tộc đều lo lắng không yên.

Nếu chỉ đơn thuần là đại quân Thiên đình, họ còn có thể chống lại.

Nhưng bây giờ Yêu Hoàng đích thân đến, uy áp của ba đại Yêu Thánh bao trùm hư không, thực lực hai bên hoàn toàn không cân xứng.

Hoàn toàn không có hy vọng.

"Hỏa Phượng, Phượng Hoàng tộc thật sự không thần phục Thiên đình ta sao?" Đế Tuấn từ trên cao nhìn xuống Phượng Hoàng tộc trong đại trận, lạnh lùng nói.

Hỏa Phượng sắc mặt âm trầm, quát lớn: "Không thể nào!" Phượng Hoàng tộc và Long tộc giống nhau, đều là một trong Tam Tộc, tự nhiên có khí phách của mình.

Hơn nữa, nếu Phượng Hoàng tộc thật sự thần phục Thiên đình, chắc chắn cũng sẽ bị Thiên đình lôi đi đối kháng Vu tộc, lúc đó đối với Phượng Hoàng tộc chắc chắn là một đòn giáng nặng nề.

Vu Yêu khai chiến, Phượng Hoàng tộc cuối cùng có thể sống sót được bao nhiêu, không ai biết, dù sao cũng sẽ thảm hơn bây giờ.

Hơn nữa phượng hoàng vừa mới trốn thoát đã truyền tin rồi, Chu Tước đang đưa Phượng Tôn, cũng là Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần đến đây.

Một khi Phượng Tôn đến, với thực lực của Phượng Tôn, nhất định có thể đuổi được Thiên đình!

Có một điểm, Phượng tộc một khi đã quyết định đầu quân cho Nhân tộc, nhất định sẽ trung thành đến cùng.

Phượng hoàng có khí phách, càng có phong thái cao thượng, tuyệt đối không thờ hai chủ!

"Nếu đã như vậy, vậy bản hoàng chỉ còn cách dùng vũ lực trấn áp, các ngươi suy nghĩ cho kỹ, hoặc là thần phục, hoặc là diệt vong!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Tiếng nổ lớn vang vọng trời đất, toàn bộ đại trận hộ sơn của Phượng Hoàng tộc đang sụp đổ.

Dù Hỏa Phượng nỗ lực thế nào cũng không thể ngăn cản được.

"Tộc trưởng, thật sự không được thì chúng ta thần phục đi." Có sinh linh Phượng Hoàng tộc không chịu nổi áp lực này, không nhịn được nói.

"Câm miệng!" Hỏa Phượng trực tiếp một chưởng đánh bay tên đó, lúc này, tuyệt đối không cho phép có ý nghĩ này xuất hiện.

"Oanh!" Cùng với một tiếng nổ lớn, toàn bộ đại trận hộ sơn của Phượng Hoàng tộc sụp đổ.

Xong rồi!

Tất cả sinh linh Phượng Hoàng tộc trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, ngây ngốc nhìn đại trận hộ sơn vỡ nát, run rẩy.

"Nghe lệnh Yêu tộc ta, trấn áp Phượng Hoàng tộc, phàm kẻ nào không theo, tất cả đều trấn sát!" Đế Tuấn trong mắt lóe lên hàn quang, phát ra một tiếng hét lạnh.

Bây giờ hắn ngày càng bạo ngược.

"Giết!" Nhất thời, tiếng hét giết vang trời, vô số thần quang pháp

bảo bao trùm bầu trời, đồng loạt sát phạt hướng về Phượng Hoàng tộc.

"Phượng Hoàng tộc nghe lệnh, Phượng Hoàng tộc ta thề cùng Thiên đình tử chiến đến cùng!" "Trưởng lão Phượng Dao đã đi cầu cứu Phượng Tôn rồi, Phượng Hoàng tộc chúng ta nhất định có thể qua được kiếp này!" Hỏa Phượng phát ra một tiếng hét lớn, sức mạnh Đại La Kim Tiên bao trùm trời đất hư không, chuẩn bị cùng Thiên đình quyết một trận tử chiến.

"Ta nguyện thần phục Thiên đình!" Nhưng đúng lúc này, con phượng hoàng vừa đề xuất thần phục đột nhiên bay lên trời, quỳ phục trước mặt Đế Tuấn.

"Chúng ta cũng nguyện thần phục!" Có người đầu tiên mở đầu, lập tức lục tục có nhiều phượng hoàng tộc chọn thần phục Thiên đình.

Chỉ trong nháy mắt, hàng trăm vạn thần phượng bay lên trời, đầu quân cho Thiên đình.

"..." Hỏa Phượng nhìn cảnh này, tức đến toàn thân run rẩy, hồi lâu không nói nên lời.

"Tộc trưởng, xin lỗi, trận chiến này Phượng Hoàng tộc chúng ta thật sự không có bất kỳ cơ hội thắng nào." Những con phượng hoàng đầu quân cho Thiên đình nhàn nhạt nói.

Một số phượng hoàng đã gia nhập trước đó cười lớn: "Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt!

Chúng ta sẽ cùng Yêu Hoàng đánh thiên hạ, diệt những kẻ hủ lậu này!" Hỏa Phượng tức đến toàn thân run rẩy, đôi mắt đẹp sắp phun ra lửa.

Cùng là Phượng tộc, lại nói ra những lời tàn sát lẫn nhau như vậy,

tội không thể tha thứ!

Những phượng hoàng vừa mới đầu quân cho Thiên đình, trong mắt lóe lên một tia do dự, sau đó nhanh chóng trở nên kiên định, cầm vũ khí trong tay đối phó với đồng bào ngày xưa.

Từ giây phút này, họ và Phượng Hoàng tộc ngày xưa đã chia đường rẽ lối.

Sự phản bội, đối với toàn bộ khí thế của Phượng Hoàng tộc là một đòn giáng nặng nề.

Không ít đệ tử Phượng Hoàng tộc nhìn cảnh này, trong lòng cũng bắt đầu có chút dao động.

Đế Tuấn không nhịn được cười, nói: "Ha ha ha, nếu thần phục Thiên đình ta, cần gì phải đối mặt với tử chiến?

Sống không tốt sao?" "Tộc trưởng, chúng ta, nguyện tử chiến!" Bất chợt, hàng ngàn vạn Phượng Hoàng tộc đứng ra, ánh mắt kiên quyết.

Cùng lúc đó, ngày càng nhiều Phượng Hoàng tộc đứng ra.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Hỏa Phượng nhìn cảnh này, hốc mắt có chút ẩm ướt, liên tục nói.

"Hôm nay, Phượng Hoàng tộc ta, tử chiến đến cùng!" Giọng nói của Hỏa Phượng vang vọng trong núi Bất Diệt Hỏa.

"Ngu muội cố chấp." Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, vung tay, vô tận sinh linh Yêu tộc lao về phía núi Bất Diệt Hỏa.

Ba vị Yêu Thánh càng làm tiên phong, sát nhập vào trong Phượng Hoàng tộc.

“He he, máu của phượng hoàng là thứ tốt a!” “Không chỉ vậy, bảo vật luyện chế từ lông vũ phượng hoàng cũng là thượng phẩm!” Yêu Thánh Gia Kỵ, Yêu Thánh Đại Trạch tế ra pháp bảo, thần quang lướt qua, trong nháy mắt chém rụng mấy chục con phượng hoàng.

“A!” Nhất thời, tiếng la hét thảm thiết vang vọng trong Phượng Hoàng tộc.

Phượng hoàng đổ máu, tiếng kêu ai oán vang trời.

Những con phượng hoàng phản bội nhìn tộc nhân không ngừng vẫn lạc, trong mắt đầy vẻ không nỡ, nhưng vì để sống sót, cuối cùng chọn thần phục Thiên đình Yêu tộc.

Thậm chí có một số còn chủ động chiến đấu cho Thiên đình, giết về phía đồng bào.

“Kẻ không thần phục, giết!” Đế Tuấn ánh mắt lạnh lùng nhìn chiến trường, phát ra một tiếng hét lạnh.

“Đế Tuấn!” Hỏa Phượng nghiến răng ken két, phát ra một tiếng gầm giận dữ, dẫn đầu tất cả trưởng lão Phượng Hoàng tộc lao về phía Đế Tuấn.

Chương 126

"Oanh!" Ngàn vạn luồng sáng lóe lên trên trời, kết nối ức vạn tinh thần tuyên cổ.

Đế Tuấn vung tay, trên Hà Đồ Lạc Thư, vô tận tinh thần chi quang rủ xuống, phá vỡ hư không, bao trùm ức vạn dặm.

Cùng với một tiếng nổ lớn, Hỏa Phượng và tất cả trưởng lão Phượng Hoàng tộc đều bị thần quang nuốt chửng, nhục thân vỡ nát, thần hỏa tan rã, hóa thành mưa sao băng.

Dù Hỏa Phượng và các trưởng lão Phượng Hoàng tộc là Đại La Kim Tiên, nhưng đối mặt với Đế Tuấn đã là bán Thánh và sở hữu chí bảo, căn bản không có sức chiến đấu.

Phượng Hoàng tộc và Chân Long tộc khác nhau, Phượng Hoàng tộc trải qua phản loạn, thực lực giảm sút, đối mặt với đại quân Yêu tộc càng mạnh mẽ hơn.

Nhất thời, toàn bộ núi Bất Diệt Hỏa hóa thành chiến trường đẫm máu, vô số phượng hoàng đổ máu, rơi xuống đất.

Sức mạnh thần thông kinh khủng cuồn cuộn tứ phương, khiến mười vạn ngọn núi lửa phun trào.

Máu và lửa vẩy đầy trời, tiếng kêu ai oán không ngừng.

Vô tận thần hỏa tàn phá bầu trời, thần mang ngút trời.

Dù Phượng Hoàng tộc phấn lực kháng cự, nhưng vẫn không thể chống lại sự trấn áp của Yêu tộc.

Một con rồi lại một con phượng hoàng từ trên trời rơi xuống, thần hỏa tiêu tan, nguyên thần bị xóa sổ.

“Keng!” Thân thể khổng lồ của Hỏa Phượng vươn tới tận trời, dẫn động bản nguyên thần hỏa trong núi Bất Diệt Hỏa.

Núi Bất Diệt Hỏa phun trào, Nam Minh Ly Hỏa ngút trời, bản nguyên thần hỏa hóa thành một con phượng hoàng khổng lồ, ánh sáng chiếu rọi bầu trời, che trời lấp đất, bao trùm toàn bộ núi Bất Diệt Hỏa, mấy chục ngàn vạn sinh linh Yêu tộc bị thiêu rụi trong thần hỏa, hóa thành tro bụi.

“Giết huynh trưởng của ta, phải lấy mạng đền mạng!” “Phượng Hoàng tộc ta dù chiến tử, cũng phải khiến Thiên đình trả giá đắt!” Hỏa Phượng điều khiển bản nguyên thần hỏa trong núi Bất Diệt Hỏa, có thể sánh với Tiên Thiên chí bảo, bao trùm ức vạn dặm trời đất, lập tức sinh linh Yêu tộc thương vong vô số.

“Hừ!” Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, hạ lệnh, hai vị Chuẩn Thánh lập tức ra tay, trấn áp bản nguyên thần hỏa.

Trong núi Bất Diệt Hỏa, vô số phượng hoàng đổ máu, từ trên trời rơi xuống, vô tận thần hỏa tan rã, tiếng nổ vang lên.

Tiếng phượng minh đầy bi thương.

Hỏa Phượng càng bị một chiếc chùy vàng xuyên thủng thân thể, tổn thương bản nguyên, máu vẩy đầy trời, từ trên trời rơi xuống.

“Chu Tước, mau đưa Phượng Tôn đến đây!” “Phượng Tôn a, cứu Phượng Hoàng tộc chúng ta với!” Hỏa Phượng rơi xuống đất, nhìn lên bầu trời nơi Phượng Hoàng tộc và Yêu tộc đang chìm trong chém giết, trong lòng đầy tuyệt vọng.

Đối mặt với sự trấn áp của Thiên đình Yêu tộc, căn bản không thể chống lại.

“Tộc trưởng!” Vô số Phượng Hoàng tộc gào thét, hai mắt đỏ ngầu, đôi cánh chấn động, hóa thành phượng hoàng thần hỏa, thần

diễm ngút trời thiêu rụi cửu thiên.

Máu và lửa giao nhau, núi Bất Diệt Hỏa chìm trong một biển chém giết.

Pháp bảo thần quang và thần hỏa đối kháng nhau, mười vạn ngọn núi lửa phun trào, nham thạch bay tung tóe, khiến vô số sinh linh bỏ chạy.

"Giết, không thần phục thì giết cho đến khi thần phục!" Đế Tuấn trong mắt lóe lên một tia lạnh lùng, Phượng Hoàng tộc là một trong Tiên Thiên Tam Tộc, ngoài Kỳ Lân ẩn thế hóa thành điềm lành, Long tộc đã vào Nhân tộc, Phượng Hoàng tộc Yêu tộc cũng không thể bỏ qua!

Nếu không lần này hắn cũng sẽ không đích thân đến.

Dưới sự trấn sát của Thiên đình Yêu tộc, trăm ức Phượng Hoàng tộc máu vẩy đầy trời, vẫn lạc trên đại địa.

Trên mặt đất, thần hỏa thiêu đốt, thiêu rụi vạn vật, vô số thi thể phượng hoàng khổng lồ nằm la liệt, máu chảy thành sông.

Hồng Hoang vô số đại năng đều chú ý đến cảnh này, tức giận mà không dám nói, bởi vì Thiên đình mấy năm nay chinh chiến khắp nơi, thực sự quá cường thế.

"Ai, Phượng Hoàng tộc đều là một lũ cứng đầu, cao ngạo đến xương tủy, lần này e là ngoài những kẻ đầu hàng Thiên đình, đại bộ phận Phượng Hoàng tộc đều sẽ bị diệt tộc." "Thiên đình ngày càng tàn nhẫn, chinh chiến giết chóc khắp nơi, không phục thì giết, ngày càng không giống Thiên đình ngày xưa, tàn nhẫn vô nhân đạo như vậy, chẳng lẽ không có ai ngăn cản sao?" Phải công nhận, dưới ảnh hưởng của lượng kiếp Hồng Hoang, Thiên đình đã đi đến chỗ đối lập với chúng sinh Hồng Hoang.

Dưới sự trấn áp sắt máu điên cuồng của Đế Tuấn, Thiên đình đã trở thành đối tượng hy vọng bị lật đổ.

Chỉ cần một mồi lửa, lượng kiếp Hồng Hoang sẽ triệt để bùng nổ.

Lúc này, Hỏa Phượng nhìn vô số tộc nhân vẫn lạc, thân thể run rẩy, nghiến răng ken két.

"Nếu đã ngu muội cố chấp, vậy trước tiên giết ngươi!

Bản đế sẽ thu ngươi làm Phượng hậu." Hỏa Phượng tiên tư trác tuyệt, cũng là nữ thần đỉnh cấp của Hồng Hoang, Đế Tuấn nhìn thấy đương nhiên cũng sẽ động lòng.

Nhưng giữa bá nghiệp và nữ nhân, hắn dứt khoát chọn cái trước.

Đế Tuấn trong mắt sát ý lẫm liệt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hỏa Phượng.

"Oanh long long!" Bất chợt, trên Hà Đồ Lạc Thư âm dương khí nổi chìm, vô tận tinh thần chi quang rủ xuống, bao trùm trời đất, xé rách hư không, đánh về phía Hỏa Phượng.

Với thân thể trọng thương của Hỏa Phượng hiện tại, chắc chắn không thể chịu nổi.

"Dừng tay!" "Tộc trưởng!" Vô số Phượng Hoàng tộc nhìn thấy cảnh này, hai mắt trợn tròn, phát ra những tiếng hét lớn.

"Oanh!" Một bóng người từ trong hư không bước ra, một quyền đánh ra, lập tức trời đất hư không vỡ nát, đại địa chấn động.

Mưa sao băng vỡ tan tành.

Đó là thần thông pháp bảo có thể tru sát Đại La Kim Tiên, chỉ một quyền, đã hoàn toàn tan vỡ.

"Chu Tước!" Nhìn thấy tổ khí xuất hiện, lập tức vô số Phượng Hoàng tộc kinh hỉ không thôi, lớn tiếng hô hào.

Nhưng nhiều hơn là nhìn Triệu Thần trên lưng Chu Tước.

"Phượng Tôn!" "Phượng Tôn đến rồi!" Vô số Phượng Hoàng tộc tâm thần run rẩy, nhìn Triệu Thần đột ngột xuất hiện.

Bây giờ không cần nói nhiều nữa, Phượng tộc đều biết mọi chuyện, Triệu Thần như một tia sáng, mang đến hy vọng cho Phượng Hoàng tộc.

"Yêu tộc!" Chu Tước nhìn thi thể tộc nhân khắp nơi, hai mắt đỏ ngầu, phát ra tiếng kêu thê lương ngút trời.

"Triệu Thần?

Sao hắn lại trở thành Phượng Tôn của Phượng Hoàng tộc!?" Sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, y tựa hồ đã bỏ qua một chuyện.

Y đang mưu đồ thu phục Phượng Hoàng tộc, nhưng lại không hề hay biết Triệu Thần đã trở thành Phượng Tôn.

"Chết tiệt!

Vì sao khắp nơi đều muốn đối đầu với bản hoàng!?" Đế Tuấn gào thét, trong mắt tràn ngập sát ý.

Y vốn tưởng rằng việc thu phục Phượng Hoàng tộc là chuyện chắc như đinh đóng cột, nào ngờ lại có một Triệu Thần nửa đường nhảy ra.

Đầu tiên là Long tộc, bây giờ lại đến Phượng Hoàng tộc.

Lần trước nữa là Hồng Vân lão tổ.

Triệu Thần, Triệu Thần, đâu đâu cũng dính tới Triệu Thần.

Trong thoáng chốc, hai mắt Đế Tuấn đỏ ngầu.

Dưới sự dẫn dắt của lượng kiếp Hồng Hoang, y đã dần dần đánh mất lý trí vốn có.

Triệu Thần đương nhiên cũng chú ý tới điểm này, nhưng không thèm để ý đến Đế Tuấn.

Nhìn xuống Bất Diệt Hỏa Sơn máu chảy thành sông và vô số thi thể của Phượng Hoàng tộc, trong mắt hắn dâng lên hàn ý.

Phượng Hoàng tộc đã quyết định đầu hàng hắn, hành động này của Yêu tộc không khác gì đã chạm vào nghịch lân của hắn.

"Uỳnh!" Triệu Thần bỗng nhiên tế ra Hỗn Độn Chung, thần quang ngập trời bao trùm cả thiên địa.

Chương 127

"Uỳnh uỳnh uỳnh!" Hỗn Độn Chung vừa xuất hiện, toàn bộ Bất Diệt Hỏa Sơn đều rung chuyển dữ dội.

Bên trong Bất Diệt Hỏa Sơn, ao lửa bản nguyên Niết Bàn Chi Hỏa bắt đầu bạo động, Niết Bàn Chi Hỏa vô tận cuồn cuộn khắp chư thiên, phảng phất như đang hưởng ứng Hỗn Độn Chung.

Một cây quyền trượng hoa lệ màu đỏ rực chủ động bay ra từ Bất Tử Hỏa Sơn, bay vào trong tay Triệu Thần.

"Két!" Thần hỏa ngập trời từ trong Bất Diệt Hỏa Sơn bộc phát, hóa thành một con Hỏa Hoàng trải dài ức vạn dặm, ngọn lửa hừng hực của nó thiêu đốt cả chư thiên thời không, khiến hư không phải nứt toác.

"Phượng Tôn!" Hỏa Phượng nhìn thấy chí bảo của Phượng Hoàng tộc, Phượng Hoàng Quyền Trượng, càng thêm kích động.

Đã bao nhiêu năm rồi, chí bảo từng một thời của Phượng tộc hôm nay cuối cùng cũng được thấy lại ánh mặt trời!

Triệu Thần tay cầm Phượng Hoàng Quyền Trượng, thân ảnh được bao phủ trong thần quang vô tận, hệt như Phượng Tổ thời xưa, trấn áp cả chư thiên đại địa.

"Chí bảo của Phượng Hoàng tộc lại chọn Triệu Thần, sao có thể!!" Con ngươi Đế Tuấn gần như muốn trừng đến chảy máu, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm vào Triệu Thần.

Phượng Hoàng Thần Trượng chủ động chọn Triệu Thần, điều đó có nghĩa là Triệu Thần mới là chủ nhân chân chính của Phượng Hoàng tộc, toàn bộ Phượng Hoàng tộc trên dưới đều phải nghe lệnh hắn.

Nếu Phượng Hoàng Thần Trượng nằm trong tay y, hà cớ gì phải lo Phượng Hoàng tộc không thần phục?

"Chúng ta, khấu kiến Phượng Tôn!" Tất cả tộc nhân Phượng Hoàng tộc đều cúi đầu, khấu lạy Triệu Thần, ánh mắt nhìn về phía Phượng Hoàng Quyền Trượng tràn đầy sự cuồng nhiệt.

Thấy Triệu Thần được Phượng Hoàng tộc tôn sùng như vậy, trong lòng Đế Tuấn nảy sinh một tia đố kỵ.

Dựa vào đâu?

Y thân là Vạn Yêu Chi Hoàng, thống lĩnh thiên hạ Yêu tộc, lại là chủ nhân Thiên Đình, hiệu lệnh chúng sinh Yêu tộc, không ai dám không theo.

Y còn là trời sinh hoàng giả, dựa vào cái gì mà Phượng Hoàng tộc lại thần phục một kẻ như Triệu Thần?

Chỉ là một Nhân tộc quèn, có gì đáng để tôn sùng như thế!

Hi Hòa như vậy!

Chân Long tộc như vậy!

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử cũng như vậy!

Bây giờ ngay cả Phượng Hoàng tộc cũng thế!

"Phượng Hoàng Thần Trượng?" Triệu Thần nhìn cây quyền trượng, ánh mắt lóe lên.

Bên trong nó ẩn chứa thần hỏa Phượng Hoàng ngút trời, Nam Minh Ly Hỏa, Niết Bàn Chi Diễm, và cả truyền thừa Hỏa Diễm pháp tắc của Phượng tộc.

Không chút do dự, Triệu Thần lập tức luyện hóa Phượng Hoàng Thần Trượng, một món Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

“Yêu tộc tàn sát Phượng tộc, hôm nay bản tọa sẽ khiến Yêu tộc các ngươi có đi mà không có về!” Triệu Thần giơ cao Phượng Hoàng Thần Trượng, giọng nói vang vọng khắp thiên địa, lập tức khơi dậy ngọn lửa giận dữ của vô số tộc nhân Phượng Hoàng.

“Uỳnh!” Thần hỏa ngập trời cuồn cuộn, vô số phượng hoàng cất tiếng kêu dài, tiếng phượng hoàng vang vọng, thần hỏa ngút trời.

Phượng Hoàng Thần Trượng lơ lửng trên không, thần quang vô tận bao phủ toàn bộ Bất Diệt Hỏa Sơn.

Nơi thần quang của Phượng Hoàng Thần Trượng chiếu tới, toàn bộ tộc nhân Phượng Hoàng đều được phủ một lớp ánh sáng dịu nhẹ, bản nguyên thần hỏa giáng lâm, bao trùm lấy tất cả.

Trong khoảnh khắc đó, tất cả Phượng Hoàng tộc đồng lòng, thề phải giết sạch Yêu tộc trên Thiên Đình.

Một luồng thông tin hiện lên, Triệu Thần biết được rằng, tay cầm Phượng Hoàng Thần Trượng tương đương với việc nắm giữ khí vận và mệnh mạch của Phượng Hoàng nhất tộc, đồng thời cũng có thể gia tăng chiến lực cho cả tộc, khiến Phượng tộc trên dưới một lòng.

“Thảo nào lại là chí bảo của Phượng Hoàng tộc.” Triệu Thần trong lòng chấn động, không ngờ Phượng Hoàng Thần Trượng lại có công dụng tuyệt diệu như vậy.

Cũng chỉ khi tất cả Phượng Hoàng tộc đồng lòng, chiến ý dâng cao chưa từng có mới có thể kích hoạt được nó.

“Giết!” Vô số phượng hoàng lại lần nữa xông ra.

Dù đã vẫn lạc trăm tỷ tộc nhân, nhưng hiện tại họ như mãnh hổ xuống núi, thế như chẻ tre.

Dưới sự gia trì của Phượng Hoàng Thần Trượng, chiến lực của họ tăng vọt.

Con Hỏa Hoàng khổng lồ do bản nguyên Niết Bàn Chi Hỏa hóa thành, hai cánh vỗ một cái, thần diễm kinh khủng sánh ngang với thần diễm hằng vũ cuồn cuộn khắp chư thiên, trong nháy mắt thiêu rụi hàng trăm vạn sinh linh Yêu tộc.

"Triệu Thần!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, y đã phát điên.

Dưới ảnh hưởng của lượng kiếp, y bất chấp tất cả cùng ba Yêu Thánh khác bao vây Triệu Thần.

"Nếu ngươi cứ nhất quyết xen vào chuyện của Yêu tộc và Phượng Hoàng tộc chúng ta, hôm nay ta sẽ thành toàn cho ngươi!" Đế Tuấn gào lên đầy sát khí.

"Bốn tên phế vật, cùng lên đi!" Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, lạnh nhạt nhìn Đế Tuấn và những kẻ khác.

"Dám khinh thường bọn ta!" Hai vị Yêu Thánh đại năng sắc mặt âm trầm, gầm lên một tiếng giận dữ rồi ra tay trước.

"Keng!" Bất thình lình, Hỗn Độn Chung từ trong hư không bay ra, kim quang chém xuống, trong nháy mắt bao trùm lấy đối phương.

"Bùm!" Một tiếng nổ lớn đột nhiên vang lên.

Vị Yêu Thánh đại năng kia dù đã tế ra pháp bảo phòng ngự, nhưng vẫn bị kim quang đánh thành tro bụi, máu tươi vương vãi khắp mặt đất, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Thấy vậy, Đế Tuấn và một Yêu Thần khác là Tất Phương ánh mắt đều trở nên nghiêm nghị.

Triệu Thần vừa ra tay đã khiến lòng họ chấn động.

Dù sao lượng kiếp Hồng Hoang vẫn chưa thực sự bắt đầu, nên Đế Tuấn cũng hơi bình tĩnh lại một chút.

Lúc này, toàn bộ Phượng Hoàng tộc trên dưới đều trợn mắt há

mồm.

Phượng Tôn có thực lực như vậy, ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng có thể dễ dàng trấn áp.

"Phượng Tôn vạn tuế!" "Phượng Tôn uy vũ!" Vô số phượng hoàng đều cất tiếng hô vang, sau đó càng thêm cuồng nhiệt lao về phía Yêu tộc.

Lúc này, Triệu Thần tay cầm Phượng Hoàng Thần Trượng, chân đạp Tứ Thập Bát Phẩm Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên, huyền quang bao phủ tám phương.

"Trấn áp!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, cùng ba vị Chuẩn Thánh khác đồng loạt ra tay, thần thông pháp bảo tung ra hết, không ngừng công kích về phía Triệu Thần.

"Ầm!

Ầm!

Uỳnh!" Tiếng nổ lớn vang lên, Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên tỏa ra thần quang vạn trượng.

Mặc dù thần thông vô tận tàn phá bừa bãi, bao trùm phạm vi ức vạn dặm, hư không vỡ nát, ngay cả trường hà thời không cũng bị đánh tan, nhưng Triệu Thần được bao bọc trong huyền quang của thanh liên vẫn sừng sững bất động, thậm chí không hề lay chuyển.

"Khốn kiếp, tại sao lại như vậy!

Tại sao mọi thứ tốt đẹp đều thuộc về hắn!!" Đế Tuấn phẫn nộ gào thét, sắc mặt vô cùng khó coi.

Dù đã thi triển thần thông mạnh nhất, y vẫn không thể làm gì được Triệu Thần.

Phía dưới, dưới sự gia trì của Phượng Hoàng Thần Trượng,

Phượng Hoàng tộc như lột xác, đại sát tứ phương.

Con Hỏa Hoàng khổng lồ do bản nguyên thần hỏa hóa thành phun ra liệt diễm, nơi nó đi qua hư không hóa thành hư vô, vạn vật đều bị hủy diệt.

Chu Tước và Huyền Nữ dẫn đầu Phượng Hoàng tộc đại sát tứ phương.

Thanh Long Ngự Tỷ thì càng không cần phải nói, bản thân là một kẻ hiếu chiến, tu vi lại là Chuẩn Thánh.

Chương 128

"Phượng Hoàng Thần Trượng!" "Phượng Tôn!

Là Phượng Tôn!" Vô số tộc nhân Phượng Hoàng tộc tâm thần run rẩy, nhìn Triệu Thần đột nhiên xuất hiện.

Triệu Thần tay cầm Phượng Hoàng Quyền Trượng, đã mang lại hy vọng cho Phượng Hoàng tộc.

Thần quang ngập trời bao phủ thiên địa.

"Uỳnh!" "Uỳnh!" "Uỳnh!" Bên trong Bất Diệt Hỏa Sơn, Nam Minh Ly Hỏa, Niết Bàn Chi Hỏa, ao lửa bản nguyên bắt đầu bạo động, thần hỏa vô tận cuồn cuộn khắp chư thiên, đây đều là những ngọn lửa đáng sợ nhất Hồng Hoang, phảng phất như đang hưởng ứng lời triệu hoán của Phượng Hoàng Thần Trượng.

"Két!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, đại trận hộ sơn đang rung chuyển, thần quang rực rỡ, chuẩn bị phong tỏa toàn bộ Bất Diệt Hỏa Sơn.

Lũ lượt sinh linh Yêu tộc đang tháo chạy khỏi Bất Diệt Hỏa Sơn.

Những Đại La Kim Tiên kia càng là những người đầu tiên lao ra khỏi đây.

Đế Tuấn, Tất Phương, Cùng Kỳ không nói một lời, trực tiếp bước vào hư không.

"Đi được sao?" Triệu Thần đột nhiên tế ra Thí Thần Thương, sát khí kinh khủng cuồn cuộn khắp chư thiên, sát phạt chi lực dâng trào.

Tiếng binh khí vang lên, Thí Thần Thương đột nhiên đâm xuyên hư không, lao vào trường hà thời không, mục tiêu nhắm thẳng vào Đế Tuấn.

“Bệ hạ!” Cùng Kỳ gầm lên một tiếng, không chút do dự chắn sau lưng Đế Tuấn.

“Bùm!” Thí Thần Thương trong nháy mắt làm sụp đổ trường hà thời không, uy lực của tiên thiên chí bảo đủ sức hủy diệt chư thiên vạn giới.

Nhục thân của Cùng Kỳ lập tức vỡ nát, sát khí ngút trời ăn mòn nguyên thần, khiến nguyên thần của hắn xuất hiện vô số vết nứt, dường như có thể tan biến bất cứ lúc nào.

Không chỉ vậy, uy lực của Thí Thần Thương còn xuyên thấu mọi thời không, gây trọng thương cho Đế Tuấn.

“Cùng Kỳ!” Đế Tuấn phun ra một ngụm máu vàng, thần sắc đại nộ, nhưng không dám nán lại.

Y đã khôi phục lại sự bình tĩnh, chỉ có thể mang theo nguyên thần bị trọng thương của Cùng Kỳ, vào thời khắc cuối cùng lao ra khỏi Bất Diệt Hỏa Sơn, biến mất trong hư không.

“Tu vi của Đế Tuấn, quả nhiên cao thâm hơn.” Triệu Thần nhíu mày, Thiên Đạo cố ý làm vậy sao?

Hay là Hồng Quân?

Luôn có một thế lực vô hình nào đó bảo vệ Đế Tuấn.

Dù không bị Thí Thần Thương đâm trúng, nhưng Cùng Kỳ không chết cũng thành phế nhân.

Phượng Hoàng tộc, tất cả đều hít một hơi khí lạnh.

Ai cũng không ngờ Phượng Tôn lại mạnh đến mức này.

Ba vị Chuẩn Thánh cùng Yêu Hoàng vây công, không những không làm Phượng Tôn bị thương một chút nào, ngược lại còn một chết một trọng thương.

Nếu không phải Đế Tuấn quyết đoán bỏ chạy, e rằng ngay cả y cũng gặp nạn.

Lúc này, đại trận hộ sơn của Phượng Hoàng tộc cũng đã hoàn toàn đóng lại.

Trong số Yêu tộc, chỉ có một nửa trốn thoát được.

Số Yêu tộc còn lại đều rơi vào nỗi kinh hoàng vô hạn.

Đế Tuấn đã chạy, Đại La Kim Tiên cũng đi mất bảy phần, chỉ còn lại đám tôm tép, mấy tên Yêu Vương kia sắc mặt càng thêm kinh hãi.

"Ta... ta nguyện hàng!" Một Yêu Vương vội vàng hét lớn.

"Phượng Hoàng tộc không nhận hàng, giết!" Triệu Thần đứng sừng sững giữa hư không, lạnh lùng nhìn chúng sinh Yêu tộc bên dưới, lạnh lùng ra lệnh.

"Giết!" Toàn bộ sinh linh Phượng Hoàng tộc gầm lên giận dữ, sát khí ngút trời.

Lúc này, trong lòng mỗi tộc nhân Phượng Hoàng đều kìm nén một ngọn lửa giận.

Yêu tộc đã tàn sát biết bao nhiêu tộc nhân của họ, giờ đây họ chỉ muốn điên cuồng tàn sát Yêu tộc.

"Tha mạng a!" Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, hàng trăm tỷ sinh linh Yêu tộc đối mặt với Phượng Hoàng tộc đã sớm mất hết ý chí chiến đấu, không còn chút sức lực nào để chống cự.

Dưới sự bao phủ của thần hỏa ngập trời, cả Bất Diệt Hỏa Sơn tràn ngập sát lục, khí huyết tanh tưởi lan tỏa.

Từng sinh linh Yêu tộc một hóa thành tro bụi.

Chưa đến một canh giờ, tất cả sinh linh Yêu tộc không thể trốn thoát đều bị tàn sát sạch sẽ.

Trong một góc, mấy chục vạn con phượng hoàng đang run rẩy co rúm lại.

Có cả trăm vạn con phượng hoàng đã phản bội, đầu quân cho Yêu tộc, nhưng cuối cùng chỉ có một nửa thuận lợi trốn thoát, theo Yêu tộc rời đi.

Mấy chục vạn con phượng hoàng còn lại, lúc này nỗi kinh hoàng trong lòng khó mà diễn tả, càng tràn ngập hối hận.

Chúng cũng không ngờ, Phượng Hoàng tộc thật sự có thể đẩy lùi Yêu tộc.

"Uỳnh!" Những con phượng hoàng đó đột nhiên quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng sám hối.

"Tộc trưởng, Phượng Tôn, ta nhất thời bị quỷ mê tâm khiếu, sau này nhất định sẽ sửa đổi lỗi lầm, trung thành với Phượng Hoàng tộc!" "Tộc trưởng, tha cho ta lần này đi!" "Ta cũng là một thành viên của Phượng Hoàng tộc mà!" Những kẻ phản bội này nước mắt lưng tròng, lớn tiếng kêu gào.

"Lúc các ngươi ra tay với đồng bào thì không nghĩ mình là đồng bào sao?" Hỏa Phượng nhìn những con phượng hoàng này, lạnh giọng nói: "Con phượng hoàng nào bị thương mà trên người không có máu của đồng bào?" "Tộc trưởng, ta thật sự không dám nữa!" Những con phượng hoàng đó liên tục dập đầu, điên cuồng cầu xin tha thứ.

"Phượng...

Tôn..." Hỏa Phượng nhìn về phía Triệu Thần, hỏi ý kiến.

"Ta không thích kẻ phản bội.

Kẻ phản bội, giết hết." Triệu Thần từ trên cao nhìn xuống những tộc nhân Phượng Hoàng tộc đó, giọng nói lạnh như băng, hệt như Sát Thần giáng lâm phán xét chúng sinh.

Một câu nói của Triệu Thần đã định đoạt sinh tử của chúng.

"Không!" "Phượng Tôn, tha cho ta!" Mấy chục vạn con phượng hoàng vội vàng gào lên thảm thiết, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

"Ầm ầm ầm!" Ngay sau đó, Hỏa Phượng và các trưởng lão Phượng Hoàng tộc đích thân ra tay, trấn sát những kẻ phản bội này.

Dù chúng có gào thét thế nào, Hỏa Phượng cũng không hề nương tay.

Những kẻ phản bội này, không có lý do gì để giữ lại.

Trong nháy mắt, những con phượng hoàng phản bội đều bị tru sát, không chừa một ai.

Trận chiến này kết thúc, tất cả Phượng Hoàng tộc đứng tại chỗ, im lặng không nói.

Một trận chiến, Phượng Hoàng tộc tuy thắng, nhưng là một chiến thắng thảm khốc.

Nếu không có Triệu Thần giáng lâm, e rằng Phượng Hoàng tộc cuối cùng chỉ còn lại một phần mười đã là may mắn lắm rồi.

"Thật thảm..." Huyền Nữ nhìn vô số thi thể của Phượng Hoàng tộc đã vẫn lạc, trong lòng không khỏi có chút xúc động.

Bên cạnh, Thanh Long Ngự Tỷ bĩu môi nói: "Có gì đâu, ở Long tộc của ta, kẻ phản bội đều đáng chết." Triệu Thần nhìn thảm cảnh ở Bất Diệt Hỏa Sơn, trong lòng khẽ thở dài.

Phượng Hoàng tộc, bá chủ Hồng Hoang một thời, lại rơi vào tình cảnh như hiện nay.

Chương 129

Ngay cả việc trốn trong Bất Diệt Hỏa Sơn cũng không được yên ổn, phải chịu đại kiếp này.

"Chuyện đã kết thúc, các ngươi hãy nghỉ ngơi tĩnh dưỡng cho tốt đi." Triệu Thần nhìn mọi người trong Phượng Hoàng tộc một cái, rồi định dẫn Chu Tước, Thanh Long, Huyền Nữ rời đi.

"Phượng Tôn..." Bất chợt, Hỏa Phượng lên tiếng.

"Hửm?" Triệu Thần dừng bước, nhìn về phía Hỏa Phượng.

Hỏa Phượng đột nhiên quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng nói: "Nhờ ơn Phượng Tôn chiếu cố, Phượng Hoàng tộc chúng ta mới qua được kiếp nạn này, chỉ là e rằng Bất Diệt Hỏa Sơn đã không còn là nơi an toàn nữa.

Có lẽ Phượng Tôn vừa đi, Yêu tộc sẽ quay lại bất cứ lúc nào." "Nếu Phượng Tôn không chê, Phượng Hoàng tộc chúng ta nguyện gia nhập Nhân tộc, trở thành Thần Hoàng hộ tộc thứ hai của Nhân tộc!" "Kính xin Phượng Tôn thu nhận!" Hỏa Phượng trịnh trọng khấu đầu trước Triệu Thần, lớn tiếng nói.

"Phịch!" Theo lời Hỏa Phượng, vô số tộc nhân Phượng Hoàng tộc cũng đồng loạt quỳ xuống, phủ phục khấu đầu.

"Kính xin Phượng Tôn thu nhận!" Vô số tộc nhân Phượng Hoàng tộc, khóe mắt có chút ẩm ướt, đồng thanh hô vang.

Họ không muốn tiếp tục sống một cách hèn hạ như vậy nữa.

Phượng Hoàng nhất tộc đã suy tàn, chủng tộc nào cũng có thể đến giẫm một chân.

Dù đã ẩn náu trong Bất Diệt Hỏa Sơn, nhưng so với Long tộc thời

xưa cũng không ra ngoài, họ đã phải chịu không ít tủi nhục.

Nhưng Long tộc kể từ khi trở thành Thần Long hộ tộc của Nhân tộc, thực lực đã tiến bộ vượt bậc, ngay cả tộc trưởng Long tộc là Ngao Hưng cũng đã trở thành đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Long tộc ngày nay đã không còn như xưa, ai dám nói lời khinh nhục Long tộc?

Tất cả những điều đó càng khiến Phượng Hoàng tộc, cũng là một trong Tam tộc, vô cùng ngưỡng mộ.

Ý định này, Phượng tộc đã sớm thảo luận từ lâu.

Đến hôm nay, ý định đó càng thêm mãnh liệt.

Thay vì chịu đựng uất ức trong Bất Diệt Hỏa Sơn, chi bằng đường đường chính chính bước ra ngoài, trở thành thần thú hộ tộc của Nhân tộc.

Phượng Hoàng tộc đã nhìn thấy hy vọng ở Triệu Thần.

Triệu Thần đã được chí bảo của Phượng Hoàng tộc công nhận, tất sẽ có thể dẫn dắt Phượng Hoàng tộc quật khởi trở lại.

Người có thể được chí bảo của Phượng Hoàng tộc công nhận, nhất định là vị cứu tinh do thiên mệnh định sẵn!

"Kính xin Phượng Tôn, thu nhận Phượng Hoàng tộc chúng ta!" Tất cả phượng hoàng quỳ rạp trên đất, lại một lần nữa khẩn cầu, trong mắt tràn đầy sự cuồng nhiệt.

Tại Bất Diệt Hỏa Sơn, hơn hai trăm tỷ tộc nhân Phượng Hoàng tộc còn lại quỳ rạp trên đất, ánh mắt tràn đầy quyết tâm và cuồng nhiệt, nhìn chằm chằm vào Triệu Thần.

"Chủ nhân." "Sư tôn." Chu Tước và Cửu Thiên Huyền Nữ cũng cầu xin Triệu Thần.

Giờ phút này, quyết tâm gia nhập Nhân tộc của toàn bộ Phượng Hoàng tộc vô cùng mạnh mẽ.

"Cầu xin sư tôn, thu nhận họ đi!" "Cầu xin chủ nhân thu nhận." Chu Tước và Huyền Nữ quỳ xuống.

"Ta tự có chủ trương." Triệu Thần khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Phượng Hoàng tộc.

"Các ngươi đã chắc chắn?" Triệu Thần nhìn hàng trăm tỷ sinh linh Phượng Hoàng tộc, thản nhiên hỏi.

"Chúng ta nguyện thề chết đi theo Phượng Tôn!" "Vạn tử bất từ, vạn thế bất du!" "Thiên địa vĩnh hằng, phượng hoàng vĩnh tùy!" Vô số phượng hoàng ánh mắt kiên quyết, hô vang đầy khí thế.

Giờ phút này, họ càng chắc chắn rằng, Phượng Tôn trước mắt mới là người đáng để họ thề chết đi theo.

"Tốt, kể từ hôm nay, Phượng Hoàng tộc là Thần Hoàng hộ tộc thứ hai của Nhân tộc ta, trấn thủ Nhân tộc!" Theo lời Triệu Thần, trên bầu trời lập tức vang lên tiếng sấm, kết nối khí vận của Phượng Hoàng tộc và Nhân tộc lại với nhau.

"Phượng Hoàng nhất tộc, khấu kiến Thánh Phụ!" Tất cả tộc nhân Phượng Hoàng tộc đều vô cùng kích động, quỳ lạy khấu đầu, lớn tiếng nói.

Hỏa Phượng tâm thần run rẩy, có thể cảm nhận rõ ràng sự thay đổi của bản thân.

Trở thành Thần Hoàng hộ tộc thứ hai của Nhân tộc, khí vận đã trầm lắng từ lâu cũng có dấu hiệu phục hồi.

"Nhân tộc... quả nhiên là chủng tộc thiên mệnh a!" Hỏa Phượng lúc này tâm thần chấn động, cảm khái không thôi.

“Phượng Hoàng nhất tộc cũng đã quy thuận!” “Nhân tộc lại trở nên mạnh mẽ hơn!” Xung quanh Bất Tử Hỏa Sơn, vô số đại năng Hồng Hoang đều kinh ngạc không thôi.

Từ trong Thiên Đình càng truyền ra một tiếng gào thét của Đế Tuấn.

“Thánh Phụ, vậy Bất Diệt Hỏa Sơn... phủ cũng phải di dời đến bộ lạc Nhân tộc sao?” Hỏa Phượng trong lòng có chút lo lắng, hỏi.

Dù sao Bất Diệt Hỏa Sơn không giống Long Cung.

Bất Diệt Hỏa Sơn ẩn trong hàng chục vạn ngọn núi lửa, tự thành một giới, sánh ngang với một Trung Thiên đại thế giới.

“Vậy thì di dời đi.” Triệu Thần gật đầu.

Phượng Hoàng tộc đã muốn gia nhập Nhân tộc, vậy thì dứt khoát mang cả Bất Diệt Hỏa Sơn đi cùng.

“Nhưng như vậy, e rằng phải mất cả ngàn năm, Bất Diệt Hỏa Sơn mới có thể giáng lâm bộ lạc Nhân tộc.” Hỏa Phượng không khỏi cười khổ, bất đắc dĩ nói.

Dù sao đây cũng là một Trung Thiên thế giới.

Đối với Chuẩn Thánh mà nói, phá hủy nó thì dễ, nhưng muốn di dời, lại không đơn giản như vậy.

“Không sao.” Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, không hề để ý.

Nếu là thứ như Long Cung thì có chút khó khăn, nhưng một Trung Thiên thế giới thì lại không có gì khó.

Bây giờ Triệu Thần đã nắm giữ Hồng Mông Hỗn Độn pháp tắc, mang theo một Trung Thiên thế giới là chuyện dễ như trở bàn tay.

“Ầm ầm ầm!” Triệu Thần tiện tay vung lên, Không Gian pháp tắc diễn hóa ra, trực tiếp xây dựng một thông đạo không gian trong hư

không Hồng Hoang, vượt qua hư không, nối liền trường hà thời không.

Lực lượng pháp tắc hùng hậu dâng trào, Không Gian pháp tắc hóa thành xiềng xích trật tự thần thánh, bao quanh toàn bộ Bất Diệt Hỏa Sơn.

Cả Bất Tử Hỏa Sơn đều rung chuyển, bắt đầu vượt qua hư không, trôi nổi trong trường hà thời không.

Nhìn thì có vẻ trôi chậm, nhưng mỗi một hơi thở đều vượt qua ức vạn dặm thiên địa thời không.

"..." "Đây là vô thượng thần thông a!" "Năng lực của Thánh Phụ, quả thật quỷ thần khó lường!" Hỏa Phượng và mọi người đều ngây người nhìn cảnh tượng này, tâm thần chấn động.

Cứ theo tình hình này, không đến trăm năm, Bất Diệt Hỏa Sơn sẽ có thể giáng lâm bộ lạc Nhân tộc.

Cửu Thiên Huyền Nữ cũng nhìn đến ngẩn người.

Thần thông này của sư tôn, thật phi thường!

Bất Diệt Hỏa Sơn trôi nổi trong trường hà thời không.

Mấy chục năm thời gian trôi qua trong nháy mắt.

"Ầm ầm ầm." Trên bầu trời Nhân tộc, tiếng nổ lớn vang vọng khắp thiên địa, trời đất rung chuyển, hư không chấn động.

Chỉ thấy trường hà thời không hiển hiện, một Trung Thiên thế giới khổng lồ từ trong đó hiện ra, vượt qua hư không, lực lượng Không Gian pháp tắc mãnh liệt dâng trào, giáng lâm trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc.

"Đó là gì!" "Một thế giới giáng lâm!" Vô số người Nhân tộc ngẩng đầu nhìn lên trời, cất lên từng tiếng kinh hô.

Chương 130

Ngao Hưng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và các đại năng Chuẩn Thánh khác đều xuất hiện ngay lập tức.

Khổng Tuyên cũng đã đến, ánh mắt rực rỡ nhìn chằm chằm vào động tĩnh trên không.

"Phượng Hoàng tộc!" "Dùng đại thần thông không gian, cưỡng ép dẫn dắt một Trung Thiên thế giới ẩn trong hư không Hồng Hoang, vượt qua hư không giáng lâm Nhân tộc." "Sức mạnh không gian mạnh mẽ như vậy, lẽ nào là bút tích của Thánh nhân?" Trấn Nguyên Tử tâm thần chấn động.

Cảm nhận được sức mạnh không gian hùng hậu đó, đại thần thông như vậy, ngay cả Không Gian Tổ Vu Đế Giang cũng khó mà làm được.

"Bất Tử Hỏa Sơn." Ngao Hưng đột nhiên ánh mắt sáng lên, nhận ra Trung Thiên thế giới kia, chính là tổ địa của Phượng Hoàng tộc, Bất Diệt Hỏa Sơn.

"Uỳnh!" Theo một tiếng nổ lớn, cả Bất Diệt Hỏa Sơn giáng lâm bộ lạc Nhân tộc, tọa lạc bên cạnh Long Cung.

"Keng!" Vô số phượng hoàng bay lên trời, thần hoàng lượn lờ giữa bầu trời, thần diễm ngập trời cuồn cuộn, hỏa quang chiếu rọi cửu thiên, rực rỡ chói mắt, uy thế phi phàm.

"Gầm!" Cùng lúc đó, trong Long Cung, vô số Ngũ Trảo Kim Long bay vút lên, lao về phía Phượng Hoàng nhất tộc, long uy mênh mông, long tức ngút trời.

Long phượng bay lượn, kim quang rực rỡ, hỏa quang chói lòa, hệt

như thần tích, khiến vô số phàm nhân phải cúi đầu bái lạy.

"Phượng Hoàng tộc?" "Phượng Hoàng tộc đến Nhân tộc làm gì!" Vô số đại năng Hồng Hoang đều ngây ngốc nhìn cảnh tượng này.

Thiên Đình Đế Tuấn cũng đang nhìn, chỉ là trong lòng đang rỉ máu.

"Phượng tộc đến bộ lạc Nhân tộc ta làm gì?" Ngao Hưng bay lên, nhìn chằm chằm vào Phượng Hoàng tộc trước mặt.

"Kể từ hôm nay, Phượng Hoàng tộc là Thần Hoàng hộ tộc thứ hai của Nhân tộc ta." Giọng nói của Triệu Thần từ trong Bất Diệt Hỏa Sơn truyền ra, vang vọng khắp đại địa Nhân tộc.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thánh Phụ!" "Cẩn tuân mệnh lệnh của Thánh Phụ!" Hơn hai trăm tỷ tộc nhân Phượng Hoàng tộc phủ phục, cung kính nói.

"Cung nghênh Thần Hoàng hộ tộc của tộc ta!" Trong bộ lạc Nhân tộc, một đám tu sĩ Nhân tộc cúi đầu hành lễ, lớn tiếng nói.

Những phàm nhân trong bộ lạc bên dưới, càng xem đó là thần tích, lần lượt triều bái.

"Thánh Phụ, Phượng Hoàng tộc cũng đã gia nhập Nhân tộc?" Ngao Hưng sắc mặt có chút thay đổi, hỏi.

"Có vấn đề gì sao?" Triệu Thần liếc nhìn Ngao Hưng, lạnh nhạt nói.

"Không có, Thánh Phụ làm như vậy, tự nhiên có thâm ý của ngài." Ngao Hưng vội vàng lắc đầu nói.

Miệng nói vậy, nhưng trong lòng Ngao Hưng không khỏi dâng lên một tia căng thẳng.

Vốn dĩ Chân Long nhất tộc là Thần Long hộ tộc duy nhất của Nhân tộc, dù cho lực lượng đồ đằng của các tu sĩ Nhân tộc khác, hay

các đồ đằng khác cũng không thể uy hiếp địa vị của họ.

Nhưng bây giờ Phượng Hoàng tộc gia nhập thì khác rồi.

Có thể sẽ ảnh hưởng đến địa vị của Chân Long nhất tộc trong Nhân tộc.

"Xem ra phải nâng cao thực lực của Long tộc mới được." Ngao Hưng thầm nghĩ, chỉ có như vậy, mới có thể tranh giành với Phượng Hoàng tộc.

Triệu Thần liếc nhìn Ngao Hưng một cái, không nói nhiều.

Chút tâm tư nhỏ nhặt trong lòng y, hắn liếc mắt một cái là thấu.

Nhưng Triệu Thần cũng không nói gì thêm, có thêm chút cạnh tranh cũng là chuyện tốt, tránh để biến thành một vũng nước tù.

"Đạo huynh một tay không gian thần thông, quả thật quỷ bí khó lường, có cơ hội nhất định phải thỉnh giáo đạo huynh." Trấn Nguyên Tử không khỏi có chút cảm khái.

Không ngờ Triệu Thần lại có thể dẫn độ cả một Trung Thiên thế giới.

Phép Tụ Lý Càn Khôn của y vốn ẩn chứa không gian chi đạo, nếu có Triệu Thần chỉ giáo không gian chi đạo, không chừng uy lực còn mạnh hơn.

"Được thôi." Triệu Thần mỉm cười, chuyện này cũng không thành vấn đề.

Lúc này, bộ lạc Nhân tộc lại một lần nữa chấn động Hồng Hoang.

Phượng Hoàng đến với Nhân tộc, xem ra khí vận của Nhân tộc sẽ càng mạnh hơn.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tây Phương Nhị Thánh, đều thở dài một tiếng.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa ánh mắt càng thêm phức tạp.

Nhưng cũng không sao, một ngàn năm nữa, nàng có thể thoát khỏi sự giam cầm của Oa Hoàng Cung.

Đến lúc đó sẽ đến Nhân tộc xem sao.

Nữ Oa trong lòng thở dài, dưới nhân duyên của Thiên Đạo, trong đầu hiện ra hình bóng của Triệu Thần, không khỏi nhắm mắt lại.

Sau đó, rảnh rỗi không có việc gì, Triệu Thần lại ở Nhân tộc tích lũy công đức.

Mấy ngày nay công đức tiêu hao hơi nhiều, cũng đến lúc phải bổ sung rồi.

Thế là, bộ lạc Nhân tộc mỗi ngày đều rực rỡ kim quang.

Thanh Long và Huyền Nữ cũng gia nhập Nhân tộc, Huyền Nữ cùng Tam Tiêu tu luyện.

Cứ như vậy, lại bất tri bất giác trôi qua mấy chục năm.

Nhưng vào một ngày nọ.

"Keng~~" Bất chợt, tiên âm thánh thót, hà quang vạn đạo, mây lành lượn lờ, ngũ hành linh quang chiếu rọi, thụy thái bắc cầu, tiên linh chi quang tràn ngập.

Ngoài bộ lạc Nhân tộc, ba con thanh điểu kéo một chiếc loan dư từ trên trời hạ xuống.

Trong loan dư, một nữ thần mặc phi vũ y nghê thường, làn da mịn màng, khí chất ung dung hoa quý.

Lúc này Triệu Thần đang tích lũy công đức, bỗng nhiên nghe được một luồng ý niệm.

Triệu Thần nhìn ra ngoài bộ lạc Nhân tộc, sau đó một ý niệm bước

ra khỏi bộ lạc.

“Tây Vương Mẫu ra mắt Triệu Thần đạo hữu.” Tây Vương Mẫu tiên nhan tuyệt mỹ, khuynh quốc khuynh thành, từ trong loan dư bước ra, cúi đầu chào Triệu Thần, cười nói.

“Đạo hữu, đã lâu không gặp.” Triệu Thần khẽ cười, gật đầu.

Kể từ lần gặp ở Tử Tiêu Cung, Triệu Thần chưa từng gặp lại Tây Vương Mẫu.

Lúc này, cảm nhận được động tĩnh ngoài bộ lạc Nhân tộc, các đại năng đều bay ra xem tình hình, trong đó có Cửu Thiên Huyền Nữ.

Tây Vương Mẫu nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ bên cạnh, bỗng nhiên trong đôi mắt đẹp lộ ra mấy phần kinh ngạc, nói: “Đứa trẻ này quả có duyên với bản cung, có bằng lòng bái bản cung làm thầy không?” “...” “Tây Vương Mẫu nương nương, Huyền Nữ đã bái sư tôn làm thầy rồi.” Cửu Thiên Huyền Nữ khẽ hành lễ, sau đó nhìn về phía Triệu Thần.

“À...” Nghe vậy, Tây Vương Mẫu không khỏi ngẩn người, có chút tiếc nuối nói: “Vậy là ta đã chậm hơn đạo hữu một bước.” “Tất cả đều là duyên phận.” Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, tuy đã cướp mất đệ tử của Tây Vương Mẫu, nhưng hắn lại không hề để tâm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Cửu Thiên Huyền Nữ lẽ ra cũng nên bái Tây Vương Mẫu làm thầy.

Nhưng bởi vì Triệu Thần mà đã xảy ra chút thay đổi, Chu Tước xuất hiện sớm, khiến Cửu Thiên Huyền Nữ bái sư sớm hơn.

“Thiện.” Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu, cười nói: “Ta cùng đạo hữu tương phùng tức là duyên phận, không bằng chúng ta giao lưu luận bàn một phen, ta đối với lịch sử huy hoàng gần đây của đạo hữu rất có hứng thú.” Tây Vương Mẫu nhìn Triệu Thần, đôi mắt đẹp long

lanh.

Bất cứ chuyện gì của Triệu Thần nàng đều quan sát, bất tri bất giác đã khắc sâu vào lòng, bây giờ tim càng như nai con chạy loạn, chỉ là sắc mặt vẫn bình thường, người thường khó mà nhận ra.

Quan trọng nhất là, Đông Vương Công, kẻ đứng đầu Nam Tiên đã bị diệt, khiến nàng, người đứng đầu Nữ Tiên cảm thấy không an toàn, cũng chỉ có lén lút quan sát Triệu Thần mới có cảm giác an toàn.

Ai bảo Triệu Thần dũng mãnh như vậy chứ.

Triệu Thần tự nhiên không biết mình vô tình có thêm một fan hâm mộ cấp bậc tiên thiên đại thần, chỉ nhàn nhạt mỉm cười nói: "Cũng được." Hắn đáp ứng.

Chương 131

"Thiện." Tây Vương Mẫu khẽ cười, bàn tay ngọc ngà vung lên, hai người liền ngồi trên một ngọn tiên sơn.

Còn những người khác thì đứng ở một bên.

Tu sĩ Nhân tộc cũng chạy ra, ngồi xếp bằng dưới tiên sơn, lắng nghe hai vị đại nhân luận đạo, ai nấy đều thu được lợi ích không nhỏ.

Trong đó, đột phá của Cửu Thiên Huyền Nữ là rõ ràng nhất.

Trên tiên sơn, Triệu Thần và Tây Vương Mẫu luận đạo, xung quanh huyền quang bao phủ, kim liên nở rộ.

Đại đạo châm ngôn tương hiện, ẩn chứa thiên địa huyền diệu.

Luận đạo chân ngôn, đạo pháp kim liên, hóa thành pháp lực và cảm ngộ thuần túy, dung nhập vào cơ thể Cửu Thiên Huyền Nữ.

Mười năm luận đạo, Cửu Thiên Huyền Nữ trong lòng có sở ngộ, từ Thái Ất Chân Tiên sơ kỳ đột phá lên Thái Ất Chân Tiên trung kỳ.

"Triệu Thần đạo hữu, đạo của Nhân tộc và đạo của Nữ Oa nương nương trái ngược nhau.

Nhân tộc không có Thánh Mẫu che chở nên phải tự cường, nhưng Nữ Oa nương nương lại cho rằng trời đất cá lớn nuốt cá bé, phúc họa tương y, kiếp nạn cũng là cơ duyên.

Rốt cuộc ai sai?" Tây Vương Mẫu bỗng nhiên nhìn Triệu Thần, hỏi.

Đề tài này, Chu Tước, Khổng Tuyên, Thanh Long, Cửu Thiên Huyền Nữ, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Ngao Hưng, Tam Tiêu, Long Hi Nhi, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, đều dựng thẳng tai lên, rất hứng

thú với chuyện này.

Triệu Thần thần sắc bình tĩnh, nhìn Tây Vương Mẫu nói: "Vậy nàng cảm thấy bên nào sai?" "Nhân tộc?" Tây Vương Mẫu do dự một chút, thăm dò hỏi.

Là một tu sĩ Hồng Hoang, nàng tương đối đồng tình với quan điểm của Nữ Oa Thánh nhân.

Nghe vậy, Triệu Thần lắc đầu.

"Vậy là Nữ Oa nương nương?" Tây Vương Mẫu ngẩn người, đáp lại.

"Chuyện này không có đúng sai." Triệu Thần lắc đầu, giải thích: "Đạo của hai bên, đều là đạo của chính họ.

Nhân tộc vì sinh tồn, Thánh nhân vì cầu đạo, cũng như tam thiên đại đạo, mỗi cái đều khác nhau nhưng lại cùng tồn tại trên thế gian." "Nếu muốn truy cứu đúng sai, thì là đạo bất đồng, bất tương vi mưu, cũng như thủy hỏa chi đạo, đã khác nhau, thì tất sẽ trái ngược." "Thì ra là vậy!" Tây Vương Mẫu vẻ mặt bừng tỉnh, trong mắt hiện lên vẻ minh ngộ.

Nghi vấn đã quấy nhiễu nàng từ lâu, nay cuối cùng cũng được giải đáp, nhất thời trong lòng thông suốt, ý niệm thông đạt.

Lời giải thích của Triệu Thần, khiến nàng như được khai sáng, tâm cảnh có đột phá, ngay cả tu vi cũng có đột phá.

Chỉ thấy toàn thân Tây Vương Mẫu huyền quang bao quanh, pháp tắc diễn hóa, thái đạo châm ngôn hiện ra, khí tức huyền diệu trôi nổi.

Tu vi của Tây Vương Mẫu cũng từ Chuẩn Thánh trung kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Đa tạ đạo huynh chỉ giáo." Tây Vương Mẫu hành lễ, vui mừng

khôn xiết, ngay cả cách xưng hô cũng từ đạo hữu biến thành đạo huynh.

"Thiện." Triệu Thần khẽ gật đầu.

Tây Vương Mẫu thân là tiên thiên thần thai, căn nguyên sâu dày, có ngộ tính như vậy cũng không có gì lạ.

"Đạo hữu, Nhân tộc của ngươi khá là thần kỳ, ta ở lại Nhân tộc mấy ngày có được không?" Bất chợt, Tây Vương Mẫu nói.

Nhìn đôi mắt đẹp tràn đầy mong đợi của Tây Vương Mẫu, Triệu Thần khẽ ngẩn người, nhưng giây tiếp theo liền mỉm cười: "Có gì không được chứ?" "Đa tạ đạo hữu thành toàn.

Bàn đào này là do một trong thập đại tiên thiên linh căn Bàn Đào Thụ kết thành, dù đối với Đại La Kim Tiên cũng có công dụng tinh tiến tu vi.

Vật này coi như là tạ lễ cảm tạ đạo huynh chỉ giáo." Tây Vương Mẫu lấy ra mười quả bàn đào, cười nói.

Nghe vậy, Triệu Thần trong lòng khẽ động, hiệu quả của bàn đào này có chút mạnh rồi.

"Bàn Đào Thụ của đạo hữu, chỉ có một cây thôi sao?" Triệu Thần bỗng nhiên hỏi.

"Nếu không phải một cây, chẳng lẽ còn có rất nhiều cây sao?" Tây Vương Mẫu lại ngẩn người, hỏi lại.

Triệu Thần thần sắc bừng tỉnh, thì ra Bàn Đào Thụ lúc này chưa bị phân hóa thành cả vườn Bàn Đào, thảo nào lại có hiệu quả mạnh như vậy.

"Đạo hữu, nếu sau này có cơ hội, tốt nhất đừng phân hóa Bàn Đào Thụ.

Sẽ được không bù mất." Triệu Thần nhìn Tây Vương Mẫu, nhắc nhở một câu.

Dù sao một cây Bàn Đào hoàn chỉnh mạnh như vậy, ngay cả Đại La Kim Tiên ăn vào cũng có hiệu quả tinh tiến tu vi, phân hóa ra ngược lại không có hiệu quả tốt bằng.

"Ta nhớ rồi." Tây Vương Mẫu tuy không biết vì sao Triệu Thần lại nói vậy, nhưng vẫn đáp ứng.

Sau đó Tây Vương Mẫu nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, cười nói: "Bản cung xem ra rất có duyên với ngươi.

Nhờ sư tôn ngươi chỉ điểm, pháp bảo này liền ban cho ngươi vậy." Nói rồi, Tây Vương Mẫu lấy ra một chiếc vòng ngọc, tỏa ra tiên quang mông lung, thuộc về hậu thiên chí bảo.

"Đa tạ nương nương." Cửu Thiên Huyền Nữ vẻ mặt vui mừng, cung kính nói.

Nghe vậy, Triệu Thần mới nhớ ra, mình chưa cho Cửu Thiên Huyền Nữ lễ bái sư, bèn lấy ra một kiện pháp bảo, nói: "Lúc mới bái sư, vi sư chưa ban bảo vật.

Huyền Hà Tiên Y này là thượng phẩm tiên thiên linh bảo, con hãy luyện hóa mà sử dụng." "Tiên thiên linh bảo!

Đa tạ sư tôn!" Cửu Thiên Huyền Nữ kinh hỷ khôn xiết.

Món quà lớn này của sư tôn, quả thực khiến nàng vui mừng như điên.

Thượng phẩm tiên thiên linh bảo, uy năng vô cùng, tuyệt không phải tiên thiên linh bảo tầm thường có thể so sánh.

"Đạo huynh thật sự thương yêu đệ tử." Tây Vương Mẫu cũng nhìn đến ngẩn người.

Triệu Thần ra tay quả thật hào phóng, vừa ban đã là thượng phẩm tiên thiên linh bảo.

Thân là đại năng Chuẩn Thánh, tiên thiên linh bảo trong tay nàng cũng chỉ có mấy món như vậy.

Không khỏi, Tây Vương Mẫu đối với người đàn ông vừa đẹp trai, vừa mạnh mẽ, lại giàu có như Triệu Thần càng thêm để tâm.

"Lão gia, ngài thật sự không cân nhắc thu ta làm đệ tử sao?" Lúc này, Chu Tước ở bên cạnh vẻ mặt oán giận nói.

"Ngươi sao?" Triệu Thần liếc nhìn một cái, người sau không nói nữa.

Thanh Long Ngự Tỷ ở bên cạnh cười đến mức cành hoa run rẩy: "Ha ha ha ha." "Mụ điên kia ngươi cười cái gì!

Ngươi còn cười nữa ta móc mắt ngươi ra!" Chu Tước nghiến răng nghiến lợi nói.

"Có bản lĩnh thì tới đi!

Bản Thanh Long sợ ngươi chắc!" Thanh Long Ngự Tỷ tràn đầy chiến ý nói.

Triệu Thần không để ý tới, dẫn Tây Vương Mẫu tiến vào bộ lạc Nhân tộc.

Rất nhanh, Tây Vương Mẫu liền ở lại bộ lạc Nhân tộc.

Càng quá đáng hơn, nàng thậm chí còn dời cả Dao Trì ở Tây Côn Luân đến.

Thì ra Dao Trì chính là cực phẩm bạn sinh tiên thiên linh bảo của Tây Vương Mẫu.

Điều này khiến Triệu Thần ánh mắt sáng lên, phải biết rằng nước Dao Trì là tiên thiên chi thủy, đối với bất kỳ sinh linh nào cũng có công

hiệu dịch kinh tẩy tủy.

Tây Vương Mẫu cũng rất hào phóng, để cho bất kỳ người Nhân tộc nào cũng có thể lấy nước.

Dao Trì ở Tây Côn Luân, có thể hấp thu linh khí trong trời đất, tự động bổ sung, chỉ cần Tây Vương Mẫu không chết, nước Dao Trì sẽ cuồn cuộn không ngừng.

Chương 132

Tiếp đó, Triệu Thần lại bắt đầu những ngày tháng tích lũy công đức, hoặc là cùng Tây Vương Mẫu luận đạo.

Có Tây Vương Mẫu, người đứng đầu vạn nữ tiên bầu bạn, Triệu Thần cũng rất vui vẻ.

Lúc này, ở phương Tây, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đạo nhân thật sự cảm thấy lòng dạ nguội lạnh chưa từng có.

Trước khi thành thánh, bị Triệu Thần trấn áp, sau khi thành thánh, lại bị Triệu Thần trấn áp.

Bây giờ ngay cả danh tiếng cũng bị làm cho thối hoắc, cắt đứt con đường truyền giáo về phía đông của Tây Giáo.

Cảm giác vĩnh viễn không có ngày lật mình này, thật con mẹ nó uất ức!

Con bà nó, lòng mệt quá đi!

Lúc này, bất ngờ thay, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người đột nhiên đến thăm phương Tây.

Họ không những mất đi Hồng Mông Tử Khí, bị Triệu Thần ép lập di chúc, bán Thiên Đình cho Triệu Thần, nhiều lần chịu thiệt, trong lòng cũng uất ức đến cực điểm.

Lần này đến Tu Di Sơn ở phương Tây, là để tranh thủ sự giúp đỡ của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai vị Thánh nhân.

Lão Tử, Thông Thiên đứng về phía Nhân tộc, Nguyên Thủy thì lập lờ nước đôi, Oa Hoàng lại không thể ra ngoài, Hậu Thổ thì càng không thể.

Cho nên Đế Tuấn, Thái Nhất chỉ có thể đến phương Tây mời viện binh.

Họ biết muốn đối kháng với Triệu Thần, chỉ có Thánh nhân.

Vừa hay Tây Phương Nhị Thánh cũng vừa mới chịu thiệt lớn trong tay Triệu Thần, lúc này không hợp tác thì còn đợi đến bao giờ?

Triệu Thần tuy đã cắt đứt con đường truyền giáo về phía đông của hai vị Thánh nhân, nhưng đừng quên họ mới là chủ nhân của trời đất.

Thiên Đình một tiếng lệnh hạ, Nhị Thánh vẫn có thể truyền giáo!

Quả nhiên, đối mặt với cành ô liu mà Đế Tuấn, Thái Nhất đưa ra, Nhị Thánh lập tức mắt sáng lên.

Hai bên lập tức ăn nhịp với nhau!

Tại Tu Di Sơn, đại điện Tây Phương Giáo, Tiếp Dẫn nói: "Đế Tuấn đạo hữu, xin bớt giận, thực lực của tên kia vượt ngoài dự liệu của chúng ta, cho nên mới phải tạm dừng kế hoạch." Lão Tử trầm giọng nói.

"Hai vị đại Thánh nhân liên thủ cũng không ngăn được sao?" Đế Tuấn không thể tin được hỏi.

"Nếu có thể ngăn được, chúng ta lại thành ra thế này sao?" Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

"Hai vị đạo hữu e rằng cũng đã chịu không ít thiệt thòi trong tay hắn rồi nhỉ." Nghe vậy, Đế Tuấn, Thái Nhất, ánh mắt cũng đều âm trầm.

Vốn còn dám bất mãn, nhưng Tiếp Dẫn đã vạch trần vết sẹo, nếu không phải muốn lợi dụng vị Thánh nhân này, họ đã sớm nổi giận rồi!

Nhưng Đế Tuấn cũng vậy, Tây Phương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân lại đâu phải không.

“Vậy chúng ta nên làm gì?” Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có chút hoảng rồi, bây giờ không phải là chuyện của Thiên Đình nữa, mà là vấn đề của chính họ!

Vốn tưởng rằng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lần lượt thành thánh, hai vị đại Thánh nhân liên thủ, đủ để áp chế Triệu Thần.

Nhưng không ngờ, hai vị Thánh nhân cũng không dám động thủ vào lúc này.

Vu tộc có Triệu Thần chống lưng, cứ thế này, sớm muộn gì cũng xong đời!

“Tên kia không phải đã tính toán hết rồi chứ!” Cứ thu phục Long tộc thì Triệu Thần xuất hiện, thu phục Phượng tộc Triệu Thần xuất hiện, tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí Triệu Thần xuất hiện, ép lập di chúc, nhường lại cả Thiên Đình.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không khỏi nghĩ mà sợ.

Có phải Triệu Thần đã sớm tính toán để hai người họ sớm biến mất, để tiện bề tiếp quản Thiên Đình trong tay họ không!

Con bà nó, đúng là quá thâm!

“Hai vị đạo hữu đừng hoảng, Thánh nhân không được can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, chỉ cần hai vị đạo hữu không chủ động gây xung đột, Lão Tử đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu sẽ không tìm đến gây phiền phức cho hai vị.” Tiếp Dẫn mở miệng an ủi.

“Cho nên hai vị chỉ cần án binh bất động, không chủ động trêu chọc Triệu Thần sư thúc hoặc Vu tộc, Thiên Đình sẽ không có nguy cơ quá lớn.” “Đợi đến khi nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, tu vi của hai vị mạnh lên, chúng ta sẽ ra tay!” “Được, vậy chúng ta nghe theo lời của Tiếp Dẫn Thánh nhân, tạm thời không hành động thiếu suy nghĩ!” Đế Tuấn lập tức nói.

Bây giờ cũng không nhắc đến chuyện báo thù rửa hận nữa, trước hết giữ mạng sống là quan trọng nhất.

Dù sao ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị đại Thánh nhân cũng đã chọn tạm thời nhượng bộ, trừ phi là kẻ não tàn mới tiếp tục sống chết với Triệu Thần.

Còn về di chúc bị Triệu Thần ép lập, chỉ cần họ không chết, Thiên Đình vẫn luôn nằm trong tay họ, sẽ không có tổn thất gì.

Cho nên, càng không dám sống chết với Triệu Thần.

Cùng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân khách sáo vài câu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không ở lại Tu Di Sơn, lập tức quay về Thiên Đình.

Sau đó, quả quyết hạ lệnh, co cụm phòng ngự, tạm thời không đối đầu trực diện với Vu tộc.

Như vậy, có thể duy trì được cục diện đối đầu giữa Vu và Yêu, sẽ không xảy ra chuyện cá chết lưới rách!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng thu lại tâm trạng suy sụp, lần lượt bế quan tu luyện, nỗ lực nâng cao tu vi, thực sự không muốn bị phương Đông trấn áp nữa.

Đại lục Hồng Hoang, hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Nhưng, sự yên tĩnh này nhất định sẽ không duy trì được quá lâu.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác tưởng rằng chỉ cần Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không chủ động gây sự thì sẽ không có phiền phức, nhưng họ đã đánh giá quá thấp Triệu Thần.

Triệu Thần từ trước đến nay không phải là loại người bị người ta tính kế, rồi không ra tay phản kích!

Trong Thánh Điện Nhân tộc, Triệu Thần hai mắt híp lại, thu hết

cục thế đại lục Hồng Hoang vào mắt, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười lạnh.

"Muốn co cụm phòng ngự, duy trì cục diện ổn định sao?

E rằng bản tọa sẽ không để các ngươi được như ý!" Triệu Thần không có thời gian rảnh rỗi để từ từ kéo dài với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nếu không chết, làm sao hắn có thể lấy được Thiên Đình?!

Hơn nữa, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là tạm thời lui bước, chứ không hề có ý định bỏ cuộc.

Cho nên Triệu Thần muốn đẩy nhanh tiến trình đại chiến Vu Yêu, kết thúc lượng kiếp Vu Yêu sớm hơn.

Bởi vì Triệu Thần đã tìm được đường lui cho Vu tộc và Thập Nhị Tổ Vu.

Trong đại thế Hồng Hoang nguyên bản, Vu tộc và Yêu tộc nhất định sẽ thương vong vô số, Tổ Vu cũng phần lớn sẽ vẫn lạc.

Tiểu thế Hồng Hoang có thể thay đổi, đại thế không thể đổi!

Nhưng dưới sự sắp xếp của Triệu Thần, mười hai vị Tổ Vu có thể được bảo toàn hoàn toàn!

Vu tộc cũng có thể giảm thiểu thương vong rất nhiều.

Sau đó, để đại lục Hồng Hoang tiến vào thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế, Phong Thần Tây Du.

Hắn có một mớ nhân quả phải giải quyết với Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong những lượng kiếp đó!

Đừng quên rằng Nguyên Thủy, đã kết thúc thời đại Ân Thương Nhân Hoàng, mở ra triều đại Chu gia thiên hạ.

“Nhưng, trước đó, phải ổn định hoàn toàn Lục Đạo Luân Hồi đã.” Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, trong lòng đã có kế hoạch, bày mưu tính kế, đại thế Hồng Hoang đều nằm trong lòng bàn tay hắn.

“Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, trước tiên Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, sau đó mới tiến hành quyết chiến cuối cùng giữa Vu Yêu.

Chương 133

Bản tọa có thể sớm giúp Hậu Thổ ổn định Lục Đạo Luân Hồi, để chuẩn bị cho việc này, không thể làm loạn thứ tự." Bố cục chú trọng đến từng chi tiết, không được phép có bất kỳ sai sót nào.

"Lục Đạo Luân Hồi, phân thành Thiên Đạo, Nhân Đạo, A Tu La Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo.

Xem ra, bên phía A Tu La tộc của Minh Hà lão tổ, ta phải đi một chuyến." A Tu La tộc là do Minh Hà sáng tạo, Minh Hà dựa vào đó để chứng đạo, nhưng còn thiếu một chút.

Đó là một phần công đức của A Tu La tộc Minh Hà chưa có được, đó là A Tu La Giáo.

Minh Hà lão tổ sau khi lập A Tu La Giáo, mới hoàn toàn lấy được hết tiên thiên công đức, tuy không thành thánh, nhưng lại giúp Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn ổn định.

A Tu La tộc cũng hoàn toàn nhập vào Tu La Đạo trong Lục Đạo.

Sau đó Minh Hà liền được Hậu Thổ phong làm A Tu La Vương, thống lĩnh A Tu La Đạo.

"Vừa hay, bản tọa có thể nhân cơ hội này kiếm một món công đức, tiện thể để Minh Hà nợ bản tọa một ân tình, đúng là một mũi tên trúng hai đích!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng bỗng nhếch lên một nụ cười đầy ý vị.

Hắn phát hiện, mình càng ngày càng thích cái cảm giác bán đứng người khác, còn để người ta phải đếm tiền cho mình.

Trước kia Long tộc như vậy, Phượng tộc như vậy, Hồng Vân như vậy, Trấn Nguyên Tử cũng như vậy.

Sáng tạo A Tu La tộc và lập A Tu La Giáo vốn là cơ duyên của Minh Hà, nhưng hắn chỉ cần đi trước một bước, nói cho Minh Hà biết trước.

Minh Hà sẽ tưởng rằng mình thật sự được chỉ điểm cơ duyên, tất sẽ vô cùng cảm kích!

Tuyệt vời!

Sau đó, bất tri bất giác lại trôi qua năm trăm năm.

Một ngày nọ, trời quang mây tạnh.

Cánh cửa thời không mở ra, Hậu Thổ nương nương và Huyền Minh đại mỹ nữ bước ra.

"Vu Tôn, hôm nay là ngày tế điển của Vu tộc chúng ta." "Ồ, thời gian lại đến rồi sao?" Thì ra từ khi Triệu Thần đi, mang theo trái tim của Bàn Cổ, khiến Vu tộc không thể như trước đây, được tắm gội trong ân huệ của Phụ Thần trong lễ tế tự.

Phải có Triệu Thần đến, mới có thể tiến hành tế tự.

Lúc này, Triệu Thần đang cùng Tây Vương Mẫu luận đạo, nghe thấy tiếng, liền quay đầu lại.

"Tây Vương Mẫu ra mắt Hậu Thổ Thánh nhân." Tây Vương Mẫu cũng đứng dậy, mỉm cười hành lễ với Hậu Thổ, giọng nói uyển chuyển du dương, như hoa lan trong cốc vắng, làm mềm lòng người.

"Muội muội không cần đa lễ." Hậu Thổ nương nương khẽ cười.

"Tỷ, Tây Vương Mẫu này quả không phải là cái đèn cạn dầu a!" Huyền Minh bên cạnh Hậu Thổ lập tức nhỏ giọng nói.

Trong mắt nàng, Vu Tôn nên là một cặp với Hậu Thổ, một vị Thánh nhân, một vị Vu Tôn, như vậy mới xứng.

Huyền Minh sớm đã đặt trọn trái tim vào Triệu Thần.

Chỉ là sự xuất hiện đột ngột của Tây Vương Mẫu, khiến Huyền Minh ngửi thấy một tia nguy hiểm.

Bên cạnh, Hậu Thổ ánh mắt lóe lên, không nói gì.

Chỉ là không khí bỗng nhiên trở nên vi diệu.

"Tây Vương Mẫu ở đây cung kính chờ Triệu Thần đạo hữu." Tây Vương Mẫu lại một lần nữa cất giọng ngọt ngào, mặt mang nụ cười, khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp rạng rỡ, ánh sáng lấp lánh.

Là nữ thần hàng đầu Hồng Hoang, là người đứng đầu vạn tiên nữ, Tây Vương Mẫu tự nhiên sẽ không như những cô gái nhỏ e thẹn nhút nhát.

Nàng biết rõ, Triệu Thần hiện tại là Chuẩn Thánh đại hậu kỳ, muốn đột phá bình cảnh không biết đến năm nào tháng nào.

Không chừng, sau này khoảng cách giữa nàng và Triệu Thần sẽ ngày càng lớn.

Cho nên, lúc này không nắm chặt cơ hội ra tay, sau này có thể sẽ không còn cơ hội nữa.

"Đúng là một con hồ ly tinh không biết xấu hổ!" Huyền Minh lập tức tức đến nghiến răng, trực tiếp định tính Tây Vương Mẫu là hồ ly tinh, dám câu dẫn Vu Tôn.

Vu Tôn tốt như vậy mà!

Thế là, hai mắt Huyền Minh gần như muốn phun lửa trừng trừng nhìn Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu vẫn mặt mang nụ cười, không để ý đến Huyền Minh, đôi mắt đẹp vẫn mong đợi nhìn Triệu Thần. ...

Có những thứ, lúc nên tranh thì phải tranh, bất luận là ai, cũng không thể nhượng bộ.

Thế là, cả Thánh Sư Điện, trong nháy mắt tràn ngập mùi thuốc súng.

Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Long Hi Nhi, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Toại Nhân Thị và những người khác quả quyết mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, giả vờ như không thấy gì.

Chuyện tranh giành tình cảm vì Triệu Thần này, rõ ràng không thể xen vào được.

Nhưng, trong lòng Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Chu Tước cũng không khỏi gợn lên từng vòng sóng, trong lòng suy nghĩ muôn vàn.

"Đi thôi, tế điển sắp bắt đầu rồi, không thể chậm trễ nữa." Triệu Thần có chút bất đắc dĩ mở miệng.

"Cung tiễn đạo hữu!" Nụ cười trên mặt Tây Vương Mẫu càng thêm rạng rỡ, như hoa phù dung nở rộ, khiến cả Thánh Sư Điện đều tỏa sáng.

Lúc này ngay cả ánh mắt của Hậu Thổ nương nương cũng trở nên có chút oán giận, nhưng Triệu Thần quay đầu đi, giả vờ không thấy.

Rất nhanh, ba người liền vượt qua trường hà thời không, đến trên bầu trời Vu tộc.

Trước mắt là ngọn Bất Chu Sơn cao chót vót.

Trong Bàn Cổ Điện, từng hồi chuông du dương vang lên, bao gồm cả mười hai Tổ Vu mới tấn cấp, vô số Vu tộc đều quỳ bái bên ngoài Bàn Cổ Điện.

Triệu Thần vung tay một cái, lập tức kích phát trái tim Bàn Cổ, vô số khí huyết từ trong thần điện Bàn Cổ tỏa ra.

Cảm nhận được Triệu Thần đến, thần điện được hình thành từ

đầu lâu của Bàn Cổ và trái tim của Bàn Cổ có phản ứng, chủ động hấp thu linh khí trời đất xung quanh, bổ sung khí huyết trong ao huyết trong điện.

Vô số Vu tộc quỳ gối tắm mình trong huyết khí màu đỏ, nhận ân tứ của Phụ Thần, kích phát huyết mạch, tăng tiến thực lực.

Sau đó, tế tự kết thúc, bao gồm mười hai Tổ Vu, tất cả đều cao giọng hô vang: "Bái tạ Phụ Thần!" "Bái tạ Vu Tôn!" Với mười hai Tổ Vu dẫn đầu, Vu tộc phía sau ánh mắt càng thêm cuồng nhiệt.

Vu tộc đều là những phần tử hiếu chiến, đối với cường giả vô địch như Triệu Thần tự nhiên có một loại sùng bái bản năng.

Càng đừng nói, Triệu Thần là đại lão của đại lão!

Thái độ đối với Triệu Thần, quả thực còn tốt hơn cả đối với mười hai Tổ Vu!

Sau đó là màn cuồng hoan bên đống lửa.

Có mỹ tửu do Vu tộc tự ủ, có tiên quả tươi mới hái, có thịt yêu thú vừa nướng chín!

Đỉnh cấp đại vu biểu diễn chiến lực, mỹ nữ Vu tộc múa vũ đạo phóng khoáng, lần lượt lên diễn góp vui.

Mười hai Tổ Vu cũng thay phiên nhau kính rượu, khiến Triệu Thần trải nghiệm một cảm giác chỉ có thể trải nghiệm ở Trái Đất kiếp trước.

Dùng một câu để khái quát, gần gũi!

Tập tục của Nhân tộc, đều học tập từ Vu tộc.

Triệu Thần trên mặt lộ ra nụ cười rạng rỡ, phóng mắt khắp đại lục Hồng Hoang, cũng chỉ có Vu tộc mới có cảm giác gần gũi này.

Chương 134

Dù sao, mười hai Tổ Vu của Vu tộc là do mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ đại thần kết hợp với trọc khí khai thiên hóa hình.

Còn các tu sĩ sinh linh khác, mỗi người đều hấp thu linh khí trời đất, không ăn khói lửa nhân gian.

Triệu Thần cảm thấy, ngoài Nhân tộc ra, Vu tộc là gần gũi nhất.

Cũng khó trách ở vị lai, nhân yêu khác biệt, nhưng lại có thể cùng Vu tộc hợp nhất thông hôn, cùng nhau sáng tạo Đại Việt.

Thế là, tân chủ tận hoan, bên đống lửa Triệu Thần vừa thưởng thức tiên tửu, vừa đột nhiên hỏi: "Chúc Dung, Cộng Công, hiểu lầm của các ngươi đã giải quyết xong chưa?" Triệu Thần hỏi, là vì đã từng nhắc nhở Hậu Thổ về nguy cơ mâu thuẫn nội bộ giữa Cộng Công và Chúc Dung.

Nghe vậy, Cộng Công và Chúc Dung đang uống rượu sảng khoái liền ngẩn người, sau đó đều lộ ra vẻ cười khổ.

Cộng Công tính tình nóng nảy mắng lớn: "Cái Thiên Đình chết tiệt đó, ly gián tình cảm huynh đệ giữa ta và Chúc Dung!" Chúc Dung cũng thở dài nói: "Nếu không phải Vu Tôn, ta và Cộng Công đã thủy hỏa bất dung rồi." Nói xong, cả Cộng Công và Chúc Dung đều một trận sợ hãi.

Nhưng nói đến nửa chừng, Chúc Dung lại vẻ mặt thần bí nói: "Vu Tôn, ta chuẩn bị tiếp tục diễn tiếp chuyện này." "Diễn tiếp?" Triệu Thần khẽ ngẩn người, sau đó ánh mắt lóe lên, nhanh chóng phản ứng, cười nói: "Vậy ta chờ xem kịch hay của các ngươi!" "Ha ha ha, cứ chờ xem kịch hay chúng ta hố Thiên Đình thê thảm đi!" "Vu Tôn uống!" Cộng Công và Chúc Dung khoác vai nhau uống rượu sảng

khoái, uống đến hứng khởi, hai vị Tổ Vu còn nhảy múa bên đống lửa.

Nhìn cảnh này, nỗi lo trong lòng Triệu Thần cuối cùng cũng được buông xuống.

Nhưng sau khi hiểu lầm của Chúc Dung và Cộng Công được giải trừ, đại thế Thiên Đạo lại sẽ phát triển theo một xu hướng khác.

Triệu Thần đang suy nghĩ, bên cạnh Hậu Thổ đột nhiên nhỏ giọng nói: "Vu Tôn, ta có chuyện muốn thương lượng với ngài." "Có chuyện gì?" "Đúng vậy, ta muốn thương lượng với Vu Tôn chuyện Huyết Hải." "Huyết Hải là do máu ứ trong mắt rốn của Phụ Thần hóa thành, là nơi tụ tập vô tận oán hồn lệ quỷ, Minh Hà lão tổ lại là chủ nhân của A Tu La tộc, cho nên ta muốn để hắn chưởng quản Tu La Đạo." Nghe những lời này, Triệu Thần ánh mắt lóe lên, đây là xu thế của đại thế Thiên Đạo sao?

Không ngờ Hậu Thổ đã hiểu ra một chút.

"Xem ra Minh Hà lập A Tu La Giáo cũng sắp rồi, may mà Hậu Thổ đến nói với ta trước, không thì một mớ tiên thiên công đức kia đã bay mất rồi.", Triệu Thần ánh mắt lóe lên, nói: "Không sao, đợi khánh điển kết thúc, bản tọa sẽ cùng ngươi đến Vô Tận Huyết Hải." Hậu Thổ lập tức vẻ mặt vui mừng: "Tạ Vu Tôn." Tu La Đạo, một trong Lục Đạo Luân Hồi, để Minh Hà lão tổ vị đỉnh cấp tiên thiên đại thần này trấn áp là thích hợp nhất.

Dù sao thiên chức không thể tùy tiện giao phó, khác với những quỷ sai tiểu quỷ, trong đó ẩn chứa công đức, người không có một chút khí vận sẽ không có tư cách nhận chức.

"Thì ra là vậy..." Triệu Thần ánh mắt lóe lên, lạnh nhạt nói: "Không sao, đợi khánh điển kết thúc, chúng ta sẽ đến Vô Tận Huyết Hải.

Bản tọa có một kế hoạch lớn muốn tìm Minh Hà!" "Kế hoạch lớn?" Hậu Thổ có chút nghi hoặc.

"Không sao, đến Vô Tận Huyết Hải ngươi sẽ biết." Nói xong, Triệu Thần khẽ cười.

Sau đó, đợi tế điển của Vu tộc kết thúc, Triệu Thần và Hậu Thổ liền đến Vô Tận Huyết Hải.

Vừa đến Vô Tận Huyết Hải, đã cảm nhận được động tĩnh lớn bên trong.

"Khốn kiếp, cút!" "Ha ha ha, Minh Hà, ngươi cũng giống như Hậu Thổ nương nương, bị Hồng Quân Đạo Tổ giam cầm trong Huyết Hải, ta không đánh lại ngươi, bây giờ ngươi làm gì được ta?" Hai người nhìn nhau một cái, lập tức bước ra một bước, trực tiếp đến trên Huyết Hải.

"Uỳnh!" Lúc này, trong U Minh Huyết Hải, biển máu vô tận cuồn cuộn, sóng dữ dâng trào.

Minh Hà lão tổ sắc mặt âm trầm, thi triển thần thông, một bàn tay lớn màu máu hiện ra, ầm ầm đánh về phía một sinh linh.

Chỉ thấy sinh linh kia hóa thành một con muỗi, thân hình cũng không nhỏ, đến mười mấy vạn trượng, một cái miệng càng sắc bén vô cùng, lóe lên hàn quang lạnh lẽo, một cỗ đại la thần uy cuồn cuộn khắp chư thiên.

Thấy thần thông của Minh Hà ầm ầm đánh tới, con muỗi kia lập tức thu nhỏ lại, chỉ còn lớn bằng một tấc, trong nháy mắt lao ra khỏi U Minh Huyết Hải.

"Ha ha, Minh Hà lão nhi, có bản lĩnh thì ra đây đi!" Con muỗi kia hóa thành một đạo nhân, đứng bên ngoài Huyết Hải, vẻ mặt trào phúng nhìn Minh Hà lão tổ.

“Tức chết bản tổ!” Minh Hà lão tổ tức đến mặt mày tái mét, giận dữ nhìn Văn Đạo Nhân bên ngoài Huyết Hải, gầm lên.

“Hút máu mười vạn tộc nhân A Tu La của ta, chuyện này bản tổ tuyệt không để yên!” “Minh Hà lão tổ, bản đạo đã ẩn mình từ lâu, nay cuối cùng cũng thành Đại La, ngươi lại bị Đạo Tổ giam cầm trong Huyết Hải, thực lực giảm mạnh, còn gì mà kiêu ngạo.” Văn Đạo Nhân trên mặt lộ ra nụ cười giễu cợt, từ trên cao nhìn xuống Minh Hà lão tổ, lớn tiếng nói.

“Không bằng ngươi giao Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, cùng Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên ra đây, bản đạo có thể tha cho A Tu La nhất tộc của ngươi.” Văn Đạo Nhân không hề che giấu vẻ kiêu ngạo, bây giờ Minh Hà lão tổ cũng chỉ có thể đứng trong Huyết Hải trơ mắt nhìn, không làm gì được.

“Uỳnh!” Bất thình lình, hai bóng người xuất hiện trước mặt Văn Đạo Nhân, một trong hai người đá một cước vào lưng y.

“A, ai!” Văn Đạo Nhân lập tức gầm lên một tiếng giận dữ, thân thể suýt nữa bị một cước đá nát.

Triệu Thần đứng trên U Minh Huyết Hải, khóe miệng khẽ nhếch, nhìn Minh Hà lão tổ nói: “Minh Hà, đừng nói ta lúc nào cũng bắt nạt ngươi.

Cái tên Văn Đạo Nhân này, ta giúp ngươi đá xuống.” Bên cạnh, Hậu Thổ khẽ cười, phong hoa tuyệt đại, không nói gì.

“Ha ha ha, tốt tốt!” Minh Hà lão tổ lập tức cười lớn, ánh mắt lóe lên hàn quang, nhìn chằm chằm vào Văn Đạo Nhân.

Tuy trước kia có chút mâu thuẫn với Triệu Thần, nhưng Triệu Thần là kẻ dễ trêu chọc sao?

Tự biết mình không bằng.

Nhưng ít nhất, Triệu Thần đã giúp y trút một hơi giận.

"Ân oán của bản đạo với Minh Hà lão nhi, liên quan gì đến ngươi." Văn Đạo Nhân giận dữ nhìn Triệu Thần trên không.

"Không liên quan... chỉ là ta không ưa nổi cái vẻ kiêu ngạo của ngươi thôi." Triệu Thần lạnh nhạt nói.

Hậu Thổ nương nương che miệng cười một tiếng, lập tức khuynh quốc khuynh thành.

"Chết đi, Văn Đạo Nhân." Minh Hà lão tổ gầm lên một tiếng.

Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm bay ra, chém đứt trở ngại thời không, uy lực của chí bảo, giết người không dính nhân quả.

Dù bây giờ thực lực của Minh Hà đã giảm mạnh, nhưng y vẫn là đại năng Chuẩn Thánh, đối phó với một Đại La Kim Tiên Văn Đạo Nhân là dư sức.

"Chết tiệt!" Văn Đạo Nhân sắc mặt đại biến, vội vàng độn tẩu, chuẩn bị chạy khỏi Huyết Hải.

Chỉ cần ra khỏi Huyết Hải, Minh Hà lão tổ sẽ không làm gì được y.

"Bùm!" Nhưng ngay lúc sắp rời khỏi Huyết Hải, Triệu Thần lại luôn xuất hiện một cách kỳ diệu, một cước đá y trở lại trong Huyết Hải.

Minh Hà lão tổ thì sát khí ngút trời, ra tay không chút lưu tình, trong nháy mắt chém đứt thân thể Văn Đạo Nhân.

Mấy lần như vậy, Văn Đạo Nhân gần như muốn khóc.

Bây giờ y như đứa trẻ trêu chọc sư tử ngoài lồng, kết quả lại bị người ta ném vào trong lồng, một mình đối mặt với sư tử.

Nhất thời, Văn Đạo Nhân chỉ có thể chạy trốn khắp nơi, điên

cuồng né tránh sự truy sát của Minh Hà.

"Thượng tôn, vị thượng tôn này, ta biết sai rồi!

Tha cho ta đi!" Văn Đạo Nhân cuối cùng cũng không chịu nổi nữa, không chạy ra khỏi U Minh Huyết Hải, sớm muộn gì cũng bị Nguyên Đồ, A Tỳ của Minh Hà lão tổ xé thành tám mảnh.

Nghe Văn Đạo Nhân cầu xin tha thứ, Triệu Thần mặt mày bình tĩnh, cười nói: "Ta không có hứng thú với ngươi, xin lỗi!" Nói xong, lại một cước đá Văn Đạo Nhân xuống Huyết Hải.

Văn Đạo Nhân lai lịch cũng không nhỏ, chính là do dị chủng hung thú Hồng Hoang là Huyết Sí Hắc Văn Hổ hóa thành, được thai nghén trong biển máu, tự xưng là Văn Đạo Nhân.

Văn Đạo Nhân này trong thời Phong Thần đã bị Chuẩn Đề bắt đi, do Tiếp Dẫn Đạo Nhân trấn áp.

Sau khi Tiếp Dẫn trấn áp Văn Đạo Nhân đã giao cho đồng tử trông coi, kết quả Văn Đạo Nhân thoát khốn, còn hút khô Quy Linh Thánh Mẫu cũng đang bị trấn áp.

Quy Linh Thánh Mẫu là một trong những đệ tử đích truyền của Tiệt giáo, vậy mà lại bị Văn Đạo Nhân hại chết.

Không chỉ vậy, nhân lúc Tây phương đại thánh nhân không có ở đó, Văn Đạo Nhân chạy đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, hút mất ba phẩm của Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, khiến cho Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên biến thành Cửu Phẩm.

Cho nên vừa rồi khi thấy Văn Đạo Nhân kiêu ngạo như vậy, Triệu Thần liền thuận tay ra tay.

Dù sao hiện tại hắn cũng là Thánh Sư của Tiệt giáo, kẻ này sau này sẽ hại chết Quy Linh Thánh Mẫu, tuy chuyện chưa xảy ra, nhưng

coi như báo thù trước.

“Thượng tôn!

Thượng tôn!

Chương 135

Ta sai rồi!

Ta sai rồi, ta không dám nữa!" "Triệu Thần, nghiệt súc này sỉ nhục Huyết Hải ta như vậy, ngô nhất định phải chém hắn, ngươi cứ ném hắn vào đây, ân oán giữa ta và ngươi xem như xóa bỏ!" Minh Hà Lão Tổ gầm thét trong biển máu, sau đó theo một cước của Triệu Thần, Văn Đạo Nhân từ trên trời rơi xuống.

"Ta không kiêu ngạo nữa, ta không dám nữa!" Giờ phút này, Văn Đạo Nhân chỉ muốn khóc mà không có nước mắt, không ngừng xuyên qua hư không bỏ chạy.

Thân thể hết lần này đến lần khác bị Minh Hà Lão Tổ đánh nổ tung.

Nhìn Minh Hà Lão Tổ truy đuổi không tha phía sau, trong lòng Văn Đạo Nhân hối hận vô cùng.

Sớm biết hút xong thì chuồn lẹ, cần gì phải ra vẻ chứ.

Kết quả chỉ ra vẻ một chút, lại bị sét đánh.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" "Văn Đạo Nhân, đứng lại cho bản tổ!" Trong U Minh Huyết Hải, vô tận thần quang cuốn tới, Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm chém đứt thời không, biển máu ngập trời, bàn tay khổng lồ màu máu trấn áp thiên địa, điên cuồng oanh sát về phía Văn Đạo Nhân.

Lúc này Minh Hà Lão Tổ nộ khí ngút trời, trong mắt sát ý lạnh lẽo, một bộ dáng thề phải chém giết Văn Đạo Nhân.

Dưới sự oanh sát của Minh Hà Lão Tổ, Văn Đạo Nhân vẫn gắng gượng dựa vào thủ đoạn quỷ dị mà cầm cự được một lúc.

"Thượng tôn, chỉ cần ngài tha cho ta!

Ta làm tọa kỵ cho ngài cũng được a!" Văn Đạo Nhân nhìn về phía Triệu Thần, lớn tiếng nói.

"Tọa kỵ?

Thứ nhất, quá yếu.

Thứ hai, quá xấu." Triệu Thần khẽ lắc đầu, Văn Đạo Nhân tuy trong thời Phong Thần khá có tiếng tăm, nhưng cuối cùng thành tựu cũng chỉ là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, làm tọa kỵ quá mất mặt.

Có Chu Tước cao quý, có Thanh Long ngự tỷ, có Long Hi Nhi thanh tân đáng yêu, lúc rảnh rỗi còn có Cửu Thiên Huyền Nữ, chẳng phải tốt hơn sao?

Thấy Triệu Thần từ chối, Văn Đạo Nhân nhất thời tuyệt vọng.

"Vậy ta làm một thị tòng cũng được a, ta nhất định sẽ răm rắp nghe lời thượng tôn!" Bất đắc dĩ, Văn Đạo Nhân chỉ có thể hạ thấp địa vị của mình xuống làm thị tòng.

"Xin lỗi, ta không cần." Triệu Thần khẽ lắc đầu, Văn Đạo Nhân trong nháy mắt tuyệt vọng, không nói hai lời liền dùng toàn lực lao ra ngoài.

"Chạy!" Minh Hà Lão Tổ đã sớm chuẩn bị, biển máu cuộn trào, phong tỏa hư không, cấm cố một phương thiên địa, không cho Văn Đạo Nhân chạy trốn nữa.

Văn Đạo Nhân cắn chặt răng, thi triển toàn bộ bản lĩnh, điên cuồng công phá cấm cố, muốn thoát khỏi U Minh Huyết Hải.

"Ầm ầm ầm!" Văn Đạo Nhân gắng gượng chống đỡ thần thông

công kích của Minh Hà Lão Tổ, dùng một hơi phá vỡ phong tỏa, xé ra một khe hở nhỏ rồi độn thoát ra ngoài.

Nhưng Văn Đạo Nhân cũng vì vậy mà bị thương tới bản nguyên, há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Cũng có mấy phần bản lĩnh đấy." Triệu Thần liếc nhìn Văn Đạo Nhân sắc mặt trắng bệch, cười nói.

Sau đó lại một cước đạp hắn xuống, lần này Văn Đạo Nhân không thể chạy thoát được nữa.

"Hắc hắc hắc." Minh Hà Lão Tổ cười âm hiểm, trực tiếp cấm cố Văn Đạo Nhân dưới đáy biển, chuẩn bị sau này từ từ xử lý.

Đúng lúc này, Hậu Thổ từ trên trời giáng xuống, vạn đạo hà quang ngưng tụ trên biển máu.

Cảm nhận được uy áp cường đại của Hậu Thổ giáng lâm vô tận Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ trong lòng nhất thời kinh hãi.

"Không ngờ Hậu Thổ Thánh Nhân giáng lâm!" Minh Hà không dám chậm trễ, lập tức rời khỏi đáy biển, cung kính hành lễ với Hậu Thổ.

"Không biết Hậu Thổ nương nương đại giá quang lâm, có việc thất lễ đón tiếp từ xa, xin thánh nhân thứ tội!" Đùa sao!

Tuy Minh Hà Lão Tổ trong lòng không cam tâm, nhưng đối mặt với Thánh Nhân thì phải cung cung kính kính.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, câu nói này không phải nói đùa.

Giờ phút này, trong lòng Minh Hà vô cùng lo lắng, bởi vì Huyết Hải và Hoàng Tuyền nước sông không phạm nước giếng, tại sao Hậu Thổ nương nương lại giáng lâm, sao có thể không khẩn trương.

"Không biết thánh nhân giá lâm vô tận Huyết Hải có gì phân phó!"

Đối mặt với Hậu Thổ, Minh Hà cung kính nói.

Nhưng không đợi Hậu Thổ mở miệng, Triệu Thần hai mắt híp lại, liếc nhìn Minh Hà một cái, cũng không úp mở, thẳng thắn nói: "Minh Hà, bản tọa trên tay có hai cơ duyên công đức, ngươi có muốn không!?" "?!" Cơ duyên công đức, lại còn có hai cái!?

Minh Hà lúc ấy chấn động, không nhịn được thất thanh kinh hô, sau đó nhìn Triệu Thần với vẻ mặt nghi ngờ.

"Triệu đạo hữu nói có thật không?" Không sai, Minh Hà quả thực bị Triệu Thần lừa sợ rồi.

Lần đầu tiên bị lừa mất một bản Nhân Thư, một đóa Luân Hồi Tử Liên, lần thứ hai ngay cả cơ duyên thành thánh cũng bị lừa mất.

Cuối cùng còn bị Đạo Tổ cấm túc tại Huyết Hải.

Cuộc đời của Minh Hà Lão Tổ, có thể nói là một từ đồng nghĩa với khổ sở.

"Tất nhiên." Triệu Thần mỉm cười nói: "Xem ngươi có nguyện ý hay không, nếu không nguyện ý, bản tọa cũng có thể đi tìm người khác." "Ha ha ha, được!

Triệu Thần đạo hữu, nếu là thật, Minh Hà ta nguyện cùng ngươi xóa bỏ hiềm khích cũ, tương kính như tân, thậm chí lão tổ ta nguyện ý đến Địa Phủ nhận một chức vụ, vì Hậu Thổ nương nương củng cố Lục Đạo Luân Hồi!" Minh Hà Lão Tổ cười lớn nói.

Xem ra hắn đã sớm có thiên đạo cảm ứng, biết Địa Phủ có một chức vụ quan trọng với hắn, không chừng còn có công đức tiên thiên.

Cho nên Minh Hà Lão Tổ rất muốn đến Địa Phủ nhận chức vụ này, chỉ vì một số chuyện trước đây, khiến Minh Hà Lão Tổ mãi mà không thể xuống nước.

Lần này vừa hay có thể thuận thế mở miệng.

Bên cạnh, Hậu Thổ ánh mắt sáng lên, lần này nàng đến cũng là hy vọng Minh Hà nhậm chức, chỉ sợ Minh Hà từ chối.

"Tất nhiên." Triệu Thần nhàn nhạt nói: "Bản tọa có thể đối thiên đạo phát thệ." Vừa nghe lời này, Minh Hà không chút do dự, lập tức như một tín đồ thành kính nhất, dùng tư thế ngũ thể đầu địa cung kính bái lạy Hậu Thổ.

"Minh Hà bái tạ thánh nhân!

Từ nay về sau, nguyện vì thánh nhân hiệu tử!" Minh Hà cũng là một kẻ khôn khéo, trước tiên không cần biết lời Triệu Thần có thật hay không, hiện tại vừa hay mượn sườn núi xuống lừa, trước hết đoạt lấy thiên chức ở Địa Phủ rồi tính.

Khó khăn lắm mới gặp được cơ hội ngàn năm có một này, quả quyết phải mặt dày nắm chắc trong tay.

Bây giờ không nắm, còn đợi đến khi nào!?

Triệu Thần ánh mắt lóe lên, nhìn ra Minh Hà đang mượn sườn núi xuống lừa.

Nhưng hắn cũng không úp mở, trực tiếp uy nghiêm lạnh nhạt nói: "Được!

Nhưng bản tọa phải nhắc nhở trước, tuy bản tọa ban cho ngươi hai đại cơ duyên công đức, nhưng vì ngươi sinh ra ở Huyết Hải, nhân quả nghiệp lực quấn thân, cho dù có hai đại công đức gia thân, cũng không thể trực tiếp thành đạo!" Lão Tử, Nguyên Thủy đám người có thể trực tiếp thành thánh, công đức lập giáo chỉ là một phần trong đó, công đức khai thiên mới là phần lớn.

Minh Hà ở một nơi dơ bẩn như vô tận Huyết Hải, nếu có thể dựa vào công đức chứng đạo, thì quả là gặp quỷ rồi.

Cho nên, phải nói trước với Minh Hà, tránh để Minh Hà kỳ vọng quá cao.

"Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, có thể có công đức đã là may mắn, về phần thành đạo Minh Hà không dám xa vọng!" Minh Hà trầm giọng nói.

Hắn đương nhiên hiểu rõ, nghe Triệu Thần nói vậy xong, liền chuẩn bị tâm lý, không dám xa cầu trực tiếp công đức chứng đạo.

Dù sao, uy tín của Triệu Thần ở Hồng Hoang rành rành ra đó, Minh Hà không hề cho rằng Triệu Thần chạy đến vô tận Huyết Hải để trêu đùa hắn.

Hậu Thổ nương nương ở bên cạnh cũng không nói gì, mục đích đã đạt được, tiếp theo cứ giao cho phu quân là được.

Chương 136

Lúc này Triệu Thần gật đầu, bắt đầu chỉ điểm Minh Hà lập A Tu La giáo để kiếm lấy thiên đạo công đức.

"Minh Hà, ngươi có biết các vị thánh nhân khác đều làm thế nào để công đức thành thánh không?" Triệu Thần đôi môi mỏng khẽ mở, trong lời nói uy nghiêm ẩn chứa thông tin quan trọng.

Minh Hà trong lòng nhất thời rùng mình, ý thức được Triệu Thần đang điểm hóa mình, lập tức nhíu mày suy tư.

Cơ duyên công đức vốn thuộc về hắn, bị Triệu Thần nhắc đến như vậy, trong đầu lập tức lóe lên linh quang, cả người bỗng nhiên khai sáng.

"Ý của thánh nhân, là để Minh Hà cũng bắt chước các vị thánh nhân, ngoài việc sáng tạo chủng tộc, còn có thể lập đại giáo!?" Minh Hà thăm dò hỏi.

Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, thu được vô lượng công đức.

Tuy Minh Hà cũng theo đó sáng tạo ra A Tu La tộc, nhưng vẫn kém một chút.

Nhưng Lão Tử, Nguyên Thủy đám người lại lập đại giáo, cũng thu được vô lượng công đức.

Nếu hắn tiến hành bắt chước, lấy A Tu La tộc lập giáo, như vậy, chắc chắn sẽ có hai đại công đức trong tay.

"Không sai, tiếp theo, có cần bản tọa dạy ngươi không?" Triệu Thần nhàn nhạt hỏi.

"Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, Minh Hà đã hoàn toàn lĩnh ngộ!" Minh Hà lập tức hướng về phía Triệu Thần cung kính bái một cái, phần

công đức thiên đạo này vốn thuộc về hắn, hiện tại được Triệu Thần xác nhận, tự nhiên biết nên làm gì.

"Vậy thì bắt đầu đi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng không khỏi cong lên một đường cong, chỉ cần tùy tiện nói hai câu, liền có thể kiếm được công đức chỉ điểm Minh Hà, lại có thể khiến Minh Hà vì Địa Phủ hiệu trung.

Quả thực không thể sảng khoái hơn!

Quá tuyệt vời!

Minh Hà không do dự, lập tức làm theo lời Triệu Thần, chuẩn bị triệu tập tất cả A Tu La tộc, trước mặt mọi người sáng lập A Tu La giáo.

Hắn cũng rất mong chờ, sau khi có được thiên đạo công đức, thực lực sẽ trở nên mạnh mẽ đến mức nào.

Minh Hà thần sắc trở nên trang nghiêm, mười ngón tay múa lượn, từng luồng huyết quang lượn lờ trên đầu ngón tay.

Hai tay đánh ra từng đạo pháp quyết huyền ảo phức tạp, vô tận Huyết Hải nhất thời sôi trào.

Giống như chảo dầu sôi, sùng sục nổi bong bóng.

Ngay sau đó, từ trong biển máu nổi lên bốn trăm tám mươi triệu giọt máu, tỏa ra vô lượng huyết quang, mỗi một giọt đều to bằng đầu lâu trẻ sơ sinh.

Dưới sự điều khiển của Minh Hà, bốn trăm tám mươi triệu giọt máu bay lên trên không, dần dần hóa thành từng người A Tu La tộc.

Nam thì xấu xí vô cùng, nữ thì lại vô cùng xinh đẹp.

Đây chính là A Tu La tộc trong truyền thuyết.

Minh Hà triệu tập xong A Tu La tộc, lập tức không thể chờ đợi

được nữa mà tuyên cáo với thiên đạo.

"Ngô là Minh Hà của Huyết Hải, hôm nay tại Huyết Hải lập một đại giáo, tên là A Tu La giáo, giáo hóa A Tu La tộc, dùng Tu La Kỳ trấn áp khí vận, A Tu La giáo, lập!" Oanh!

Oanh!

Oanh!

Trên không vô tận Huyết Hải, lập tức truyền đến từng trận sấm sét vang dội, vang vọng khắp đại lục Hồng Hoang.

Trong chốc lát, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vừa mới bế quan không lâu đều bị kinh động.

Tất cả đều ngừng tu hành, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn về phía vô tận Huyết Hải.

Cũng cùng lúc đó, trên không Huyết Hải hiện ra vô tận công đức tường vân, kim quang nhu hòa yên bình chiếu rọi khắp đại địa Hồng Hoang.

"...Thiên đạo công đức!?" Tất cả các đại năng tu sĩ đang quan sát không khỏi chấn kinh, kể từ khi các vị thánh nhân công đức chứng đạo thành thánh, hiện tại mọi người đối với thiên đạo công đức cực kỳ mẫn cảm.

Trong lòng bọn họ, thiên đạo công đức gần như đã được đặt dấu bằng với chứng đạo thành thánh!

Nhân tộc thì không trông mong được nữa, nhưng kia không phải Nhân tộc a!

Lúc này, điều càng khiến họ chấn động hơn, là bên cạnh Minh Hà lại có bóng dáng của Triệu Thần.

Chưa từng nghe nói Minh Hà và Triệu Thần quan hệ tốt, vậy mà hiện tại Triệu Thần lại ở bên cạnh Minh Hà, Triệu Thần lại sắp được thiên đạo công đức.

Thế là, trong đầu mọi người không hẹn mà cùng nảy ra một suy đoán đáng sợ.

"Chẳng lẽ, hắn định dùng đạo Hồng Mông Tử Khí kia giúp Minh Hà chứng đạo thành thánh?!" Cũng không trách họ nghĩ vậy, dù sao, Triệu Thần vừa mới có được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Tuy dùng để trấn áp khí vận Nhân tộc, nhưng vẫn có thể sử dụng được!

Nay lại chạy đến vô tận Huyết Hải, để Minh Hà có được thiên đạo công đức, trời mới biết lát nữa có chứng đạo thành thánh hay không.

Thế là, mọi người đều không rời mắt khỏi vô tận Huyết Hải, chờ đợi thiên đạo công đức giáng xuống.

Đặc biệt là Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đám người, không biết Triệu Thần đi chỉ điểm Minh Hà rốt cuộc là có ý đồ gì!?

Họ đều biết rõ, Triệu Thần trước nay không có lợi thì không dậy sớm!

Sự việc bất thường, ắt có yêu ma!

Thôi được rồi, nếu suy nghĩ của họ bị Triệu Thần biết được, Triệu Thần nhất định sẽ rất bất lực, những chuyện đó đều không liên quan đến hắn, là tự chúng tìm đến thôi.

Đáng tiếc, không ai tin, cho dù Triệu Thần tự mình nói ra, cũng không ai tin.

Trên không vô tận Huyết Hải, Triệu Thần thần tình lạnh nhạt, ánh mắt bình thản.

Công đức lập A Tu La giáo, bốn phần thuộc về Triệu Thần, sáu phần thuộc về Minh Hà.

Nhưng nói thật, chỉ điểm Minh Hà chỉ là thuận tay làm, mục tiêu thực sự của hắn là Luân Hồi Địa Phủ.

Cho nên, đối với việc Minh Hà thuận lợi sáng tạo ra A Tu La giáo, được thiên đạo thừa nhận, giáng xuống vô lượng công đức, nội tâm hắn không chút gợn sóng.

Ngược lại, Minh Hà bên cạnh thì miệng cười toe toét, vui đến phát điên.

"Thiên đạo công đức, không ngờ thật sự có thiên đạo công đức!" Trong lòng Minh Hà vô cùng vui sướng, nếu không sợ thất thố trước mặt Triệu Thần và Hậu Thổ, ảnh hưởng đến ấn tượng của hai người về mình, hắn đã không nhịn được mà ngửa đầu cười to rồi.

Dưới ánh mắt vô cùng mong đợi của hắn, vô tận công đức tường vân hội tụ thành một đạo kim quang, bao trùm lấy hắn, nguyên thần cảnh giới nhanh chóng tăng vọt.

Vốn dĩ, tu vi của hắn đã thuận lợi tấn cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, vì Triệu Thần đã chia đi bốn phần công đức.

Lúc này, Hậu Thổ nương nương lại thần sắc trang nghiêm, một lần nữa tuyên cáo với Minh Hà.

"Ngô là Hậu Thổ, hôm nay ngô mệnh Minh Hà chấp chưởng A Tu La Đạo, thiên đạo giám chi!" Rõ ràng, Hậu Thổ muốn ban cho Minh Hà thiên chức.

Minh Hà Lão Tổ tự nhiên vui vẻ chấp nhận.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Trên không Huyết Hải, lại một trận sấm sét vang dội, chấn động thiên địa.

Chương 137

Trên Cửu Tiêu, lại có vô tận công đức tường vân hiện ra, kim quang nhu hòa rải khắp đại địa Hồng Hoang.

"Không ngờ lại có thiên đạo công đức!?" Các đại năng tu sĩ đang quan sát mí mắt đồng loạt giật giật, khóe miệng co giật dữ dội.

Thiên đạo công đức xuất phát từ Huyết Hải, vậy không còn nghi ngờ gì nữa chính là của Minh Hà Lão Tổ!

Dưới sự gia trì của một làn sóng thiên đạo công đức nữa, tu vi của Minh Hà lại lần nữa tăng vọt, trực tiếp đạt đến Bán Thánh cảnh giới.

Đúng như Triệu Thần đã nói từ trước, cho dù có được hai làn sóng thiên đạo công đức, Minh Hà cũng không thể vì vậy mà chứng đạo.

Nhưng, đối với Minh Hà, như vậy là đủ rồi.

Bởi vì, với tu vi hiện tại của hắn, dưới các vị thánh nhân, nghiễm nhiên là cường giả mạnh nhất!

Cho dù là Thiên Đế Đế Tuấn của Thiên Đình, cũng không hơn được bao nhiêu.

Đã như vậy, còn có gì không thỏa mãn!?

"Minh Hà bái tạ đạo hữu!

Bái tạ Hậu Thổ nương nương, đại ân đại đức, Minh Hà khắc cốt ghi tâm!

Sau này chỉ cần thánh nhân có sai khiến, Minh Hà tất sẽ vào dầu sôi lửa bỏng, không từ nan!" Dưới ánh mắt phức tạp của các đại năng tu sĩ đang quan sát, Minh Hà lại lần nữa hướng về Hậu Thổ cung kính khấu đầu, bày tỏ lòng trung thành.

Tuy không tuyên cáo với thiên đạo, nhưng còn hơn cả tuyên cáo với thiên đạo.

Sau ngày hôm nay, các đại năng tu sĩ Hồng Hoang đều sẽ rõ, Minh Hà đã quy thuận Địa Phủ!

"Chết tiệt thật!" Tây phương Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hai vị đạo nhân, Thiên Đình Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đám người sắc mặt không khỏi đồng loạt thay đổi, trong lòng không nhịn được thầm mắng.

Minh Hà cảnh giới Bán Thánh quy thuận Hậu Thổ, Hậu Thổ rõ ràng lại là người của Triệu Thần, sau lưng còn có Vu tộc, như vậy thực lực của Vu tộc và Nhân tộc lại sẽ tăng mạnh!

Hậu Thổ ánh mắt lạnh nhạt, đối với sự trung thành của Minh Hà cũng không để ý.

Trên thực tế, chỉ cần nàng muốn, ngay từ ngày lập ra Lục Đạo Luân Hồi, nàng đã có thể thu nhận vô số tiên thiên đại năng.

Chỉ là câu nói đó, thiên chức tuy tốt, nhưng cũng cần khí vận trấn áp, không phải ai cũng có thể đảm đương được.

"Minh Hà, bản tọa quả thực có một chuyện muốn nhắc nhở ngươi, trong tương lai không xa ngươi nhất định phải tru sát một người!" Đột nhiên lúc này, Triệu Thần bất ngờ mở miệng nói.

"Giết người?" Minh Hà khẽ sững sờ, sau đó lập tức cung kính nói: "Xin đạo hữu chỉ điểm!" Bên cạnh, Hậu Thổ cũng có chút kinh ngạc, không biết Triệu Thần đang làm gì.

Nhưng hiện tại đã liên tiếp nhận được hai đại công đức, Minh Hà đối với lời nói của Triệu Thần không còn chút nghi ngờ nào.

Lúc này, Minh Hà thăm dò hỏi: "Không biết phải giết ai?

Xin đạo hữu chỉ điểm!" Triệu Thần chắp tay sau lưng đứng thẳng, ánh mắt thâm thúy đột nhiên nhìn về phía Linh Sơn ở đại lục Tây phương, cũng chính là đạo trường của Tây phương giáo do Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân kiến lập.

"Tương lai sẽ có một vị tu sĩ khắc chế A Tu La giáo từ Tây phương đến, ngươi chém giết hắn là được." "Dám hỏi thánh nhân, tu sĩ đó xưng hô thế nào?" Minh Hà trong lòng nhất thời rùng mình, đã là chuyện tương lai, vậy có thể liên quan đến thiên cơ rồi, không dám đại ý.

"Hắn sẽ tự xưng là Địa Tạng!" Triệu Thần hai mắt tinh quang lấp lánh, trong lòng lạnh lùng.

Không sai, người hắn muốn Minh Hà giết không phải ai khác, chính là Địa Tạng của Phật giáo Tây phương sau này.

Trong quỹ đạo thiên đạo nguyên bản, sau khi Luân Hồi Địa Phủ được kiến lập, Địa Tạng liền dưới sự sai khiến của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đối với thiên đạo phát ra đại hoành nguyện "Địa ngục bất không, thệ bất thành Phật", mạnh mẽ tiến vào Địa Phủ.

Cuối cùng, Địa Tạng đã chiếm đoạt Luân Hồi Địa Phủ, trở thành người nắm quyền thực tế của Địa Phủ.

Nhưng, hiện tại có hắn ở đây, chuyện như vậy tự nhiên không cho phép xảy ra!

Chưa nói đến hắn và Tây phương giáo có đại thù, chỉ riêng Luân Hồi Địa Phủ là của muội tử Hậu Thổ, hắn sẽ không cho phép Tây phương giáo nhúng tay.

Cho nên, dứt khoát để Minh Hà trực tiếp giết chết Địa Tạng, một lần xong hết!

“Cẩn tuân lời đạo hữu!” Minh Hà lập tức cung kính lĩnh mệnh, ghi nhớ sâu sắc cái tên Địa Tạng.

Hắn chưa từng nghe đến danh hiệu Địa Tạng, cũng không biết thân phận của Địa Tạng, nhưng đối với hắn, chỉ cần không phải thánh nhân và tiên thiên đại năng hàng đầu, giết thì cứ giết, không có gì to tát!

Dù sao, hắn tu luyện là sát phạt chi đạo!

“Nhớ kỹ, khi nghe đến danh hiệu này, lập tức động thủ chém giết hắn!” Triệu Thần dặn dò.

Bằng không đợi Địa Tạng phát ra đại hoành nguyện, được thiên đạo công nhận, thì sẽ có chút khó xử.

“Minh Hà đã hiểu, xin đạo hữu yên tâm, chỉ cần Minh Hà nghe đến danh hiệu này, lập tức sẽ chém giết hắn!” Minh Hà lập tức bảo đảm nói.

“Tốt, vậy bản tọa chờ tin tốt của ngươi!” Triệu Thần hài lòng gật đầu, biết rằng sự sắp xếp đối với Địa Tạng đã xong.

“Chúng ta đi thôi.” Triệu Thần hướng về Hậu Thổ mỉm cười, hai người tay trong tay, cũng không ở lại vô tận Huyết Hải nữa, một bước vào hư không, biến mất khỏi vô tận Huyết Hải.

Hiện tại A Tu La giáo đã lập.

Thiên Đạo, Nhân Đạo, Tu La Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo đều đã đại viên mãn.

Triệu Thần cũng nên cùng Hậu Thổ đi hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi.

Dù sao đó cũng là một làn sóng công đức lớn.

Quả nhiên, sau khi Lục Đạo Luân Hồi được hoàn thiện.

“Lục Đạo Luân Hồi, cùng Tây phương giáo chúng ta có duyên!” Đại lục Tây phương, Linh Sơn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều tâm thần khẽ động, cảm ứng được một tia cơ duyên đó.

Sắp xếp Địa Tạng phát đại hoành nguyện, mạnh mẽ tiến vào Địa Phủ, độ hóa vong hồn Địa Phủ, hội tụ vô lượng công đức khí vận.

Việc này không chỉ có thể giúp Địa Tạng thành đạo, mà còn có thể khi Địa Tạng độ hóa vong hồn, gieo vào vong hồn chuyển thế một tia Phật tính.

Như vậy, sau khi những vong hồn này chuyển thế sẽ có cảm tình tự nhiên với Phật giáo Tây phương, dần dần sẽ được chuyển hóa thành đệ tử Phật môn, từ đó khiến Phật môn không ngừng lớn mạnh.

“Sư đệ, đây là cơ hội trời cho, chúng ta tuyệt đối không được bỏ lỡ!” Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt nhất thời trở nên nóng rực, hận không thể bây giờ liền ra tay chiếm lấy Luân Hồi Địa Phủ.

“Bần đạo đã tính toán rồi, Địa Tạng thích hợp đến Địa Phủ, hay là bây giờ liền để hắn lên đường đi.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân trên khuôn mặt già nua đau khổ hiếm khi nở một nụ cười nói.

Rõ ràng, hắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội này, lập tức quyết định để Địa Tạng đi.

“Đại thiện!” Chuẩn Đề Đạo Nhân cười nói.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mở mắt, trong mắt lóe lên một tia nóng rực.

“Lục Đạo Luân Hồi sẽ có đại công đức khí vận, không kém gì Thiên Đình, lại không có nghiệp lực quấn thân, tọa hạ của bản tôn là

Thái Ất Chân Nhân cùng nơi này có duyên, vừa hay có thể cử đi!" Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi.

Dựa vào Hỗn Độn Châu, Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên hai đại Hỗn Độn Chí Bảo, năng lực cảm ngộ thiên cơ của Triệu Thần không kém thánh nhân bao nhiêu.

Trong Luân Hồi Điện của Hoàng Tuyền Địa Phủ, Triệu Thần một bên giúp Hậu Thổ hoàn thiện Luân Hồi, thu hoạch công đức, một bên hai mắt híp lại, mặt mang nụ cười nhạt.

Giờ phút này, chỉ có một câu.

Mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay!

Còn Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hắn tuyệt đối sẽ không đào hố nữa, cứ yên tâm mạnh dạn phái Địa Tạng và Thái Ất Chân Nhân đến Luân Hồi Địa Phủ đi.

Chương 138

Đến lúc đó, đừng trách hắn không khách khí.

"Sắp đến rồi!" Tại Địa Phủ, đôi mắt sâu thẳm của hắn lấp lánh tinh quang, bày mưu tính kế, trong lòng đã có sẵn kế hoạch.

Bên cạnh, Hậu Thổ nương nương không nói gì, không biết phu quân đang làm gì, nhưng toàn tâm toàn ý tin tưởng phu quân.

Cuối cùng, Lục Đạo Luân Hồi đã hoàn toàn hoàn thiện!

Triệu Thần và Hậu Thổ thu được lượng lớn công đức.

Cùng lúc đó, trên bầu trời, truyền ra giọng nói của Hồng Quân đã hợp đạo.

"Hậu Thổ nương nương đại đức!" Dưới một lời định âm này, ức vạn thương sinh trên đại lục Hồng Hoang đều hướng về phía Luân Hồi Địa Phủ cung kính khấu đầu hành lễ, miệng đồng thanh hô lớn.

"Hậu Thổ nương nương đại đức!" Thanh thế to lớn, vang vọng khắp đại lục Hồng Hoang.

Đến đây, giọng nói của Hồng Quân không còn vang lên nữa.

Bốn vị thánh nhân không thể nhịn được nữa, quả quyết hành động.

"Địa Tạng, vi sư bây giờ sẽ đưa ngươi đến Luân Hồi Địa Phủ, cứ theo lời vi sư vừa phân phó mà làm!" Tây phương Linh Sơn, Chuẩn Đề Đạo Nhân không còn do dự, nhanh chóng giao phó một lượt, lập tức thi triển thần thông, đưa Địa Tạng đến Luân Hồi Địa Phủ.

"Thái Ất, vi sư sẽ thi triển thần thông, đưa ngươi đến Luân Hồi Địa Phủ, nhất định phải làm theo lời vi sư vừa giao phó, hiểu chưa!?" Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy cũng lần nữa dặn dò

Thái Ất Chân Nhân, sau đó dùng vô thượng thần thông phá khai không gian, đưa Thái Ất Chân Nhân đến Luân Hồi Địa Phủ.

Sau đó, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba vị thánh nhân liền với đôi mắt vô cùng mong đợi nhìn về phía Luân Hồi Địa Phủ.

Đặc biệt là hai vị đạo nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong lòng cười lạnh liên hồi.

"Lần trước, kế hoạch khổ tâm của chúng ta bị hủy hoại vô ích, cắt đứt con đường đông truyền của chúng ta, lần này, cũng để ngươi nếm thử mùi vị đó." Tây phương nhị thánh muốn nhân cơ hội này, chia cắt toàn bộ công đức khí vận của Luân Hồi Địa Phủ.

Rất nhanh, Địa Tạng liền xuất hiện trước tiên trên không vô tận Huyết Hải.

Địa Tạng hai chân khoanh tròn, hai tay chắp lại, toàn thân tỏa ra vô lượng kim sắc phật quang, ngồi lơ lửng giữa không trung, như một tôn kim thân phật đà.

Dưới sự chiếu rọi của kim sắc phật quang, các A Tu La tộc thực lực thấp kém trong vô tận Huyết Hải đều không nhịn được mà phát ra từng tiếng kêu thảm thiết.

Họ đối với kim sắc phật quang cực kỳ sợ hãi, giống như động vật nhìn thấy thiên địch.

"Hửm?" Minh Hà hai mắt nhất thời híp lại, đáy mắt lóe lên một đạo hàn quang.

Là lão tổ sáng tạo ra A Tu La tộc, tự nhiên hắn lập tức cảm ứng được tình hình của A Tu La tộc.

Thế là, trong khoảnh khắc đó, hắn liền nảy sinh sát ý với Địa Tạng.

Chỉ là, hiện tại chưa rõ thân phận của Địa Tạng, cho nên liền án binh bất động.

Địa Tạng đối với điều này hoàn toàn không hay biết, sau khi đến vô tận Huyết Hải, liền tập trung tâm thần, chuẩn bị làm theo lời Chuẩn Đề Đạo Nhân phân phó, đối với thiên đạo phát ra đại hoành nguyện.

Như vậy, có thể được thiên đạo công nhận, thuận lý thành chương tiến vào Luân Hồi Địa Phủ.

Không chút trì hoãn, thần sắc trang nghiêm, đối với thiên đạo trịnh trọng tuyên cáo: "Thiên đạo tại thượng, ngô là Địa Tạng..." Giọng nói hùng hồn trang nghiêm của Địa Tạng đột nhiên vang lên trên không vô tận Huyết Hải, khí thế mười phần.

Thế là, Minh Hà toàn thân chấn động mạnh, đồng tử co rút lại, gắt gao nhìn chằm chằm Địa Tạng.

"Địa Tạng!" Trong khoảnh khắc đó, hắn lập tức nhớ lại lời cảnh báo của Triệu Thần.

"Kim quang trên người ngươi khiến lão tổ khó chịu, ngươi lại còn tên là Địa Tạng, vậy thì không sai rồi!" Trong nháy mắt, Minh Hà trong lòng sát khí bùng lên, biểu tình trở nên vô cùng hung ác dữ tợn.

Tâm thần khẽ động, Nguyên Đồ, A Tỳ hai đại sát phạt lợi khí liền xuất hiện trong tay, tỏa ra sát ý ngút trời.

"Triệu Thần đạo hữu đã dặn, chỉ cần nghe đến danh hiệu này, quả quyết ra tay chém giết!" Minh Hà ánh mắt lạnh lẽo, thân hình không chút báo trước xuất hiện trước mặt Địa Tạng, nghiêm khắc chấp hành nhiệm vụ của Triệu Thần!

Trên mặt Địa Tạng nhất thời lộ ra vẻ kinh ngạc, không hiểu Minh Hà đột nhiên xuất hiện trước mặt mình làm gì, ngay cả lời tuyên cáo

với thiên đạo cũng không khỏi ngừng lại.

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đám bốn vị thánh nhân sắc mặt cũng không nhịn được khẽ biến, rõ ràng đều không nghĩ tới Minh Hà sẽ đột nhiên lao đến trước mặt Địa Tạng, lại còn khí thế hung hăng, kẻ đến không thiện!

Các đại năng tu sĩ đang quan sát khác trên mặt đều lộ ra vẻ kinh nghi, đối với thân phận của Địa Tạng đột nhiên xuất hiện thì tò mò, cũng đối với hành động hiện tại của Minh Hà thì tò mò.

"Địa Tạng, xong rồi!" Địa Phủ, khóe miệng Triệu Thần cong lên một nụ cười lạnh.

Cũng đúng lúc này, Minh Hà miệng quát lớn lạnh lùng: "Trảm!" Hắn tức thì vung Nguyên Đồ, A Tỳ hai đại sát phạt lợi khí, như hai đạo huyết sắc thiểm điện, chém lên người Địa Tạng.

Huyết quang lóe lên, thân thể Địa Tạng bị chém thành ba đoạn trong nháy mắt!

"!?" Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đám ba vị thánh nhân sắc mặt nhất thời cuồng biến, thân thể bất chợt đứng bật dậy, miệng thất thanh kinh hô.

Địa Tạng chết rồi!

Bị Minh Hà chém giết trong nháy mắt!

Ba vị thánh nhân không thể tin được nhìn tất cả mọi chuyện, căn bản không nghĩ tới sự việc sẽ diễn biến thành như vậy.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh đến mức ngay cả ba vị thánh nhân cũng không kịp phản ứng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân không cần phải nói, Địa Tạng là do họ phái đến Luân Hồi Địa Phủ.

Nay lại bị Minh Hà chém giết như vậy, tự nhiên vừa kinh vừa giận!

Nguyên Thủy cũng không khá hơn là bao, người khác không biết thân phận của Địa Tạng, nhưng là thánh nhân, lại cùng chuẩn bị mưu đoạt khí vận Luân Hồi Địa Phủ, tự nhiên biết Địa Tạng khẳng định là người của Tây phương giáo.

Chỉ cần Địa Tạng tuyên cáo với thiên đạo xong, là có thể tiến vào Luân Hồi Địa Phủ.

Nhưng, hắn cũng vạn lần không ngờ, Địa Tạng lại bị Minh Hà chém giết gọn gàng sạch sẽ như vậy!

Mẹ nó, quả thực là táng tận lương tâm a!

Thế là, ba vị thánh nhân bị một màn này kinh ngạc đến ngây người!

"Sư tôn, mau cứu đệ tử!" Trên không vô tận Huyết Hải, Thái Ất Chân Nhân vừa mới được Nguyên Thủy dùng đại thần thông đưa đến cũng trực tiếp bị dọa ngốc.

Rõ ràng hắn cũng nhìn ra Địa Tạng hẳn là giống hắn, phụng mệnh sư tôn đến Luân Hồi Địa Phủ mưu đoạt công đức khí vận.

Nhưng, mẹ nó vừa đến vô tận Huyết Hải, đã thấy Minh Hà chém giết Địa Tạng, thi thể vỡ thành ba đoạn, rơi xuống vô tận Huyết Hải, trong nháy mắt không còn bóng dáng.

Cho nên, hắn sắc mặt tái nhợt, mắt đầy kinh hoàng, la hét để Nguyên Thủy mau chóng cứu hắn về.

Nếu không, trời mới biết Minh Hà có giết luôn cả hắn hay không.

"Mau mau mau!

Mau cứu Thái Ất về!" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy tức

khắc phản ứng, bắt đầu thi triển thần thông cứu Thái Ất Chân Nhân về.

Nếu không ra tay nữa, e rằng Thái Ất Chân Nhân cũng sẽ giống như Địa Tạng mà toi đời.

Nguyên Thủy lập tức thi triển vô thượng thần thông, phá khai hư không, kịp thời kéo Thái Ất Chân Nhân về.

Thái Ất Chân Nhân sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trán vã mồ hôi lạnh, hai mắt lộ vẻ kinh hoàng, cảm giác như vừa từ quỷ môn quan đi một vòng.

Không còn cách nào, ai bảo ngươi tranh đi Luân Hồi Địa Phủ, nơi đó chẳng phải là quỷ môn quan sao!?

Nguyên Thủy liếc nhìn Thái Ất Chân Nhân một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy một tia kinh hãi cùng... một tia sợ hãi.

Chương 139

Cũng may vừa rồi hành động của hắn so với Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chậm hơn một chút.

Nếu không, nếu hắn đưa Thái Ất Chân Nhân đến trước, e rằng người bị chém giết không phải Địa Tạng, mà có thể là Thái Ất Chân Nhân!

Sự việc đến nước này, Nguyên Thủy không biết là do Triệu Thần đào hố, tuy tức giận, muốn ra tay trấn áp Minh Hà, nhưng có mệnh lệnh của Đạo Tổ, nên đã kiềm chế lại.

"Thôi vậy, sư tôn có lệnh, thánh nhân không được can thiệp vào Hồng Hoang, may mà Thái Ất vô sự, còn bên Tây phương kia, tổn thất lớn rồi." Nói đến đây, trong mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia hả hê.

Ôm người đẹp trong lòng, ấm lạnh tự biết.

Triệu Thần phát hiện, từ năm trăm năm trước sau khi Tây Vương Mẫu dọn đến, Hậu Thổ đã chủ động hơn rất nhiều.

Nhưng hắc hắc, hắn thích.

Có cạnh tranh mới có phát triển, nếu không cứ mãi không chịu phá vỡ lớp giấy cửa sổ đó, hắn sắp sốt ruột chết rồi.

"Nhưng không ngờ Chuẩn Đề lại có được Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, đó là một trong Ngũ Phương Thiên Kỳ a, xem ra năm trăm năm qua Chuẩn Đề lại có kỳ ngộ." Cái gọi là đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ vốn thuộc về Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Dưới tác dụng của đại thế Hồng Hoang, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cuối cùng đã rơi vào tay Chuẩn Đề Đạo Nhân.

“Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là cờ xí của phương Đông ta, sao có thể ở trong tay Tây phương giáo, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là một phần của Sáng Thế Thanh Liên, ta nhất định phải có được!” “Khoan đã...

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đã ở trong tay Chuẩn Đề, vậy chẳng phải có nghĩa là Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đã ở trong tay Thông Thiên?” Bắc phương Chân Võ Tạo Điêu Kỳ: còn gọi là Già Thiên Kỳ, có công năng che mờ càn khôn, che trời lấp nhật, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm.

Trong lịch sử Hồng Hoang nguyên bản, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ rơi vào tay Thông Thiên, chỉ là sau này ban cho Chân Võ Đại Đế.

Nhìn bóng lưng xa dần của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị đạo nhân phương Tây, Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

“Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ta tạm thời không lấy được, nhưng Chân Võ Tạo Điêu Kỳ của Thông Thiên ta phải mưu cầu.” Không phải Triệu Thần muốn cướp của Thông Thiên, chỉ là Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đối với hắn quá quan trọng.

Thông Thiên đã là thánh nhân, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đối với hắn cũng quả thực không quá quan trọng.

Đã như vậy, chi bằng đưa cho người cần nó.

“Sớm biết Chuẩn Đề Đạo Nhân có được Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, vậy ta cũng nên đòi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ mới phải.” Không!

Thất Bảo Diệu Thụ cũng phải lấy, ai bảo hắn động đến bộ lạc Nhân tộc.

Triệu Thần là như vậy, người kính ta một thước, ta kính người một trượng.

Có ơn tất báo, có thù tất trả, đó là chuẩn mực làm người!

Sau đó Triệu Thần ở lại Luân Hồi Điện của Địa Phủ mấy chục

năm, rồi mới rời đi.

Lục Đạo Luân Hồi tuy đã hoàn thiện, nhưng Hậu Thổ còn có việc phải làm, không thể lúc nào cũng ở bên Triệu Thần.

Chỉ là lúc Triệu Thần rời đi, Hậu Thổ nương nương quang thái chiếu người, phong hoa tuyệt đại, giống như được mưa móc tưới nhuần, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, mỗi một sợi tóc đều long lanh trong suốt.

Về phần Triệu Thần đã làm gì với Hậu Thổ, vậy thì người nhân thấy nhân, người trí thấy trí.

Sau khi rời khỏi Địa Phủ, Triệu Thần phát hiện mình đang ở trên Đông Hải.

"Xem ra sau khi luân hồi ổn định, lối vào Địa Phủ cũng đã thay đổi..." Nhìn nước biển sóng vỗ cuồn cuộn, Triệu Thần ánh mắt lóe lên: "Đã đến Đông Hải, vậy không bằng đến Kim Ngao Đảo một chuyến đi!" Lấy được Chân Võ Tạo Điêu Kỳ là tốt nhất, Triệu Thần liền không do dự.

Vừa đặt chân lên Kim Ngao Đảo, một số đệ tử Tiệt giáo vội vàng hành lễ.

"Bái kiến Thánh Sư." Trong mắt những đệ tử Tiệt giáo đó tràn đầy cung kính, từ khi thượng thần vừa trở thành Thánh Sư của Tiệt giáo đã lập ra ba đại giáo điều, chỉnh đốn tất cả đệ tử, giết một đệ tử Tiệt giáo để chấn nhiếp.

Nay khiến cho tất cả đệ tử Tiệt giáo đều đối với hắn kính sợ.

Sau lần chấn nhiếp đó, cùng với khảo nghiệm đại trận, phong khí của toàn bộ Tiệt giáo đã tốt lên rõ rệt, thêm vào đó Triệu Công Minh dưới sự ủng hộ của Thông Thiên giáo chủ, đã thành lập Đốc Tra Vệ để giám sát hành vi của đệ tử trong môn.

Thông Thiên giáo chủ làm kẻ vung tay mặc kệ, chỉ dạy không quản, trong Tiệt giáo cũng không xảy ra vấn đề lớn.

Tuy cũng có một số ít kẻ liều lĩnh, nhưng cơ bản đều không thoát khỏi sự trừng phạt của Tiệt Thiên Vệ.

"Công Minh, sư phó của ngươi đâu?" Triệu Thần nhìn Triệu Công Minh trước mặt, hỏi.

"Hồi sư thúc tổ, sư phó đang ở trong Bích Du Cung." "Ừm." Triệu Thần gật đầu: "Từ khi thành lập Tiệt Thiên Vệ, hiện tại thế nào rồi?" "Nhờ phúc của Thánh Sư, nay trong Tiệt giáo, đa số môn nhân đều tuân thủ quy củ, không dám có gì vượt quá, chỉ là..." Triệu Công Minh ngập ngừng, có chút do dự nói.

"Nhưng nói không sao." Triệu Thần mày khẽ nhíu lại, trầm giọng nói.

"Là thế này, mười năm trước, môn đồ của giáo ta trên một hòn đảo, phát hiện Tinh Quang Hoa Linh tộc trên dưới mấy ngàn tộc nhân, toàn bộ bị diệt tộc, đều chết vì thuật thái âm bổ dương." Triệu Công Minh khẽ thở dài, chậm rãi nói.

"Là đệ tử nào làm?" Triệu Thần trong mắt tinh quang lóe lên, đại khái đã đoán ra được đầu đuôi câu chuyện.

"Ta nghi ngờ là Trường Nhĩ Định Quang Tiên, nhưng ta không có chứng cứ, Định Quang Tiên đã thông qua khảo nghiệm đại trận, tâm tính hẳn là không có vấn đề, cho nên cũng chưa thật sự bẩm báo sư tôn, vả lại Định Quang Tiên lại rất được sư tôn yêu mến..." Triệu Công Minh khẽ thở dài, đối với chuyện này cũng vô cùng bất lực.

Triệu Thần khẽ gật đầu, suy đoán của Triệu Công Minh hẳn là tám chín phần mười đúng.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên là kẻ tam tính gia nô.

Trước từ Tiệt giáo phản đào sang Xiển giáo.

Sau đó lại từ Xiển giáo phản đào sang Phật giáo, trở thành Định Quang Hoan Hỉ Phật, tu Hoan Hỉ Thiền Pháp.

Hoan Hỉ Thiền Pháp, nói trắng ra là pháp môn song tu.

Trước khi Trường Nhĩ Định Quang Tiên thành Phật, e rằng cũng không ít lần tu luyện loại công pháp ác độc thái âm bổ dương này.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên có thiên phú bẩm sinh, có thể che giấu thiên cơ.

Đại trận của Thông Thiên là đối với tất cả mọi người, chứ không nhắm vào một người, khó tránh khỏi có sơ suất.

"Chuyện này cứ giao cho ta đi.

Ta đi tìm sư tôn." Hắn vốn định mượn cớ này xử lý Định Quang Tiên.

Không ngờ Trường Nhĩ Định Quang Tiên lá gan cũng khá lớn, mới ngoan ngoãn được bao lâu, lại bắt đầu gây án.

Sau đó Triệu Thần cũng trực tiếp đi đến Bích Du Cung, tạm thời gác lại chuyện Định Hải Thần Châu.

Trên đường đến Bích Du Cung, một bóng người đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Thần.

"Định Quang Tiên bái kiến Thánh Sư." Trường Nhĩ Định Quang Tiên mặt mày tươi cười, vẻ mặt thân thiết nhìn Triệu Thần.

"Có việc gì?" Triệu Thần nhướng mày, đánh giá Trường Nhĩ Định Quang Tiên trước mặt.

Nghe vậy, Trường Nhĩ Định Quang Tiên hắc hắc cười, lấy ra một viên châu, nói: "Đệ tử nghe văn Thánh Sư giáng lâm trong giáo, đặc biệt đến thỉnh an, thuận tiện hiến dâng một bảo vật, mong Thánh Sư

sẽ thích.” Triệu Thần nhận lấy bảo châu, trong mắt lộ ra một tia trầm tư.

“Bảo châu này tên là Ngưng Tâm Châu, có công dụng ngưng thần tĩnh tâm, lại còn là hậu thiên thượng phẩm linh bảo, có thể nhiếp nhân tâm phách.” Trường Nhĩ Định Quang Tiên giới thiệu.

Triệu Thần mân mê bảo vật trong tay, khóe miệng khẽ nhếch, nói: “Ngươi cũng có lòng.” “Thánh Sư nói quá lời rồi, chỉ cần có thể làm Thánh Sư hài lòng, đệ tử vạn tử bất từ!” Trường Nhĩ Định Quang Tiên cung kính hành lễ, vội vàng nói.

Nghe vậy, Triệu Thần ý vị thâm trường liếc nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên một cái, người này quả thực biết làm việc, cũng biết lấy lòng người khác, khó trách lại được Thông Thiên yêu mến như vậy.

“Được, vậy ta nhận, ta đi tìm sư tôn có chút việc.” “Cung tiễn Thánh Sư.” Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhìn bóng lưng xa dần của Triệu Thần, cung kính hành lễ.

“Xong rồi, xem ra sau này lại có thêm một chỗ dựa.” Trường Nhĩ Định Quang Tiên lộ ra một nụ cười giảo hoạt, thầm nghĩ.

Triệu Thần đi trên đường đến Bích Du Cung nghiên cứu bảo vật, hắn nhận lấy không phải vì bảo vật, mà vì tinh hoa của Tinh Quang Hoa Linh tộc ẩn chứa trong đó.

Tinh Quang Hoa Linh tộc lấy hoa nhị có thể luyện hóa tinh hoa, dung nhập vào bảo châu, liền có công dụng nhiếp nhân tâm phách.

Chương 140

"Chứng cứ đây rồi." Triệu Thần nhìn Ngưng Tâm Châu trong tay, lộ ra một nụ cười trêu tức.

Vốn đang nghĩ có nên đi tìm chứng cứ không, kết quả Trường Nhĩ Định Quang Tiên tự mình đem chứng cứ đến.

Không lâu sau, Triệu Thần liền đến Bích Du Cung.

Vừa đến cổng Bích Du Cung, đại môn liền tự động mở ra.

"Triệu Thần sư thúc.

Ngô đã ở trong cung chờ đợi đã lâu." Giọng nói của Thông Thiên từ trong Bích Du Cung truyền ra.

Triệu Thần nhàn nhạt cười, đi thẳng vào trong.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên đã sớm chuẩn bị tiên nhưỡng, chờ đợi Triệu Thần.

"Triệu Thần sư thúc, ngô đang định cảm tạ người một phen, từ lần trước người lập ra giáo điều, lại dùng Hồng Mông Tử Khí các chí bảo trấn áp khí vận, phong khí trong giáo đã rõ ràng khác biệt, dường như càng thêm hưng thịnh." Thông Thiên nhìn Triệu Thần, cực kỳ nhiệt tình nói.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Triệu Thần có thể coi là cứu tinh của Tiệt giáo.

Bảo Thông Thiên dạy dỗ đệ tử thì được, nhưng bảo quản giáo ước thúc, hắn không có thời gian rảnh đó, cũng không có cách đó.

Triệu Thần trở thành Thánh Sư của Tiệt giáo, thì vừa hay giải quyết được vấn đề này.

“Dù sao cũng là đạo thống của thánh nhân, hữu giáo vô loại, cũng không nên quá phóng túng, nếu không chỉ làm bại hoại khí vận.” Triệu Thần ánh mắt thâm thúy, chậm rãi nói.

Dù sao loại ví dụ này quá nhiều rồi.

Hung thú lượng kiếp có hung thú hoàng triều, thú hoàng Thần Nghịch và thái cổ thần ma, thời tam tộc có Long, Phượng, Kỳ Lân tạo ra vô biên sát lục, hiện tại có Vu Yêu hai tộc.

Ngoài nguyên nhân kế hoạch của thiên đạo, cũng là vì quá phóng túng bản thân, tùy ý làm bậy làm bại hoại khí vận của chính mình.

Cũng là vì quá phóng túng bản thân, tùy ý làm bậy, làm bại hoại khí vận của chính mình.

Nghe lời này, Thông Thiên nhất thời sắc mặt nghiêm lại, trịnh trọng gật đầu, trầm giọng nói: “Thụ giáo rồi.” Triệu Thần nhấp một ngụm tiên nhưỡng trong tay, cũng không do dự, trực tiếp nói ra chuyện muốn Chân Võ Tạo Điêu Kỳ.

Thông Thiên khẽ sững sờ: “Chân Võ Tạo Điêu Kỳ?” Sau đó lắc đầu: “Xin lỗi Triệu Thần sư thúc, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ không ở chỗ ta.” “Không ở chỗ ngươi?” Triệu Thần nhíu mày, không ở chỗ Thông Thiên, vậy thì ở đâu?

“Theo lý thì Chân Võ Tạo Điêu Kỳ nên thuộc về Thông Thiên, nhưng xem ra ta đến sớm quá rồi.” Giống như Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ của Chuẩn Đề Đạo Nhân, ban đầu không có sau này lại có, Thông Thiên giáo chủ cũng vậy.

Tiên thiên thần thai bảo vật không thể từ trên trời rơi xuống, cần cơ duyên.

Cơ duyên chưa đến, thần bảo tự nhiên cũng chưa đến.

“Đã như vậy, chuyện Chân Võ Tạo Điêu Kỳ tạm gác lại, nhưng

lần này ta đến tìm ngươi còn có chuyện khác." Nghe vậy, Thông Thiên nhìn Triệu Thần, hỏi một tiếng: "Triệu Thần sư thúc có phải là vì chuyện của Định Quang Tiên?" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, gật đầu, chậm rãi nói: "Ngươi không nỡ sao?" Triệu Công Minh không có chứng cứ Trường Nhĩ Định Quang Tiên sát hại Hoa Linh tộc, nhưng đối với thánh nhân mà nói, căn bản không cần chứng cứ.

Trực tiếp truy ngược dòng sông thời gian, đều có thể thấy rõ ràng.

Trừ phi đối phương có bảo vật che giấu thiên cơ, rõ ràng Trường Nhĩ Định Quang Tiên không có.

Chút thiên phú nhỏ đó, che giấu đại trận thì được, nhưng lừa dối mắt của Thông Thiên giáo chủ, căn bản không thể nào.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên không biết sự khủng bố của thánh nhân, tưởng rằng mình làm thần không biết quỷ không hay.

"Nói thật, ngày trước Định Quang Tiên có thể thông qua đại trận, ngô cũng nhận ra có một tia dị dạng, vốn định nếu Định Quang Tiên có thể thành tâm hối cải, ngô nguyện ý cho hắn một cơ hội, không ngờ..." Trong số Tùy Thị Thất Tiên của Thông Thiên giáo chủ, Trường Nhĩ Định Quang Tiên là người được yêu mến nhất.

Cho dù Trường Nhĩ Định Quang Tiên bây giờ đã làm sai, nhưng Thông Thiên vẫn có chút không nỡ lòng.

"Kẻ này lòng mang dị tâm, tất không thể lưu!" Triệu Thần nhìn Thông Thiên, dõng dạc nói.

Nghe lời này, Thông Thiên im lặng không nói, rơi vào trầm tư.

"Thôi được." Thông Thiên khẽ thở dài, chậm rãi nói: "Nếu hắn còn chấp mê bất ngộ, cũng chỉ có thể nhẫn tâm." Nhìn dáng vẻ của Thông Thiên, Triệu Thần biết Thông Thiên đối với Định Quang Tiên còn ôm lòng nhân từ, đây cũng là ưu điểm cũng là khuyết điểm của

Thông Thiên, trọng tình trọng nghĩa, ảnh hưởng đến cả môn đồ đệ tử.

Trong Phong Thần đại chiến, những đệ tử Tiệt giáo đó đều rất đoàn kết, tuy vì một câu "đạo hữu xin dừng bước" của Thân Công Báo mà hại không ít người.

Nhưng nếu đệ tử Tiệt giáo không đoàn kết, sao có thể vì một câu nói của Thân Công Báo mà lũ lượt xuống núi tương trợ?

Tam Tiêu sau khi biết Triệu Công Minh vẫn lạc, càng trực tiếp tìm Thập Nhị Kim Tiên báo thù, cho dù đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không sợ.

Nếu Thông Thiên do dự không quyết, Triệu Thần cũng chỉ có thể thúc đẩy một phen, lần này chuyện Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhất định phải giải quyết triệt để.

Sau đó Triệu Thần liền cùng Thông Thiên rời khỏi Bích Du Cung, đến đạo trường truyền đạo, triệu tập tất cả đệ tử Tiệt giáo.

So với lần trước Triệu Thần đến, lần này đệ tử Tiệt giáo đã đông hơn không ít, đều là những người gia nhập sau này.

Chịu được khảo nghiệm đại trận, bất kể căn nguyên tâm tính tu vi đều là hàng đầu, cũng là những người thật tâm gia nhập Tiệt giáo.

"Sư tôn, gọi chúng con đến có việc gì?" Thủ tịch đại đệ tử của Thông Thiên là Đa Bảo Đạo Nhân tiến lên, trầm giọng hỏi.

"Lần này triệu tập các ngươi đến, là để xử lý một chuyện." Thông Thiên nhìn các đệ tử Tiệt giáo dưới đài cao, chậm rãi nói.

"Mười năm trước, Tinh Quang Hoa Linh tộc gặp họa diệt tộc, chuyện này các ngươi có biết không?" Giọng nói của Thông Thiên vang vọng khắp đạo trường, truyền vào tai mỗi một đệ tử.

Nghe lời này, mọi người nhất thời tim đập thình thịch, cảm nhận

được hơi thở của bão tố sắp đến.

"Chuyện này là do đệ tử Tiệt giáo ta làm, nếu ai đứng ra thẳng thắn, có thể được khoan hồng." Nghe lời của Thông Thiên, một đám đệ tử Tiệt giáo nhất thời ngơ ngác nhìn nhau, chuyện này họ cũng không biết, đang ở trong trạng thái mông lung.

Triệu Thần và Triệu Công Minh thì lại nhìn về phía Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Chỉ thấy lúc này Trường Nhĩ Định Quang Tiên sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh vã ra, ngay cả chân cũng đang run rẩy.

"Nhất định phải để bản tọa tự mình lôi ra sao?" Thông Thiên nhìn các đệ tử phía dưới, phát ra một tiếng quát lạnh, thánh uy mênh mông cuốn trùm chư thiên.

"Phịch" Chỉ thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên không khống chế được thân thể, phịch một tiếng quỳ xuống đất.

"Sư tôn, là con làm, nhưng con là vì thanh danh của Tiệt giáo chúng ta a!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên khóc lóc thảm thiết, liên tục dập đầu nói.

"Lại thêm một lần nữa.

Chẳng lẽ ngươi không biết hối cải sao?" Thông Thiên mày ngang mắt dọc, nghiêm giọng quát.

"Sư tôn a, ngài không biết đâu, Hoa Linh tộc đó sỉ nhục Tiệt giáo chúng ta, đệ tử nhất thời không kìm được tức giận, mới diệt tộc bọn chúng." "Sư tôn, con tuy phạm lỗi, nhưng tất cả đều là vì Tiệt giáo chúng ta, vì sư tôn." "Mong sư tôn có thể lượng thứ cho nỗi khổ tâm của con a." "Sư tôn!" "Thôi được, chuyện này đã xong, cũng không nhắc lại nữa... chúng ta về Bích Du Cung một chuyến đi." Thông Thiên nhìn Triệu Thần, thuận miệng nói.

“Bích Du Cung ta không đi nữa, ta phải đến Địa Phủ một chuyến trước...” Triệu Thần nhàn nhạt cười, lắc đầu nói.

Chân linh của Trường Nhĩ Định Quang Tiên không thể lưu lại quá lâu, nếu không sẽ bị thiên đạo phát giác.

Chuyện bố cục lượng kiếp, sớm xử lý sớm xong.

Chính là lặng lẽ vào làng, không bắn một phát súng.

Đối với Triệu Thần mà nói, lần này đến Tiệt giáo là vì Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, nếu Chân Võ Tạo Điêu Kỳ không ở chỗ Thông Thiên, vậy ở lại cũng không có ích gì.

“Lại nói, đợi Hậu Thổ muội tử xử lý xong toàn bộ chuyện Địa Phủ, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên trong tay nàng ta cũng có thể lấy được, còn Tây Vương Mẫu...

Tây phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ hình như cũng ở trong tay nàng ấy...” Triệu Thần phát hiện, những linh bảo cần thiết cho Sáng Thế Thanh Liên, hình như đều ở bên cạnh mình.

Những thứ này phải sớm lấy được, để phòng đêm dài lắm mộng.

“Được rồi, vậy Thông Thiên cung tiễn sư thúc.” Thông Thiên cười nói.

Chương 141

Triệu Thần đi thẳng ra ngoài Kim Ngao Đảo, nhưng đúng lúc này.

"Đáng ghét, con Bạch Hổ Tây phương đó thực sự quá đáng, lại dám đánh sư đệ thành ra thế này." "Haizz, Bạch Hổ Tây phương, thánh thú phương Tây, ỷ vào có một lá Chân Võ Tạo Điêu Kỳ mà làm càn, vì phương Tây cằn cỗi, nên đến phương Đông chúng ta cướp bóc, mấy vị sư đệ đã bị nó đánh bị thương rồi!" "Ai, Bạch Hổ Tây phương, một trong tứ thánh thú yếu nhất, nhưng cứ như vậy, có Chân Võ Tạo Điêu Kỳ bảo vệ, Chuẩn Thánh cũng không làm gì được!" Mấy vị đệ tử từ bên ngoài trở về, một trong số đó trông có vẻ thương tích đầy mình.

"Chân Võ Tạo Điêu Kỳ!?" Vừa nghe lời này, Triệu Thần ánh mắt lóe lên, lập tức đi về phía trước: "Chuyện gì vậy?" "Bái kiến Thánh Sư." Thấy Triệu Thần, hai vị đệ tử kia vội vàng hành lễ, cung kính nói.

Nguyên lai mấy người họ khi ra ngoài du ngoạn, đã bị Bạch Hổ Tây phương cướp bóc, ỷ vào Chân Võ Tạo Điêu Kỳ mà cướp đi toàn bộ bảo vật trên người.

Tuy Bạch Hổ Tây phương chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng ỷ vào Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đánh mấy chục Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không thành vấn đề.

Lợi ích của cực phẩm tiên thiên linh bảo!

"Chuyện này ngô nhất định phải bẩm báo sư tôn!" Vị đệ tử Tiệt giáo kia vẻ mặt tức giận nói.

Triệu Thần ánh mắt lóe lên, cũng vì thế này, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ mới rơi vào tay Thông Thiên giáo chủ sao.

“Đúng là đạp phá giày sắt tìm không thấy, được đến chẳng phí công phu, đang buồn ngủ thì có người đưa gối, ta đang khổ sở vì không biết Chân Võ Tạo Điêu Kỳ ở đâu, không ngờ lại có người đưa manh mối!” Triệu Thần lạnh nhạt nói: “Con Bạch Hổ Tây phương đó ở đâu?

Chuyện này do bản tọa đi xử lý, không cần bẩm báo Thông Thiên.” “Thánh Sư đi xử lý!?

Đa tạ Thánh!

Thánh Sư a!” Mấy vị đệ tử Tiệt giáo vừa nghe liền vẻ mặt vui mừng, vội vàng hành đại lễ: “Con Bạch Hổ Tây phương đó ở Vọng Thiên Nhai!” “Vọng Thiên Nhai!?” Triệu Thần sau khi biết được vị trí của Vọng Thiên Nhai, liền lập tức xé rách không gian.

Với trình độ tu vi hiện tại của hắn, nơi xa xôi đến đâu chỉ cần một ý niệm là đến.

Một lát sau, Vọng Thiên Nhai, nơi giao giới giữa Đông Hải và Tây Hải.

Bạch Hổ Tây phương đứng trên Vọng Thiên Nhai cười ha hả: “Ha ha ha, có Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, các ngươi không động được vào ta đâu, ngoan ngoãn giao linh bảo trên người ra đây.” “Bạch Hổ Tây phương, lại là một cô bé nhỏ nhắn đáng yêu?” Vượt qua hư không, đứng trên bầu trời, Triệu Thần ánh mắt lóe lên.

Phải công nhận, Bạch Hổ Tây phương rất đáng yêu, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo, hai bím tóc đuôi ngựa màu vàng dựng đứng trên đôi vai ngọc.

Tung bay theo gió.

Làn da trắng nõn mịn màng như ngọc dương chi.

Một đôi mắt màu vàng nhạt lóe lên ánh sáng tinh ranh.

Thân mặc váy da hổ, vác Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, lộ ra chiếc răng nanh nhỏ đáng yêu.

Trông cũng không quá mười hai tuổi.

Đúng là một tiểu loli tóc vàng mắt xanh!

Nhưng Triệu Thần biết, đừng nhìn Bạch Hổ Tây phương như vậy, nó đã tu luyện hàng ức vạn năm, nay đã là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Dưới vẻ ngoài đáng yêu, là một con thần thú Hồng Hoang, rất có tính lừa gạt.

Lúc này, phía trước Bạch Hổ Tây phương, mấy vị tán tiên run rẩy.

Chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên, sao là đối thủ của loli Bạch Hổ Đại La Kim Tiên.

Loli Bạch Hổ vung Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, lập tức che trời lấp nhật, hồng trần cuồn cuộn, đảo điên càn khôn, âm dương nghịch loạn.

Uy áp khủng bố của Đại La Kim Tiên khiến họ không thở nổi.

Bất đắc dĩ, mấy vị tán tiên Thái Ất đành phải giao ra những linh bảo quý giá trên người.

"Ha ha ha, phương Đông thật giàu có, không giống phương Tây, có Chân Võ Tạo Điêu Kỳ ngay cả Chu Tước cũng không phải đối thủ của ta, sau này có thể thường xuyên đến phương Đông!" Thu linh bảo, loli Bạch Hổ cười ha hả, lộ ra đôi răng nanh nhỏ đáng yêu.

Nhưng lúc này, Triệu Thần từ trên trời ra tay.

Trực tiếp thi triển Hỗn Độn Lĩnh Vực, ra lệnh cho hệ thống thôn phệ Chân Võ Tạo Điêu Kỳ.

Bởi vì Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đã bị loli Bạch Hổ luyện hóa, muốn cướp rất khó, làm vậy sẽ nhanh hơn.

Triệu Thần có một ý định, đã thu phục Thanh Long Chu Tước, không ngại thu phục thêm một con Bạch Hổ Tây phương để chơi.

Có việc thì cưỡi Bạch Hổ du ngoạn thiên địa, không có việc thì trêu chọc tiểu loli, chẳng phải tốt sao?

Ngay lập tức, Triệu Thần ra tay!

Chỉ thấy hỗn độn chi quang lóe lên, từ trên trời giáng xuống, bao trùm lấy Chân Võ Tạo Điêu Kỳ.

Ngay sau đó, bên tai Triệu Thần vang lên một giọng nói.

"Đinh, chúc mừng túc chủ thôn phệ Chân Võ Tạo Điêu Kỳ!" "Ơ?

Chân Võ Tạo Điêu Kỳ của ta đâu rồi?" Lúc này, loli Bạch Hổ nhìn bàn tay trống không của mình, vẻ mặt mông lung.

Sau đó nhìn thấy Chân Võ Tạo Điêu Kỳ xuất hiện trên bầu trời, trong tay Triệu Thần.

"A, trả Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đây, mau trả đây!" Loli Bạch Hổ Tây phương tức giận giơ nắm đấm nhỏ, nhìn Triệu Thần trên trời hét lớn.

Giọng nói non nớt vang vọng khắp Vọng Thiên Nhai, mang theo vô tận uy nghiêm.

"Ha ha, ngươi cũng theo ta đi!" Triệu Thần cười lớn, trực tiếp thi triển tu vi Hỗn Độn Chuẩn Thánh hậu kỳ, trấn áp loli Bạch Hổ.

Một luồng uy áp Chuẩn Thánh khủng bố từ trên trời giáng xuống, toàn bộ Vọng Thiên Nhai đều rung chuyển.

"!?" Loli Bạch Hổ sắc mặt biến đổi, đôi mắt ngấn nước lộ ra vẻ kinh hoàng, nó nhận ra, người trên trời này tu vi vượt xa nó.

Nếu có Chân Võ Tạo Điêu Kỳ thì còn đỡ, nhưng hiện tại ngay cả Chân Võ Tạo Điêu Kỳ cũng bị đối phương lấy đi rồi.

Triệu Thần trực tiếp trấn áp Bạch Hổ Tây phương xuống đất: "Ngô là Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, ngươi có thần phục không!?" "Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần!?" Trên khuôn mặt đáng yêu trắng bệch của tiểu loli hiện lên vẻ kinh hãi, là Bạch Hổ Tây phương, sao có thể không biết Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần.

Ngày trước khi Triệu Thần chặn cửa nhà thánh nhân, nó đã lén lút xem đó.

Chỉ là Tu Di Sơn có đại trận hộ sơn, lại cách quá xa, nên loli Bạch Hổ không nhìn rõ.

Nhưng đó là đối tượng có thể chặn cửa thánh nhân a!

"Ta... ta thần phục..." Bạch Hổ loli run lẩy bẩy, gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu lộ vẻ sợ hãi.

Sau đó, nàng lại tách ra một luồng nguyên thần, đồng thời lập lời thề với Thiên Đạo, từ đó tiểu loli Bạch Hổ đáng yêu của phương Tây cũng bị thu về dưới trướng Triệu Thần.

Giờ phút này, có được Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, lại thu phục được Bạch Hổ loli, Triệu Thần vô cùng hài lòng.

Nhưng đúng lúc này.

"Có một luồng khí tức bất thường!" Triệu Thần nheo mắt, dẫn Bạch Hổ loli đi về phía một sơn cốc ở Vọng Thiên Nhai.

Cùng lúc đó, tại Thiên Đình.

"Đại huynh, còn năm trăm năm nữa Oa Hoàng là có thể ra ngoài.

Kế hoạch ly gián Tổ Vu Cộng Công và Chúc Dung của ta đã gần đến hồi kết.

Đến lúc đó, Tổ Vu Cộng Công và Chúc Dung vẫn lạc, Hậu Thổ Thánh Nhân bị giam cầm ở Địa Phủ, Thập Nhị Thiên Địa Thần Sát

Đại Trận không còn, Bàn Cổ chân thân không tồn tại, đó chính là ngày lành để chúng ta phản công Vu tộc!" Trong Lăng Tiêu Điện, Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt loé lên một tia lạnh lẽo.

Đế Tuấn cười lạnh một tiếng: "Đạo Tổ cũng đã hạ chỉ thị cho ta, lúc tiến công Vu tộc, Đạo Tổ sẽ ra tay ngăn cản Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, để chúng ta không còn gì phải lo ngại." "Đến lúc đó, đợi Vu tộc bị diệt, cũng là đoạn tuyệt cánh tay của tên kia!" "Chỉ đáng tiếc, Đạo Tổ không cho chúng ta động đến Nhân tộc, nếu không Nhân tộc tất diệt!!" Đế Tuấn phát ra tiếng gầm giận dữ, hai quyền nắm chặt!

Chương 142

"Đại huynh, bình tĩnh!

Càng ngày huynh càng nóng nảy rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, nhanh chóng thức tỉnh Đế Tuấn.

Đế Tuấn hít sâu một hơi, sau đó đi ra ngoài Lăng Tiêu Điện.

"Đại huynh định đi đâu?" Thái Nhất hơi ngẩn ra.

"Thái Âm Tinh!" Trong mắt Đế Tuấn loé lên một tia hàn quang: "Hiện tại bên Nhân tộc không có động tĩnh, kế hoạch với Vu tộc đang tiến hành, bản đế vừa hay có thể đi tranh đoạt Thái Âm Tinh một phen, lần này bản đế nhất định phải để Hi Hòa và Thường Hi làm nữ nhân của bản đế!" "Đại ca, cẩn thận Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần!" Đông Hoàng Thái Nhất nhỏ giọng nhắc nhở.

"Bản đế không đợi được nữa!" Đế Tuấn gầm lên: "Bản đế bây giờ muốn Hi Hòa và Thường Hi ở dưới thân bản đế." Nói xong, Đế Tuấn quay đầu lại: "Ngươi trấn thủ Thiên Đình cho ta, không được đi đâu hết, chú ý chặt chẽ động tĩnh của Nhân tộc!". ...

Đông Hoàng Thái Nhất thở dài một hơi khi Đế Tuấn rời đi.

Không biết vì sao, gần đây y càng lúc càng cảm thấy tâm thần bất an, luôn có cảm giác một hồi đại kiếp sắp đến, nhưng lại không nói rõ được.

Hiện tại Thiên Đình ngày càng hùng mạnh, Vu tộc vì Cộng Công và Chúc Dung trở mặt, Hậu Thổ thành Thánh, đã dần dần đi đến chỗ suy tàn.

Lại được Tây Phương Nhị Thánh và Đạo Tổ ủng hộ.

Mắt thấy Thiên Đình sắp thống nhất Hồng Hoang, nhưng trong

lòng Thái Nhất lại càng thêm lo lắng. .....

Tại Vọng Thiên Nhai.

Trong sơn cốc, thụy khí bốc lên, sương khói lượn lờ, tiên linh chi khí nồng đậm.

Ở đại lục Tây Phương cằn cỗi, một sơn cốc có linh khí như thế này, tuyệt đối là động thiên phúc địa đỉnh cấp.

Cả vùng đất Tây Phương, nơi có thể được coi là động thiên phúc địa, cũng chỉ có một Tu Di Sơn, và một động phủ từng là của La Hầu.

Triệu Thần đi trong sơn cốc, linh khí nồng đậm nơi đây so với Tu Di Sơn năm xưa cũng không hề thua kém.

Nhưng sinh linh trong núi thực lực không cao, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên.

Cảm nhận được tu vi khủng bố của Triệu Thần và Bạch Hổ loli, các sinh linh bên trong đều lộ ra vẻ sợ hãi và kính nể.

Không lâu sau, Triệu Thần đi đến sâu trong sơn cốc.

Bỗng nhiên từng luồng kim quang tràn ngập hư không.

"Hửm?" Triệu Thần nhướng mày, tiến vào một động phủ, nhìn thấy bên trong có một cái kén lớn, cao đến vạn trượng.

Trong kén lớn, có một sinh linh đang được thai nghén lột xác, tùy thời đều có thể xuất thế.

"Quả nhiên, trong sơn cốc có điều khác thường, hóa ra là một cái kén lớn." Bạch Hổ loli ở bên cạnh tò mò nhìn, Triệu Thần cũng nheo mắt lại.

Hắn đứng bên cạnh quan sát, lẳng lặng chờ đợi kén lớn phá vỡ phong ấn.

Không lâu sau, vạn đạo kim quang từ trong kén bùng phát ra, cái kén xuất hiện một vết nứt.

Một con Lục Sí Thiên Tàm từ trong đó bay ra, kim quang huyền diệu, mang theo vài phần linh động.

"Lục Sí Thiên Tàm?" Triệu Thần nhìn sinh linh trước mắt, trong lòng khẽ động.

Trong trời đất có ngũ thần: Thiên, Địa, Nhân, Thần, Quỷ.

Ngũ trùng: Lục Sí Thiên Tàm, Thị Huyết Hắc Nghĩ Văn, Đa Mục Kim Ngô Công, Cửu Vĩ Địa Hạt, Cửu Đầu Trùng.

Thất cầm: Phượng Hoàng, Thanh Loan, Đại Bàng, Khổng Tước, Bạch Hạc, Hồng Hộc, Kiêu Điểu.

Cửu thú: Côn, Bằng, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, Kỳ Lân, Bát Kỳ.

Lục Sí Thiên Tàm, trong truyền thuyết là một trong ngũ trùng của "Ngũ Trùng Thất Cầm Cửu Thú".

Ngoài ra, Lục Sí Thiên Tàm còn có một cái tên lừng lẫy khác, đó là Kim Thiền Tử.

Bản thể của Kim Thiền Tử chính là Lục Sí Thiên Tàm, sau này bị Chuẩn Đề đạo nhân thu làm đệ tử.

Quan trọng hơn, Kim Thiền Tử cùng với Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không, có quan hệ mật thiết đến Tây Du lượng kiếp!

Y chính là Đấu Chiến Thắng Phật, một trong những hộ pháp thần của Phật môn, gánh vác khí vận của Phật môn cũng như Tây Phương giáo.

"Hiện tại Đa Bảo đạo nhân đã được ta ban danh Thích Ca Mâu Ni Phật, gieo xuống nhân quả lập nên Phật gia ở phương Đông.

Bây giờ nếu lại nắm được Kim Thiền Tử trong tay, vậy đối với Phong Thần lượng kiếp và Tây Du lượng kiếp sau này, ta sẽ càng thêm chắc chắn!" Ánh mắt Triệu Thần loé lên, trong lòng đã có tính toán.

Chỉ là Kim Thiền Tử hiện tại chưa bị Chuẩn Đề đạo nhân ở Tây Phương độ hóa, không có loại khí tức Tây Phương kia, ngược lại còn có vài phần hoạt bát và yêu dị đặc trưng của Yêu tộc.

Triệu Thần đánh giá Kim Thiền Tử trước mắt.

"Kim Thiền Tử, bái kiến tiền bối." Kim Thiền Tử hóa thành một thiếu niên áo trắng, hành lễ với Triệu Thần, cung kính nói.

Lúc này Triệu Thần đã có kế hoạch, có thể lợi dụng Kim Thiền Tử để mưu tính một phen.

Phối hợp với Đa Bảo đạo nhân, một màn Phật pháp đông truyền.

Nghĩ thôi cũng đã thấy thú vị, đến lúc đó cả Tây Du sẽ hoàn toàn loạn hết cả lên.

Trong Bạch Hổ sơn cốc, Kim Thiền Tử thấy Triệu Thần cứ nhìn mình chằm chằm, không khỏi có chút ngượng ngùng.

"Tiền bối, ta có gì không ổn sao?" Kim Thiền Tử nhìn Triệu Thần, hỏi.

Triệu Thần lắc đầu, cười nói: "Không có, ngươi vẫn luôn tu hành ở nơi này sao?" "Đúng vậy." Kim Thiền Tử gật đầu, đáp lại.

"Ngô là Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, nay có một phen cơ duyên, ngươi có nguyện trở thành đệ tử của Ngô không?" Triệu Thần nhìn Kim Thiền Tử, cười nói.

Nghe vậy, Kim Thiền Tử mặt lộ vẻ vui mừng, quỳ rạp xuống đất khấu bái, cung kính nói: "Đệ tử bái kiến sư tôn!" Kim Thiền Tử hiện

tại chỉ có tu vi Kim Tiên, thực sự quá yếu.

Mà Triệu Thần trước mắt, trong cảm nhận của y, ít nhất cũng là đại năng Chuẩn Thánh.

Có thể có một đại năng như vậy làm sư tôn, ít nhất có thể bảo đảm an toàn.

Đối với đại đa số sinh linh Hồng Hoang, không có căn nguyên của những Tiên Thiên Thần Ma, sau khi hóa hình làm sao để sinh tồn trên đại địa Hồng Hoang đầy rẫy nguy cơ là một vấn đề lớn, phương pháp tốt nhất là bái một vị đại năng làm thầy.

Đặc biệt là vừa hóa hình đã có đại năng thu làm đồ đệ, đối với đại đa số sinh linh, đây là một cơ duyên lớn.

"Hu hu hu, tại sao lại thu ta làm phó nhân mà lại thu hắn làm đồ đệ?

Ta có điểm nào kém hơn chứ, không chịu! không chịu! ta không chịu!

Ta cũng muốn làm đồ đệ!!" Bạch Hổ loli ở bên cạnh làm ầm lên, gương mặt nhỏ nhắn tinh xảo tức giận phồng má.

Triệu Thần trừng mắt một cái, nàng ta lập tức không dám nói nữa.

Triệu Thần tiện tay nhặt cái kén lớn đã vỡ nát lên.

Chương 143

Chỉ thấy Thái Dương Chân Hỏa bốc lên, hóa thành lò luyện thiên địa, luyện hóa cái kén.

Đời sau, chiếc áo cà sa cẩm tú mà Kim Thiền Tử mang theo khi đi thỉnh kinh chính là do cái kén này luyện chế thành, là Hậu Thiên Chí Bảo, tà ma bất xâm, ngũ hành bất nhiễm, đao binh bất nhập, mặc vào có thể miễn đọa luân hồi, là một pháp bảo phòng ngự khó có được.

Nhưng Triệu Thần không định luyện nó thành áo cà sa, mà luyện thành một kiện Bát Bảo đạo bào, ban cho Kim Thiền Tử.

Ngoài ra, Triệu Thần còn lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tên là Kim Quang Huyền Trượng.

"Đa tạ sư tôn ban bảo vật!" Kim Thiền Tử nhận pháp bảo, trong lòng vui vẻ, cung kính nói.

"Được rồi, theo vi sư ra ngoài đi." Triệu Thần gật đầu, quay lại nhìn Bạch Hổ loli đang ngồi trên đất vẽ vòng tròn, nàng ta vẻ mặt ủy khuất, đi theo ra ngoài.

Tính cả Kim Thiền Tử, Triệu Thần đã thu nhận sáu đệ tử, trong đó căn nguyên của Khổng Tuyên là tốt nhất.

Những người còn lại, cũng không phải là những đệ tử nhất thời hứng khởi mà thu nhận.

Những người này hoặc là nhân vật quan trọng trong thời kỳ Phong Thần, hoặc là điểm mấu chốt trong thời kỳ Tây Du, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng có quan hệ mật thiết với Nhân tộc.

Những đệ tử này sẽ trở thành quân cờ quan trọng để Triệu Thần bố cục trước cho hai đại lượng kiếp.

Lúc này trên bầu trời, đột nhiên kim quang vạn đạo, hà quang thụy thái hiện ra, cầu vồng bắc ngang, mây lành lượn lờ, bát âm tiên nhạc vang vọng vũ trụ.

Chuẩn Đề đạo nhân thân sau có tử khí đông lai ba vạn dặm, thánh uy mênh mông bao trùm chư thiên.

"Thánh nhân!" Kim Thiền Tử và Bạch Hổ loli kinh hãi.

Chỉ có Triệu Thần, bình thản nhìn lên trời.

Xem ra người cần đến, đã đến.

Một lúc sau, Chuẩn Đề đạo nhân từ trên trời giáng xuống.

"Bái kiến Thánh nhân." Kim Thiền Tử hành lễ, cung kính nói.

Bạch Hổ loli thì không có động tác gì, dù sao năm trăm năm trước, chuyện Triệu Thần dạy dỗ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã truyền khắp Hồng Hoang.

Bạch Hổ phương Tây tự nhiên cũng biết, lúc này nếu cúi đầu bái kiến, chẳng phải là làm mất mặt chủ nhân nhà mình sao.

"Ngươi sao không bái kiến Thánh nhân?" Kim Thiền Tử nhìn Bạch Hổ, vô thức nói nhỏ.

Bạch Hổ loli vẻ mặt cổ quái: "Ngươi chưa nghe chuyện năm trăm năm trước sao?" "À, năm trăm năm trước, ta còn ở trong kén." Kim Thiền Tử hơi ngẩn ra.

Lúc này Chuẩn Đề đạo nhân thấy Triệu Thần cũng ở đây, không khỏi đau đầu, lộ ra một nụ cười khổ, khẽ gật đầu nói.

"Bái kiến Triệu Thần sư thúc." Nếu có thể, y thật sự không muốn gặp.

"Ngươi đến đây làm gì?" Khóe miệng Triệu Thần khẽ nhếch lên, tuy biết mục đích của Chuẩn Đề, nhưng vẫn hỏi một câu mang tính

tượng trưng.

“Bần đạo đến để thu đồ đệ.” Chuẩn Đề đạo nhân cười khổ một tiếng, khẽ nói.

“Là lục đệ tử của ta, Kim Thiền Tử sao?” Triệu Thần cười nhạt, chỉ vào Kim Thiền Tử bên cạnh.

“Đúng vậy.” Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, tuy biết Kim Thiền Tử đã bái Triệu Thần làm thầy, nhưng cảm nhận được Kim Thiền Tử có mối liên hệ vô cùng quan trọng với sự đại hưng của Phật giáo, nên đành phải cứng rắn đến đây.

Vốn dĩ Kim Thiền Tử bái sư phải muộn hơn một chút, nhưng ai mà ngờ được Triệu Thần lại đến đây.

Triệu Thần thật sự là biến số, Chuẩn Đề đạo nhân muốn khóc không ra nước mắt.

Kim Thiền Tử ngơ ngác nhìn Triệu Thần, nửa ngày không nói nên lời.

“Thánh nhân lại gọi sư tôn là sư thúc...” Kim Thiền Tử tưởng mình nghe lầm, đột nhiên cảm thấy vị sư tôn mà mình vừa bái thật lợi hại.

Chẳng phải Tây Phương Nhị Thánh, Tam Thanh Thánh nhân đều là sư huynh của người sao?

“Triệu Thần sư thúc, người này với Tây Phương giáo của ta có duyên phận vô cùng lớn, liên quan đến đại sự hưng thịnh của Tây Phương giáo, xin sư thúc hãy nhường y cho Tây Phương giáo chúng ta.” Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Triệu Thần, trầm giọng nói.

“Sao?

Ngươi định cả lục đệ tử của ta cũng muốn cưỡng ép độ hóa về

Tây Phương sao?" Triệu Thần cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói.

"Không không, Triệu Thần sư thúc hiểu lầm rồi, bần đạo đây chẳng phải đang trưng cầu ý kiến của sư thúc sao, chỉ cần sư thúc đồng ý, điều kiện gì cũng có thể đáp ứng." Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một hơi, bây giờ Kim Thiền Tử đã bị Triệu Thần thu làm đệ tử, sự tình trở nên khó giải quyết rồi.

"Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ của Tây Phương giáo không tệ, đưa cho bản tọa, bản tọa có thể cân nhắc." Triệu Thần thản nhiên nói.

"Xin sư thúc đừng đùa..." Chuẩn Đề lại cười khổ.

Cân nhắc, cân nhắc đâu phải là đồng ý, lỡ như cân nhắc nửa ngày, rồi nói không đồng ý, chẳng phải Tây Phương lại mất cả chì lẫn chài sao?

Tây Phương vốn đã nghèo rồi.

"Ngươi là Tây Phương thánh thú Bạch Hổ, sao lại ở đây?" Lúc này, Chuẩn Đề lại nhìn sang Bạch Hổ loli bên cạnh hỏi.

"Ồ, bị ta thu làm tọa kỵ rồi." Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Chuẩn Đề trong lòng rỉ máu, đó là thủ hộ thánh thú của Tây Phương, là thụy thú trấn áp khí vận đó, giờ cũng thuộc về Triệu Thần rồi.

"Triệu Thần sư thúc, chuyện này cuối cùng vẫn phải hỏi ý kiến của Kim Thiền Tử tiểu hữu, nếu y nguyện ý gia nhập Tây Phương giáo, sư thúc cũng không thể ngăn cản được chứ?" Chuẩn Đề đạo nhân mặt mày rối rắm, vẫn không muốn rời đi, bỗng nhiên nhìn về phía Kim Thiền Tử rồi nói.

Nghe vậy, Triệu Thần nhướng mày, nhìn Kim Thiền Tử nói: "Ngươi có nguyện theo y gia nhập Tây Phương giáo không?" "Sư tôn, trăm năm trước sư tôn mới vừa đánh một vị Thánh nhân khác một trận

đấy.” Bạch Hổ loli nhe chiếc răng hổ nhỏ, cười hắc hắc, đột nhiên cố ý nói ra chuyện này.

Chuẩn Đề đạo nhân lập tức sắc mặt không tốt, chuyện này chung quy vẫn là một sỉ nhục lớn của Tây Phương giáo.

Kim Thiền Tử ánh mắt bình tĩnh nhìn Chuẩn Đề đạo nhân, chậm rãi nói: “Chuẩn Đề sư huynh, đệ tử đã bái nhập sư tôn môn hạ, sao có lý lại gia nhập Tây Phương giáo.” Dù đối phương là Thánh nhân, nhưng đối với Kim Thiền Tử mà nói, bái nhập môn hạ của Triệu Thần, đã là chuyện không thể thay đổi.

Gọi Chuẩn Đề là sư huynh, tự dưng nâng bối phận của mình lên một bậc, không sướng sao?

Thấy Kim Thiền Tử từ chối gia nhập Tây Phương giáo, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi thở dài một hơi.

Triệu Thần không đồng ý, Kim Thiền Tử từ chối, việc thu Kim Thiền Tử làm đệ tử chỉ có thể thất bại.

“Triệu Thần sư thúc, chuyện này đối với Tây Phương giáo của ta vô cùng quan trọng, chỉ cần sư thúc đồng ý, Tây Phương giáo nguyện ý cung nghênh sư thúc, làm Thánh Sư kiêm Phó giáo chủ của Tây Phương giáo.” Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Triệu Thần, muốn tranh thủ thêm lần nữa.

“Nghe có vẻ không tệ.” Triệu Thần trên mặt lộ ra nụ cười giễu cợt, nhưng lại lắc đầu: “Tây Phương giáo, ta không có hứng thú, mời ngươi về đi.” Triệu Thần trực tiếp từ chối Chuẩn Đề đạo nhân.

Thấy Triệu Thần nói vậy, Chuẩn Đề đạo nhân vẻ mặt bất đắc dĩ, liên tục thở dài.

“Vậy bần đạo...” “Cáo từ.” Cuối cùng Chuẩn Đề đạo nhân chỉ có thể xám xịt rời đi.

Bạch Hổ nhìn một màn này có chút ngơ ngác, tình tiết hình như có chút không đúng.

Kim Thiền Tử ngơ ngác nhìn một màn này, sư tôn ngầu quá, Thánh nhân mà cũng phải xám xịt bỏ đi.

"Haizz, đạo hữu, làm vậy là trái với Thiên Đạo." Nhưng lúc này, một giọng nói sâu xa vang lên khiến Kim Thiền Tử và Bạch Hổ loli giật mình.

Triệu Thần bình thản quay đầu lại: "Ngươi hợp đạo với Thiên Đạo rồi còn ra ngoài được sao?" Đứng sau lưng Triệu Thần, chính là Hồng Quân đạo nhân đã hợp đạo với Thiên Đạo.

Nếu là chuyện khác, dù Triệu Thần có đánh chết Thánh nhân, Hồng Quân cũng sẽ không ra mặt.

Nhưng lần này, liên quan đến Phong Thần lượng kiếp và Tây Du lượng kiếp sau này.

Kim Thiền Tử là nhân vật mấu chốt, Hồng Quân cũng không thể không xuất hiện.

"Đạo hữu..." Hồng Quân thở dài một tiếng.

Chương 144

Bạch Hổ và Kim Thiền Tử trong lòng chấn động, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng gọi Triệu Thần là đạo hữu, vậy bối phận của Triệu Thần chẳng phải cao đến dọa người sao.

Hồng Quân đạo nhân nhìn Triệu Thần, sau đó lại nhìn Kim Thiền Tử, nói: "Đạo hữu nếu để y gia nhập Tây Phương giáo, bần đạo nguyện ý đáp ứng một điều kiện không vi phạm Thiên Đạo của đạo hữu." Nghe vậy, Triệu Thần hơi nhướng mày, yêu cầu của Hồng Quân đạo nhân khiến hắn có chút ngạc nhiên.

"Đối với Huyền môn đây không phải là chuyện tốt." Trong mắt Triệu Thần lóe lên vẻ trêu tức, chậm rãi nói.

Sau Phong Thần, Tây Phương giáo biến thành Phật giáo, Phật pháp đông truyền, Phật môn đại hưng, chia sẻ khí vận của Huyền môn, Kim Thiền Tử là một trong những mấu chốt.

Mặc dù có yếu tố Lão Tử hóa Hồ thành Phật, cũng là để trả nhân quả đã mời Tây Phương giúp đỡ trong thời kỳ Phong Thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng Hồng Quân đạo nhân lại chủ động, hy vọng hắn đồng ý cho Kim Thiền Tử gia nhập Tây Phương giáo.

Điều này có chút đáng suy ngẫm.

"Bần đạo sắp hợp đạo thành công, đối với những chuyện này đã sớm xem nhẹ, càng tham ngộ sâu sắc pháp tắc Thiên Đạo, càng hiểu rõ việc thuận theo thiên mệnh, tất cả đều là mệnh trung chú định, cho dù đạo hữu có tâm thay đổi, chuyện nên xảy ra cuối cùng vẫn sẽ xảy ra." Hồng Quân đạo nhân thần sắc bình tĩnh, tâm như mặt nước lặng.

“Ngươi thật sự càng ngày càng vô tình vô dục.” Triệu Thần ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Hồng Quân đạo nhân.

Hợp thân Thiên Đạo, bổ toàn Thiên Đạo, từ đó Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải là Hồng Quân.

Cũng có nghĩa là Hồng Quân đạo nhân trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, đi theo con đường vô tình.

“Bần đạo trảm Tam Thi, chính là để trảm đi thất tình lục dục, khế hợp Thiên Đạo, huống chi, đạo của Thánh nhân, vốn nên vô tình vô dục.” Hồng Quân đạo nhân thần sắc bình tĩnh, chậm rãi nói.

“Vậy sao?

Sao không nghĩ đến việc thoát ly Thiên Đạo?” Trong mắt Triệu Thần tinh quang lấp lánh, nhìn thẳng vào Hồng Quân đạo nhân, ý vị sâu xa nói.

Nghe những lời này, Hồng Quân trong lòng chấn động, nhưng bề ngoài không có biểu hiện gì, sợ Triệu Thần nhìn ra.

Triệu Thần trong lòng cười lạnh.

Từ khi Hồng Quân thành Thánh, đại thế thiên địa tuy do thiên ý, nhưng bên trong có mưu tính của Hồng Quân đạo nhân hay không, vẫn là một ẩn số.

“Ai, bần đạo càng ngày càng không nhìn thấu đạo hữu rồi...” “Đạo hữu thật sự là biến số.” Hồng Quân thở dài một tiếng.

“Đạo hữu, hãy cân nhắc đề nghị của bần đạo đi.” Hồng Quân đạo nhân thần sắc bình tĩnh, khẽ nói.

“Xin lỗi, ta từ chối.” Triệu Thần khẽ lắc đầu, từ chối đạo nhân.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ thở dài, không nói gì thêm, chỉ nói: “Bần đạo chỉ nhắc nhở đạo hữu một câu, Kim Thiền Tử sớm

muộn gì cũng phải gia nhập Tây Phương giáo." Nói xong, Hồng Quân đạo nhân liền biến mất trước mắt mọi người.

Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia lạnh lẽo.

Hiện tại còn cách thời kỳ Phong Thần rất sớm, đến thời kỳ Tây Du lại càng cách một lượng kiếp, đến lúc đó Kim Thiền Tử có gia nhập Tây Phương giáo hay không là chuyện khác.

Nhưng nếu Tây Phương Nhị Thánh thật sự giở trò, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân rời đi, Triệu Thần cũng tiếp tục đi đến bộ lạc Nhân tộc.

Hiện tại Chân Võ Tạo Điêu Kỳ đã có trong tay, chỉ cần đến chỗ Tây Vương Mẫu lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ là công đức viên mãn.

Đợi dung hợp hai đại Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, uy lực của Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên nhất định sẽ tăng mạnh!

Mang theo ý nghĩ này, Triệu Thần dẫn theo Kim Thiền Tử và Bạch Hổ loli trở về bộ lạc Nhân tộc.

Nhưng cũng chính lúc này.

Tây Phương Tu Di... trên Linh Sơn...

"Sư huynh, sao rồi?

Kim Thiền Tử đã đón về chưa!?" Tiếp Dẫn đạo nhân vừa kết thúc bế quan tu luyện liền tiến lên hỏi.

"Ai..." Chuẩn Đề lắc đầu: "Bần đạo đến muộn một bước, Kim Thiền Tử đã bị Triệu Thần sư thúc thu làm đồ đệ." "Cái gì!?" Tiếp Dẫn đạo nhân trợn tròn mắt.

Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng: "Thôi, tạm thời không nói chuyện này nữa." Y trầm giọng nói: "Chuyện Hồng Hoang lượng

kiếp, tiến hành đến đâu rồi?" "Gần xong rồi!" Tiếp Dẫn gật đầu, sắc mặt trầm trọng nói: "Năm xưa Đại Nghệ bắn mặt trời, bắn chết chín con tiểu Kim Ô, chỉ để lại Kim Ô đệ thập tử được Đế Tuấn cứu sống.

Bần đạo có thể lợi dụng đệ thập tử này để dẫn phát Vu Yêu đại chiến, mở ra Hồng Hoang lượng kiếp." "Bần đạo tính ra, Kim Ô đệ thập tử đó cùng Tây Phương ta có duyên, không lâu sau bần đạo sẽ đi độ hóa!" "Ừm, độ hóa sớm đi." Chuẩn Đề gật đầu nói: "Vạn năm nữa, sẽ bùng phát trận Vu Yêu đại chiến cuối cùng, mở ra Hồng Hoang lượng kiếp, Kim Ô đệ thập tử là mấu chốt trong đó, nhất định phải nắm trong tay chúng ta!" "Thiện." Một hồi Hồng Hoang lượng kiếp, sẽ diễn ra trong năm trăm năm nữa.

Khi đó, Nữ Oa giải trừ phong cấm, Vu Yêu sẽ bùng phát một trận đại chiến thật sự.

Đến lúc đó, tất sẽ thiên băng địa liệt.

Thủ Dương Sơn, Lão Tử nhìn chân trời, ánh mắt lóe lên.

Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy phái ra Thập Nhị Kim Tiên.

Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa khẽ thở dài.

Một hồi Hồng Hoang lượng kiếp, Triệu Thần đang tính kế, Tây Phương Nhị Thánh đang tính kế, Tam Thanh đang tính kế, thậm chí Hồng Quân cũng đang tính kế.

Một khi lượng kiếp bùng phát, sẽ đặc sắc đến mức nào.

Đương nhiên đây đều là chuyện sau này.

Lúc này, sau khi tiễn chân linh của Định Quang Tiên ở Địa Phủ, Triệu Thần liền trở về bộ lạc Nhân tộc.

"Ha ha ha, tiểu Bạch Hổ, ngươi cũng bị sư tôn thu phục rồi!" "Đáng ghét, con giun dài, con chim xấu xí, các ngươi đừng có đụng

vào ta!" Bạch Hổ phương Tây nhỏ tuổi nhất đang nhe răng với hai vị đại tỷ Thanh Long và Chu Tước.

Hiện nay Nhân tộc đã phát triển phồn thịnh, xuất hiện mấy vị Đại La Kim Tiên.

Trong đó Nhân tộc tam tổ nhờ phúc của Nhân Đạo Giới, thuận lợi chứng đạo Đại La.

Vốn dĩ tốc độ không nên chậm như vậy, đáng lẽ sau khi hoàn thành các sứ mệnh như tạo ra lửa, nhà cửa, quần áo, họ có thể mượn công đức để nhanh chóng thăng cấp.

Chỉ là những công đức này đã bị Triệu Thần đoạt mất, nên họ chỉ có thể chăm chỉ tu hành.

Nhưng điều này cũng khiến căn cơ của họ vững chắc hơn.

Vốn dĩ tối đa chỉ đến Đại La Kim Tiên, nhưng bây giờ hoàn toàn có cơ hội đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Dù sao họ cũng là Tiên Thiên Nhân tộc, là Tiên Thiên Đạo Thai, trời sinh thân cận với đại đạo.

"Thánh Phụ, ngài về thật đúng lúc, ta có một số việc cần báo cáo." Toại Nhân thị dường như đã đợi Triệu Thần từ lâu, vừa thấy ngài trở về liền vội vàng đi lên.

"Chuyện gì?" "Thánh Phụ, là thế này, một tháng sau là cuộc tuyển chọn tộc trưởng Nhân tộc, Thánh Phụ có hứng thú tham dự không?" Toại Nhân thị nhìn Triệu Thần, hỏi.

Tuyển chọn à.

Triệu Thần sờ sờ cằm, bây giờ chưa phải thời Tam Hoàng Ngũ Đế, chưa có chế độ thiện nhượng, tộc trưởng Nhân tộc về cơ bản đều được tuyển chọn qua thực lực.

Chỉ có người trẻ tuổi, khỏe mạnh, và trở thành người mạnh nhất trong thế hệ trẻ Nhân tộc mới có tư cách trở thành tộc trưởng.

Còn những người lớn tuổi, hoặc thực lực đã chứng đắc Thái Ất đạo quả thì lại không có hứng thú trở thành tộc trưởng.

Bởi vì họ cần tu hành tham ngộ đại đạo.

"Được, đến lúc đó thông báo cho ta một tiếng là được." Triệu Thần gật đầu, đồng ý.

"Vâng, Thánh Phụ." Toại Nhân thị đáp lời, trên mặt đầy vẻ vui mừng.

Chương 145

Từ khi Nhân tộc ổn định, Thánh Phụ vẫn luôn bôn ba bên ngoài, thời gian ở lại Nhân tộc không nhiều.

Đây là lần đầu tiên ngài tham gia đại điển tuyển chọn tộc trưởng Nhân tộc.

"Đại điển lần này nhất định phải làm thật long trọng, Thánh Phụ sẽ tham dự, vạn vạn không thể xảy ra sai sót!" Toại Nhân thị phân phó xuống, chuẩn bị tổ chức đại điển của Nhân tộc.

Nghe tin Triệu Thần sẽ tham dự đại điển, mọi người đều vô cùng phấn khởi.

Ngày đêm cúng bái thần tượng Thánh Phụ, nay cuối cùng cũng có cơ hội được chiêm ngưỡng chân dung.

Đối với đại đa số Nhân tộc, ấn tượng về Triệu Thần chỉ dừng lại ở thần tượng.

Dù sao đã chín ngàn năm trôi qua, những Nhân tộc từng trải qua đại nạn kia hoặc đã vẫn lạc, hoặc vô duyên tiên đạo mà qua đời, hoặc đã trở thành lão tổ một phương.

Những Nhân tộc sinh ra sau này, chỉ biết Thánh Phụ Nhân tộc đã xoay chuyển càn khôn, cứu vớt cả Nhân tộc, nhưng chưa từng được gặp mặt.

Tin đồn một truyền mười, mười truyền trăm, nhất thời cả Nhân tộc đều chấn động.

Tin tức Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần sắp tham dự đại điển Nhân tộc đã truyền khắp cả Nhân tộc.

Mỗi bộ lạc đều vô cùng phấn khởi, đều muốn được chiêm ngưỡng

thần tích của Thánh Phụ tại đại điển.

Còn những ứng cử viên tham gia tranh cử tộc trưởng lại càng kích động hơn, trong lòng khó mà bình tĩnh.

Mỗi người đều đang dốc lòng chuẩn bị, chỉ để được tỏa sáng trong ngày đại điển.

Đại điển lần này long trọng hơn bất kỳ lần nào, lại có cả Nhân tộc Thánh Phụ tham dự.

Thánh Phụ tham dự, các đại năng khác của Nhân tộc chắc chắn cũng sẽ xuất hiện.

Nếu lúc đó có thể tỏa sáng, được Thánh Phụ hoặc các đại năng khác thu làm đệ tử, tiền đồ tự nhiên sẽ vô cùng xán lạn.

Sau đó cả Nhân tộc chìm vào bận rộn.

Triệu Thần cũng không biết một câu nói tùy tiện của mình lại gây ra chấn động lớn như vậy trong Nhân tộc.

Hiện tại hắn đang ở trong Tây Vương Mẫu cung của Tây Vương Mẫu.

"Đạo hữu đến rồi." Tây Vương Mẫu nhìn Triệu Thần mỉm cười, vẻ đẹp ấy rực rỡ chiếu người, phong hoa tuyệt đại.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, lần này bản tọa đến để xin một món bảo vật." "Ồ, không biết đạo hữu xem trọng thứ gì trong cung của bản cung?" Tây Vương Mẫu mỹ mục long lanh nói.

Ánh mắt nhìn thẳng vào Triệu Thần khiến hắn trong lòng cười khổ.

Đúng là ý của túy ông không ở trong rượu.

Đối với ý của Tây Vương Mẫu, hắn tự nhiên biết, nhưng bây giờ việc dung hợp Hỗn Độn Chí Bảo là quan trọng nhất.

Còn chuyện nam nữ chi tình, sau này có khối thời gian.

Hai bên đều là Chuẩn Thánh, có quan tâm chút thời gian không đáng kể đó sao?

Triệu Thần cũng không do dự, trực tiếp nói: "Tây Vương Mẫu, dám hỏi Tố Sắc Vân Giới Kỳ có phải đang ở trong tay đạo hữu không?" "Nếu đang ở trong tay đạo hữu, có thể nhường cho tại hạ không?" "Tại hạ nguyện ý dùng mười kiện Tiên Thiên Linh Bảo để trao đổi với đạo hữu." Triệu Thần nói.

"Tố Sắc Vân Giới Kỳ quả thực đang ở trong tay bản cung." Tây Vương Mẫu mỹ mục lóe lên, nhìn Triệu Thần nói: "Muốn nhường cho đạo hữu cũng được... nhưng bản cung không cần mười kiện Tiên Thiên Linh Bảo đó..." "Ồ, vậy là?" Triệu Thần có chút kinh ngạc.

Tây Vương Mẫu mỉm cười: "Một lời hứa, bản cung muốn đạo hữu một lời hứa." "Lời hứa?" "Bây giờ chưa biết, nhưng sau này sẽ biết." Tây Vương Mẫu lắc đầu, sau đó nhìn sâu vào Triệu Thần: "Không biết đạo hữu có nguyện ý cho bản cung một lời hứa không?" Nghe vậy, Triệu Thần trầm mặc một lúc, thử dùng Hỗn Độn Châu để suy diễn thiên cơ, sau khi xác nhận Tây Vương Mẫu không gài bẫy mình, liền gật đầu nói.

"Được, bản tọa cho đạo hữu một lời hứa." "Thiện!" Tây Vương Mẫu mỉm cười, sau đó bàn tay ngọc ngà duỗi ra, một lá cờ nhỏ màu trắng xuất hiện trong tay.

"Đạo hữu, đây là Tố Sắc Vân Giới Kỳ." Tố Sắc Vân Giới Kỳ, còn được gọi là Tụ Tiên Kỳ, là bảo vật của Dao Trì Tây Vương Mẫu, lá cờ này khi mở ra sẽ làm mây mù bao phủ, một luồng hương thơm kỳ lạ lan tỏa.

Trong Phong Thần, nó từng giúp Khương Tử Nha phá Phiên Thiên Ấn của Ân Giao!

Nói xong, Tây Vương Mẫu thổi một luồng hương gió, Tố Sắc Vân Giới Kỳ đã bay đến tay Triệu Thần.

"Đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu, bản tọa có việc, xin cáo từ trước!" Triệu Thần nhận lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ, cười cười, xoay người chuẩn bị rời đi.

Tây Vương Mẫu thần sắc có chút oán trách: "Sao, lấy đồ của bản cung xong là định đi ngay à?" Triệu Thần có chút lúng túng: "Khụ khụ, bản tọa hiện tại có việc gấp, đợi xử lý xong sẽ cùng đạo hữu luận đạo." Nói xong, cáo từ một lễ liền xoay người rời đi.

Sau đó trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, đại đạo thần văn quấn quanh làn da, mỗi tấc da thịt đều ẩn chứa sức mạnh kinh khủng.

Hỗn Độn pháp tắc hóa thành xiềng xích trật tự, quấn quanh thân Triệu Thần.

Ngoài ra, lực lượng, luân hồi, hoàng tuyền, thủy đạo, hỏa đạo, phong đạo, lôi đạo, không gian, thời gian bảy pháp tắc khác cũng hiển hóa.

Sau lưng tinh hà vũ trụ hiển hiện, giữa mi tâm Hỗn Độn đại thế giới nở rộ, huyền diệu mênh mông.

Tám đạo pháp tắc hiện tại đều đã triệt để nắm giữ, đạt đến đại thành, độ thông thạo đều đã đạt tối đa.

Có thể nói, việc vận dụng tám đạo pháp tắc của hắn, đủ để so sánh với Đạo Tổ, từ đạo pháp tắc diễn hóa ra thần thông, mỗi loại đều uy lực bất phàm.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Chân Võ Tạo Điêu Kỳ chủ động bay ra, cùng với Công Đức Hỗn Độn Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên của Triệu Thần quấn lấy nhau.

Triệu Thần ánh mắt lóe lên vẻ nóng rực, hét lớn một tiếng: "Ngưng!" Giây tiếp theo, hai kiện đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, cùng Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên dung hợp làm một.

Trên Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên, lại mọc thêm hai phiến lá sen.

"Hiện tại Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên của ta lại có thêm hai phiến lá sen, giờ chỉ còn thiếu Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, cùng với hai phiến lá sen lớn nhất là Hà Đồ, Lạc Thư, lấy được là có thể tái hiện Sáng Thế Thanh Liên!" Sáng Thế Thanh Liên thực sự, uy lực to lớn, e rằng không dưới Hỗn Độn Châu.

Trên không Nhân tộc lại mây đen dày đặc, giáng xuống hủy diệt đại kiếp của chí bảo.

Nhưng mười tám vòng công đức kim luân bay lên, trong nháy mắt hóa giải đại kiếp, chỉ để lại vô tận tạo hóa.

Thanh liên tắm trong lôi kiếp mà sinh trưởng.

Thời gian trôi qua, lại mấy chục ngày nữa.

Một ngày nọ, Toại Nhân thị đến Thánh Sư Điện.

"Bái kiến Thánh Phụ." "Bẩm Thánh Phụ, mọi thứ đã chuẩn bị xong, đang chờ Thánh Phụ giá lâm..." Toại Nhân thị cung kính nói.

"Đi thôi." Triệu Thần gật đầu, đi về phía bộ lạc Nhân tộc, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Ngao Hưng, Chu Tước, Thanh Long, các đại năng Chuẩn Thánh khác theo sau Triệu Thần.

Tộc trưởng Nhân tộc đương nhiệm là Dư Khôn thị, vì vậy đại điển lần này cũng được tổ chức tại bộ lạc Dư Khôn.

Trong một quảng trường rộng lớn, một lôi đài che phủ phương

viên mấy vạn dặm được dựng lên.

Không xa lôi đài, là một đài cao, nơi tộc trưởng Nhân tộc hiện tại và các lão tổ ngồi.

Lúc này tại hiện trường đại điển người đông như biển, cảnh tượng hoành tráng, hàng vạn ức Nhân tộc đều tập trung tại đây.

Chỉ vì Nhân tộc Thánh Phụ sắp giá lâm nơi này.

Bỗng nhiên, trên bầu trời, hào quang thụy thái hiện ra, bát âm tiên nhạc vang vọng, Triệu Thần cùng mấy vị đại năng Chuẩn Thánh chân đạp tiên quang, giáng lâm trên đài cao.

"Chúng ta, bái kiến Thánh Phụ!" Cùng với sự xuất hiện của Triệu Thần, tất cả Nhân tộc đều kích động, trong mắt đầy vẻ cuồng nhiệt.

Mỗi ngày đều kính lễ cúng bái Nhân tộc Thánh Phụ, cảm tạ công đức của ngài, nhưng chưa bao giờ có cơ hội được thấy thần tích của Thánh Phụ, nay cuối cùng cũng được thấy, sao có thể không kích động.

"Mẹ ơi, người bay trên trời kia có phải là Thánh Phụ không ạ?" Một đứa trẻ chỉ vào Triệu Thần và những người khác trên trời, hỏi.

Chương 146

"Không được vô lễ, không được chỉ lung tung, đó là Thánh Phụ của Nhân tộc chúng ta." "Con trai, con phải nhớ, chín ngàn năm trước, nếu không có Thánh Phụ, thì đã không có chúng ta!" Mẹ của đứa trẻ vẻ mặt sùng kính nói.

"Thánh Phụ đến rồi!" Nhất thời, cả quảng trường xôn xao, lần lượt hướng ánh mắt về phía thân ảnh vĩ ngạn trên không trung.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Trên đài cao, những lão tổ bộ lạc Nhân tộc kích động không thôi, dù tóc đã bạc trắng, cũng khó che giấu được sự run rẩy của cơ thể.

Những người này đều là những người sống sót sau trận hạo kiếp của Nhân tộc.

Dù hiện nay đã là lão tổ của các bộ lạc, nhưng họ vẫn nhớ như in những ngày tháng gian khổ.

Năm đó Nhân tộc thảm bại dưới sự tàn sát của Yêu tộc, ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không ra tay tương trợ, chính Nhân tộc Thánh Phụ trước mắt đã xoay chuyển càn khôn, còn dẫn dắt họ xông lên Thiên Đình, chém giết vô số Yêu tộc, báo thù huyết hải thâm cừu cho Nhân tộc.

Trong bộ lạc Dư Khôn của Nhân tộc, Triệu Thần nhìn những lão tổ Nhân tộc tóc bạc trắng đang quỳ rạp dưới đất, không khỏi có vài phần cảm khái.

Mấy ngàn năm trôi qua, cũng không phải là thời gian quá dài.

Nhưng đối với đại đa số Nhân tộc, đã đủ để sinh sôi nảy nở mấy trăm thế hệ.

Những người sống sót sau trận hạo kiếp năm đó, còn lại không nhiều.

Nhưng những lão tổ Nhân tộc này thì không sao, dù sao đã thành tiên, tuổi thọ không phải là vấn đề, tuy đã tóc bạc, nhưng lại có dung mạo trẻ trung.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác nhìn cảnh này, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Chẳng trách năm đó Triệu Thần đạo hữu có thể đoạt được địa vị Thánh Mẫu của Nữ Oa nương nương." Trấn Nguyên Tử không khỏi có chút kinh ngạc, địa vị của Triệu Thần trong Nhân tộc, không ai có thể thay thế.

Ánh mắt của những Nhân tộc đó nhìn Triệu Thần, tràn đầy cuồng nhiệt và sùng kính, đủ để thấy uy vọng của Triệu Thần.

Cũng chỉ có người như vậy, mới có năng lực đoạt được địa vị Thánh Mẫu Nhân tộc của Nữ Oa.

"Tất cả đứng lên đi." Triệu Thần nhìn đám đông Nhân tộc đang quỳ lạy, một luồng lực vô hình bao trùm lấy tất cả mọi người.

Sau đó mỗi người đều cảm nhận được một luồng sức mạnh nhẹ nhàng, nâng họ đứng dậy.

"Chúng ta, khấu tạ Thánh Phụ!" Vô số Nhân tộc cảm kích, lần lượt đứng dậy.

Trên đài cao, vị trí ở giữa vốn dĩ nên là của Nhân tộc tam tổ.

Nhưng bây giờ Triệu Thần xuất hiện, vị trí đó tự nhiên thuộc về Triệu Thần.

Toại Nhân thị và những người khác ngồi bên phải Triệu Thần, Trấn Nguyên Tử, Thanh Long và những người khác ngồi bên trái.

“Hôm nay, là đại sự của Nhân tộc ta, trong cuộc tuyển chọn này, người mạnh nhất sẽ trở thành tộc trưởng kế nhiệm của Nhân tộc ta!” Giọng nói của tộc trưởng đương nhiệm Dư Khôn thị vang vọng khắp quảng trường, trong mắt mỗi người đều lộ ra vẻ mong đợi.

Những người có thể tham gia cuộc tuyển chọn lần này, đều là những tinh anh của các bộ lạc, không chỉ trí dũng song toàn, tư chất cực kỳ mạnh mẽ.

Tình hình này kéo dài đến khi Phục Hy chuyển thế, trở thành Nhân tộc cộng chủ mới, mới bắt đầu chế độ thiện nhượng.

Trước khi chính thức bắt đầu, Nhân tộc tiến hành một nghi thức tế tự, khấu bái thần tượng Nhân tộc, bao gồm Thánh Phụ Triệu Thần, nữ thần sáng tạo Nữ Oa, Thiên Sư Lão Tử ba vị thần tượng, cùng với đồ đằng Chân Long.

Triệu Thần nhìn những người này đang tế tự thần tượng của mình ngay trước mặt, luôn cảm thấy có chút kỳ quái.

Sau đó dưới sự chủ trì của Dư Khôn thị, cuộc tuyển chọn tộc trưởng cũng chính thức bắt đầu.

Qua một hồi so tài, Triệu Thần cũng thấy được những phương thức tu hành khác nhau trong Nhân tộc.

Trong đó có một thanh niên sau khi lên đài, miệng lẩm bẩm, đồ đằng Chân Long trên cánh tay tỏa ra kim quang rực rỡ, Chân Long chi lực gia thân, thực lực sánh ngang Thiên Tiên.

Đây là đồ đằng đại đạo sinh ra sau khi Chân Long nhất tộc gia nhập Nhân tộc.

Cả bộ lạc lấy đồ đằng này làm thần hộ mệnh của Nhân tộc, ngày đêm thờ phụng, thành tâm khấu bái, lấy hương hỏa chi lực làm cầu nối, có thể mượn Chân Long chi lực để sử dụng.

Nếu người có thiên phú dị bẩm, còn có thể huyễn hóa ra thân Chân Long, vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng thanh niên trên đài rõ ràng chưa đạt đến trình độ đó.

Đối thủ của y tu hành Kim Đan đại đạo, thuộc một nhánh của tiên đạo, điều khiển một thanh phi kiếm, lực sát thương cực mạnh.

Về thắng bại trên đài, Triệu Thần không quan tâm.

Điều hắn quan tâm hơn bây giờ là mức độ phát triển của Nhân tộc đối với các đại đạo tu hành này.

Về những người trong Nhân tộc, Triệu Thần không thấy ai có thiên phú dị bẩm.

Chỉ có thể coi là tư chất trung bình, dù sao đều là Hậu Thiên Nhân tộc, muốn xuất hiện người có tư chất sánh ngang Tiên Thiên Thần Thai gần như không có, trừ phi là thần linh chuyển thế.

Cuộc tuyển chọn kéo dài ba ngày.

Trong thời gian này, ngoài những Nhân tộc tu hành Kim Đan đại đạo, Triệu Thần còn thấy những bộ lạc tu hành đồ đằng như Hoàng Kim Ngưu, Huyền Hắc Xà.

Nếu không có gì bất ngờ, sau khi Phục Hy chuyển thế thành Nhân tộc cộng chủ đầu tiên, những đồ đằng này sẽ trở thành mười hai con giáp của Nhân tộc.

Chỉ là tu hành những đồ đằng chi lực này, rõ ràng không bằng đồ đằng Chân Long.

Nhưng muốn thờ phụng đồ đằng Chân Long, chỉ khi tín ngưỡng đủ mạnh mẽ, mới có thể nhận được Chân Long chi lực gia trì.

Vì vậy những bộ lạc nhỏ hơn tín ngưỡng không đủ, chỉ có thể chọn phương án thứ hai, thờ phụng các đồ đằng khác.

Nhưng so với Kim Đan đại đạo, tu hành đồ đằng đại đạo có một lợi thế, đó là yêu cầu về tư chất không cao.

Tu hành Kim Đan đại đạo, cần thiên phú, ngộ tính, linh căn, ngưỡng cửa cao, không phải ai cũng có thể tu hành.

Nhưng đồ đằng chi lực, chỉ cần ý chí kiên cường, có đại nghị lực, tín niệm kiên định, liền có thể bù đắp khiếm khuyết hậu thiên.

Hai con đường tu hành này, hiện là phương thức chủ lưu trong Nhân tộc.

Tu luyện đến cực hạn, thực lực đều không kém đi đâu, thậm chí có thể vượt qua bản thân đồ đằng.

Triệu Thần nhìn cảnh tượng tuyển chọn thịnh vượng của Nhân tộc, khẽ gật đầu, hiện tại Nhân tộc tuy vẫn có đại đa số thực lực thấp kém, thậm chí có người chỉ là một phàm nhân, nhưng tổng thể thực lực đã có sự đề cao rõ rệt.

Thêm vào đó hiện tại trong Nhân tộc có Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Ngao Hưng, Hỏa Phượng, tam đại thánh thú những đại năng Chuẩn Thánh tọa trấn.

Đại La Kim Tiên cũng có Khổng Tuyên, Toại Nhân thị, Khâm Nguyệt thị những đại năng này, đã không còn là Nhân tộc yếu ớt năm xưa.

"Cuộc tuyển chọn lần này kết thúc, tộc trưởng kế nhiệm là Hi Ngư thị!" Tiếp theo là nghi thức kế nhiệm.

Cuối cùng Hi Ngư thị trở thành tộc trưởng mới, do Triệu Thần hoàn thành nghi thức kế nhiệm cuối cùng.

Triệu Thần trao cây quyền trượng tượng trưng cho tộc trưởng Nhân tộc cho Hi Ngư thị.

“Tộc trưởng mới, hãy dẫn dắt Nhân tộc phồn thịnh.” “Bảo vật này là lá của Ngũ Châm Tùng, luyện hóa xong uy lực sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo, xem như là quà ta tặng ngươi.” Triệu Thần trao quyền trượng và bảo vật cho Hi Ngư thị.

Thấy vậy, Hi Ngư thị kích động không thôi, quỳ rạp xuống đất, cao giọng nói: “Bối quang thị khấu tạ Thánh Phụ ân tứ, ta nhất định sẽ dẫn dắt Nhân tộc phồn thịnh, dù vạn tử không từ!” Rầm!

Triệu Thần đang nói, bỗng một tiếng động lớn thu hút sự chú ý của mọi người.

Nguyên lai là một cô gái trẻ không cẩn thận làm đổ lư hương trên đài cao.

“Sao lại không cẩn thận thế!” Một phụ nữ Nhân tộc bên cạnh mắng, Triệu Thần hơi ngẩn ra: “Hi Hòa, sao nàng lại ở đây?” “Nàng đến rồi à?” Triệu Thần cười nói.

Hi Hòa mặt đỏ bừng, thật ra nàng đến Nhân tộc, cũng đã lấy hết dũng khí.

Chín ngàn năm qua, trong đầu nàng, luôn là hình bóng của Triệu Thần.

Chương 147

Hắn đã khắc sâu vào trái tim nàng.

Vì vậy, dưới sự cổ vũ của lòng dũng cảm, nàng đã đến, để gặp người mà mình ngày đêm mong nhớ.

Đúng lúc này, Tây Vương Mẫu phong hoa tuyệt đại ở bên cạnh đi tới, mỉm cười nói: "Tây Vương Mẫu bái kiến Hi Hòa đạo hữu..." "Tây Vương Mẫu..." Trong mắt Hi Hòa lóe lên một tia cảnh giác: "Tây Vương Mẫu đạo hữu, sao người lại ở đây?" "Ha ha, bản cung đến Nhân tộc là để cùng Triệu Thần đạo hữu luận đạo, đã luận đạo được ngàn năm rồi..." Tây Vương Mẫu mỉm cười, trong nháy mắt giữa hai người phụ nữ đã nảy sinh tia lửa kịch liệt, khiến Khổng Tuyên và những người xung quanh rùng mình.

"Tội lỗi... tội lỗi." Hai vị đại năng Chuẩn Thánh tranh giành tình cảm, khiến Hồng Vân lão tổ phải thốt lên tội lỗi.

Hi Hòa quay đầu nhìn Triệu Thần, giữa mi mày có chút oán trách.

"À, khụ khụ, nếu đã đạo hữu đã đến, vậy không bằng đến Thánh Sư Điện nói chuyện tiếp." Triệu Thần ho khan một trận, hóa giải cơn khủng hoảng.

"Rất tốt." Hi Hòa mỉm cười.

Sau đó hai người liền đi đến Thánh Sư Điện.

Tây Vương Mẫu ở bên cạnh không nói gì, chỉ nhìn Triệu Thần với ánh mắt quyến rũ.

"Sư nương đến tìm rồi." Bích Tiêu ở bên cạnh nhỏ giọng nói.

"Suỵt, nhỏ tiếng thôi, không thấy sao?

Tu La tràng đấy!" Quỳnh Tiêu, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Tam Tiêu nhìn giữa Tây Vương Mẫu, Triệu Thần và Hi Hòa, không khỏi bàn tán xôn xao.

Bên cạnh Thánh Sư Điện, Triệu Thần phất tay, lập tức hiện ra bàn đá và trà thơm: "Từ ngày đó chia tay, nàng và ta đã lâu không gặp rồi nhỉ?" "Là chàng chưa từng đến tìm ta." Hi Hòa nhìn Triệu Thần, oán trách mở lời.

"Không phải, là do chuyện quá nhiều mà..." Triệu Thần cười gượng, nhưng đột nhiên nói: "À, đúng rồi, dạo này Đế Tuấn có tìm nàng không?" "Đế Tuấn?

Nhắc hắn làm gì?" Trong mắt Hi Hòa lóe lên vẻ chán ghét.

Triệu Thần thở dài một hơi, xem ra dưới sự thúc đẩy của mình, Hồng Hoang đã thay đổi.

Nhưng điều này cũng gián tiếp chứng minh, đại thế Hồng Hoang không đổi, nhưng các chi tiết trong đó không phải là không thể thay đổi.

"Như vậy con đường ta đã trải cho trận đại chiến Vu Yêu cuối cùng, cũng yên tâm hơn nhiều." Triệu Thần nheo mắt.

Hắn nhìn Hi Hòa mỉm cười nói: "Nếu đã lần này nàng đã xuống, vậy ở lại Nhân tộc thêm vài ngày, hoặc là cứ ở lại đừng đi nữa." Triệu Thần nửa đùa nửa thật nói.

Hiện nay, Hi Hòa cũng là một vị đại năng Chuẩn Thánh, nếu có thể bảo vệ Nhân tộc, Nhân tộc cũng sẽ mạnh hơn.

"Ta ở lại Nhân tộc?

Vậy muội muội ta làm sao?" Hi Hòa cười nói.

"Vậy thì đón cả Thường Hi tiên tử xuống đây." Triệu Thần cười

lớn: “Nhân tộc của ta đất rộng, dung nạp được hai vị tiên tử.” “Hôm khác ta sẽ cùng tiên tử đến Thái Âm Tinh, đón muội ấy xuống.” Hai người nhìn nhau cười, Hi Hòa đang định nói, nhưng đột nhiên sắc mặt thay đổi.

“Không ổn rồi!” “Tiên tử sao vậy?” Thấy Hi Hòa đột nhiên đứng dậy, Triệu Thần có chút kinh ngạc.

“Có người đang tấn công Thái Âm Tinh!” Hi Hòa lo lắng nói: “Là Yêu tộc!

Yêu tộc đang tấn công Thái Âm Tinh!

Thường Hi đang cầu cứu ta!” “Cái gì!?” Triệu Thần sắc mặt hơi đổi.

“Không được, ta phải về.” Hi Hòa vẻ mặt lo lắng nói.

Triệu Thần nắm lấy tay Hi Hòa, trầm giọng nói: “Đừng vội, bản tọa sẽ cùng nàng đi.” Nói xong, Triệu Thần trực tiếp xé rách hư không, xuất hiện một dòng sông không gian, vượt qua hàng tỷ vạn dặm, đưa Hi Hòa lao đến Thái Âm Tinh.

Lúc này, bên ngoài Thái Âm Tinh.

Một trong mười hai yêu thần của Thiên Đình, Thử Thiết hiện đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ, tay cầm đại bổng, đứng trên tiên thiên đại trận của Thái Âm Tinh.

Sau lưng hắn là Ba Xà, Anh Chiêu và mấy đại yêu thần khác thống lĩnh hàng vạn ức yêu tu đại quân.

Vì mệnh lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phải trấn giữ Thiên Đình, không được tự ý rời đi.

Vì vậy, dù Đế Tuấn vạn phần không muốn, cũng chỉ có thể ở lại trong Thiên Đình.

Về việc tấn công Thái Âm Tinh, chỉ có thể phái các đại yêu thần đi.

Dù Hi Hòa và Thường Hi có mạnh đến đâu, cũng chỉ là hai vị Chuẩn Thánh.

Nhưng lần này, Thiên Đình đã phái đến tám vị Chuẩn Thánh.

Hiện nay Thiên Đình đã mạnh hơn xưa rất nhiều!

Lúc này, Thử Thiết mặc chiến bào màu vàng, trên ngực có ấn ký của một đầu yêu thần, nhìn xuống phía trước.

Sau lưng hắn là hàng vạn ức yêu binh, ai nấy đều mặc áo giáp, đội mũ bạc, tay cầm ngân thương, uy vũ bất phàm.

"Hi Hòa, Thường Hi hai vị tiên tử, mời hai vị ra ngoài.

Yêu Hoàng hy vọng hai vị có thể vào Thiên Đình, xin hai vị đừng làm khó chúng ta!!" Thử Thiết ngẩng đầu ưỡn ngực, thần sắc trang nghiêm, uy nghiêm nói với Thái Âm Tinh.

Dưới sự hỗ trợ của pháp lực bàng bạc của Thử Thiết, giọng nói uy nghiêm đạm mạc trong nháy mắt vang vọng khắp Thái Âm Tinh, chấn động đến nỗi các sinh linh trên Thái Âm Tinh kinh hãi vạn phần, run lẩy bẩy.

Trên Thái Âm Tinh, muội muội của Hi Hòa là Thường Hi tiên tử vẻ mặt phẫn nộ nói: "Thử Thiết, đã nói bao nhiêu lần rồi, tỷ tỷ ta không thích Đế Tuấn, người tỷ tỷ ta thích là Nhân tộc Thánh Phụ!" "Hơn nữa, nếu Đế Tuấn thật sự có thành ý, thì hãy để hắn đến, phái mấy đại yêu thần đến Thái Âm Tinh làm gì!!" "Nhân tộc Thánh Phụ?" "Nhân tộc Thánh Phụ thì sao?

Bây giờ hai vị đã bị vây khốn ở Thái Âm Tinh, xung quanh đã bị thiết lập đại trận che giấu khí tức, dù là Nhân tộc Thánh Phụ cũng không biết được." Thử Thiết lạnh lùng hừ một tiếng, tuy không đánh

lại được Triệu Thần, nhưng có thể khiến Triệu Thần không biết.

Hắn lạnh lùng nói: "Hai vị xin lỗi, bệ hạ có lệnh, bắt đầu tấn công Thái Âm Tinh!" "Hai vị tiên tử yên tâm, bệ hạ sẽ thương hoa tiếc ngọc!" Trên Thái Âm Tinh, Thường Hi mặt đầy phẫn nộ: "Vô sỉ!" "Ta nói cho ngươi biết, tỷ tỷ đã đến Nhân tộc tìm Nhân tộc Thánh Phụ rồi, ta đã gửi tiên âm cho tỷ tỷ, ngài ấy đang trên đường đến!" Sự việc đã đến nước này, nhìn Thử Thiết đang dẫn quân tấn công tiên thiên đại trận, Thường Hi cũng không che giấu nữa, trực tiếp nói ra.

Xem thử có thể dùng điều này để dọa lui Thử Thiết không.

"Sao... có thể!?" Thử Thiết sắc mặt đột nhiên đại biến, đồng tử co rút, tâm thần chấn động mạnh.

"Rốt cuộc là chuyện gì?

Bản đế không phải đã lệnh cho người âm thầm canh giữ Thái Âm Tinh sao?

Sao để Hi Hòa ra ngoài mà không ai phát hiện!" Hắn quay đầu gầm lên.

Nhưng hắn không biết Hi Hòa là Chuẩn Thánh, tự nhiên có thể che giấu được những yêu binh đó.

Hi Hòa tính cách tương đối tốt, không muốn làm tổn thương sinh mệnh.

Nếu là người khác, có thể đã trực tiếp ra tay xóa sổ rồi.

Thử Thiết hoàn toàn ngơ ngác, tin tức nhận được hoàn toàn không khớp.

"Yêu thần đại nhân, phải làm sao đây?

Có cần đi gọi bệ hạ và Đông Hoàng không?" Vô số yêu quân bên cạnh, ánh mắt đều mang theo một tia kinh hãi, không ngờ tấn công

Thái Âm Tinh lại dẫn đến Triệu Thần.

Đang đùa sao!

Bóng ma tâm lý về Triệu Thần đã quá lớn.

Thử Thiết sắc mặt âm trầm, trong lòng cũng đang lo lắng, hắn biết rõ Triệu Thần mạnh đến mức nào.

Chương 148

Lúc này, vô số yêu binh yêu tướng dưới trướng Thử Thiết đều hoảng loạn bất an.

Nói không ngoa, đa số họ đều lớn lên trong những truyền thuyết uy danh của Triệu Thần.

Nay đột nhiên nghe tin Triệu Thần sắp đến Thái Âm Tinh, không hoảng sao được.

"Tất cả trấn tĩnh cho bản soái, hai vị tiên tử nhất định vẫn còn trên Thái Âm Tinh, đây chỉ là quỷ kế của Thường Hi mà thôi!" Thử Thiết cao giọng hét.

Nếu không lên tiếng trấn an, đại quân dưới trướng sẽ quân tâm tan rã, sĩ khí đại giảm.

"Có phải quỷ kế hay không, lát nữa ngươi sẽ biết!" Thường Hi lạnh lùng nói.

"Dám làm loạn quân tâm của bản soái, bên ngoài Thái Âm Tinh có ba tôn yêu thánh canh giữ, dù là Hi Hòa tiên tử cũng tuyệt đối không thể không bị phát hiện mà rời đi!" Thử Thiết ngữ khí lạnh lẽo nói.

"Tất cả, xông lên cho ta!" Nói xong, Thử Thiết trực tiếp đánh ra một đạo đại thần thông.

"Đáng ghét!" Thường Hi phẫn nộ cũng chuẩn bị ra tay, nhưng đúng lúc này.

"Phá!" Triệu Thần khẽ quát một tiếng, búng ngón tay, bắn ra một đạo chỉ mang, lập tức phá tan tất cả sát chiêu của Thử Thiết.

Không sai, lúc này, cuối cùng hắn đã đến.

Tay trong tay với Hi Hòa tiên tử.

"Ngươi!" Đôi mắt Thử Thiết kinh hãi vạn phần, không ngờ tất cả lại là thật!

"Chính là ta!" Triệu Thần đạm mạc nhìn Thử Thiết, tóc dài ngang vai, mặc áo bào trắng, chân đạp thất tinh bộ, một tay dắt Hi Hòa, ung dung đáp xuống trước Thái Âm Tinh, che chắn Thái Âm Tinh sau lưng.

"Thánh Phụ!

Nhân tộc Thánh Phụ!" "Nhân tộc Thánh Phụ cứu chúng ta!!" Vô số sinh linh trên Thái Âm Tinh đều hoan hô.

Thường Hi cũng nhìn Triệu Thần tuấn mỹ vô cùng trên bầu trời sao, mỹ mục long lanh.

"Nhân tộc Thánh Phụ?" Bỗng nhiên Thường Hi phát hiện, mình cũng có chút rung động.

Lúc này, Triệu Thần chân đạp thất tinh bộ, chấn động cả bầu trời sao, khí tức khủng bố lan tỏa.

Thử Thiết tim đập mạnh một cái, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Khí tức khủng bố này dễ dàng có thể trấn áp hắn.

"Mau lui!

Mau lui!" Thử Thiết gầm lên ra lệnh cho đại quân lui lại, nhưng tất cả đã quá muộn.

Triệu Thần phất tay một cái, trong nháy mắt hỗn độn lĩnh vực bao trùm ức vạn yêu quân, hư không vỡ nát, càn khôn đảo lộn, thần uy khổng lồ chấn động cả đa nguyên vũ trụ.

Triệu Thần sau đó phất tay, đủ để phá diệt vô số đại thế giới!

“Trời ạ, lợi hại quá!” Trên Thái Âm Tinh, Thường Hi kinh hô một tiếng, nhìn cảnh tượng trước mắt mà mắt chữ A mồm chữ O.

Nàng biết Triệu Thần mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến thế.

Phất tay diệt ức vạn yêu quân!

Hi Hòa đứng bên cạnh cũng vẻ mặt si mê.

Đây mới là người đàn ông mà nàng yêu, ngày đêm mong nhớ!

Ức vạn yêu quân thương vong vô số, tám tôn Chuẩn Thánh thân bị trọng thương.

Nhưng lúc này không ai để ý, một luồng Phật quang bao trùm ức vạn yêu quân.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!” Triệu Thần nhíu mày, đứng trên bầu trời sao nhìn hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

“Triệu Thần sư thúc, chúng ta từng phát hồng nguyên với Thiên Đạo, xin sư thúc đừng ngăn cản.” Tiếp Dẫn đạo nhân hành lễ một cái, sau đó không ngừng chạy đi.

Sợ Triệu Thần lại sử dụng thủ đoạn quỷ dị cấm cố Thánh nhân kia.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ra tay, xem ra lượng kiếp thứ ba thật sự sắp bắt đầu rồi.” Triệu Thần nhíu mày, sau đó quay đầu lại: “Hi Hòa tiên tử, hiện tại Thái Âm Tinh không còn an toàn, không bằng tiên tử và Thường Hi tiên tử tạm thời đến Nhân tộc của ta ở?” Hi Hòa mặt đỏ gật đầu: “Đa tạ đạo hữu.” Sau đó hai người đáp xuống Thái Âm Tinh.

“Tỷ tỷ!!” Thường Hi chạy tới, sau đó nhìn Triệu Thần, gương mặt xinh đẹp đỏ ửng: “Đa tạ Nhân tộc Thánh Phụ cứu nguy cho Thái Âm Tinh.” Triệu Thần cười nói: “Thường Hi tiên tử, sau này Thái Âm Tinh rất nguy hiểm, lần này tại hạ cùng Hi Hòa đạo hữu đến, đón tiên

tử đến bộ lạc Nhân tộc ở, không biết tiên tử có nguyện ý không." "Đến Nhân tộc?" Thường Hi do dự một lúc, sau đó nhìn Hi Hòa gật đầu với mình, liền cũng gật đầu nói: "Nếu đã như vậy, vậy đa tạ đạo hữu." "Thiện." Triệu Thần gật đầu, mỉm cười nói.

Sau đó Triệu Thần liền đưa hai vị tiên tử Hi Hòa và Thường Hi trở về Nhân tộc.

Lúc này trong Lăng Tiêu Thiên Đình, Đế Tuấn mặt mày âm trầm chắp tay nói: "Lần này yêu quân của ta có thể an toàn trở về, đa tạ hai vị Thánh nhân ra tay tương trợ." Tây Phương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị đạo nhân mỉm cười: "Thiện, đạo hữu gặp nạn, chúng ta sao có thể không cứu?" "Đạo hữu, nếu đã yêu quân đã không sao, vậy chúng ta xin cáo từ." Nói xong, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hóa thành hai đạo kim quang rời đi.

"Đại huynh, chúng ta bây giờ phải làm sao?" Đông Hoàng Thái Nhất tiến lên hỏi.

Đế Tuấn mặt mày âm trầm, không nói gì.

Cùng lúc đó, Triệu Thần đã đưa hai vị tiên tử Hi Hòa và Thường Hi trở về Nhân tộc.

Nhưng nhìn thấy Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ra tay can thiệp, hắn càng cảm thấy lượng kiếp thứ ba sắp bắt đầu, thời gian cấp bách.

Hồng Hoang lượng kiếp lần này, theo suy đoán của Triệu Thần, có thể là do Kim Ô đệ thập tử của Đế Tuấn gây ra.

Năm xưa Đại Nghệ bắn hạ chín đại Kim Ô, dẫn phát Hồng Hoang lượng kiếp, lần này e rằng sẽ lặp lại như cũ.

Về việc ai ra tay, Triệu Thần đoán là Tiếp Dẫn đạo nhân, có thể là để kích phát lượng kiếp lần trước.

Kim Ô đệ thập tử cùng Tây Phương có duyên, chính là Đại Nhật Như Lai.

"Hừ, kế hoạch hay lắm, nhưng bản tọa sẽ không để các ngươi như ý!" Triệu Thần nheo mắt, sau khi sắp xếp ổn thỏa cho Hi Hòa và Thường Hi, liền lập tức đến phúc địa của Vu tộc.

Hắn tìm Đại Nghệ, người năm xưa đã bắn chết chín con Kim Ô, lấy Trấn Thiên Thần Cung tiến hành tế luyện, dung nhập một lượng lớn tiên thiên Thái Âm chi lực.

Sau đó lại mượn năng lực Càn Khôn Đỉnh của Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên để chuyển hóa Trấn Thiên Thần Cung.

Vốn dĩ Cửu Thiên Thần Cung là Cực Phẩm Linh Bảo, nhưng qua tế luyện của Triệu Thần, Càn Khôn Đỉnh chuyển hóa đã biến thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đồng thời Triệu Thần đến Kim Ngao Đảo một chuyến, trong đó phong ấn một đạo sức mạnh của Thông Thiên giáo chủ.

Sức mạnh của Thông Thiên giáo chủ, cộng thêm Tru Tiên Tứ Kiếm!

"Đại Nghệ, Trấn Thiên Thần Cung giữ cho kỹ, vào thời khắc quan trọng hãy lấy ra dùng!" Triệu Thần giao Trấn Thiên Thần Cung cho Đại Nghệ, và phong ấn vào đó một đạo thần lực của mình, vào thời khắc quan trọng có thể nhắc nhở Đại Nghệ.

"Kim Ô đệ thập tử, Đại Nhật Như Lai, Tây Phương đạo nhân, lần này ta muốn các ngươi có đi không có về!" Tây Phương đã nhiều lần tính kế, lần này hắn muốn Tây Phương khóc không ra nước mắt.

"Vâng!

Đa tạ Vu Tôn!!" Đại Nghệ một gối quỳ xuống, trong mắt hổ lóe lên một tia tinh quang.

Làm xong mọi việc, Triệu Thần liền trở về bộ lạc Nhân tộc, tiếp tục tích lũy công đức.

Lúc rảnh rỗi thì cùng Tây Vương Mẫu luận đạo.

Hoặc là gần gũi với hai chị em Hi Hòa, Thường Hi.

Hoặc là đến Vu tộc thăm Huyền Minh, đến Địa Phủ thăm Hậu Thổ.

Tóm lại là những ngày tháng khiến người khác phải ghen tị, vô cùng sung sướng!

Chương 149

Rất nhanh, cứ như vậy, năm trăm năm trôi qua.

Thế giới Hồng Hoang vốn không có khái niệm về thời gian, chớp mắt đã là ức vạn năm.

Đối với đa số tiên thiên đại thần, năm trăm năm chẳng là gì, chỉ là một giấc ngủ ngắn.

Một ngày nọ, hai tộc Vu Yêu được giải trừ cấm chế của Đạo Tổ.

Một ngày nọ, Nữ Oa có thể ra vào Oa Hoàng Cung.

"Theo quán tính của đại thế Thiên Đạo, trận đại quyết chiến Vu Yêu này hẳn là không còn xa nữa!" Triệu Thần ngồi cao trên bậc ngọc của Thánh Sư điện, liếc mắt về phía Thang Cốc, đôi mắt lấp lánh tinh quang.

Dù chỉ là một cái nhìn, nhưng ánh mắt của hắn phảng phất xuyên thấu hư không, vượt qua dòng sông thời gian, thu hết mọi thứ ở Thang Cốc vào trong mắt.

Theo tu vi Hỗn Độn Chuẩn Thánh ngày càng tinh tiến, Triệu Thần đã tiếp cận Bán Thánh, sở hữu một phần năng lực của Thánh Nhân.

Năng lực này không nằm trong sự khống chế của Thiên Đạo.

Nhờ sự trợ giúp của Hỗn Độn Châu để che đậy thiên cơ, hắn có thể tùy ý dòm ngó mọi thứ trên thế gian.

Ngoại trừ Thánh Nhân, không ai có thể phát hiện!

"Tiểu Kim Ô tu vi đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, quả không hổ là con cưng của khí vận, liên quan đến cả hai lượng kiếp Phong Thần và Tây Du, chỉ một bước nữa là đến Đại La Kim Tiên." Triệu

Thần có thể nhìn ra, vì sự sủng ái dành cho tiểu Kim Ô cuối cùng này và hy vọng nó sớm trở thành một chiến tướng đắc lực của Thiên Đình, Đế Tuấn với tư cách là một người cha thật sự đã bỏ ra rất nhiều vốn liếng.

Từ khi tiểu Kim Ô còn trong bụng mẹ đã được nuôi dưỡng bằng vô tận thiên tài địa bảo, sau khi ra đời lại càng được ưu ái hơn.

Sau khi chín người anh của tiểu Kim Ô chết đi, toàn bộ tài nguyên đều đổ dồn vào nó.

Dưới sự bồi dưỡng tận tâm như vậy, tiểu Kim Ô tu luyện tự nhiên nhanh vô cùng, thậm chí cả căn nguyên cũng có thể sánh ngang với các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà vẫn chưa hóa hình, rõ ràng là một khi hóa hình sẽ chứng đạo Đại La!

"Đáng tiếc, tiểu Kim Ô này tu hành càng nhanh, ngày chết càng gần!" Triệu Thần khẽ nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong đầy ẩn ý.

"Nếu bản tọa không đoán sai, Tiếp Dẫn đạo nhân chắc cũng sắp ra tay rồi!" Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Tiếp Dẫn đạo nhân đã ngấm ngầm ra tay, dụ dỗ mười tiểu Kim Ô từ Thang Cốc ra ngoài.

Sau đó, mười tiểu Kim Ô dùng Thái Dương Chân Hỏa tàn phá các bộ lạc Vu tộc, cuối cùng chọc giận Hình Thiên và Đại Nghệ, hai Đại Vu Tiên Thiên đỉnh cấp phải ra tay.

Mười tiểu Kim Ô vẫn lạc chín con, chỉ còn lại một con may mắn trốn thoát.

Nhưng, mục đích lúc đó đã bị Triệu Thần ngăn cản.

Triệu Thần xuất hiện một cách mạnh mẽ, khiến cho tất cả các đại năng Hồng Hoang, kể cả Hồng Quân, đều trở tay không kịp, ép cho

một lượng kiếp phải lùi lại một vạn năm.

Nhưng giới hạn đã đến, sức ép đã gần đủ.

Tiếp theo sẽ là một sự bùng nổ chưa từng có.

Triệu Thần đoán rằng, Tây Phương Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ nhân cơ hội này để báo thù.

Dù sao đi nữa, Địa Tạng đã bị Triệu Thần sai Minh Hà giết chết, không giết được Triệu Thần, không giết được Minh Hà, chỉ có thể tìm cách đối phó với Vu tộc!

Đây cũng là một nguyên nhân quan trọng khiến Triệu Thần tin chắc rằng đại chiến Vu Yêu sắp nổ ra!

Quả nhiên không ngoài dự liệu của Triệu Thần, sau khi Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân rời khỏi Tu Di Sơn, liền tiến đến Thiên Đình chuẩn bị thuyết phục Đế Tuấn đối phó Vu tộc!

Đế Tuấn vạn bất đắc dĩ không cho tiểu Kim Ô xuất động, vì đã ngửi thấy một tia nguy hiểm.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, hai người vẫn ngồi ở vị trí chủ khách, nhưng không khí không còn hòa hợp như lần trước.

"Không biết hai vị Thánh Nhân hôm nay giá lâm, có gì phân phó?" Đế Tuấn hỏi.

Ngữ khí của hắn có vẻ khách sáo cung kính nhưng lại mang theo một tia xa cách và cảnh giác, dù sao hắn cũng không phải kẻ ngốc, có thể làm Thiên Đế của Thiên Đình, trí thông minh của hắn phải luôn online.

Hắn rõ ràng đã nhận ra, Thánh Nhân e là đang muốn dùng mình làm công cụ!

Loại chuyện tốn công mà không được lợi này, hắn tuyệt đối sẽ

không làm.

Hai vị Thánh Nhân nhìn nhau, Chuẩn Đề đạo nhân mở lời: "Đế Tuấn đạo hữu, chúng ta lần này đến đây, là hy vọng đạo hữu có thể nắm bắt cơ hội hiếm có này!" "Ồ?

Cơ hội!?" Đế Tuấn biết rõ còn cố hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân nói: "Hiện nay Tổ Vu Hậu Thổ đã thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, Vu tộc thiếu mất một trong Thập Nhị Tổ Vu, chỗ dựa lớn nhất của chúng là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không đánh mà tự phá, nếu Đế Tuấn đạo hữu lúc này suất lĩnh đại quân Thiên Đình tiến công Vu tộc, ắt sẽ đại thắng, thống nhất Hồng Hoang, chỉ trong tầm tay!" Ngữ khí của hắn mang theo một tia mê hoặc, vẽ ra cho Đế Tuấn một viễn cảnh tốt đẹp về việc thống nhất Hồng Hoang, dụ dỗ Đế Tuấn xuất binh đối phó Vu tộc.

"Quả nhiên muốn dùng bản đế làm công cụ!" Đế Tuấn trong lòng thầm mắng một tiếng, đương nhiên hắn biết Thập Nhị Tổ Vu đã khuyết thiếu, bây giờ chính là cơ hội tốt để san bằng Vu tộc.

Nhưng, Triệu Thần lại là Vu Tôn của Vu tộc!

Trừ phi hắn chán sống rồi, nếu không thì căn bản không dám ra tay với Vu tộc!

Cho nên, hắn tự nhiên sẽ không mắc mưu của Chuẩn Đề đạo nhân.

Trải qua chín ngàn năm, Đế Tuấn và Thái Nhất đều đã biết hai chữ lượng kiếp, hai người chuẩn bị khôn ngoan giữ mình, không tham gia vào lượng kiếp.

"Thánh Nhân nói đùa rồi, nếu bản đế xuất binh chinh phạt Vu tộc, vị ở Bích Du Cung kia e là sẽ không đồng ý!" Đế Tuấn uyển chuyển từ chối.

“Đế Tuấn đạo hữu yên tâm, Thánh Nhân không được ra tay can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, đây là lời dặn của Đạo Tổ, cho dù là chúng ta cũng không thể không tuân theo!” Chuẩn Đề đạo nhân lập tức khuyên nhủ.

“Nhưng Thánh Phụ của Nhân tộc là Triệu Thần không phải Thánh Nhân, nhưng Thông Thiên và Lão Tử là Thánh Nhân, bộ lạc Nhân tộc có rất nhiều cường giả, bọn họ sẽ không bị ràng buộc!” Đế Tuấn vẫn từ chối.

Dù Triệu Thần không ra tay, nhưng nhiều cường giả đỉnh cấp của bộ lạc Nhân tộc cùng xuất hiện, Thiên Đình cũng không chịu nổi.

“Đế Tuấn đạo hữu yên tâm, nếu Tam Thanh ra tay, chúng ta sẽ liên thủ ngăn cản!” Chuẩn Đề đạo nhân lại một lần nữa khuyên nhủ.

Hắn đã quyết tâm, nhất định phải để Đế Tuấn và Thiên Đình đi đối phó Vu tộc!

Đế Tuấn trong mắt lóe lên một tia khinh thường không dễ nhận ra, đừng nói là Lão Tử và Thông Thiên, hắn đã từng chứng kiến Tiếp Dẫn đạo nhân giao thủ với Triệu Thần, Chuẩn Đề đạo nhân bị Triệu Thần cho ăn quả đắng.

Bây giờ hắn đã biết trình độ của hai vị Thánh Nhân này.

Cho nên, hắn căn bản không tin lời ma quỷ của Chuẩn Đề đạo nhân.

“Xin thứ cho bản đế vô lễ, chỉ là nếu hai vị Thánh Nhân đồng thời ra tay, liệu có thể đảm bảo ngăn được hai vị trong Tam Thanh không?” Đế Tuấn không chút khách khí chất vấn.

Trong khoảnh khắc, cả Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, sắc mặt đều trở nên âm trầm.

Lời nói của Đế Tuấn không nghi ngờ gì là đang vả mặt bọn họ!

Là Thánh Nhân, họ tuyệt đối không thể dung thứ chuyện này.

“Nếu Đế Tuấn đạo hữu không muốn ra tay, vậy chúng ta xin cáo từ!” Tiếp Dẫn lạnh lùng nói.

Sau khi nói xong, hai vị Thánh Nhân đều rời khỏi Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên.

Cái gọi là tiên lễ hậu binh, phần “lễ” đã kết thúc, bây giờ phải chuẩn bị phần “binh”!

“Đại huynh, làm vậy có chút không ổn chăng?” Đông Hoàng Thái Nhất có chút lo lắng nói.

Mặc dù Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh Nhân ở trước mặt Triệu Thần không đáng xem, nhưng đối với bọn họ vẫn là tồn tại không thể lay chuyển.

Hắn lo rằng việc Đế Tuấn không chút che giấu vả mặt hai vị Thánh Nhân sẽ mang đến phiền phức không cần thiết cho Thiên Đình.

“Hừ!

Chương 150

Có gì không ổn, tuy là Thánh Nhân, nhưng cũng chỉ là lũ thành sự không đủ, bại sự có thừa mà thôi!" Đế Tuấn nặng nề hừ lạnh.

"Lúc trước thề thốt chắc nịch sẽ giúp bản đế, cuối cùng có giúp được gì không?

Bây giờ lại muốn dùng bản đế làm công cụ đối phó Vu tộc, đúng là nằm mơ!" Trong lòng hắn cũng đã sớm có oán khí với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chỉ là muốn mượn sức mạnh của hai vị Thánh Nhân để mưu cầu lợi ích, nên không tiện phát tác.

Nhưng bây giờ Tây Phương nhị thánh muốn dùng hắn làm công cụ, thật sự coi Thiên Đế của Thiên Đình là đồ ngốc sao?

Đế Tuấn biết rằng chỉ cần có Triệu Thần ngạo thị Hồng Hoang một ngày, dù mượn sức của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng không được lợi lộc gì.

Huống chi, sau lưng Triệu Thần còn có Lão Tử, Nguyên Thủy trong Tam Thanh.

Quan trọng nhất, Oa Hoàng sau khi thoát khốn, chỉ nói với hắn một câu, lượng kiếp sắp đến, tự lo liệu lấy!

Với đủ loại nhân tố như vậy, hắn tự nhiên sẽ không tiếp tục giả vờ với hai vị Thánh Nhân nữa.

"Thánh Nhân rất trọng mặt mũi, hôm nay đại huynh làm mất mặt họ, chúng ta nên cẩn thận một chút, đừng để bị trúng kế!" Đông Hoàng Thái Nhất nhắc nhở.

Đế Tuấn khoát tay, không hề để tâm nói: "Thánh Nhân không được can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, bản đế lại là chủ của Thiên

Đình, bọn họ có thể làm gì được bản đế!?" Đế Tuấn coi thường Thánh Nhân?

Đây chính là sức mạnh của nhân quả nghiệp lực!

Loại sức mạnh này cực kỳ huyền diệu, bình thường căn bản không cảm nhận được, dù tu vi cao đến đâu cũng vậy.

Nhưng khi loại sức mạnh này tích lũy đến một mức độ nhất định, sẽ khiến người ta vào một thời khắc quan trọng nào đó, đưa ra quyết định kiểu "người sắp chết, cản cũng không nổi".

Hiện tại Đế Tuấn, chính là trạng thái đó.

Lượng kiếp Vu Yêu, cuối cùng cũng sắp bùng nổ hoàn toàn! … Tây Phương, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai vị Thánh Nhân ngồi trên bồ đoàn, mặt mày xanh mét, ánh mắt âm trầm.

"Chúng ta đã hạ mình, nói ngon nói ngọt, cho hắn thể diện, không ngờ tên nhóc Đế Tuấn lại cuồng vọng như vậy!" Tiếp Dẫn lạnh lùng nói.

"Dù thế nào đi nữa, chúng ta cũng phải nhân cơ hội này, để đại quân Thiên Đình tấn công Vu tộc!" Chuẩn Đề ánh mắt sâu thẳm nói.

Không chỉ vì lượng kiếp, mà còn vì đại nguyện đã phát trước Thiên Đạo.

Nhân quả của Thánh Nhân, không thể không tránh, không thể không trả, huống chi đây là cơ hội tốt để trả nhân quả.

Nếu không, Tây Phương thật sự sẽ bị Triệu Thần đè nén đến không ngóc đầu lên được!

Đáng tiếc, bọn họ không biết rằng, Triệu Thần đã sớm đào sẵn một cái hố!

Một cái hố liên hoàn!

Hố này lồng hố kia!

Khiến người ta không thể phòng bị!

“Nếu tên nhóc Đế Tuấn không chịu, vậy chúng ta sẽ ép hắn ra tay!

Bần đạo không làm hại tiểu Kim Ô đâu!” Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên nói với giọng âm hiểm.

Quả không ngoài dự đoán, mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay của Triệu Thần.

Dưới sự sắp đặt của Thiên Đạo, chuyện này cuối cùng vẫn rơi vào tay Tiếp Dẫn đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng nói: “Chuyện đến nước này, chỉ có thể để tiểu Kim Ô đến Vu tộc tàn phá một phen!” “Như vậy, không chỉ có thể khiến Vu tộc tổn thất nặng nề, mà còn có thể kích động mâu thuẫn giữa hai tộc Vu Yêu ngay lập tức, Thiên Đình và Vu tộc, ắt sẽ có đại chiến!” “Đại thiện!” Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu nói: “Nhưng tiểu Kim Ô phải chú ý một chút, dù sao Kim Ô đệ thập tử cũng có duyên với Tây Phương chúng ta!” Chuẩn Đề ánh mắt lóe lên: “Việc này không nên chậm trễ, Tiếp Dẫn sư huynh hãy nhanh chóng ra tay, để Vu Yêu tộc sớm ngày diệt vong!” “Xin nhờ đại huynh che đậy thiên cơ giúp bần đạo.” Tiếp Dẫn đạo nhân chắp tay nói.

Lần này không phải đi thả ra, mà là đi độ hóa.

Đế Tuấn dù sao cũng là chủ của Thiên Đình, đối với nó được bảo vệ tầng tầng lớp lớp, muốn động đến tiểu Kim Ô, nếu bị đối phương phát hiện trước thì không hay!

“Thiện!” Chuẩn Đề đạo nhân không do dự, tế ra linh bảo trong tay mình, làm cho thiên cơ Hồng Hoang trong nháy mắt trở nên hỗn loạn.

“Xem ra, kịch hay sắp bắt đầu rồi!” Trong Thánh Sư Điện Cung, Triệu Thần mở đôi mắt đang nhắm hờ, khóe miệng nhếch lên một đường cong, ánh mắt trở nên đầy ẩn ý.

Hỗn Độn Châu hiển thị, thiên cơ đột nhiên hỗn loạn, chắc chắn có Thánh Nhân đang tính kế.

Không phải Tây Phương nhị thánh, thì có thể là Lão Tử, Nguyên Thủy, thậm chí có thể là Nữ Oa Thánh Nhân đã thoát khốn.

Cho nên tiếp theo, chính là Kim Ô náo loạn Hồng Hoang, Đại Nghệ lại bắn mặt trời!

Hử?

Tại sao lại thêm một lần nữa?

Trấn Thiên Thần Cung tỏ ý, Xạ Nhật Tiễn đã đói khát không thể chịu nổi, sắp được bắn ra rồi! … Thang Cốc, dưới cây Phù Tang!

Tiểu Tam Túc Kim Ô đang tu hành trong lửa, Thái Dương Chân Hỏa nóng rực cháy hừng hực quanh thân.

Giống như một vầng thái dương, khiến cả Thang Cốc chìm trong ánh lửa.

Bỗng nhiên, hư không khẽ dao động, Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi thân hình, hạ xuống trong Thang Cốc.

Ánh mắt hắn nóng rực nhìn tiểu Tam Túc Kim Ô cuối cùng, giống như dã thú đang rình mồi.

“Tên nhóc Đế Tuấn tuy cuồng vọng vô lễ, nhưng huyết mạch của hắn quả nhiên không tầm thường!” Trên khuôn mặt già nua của Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh, hai con mắt nhỏ híp lại thành một đường chỉ.

“Tên đó dụng tâm hiểm ác, dám cô lập đại lục Tây Phương của

bần đạo, nhưng bần đạo vẫn có thể phá giải cục diện!" Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi lộ ra một tia hận ý, sau đó chuyển thành sự khoái trá vô hạn.

Tên đó trong miệng hắn tự nhiên là chỉ Triệu Thần, trong trận chiến ở Luân Hồi Địa Phủ, Triệu Thần đã mạnh mẽ dùng địa vực để bôi đen, biến Tây Phương thành man di.

Từ đó về sau, các đại năng tu sĩ ở đại lục Đông Phương đều vô cùng bài xích bọn họ.

Vì vậy, hắn liền nhắm vào tiểu Tam Túc Kim Ô này.

"Tiểu Tam Túc Kim Ô sắp đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, tiềm lực không tầm thường, sau khi xong việc nếu mang nó về Tây Phương giáo của bần đạo, chắc chắn sẽ khiến thực lực bản giáo tăng mạnh!" Không chỉ có tiểu Kim Ô, trong đại chiến Vu Yêu, Vu Yêu chết vô số, lúc đó Tây Phương ra tay, có thể nhân cơ hội độ hóa một phen!

Phải nói rằng, kế hoạch này vốn chỉ xuất hiện trong lượng kiếp Phong Thần, bây giờ đã xuất hiện sớm hơn.

Đây là kết quả của việc áp chế lượng kiếp sao?

Trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân lộ ra một vẻ hưng phấn khó kìm nén, mặc dù hắn muốn lợi dụng tiểu Kim Ô này để châm ngòi đại chiến giữa hai tộc Vu Yêu, nhưng hắn không có ý định để tiểu Kim Ô này vẫn lạc trong trận chiến này.

Ngược lại, hắn muốn bảo vệ tính mạng của tiểu Kim Ô này, mang nó về Tây Phương Linh Sơn, bồi dưỡng thành cường giả đỉnh cấp của Tây Phương giáo.

Phải nói rằng, Chuẩn Đề đạo nhân tính toán rất hay.

Đáng tiếc, hắn vạn vạn lần không ngờ, Triệu Thần từ lâu đã đưa

Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn đã được cải tạo cho Đại Nghệ.

Sau khi tiểu Kim Ô này rời khỏi Hồng Hoang, đã định trước là có đi mà không có về.

Kế hoạch mà hắn tự cho là thiên y vô phùng, cuối cùng cũng sẽ thành công cốc.

Nhưng, Chuẩn Đề đạo nhân bây giờ không biết, cho nên hắn đang đầy mong đợi, thi triển vô thượng Phật pháp, độ hóa trước tiểu Kim Ô này.

Thần thông của Thánh Nhân, thần quỷ khó lường!

Chương 151

Đế Tuấn là cha của tiểu Kim Ô, dù là chủ của Thiên Đình, cũng không có bất kỳ cảm ứng nào.

"Bây giờ, hãy nghe lệnh của bần đạo, đến bộ lạc Vu tộc mà tàn phá thỏa thích đi!" Chuẩn Đề đạo nhân khẽ quát một tiếng, tiểu Kim Ô lập tức giang cánh bay cao, giống như một vầng thái dương bay lên trời, tỏa ra khí tức nóng rực, hướng về bộ lạc Vu tộc.

Một vầng thái dương này, lớn hơn trước đây mấy chục lần, một con bằng mười con!

Để tránh đả thảo kinh xà, Chuẩn Đề đạo nhân tạm thời để tiểu Kim Ô thu liễm Thái Dương Chân Hỏa mạnh mẽ.

Cho nên, ngoại trừ những người có ý, ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai vị cường giả tối cao của Thiên Đình cũng không phát hiện.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

"Ai, Tiếp Dẫn đạo hữu, thúc đẩy lượng kiếp, mệnh lệnh của sư tôn không thể không chấp hành, tiếp theo hãy xem phản ứng của Triệu Thần sư thúc thế nào!" Lão Tử thở dài một hơi, nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, không biết Triệu Thần sẽ có phản ứng gì.

Kim Ngao Đảo, Thông Thiên sắc mặt âm trầm, không nói lời nào.

Xung quanh Kim Ngao Đảo có một tầng cấm chế của Thánh Nhân.

Cấm chế không phải của Thông Thiên Thánh Nhân, mà là của Hồng Quân.

Lúc này, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị Thánh Nhân mặt mang nụ cười lạnh, trước mặt ngưng tụ một tấm pháp kính, trong pháp kính

chính là hình ảnh tiểu Kim Ô đang bay đến bộ lạc Vu tộc.

Bọn họ không thể chờ đợi được muốn để Vu tộc bị hủy diệt, nhân đó đả kích Triệu Thần!

Đặc biệt là Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, không chỉ muốn báo thù, mà còn muốn nhân cơ hội này thu tiểu Kim Ô về dưới trướng.

Vì vậy, hai người cười vui vẻ nhất. … Bất Chu Sơn, ngoài Bàn Cổ Điện.

Đại Vu Đại Nghệ và Đại Vu Hình Thiên vẫn như hai vị môn thần, canh gác bên ngoài Bàn Cổ Điện.

Bỗng nhiên, Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn trên lưng Đại Nghệ đột nhiên bùng nổ hàng vạn đạo kim quang rực rỡ chói mắt, đồng thời phát ra từng trận âm thanh trong trẻo, như rồng ngâm, như hổ gầm.

Đại Nghệ sắc mặt đột nhiên thay đổi, Hình Thiên ánh mắt cũng có chút kinh ngạc!

"Đại Nghệ huynh đệ, cung tiễn sao lại đột nhiên phát sáng?" Hình Thiên không nhịn được kinh ngạc hỏi.

Đại Nghệ không trả lời ngay, chỉ nhắm mắt, dùng tâm giao lưu với Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn.

Không còn cách nào khác, Vu tộc không tu Nguyên Thần, căn bản không thể giao tiếp bình thường với Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn.

Nhưng dù vậy, hắn cũng cảm nhận được thông điệp mà Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn truyền đến, bảo hắn hướng về phía đông.

Phía đông, chính là hướng mà tiểu Kim Ô đang bay!

"Cung tiễn này là do Vu Tôn ban tặng, tuyệt đối có điểm thần dị, đã bảo ta hướng về phía đông, chắc chắn có ý nghĩa đặc biệt, ta phải lập tức đi!" Trên mặt Đại Nghệ lập tức lộ ra vẻ kiên định, sau đó nói với Hình Thiên: "Cung tiễn đang truyền tin cho ta, bảo ta đi về phía đông, ta muốn bẩm báo Tổ Vu, tạm thời rời khỏi Bàn Cổ Điện!" Đế Giang và các Tổ Vu khác nhận được bẩm báo của Đại Nghệ, khoát tay, không do dự chuẩn y cho Đại Nghệ rời đi.

Dù sao, Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn là do Vu Tôn ban tặng!

Bọn họ có thể không tin Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn, nhưng đối với Vu Tôn thì tin tưởng tuyệt đối!

Vì vậy, không chỉ để Đại Nghệ đi, mà còn cho Hình Thiên đi cùng, để tránh xảy ra sai sót!

Thế là, Đại Nghệ, Hình Thiên, hai vị Đại Vu đỉnh cấp, cứ thế thẳng tiến về phía đông.

Dưới sự thúc đẩy của số mệnh, họ sẽ gặp tiểu Kim Ô!

Vì liên quan đến Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn do Triệu Thần ban tặng, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng phân ra một phần tâm thần quan sát, xem Đại Nghệ sẽ gặp phải chuyện gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cuối cùng, tiểu Kim Ô đã đến không phận của bộ lạc biên duyên Vu tộc.

"Kịch hay, chính thức bắt đầu!" Tây Phương, Tu Di Linh Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh một tiếng, không còn để tiểu Kim Ô ẩn giấu, Thái Dương Chân Hỏa nóng rực toàn bộ được phóng ra!

Trong khoảnh khắc, tiểu Kim Ô giống như một mặt trời chói chang, nhiệt lượng mạnh mẽ khiến bộ lạc Vu tộc lập tức bị tấn công

và tàn phá dữ dội.

Vùng đất mênh mông bị nướng khô, đất đỏ ngàn dặm!

Rừng cây xanh tốt bị nướng cháy, tự bốc cháy không cần lửa!

Vô số Vu tộc rơi vào hoảng loạn, sau đó lần lượt chết thảm!

"Uy lực của Thái Dương Chân Hỏa quả nhiên danh bất hư truyền!" Chuẩn Đề ánh mắt lạnh lùng nhìn cảnh tượng này, đối với cái chết thảm của Vu tộc không hề động lòng, ngược lại còn mở lời khen ngợi uy lực của Thái Dương Chân Hỏa.

"Ha ha, đại huynh nói rất đúng, có Thái Dương Chân Hỏa này, Vu tộc chắc chắn sẽ thương vong thảm trọng!" Chuẩn Đề đạo nhân phụ họa một câu, trong mắt lóe lên một tia vui mừng và đắc ý.

Theo hắn thấy, tiểu Kim Ô này mạnh mẽ như vậy, đợi sau khi đại chiến kết thúc, có thể thu tiểu Kim Ô về Tây Phương giáo, Tây Phương giáo sắp phát tài rồi!

"Để tránh đêm dài lắm mộng, mau để nó phóng hết Thái Dương Chân Hỏa, sau đó sớm rời khỏi chiến trường!" Chuẩn Đề đạo nhân hai mắt tinh quang lấp lánh, lập tức ra lệnh cho tiểu Kim Ô đẩy nhanh việc phá hoại bộ lạc Vu tộc, để sớm rút lui.

Dù sao, thực lực của tiểu Kim Ô quá yếu, nếu không cẩn thận bị Tổ Vu nhắm đến và giết chết, thì lỗ to.

Thế là, tiểu Kim Ô không ngừng đập cánh, từng luồng Thái Dương Chân Hỏa nóng rực mạnh mẽ từ trên người nó rơi xuống, rơi vào bộ lạc Vu tộc.

Trước Thái Dương Chân Hỏa mạnh mẽ như vậy, Vu tộc dưới cảnh giới Đại Vu căn bản không thể chống cự, thương vong vô cùng thảm trọng!

Tiểu Kim Ô như vào chỗ không người, một bên thỏa thích phóng hỏa tàn phá bộ lạc Vu tộc, một bên di chuyển về phía bộ lạc Vu tộc ở phía nam, tiếp tục tàn sát.

"Đại Nghệ huynh đệ, xem kìa, chuyện gì vậy!" Lúc này, Đại Nghệ và Hình Thiên hai vị Đại Vu đỉnh cấp cũng đã đến dưới sự chỉ dẫn của Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn.

Thấy tiểu Kim Ô tàn phá bộ lạc Vu tộc như vậy, hai người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó lập tức đại nộ!

"Đồ súc sinh lông vũ của Yêu tộc, dám đến Vu tộc giương oai, đúng là muốn chết!" Đại Nghệ ngữ khí lạnh lẽo, toàn thân tỏa ra sát khí ngút trời.

"Đại Nghệ huynh đệ, chúng ta mau ra tay, chém hết bọn chúng!" Hình Thiên gầm lên một tiếng, lập tức hiện ra Đại Vu chân thân to lớn hung dữ, toàn thân bốc lên sát khí ngút trời, dẫn đầu lao về phía tiểu Kim Ô!

"Sao lại là Đại Vu đỉnh cấp của Vu tộc, sao có thể nhanh như vậy!?" Ở Tu Di Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt hơi thay đổi, đều không ngờ Hình Thiên một Đại Vu đỉnh cấp lại đột nhiên xuất hiện.

Theo sự hiểu biết của bọn họ về Vu tộc, bộ lạc biên duyên của Vu tộc căn bản không có cường giả, cường giả càng mạnh càng ở gần trung tâm bộ lạc.

Nếu không, với tu vi của tiểu Kim Ô căn bản không thể chạy đến bộ lạc Vu tộc tàn phá.

Bây giờ cường giả Vu tộc xuất hiện, phải cân nhắc để tiểu Kim Ô rút lui.

Nhưng, như vậy thì, hận thù kéo chưa đủ, lại sợ hai tộc Vu Yêu

không đánh nhau!

“Không, chắc chỉ là trùng hợp, chỉ là một Đại Vu đỉnh cấp tình cờ đi ngang qua!” Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

“Đúng vậy, ở Bàn Cổ Điện không có động tĩnh gì!” Chuẩn Đề cũng gật đầu nói.

“Vậy thì tốt, cứ để tiểu Kim Ô giết chết Đại Vu đỉnh cấp này!” Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt âm lãnh nói.

Hắn không thể chờ đợi được muốn hủy diệt Vu tộc, để trút giận trong lòng!

“Thiện!

Hủy diệt Vu tộc, bắt đầu từ Đại Vu này!” Tiếp Dẫn đạo nhân hoàn toàn đồng ý với ý kiến của Chuẩn Đề đạo nhân.

Thế là, tiểu Kim Ô lập tức lao về phía Hình Thiên, muốn cường sát Hình Thiên.

Hiện tại Hình Thiên chưa phải là Đại Vu.

Chương 152

Hình Thiên phải đến thời kỳ Ngũ Đế của Nhân tộc mới thực sự trỗi dậy.

Hình Thiên tranh phong với Thiếu Hạo, bị Thiếu Hạo Đế chém đầu!

Hình Thiên tuy là Đại Vu, nhưng đối mặt với Kim Ô toàn lực phóng thích Thái Dương Chân Hỏa, cũng cảm thấy lực bất tòng tâm, giật gấu vá vai.

Nhưng, không sao, dù sao hắn cũng không phải chiến đấu một mình!

"Hình Thiên huynh đệ, ta giúp ngươi!" Không xa, Đại Nghệ hét lớn một tiếng, cầm Trấn Thiên Cung trong tay, lắp Xạ Nhật Tiễn lên dây cung.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn hiểu được sự chỉ dẫn của Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn.

Chính xác hơn, hắn đã hoàn toàn hiểu được sự chỉ dẫn của Triệu Thần.

Xạ Nhật Tiễn vàng óng lấp lánh, tương ứng với tiểu Kim Ô kia.

Triệu Thần năm xưa ban tặng Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn, chính là vì ngày hôm nay, bắn chết Kim Ô!

"Ngày trước ta có thể bắn chết chín Kim Ô, hôm nay ta cũng có thể bắn chết một con!" "Sao lại có thêm một Đại Vu đỉnh cấp!?" "Đại Nghệ!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lại hơi thay đổi.

Sự xuất hiện của Đại Nghệ khiến nội tâm bọn họ cảm thấy một

tia bất an, mơ hồ cảm thấy tình thế dường như đang vượt ra khỏi tầm kiểm soát của mình.

Vì Đại Nghệ đã từng bắn chết chín Kim Ô!

"Ha ha...

Bây giờ, mới thật sự là kịch hay bắt đầu!" Ở Thánh Sư Điện, Triệu Thần khẽ nheo mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ!

Dù sao cũng đã để Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đắc ý lâu như vậy, bây giờ, đã đến lúc để bọn họ biết sự tàn khốc của thực tại!

Vậy thì, để Đại Nghệ, bắn mặt trời đi!

Tại bộ lạc Vu tộc, Đại Nghệ giương cung lắp tên, kéo Trấn Thiên Cung như trăng tròn, mũi tên bạc tỏa ra sát khí lạnh lẽo, khóa chặt con Kim Ô đầu đàn.

Đây là lần đầu tiên sử dụng Trấn Thiên Cung, nhưng, tinh khí thần của hắn đã ngưng tụ đến cực điểm, cùng với Trấn Thiên Cung và Xạ Nhật Tiễn đạt đến cảnh giới người, cung, tên hợp nhất!

Thế giới của hắn hoàn toàn tối sầm, chỉ còn lại, cung tên trong tay, và tiểu Kim Ô cần phải bắn chết.

"Sát!" Đột nhiên, hai mắt Đại Nghệ tinh quang bùng nổ, miệng phát ra một tiếng hét lớn, như sấm sét giữa trời quang.

Hắn đột ngột buông ngón tay đang giữ tên ra, Xạ Nhật Tiễn trong khoảnh khắc hóa thành một tia chớp bạc, phảng phất bắn nát hư không, bắn xuyên qua dòng sông thời gian.

"Không hay rồi, mũi tên này…" Ở Tu Di Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và các Thánh Nhân khác lập tức nhận ra sự bất phàm của Xạ Nhật Tiễn, đồng tử co rút lại.

Ngay giây tiếp theo, sắc mặt họ càng đột ngột đại biến.

Xạ Nhật Tiễn dường như được chuẩn bị đặc biệt cho tiểu Kim Ô, nếu thật sự bắn trúng tiểu Kim Ô, tiểu Kim Ô e là sẽ chết ngay lập tức!

Lúc đó, kế hoạch của họ sẽ hoàn toàn thất bại!

"Chết tiệt!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng không nhịn được thầm mắng một tiếng, cũng không quan tâm đến việc Thánh Nhân không được can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, chuẩn bị mạnh mẽ cứu tiểu Kim Ô.

Nhưng, uy lực và tốc độ của Xạ Nhật Tiễn, vượt xa tưởng tượng của hắn.

Bên trong ẩn chứa sức mạnh của Thông Thiên, sức mạnh của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Hai vị Thánh Nhân chưa kịp ra tay, tiểu Kim Ô đã phát ra một tiếng kêu thảm thiết, bị Xạ Nhật Tiễn một mũi tên xuyên tim, từ trên không trung vô lực rơi xuống.

"Tiểu Kim Ô này có tướng chết yểu a." Ở Thánh Sư Điện, Triệu Thần cười mỉm nói.

"Thật chết tiệt!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức ngây người, tức đến toàn thân run rẩy.

Gân xanh trên trán nổi lên, trong lòng tức điên muốn hộc máu.

Lúc này, trong lòng họ thật sự có hàng vạn câu chửi thề muốn nói.

Mất rồi!

Mất rồi!

"Đau chết ta rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức cảm thấy lòng như dao cắt, đau đớn không thể chịu nổi!

Đó là tiểu Kim Ô a!

Dưới sự bồi dưỡng tận tâm bằng mọi giá của Đế Tuấn, nó có tư chất của đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp!

Nếu có thể vào Tây Phương giáo, tương lai có thể trở thành cường giả Chuẩn Thánh!

Nhưng bây giờ, ngay trước mắt họ bị bắn chết!

Hai người đều đau lòng đến cực điểm, cảm giác như tim đang rỉ máu.

"Thông Thiên giáo chủ thật là thủ đoạn cao minh!" Chuẩn Đề đạo nhân nghiến răng trầm giọng nói.

Từ mũi tên đó, hắn cảm nhận được sức mạnh của Thông Thiên giáo chủ.

Phải nói rằng, lần này Thông Thiên đã giúp Triệu Thần gánh một cái nồi.

Nhưng một mũi tên của Đại Nghệ, đã hoàn toàn khiến giấc mộng đẹp của hắn, trong nháy mắt tan vỡ!

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, lồng ngực Đế Tuấn đột nhiên cảm thấy một trận đau nhói như dao cắt!

Không còn thiên cơ che đậy, dưới sự cảm ứng huyết mạch, hắn lập tức nhận ra tiểu Kim Ô đã chết dưới tay Vu tộc!

"Vu tộc, các ngươi muốn chết, hôm nay bản đế muốn máu phải trả bằng máu!" Trong khoảnh khắc, sắc mặt Đế Tuấn trở nên vô cùng hung ác dữ tợn, trong lòng sát ý cuồng dũng, hai mắt lộ ra vẻ điên cuồng, phát ra một tiếng gầm rống.

"Bạch Trạch nghe lệnh, lập tức triệu tập đại quân, theo bản đế san bằng Vu tộc!" Dưới một tiếng lệnh, hàng vạn vạn vạn đại quân Thiên

Đình lập tức được triệu tập, trống trận vang dội, cờ hiệu phấp phới, sát khí ngút trời!

Bất Chu Sơn, Bàn Cổ Điện!

"Nhị lang Vu tộc nghe lệnh, mau chóng chuẩn bị nghênh địch!" Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng lần lượt bước ra, sau khi thấy Đại Nghệ bắn chết toàn bộ tiểu Kim Ô kia, họ ý thức được đại chiến sắp nổ ra.

Cũng không nói nhiều lời, lập tức triệu tập đại quân Vu tộc, sẵn sàng đối phó với cuộc tấn công của đại quân Thiên Đình.

Trong chớp mắt, cả đại lục Hồng Hoang, phong vân sấm động!

Một luồng khí tức túc sát, trong nháy mắt quét qua tứ hải bát hoang!

Các đại năng tu sĩ Hồng Hoang lập tức đều bị kinh động, ánh mắt đồng loạt hướng về Bất Chu Sơn, tâm thần chấn kinh.

Đều không ngờ, đại chiến Vu Yêu lại bùng nổ đột ngột như vậy, khiến người ta không chút chuẩn bị!

"Xem ra, Thiên Đình đang nhân lúc Tổ Vu Hậu Thổ thân hóa Luân Hồi, để giáng cho Vu tộc một đòn chí mạng!" Trong mắt các đại năng tu sĩ quan chiến, tinh quang lóe lên, cũng cho rằng sau khi Hậu Thổ hóa Luân Hồi, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không đánh mà tự phá, Vu tộc rơi vào thế yếu.

Nhưng, họ cũng không lo lắng cho Vu tộc.

Dù sao sau lưng Vu tộc là Triệu Thần, từ khi Triệu Thần nổi danh ở Hồng Hoang đến nay, chưa ai khiến hắn chịu thiệt!

Ngược lại, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hành động vọng động như vậy, có thể sẽ phải chịu thiệt lớn!

Không chừng, lần này e là thật sự đến mạng cũng phải mất!

“Gay go rồi, Vu tộc gặp nạn!” Bộ lạc Nhân tộc.

Chương 153

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Chu Tước, Thanh Long, Hi Hòa, Thường Hi và một loạt cường giả trong lòng đại nộ, sẵn sàng xuất động, giúp Vu tộc đối chiến với Thiên Đình!

Mặc dù Thánh Nhân không được can thiệp vào đại thế Hồng Hoang, nhưng Triệu Thần vẫn có thể ra tay, Nhân tộc cũng có thể!

Nếu toàn lực xuất động, phối hợp với Thập Nhị Tổ Vu, trong phút chốc có thể tiêu diệt Thiên Đình của Đế Tuấn!

"Nhưng, Thánh Phụ/Sư/Chủ nhân ở đâu?!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác đều cảm thấy đau đầu, vào thời khắc quan trọng, lại không tìm thấy Triệu Thần.

Không có mệnh lệnh chính xác của Triệu Thần, họ không biết có nên ra tay hay không.

Thật khó xử!

Nhưng vào lúc này, giọng nói của Triệu Thần, truyền vào lòng họ, bảo họ không được can thiệp.

Vì Triệu Thần đã trải sẵn con đường, đại chiến Vu Yêu bùng nổ bình thường, nhưng Tổ Vu sẽ không vẫn lạc, Vu tộc cũng sẽ không chết thảm trọng.

"Cẩn tuân pháp chỉ của giáo chủ!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên và những người khác trong lòng lập tức rùng mình, lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Mặc dù lo lắng cho Vu tộc, nhưng Triệu Thần đã nói vậy, họ chỉ có thể làm theo!

Mọi người nghe lời Triệu Thần cũng chỉ có thể bỏ qua.

Vậy, Triệu Thần bây giờ đang ở đâu?

Lúc này, hắn đang đi trong hư không.

Đừng nói là đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp, dựa vào Hỗn Độn Châu, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể cảm nhận được vị trí của hắn.

Đối với phản ứng của Khổng Tuyên, Hồng Vân và những người khác, hắn đã sớm dự liệu, nhưng sẽ không để họ can thiệp.

"Nhân quả nghiệp lực trong lượng kiếp quá lớn, nếu muốn thành đạo, phải cố gắng hết sức tránh nhân quả nghiệp lực quấn thân." Cho nên, yên tâm làm một quần chúng ăn dưa xem kịch là được, dù sao cũng đã bố trí xong cả rồi.

Một ván này, chỉ có lãi chứ không lỗ!

"Bây giờ, trước tiên để bản tọa nghiệm chứng một vài chuyện!" Triệu Thần hai mắt tinh quang lấp lánh, tạm thời không quan tâm đến đại chiến Vu Yêu.

Hắn tiếp tục đi trong hư không, đến đại lục phía nam, nơi tiểu Kim Ô vẫn lạc.

Trên vùng đất mênh mông, một thi hài Tam Túc Kim Ô to lớn đang nằm trên mặt đất, một mũi tên bạc cắm vào ngực nó.

Mặc dù Tam Túc Kim Ô đã vẫn lạc, nhưng cơ thể nó vẫn tỏa ra khí tức Thái Dương Chân Hỏa nóng rực.

Vùng đất trong bán kính vạn dặm, vì thế mà nhiệt độ tăng lên đến mức cực kỳ khủng khiếp, đất đỏ ngàn dặm, cỏ cây không mọc!

"Trong truyền thuyết, tiểu Kim Ô may mắn thoát một kiếp, cuối cùng sau khi Yêu tộc Thiên Đình bị hủy diệt, đã vào Phật giáo Tây Phương, có người nói là Phật giáo Đại Nhật Như Lai, có người nói là

Ô Sào Thiền Sư, có nhiều ý kiến khác nhau." Triệu Thần nhìn xuống thi thể Kim Ô, hai mắt tinh quang lấp lánh, lần này đến đây, hắn muốn nghiệm chứng thân phận thật sự của Kim Ô tiểu thập.

Đương nhiên, lúc này Kim Ô tiểu thập đã bị cường sát, dù là Đại Nhật Như Lai hay Ô Sào Thiền Sư, cũng không còn quan trọng.

Hiện tại hắn đang xem xét một nghi vấn khác về thân phận của Kim Ô tiểu thập, đó là, mối quan hệ với Lục Áp.

"Trong Phong Thần chi chiến, có một tán tiên Lục Áp, trước dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư ám hại Triệu Công Minh, sau lại dùng Trảm Tiên Phi Đao giết chết Dư Nguyên và những người khác, là kẻ địch của Tiệt giáo, nếu xét theo Trảm Tiên Phi Đao, vậy Lục Áp này chính là tiểu Kim Ô." Triệu Thần khẽ nheo mắt, cái gọi là Trảm Tiên Phi Đao, thực chất là một cái hồ lô, trong hồ lô có một luồng hào quang, cao hơn ba trượng, trên đó có một vật dài bảy tấc, có mày có mắt, mắt bắn ra hai đạo bạch quang, có thể định thân hình biến hóa!

Chỉ cần hô lớn một tiếng "Xin bảo bối xoay người", dưới Thánh Nhân Thiên Đạo, đều có thể giết được!

Vô cùng lợi hại!

Cái hồ lô này vốn là một trong bảy cái hồ lô ở Bất Chu Sơn, trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản bị Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có được, cuối cùng luyện chế thành bảo vật này, tặng cho Kim Ô tiểu thập Lục Áp để phòng thân.

Cho nên xét theo đó, Kim Ô tiểu thập chính là Lục Áp.

Nhưng, Triệu Thần biết, trong ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung có một Lục Áp do Tinh hoa Ly Hỏa hóa hình.

"Ở đại lục Hồng Hoang, danh hiệu mang theo khí vận, không thể đồng thời xuất hiện hai Lục Áp, hai người chắc chắn có mối liên hệ!"

Triệu Thần thầm nghĩ.

Quả không ngoài dự đoán, vào lúc này, một đạo cầu vồng từ chân trời xa xôi phá không mà đến, chính là Lục Áp đạo nhân!

Thấy thi hài Tam Túc Kim Ô, sắc mặt Lục Áp đạo nhân lập tức trở nên vô cùng hưng phấn kích động.

"Khí tức Thái Dương Chân Hỏa chưa tan, tinh huyết Kim Ô chưa mất, thành công rồi!" Lục Áp đạo nhân cảnh giác nhìn xung quanh, thấy xung quanh không một bóng người, trong lòng càng thêm vui mừng.

Hắn khoát tay, lập tức thu thi hài Kim Ô, hóa thành một đạo cầu vồng, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Hoàn toàn không biết rằng, tất cả những gì hắn làm, đều nằm dưới sự quan sát của Triệu Thần.

Thậm chí chỉ cần Triệu Thần ra tay, hắn sẽ lập tức bị trấn sát!

"Thì ra, bất kể là Tinh hoa Ly Hỏa hay Kim Ô, Lục Áp vẫn là Lục Áp!" Triệu Thần khẽ nheo mắt, nhìn Lục Áp đạo nhân đi xa, trong mắt lóe lên một tia tinh quang!

Bây giờ vấn đề đã rõ ràng!

Nếu lúc trước bảy linh bảo hồ lô ở Bất Chu Sơn không bị Triệu Thần lấy đi, vậy chắc chắn sẽ có một linh bảo hồ lô rơi vào tay Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Cũng chắc chắn sẽ có Trảm Tiên Phi Đao, kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo này ra đời, cuối cùng trở thành linh bảo phòng thân của Kim Ô tiểu thập.

Lục Áp đạo nhân cuỗm đi thi hài của Kim Ô tiểu thập, cũng tự nhiên sẽ có được Trảm Tiên Phi Đao của Kim Ô tiểu thập.

Cho nên, Lục Áp đạo nhân sẽ xuất hiện trong Phong Thần, chính là Lục Áp đạo nhân Tinh hoa Ly Hỏa này.

Triệu Thần khẽ nheo mắt, ánh mắt lạnh lùng, lần này chỉ là xác nhận thân phận Lục Áp.

Còn việc giết Lục Áp đạo nhân, cứ để cho Triệu Công Minh giải quyết đi.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Triệu Công Minh bị Lục Áp đạo nhân giết chết, lần này, để Triệu Công Minh phản sát Lục Áp đạo nhân đi.

Gậy ông đập lưng ông, không có vấn đề gì!

Mục đích đã đạt được, Triệu Thần không dừng lại, lập tức đến Luân Hồi Địa Phủ.

Bây giờ đường đã trải sẵn, điều lo lắng nhất bây giờ là Hậu Thổ sẽ không nhịn được mà ra tay. … Luân Hồi Địa Phủ, U Minh Đại Điện.

Hậu Thổ ngồi trên vân sàng, đôi mắt đẹp đang chăm chú quan sát đại chiến sắp bùng nổ giữa hai tộc Vu Yêu.

Sau khi thoát khỏi thân thể Tổ Vu, tái tạo thân thể, có được Nguyên Thần, sự hiểu biết của nàng về Thiên Đạo càng thêm sâu sắc.

Mặc dù trước đó Triệu Thần đã tiêm cho nàng một liều thuốc phòng ngừa, nhưng bây giờ nàng đã có chút cảm ứng về kết cục của trận đại chiến này, thần sắc không khỏi lộ ra một tia căng thẳng.

Bỗng nhiên, Triệu Thần toàn thân tỏa ra kim quang, từ trong hư không bước ra, xuất hiện trước mặt Hậu Thổ.

“Chào Vu Tôn!” Hậu Thổ vội vàng hành lễ với Triệu Thần, sự xuất hiện của Triệu Thần khiến nội tâm nàng cũng cảm thấy vững

tâm hơn nhiều.

Cầu tiên hoa!

Phảng phất chỉ cần có Triệu Thần ở đây, cho dù trời có sập xuống cũng không cần lo lắng.

Ừm, câu nói này quả thực không sai!

Vì, một lát nữa, trời thật sự sẽ sập xuống!

"Không cần đa lễ." Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, đưa hai tay đặt lên vai Hậu Thổ, đỡ Hậu Thổ dậy.

"Vu Tôn, ta cảm thấy trận đại chiến này các huynh trưởng của ta tựa như sẽ gặp bất trắc." Hậu Thổ đôi mắt đẹp lo lắng nói.

Chương 154

"Không cần lo lắng, trận đại chiến này là do Thiên Đạo định sẵn, bất luận kết cục thế nào, đều nằm trong tầm kiểm soát của bản tọa." Triệu Thần nhẹ nhàng vỗ vỗ tay Hậu Thổ, an ủi nàng.

Hắn đoán Hậu Thổ sẽ có cảm ứng, cho nên mới báo trước cho Hậu Thổ, để tránh Hậu Thổ lo lắng.

Tiện thể...

Ừm, cảm giác tay thật không tệ!

"Có lời của Triệu Thần đại huynh, muội muội yên tâm rồi!" Vẻ lo lắng trên khuôn mặt trắng nõn động lòng người của Hậu Thổ trong nháy mắt tan biến, nàng cười rạng rỡ, như trăm hoa đua nở, ngay cả Địa Phủ cũng trở nên bớt quỷ khí âm u.

Đối với lời nói của Triệu Thần, nàng tin tưởng không chút do dự!

"Nếu đã vậy, chúng ta hãy cùng nhau quan chiến ở đây." Triệu Thần mỉm cười nói.

"Triệu Thần đại huynh mời ngồi!" Hậu Thổ lập tức mời Triệu Thần lên vân sàng, hai người ngồi cạnh nhau, giống như một cặp tình nhân xem phim, chuẩn bị thưởng thức đại chiến Vu Yêu.

Ừm, thiếu bắp rang bơ và coca! … Tây Phương, Tu Di Sơn!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và các Thánh Nhân khác đều không nhìn Bất Chu Sơn, mà nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, mày hơi nhíu lại.

Không còn cách nào khác, bộ lạc Nhân tộc quá yên tĩnh, yên tĩnh đến mức khiến trong lòng họ cảm thấy không yên!

Tâm lý con người là vậy, càng không biết, càng khiến người ta kinh nghi bất định.

Nếu cường giả bộ lạc Nhân tộc ra tay giúp đỡ Vu tộc, ngược lại họ sẽ cảm thấy yên tâm hơn.

Nhưng mắt thấy đại quân hai tộc Vu Yêu sắp va chạm, bộ lạc Nhân tộc không có bất kỳ phản ứng nào, khiến họ càng cảm thấy không yên, cảm thấy trong đó có gian trá.

Nhưng, dù thế nào đi nữa, đại quyết chiến của hai tộc Vu tộc đã bắt đầu!

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, đại quân Thiên Đình đã tập hợp xong, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng đã bố trí xong.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức dẫn dắt hàng vạn thiên binh thiên tướng, hùng hổ kéo đến chân núi Bất Chu.

Áp lực khổng lồ bao trùm toàn bộ bộ lạc Vu tộc, như thiên uy giáng lâm, ép người ta phải thần phục.

"Tên nhóc Đế Giang, các ngươi dám dung túng tộc nhân giết con trai của bản đế, mau giao hung thủ ra đây, nếu không bản đế sẽ san bằng Vu tộc!" Đế Tuấn hai mắt đỏ ngầu gầm lên.

Lúc này hắn giống như một con sư tử phẫn nộ, bất cứ lúc nào cũng có thể phát điên, sau đó làm ra những chuyện không thể ngờ tới.

Nhưng, vì sợ uy danh của Triệu Thần, hắn cố gắng giữ lại một tia lý trí.

Mới nghe tin tiểu Kim Ô chết thảm, hắn thực sự tức giận ngút trời, hận không thể biến toàn bộ Vu tộc thành tro bụi!

Chỉ trong khoảnh khắc triệu tập đại quân Thiên Đình, hắn cũng dần dần bình tĩnh lại, tiểu Kim Ô vẫn lạc, có thể có ẩn tình khác.

Cho nên, hắn muốn trước tiên giết Đại Nghệ, sau đó tìm ra hung thủ thật sự!

Nhưng, Đế Giang và các Tổ Vu khác làm sao có thể đồng ý!?

"Tên nhóc Đế Tuấn, đây là Vu tộc, sao dung cho các ngươi phóng tứ, con súc sinh lông vũ đó đến Vu tộc chúng ta giương oai, đáng bị giết!" Đế Giang lạnh lùng nói.

Hai lần đại chiến, Thiên Đình đều là bại tướng của họ, dám bảo họ giao ra Hậu Nghệ, đúng là không biết tự lượng sức mình!

"Tên nhóc Đế Giang, ngươi phải biết rõ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của các ngươi đã bị phá, không thể ngưng tụ Bàn Cổ chân thân nữa, nếu chấp mê bất ngộ, bản đế sẽ để toàn bộ Vu tộc các ngươi chôn cùng con trai của bản đế!" Đế Tuấn sắc mặt vô cùng dữ tợn, toàn thân sát khí ngút trời!

"Ha ha ha, vậy thì cứ thử xem!" Đế Giang không khỏi phá lên cười lớn.

Các Tổ Vu khác cũng vậy, không những không có vẻ sợ hãi, ngược lại trên mặt mỗi người đều lộ ra một nụ cười bí ẩn.

Ngay cả Hậu Thổ trong Luân Hồi Địa Phủ cũng vậy, trên khuôn mặt trắng nõn động lòng người nở một nụ cười tâm đắc.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bị phá?

Không hề tồn tại!

Triệu Thần đã sớm giúp họ giải quyết ẩn hoạn này, Chúc Dung và Cộng Công đã làm hòa, Tướng Liễu cũng đã tấn cấp lên cảnh giới Tổ Vu.

"May mà có Vu Tôn thần cơ diệu toán!" Hậu Thổ đôi mắt đẹp liếc trộm Triệu Thần bên cạnh, trong lòng đột nhiên cảm thấy vui vẻ.

Ngồi cùng Triệu Thần, thật sự cảm thấy nội tâm vô cùng vững chãi.

Nàng hoàn toàn không còn lo lắng Đế Giang và các Tổ Vu khác sẽ gặp kiếp nạn trong trận chiến này, tin rằng Triệu Thần nhất định sẽ xử lý ổn thỏa.

Thế là, Côn Lôn Sơn, Thủ Dương Sơn, Kim Ngao Đảo, Tây Phương, Oa Hoàng Thiên sáu vị Thánh Nhân càng thêm kinh nghi bất định.

"Tại sao?

Lẽ nào Đế Giang và những người khác thật sự không lo lắng sau khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bị phá sẽ không thể chống lại Thiên Đình sao?" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương... vẻ hoang mang!

Nữ Oa nhíu mày, nếu ra tay, nên cho họ biết, nếu không ra tay, sẽ hoàn toàn cắt đứt một tia sinh cơ của Yêu tộc!

Bộ lạc Nhân tộc không có động tĩnh, Đế Vu lại ai nấy đều tự tin, rốt cuộc là sao!?

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy kinh nghi bất định, nhưng, tên đã lên dây, không thể không bắn!

"Tốt, tốt, tốt, nếu đã vậy, thì đừng trách bản đế không nể mặt Thánh Nhân, Bạch Trạch nghe lệnh, khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn giận dữ hét.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Ở Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, Bạch Trạch và những người khác lập tức cung kính lĩnh mệnh, suất lĩnh hàng vạn thiên binh thiên tướng, thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Trong khoảnh khắc, từng cột sáng lao lên trời, nhập vào hư không tinh thần, kết nối hàng vạn tinh thần cổ xưa.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Hư không tinh thần lập tức chấn động dữ dội, dải ngân hà mênh mông như sóng lớn cuộn trào.

Hàng vạn tinh thần cổ xưa đồng thời phóng ra vô tận ánh sao bạc, như trăm sông đổ về một biển, hội tụ thành ngân hà vô tận.

"Hôm nay, để các ngươi Vu tộc, chôn cùng con trai của bản đế!" Đế Tuấn ánh mắt băng lãnh, ngữ khí lạnh lẽo, tế ra Hà Đồ, Lạc Thư hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Dưới sự thúc đẩy của hắn, Hà Đồ, Lạc Thư dẫn dắt ngân hà vô tận từ hư không tinh thần cuồn cuộn hạ xuống, thẳng đến Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Nếu bị sức mạnh ngân hà nhấn chìm, chắc chắn sẽ toàn bộ vẫn lạc trong ánh sao.

Nhưng, Đế Giang và các Tổ Vu khác vẫn không hề động lòng, mặt không chút sợ hãi!

"Chỗ dựa ở đâu!?" Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và bốn vị Thánh Nhân khác đều không khỏi trợn tròn mắt, cảm giác, chân tướng sắp được hé lộ.

Cũng vào lúc này, Đế Giang và các Tổ Vu khác nhìn nhau, cười lạnh một tiếng, miệng đồng thanh hét lớn.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, khởi!" Trong khoảnh khắc, mười hai luồng sát khí vô cùng mạnh mẽ lao lên trời!

"?!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đồng tử co rút lại, sắc mặt lập tức đại biến, miệng không nhịn được kinh hô thất thanh!

Sở dĩ họ tính kế Thiên Đình tấn công Vu tộc, là vì cho rằng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bị phá!

Chương 155

Nhưng bây giờ, Đế Giang và các Tổ Vu khác lại thuận lợi khởi động Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, càng kinh ngạc hơn...

Sao có thể!?

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không nhịn được kinh ngạc đứng dậy, không thể tin được nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Lúc này, họ cuối cùng cũng hiểu tại sao Đế Giang và các Tổ Vu khác lại tự tin như vậy, cũng cuối cùng hiểu tại sao Triệu Thần lại hoàn toàn không quan tâm.

Chỉ cần có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Thiên Đình căn bản không phải là đối thủ của Vu tộc.

Nhưng, không thông, Tổ Vu Hậu Thổ rõ ràng đã thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, Hồng Quân Đạo Tổ còn kim khẩu ngọc ngôn, Hậu Thổ không còn là Vu tộc, tại sao có thể khởi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Tây Phương nhị thánh vừa kinh vừa sợ, tiên thức khổng lồ xuyên qua sát khí vô tận, cuối cùng cũng thấy rõ chân tướng.

"Đại Vu Tướng Liễu, lại bước vào cảnh giới Tổ Vu, xem cảnh giới của hắn, lại không hề thua kém Tổ Vu Hậu Thổ năm đó!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng có biểu tình tương tự.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng nghiến răng nghiến lợi, ý thức được mình lại bị người ta dắt vào hố rồi.

Cái hố này đã được đào từ trước khi Triệu Thần để Hậu Thổ hóa

Luân Hồi rồi!

Nếu không, Tướng Liễu một Đại Vu không thể nào thực lực trở nên mạnh mẽ như vậy!

Cái hố này, đào đúng là sâu chết tiệt!

"Thật đáng ghét!" Tây Phương nhị thánh sắp bị tức điên rồi, cảm giác lần nào cũng nhảy vào hố này, thật quá uất ức.

Càng khiến họ kinh khủng hơn, là lo lắng tất cả đều là âm mưu của Triệu Thần.

Mục đích là để Vu tộc cố ý tỏ ra yếu thế, để bản thân vốn đã muốn lùi bước để bảo toàn Thiên Đình ra tay, để nhân đó tiêu diệt Thiên Đình!

Lúc đó, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thật sự chết đi, vậy thì Hà Đồ, Lạc Thư, Thiên Đình, toàn bộ đều thuộc về Triệu Thần.

Kế hoạch này, đúng là điên cuồng!

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lại không bị phá!?" Các đại năng tu sĩ quan chiến cũng cảm thấy kinh ngạc, đặc biệt là Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác ở bộ lạc Nhân tộc.

Vừa rồi Triệu Thần nói Vu tộc không sao, trong lòng họ còn cảm thấy không tin.

Nhưng bây giờ, cuối cùng cũng tin rồi!

Có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Vu tộc căn bản không có cái gọi là lỗ hổng!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất muốn san bằng Vu tộc, căn bản không có cơ hội!

Trừ phi liều mạng già, muốn cùng Vu tộc cá chết lưới rách!

Chỉ là, có Triệu Thần ở đây, e là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai con cá sẽ chết, nhưng lưới của Vu tộc chưa chắc đã rách!

"Đạo hữu quả nhiên lợi hại!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác trong lòng lập tức bội phục Triệu Thần đến năm vóc sát đất, để Tướng Liễu sớm tấn cấp lên cảnh giới Tổ Vu, thay thế vị trí của Hậu Thổ bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đúng là bút tích của thần!

Ai có thể ngờ, Vu tộc lại có thể xuất hiện Tổ Vu thứ mười ba!?

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu càng đôi mắt đẹp liên tục si mê.

Bạch Hổ loli lè lưỡi nói: "Kế của chủ nhân cũng quá lợi hại rồi ba?" Đại quân Thiên Đình tập thể chấn kinh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng sắc mặt biến đổi liên tục rồi cuồng biến!

Nếu Đế Giang và các Tổ Vu khác không thể kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Thiên Đình chiếm ưu thế, dựa vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể dễ dàng hủy diệt Vu tộc.

Nhưng bây giờ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khởi động, họ liền lập tức rơi vào thế bị động yếu thế.

"Đáng ghét!

Lũ Tổ Vu đáng chết!" Đế Tuấn trong lòng như dã thú phẫn nộ gầm rống, sắc mặt dữ tợn, hai mắt phẫn nộ đỏ ngầu, nghiến răng ken két!

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vừa ra, kế hoạch san bằng Vu tộc, báo thù cho con trai của hắn đã hoàn toàn thất bại.

Nhưng, hắn không thể cam tâm như vậy!

Nỗi đau mất con và sự phẫn nộ ngút trời, đã hoàn toàn nhấn chìm

lý trí của hắn!

"Tốt, tốt, tốt!

Chẳng trách các ngươi dám tự tin như vậy, nhưng dù thế nào đi nữa, hôm nay bản đế cũng sẽ bắt các ngươi máu phải trả bằng máu!" Đế Tuấn giận dữ gầm lên.

Vốn vào lúc này, chỉ cần kịp thời thu tay, dẫn đại quân Thiên Đình rút lui, trận chiến này có thể qua loa kết thúc, không đánh nữa.

Nhưng, hắn đã mất lý trí hoàn toàn không quan tâm đến những điều đó, tiếp tục thúc đẩy Hà Đồ Lạc Thư, dẫn dắt sức mạnh ngân hà mênh mông, tiếp tục tấn công Đế Giang và các Tổ Vu khác!

"Tất cả các ngươi đi chết đi!" Hắn phẫn nộ gầm lên, sức mạnh ngân hà mênh mông nặng nề oanh kích lên người Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Nhân lúc Đế Giang và các Tổ Vu khác chưa ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ đại thần, hắn muốn trọng thương toàn bộ bọn họ.

Đáng tiếc, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khởi động, quanh thân Đế Giang và các Tổ Vu khác tồn tại một luồng vĩ lực ngút trời.

Sức mạnh ngân hà vô tận tuy nhấn chìm họ, nhưng không hề hấn gì.

Ngay sau đó, một luồng uy áp khiến vô số đại năng sĩ tâm kinh hãi, từ trong ngân hà bùng nổ, quét qua đại lục Hồng Hoang.

Hư ảnh Bàn Cổ đại thần cao gần ức vạn trượng, từ trong ngân hà chui ra, bao quát thiên địa tứ phương!

"Hư ảnh Bàn Cổ đại thần!

Lại mạnh hơn rồi!" Vô số đại năng tu sĩ đều kinh ngạc nhìn hư

ảnh chui ra từ ngân hà vô tận, không nhịn được tâm thần cuồng chấn.

Sau khi Đế Giang và các Tổ Vu khác tu luyện đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hư ảnh Bàn Cổ đại thần ngưng tụ càng thêm mạnh mẽ, đặc biệt là dưới sự tôn lên của uy áp cổ xưa mênh mông đó, dường như có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và sáu vị Thánh Nhân khác cũng không nhịn được cảm thấy kinh ngạc, hư ảnh Bàn Cổ đại thần mạnh mẽ như vậy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất e là lần này thật sự hết thuốc chữa!

"Sư đệ, tình thế không ổn, chúng ta phải sớm chuẩn bị!" Chuẩn Đề nói.

Nếu Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thật sự vẫn lạc trong trận đại chiến này, Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao… lẽ nào thật sự phải theo Thiên Đình tặng không cho Triệu Thần sao?

Phải biết rằng đó đều là chí bảo trấn áp khí vận Thiên Đình.

Nếu Thiên Đình thuộc về Triệu Thần, những chí bảo đó cũng thuộc về Triệu Thần.

Tây Phương vốn nghèo nàn, nhiều chí bảo như vậy không thể không tính!

"Đại huynh, bảo ta chuẩn bị, ta không thể cướp trắng trợn được a!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày sầu khổ nói.

Đùa sao, Triệu Thần đã sớm từ trăm vạn năm trước ép Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người lập di chúc rồi, có thể làm được không?!

Thật tuyệt vọng a!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người bị Triệu Thần ép phát thệ với Thiên Đạo, nếu dám cướp, sẽ bị Thiên Đạo phản phệ.

Lúc đó lại cho Triệu Thần cơ hội kiếm cớ!

Hai trong ba người Tam Thanh, còn có Hậu Thổ nương nương chắc chắn sẽ không ngồi yên nhìn.

Đương nhiên, có một câu hắn không nói ra, đó là cướp trắng trợn cũng chưa chắc đã cướp được!

Chương 156

"Nếu không thử một lần, làm sao biết không cướp được!" Chuẩn Đề ngữ khí băng lãnh nói.

Thiên Đình sắp mất rồi.

Nếu để hắn trơ mắt nhìn Triệu Thần dễ dàng thu nhiều chí bảo vào túi, hắn tuyệt đối không cam tâm.

"Còn Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nếu thật sự không thể thoát khỏi kiếp này, chúng ta cũng phải ra tay bảo vệ nguyên thần chân linh của họ, đừng để họ thật sự hình thần câu diệt!" Tiếp Dẫn tiếp lời.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng là hai cường giả đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang, chỉ cần bảo vệ được nguyên thần chân linh, ngày sau trùng tu chưa chắc không thể lên đến đỉnh cao.

Lúc đó Tây Phương sẽ có thêm hai tôn cường giả, cũng có thể mượn họ để kiềm chế Thiên Đình, chia sẻ khí vận Thiên Đình!

"Tốt, vậy cứ theo lời đại huynh!" Nguyên Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không chần chừ, gật đầu tán thành đề nghị của Chuẩn Đề.

Một khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, liền hành sự theo kế hoạch này!

"Tên nhóc Đế Tuấn, bây giờ, ngươi còn cho rằng có thể san bằng Vu tộc sao!?" Ở chiến trường Bất Chu Sơn, Đế Giang điều khiển hư ảnh Bàn Cổ đại thần cao gần ức vạn trượng, cười lạnh nhìn Đế Tuấn!

Hư ảnh Bàn Cổ đại thần vừa ra, Đế Tuấn, vị Thiên Đình chi chủ này trong mắt hắn như con kiến.

San bằng Vu tộc, để Vu tộc máu phải trả bằng máu, đúng là nực cười đến cực điểm!

"Tốt, tốt, tốt!

Đế Giang tiểu nhi, không ngờ các ngươi ẩn giấu sâu như vậy!" Đế Tuấn tức giận đến bật cười, tức đến toàn thân run rẩy, răng nghiến ken két, môi sắp cắn ra máu!

"Không phải chúng ta ẩn giấu sâu, mà là các ngươi cuồng vọng không tự biết!" Đế Giang hừ lạnh.

Các đại năng Hồng Hoang đều cho rằng sau khi Hậu Thổ hóa Luân Hồi, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận liền không đánh mà tự phá, đương nhiên họ càng rõ hơn!

Nhưng, họ vẫn luôn bình tĩnh, tự nhiên là có chỗ dựa!

Mà Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác đều lựa chọn lờ đi, luôn cho rằng họ không thể thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đúng là ngu xuẩn đến cực điểm!

"Đáng hận, nếu không phải tên Triệu Thần đó giúp đỡ, làm sao có ngày hôm nay!" Đế Tuấn hận thù nói!

Hắn tuyệt đối không tin Tướng Liễu tấn cấp Tổ Vu là do Đế Giang và những người khác làm, chắc chắn là Triệu Thần từ trong đó giúp đỡ!

"Ha ha ha, vậy thì sao, ai bảo Vu Tôn là Vu Tôn của ta, chứ không phải Yêu Tôn của các ngươi!" Đế Giang không chút che giấu cười lớn.

Đế Giang thẳng thắn thừa nhận, đúng là Triệu Thần đã bảo Hậu Thổ làm vậy.

Chỉ là, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại có thể làm gì được

chứ!?

Ai bảo vận khí của người ta tốt, có thể gọi một tiếng "Vu Tôn".

Trái lại Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thì ba lần bảy lượt bị Triệu Thần trấn áp, chỉ có thể trách vận khí và xuất thân không tốt!

Có bản lĩnh, cũng gọi Triệu Thần là Vu Tôn đi!

Đế Tuấn càng thêm giận không thể át, ngữ khí vô cùng lạnh lẽo nói: "Đừng tưởng có người tương trợ là có thể không sợ gì, hôm nay, bản đế vẫn sẽ đạp bằng Vu tộc!" "Vừa hay, bọn ta cũng sớm muốn lật đổ Thiên đình của các ngươi!" Đế Giang không cam lòng yếu thế, hét lớn.

Hai lần đối đầu trước đây, Vu Yêu đều chiếm ưu thế, nhưng cuối cùng đều không đi đến đâu, trong lòng sớm đã không thoải mái.

Lần này, hắn cũng sẽ không tha cho Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

"Hỡi các con em, vì bản tổ vu mà giết!" "Chúng tướng sĩ nghe lệnh, vì bản đế mà giết!" Theo tiếng hét đồng thời của Đế Giang và Đế Tuấn, hai vị thống lĩnh của hai tộc Vu Yêu, đại quân Vu tộc và đại quân Thiên đình như hai dòng lũ lớn, va chạm mạnh vào nhau, triển khai cuộc tàn sát kịch liệt!

Tiếng gào thét giết chóc vang lên không ngớt, chấn thiên động địa!

Cùng lúc đó, Đế Giang điều khiển hư ảnh Bàn Cổ đại thần, cùng với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng triển khai cuộc chiến hung mãnh!

Song phương đều thề sẽ giết chết đối phương!

Thế nhưng, đây đã định sẵn là một trận quyết chiến mà thắng bại đã rõ ràng!

Dù sao, trận quyết chiến này so với trận đại chiến Vu Yêu lần thứ hai về cơ bản không có khác biệt lớn.

Vu tộc tuy thiếu một Tổ Vu Hậu Thổ, nhưng đã có Tổ Vu Tướng Liễu thay thế, Vu tộc cùng lắm cũng chỉ thiếu một Đại Vu đỉnh cấp mà thôi.

Về phần Thiên đình, vẫn là đội hình cũ!

Như vậy, diễn biến của trận đại chiến này rất có khả năng sẽ giống như trận đại chiến Vu Yêu lần thứ hai.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng với các Yêu Thánh cường giả như Bạch Trạch dẫn dắt ức vạn thiên binh thiên tướng thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đều bị hư ảnh Bàn Cổ đại thần kìm hãm.

Sau đó, đại quân Vu tộc dưới sự dẫn dắt của các Đại Vu đỉnh cấp như Đại Nghệ, Phi Liêm, tiến hành cuộc đồ sát điên cuồng đối với đại quân Thiên đình.

Trong đại quân Thiên đình không có tồn tại nào có thể chống lại các Đại Vu đỉnh cấp, chắc chắn sẽ thương vong thảm trọng!

Đến lúc đó, Thiên đình tất bại không nghi ngờ!

"Nhưng, quán tính của đại thế Thiên Đạo thật sự sẽ để Yêu tộc Thiên đình lần này bị diệt, Vu tộc toàn thắng sao?" Trong Luân Hồi Địa Phủ, Triệu Thần hai mắt híp lại, trong con ngươi ánh lên tinh quang.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, hai tộc Vu Yêu đều lưỡng bại câu thương!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng với Đế Giang và các Tổ Vu khác đồng quy vu tận, Cộng Công còn đâm gãy Bất Chu Sơn, khiến trời sập đất lún!

Nhưng nhìn cục diện hiện tại, Thiên đình căn bản không thể nào dồn Vu tộc đến tình cảnh đó.

Cho nên, hắn hiện tại rất tò mò, lát nữa Bất Chu Sơn rốt cuộc có bị đâm gãy hay không.

Nếu thật sự bị đâm gãy, Nữ Oa sẽ phải từ Oa Hoàng Cung ra vá trời.

Nhưng Triệu Thần phải đến Bắc Hải, giết chết con Bắc Hải Huyền Quy kia, chặt bốn chân của nó, dựng ở tứ cực trời đất, dùng để chống trời!

Hiện tại trừ các bảo vật vá trời đều ở trong tay hắn, có thể mưu hoạch một phen vá trời.

Đương nhiên, trong lòng hắn, không hy vọng tình huống đó xảy ra, Vu tộc tốt nhất có thể một lần diệt sạch Thiên đình.

Nhưng, cho dù cuối cùng lưỡng bại, hắn cũng có biện pháp đối phó, không cần để ý!

Đại chiến, vẫn đang tiếp diễn!

"Lũ Tổ Vu đáng chết!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đáng chết!" Đế Tuấn điên cuồng thúc đẩy vô tận ngân hà chi lực tấn công hư ảnh Bàn Cổ đại thần, trong lòng nộ hỏa bùng phát đến cực điểm.

Hắn tự nhiên nhìn ra cục diện trước mắt đối với Thiên đình bất lợi, thời gian kéo dài càng lâu, càng không có hy vọng thắng lợi.

Nếu không thể thắng lợi, vậy chỉ có diệt vong!

Lần này, sẽ không có ai cứu bọn chúng nữa!

Thời gian trôi qua, đại chiến càng lúc càng kịch liệt, đại quân Thiên đình hoàn toàn bị đại quân Vu tộc áp chế, rơi vào cảnh tử chiến.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấy mà hai mắt nộ hỏa bốc lên, mấy lần muốn thoát thân đi trấn áp đại quân Vu tộc, nhưng đều bị hư ảnh Bàn Cổ đại thần kìm hãm.

Không chỉ vậy, điều càng làm hắn cảm thấy bất an là, khi thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, gánh nặng đối với Yêu Thánh Bạch Trạch và những người khác ngày càng lớn, nếu chiến đấu lâu dài, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chắc chắn sẽ tan rã!

Nếu ngay cả chỗ dựa lớn nhất là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không còn, chắc chắn sẽ chết!

"Đế Tuấn sắp bại rồi!" Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Chương 157

Lão Tử không khỏi thở dài một tiếng.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, không nói gì.

Nữ Oa đau khổ nhắm mắt lại.

Phương Tây, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng sắc mặt khó coi, vốn định dùng Thiên đình khiến Vu tộc lưỡng bại câu thương, không ngờ hiện tại lại là Vu tộc đánh bại Thiên đình!

Điều này khiến cho đại nguyện Thiên Đạo của họ bị giảm giá trị rất nhiều.

Mẹ nó, quả thực là hại người đến cực điểm!

"Tiểu nhi Đế Tuấn, hôm nay, chính là ngày tận thế của Thiên đình các ngươi!" Đế Giang lớn tiếng hét lạnh.

Hắn thúc đẩy hư ảnh Bàn Cổ đại thần thừa thắng truy kích, thề phải chém giết Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

"Tiểu nhi Đế Giang, đừng đắc ý, bản đế nếu vong, các ngươi đều phải chôn cùng!" Đế Tuấn đột nhiên lộ vẻ điên cuồng.

Lúc này, hắn giống như một kẻ điên, thần sắc vô cùng hung ác dữ tợn, phảng phất như một hung đồ vong mạng sắp liều chết!

"Ồ?

Xem ra quán tính của đại thế Thiên Đạo đang tác dụng!" Luân Hồi Địa Phủ, trong mắt Triệu Thần tinh quang khẽ lóe, mơ hồ đoán được Đế Tuấn muốn làm gì.

Nhưng, hắn cũng không ra tay ngăn cản.

"Bạch Trạch nghe lệnh, vì bản đế toàn lực thúc đẩy Chu Thiên

Tinh Đấu Đại Trận, phát huy uy lực mạnh nhất!" Đế Tuấn gầm lên.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thiên Đế!" Ba mươi ba tầng trời của Thiên đình, Bạch Trạch và các Yêu Thánh đồng thanh hét lớn.

Bọn họ cắn mạnh đầu lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết, vận chuyển toàn thân pháp lực đến cực hạn, điên cuồng truyền vào tinh thần phiên, thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đến cực hạn.

Tinh thần hư không, ức vạn tinh thần tuyên cổ điên cuồng chấn động, phảng phất như sắp từ trên bầu trời sao rơi xuống.

Vô cùng vô tận tinh thần chi lực bùng phát, phóng thích, hội tụ, rồi như dòng sông cuồn cuộn từ tinh thần hư không chảy xuống.

Nơi đi qua, không gian đều bị nghiền nát!

"Tất cả đều chết cho bản đế đi!" Tóc dài của Đế Tuấn tán loạn bay múa, hai mắt đỏ ngầu, điên cuồng, miệng phát ra tiếng gầm rú như dã thú!

Hắn cắn mạnh đầu lưỡi, phun một ngụm tinh huyết lên Hà Đồ Lạc Thư.

Trong nháy mắt, cực phẩm tiên thiên linh bảo này bùng phát ra ức vạn đạo quang mang chói mắt, dẫn dắt vô tận ngân hà chi lực mênh mông.

Nhưng, lần này, Đế Tuấn không dùng nó để tấn công hư ảnh Bàn Cổ đại thần.

Mà là, hung hăng nện lên Bất Chu Sơn!

Giống như sóng dữ vỗ bờ, trời đất chấn động!

"Quả nhiên là thế!" Bên cạnh Hậu Thổ, Triệu Thần sắc mặt điềm nhiên, mắt lộ tinh quang.

Tuy không có Cộng Công nổi giận đâm Bất Chu Sơn, nhưng lại có

Chu Thiên Tinh Đấu va vào Bất Chu.

Bất Chu Sơn, nhất định phải bị đâm gãy!

Cái gọi là quán tính của đại thế Thiên Đạo, chính là như vậy!

Triệu Thần vì biết quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, nên đối với cảnh này hoàn toàn không kinh ngạc.

Thậm chí có thể nói, không kinh ngạc mà còn mừng rỡ!

Triệu Thần đang nghĩ đến việc đến Bắc Hải tìm con Bắc Hải Huyền Quy kia, chặt bốn chân của nó, kiếm được công đức chống đỡ trời đất.

Quá tuyệt!

Nhưng, các đại năng tu sĩ khác trong Hồng Hoang lại không thể bình tĩnh như Triệu Thần.

Thấy Đế Tuấn lại điên cuồng đến mức thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận oanh kích Bất Chu Sơn, vô số đại năng tu sĩ đang quan sát đều sợ đến hồn bay phách lạc.

Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, dùng để chống đỡ trời đất Hồng Hoang.

Nếu Bất Chu Sơn bị oanh gãy, vậy đại lục Hồng Hoang cũng gần như tiêu đời!

Dưới cái tổ bị lật, há có trứng lành!

Những tu sĩ sinh linh trên đại lục Hồng Hoang này, tất cả đều phải đi theo!

"Tiểu nhi Đế Tuấn đáng chết!" Vào khoảnh khắc này, tất cả các đại năng tu sĩ trên đại lục Hồng Hoang đều căm hận Đế Tuấn đến cực điểm!

Ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sáu vị Thánh nhân cũng sợ đến trán toát mồ hôi lạnh, trong lòng không nhịn được mà điên cuồng chửi rủa Đế Tuấn!

"Thằng nhãi vô tri, đúng là một tên điên!" Bọn họ cũng nhìn ra, Đế Tuấn trước đó đã trải qua nỗi đau mất con, lại bị dồn vào tuyệt cảnh như vậy, thật sự muốn kéo tất cả sinh linh trên đại lục Hồng Hoang chôn cùng!

Mặc dù là Thánh nhân bất tử bất diệt, nhưng cũng không thể chịu đựng được hậu quả như vậy!

Nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo Hồng Hoang, Thiên Đạo mà diệt, thì làm Thánh nhân bất tử bất diệt cái quái gì!

Bọn họ cũng đều phải tiêu đời theo!

Đến lúc đó, nhìn khắp đại lục Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Triệu Thần có thể sống sót, và có thể cứu được một bộ phận tu sĩ đại năng.

Dù sao, Triệu Thần có Hỗn Độn Châu!

Đương nhiên, nếu như vậy, cũng không còn ý nghĩa gì nữa!

"Các vị đạo hữu mau ra tay, bảo vệ Bất Chu Sơn!" Lão Tử phát ra diệu ngữ huyền âm, kêu gọi các Thánh nhân khác giúp đỡ.

Sáu vị Thánh nhân đồng loạt xuất động.

Vì tính mạng của chính mình, các Thánh nhân không thể để Bất Chu Sơn bị đâm gãy.

Tiếc là, đợi họ ra tay, đã quá muộn!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ngân hà chi lực mênh mông điên cuồng va chạm vào Bất Chu Sơn, năng lượng cuồn cuộn vô cùng vô tận!

Bất Chu Sơn chấn động kịch liệt, từng khối đá lớn như ngọn đồi nhỏ không ngừng lăn xuống từ trên núi.

Rắc!

Rắc!

Rắc!

Ở lưng chừng Bất Chu Sơn, nứt ra từng đạo vết nứt dữ tợn, răng cưa xen kẽ, giống như hung thú hỗn độn tuyên cổ dần dần mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

Theo vết nứt ngày càng lớn, Bất Chu Sơn giống như bị chặt ngang lưng, nửa trên cuối cùng không chịu nổi sức nặng, ầm ầm sụp đổ.

Chương 158

"Chết tiệt!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt lập tức đại biến, trong ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi.

Bất Chu Sơn sụp đổ, trên bầu trời lập tức vỡ ra một cái lỗ lớn.

Sau cái lỗ đó, là hỗn độn mênh mông vô tận, tràn đầy khí hỗn độn cuồng bạo.

Một khi khí hỗn độn tràn vào Hồng Hoang tàn phá, đại lục Hồng Hoang sẽ tái diễn cảnh hỗn độn!

"Ha ha ha, bản đế đã nói, tất cả các ngươi đều phải chôn cùng bản đế!" Đế Tuấn mặt mày dữ tợn, ngạo nghễ cười lớn.

Bây giờ hắn đã hoàn toàn tiến vào trạng thái điên cuồng, dù sao cũng sắp chết, vậy thì kéo cả đại lục Hồng Hoang chôn cùng.

Vu tộc, Thánh nhân, tất cả đều phải chết!

"Vu Tôn, bây giờ phải làm sao, tên Đế Tuấn kia lại điên cuồng đến mức ngay cả Bất Chu Sơn cũng dám đâm gãy." Hậu Thổ lo lắng nói.

Mặc dù Triệu Thần nói mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, nhưng, việc Bất Chu Sơn sụp đổ nghiêm trọng như vậy, nàng không cho rằng Triệu Thần cũng đã sớm có kế hoạch.

Nếu như vậy, thật sự quá đáng sợ!

Nhưng, Triệu Thần khẽ cười, lại vỗ vỗ bàn tay trắng nõn mịn màng của Hậu Thổ, nhẹ giọng an ủi: "Không cần lo lắng, cũng nằm trong tầm kiểm soát của bản tọa." "…" Nghe vậy, Hậu Thổ trực tiếp trợn to đôi mắt đẹp, há to cái miệng nhỏ, hoàn toàn kinh ngạc.

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, cũng không giải thích nhiều, từ trên giường mây đứng dậy, nhìn về phía Bất Chu Sơn, ánh mắt dần dần lạnh đi!

Đế Tuấn tưởng rằng đâm gãy Bất Chu Sơn là có thể kéo người chôn cùng, thật sự vô tri đến cực điểm!

"Bây giờ, là lúc làm chính sự!" Triệu Thần hai mắt híp lại, dặn dò Hậu Thổ một tiếng, liền một bước rời khỏi Luân Hồi Địa Phủ, đến bộ lạc Nhân tộc.

"Giáo chủ, bây giờ phải làm sao!?" Trong bộ lạc Nhân tộc, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và những người khác đều vây quanh, thần sắc vô cùng căng thẳng lo lắng.

Bất Chu Sơn trong lòng họ không chỉ là một ngọn núi chống đỡ trời đất, mà còn là biểu tượng của Bàn Cổ đại thần đã khai thiên lập địa Hồng Hoang.

Bây giờ đột nhiên bị đâm gãy, cho dù là các đại năng tiên thiên đỉnh cấp cũng không nhịn được cảm thấy hoảng loạn, không biết phải làm sao!

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, không nhanh không chậm an ủi: "Các ngươi đều không cần lo lắng, đây là điều trong dự liệu của bản tọa, Bất Chu Sơn tuy gãy, nhưng Hồng Hoang sẽ không có chuyện gì." "Thánh Phụ uy vũ!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và những người khác lập tức bình tĩnh lại, có lời này của Triệu Thần, trong lòng họ yên tâm hơn nhiều.

Triệu Thần gật đầu, sau đó ánh mắt nhìn lên bầu trời: "Trời có

khuyết, Nữ Oa nên tìm ta rồi!" Mặc dù vá trời có công đức Thiên Đạo, đưa cho Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và những người khác dùng để tăng tu vi thì tốt hơn.

Nhưng Nữ Oa dù sao cũng là Thánh nhân Thiên Đạo, loại chuyện này, cũng chỉ có Nữ Oa mới có năng lực làm.

Triệu Thần hài lòng, ánh mắt quét qua Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chu Tước, Thanh Long, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác.

"Tất cả cứ yên tâm ở lại bộ lạc Nhân tộc chờ đợi, bất luận xảy ra chuyện gì cũng đừng manh động, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của bản tọa." Bất Chu Sơn bị đâm gãy chỉ là bắt đầu, một lúc nữa đại lục Hồng Hoang sẽ vì vậy mà vỡ nát, chia thành Tứ Đại Bộ Châu đấy!

Nếu không báo trước cho mọi người, đến lúc đó họ sẽ phải kinh hãi lo lắng.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ/Đạo hữu/Sư tôn/Chủ nhân!

Chúng ta đã hiểu!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác đồng thanh nói.

Có lời này của Triệu Thần, trong lòng họ đều yên tâm hơn nhiều.

Trời sập xuống, đã có Triệu Thần chống đỡ!

Ừm, câu nói này bây giờ thật sự hoàn toàn không có vấn đề!

Bất Chu Sơn sụp đổ, Triệu Thần cũng thật sự cần phải đi tìm vật chống trời!

"Bây giờ trời sập, bản tọa đi tìm vật chống trời, để trời đất trở lại bình định!" Triệu Thần đại nghĩa lẫm liệt, giống như một siêu anh hùng cứu thế trước thảm họa, khiến người ta kính sợ ngưỡng mộ.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và đông đảo Nhân tộc lập tức nghiêm nghị kính nể, đồng thanh nói: "Thánh Phụ/Đạo hữu/Sư tôn/Chủ nhân đại đức, cung tống Thánh Phụ/Đạo hữu/Sư tôn/Chủ nhân!" Thân hình Triệu Thần lóe lên, tức thì biến mất khỏi bộ lạc Nhân tộc, đi về phía Bắc Hải.

Bắc Hải nằm ở cực bắc của đại lục phương Đông, quanh năm âm hàn, tu sĩ bình thường căn bản không thể thích ứng với nơi này.

Khí lạnh âm u hình thành từng luồng sương lạnh trên không trung Bắc Hải, khiến Bắc Hải càng thêm lạnh lẽo bức người!

Thần thức khổng lồ của Triệu Thần như thủy ngân lan ra, bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của Bắc Hải Huyền Quy.

Cùng lúc đó, chiến trường Bất Chu Sơn, cục diện lại một lần nữa thay đổi.

Sau khi Bất Chu Sơn bị đâm gãy, nửa trên của thân núi lập tức từ trên cao rơi xuống, bóng đen khổng lồ bao trùm chiến trường Bất Chu Sơn.

Đại quân hai tộc Vu Yêu đang tàn sát trên chiến trường, trong phút chốc đều kinh hãi nhìn lên trời cao, ngây người tại chỗ.

Dưới sự điều khiển có chủ ý của Đế Tuấn, nửa ngọn Bất Chu Sơn không nghiêng không lệch, lao thẳng về phía đại quân Vu tộc.

"Tiểu nhi Đế Tuấn, thật bỉ ổi!" Đế Giang gầm lên, không còn dây dưa với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nữa, lập tức đi cứu viện đại quân Vu tộc.

Phải biết, đó là nửa ngọn Bất Chu Sơn!

Bất Chu Sơn chống đỡ trời đất Hồng Hoang, sự khổng lồ của nó có thể biết được, cho dù chỉ là một nửa từ trên cao rơi xuống, cũng có thể so sánh với một đòn tùy tay của Thánh nhân Hỗn Nguyên.

Nếu rơi vào giữa đại quân Vu tộc, đại quân Vu tộc chắc chắn sẽ vì vậy mà tan thành tro bụi, mười phần không còn một!

Thậm chí, ngay cả cả đại lục Hồng Hoang cũng sẽ bị chấn vỡ!

"Tất cả mau tránh ra cho bản tổ!" Đế Giang điều khiển hư ảnh Bàn Cổ đại thần, tức thì đứng trên không trung đại quân Vu tộc, hét lớn một tiếng, giang hai tay ra, muốn cứng rắn chống đỡ nửa ngọn Bất Chu Sơn.

Ầm!

Nửa ngọn Bất Chu Sơn nặng nề rơi lên hai cánh tay của hư ảnh Bàn Cổ đại thần, lực va chạm mạnh mẽ, khiến hư ảnh Bàn Cổ đại thần đột ngột lún xuống, hai chân không ngừng chìm vào lòng đất.

Lấy hai chân làm trung tâm, đại địa mênh mông không ngừng nứt ra, từng vết nứt khổng lồ dữ tợn, lan nhanh ra bốn phương tám hướng, giống như hung thú hỗn độn tuyên cổ dần dần mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

Vô cùng kinh khủng hãi hùng!

Khoảnh khắc này, cả đại lục Hồng Hoang đều đang chấn động!

Dù sao, đó là nửa ngọn Bất Chu Sơn, sức mạnh của nó, tuyệt đối vượt xa sức tưởng tượng của mọi người.

Cả đại lục trung ương đều đang điên cuồng sụp lún, vô số tu sĩ hai tộc Vu Yêu không kịp chạy thoát, bị những vết nứt khổng lồ nuốt chửng.

Cảnh tượng thảm liệt, kinh tâm động phách!

"Ha ha ha, bản đế đã nói, bản đế muốn tất cả mọi người đều chôn cùng!" Đế Tuấn điên cuồng cười lớn.

"Tiểu nhi Đế Tuấn, ngươi đang tự hủy Hồng Hoang!" Đế Giang

nghiến răng gầm lên.

Giọng nói của hắn mang theo một tia mệt mỏi, cho dù toàn lực thúc đẩy hư ảnh Bàn Cổ đại thần, cũng chỉ miễn cưỡng ngăn được nửa ngọn Bất Chu Sơn rơi xuống mà thôi!

Thậm chí, trong khoảnh khắc đỡ lấy nửa ngọn Bất Chu Sơn, hắn đã bị lực va chạm mạnh mẽ chấn thương!

"Tự hủy Hồng Hoang?!

Không, là Hồng Hoang không dung bản đế!" Đế Tuấn sắc mặt vô cùng dữ tợn hung ác, mắt lộ vẻ điên cuồng, "Bản đế Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận còn có thể thúc đẩy lần cuối cùng, lần này, bản đế xem các ngươi làm sao có thể ngăn cản!" Đế Tuấn rõ ràng đã mang lòng muốn chết, căn bản không quan tâm sau trận đại chiến này Hồng Hoang sẽ ra sao.

Hắn cũng đã tính toán kỹ, bây giờ hư ảnh Bàn Cổ đại thần phải toàn lực ngăn cản nửa ngọn Bất Chu Sơn rơi xuống.

Nếu không, nửa ngọn Bất Chu Sơn đó rơi xuống đại địa Hồng Hoang, lực va chạm mạnh mẽ tuyệt đối sẽ khiến đại quân Vu tộc dưới chân Bất Chu Sơn toàn bộ bị chấn chết.

Dù sao, đó là nửa ngọn Bất Chu Sơn!

Hơn nữa, hư ảnh Bàn Cổ đại thần còn cao tới gần ức vạn trượng!

Chương 159

Giống như, một hòn đá chỉ bằng nắm tay rơi từ độ cao mười mét, cũng có thể khiến người ta bị thương nặng.

Huống chi, nửa ngọn Bất Chu Sơn rơi từ độ cao mấy vạn trượng!

Cho nên, Đế Giang và những người khác bây giờ phải đưa ra lựa chọn, rốt cuộc là bảo vệ bản thân, hay bảo vệ đại quân Vu tộc!

"Bạch Trạch nghe lệnh, tiếp tục thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn lạnh giọng hạ lệnh.

Hắn không cho Đế Giang và những người khác thời gian suy nghĩ lựa chọn, trận chiến kéo dài, cộng thêm việc đốt cháy tinh huyết, bọn họ cũng sắp đến cực hạn.

Cho nên, đây thật sự là lần cuối cùng thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Nếu lần này không diệt được hư ảnh Bàn Cổ đại thần, sẽ không còn cơ hội nữa.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của Thiên Đế!" Bạch Trạch và những người khác đều điên cuồng gầm nhẹ.

Có thể nói họ đều là tử trung của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cho dù sắp dầu cạn đèn tắt, vẫn cắn răng chịu đựng, tiếp tục thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Trong nháy mắt, ngân hà chi lực mênh mông vô tận lại một lần nữa từ tinh thần hư không cuồn cuộn xuống.

Dưới sự dẫn dắt của cực phẩm tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, nó lao về phía hư ảnh Bàn Cổ đại thần.

“Cơ hội tốt!” Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sáu vị Thánh nhân không khỏi nhìn chằm chằm vào chiến trường, chờ đợi đòn tấn công đó giáng xuống.

Vốn dĩ, Bất Chu Sơn bị đâm gãy, bầu trời xuất hiện một cái lỗ lớn, trời sắp sập, họ nên lập tức ra tay.

Nhưng thấy Đế Tuấn có cơ hội tru sát Đế Giang và các Tổ Vu khác, họ đã cố nhịn không ra tay, chuẩn bị đợi thêm một lát, để Đế Tuấn giết chết Đế Giang và các Tổ Vu khác rồi nói sau!

“Tất cả đều đi chết cho bản đế!” Theo tiếng gầm rú điên cuồng của Đế Tuấn, vô tận ngân hà chi lực mênh mông nhấn chìm hư ảnh Bàn Cổ đại thần.

“Muốn giết bọn ta, cửa cũng không có!” Trong vô tận ngân hà, Đế Giang và các Tổ Vu khác cũng phát ra một tiếng gầm cuồng bạo, thúc đẩy hư ảnh Bàn Cổ đại thần đến cực hạn, cứng rắn chống lại sự va chạm điên cuồng của tinh thần chi lực.

Rõ ràng, họ đã chọn cố gắng bảo toàn đại quân Vu tộc.

Cho dù bị nửa ngọn Bất Chu Sơn kìm hãm không thể phản kích, cũng không lùi nửa bước!

Vì vậy, đòn tấn công của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lần này hoàn toàn oanh kích lên thân thể của hư ảnh Bàn Cổ đại thần.

Một đòn này, khiến hư ảnh Bàn Cổ đại thần lập tức xuất hiện dấu hiệu tan rã, bề mặt cơ thể xuất hiện những vết nứt chi chít!

“Không ổn!” Luân Hồi Địa Phủ, U Minh Đại Điện.

Hậu Thổ sắc mặt lập tức thay đổi, đôi mắt đẹp tràn đầy lo lắng, suýt chút nữa không nhịn được mà xông ra khỏi Địa Phủ.

Bộ lạc Nhân tộc.

Ánh mắt của Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chu Tước, Khổng Tuyên và những người khác cũng khẽ thay đổi.

Nếu không phải Triệu Thần trước khi rời đi đã dặn dò, e rằng họ đều không nhịn được mà ra tay rồi.

Bây giờ chỉ có thể thầm niệm trong lòng câu nói của Triệu Thần "mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của bản tọa", mới có thể khiến nội tâm bình tĩnh lại.

"Làm tốt lắm!

Vu tộc hết thời rồi!" Phương Tây, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh nhân trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười khoái trá, toàn thân đột nhiên có cảm giác thoải mái như được giải tỏa, như cá mặn lật mình.

Bọn họ khổ tâm tính kế, không phải là để diệt sạch Vu tộc, chặt đứt một cánh tay của Triệu Thần sao!

Mặc dù quá trình có chút khúc chiết, cái giá cũng lớn hơn một chút, nhưng dù sao cũng sắp thực hiện được rồi!

"Chết tiệt!" Đế Giang và các Tổ Vu khác trong lòng không cam lòng gầm lên, dưới sự tấn công của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong cơ thể họ đều chịu chấn động kịch liệt, bị thương nặng!

Cứ như vậy, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tự nhiên khó mà duy trì, hư ảnh Bàn Cổ đại thần đi đến bờ vực tan rã.

Nhưng, một khi tan rã, nửa ngọn Bất Chu Sơn kia sẽ không thể chống đỡ được nữa, chắc chắn sẽ tiếp tục rơi xuống.

Đến lúc đó, họ không chỉ bị nửa ngọn Bất Chu Sơn đè chết, mà cả

đại quân Vu tộc cũng sẽ toàn quân bị diệt!

"Các huynh đệ, chúng ta cùng nhau, ném nửa ngọn Bất Chu Sơn kia ra!" Đế Giang nghiến răng nói.

"Được, đại huynh!" Các Tổ Vu khác cũng nghiến răng hét lớn.

Thế là, trong mắt vô số đại năng tu sĩ đang quan sát, hư ảnh Bàn Cổ đại thần đang dần tan rã đột nhiên bùng phát một tiếng gầm trời.

Tiếp đó, với thần lực vô thượng, nó đã mạnh mẽ ném nửa ngọn Bất Chu Sơn trong tay ra ngoài.

Trong khoảnh khắc ném xong, hư ảnh Bàn Cổ đại thần cao gần ức vạn trượng liền ầm ầm tan rã.

Theo lẽ thường, sáu vị Thánh nhân lúc này nên cười rất vui vẻ mới phải.

Bởi vì thuận theo đại thế Thiên Đạo, lượng kiếp Hồng Hoang lần thứ ba sắp kết thúc.

Nhưng, rất nhanh nụ cười trên mặt họ liền đông cứng lại, đặc biệt là Nguyên Thủy, con ngươi càng co rút lại, sắc mặt đột nhiên đại biến!

Bởi vì, nửa ngọn Bất Chu Sơn mà hư ảnh Bàn Cổ đại thần ném ra, không nghiêng không lệch, vừa hay rơi về phía đạo trường của hắn, Côn Luân Sơn!

Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung Nhiên Đăng, Thập Nhị Kim Tiên và những người khác, sắc mặt tức thì trắng bệch, suýt nữa sợ tè ra quần!

"Có chút thú vị rồi!" Bắc Hải, Triệu Thần đang tìm kiếm Bắc Hải Huyền Quy cũng không khỏi ngẩn ra, tiếp đó hai mắt híp lại, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, nửa ngọn Bất Chu Sơn sụp đổ rơi xuống, bị Nguyên Thủy thu lấy, sau đó luyện chế thành Phiên Thiên Ấn lừng lẫy hậu thế.

Không ngờ, sau khi cục diện trở nên phức tạp như vậy, nửa ngọn Bất Chu Sơn lại "hữu duyên" với Nguyên Thủy như thế!

Lại chủ động bay về phía Côn Luân Sơn.

Đương nhiên, xem tình hình hiện tại, Nguyên Thủy hẳn là không "hữu duyên" với nửa ngọn Bất Chu Sơn này cho lắm!

"Rơi từ độ cao mấy nghìn vạn trượng, bản thân uy thế đã kinh khủng, bây giờ lại bị hư ảnh Bàn Cổ đại thần ném ra mạnh mẽ như vậy, tốc độ tuyệt đối còn nhanh hơn, uy lực cũng sẽ tăng vọt, Côn Luân Sơn e rằng sắp tiêu đời rồi!" Triệu Thần ánh mắt hả hê, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Ban đầu Tam Thanh phân gia, Lão Tử và Thông Thiên đều dọn ra khỏi Côn Luân Sơn, Tây Vương Mẫu cũng ở cùng Nhân tộc.

Nguyên Thủy đã sướng rồi.

Triệu Thần không khỏi tạm dừng tìm kiếm Bắc Hải Huyền Quy, hứng thú nhìn nửa ngọn Bất Chu Sơn rơi về phía Côn Luân Sơn.

"Vu tộc đáng chết!" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy vừa kinh vừa giận!

Thân hình lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ, chuẩn bị đi cứu Côn Luân Sơn.

Vốn dĩ, với thực lực của Thánh nhân Thiên Đạo, hoàn toàn có đủ năng lực ngăn cản nửa ngọn Bất Chu Sơn.

Chỉ là tâm tư của hắn vừa rồi hoàn toàn đặt trên hư ảnh Bàn Cổ đại thần do Đế Giang và các Tổ Vu ngưng tụ, đang xem hư ảnh Bàn

Cổ đại thần tan rã, Đế Giang và các Tổ Vu sắp bị giết.

Giống như ngồi trong rạp chiếu phim xem kịch lớn.

Cho nên, nhất thời căn bản không chú ý đến động tĩnh của nửa ngọn Bất Chu Sơn.

Đợi khi chú ý, Bất Chu Sơn đã ở trên không trung Côn Luân Sơn, trong nháy mắt có thể rơi xuống Côn Luân Sơn.

Chương 160

Rơi từ độ cao mấy nghìn vạn trượng, trọng lực gia tốc, uy thế kinh khủng mà nửa ngọn Bất Chu Sơn mang theo, ngay cả Thánh nhân như Nguyên Thủy cũng không thể không tránh né.

Nếu dám mạnh mẽ ngăn cản, không chừng sẽ bị một phát đập xuống lòng đất.

Tuy Thánh nhân Thiên Đạo không chết, nhưng mặt mũi chắc chắn mất hết!

"Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt!" Nguyên Thủy tức thì nộ hỏa ngút trời, sắc mặt tái xanh, tức giận bốc khói.

Hắn coi trọng nhất là thể diện, nếu để bị đập vào lòng đất, trước mặt các tu sĩ đại năng đang quan sát, làm sao có thể chịu đựng được!

Nhưng, nếu không ngăn cản, đạo trường Ngọc Hư Cung cùng với cả Côn Luân Sơn đều sẽ bị nửa ngọn Bất Chu Sơn đập trúng.

Như vậy, cũng sẽ tổn hại thể diện.

Chỉ là, một cái là tát thẳng vào mặt, một cái là tát gián tiếp.

Cuối cùng, Nguyên Thủy chọn chịu cái tát gián tiếp!

Hắn thi triển đại thần thông, mạnh mẽ di dời các môn nhân Ngọc Hư Cung, cùng với tất cả tu sĩ sinh linh trên Côn Luân Sơn.

Cũng trong khoảnh khắc di dời những người đó, nửa ngọn Bất Chu Sơn ầm ầm rơi xuống Côn Luân Sơn.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Toàn bộ dãy núi Côn Luân, mười vạn ngọn núi lớn, trong khoảnh khắc bị nửa ngọn Bất Chu Sơn đập thành bình địa.

Không chỉ vậy, lực va chạm mạnh mẽ do nửa ngọn Bất Chu Sơn tạo ra ầm ầm bùng phát, cả đại lục Hồng Hoang cũng không thể chịu đựng!

Lấy dãy núi Côn Luân làm trung tâm, từng vết nứt khổng lồ dữ tợn không ngừng nứt ra, điên cuồng lan ra khắp đại lục Hồng Hoang, không thể ngăn cản, vô số sinh linh tu sĩ trực tiếp bị vết nứt nuốt chửng.

Đại địa chấn động kịch liệt, tứ hải điên cuồng cuộn trào!

Rất nhanh, dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số đại năng tu sĩ, cả đại lục Hồng Hoang liền vỡ nát thành vô số mảnh.

Trong đó có bốn mảnh, lớn nhất!

"Sao có thể!?" Đừng nói là những đại năng tu sĩ bình thường, ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân bốn vị Thánh nhân, cũng bị cảnh này làm cho kinh ngạc ngây người.

Vạn lần không ngờ, trận đại chiến Vu Yêu này lại dẫn đến hậu quả nghiêm trọng như vậy.

Bất Chu Sơn bị đâm gãy, bầu trời vỡ ra một cái lỗ lớn, ngay cả đại lục Hồng Hoang cũng vì vậy mà vỡ nát!

Cảm giác này, quả thực giống như thế giới sắp vì vậy mà hủy diệt.

Những sinh linh tu sĩ có tu vi thấp hơn càng cảm giác như ngày tận thế sắp đến, trên mặt tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác trong bộ lạc Nhân tộc cũng không nhịn được mà tâm thần chấn động.

Cả Hậu Thổ trong Luân Hồi Địa Phủ cũng vậy, sợ đến kinh hồn bạt vía.

Thế là, nàng chỉ có thể thầm niệm trong lòng "đừng lo lắng, đừng lo lắng, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của Vu Tôn." Chỉ có như vậy, nội tâm Hậu Thổ mới có thể cảm thấy yên tâm.

"Tứ Đại Bộ Châu, cuối cùng cũng xuất hiện!" Trên không trung Bắc Hải, Triệu Thần sắc mặt bình thản, ánh mắt thờ ơ nhìn mọi thứ xảy ra, nội tâm không hề có chút dao động.

Thậm chí, còn tiếp tục đi tìm Bắc Hải Huyền Quy.

Cũng nhờ phúc của đại lục Hồng Hoang vỡ nát, chấn động kịch liệt như vậy, ngay cả Bắc Hải ở cực bắc cũng bị ảnh hưởng, trực tiếp chấn Bắc Hải Huyền Quy từ dưới đáy biển sâu ra, để Triệu Thần không tốn chút sức lực nào đã phát hiện ra đối phương.

Bắc Hải Huyền Quy, thiên phú dị bẩm, không giống tu sĩ tầm thường.

Trong tình huống bình thường, cho dù là đại năng tiên thiên đỉnh cấp tu hành đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong cũng sẽ hóa hình.

Nhưng, nhìn khắp đại lục Hồng Hoang, chỉ có Bắc Hải Huyền Quy là không hóa hình, luôn tu hành đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong hiện tại.

Ở Bắc Hải quả thực giống như một siêu cấp bá chủ, không ai có thể trêu chọc, không ai dám trêu chọc!

Đương nhiên, bình thường nó cũng không lộ diện ở Bắc Hải, chỉ

ở sâu dưới đáy biển tu luyện.

Dường như cũng muốn phá vỡ gông cùm, có thể hóa hình, hoặc là chứng đạo Hỗn Nguyên!

Nhưng, đại lục Hồng Hoang vỡ nát, trời đất chấn động, Bắc Hải Huyền Quy cũng bị chấn ra khỏi đáy biển, trong đôi mắt khổng lồ không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Điều càng làm nó kinh ngạc hơn là, Triệu Thần lại xuất hiện trước mặt nó.

"Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần!" Sắc mặt Bắc Hải Huyền Quy biến đổi, miệng không nhịn được thất thanh kinh hô.

Triệu Thần dù sao cũng danh chấn Hồng Hoang, trấn áp ba vị Thánh nhân Hồng Hoang, là cường giả khiến một lượng kiếp Hồng Hoang kéo dài thêm một vạn năm.

Cho dù là "trạch nam thâm niên" như Bắc Hải Huyền Quy, cũng lập tức nhận ra thân phận của hắn.

Nhưng, Triệu Thần không có thời gian nói nhảm với nó, trong nháy mắt Thí Thần Thương chém ra, liền chặt đứt bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy.

Bắc Hải Huyền Quy lúc đó ngơ ngác, hoàn toàn không biết tại sao Triệu Thần lại ra tay chặt chân mình, thậm chí ngay cả bốn chân bị chặt đứt cũng không có phản ứng.

"Hôm nay mượn bốn chân của ngươi, ngày sau trả ngươi một phen cơ duyên!" Ánh mắt Triệu Thần uy nghiêm thờ ơ, căn bản không cho Bắc Hải Huyền Quy cơ hội phản kháng, trực tiếp thu Bắc Hải Huyền Quy vào Hỗn Độn Châu.

Bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy chống trời, đối với Hồng Hoang có đại công đức, nếu không giết nó, Thiên Đạo sẽ ban thưởng

công đức lên đầu nó.

Chuyện này, Triệu Thần chắc chắn không đồng ý.

Nhưng, nếu giết nó như vậy, cũng quá lãng phí, dù sao cũng là một vị cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Cho nên trước tiên thu vào Hỗn Độn Châu, tránh né cảm ứng của Thiên Đạo, sau này sẽ tính tiếp.

"Bốn chân đã có, đại chiến Vu Yêu cũng sắp kết thúc!

Cứu Đế Giang và những người khác, bản tọa có thể tái lập trời đất, kiếm được công đức Thiên Đạo." Ánh mắt Triệu Thần nhìn về phía Bất Chu Sơn, Đế Giang và những người khác gọi hắn là Vu Tôn, tự nhiên hắn sẽ không để họ vẫn lạc như vậy.

Vừa hay, Luân Hồi Địa Phủ có vị trí Thập Điện Diêm La, đó là chuyên môn chuẩn bị cho Đế Giang và những người khác.

Kể từ đây, hai tộc Vu Yêu rút lui khỏi vũ đài Hồng Hoang, nhường đường cho Nhân tộc quật khởi.

"Tiểu nhi Đế Giang, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã phá, các ngươi chịu chết đi!" Đế Tuấn phát ra một tiếng gầm cuối cùng, đột nhiên lao về phía Đế Giang và các Tổ Vu, toàn thân khí thế trở nên vô cùng cuồng bạo, nhân lúc hư ảnh Bàn Cổ đại thần vừa mới tan rã, hiên ngang phát động tự bạo.

Không chỉ hắn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng như vậy.

Trận chiến kéo dài, sớm đã khiến pháp lực của mỗi người cạn kiệt, tâm thần mệt mỏi.

Lại thêm việc oanh gãy Bất Chu Sơn, vô tận nhân quả nghiệp lực gia thân, trừ tự bạo ra căn bản không thể kéo Đế Giang và các Tổ Vu chôn cùng!

Ầm!

Ầm!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số đại năng tu sĩ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai vị cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang thân thể ầm ầm nổ tung, năng lượng cuồng bạo mạnh mẽ tức thì nuốt chửng Đế Giang và mười một vị Tổ Vu khác.

Chương 161

Đây là tiết tấu đồng quy vu tận!

"Hừ!

Không tự lượng sức, có bản tọa ở đây, các ngươi vọng tưởng kéo Đế Giang và những người khác chôn cùng, thật đáng cười đến cực điểm!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, tâm niệm vừa động, thần thức khổng lồ trực tiếp hóa thành mười hai bàn tay lớn.

Bàn tay lớn xé rách hư không, tóm lấy chân linh của Đế Giang và các Tổ Vu, cùng với một giọt tinh huyết của mỗi người, sau đó nhanh chóng thoát khỏi vòng xoáy năng lượng.

Chỉ cần có chân linh và tinh huyết, hắn liền có thể tái tạo thân thể cho Đế Giang và các Tổ Vu.

Bởi vì Triệu Thần sở hữu Bàn Cổ chi tâm!

Tổ Vu sinh ra từ trái tim của Bàn Cổ!

"Nhanh!

Hộ pháp, bảo vệ chân linh của Đế Tuấn và Thái Nhất!" Phương Tây, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề hét khẽ một tiếng, ra tay trước tiên, thần thức khổng lồ lập tức vươn ra, tìm kiếm chân linh của hai người trong trung tâm tự bạo của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Hắn không sợ không tìm được chân linh của Đế Tuấn, Thái Nhất, chỉ sợ Triệu Thần vào thời khắc mấu chốt xen vào một tay!

May mắn là, chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã

được đưa về Tu Di Sơn.

Sau đó, hai người không tự chủ được mà thở ra một hơi dài, cảm thấy lòng còn sợ hãi.

"Xem ra, dưới Thiên Đạo, giữa Vu Yêu có một trận tranh đấu phân thắng bại!" Dưới mắt Triệu Thần tinh quang lấp lánh, ánh mắt đột nhiên trở nên sâu thẳm, giống như đã hiểu ra điều gì đó.

Bây giờ Bất Chu Sơn sụp, chính là lúc Thiên Đạo rối loạn, vừa hay hắn cũng chú ý đến động tĩnh của Tây Phương Nhị Thánh.

Dựa vào Hỗn Độn Châu, Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên, hắn biết được chuyện chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất bị cướp đi.

"Chẳng qua là hai quân cờ bị đàn áp, trong tay Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, cũng chỉ là quân cờ không có tác dụng gì mà thôi, không gây được sóng gió lớn, thậm chí còn có thể tiêu hao công đức khí vận của họ." Triệu Thần cười lạnh một trận.

Dù sao, nghiệp lực trên người hai người họ quá lớn, ai nhận người đó xui xẻo!

Nếu thật sự như hắn nói, đối với hắn là một chuyện tốt!

"Bây giờ, là lúc dọn dẹp tàn cục này!" Triệu Thần nhìn về phía Bất Chu Sơn, bất luận là nửa ngọn Bất Chu Sơn sụp đổ rơi xuống, hay Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo cùng Đế Giang và các Tổ Vu đồng quy vu tận, năng lượng va chạm mạnh mẽ đều khiến đại quân hai tộc Vu Yêu thương vong thảm trọng.

Đừng nói mười phần không còn một, thậm chí trăm phần không còn một, nghìn phần không còn một!

Không chỉ hai tộc Vu Yêu, ngay cả những sinh linh tu sĩ không liên quan đến trận chiến này, cũng trong lúc đại lục Hồng Hoang vỡ nát mà

thương vong thảm trọng.

Đại lục Hồng Hoang đầy rẫy vết thương, đâu đâu cũng là cảnh tượng thê thảm rên rỉ cầu cứu.

Đây chính là uy lực của thiên địa đại kiếp!

Cho dù không chủ động tham gia, nhưng chỉ cần thân vướng sát kiếp, nhân quả nghiệp lực sinh ra, vậy thì trong đại kiếp, định sẵn không thể thoát.

Người ngồi trong nhà, kiếp từ trên trời rơi xuống!

Câu nói này, tuyệt đối không phải nói bừa!

May là, trận đại kiếp này, cuối cùng cũng tạm thời kết thúc.

Quả nhiên lúc này, Nữ Oa trong lòng có cảm ứng, biết nên ra tay vá trời.

Nhưng Càn Khôn Đỉnh, lại ở trong tay Triệu Thần, không có Càn Khôn Đỉnh, làm sao có thể luyện Ngũ Sắc Thạch?

Bất đắc dĩ, Nữ Oa chỉ có thể cứng rắn đi tìm Triệu Thần, cũng là trượng phu kiêm sư thúc của nàng.

Giây tiếp theo, tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa một cái lóe thân đến bộ lạc Nhân tộc.

Sau khi Nữ Oa đến, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị lần lượt hành lễ: "Cung nghênh Sáng Thế Mẫu Thần." Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Chu Tước, Thanh Long cũng đều hành lễ theo: "Kiến lễ Nữ Oa Thánh nhân." "Triệu Thần sư thúc…" Nữ Oa nhìn Triệu Thần muốn nói lại thôi.

"Ngươi gọi ta?" Triệu Thần nhàn nhạt liếc một cái.

"Phu quân, có thể cho bản tọa mượn Càn Khôn Đỉnh được không." Cuối cùng Nữ Oa cứng rắn nói.

Một câu này, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu lần lượt trợn to mắt.

Tình huống gì đây?

Nữ Oa gọi Triệu Thần là phu quân?

Không chỉ Hi Hòa, Thường Hi, ngay cả Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Khổng Tuyên, Toại Nhân Thị và những người khác đều một mặt ngơ ngác.

Nữ Oa là thê tử của Triệu Thần… Vậy tình huống Triệu Thần từng trấn áp Nữ Oa là sao?

Bạo lực gia đình sao?

Triệu Thần nhàn nhạt liếc Nữ Oa một cái: "Ngươi thiếu một bước." Nghe vậy, Nữ Oa mím môi, cuối cùng hướng Thiên Đạo chứng giám: "Ngô, Nữ Oa, là thê tử của Triệu Thần, sinh sinh thế thế, Thiên Đạo giám chi!" Giọng nói của Nữ Oa vang vọng khắp đại lục Hồng Hoang.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, lần lượt sắc mặt biến đổi.

Chuyện gì vậy?

Nữ Oa trở thành thê tử của Triệu Thần rồi?

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Cửu tiêu oanh minh, Thiên Đạo đã thừa nhận lời thề của Nữ Oa.

Lời thề của Thánh nhân, có nhân quả của Thánh nhân trong đó, nếu sau này Nữ Oa không nhận lời thề này, sẽ bị rớt khỏi Thánh vị.

Từ bây giờ, Nữ Oa đối với Triệu Thần không thể gọi tên khác, chỉ có thể gọi là phu quân.

"Tỷ tỷ, ngươi hình như có một đối thủ là Thánh nhân rồi."

Thường Hi ở bên cạnh nhỏ giọng nói.

Hi Hòa trừng mắt nhìn nàng một cái.

Một bên Tây Vương Mẫu không nói gì, tự cổ cường giả nhiều hồng nhan, bình thường.

"Phu quân…" Lúc này Nữ Oa lại nhìn về phía Triệu Thần.

Lúc này, Nữ Oa đã bán mình.

Điều này còn quý giá hơn cả công đức vá trời.

Nhưng lúc này Nữ Oa lại thở phào một hơi, bởi vì nhân duyên Thánh nhân ngày xưa, luôn là một cái gai trong lòng, nói cách khác là tâm ma.

Nếu không trừ bỏ, cả đời không thể tiến bộ.

Lúc này Nữ Oa đã thừa nhận mối nhân duyên này, tự nhiên nghiệp chướng tận trừ, tu vi mơ hồ có chút lỏng lẻo.

"Ai." Triệu Thần thở dài một hơi, dù sao cũng là người vợ đầu tiên.

Đánh cũng đã đánh rồi, mắng cũng đã mắng rồi, trấn áp trong Oa Hoàng Cung một vạn năm, cũng gần đủ rồi.

Triệu Thần dù sao cũng có trách nhiệm của một người chồng, đối với phụ nữ rất độ lượng.

Ngay lập tức, Triệu Thần vung tay một cái, lấy ra Ngũ Sắc Thạch đã thu thập từ trước, và Càn Khôn Đỉnh do Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên hóa thành.

"Ngũ Sắc Thạch, Càn Khôn Đỉnh, ngươi cầm đi." Ngũ Sắc Thạch dùng để vá trời, Càn Khôn Đỉnh thì dùng để luyện hóa, Triệu Thần một ý niệm có thể thu hồi.

Chương 162

"Tạ phu quân…" Nữ Oa gật đầu nhận lấy Ngũ Sắc Thạch và Càn Khôn Đỉnh.

"Đợi sau khi vá trời xong, mong phu quân đến Oa Hoàng Thiên một chuyến." Nói xong Nữ Oa liền rời đi.

Oa Hoàng Thiên một chuyến, không cần nói nhiều nữa chứ?

Tự nhiên là làm chuyện vợ chồng nên làm.

Nếu không làm sao có thể để Thiên Đạo phản ứng?

Sau khi Nữ Oa đi, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, ngay cả Hậu Thổ trong Địa Phủ cũng nhìn Triệu Thần.

Triệu Thần một mặt thâm trầm, nhìn lên trời góc chín mươi độ, không nói gì.

Lúc này, Nữ Oa biến mất khỏi bộ lạc Nhân tộc, giây tiếp theo, liền xuất hiện trên không trung Bất Chu Sơn.

Nàng mặc ngũ thải nghê thường, toàn thân tỏa ra ngũ thải hà quang, thân tư a na, cước thải liên bộ, cao quý không thể tiết độc, giống như đấng cứu thế.

Ừm, đúng là cứu thế!

Bầu trời vỡ ra một cái lỗ lớn, vô tận khí hỗn độn cuồng bạo tràn vào, nếu không quản, đại lục Hồng Hoang ngấp nghé nguy hiểm!

"Nữ Oa nương nương, là Nữ Oa nương nương!" Vô số sinh linh tu sĩ thấy cảnh này, trên khuôn mặt hoảng sợ bất an lập tức lộ ra một tia hy vọng.

"Ngô cảm ứng Thiên Đạo, được phu quân Triệu Thần tương trợ

để vá lại bầu trời!" Nữ Oa nhìn lên lỗ hổng trên trời trang nghiêm nói.

Sinh linh Hồng Hoang đều ngẩn ra, Triệu Thần?

Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần.

"Không tồi." Nhìn lên trời Thánh nhân Nữ Oa, trong mắt Triệu Thần lóe lên.

Có câu nói này của Nữ Oa, công đức vá trời mà hắn được chia sẽ nhiều hơn.

Lúc này, vô số tu sĩ sinh linh Hồng Hoang không ai không kích động, ngoài việc ghi nhớ Nữ Oa, còn ghi nhớ Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, phu quân của Nữ Oa!

Vô số tu sĩ đại năng đều không khỏi ánh mắt mong đợi nhìn Nữ Oa.

"Cho bản tọa, phong!" Nữ Oa thần sắc trang nghiêm túc mục, miệng khẽ quát một tiếng, duỗi ra cánh tay như ngọc ngà, hướng về phía cái lỗ lớn kia khẽ vung.

Một cỗ vô thượng vĩ lực từ đầu ngón tay mảnh mai tuôn ra, hóa thành thiên la địa võng, chặn cái lỗ đó lại.

Mặc cho khí hỗn độn có cuồng bạo đến đâu, cũng không thể tiến vào đại lục Hồng Hoang tàn phá nữa.

"Cho bản cung, thu!" Nữ Oa môi mỏng khẽ mở, miệng lại phát ra một tiếng khẽ quát.

Nàng dùng cực phẩm Càn Khôn Đỉnh mà Triệu Thần giao, đem toàn bộ khí hỗn độn vừa tràn vào Hồng Hoang thu vào trong đỉnh.

Trong nháy mắt, trời đất Hồng Hoang lập tức khôi phục thanh minh.

"Tốt quá rồi!" Tất cả tu sĩ đại năng không khỏi phấn khởi kích

động, không có khí hỗn độn tàn phá, đại lục Hồng Hoang sẽ không bị uy hiếp.

Đương nhiên, đây chỉ là trị ngọn không trị gốc, muốn trị tận gốc, phải vá lại cái lỗ lớn kia.

Nữ Oa theo sự phân phó của Triệu Thần, đem Ngũ Thải Thần Thạch bỏ vào Càn Khôn Đỉnh luyện hóa.

Tức thì, trong Càn Khôn Đỉnh không ngừng phun ra ngũ thải hà quang, như mộng như ảo.

Rất nhanh, Ngũ Thải Thần Thạch đã được Nữ Oa hoàn toàn luyện hóa.

Nữ Oa dùng vô thượng thần lực, đem Ngũ Thải Thần Thạch đưa vào cái lỗ lớn kia.

Bầu trời vỡ nát, lập tức được vá lại!

"Bầu trời đã vá xong, đến lượt bản tọa ra tay rồi!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, thân hình lóe lên, đem bốn chân Bắc Hải Huyền Quy dựng ở tứ cực trời đất, tái định trời đất.

"Nhân tộc Thánh Phụ, là Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần, phu quân của Nữ Oa Thánh nhân, cũng đã ra tay rồi!" Vô số tu sĩ đại năng càng thêm kích động hưng phấn, theo Triệu Thần ra tay, cảm nhận được trời đất chấn động dần dần khôi phục ổn định.

Rõ ràng, nguy cơ của đại lục Hồng Hoang, đã triệt để giải trừ.

"Nhân tộc Thánh Phụ đại đức, Nữ Oa nương nương đại đức!" Tất cả tu sĩ đại năng đều tự phát cung kính hô lớn, biểu đạt lòng cảm kích.

Tức thì, cả đại lục Hồng Hoang đều vang lên tiếng hô này, nối tiếp nhau, không dứt.

Địa vị của Triệu Thần trong lòng chúng sinh Hồng Hoang đã lên đến đỉnh cao, gần như vượt qua cả Hồng Quân Đạo Tổ, sánh ngang Bàn Cổ đại thần!

Nếu Bàn Cổ đại thần là đấng sáng thế, vậy Triệu Thần là đấng cứu thế!

Hai người không phân cao thấp, hoàn toàn không có vấn đề!

Triệu Thần mặt mang nụ cười, đối với tiếng hô của chúng sinh Hồng Hoang không để ý, vẫn tự mình dọn dẹp mớ hỗn độn này.

Hắn dùng vô thượng pháp lực thần thông, sắp xếp lại đại lục Hồng Hoang vỡ nát.

Lấy bốn mảnh vỡ Hồng Hoang lớn nhất làm chủ, đem đại lục Hồng Hoang nguyên bản chia thành Tứ Đại Bộ Châu.

Cũng chính là Đông Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu trong truyền thuyết hậu thế.

Đại lục Hồng Hoang trở lại ổn định, Thiên Đạo có cảm, lập tức hạ xuống vô lượng công đức Thiên Đạo.

Trong đó, Nữ Oa vá trời, được bốn thành công đức Thiên Đạo.

Triệu Thần dùng bốn chân Bắc Hải Huyền Quy tái lập trời đất, và sắp xếp đại lục Hồng Hoang, được đến sáu thành công đức Thiên Đạo.

"Chết tiệt, lại để cho tên này được lợi!" Phương Tây, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt tái xanh.

Trận đại chiến Vu Yêu này, kế hoạch khổ tâm của họ cuối cùng gần như hoàn toàn làm lợi cho Triệu Thần, khiến trong lòng họ căm hận đến cực điểm!

Thông Thiên tán thưởng, Lão Tử cười khổ.

Về phần Nguyên Thủy, ừm, đang chìm trong cơn phẫn nộ ngút trời vì đạo trường của mình bị nửa ngọn Bất Chu Sơn đập bằng, chưa hoàn hồn.

"Nhưng, bất kể thế nào, cuối cùng cũng đã diệt được đám Tổ Vu đáng chết kia, cũng coi như chặt đứt một cánh tay của hắn!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cảm thấy vô cùng hả giận, mục đích cuối cùng, dù sao cũng đã đạt được.

Thế là, họ dựa vào điều này để tự an ủi, trong mắt lần lượt lộ ra một nụ cười khoái trá.

Tiếc là, họ không biết, tất cả, cũng nằm trong tầm kiểm soát của Triệu Thần!

Triệu Thần tóc dài ngang vai, mặc trường bào màu trắng, eo thắt một dải lụa màu vàng, chân đi giày đạp mây màu xanh.

Tóc dài bay múa, y phục phấp phới, ánh mắt bễ nghễ, nhìn xuống đại lục Hồng Hoang, toàn thân tỏa ra khí phách uy nghiêm vô hình, khiến người ta không nhịn được mà cúi đầu bái lạy.

Hắn không hề che giấu, dưới ánh mắt của mọi người, lấy ra chân linh và tinh huyết của Đế Giang và các Tổ Vu.

"Đó là chân linh và tinh huyết của Đế Giang, tên này quả nhiên cũng đã cứu họ." Đồng tử của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều co rút lại, Lão Tử, Thông Thiên, Nguyên Thủy sắc mặt khẽ thay đổi.

Nữ Oa ở bên cạnh không nói gì.

Các Thánh nhân đối với việc Triệu Thần cứu chân linh của Đế Giang và các Tổ Vu cũng không bất ngờ, dù sao họ cũng có thể cứu chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Triệu Thần sở hữu thủ đoạn không thua gì Thánh nhân.

Nếu hắn không ra tay cứu chân linh của Đế Giang và những người khác, đánh chết họ cũng không tin.

"Nhưng, thì đã sao, chỉ là một đạo chân linh mà thôi và một giọt tinh huyết thôi, chẳng lẽ có thể khôi phục thành tu vi nguyên bản hay sao?!" Tiếp Dẫn nghiến răng hận thanh nói.

Chương 163

Cái gọi là chân linh, không phải là nguyên thần linh hồn, chỉ là một đạo linh hồn ấn ký mà thôi, nguyên thần linh hồn thật sự đã sớm tiêu tan.

Trong mắt họ, Triệu Thần cho dù cứu được chân linh của Đế Giang và các Tổ Vu, cũng nhiều nhất là dùng đại thần thông bảo đảm họ không chết.

Nhưng, chiến lực ngút trời từng có đã mất đi, đối với họ sẽ không còn bất kỳ uy hiếp nào, mục đích của họ vẫn đạt được!

Chỉ là, nói như vậy, nhưng trong thâm tâm, mơ hồ cảm thấy một tia bất an.

Đặc biệt là lúc này, thấy trên mặt Triệu Thần lộ ra một nụ cười quỷ dị, càng cảm thấy không bình tĩnh.

Không có cách nào, Tây Phương Nhị Thánh bị Triệu Thần hại số lần quá nhiều rồi!

Bây giờ sớm đã như chim sợ cành cong, có cảm giác cây cỏ cũng là quân địch.

Phàm là Triệu Thần lộ ra bất kỳ biểu cảm bất thường nào, họ đều cảm thấy chắc chắn có một cái hố lớn!

Thế là, họ không khỏi nhìn chằm chằm vào Triệu Thần, xem xem Triệu Thần có thể bày ra trò gì.

Cùng lúc đó, các đại năng tu sĩ đang quan sát cũng nhìn ra, mười hai đạo chân linh và mười hai giọt tinh huyết trước mặt Triệu Thần chính là chân linh và tinh huyết của Đế Giang và các Tổ Vu.

"Quả nhiên, Tổ Vu có Nhân tộc Thánh Phụ bao che, cho dù thân

vẫn, cũng sẽ không có chuyện gì." Các đại năng tu sĩ đang quan sát không khỏi thâm sâu cảm thán, Triệu Thần là Vu Tôn của Vu tộc, lại là Thánh Phụ của Nhân tộc, quả nhiên không phải giả.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phí hết tâm tư, thậm chí không tiếc tự bạo, muốn kéo Đế Giang và các Tổ Vu chôn cùng.

Nhưng, Triệu Thần vừa ra tay, mọi nỗ lực liền đổ sông đổ bể.

Có Triệu Thần ở, Đế Giang và các Tổ Vu chết cũng không chết được!

"Ha ha ha, giáo chủ uy vũ, quả nhiên tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của giáo chủ." Trong bộ lạc Nhân tộc, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác không khỏi cười lớn.

Vô số Vu tộc càng ánh mắt nóng rực.

Thật ra, vừa rồi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng tự bạo cùng Đế Giang và các Tổ Vu đồng quy vu tận, cũng đã làm họ sợ hãi một phen, trái tim căng thẳng như treo lơ lửng.

Bây giờ thấy Triệu Thần thu thập chân linh và tinh huyết của Đế Giang và những người khác, vậy thì Đế Giang và các Tổ Vu tự nhiên sẽ không có chuyện gì.

Hơn nữa, theo sự hiểu biết của họ về Triệu Thần, Đế Giang và các Tổ Vu không chừng có thể nhân cơ hội này mà được một phen cơ duyên.

Giống như, Tổ Vu Hậu Thổ năm đó.

Không thể không nói, người hiểu Triệu Thần nhất, chính là những môn nhân trong bộ lạc Nhân tộc.

"Đa tạ Vu Tôn!" Trong Luân Hồi Địa Phủ, Hậu Thổ cũng thở phào một hơi dài.

Nếu không phải Triệu Thần báo trước, có lẽ nàng đã sớm sụp đổ trong khoảnh khắc thấy Đế Giang và các Tổ Vu vẫn lạc.

Bây giờ thấy chân linh và tinh huyết của Đế Giang và các Tổ Vu đều ở trong tay Triệu Thần, nàng đã hoàn toàn yên tâm.

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, tức thì đánh ra mười hai đạo huyền quang, dùng vô thượng pháp lực dung hợp chân linh của Đế Giang và các Tổ Vu với tinh huyết Bàn Cổ.

Trong khoảnh khắc, nhục thân của Đế Giang và các Tổ Vu liền được tái tạo, lại một lần nữa xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang.

"Chúng ta bái tạ Vu Tôn!" Trên mặt Đế Giang và các Tổ Vu đều lộ ra một nụ cười kinh hỉ, không ngờ sau khi vẫn lạc lại có thể phục sinh, không khỏi lập tức hướng Triệu Thần bái tạ.

Triệu Thần gật đầu, nhận một lễ của Đế Giang và những người khác, sau đó thần sắc đột nhiên trở nên trang nghiêm túc mục.

"Đế Giang, tiến lên nghe phong!" Đế Giang trước tiên ngẩn ra, ngay sau đó lập tức trịnh trọng tiến lên, hướng Triệu Thần cung kính bái một cái.

"Đế Giang có mặt!" "Chết tiệt, tên này lại muốn làm chuyện!" Phương Tây, Tu Di Sơn.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt tối sầm, miệng không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, không khỏi khẽ ngẩn ra.

Họ không để tâm việc Triệu Thần tái tạo nhục thân cho Đế Giang và các Tổ Vu.

Dù sao, thực lực của Đế Giang và các Tổ Vu hiện tại chỉ mới Thái Ất Kim Tiên, trước mặt các Thánh nhân, quả thực là những con kiến

không đáng kể.

Cho dù dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ đại thần, cũng không có chút uy hiếp nào.

Có thể nói không khoa trương, Đế Giang và các Tổ Vu đã triệt để phế, Vu tộc cũng triệt để phế.

Nhưng, xem thế này của Triệu Thần, chắc chắn lại muốn làm chuyện, trời mới biết Đế Giang và các Tổ Vu sẽ bị làm thành dạng gì.

Hậu Thổ năm đó, chính là một ví dụ sống động!

Các đại năng tu sĩ khác cũng lần lượt quan sát, chăm chú chú ý, cũng cảm thấy bây giờ kịch hay lại sắp bắt đầu.

Thế là, dưới sự chú mục của vạn người, Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, uy nghiêm mở miệng, kim khẩu ngọc ngôn, nói ra pháp theo.

"Đế Giang, bản tọa hôm nay lấy danh nghĩa Vu Tôn của Vu tộc, thay mặt Luân Hồi Chi Chủ, Hậu Thổ nương nương, sắc phong ngươi làm Tần Quảng Vương của Luân Hồi Địa Phủ, chuyên quản sinh tử thọ mệnh thế gian!" Triệu Thần ngày xưa được công đức Lục Đạo Luân Hồi, cho nên ở Địa Phủ trừ Hậu Thổ, hắn là lớn nhất.

Lần này, Hậu Thổ nương nương cũng giao toàn quyền phụ trách việc thiên chức này cho Triệu Thần!

Theo giọng nói uy nghiêm mênh mông của Triệu Thần hạ xuống, một đạo công đức kim quang lập tức từ trên cửu tiêu hạ xuống, bao trùm Đế Giang.

Khí thế của Đế Giang tức thì bùng nổ, từ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trực tiếp leo lên cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Chỉ cần củng cố một chút, liền có thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

Điều đáng sợ hơn là, dưới sự gia trì của đạo công đức kim quang này, Tổ Vu Đế Giang lại sinh ra nguyên thần!

"Sao có thể!?" Bát Cảnh Cung, Bích Du Cung, Tây Phương Tu Di Sơn, Lão Tử, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nội tâm tức thì như một viên vẫn thạch rơi vào đại dương mênh mông, không nhịn được mà dấy lên sóng lớn ngập trời, miệng càng không tự chủ được mà thất thanh kinh hô.

Ngay cả Nguyên Thủy đang chìm trong cơn phẫn nộ vì đạo trường bị đập hủy, cũng bị chấn kinh mà hoàn hồn, mí mắt giật điên cuồng không ngừng.

Vừa rồi trong lòng họ cho rằng, Đế Giang và các Tổ Vu chỉ có tu vi cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, hoàn toàn giống như phế nhân!

Nhưng, vạn lần không ngờ, trong nháy mắt, Triệu Thần liền nâng thực lực của Đế Giang lên cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, thực ra cũng gần như Chuẩn Thánh rồi!

Hơn nữa, còn sắp xếp cho Đế Giang một thần chức ở Địa Phủ, sở hữu công đức khí vận của Địa Phủ.

Chỉ cần Đế Giang sau này bế quan tu hành nhiều hơn, thành tựu tuyệt đối không kém gì lúc đỉnh phong!

Tiếp Dẫn và Tôn Lễ càng tức đến hộc máu.

Điều này đại biểu cho cái gì!?

Đại biểu cho việc, tất cả kế hoạch trước đó, tất cả đều vô ích!

Tiểu Kim Ô chết oan rồi!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai con Đại Kim Ô, cũng chết oan rồi!

Vừa rồi không lâu họ còn tưởng rằng thật sự đã diệt sạch Đế Giang và các Tổ Vu, chặt đứt một cánh tay lớn của Triệu Thần, không khỏi cảm thấy tự mãn đắc ý.

Không ngờ, Triệu Thần quay người lại cho mỗi người một bạt tai, đánh cho mặt họ sưng vù.

Đúng vậy, Tổ Vu Đế Giang xác thực đã chết, bị Triệu Thần tái tạo nhục thân, cũng chỉ là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng bây giờ, bị Thông Thiên làm như vậy, Đế Giang trực tiếp biến thân, trở thành Tần Quảng Vương của Luân Hồi Địa Phủ, được Thiên Đạo thừa nhận.

Chương 164

Không chỉ tu vi vèo vèo tăng lên, tương lai còn nắm giữ công đức khí vận của Luân Hồi Địa Phủ, đãi ngộ không biết tốt hơn bao nhiêu so với làm Tổ Vu chết tiệt kia.

"Tức chết ta rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt tái xanh, trán nổi gân xanh, răng nghiến ken két, hai mắt toát ra sát khí.

Họ đã triệt để nhìn ra, e rằng đây mới là mục đích thật sự của Triệu Thần!

Từ khi Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi bắt đầu, tất cả đều là ván cờ mà Triệu Thần đã bày ra.

Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, thành lập Luân Hồi Địa Phủ, để Vu tộc hưởng thụ khí vận tương đương với Thiên đình Yêu tộc, và không dính nhân quả nghiệp lực.

Đồng thời để họ ngu ngốc cho rằng Hậu Thổ không phục Vu hậu, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc sẽ tự động phá, từ đó không kiêng nể gì mà khơi mào đại chiến Vu Yêu, vọng tưởng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có thể diệt sạch Đế Giang và các Tổ Vu.

Lại vạn lần không ngờ, Triệu Thần đang chờ họ làm như vậy, để Đế Giang và những người khác toàn bộ thay đổi thân phận tẩy trắng, có thể tận dụng triệt để công đức khí vận của Luân Hồi Địa Phủ.

Bây giờ Luân Hồi Địa Phủ hoàn toàn nằm trong tay Triệu Thần, Thiên đình theo sự vẫn lạc của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng sẽ rơi vào tay Triệu Thần.

Triệu Thần ở đại lục Hồng Hoang, quả thật có thể một tay che

trời!

"Đáng ghét!

Thật đáng hận!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cười khổ.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai tay nắm chặt, làn da siết đến trắng bệch, tức giận đến run cả người, trong lòng uất ức đến mức suýt hộc máu.

Tính hết mọi cơ quan, cuối cùng lại thành làm áo cưới cho Triệu Thần, cảm giác này thực sự khiến bọn họ không tài nào chịu nổi.

Phải biết, bọn họ là Thánh Nhân!

Vậy mà từ đầu đến cuối lại bị Triệu Thần dắt mũi, đối với họ mà nói, đây quả thực là nỗi sỉ nhục lớn lao!

Nhưng sự việc đã đến nước này, bọn họ lại chẳng có cách nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn kế hoạch của Triệu Thần thành công!

"Nhân tộc Thánh Phụ quả nhiên lợi hại!" "Không hổ là phu quân của Nữ Oa Thánh Nhân." So với bốn vị Thánh Nhân như Lão Tử, Nguyên Thủy, các đại năng tu sĩ đang quan sát đều bị cảnh tượng này làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Thông Thiên không những cứu sống Đế Giang và các Tổ Vu vốn dĩ phải vẫn lạc, mà trong nháy mắt còn ban cho họ cơ duyên to lớn như vậy, quả thực là quá lợi hại!

Về phần Hậu Thổ của Luân Hồi Địa Phủ, nàng càng vui mừng khôn xiết, trong đôi mắt đẹp ánh lên những tia sáng kỳ dị.

Lúc này, kim quang công đức bao phủ Đế Giang đã thu lại, thân hình Đế Giang một lần nữa hiện ra.

Đầu đội phương quan, mình mặc trường bào màu đen, tỏa ra khí thế vô hình, không giận mà uy!

Kể từ hôm nay, y chính là Tần Quảng Vương, đứng đầu Thập Điện Diêm La!

"Bái tạ Vu Tôn tứ phong!" Đế Giang thần sắc cung kính, lại lần nữa cúi đầu bái Thông Thiên, trong lòng cảm kích đến cực điểm.

Sau khi có được nguyên thần, y đã hiểu rõ hơn về cái gọi là Thiên Đạo và cái gọi là nhân quả nghiệp lực, càng biết sự giúp đỡ của Triệu Thần lớn đến mức nào.

Y cảm thấy, có thể nhận Triệu Thần làm Vu Tôn, thật sự đã dùng hết vận may cả đời!

"Miễn lễ đi!" Triệu Thần gật đầu, nhận thêm một lạy của Đế Giang, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Tiếp Dẫn và những người khác đoán không sai, từ lúc để Hậu Thổ hóa luân hồi cho đến bây giờ, tất cả đều là ván cờ mà hắn bày ra chuyên vì Đế Giang và những người khác, giúp họ tẩy trắng.

Không tu nguyên thần, không tôn Thiên Đạo, nghe qua thì bá khí, nhưng ở Hồng Hoang căn bản không phải kế lâu dài.

Không có nguyên thần thì không thể cảm ứng thiên cơ, bị người ta tính kế chết lúc nào cũng không hay.

Nhưng nếu trở thành Thập Điện Diêm La thì lại khác.

Được Thiên Đạo thừa nhận, giữ thần chức ở Địa Phủ, chưởng quản Địa Phủ, tiềm lực vô hạn!

Chỉ cần Địa Phủ không diệt, họ sẽ trường tồn, quả thực không thể sảng khoái hơn!

Bây giờ đã sắc phong xong cho Đế Giang, đã đến lúc sắc phong cho các Tổ Vu còn lại.

"Cú Mang, tiến lên nghe phong!" "Nhục Thu, tiến lên nghe phong!"

“Cộng Công, tiến lên nghe phong!” “Chúc Dung, tiến lên nghe phong!”...

Triệu Thần lướt mắt qua các Tổ Vu, phong chức cho tất cả ngoại trừ Huyền Minh và Tướng Liễu.

“Cú Mang có mặt!” “Nhục Thu có mặt!” “Cộng Công có mặt!” “Chúc Dung có mặt!”...

Chín vị đại Tổ Vu đồng thời tiến lên một bước, cùng lúc cung kính cúi lạy Triệu Thần, nội tâm vô cùng kích động.

“Bản tọa hôm nay lấy danh nghĩa Vu Tôn, thay mặt Thánh Nhân sắc phong các ngươi làm Sở Giang Vương, Tống Đế Vương, Ngũ Quan Vương..., cùng với Đế Giang đồng làm Thập Điện Diêm Vương, cùng nhau cai quản Địa Phủ!” Giọng nói của Triệu Thần uy nghiêm vang dội, kim khẩu vừa mở, pháp tùy tâm động.

Trên cửu tiêu, tức thời lại có chín đạo kim quang công đức từ trời giáng xuống, tu vi của chín người cũng đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Kim quang công đức thu lại, thân hình chín người hiện ra, ai nấy đều đầu đội phương quan, mình mặc hắc bào, không giận mà uy!

Thập Đại Diêm Vương, đã đủ!

“Hay, hay lắm!

Thật là một Thập Điện Diêm Vương, quả là kế hay!” Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đen như đáy nồi, môi cũng sắp cắn ra máu!

Tuy sớm đã đoán Triệu Thần không thể chỉ ban cơ duyên công đức cho một mình Đế Giang, nhưng thấy Triệu Thần một hơi trực tiếp tạo ra Thập Điện Diêm Vương, họ vẫn cảm thấy phẫn hận khôn nguôi.

“Không, Thập Điện Diêm Vương đã sắc phong xong, bần đạo ngược lại muốn xem xem ngươi xử lý Huyền Minh và Tướng Liễu thế nào!” Tiếp Dẫn hận thanh nói.

Theo y thấy, thần chức ở Địa Phủ cũng chỉ có bấy nhiêu, thần chức càng cao cấp lại càng ít.

Thập Điện Diêm Vương có thể xem là thần chức cao nhất dưới trướng Hậu Thổ, chủ nhân Địa Phủ, bây giờ đã bị Triệu Thần sắc phong hết, Huyền Minh và Tướng Liễu chắc chắn hết hy vọng!

Các đại năng tu sĩ đang quan sát cũng cảm thấy tò mò, Triệu Thần vậy mà sắc phong Thập Điện Diêm Vương lại không đưa Huyền Minh và Tướng Liễu vào.

Lẽ nào, một đợt cơ duyên chỉ có thể có mười người, Huyền Minh và Tướng Liễu hai người đều không đủ tư cách sao?

Chỉ là, có khả năng sao?!

Tướng Liễu thì thôi, Huyền Minh lại giống Hậu Thổ, đều thích Triệu Thần, sao Triệu Thần có thể quên Huyền Minh được.

Để Huyền Minh và Tướng Liễu ở lại, đương nhiên là có sắp xếp khác.

“Huyền Minh, tiến lên nghe phong!” Ánh mắt Triệu Thần trở nên dịu dàng, trên mặt lộ ra nụ cười nhạt, nhìn về phía Huyền Minh.

“Huyền Minh có mặt!” Huyền Minh mình mặc nghê thường, thân hình thướt tha, chân bước sen nở, khẽ cúi mình bái Triệu Thần.

“Huyền Minh, bản tọa hôm nay sắc phong ngươi làm Phong Đô Đại Đế!

Hiệp trợ Hậu Thổ cùng nhau chưởng quản Địa Phủ U Minh!” Theo giọng nói uy nghiêm của Triệu Thần vang lên, trên cửu tiêu, có

một đạo kim quang công đức từ trời giáng xuống, bao phủ lấy Huyền Minh.

Đạo kim quang công đức này còn lớn hơn cả kim quang công đức của mười người Đế Giang cộng lại!

Dưới sự gia trì của đạo kim quang công đức này, tu vi của Huyền Minh tăng vùn vụt, trực tiếp vọt lên cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, mạnh hơn cả Thập Điện Diêm Vương như Đế Giang!

Lúc này, tại núi Tu Di.

Biểu cảm trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều đông cứng lại, hai mắt trợn trừng, không thể tin nổi nhìn đạo kim quang đó, không nói thêm được lời nào.

Trên không Côn Luân Sơn, nơi bị nửa ngọn Bất Chu Sơn đập sập, Nguyên Thủy cũng ánh mắt đờ đẫn, không nói nên lời.

Hết cách rồi, bọn họ cũng tuyệt vọng rồi!

Chương 165

Ai mà ngờ được Triệu Thần có thể sắc phong thêm một vị Phong Đô Đại Đế trên cả Thập Điện Diêm Vương, mà còn được Thiên Đạo công nhận.

So với họ, các đại năng tu sĩ đang quan sát thì đều thán phục trước thao tác thần thánh của Triệu Thần, không khỏi giơ ngón tay cái tán thưởng!

Ngay cả Đế Giang và Thập Điện Diêm Vương cũng vậy.

"Vu Tôn uy vũ!" "Thánh Phụ/Đạo hữu/Sư tôn uy vũ!" Tại Luân Hồi Địa Phủ, Hậu Thổ cũng không khỏi nở một nụ cười tâm đắc.

Cục diện hiện tại hoàn toàn không có vẻ thảm liệt bi tráng vốn có sau trận quyết chiến Vu Yêu, sắp bị Triệu Thần biến thành đại điển ăn mừng rồi.

Lúc này, kim quang công đức bao phủ Huyền Minh đã thu lại, thân hình Huyền Minh hiện ra.

Nàng mặc đế bào màu xanh băng, phong hoa tuyệt đại, phong tư tuyệt thế, toàn thân toát ra vẻ thoát tục đạm nhiên.

Chỉ khi đối mặt với Triệu Thần, trên gương mặt xinh đẹp động lòng người nghiêng nước nghiêng thành kia mới lộ ra một nụ cười.

"Bái tạ Vu Tôn tứ phong!" "Không cần đa lễ!" Triệu Thần hai tay hư không nâng lên, đỡ Huyền Minh dậy.

Dù sao cũng là Huyền Minh, đương nhiên phải chiếu cố đặc biệt một chút.

Như vậy, trong số tất cả các Tổ Vu, chỉ còn lại một mình Tướng Liễu chưa được sắp xếp.

Ánh mắt Tướng Liễu hiện lên vẻ vô cùng kích động, mong chờ Triệu Thần cũng có thể sắp xếp cho y một đợt cơ duyên công đức.

Nhưng Tướng Liễu đã không được như ý nguyện, không chỉ vì thần chức ở Địa Phủ đã sắp xếp xong, mà còn vì cần Tướng Liễu đi làm việc khác.

"Tướng Liễu, thần chức Địa Phủ bản tọa sẽ không sắp xếp cho ngươi nữa, kể từ hôm nay, ngươi sẽ là thủ lĩnh mới của Vu tộc, thống lĩnh Vu tộc!" Ánh mắt Triệu Thần uy nghiêm nói.

Mặc dù đại quyết chiến Vu Yêu đã hạ màn, nhưng tranh chấp giữa Vu Yêu vẫn chưa kết thúc.

Vu tộc vẫn còn, mà Thiên Đình của Yêu tộc cũng còn lại những Yêu Thánh như Bạch Trạch.

Đế Giang và những người khác đã được sắp xếp ở Địa Phủ, tự nhiên không thể dễ dàng dính vào nhân quả nghiệp lực.

Vì vậy, để Tướng Liễu làm tộc trưởng mới của Vu tộc là thích hợp nhất.

Nếu như có tàn dư của Yêu tộc Thiên Đình gây loạn, để Tướng Liễu ra mặt giải quyết là tốt nhất.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Vu Tôn!" Tướng Liễu lập tức cúi người lĩnh mệnh, đối với sự bổ nhiệm của Triệu Thần không có bất kỳ ý kiến nào, điều duy nhất y cảm thấy ngượng ngùng là thực lực của mình thực sự quá yếu.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà thống lĩnh Vu tộc, thực sự có chút cùi bắp!

Tướng Liễu hai mắt trông mong nhìn Triệu Thần, hy vọng Triệu Thần có thể giúp y nâng cao chút tu vi.

Đế Giang và các Tổ Vu khác đều được nâng cao, một mình y dừng lại ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thật sự quá thảm.

Nhưng Triệu Thần lại trực tiếp lờ đi ánh mắt của Tướng Liễu.

Tướng Liễu trở thành tộc trưởng Vu tộc, tài nguyên sẽ có rất nhiều, muốn nâng cao tu vi cũng đơn giản, không cần phải cưỡng ép bạt miêu trợ trưởng.

"Được rồi, bây giờ các ngươi hãy về vị trí của mình, ai lo việc nấy." Triệu Thần uy nghiêm lạnh nhạt nói.

"Cẩn tuân pháp chỉ!" Đế Giang và những người khác lập tức cúi người lĩnh mệnh.

Thập Điện Diêm Vương và Phong Đô Đại Đế trực tiếp đi đến Luân Hồi Địa Phủ, Tướng Liễu với tư cách là tộc trưởng mới của Vu tộc, phụ trách thu dọn hậu quả đại chiến.

Cùng lúc đó, dư âm năng lượng từ vụ tự bạo của hai đại cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng lắng xuống.

Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Trảm Tiên Phi Đao, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, đều hiện ra.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao trong tay họ, bốn đại chí bảo này liền trở thành vật vô chủ, tỏa ra vạn đạo hào quang, lơ lửng trên không trung.

Trong sát na, vô số đại năng tu sĩ đều không khỏi nín thở, mắt không chớp nhìn chằm chằm vào bốn đại chí bảo.

Dù sao, đó cũng là chí bảo dùng để trấn áp khí vận Thiên Đình!

Đừng nói là họ, ngay cả Thánh Nhân cũng phải động lòng.

Nhưng không ai dám đi cướp đoạt, tất cả đều đồng loạt dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn về phía Triệu Thần.

Nhìn khắp đại lục Hồng Hoang, ai mà không biết Triệu Thần sớm đã ép Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người lập di chúc - chỉ cần hai người chết đi, Thiên Đình sẽ thuộc về Triệu Thần.

Những bảo bối trấn áp khí vận này tự nhiên cũng thuộc về Triệu Thần.

Đã lập lời thề Thiên Đạo, không ai có thể cướp đi, trừ phi mạnh đến mức có thể đi ngược lại Thiên Đạo.

Nhưng loại người đó, hiện tại không tồn tại.

Bây giờ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất toàn bộ vẫn lạc, bốn đại chí bảo và Thiên Đình tự nhiên thuộc về Triệu Thần.

Quả thực là... bá đạo về đến nhà rồi!

"Thánh Phụ quả thật có tầm nhìn xa trông rộng!" Trong bộ lạc Nhân tộc, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và những người khác đều không khỏi cảm thấy vui mừng kích động.

Đây là bốn đại chí bảo đó, sau khi được Thánh Phụ thu nhận, thực lực của Thánh Phụ tất sẽ lại tăng mạnh!

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Ngao Hưng, Hỏa Phượng cũng thở dài một tiếng.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu thì càng không cần phải nói, ba người đã trở thành fan cuồng của Triệu Thần.

Nhưng họ cũng nảy sinh lòng cảnh giác, vì lại xuất hiện một đối thủ mạnh hơn, đó là Nữ Oa.

Trước đây họ cảm thấy có một đối thủ là Thánh Nhân Hậu Thổ đã khó đối phó, nay lại thêm một Thánh Nhân Nữ Oa.

Hai nữ Thánh Nhân của Hồng Hoang, bây giờ đều thuộc về Triệu Thần, có mối liên hệ ngàn vạn sợi tơ.

"Đáng ghét!" Trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Bạch Trạch và những kẻ trung thành dưới trướng Đế Tuấn mặc dù đã thu hồi ba kiện bảo bối, nhưng đối mặt với thánh uy vô thượng của Triệu Thần, căn bản không dám vọng động.

Về phần Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân bốn vị Thánh Nhân, tuy có động lòng, nhưng hiện tại không dám động.

Không dám động!

Không dám động!

Hoàn toàn không dám động!

Ban đầu, Tiếp Dẫn có đề nghị thử một lần, và được Chuẩn Đề đạo nhân tán đồng, nhưng bây giờ cũng hoàn toàn không cần phải thử nữa.

Vì họ vừa mới thi pháp, đã bị Thiên Đạo cảm ứng.

Hai người đều dựa vào hoành nguyện để thành Thánh, nếu vi phạm Thiên Đạo sẽ rơi xuống thánh vị, dọa cho hai người không dám động đậy nữa.

Lão Tử thì chỉ nhìn, không nói gì.

Thông Thiên thì ha hả cười không ngớt.

Nguyên Thủy nhìn Côn Luân Sơn mà muốn khóc không ra nước mắt.

Tất cả các Thánh Nhân đều đang cảm thán.

Trận đại chiến này, từ đầu đến cuối đều do Triệu Thần bày bố, bị Triệu Thần dắt mũi đi.

Chương 166

Nếu còn dám manh động, không biết có rơi vào cái hố nào khác không.

Muốn thoát khỏi cục diện này, chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến.

Thế là, hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều nén lại sự phẫn nộ và không cam lòng ngút trời, trơ mắt nhìn Triệu Thần thu bốn đại chí bảo vào túi.

"Vậy mà không ai ra tay, xem ra lần này đều đã học khôn rồi!" Triệu Thần hai tay chắp sau lưng, hai mắt híp lại, khóe miệng không khỏi cong lên một đường cong.

Hắn vốn đã chuẩn bị sẵn cho việc Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh Nhân ra tay, tiện thể gài bẫy họ thêm lần nữa.

Không ngờ, hai người bị một loạt bẫy liên hoàn làm cho sợ hãi, đến mức bây giờ không dám ra tay nữa.

"Nếu đã như vậy, vậy bản tọa không khách sáo nữa!" Triệu Thần chân đạp huyền bộ, trong ánh mắt của vạn chúng, từng bước một, không nhanh không chậm đi đến trước mặt bốn đại chí bảo Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao.

"Tên này thật đáng ghét đến cực điểm!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tức đến mức lại một trận phát điên, phổi sắp nổ tung!

Với thủ đoạn của Triệu Thần rõ ràng có thể dễ dàng thu lấy bốn kiện chí bảo vô chủ, nhưng lại cứ từ từ tà tà như vậy, quả thực quá tức người!

Trên Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, Bạch Trạch và những người khác cũng hận đến nghiến răng.

Bốn đại chí bảo đối với họ không chỉ đơn giản là bốn kiện chí bảo, chúng còn trấn áp khí vận của Yêu tộc Thiên Đình.

Nếu bị Triệu Thần lấy đi, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình sẽ từ đây tan rã.

Nếu Triệu Thần cho họ một nhát dứt khoát, họ cũng đành chịu.

Nhưng cứ treo lơ lửng như vậy, cảm giác vô cùng uất ức khó chịu đến cực điểm!

Cuối cùng, Triệu Thần vươn hai tay ra, thu Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao vào tay.

"Ha ha, Hà Đồ Lạc Thư, hai phiến lá sen lớn nhất trên Sáng Thế Thanh Liên, chí bảo khí vận của Nhân tộc, còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, cuối cùng bản tọa cũng có được!" Triệu Thần trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng, đối với Thái Dương Chung, Trảm Tiên Phi Đao hai kiện tiên thiên linh bảo đỉnh cấp này lại không để trong lòng, dù sao loại tiên thiên linh bảo đỉnh cấp này, hắn có cả đống.

Nhưng Hà Đồ Lạc Thư và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên lại liên quan đến Sáng Thế Thanh Liên, không phải vì uy lực của chúng, mà vì ý nghĩa mà chúng đại biểu!

Không chút do dự, Triệu Thần rót vô thượng pháp lực vào Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao, trong nháy mắt luyện hóa cấm chế bên trong, biến bốn đại chí bảo thành của mình.

Trong khoảnh khắc bốn đại chí bảo đổi chủ, trong dòng sông khí

vận vô tận, khí vận của Yêu tộc Thiên Đình ầm ầm sụp đổ!

Trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Yêu Thánh Bạch Trạch và những người khác sắc mặt tức thì trở nên trắng bệch, toàn thân như bị rút cạn sức lực, ngã quỵ xuống đất.

Triệu Thần không để ý, bảo bối tốt như vậy để Yêu tộc trấn áp khí vận quả thực lãng phí, để cho Nhân tộc trấn áp khí vận mới là tận dụng hết công năng.

Đặt bốn đại chí bảo trong tay, thần sắc hắn đột nhiên trở nên trang nghiêm túc mục, trịnh trọng tuyên cáo với Thiên Đạo.

"Thiên Đạo ở trên, Ngô là Thượng Thanh Triệu Thần, hôm nay lại dùng Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo, mong Thiên Đạo chứng giám!" Dưới sự gia trì của pháp lực, giọng nói uy nghiêm vang dội khắp mọi ngóc ngách của đại lục Hồng Hoang.

Thế là, tất cả các tu sĩ đại năng đang quan sát, tất cả đều kinh ngạc đến ngây người!

Giây phút này, trong nội tâm của tất cả các đại năng tu sĩ đang quan sát, dường như có hàng tỷ con sinh vật tên là "thảo nê mã" gào thét, cả người hoàn toàn hỗn loạn.

Đối với việc Triệu Thần có được Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao bốn đại chí bảo, họ không hề bất ngờ.

Nhưng đối với việc Triệu Thần sau khi lấy được bốn đại chí bảo, lại thêm vào hai kiện chí bảo khác để tuyên cáo với Thiên Đạo trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo, thật sự là không lường trước được, bất ngờ không kịp trở tay.

Cú bẻ lái này thực sự quá nhanh, nhanh đến mức tất cả đều ngơ ngác, vạn người ngơ ngác, xếp hàng ngơ ngác!

Mãi một lúc lâu sau mới hoàn hồn, trong lòng vô cùng phát điên.

Trấn áp khí vận thì cứ trấn áp đi chứ!

Cả đại lục Hồng Hoang, ai mà không biết năm đó khi Triệu Thần lập ra Tiệt giáo, đã dùng ba tòa Thập Nhị Phẩm Liên Đài, Thí Thần Thương, Càn Khôn Đỉnh tổng cộng mười bốn đại tiên thiên linh bảo đỉnh cấp, cùng với tiên thiên đệ nhất khai thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, đủ mười lăm đại chí bảo trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo!

Hành vi vô nhân tính này lúc đó đã gây nên sóng gió lớn ở Hồng Hoang, khiến vô số đại năng tu sĩ chấn động tâm thần, khiến bốn vị Thánh Nhân Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đỏ mắt!

Vốn tưởng rằng chuyện đó đã qua, không ngờ hôm nay Triệu Thần lại làm một cú.

Lại đem Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao, Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Chân Võ Tạo Điêu Kỳ, trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo, tổng cộng hai mươi mốt kiện tiên thiên chí bảo trấn áp khí vận Tiệt giáo và Nhân tộc!

Mẹ nó đây là thật sự trấn áp khí vận Tiệt giáo và Nhân tộc, hay là khoe khoang mình có nhiều chí bảo a!

Quá đáng quá rồi!

"Tên này quả thực đáng ghét đến cực điểm!" Lão Tử ngơ ngác, không lập Nhân giáo, trấn áp khí vận Nhân tộc cũng có chút lợi ích.

Thông Thiên vỗ đùi cười lớn, đùi sắp bị vỗ đỏ sưng lên, như

không phải đùi của mình.

Nguyên Thủy không biết nên nói gì.

Chỉ có Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân toàn thân tức đến run rẩy, sắc mặt phẫn nộ đỏ bừng, trong lòng uất ức suýt phun ra một ngụm máu tươi.

Không có cách nào, cú khoe mẽ này của Triệu Thần quá đột ngột, khiến người ta không kịp đề phòng, ngay cả bốn vị Thánh Nhân cũng tỏ ra không chịu nổi.

Trên thực tế, đừng nói là họ, nếu Đạo Tổ Hồng Quân chưa hợp đạo, giây phút này cũng tuyệt đối sẽ lại một lần nữa ngơ ngác.

Táng tận lương tâm, quả thực táng tận lương tâm, Mẹ nó, có cần phải điên cuồng như vậy không!?

"Thánh Phụ uy vũ!" Trong bộ lạc Nhân tộc, vô số người Nhân tộc hoan hô, tức thì quần tình phấn chấn, ai nấy nội tâm vô cùng kích động, sắc mặt kích động đỏ bừng.

Đệ tử Tiệt giáo càng dùng ánh mắt sùng bái cuồng nhiệt nhìn Triệu Thần.

Ba giáo khác trấn áp khí vận chỉ có một hai kiện chí bảo, Tiệt giáo lại có hai mươi mốt đại chí bảo, còn nhiều hơn cả ba giáo khác cộng lại!

Không chỉ bá đạo nữa, mà sắp làm nổ tung trời rồi!

"Chúc mừng phu quân lại được bốn kiện chí bảo!" Nữ Oa phong hoa tuyệt đại, khuynh quốc khuynh thành, nhưng trên mặt lại có chút phức tạp.

Bây giờ Triệu Thần dùng bốn đại chí bảo lại trấn áp khí vận của Nhân tộc và Tiệt giáo, Nhân tộc tất sẽ khí vận dài lâu, vững chắc

không thể phá vỡ!

Suy cho cùng, nàng là Thánh Mẫu sáng tạo ra Nhân tộc, có thể chia sẻ khí vận của Nhân tộc.

"Ha ha ha, quả thực là đại hỷ!" Triệu Thần cười lớn sảng khoái, không hề che giấu sự vui mừng khi có được bốn đại chí bảo.

Lúc này, Lão Tử Thông Thiên cười khổ, Nguyên Thủy...

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị đạo nhân hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Nếu không phải muốn xem Triệu Thần xử lý Thiên Đình thế nào, họ đã không thể ở lại được nữa.

Mẹ nó, phối sắp bị Triệu Thần làm cho tức nổ tung rồi.

"Phu quân, thiếp dùng ngũ sắc thần thiên, lại có một khối ngũ sắc thần thạch dư ra." Vào lúc này, Nữ Oa đột nhiên nói.

Cùng lúc nói, nàng đưa Càn Khôn Đỉnh mà Triệu Thần giao cho để vá trời, cùng với khối Ngũ Sắc Thần Thạch dư ra, toàn bộ đưa cho Triệu Thần.

"Ngũ Sắc Thần Thạch dư ra sao?!" Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt đặt lên mai Ngũ Sắc Thần Thạch trong tay Nữ Oa, dường như đã sớm đoán trước, đáy mắt lóe lên một tia sáng tinh tường. ...

"Mai Ngũ Sắc Thần Thạch đó…" Ở phương Tây, trong núi Tu Di.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người đồng tử đột nhiên co rút, sau đó nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương một tia kinh ngạc.

Dưới sự dẫn dắt của thiên cơ, họ kinh ngạc phát hiện, mai Ngũ Sắc Thần Thạch này vậy mà có duyên với Tây Phương giáo của họ.

Chương 167

Có thể mượn đây làm cơ hội, để Tây Phương giáo đại hưng!

"Sao có thể!?" Nội tâm Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tức thì như một khối thiên thạch rơi vào biển cả, không nhịn được dấy lên sóng lớn ngút trời.

Tây Phương giáo sẽ đại hưng, họ tự nhiên cảm thấy vô cùng kích động vui mừng.

Nhưng cơ hội để Tây Phương giáo đại hưng lại nằm trong tay Triệu Thần, mẹ nó đáng sợ quá.

Nếu Triệu Thần có chút sát khí, trực tiếp bóp chết cơ hội đại hưng của Tây Phương giáo, vậy thì thảm thật rồi.

Thế là, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi nín thở, mắt không chớp, ánh mắt vô cùng căng thẳng nhìn Triệu Thần, chỉ sợ Triệu Thần sẽ xuống tay độc ác với mai Ngũ Sắc Thần Thạch đó.

"Thiên Đạo phù hộ, hy vọng hắn sẽ không có sát khí!" Hai người nội tâm không ngừng cầu nguyện.

Trên không Bất Chu Sơn, Triệu Thần vẫn mỉm cười, thần sắc không lộ ra bất kỳ điều gì khác thường.

Thậm chí không chủ động đi nhận Ngũ Sắc Thần Thạch trong tay Nữ Oa, chỉ tùy ý liếc nhìn.

Sau đó, liền mỉm cười nói với Nữ Oa: "Mai Ngũ Sắc Thần Thạch này có linh tính, không bằng đặt trên đỉnh một tòa tiên sơn, để nó tự mình hấp thu thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, nếu ngày nào đó có thể hóa hình xuất thế, cũng là một phen cơ duyên tạo hóa!" "Xem ra

hắn không hề có sát khí, quả là trời giúp Tây Phương giáo chúng ta!" Ở phương Tây, trong núi Tu Di.

Nghe lời của Triệu Thần, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người nội tâm tức thì kích động.

Thực ra vừa rồi nội tâm họ đang lo, mai Ngũ Sắc Thần Thạch đó nếu ở trong tay Triệu Thần, Tây Phương giáo làm sao có thể lấy đó làm cơ hội đại hưng?!

Bây giờ, thấy Triệu Thần vậy mà để Nữ Oa tùy ý xử lý mai Ngũ Sắc Thần Thạch đó, họ biết, cơ hội đến rồi!

Đây chính xác là cơ hội để Tây Phương giáo đại hưng!

Hai người mặt lộ vẻ hưng phấn, ánh mắt mong chờ, không nhịn được mong đến ngày đó.

Chỉ là, hai người sợ rằng có mơ cũng không ngờ được, đừng thấy Triệu Thần vẻ mặt không quan tâm, thực ra nội tâm hắn sáng như gương.

Tất cả mọi thứ, đều nằm trong lòng bàn tay của Triệu Thần.

"Ngũ Sắc Thần Thạch, a a, sợ là Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không đi!" Triệu Thần trên mặt treo nụ cười nhạt như có như không, hai mắt lại tinh quang sáng ngời, dường như nhìn thấu mọi hư ảo mê chướng.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, Nữ Oa vá trời cũng thừa ra một mai Ngũ Sắc Thần Thạch.

Sau đó, mai Ngũ Sắc Thần Thạch này bị Nữ Oa tiện tay vứt trên đỉnh một tòa tiên sơn ở Đông Thắng Thần Châu.

Ừm, tòa tiên sơn đó, cũng chính là Hoa Quả Sơn trong truyền thuyết hậu thế!

Ngũ Sắc Thần Thạch đứng trên đỉnh Hoa Quả Sơn, quanh năm hấp thu thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, cuối cùng hình thành một linh thai, phá đá mà ra.

Linh thai đó, chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không lừng lẫy hậu thế!

Cũng là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Linh Minh Thạch Hầu!

"Trong chu thiên có ngũ tiên, là Thiên, Địa, Nhân, Thần, Quỷ; có ngũ trùng, là Lỏa, Lân, Mao, Vũ, Côn, tổng cộng mười loại, ngoài ra còn có Tứ Hầu Hỗn Thế, không thuộc mười loại này, phân biệt là Xích Khào Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu!" Triệu Thần hai mắt híp lại, đối với thông tin về Hỗn Thế Tứ Hầu nắm rõ như lòng bàn tay.

Linh Minh Thạch Hầu không cần nói nhiều, chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không trong truyền thuyết, thông biến hóa, biết thiên thời, hiểu địa lợi, có thể dời sao đổi chòm!

Xích Khào Mã Hầu, còn gọi là Hoài Thủy Vô Chi Kỳ, giỏi biến hóa, sức địch Cửu Long, giỏi khống chế nước, thuật khống thủy có thể sánh với Tổ Vu Cộng Công chưởng khống thủy chi pháp tắc.

Thông Tí Viên Hầu, chính là Viên Hồng đứng đầu Mai Sơn Thất Quái trong Phong Thần Lượng Kiếp, có thể cầm nhật nguyệt, thu nhỏ nghìn non, thân mang huyền công, thần thông pháp lực không thua kém Nhị Lang Thần Dương Tiễn.

Lục Nhĩ Mi Hầu, thần thông pháp thuật không thua kém Tôn Ngộ Không, trong Tây Du Lượng Kiếp từng giả mạo Tôn Ngộ Không.

Bất luận là Kim Cô Chú, hay Thiên Vương Chiếu Yêu Kính, hoặc là Quan Thế Âm Bồ Tát, đều không thể nhìn thấu.

Cuối cùng, náo loạn đến Đại Hùng Bảo Điện của Linh Sơn, bị

Như Lai Phật Tổ vạch trần, đến nỗi thân tử.

Đương nhiên, chết là Ngộ Không thật hay Ngộ Không giả, vậy thì chỉ có trời biết.

Cho nên, Triệu Thần làm sao có thể không biết mai Ngũ Sắc Thần Thạch này là cơ hội đại hưng của Tây Phương giáo.

Hắn rõ ràng biết, Chuẩn Đề đạo nhân sẽ hóa thân thành Tu Bồ Đề tổ sư, truyền thụ huyền công cho Tôn Ngộ Không.

Sau đó, lại liên hợp các thế lực, sắp xếp một vở kịch lớn, đè Tôn Ngộ Không dưới Ngũ Hành Sơn đủ năm trăm năm, mài đi dã tính của y, rồi để y hộ tống Huyền Trang tây hành lấy kinh.

Từ đó, Phật giáo đông truyền đến Đông Thổ, từng bước đi đến hưng thịnh.

"Nhưng có bản tọa ở đây, các ngươi nhất định sẽ thất vọng!" Đáy mắt Triệu Thần lóe lên một tia sáng lạnh, không những không để Tây Phương giáo đại hưng, mà còn muốn khiến Tây Phương giáo bị hủy diệt.

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng.

Người nếu ép ta một tấc, tất sẽ trả lại trăm nghìn lần!

Cho nên với Ngũ Sắc Thần Thạch, hắn cố ý giả vờ không biết, chỉ cần Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân dám động thủ, tương lai nhất định sẽ nhận được một món quà bất ngờ lớn.

"Vậy cứ theo lời phu quân." Nữ Oa nghe lời răm rắp, nghe ra sự sắp xếp của Triệu Thần, mỉm cười duyên dáng, tiện tay ném mai Ngũ Sắc Thần Thạch trong tay lên đỉnh một tòa tiên sơn.

"Tốt quá rồi!" Ở phương Tây, trong núi Tu Di.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hưng phấn đến mức sắp

múa chân múa tay, hoàn toàn không ý thức được Triệu Thần sớm đã nhìn thấu tất cả, và đang bày mưu tính kế.

Bây giờ họ kích động đến mức hận không thể lập tức đi tìm mai Ngũ Sắc Thần Thạch, sau đó hết lòng chăm sóc, để nó sớm trở thành cơ hội cho Tây Phương giáo đại hưng.

"Phu quân, bây giờ việc nhà đã xong, thiếp sẽ trở về Oa Hoàng Thiên, chờ phu quân đến gặp!" Nữ Oa nhẹ nhàng dịu dàng mở lời.

Đã là thê tử của Triệu Thần, nàng tự nhiên phải nhập vai của mình.

"Nàng cứ đi đi." Triệu Thần híp mắt cười nói: "Bản tọa còn có vài thứ phải thu hồi!

Đợi xử lý xong một số việc, tự nhiên sẽ quay về Oa Hoàng Thiên của nàng." Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Hà Đồ Lạc Thư, Thái Dương Chung, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Trảm Tiên Phi Đao ba đại chí bảo quả thực đã thu rồi, tiếp theo, đến lúc thu Thiên Đình rồi!

Vốn dĩ, trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, sau khi Đế Tuấn, Đông Hoàng chết, Thiên Đình sẽ trở thành vật vô chủ, cuối cùng Hồng Quân để đạo đồng bên cạnh mình là Hạo Thiên, Dao Trì nhập chủ Thiên Đình.

Nhưng bây giờ nếu hai người họ nhập chủ Thiên Đình, vậy phải hỏi hắn!

Triệu Thần chân đạp huyền bộ, bay thẳng lên Tam Thập Tam Thiên, đứng lơ lửng ngay phía trên Lăng Tiêu Đại Điện, ánh mắt khinh miệt, nhìn xuống những Yêu tộc còn sót lại trên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, toàn thân tỏa ra khí phách uy nghiêm vô hình.

Bạc thần vi khải, uy nghiêm khai khẩu, kim khẩu ngọc ngôn, ngôn

xuất pháp tùy.

“Từ giờ phút này, Thiên Đình thuộc về bản tọa, hiểu chưa?!” Hiểu!

Hiểu!

Phải hiểu!

Chắc chắn hiểu!

Trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Yêu Thánh Bạch Trạch và những Yêu tộc còn sống sót toàn bộ đều ánh mắt sợ hãi nhìn Triệu Thần đang đứng lơ lửng trên không Lăng Tiêu Đại Điện, không hẹn mà cùng gật đầu lia lịa, tỏ vẻ đều hiểu.

Ngay cả di sương của Đế Tuấn, một trong các Yêu Thánh là Tất Phương cũng vậy.

Theo lẽ thường, dù sao nàng cũng là thê tử của Đế Tuấn, đã sinh cho Đế Tuấn mười con tiểu Kim Ô.

Sau khi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, nàng nên tiếp quản Thiên Đình.

Nhưng đối mặt với Triệu Thần, nàng cũng không dám có nửa lời phản bác.

Không chỉ vì Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất năm đó sớm đã thề với Thiên Đạo, một khi thân tử, Thiên Đình sẽ thuộc về Triệu Thần.

Chương 168

Càng vì chỉ cần không phải kẻ mù, đều có thể nhìn ra Triệu Thần đang thiên vị Vu tộc.

Ngay cả Đế Giang và các Tổ Vu vốn dĩ nên chết, đều bị Triệu Thần hồi sinh.

Điều này khiến Yêu tộc không thể chơi nổi!

Triệu Thần bây giờ chỉ tiếp quản Thiên Đình, không ra tay với họ, đã là tạ ơn trời đất rồi, đâu dám làm càn.

"Nhân tộc Thánh Phụ quả nhiên nhân từ!" Các đại năng tu sĩ đang quan sát cũng không nhịn được thầm tán thưởng, không những không cảm thấy hành động này của Triệu Thần là quá đáng, ngược lại còn khâm phục phong thái cao thượng của hắn.

Triệu Thần với tư cách là phu quân của Nữ Oa, nếu thật sự muốn giúp Vu tộc đối phó với Yêu tộc Thiên Đình, dù không tự mình ra tay, cũng có một trăm cách để diệt sạch Thiên Đình.

Nhưng Triệu Thần từ đầu đến cuối đều không ỷ mạnh hiếp yếu, để Vu Yêu hai tộc công bằng đối quyết.

Và bây giờ cũng chỉ theo lời thề của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất năm đó mà tiếp quản Thiên Đình, không hề ra tay đối phó với tàn dư của Yêu tộc.

Phong thái cao nhân như vậy, thực là tấm gương sáng cho các đại năng tu sĩ Hồng Hoang!

"Đều giải tán đi!" Giọng nói uy nghiêm lạnh nhạt của Triệu Thần lại lần nữa vang vọng khắp Tam Thập Tam Thiên, khiến Yêu Thánh Bạch Trạch và những người khác vội vàng rời đi.

Mặc dù từng có thời, người gặp yêu giết, nhưng đó là nhắm vào Đế Tuấn Thái Nhất.

Động vật thành tinh, đó là yêu, không lẽ lại đem tất cả các tộc ngoài Nhân tộc ra tàn sát sạch sẽ sao?

Bây giờ Đế Tuấn Thái Nhất đã chết, hàng tỷ Yêu tộc bị diệt, đoạn nhân quả cũng đã xong.

Nữ Oa là thê tử của hắn, nên nể mặt một chút, là phải nể.

Nhưng đã tiếp quản Thiên Đình, tự nhiên không cho phép tàn dư của Yêu tộc tiếp tục ở lại Tam Thập Tam Thiên.

"Đa tạ Nhân tộc Thánh Phụ!" Yêu Thánh Bạch Trạch và những người khác không dám chậm trễ, lần lượt khấu tạ một tiếng, hoảng hốt rút lui khỏi Tam Thập Tam Thiên, không dám tiếp tục nán lại.

Rất nhanh, Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên rộng lớn, liền chỉ còn lại một mình Triệu Thần.

Hiện nay, Thiên Đình bị Triệu Thần tiếp quản, Địa Phủ cũng do Triệu Thần sắp xếp chưởng khống.

Có thể nói không ngoa rằng, trên trời dưới đất, duy Triệu Thần độc tôn!

"Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần thật là thần nhân!" Các đại năng tu sĩ đang quan sát trong lòng đều không khỏi cảm thán sâu sắc, không ai ngờ được, có một ngày Triệu Thần sẽ dùng cách này ngạo thị quần hùng Hồng Hoang.

Ba nghìn khách trong Tử Tiêu Cung, phong thái của Triệu Thần quả thực không ai dám nhìn thẳng.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh Nhân cảm thấy toàn thân rã rời, lần này bị Triệu Thần gài bẫy liên hoàn không

nhẹ, sợ rằng phải mất một thời gian dài mới có thể hồi phục.

Thiên Đình có thể giống như Địa Phủ, có công đức khí vận to lớn, nếu có thể tận dụng tốt, đối với Tiệt giáo tuyệt đối có lợi ích lớn.

Triệu Thần sắc mặt bình thản đánh giá mọi thứ.

"Thiên Đình dính líu đến nhân quả nghiệp lực quá lớn, nếu không, vị trí Thiên Đình chi chủ ngược lại có thể sắp xếp cho một đệ tử ngồi." Hắn là Nhân tộc Thánh Phụ, phu quân của Thánh Nhân, tương lai còn phải chứng đạo Hỗn Độn.

Vị trí Thiên Đình chi chủ đối với hắn, tự nhiên không thèm để mắt đến.

Thiên Đình không như Địa Phủ, dễ dính phải nhân quả nghiệp lực, không cần phải nhúng tay quá nhiều.

Triệu Thần lấy Thiên Đình trước, chẳng qua là để nắm thế chủ động, bán cho Hồng Quân một ân tình, để mở ra Phong Thần Lượng Kiếp gài bẫy Lão Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đừng chọc hắn, nếu không sẽ gài bẫy luôn.

"Hạo Thiên tốt nhất là biết nghe lời.

Nếu không nghe lời, đừng trách bản tọa không nể mặt Hồng Quân, đổi một Thiên Đình chi chủ khác!" Triệu Thần vẻ mặt mỉm cười, dường như nắm giữ tất cả trong tay.

"Tam Tiêu nghe lệnh!" Ánh mắt Triệu Thần đột nhiên nhìn về hướng Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc, môi mỏng hé mở, giọng nói uy nghiêm vang vọng bên tai Tam Tiêu.

"Xin sư tôn phân phó!" Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu lập tức hướng về phía Triệu Thần cung kính cúi đầu, chờ lệnh của Triệu

Thần.

"Vi sư lệnh cho các ngươi lập tức dẫn một nhóm người, đem toàn bộ thiên tài địa bảo trong bảo khố Thiên Đình dọn về bộ lạc Nhân tộc!" Mặc dù sẽ bán Thiên Đình cho Hạo Thiên, nhưng bảo vật mà Yêu tộc Thiên Đình để lại, hắn sẽ không để lại cho Hạo Thiên.

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu tức thì kích động hưng phấn, từ khi theo Triệu Thần, ba người thu bảo bối đến mỏi tay.

Đặc biệt là hai lần thiên hôn của Triệu Thần và khi Triệu Thần thành Thánh, đó quả thực là thu bảo bối đến chuột rút.

Bây giờ lại được đi Thiên Đình vơ vét một phen, ba người không cần nói cũng biết hưng phấn đến mức nào.

Dưới sự dạy dỗ của Triệu Thần, Tam Tiêu nương nương lừng lẫy, sắp biến thành ba tiểu tài mê!

Không chút do dự, Tam Tiêu lập tức dẫn một nhóm người đến Tam Thập Tam Thiên, chuẩn bị dọn sạch Thiên Đình!

Chu Tước, Thanh Long vung tay một cái, hai đại tài mê dẫn theo một đám tiểu tài mê xông thẳng vào Lăng Tiêu Điện.

"Này, các ngươi đợi ta với!" Bạch Hổ loli một bên la lớn, một bên đuổi theo sát nút.

Cùng lúc đó, trong Hỗn Độn Hư Không vô tận, Tử Tiêu Cung trầm mặc nhiều năm đột nhiên tỏa sáng rực rỡ!

Tử Tiêu Cung, là đạo trường của Đạo Tổ Hồng Quân.

Năm đó khi Hồng Quân ba lần giảng đạo, đó là thánh địa nghe đạo trong lòng của vô số đại năng tu sĩ Hồng Hoang, tâm thần hướng về.

Nhưng sau khi Hồng Quân hợp đạo, Tử Tiêu Cung liền hoàn toàn

chìm vào Hỗn Độn Hư Không.

Bên trong Tử Tiêu Cung, cũng không còn náo nhiệt như ba lần giảng đạo năm xưa, trở nên vô cùng lạnh lẽo.

Tử Tiêu Cung rộng lớn, chỉ có hai đứa trẻ đang tu hành trong cung điện.

Đó là hai đại đạo đồng dưới trướng Hồng Quân, tiểu chính thái mặt ngọc Hạo Thiên và tiểu loli mặt hồng Dao Trì.

Hai người tâm trí như trẻ con, tâm như xích tử, ngược lại cũng không cảm thấy cô đơn, hoàn toàn chìm đắm trong tu hành.

Tử Tiêu Cung cũ mặc dù đã bị Triệu Thần nuốt mất.

Nhưng Tử Tiêu Cung mới với tư cách là đạo trường của Thánh Nhân Hồng Quân, tự nhiên cũng là thánh địa tu hành, không chỉ linh khí nồng đậm sung túc, còn ẩn chứa đạo vận vô tận.

Tu hành một ngày trong Tử Tiêu Cung, có thể bằng tu hành trăm năm ở đại lục Hồng Hoang!

Vì vậy, hai người dù thân là đạo đồng, vẫn nâng tu vi lên đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Chỉ cần hai người tiếp tục tu hành, trảm thi tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh cũng là chuyện sớm muộn.

Đương nhiên, Hồng Quân chắc chắn không thể để hai người tiếp tục tu hành như vậy trong Tử Tiêu Cung.

Dù sao, hắn đã hợp đạo, chỉ cần đại thế Hồng Hoang không đổi, Tử Tiêu Cung sẽ không xuất hiện, chẳng lẽ lại giam Hạo Thiên và Dao Trì trong Tử Tiêu Cung mãi sao?

Điều đó chắc chắn không thực tế!

Đừng thấy bây giờ hai người chìm đắm tu hành không có cảm giác

gì, nhưng đợi đến khi tu vi đạt đến bình cảnh, không thể đột phá, tâm thần phân tán, bị giam trong Tử Tiêu Cung không thể ra ngoài, tuyệt đối sẽ uất ức đến phát điên.

Cho nên, Hồng Quân chắc chắn phải sắp xếp cho hai đạo đồng của mình một nơi đi thích hợp.

Để hai người nhập chủ Thiên Đình, chính là sự sắp xếp của hắn.

Có thể nói không ngoa, Hồng Quân sở dĩ không phản đối Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thành lập Thiên Đình, sợ rằng cũng là để chờ Yêu tộc Thiên Đình bị diệt, để Hạo Thiên, Dao Trì nhập chủ.

Nhưng bây giờ có một vấn đề nan giải xuất hiện, Triệu Thần đã tiếp quản Thiên Đình trước rồi!

Chương 169

Đối với cục diện hiện tại, đại lão Hồng Quân cũng thấy đau đầu, thế là, không thể không chủ động hiện thân trước.

Trong Tử Tiêu Cung, thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân đột nhiên xuất hiện trước mặt Hạo Thiên, Dao Trì, toàn thân tỏa ra kim quang chói mắt, như một vầng mặt trời rực rỡ.

"Bái kiến lão sư!" Hạo Thiên, Dao Trì lập tức hướng về phía Hồng Quân cung kính khấu bái, trên gương mặt non nớt lộ ra một tia kinh hỉ.

Từ khi Hồng Quân hợp đạo, họ chưa từng gặp lại Hồng Quân.

"Miễn lễ!" Hồng Quân ngữ khí uy nghiêm, tay phải nhẹ nhàng hư không nâng lên, đỡ Hạo Thiên, Dao Trì dậy.

"Đa tạ lão sư!" Hạo Thiên, Dao Trì lại lần nữa bái tạ, sau đó cung kính đứng trước mặt Hồng Quân, chờ lệnh của Hồng Quân.

Hồng Quân khẽ gật đầu, sau đó tay phải nhẹ nhàng vung lên, đánh ra hai đạo huyền quang, bao phủ lấy Hạo Thiên, Dao Trì.

Trong sát na, thân hình của tiểu chính thái Hạo Thiên và tiểu loli Dao Trì lập tức biến thành người lớn.

Hạo Thiên biến thành một thanh niên tuấn lãng phong độ, mày kiếm mắt sao, anh khí bức người.

Dao Trì biến thành một nữ tử trẻ tuổi thướt tha, mắt sáng răng trắng, duyên dáng động lòng người!

Không chỉ thân hình cao lớn hơn, tâm trí cũng trở nên trưởng thành.

“Đa tạ lão sư!” Hạo Thiên, Dao Trì tức thì đại hỷ, lại hướng về phía Hồng Quân cúi đầu thật sâu.

“Ta muốn phong các ngươi làm Thiên Đế và Vương Mẫu của Thiên Đình, nhập chủ Thiên Đình, chưởng quản đại lục Hồng Hoang.” Hồng Quân uy nghiêm nói.

“Lão sư, Thiên Đình chi chủ không phải là Đế Tuấn sao?” Hạo Thiên không nhịn được hỏi.

Mặc dù kinh hỉ vì Hồng Quân lại có sự sắp xếp tốt như vậy, nhưng có Đế Tuấn ở đó, làm sao họ có thể nhập chủ Thiên Đình.

Bị giam trong Tử Tiêu Cung, họ hoàn toàn không biết gì về thông tin bên ngoài.

“Vu Yêu đại chiến, lưỡng bại câu thương, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đã vẫn lạc, Yêu tộc Thiên Đình bị diệt, các ngươi vừa hay có thể nhập chủ.” Hồng Quân giải thích.

“Thì ra là vậy!” Trong mắt Hạo Thiên, Dao Trì đều lộ ra vẻ bừng tỉnh, sau đó đều vui mừng khôn xiết, vội vàng hướng Hồng Quân bái tạ.

“Đa tạ lão sư hậu ái!” Dù sao, đó là Thiên Đình chi chủ, chưởng quản trị lý cả đại lục Hồng Hoang, hai người đương nhiên cảm thấy kích động không thôi.

Trong mắt Hạo Thiên càng lộ ra một tia dã vọng, muốn quân lâm Hồng Hoang, được ức vạn thương sinh mô bái.

Đại trượng phu, nên như thế!

Nhưng vào lúc này, Hồng Quân lại dội cho y một gáo nước lạnh.

“Ta sẽ đưa các ngươi rời khỏi Tử Tiêu Cung, tiến vào đại lục Hồng Hoang, các ngươi có thể đến bộ lạc Nhân tộc tìm Nhân tộc

Thánh Phụ Triệu Thần trước.” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

“Lão sư, lại vì sao ạ?” Hạo Thiên tức thì cảm thấy khó hiểu với lời của Hồng Quân.

Ngay cả Dao Trì đứng yên không nói, trong đôi mắt đẹp cũng không khỏi lộ ra một tia tò mò, không phải nên trực tiếp nhập chủ Thiên Đình sao?

Vì sao lại phải đến Bích Du Cung của bộ lạc Nhân tộc tìm Triệu Thần.

Mặc dù trong ba lần giảng đạo, họ thấy Triệu Thần có uy vọng rất cao ở Hồng Hoang, nhưng đâu có liên quan đến việc nhập chủ Thiên Đình.

Hồng Quân khẽ nhướng mí mắt, ngữ khí lạnh nhạt nói: “Bởi vì Nhân tộc Thánh Phụ Triệu Thần đã tiếp quản Thiên Đình, các ngươi muốn trở thành Thiên Đình chi chủ, phải qua ải của hắn.” Lúc này, Hạo Thiên: “……” Dao Trì: “……” Hạo Thiên, Dao Trì hai người tức thì đều ngơ ngác, nội tâm dường như có hàng vạn con sinh vật tên là “thảo nê mã” gào thét, hỗn loạn phát điên không thôi.

Vốn tưởng rằng Hồng Quân sắc phong làm Thiên Đình chi chủ mới, phút chốc có thể nhập chủ Thiên Đình.

Không ngờ, Thiên Đình căn bản không nằm trong tay Hồng Quân, ngay cả Hồng Quân cũng không thể làm chủ, phải đi cầu xin Triệu Thần.

Mẹ nó -, quả thực quá đáng!

Vậy thì, dù thật sự trở thành Thiên Đình chi chủ, cũng là do Triệu Thần sắc phong, Hồng Quân làm như vậy thật sự ổn sao?!

Hạo Thiên, Dao Trì trong lòng không nhịn được thầm mắng Hồng Quân.

Đồng thời, cũng không khỏi lo lắng, Triệu Thần liệu có để họ nhập chủ Thiên Đình.

Triệu Thần và sư tôn cùng thế hệ, thân phận hai bên chênh lệch rất lớn.

Hơn nữa, giữa họ và Triệu Thần không có nhiều giao tiếp, càng không cảm thấy Triệu Thần sẽ tặng không Thiên Đình cho họ.

Đương nhiên sẽ không tặng không, chỉ cần trả giá đủ lớn là được!

"Các ngươi không cần lo lắng, chỉ cần tâm đủ thành, Triệu Thần đạo hữu tự sẽ để các ngươi làm Thiên Đình chi chủ." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Nếu nói, trong thế giới Hồng Hoang mênh mông, ai hiểu Triệu Thần nhất, vậy thì Hồng Quân chắc chắn là một trong số đó.

Hồng Quân với tư cách là Đạo Tổ, tự nhiên hiểu Thiên Đình có thể hội tụ đại khí vận, nhưng cũng dễ dính phải nhân quả nghiệp lực.

Cho nên, với sự hiểu biết của hắn về Triệu Thần, Triệu Thần tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhúng tay vào Thiên Đình.

Chỉ cần Hạo Thiên, Dao Trì đưa ra đủ thành ý, tự nhiên có thể được Triệu Thần cho phép, thuận lợi nhập chủ Thiên Đình.

Còn thế nào mới gọi là tâm đủ thành?

Triệu Thần muốn gì, cứ cho là được!

"Đa tạ lão sư, đệ tử hiểu rồi!" Hạo Thiên, Dao Trì lập tức cúi đầu gật đầu, tỏ vẻ hiểu ý của Hồng Quân.

Nhưng trong lòng cảm thấy có chút đau đầu.

Hồng Quân khẽ gật đầu, không nói nhiều nữa, trực tiếp dùng vô thượng thần thông, đưa hai người đến đại lục Hồng Hoang.

Hạo Thiên, Dao Trì cảm thấy đau đầu, hắn làm Đạo Tổ cũng đau đầu lắm chứ, nhưng chuyện này chắc chắn không thể hạ mình đi bàn với Triệu Thần, chỉ có thể để Hạo Thiên, Dao Trì đi bàn.

Bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện.

Lúc này, Thánh Sư Điện có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

Đại quyết chiến Vu Yêu hoàn toàn kết thúc, Triệu Thần tiếp quản Thiên Đình xong, liền trở về Thánh Sư Điện.

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu thì phụng pháp chỉ của Triệu Thần, dẫn theo một nhóm người đến Tam Thập Tam Thiên, đem toàn bộ bảo vật Thiên Đình dọn về bộ lạc Nhân tộc.

Đó là thiên tài địa bảo mà Thiên Đình đã vơ vét vô số năm, tuyệt đối là một khoản tiền khổng lồ!

Mặc dù Triệu Thần không để vào mắt, nhưng đối với đệ tử Nhân tộc mà nói, lại cảm thấy vô cùng hưng phấn kích động.

Bởi vì, Triệu Thần đem phần lớn bảo vật trong đó trực tiếp ban cho Nhân tộc.

Lần đại chiến Vu Yêu này, Triệu Thần thu hoạch vô cùng dồi dào, tâm tình đại hảo, tự nhiên muốn cùng đệ tử Nhân tộc chung vui.

Cho nên, hắn không hề keo kiệt mà phân phát bảo vật vơ vét từ Thiên Đình cho Nhân tộc!

Không chỉ vậy, hắn còn cho Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và một đám đệ tử một phúc lợi siêu cấp lớn!

Đó là, dùng nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy hầm một nồi canh siêu bổ!

Trên quảng trường trước Thánh Sư Điện, Càn Khôn Đỉnh to như một ngọn núi nguy nga đứng trên mặt đất, bên dưới đỉnh là Nam Minh

Ly Hỏa đang cháy, bên trong đỉnh là nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy.

Dưới sự thiêu đốt của Nam Minh Ly Hỏa, Càn Khôn Đỉnh không ngừng phun ra ngũ sắc hà quang, tỏa ra mùi thịt thơm nồng.

Đừng nói là bộ lạc Nhân tộc, cả Hồng Hoang đều có thể ngửi thấy.

Chương 170

Xung quanh Càn Khôn Đỉnh, sớm đã vây quanh một đám đông, ai nấy đều chảy nước miếng.

"Thơm quá." Bạch Hổ loli hai mắt sáng rực, nước miếng chảy ròng ròng, chảy cả xuống đất.

Đừng nói là nó, ngay cả những đại năng tiên thiên đỉnh cấp như Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, cũng đều vô cùng thèm thuồng, đồng thời tâm thần chấn động.

Dùng tiên thiên linh bảo đỉnh cấp Càn Khôn Đỉnh làm nồi, dùng một trong thập đại hung diễm của Hồng Hoang Nam Minh Ly Hỏa để hầm nhục thân của Huyền Quy cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Trong đó, còn thêm vào nhiều loại cực phẩm tiên thiên linh căn như Nhân Sâm Quả, Bàn Đào, Hoàng Trung Lý làm phụ liệu.

Thủ bút này, quả thực bá khí!

"Triệu Thần đạo hữu thật là thần nhân!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác không khỏi cảm thán sâu sắc, cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong đặt ở đại lục Hồng Hoang tuyệt đối là bá chủ dưới Thánh Nhân, vậy mà bị Triệu Thần giết rồi nấu, quả thực quá đỉnh!

Họ tỏ vẻ, đây là lần đầu tiên họ mong chờ được ăn thịt yêu như vậy.

Triệu Thần ngồi cao trên Thánh Sư Điện, hai mắt híp lại, mỉm cười nhìn mọi thứ.

Cái gọi là, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt!

Dù sao tứ chi của Bắc Hải Huyền Quy đã bị chặt, nhục thân không

toàn vẹn cũng coi như phế, không bằng dùng nó hầm thành thuốc bổ, mọi người cùng ăn, chẳng phải vui sao!?

Bắc Hải Huyền Quy dù sao cũng là siêu cấp cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhục thân ẩn chứa tinh hoa vô tận, nếu có thể hấp thu, đối với tu hành tuyệt đối có lợi ích lớn.

Không chỉ Nhân tộc có thể được lợi ích to lớn, ngay cả Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi, Chu Tước, Thanh Long, Hỏa Phượng, Ngao Hưng những đại năng tiên thiên đỉnh cấp này cũng được không ít lợi ích.

Thế là, cả bộ lạc Nhân tộc đều chìm trong không khí vui vẻ vô tận.

Đương nhiên, có một người chắc chắn không vui.

Đó là, chính Bắc Hải Huyền Quy!

Lúc này nó đang trơ mắt nhìn nhục thân của mình bị hầm chín, tỏa ra mùi thịt thơm nồng, nguyên thần sắp sụp đổ rồi!

Điều càng khiến nó sụp đổ là, nó phát hiện, mình cũng muốn ăn một miếng!

Không có cách nào, ai bảo Triệu Thần dùng để hầm Bắc Hải Huyền Quy toàn là dược liệu cực phẩm.

Từ ngọn lửa, cái nồi, cho đến phụ liệu, toàn bộ đều là những thứ đỉnh tiêm của Hồng Hoang.

Lại thêm nhục thân đỉnh cấp của cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong Bắc Hải Huyền Quy, nấu ra tuyệt đối là mỹ vị đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Khiến Bắc Hải Huyền Quy cũng động lòng muốn ăn, tuyệt đối không hề khoa trương.

Đương nhiên, Bắc Hải Huyền Quy hiện tại chắc chắn không thể

ăn, dù sao hiện tại nó chỉ còn lại một đạo nguyên thần.

Thế là, Bắc Hải Huyền Quy thật sự muốn khóc không ra nước mắt.

Bây giờ không chỉ phải trơ mắt nhìn nhục thân bị hầm, lát nữa còn phải trơ mắt nhìn nhục thân của mình bị phân chia.

Cái tư vị đó, quả thực không phải chua cay bình thường.

Không bao lâu, nhục thân của nó liền bị hầm xong, thơm nức tinh oánh.

Triệu Thần đứng dậy, vung tay một cái: "Ăn!" "Bái tạ Thánh Phụ/Sư tôn/Chủ nhân!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác dẫn theo vô số người Nhân tộc lập tức hướng về phía Triệu Thần cung kính cúi đầu, sau đó không thể chờ đợi được mà phân chia nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy.

Huyết nhục bảo dược của Bắc Hải Huyền Quy vào miệng liền tan, tinh khí mạnh mẽ ẩn chứa trong đó lập tức xông vào tứ chi bách hài của mọi người, khiến người ta toàn thân thư thái, cả người đều có ngũ sắc hà quang lóe lên.

Người có tu vi cao thâm có thể khóa chặt toàn bộ tinh khí trong huyết nhục bảo dược để luyện hóa, người tu vi không mạnh, thì tai mũi không ngừng phun ra hà quang, tinh khí ngoại tiết.

Vội vàng bịt mũi, bịt tai, mặt đỏ bừng, ngăn tinh khí ngoại tiết, không ngừng luyện hóa hấp thu năng lượng ẩn chứa trong huyết nhục bảo dược.

Mấy miếng huyết nhục bảo dược của Bắc Hải Huyền Quy vào bụng, tu vi đều tăng vùn vụt.

Đệ tử Nhân tộc có tu vi càng thấp, mức tăng tu vi càng lớn!

Ngay cả Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi và những người khác cũng cảm thấy bình cảnh có chút lỏng lẻo, bế quan một thời gian có thể chuẩn bị đột phá rồi.

Thế là, ăn càng hăng hơn!

Bắc Hải Huyền Quy thấy cảnh này, thật sự cảm thấy sắp sụp đổ rồi, ngay cả nguyên thần cũng không ổn định.

"Nhân tộc Thánh Phụ, ta muốn biết, rốt cuộc ta đã đắc tội với đại nhân ở đâu?" Bắc Hải Huyền Quy muốn khóc không ra nước mắt hỏi.

Bây giờ nó cảm thấy sợ rằng mình là cường giả Chuẩn Thánh uất ức nhất đại lục Hồng Hoang, bình thường đều ở dưới đáy Bắc Hải tu luyện, gần như không lộ mặt.

Không ngờ vừa mới lộ mặt đã gặp Triệu Thần, không nói hai lời đã chặt tứ chi của nó đi chống trời.

Bây giờ, còn đem nhục thân còn lại của nó hầm một nồi!

Mẹ nó quả thực... quá đáng!

"Ngươi không hề đắc tội với bản tọa, đây là thiên ý!" Triệu Thần hai mắt híp lại, cũng ăn một miếng huyết nhục bảo dược của Bắc Hải Huyền Quy, khóe miệng cong lên một đường cong.

Ừm, vị quả thực không tệ.

"……" Bắc Hải Huyền Quy uất ức đến mức suýt phun ra một ngụm máu tươi, bị câu nói và hành động ăn thịt của Triệu Thần làm cho nguyên thần sắp sụp đổ.

Hóa ra là thiên ý để nó bị Triệu Thần chém giết, để nhục thân của nó bị hầm một nồi, dùng làm huyết nhục bảo dược cho môn nhân Tiệt giáo sao?!

Có thể bớt hại người một chút không!?

“Triệu Thần đại nhân, nhục thân của ta Thánh Nhân cũng đã dùng rồi, có thể thả nguyên thần của ta, để ta tái tạo nhục thân tiếp tục tu hành không?” Bắc Hải Huyền Quy thăm dò hỏi.

Báo thù thì sẽ không báo thù, cả đời này cũng sẽ không báo thù!

Dù sao, thực lực của Triệu Thần bày ra ở đó!

Đừng nói nó chưa chứng đạo, chứng đạo rồi cũng không đánh lại Triệu Thần!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh Nhân chính là ví dụ sống.

Cho nên, Bắc Hải Huyền Quy không dám báo thù, chỉ có thể nhận xui xẻo, bây giờ chỉ mong có thể giữ được nguyên thần.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, cái xác Huyền Quy đó đối với nó thực ra cũng là một loại ràng buộc, khiến nó mãi mãi không thể hóa hình thành tiên thiên đạo thể, không thể nhìn thấy đại đạo. … Bây giờ bị Triệu Thần cưỡng ép chém đi, cũng là một sự giải thoát.

Nếu để nó tự bỏ, sợ rằng không hạ được quyết tâm.

“Ngươi chắc chắn thật sự muốn như vậy sao?” Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một nụ cười đầy ẩn ý.

Khi chém tứ chi của Bắc Hải Huyền Quy hắn đã nói, sẽ ban cho Bắc Hải Huyền Quy một phen cơ duyên.

Nếu Bắc Hải Huyền Quy muốn tái tạo nhục thân, cơ duyên đó sẽ không còn.

Thần sắc Bắc Hải Huyền Quy tức thì nghiêm lại, vội vàng hỏi: “Không biết đại nhân có ý gì?” Với tư cách là cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, nó rõ ràng cảm nhận được trong lời nói của Triệu Thần ẩn chứa thâm ý.

Thâm ý đó, không những không có hại cho nó, mà còn có lợi ích to lớn.

Thế là, trong lòng nó không khỏi nảy sinh sự mong chờ vô hạn.

Chương 171

Dù sao đại năng tu sĩ Hồng Hoang ai mà không biết, năng lực điểm hóa cơ duyên của Triệu Thần quả thực thần quỷ khó lường!

Nữ Oa được Triệu Thần chỉ điểm, sáng tạo Nhân tộc thành Thánh!

Lão Tử, Thông Thiên được Triệu Thần khải phát, lập đại giáo thành Thánh!

Minh Hà được Triệu Thần điểm hóa, được hai đợt công đức lớn!

Còn có Hậu Thổ và mười hai Tổ Vu, toàn bộ đều được đại tạo hóa.

Nếu nó cũng may mắn được Triệu Thần chỉ điểm, đó tuyệt đối là ân tứ to lớn.

Triệu Thần trên mặt lộ ra nụ cười cao thâm khó lường, đang định giải thích cho Bắc Hải Huyền Quy.

Huyền Quy cũng trợn tròn mắt, vô cùng mong chờ đợi câu trả lời của Triệu Thần.

Nhưng vào lúc này, trong hai mắt Triệu Thần đột nhiên lóe lên một tia sáng, cảm ứng được Hồng Quân đã đưa Hạo Thiên, Dao Trì đến.

Thế là, hắn quả quyết không để ý đến Bắc Hải Huyền Quy, quay sang phân phó cho Long Hi Nhi bên cạnh.

"Hi Nhi, ngoài đảo có khách đến, con đi đón đi." Bắc Hải Huyền Quy: "……" Bắc Hải Huyền Quy tức thì ngơ ngác, nội tâm uất ức đến phát điên, thấy người câu khẩu vị, chưa thấy ai câu khẩu vị như Triệu Thần.

Mẹ nó, lời đã đến bên miệng, lại không nói ra, khiến lòng ngứa

ngáy khó chịu.

Nhưng bây giờ nó hoàn toàn là cá nằm trên thớt của Triệu Thần, Triệu Thần nếu không nói, nó cũng không có cách nào.

Thế là, Bắc Hải Huyền Quy chỉ đành cười làm lành, gần như nịnh nọt hỏi: "Triệu Thần đại nhân, có thể cho tiểu nhân một gợi ý không?" Để có được đại công đức cơ duyên trong truyền thuyết, nó quả quyết vứt bỏ cả tiết tháo của cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nhục thân cũng không còn, cần tiết tháo làm gì!?

"Bình tĩnh đừng nóng vội, cơ duyên của ngươi chưa đến, kiên nhẫn chờ đợi là được, bản tọa có việc quan trọng cần thương lượng với người khác!" Triệu Thần hai mắt híp lại, trực tiếp ngắt lời Bắc Hải Huyền Quy, lại thu nó vào Hỗn Độn Châu.

Lúc này, Long Hi Nhi đã dẫn Hạo Thiên, Dao Trì đến.

Mặc dù hai người đã bị Hồng Quân dùng đại thần thông thay đổi thân hình, nhưng với pháp nhãn của Triệu Thần vẫn có thể nhận ra thân phận của hai người.

Lúc này, hai người thỉnh thoảng lại liếc nhìn nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy đang được hầm trong Càn Khôn Đỉnh, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc không thể kiềm chế.

Đi dọc đường, từ miệng Long Linh Hi biết được, trong Càn Khôn Đỉnh đang hầm nhục thân của Huyền Quy cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, hai người lập tức bị dọa ngơ.

Mẹ nó, họ mới là cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Triệu Thần lại dẫn theo môn nhân Tiệt giáo ăn thịt cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Có thể bớt táng tận lương tâm một chút không!?

Trong khoảnh khắc, Hạo Thiên, Dao Trì liền có một sự hiểu biết vô cùng trực quan về sự mạnh mẽ của sư thúc Triệu Thần.

Hai người trong lòng âm thầm đạt thành thỏa thuận, chỉ cần Triệu Thần cho phép nhập chủ Thiên Đình, bất kể điều kiện gì cũng sẽ đồng ý.

"Hạo Thiên (Dao Trì) bái kiến sư thúc!" Hai người đi đến trước mặt Triệu Thần, hướng về phía Triệu Thần hết sức cung kính cúi đầu, như đối mặt với Đạo Tổ Hồng Quân.

Triệu Thần và Đạo Tổ cùng thế hệ, Thánh Nhân cũng gọi là sư thúc, cho nên họ cũng gọi là sư thúc.

"Sư đệ, sư muội không cần đa lễ!" Triệu Thần hai mắt híp lại, mặt mang nụ cười nhạt, hai tay hư không nâng lên, đỡ Hạo Thiên, Dao Trì dậy.

Ánh mắt nghiêm túc đánh giá hai người, sau khi bị Hồng Quân dùng đại thần thông biến thành người lớn, hình tượng khí chất của hai người đã thay đổi lớn, hoàn toàn không còn vẻ non nớt của tiểu đạo đồng.

Hạo Thiên anh tuấn uy vũ, khí chất bất phàm, cử chỉ toát ra khí chất đế vương.

Dao Trì mặt như hoa sen, thân hình thướt tha, toàn thân toát ra khí chất ung dung hoa quý.

"Quả không hổ là Thiên Đế và Vương Mẫu tương lai!" Triệu Thần âm thầm gật đầu, đối với việc hai người nhập chủ Thiên Đình không khỏi công nhận vài phần.

Nhưng công nhận thì công nhận, lúc nên chặt chém, hắn sẽ không nương tay!

Hạo Thiên, Dao Trì cũng đồng thời lén lút nhìn Triệu Thần, mặc

dù chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng quanh năm theo Hồng Quân tu hành, so sánh một chút, càng cảm thấy Triệu Thần cao thâm khó lường, thần sắc không khỏi càng thêm cung kính.

"Sư thúc, chúng con phụng mệnh lão sư đến đây, xin sư thúc cho phép chúng con nhập chủ Thiên Đình, xin sư thúc thành toàn." Hạo Thiên cung kính thỉnh cầu.

Y đặt tư thái của mình rất thấp, hoàn toàn không dám mượn danh Hồng Quân để làm oai.

"Xin sư thúc thành toàn!" Dao Trì đôi mắt to long lanh đáng thương nhìn Triệu Thần, cũng cung kính thỉnh cầu.

Triệu Thần gật gật đầu, hài lòng với thái độ của hai người.

Nếu hai người đã biết điều như vậy, hắn tự nhiên sẽ không làm khó.

"Ý của các ngươi bản tọa đã hiểu, bản tọa có thể để các ngươi nhập chủ Thiên Đình, nhưng bản đế sẽ phái mấy vị đệ tử hiệp trợ quản lý Thiên Đình." Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Thiên Đình tuy có đại nhân quả nghiệp lực, nhưng cũng có đại công đức khí vận, nên chiếm cứ thì phải chiếm.

"Nếu là cao đồ của sư thúc, Hạo Thiên nhất định sẽ hậu đãi, có thể sắc phong làm Thiên Đình Đại Đế, địa vị không dưới ta!" Hạo Thiên lập tức trịnh trọng bảo đảm.

Để có được sự ủng hộ của Triệu Thần, y đã hoàn toàn liều mạng, chỉ thiếu nước vỗ ngực thề với trời.

Năm đó Đế Tuấn thành lập Yêu tộc Thiên Đình, cũng đã lập vị trí Đông Hoàng cho Đông Hoàng Thái Nhất, địa vị không dưới Thiên Đế.

Bây giờ y cũng học theo, mượn đây để bày tỏ thành ý của mình.

Dù sao ngay cả Hồng Quân cũng đã nói, lúc cầu xin Triệu Thần nhất định phải đủ thành tâm!

Bây giờ, tâm của y đủ thành rồi chứ!

"Có chút thú vị!" Triệu Thần khá tán thưởng liếc nhìn Hạo Thiên, rất biết điều!

Nếu đã như vậy, vậy hắn không khách sáo nữa!

"Nhân tộc ta có Toại Nhân thị, có thể vào Thiên Đình làm một phương Đại Đế, còn có Nhân tộc ta có Hữu Sào thị, có thể làm một phương Đại Đế." Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, ngoài Hạo Thiên ra, Thiên Đình còn thiết lập Tứ Phương Đại Đế, mỗi người chưởng quản một phương trời đất.

Thế là, Triệu Thần trực tiếp thay mặt môn hạ đệ tử đòi hai vị trí Đại Đế!

Nếu chỉ đòi một vị trí Đại Đế, vậy hoàn toàn không phù hợp với thân phận thực lực của hắn.

Đòi thêm một vị trí Đại Đế nữa, thì lại trông có vẻ quá ngang ngược, dù sao cũng phải nể mặt Hồng Quân một chút.

Đương nhiên, đó không phải là mấu chốt, mấu chốt là để lại hai vị trí Đại Đế khác, mới có thể đem ba giáo khác vào bẫy.

Đừng quên, nguyên nhân thật sự của Phong Thần Lượng Kiếp, là Thiên Đình không đủ nhân thủ!

Nếu không đem ba giáo khác vào bẫy, để họ cũng phái đệ tử gia nhập Thiên Đình, và gây khó dễ cho Hạo Thiên, Hạo Thiên chẳng phải sẽ chạy đến Tử Tiêu Cung mách lẻo sao?!

"Toàn bộ theo lời sư thúc!" Hạo Thiên không chút do dự đáp ứng.

Không những không cảm thấy yêu cầu này của Triệu Thần là quá

đáng, ngược lại còn cảm thấy Triệu Thần là người tốt.

Dù sao, bây giờ Thiên Đình đang nằm trong tay Triệu Thần.

Lấy hai vị trí Đại Đế đổi lấy Thiên Đình chi chủ, thực sự quá hời.

Có hai vị trí Đại Đế này, tương lai có thể sắp xếp người của mình đảm nhiệm, cả Thiên Đình vẫn nằm trong tầm kiểm soát của y.

Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt bình thản nhưng sâu thẳm, nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Hạo Thiên.

"Ý tưởng không tồi, đáng tiếc, đây là thế giới thực lực vi tôn!

Chương 172

Không có thực lực, Thiên Đế cũng phải trở thành quân cờ của Thánh Nhân!" Thiên Đình chi chủ năm xưa là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, nhưng vẫn bị tính kế đến chết.

Hạo Thiên chỉ là một Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lại không hề có căn cơ, muốn triệt để nắm giữ Thiên Đình, e là có chút ngây thơ.

Bất quá, chuyện này cũng không liên quan tới ta, ngược lại ta còn mong Hạo Thiên có hùng tâm tráng chí như vậy!

Chỉ có thế, Hạo Thiên mới có thể nảy sinh tranh chấp và xung đột với Xiển Giáo, Tiệt Giáo và Tây Phương Giáo!

"Nếu các ngươi đã đồng ý, vậy bản tọa sẽ giao Thiên Đình cho các ngươi.

Không lâu nữa, bản tọa sẽ phái Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị của Nhân tộc đến Thiên Đình nhậm chức!" Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm lạnh nhạt, một lời định đoạt, quyết định mọi chuyện.

Kể từ nay về sau, Hạo Thiên và Dao Trì sẽ vào làm chủ Thiên Đình, Hạo Thiên làm Thiên Đế quản lý nam tiên, Dao Trì làm Vương Mẫu quản lý nữ tiên.

"Đa tạ sư thúc thành toàn!" Hạo Thiên lập tức vui mừng khôn xiết, vội vàng cúi sâu bái lạy Triệu Thần, nội tâm vô cùng kích động và hưng phấn.

Rốt cuộc đã được Hồng Quân dùng đại thần thông biến thành người trưởng thành, tâm tư của hắn không còn đơn thuần như lúc còn là đạo đồng nữa.

Giờ đây, trong lòng hắn chỉ nghĩ đến việc nam nhi phải thống nhất Hồng Hoang!

"Đa tạ sư thúc thành toàn!" Bên cạnh Hạo Thiên, Dao Trì với dáng người thướt tha cũng cúi người bái lạy Triệu Thần, vẻ mặt đầy cung kính.

Không chỉ tâm tư Hạo Thiên không còn đơn thuần, Dao Trì cũng vậy.

Chỉ là, nàng không có dã tâm lớn như Hạo Thiên, mà lại nhất kiến khuynh tâm, vô cùng sùng bái Triệu Thần.

Nếu không phải đang ở giữa đông người, nàng đã sớm đưa mắt liếc mày, thầm gửi sóng tình cho Triệu Thần rồi.

Đùa sao, ngay cả Thiên Đình chi chủ cũng do Triệu Thần bổ nhiệm, một nam nhân bá khí và mạnh mẽ như vậy, nữ nhân nào mà không động lòng?

Chỉ là, tuyệt đại đa số nữ tiên cả đời cũng không có may mắn được gặp Triệu Thần một lần mà thôi.

Mà có gặp được, với thân phận và thực lực của Triệu Thần, ngoài Nữ Oa và các nữ thần đỉnh cấp khác ra, cũng không ai có thể xứng với ngài.

"Không cần đa lễ, sư đệ sư muội trở thành Thiên Đình chi chủ, thật đáng mừng đáng chúc.

Hay là chúng ta cùng nhau phẩm thưởng bảo dược huyết nhục Huyền Quy, xem như ăn mừng!" Triệu Thần nheo mắt cười nói.

"Đa tạ sư thúc!" Hạo Thiên, Dao Trì ánh mắt vui mừng, lại lần nữa cúi người cảm tạ Triệu Thần.

Bọn họ sớm đã bị mùi hương nồng nàn quyến rũ đến động lòng,

thèm thuồng không thôi, nay được Triệu Thần ban thưởng, làm sao có thể nhịn được.

Hai người mỗi người lấy một phần bảo dược huyết nhục ăn vào.

Bảo dược vừa vào miệng liền tan ra, năng lượng tinh khí khổng lồ lập tức tràn vào tứ chi bách hài trong cơ thể.

Hai người không dám xem nhẹ, toàn lực luyện hóa hấp thu, ăn đến mặt đỏ tai hồng, toàn thân lấp lánh hà quang.

Sau khi thịnh yến kết thúc, bọn họ cảm thấy cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong đã được củng cố triệt để, có thể trảm thi đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới bất cứ lúc nào.

Nhất thời, trong lòng hai người đối với Triệu Thần càng thêm cảm kích!

"Sư thúc thật là người tốt!" Hạo Thiên đột nhiên cảm thấy, sau này nếu gặp khó khăn trong việc xây dựng Thiên Đình, có thể dựa dẫm nhiều vào vị sư thúc Triệu Thần này.

Còn về Dao Trì, nàng lại càng thêm ngưỡng mộ và sùng bái Triệu Thần.

Mẹ nó, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng có thể giết rồi hầm ăn, thật sự bá khí vô cùng!

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhàn nhạt, thu hết biểu cảm của hai người vào mắt.

Thực ra, việc để hai người ăn bảo dược Huyền Quy, vừa là để nói cho hai người biết vị sư thúc này ra tay hào phóng, chỉ cần hai người ngoan ngoãn nghe lời, sau này chỗ tốt sẽ không thiếu.

Đồng thời, cũng là để cảnh cáo hai người: bản tọa ngay cả cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng có thể giết rồi hầm ăn, hai ngươi

đừng có làm chuyện gì dại dột đó.

Đương nhiên, chủ yếu là nhắm vào Hạo Thiên.

Còn Dao Trì, với tư cách là người đứng đầu nữ tiên mới, căn bản không gây ra được sóng gió gì lớn, nhìn biểu cảm của nàng là biết hoàn toàn không cần thiết, đúng là một tiểu mê muội chính hiệu.

"Được rồi, nếu các ngươi đã dùng xong, vậy hãy cùng bản tọa đến Tử Tiêu Cung diện kiến Đạo Tổ, chính thức chốt hạ việc này!" Triệu Thần đứng dậy, hai mắt hơi nheo lại, chuẩn bị đưa Hạo Thiên, Dao Trì đến Tử Tiêu Cung.

Việc để hai người vào làm chủ Thiên Đình, cần phải kéo cả Tam Thanh Tứ Thánh vào cuộc.

Nếu không, kế hoạch của hắn chẳng phải là uổng phí hay sao!

"Vâng, sư thúc!" Hạo Thiên, Dao Trì lập tức chỉnh trang lại, cung kính đi theo sau lưng Triệu Thần.

Một luồng sáng lóe lên, thân hình ba người tức khắc biến mất trước Thánh Sư Điện.

Cùng lúc đó, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân hơi nhướng mắt, môi khẽ mấp máy.

Ngay sau đó, âm thanh uy nghiêm lạnh nhạt vang lên bên tai sáu vị Thánh Nhân là Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Các ngươi hãy đến Tử Tiêu Cung, vi sư có việc cần phân phó!" Sáu vị Thánh Nhân lập tức kinh ngạc, đây là lần đầu tiên Hồng Quân triệu kiến kể từ khi hợp đạo, bọn họ không dám xem nhẹ, lập tức lên đường đến Tử Tiêu Cung.

Với tu vi Hỗn Độn Chuẩn Thánh đỉnh phong hiện tại của Triệu

Thần, tốc độ đã không hề thua kém Thánh Nhân bình thường.

Chỉ là hắn không có nguyên thần ký thác thiên đạo, cho nên không có những đặc quyền như Thánh Nhân.

Rất nhanh, hắn đã xuất hiện trước cửa Tử Tiêu Cung.

Lục Thánh cũng lần lượt đến nơi.

"Bái kiến sư thúc / phu quân." Lục Thánh nhìn nhau một cái, lập tức hành lễ với Triệu Thần.

Dù sao đi nữa, bối phận của Triệu Thần ở đó, Thánh Nhân gặp cũng phải gọi một tiếng sư thúc, chỉ có Nữ Oa là gọi phu quân.

"Đi thôi." Triệu Thần nhàn nhạt liếc nhìn một cái, một tay dắt Nữ Oa đi vào Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa mặt hơi ửng hồng, ban đầu không phản kháng.

"Ai, sư thúc thật là thần nhân." Thông Thiên ở phía sau cảm thán.

Còn Hạo Thiên và Dao Trì bên cạnh Triệu Thần, vẻ mặt càng thêm sùng bái.

Sau đó, bọn họ mới thấy được Triệu Thần, cùng Hạo Thiên, Dao Trì hai người bên cạnh ngài.

Rất nhanh, mọi người đã vào trong Tử Tiêu Cung.

Nhưng lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở một bên lộ vẻ kinh ngạc.

Bọn họ không nhận ra Hạo Thiên và Dao Trì là hai đạo đồng của Hồng Quân, đang nghi ngờ không biết tại sao Triệu Thần lại đột nhiên đưa hai con kiến Đại La Kim Tiên đỉnh phong đến Tử Tiêu Cung làm gì.

Nhưng điều đó không cản trở bọn họ gây khó dễ cho Triệu Thần.

"Sư thúc, đây là đạo trường Tử Tiêu Cung của sư tôn, ngài lại

đưa hai tu sĩ Đại La Kim Tiên nhỏ bé lên đây, còn ra thể thống gì nữa!?" Tiếp Dẫn trầm giọng lạnh lùng quát.

Hắn cũng thuộc dạng đã rách còn cố đâm thêm, biết rằng dù sao cũng không thoát khỏi việc phải gọi Triệu Thần một tiếng sư thúc, chi bằng nhân cơ hội này làm mất mặt Triệu Thần một phen, như vậy trong lòng cũng dễ chịu hơn.

Triệu Thần ngồi quay lưng về phía hắn, căn bản không thèm để ý đến Tiếp Dẫn.

"Quá cuồng vọng!" Sắc mặt Tiếp Dẫn lập tức tái mét, trong lòng lửa giận bốc lên ngùn ngụt, Chuẩn Đề đạo nhân bên cạnh cũng sắc mặt âm trầm.

Đúng lúc này, không ai ngờ rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh đột nhiên lên tiếng: "Sư thúc, đây là đạo trường của sư tôn, có hai vị Đại La Kim Tiên ở đây quả thực không ổn, xin sư thúc hãy để họ xuống đi." Thế là, một câu nói khiến tất cả mọi người đều sững sờ.

Chương 173

Ai cũng biết Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng nhất là căn cơ, luôn tỏ ra cao cao tại thượng.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không biết rằng, một câu nói này của mình đã đắc tội với vị Thiên Đình chi chủ tương lai.

Điều này đã hoàn toàn khiến Xiển Giáo thay thế Tiệt Giáo, trở thành đối tượng bị phong thần.

Quả nhiên, Hạo Thiên và Dao Trì hai người đột nhiên xoay người, hướng về phía Lục Đại Thánh Nhân hành lễ.

"Hạo Thiên (Dao Trì) ra mắt sáu vị sư huynh sư tỷ!" Lúc này, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đều ngơ ngác.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn đạo nhân vừa mới lên tiếng chỉ trích Triệu Thần, sắc mặt càng lúc xanh lúc tím, tức đến suýt nữa hộc máu.

Mẹ nó chứ "ra mắt sáu vị sư huynh sư tỷ"!

Đến lúc này, bọn họ cuối cùng cũng nhận ra thân phận của Hạo Thiên và Dao Trì, chính là hai đạo đồng dưới trướng Hồng Quân.

Nhưng, bọn họ cũng không thèm để ý đến Hạo Thiên và Dao Trì.

Đặc biệt là Nguyên Thủy, vẻ mặt ngơ ngác, chỉ vào Hạo Thiên, Dao Trì, bây giờ Hạo Thiên, Dao Trì mới lộ thân phận, đây chẳng phải là tự vả mặt hay sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ ra vô tội.

"Thật là vô lý!" Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi lạnh lùng hừ một tiếng với vẻ mặt âm trầm, không thèm để ý đến Hạo Thiên, Dao Trì, tự mình ngồi xuống bồ đoàn.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói gì.

Trong mắt hắn, Hạo Thiên và Dao Trì chẳng qua chỉ là đạo đồng của Hồng Quân, nói khó nghe một chút thì là hạ nhân.

Hạo Thiên, Dao Trì gọi hắn là sư huynh hoàn toàn là trèo cao, hắn sẽ không coi Hạo Thiên, Dao Trì là sư đệ, sư muội.

Huống chi, Hạo Thiên và Dao Trì còn đứng cùng phe với Triệu Thần.

Đáng tiếc, hắn không biết Hạo Thiên, Dao Trì đã được xác định là Thiên Đình chi chủ!

"Khốn kiếp!" Hạo Thiên lập tức mất mặt, rốt cuộc hắn không còn là một tiểu đạo đồng nữa, mà đã được Triệu Thần công nhận, trở thành Thiên Đình chi chủ.

Bị Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đối xử như vậy, trong lòng tự nhiên nổi giận.

Nhưng vì e sợ uy thế của Thánh Nhân, hắn không dám phát tác.

So sánh ra, trong lòng hắn đối với Triệu Thần càng thêm cảm kích.

Trong số các Thánh Nhân, chỉ có Triệu Thần coi hắn như sư đệ, nội tâm tự nhiên cảm động.

Còn Dao Trì thì càng không cần phải nói.

Sư thúc Triệu Thần là người tốt, Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều là người xấu!

"Ha ha... quả nhiên đã sập bẫy!" Triệu Thần hai mắt hơi nheo lại, tất cả mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Hắn sớm đã biết Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sẽ

không coi Hạo Thiên ra gì, cho nên đã cho Hạo Thiên đủ mặt mũi từ trước.

Như vậy, khi Hạo Thiên bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác đối xử lạnh nhạt, tự nhiên sẽ bất mãn và phẫn nộ với Tây Phương Nhị Thánh.

Mâu thuẫn giữa hai bên đã thuận lợi hoàn thành bước kích hoạt ban đầu!

Đợi đến khi Phong Thần lượng kiếp mở ra, Tây Phương Giáo cứ chờ mà khóc đi!

Chỉ là Triệu Thần không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nhảy ra vào lúc này.

Triệu Thần thầm thở dài, Nguyên Thủy à Nguyên Thủy, ta vốn không định gài ngươi, nhưng ngươi lại tự mình nhảy vào bẫy.

Nhưng như vậy cũng tốt, đệ tử Tây Phương Giáo ít ỏi như vậy, đều lên bảng Phong Thần chắc chắn không đủ, vừa hay Nguyên Thủy Thiên Tôn lên tiếng, có thể kéo thêm một vài đệ tử Xiển Giáo vào.

Không thể không bội phục Triệu Thần, Yêu Vu đại kiếp vừa kết thúc, hắn đã bắt đầu bày mưu tính kế cho Phong Thần đại kiếp rồi.

Bá!

Một đạo quang mang lóe lên, thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân xuất hiện trên bậc ngọc, ánh mắt lạnh nhạt nhìn mọi người.

"Gặp qua đạo hữu." Hồng Quân cười chào Triệu Thần.

Lần này trong chuyện của Hạo Thiên, hắn không làm khó Triệu Thần.

Triệu Thần khẽ gật đầu, ra vẻ cao thâm.

“Bái kiến sư tôn (lão sư)!” Sáu vị Thánh Nhân còn lại đều hành lễ với Hồng Quân.

“Không cần đa lễ, lần này triệu tập các ngươi đến là vì chuyện tái lập Thiên Đình.” Hồng Quân uy nghiêm lạnh nhạt nói với Lục Đại Thánh Nhân.

“Tái lập Thiên Đình?” Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân mí mắt không khỏi đồng loạt giật giật, sau đó đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Triệu Thần, nội tâm kinh nghi bất định.

Bọn họ biết rõ, Thiên Đình đã bị Triệu Thần tiếp quản!

Bây giờ Hồng Quân lại đột nhiên triệu tập bọn họ đến, muốn tái lập Thiên Đình, không thể không nghi ngờ, Triệu Thần lại định giở trò quỷ gì đây.

Triệu Thần ánh mắt thản nhiên, không hề để ý đến ánh mắt của Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Dù sao mặc kệ năm người nghĩ thế nào, chuyện hôm nay cũng đã thành định cục!

Lúc này, Hồng Quân tiếp tục nói: “Vi sư định để Hạo Thiên, Dao Trì vào làm chủ Thiên Đình, trở thành Thiên Đình chi chủ mới!” “Cái gì!?” Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt đồng loạt biến đổi, đều bị câu nói của Hồng Quân làm cho kinh ngạc đến ngây người!

Bọn họ vừa mới không cho Hạo Thiên, Dao Trì sắc mặt tốt, Hồng Quân đã bổ nhiệm Hạo Thiên, Dao Trì làm Thiên Đình chi chủ.

Mẹ nó, đây quả thực là đang đùa sao!

“Sao vậy?

Chẳng lẽ các ngươi có ý kiến gì sao?!" Hồng Quân ánh mắt lạnh nhạt quét về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Đệ tử không dám!" Tam Đại Thánh Nhân vội vàng cung kính cúi đầu, không dám phản bác Hồng Quân.

Nhưng trong lòng đối với Triệu Thần càng thêm căm hận.

Theo bọn họ thấy, Thiên Đình là do Triệu Thần tiếp quản, bây giờ lại nhường cho Hạo Thiên, Dao Trì làm Thiên Đình chi chủ.

Không những tránh được việc dính phải nhân quả nghiệp lực của Thiên Đình, mà còn ngấm ngầm nâng đỡ một con rối trợ thủ, quả là kế hay!

"Nếu đã như vậy, vậy thì các ngươi hãy giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì một chút!" Hồng Quân lạnh nhạt nói.

Tuy ngữ khí của ngài nhẹ nhàng, nhưng lại khiến người ta không thể nghi ngờ!

"Hồng Quân sau khi hợp đạo, cảm giác càng thêm cao thâm khó lường!" Triệu Thần mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, trên mặt không chút biểu cảm, nhưng lòng như gương sáng.

Hắn không chỉ đang quan sát Tứ Đại Thánh Nhân, mà còn đang quan sát cả Hồng Quân.

Đối với vai trò của Hồng Quân sau khi hợp đạo, hắn vẫn luôn không thể xác định được, cho nên luôn giữ thái độ cảnh giác.

Rốt cuộc, hắn là người duy nhất trong Hồng Hoang tu luyện Hỗn Độn pháp tắc.

Chương 174

Hồng Quân là Thiên Đạo Thánh Nhân, tu hành Thánh đạo cửu trọng thiên rồi lấy thân hợp đạo, đại diện cho Thiên Đạo.

Theo logic này suy luận, đợi khi hắn dùng Hỗn Độn chứng đạo, tu hành Thánh đạo cửu trọng thiên, ít nhất cũng sẽ nhảy ra khỏi cấp bậc Thiên Đạo.

Không chừng, cuối cùng còn có thể siêu thoát Đại Đạo!

Dư sức nghiền ép Thiên Đạo!

Quá kinh khủng!

Cho nên, trước mắt cứ giữ thái độ khiêm tốn đã!

"Không biết sư tôn nói vậy là có ý gì, chúng ta cần giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì như thế nào?" Lão Tử lên tiếng hỏi.

Bên cạnh, Nguyên Thủy nhíu mày, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt có chút không tốt.

Theo bọn họ thấy, Hạo Thiên, Dao Trì trở thành Thiên Đình chi chủ, thực chất là con rối do Triệu Thần cố ý nâng đỡ.

Nếu ra tay giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì chưởng quản Thiên Đình, chẳng phải là đang gián tiếp giúp đỡ Triệu Thần sao!?

"Thiên Đình mới thành lập, Hạo Thiên, Dao Trì dưới trướng không có người, các ngươi có thể phái đệ tử môn nhân của mình đến giúp quản lý Thiên Đình." Hồng Quân lạnh nhạt nói.

Lần này, sắc mặt các Thánh Nhân có chút khó coi!

Để môn hạ đệ tử giúp quản lý Thiên Đình, vậy chẳng phải là phải gia nhập Thiên Đình, chịu sự quản lý và ràng buộc của Hạo Thiên,

Dao Trì sao?!

Thế là, ngoài Nữ Oa ra, năm vị Thánh Nhân còn lại đều giữ im lặng, không ai muốn đáp lời Hồng Quân.

Bọn họ đều nắm chắc rằng đại thế trước đây của Hồng Quân không đổi, Hồng Quân sẽ không ra mặt, dù sao làm như vậy cũng không vi phạm đại thế Thiên Đạo, Hồng Quân cũng không làm gì được bọn họ.

"Quả nhiên là chưa thấy thỏ chưa thả chim ưng!" Triệu Thần hai mắt hơi nheo lại, trong lòng cười lạnh, sớm đã biết Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sẽ phản ứng như vậy.

Cho nên, hắn cũng đã sớm chuẩn bị mồi nhử, để Tây Phương Giáo rơi vào bẫy.

"Khụ khụ!" Triệu Thần ho khan một tiếng, phá vỡ sự im lặng, nghiêm túc nói: "Đạo hữu, đệ tử vừa mới đồng ý với hai vị sư điệt, chuẩn bị phái Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, một khi xuất sinh liền trở thành một trong Tứ Phương Đại Đế của Thiên Đình.

Nếu đạo hữu đã lên tiếng, vậy đệ tử sẽ phái thêm mỗi người năm trăm đệ tử Nhân tộc, giao cho sư đệ, sư muội quản lý." Để Lăng Tiêu Thiên Đình toàn là người của Nhân tộc, hắc hắc hắc, sướng ghê.

Triệu Thần toàn thân tỏa ra khí chất lẫm liệt chính trực, dường như thật sự hưởng ứng lời kêu gọi của Hồng Quân, nhiệt tình giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì thành lập Thiên Đình.

Thế là, Hạo Thiên, Dao Trì hai người lập tức đối với Triệu Thần càng thêm cảm kích đến rơi nước mắt.

"Hạo Thiên (Dao Trì) đa tạ Triệu Thần sư thúc!" Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc, đều nhìn ra năm vị đại nhân kia không muốn giúp

đỡ, chỉ có Triệu Thần từ đầu đến cuối vô tư giúp đỡ, làm sao có thể không cảm động.

"Không cần đa lễ!

Ta là sư thúc, lẽ ra phải giúp đỡ." Triệu Thần mặt mang nụ cười nhàn nhạt, với tư cách là Thánh Phụ của Nhân tộc, từ trong ức vạn Nhân tộc, gửi một nghìn đệ tử lên Thiên Đình căn bản không phải là chuyện gì to tát.

Càng sớm vào Thiên Đình, càng có thể chiếm được tiên chức tốt, đối với Nhân tộc trăm lợi không một hại.

Ngược lại, đợi đến khi Phong Thần lượng kiếp mở ra, mới vào Thiên Đình thì đó không phải là tiên chức, mà là thần chức.

Trong thế giới Hồng Hoang, thần chức kém xa tiên chức!

Trừ phi là nhục thân thành thánh, đảm nhiệm thần chức!

Ví như các vị sơn thần hà thần, thực lực đều là cặn bã!

Sau đó, Triệu Thần lại quay đầu nhìn Thông Thiên giáo chủ một cái.

Thông Thiên lập tức tâm lĩnh thần hội, tiến lên nói: "Sư tôn, con cũng nguyện ý phái một nghìn đệ tử nam nữ của Tiệt Giáo, giúp đỡ hai vị sư đệ sư muội." Triệu Thần trong mắt lộ ra một tia hài lòng, ừm, không hổ là Thông Thiên, rất biết điều!

Nhưng, đây đều không phải là trọng điểm.

Trọng điểm là ở Tứ Phương Đại Đế!

Nếu chỉ là gửi một nghìn đệ tử cho Hạo Thiên, Dao Trì, căn bản không cần phải đề cập đến chuyện Tứ Phương Đại Đế.

Mục đích của việc làm này, rõ ràng là để nói cho Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân biết.

Thiên Đình có vị trí tốt như Tứ Phương Đại Đế, không cần dính nhân quả nghiệp lực, lại có thể nhận được công đức khí vận, ta đã lấy hai vị trí rồi, các ngươi còn không mau mau tranh đoạt!?

Chỉ cần các ngươi dám tranh, mâu thuẫn giữa các ngươi và Hạo Thiên sẽ lại một lần nữa bị kích phát!

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong mắt đều lóe lên một tia sáng, nghe ra được trọng điểm mà Triệu Thần cố ý nói ra.

Tứ Phương Đại Đế, vị trí này không tồi!

Thế là, trong nháy mắt tất cả đều rơi vào bẫy.

Lão Tử vì chỉ có Huyền Đô là một đệ tử duy nhất, nên vẫn đang do dự.

Nguyên Thủy liền dẫn đầu mở lời: "Bẩm sư tôn, đệ tử dưới trướng có Nam Cực Tiên Ông, có thể vào Thiên Đình trở thành một phương Đại Đế, giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì quản lý Thiên Đình." Hắn vốn định lấy hai vị trí Đại Đế, nhưng Lão Tử chưa lên tiếng, nên đành để lại một vị trí Đại Đế cho Lão Tử.

Về phần Thông Thiên, hắn liếc nhìn Triệu Thần, thấy Triệu Thần không có phản ứng gì, liền không nói nữa.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân làm sao có thể bỏ lỡ cơ hội này.

"Bẩm lão sư, đệ tử Tây Phương Giáo cũng nguyện ý cử ra một vị thân truyền đệ tử, vào Thiên Đình trở thành một phương Đại Đế, giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì quản lý Thiên Đình." Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng nói.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa mày không khỏi nhíu chặt, đối với việc Tây Phương Giáo chen ngang một chân cảm thấy

bất mãn.

"Sư đệ, đây là chuyện của Đông phương đại lục, các ngươi Tây Phương Giáo đừng tham gia vào nữa!" Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

Vị trí Đại Đế kia hắn để lại cho Lão Tử, cứ như vậy bị Tây Phương Giáo cướp mất, trong lòng tự nhiên không vui.

"Hai vị sư đệ hãy tập trung chấn hưng Tây phương đại lục đi, còn về Thiên Đình, do chúng ta giúp Hạo Thiên, Dao Trì là đủ rồi!" Lão Tử cũng lạnh nhạt nói.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trên mặt lập tức lộ ra một tia lúng túng, đối với công đức khí vận của vị trí Đại Đế, bọn họ vô cùng thèm thuồng.

Nhưng lời của Lão Tử, Nguyên Thủy có lý có cứ, nếu không nhả ra, e là không được.

Nhưng, đúng lúc này, Triệu Thần đột nhiên nheo mắt nói: "Hồng Hoang có phân đông tây, nhưng Thiên Đình không có phân đông tây.

Tây Phương Giáo đã có lòng, hai vị sư đệ hà tất phải ngăn cản?!" Theo lời hắn nói ra, bất kể là Lão Tử, Nguyên Thủy, hay Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều cảm thấy kinh nghi bất định.

Triệu Thần lại có lòng tốt giúp bọn họ nói chuyện?

Trong đó... chẳng lẽ có bẫy?!

Triệu Thần hai mắt hơi nheo lại, mặt mang nụ cười nhàn nhạt.

Thấy Tam Thánh Nhị Giáo nhanh như vậy đã sập bẫy, tranh giành vị trí Đại Đế, hắn cảm thấy vô cùng hài lòng.

Thứ hắn muốn, chính là hiệu quả như vậy!

Nhưng, thấy Lão Tử và Nguyên Thủy, Nhân Giáo và Xiển Giáo cùng nhau bài xích Tây Phương Giáo của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp

Dẫn đạo nhân, hắn quả quyết lên tiếng ngăn cản.

Đùa sao, ta còn đang chờ trong Phong Thần lượng kiếp thanh trừng Tây Phương Giáo một lượt, nếu để Tây Phương Giáo của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân bị bài xích khỏi Thiên Đình, trong Phong Thần lượng kiếp làm sao kéo Tây Phương Giáo xuống nước được?!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, Tây Phương Giáo chính vì bị bài xích, dẫn đến không có người tiến vào Thiên Đình, mới có thể trong Phong Thần lượng kiếp đứng ngoài quan sát, từ đó chiếm hết lợi thế, trở thành kẻ chiến thắng lớn nhất!

Chương 175

Lần này, quả quyết không thể để chuyện đó xảy ra!

"Sư thúc / phu quân lại đang có chủ ý gì vậy?!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa đều có chút sững sờ.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng lập tức không bình tĩnh được nữa.

Cái gọi là, sự việc khác thường, ắt có yêu ma!

Với cái nết chuyên gài bẫy người khác của Triệu Thần, đột nhiên lại nói tốt cho Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, đừng nói Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa cảm thấy có quỷ, ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người cũng cảm thấy có quỷ!

Đặc biệt là câu "Thiên Đình không có phân đông tây", quả thực giả đến mức không thể giả hơn!

Cả Hồng Hoang đại lục ai mà không biết, năm đó Triệu Thần chia Hồng Hoang thành đông tây, ép buộc kỳ thị khu vực đối với Tây phương đại lục, khiến cho các đại năng tu sĩ của Đông phương đại lục tập thể không ưa Tây phương đại lục.

Bây giờ lại nói Thiên Đình không có phân đông tây, nếu trong đó không có quỷ, bất kể người khác tin hay không, ta tuyệt đối không tin!

Nhưng, bất kể tin hay không, bây giờ đều vô dụng rồi!

Bởi vì, đại lão Hồng Quân đã lên tiếng.

"Nếu đã như vậy, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo cứ định như vậy đi.

Thái Thượng, còn ngươi thì sao?!" Hồng Quân đưa mắt nhìn về phía Lão Tử, bây giờ chỉ còn thiếu Nhân Giáo.

Lão Tử mí mắt lập tức giật giật, vốn đang cân nhắc có nên phái đệ tử duy nhất dưới trướng là Huyền Đô lên Thiên Đình hay không, nhưng thấy Triệu Thần lên tiếng, quả quyết liền chùn bước.

Tuy không nhìn ra được trong hồ lô của Triệu Thần rốt cuộc đang bán thuốc gì, nhưng hắn có một dự cảm không lành, nếu thật sự để Huyền Đô vào Thiên Đình, có thể sẽ xảy ra chuyện lớn.

Nhưng, Hồng Quân đã nói như vậy, nếu không tỏ thái độ một chút chắc chắn không được.

Thế là, hắn tâm thần khẽ động, hóa ra một đạo phân thân.

"Bẩm sư tôn, đệ tử dưới trướng chỉ có Huyền Đô một vị đệ tử, không tiện vào Thiên Đình, liền dùng phân thân này đến giúp đỡ Hạo Thiên, Dao Trì quản lý Thiên Đình." Lão Tử trả lời.

Rõ ràng, đạo phân thân này, chính là Thái Thượng Lão Quân trên Thiên Đình trong truyền thuyết!

Triệu Thần lắc đầu, đại thế Thiên Đạo, đại thế Thiên Đạo à, Lão Tử cũng chủ động nhảy vào kế hoạch.

Sống tự tại tiêu dao, không tốt sao?

Cứ phải nhúng tay vào vũng nước đục này?

Nhưng, Lão Tử làm như vậy không những không phá hoại kế hoạch của Triệu Thần, ngược lại còn vô hình trung khiến cho kế hoạch của Triệu Thần càng thêm hoàn mỹ.

"Khốn kiếp, quả thực là khi người quá đáng!" Hạo Thiên, Dao Trì hai người trong lòng lập tức phẫn nộ đến cực điểm, không ngoài dự đoán của Triệu Thần, đối với cách làm của Tứ Thánh Tam Giáo hận

đến nghiến răng nghiến lợi.

Vị trí Tứ Phương Đại Đế, Triệu Thần lấy đi hai vị bọn họ không có lời nào để nói, rốt cuộc là Triệu Thần đã nhường Thiên Đình cho bọn họ.

Hai vị trí Đại Đế còn lại, bọn họ vốn định mỗi người một phương để bồi dưỡng thế lực của mình.

Nhưng Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân thì hay rồi, trực tiếp chia nhau hai vị trí Đại Đế.

Hơn nữa còn gọi thẳng tên húy của Hạo Thiên, Dao Trì, đối với bọn họ, những người đã trở thành Thiên Đình chi chủ, không hề có chút tôn trọng nào.

Thử hỏi, trong lòng bọn họ làm sao không giận!

Đặc biệt là cách làm của Lão Tử, càng khiến bọn họ cảm thấy vô cùng phẫn hận.

Lại còn tạo ra một phân thân lên Thiên Đình, vậy sau này Thiên Đình rốt cuộc do bọn họ làm chủ, hay là do phân thân của Lão Tử làm chủ?!

Mâu thuẫn giữa Thiên Đình và Tứ Thánh Tam Giáo, nghiễm nhiên đã thuận lợi kết xuống!

"Được, vậy chuyện này cứ quyết định như vậy đi!" Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Sau đó, ngài đưa mắt nhìn về phía Hạo Thiên, Dao Trì, lấy ra hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lần lượt ban cho hai người, chính là Hạo Thiên Kính và Bát Cảnh Dư trong truyền thuyết.

Đến đây, chuyện liên quan đến việc Hạo Thiên, Dao Trì vào làm chủ Thiên Đình, tạm thời đã hoàn toàn được quyết định.

Hồng Quân không nói thêm gì nữa, để mọi người rời khỏi Tử Tiêu Cung, đóng lại cửa cung, khiến cho Tử Tiêu Cung lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

"Không ngoài dự đoán, đợi đến lần sau Tử Tiêu Cung mở ra, e là đã đến Phong Thần lượng kiếp rồi!" Triệu Thần hai mắt hơi nheo lại, khóe miệng cong lên một đường cong, đối với điều này vô cùng mong đợi!

"Hai vị sư điệt, nơi này chính là Thiên Đình, sau này do các ngươi quản lý.

Đợi bản tọa về Nhân tộc xong, sẽ để đệ tử Nhân tộc lên Thiên Đình giúp đỡ hai vị!" Đưa Hạo Thiên, Dao Trì đến Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Triệu Thần cũng cáo từ rời đi, chuẩn bị trở về Thánh Sư Điện.

"Đa tạ Triệu Thần sư thúc!" Hạo Thiên, Dao Trì lập tức cung kính bái tạ Triệu Thần, còn cung kính hơn cả lần đầu tiên đến Thánh Sư Điện bái kiến Triệu Thần.

Bây giờ bọn họ đã hoàn toàn nhận rõ tình thế, tự nhận thấy thân phận đạo đồng của Hồng Quân trước mặt các Thánh Nhân căn bản không có tác dụng gì.

Tam Giáo Tứ Thánh không những không thèm để ý, mà còn liên thủ bắt nạt bọn họ, chỉ có vị sư thúc Triệu Thần này là đối xử tốt với bọn họ.

Cho nên, người thức thời phải ôm chặt lấy đùi của Triệu Thần.

Triệu Thần khẽ gật đầu, đối với thái độ của hai người vô cùng hài lòng, cũng đối với kết quả của chuyến đi Tử Tiêu Cung cảm thấy hài lòng.

Tất cả, đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn!

Nhân tộc bộ lạc, Thánh Sư Điện.

Lúc này, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị mỗi người dẫn theo năm trăm nam đệ tử và năm trăm nữ đệ tử đang cung kính nghe Triệu Thần chỉ thị.

Nam thì phong thần tuấn lãng, nữ thì thướt tha vô cùng, chỉnh tề bắt mắt.

Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa ngọc giai, nhìn xuống một đám đệ tử, uy nghiêm lạnh nhạt.

"Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, các ngươi lần này, tuy là Đại Đế Thiên Đình, địa vị không dưới Thiên Đình chi chủ, nhưng cũng không được đối xử chậm trễ với Thiên Đình chi chủ, biết chưa?" Tuy tính cách của Hữu Sào Thị và Toại Nhân Thị đáng tin cậy, nhưng Triệu Thần cảm thấy cần phải dặn dò hai người một chút, để tránh làm hỏng kế hoạch.

Rốt cuộc, chuyện này chỉ có một mình hắn biết, những người khác căn bản không biết trong hồ lô của hắn rốt cuộc đang bán thuốc gì.

"Chúng con xin tuân theo pháp chỉ của Thánh Phụ!

Đa tạ Thánh Phụ hậu ái!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị nội tâm vui mừng, lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Rõ ràng bọn họ không ngờ có một ngày sẽ trở thành một phương Đại Đế, thân phận hiển quý, không dưới Thiên Đình chi chủ.

Ngầu quá đi!

Ừm, chủ yếu là Thánh Phụ ngầu!

Triệu Thần nhàn nhạt gật đầu, tiếp tục nói: "Ngoài các ngươi là Đại Đế Thiên Đình ra, còn có Xiển Giáo, Tây Phương Giáo được hai vị trí Đại Đế, các ngươi cũng đừng làm yếu đi uy danh Nhân tộc của

bản tọa!" Có một số lời không thể nói quá rõ, dù sao có cơ hội gài bẫy hai giáo đệ tử, tuyệt đối không được nương tay.

"Vâng, sư tôn!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, lại một lần nữa cúi người lĩnh mệnh, một câu nói đã hiểu ngay!

"Thiên Đình có thể hội tụ đại công đức khí vận, có lợi cho tu hành, nhưng cũng dễ dính phải nhân quả.

Các ngươi lần này có thể vào Thiên Đình, nên tận dụng tốt cơ hội này để tu hành, đừng để nhân quả dính thân!" Triệu Thần dặn dò câu thứ ba, cũng là câu quan trọng nhất!

Đừng tưởng rằng làm tiên chức ở Thiên Đình là vạn sự đại cát rồi, nếu dính phải nhân quả nghiệp lực, sau khi Phong Thần lượng kiếp mở ra sẽ phải nhập kiếp!

"Xin tuân theo lời dạy của Thánh Phụ!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị cùng một nghìn đệ tử Nhân tộc đồng thanh đáp.

"Nếu đã như vậy, vi sư cũng không nói nhiều nữa, các ngươi đi đi!" Triệu Thần đứng dậy, vung tay một cái, để Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và những người khác lập tức lên đường đến Thiên Đình.

Chương 176

"Vâng, Thánh Phụ, chúng con xin cáo lui!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị cùng một nghìn đệ tử Nhân tộc đều cúi sâu bái lạy Triệu Thần, cung kính lui ra khỏi Bích Du Cung.

Sau đó, hóa thành từng đạo lưu quang, bay về phía Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình.

Cùng lúc đó, Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên, cũng phái một nghìn đệ tử Tiệt Giáo đi.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Ừm, nên gọi là Tân Côn Luân Sơn, Tân Ngọc Hư Cung.

Côn Luân Sơn và Ngọc Hư Cung năm đó sớm đã bị nửa đoạn Bất Chu Sơn kia đập thành bùn nát!

Nguyên Thủy tuy phẫn nộ đến cực điểm, nhưng cũng không có cách nào, đành phải thu nửa đoạn Bất Chu Sơn kia lại, rồi dùng thánh nhân vô thượng thần thông, tụ long linh mạch còn sót lại của Côn Luân Sơn, tái tạo Côn Luân Sơn.

Đương nhiên, Tân Côn Luân Sơn chắc chắn kém xa Côn Luân Sơn năm đó vạn dặm!

Rốt cuộc, dưới sự oanh tạc của nửa đoạn Bất Chu Sơn kia, linh mạch của Côn Luân Sơn gần như đã bị hủy diệt.

Nguyên Thủy dù là Thánh Nhân, thần thông nghịch thiên, cũng không thể tự dưng tạo ra linh mạch, nhiều nhất chỉ là tu phục và tụ long lại những linh mạch còn sót lại mà thôi.

Đây là một điềm báo không lành.

Phải biết rằng, đạo trường của Thánh Nhân và khí vận của Thánh Nhân có liên quan đến nhau.

Đạo trường của Thánh Nhân bị hủy, đại biểu cho...

Sau khi Côn Luân Sơn được tái tạo, Nguyên Thủy lại xây dựng lại Ngọc Hư Cung mới.

Mọi thứ, trông có vẻ không khác gì ngày xưa.

Lúc này, Nguyên Thủy cũng gọi Nam Cực Tiên Ông đến, phân phó hắn lên đường đến Thiên Đình nhậm chức Đại Đế.

Nhưng, Nguyên Thủy không có nhiều suy nghĩ như vậy, lời dặn dò đối với Nam Cực Tiên Ông cũng vô cùng đơn giản.

"Nam Cực, Đạo Tổ lệnh cho đạo đồng của ngài vào làm chủ Thiên Đình, ngươi là một trong Tứ Phương Đại Đế của Thiên Đình, địa vị không dưới Thiên Đình chi chủ, tuyệt đối không được làm yếu đi uy danh của Xiển Giáo!

Biết chưa?" Nguyên Thủy ngữ khí uy nghiêm nói.

Theo Nguyên Thủy thấy, thân phận của môn nhân Xiển Giáo cao quý hơn nhiều so với thân phận của hai tiểu đạo đồng Hạo Thiên, Dao Trì.

Không chỉ thân phận, thực lực cũng vậy.

Cho nên, phải cứng rắn với Hạo Thiên, Dao Trì!

"Xin tuân theo pháp chỉ của giáo chủ!" Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, Nhân tộc do Lão Tử, Nhân Giáo giáo chủ, sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, mở ra con đường quật khởi.

Nhưng bây giờ, có ta ở đây, không còn chuyện của Lão Tử nữa!

"Tam Hoàng Ngũ Đế, sẽ do bản tọa mở ra!" Triệu Thần hai mắt sáng rực, toàn thân đột nhiên tỏa ra một cỗ bá khí vô hình.

Tuy Lão Tử quả thực là Nhân Giáo giáo chủ, có quyền sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế!

Nhưng, ta là Thánh Phụ của Nhân tộc, Nữ Oa là Thánh Mẫu sáng thế của Nhân tộc!

Tam Hoàng Ngũ Đế, do ta sắc phong, có gì không thể!?

Để Lão Tử, cái gã Nhân Giáo giáo chủ kia, sang một bên chơi đi!

Thật mạnh mẽ!

Thật bá khí!

"Nhưng, trước tiên hãy xem xong vở kịch ở Thiên Đình đã!" Bá khí tỏa ra từ toàn thân Triệu Thần đột nhiên thu lại, biến thành một bộ dạng lười biếng xem kịch.

Rốt cuộc Nhân tộc được sắc phong, đối với công đức khí vận nhận được sau khi sắc phong, hắn cũng khá mong đợi.

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên.

Thái Thượng Lão Quân thần sắc lạnh nhạt, trong mắt hắn, Hạo Thiên, Dao Trì là người của Triệu Thần, đối phó không được Triệu Thần, thế là tìm Hạo Thiên, Dao Trì để trút giận.

"Thiên Đế, lão đạo sẽ không tham gia vào tiên chức của Thiên Đình, Thiên Đế sắp xếp cho lão đạo một tòa cung điện để luyện đan là được rồi!" Thái Thượng Lão Quân ngạo mạn nói.

Phân thân của Thánh Nhân, không thể nào chấp nhận sự sắc phong của Hạo Thiên!

"Được, trẫm lát nữa sẽ sắp xếp cho Lão Quân!" Hạo Thiên nhẫn nhịn lửa giận trong lòng nói.

Tiếp theo, hắn liền tiến hành sắc phong cho Triệu Công Minh, Kim Linh Thánh Mẫu, Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư bốn người.

Toại Nhân Thị được phong làm Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, Hữu Sào Thị được phong làm Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, Nam Cực Tiên Ông được phong làm Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, Dược Sư được phong làm Tây Cực Thiên Hoàng Đại Đế!

Ngoài ra, một nghìn đệ tử Nhân tộc cũng đều được sắc phong, và đều giữ những chức vị quan trọng trong Thiên Đình!

Mọi người được gia phong, lập tức có công đức khí vận gia thân, tu vi vù vù tăng lên!

"Lại nhận được gần một phần ba công đức khí vận của Thiên Đình!" Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần hai mắt hơi nheo lại, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, cùng một nghìn đệ tử Nhân tộc đều tu hành dưới trướng hắn, nay công đức khí vận gia thân, cũng phản hồi một phần lên người Thánh Phụ Nhân tộc là hắn.

Nếu cộng thêm khí vận của Tiệt Giáo, Triệu Thần cảm thấy có thể cân nhắc đột phá một phen.

Hiện tại là Hỗn Độn Chuẩn Thánh đỉnh phong, đột phá nữa?

Không sai, chính là Hỗn Độn Thánh Nhân!

Dĩ lực chứng đạo!

Hỗn Độn chứng đạo!

Không biết không giác, đã ở Chuẩn Thánh đỉnh phong hơn vạn năm rồi, cũng đến lúc tìm cách chứng đạo rồi!

Nếu không chứng đạo thành Thánh, tiến vào Thánh đạo, còn đợi đến khi nào!?

Đương nhiên, trước khi bế quan đột phá, phải sắp xếp trước một số việc.

Như vậy, sau khi đột phá xuất quan có thể tiện sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế!

Trong đôi mắt sâu thẳm của Triệu Thần đột nhiên lóe lên một tia sáng, môi mỏng khẽ mở, âm thanh uy nghiêm lạnh nhạt đột nhiên vang lên bên tai Chu Tước.

"Chu Tước, mau đến gặp bản tọa!" Trong những sắp xếp của hắn, mắt xích quan trọng nhất, cần Chu Tước hoàn thành.

"Chủ nhân!" Chu Tước trong lòng lập tức rùng mình, lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Thân hình lóe lên, nhanh chóng xuất hiện trước mặt Triệu Thần, cúi đầu bái lạy, chờ đợi Triệu Thần phân phó.

"Xin giáo chủ phân phó!" "Chu Tước, bản tọa có một đạo công đức cơ duyên muốn ban cho ngươi!" Triệu Thần nheo mắt cười nói.

"Cái gì!?" Chu Tước lập tức kinh ngạc đến ngây người, sau đó vui mừng như điên.

Nàng vốn tưởng rằng Triệu Thần có nhiệm vụ phân phó mình đi hoàn thành, không ngờ lại là ban cho công đức cơ duyên!

"Bái tạ chủ nhân hậu tứ!" Chu Tước lập tức ngũ thể đầu địa, cung kính khấu tạ Triệu Thần.

Chương 177

Trong lòng đối với Triệu Thần cảm kích quả thực như dòng sông cuồn cuộn, thao thao bất tuyệt!

"Được rồi!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nhàn nhạt, nhận một đại lễ của Chu Tước.

Đối với đạo công đức cơ duyên này, thực ra hắn cũng có thể ép buộc giao cho người khác, nhưng giao cho Chu Tước là tốt hơn.

Bởi vì, đạo cơ duyên này chính là Thương Hiệt tạo tự!

Thương Hiệt, nguyên họ Hầu Cương, tên Hiệt, tục xưng Thương Hiệt Tiên Sư, còn gọi là Sử Hoàng Thị, lại viết là Thương Vương, Thương Thánh.

Trong "Thuyết Văn Giải Tự", "Thế Bản", "Hoài Nam Tử" đều ghi chép Thương Hiệt, thấy dấu chân của chim hồng tước mà được khai phát, phân loại khác biệt, thu thập, chỉnh lý và sử dụng, đã đóng vai trò quan trọng trong quá trình sáng tạo chữ Hán, được tôn là "Tạo Tự Thánh Nhân".

Con chim hồng tước đó, chính là Chu Tước.

Triệu Thần từng sáng tạo văn tự Nhân tộc, là văn tự Hồng Hoang, nhưng bây giờ đã không còn theo kịp thời đại.

Đồng thời, tuy Triệu Thần không ngừng thu thập công đức, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị công đức cũng đã lấy, nhưng tại những thời điểm quan trọng khác công đức, vẫn còn thiếu sót.

Ví dụ như Thương Hiệt tạo tự, ngày xưa khi Triệu Thần sáng tạo văn tự đã để lại dư địa, cho nên Thương Hiệt có thể cải tiến, sáng tạo ra văn tự Nhân tộc chân chính.

Chu Tước bay lượn, Thương Hiệt quan sát rồi có cảm ngộ, sáng tạo ra văn tự, vốn là mệnh định.

Đại thế Hồng Hoang không thể thay đổi.

Nhưng bây giờ có Triệu Thần hạ lệnh, mệnh cho Chu Tước làm người dẫn đường cho Thương Hiệt từ trước, Thương Hiệt tất nhiên có thể dưới sự giúp đỡ của Chu Tước, trên cơ sở ban đầu của Triệu Thần, dễ dàng sáng tạo ra văn tự Nhân tộc chân chính, mở ra một thời đại văn minh thịnh thế mới của Nhân tộc.

Như vậy, Triệu Thần, Chu Tước, Thương Hiệt đều có thể nhận được Tiên Thiên công đức.

Sau đó, Triệu Thần liền có thể bắt tay vào sắp xếp Tam Hoàng Ngũ Đế trị thế Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc quật khởi!

"Đa tạ chủ nhân!" Chu Tước đứng dậy, cung kính đứng một bên, ánh mắt mong đợi nhìn về phía Triệu Thần, chờ đợi Triệu Thần ban xuống đạo công đức cơ duyên.

Triệu Thần cũng không câu giờ với Chu Tước, thẳng thắn nói: "Bản tọa mệnh cho ngươi đến lãnh địa Nhân tộc, tìm một người tên là Thương Hiệt, sau đó làm người dẫn đường cho hắn." Dựa theo thiên cơ suy diễn, Thương Hiệt chưa xuất thế trong Nhân tộc, cần phải chờ đợi một thời gian.

Đương nhiên, những điều này không quan trọng, bởi vì có một số chuyện không thể nói quá rõ, để Chu Tước tự lo liệu đi.

"Người dẫn đường?" Chu Tước lập tức ngơ ngác, người dẫn đường?

Thu đồ đệ sao?

"Chẳng lẽ là thụ hỏa chi đạo!?" Trong các Hỏa Thần, Chu Tước có Nam Minh Ly Hỏa, trong cùng cấp bậc của Hồng Hoang không ai

có thể sánh bằng.

Thậm chí những người có tu vi cao hơn, cũng không tinh thông Ly Hỏa chi đạo như nàng.

Đây quả thực là một trong những bản lĩnh đắc ý nhất của nàng.

Nhưng, đó không phải là thứ Triệu Thần muốn truyền thụ cho Thương Hiệt.

Thương Hiệt là người của Nhân tộc, lại không phải Toại Nhân Thị, học cái bản lĩnh này có tác dụng gì chứ!?

Bất quá Triệu Thần cũng không nói nhiều nữa, rốt cuộc liên quan đến thiên cơ tương lai, nói quá nhiều, để người khác biết sẽ không tốt.

"Ngươi cứ đến lãnh địa Nhân tộc trước, đợi tìm được Thương Hiệt, tự nhiên sẽ hiểu." Triệu Thần cao thâm khó lường cười nhạt nói.

"Xin tuân theo pháp chỉ của giáo chủ!" Chu Tước thần sắc rùng mình, ý thức được đây có thể là thử thách mà Triệu Thần dành cho mình.

Rốt cuộc công đức cơ duyên, đâu phải là bánh từ trên trời rơi xuống, làm gì có chuyện dễ dàng nhận được như vậy.

Nàng không dám hỏi nhiều nữa, tuân theo chỉ thị của Triệu Thần, lên đường đến lãnh địa Nhân tộc tìm kiếm Thương Hiệt.

"Vậy thì bây giờ, có thể chính thức bế quan đột phá rồi!" Đợi Chu Tước rời đi, Triệu Thần để lại một đạo thần niệm, liền tiến vào thế giới bên trong Hỗn Độn Châu để tu hành.

Muốn đột phá Thánh Nhân, lượng thiên địa linh khí cần thiết là vô cùng khổng lồ.

Nếu có bất kỳ đột phá nào, càng là kinh thiên động địa.

Cho nên, phàm là Thánh Nhân bế quan đều không tiến hành trong Hồng Hoang đại lục, cơ bản đều sẽ tiến vào Thiên Ngoại Thiên do mình khai tịch.

Đương nhiên, Triệu Thần có thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, tự nhiên không cần thiết phải làm vậy.

Triệu Thần như một pho tượng đá, khoanh chân ngồi giữa trung tâm trời đất, sắc mặt phẳng lặng như giếng cổ, chìm vào sự tịch mịch.

Trước mặt hắn, Công Đức Hỗn Độn Sáng Thế Tạo Hóa Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Hà Đồ Lạc Thư lơ lửng, ba thứ tỏa ra vô lượng quang hoa.

Trật tự thần liên nhàn nhạt chìm nổi, kéo chúng lại với nhau.

Triệu Thần lợi dụng vô thượng đại pháp lực, vô thượng đại công đức, cuối cùng hợp nhất chúng thành một.

Trong khoảnh khắc, thế giới Hỗn Độn càn khôn rung chuyển, trời đất đảo lộn, một đóa thánh liên càng thêm duy mỹ hoàn mỹ xuất hiện.

Ánh sáng của nó chiếu rọi thái sơ, chiếu rọi vạn phương, chiếu rọi chư thiên hằng vũ, chiếu rọi vô biên trật tự đại đạo.

"Cuối cùng…" "Hỗn Độn Tạo Hóa Sáng Thế Thanh Liên, vô cùng tiếp cận với Sáng Thế Thanh Liên." Triệu Thần ánh mắt lóe lên, khi hắn tìm đủ bộ kiện, có thể tái hiện Sáng Thế Thanh Liên!

Bây giờ Triệu Thần chỉ còn thiếu Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, và cuối cùng là Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

"Hiện tại Thập Nhị Phẩm Luân Hồi Tử Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, một cái trong tay Hậu Thổ, một cái trong tay Minh Hà, một cái

trong tay Lão Tử, một cái trong tay Tiếp Dẫn, nhưng duy chỉ có Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ… lại đến nay tung tích không rõ." Trong lịch sử Hồng Hoang ban đầu, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ nên là Tu La Kỳ của Minh Hà lão tổ.

Nhưng Triệu Thần dùng Hỗn Độn Sáng Thế Thanh Liên cảm ứng, căn bản không phải.

Cho nên Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ ngay cả Triệu Thần cũng không biết ở đâu.

"Xem ra ở giai đoạn này, trước tiên cứ lấy những bộ kiện tiên thiên bảo vật trong tay bọn họ đã…" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, sau đó quát lớn một tiếng: "Chí bảo đại kiếp lúc này không giáng, còn đợi đến khi nào!" Giây tiếp theo, đóa thanh liên khổng lồ lơ lửng trên bầu trời Thánh Sư Điện, chí bảo đại kiếp vô cùng vô tận từ trên trời giáng xuống, lấp lánh ánh sáng diệt thế.

Nhưng trong bộ lạc Nhân tộc, hơn một trăm đạo công đức kim luân bay lên trời, lấp lánh ánh sáng vàng rực rỡ.

Trong đó có công đức Nhân tộc, công đức Luân Hồi, công đức vá trời, công đức Thiên Đình, cùng một loạt các loại công đức khác.

Những công đức này cộng lại còn sâu hơn cả biển cả, một chút chí bảo đại kiếp thì đáng là gì?

Rất nhanh, dưới vô lượng công đức, lực lượng hủy diệt của chí bảo đại kiếp bị tiêu hao hết sạch, chỉ còn lại vô tận tạo hóa.

Cùng lúc đó, ở một nơi khác… Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đều cảm nhận được sự biến hóa của công đức khí vận.

"Không ngờ công đức khí vận của Thiên Đình lại khổng lồ như vậy!" "Còn có đóa thanh liên kia…" Năm vị Thánh Nhân trong mắt

đều lóe lên một tia sáng, đều cảm nhận được lợi ích của công đức khí vận Thiên Đình.

Cùng với sự chấn động đối với đóa thanh liên bay lên từ bộ lạc Nhân tộc.

"Triệu Thần sư thúc thật là thần nhân!" Thông Thiên chân thành cảm thán, nếu lợi dụng tốt, đối với việc tu hành Thánh đạo sẽ có lợi ích rất lớn.

Bốn vị Thánh Nhân còn lại trong lòng cũng rục rịch, muốn nhân cơ hội này bế quan đột phá một phen.

"Đáng tiếc, bị tên đó cướp đi quá nhiều!" Tây Phương Nhị Thánh cảm nhận được khí vận nồng hậu, không khỏi cảm thấy vô cùng căm hận.

Công đức khí vận của một phương Đại Đế chỉ có thể giúp tu vi của họ tăng lên, nhưng muốn đột phá thì không đủ!

Các loại phúc báo, bao gồm cả đóa thanh liên kia, đều giáng sinh tại thế, giáng sinh trong Nhân tộc.

Thế là, đối với Triệu Thần càng thêm ghen tị và căm hận!

Đáng tiếc, bọn họ không biết rằng, Sáng Thế Thanh Liên đã hợp nhất với Triệu Thần, căn bản không thể cướp đi được.

Nếu không phải Triệu Thần dùng nó làm mồi nhử để câu bọn họ, ngay cả một chút công đức khí vận cũng không có.

Chương 178

Bây giờ dù có được, tương lai cũng phải nhổ ra toàn bộ!

Bốn vị Thánh Nhân không chậm trễ, cũng đều đến tiểu thế giới của mình bế quan tiềm tu.

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên!

"Các ngươi từ nay về sau, hãy mỗi người đảm nhận chức vụ của mình, hiệp trợ trẫm quản lý tốt Thiên Đình!" Hạo Thiên sau khi sắc phong xong mọi người, liền cùng Dao Trì rời đi.

Rõ ràng, thấy công đức khí vận vốn nên thuộc về mình bị cướp đi như vậy, trong lòng ai nấy đều vô cùng tức giận.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị cũng dẫn môn nhân Tiệt Giáo lui đi, Dược Sư một mình rời khỏi, Thái Thượng Lão Quân cũng rời đi.

Thái Thượng Lão Quân là phân thân của Lão Tử, tâm niệm tương thông, có thể nhận được chỉ thị của bản tôn Lão Tử.

"Nam Cực, lão đạo có một việc cần ngươi đi làm!" Thái Thượng Lão Quân nói.

"Xin sư bá phân phó." Nam Cực Tiên Ông cung kính nói.

"Lão đạo sẽ ban cho ngươi Thái Thanh Ngọc Phù, ngươi hãy đến Bắc Câu Lô Châu tìm Yêu Thánh Bạch Trạch, Khâm Nguyên, từ đó tuyển chọn một nhóm tu sĩ làm bộ hạ, đưa về Thiên Đình sai khiến." Thái Thượng Lão Quân nhàn nhạt nói.

Rõ ràng, thấy công đức khí vận của Thiên Đình khổng lồ như vậy, Lão Tử bắt đầu nảy sinh ý đồ xấu.

Tuy không có đủ môn nhân để chiếm đoạt công đức khí vận của

Thiên Đình, nhưng cũng không định ngồi chờ chết.

Thế là, hắn liền để Nam Cực Tiên Ông đi tìm thuộc hạ cũ của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất năm đó, tuyển một bộ phận người tiến vào Thiên Đình, chia sẻ phần công đức khí vận còn lại.

"Sư thúc tổ, họ sẽ đồng ý sao?" Nam Cực Tiên Ông không chắc chắn hỏi.

"Đi rồi tự nhiên sẽ biết." Thái Thượng Lão Quân nói.

"Vâng, sư bá!" Nam Cực Tiên Ông lập tức nhận lấy Thái Thanh Ngọc Phù của Thái Thượng Lão Quân, rời khỏi Tam Thập Tam Thiên, đến Bắc Câu Lô Châu tìm Yêu Thánh Bạch Trạch, Khâm Nguyên.

Sau đó, vô cùng thuận lợi đưa về một nhóm tu sĩ Yêu tộc, và dùng thân phận Nam Cực Đại Đế yêu cầu Hạo Thiên sắc phong cho đám tu sĩ Yêu tộc này, làm bộ hạ của mình.

Hạo Thiên, Dao Trì hai người lúc đó tức điên lên, nếu không phải thực lực căn cơ không đủ, đã muốn trở mặt với Xiển Giáo rồi.

Mâu thuẫn giữa hai bên càng thêm sâu sắc!

Theo nhịp điệu này, đợi Triệu Thần xuất quan sắc phong xong Tam Hoàng Ngũ Đế, chắc chắn có thể mở ra Phong Thần lượng kiếp!

Lúc này, Sáng Thế Thanh Liên gần như hoàn chỉnh, phối hợp với một kiện Hỗn Độn Chí Bảo khác là Hỗn Độn Châu, và Hỗn Độn pháp tắc ngày càng hoàn thiện.

Triệu Thần đã đang làm những chuẩn bị cuối cùng cho con đường thành Thánh!

Nếu toàn bộ cục diện đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, vậy không có gì phải lo lắng.

Thành Thánh, là để hắn có thêm một lá bài tẩy trong Phong Thần

lượng kiếp sau này!

Nhưng trước đó, phải rèn luyện nhục thân đến trạng thái mạnh nhất.

Triệu Thần bước một bước về phía trước, ra khỏi Hỗn Độn Châu, trong nháy mắt đã đến Bất Tử Hỏa Sơn.

Hắn trực tiếp tiến vào ngọn núi lửa Bất Tử ở trung tâm, dùng vô tận Nam Minh Ly Hỏa rèn luyện nhục thân.

Như một pho tượng đá, khoanh chân ngồi giữa trung tâm biển lửa, vận chuyển Hỗn Độn pháp tắc, thôn phệ hấp thu, hết lần này đến lần khác cường hóa nhục thân.

Khoanh chân vạn năm, đến khi Nam Minh Ly Hỏa không còn bất kỳ trợ giúp nào cho việc cường hóa nhục thân, hắn mới dừng tu hành.

Sau đó, hắn rời khỏi Bất Tử Hỏa Sơn, băng qua tinh thần hư không, đến Thái Dương Tinh.

Và, trực tiếp tiến vào nơi sâu nhất của Thái Dương Tinh.

Nơi đó, Thái Dương Chân Hỏa mạnh mẽ và hung mãnh nhất.

Triệu Thần dùng biển lửa tắm thân, thôn phệ bản nguyên Thái Dương, vẫn ngồi yên vạn năm, đến khi Thái Dương Chân Hỏa ngay cả một sợi lông cũng không thể đốt cháy, hắn lại một lần nữa thu công rời đi.

Trạm thứ ba, Thái Âm Tinh!

Thái Dương chí nhiệt, Thái Âm chí hàn!

Trên Thái Âm Tinh, có Thái Âm Cương Phong vô cùng khủng bố.

Tu sĩ bình thường bị thổi nhẹ một cái, nhục thân nứt ra, có thể thấy xương trắng.

Thổi thêm một cái, xương trắng vỡ nát, hóa thành tro bụi.

Nhưng, Triệu Thần như một tảng đá, thôn phệ bản nguyên Thái Âm, kiên cường đứng vững ở cửa gió.

Một lần đứng, lại đủ vạn năm!

Lúc mới bắt đầu, Thái Âm Cương Phong như thiên đao vạn quả, xé nát y bào của Triệu Thần, để lại trên cơ thể hắn những vết thương chi chít.

Máu tươi đầm đìa, kinh tâm động phách.

Triệu Thần không hề động lòng, chỉ không ngừng vận chuyển Hỗn Độn pháp tắc, tu bổ tổn thương trên cơ thể.

Đến khi Thái Âm Cương Phong ngay cả một sợi tóc cũng không thể thổi đứt, hắn kiên quyết xoay người rời đi.

Lúc này, cảnh giới nhục thân của hắn đã đạt đến đỉnh cấp trong Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Ngoài Tiên Thiên Chí Bảo ra, trong Hồng Hoang đại lục, không còn linh bảo nào có thể làm tổn thương nhục thân của hắn!

Có thể nói không ngoa rằng, chỉ bằng cường độ nhục thân, Triệu Thần có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Nhưng, vẫn chưa đủ!

Nếu muốn dùng Hỗn Độn chứng đạo, phải đột phá cường độ nhục thân lên phẩm giai Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu không, nhục thân của hắn căn bản không thể chịu được uy áp của việc khai thiên.

Thế là, Triệu Thần tiến hành giai đoạn luyện thể thứ tư.

Hắn phong ấn pháp lực của mình, tự lưu đày mình vào tinh thần

hư không, không sử dụng bất kỳ linh bảo phòng ngự nào, giống như một xác chết khô, lang thang trong tinh thần hư không.

Tinh thần loạn lưu, tinh thần phong bạo... vô số công kích mạnh mẽ ập vào người hắn.

Cứ như vậy, lại một vạn năm nữa trôi qua.

Nút thắt của nhục thân đạt phẩm cấp đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo của Triệu Thần cuối cùng cũng có một chút lỏng lẻo, bắt đầu hướng về phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo phát động xung kích.

Nhưng, lang thang trong tinh thần hư không vạn năm, tinh thần loạn lưu, tinh thần phong bạo đều không thể lay động nhục thân của hắn.

Cho nên, lần xung kích này chắc chắn không thể thành công!

Tiếp theo, hắn lại thử lặn xuống đáy Tứ Hải, cố gắng dùng áp lực vô thượng của Tứ Hải để ép buộc đột phá nhục thân... nhưng, áp lực dưới đáy Tứ Hải tuy mạnh mẽ, nhưng đối với nhục thân sắp tiến vào phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo của hắn, vẫn không có tác dụng gì!

"Nếu đã như vậy, vậy chỉ còn lại một cách thôi!" Rõ ràng, trong Hồng Hoang đại lục, không thể thành công đột phá cường độ nhục thân lên phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Cho nên, Triệu Thần kiên quyết lựa chọn tiến vào Hỗn Độn Hư Không.

Chương 179

Trong Hỗn Độn Hư Không, có vô tận Hỗn Độn loạn lưu và Hỗn Độn thần lôi, uy lực mạnh mẽ, đủ để gây ra uy hiếp cho nhục thân của Triệu Thần.

Triệu Thần như một vị vô thượng thần ma, đi lại trong Hỗn Độn, mặc cho Hỗn Độn loạn lưu và Hỗn Độn thần lôi công kích vào người.

Lại một vạn năm nữa trôi qua, hiệu quả luyện thể lần này vô cùng tốt.

Gần như không có trở ngại gì lớn, Triệu Thần đã nâng nhục thân lên phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Rốt cuộc, không gian Hỗn Độn cao hơn thế giới Hồng Hoang một cấp, tích lũy nhục thân của Triệu Thần cũng đủ, đột phá tự nhiên là nước chảy thành sông.

Sau khi nhục thân đạt phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo, cả người hắn toát ra một loại vô thượng thần uy, phong mang tất lộ, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Giơ tay nhấc chân, đều có phong lôi tùy hành, ngay cả hư không cũng vì đó mà chấn động.

Dường như chỉ cần hắn hơi động, không gian sẽ bị chấn vỡ!

"Bản tọa nhục thân tu hành viên mãn, Hỗn Độn pháp tắc cũng tu đến đại viên mãn, vậy thì, đến lúc tiến hành dùng Hỗn Độn chứng đạo rồi!" Nụ cười trên mặt Triệu Thần rạng rỡ chưa từng có, trải qua gần mười vạn năm khổ tu, hắn đã làm đủ mọi chuẩn bị.

Tâm thần khẽ động, thân hình hắn tức khắc biến mất, tiến vào Hỗn Độn Châu.

Chuẩn bị, khai thiên chứng đạo!

Cùng lúc đó, tại lãnh địa Nhân tộc, Chu Tước theo phân phó của Triệu Thần tìm kiếm Thương Hiệt.

Nhưng, đúng như thiên cơ mà Triệu Thần đã suy diễn từ trước, Thương Hiệt chưa xuất thế.

Cho nên, đáng tiếc, Chu Tước không tìm thấy Thương Hiệt.

Nhưng, Chu Tước đâu biết Thương Hiệt chưa xuất thế, chuyện liên quan đến công đức cơ duyên, nàng không dám xem nhẹ, vẫn liều mạng tìm kiếm Thương Hiệt, suýt nữa lật tung cả Nhân tộc lên!

Cũng may nàng là cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, tốc độ cực nhanh, nếu không, thật sự không chắc có thể tìm khắp cả Nhân tộc.

Một vạn năm trôi qua...

Chu Tước không tìm thấy Thương Hiệt!

Hai vạn năm trôi qua...

Chu Tước vẫn không tìm thấy Thương Hiệt!

Ba vạn năm trôi qua...

Chu Tước không tìm thấy Thương Hiệt!

Chu Tước cảm thấy mẹ nó thật sự muốn điên rồi, tuy vạn năm đối với cường giả như nàng không dài, nhưng vạn năm không ngừng nghỉ tìm người, khiến người ta phát điên!

Bây giờ nàng còn có chút hoài nghi nhân sinh, cho rằng Triệu Thần đang đùa giỡn mình!

Thanh Long, Bạch Hổ hai tên kia ngày ngày trêu chọc, chim lông đỏ già rồi còn bay đi đâu.

Nhưng chuyện liên quan đến công đức, sao có thể bỏ cuộc.

Nhưng, sau năm vạn năm, cuối cùng nàng cũng tìm thấy Thương Hiệt!

Lúc này Thương Hiệt là một cậu bé khoảng mười tuổi, tướng mạo văn nhã, khiêm tốn lễ phép, rất được tộc nhân trong bộ lạc yêu mến.

"Trời cao có mắt, cuối cùng cũng tìm thấy rồi!" Chu Tước lập tức kích động đến suýt nữa rơi lệ, tìm năm vạn năm, cuối cùng cũng tìm thấy.

Thế là, nàng lập tức xuất hiện trước mặt Thương Hiệt, tự giới thiệu một phen, sau đó lập tức hóa thành hình thái chim hồng tước xinh đẹp, không nói hai lời đưa Thương Hiệt bay một vòng trên không phận lãnh địa Nhân tộc.

Sau đó, vô cùng mong đợi nhìn về phía Thương Hiệt.

"Thương Hiệt, ngươi có bằng lòng theo bản cung học thuật ngự hỏa không?" Thế là, Thương Hiệt trực tiếp ngơ ngác!

Hỏa thuật là cái quái gì chứ!

Thương Hiệt lại không phải Toại Nhân Thị, nếu là Toại Nhân Thị thì tốt rồi.

Hạnh thay Triệu Thần lúc này đang đột phá trong thế giới bên trong Hỗn Độn Châu, nếu không thấy Chu Tước làm một phen như vậy, tuyệt đối sẽ một chưởng tát chết nàng!

Lần trước tuy không nói rõ, nhưng cũng đã ngầm ám chỉ cho Chu Tước, không phải là thuật ngự hỏa mà Chu Tước giỏi.

Cũng may Thương Hiệt là Văn Tổ của Nhân tộc, khác với người thường, nếu không, bị Chu Tước đưa đi bay một vòng cấp tốc trên lãnh địa Nhân tộc, e là sớm đã sợ khóc chạy về nhà tìm mẹ rồi.

May mắn là, Thương Hiệt không bị dọa, cũng không bị Chu Tước dẫn đi lệch hướng học cái thuật ngự hỏa chết tiệt gì đó, vẫn sống một cuộc sống bình thường trong bộ lạc Nhân tộc.

Chỉ là bái Chu Tước làm sư, theo Chu Tước học một chút thuật tu hành.

Thế là, Chu Tước liền cảm thấy đau đầu, đang cân nhắc rốt cuộc nên truyền thụ cái gì cho Thương Hiệt mới có thể nhận được công đức cơ duyên.

Cứ như vậy, đến khi Thương Hiệt trưởng thành mười hai tuổi, đột nhiên quan sát dấu chân của Chu Tước, đề xuất muốn sửa đổi văn tự của Thánh Phụ.

Chu Tước nghe xong kinh hãi, văn tự của chủ nhân sao có thể tùy tiện sửa đổi?

Đang chuẩn bị huấn trách, Thương Hiệt đã dùng cành cây vẽ trên mặt đất.

Đầu tiên là nhật và nguyệt, sau đó là sơn xuyên thảo mộc, phòng ốc cây cối, nhân văn địa lý, rồi ngày càng nhiều, ngày càng nhiều, Thương Hiệt như được khai khiếu, toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng.

Chu Tước ngơ ngác, phong hoa tuyệt đại đứng một bên, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Ánh sáng vàng lóe lên, việc Thương Hiệt tạo tự lập tức thu hút sự chú ý của mấy vị đại năng trong bộ lạc Nhân tộc.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hỏa Phượng, Ngao Hưng, Khổng Tuyên... tất cả đều trợn mắt há mồm.

"Thiên Đạo tại thượng, ta là Thương Hiệt của Nhân tộc, hôm nay trên cơ sở của Thánh Phụ tái tạo văn tự Nhân tộc, nguyện Nhân tộc có thể dò xét đại đạo, mong Thiên Đạo giám chi!" Ầm ầm!

Ngay trên đỉnh đầu Thương Hiệt, từng đạo sấm sét giữa trời quang đột nhiên nổ vang, chấn động vô số sinh linh tu sĩ giật mình, thậm chí ngay cả các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp cũng bị kinh động.

Tất cả văn tự do Thương Hiệt sáng tạo ra như những con bướm vàng từ trong đầu hắn bay ra, những văn tự màu vàng hợp thành một con ngũ trảo kim long khổng lồ uy vũ, bay vào cửu tiêu thương khung.

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Ngũ trảo kim long bay lượn trên không, nhe nanh múa vuốt, gầm thét gào rú.

Nhất thời, tất cả Nhân tộc đều không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên con ngũ trảo kim long đó.

Tiếp theo, dưới sự dẫn dắt của Thiên Đạo, trong đầu tất cả Nhân tộc đều trực tiếp xuất hiện những văn tự do Thương Hiệt sáng tạo.

Rõ ràng, Thiên Đạo đã công nhận những văn tự do Thương Hiệt sáng tạo, và dùng phương thức này truyền thụ cho tất cả Nhân tộc!

Trên cửu tiêu, lập tức có vô tận công đức tường vân hiện ra, không ngừng cuồn cuộn, phát ra từng đạo ánh sáng vàng dịu dàng, bao trùm cả lãnh địa Nhân tộc trong một đại dương màu vàng.

"Thiên Đạo công đức!!" Chu Tước trên mặt lộ ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ, cuối cùng cũng hiểu được ý nghĩa thực sự của câu nói kia của Triệu Thần.

Nguyên lai là muốn nàng giúp đỡ Thương Hiệt tái tạo văn tự.

Bên cạnh, Khổng Tuyên cũng ánh mắt nóng rực.

Chương 180

"Nhân tộc lại có Thiên Đạo công đức xuất hiện!" Vô số đại năng Tiên Thiên lập tức chấn kinh, khi Nhân tộc mới xuất hiện ở Hồng Hoang, đã từng nhiều lần có Thiên Đạo công đức giáng xuống.

Nhưng từ sau đại chiến Yêu Vu, Nhân tộc không còn công đức xuất hiện, bọn họ cũng dần dần bỏ qua Nhân tộc.

Không ngờ, hôm nay Nhân tộc lại có Thiên Đạo công đức giáng xuống!

Càng chấn kinh hơn là Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân năm vị Thánh Nhân!

Đang bế quan tiềm tu ở Thiên Ngoại Thiên, tất cả đều bị Thiên Đạo công đức của Thương Hiệt làm cho kinh tỉnh!

Triệu Thần cũng vậy, nhưng chỉ là một Nhân tộc hậu thiên thôi sao?

Oa Hoàng Thiên Nữ Oa ánh mắt lóe lên.

Tiếp theo, nàng liền cảm ứng được sự biến hóa của thiên cơ!

Nhân tộc đương hưng!

Lãnh địa Nhân tộc, Chu Tước và Thương Hiệt đều vui mừng ngẩng đầu nhìn lên công đức tường vân trên đỉnh đầu, nội tâm kích động không thôi.

Thương Hiệt còn đỡ, mới tu hành trăm năm, nhận thức về Thiên Đạo công đức chưa đủ triệt để, không biết sự quý giá của Thiên Đạo công đức.

Nhưng, Chu Tước thì biết!

Nàng hiện tại là Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới đã trảm nhị thi, nếu lại được một phen Thiên Đạo công đức, có thể xung kích Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong cảnh giới.

Hơi bế quan củng cố một chút, không chừng có thể xung kích trảm tam thi, tấn cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới!

Hoàn toàn có cơ hội tam thi hợp nhất, thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới!

Vậy thì thật sự lợi hại rồi!

"Cường giả thật may mắn!" Một loạt các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp lại bắt đầu bước vào chế độ ghen tị thường ngày!

Ngay cả trong Ngọc Hư Cung, Thập Nhị Kim Tiên, Nhiên Đăng đạo nhân đã sớm bái nhập môn hạ của Nguyên Thủy Xiển Giáo cũng vậy.

Họ biết rõ, Chu Tước và Thương Hiệt có thể nhận được một phen Thiên Đạo công đức, tất nhiên là xuất phát từ tay Triệu Thần.

Đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp vốn có tư chất thành đạo, nếu có được năng lực điểm hóa cơ duyên thần quỷ khó lường của Triệu Thần, thành đạo Hỗn Nguyên Đại La, thật sự không phải là hư vọng!

Rốt cuộc Nữ Oa, Lão Tử, Thông Thiên đều như vậy.

Đáng tiếc, bọn họ đều không có duyên tiến vào bộ lạc Nhân tộc, đối với điều này chỉ có thể đứng nhìn mà than thở.

Dưới ánh mắt vô cùng ngưỡng mộ của mọi người, tường vân công đức trên cao không trung ngưng tụ thành hình rồng, rồi hóa thành ba đạo kim quang công đức giáng từ trên trời xuống, bao trùm lấy Chu Tước và Thương Hiệt.

Trong đó, Chu Tước chỉ điểm cho Thương Hiệt sáng tạo văn tự,

nhận được ba phần trong tổng số công đức của Thiên Đạo.

Thương Hiệt sáng tạo văn tự, nhận được năm phần!

Hai phần còn lại thì độn vào hư không, vì Triệu Thần đang ở trong Hỗn Độn Châu nên không thể nhận được ngay lập tức.

Phải đợi Triệu Thần xuất quan mới có thể nhận, nhưng lúc này hẳn là đã có cảm ứng.

Năm phần công đức Thiên Đạo trực tiếp khiến tu vi của Thương Hiệt, người mới tu hành trăm năm, tăng vọt như hỏa tiễn, một đường leo thẳng lên cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Chỉ cần bế quan củng cố, nâng cao pháp lực, sau đó học được pháp môn Trảm Tam Thi chứng đạo, chẳng mấy chốc có thể trảm thiện thi, tấn cấp thành cường giả Chuẩn Thánh!

Trở thành vị cường giả cấp Chuẩn Thánh đầu tiên của Nhân tộc, ngay cả ba vị Thủy tổ của Nhân tộc cũng không có được đãi ngộ kinh khủng như vậy!

Dù sao, văn tự được sáng tạo, Nhân tộc mới thực sự bắt đầu bước vào thời kỳ văn minh thịnh thế!

Về phần ba phần công đức Thiên Đạo kia, khi giáng xuống thân Chu Tước cũng khiến cảnh giới của nàng tăng vọt, vô hạn tiếp cận cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong!

Chỉ cần Chu Tước trở về Bích Du Cung bế quan củng cố, hoàn toàn có năng lực đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong trảm tam thi!

Tương lai, không thể lường được!

Vô số đại năng tu sĩ đều ngưỡng mộ nhìn Chu Tước, nhưng nào biết rằng, Chu Tước chỉ là mới bắt đầu!

Tiếp theo, Nhân tộc sẽ nghênh đón một trận bùng nổ lớn chưa từng có trong lịch sử! ...Trong Hỗn Độn Châu.

Triệu Thần ánh mắt lóe lên, thấy Thương Hiệt tạo chữ thành công, bây giờ cũng là lúc chính thức bắt đầu chứng đạo Hỗn Nguyên!

Trong thế giới hỗn độn vô tận thương mang, toàn bộ đều là hỗn độn chi khí đang cuồn cuộn không ngừng.

Tựa như dòng sông màu xám, sóng lớn cuộn trào, sóng dữ vỗ bờ, phát ra những tiếng nổ lúc thì chói tai, lúc lại trầm thấp, hình thành nên những cơn bão loạn lưu.

Hỗn độn chi khí cương mãnh bạo liệt đến cực điểm, gào thét càn quét, va chạm vào nhau rồi tan biến, hình thành địa phong thủy hỏa, cuốn sạch bốn phương.

Trong hư không, phảng phất có một vị Cửu Thiên Lôi Thần, không ngừng vung roi quất vào hỗn độn chi khí.

Những sợi roi đó toàn bộ đều do tử sắc thần lôi ngưng tụ thành, tỏa ra điện quang rực rỡ và thần uy vô thượng, quất nát cả hỗn độn chi khí lẫn hỗn độn hư không!

"Cảm giác thật quen thuộc!" Triệu Thần hiển lộ ra pháp tướng chân thân khổng lồ, toàn thân tỏa ra huyền quang ngũ sắc chói lòa, hai mắt bắn ra hai đạo thần hồng vạn trượng, tựa như một vị thần ma vô thượng.

Tu vi của hắn đã đạt tới cảnh giới Hỗn Độn Chuẩn Thánh đỉnh phong, vì vậy, pháp tướng chân thân đạt đến con số khủng bố chín triệu chín trăm chín mươi chín vạn triệu triệu triệu... trượng!

Chỉ cần thuận lợi chứng đạo, liền có thể khiến chân thân đột phá ức vạn triệu triệu triệu... trượng!

Trực tiếp đột phá thứ nguyên!

Hắn bước đi trong hỗn độn, những cơn bão loạn lưu hỗn độn khủng bố và hỗn độn thần lôi vẫn không ngừng oanh kích lên thân thể, nhưng không cách nào lay chuyển được nhục thân đã đạt đến phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

"Thế giới hỗn độn trong Hỗn Độn Châu quả nhiên yếu hơn thế giới hỗn độn bên ngoài!" Triệu Thần hai mắt tinh quang rực sáng, dù là bão loạn lưu hỗn độn hay hỗn độn thần lôi, trước đây hắn đều đã từng trải qua.

Có thể cảm nhận rõ ràng, uy lực trong Hỗn Độn Châu yếu hơn không ít so với hỗn độn hư không chân chính.

Vì vậy, lần khai thiên chứng đạo này, hắn có chín thành chín nắm chắc!

Còn lại không phẩy một thành, coi như là khiêm tốn đi!

"Đại nhân, ngài lại vào Hỗn Độn Châu, định làm gì ạ!?" Bắc Hải Huyền Quy đầy kinh nghi bất định xuất hiện từ trong hỗn độn.

Gần năm vạn năm qua, lão đã tận mắt chứng kiến những hành động luyện thể điên cuồng của Triệu Thần.

Trong mắt lão, những việc Triệu Thần làm quả thực là một kẻ điên!

Đem nhục thân đột phá đến phẩm giai Tiên Thiên Chí Bảo, mẹ nó, đây là chuyện con người làm được sao!?

E rằng, ngay cả Hồng Quân trước khi chứng đạo thành thánh cũng chưa đạt được thành tựu như vậy.

Đặc biệt là khi thấy Triệu Thần vì để đột phá, lại chạy vào hỗn độn hư không để cứng rắn chống lại bão loạn lưu hỗn độn và hỗn độn thần lôi.

Tim gan của lão bị dọa cho run lên bần bật, mấy lần đều định mở miệng ngăn cản Triệu Thần.

Nhưng, Bắc Hải Huyền Quy cũng biết rõ những việc Triệu Thần đã quyết, không ai có thể ngăn cản, bèn im lặng chờ đợi trong Hỗn Độn Châu.

Chương 181

Chuẩn bị đợi Triệu Thần đột phá thất bại rồi an ủi hắn.

Nào ngờ, điều khiến lão chấn kinh là, Triệu Thần lại thật sự đột phá nhục thân đến phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Trước không có ai, sau cũng tuyệt không có người!

Nhưng, điều khiến lão không hiểu là, sau khi đột phá, vì sao Triệu Thần lại vào Hỗn Độn Châu.

"Đây không phải là hỗn độn hư không chân chính, đây là Hỗn Độn Châu, bên trong chứa đựng một thế giới hỗn độn!" Triệu Thần mặt không đổi sắc nói.

Thế giới bên trong Hỗn Độn Chung không nhỏ hơn thế giới của Bàn Cổ bao nhiêu, hắn muốn noi gương Bàn Cổ phá hỗn độn khai thiên!

"Đại...

đại nhân, ngài định làm gì?" Bắc Hải Huyền Quy run rẩy nói, lúc này vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong hàng đầu đang run lẩy bẩy.

Triệu Thần vẫn mỉm cười điềm nhiên, ánh mắt khinh thị, bao quát toàn bộ hỗn độn hư không, toàn thân tỏa ra bá khí ngút trời.

Sau đó, tựa như Cửu Thiên Đế Vương mở miệng, tràn đầy uy nghiêm không cho phép nghi ngờ!

"Đương nhiên là, phá tan mảnh hỗn độn này!" Ầm!

Theo lời hắn vừa dứt, toàn bộ hỗn độn hư không dường như cảm nhận được uy hiếp to lớn, vô tận hỗn độn chi khí điên cuồng náo động.

“Ngài... ngài muốn khai thiên!?” Bắc Hải Huyền Quy toàn bộ nguyên thần đều đang run rẩy, nội tâm như một tảng thiên thạch rơi vào đại dương mênh mông, không nhịn được dâng lên sóng lớn ngập trời.

Lão nháy mắt hiểu ra ý của Triệu Thần, Triệu Thần muốn noi gương Bàn Cổ Đại Thần, khai thiên chứng đạo.

Nhưng, Bàn Cổ Đại Thần cuối cùng đã vẫn lạc!

“Đại nhân xin hãy suy nghĩ lại!” Bắc Hải Huyền Quy cũng không thể bình tĩnh được nữa, vội vàng mở miệng khuyên can Triệu Thần.

Giờ phút này, trong lòng lão phảng phất như có vạn con thần thú chạy loạn, lộn xộn điên cuồng đến muốn hộc máu.

Lão vốn tưởng Triệu Thần sẽ trảm tam thi thành thánh, vì với tu vi hiện tại của Triệu Thần, trảm thi rồi chứng đạo Hỗn Nguyên chỉ là chuyện trong phút chốc.

Nào ngờ, lúc này Triệu Thần lại đột nhiên tuyên bố, muốn khai thiên chứng đạo.

Mẹ nó, chắc ngài không đùa chứ!?

“Ha ha, bản tọa đã chuẩn bị vẹn toàn, các ngươi không cần lo lắng, cứ chống mắt lên mà xem là được!” Triệu Thần bỗng nhiên cất tiếng cười hào sảng, không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp muốn khai thiên chứng đạo!

“Thí Thần Thương, xuất!” Triệu Thần hét lớn một tiếng, sát lục chí bảo Thí Thần Thương liền xuất hiện trong tay hắn, mũi thương nuốt nhả thương mang sắc bén, tỏa ra khí tức hủy diệt.

Với tu vi Hỗn Độn Chuẩn Thánh đỉnh phong, Triệu Thần đã hoàn toàn nắm giữ Thí Thần Thương, phát huy toàn bộ uy lực của kiện sát lục chí bảo này.

Đây không phải là sát lục chí bảo thông thường, mà là một mảnh vỡ của Hỗn Độn Chí Bảo do Hỗn Độn Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành!

Uy lực, không hề thua kém Bàn Cổ Phủ năm xưa!

"Phá cho bản tọa!" Triệu Thần hai mắt tinh quang bạo trướng, miệng phát ra một tiếng hét lớn, đột nhiên vung Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương vẽ trên không trung một quỹ đạo huyền ảo phức tạp, trút xuống một đạo thương mang tuyệt thế, rực rỡ chói mắt, huy hoàng lộng lẫy.

Phảng phất như tia sáng đầu tiên trước bình minh, mang theo ánh ráng chiều và tử quang, rạch phá không gian hỗn độn xám xịt vô tận.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Hỗn độn hư không lập tức chấn động điên cuồng, hỗn độn chi khí ngút trời kịch liệt bạo động, càn quét va chạm, hóa thành địa phong thủy hỏa.

Một thương phá vỡ hỗn độn!

Thiên địa xuất hiện!

Ầm ầm ầm!

Bên ngoài Hồng Hoang, vô tận hỗn độn hư không cũng đột nhiên chấn động!

Hỗn độn chi khí cuộn trào dữ dội, hỗn độn thần lôi điên cuồng oanh tạc!

Thiên Đạo không chấn động!

Nhưng, Đại Đạo chấn động!

Hồng Hoang Thiên Đạo không chấn động, là vì Hỗn Độn Châu tự che giấu thiên cơ.

Triệu Thần khai thiên chứng đạo bên trong Hỗn Độn Châu, Hồng Hoang Thiên Đạo tự nhiên không cảm ứng được.

Nhưng, Hỗn Độn Đại Đạo lại khác.

Tuy Triệu Thần khai tịch một thế giới hỗn độn nhỏ trong Hỗn Độn Châu, nhưng đó cũng là thế giới hỗn độn a!

Dưới sự dẫn dắt cảm ứng, Hỗn Độn Đại Đạo tự nhiên chấn động!

Đằng sau sự chấn động này, ẩn chứa một tia sợ hãi!

Đương nhiên, tiền đề của cách nói này là nếu Hỗn Độn Đại Đạo có ý thức.

Dù sao, năm đó Bàn Cổ Đại Thần suýt nữa đã phá vỡ Hỗn Độn Đại Đạo, Triệu Thần là hậu duệ của Bàn Cổ Đại Thần, nay lại noi gương Bàn Cổ Đại Thần khai thiên chứng đạo.

Hỗn Độn Đại Đạo sợ hay không!

Vì vậy, vô tận hỗn độn hư không thương mang đều theo đó mà chấn động.

Bên trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân Lão Tổ vừa mới thoát ra được nửa bước khỏi Thiên Đạo liền ngơ ngác.

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Hồng Quân Lão Tổ nhíu mày đến mức sắp thành chữ "xuyên", trong lòng đầy kinh nghi bất định.

Hỗn độn hư không chấn động không rõ nguyên do, giống như đại dương mênh mông đột nhiên nổi cuồng phong, ngay cả Tử Tiêu Cung, chiếc siêu hàng không mẫu hạm này cũng cảm thấy không ổn định.

Bị bão loạn lưu hỗn độn và hỗn độn thần lôi mãnh liệt xung kích nhiều lần, Tử Tiêu Cung không ngừng rung lắc.

Hắn thử thôi diễn thiên cơ, nhưng việc này đã vượt qua Hồng Hoang Thiên Đạo, dù dùng đến Tạo Hóa Ngọc Điệp cưỡng ép thôi diễn, cũng không thôi diễn ra được chút thông tin hữu ích nào.

Không phải là kiểu thiên cơ mơ hồ không thể thôi diễn, mà sau khi thôi diễn, thiên cơ rõ ràng nói cho hắn biết.

Không có chuyện gì, căn bản không có chuyện gì!

Thế là, trong lòng Hồng Quân như có ức vạn con thần thú chạy loạn, lộn xộn điên cuồng đến mức không nhịn được muốn hộc ba thăng máu.

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Hồng Quân trong lòng gần như muốn gào thét, cả hỗn độn hư không đều đang điên cuồng, mà thiên cơ lại bảo không có chuyện gì.

Mẹ nó, chắc không phải đang đùa ta chứ!

Hồng Quân tỏ ra, từ khi sinh ra hóa hình đến nay, đây là lần đầu tiên gặp phải chuyện khó hiểu như vậy.

Hắn mới vừa thoát ly khỏi sự khống chế của Thiên Đạo được nửa bước, đã xảy ra chuyện lớn thế này.

Chương 182

Chắc không phải đang đùa chứ!?

Đối với việc này, hắn hoàn toàn bó tay, chỉ có thể bất đắc dĩ chờ đợi cơn bạo động hỗn độn tự mình dừng lại.

Nhưng, rõ ràng là phải mất một khoảng thời gian, vì, việc Triệu Thần khai thiên chứng đạo không phải là chuyện có thể hoàn thành trong một sớm một chiều.

Trong Hỗn Độn Châu, lúc này, Triệu Thần như được Bàn Cổ Đại Thần nhập thể, ngạo nghễ đứng thẳng giữa mảnh thiên địa đầu tiên được khai tịch.

Toàn thân cơ thể tỏa ra hà quang ngũ sắc, mắt bắn ra thần hồng vạn trượng, miệng thở ra tử khí vạn trượng, như thần như ma, khiến người ta sinh lòng kính sợ!

Vào khoảnh khắc khai thiên đó, hắn cảm giác toàn bộ nguyên thần cảnh giới của mình đều thăng hoa, có vô số quy tắc Đại Đạo hiện ra trước mặt.

Chỉ cần tiếp tục vung thương khai thiên, liền có thể thu những quy tắc Đại Đạo này làm của riêng!

"...Khai Thiên Đại Đạo sao!?" Triệu Thần miệng lẩm bẩm, thần sắc trở nên càng thêm túc mục trang nghiêm, tiên huyết đang sôi trào, ngay cả Thí Thần Thương trong tay cũng đang hưng phấn kích động mà rung lên ong ong.

Tu sĩ có tâm nguyện, khao khát có thể khai thiên để chiêm ngưỡng Đại Đạo, triêu văn đạo, tịch khả tử hĩ (sáng nghe đạo, tối chết cũng cam lòng)!

Chí bảo có linh, tự nhiên cũng hy vọng có thể hoàn thành tráng cử khai thiên, trở thành khai thiên thánh khí!

Giờ khắc này, Triệu Thần và Thí Thần Thương do Hỗn Độn Sáng Thế Thanh Liên hóa thành, đã đạt đến cảnh giới nhân khí hợp nhất!

Đều có chung một viễn cảnh, phá tan mảnh hỗn độn này!

"Khai cho bản tọa!" Triệu Thần miệng lại hét lớn một tiếng, thanh âm như sấm, tỏa ra thần uy vô thượng, vang vọng hỗn độn hư không.

Thí Thần Thương vung lên trong tay, như một tia chớp màu máu, vẽ ra những quỹ đạo huyền ảo phức tạp trong hỗn độn thương mang, ẩn chứa vô tận đạo vận.

Từng mảng hỗn độn bị cắt ra, hóa thành từng đoàn âm dương nhị khí, lưu chuyển truy đuổi trong thiên địa.

Tiếp đó, âm dương nhị khí lại tản ra, hóa thành vô tận địa phong thủy hỏa, càn quét giữa đất trời.

Thiên địa, càng lúc càng lớn!

Triệu Thần nhìn thấy quy tắc Đại Đạo cũng càng lúc càng nhiều, Hỗn Độn Đại Đạo, trong tầm tay!

Đây là tiết tấu muốn vượt qua Thiên Đạo, cưỡng ép chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân!

Hành vi này rõ ràng là không được cho phép!

Dưới quy tắc của Đại Đạo, Triệu Thần là tu sĩ của Hồng Hoang đại lục, chỉ có thể chứng đạo Thiên Đạo Thánh Nhân!

Triệu Thần xúc phạm quy tắc Đại Đạo, Hỗn Độn Đại Đạo tự nhiên phải có phản ứng.

Trong hư không, đột nhiên duỗi ra chín nghìn chín trăm chín mươi chín sợi xích thần quy tắc.

Xích thần đen nhánh như sắt, vô số đạo phù văn mạch lạc huyền ảo lấp lánh trên thân xích, tỏa ra thần uy vô thượng, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Tất cả xích thần như những con rắn độc, với thế sét đánh không kịp bưng tai, quấn quanh người Triệu Thần, trói buộc tứ chi, phong ấn pháp lực, khiến Triệu Thần không thể tiếp tục khai thiên.

"Cẩn thận!" Bắc Hải Huyền Quy sắc mặt lập tức đại biến, ánh mắt hoảng loạn, không nhịn được căng thẳng hét lớn.

"Bản tôn cẩn thận!" Bên cạnh nguyên thần của Triệu Thần, trong cơ thể hắn, thần thai mạnh nhất cũng đã mở mắt, lần đầu tiên cao giọng nhắc nhở Triệu Thần!

"Thần thai mạnh nhất, cũng đã đạt đến cực hạn rồi sao?" Triệu Thần ánh mắt lóe lên, bây giờ hỗn độn khai thiên, ngay cả thần thai mạnh nhất cũng bị chấn động!

Với kiến thức của họ, cũng không thể nhận ra những sợi xích thần quy tắc Đại Đạo này, nhưng, đều cảm nhận được hạo hãn thần uy mà xích thần tỏa ra.

Trừ phi là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nếu không căn bản không thể chống lại!

"Đến hay lắm!" Triệu Thần hai mắt tinh quang bạo trướng, trên mặt không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại toàn thân hào khí ngút trời, lệnh cho thiên địa biến sắc!

"Bản tọa chứng đạo, thần cản trảm thần, phật cản trảm phật, đạo cản trảm đạo!" Giờ khắc này, nhục thân được tôi luyện đến cấp Tiên Thiên Chí Bảo cuối cùng cũng phát huy tác dụng!

Triệu Thần cắm mạnh Thí Thần Thương xuống đất, đại địa lập tức chấn động, phảng phất như sắp sụp đổ.

Tiếp đó, hắn giang rộng hai tay, hai tay đột nhiên nắm thành quyền, toàn thân gân xanh nổi lên, miệng phát ra một tiếng hét lớn như sấm, phảng phất có thể chấn sập hư không!

"Vỡ cho bản tọa!" Rắc rắc!

Rắc rắc!

Rắc rắc!

Theo lời Triệu Thần vừa dứt, ức vạn đạo hà quang rực rỡ chói mắt từ trong cơ thể hắn bắn ra, sức mạnh vô tận hung dũng bành trướng từ sâu trong nhục thân ầm ầm bộc phát, xuyên thấu cơ thể.

Cỗ sức mạnh này vô cùng cường đại, mạnh đến mức khiến người ta kinh hãi tột độ, giống như một ngôi sao cổ xưa khổng lồ đột nhiên nổ tung.

Lấy Triệu Thần làm trung tâm, không gian trong phạm vi ức vạn dặm lập tức ầm ầm vỡ nát sụp đổ.

Chín nghìn chín trăm chín mươi chín sợi xích thần quy tắc Đại Đạo vừa mới phong ấn pháp lực của Triệu Thần, dưới sự xung kích của cỗ sức mạnh ngút trời này, bị hủy diệt như chẻ tre, từng tấc từng tấc gãy vụn!

Sau đó, lần lượt rơi vãi trong thiên địa!

Trong sát na, toàn trường đều lặng ngắt!

Bắc Hải Huyền Quy, thần thai mạnh nhất, toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người!

Phản ứng của hỗn độn hư không bên ngoài Hồng Hoang đại lục cũng mạnh mẽ hơn, bạo động càng thêm kịch liệt.

Tử Tiêu Cung dưới sự xung kích của hỗn độn chi khí cuồng bạo, bị chấn mạnh ba lần, suýt nữa bị lật nhào.

Hồng Quân Lão Tổ tỏ ra, mình sắp bị chấn đến ngơ ngác hoàn toàn!

"Ha ha ha, xích thần Đại Đạo đã vỡ, còn ai có thể cản trở bản tọa!" Trong Hỗn Độn Châu, Triệu Thần cất tiếng cười hào sảng, toàn thân bộc phát kình lực mạnh mẽ, y bào không gió tự bay, tóc dài theo gió tung bay, ánh mắt khinh thị, nhìn xuống tứ phương, toàn thân tỏa ra bá khí vô hình.

"Trảm cho bản tọa!" Triệu Thần tay phải lại nắm lấy Thí Thần Thương đang cắm trên mặt đất, dùng vô thượng thần lực, tiếp tục trảm phá hỗn độn hư không.

Phá vỡ gông xiềng của xích thần quy tắc Đại Đạo, thế gian này, không còn ai có thể ngăn cản hắn tiếp tục khai thiên chứng đạo.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Thế giới hỗn độn trong Hỗn Độn Châu vỡ nát càng thêm kịch liệt, hóa thành âm dương nhị khí, tương hỗ truy đuổi lưu chuyển, lại hóa thành địa phong thủy hỏa, tương hỗ càn quét cuồn cuộn.

Thiên địa, càng lúc càng lớn!

Triệu Thần đối với quy tắc Đại Đạo cũng càng thêm minh ngộ, toàn thân khí tức càng thêm sâu sắc, mỗi cử chỉ đều tràn ngập đạo vận khó tả, ẩn chứa vô tận đại đạo chí lý.

Bắc Hải Huyền Quy, ba thi phân thân của Triệu Thần đều không tự chủ được mà chìm vào trong đó, được lợi vô cùng!

Trảm!

Trảm!

Trảm!

Triệu Thần động tác không ngừng, vung ra đủ chín nghìn chín trăm chín mươi chín thương, nguyên thần đối với lĩnh ngộ quy tắc Đại Đạo cuối cùng cũng đạt đến cực hạn.

Bình cảnh từ cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong tầm tay, thậm chí đối với hắn như lớp giấy mỏng, dễ dàng phá vỡ!

Chương 183

Cơ thể tỏa sáng, bên trong không ngừng vang lên những tiếng nổ, như rồng ngâm, như hổ gầm, như sấm sét, ẩn chứa Đại Đạo, chấn động tâm thần.

Khí thế tỏa ra từ trên người hắn không ngừng tăng lên, thế như chẻ tre, một đi không trở lại, cuốn sạch mảnh thiên địa vừa được khai tịch.

"Phá cho bản tọa!" Triệu Thần miệng khẽ quát một tiếng, tỏa ra hạo đại uy nghiêm.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Hư không lập tức truyền ra ba tiếng nổ kinh thiên động địa, tựa như âm thanh của Đại Đạo!

Lập tức, thiên địa chấn động, hỗn độn chấn động!

Tử Tiêu Cung... cũng chấn động!

Cùng lúc đó, nguyên thần của Triệu Thần đột nhiên phóng ra vô lượng hà quang bảy màu, từ trong cơ thể chiếu ra, bao trùm toàn bộ thiên địa.

Ngay cả hỗn độn hư không xám xịt thương mang, cũng tràn ngập sắc màu huyền ảo.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Triệu Thần dĩ lực khai thiên, thành công đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cảnh giới Hỗn Nguyên, thực lực phân chia càng nghiêm ngặt hơn,

có thể chia thành cửu trọng thiên!

Triệu Thần vì dĩ lực chứng đạo, là cách chứng đạo mạnh nhất, trực tiếp đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đỉnh phong!

"Đây...

đây là chứng đạo sao!?" Bắc Hải Huyền Quy và thần thai mạnh nhất của Triệu Thần đều trợn tròn mắt, không thể tin được nhìn cảnh này.

Đây là lần đầu tiên họ thấy trường diện chứng đạo hoành tráng như vậy, trận thế của Hồng Quân chứng đạo cũng không lớn bằng thế này đâu!

Nhưng, đây chỉ là bắt đầu!

"Thần thai mạnh nhất, không quy vị, còn đợi đến khi nào!" Giữa ức vạn đạo hà quang bảy màu, giọng nói hạo đại uy nghiêm của Triệu Thần vang lên.

Tựa như Cửu Thiên Đế Vương, kim khẩu ngọc ngôn, ngôn xuất pháp tùy!

"Cẩn tuân pháp chỉ của bản tôn!" Thần thai mạnh nhất của Triệu Thần, các phân thân không chút do dự cung kính lĩnh mệnh, hóa thành một đạo lưu quang bay ra sau lưng Triệu Thần.

Sau đó lượng lớn công đức tràn vào, lại được tế luyện trên thần thai mạnh nhất, phân hóa ra ba trọng phân thân!

Phân thân thứ nhất, dung hợp Hồng Mông Hỗn Độn Sáng Thế Châu!

Phân thân thứ hai, dung hợp Hỗn Độn Sáng Thế Tạo Hóa Thanh Liên.

Phân thân thứ ba, ngưng tụ vô thượng Sáng Thế Tạo Hóa công

đức, là thần thai mạnh nhất mà Triệu Thần đã dồn tâm huyết vạn năm.

Công đức phân thân, noi gương trảm hạ tam thi, đối với Triệu Thần không ảnh hưởng.

Hiện tại Triệu Thần muốn hỗn độn thành thánh, công đức thành thánh, trảm tam thi thành thánh, tam sinh hợp nhất!

Thần thai mạnh nhất bộc phát ức vạn triệu trượng kim quang, cùng với hai vị công đức kim thân khác, lần lượt hợp nhất với bản tôn của Triệu Thần.

Mỗi khi hợp nhất một thi, khí thế trên người Triệu Thần liền tăng vọt gấp đôi!

Tam thi hợp nhất, Triệu Thần trong nháy mắt đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên nhất trọng thiên đỉnh phong, tấn cấp cảnh giới Hỗn Nguyên nhị trọng thiên!

Nhưng, vẫn chưa kết thúc!

Thiên địa sơ khai, địa phong thủy hỏa càn quét, âm dương chi khí hỗn loạn.

Triệu Thần dùng vô thượng thần thông, sơ lý địa phong thủy hỏa, phân khai âm dương chi khí.

Lại dùng linh bảo chống trời đã chuẩn bị sẵn, chống đỡ mảnh thiên địa vừa được khai tịch!

Thiên địa ổn định, Đại Đạo có cảm ứng, lập tức giáng xuống vô lượng Đại Đạo công đức, bao trùm lấy Triệu Thần.

Số lượng khổng lồ, đủ để sánh với khai thiên công đức ẩn chứa sâu trong nguyên thần của Triệu Thần!

Khai thiên công đức và bổ thiên công đức tương hỗ dẫn dắt, đồng

thời dung nhập vào nguyên thần của Triệu Thần.

Nguyên thần cảnh giới của Triệu Thần lại nghênh đón một đợt tăng vọt, từ cảnh giới sơ nhập Hỗn Nguyên nhị trọng thiên, với thế tồi khô lạp hủ, thẳng tiến lên cảnh giới Hỗn Nguyên nhị trọng thiên đỉnh phong!

Không một khắc dừng lại, liền mạnh mẽ phá vỡ bình cảnh, đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên tam trọng thiên!

Thánh đạo cửu trọng thiên, một hơi xông lên tam trọng thiên!

Quả thực, trước không có ai, sau cũng không có người!

E rằng Hồng Quân đại lão thấy được, cũng không thể không sâu sắc cảm thán một câu: Lão không phục tường cũng không được, chỉ phục Triệu Thần!

Phải biết rằng, Hồng Quân năm đó chứng đạo, dốc hết mọi tiềm năng, cũng chỉ miễn cưỡng đạt đến Thánh đạo nhị trọng thiên!

Sau đó, mở giảng tại Tử Tiêu Cung, giáo hóa ba ngàn đại năng tu sĩ Hồng Hoang, hội tụ vô thượng khí vận, tu vi mới tinh tiến thần tốc.

Nhưng dù vậy, sau lần giảng đạo thứ ba, dựa vào vô thượng khí vận, mới đột phá cảnh giới Thánh đạo cửu trọng thiên.

Cuối cùng, lại lấy thân hợp đạo!

Bây giờ, Triệu Thần vừa mới chứng đạo, liền một hơi xông lên cảnh giới Hỗn Nguyên tam trọng thiên.

Phục hay không phục!

Nếu Triệu Thần xuất thế sớm hơn một chút, e rằng việc giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang cũng không còn là chuyện của Hồng Quân nữa.

Quả thật... khủng bố đến như vậy!

Ít nhất, Bắc Hải Huyền Quy hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

Bây giờ lão không biết thực lực của Triệu Thần mạnh đến đâu, chỉ biết rằng Triệu Thần rất mạnh, rất mạnh.

Mạnh đến mức, lão một trạch nam già đời thâm niên cũng không dám dùng ánh mắt để nhìn Triệu Thần.

Phảng phất như ánh mắt của lão, đối với Triệu Thần là một loại tiết độc!

Triệu Thần toàn thân tỏa ra một cỗ thánh uy vô cùng to lớn, khiến người ta không nhịn được muốn cúi đầu bái lạy.

Ngay cả Bắc Hải Huyền Quy, một Chuẩn Thánh lão làng, cũng không nhịn được toàn thân run rẩy quỳ rạp trong Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

"Lão nô bái kiến Triệu Thần Thánh Nhân!" Giờ phút này, Bắc Hải Huyền Quy như một tín đồ thành kính, đối với Triệu Thần cung kính bái lạy, không còn dám tự xưng là tiểu đích nữa!

Triệu Thần ngẩng đầu đứng thẳng giữa thiên địa, sau khi chứng đạo, pháp tướng chân thân đột phá ức vạn trượng, như một vị kình thiên cự nhân.

Hắn tiếp nhận sự quỳ lạy của Bắc Hải Huyền Quy, cảm thấy đó là điều đương nhiên.

Mạnh mẽ như vậy!

Chương 184

Bá khí như vậy!

Nhưng, đối với cách xưng hô của Bắc Hải Huyền Quy, trong mắt hắn tinh quang hơi lóe lên.

"Thánh Nhân sao?!

Vậy thì thành Thánh đi!" Triệu Thần tuy vừa rồi đã dùng hỗn độn chứng đạo, tam thi chứng đạo, công đức chứng đạo một lần, đưa tu vi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên tam trọng thiên khủng bố.

Nhưng, nguyên thần của hắn chưa ký thác vào trường hà Thiên Đạo, vì vậy chỉ có thể là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chứ không phải là Thánh Nhân.

Không thành Thánh, đều là con kiến!

Ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối mặt với Thánh Nhân cùng cấp, cũng sẽ chịu thiệt lớn!

Bởi vì, nguyên thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, có thể mượn dùng Thiên Đạo chi lực, pháp lực vô hạn, bất tử bất diệt.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì không được, không được Thiên Đạo che chở, pháp lực cũng có hạn, nếu bị chém giết, là chết thật!

Vì vậy, nên thành Thánh, thì phải thành Thánh a!

"Nhưng, bản tọa không làm Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn làm, thì làm Đại Đạo Thánh Nhân!" Triệu Thần hai mắt tinh quang rực sáng, toàn thân tỏa ra bá khí ngút trời!

Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ được Thiên Đạo che chở mà thôi, nếu Hồng Hoang đại lục quay về hỗn độn, Thiên Đạo Thánh Nhân cũng

phải tiêu đời!

Vì vậy, làm Đại Đạo Thánh Nhân là tốt nhất!

Ngay cả khi quay về hỗn độn, vẫn được Đại Đạo che chở, chân chính bất tử bất diệt!

Đại Đạo mới là sự tồn tại chân chính chí cao vô thượng, vô tình vô dục, tất cả vật chất, tất cả pháp tắc, đều do Đại Đạo hóa thành.

Người người đều muốn siêu thoát Đại Đạo, nhưng đó căn bản là không thể.

Vì tất cả đều do Đại Đạo hóa thành, Đại Đạo ban cho, lấy đồ của Đại Đạo đánh Đại Đạo sao?

Ăn cứt đi.

Đương nhiên, Đại Đạo ở khắp mọi nơi, lại không có tình cảm, dù có quậy phá thế nào, cũng sẽ không có bất kỳ phản ứng nào, không giống Thiên Đạo.

"Đại Đạo trường hà, hiện ra cho bản tọa!" Triệu Thần toàn thân tỏa ra khí tức khủng bố, miệng hét lớn một tiếng, đồng thời hiên ngang xuất quyền, dùng vô thượng pháp lực, phá vỡ hư không, để lộ ra một vết nứt.

Lập tức, khí tức Đại Đạo vô thượng từ trong vết nứt tiết ra.

"Hồng Mông Tử Khí, ra cho bản tọa!" Triệu Thần lập tức nắm lấy cơ hội hiếm có này, dùng Hỗn Độn Hồng Mông Tử Khí làm môi giới, dẫn dắt nguyên thần tiến vào trong trường hà Đại Đạo.

Đến đây, Triệu Thần cuối cùng đã chứng đạo thành Thánh!

Và, là Đại Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Chỉ xét về thân phận, đã cao quý hơn Hồng Quân một bậc!

Đại Đạo Thánh Nhân vừa xuất hiện, Đại Đạo lập tức sinh ra cảm ứng.

Lập tức, vô tận dị tượng tường thụy giáng xuống.

Bất luận là tân thiên địa do Triệu Thần khai tịch, thế giới hỗn độn còn lại trong Hỗn Độn Châu.

Hay là Hồng Hoang thiên địa do Bàn Cổ Đại Thần khai tịch, cũng như thế giới hỗn độn bên ngoài Hồng Hoang.

Toàn bộ đều trở nên an ninh tường hòa, tắm trong kim quang, trời giáng tiên hoa, đất vọt kim liên.

Tiên nhạc du dương êm tai không dứt, thấm vào lòng người...

Lập tức, tất cả đại năng tu sĩ Hồng Hoang đều bị kinh động.

"..." Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Hạo Thiên, Dao Trì, v.v., những đại năng tiên thiên đỉnh cấp này bị dọa đến toàn thân run lên, lần lượt phá quan xuất ra.

Sau đó, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, thần sắc vô cùng căng thẳng, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Họ đã trải qua việc thành Thánh, tự nhiên biết dị tượng tường thụy quy mô lớn như vậy đại biểu cho ý gì!

Có nghĩa là, có người chứng đạo thành Thánh!

Tuy chấn kinh, nhưng không thể không thừa nhận, nhìn khắp Hồng Hoang đại lục, Triệu Thần là người có khả năng thành Thánh đầu tiên nhất!

Vì vậy, dị tượng tường thụy thành Thánh vừa xuất hiện, họ đều không tự chủ được mà nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, xem rốt cuộc có phải Triệu Thần chứng đạo thành Thánh hay không!

Giờ khắc này, bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, quả thật vạn chúng chú mục!

Tuyệt đối là tiêu điểm của ức vạn vạn sinh linh tu sĩ trên Hồng Hoang đại lục!

Ngay cả Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung đang hoàn toàn ngơ ngác đờ đẫn, lúc này cũng không nhịn được mà nhìn về phía bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, đồng thời tâm thần cuồng chấn.

"Những động tĩnh đó, không lẽ thật sự toàn bộ là do hắn gây ra sao!" Không trách Hồng Quân lại chấn kinh như vậy, dù sao, đại năng tu sĩ Hồng Hoang chỉ thấy được dị tượng tường thụy thành Thánh hiển hiện trong Hồng Hoang đại lục.

Vì vậy, đại năng tu sĩ Hồng Hoang chỉ đơn thuần cảm thấy Triệu Thần có khả năng chứng đạo thành Thánh.

Nhưng, chỉ có Hồng Quân thấy được dị tượng tường thụy bên ngoài Hồng Hoang đại lục cũng như sự bạo động không rõ nguyên do của hỗn độn hư không trước đó.

Vì vậy, nếu thật sự là Triệu Thần chứng đạo thành Thánh.

Vậy thì, vị Thánh Nhân này, tuyệt đối không phải là Thánh Nhân bình thường!

Ít nhất, Hồng Quân tỏ ra, Đạo Tổ Hồng Hoang như ông hiện tại cũng không nhìn ra, Triệu Thần rốt cuộc là loại Thánh Nhân gì!

Chỉ nhìn dị tượng thành Thánh, đừng nói là Tiên Thiên Lục Thánh, so với ông năm đó chứng Thánh Nhân còn lợi hại hơn nhiều!

Hồng Hoang đại lục trở nên vô cùng yên tĩnh, tất cả đại năng tu sĩ đều không nhịn được nín thở, chờ đợi Triệu Thần hiện thân.

"Đại Đạo Thánh Nhân sao, cảm giác quả nhiên cường hãn!" Trong

Hỗn Độn Châu, Triệu Thần nhắm hờ hai mắt, cảm giác bản thân mạnh mẽ chưa từng có.

Nguyên thần ký thác trong trường hà Đại Đạo, pháp lực vô cùng vô tận, có thể điều động Đại Đạo chi lực, sau này tu hành cảm ngộ đều là trực tiếp cảm ngộ Hỗn Độn Đại Đạo.

So với Thiên Đạo Thánh Nhân, quả thực không thể lợi hại hơn!

Hắn cảm nhận một lúc lâu, thu liễm khí thế, tinh quang trong mắt khôi phục vẻ bình đạm, pháp tướng chân thân ức vạn trượng cũng thu lại.

Đầu đội tử kim quan buộc tóc, thân mặc đạo bào lam trắng viền vàng, eo thắt một sợi đai kim tuyến, chân đạp tử kim đạp vân ngoa.

Dù không tỏa ra khí thế Thánh Nhân, cỗ khí chất cao quý vô hình toát ra cũng khiến thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

Ngay cả Bắc Hải Huyền Quy, lúc này cũng không khỏi cảm thấy tự ti mặc cảm, không dám đứng bên cạnh Triệu Thần.

"Không biết bên ngoài tình hình thế nào!" Triệu Thần đưa tiên thức ra ngoài Hỗn Độn Châu, dò xét Hồng Hoang đại lục.

Hắn chứng đạo thành Thánh, dị tượng tường thụy trong Hỗn Độn Châu liên miên không dứt, kéo dài không ngớt.

Vì vậy, phải xem xem Hồng Hoang đại lục có giống vậy không.

"Quả nhiên, Hồng Hoang đại lục cũng như vậy!" Với cảnh giới Thánh đạo tam trọng thiên, một ý niệm của Triệu Thần liền thu hết tình hình Hồng Hoang đại lục vào mắt, biết tất cả đại năng tu sĩ đều đang nhìn Thánh Sư Điện, chờ đợi hắn hiện thân.

Vậy thì, vấn đề đến rồi, bây giờ hiện thân tuyên cáo, hay là hiện thân tuyên cáo, hay là hiện thân tuyên cáo đây!?

Vốn dĩ, Triệu Thần định gài bẫy Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Chương 185

Phương pháp đơn giản, giả vờ chưa chứng đạo thành Thánh, sau đó đợi đến lúc Phong Thần, vào thời điểm then chốt, hung hăng cho chúng một bài học.

Nhân lúc Hồng Hoang lượng kiếp, Thiên Đạo vỡ nát, đánh cho chúng không thể tự lo liệu cuộc sống.

Cảnh tượng đó, nghĩ thôi đã thấy sảng khoái!

Lúc đó, với cảnh giới Thánh đạo tam trọng thiên, đánh Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thật sự không phải là chuyện đùa!

Đáng tiếc, bây giờ dị tượng thành Thánh đã hiện, họ lại là Thánh Nhân, tự nhiên sẽ đoán ra hắn đã thành Thánh.

"Nhưng như vậy cũng tốt!

Để ta gài bẫy một lần nữa, thu hoạch một mẻ rau hẹ nữa là được!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một đường cong.

Thực ra hắn cũng có thể cưỡng ép không hiện thân, để cho các đại năng tu sĩ Hồng Hoang cho rằng không phải hắn chứng đạo thành Thánh... nhưng, hắn không định làm vậy.

Đã chứng đạo thành Thánh, thì không cần phải che che giấu giấu.

Thánh Nhân, phải có bá khí của Thánh Nhân!

Triệu Thần tâm thần khẽ động, trong sự mong đợi của vạn chúng, bước ra khỏi Hỗn Độn Châu, xuất hiện trên không trung Thánh Sư Điện.

“Lại thật sự là hắn!” Trong Tử Tiêu Cung, đồng tử Hồng Quân đột nhiên co rút, khóe miệng không khỏi giật giật mạnh!

“Ra rồi!

Ra rồi!” Vô số đại năng tu sĩ Hồng Hoang tâm tình lập tức trở nên vô cùng hưng phấn kích động, ánh mắt toàn bộ đều không chớp nhìn chằm chằm vào thân tư vĩ ngạn của Triệu Thần!

Tuy Triệu Thần chưa chính thức tuyên bố, nhưng trong lòng họ đều đã xác nhận, Triệu Thần thật sự chứng đạo thành Thánh!

Thế là, vô số đại năng tu sĩ thân cận với Triệu Thần toàn bộ đều dùng ánh mắt cuồng nhiệt sùng bái kính sợ nhìn Triệu Thần.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Hạo Thiên, Dao Trì thì... hai mắt tràn đầy chấn động.

Đúng lúc này, Triệu Thần phóng thích khí thế Thánh Nhân, vô tận thánh nhân uy áp lập tức cuốn sạch toàn bộ Hồng Hoang đại lục.

Dưới cỗ uy áp này, đừng nói là sinh linh tu sĩ bình thường, ngay cả đại năng tiên thiên đỉnh cấp, cũng đều bị ép quỳ rạp trên đất!

Triệu Thần lơ lửng trên không trung Thánh Sư Điện, chắp tay sau lưng, ánh mắt khinh thị, nhìn xuống thiên địa tứ phương, tỏa ra bá khí vô hình.

Môi mỏng hé mở, giọng nói hạo đại uy nghiêm vang vọng khắp Hồng Hoang đại lục, khiến tâm thần người ta chấn động.

“Bản tọa Hỗn Độn Đạo Nhân Triệu Thần, nay đã chứng đạo thành Thánh, hiệu Hỗn Độn Thiên Tôn!

Chúng sinh giám chi!” Ầm!

Trong sát na, như một tảng thiên thạch rơi vào đại dương mênh

mông, toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều dấy lên sóng lớn ngập trời!

Tất cả sinh linh tu sĩ đều bị tin tức động trời này chấn động đến kinh ngạc ngây người!

Sau đó, phảng phất như đã được tập luyện vô số lần, không hẹn mà cùng hướng về phía Thánh Sư Điện của Nhân tộc cung kính bái lạy, miệng không ngừng hô lớn.

"Bái kiến Hỗn Độn Thiên Tôn Thánh Nhân, cung chúc Thánh Nhân tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất!" Thanh thế hạo đại, nối tiếp nhau, không ngừng vang vọng trên Hồng Hoang đại lục.

Trận thế này, đãi ngộ này, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân khi thành Thánh cũng không có!

Dù sao, danh tiếng của Hồng Quân chủ yếu dựa vào việc giảng đạo tại Tử Tiêu Cung mới tích lũy được.

Còn Triệu Thần thì trong trận chiến Vu Yêu, cứu vớt thiên địa, dương danh Hồng Hoang, đối với vô số sinh linh tu sĩ có đại ân.

Vì vậy, họ thật tâm vì Triệu Thần chứng đạo thành Thánh mà cảm thấy vui mừng kích động.

Thủ Dương Sơn: "Lão Tử chúc mừng Triệu Thần sư thúc thành Thánh!" Côn Luân Sơn: "Nguyên Thủy chúc mừng Triệu Thần sư thúc thành Thánh!" Kim Ngao Đảo: "Thông Thiên chúc mừng Tiệt Giáo Thánh Sư Triệu Thần sư thúc thành Thánh." Oa Hoàng Thiên: "Nữ Oa chúc mừng phu quân thành Thánh." Hoàng Tuyền Địa Phủ: "Hậu Thổ cùng mười vị huynh trưởng, Phong Đô Đại Đế cung kính chúc mừng ngài thành Thánh." Lăng Tiêu Thiên Đình: "Hạo Thiên / Dao Trì, cung chúc Triệu Thần sư thúc thành Thánh!" Tây Phương Thế Giới: Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân phải bịt mũi hô lên: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, chúc mừng Triệu Thần sư thúc thành

Thánh!" Giờ phút này, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Hạo Thiên, Dao Trì, v.v., đều chúc mừng Triệu Thần thành Thánh.

Nhân tộc càng không cần phải nói, cả tộc reo hò vui mừng!

"Chúng sinh miễn lễ!" Giọng nói uy nghiêm đạm mạc của Triệu Thần lại vang lên, thu liễm thánh nhân uy áp, ngăn cản sinh linh tu sĩ tiếp tục triều bái.

"Đa tạ Hỗn Độn Thiên Tôn Thánh Nhân!" Sinh linh tu sĩ lại hướng về Triệu Thần cung kính bái một cái, mới lần lượt đứng dậy.

Nhưng, ánh mắt nhìn về phía Triệu Thần vẫn vô cùng cuồng nhiệt.

Vô số người trong Nhân tộc, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, v.v., trong lòng càng vô cùng vui mừng.

Cái gọi là một người đắc đạo, gà chó lên trời!

Triệu Thần chứng đạo thành Thánh, họ cũng được thơm lây!

Còn Thánh Phụ của Nhân tộc như Triệu Thần, càng không cần phải nói, quả thực vui mừng như điên.

"Bản tọa sẽ khai tịch một phương thiên địa ở Thiên ngoại Hỗn độn làm đạo trường, các ngươi là người hữu duyên, có thể đến quan sát!" Triệu Thần tiếp tục nói.

Hắn muốn chính thức khai tịch Nhân Đạo Giới thành một Đại Thiên Thế Giới, thoát ly khỏi Hồng Hoang, đứng vững trên Hỗn Độn.

Nhưng, các đại năng tu sĩ Hồng Hoang không hiểu được những điều này, chỉ nghe Triệu Thần muốn khai thiên!

Lập tức, trong lòng lại không nhịn được dâng lên sóng lớn ngập trời!

Khai thiên tích địa, đó là việc chỉ có Bàn Cổ Đại Thần mới làm

được, ngay cả Hồng Quân cũng chưa từng làm.

Bây giờ họ đều tò mò, thực lực của Triệu Thần sau khi thành Thánh rốt cuộc mạnh đến đâu.

Đồng thời, trong lòng lại không nhịn được mừng rỡ, Triệu Thần khai tịch thiên địa, nếu có thể đến quan sát, đối với việc nâng cao tu vi tuyệt đối có ích lợi lớn.

"Bái tạ Hỗn Độn Thiên Tôn Thánh Nhân!" Vô số đại năng tu sĩ lần lượt khấu tạ Triệu Thần, lòng kính ngưỡng đối với Triệu Thần đã sắp vượt qua cả Hồng Quân.

Triệu Thần vừa chứng đạo thành Thánh, đã ban phát phúc lợi tốt như vậy, trong lòng sao có thể không cảm kích.

"Không cần đa lễ, bản tọa ở Thiên ngoại Hỗn độn chờ!" Triệu Thần hai mắt híp lại, gương mặt đạm mạc vừa rồi dần dần lộ ra một nụ cười như gió xuân.

Người quen thuộc hẳn sẽ biết, lại đến tiết tấu gài bẫy người khác rồi!

Đùa sao, hắn đã chứng đạo thành Thánh, khai thiên diễn hóa Đại Đạo cho chúng đại năng tu sĩ phát phúc lợi.

Những đại năng tu sĩ này nếu không tặng một hai kiện linh bảo làm hạ lễ, còn có mặt mũi xem khai thiên sao?!

Nhân cơ hội này, cắt một mẻ rau hẹ!

Quả thật là mỹ mãn!

Đối với Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, người của Tây Phương Giáo, hắn cũng không ngại để đối phương quan sát.

Chỉ cần nộp đủ phí vào cửa, mọi chuyện đều ổn!

Đương nhiên, còn về việc có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, thì

không biết.

Chuyện thiệt mình lợi người, Triệu Thần chưa bao giờ làm!

Triệu Thần hạ thân hình từ trên không trung xuống, lập tức, người của bộ lạc Nhân tộc toàn bộ vây lại.

Chương 186

"Chúc mừng đạo hữu chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng chủ nhân chứng đạo thành Thánh!" "Chúc mừng sư tôn chứng đạo thành Thánh!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Long Hi Nhi, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, Tam Tiêu, v.v., một đám người toàn bộ đều kích động vui mừng khôn xiết, lần lượt hướng về Triệu Thần biểu thị cung chúc.

Ánh mắt nhìn về phía Triệu Thần, đều vô cùng nóng bỏng sùng bái!

"Không cần đa lễ, các ngươi đều theo bản tọa đến Hỗn Độn quan sát khai thiên đi!" Triệu Thần mỉm cười, tay lớn vung lên, mang theo tất cả môn nhân của Thánh Sư Điện, toàn bộ đều đi đến hỗn độn hư không.

Dù là phát phúc lợi, khẳng định phải lo cho người của mình trước!

"Chúng ta cũng mau đến Thiên ngoại Hỗn độn!" Hồng Hoang đại lục, các góc, vô số tiên thiên đại năng tu sĩ toàn bộ đều kích động.

Theo sát bước chân của Triệu Thần, hướng về hỗn độn hư không xuất phát.

Đương nhiên, không ngoài dự liệu của Triệu Thần, những tiên thiên đại năng tu sĩ đỉnh cấp này đều ngầm hiểu chuẩn bị một hai kiện linh bảo, cung chúc hắn chứng đạo thành Thánh.

Dù sao, những người có thể quan sát Triệu Thần khai thiên, đều là một nhóm đại năng tu sĩ đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, chuyện trốn vé, họ không có mặt dày làm được.

"Đại huynh, chúng ta làm sao bây giờ!?" Tây Phương, Tiếp Dẫn

nhìn vô số đại năng tu sĩ bay về phía Thiên ngoại Hỗn độn, sắc mặt vô cùng âm trầm, trong mắt tràn đầy bất cam.

Triệu Thần muốn khai thiên, nếu có thể quan sát, đối với Thánh Đạo tuyệt đối có ích lợi lớn.

Nhưng, hắn đã thành Thánh, bây giờ còn có mặt mũi đi xem sao!

Chuẩn Đề sắc mặt cũng đen sì, bây giờ trong lòng cảm thấy có chút hối hận.

Sớm biết như vậy, đã không vội vàng trở mặt với Triệu Thần.

Ban đầu vội vàng gây ra Vu Yêu đại chiến, một là để thống nhất Thiên Đạo Hồng Hoang, hai là để chặt một cánh tay của Triệu Thần.

Nhưng không ngờ lúc này Triệu Thần lại càng lúc càng mạnh, đã thành Thánh rồi.

Đã đối lập với Triệu Thần, sao có mặt mũi đi hỏi những chuyện này.

Nếu đi, lại phải ngoan ngoãn dâng lên hai kiện tiên thiên linh bảo.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tỏ ra, như vậy không chỉ đau mặt mà còn đau lòng!

"Ai, coi như là chúc mừng sư thúc chứng đạo thành Thánh đi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng mặt mày sầu khổ, nội tâm cảm thấy vô cùng đau trứng.

"Dù sao, hắn cũng đã chứng đạo thành Thánh, chúng ta phải đi một chuyến!" Triệu Thần lại bước ra một bước, không đi thăm dò thông tin liên quan, trong lòng làm sao có thể yên tâm.

Mặc dù làm vậy rất mất mặt và uất ức, nhưng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn!

Thế là, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, mang theo một

đám đệ tử Tây Phương Giáo, hóa thành vô số đạo lưu quang, ra khỏi Tu Di Sơn, bay về phía Thiên ngoại Hỗn độn.

Dù sao Thánh Nhân khai thiên, những lợi ích nên có cũng phải có! ...Đông phương đại lục, Thủ Dương Sơn.

"Các ngươi theo bần đạo đi quan sát Triệu Thần sư thúc khai thiên!"...Côn Luân Sơn.

"Thập Nhị Kim Tiên, Nhiên Đăng Đạo Nhân, theo bản tôn đi quan sát Triệu Thần sư thúc khai thiên!"...Đông Hải, Kim Ngao Đảo.

"Ha ha ha, Tiệt Giáo vạn tiên theo bản giáo chủ cùng đến Thiên ngoại Hỗn độn, cung chúc Triệu Thần sư thúc!"...Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Đại Điện.

Hạo Thiên mắt sáng rực, mặt đầy kinh hỉ, Triệu Thần sư thúc thành Thánh, chỗ dựa sau lưng của hắn càng vững chắc rồi!

"Người đâu, đến tàng bảo khố lấy hai kiện linh bảo, theo bản đế cùng đến Thiên ngoại Hỗn độn quan sát Thánh Nhân khai thiên!" ...Rất nhanh, Thiên ngoại Hỗn độn liền tụ tập hàng trăm hàng ngàn tiên thiên đại năng tu sĩ, lần lượt hướng Triệu Thần bái kiến hành lễ, đồng thời dâng lên linh bảo đã chuẩn bị kỹ lưỡng, đối với Triệu Thần biểu thị cung chúc.

Triệu Thần mặt mỉm cười nho nhã, toàn thân tỏa ra khí chất cao quý, hơi gật đầu đáp lễ!

Đồng thời, để đệ tử Tam Tiêu không do dự mà nhận lấy hạ lễ.

Hồng Quân đại lão thành Thánh thì đem linh bảo đều ban phát ra ngoài, hắn chứng đạo thành Thánh, thì lại đem những linh bảo đó thu về.

Cảm giác này, thật mỹ mãn!

Đối với Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, v.v., hắn cũng đối xử như nhau.

Dù sao, bây giờ cảnh giới đã khác.

"Bản tọa sắp khai thiên, các ngươi chú ý quan sát!" Triệu Thần ánh mắt đạm mạc quét qua mọi người, sau đó tự mình đi vào sâu trong Hỗn Độn, tế ra Thí Thần Thương.

"Khai!" Triệu Thần khẽ quát một tiếng, vung Thí Thần Thương trảm ra một đạo tuyệt thế thương mang, phá tan một mảnh Hỗn Độn!

"Thánh Nhân muốn khai thiên!" Tất cả đại năng tu sĩ trong lòng lập tức nghiêm lại, ngồi ngay ngắn, mắt không chớp nhìn Triệu Thần, kỳ vọng Triệu Thần dùng vô thượng thần thông khai thiên tích địa, diễn hóa thiên địa Đại Đạo.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Hạo Thiên, Dao Trì, v.v., cũng không dám lơ là, lần lượt tập trung tâm thần, quan sát Triệu Thần khai thiên, tham ngộ Khai Thiên Đại Đạo, nhân cơ hội này nâng cao tu vi!

Nhưng, rất nhanh họ cảm thấy có gì đó không đúng!

Triệu Thần đã khai thiên chứng đạo thành Thánh trong Hỗn Độn Châu, nay lại ở cảnh giới Thánh đạo tam trọng thiên, lần nữa khai thiên quả thực không thể dễ dàng hơn.

Vô thượng Khai Thiên Đại Đạo không ngừng diễn hóa trong tay hắn, khiến Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, v.v., xem đến như si như túy.

Ngay cả đệ tử của Triệu Thần, Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Kim Thiền Tử cũng từ đó lĩnh ngộ không ít, trên mặt lần lượt lộ ra vẻ vui mừng.

Các đại năng tu sĩ khác cũng không cần phải nói, đều ít nhiều được

không ít lợi ích.

Nhưng, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, cùng với đông đảo đệ tử Tây Phương Giáo thì ngơ ngác phát hiện, mình lại không lĩnh ngộ được bao nhiêu.

Đối với Vô thượng Khai Thiên Đại Đạo mà Triệu Thần diễn hóa, họ như thể vô duyên.

Rõ ràng ở ngay trước mắt, nhưng nhìn được, mà lại không ăn được!

Hai vị Thánh Nhân cũng vậy.

Mới bắt đầu, họ tưởng rằng người khác cũng giống mình, sau đó nhìn biểu cảm trên mặt các đại năng tu sĩ khác, cuối cùng ý thức được, chỉ có hai người họ như vậy!

Vậy thì, đáp án đã rõ!

Triệu Thần cố ý nhằm vào Tây Phương Giáo, vì vậy các đệ tử mới đối với Vô thượng Đại Đạo mà Triệu Thần diễn hóa vô duyên!

"Quả thực tức chết ta rồi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều sắp tức điên, trong lòng uất ức suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi ngay tại chỗ!

Mẹ nó, lần này đến đây có thể nhẫn nhục chịu đựng, thậm chí lại phải đau lòng tặng ra một kiện tiên thiên linh bảo, chỉ mong quan sát Triệu Thần khai thiên có thể nhìn ra được chút gì đó.

Không ngờ, không ngờ, lại bị Triệu Thần gài bẫy!

Nhưng, lại không thể nói ra, chỉ có thể đánh rụng răng nuốt vào bụng.

Thế là, hai người đều mang trong lòng vô cùng phẫn nộ bất cam, mang theo các đệ tử trừng trừng nhìn Triệu Thần, cho đến khi Triệu

Thần khai thiên kết thúc.

“Bản tọa lần này khai thiên kết thúc, nhưng ba năm sau, bản tọa sẽ cùng Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh cử hành đại hôn, các ngươi có thể đến lúc đó!” Đã thành Thánh, vậy Triệu Thần cũng nên làm những việc cần làm.

Đối với tâm ý của Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh, Triệu Thần tự nhiên biết, thay vì để họ khổ sở chờ đợi, không bằng cho họ một danh phận.

Còn Nữ Oa, không cần nói nhiều rồi, vốn là thê tử đầu tiên của Triệu Thần.

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh lần lượt sững sờ.

Hồng Hoang thì thiên hạ đại kinh.

Nữ Oa thở dài một hơi, quả nhiên cái gì đến cũng sẽ đến.

Chương 187

Sau đó Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hạo Thiên, v.v., lần lượt chúc mừng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, không thể chịu đựng được sự phẫn nộ trong lòng nữa, lần lượt phất tay áo bỏ đi.

Vốn dĩ, định mặt dày hỏi Triệu Thần những thông tin liên quan sau khi thành Thánh, sau khi chứng kiến sự gian xảo của Triệu Thần, họ đã hoàn toàn thấy rõ, đừng mong từ tay Triệu Thần được nửa phần lợi ích.

Ba năm sau Triệu Thần lại đại hôn, lúc đó lại phải tặng một hai kiện linh bảo.

Tây Phương vốn nghèo khó, hai vị Thánh Nhân sao có thể không tức giận.

Nhưng các tu sĩ đại năng khác không rõ nguyên do, thế là, ấn tượng đối với hai người càng thêm ác liệt.

Đối với việc này, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không ở lại nữa, lần lượt hướng Triệu Thần hành lễ cáo từ, chuẩn bị trở về củng cố lĩnh ngộ Khai Thiên Đại Đạo lần này.

"Các ngươi cũng đến bộ lạc Nhân tộc bế quan củng cố, không được lười biếng." Triệu Thần cũng dặn dò mọi người một tiếng, đặc biệt là Chu Tước.

Trong tương lai không xa, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, đều sẽ lần lượt thành Thánh, trấn thủ tứ châu đại địa.

"Cẩn tuân pháp chỉ của chủ nhân!" "Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" "Cẩn tuân pháp chỉ của đạo hữu!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử,

Khổng Tuyên, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Phục Hy, Long Hi Nhi, Chu Tước, Tam Tiêu, v.v., lần lượt lĩnh mệnh, quay về.

Rất nhanh trong mảnh thiên địa mới khai tịch này, liền chỉ còn lại một mình Triệu Thần.

"Lúc này, Hồng Quân hẳn là sẽ tìm bản tọa rồi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, đáy mắt có tinh quang hơi lóe lên.

Đột nhiên chứng đạo thành Thánh, và gây ra dị tượng vượt ngoài ý liệu như vậy, Hồng Quân khẳng định sẽ không nhịn được mà hỏi.

Đương nhiên, hắn khẳng định sẽ không nói toàn bộ cho Hồng Quân.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, giọng nói hư vô phiêu miểu của Hồng Quân đột nhiên vang lên bên tai Triệu Thần.

"Đạo hữu, có thể đến Tử Tiêu Cung một chuyến không!" Theo lời Hồng Quân vừa dứt, Tử Tiêu Cung như một chiếc siêu hàng không mẫu hạm xuất hiện ở không xa mảnh thiên địa mà Triệu Thần khai tịch.

Triệu Thần sắc mặt đạm đạm, một bước bước vào Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhìn chằm chằm Triệu Thần một cái, nói: "Đạo hữu có thể thành Thánh... thật là biến số." "Sao?

Ta không thể thành Thánh sao?" Triệu Thần mỉm cười nói, biết rõ còn cố hỏi.

Hồng Quân bộ dạng như bị nghẹn lời.

Nhưng lại có thể nói gì?

Toàn thiên hạ chỉ có sáu vị Thánh Nhân sao?

Đó là tiết lộ thiên cơ.

“Đạo hữu đã dùng đạo Hồng Mông Tử Khí đó rồi phải không?” Hồng Quân thăm dò hỏi.

“Đoán xem,” Triệu Thần mỉm cười.

Ta đoán?

Ta đoán được thì có mời ngươi không?

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân mặt đầy uất ức.

Trước đó Triệu Thần khai thiên chứng đạo, hỗn độn hư không bạo động, Tử Tiêu Cung suýt nữa bị lật nhào, quỷ mới biết lúc đó ông đã trải qua những gì.

Vì vậy, Hồng Quân bây giờ rất cấp bách muốn biết, Triệu Thần vừa rồi đã làm gì.

Vì sao Triệu Thần chứng đạo thành Thánh, lại gây ra dị tượng quỷ dị như vậy.

Mẹ nó, ngay cả ông cũng không gây ra được!

“Đạo hữu, bần đạo chỉ hỏi, đạo hữu lần này làm thế nào chứng đạo thành Thánh!” Hồng Quân ánh mắt không nhịn được lộ ra một tia kỳ vọng, nhìn chằm chằm Triệu Thần, chờ đợi Triệu Thần trả lời.

Triệu Thần giả vờ không hiểu, nói nước đôi: “Bản tọa tự nhiên là tu hành theo phương pháp do đạo hữu truyền dạy để chứng đạo thành Thánh.” Dĩ lực chứng đạo, tam thi chứng đạo, công đức chứng đạo, đều là của Hồng Quân.

Vì vậy, câu trả lời này, không có vấn đề gì!

Chỉ là hắn đem ba loại phương pháp chứng đạo, đều chứng một lần mà thôi!

“...” Khóe miệng Hồng Quân không khỏi hơi co giật, hiển nhiên không ngờ Triệu Thần vừa rồi còn vô cùng khiêm tốn lại đột nhiên trở

nên ranh mãnh.

Điều ông muốn biết là quá trình chứng đạo chi tiết của Triệu Thần, không phải câu trả lời nước đôi như vậy.

"Vậy cụ thể là phương pháp chứng đạo nào?" Hồng Quân trên mặt gượng gạo nặn ra một nụ cười, tiếp tục truy vấn Triệu Thần.

Dù sao Triệu Thần đã chứng đạo thành Thánh, địa vị và ông ngang hàng, dù là Đạo Tổ, cũng không thể tùy tiện ra vẻ.

"Có thể là tam thi chứng đạo đi!" Triệu Thần vẫn trả lời nước đôi.

Sợ nếu nói ra khai thiên chứng đạo và Đại Đạo Thánh Nhân, thật sự sẽ dọa chết Hồng Quân.

"..." Nội tâm Hồng Quân phẳng phất như có vạn con thần thú gào thét, lộn xộn điên cuồng không thôi.

Chuyện chứng đạo, có thể có "có thể" sao!?

Tam thi chứng đạo là tam thi chứng đạo, không phải là không phải!

Có dám không nói nước đôi như vậy không!

Mẹ nó, cố ý trêu ta à?

"Lời của đạo hữu có ý gì?!" Hồng Quân bất đắc dĩ truy vấn.

Triệu Thần thần sắc lập tức nghiêm túc, một mực nghiêm nghị trả lời: "Bởi vì bản tọa tuy trong quá trình chứng đạo xác thực đã dùng đến tam thi hợp nhất, nhưng cũng đã dùng công đức và các thủ đoạn khác, vì vậy tam thi chứng đạo lại không hoàn toàn là tam thi chứng đạo!" Trò lừa bán thật bán giả này, hắn sớm đã thông thạo.

Hắn cố ý nói ra phương pháp công đức chứng đạo, đem sự thật khai thiên dĩ lực chứng đạo dùng một chữ "các" để che giấu.

Thế là, Hồng Quân tỏ ra hoàn toàn mơ hồ, không đúng a!

"Chẳng lẽ hỗn độn bạo động không liên quan đến việc ngươi chứng đạo?!" Hồng Quân mày hơi nhíu, tam thi chứng đạo cộng thêm công đức chứng đạo cố nhiên không tồi, nhưng cũng không đến mức khiến hỗn độn hư không bạo động điên cuồng như vậy a, suýt nữa đã lật nhào Tử Tiêu Cung của ông rồi có biết không!

Nhưng, hỗn độn hư không ngoài hỗn độn chi khí bạo động ra, còn có dị tượng tường thụy thành Thánh xuất hiện, trong mắt ông lại lộ ra một tia hồ nghi.

Hỗn độn bạo động có thể không liên quan đến Triệu Thần, nhưng cả hỗn độn hư không đều xuất hiện dị tượng tường thụy thành Thánh, nếu nói không liên quan đến Triệu Thần, ông thật sự không tin!

"Đạo hữu có biết không, lúc ngươi chứng đạo thành Thánh, không chỉ Hồng Hoang đại lục xuất hiện dị tượng tường thụy thành Thánh, mà ngay cả hỗn độn hư không cũng xuất hiện!" Hồng Quân ánh mắt nhìn thẳng Triệu Thần, muốn từ biểu cảm của Triệu Thần nhìn ra chút manh mối.

"Thật sao?!" Triệu Thần trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, tỏ ra mình cũng đối với hiện tượng này cảm thấy kinh ngạc.

Dừng lại một chút, chớp chớp mắt nói: "Có lẽ là vì bản tọa may mắn nhận được truyền thừa của Bàn Cổ đi!" Ba năm hai lượt, trực tiếp đẩy vấn đề cho Bàn Cổ Đại Thần đã vẫn lạc.

Dù sao, Bàn Cổ Đại Thần là nhân vật trâu bò khai thiên tích địa muốn siêu thoát Đại Đạo.

Là truyền nhân của Bàn Cổ Đại Thần, chứng đạo thành Thánh, Hỗn Độn Đại Đạo giáng xuống dị tượng tường thụy thành Thánh,

biểu thị chúc mừng một phen, hợp tình hợp lý mà!

Hồng Quân tự nhiên biết Triệu Thần là truyền nhân của Bàn Cổ Đại Thần, nếu không trước đây cũng sẽ không đối với hắn khách khí như vậy.

Nhưng dù Hồng Quân đại lão nghe Triệu Thần giải thích như vậy, tuy cảm thấy đau trứng, nhưng cũng cảm thấy có chút đạo lý.

Chương 188

Thế là, lần hỏi này của Hồng Quân đã định trước không hỏi ra được gì, đành phải bỏ qua.

Kết thúc cuộc nói chuyện, Triệu Thần không ở lại Tử Tiêu Cung nữa, quay về Thánh Sư Điện của Nhân tộc, củng cố cảnh giới Thánh đạo tam trọng thiên.

Hồng Hoang đại lục lại yên tĩnh trở lại, đương nhiên, chỉ là những tiên thiên đại năng tu sĩ đỉnh cấp đó.

Sau khi quan sát Triệu Thần khai thiên diễn hóa Vô thượng Khai Thiên Đại Đạo, họ đều lựa chọn tiếp tục bế quan tiềm tu, củng cố cảm ngộ đối với Khai Thiên Đại Đạo, tranh thủ tu vi lại có đột phá.

Dù sao, Triệu Thần đã chứng đạo thành Thánh, nếu không nỗ lực tu hành, thì có khác gì cá muối?

Nhưng trừ những tiên thiên đại năng đỉnh cấp ra, các sinh linh tu sĩ khác không cảm nhận được áp lực đó, đều không vội bế quan.

Thế là, họ đối với việc Triệu Thần chứng đạo thành Thánh nghị luận sôi nổi, tâm tình hưng phấn kích động, giống như mình chứng đạo thành Thánh vậy.

Trong đó, Tiên Thiên nhị tộc, Vu tộc và Nhân tộc là điển hình nhất.

Dù sao, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, Vu tộc, Nhân tộc đều được Triệu Thần che chở, thực lực của Triệu Thần càng mạnh, Tiên Thiên nhị tộc càng không có nguy hiểm.

Vì vậy, tuy không có may mắn đi xem Triệu Thần khai thiên, họ vẫn phái đại đội nhân mã, dâng lên linh bảo linh căn trân quý trong tộc, lần lượt đến Thánh Sư Điện của Nhân tộc, hướng Triệu Thần biểu

thị cung chúc.

Còn Vu tộc càng không cần phải nói, đại lão của Vu tộc là Thập Nhị Tổ Vu, đại lão của Thập Nhị Tổ Vu là Triệu Thần!

Đại lão của đại lão chứng đạo thành Thánh, Vu tộc đương nhiên vô cùng hưng phấn.

Trên thực tế, sau khi Triệu Thần khai thiên không lâu, họ đã phái Tổ Vu và Đại Nghệ, v.v., một loạt đỉnh cấp Đại Vu đến Thánh Sư Điện cung chúc.

Chỉ là, lúc đó Triệu Thần đang bế quan củng cố cảnh giới, hai bên lỡ mất nhau.

Nhưng, điều đó không hề ảnh hưởng đến sự thổi phồng của Vu tộc đối với Triệu Thần.

Dưới tiết tấu như vậy, uy danh của Triệu Thần trên Hồng Hoang đại lục, nghiễm nhiên đã đạt đến cực hạn, ngay cả Hồng Quân cũng không bằng!

Lúc này, Triệu Thần một bước lên trời, phá vỡ hỗn độn, đến trong Oa Hoàng Cung.

"Đến rồi à?" Lúc này Nữ Oa đang ở Oa Hoàng Cung, lập tức cảm ứng được Triệu Thần.

"Ngô đến để tiếp tục chuyện xưa." Triệu Thần mỉm cười nói, cho người ta một cảm giác như gió xuân.

Nữ Oa ánh mắt phức tạp nhìn Triệu Thần, trên dung nhan tuyệt mỹ khuynh quốc khuynh thành có một loại dư vị không nói nên lời.

"Nàng đối với quyết định của bản tọa, có ý kiến gì không?" Triệu Thần tự nhiên tiến vào Oa Hoàng Cung, tìm một cái ngọc tọa ngồi xuống, như ở nhà mình.

Nữ Oa nhìn sâu vào Triệu Thần một lúc lâu, cuối cùng lắc đầu: "Không có, tất cả đều nghe theo phu quân sắp đặt." "Tốt!" Khóe miệng Triệu Thần nhếch lên một đường cong.

Sau đó không do dự, bước lên phía trước, ôm lấy Nữ Oa và cúi xuống hôn.

Mười canh giờ sau, đợi Nữ Oa thở không ra hơi, hắn mới ngẩng đầu.

Lúc này Nữ Oa má hồng rực, đôi mắt long lanh nước nhìn Triệu Thần.

"Đợi ba năm sau, bản tọa sẽ chính thức nghênh thú nàng, chiêu cáo thiên hạ!" Lưu lại một câu nói, Triệu Thần liền xoay người rời khỏi Oa Hoàng Điện.

Để lại một Nữ Oa y phục có chút lộn xộn, mặt đầy phức tạp.

Sau đó Triệu Thần lại đến Thánh Sư Điện một chuyến, gọi cả Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu đến.

Tiếp đó đưa mắt nhìn Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, đối với ba vị nữ thần này, hắn không hề lo lắng.

Dù sao, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu ba người đã sớm ở bên hắn nhiều năm.

Quả nhiên, Tây Vương Mẫu liền mở miệng nói: "Ngô cũng không có ý kiến, đều nghe đạo hữu sắp đặt." Thân thể đã giao cho Triệu Thần, tự nhiên không có ý kiến.

"Tỷ muội chúng ta cũng không có ý kiến, toàn bộ nghe đạo hữu sắp đặt." Hi Hòa, Thường Hi hai vị Thái Âm nữ thần cũng má hơi hồng, theo sau biểu thị.

Cuối cùng Triệu Thần đến Địa Phủ một chuyến, Thánh Nhân Hậu

Thổ phong hoa tuyệt đại, và băng mỹ nhân Huyền Minh tự nhiên cũng không thành vấn đề.

Thế là, sáu vị nữ thần, toàn bộ đều đồng ý!

Trong đó có hai vị Thánh Nhân.

"Tốt, vậy bản tọa bây giờ liền cho người sắp đặt, mời các đại năng Hồng Hoang đến chúc mừng, tham gia đại hôn!" Triệu Thần cười lớn sảng khoái.

Theo Triệu Thần tay lớn vung lên, toàn bộ bộ lạc Nhân tộc đều sôi sục.

Tuy Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Long Hi Nhi đều đối với tin tức đột ngột này cảm thấy kinh ngạc, nhưng rõ ràng đây là đại hỷ sự, lập tức dưới sự sắp đặt của Triệu Thần mà bận rộn.

Một mặt chuẩn bị các sự vụ cụ thể cho đại hôn, một mặt mời các đại năng tu sĩ Hồng Hoang đến tham gia hôn lễ.

Các đại năng tu sĩ khác không nói, ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung khẳng định cơ bản đều được mời.

Nhưng, mời những người này, đối với bộ lạc Nhân tộc, hiển nhiên nhân thủ không đủ.

Nhưng, không sao cả!

Với uy danh của Triệu Thần ở Hồng Hoang, người nguyện ý chạy việc cho hắn thật sự quá nhiều.

Tùy tiện triệu hoán một tiếng, các phân tộc của Long tộc liền đến bộ lạc Nhân tộc giúp đỡ.

Với năng lực của Tiên Thiên tam tộc, tìm ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung, sau đó phát thiệp mời quả thực không thể dễ dàng hơn.

Thế là, dưới sự sắp đặt khẩn trương của bộ lạc Nhân tộc, tin tức Triệu Thần muốn cùng Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa, Hậu Thổ, Huyền Minh sáu vị nữ thần đại hôn bắt đầu dần dần lan truyền trong Hồng Hoang.

Trong đó có hai vị Thánh Nhân.

Lập tức, như một tảng thiên thạch rơi vào đại dương mênh mông, dấy lên sóng lớn ngập trời.

"Thánh nhân muốn cử hành Thánh Hôn tại bộ lạc Nhân tộc!?" Vô số đại năng tu sĩ đều kinh ngạc đến ngây người, một Triệu Thần vừa mới xuất quan khai thiên trong Hỗn Độn, lại làm ra một hành động kinh người như vậy.

Không thể trách họ kinh ngạc, vì chuyện đại hôn ở Hồng Hoang đúng là lần đầu tiên xuất hiện.

Nếu không thì cũng chẳng được gọi là Thánh Hôn!

Nguyên nhân sâu xa là vì đây là lần đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang, nên mới có Thiên Đạo công đức ban thưởng.

Cho nên nếu đạo lữ song tu, cũng không ai cảm thấy có vấn đề.

Nhưng, giống như Triệu Thần, tổ chức Thánh Hôn rầm rộ như vậy, quả thật có chút bá đạo!

Đồng thời thành hôn với sáu vị nữ thần là Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hậu Thổ, Huyền Minh và Nữ Oa thì lại càng bá đạo hơn.

Dù vậy, không một ai cảm thấy không ổn, dù sao thực lực và thân phận của Triệu Thần cũng đã bày ra ở đó.

Họ chỉ cảm thấy, Triệu Thần tiền bối thật là thần nhân!

Nhìn khắp Hồng Hoang, chỉ có Triệu Thần mới có thể cùng lúc

nhận được sự ưu ái của hai vị Thánh nhân và bốn đại nữ thần.

Ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, những kẻ không ưa gì Triệu Thần, cũng chỉ có thể mắng thầm trong lòng rằng Triệu Thần quá biết gây chuyện.

Ngoài ra, cũng chẳng có gì hay ho để mà mắng nhiếc!

Thế là, vô số đại năng tu sĩ khắp Hồng Hoang đều sôi sục, lũ lượt trèo non lội suối, tiến đến bộ lạc Nhân tộc, chuẩn bị tham dự đại hôn của Triệu Thần!

Dù sao, Triệu Thần cũng là một vị Thánh nhân, khó có được cơ hội đến bộ lạc Nhân tộc để làm quen, sao có thể bỏ lỡ.

Chương 189

Phải biết rằng, nếu là ngày thường, đến cả cơ hội gặp mặt Triệu Thần cũng không có.

Đương nhiên, đã đến bộ lạc Nhân tộc để chúc mừng đại hôn của Triệu Thần, hạ lễ tuyệt đối không thể thiếu!

Ai dám thiếu, đó chính là không nể mặt Triệu Thần, sau này cũng đừng hòng lăn lộn ở Hồng Hoang nữa!

Ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung dù có đau lòng đến mấy cũng phải dâng lên một món linh bảo làm hạ lễ.

Vì vậy, Triệu Thần lại danh chính ngôn thuận cắt thêm một lứa rau hẹ.

Ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung năm đó đều đã nhận được bảo vật trên Phân Bảo Nham của Hồng Quân.

Ba ngàn đại năng tu sĩ, mỗi người dâng lên một kiện, tổng cộng là ba ngàn kiện linh bảo.

Dù không phải cực phẩm linh bảo, thậm chí không phải thượng phẩm linh bảo, tất cả đều là hạ phẩm linh bảo thì cũng đủ để dọa chết người!

Thử hỏi, có sợ không!

Về việc này, mười vị Tổ Vu đại cữu tử dưới Địa Phủ là hào phóng nhất.

Sau khi đến bộ lạc Nhân tộc, biết tin Triệu Thần đại huynh sắp đại hôn, lập tức giúp đỡ bố trí bộ lạc Nhân tộc.

Đồng thời, Chúc Dung, Cộng Công hai đại Tổ Vu quay về Vu tộc,

gom hết những linh bảo thu thập được bao năm qua rồi đóng gói gửi đến bộ lạc Nhân tộc.

Vu tộc bọn họ không tu luyện Nguyên Thần, những linh bảo cần Nguyên Thần để thúc đẩy đối với họ đều vô dụng, chẳng bằng tặng hết cho Triệu Thần đại huynh.

Những đại năng tu sĩ khác đều tặng từng món một, còn họ thì tặng cả rương!

Quả thật hào khí ngút trời!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng đều dâng lên lễ vật của mình.

Ở phương Tây, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không hào phóng như Vu tộc, ngược lại, hiện tại cảm thấy vô cùng rối rắm và đau trứng.

Mặc dù bị Triệu Thần áp chế, thù oán với Triệu Thần ngày càng lớn, nhưng phương Tây nghèo lắm.

Nghèo đến mức phải cạp đất mà ăn.

Triệu Thần đại hôn, dù là Thánh nhân, xét về tình về lý đều nên dâng lên một phần hạ lễ quý giá để chúc mừng.

Nhưng, tặng cái gì đây?

Thượng phẩm Tiên thiên linh bảo?

Quá bủn xỉn!

Không thể lấy ra được!

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo?

Quá quý trọng!

Lại không nỡ!

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cảm giác trong lòng có hàng vạn con sinh vật tên alpaca không ngừng gào thét, hỗn loạn điên cuồng đến mức muốn hộc máu.

Biểu cảm của Chuẩn Đề đạo nhân lúc này giống như đưa đám, thê thảm đến mức nào cũng có.

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, thật tâm không nỡ lấy ra.

Chuẩn Đề đạo nhân thở dài nói: "Chúng ta là sư thúc của y, cũng phải tặng cực phẩm Tiên thiên linh bảo thôi!" Trong lòng y đau như cắt, cũng không muốn tặng cực phẩm Tiên thiên linh bảo chút nào!

Nhưng, mối quan hệ sư thúc với Triệu Thần vẫn còn đó.

Nếu chỉ tặng một kiện thượng phẩm linh bảo, có bủn xỉn không, có mất mặt không?

Hai người giờ đây đều có chút hối hận, mẹ nó chứ, sớm biết như vậy đã không cầu Hồng Quân nhận làm đệ tử. ...

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Đại Điện!

Hạo Thiên ngồi cao trên đế tọa ở phía trên đại điện, nghe tin Triệu Thần sắp tổ chức đại hôn tại Thánh Sư Điện cùng với Nữ Oa, Hậu Thổ hai vị Thánh nhân và Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh bốn đại nữ thần, không chút do dự, lập tức vung tay, vô số linh bảo được gửi đi, đồng thời còn muốn đích thân dẫn người đến chúc mừng.

Thân là hai vị Thiên Đế của Nhân tộc, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị cũng kích động đến rơi lệ.

Đáng tiếc hai người hiện là Thiên Đế, nếu không đã sớm chạy về Nhân tộc rồi.

Định rằng đây sẽ là lần náo nhiệt nhất trong lịch sử bộ lạc Nhân

tộc!

Bất kể là đại năng tu sĩ có máu mặt nào ở Hồng Hoang đại lục, đều đến chúc mừng đại hôn của Thông Thiên, tụ tập tại Côn Luân Sơn.

Cảnh tượng hoành tráng chưa từng có, so với năm đó Hồng Quân giảng đạo ở Tử Tiêu Cung còn thanh thế hơn.

Trong Thánh Sư Điện, đèn lồng kết hoa rực rỡ, tràn ngập không khí vui mừng.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Chu Tước các đại năng, dẫn theo Long tộc, Phượng tộc và Tiên Thiên nhị tộc giúp đỡ, không ngừng nghênh đón các đại năng tu sĩ đến chúc mừng vào Thánh Sư Điện.

Mọi người nhận lễ đến mỏi cả tay, Tam Tiêu kích động đến mức mặt đỏ bừng.

Từ khi xuất sinh hóa hình đến nay, họ chưa từng thấy nhiều linh bảo hạ lễ như vậy.

Triệu Thần đã cố ý khống chế, chỉ mời những tiên thiên đại năng đỉnh cấp nổi danh, những người không đủ tư cách đều không được mời.

Nếu không, số người đến sẽ không chỉ là ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung!

Dù vậy, bộ lạc Nhân tộc cũng đã tụ tập không ít tán tu đến xem náo nhiệt, vô cùng hùng vĩ.

Cuối cùng, ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung lục tục đến đủ, giờ lành đã đến, Thiên Hôn sắp bắt đầu.

"Cảm tạ các vị đạo hữu đã tham dự đại hôn của bản tọa!

Vô cùng vinh hạnh!" Triệu Thần xuất hiện đầu tiên, khuôn mặt nở một nụ cười rạng rỡ, khách sáo cảm tạ mọi người.

Dù sao mọi người cũng đã góp gần ba ngàn kiện linh bảo, cũng phải tỏ lòng biết ơn một chút.

"Đây là vinh hạnh của chúng ta!" Dưới sự dẫn đầu của Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác, đa số đại năng tu sĩ đều cười đáp lễ.

Triệu Thần hiện tại đã là Thánh nhân, có thể tham dự đại hôn của y, quả thực là một vinh hạnh.

Dù sao, bên ngoài bộ lạc Nhân tộc, có vô số tu sĩ chỉ có thể đứng nhìn thèm thuồng vào Thánh Sư Điện.

So sánh một chút, cảm thấy vô cùng có mặt mũi!

Đương nhiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai người trong lòng đều không vui.

Ghen tị với uy vọng của Triệu Thần, càng đau lòng hơn vì hai kiện cực phẩm Tiên thiên linh bảo đã tặng đi.

Quả thật là ngoài mặt cười hì hì, trong lòng chửi thầm.

Bị Triệu Thần áp chế hết lần này đến lần khác, nay lại phải tươi cười, dâng lên linh bảo, chúc mừng đại hôn của Triệu Thần, quả thật là quá nhục nhã.

Triệu Thần là chủ nhân của Thánh Sư Điện, tự nhiên không có chuyện gì có thể thoát khỏi pháp nhãn của y.

Chương 190

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hạo Thiên thì không sao.

Nhưng biểu cảm của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, đều bị y thu vào mắt.

Dù vậy, y không hề để tâm, ngược lại, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ!

Các ngươi không vui phải không?

Vậy là đúng rồi!

Các ngươi không vui, bản tọa mới vui!

"Tốt, giờ lành đã đến, đại hôn của bản tọa sắp bắt đầu, mời các vị đạo hữu cùng chứng giám." Triệu Thần trịnh trọng tuyên bố.

Không nói nhảm nữa, y chuẩn bị trực tiếp hoàn thành hôn lễ với Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh, sáu đại nữ thần!

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và các đại năng tu sĩ quan lễ cũng trở nên nghiêm trang, chứng kiến hôn lễ đầu tiên trong lịch sử Hồng Hoang đại lục.

Tiên nhạc du dương réo rắt, hương thơm thấm vào lòng người lan tỏa, trên không trung rắc xuống hàng tỷ đóa hoa tiên ngũ sắc, ánh sáng rực rỡ, chói lòa mắt.

Trong chốc lát, Thánh Sư Điện như một tiên cảnh mộng ảo.

Dưới sự tô điểm của các loại dị tượng, Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh mặc ngũ sắc nghê thường, đầu đội phượng quan hà bí, dáng vẻ thướt tha, như cửu thiên thánh

nữ, chân bước sen hồng, thân hình uyển chuyển, đi đến bên cạnh Triệu Thần.

"Hừ!

Chơi trội!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác đều bĩu môi, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Bọn họ đến giờ vẫn không hiểu, cảnh giới của Thông Thiên rõ ràng cao thâm hơn, tại sao lại làm ra hành động như vậy.

Kết làm đạo lữ thì kết làm đạo lữ, còn đặc biệt tổ chức đại hôn, chiêu cáo thiên hạ.

Không phải chơi trội thì là gì?

Nhưng điều khiến họ vạn vạn lần không ngờ tới là, đúng lúc này, trên cửu tiêu, vô tận tử khí dâng trào.

Hồng Quân chân đạp ngũ sắc tường vân, dẫn theo Hạo Thiên và Dao Trì, cũng giáng lâm Thánh Sư Điện.

Rõ ràng, Hồng Quân cũng đến để chúc mừng đại hôn của Triệu Thần!

Trong khoảnh khắc, toàn trường im phăng phắc!

Không ai ngờ được, Hồng Quân cũng tham dự đại hôn của Triệu Thần.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và các đại năng tu sĩ quan lễ đều kích động không thôi, thầm than chuyến đi dự hôn lễ này quả nhiên không uổng phí.

Đồng thời, mọi người cũng nhận thức sâu sắc hơn về địa vị cao của Triệu Thần.

Tùy tiện kết hôn một lần, đến cả Thánh nhân như Hồng Quân cũng đích thân đến, quả thật không thể bá đạo hơn!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác thì ghen tị đến mức tâm linh vặn vẹo, lửa giận bùng cháy trong lòng.

Trong mắt họ, hành động của Triệu Thần rõ ràng là hồ đồ, nhưng Hồng Quân lại đích thân đến ủng hộ, không ghen tị sao được!

Triệu Thần cũng không ngờ Hồng Quân sẽ đến, dù sao sau khi hợp đạo, Hồng Quân đều ở trong Tử Tiêu Cung.

Mà Tử Tiêu Cung lại ẩn trong Hỗn Độn hư không, trừ phi chủ động hiện thân, nếu không không ai có thể tìm thấy.

Vì vậy, y không hề mời Hồng Quân.

Không ngờ, Hồng Quân lại chủ động đến ủng hộ.

Thật thú vị!

Nụ cười trên mặt Triệu Thần không khỏi càng thêm rạng rỡ, y dẫn theo Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần hướng Hồng Quân hành lễ cảm tạ.

"Kiến qua Đạo hữu, đa tạ Đạo hữu đã đến quan lễ!" Triệu Thần nói với ngữ khí thành khẩn.

Có qua có lại, Hồng Quân đã nể mặt y như vậy, y tự nhiên cũng phải cho Hồng Quân đủ mặt mũi.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần cũng rất phấn khởi, được tổ chức một hôn lễ hoành tráng và xa hoa như vậy, mời ba ngàn đại năng đến quan lễ, từ xưa đến nay chưa từng có.

Hiện tại, đến cả Thánh nhân như Hồng Quân cũng đến ủng hộ, các nàng trong lòng không khỏi cảm thấy vui sướng.

Vốn dĩ trong lòng Nữ Oa vẫn còn một khúc mắc cuối cùng.

"Không cần đa lễ, Nữ Oa là đệ tử của vi sư, lại là Thánh Hôn, vi

sư phải đến quan lễ.” Hồng Quân nói với một nụ cười nhàn nhạt.

“Thánh Hôn!?” Các đại năng tu sĩ quan sát đều vểnh tai lên, từ lời nói của Hồng Quân nghe ra được từ khóa quan trọng nhất!

Mặc dù không biết Thánh Hôn rốt cuộc là gì, nhưng nghe có vẻ rất lợi hại.

Thánh nhân kết hôn, đương nhiên là Thánh Hôn.

Thánh nhân kết hôn, là lần đầu tiên ở Hồng Hoang, không chừng sẽ có thiên hàng công đức.

“Chẳng lẽ, bên trong còn có huyền cơ gì sao?!” Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên và những người khác đều nhìn nhau, ánh mắt đầy vẻ không chắc chắn.

Nghe ngữ khí của sư tôn, dường như hôn lễ này có ý nghĩa đặc biệt.

Đúng lúc này, một chuyện càng kinh ngạc hơn đã xảy ra.

Dưới sự ra hiệu của Hồng Quân, Hạo Thiên và Dao Trì đã trở thành Thiên Đế bên cạnh tiến lên một bước, cung kính hành lễ với Triệu Thần.

“Sư thúc, đây là hạ lễ sư phụ tặng cho sư thúc, xin đại sư huynh nhận lấy.” Hạo Thiên và Dao Trì mỉm cười nói.

Dưới ánh mắt của mọi người, Hạo Thiên lấy ra một lá cờ, tựa như được điêu khắc từ ngọc lam, óng ánh long lanh, lưu quang rực rỡ, chói lòa mắt.

Trên lá cờ quấn quanh những làn sương mờ ảo, tỏa ra khí tức huyền ảo phức tạp.

“...Khí tức của đỉnh cấp Tiên thiên linh bảo!?” Tất cả đại năng tu sĩ đều không khỏi ngây người, không ngờ Hồng Quân lại tặng một

kiện đỉnh cấp Tiên thiên linh bảo cho Triệu Thần làm hạ lễ.

"Đây là Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, bảo bối trong tay bần đạo gần như đã phân phát hết trên Phân Bảo Nham, kiện này coi như là hạ lễ cho đạo hữu vậy." Hồng Quân giải thích.

"Đa tạ đạo hữu!" Triệu Thần lập tức nở một nụ cười như gió xuân, Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, là thứ tốt a, là một bộ phận cấu thành của Sáng Thế Thanh Liên, chính là thứ y đang cần!

Không ngờ Hồng Quân lại hào phóng như vậy, lại tặng thêm một kiện đỉnh cấp Tiên thiên linh bảo.

Thế là, y quả quyết không khách khí nhận lấy.

Các đại năng tu sĩ quan lễ lập tức đều ghen tị không thôi, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng ghen tị đến phát điên!

Tam Thanh cũng chỉ biết cười khổ bên cạnh.

Một trận đại hôn, số bảo vật Triệu Thần thu được còn nhiều hơn tổng số bảo vật của năm người bọn họ cộng lại!

"Được rồi, giờ lành sắp đến rồi, bắt đầu Thiên Hôn đi!" Hồng Quân cười nhạt nói.

"Đúng vậy, Đạo hữu mời ngồi!" Triệu Thần ra lệnh cho đệ tử thêm một chỗ ngồi cho Hồng Quân, tiếp tục hôn lễ.

Trấn Nguyên Tử làm chủ hôn, lập tức cao giọng nói: "Đại hôn bắt đầu, nhất bái Hồng Hoang!" Triệu Thần kéo Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần hướng về thế giới Hồng Hoang bái một lạy.

"Nhị bái tân khách!" Triệu Thần và sáu đại nữ thần lại khách sáo bái tạ các đại năng tu sĩ quan lễ, nhưng mọi người đều vội vàng đáp lễ, không dám thực sự nhận một lạy này.

Chương 191

"Phu thê đối bái!" Triệu Thần lại cùng sáu đại nữ thần bái nhau.

"Lễ tất!" Theo tiếng hô cao của Trấn Nguyên Tử, Thánh Hôn chính thức hoàn thành!

Ngay khoảnh khắc Thánh Hôn hoàn thành, trên bầu trời bộ lạc Nhân tộc, lập tức hiện ra kim quang công đức ngập trời!

Vô tận công đức tường vân từ không trung hiện ra, và điên cuồng tụ lại.

"Lại có Thiên Đạo công đức!" Các đại năng tu sĩ quan lễ lập tức kinh ngạc, đến lúc này họ mới biết tại sao Hồng Quân và Triệu Thần lại coi trọng hôn lễ này đến vậy.

Hóa ra là có Thiên Đạo công đức!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên mặt mày ngơ ngác.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, biểu cảm trên mặt không khỏi có chút vặn vẹo!

Trước đó họ còn cho rằng việc Triệu Thần và sáu đại nữ thần cử hành đại hôn là hành vi chơi trội.

Nhưng không ngờ, trong nháy mắt đã bị vả mặt!

Hiện tại, hành vi mà họ cho là chơi trội lại nhận được phần thưởng Thiên Đạo công đức!

Không ghen tị sao được!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người còn đỡ, dù sao cũng có công đức khai thiên.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân thì thực sự ghen tị đến

đỏ mắt!

Nếu có thể nhận được nhiều Thiên Đạo công đức như vậy, tu vi của họ chắc chắn sẽ lại đột phá mạnh mẽ.

Chỉ là, hiện tại họ cũng chỉ có thể đứng nhìn mà đỏ mắt ghen tị!

Ầm ầm!

Trên cửu tiêu, công đức tường vân cuồn cuộn dữ dội hơn, dưới ánh mắt của các đại năng tu sĩ quan lễ, hóa thành năm đạo quang trụ, từ trên trời giáng xuống.

Mỗi đạo quang trụ chiếm hai phần trong tổng số công đức, rơi xuống đầu Triệu Thần, Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh bảy người.

"Trực tiếp hấp thu luyện hóa công đức đi." Triệu Thần mỉm cười dặn dò Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần.

"Phu quân!" Gương mặt trắng nõn của Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần đều mang nụ cười vui mừng.

Không chỉ vì tu vi sẽ tăng lên nhờ Thiên Đạo công đức, mà còn vì ý nghĩa mà Thiên Đạo công đức đại biểu.

Thiên Đạo Hồng Hoang đang chúc mừng họ!

Đầu tiên là các tiên thiên đại năng, sau đó là Thánh nhân Hồng Quân, cuối cùng là Thiên Đạo Hồng Hoang, đều chúc mừng hôn lễ của họ với Triệu Thần.

Dù là những nữ thần đỉnh cấp của Hồng Hoang, họ cũng không thể kìm nén được sự kích động và vui sướng trong lòng.

Thiên Đạo công đức giáng xuống, Triệu Thần vung tay, thu lấy

phần Thiên Đạo công đức thuộc về mình.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần, thì nghe theo lời dặn của Triệu Thần, mở rộng Nguyên Thần hấp thu luyện hóa Thiên Đạo công đức.

Trong chốc lát, khí thế trên người họ bắt đầu tăng vọt, không bao lâu sau, đã trực tiếp tăng lên đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong!

Nữ Oa và Hậu Thổ, càng sắp bước vào Thánh Đạo đệ ngũ trọng cảnh giới.

Nhìn khắp Hồng Hoang đại lục, trong số các tiên thiên đại năng đỉnh cấp, trừ Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, và Hồng Quân ra, họ nghiễm nhiên là những người mạnh nhất, còn mạnh hơn cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân!

"Khốn kiếp!" "Chết tiệt!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác trong lòng lập tức gào thét như dã thú, tràn đầy sự không cam lòng.

Thực lực của Triệu Thần mạnh hơn họ, họ cũng chấp nhận.

Nhưng, nữ nhân của Triệu Thần cũng sắp chứng đạo, khiến họ thực sự không thể chấp nhận!

Tiếp Dẫn đạo nhân càng ngày càng đỏ mắt ghen tị, Chuẩn Đề đạo nhân càng cảm thấy một sự bất lực chưa từng có.

Triệu Thần không chỉ mạnh mẽ, đến cả những nữ nhân bên cạnh cũng theo đó mà mạnh lên.

Có thể nói không ngoa, bộ lạc Nhân tộc hiện tại tuyệt đối là thế lực mạnh nhất Hồng Hoang!

Các tu sĩ đại năng quan lễ khác hiển nhiên cũng nhận ra điểm này,

trong lúc ngưỡng mộ, trong lòng cũng đưa ra quyết định, sau này không được đắc tội với Nhân tộc, đồng thời, cố gắng kết giao tốt với Bích Du Cung.

Việc này, tuyệt đối có trăm lợi mà không có một hại.

Một lát sau, Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần đều đã hấp thu xong Thiên Đạo công đức.

Đến đây, nghi thức Thiên Hôn hoàn toàn kết thúc.

Phần còn lại, là động phòng hoa chúc của Triệu Thần và sáu đại nữ thần.

"Được rồi, Thánh Hôn đã xong.

Ta về Tử Tiêu Cung đây, đạo hữu tái hội." Hồng Quân đứng dậy, dẫn người rời khỏi Thánh Sư Điện.

Đợi thân hình Hồng Quân hoàn toàn biến mất, Triệu Thần để Tam Tiêu, Long Hi Nhi dìu Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần quay về tẩm cung trước, còn y thì ở lại chiêu đãi các đại năng tu sĩ quan lễ.

Dù sao đối phương cũng đã dâng lên nhiều bảo vật như vậy, nếu không chiêu đãi chu đáo, sẽ khiến Nhân tộc bị cho là không biết lễ số.

Y vỗ tay, các thị nữ của Long tộc và Phượng tộc lũ lượt dâng lên tiên những tiên quả, để các đại năng tu sĩ phẩm thường.

Sau đó, y ngồi ở vị trí đầu, cùng các vị đại năng tu sĩ sảng khoái uống rượu luận đạo.

Luận đạo, thực chất là chỉ điểm cho mọi người.

Dù sao, y cũng là Thánh nhân.

Đương nhiên, Triệu Thần cũng không giảng nhiều, chỉ giảng về

những cảm ngộ tu hành của Chuẩn Thánh.

Dù sao, tu vi của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều đã đạt đến cảnh giới Thánh nhân tam trọng thiên.

Nếu giảng thêm nữa, chẳng khác nào đang giúp Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tu hành.

Chuyện giúp đỡ kẻ địch, Triệu Thần tuyệt đối không làm.

Sau khi sảng khoái uống rượu luận đạo kết thúc, đa số đại năng tu sĩ đều tâm mãn ý túc rời đi.

Dâng lên một kiện linh bảo, chứng kiến sự kiện trọng đại của Triệu Thần, gặp được Thánh nhân Hồng Quân, lại được Triệu Thần chỉ điểm tu hành.

Chuyến đi đến Thánh Sư Điện của Nhân tộc, thật sự không uổng phí.

Đến đây, đại lễ Thánh Hôn, hoàn toàn kết thúc.

Triệu Thần cũng không chậm trễ nữa, lập tức tiến đến tẩm cung của Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần.

Động phòng hoa chúc!

Một trăm năm sau...

"Thật sảng khoái tinh thần!" Trong sân của Thánh Sư Điện, Triệu Thần ra khỏi tẩm cung của sáu đại nữ thần, cảm thấy tinh thần phấn chấn, mặt mày hồng hào, toàn thân hàng tỷ lỗ chân lông đều toát ra một sự thoải mái chưa từng có.

Sau khi động phòng hoa chúc với Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần, y cảm thấy vô cùng mỹ mãn.

Chương 192

Sự thần diệu trong đó, không thể dùng lời để diễn tả.

Lấy được nguyên âm của Nữ Oa, Hậu Thổ, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh sáu đại nữ thần, đặc biệt là Nữ Oa, Hậu Thổ, hai vị Thánh nhân, sau khi lấy được nguyên âm của họ.

Triệu Thần cảm thấy tu vi Thánh nhân lại có dấu hiệu đột phá, thế là sau khi truyền một đạo thánh âm cho mọi người, liền lựa chọn tiến vào Hỗn Độn Châu bế quan.

Hỗn Độn Châu, trong nội thiên địa.

Triệu Thần ngồi xếp bằng ở trung tâm thiên địa, sắc mặt tĩnh lặng không gợn sóng, toàn thân không cảm nhận được chút sinh khí nào, chìm vào sự tịch mịch vô tận.

Tựa như một pho tượng đá bất hủ, ngồi im lặng suốt năm ngàn năm.

Nhưng, trên người y không ngừng tỏa ra đạo vận vô tận, trong cơ thể truyền ra âm thanh của Đại Đạo.

Dưới sự tưới tắm của đạo vận và âm thanh Đại Đạo, đất đá sau lưng Triệu Thần không ngừng nứt ra, đột nhiên xuất hiện một cây non xanh biếc như ngọc phỉ thúy, phá đất mà lên, tràn đầy sinh cơ.

Trên cây non, phủ đầy những đường vân huyền ảo phức tạp, ẩn chứa những đạo lý thâm sâu của Đại Đạo.

Đây không phải là một cây non bình thường, mà là một cây Ngộ Đạo Thụ!

Nếu tu sĩ nào có may mắn quan sát, và có chút lĩnh ngộ, tuyệt đối sẽ thành tựu phi phàm!

Tốc độ trưởng thành của cây Ngộ Đạo Thụ cực kỳ nhanh, trong nháy mắt, đã từ một cây cao bằng ngón tay trở thành một cây cao bằng người, vượt qua cả Triệu Thần.

Tán cây như một chiếc ô xanh, lấp lánh ánh sáng xanh rực rỡ, che chở cho Triệu Thần, phảng phất như đang che mưa chắn gió cho y.

Cùng với việc tu hành của Triệu Thần ngày càng sâu, những đường vân trên người y trở nên càng phức tạp và huyền ảo, tỏa ra ánh sáng sâu thẳm.

Năm ngàn năm thời gian trôi qua trong nháy mắt!

Thân thể tịch mịch của Triệu Thần đột nhiên rung lên, như cửu thiên thánh thần, cơ thể sinh ra ánh sáng, tỏa ra ánh sáng bảy màu, chiếu rọi cả thế giới thiên địa thành một màu bảy sắc mộng ảo.

Rõ ràng, Triệu Thần sắp đột phá!

Trước khi bế quan, trên người y đã hội tụ công đức khí vận vô thượng.

Từ cảnh giới Thánh Đạo tam trọng thiên đã củng cố vững chắc, và tiến giai hậu kỳ.

Vốn là chuyện nước chảy thành sông, chỉ cần thêm chút thời gian mà thôi!

Cùng với việc Thương Hiệt tạo chữ, Nhân tộc đại hưng, công đức bổ thiên của Nữ Oa, và Thánh Hôn với Nữ Oa, Hậu Thổ và các nữ thần khác, công đức khí vận trên người y tăng vọt, lập tức với thế như chẻ tre đột phá bình cảnh.

Vô tận thiên địa linh khí tranh nhau trào vào thể nội Triệu Thần, khí thế trên người Triệu Thần không ngừng tăng vọt, một đường cao ca, cuối cùng hoàn toàn củng cố tu vi ở cảnh giới Thánh Đạo tam trọng thiên hậu kỳ.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Toàn bộ nội thiên địa trong Hỗn Độn Châu đều chấn động, tử khí tường thụy lan tỏa, chúc mừng cho sự đột phá của Triệu Thần.

Cây Ngộ Đạo Thụ sau lưng Triệu Thần cũng khẽ rung rinh, phát ra tiếng kêu vui mừng.

"Lần củng cố này lại thuận lợi như vậy!" Triệu Thần mở mắt ra, hai mắt bắn ra hai đạo thần hồng, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười.

Thần hồng thu lại, khí thế thu lại, y giống như một người bình thường không có tu vi, chỉ có nụ cười trên mặt ngày càng rạng rỡ, chói lòa mắt.

Phải biết rằng, cảnh giới Thánh Đạo tam trọng thiên hậu kỳ, nếu là Thánh nhân khác, không biết phải mất bao nhiêu hội nguyên.

Thánh nhân muốn tiến thêm một bước, vô cùng khó khăn.

Nếu không, sáu vị Thánh nhân cũng sẽ không tìm mọi cách để tranh đoạt Thiên Đạo công đức.

Triệu Thần cũng gặp may mắn, lấy được nguyên âm của Nữ Oa, Hậu Thổ hai đại Thánh nhân, cùng với Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh bốn đại nữ thần, cộng thêm tu luyện Hỗn Độn pháp tắc, là Đại Đạo Thánh nhân, không bị Thiên Đạo can thiệp, mới có thể đột phá.

"Vốn tưởng sẽ tốn một phen công sức, nhưng hiện tại thuận lợi hơn ta tưởng tượng nhiều, xem ra sự sắp xếp của bản tọa trước khi bế quan quả nhiên không sai!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng

cong lên một đường cong, từ trên mặt đất đứng dậy.

"Lúc này Phục Hy hẳn đã luân hồi chuyển thế, như vậy, hiện tại là lúc xuất quan, sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế!" Triệu Thần ý chí phấn chấn, cả việc Nhân tộc đại hưng lẫn việc thuận lợi đột phá, đều nhanh hơn dự kiến.

Lúc này, tự nhiên phải thừa thắng xông lên, sớm giành lấy Tam Hoàng Ngũ Đế, không cho Nhân giáo, Xiển giáo có bất kỳ thời gian phản ứng nào.

Nhưng, trước khi ra ngoài, ánh mắt Triệu Thần đặt trên cây Ngộ Đạo Thụ kia.

"Ngươi đã hộ pháp cho bản tọa năm ngàn năm, bản tọa cũng ban cho ngươi một đạo cơ duyên!" Triệu Thần tâm niệm vừa động, toàn bộ thế giới nội thiên địa đều phong vân biến động, vô tận thiên địa linh khí cuồn cuộn đều đổ về phía cây Ngộ Đạo Thụ.

Dưới sự tưới tắm của linh khí nồng đậm, cây Ngộ Đạo Thụ lớn nhanh như thổi, vươn thẳng lên trời, đứng sừng sững ở trung tâm thiên địa!

Không hề khoa trương!

Thực sự là đứng sừng sững trên bầu trời!

Cây Ngộ Đạo Thụ này, nghiễm nhiên trở thành Thế Giới Thụ của thế giới nội thiên địa này!

Tán cây, gần như che khuất hơn nửa bầu trời, đến cả tinh thần hư không cũng bị bao phủ.

Quả thật là bá đạo!

Triệu Thần mỉm cười, làm xong tất cả, lập tức bước ra khỏi nội thiên địa của Hỗn Độn Châu, xuất hiện tại Thánh Sư Điện.

“Bản tọa xuất quan, các ngươi đều đến Thánh Sư Điện gặp bản tọa!” Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, giọng nói uy nghiêm vang vọng bên tai Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, Ngao Hưng, Hỏa Phượng và các cường giả đỉnh cấp của Nhân tộc.

Trong chốc lát, mọi người đều nghiêm mặt, lập tức hóa thành những luồng sáng, tiến đến Thánh Sư Điện.

“Chúc mừng phu quân thành công xuất quan!” “Chúc mừng đạo hữu công thành xuất quan!” “Chúc mừng chủ nhân công thành xuất quan!” “Chúc mừng sư tôn xuất quan!” Lúc này, Nữ Oa, Hậu Thổ, Huyền Minh đã đến Địa Phủ và Oa Hoàng Thiên.

Thánh nhân không thể ở lại Hồng Hoang quá lâu, phải duy trì trật tự Thiên Đạo, có việc phải làm.

Huyền Minh thân là Phong Đô Đại Đế cũng có trách nhiệm.

Đương nhiên, Triệu Thần là ngoại lệ.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác đều cung kính chúc mừng Triệu Thần, trên mặt chan chứa vẻ vui mừng.

Là những tiên thiên đại năng đỉnh cấp, nhãn lực của họ rất tốt, đều cảm nhận được khí tức của Triệu Thần thay đổi rất lớn, trở nên càng thêm huyền ảo khó dò.

Rõ ràng, lần bế quan này của Triệu Thần tất nhiên thu hoạch rất lớn!

“Không cần đa lễ, bản tọa lần này xuất quan, là để giúp các ngươi thành đạo!

Chu Tước đã thuận lợi nhận được cơ duyên công đức, tiếp theo là đến lượt các ngươi!” Ánh mắt Triệu Thần quét qua mọi người, mỉm

cười, nói thẳng, không vòng vo.

Trong chốc lát, tất cả mọi người trong đại điện đều kinh hỉ đến cực điểm!

Đừng quên, Triệu Thần còn có một dàn mỹ nhân!

Trừ Nữ Oa, Hậu Thổ đã chứng đạo thành Thánh, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và các nàng khác đều muốn thành đạo Hỗn Nguyên!

So với họ, Chu Tước dù sao cũng chỉ là người theo hầu của Triệu Thần, địa vị kém hơn rất nhiều.

Vậy mà Triệu Thần lại ban cơ duyên công đức tạo chữ của Thương Hiệt cho Chu Tước, tự nhiên sẽ có công đức cao hơn dành cho Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và những người khác.

Trong tương lai không xa, tất cả các đại năng tu sĩ của Hồng Hoang sẽ được tận mắt chứng kiến, các cường giả đỉnh cấp của bộ lạc Nhân tộc dưới trướng Triệu Thần lần lượt đột phá mạnh mẽ về phía Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chương 193

Sau đó, tập thể chấn kinh đến tê dại!

Về phần Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa sẽ cảm thấy cười khổ.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, càng sẽ vì vậy mà cảm thấy vô cùng tuyệt vọng!

À, hiện tại họ đã vì Triệu Thần sắp sở hữu công đức khí vận của cả một lượng kiếp mà cảm thấy kinh khủng tuyệt vọng rồi!

Ừm, sau này sẽ tuyệt vọng đến nghẹt thở! ...

Lãnh địa Nhân tộc.

Chu Tước và Thương Hiệt đã hấp thu toàn bộ Thiên Đạo công đức, trên mặt đều nở một nụ cười rạng rỡ.

"Đa tạ ơn dạy dỗ của chủ nhân!" Năm ngàn năm, đối với một vị Đại La Kim Tiên, không phải là lâu, thậm chí là ngắn.

Thương Hiệt sâu sắc bái tạ Chu Tước, không có sự chỉ điểm của Chu Tước, y tuyệt đối không dễ dàng nhận được cơ duyên công đức này.

"Không cần đa lễ, nếu thật sự muốn tạ ơn, có thể theo vi sư đến Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc, bái tạ Triệu Thần giáo chủ của Tiệt giáo." Chu Tước phong hoa tuyệt đại, mỉm cười nói.

Thương Hiệt chỉ biết được chỉ điểm tạo chữ, chứ không biết rằng Chu Tước được Triệu Thần chỉ điểm mới đến Nhân tộc tìm Thương Hiệt.

"Vâng, sư tôn!" Thương Hiệt lập tức đại hỷ, tu hành theo Chu

Tước năm ngàn năm, sớm đã ngưỡng mộ Thánh Phụ của Nhân tộc sát đất.

Không, không chỉ y, mà mọi người trong Nhân tộc, đều vô cùng sùng bái Triệu Thần!

Nay Chu Tước lại muốn dẫn y đến Thánh Sư Điện bái kiến Triệu Thần, tự nhiên vui mừng khôn xiết, lòng đầy mong đợi.

Thế là, Chu Tước cũng không chậm trễ, ánh sáng lóe lên, dẫn theo Thương Hiệt biến mất tại chỗ, thẳng tiến đến Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc.

Thương Hiệt là Văn Tổ của Nhân tộc, công đức khí vận khổng lồ, lại là cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, hoàn toàn có tư cách tiến vào Thánh Sư Điện.

Ngay khoảnh khắc Chu Tước dẫn Thương Hiệt gia nhập Thánh Sư Điện, khí vận của Tiệt giáo trên đảo Kim Ngao ở Đông Hải cũng lập tức tăng vọt.

Trong dòng sông khí vận vô tận, kim long đại biểu cho khí vận của Tiệt giáo lập tức phình to, long ngâm cửu tiêu, bao quát cả dòng sông khí vận.

Kim long đại biểu cho khí vận của Tây Phương giáo và Xiển giáo, trước mặt kim long khí vận của Bích Du Cung của Triệu Thần, chẳng khác nào những con giun đất.

Quả thật... khủng bố đến vậy!

"Không hay rồi!" "Chết tiệt!" "Quá đáng lắm rồi!" Tại Tân Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Tại phương Tây, trong Tu Di Sơn.

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại

Thánh nhân lập tức sắc mặt cuồng biến, bị sự thay đổi đột ngột này dọa cho gần như ngơ ngác!

Mặc dù vừa rồi đã cảm ứng được thiên cơ biến hóa, Nhân tộc sẽ là nhân vật chính của lượng kiếp tiếp theo, sở hữu công đức khí vận của cả một lượng kiếp.

Triệu Thần là của Nhân tộc, Triệu Thần là Thánh Sư của Tiệt giáo, như vậy, Tiệt giáo tất sẽ hội tụ công đức khí vận vô thượng.

Nhưng, khi thực sự cảm nhận được công đức khí vận vô thượng đó, trong lòng không kìm được sự chấn kinh, thậm chí là kinh hãi!

Mẹ nó, quá khổng lồ rồi!

Ba thánh hai giáo liên hợp, cũng không bằng khí vận của Bích Du Cung của Thông Thiên giáo chủ.

"Ha ha ha, tốt tốt tốt!!" Thông Thiên vỗ đùi, Triệu Thần sư thúc không hổ là Triệu Thần sư thúc a!

"Phục Hy đã chuyển thế chín ngàn chín trăm chín mươi chín lần luân hồi, kiếp này nên thành nhân hoàng quả vị." Triệu Thần nhìn ra ngoài Thánh Sư Điện, ánh mắt lóe lên.

Trải qua hơn chín ngàn lần luân hồi, Phục Hy đã hoàn toàn trở thành người của Nhân tộc, quên hết mọi chuyện kiếp trước, bắt đầu lại từ đầu.

Nữ Oa là nữ nhân của y, Phục Hy là đại cữu tử, cũng nên cho Phục Hy một nhân hoàng quả vị.

Cuối cùng, đó là đại thế của Thiên Đạo, Phục Hy vốn là Nhân Hoàng.

Dù Triệu Thần không can thiệp, Phục Hy cũng sẽ trở thành Nhân Hoàng, và mở ra thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế.

Mưu tính của Triệu Thần hiện tại, không chỉ có thể mưu đoạt tạo hóa, mà còn có thể che đậy thiên cơ.

Đưa Nhân tộc đến một thời đại huy hoàng hơn!

Thế là Triệu Thần mỉm cười nói: "Không lâu nữa, Nhân Hoàng đầu tiên sẽ xuất thế ở Nhân tộc, các ngươi có thể làm thầy của Nhân Hoàng, dạy dỗ Nhân Hoàng chứng đạo, liền có thể nhận được lượng lớn Thiên Đạo công đức, giúp các ngươi chứng đạo!" Đúng vậy, Triệu Thần chuyên môn để lại vị trí này cho Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu ba nàng.

Ba vị nữ thần, vừa hay làm thầy của Tam Hoàng, đợi Tam Hoàng chứng đạo nhân hoàng quả vị, cũng có thể chia sẻ công đức khí vận, chắc chắn có thể giúp họ thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Đa tạ phu quân!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu vô cùng vui mừng, hướng Triệu Thần khom người cảm tạ.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn để cướp đoạt khí vận của Nhân tộc, cũng đã phái một môn nhân là Quảng Thành Tử.

Cuối cùng đã thành công.

Nhưng lúc này có Triệu Thần ở đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn đừng hòng, Tam Hoàng Ngũ Đế đã được sắp xếp rõ ràng.

Cùng với việc Phục Hy ở kiếp thứ chín ngàn chín trăm chín mươi chín uống canh Mạnh Bà, chuyển thế trong Lục Đạo Luân Hồi ở Địa Phủ.

Đến đây, Nhân Hoàng đầu tiên chuẩn bị vào vị trí, sắp xuất thế ở Nhân tộc!

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Dưới sự dẫn dắt của thiên cơ, Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ đột nhiên có cảm ứng.

Y và một vị Nhân Hoàng trong Nhân tộc có nhân quả!

Điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn hưng phấn rất lâu.

Phải biết rằng, Nguyên Thủy đã nhòm ngó khí vận của Nhân tộc từ lâu, nhưng Nhân tộc có Thánh Phụ Triệu Thần, có Sáng Thế Mẫu Thần Nữ Oa, có Nhân giáo giáo chủ Lão Tử, cuối cùng Thông Thiên cũng nhúng tay vào.

Bốn đại Thánh nhân nắm giữ chặt chẽ, khiến Nguyên Thủy căn bản không thể xen vào.

Cuối cùng lại thêm bài học thê thảm của hai thánh phương Tây, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân...

Nhưng, hiện tại không giống nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã cảm ứng được thiên cơ.

Mặc dù thiên cơ đã bị Hỗn Độn Châu che đậy, khiến y không biết đó là Hoàng Đế trong Tam Hoàng, nhưng lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn chuẩn bị mạo hiểm một phen.

Dù có đắc tội với Triệu Thần, cũng phải mưu cầu một đạo khí vận của Nhân tộc.

"Chỉ cần nhận được một vị Nhân Hoàng, dù Triệu Thần sư thúc là Thánh Phụ của Nhân tộc, cũng không thể lấy đi khí vận của Xiển giáo trong Nhân tộc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không do dự, lập tức thu lại cảm xúc.

"Quảng Thành Tử, mau đến gặp vi sư!" Rõ ràng, y định phái Quảng Thành Tử đến Nhân tộc, để thu nhận Nhân Hoàng vào Xiển giáo, dạy dỗ, phụ tá chứng đạo nhân hoàng quả vị.

Vì Nguyên Thủy Thiên Tôn biết, nếu ra tay chậm, bị Triệu Thần sư thúc cảm ứng được, đừng nói là sắc phong Nhân Hoàng, đến cả công đức khí vận của thầy Nhân Hoàng cũng không vớt vát được chút nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thu lại cảm xúc, sắc mặt trở nên uy nghiêm đạm mạc, gọi đệ tử thân truyền duy nhất của mình là Quảng Thành Tử đến.

Trong mắt y, y là Thánh nhân Thiên Đạo, dù là Nhân Hoàng của Nhân tộc, cũng không đáng để y đích thân đi dạy dỗ, để Quảng Thành Tử đi là được rồi.

Cùng lắm thì để Quảng Thành Tử thay sư phụ nhận đồ đệ, nâng bối phận của Nhân Hoàng lên, cũng là nể mặt Nhân Hoàng, đồng thời dễ dàng thông qua Nhân Hoàng để khống chế Nhân tộc.

Chương 194

"Bái kiến sư tôn!" Quảng Thành Tử cung kính hành lễ với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Y mặc đạo bào màu trắng, tướng mạo đôn hậu, toàn thân tỏa ra khí chất đạm nhiên, khá phù hợp với đạo của Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Quảng Thành Tử, vi sư có một việc giao cho ngươi đi làm, nếu làm thành, sẽ nhận được một đạo cơ duyên công đức!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nở một nụ cười cao thâm khó lường.

Y sắp ra vẻ trước mặt Quảng Thành Tử rồi!

Thánh nhân, dù sao cũng mang một chữ "nhân", tự nhiên cũng có cảm xúc của con người.

Triệu Thần ở Hồng Hoang quá nổi bật, ngược lại, y là một Thánh nhân lại luôn bình bình đạm đạm, không ai biết đến, thậm chí còn không bằng sư đệ Thông Thiên giáo chủ.

Điều này khiến y cảm thấy mất mặt trước đệ tử.

Nay khó có được cơ hội, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên phải nhân cơ hội này ra vẻ trước mặt Quảng Thành Tử, để Quảng Thành Tử biết rằng sư tôn Thánh nhân này cũng không phải kẻ ăn chay!

Nhưng, y không biết rằng, lúc này ra vẻ càng lớn, lát nữa sẽ càng ngốc!

"Xin sư tôn phân phó!

Đệ tử nhất định làm được!" Quảng Thành Tử quả nhiên lộ ra vẻ vui mừng sùng bái, lập tức cung kính xin Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho một đạo cơ duyên!

“Nhân tộc sắp có Nhân Hoàng xuất thế, ngươi có thể đến Nhân tộc, nếu thấy có người tộc nào sinh ra đi kèm với dị tượng tường thụy, liền thay vi sư thu người đó vào Xiển giáo, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!

Đợi người đó chứng đạo nhân hoàng quả vị, ngươi cũng sẽ nhận được phần thưởng công đức của Thiên Đạo.” Nguyên Thủy Thiên Tôn cố làm ra vẻ uy nghiêm đạm mạc nói.

“Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Quảng Thành Tử lập tức đại hỷ, cung kính lĩnh mệnh.

“Việc không nên chậm trễ, hiện tại liền đến Nhân tộc đi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhàn nhạt nói.

Đừng nhìn bề ngoài y bình thản, nhưng trong lòng đã sớm không thể chờ đợi được nữa.

“Vâng, sư tôn!” Quảng Thành Tử lập tức lui ra khỏi Ngọc Hư Cung, phụng mệnh Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhanh chóng đến Nhân tộc, tìm kiếm Nhân Hoàng xuất thế, cũng chính là thân thể chuyển thế của Phục Hy!

“Phản ứng cũng nhanh thật đấy!” Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần đột nhiên nhìn về phía Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, hai mắt híp lại, khóe miệng không khỏi cong lên một đường cong.

Đối với việc Nguyên Thủy Thiên Tôn phái Quảng Thành Tử đến Nhân tộc tìm thân thể chuyển thế của Phục Hy, muốn thu vào Xiển giáo, Triệu Thần một chút cũng không ngạc nhiên, và cũng đã bị y lập tức phát giác.

Cảm ứng của Thiên Đạo, nếu không Triệu Thần tại sao phải dùng Hỗn Độn Châu che đậy thiên cơ?

Chính là để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn có cảm ứng thiên cơ sai

lầm.

Thực tế, ngay khoảnh khắc đưa Phục Hy vào luân hồi chuyển thế, y đã để mắt đến Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, xem phản ứng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Quả không ngoài dự liệu, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát.

"Nhưng, nhanh đến mấy cũng không bằng bản tọa." "Người có duyên với ngươi không phải là Phục Hy, mà là Hoàng Đế!" Triệu Thần trong lòng cười lạnh, trước khi đưa Phục Hy đến Địa Phủ chuyển thế đã để Hi Hòa chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần thân thể chuyển thế của Phục Hy xuất thế, lập tức thu y vào môn hạ của Hi Hòa.

Một Quảng Thành Tử nhỏ bé, lại dám tranh giành với Hi Hòa, một vị Thái Âm nữ thần, quả thật là lấy trứng chọi đá!

Không biết tự lượng sức mình!

Nếu Quảng Thành Tử biết điều, có lẽ sẽ không có chuyện gì, dù sao Hi Hòa cũng là tiên thiên đại năng đỉnh cấp, bối phận cao hơn Quảng Thành Tử một bậc, tự nhiên sẽ không làm chuyện lấy lớn hiếp nhỏ.

Nhưng, nếu Quảng Thành Tử không biết điều, e là phải nếm một phen khổ sở!

Không chừng, y còn phải nhân cơ hội này tống tiền Nguyên Thủy Thiên Tôn một phen!

Triệu Thần mỉm cười, thu lại ánh mắt, không quan tâm nữa, tiếp tục cùng Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và những người khác vui vẻ tụ tập.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu ba đại nữ thần đỉnh cấp lần lượt vây quanh hai bên trái phải, rót rượu gắp thức ăn cho y, quả thật là mỹ mãn!

Triệu Thần tỏ vẻ, thật sự có chút vui quên cả đường về!

Nhưng, lúc cần làm chính sự thì phải làm chính sự!

"Ba vị hiền thê, bản tọa có việc, hôm nay đến đây thôi, đợi lần sau chúng ta lại tụ họp!" Triệu Thần đứng dậy, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu mặc dù không nỡ, nhưng cũng biết Triệu Thần thực sự có việc quan trọng cần làm.

Vì vậy, cũng không níu kéo Triệu Thần, chỉ có thể đợi lần sau tìm cơ hội tụ họp.

"Cung tống phu quân!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu lần lượt hướng Triệu Thần hành lễ, cung tống Triệu Thần rời đi.

Thân hình Triệu Thần dần dần trở nên hư ảo, biến mất trong Thánh Sư Điện.

Sau đó, y xuất hiện tại một ngọn núi tiên vô danh ở Hồng Hoang đại lục.

Trên ngọn núi tiên vô danh này, có một linh thai, đang thôn thổ thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa.

Linh thai ban đầu chỉ lớn bằng quả bóng đá, trải qua trăm vạn năm được thiên địa linh khí nuôi dưỡng, đã lớn bằng một tảng đá khổng lồ cỡ một ngôi nhà.

Trên bề mặt nó, đang nứt ra những vết nứt, có kim quang từ trong vết nứt chiếu ra, phảng phất như cả linh thai có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Nhưng, linh thai dường như cảm ứng được sự hiện diện của Triệu Thần, một cường giả tuyệt thế, đột nhiên thu lại toàn bộ kim quang, cũng không thôn thổ linh khí nữa, giống như một tảng đá bình thường, muốn trốn tránh tai mắt của Triệu Thần.

Nhưng, dù có trốn tránh thế nào, cũng không thoát khỏi pháp nhãn của Triệu Thần.

Dù sao, Triệu Thần không phải vô tình đi qua, mà là cố ý đến vì nó.

"Tìm nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng bị bản tọa tìm thấy!" Triệu Thần lơ lửng trên không trung, hai mắt híp lại, nhìn xuống linh thai đó, trên mặt không khỏi nở một nụ cười rạng rỡ.

Việc y tìm kiếm linh thai này không phải là tâm huyết dâng trào, cũng không phải cảm ứng thiên cơ, mà là đã dùng thần thông Thánh nhân vô thượng, tìm kiếm nhiều lần.

Nay, cuối cùng cũng tìm thấy!

Thân phận của linh thai này cũng không tầm thường, chính là Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu trong truyền thuyết!

Đã muốn tính kế Tây Phương Phật giáo của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, thì nhân vật quan trọng như Lục Nhĩ Mi Hầu sao có thể không xuất hiện.

Lục Nhĩ Mi Hầu, Linh Minh Thạch Hầu, ngốc nghếch không phân biệt rõ ràng, nếu lợi dụng tốt, tuyệt đối có thể thu được hiệu quả bất ngờ.

Không chỉ Lục Nhĩ Mi Hầu, các con khỉ còn lại, y cũng phải nắm trong tay.

"Vượn con, lúc này không xuất thế, còn đợi đến khi nào!" Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc, miệng khẽ quát một tiếng, như sấm sét nổ vang, dọa cho linh thai kia mạnh mẽ rung lên.

Linh thai lập tức tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hàng tỷ đạo kim quang từ vết nứt trên bề mặt tảng đá chiếu ra, tảng đá lập tức nổ tung!

Đợi ánh sáng tan đi, một con thạch hầu xuất hiện tại chỗ.

Ngũ quan đầy đủ, tứ chi kiện toàn!

Nó nhìn lên đỉnh đầu với ánh mắt kính sợ, lập tức cung kính quỳ lạy.

"Tiểu yêu bái kiến Thánh nhân!" Rõ ràng, nó đã nhận ra thân phận của Triệu Thần!

"Quả không hổ là Lục Nhĩ Mi Hầu!" Triệu Thần hài lòng gật đầu, Lục Nhĩ Mi Hầu thiện linh âm, năng sát lý, tri tiền hậu, vạn vật giai minh, có thể biết được thân phận của y cũng không có gì kỳ lạ.

Đã như vậy, cũng không cần phải giải thích thêm nữa.

Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc nói: "Đã biết thân phận của bản tọa, có bằng lòng nhập vào môn hạ của bản tọa không?" Y muốn âm thầm thu nhận Lục Nhĩ Mi Hầu làm đệ tử, làm vũ khí bí mật để hại Phật giáo trong tương lai.

Bất ngờ, mới có thể có thu hoạch bất ngờ!

Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức kinh hỉ không thôi, vừa mới từ linh thai xuất thế, đã gặp được chuyện tốt như vậy.

Chương 195

Phải biết rằng, nhập vào môn hạ của Triệu Thần, là chuyện mà các tiên thiên đại năng đỉnh cấp cầu cũng không được!

"Tiểu yêu bằng lòng!

Bái tạ Thánh nhân!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính bái tạ, đầu dập như giã tỏi!

Thế là, con khỉ đầu tiên của Hỗn Thế Tứ Hầu, đã xong!

"Pháp bất truyền lục nhĩ" ý chỉ không để người thứ ba biết được, sau này lại bị gán ép lên người Lục Nhĩ Mi Hầu.

Không chậm trễ, Triệu Thần trực tiếp đưa Lục Nhĩ Mi Hầu về Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc, và truyền thụ Cửu Chuyển Huyền Công, để nó chăm chỉ tu hành.

Với đẳng cấp của Triệu Thần, Cửu Chuyển Huyền Công tự nhiên không thành vấn đề.

Cửu Chuyển Huyền Công là tiên pháp trong truyền thừa của Bàn Cổ.

Lúc này, Hi Hòa là thầy của Nhân Hoàng đầu tiên, đã sớm rời khỏi Thánh Sư Điện, đến một phân bộ lạc của Nhân tộc, chờ đợi thân thể chuyển thế của Phục Hy xuất thế.

Vì vậy, khi Triệu Thần trở về, không gặp được Hi Hòa.

Nhưng, lại gặp Hạo Thiên, Dao Trì hai vị chủ nhân của Thiên Đình.

Kể từ khi Thái Thượng Lão Quân dùng một chiêu hiểm, đưa Yêu Thánh Bạch Trạch, Khâm Nguyên và các yêu tiên dưới trướng lên

Thiên Đình, chia sẻ công đức khí vận của Thiên Đình.

Hai người vẫn luôn muốn bái kiến Triệu Thần, kể khổ với Triệu Thần, đồng thời tìm kiếm sự giúp đỡ.

Nhưng, Triệu Thần vẫn luôn bế quan đột phá, nhiều lần cầu kiến không được!

Nay nghe tin Triệu Thần cuối cùng cũng xuất quan, lập tức không thể chờ đợi được mà chạy đến, đem hết những hành vi ngang ngược của Nhân giáo và Xiển giáo kể cho Triệu Thần.

"Xin sư thúc thay chúng ta làm chủ!" Hạo Thiên, Dao Trì cung kính bái Triệu Thần, ánh mắt mong đợi nhìn y, hy vọng Triệu Thần có thể đứng ra chủ trì công đạo.

Tử Tiêu Cung im lặng không xuất hiện, không tìm được Hồng Quân, chỉ có thể tìm Triệu Thần vị đại sư huynh này.

Bị giam trong Tử Tiêu Cung, họ không biết tình hình Hồng Hoang.

Nay làm chủ nhân của Thiên Đình đã hơn năm ngàn năm, sớm đã biết Triệu Thần lợi hại đến mức nào.

Đó tuyệt đối là sự tồn tại vô thượng có thể nghiền ép tứ thánh tam giáo!

Nếu Triệu Thần có thể đứng ra chủ trì công đạo, tình cảnh của họ tuyệt đối sẽ tốt hơn!

Nhưng, Triệu Thần sẽ đứng ra chủ trì công đạo sao?

Đương nhiên là không!

Ít nhất là hiện tại không!

Nếu y ra mặt áp chế tứ thánh tam giáo, làm sao để họ và Hạo Thiên xung đột?!

Không xung đột, sau này làm sao mở ra Phong Thần lượng kiếp!?

Vì vậy, Triệu Thần mỉm cười, an ủi Hạo Thiên, Dao Trì, bảo hai người đừng vội.

"Hai vị sư điệt, chuyện của Thiên Đình, hợp với quy củ, bản tọa không tiện can thiệp, nhưng bản tọa có thể cho hai vị sư điệt một đề nghị." Triệu Thần nở một nụ cười cao thâm khó lường, đột nhiên nảy ra một ý.

Nếu Hạo Thiên, Dao Trì không cầu y, có lẽ y sẽ không cố ý làm gì.

Nhưng, hai người đã đến, vậy thì tiện tay làm luôn.

Đồng thời nhân cơ hội này hòa hoãn mâu thuẫn, đợi sau khi sắc phong xong Tam Hoàng Ngũ Đế, rồi bùng nổ cũng không muộn!

"Xin sư thúc chỉ điểm!" Hạo Thiên, Dao Trì trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết, mặc dù không biết Triệu Thần cụ thể đề nghị gì.

Nhưng, trong mắt họ, chỉ cần Triệu Thần bằng lòng ra tay giúp đỡ, đó đã là đại hạnh!

Triệu Thần mỉm cười, cũng không vòng vo, trực tiếp nói: "Có biết, Nhân tộc của ta sắp đại hưng không?" Hạo Thiên, Dao Trì nhìn nhau, sau đó cùng gật đầu nói: "Bẩm sư thúc, chúng ta có nghe nói." "Nhân tộc đại hưng, Xiển giáo, Tây Phương giáo đều không thể chờ đợi được mà đến Nhân tộc truyền đạo, chia sẻ công đức khí vận của Nhân tộc." Triệu Thần tiếp tục nói.

"Nhưng, Nhân tộc không phải do Nữ Oa sư tỷ tạo ra sao?

Sư thúc là Thánh Phụ của Nhân tộc, Xiển giáo, Tây Phương giáo sao có thể xen vào?!" Dao Trì lập tức căm phẫn hỏi.

Có lẽ vì Dao Trì là nữ tử, cộng thêm rất không ưa Xiển giáo và Tây Phương giáo, vì vậy, đương nhiên cảm thấy bất mãn với việc

Xiển giáo và Tây Phương giáo, đặc biệt là Tây Phương giáo truyền đạo ở Nhân tộc.

Hạo Thiên cũng lộ ra vẻ phẫn uất, hận không thể để Triệu Thần ra tay trấn áp Xiển giáo và Tây Phương giáo.

Triệu Thần mỉm cười, không giải thích gì cho Hạo Thiên, Dao Trì.

Nếu thật sự muốn ngăn cản Xiển giáo, Tây Phương giáo truyền đạo ở Nhân tộc, tự nhiên có thể dùng đại nghĩa để ngăn cản.

Nhưng, cái gọi là ngăn không bằng khơi, nếu không để tứ thánh tam giáo tham gia, làm sao kéo họ vào cái hố Phong Thần.

Nói trắng ra, cả công đức khí vận của hai vị Thiên Đế, lẫn chút công đức khí vận truyền đạo ở Nhân tộc hiện nay, đều là mồi nhử mà y cố ý thả ra mà thôi.

"Việc này bản tọa tự có chừng mực, nhưng, các ngươi đã hiểu đề nghị của bản tọa chưa?" Triệu Thần ngữ khí đạm mạc nói.

"Sư thúc muốn chúng ta cũng truyền pháp ở Nhân tộc sao?" Hạo Thiên thử hỏi.

Dù sao cũng là đạo thống của Đạo Tổ, lại là chủ nhân của Thiên Đình, ngộ tính không tồi, đã hiểu ý của Triệu Thần.

Triệu Thần tán thưởng nhìn Hạo Thiên, gật đầu nói: "Không sai, bản tọa sẽ thi pháp để Nhân tộc trỗi dậy đại hưng, đến lúc đó Nhân tộc tự nhiên sẽ xuất hiện những năng nhân dị sĩ tu hành, các ngươi có thể tiếp dẫn họ lên Thiên Đình làm nòng cốt." Nhân tộc tu hành, sẽ là đại thế sở xu, thay vì để họ làm tán tu vô danh ở Hồng Hoang, làm loạn trật tự sinh tồn bình thường của Nhân tộc, chẳng bằng để họ phi thăng Thiên Đình, vị liệt tiên ban, hưởng công đức khí vận của Thiên Đình!

Về phần cái gọi là trở thành nòng cốt của Hạo Thiên, Dao Trì, đó

chỉ là một cái cớ thôi!

Nếu không nói vậy, Hạo Thiên, Dao Trì có chịu ra sức giúp đỡ Nhân tộc không?

Quả không ngoài dự liệu, Hạo Thiên, Dao Trì nghe vậy đại hỷ, đều cảm thấy đề nghị này của Triệu Thần rất tốt!

"Đa tạ sư thúc chỉ điểm!

Đại ân đại đức, suốt đời khó quên!" Hai người lập tức sâu sắc bái Triệu Thần, vô cùng cảm kích!

"Không cần đa lễ, việc không nên chậm trễ, các ngươi có thể về Thiên Đình trước, cẩn thận cân nhắc chi tiết." Triệu Thần mỉm cười hạ lệnh tiễn khách, đuổi Hạo Thiên, Dao Trì đi.

Thân thể chuyển thế của Phục Hy sắp xuất thế rồi, đừng để hai người này làm lỡ xem kịch hay!

Lãnh địa Nhân tộc!

Mặc dù Phục Hy đã được Triệu Thần đưa vào Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế từ nhiều năm trước, nhưng hiện tại vẫn chưa xuất thế, vẫn đang được thai nghén trong bụng mẹ.

Vì vậy, cả Thái Âm nữ thần Hi Hòa, lẫn Quảng Thành Tử, đều không thể tìm thấy thân thể chuyển thế của Phục Hy.

Đương nhiên, Hi Hòa có sự chỉ điểm của Triệu Thần, thông tin biết được chắc chắn nhiều hơn Quảng Thành Tử rất nhiều!

Cô đã sớm tìm được bộ lạc nơi thân thể chuyển thế của Phục Hy đang ở, còn Quảng Thành Tử thì không dám lơ là chút nào, nhìn chằm chằm vào cả lãnh địa Nhân tộc, sợ bỏ lỡ dị tượng tường thụy khi Nhân Hoàng xuất thế.

Dù sao, đây là chuyện liên quan đến công đức khí vận của Nhân

Hoàng, nếu có thể hoàn thành mỹ mãn nhiệm vụ dạy dỗ Nhân Hoàng, có thể nhân cơ hội này bay lên, không chừng có thể bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chỉ là, điều khiến Quảng Thành Tử cảm thấy đau trứng là, y ở lãnh địa Nhân tộc đã hơn mười năm, vẫn chưa phát hiện ra dị tượng tường thụy mà Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

"Gần mười hai năm rồi, Nhân tộc vẫn không có động tĩnh gì, chẳng lẽ lời của sư tôn có sai sót sao?" Quảng Thành Tử ngồi xếp bằng trên đỉnh ngọn núi tiên cao nhất gần lãnh địa Nhân tộc, nhìn xuống toàn bộ lãnh địa, trong mắt tinh quang lấp lánh.

Mười hai năm thời gian, đối với y đã sớm bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, căn bản không là gì, chỉ là một cái chớp mắt.

Chương 196

Nhưng, mười hai năm để y không ngừng nghỉ nhìn chằm chằm vào lãnh địa Nhân tộc, thật là hại người!

Điều này khiến trong lòng y không khỏi bắt đầu dao động, lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc có đáng tin không!

Không có cách nào, dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn và bốn đại Thánh nhân đã bị Triệu Thần áp chế nhiều lần, những đệ tử như Quảng Thành Tử mặc dù bề ngoài không dám bất kính với Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng trong lòng không nhịn được mà phỉ nhổ.

Nhưng, không có ý chỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, y cũng không dám tự ý rời khỏi lãnh địa Nhân tộc, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi vô tận, hy vọng dị tượng tường thụy khi Nhân Hoàng xuất thế sớm giáng lâm. ...

Cùng lúc đó, gần bộ lạc Phong Cổn của Nhân tộc, trên một ngọn núi nguy nga.

Thái Âm nữ thần Hi Hòa mặc nghê thường màu trắng, dáng người thướt tha, đứng trên đỉnh núi đón gió.

Gió nhẹ hiu hiu, thổi bay mái tóc đen của Hi Hòa, tà áo bay bay, như cửu thiên thánh nữ hạ phàm trần, toàn thân tỏa ra khí chất ung dung cao quý, khiến người ta không dám mạo phạm.

"Mười hai năm sắp đến rồi, theo lời phu quân, thân thể chuyển thế của Phục Hy đạo hữu sắp xuất thế rồi." Hi Hòa mỉm cười, ánh mắt đẹp nhìn xuống một ngôi nhà đá trong bộ lạc Phong Cổn, đôi môi hồng nhuận khẽ mở, giọng nói du dương dễ nghe vang lên trên đỉnh núi, rồi nhanh chóng tan biến trong gió.

So với Quảng Thành Tử không có đầu mối, Hi Hòa được Triệu Thần bật hack nên ung dung và bình tĩnh hơn nhiều.

Sau khi phụng mệnh Triệu Thần rời khỏi Bích Du Cung trên đảo Bồng Lai, cô liền đi thẳng đến bộ lạc Phong Cổn của lãnh địa Nhân tộc.

Đúng vậy, Triệu Thần đã nói với cô, thân thể chuyển thế của Phục Hy sẽ xuất thế tại bộ lạc Phong Cổn.

Thế là, Hi Hòa đã bớt đi rất nhiều phiền phức, hoàn toàn không cần phải tìm kiếm như con ruồi không đầu giống Quảng Thành Tử.

Hi Hòa trực tiếp chọn một ngọn núi cao trong bộ lạc Phong Cổn, vừa tu hành trên đỉnh núi, vừa quan sát bộ lạc, thỉnh thoảng cũng hiển lộ tiên tung, ra tay giúp đỡ bộ lạc giải quyết một số phiền phức nhỏ.

Lâu dần, tộc nhân của bộ lạc Phong Cổn đều biết trên núi có một vị nữ thần thần thông quảng đại.

Đặc biệt mỗi đêm trăng tròn, đứng dưới chân núi, có thể lờ mờ thấy được dáng vẻ phiêu dật thoát trần của Hi Hòa, khiến tộc nhân bộ lạc Phong Cổn không tự giác mà phụng Hi Hòa làm nữ thần hộ mệnh, nhà nhà lập bài vị, người người khấu bái.

"Phương pháp của phu quân thật hữu dụng, như vậy, đợi thân thể chuyển thế của Phục Hy xuất thế, bản cung có thể dễ dàng thu nhận y." Ánh mắt đẹp của Hi Hòa lấp lánh, mím môi cười khẽ.

Những việc cô làm ở bộ lạc Phong Cổn tự nhiên là do Triệu Thần chỉ điểm, cố ý làm vậy.

Nếu không, với tính cách cao lạnh của Thái Âm nữ thần, làm sao có thể để người khác biết sự tồn tại của mình.

Lợi ích của việc làm này rất rõ ràng, đó là Nhân tộc sẽ tự phát tin tưởng cô một cách chân thành.

Nếu không, thân thể chuyển thế của Phục Hy sợ đã sớm gặp chuyện rồi!

Mười hai năm trước, Hoa Tư Thị của bộ lạc Phong Cổn khi đang chơi ở Lôi Trạch, đã giẫm lên một dấu chân khổng lồ, từ đó có cảm ứng trong lòng, mang thai thân thể chuyển thế của Phục Hy.

Người Nhân tộc bình thường làm sao biết được, thai nhi trong bụng Hoa Tư Thị thân phận quá cao quý, không thể do nam nữ Nhân tộc sinh ra, chỉ nghĩ rằng Hoa Tư Thị đã mang thai một yêu nghiệt.

May mà Hi Hòa kịp thời hiển lộ pháp thân, mới xua tan được nghi ngờ của tộc nhân bộ lạc Phong Cổn, không còn coi đó là yêu nghiệt xuất thế, mà là thánh hiền của Nhân tộc.

Mười hai năm, tộc nhân bộ lạc Phong Cổn đều hết lòng chăm sóc Hoa Tư Thị, đồng thời chờ đợi thánh hiền của Nhân tộc xuất thế.

Cuối cùng, thời khắc này, đã đến!

"Đến rồi!" Hi Hòa lơ lửng trên đỉnh núi, nhìn về phía bộ lạc Phong Cổn, đôi mắt đẹp chợt lóe lên một tia sáng, đôi môi mỏng hé mở, từ bờ môi hồng nhuận khẽ thốt ra hai chữ.

Theo tiếng nói của nàng vừa dứt, trong căn nhà đá nơi Hoa Tư thị ở, tức thì chiếu rọi ra hàng tỷ vạn đạo hào quang bảy màu, bao phủ toàn bộ bộ lạc Phong Cổn trong một biển mộng ảo rực rỡ.

Cùng lúc đó, lấy bộ lạc Phong Cổn làm trung tâm, trên bầu trời toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, bỗng nhiên trời quang mây tạnh lại vang lên những tiếng sấm rền vang, tựa như âm thanh của Đại đạo.

Tất cả tà ma trong lãnh địa Nhân tộc đều bị chấn tan.

Ngay sau đó, vô tận dị tượng cát tường không ngừng xuất hiện, tiên hoa rơi loạn, kim liên trào dâng, tiên âm rót vào tai, dị hương xộc vào mũi.

“Dị tượng cát tường Nhân Hoàng xuất thế!” Quảng Thành Tử toàn thân chấn động mạnh, từ trên đỉnh núi bật dậy, lập tức nhìn về phía bộ lạc Phong Cổn, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Mười hai năm!

Hắn đã chờ đợi ròng rã mười hai năm, cuối cùng cũng chờ được Nhân Hoàng ra đời!

“Sư tôn không lừa ta, công đức cơ duyên của ta đến rồi!” Trong mắt Quảng Thành Tử lộ ra vẻ mong chờ vô tận, không chút chần chừ, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại chỗ, phá không bay về phía bộ lạc Phong Cổn.

Trong lòng hắn không khỏi suy nghĩ miên man, chỉ cần thu nhận Nhân Hoàng vào dưới trướng Xiển Giáo, chỉ điểm cho Nhân Hoàng chứng đạo, là có thể nhận được công đức Thiên Đạo, tấn cấp thành cường giả Chuẩn Thánh!

Thế nhưng, đúng lúc này, thân hình đang bay nhanh trên không trung của hắn bỗng nhiên khựng lại, sắc mặt đột ngột biến đổi.

Hắn nhìn thấy một đạo kinh hồng màu trắng nhẹ nhàng đáp xuống bộ lạc Phong Cổn.

Không cần nghĩ cũng biết, đạo kinh hồng áo trắng đó chắc chắn là Hi Hòa.

Thân chuyển thế của Phục Hy vừa ra đời, Hi Hòa đã đặt chân lên bộ lạc, tựa như cửu thiên thánh nữ hạ phàm trần, giáng lâm tại bộ lạc Phong Cổn, chuẩn bị thu Phục Hy vào Bích Du Cung.

“Không ổn!” Đồng tử của Quảng Thành Tử co rụt lại, thầm kêu không hay.

Hắn không nhìn ra được tu vi sâu cạn của Hi Hòa, nhưng chỉ cần như vậy cũng đủ biết cảnh giới của nàng chắc chắn cao hơn hắn.

Vào thời khắc quan trọng này, nàng cũng giáng lâm tại bộ lạc Phong Cổn, vậy rất có thể là đến tranh đoạt Nhân Hoàng với hắn!

"Tuyệt đối không thể để nàng ta cướp đi!" Quảng Thành Tử cắn răng, không khỏi tăng tốc, lao về phía bộ lạc Phong Cổn, chỉ sợ công đức cơ duyên bị Hi Hòa đoạt mất.

"Đây là công đức cơ duyên sư tôn ban cho ta, không ai được phép cướp!" Trong lòng hắn bùng lên một ngọn lửa giận.

Hắn là ai chứ, hắn là đại đệ tử của Xiển Giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn, một trong Thập Nhị Kim Tiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ban cơ duyên công đức này cho hắn, thì nó chính là của hắn!

Bất kỳ kẻ nào nhúng tay vào, đều là cướp đoạt công đức cơ duyên của hắn, không thể tha thứ!

Tuy tu vi của Hi Hòa cao hơn hắn, nhưng hắn là đệ tử Thánh Nhân, sau lưng còn có Nguyên Thủy Thiên Tôn chống đỡ!

Hắn không tin sau khi mình nói rõ thân phận, Hi Hòa còn dám tranh giành với hắn!

Làm vậy chính là đối địch với Xiển Giáo, đối địch với Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đáng tiếc, hắn không hề biết rằng, việc sắc phong Nhân Hoàng vốn không phải là chuyện của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Còn về Hi Hòa, nói một cách nghiêm túc, nàng là sư thúc tổ của sư tôn hắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cho nên, tất cả những gì hắn dựa vào đều không có chút tác dụng nào!

Chuyến đi này của hắn, e rằng là ngàn dặm đi nộp mạng! …… Bộ

lạc Phong Cổn.

Lúc này, tất cả người trong Nhân tộc đều vô cùng vui mừng kích động, hướng về phía căn nhà đá của Hoa Tư thị mà cung kính bái lạy.

"Tốt quá rồi, thánh hiền đã ra đời!" "Trời ban điềm lành, quả nhiên là thánh hiền xuất thế!" "Trời phù hộ bộ lạc Phong Cổn chúng ta, trời phù hộ Nhân tộc ta!" Người trong bộ lạc Phong Cổn ai nấy đều kích động đến rơi lệ, mừng đến phát khóc!

Đúng lúc này, mọi người lại thấy Hi Hòa toàn thân tỏa ra ánh trăng dịu dàng vô tận, giáng lâm trên không trung bộ lạc Phong Cổn.

Thế là, có người kinh hỉ reo lên: "Là Nguyệt Lượng Nữ Thần!

Nguyệt Lượng Nữ Thần đến rồi!" Nguyệt Lượng Nữ Thần, là danh hiệu mà người của bộ lạc Phong Cổn đặt cho Hi Hòa.

Bởi vì mỗi đêm trăng tròn, họ đều có thể nhìn thấy dáng hình phiêu diêu của Hi Hòa trên đỉnh núi.

Chương 197

Vì vậy, họ đã kính trọng và thân thiết gọi nàng là Nguyệt Lượng Nữ Thần.

Nhưng họ không biết, danh hiệu này lại vô tình phù hợp với thân phận Thái Âm Nữ Thần của Hi Hòa.

"Không cần đa lễ!

Tất cả đứng dậy đi!" Hi Hòa mỉm cười, hai tay khẽ nâng lên, đỡ tất cả người trong bộ lạc Phong Cổn dậy.

"Thánh hiền Nhân tộc xuất thế, ta đến đây chính là để thu nhận người này làm môn hạ, dạy dỗ thành tài, tương lai sẽ dẫn dắt Nhân tộc trở nên cường đại!" Hi Hòa hé môi, nói thẳng mục đích của mình.

"Ra là vậy, năm xưa Nguyệt Lượng Nữ Thần đã điểm tỉnh chúng ta, thánh hiền tự nhiên nên do Nguyệt Lượng Nữ Thần dạy dỗ!" "Đúng vậy, thật hổ thẹn, nếu không phải nhờ Nguyệt Lượng Nữ Thần, chúng ta đã trở thành tội nhân của Nhân tộc mất rồi!" … Người trong bộ lạc Phong Cổn quả quyết gật đầu đồng ý không chút do dự, sẵn lòng để Hi Hòa dạy dỗ vị thánh hiền của Nhân tộc.

Thậm chí có người còn chạy thẳng vào nhà của Hoa Tư thị, đem thân chuyển thế của Phục Hy giao cho Hi Hòa.

Sự nhiệt tình này thật sự không thể tả nổi!

Quảng Thành Tử đang liều mạng chạy tới cũng phải ngây người.

Hắn không ngờ Hi Hòa thu nhận Nhân Hoàng làm môn hạ lại dễ dàng đến vậy.

Nàng còn chưa cần tự báo gia môn, người của bộ lạc Phong Cổn đã chủ động dâng lên Nhân Hoàng vừa ra đời.

Có thể đừng dễ dãi như vậy được không!

"Đáng ghét!" Quảng Thành Tử cắn răng căm hận, biết rằng không thể chậm trễ thêm nữa, nếu không công đức cơ duyên sẽ bị cướp mất hoàn toàn.

Vì thế, hắn lập tức hét lớn một tiếng.

"Khoan đã!" Với sự gia trì của pháp lực, tiếng hét của hắn như sấm dậy vang vọng khắp bộ lạc Phong Cổn, ngăn cản Hi Hòa thu nhận thân chuyển thế của Phục Hy làm môn hạ. … Người trong bộ lạc Phong Cổn bị tiếng hét của hắn dọa cho giật mình, không khỏi nhìn theo hướng âm thanh về phía Quảng Thành Tử, nhất thời đều ngẩn người.

"Cơ hội tốt!" Quảng Thành Tử mừng rỡ, lập tức nhân cơ hội này tăng tốc, kịp thời chạy đến bộ lạc Phong Cổn, đáp xuống trước mặt Hi Hòa.

Sau đó, hắn vội vã tuyên bố lớn: "Ta là Quảng Thành Tử, đệ tử dưới trướng Ngọc Thanh Thánh Nhân, Xiển Giáo giáo chủ.

Hôm nay ta vâng lệnh sư tôn đến thu đồ, muốn thu thánh hiền Nhân tộc về dưới trướng Ngọc Hư Cung của Xiển Giáo để dạy dỗ!

Các ngươi không được cản trở!" Ánh mắt hắn luôn cảnh giác nhìn Hi Hòa, rõ ràng câu nói này là nhắm vào nàng.

Hắn nói rõ thân phận, dùng điều này để ép lui Hi Hòa, bảo nàng đừng tranh giành công đức cơ duyên này với hắn, nếu không chính là bất tuân thánh lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hi Hòa khẽ nheo mắt, trên khuôn mặt trắng nõn không hề lộ ra vẻ tức giận, chỉ nở một nụ cười lạnh lùng.

Đôi môi mỏng hé mở, nàng thản nhiên nói: "Quảng Thành Tử, vậy ngươi có biết bản cung là ai không?" "Bần đạo không biết, nhưng đây

là thánh lệnh của Xiển Giáo giáo chủ, bất kỳ ai cũng không được vi phạm!" Quảng Thành Tử ưỡn ngực, ngạo nghễ nói.

Hắn tự biết thực lực không phải đối thủ của Hi Hòa, nên quyết tâm dùng thân phận để ép người, buộc Hi Hòa phải lùi bước.

Thế là, nụ cười trên mặt Hi Hòa càng thêm lạnh lẽo, lạnh đến mức khiến cho một cao thủ Đại La Kim Tiên hậu kỳ như Quảng Thành Tử cũng không khỏi rùng mình!

Đùa sao, Thái Âm Nữ Thần cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ dễ chọc vậy sao!?

"Nếu đã như vậy, vậy đừng trách bản cung lấy lớn hiếp nhỏ!" Hi Hòa giọng điệu lạnh nhạt cất lời.

Theo tiếng nói của nàng vừa dứt, Quảng Thành Tử liền cảm thấy một luồng áp lực vô hình khổng lồ từ trên đỉnh đầu trấn áp xuống.

"Bốp" một tiếng!

Quảng Thành Tử vừa rồi còn ngạo nghễ ưỡn ngực, hoàn toàn không có chút sức phản kháng nào, liền bị ép quỳ rạp xuống đất!

"Sao có thể!?" Quảng Thành Tử lập tức kinh hãi, trong lòng như có một tảng thiên thạch rơi xuống biển rộng, không khỏi cuộn lên sóng lớn ngập trời.

Hắn trừng lớn hai mắt, không thể tin nổi nhìn Hi Hòa đang nở nụ cười lạnh lùng.

Tuy hắn sớm đã ý thức được thực lực của Hi Hòa mạnh hơn mình, nhưng vạn lần không ngờ lại mạnh đến thế.

Chỉ một ý niệm đã trấn áp hắn hoàn toàn, thực lực này quả thực đáng sợ!

Điều càng khiến hắn không thể tin nổi là, hắn đã nói rõ thân phận,

mà Hi Hòa vẫn dám ra tay với hắn.

Lẽ nào Hi Hòa không sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn, không sợ Xiển Giáo chủ sao!?

"Ngươi rốt cuộc là ai!?" Quảng Thành Tử kinh hãi hỏi.

Đến bây giờ hắn vẫn chưa nhận ra thân phận của Hi Hòa!

Cũng không thể trách, ai bảo hắn ra đời muộn, bái Nguyên Thủy Thiên Tôn làm thầy còn muộn hơn!

Nếu không, nếu hắn có may mắn được theo Nguyên Thủy Thiên Tôn tham dự thiên hôn của Triệu Thần, tuyệt đối có thể nhận ra thân phận của Hi Hòa.

Đáng tiếc, đợi đến khi hắn ra đời bái Nguyên Thủy Thiên Tôn làm thầy, Hi Hòa và những người khác đã sớm theo Triệu Thần đến Tam Đại Tiên Đảo, sống ẩn dật, nên hắn căn bản không nhận ra.

Hi Hòa lạnh lùng liếc nhìn Quảng Thành Tử, toàn thân toát ra vẻ lạnh lẽo, đem khí chất của Thái Âm Nữ Thần thể hiện một cách trọn vẹn.

"Bản cung là Hi Hòa!" Nói xong câu đó, Hi Hòa không để ý đến Quảng Thành Tử nữa, tiếp tục trấn áp hắn trên mặt đất, đồng thời đi thu nhận thân chuyển thế của Phục Hy.

Quảng Thành Tử tức thì hoàn toàn ngây người, miệng không khỏi thất thanh kinh hô.

"Sư… Sư thúc tổ mẫu……" Sắc mặt Quảng Thành Tử lập tức lúc xanh lúc trắng, ánh mắt trở nên vô cùng bi phẫn!

Hi Hòa đã tự báo gia môn, hắn tự nhiên lập tức biết được thân phận của nàng, đó chính là đạo lữ của sư thúc tổ Triệu Thần.

Tính theo bối phận, còn lớn hơn cả sư tôn của hắn!

Chỉ riêng thân phận này cũng đủ đè chết hắn rồi!

Trước đó hắn còn dùng thân phận đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn để ép Hi Hòa, không ngờ vai vế của Hi Hòa còn lớn hơn!

Quá thảm rồi!

Điều còn thảm hơn là, Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc, nếu thật sự để Hi Hòa thu thân chuyển thế của Phục Hy làm môn hạ, công đức cơ duyên này của hắn coi như xong!

Nhưng, hắn có dám động không?

Không dám động!

Không thể động!

Hơn nữa hắn cũng không động đậy nổi, hiện tại còn đang bị Hi Hòa trấn áp.

Thế là, Quảng Thành Tử chỉ có thể trơ mắt nhìn Hi Hòa thu thân chuyển thế của Phục Hy làm môn hạ, trong lòng uất ức đến cực điểm.

"Đáng ghét!

Sư tôn, người nói công đức cơ duyên này ban cho con, tại sao lại có Hi Hòa đại nhân nhúng tay vào chứ!?" Công đức cơ duyên bị cướp, trong lòng Quảng Thành Tử tự nhiên cảm thấy vô cùng phẫn nộ.

Nhưng, có thể trách ai đây?

Đương nhiên chỉ có thể trách Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở trước mặt hắn tỏ ra cao thâm khó lường, khiến hắn tưởng rằng mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay của Nguyên Thủy Thiên Tôn, rằng cả Hồng Hoang ngoại trừ Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có một mình hắn biết.

Kết quả, trời mới biết lại lòi ra một người như Triệu Thần, bối

phận cao đến dọa người.

Chương 198

Mẹ nó, sớm biết sẽ như vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình ra tay không phải xong rồi sao, hại hắn không quản ngàn dặm chạy tới đây, không những công đức cơ duyên bị cướp mất, mà ngay cả người cũng bị trấn áp!

"Sư thúc tổ mẫu, nay Nhân Hoàng đã được người thu nhận, liệu có thể thả Quảng Thành Tử đi được không?" Quảng Thành Tử cung kính cúi đầu nhận thua.

Có thể được Nguyên Thủy Thiên Tôn thu làm thân truyền đệ tử, hiển nhiên hắn có đại nghị lực, đại trí tuệ!

Hắn sáng suốt nhận ra mình đã triệt để vô duyên với cơ duyên công đức đó, bây giờ chỉ hy vọng Hi Hòa có thể thả hắn đi.

Nhưng, mọi chuyện sao có thể như ý hắn muốn!

"Trang bức xong liền muốn chạy, thiên hạ nào có chuyện dễ dàng như vậy!" Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần khẽ nheo mắt, ánh mắt đầy vẻ trêu tức nhìn Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử đã tự dâng mình đến cửa, lại còn là tay sai của Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn cướp đoạt khí vận Nhân tộc.

Nếu không nhân cơ hội này để Nguyên Thủy Thiên Tôn trả giá một chút, thì thật có lỗi với việc đối phương ngàn dặm đến nộp mạng.

Đã không ra tay thì thôi, một khi ra tay, phải đánh thẳng vào tử huyệt của đối phương!

Đôi môi mỏng hé mở, khóe miệng khẽ nhếch lên, hắn truyền âm cho Hi Hòa ở bộ lạc Phong Cổn.

Ánh mắt lạnh lùng của Hi Hòa khẽ động, sức mạnh trấn áp trên

người Quảng Thành Tử hơi nới lỏng ra một chút.

Quảng Thành Tử vui mừng, tưởng rằng Hi Hòa thật sự muốn thả hắn về.

Nhưng đúng lúc này, giọng nói lạnh lùng không cho phép nghi ngờ của Hi Hòa vang lên bên tai hắn: "Bảo sư phụ ngươi đến lãnh ngươi về!" "Được, Quảng Thành Tử tuân mệnh!" Dưới sự áp chế của khí thế mạnh mẽ từ Hi Hòa, Quảng Thành Tử không dám chậm trễ, lập tức lấy ra ngọc phù Thái Thanh trong ngực bóp nát, triệu hoán Nguyên Thủy Thiên Tôn đến.

Đối với hắn, người gây ra cái nồi này chính là sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn, để Nguyên Thủy Thiên Tôn đến cứu hắn về, không có gì là quá đáng cả!

Núi Côn Lôn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đang chìm đắm trong giấc mộng đẹp về việc thu nhận Nhân Hoàng làm môn hạ, dùng thân phận Xiển Giáo chủ để thu hoạch lượng lớn công đức khí vận của Nhân tộc.

Bỗng nhiên, mí mắt hắn giật mạnh, cảm ứng được dường như có chuyện không hay đang xảy ra.

"Kỳ lạ thật!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm một tiếng, không dám lơ là, lập tức bấm ngón tay suy diễn thiên cơ.

Cùng lúc đó, hắn lại cảm ứng được ngọc phù Ngọc Thanh ban cho Quảng Thành Tử đã vỡ nát, sắc mặt lập tức biến đổi.

"Không ổn!" Tiên thức khổng lồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức giáng lâm xuống lãnh địa Nhân tộc, trong nháy mắt đã quan sát rõ ràng mọi chuyện.

Sau đó, thân thể hắn đột ngột bật dậy, sắc mặt trở nên tái mét, miệng nghiến răng ken két!

“Thật đáng chết!” “Làm sao hắn biết được chuyện này!?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vừa kinh vừa giận, chuyện Nhân Hoàng là do hắn thông qua cảm ứng Thiên Đạo mới biết được, hắn không nghĩ rằng người khác có thể biết.

Thế nhưng, vạn lần không ngờ, công đức cơ duyên vốn nên thuộc về hắn, lại bị Triệu Thần chặn đường cướp mất.

Dù người ra tay là Hi Hòa, nhưng nếu sau lưng không có Triệu Thần ngầm chỉ thị, đánh chết hắn cũng không tin.

Bây giờ công đức cơ duyên mất thì thôi, ngay cả thân truyền đệ tử Quảng Thành Tử của hắn cũng bị Hi Hòa trấn áp.

Nhìn tình hình trước mắt, đây là đang muốn hắn phải ra mặt để chuộc Quảng Thành Tử về a!

“Quả thực là khinh người quá đáng!” Nguyên Thủy Thiên Tôn râu ria dựng đứng, mắt tóe lửa giận, tức đến toàn thân run rẩy!

Trong mắt hắn, Triệu Thần cướp đi công đức khí vận Nhân Hoàng thì cũng thôi đi, đằng này còn trấn áp đệ tử của hắn, thật sự là quá đáng!

Thực lực có mạnh đến đâu, cũng không thể tùy tiện làm càn như vậy!

“Hôm nay bần đạo phải đòi lại một công đạo, nếu ngươi không cho bần đạo một lời giải thích hợp lý, đừng trách bần đạo trở mặt!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nổi giận đùng đùng, hừ lạnh một tiếng, rời khỏi Ngọc Hư Cung, tức tối lao về phía bộ lạc Phong Cổn của Nhân tộc.

Hắn là Xiển Giáo chủ, là một trong Tam Thanh, lại có Thiên Đạo cảm ứng.

Ngay cả Thiên Đạo cũng muốn Nhân Hoàng do hắn sắc phong,

hắn không tin Triệu Thần có thể cướp thành công.

Dù Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc thì sao!

Hắn muốn Triệu Thần vừa nuốt vào bao nhiêu, phải nôn ra bấy nhiêu.

"Ha ha… xem ra, bản tọa cũng phải ra tay rồi!" Trong bộ lạc Nhân tộc, tại Thánh Sư Điện, Triệu Thần khẽ nheo mắt, khóe miệng cong lên một đường hồ tuyến.

Nhìn bộ dạng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn biết Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ không chịu bỏ qua, ngoan ngoãn đến chuộc Quảng Thành Tử về.

Không chừng, sẽ không tiếc dùng thân phận Thánh Nhân để đối phó với Hi Hòa.

Hi Hòa là nữ nhân của hắn, sao hắn có thể để người khác bắt nạt!

Triệu Thần đứng dậy, chân phải bước về phía trước, bước vào hư không, cũng đi đến Nhân tộc.

Bộ lạc Phong Cổn.

Hi Hòa tạm thời đưa Quảng Thành Tử về đỉnh ngọn núi nguy nga nơi nàng tu hành trước đó.

Dù sao cũng liên quan đến tranh chấp giữa các Thánh Nhân, không nên để người trong bộ lạc Phong Cổn nhìn thấy thì tốt hơn.

Nàng như cửu thiên thánh nữ hạ phàm, mặc bộ nghê thường màu trắng, đứng trên đỉnh núi, mái tóc đen như mun bay trong gió, y phục phiêu diêu!

Trên tay nàng, là thân chuyển thế của Phục Hy.

Phía sau nàng, Quảng Thành Tử vẫn bị trấn áp, mặt mày uất ức quỳ rạp trên mặt đất, không chút sức phản kháng.

“Hừ!

Lớn mật!

Dám sỉ nhục đệ tử của bần đạo như vậy!” Tiếng quát giận dữ của Nguyên Thủy Thiên Tôn như sấm dậy, mang theo thánh uy vô thượng, giáng lâm trên đỉnh núi.

Hắn ra đòn phủ đầu, muốn dùng điều này để làm dao động tâm thần của Hi Hòa, cho nàng một đòn hạ mã uy, đồng thời ra tay cứu đệ tử Quảng Thành Tử của mình.

Với thủ đoạn của Thánh Nhân, muốn giải cứu Quảng Thành Tử khỏi sự trấn áp của Hi Hòa là chuyện vô cùng dễ dàng.

Nhưng, điều khiến hắn không ngờ là, Quảng Thành Tử lại không hề có phản ứng, vẫn cứ quỳ rạp trên đất.

“Quảng Thành Tử, tại sao không đứng dậy!?” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức trở nên âm trầm, biểu hiện của Quảng Thành Tử quả thực là đang làm mất mặt hắn.

Quảng Thành Tử mặt mày khổ sở nói: “Sư tôn, không phải đệ tử không muốn đứng dậy, mà thật sự là đệ tử không thể đứng dậy được a!” Nguyên Thủy Thiên Tôn tưởng rằng mình ra tay đã giải trừ được sự trấn áp của Hi Hòa, nhưng nào ngờ, người trấn áp Quảng Thành Tử đâu chỉ có một mình Hi Hòa.

Còn có… Triệu Thần!

Đùa sao, Triệu Thần còn muốn dùng Quảng Thành Tử để gài bẫy Nguyên Thủy Thiên Tôn một phen, nếu để Nguyên Thủy Thiên Tôn dễ dàng cứu Quảng Thành Tử đi như vậy, thì còn gì hay ho.

Vào khoảnh khắc Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng lâm, hắn cũng đồng thời giáng lâm.

Cho nên, bất kể Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn hạ mã uy với Hi Hòa hay ra tay giải cứu Quảng Thành Tử, tất cả đều không thành công!

"Triệu Thần sư thúc…" Theo thân hình Triệu Thần xuất hiện bên cạnh Hi Hòa, hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức phẫn nộ đến mức sắp phun ra lửa, miệng nghiến răng ken két!

"Không sai, chính là bản tọa!" Triệu Thần lạnh nhạt nói.

"Triệu Thần sư thúc, bần đạo phụng mệnh Thiên Đạo, sắc phong Nhân Hoàng, tại sao người lại ngáng đường, không những cướp đoạt cơ duyên của bần đạo, còn trấn áp đệ tử của bần đạo, lẽ nào người không sợ Thiên Đạo nổi giận sao!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức giận dữ chất vấn.

Dù Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc, nhưng hắn có thiên nhân cảm ứng, là Thiên Đạo chỉ định, có Thiên Đạo che chở.

Việc Triệu Thần tìm ra Nhân Hoàng chuẩn xác như vậy, đối với hắn không còn quan trọng nữa.

Chương 199

Hắn chỉ muốn chỉ trích Triệu Thần, bảo y đừng cản trở việc sắc phong Nhân Hoàng, càng không được cướp đoạt công đức cơ duyên.

Nếu không, chính là nghịch thiên hành sự!

Nhưng đáng tiếc, Triệu Thần không phải Thánh Nhân Thiên Đạo, mà là Thánh Nhân Đại Đạo.

Triệu Thần khẽ cười, cũng không tức giận, chỉ chỉ vào thân chuyển thế của Phục Hy, hỏi: "Nhị sư điệt, ngươi có biết đây là ai không?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sững sờ một lúc, rồi giận dữ quát: "Bần đạo đương nhiên biết, đây là Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, nên thuộc về Xiển Giáo của bần đạo!" "Không không không!

Không chỉ là Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, hắn còn có một cái tên." Triệu Thần nheo mắt cười nói, "Tên là… Phục Hy!" "Cái gì!?" Theo tiếng nói của Triệu Thần vừa dứt, đồng tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn co rụt lại, sắc mặt đột ngột đại biến, miệng không khỏi thất thanh kinh hô!

"Phục Hy, là Phục Hy!?

Sao có thể là Phục Hy!?" Trong khoảnh khắc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn bị tin tức mà Triệu Thần tung ra làm cho kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm!

Nội tâm hắn như có một tảng thiên thạch rơi xuống biển rộng, không khỏi cuộn lên sóng lớn ngập trời.

Hắn trừng lớn hai mắt, ánh mắt không thể tin nổi nhìn vào thân chuyển thế của Phục Hy, trên mặt tràn đầy vẻ hoài nghi.

Trước đó hắn vẫn còn kinh nghi bất định, không hiểu tại sao Triệu

Thần lại biết chuyện sắc phong Nhân Hoàng.

Bây giờ, hắn đã hoàn toàn hiểu ra!

Nhân Hoàng của Nhân tộc, căn bản chính là thân chuyển thế của Phục Hy.

Nhưng Phục Hy là ai?

Là Yêu Hoàng của Yêu tộc!

Với Nhân tộc có mối thù không đội trời chung, nay lại trở thành Nhân Hoàng của Nhân tộc!?

Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn lần không ngờ, Triệu Thần, Thánh Phụ của Nhân tộc nắm giữ Không Động Ấn, lại nỡ lòng để một Yêu Hoàng làm Nhân Hoàng!

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vừa kinh vừa nghi.

"Ngươi can thiệp vào đại thế Thiên Đạo như vậy, lẽ nào không sợ thiên phạt sao!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ quát.

Trong giọng nói của hắn mang theo một chút run rẩy không thể kìm nén, thật sự không dám tưởng tượng Triệu Thần sẽ làm gì.

Triệu Thần khẽ nheo mắt, thản nhiên cười nói: "Bản tọa đâu có can thiệp vào đại thế Thiên Đạo, Phục Hy chuyển thế làm Nhân Hoàng là do Thiên Đạo đã định, không tin ngươi cứ suy diễn thiên cơ xem." Lần này, Triệu Thần đã giải trừ sự che đậy thiên cơ của Hỗn Độn Châu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đương nhiên không tin, lập tức bấm ngón tay suy diễn thiên cơ, sau đó sắc mặt liên tục biến đổi.

"Không thể nào, thật sự nên là Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong phút chốc ngây người, suýt nữa hoài nghi nhân sinh.

Trong mắt hắn, thân chuyển thế của Phục Hy cố nhiên sẽ trở thành Nhân Hoàng, chắc chắn cũng là do Triệu Thần đứng sau âm thầm thúc đẩy, tuyệt đối không phải là diễn biến bình thường của đại thế Thiên Đạo.

Điều này đã vi phạm quy định mà Hồng Quân đặt ra là Thánh Nhân không được can thiệp vào đại thế Thiên Đạo, hoàn toàn có thể kiện Triệu Thần lên Tử Tiêu Cung, để Thiên Đạo trừng phạt y.

Nhưng, điều hắn vạn lần không ngờ là, vị Nhân Hoàng đầu tiên xác thực là thân chuyển thế của Phục Hy.

Điều này khiến hắn hoàn toàn không hiểu nổi!

Hoàn toàn không khoa học a!

"Nhị sư điệt, đây là thiên ý, bản tọa chỉ là thuận thế mà làm thôi, còn về cái gọi là can thiệp vào đại thế Thiên Đạo, không hề tồn tại!" Triệu Thần phong thái nhẹ nhàng nói.

"Đáng ghét!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngừng biến ảo, miệng nghiến răng ken két, hai tay trong ống tay áo tức đến run rẩy!

Hắn biết, vị Nhân Hoàng đầu tiên này chắc chắn thuộc về Triệu Thần, dù hắn là Xiển Giáo chủ cũng không thể nhúng tay vào.

"Được được được!

Quả là kế hay, Nhân Hoàng này bần đạo liền nhường cho ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn căm hận nói.

Thực lực của Triệu Thần mạnh hơn hắn, lại chiếm được đại thế Thiên Đạo, thật sự không có cách nào tranh giành vị Nhân Hoàng đầu tiên này với Triệu Thần, chỉ có thể chiếm chút lợi thế ngoài miệng.

"Nhường cho bản tọa?!" Triệu Thần khinh thường cười một

tiếng, hắn vốn là Thánh Phụ của Nhân tộc, cũng không thèm chấp nhặt lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao thì hắn cũng sắp khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đến chỗ khóc cũng không có.

"Vậy thì, bây giờ bản tọa sẽ nói chuyện về đệ tử của ngươi!" Ánh mắt lạnh lùng của Triệu Thần nhìn về phía Quảng Thành Tử.

Đối với người này, cá nhân hắn khá tán thưởng, dù sao cũng là cường giả xuất thân từ Nhân tộc.

Chỉ tiếc là, đi theo nhầm sư phụ!

Nếu đã như vậy, chỉ có thể trách vận khí không tốt.

"Bần đạo không tranh Nhân Hoàng với ngươi nữa, ngươi còn muốn thế nào!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức giận dữ nói.

"Quảng Thành Tử thân là vãn bối, mạo phạm đạo lữ của bản tọa, tự nhiên phải chịu nghiêm trị.

Nhị sư điệt nếu muốn Quảng Thành Tử miễn chịu phạt, phải trả một cái giá đủ lớn!" Triệu Thần thần sắc lạnh lùng nói.

Gia có gia pháp, môn có môn quy.

Theo bối phận Đạo môn, Hi Hòa là sư thúc tổ mẫu của Quảng Thành Tử, Quảng Thành Tử dám mạo phạm, nếu không trừng phạt, uy nghiêm của hắn đặt ở đâu.

"Ngươi rốt cuộc muốn gì!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm hỏi.

Quảng Thành Tử là đệ tử của hắn, hắn chắc chắn không muốn để Triệu Thần trừng phạt, nếu không tin đồn lan ra, đến đệ tử của mình cũng không bảo vệ được, mặt mũi Thánh Nhân cũng mất hết.

Cho nên, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng bị Triệu Thần chặt chém một phen.

"Chờ câu này của ngươi đó!" Triệu Thần khẽ nheo mắt, khóe

miệng cong lên một đường hồ tuyến.

Hắn trấn áp Quảng Thành Tử, chính là đào một cái hố, chờ Nguyên Thủy Thiên Tôn nhảy xuống!

Không chút do dự, hắn trực tiếp ra giá trên trời: "Đơn giản, giao Bàn Cổ Phiên cho bản tọa!

Bản tọa sẽ tha cho Quảng Thành Tử!" "Cái gì!?

Tuyệt đối không thể!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến, ánh mắt vô cùng phẫn hận trừng trừng nhìn Triệu Thần, không ngờ Triệu Thần lại đưa ra yêu cầu này!

Mẹ nó, quả thực là khinh người quá đáng!

Bàn Cổ Phiên, đó là chí bảo trấn áp khí vận của Xiển Giáo!

Nắm giữ Bàn Cổ Phiên, có khả năng nắm giữ công đức khí vận của Xiển Giáo.

Thế nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại ra tay tàn nhẫn đến vậy, lại điên cuồng muốn cướp đi Bàn Cổ Phiên!

Không đồng ý!

Kiên quyết không thể đồng ý!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nổi giận đùng đùng, phẫn nộ trừng mắt nhìn Triệu Thần, tỏ rõ thái độ tuyệt đối không thể giao Bàn Cổ Phiên cho y.

"Ngươi chắc chắn không muốn dùng Bàn Cổ Phiên để đổi lấy Quảng Thành Tử sao?" Triệu Thần trên mặt vẫn giữ nụ cười, không hề vì sự phản kháng kịch liệt của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà thay đổi, hắn tin rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng sẽ khuất phục.

Đối với Bàn Cổ Phiên, hắn thế nào cũng phải có được!

“Ngươi…” Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức giận không thể át, tức đến toàn thân run rẩy, hai mắt tóe lửa giận.

Câu nói của Triệu Thần quả thực là đào một cái hố lửa bắt hắn nhảy vào, là sự khiêu khích trắng trợn mối quan hệ giữa hắn và Quảng Thành Tử.

Chương 200

Nếu hắn đồng ý, Bàn Cổ Phiên chắc chắn thuộc về Triệu Thần.

Nếu hắn không đồng ý, sẽ tạo cho người ta cảm giác như vì chí bảo mà không cần đệ tử!

Hắn liếc nhìn Quảng Thành Tử, quả nhiên, thần sắc Quảng Thành Tử không ngừng thay đổi, hiển nhiên đã bị câu nói của Triệu Thần chọc trúng chỗ đau.

Lần này hắn đến Nhân tộc là phụng mệnh Nguyên Thủy Thiên Tôn, vốn tưởng rằng có thể nhận được công đức cơ duyên, không ngờ không những không có công đức cơ duyên, ngược lại còn bị trấn áp.

Cái nồi này, đều do Nguyên Thủy Thiên Tôn gây ra!

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn vì bảo vệ Bàn Cổ Phiên mà không cứu hắn về, hắn có thể phản bội ngay lập tức!

Lão mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức xanh mét, lúc này hắn biết, không giao ra Bàn Cổ Phiên không được rồi!

"Được được được!

Hôm nay ngươi độc, Bàn Cổ Phiên bần đạo nhường cho ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy Bàn Cổ Phiên ra, phẫn hận không cam lòng ném về phía Triệu Thần, để thể hiện sự phẫn nộ trong lòng!

"Đa tạ nhị sư điệt!" Triệu Thần không để ý, cầm Bàn Cổ Phiên trong tay, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

Dù sao cũng đã gài bẫy Nguyên Thủy Thiên Tôn một vố đau, nếu ngay cả việc phẫn nộ cũng không cho đối phương phẫn nộ, thì quả thực quá bá đạo rồi!

“Đừng vội đắc ý, dù ngươi lấy Bàn Cổ Phiên đi, bần đạo thân là Xiển Giáo chủ, vẫn có thể sắc phong Nhân Hoàng!

Bần đạo không tin, ngươi có thể một tay che trời không thành!” Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm lãnh, để lại một câu nói cay độc, liền tức tối mang Quảng Thành Tử về Ngọc Hư Cung.

Chuyến đi Nhân tộc lần này, quả thực là mất cả chì lẫn chài!

Không những mất mặt mũi, ngay cả Bàn Cổ Phiên cũng bị cướp, hắn tuyệt đối sẽ không chịu bỏ qua.

“Vậy bản tọa chờ xem thủ đoạn của nhị sư điệt!” Triệu Thần khẽ cười nói.

Hắn căn bản không để ý đến lời nói cay độc của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Hắn thông thạo đại thế Thiên Đạo, bây giờ lại có Bàn Cổ Phiên trong tay, Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy gì đấu với hắn!?

Chuyện khác khiêm tốn một chút không dám nói, nhưng đối với việc sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, hắn thật sự có thể một tay che trời!

“Chúc mừng phu quân lại có được chí bảo!” Hi Hòa mỉm cười, hướng Triệu Thần khom người chúc mừng.

“Ha ha, không cần đa lễ, nay thân chuyển thế của Phục Hy đã được thu về dưới trướng nàng, tiếp theo, hãy dạy dỗ nó trưởng thành, sớm ngày giúp nó chứng đạo Nhân Hoàng quả vị!” Triệu Thần cười sang sảng nói.

Những chuyện này hắn đã dặn dò Hi Hòa từ trước, nay chỉ nhắc lại một lần nữa!

Hắn tin rằng, với thực lực mạnh mẽ của Hi Hòa ở cảnh giới

Chuẩn Thánh hậu kỳ, tuyệt đối có thể dễ dàng xử lý mọi chuyện ổn thỏa.

Không quá trăm năm, thân chuyển thế của Phục Hy sẽ có thể thuận lợi thành đạo, đạt được quả vị Nhân Hoàng!

"Vâng, phu quân!" Hi Hòa lập tức mỉm cười gật đầu, tỏ ý đã hiểu.

"Đại thiện, vậy bản tọa đi trước, nơi này giao cho nàng!" Triệu Thần không ở lại bộ lạc Phong Cổn, thân hình lóe lên, tức thì biến mất tại chỗ.

Nhưng, hắn cũng không quay về Thánh Sư Điện trong bộ lạc Nhân tộc, mà trực tiếp giáng lâm tại Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn.

Hi Hòa sau khi tiễn Triệu Thần rời đi, liền mang thân chuyển thế của Phục Hy quay về bộ lạc Phong Cổn, giao cho Hoa Tư thị, để Hoa Tư thị nuôi dưỡng Phục Hy trưởng thành.

Nhưng, đã là thân chuyển thế của Phục Hy, lại là Nhân Hoàng tương lai, Phục Hy chắc chắn không thể lớn lên như một người bình thường.

Từ lúc Phục Hy ra đời, liền được dùng vô số thiên tài địa bảo và huyết nhục bảo dược để xây dựng nền tảng cho thân thể.

Dù thân thể là hậu thiên Nhân tộc, nhưng qua rèn luyện và xây dựng nền tảng, căn nguyên hoàn toàn không thua kém các đại năng tiên thiên đỉnh cấp, thậm chí còn hơn cả thân thể trước khi chuyển thế!

Đây chính là chỗ dựa để Phục Hy tương lai thành đạo quả vị Nhân Hoàng!

Với sự dạy dỗ của Hi Hòa, Phục Hy không chỉ có uy danh ở bộ lạc Phong Cổn, mà ở các bộ lạc lân cận cũng dần dần có chút danh tiếng!

Vị Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, sắp sửa trỗi dậy!

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sau khi cứu Quảng Thành Tử về Ngọc Hư Cung ở Côn Lôn, càng nghĩ càng phẫn nộ.

Bây giờ Bàn Cổ Phiên bị đoạt, hắn đã triệt để trở mặt với Triệu Thần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức triệu tập Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đến, chuẩn bị liên hợp với ba vị Thánh Nhân còn lại, cùng nhau đối phó Triệu Thần, phá vỡ kế hoạch của y!

Nếu không, thật sự để kế hoạch của Triệu Thần thành công, vậy thì thật sự sẽ gây ra sóng gió ngập trời ở Hồng Hoang!

Cuối cùng, e rằng tất cả đều sẽ phải xong đời!

Chỉ nghĩ thôi, đã cảm thấy rùng mình, da đầu tê dại!

Không lâu sau, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đã đến Ngọc Hư Cung trên núi Côn Lôn.

Lão Tử và Thông Thiên đều là một phe với Triệu Thần, cho nên Nguyên Thủy chỉ có thể đi tìm Tây Phương Nhị Thánh.

Trong Phong Thần Lượng Kiếp sau này, Nguyên Thủy cũng quả thực đã đi tìm Tây Phương Giáo.

Chỉ là bây giờ mọi chuyện đều đã diễn ra sớm hơn.

"Không biết Ngọc Thanh đạo hữu triệu tập chúng ta đến, là có chuyện gì?" Chuẩn Đề đạo nhân hỏi trước.

Cái gọi là vô sự bất đăng tam bảo điện, Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vã triệu tập hai người họ, chắc chắn đã xảy ra chuyện trọng đại.

Hơn nữa, nhìn sắc mặt vô cùng âm trầm của Nguyên Thủy Thiên

Tôn, liền có thể đoán ra, chuyện này có thể đối với họ vô cùng bất lợi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không che giấu, trực tiếp đem đầu đuôi sự việc kể lại cho Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Bàn Cổ Phiên?

Bị Triệu Thần sư thúc đoạt mất, còn có Nhân Hoàng của Nhân tộc?

Công đức khí vận?!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và những người khác nhìn nhau, đều bị lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn thu hút ngay lập tức, mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Trước đó họ đang lo lắng về việc truyền đạo ở Nhân tộc để chia sẻ công đức khí vận, không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có thiên nhân cảm ứng.

"Ngọc Thanh đạo hữu, ngươi không phải đang đùa chứ!" Chuẩn Đề đạo nhân ngữ khí không tin hỏi.

Trong lòng họ đều hoài nghi, Bàn Cổ Phiên là tiên thiên chí bảo, Nguyên Thủy Thiên Tôn nỡ lòng nào đưa cho Triệu Thần?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng ken két, trong lòng lại bùng lên lửa giận, nội tâm cảm thấy uất ức đến muốn thổ huyết.

Nếu có lựa chọn, hắn thật sự muốn đem chuyện xấu hổ này chôn vùi, để không ai biết được.

Nhưng, để cho Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị đại thánh nhân biết được chân tướng sự việc, cùng nhau ngăn cản kế hoạch của Triệu Thần, hắn không thể không nói cho hai người biết.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hít sâu một hơi, bình ổn cơn giận trong lòng, lạnh mặt nói: "Bần đạo sao có thể lấy chuyện này ra đùa, bần đạo cảm ứng được Nhân tộc sắp có Nhân Hoàng xuất thế, liền phái

đệ tử Quảng Thành Tử đến Nhân tộc tìm hiểu, không ngờ tên đó lại ra tay, trấn áp Quảng Thành Tử!" "Tên đó lấy Quảng Thành Tử làm con tin, ép bần đạo giao ra Bàn Cổ Phiên, bần đạo vì cứu môn hạ đệ tử, không thể không giao Bàn Cổ Phiên cho tên đó!" Ở đoạn này, Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng đã tô vẽ cho bản thân, tạo dựng hình tượng một vị sư phụ tốt vì cứu môn hạ đệ tử Quảng Thành Tử mà quả quyết từ bỏ chí bảo. … Hắn hoàn toàn quên mất, vào khoảnh khắc Triệu Thần đề nghị dùng Bàn Cổ Phiên đổi lấy Quảng Thành Tử, phản ứng đầu tiên của hắn chính là hét lên "tuyệt đối không thể"!

"……Ai, thật đáng tiếc!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, không ngờ chân tướng lại là như vậy.

Nhưng, hai vị đại thánh nhân đều không hề tỏ ra đồng tình với cảnh ngộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 201

Họ cũng không phải kẻ ngốc, tuy Nguyên Thủy Thiên Tôn miệng nói là phái Quảng Thành Tử đến Nhân tộc tìm hiểu, nhưng quỷ cũng biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn phái Quảng Thành Tử đi là để cướp Nhân Hoàng, nhân cơ hội mưu đoạt công đức cơ duyên.

Mọi chuyện đều lén lút tiến hành, rõ ràng Nguyên Thủy Thiên Tôn không có ý định chia cho họ một chén canh, muốn độc chiếm.

Cho nên, đối với việc Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Triệu Thần gài bẫy, trong lòng họ đều thầm nói một tiếng, đáng đời!

"Có chuyện tốt thì không tìm chúng ta, bây giờ bị thiệt thòi mới tìm chúng ta, bị gài bẫy là đáng đời!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người tuy miệng không nói, nhưng trong lòng đối với cảnh ngộ thê thảm của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều biểu đạt cùng một thái độ.

Lão mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn co giật, cũng nhìn ra được tâm tư của hai người, tuy trong lòng tức giận, nhưng cũng chỉ có thể giả vờ không biết, tiếp tục nói.

"Nay Nhân Hoàng của Nhân tộc đã xuất thế, nhưng các ngươi có biết thân phận thật sự của vị Nhân Hoàng đầu tiên này không?" Ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lướt qua mặt Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, ngữ khí bỗng nhiên trở nên vô cùng bí ẩn kinh hãi.

Tức thì, ánh mắt của hai vị đại thánh nhân lập tức đều bị câu hỏi này của Nguyên Thủy Thiên Tôn thu hút.

Trong mắt họ, Nhân Hoàng của Nhân tộc, tự nhiên nên là người của Nhân tộc, lẽ nào còn có thể có thân phận khác sao.

“Đạo huynh, lẽ nào trong đó có ẩn tình gì sao!?” Tiếp Dẫn kinh nghi hỏi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng cười nói: “Qua điều tra của bần đạo, vị Nhân Hoàng đó tên là… Phục Hy!” Chuyện này rõ ràng là Triệu Thần nói cho hắn, nhưng để tô vẽ cho bản thân, hắn quả quyết nói thành là do mình điều tra mới phát hiện ra.

“Cái gì!?

Sao có thể là Phục Hy!?” Tức thì, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị đại thánh nhân cũng đều bị tin tức này dọa cho giật mình, mặt mày kinh nghi bất định, thần tình gần như y hệt Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc trước.

“Ngọc Thanh đạo hữu, rốt cuộc là chuyện gì!?” “Phục Hy là Yêu Hoàng a!” Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng truy hỏi.

Phục Hy từng là Yêu Hoàng, đối với Nhân tộc có mối thù không thể xóa nhòa, lại trở thành Nhân Hoàng của Nhân tộc!

Chuyện này quá quỷ dị, lẽ nào Triệu Thần ban đầu đã bày ra một âm mưu lớn?

Nghĩ đến đây, Tây Phương Nhị Thánh không khỏi rùng mình.

Triệu Thần sư thúc thật sự quá đáng sợ, Tây Phương Giáo e rằng cũng sẽ vì thế mà vạn kiếp bất phục a!

“Tên đó vì để Phục Hy thành đạo, lại để thần hồn Phục Hy chuyển thế thành người của Nhân tộc, muốn để Phục Hy chứng đạo quả vị Nhân Hoàng!” Nguyên Thủy Thiên Tôn hận thanh nói.

“Ngọc Thanh đạo hữu, có thật như vậy không!?” Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi xác nhận.

Nếu thật sự là như vậy, thì chuyện này lớn rồi.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong lòng không khỏi cuộn lên sóng lớn ngập trời.

Ban đầu hắn còn lo lắng Triệu Thần khống chế Nhân tộc, sẽ nhận được công đức khí vận vô lượng của một lượng kiếp, từ đó một bước lên mây.

Lúc đó, cục diện cuối cùng sẽ phát triển thành như thế nào, quả thực không dám tưởng tượng!

"Bần đạo sao có thể lấy chuyện này ra đùa, mục đích của hắn không chỉ là để Phục Hy thành đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục trầm giọng nói.

"Cái gì?

Không chỉ như vậy!?" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người sắp bị lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn dọa cho sợ hãi!

Để Phục Hy chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, thu hoạch công đức khí vận khổng lồ, bản thân đã là chuyện đáng sợ, vậy mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nói không chỉ có vậy.

Không dám tưởng tượng, Triệu Thần rốt cuộc muốn làm gì!

Nguyên Thủy Thiên Tôn u u nói: "Không sai, kế hoạch của tên đó quá sâu, trong lúc sắp xếp thần hồn Phục Hy chuyển thế thành đạo Nhân Hoàng, lại còn sắp xếp Hi Hòa làm thầy của Nhân Hoàng, dạy dỗ Nhân Hoàng chứng đạo.

Một khi Phục Hy thuận lợi thành đạo, Hi Hòa cũng tất sẽ nhận được công đức khí vận tương ứng, kế đó thành đạo." "Hít…" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không hẹn mà cùng hít vào một hơi khí lạnh, cảm thấy da đầu tê dại.

Một quả vị Nhân Hoàng, lại để hai người thành đạo!

Kế hoạch của Triệu Thần như vậy, quả thực là muốn nghịch thiên a!

Nếu cứ theo tiết tấu này, Triệu Thần lại tạo ra thêm hai vị Nhân Hoàng nữa, vậy thì các đại năng cường giả của Thánh Sư Điện đều sẽ thành đạo.

Lúc đó, Tứ Thánh Tam Giáo còn chơi cái gì nữa!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng nghĩ càng cảm thấy đáng sợ!

Toàn thân không khỏi rùng mình!

Lúc này, họ cuối cùng cũng ý thức được nguyên nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vã triệu tập họ.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn không kịp thời thông báo, để họ sớm có chuẩn bị, đợi đến khi gạo đã nấu thành cơm, cả Hồng Hoang e rằng đều sẽ trở thành thiên hạ của Triệu Thần.

Tam Thánh Nhị Giáo liên hợp lại, e rằng cũng không phải là đối thủ của Thánh Sư Điện của Triệu Thần!

Phải nói, với tư cách là Thánh Nhân, trực giác của họ vô cùng nhạy bén, thật sự đã bị họ đoán trúng, Triệu Thần thật sự muốn sắc phong ba vị Nhân Hoàng!

Không chỉ muốn sắc phong Tam Hoàng, Triệu Thần còn muốn sắc phong Ngũ Đế!

Một khi Tam Hoàng Ngũ Đế đều được Triệu Thần sắc phong xong, công đức khí vận của Nhân tộc đều thuộc về Triệu Thần.

Bất kể là thực lực bản thân Triệu Thần, hay thực lực tổng thể của Thánh Sư Điện, đều sẽ tăng vọt!

Tam Thánh Nhị Giáo liên hợp, thật sự không phải đối thủ của

Triệu Thần!

Tam Thánh Nhị Giáo đâu chỉ đơn giản là không phải đối thủ!

Còn có điều đáng sợ hơn, đang chờ đợi ở phía sau!

Thực tế, Tam Hoàng Ngũ Đế kỳ thực chỉ là khởi đầu, đợi đến khi Phong Thần Lượng Kiếp mở ra, Tam Thánh Nhị Giáo, chỉ có nước bị Triệu Thần nghiền nát tiêu diệt!

Dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn đã triệt để trở mặt với hắn, hai bên đã đứng ở thế đối lập.

Vậy thì, đây chính là kế hoạch thật sự của Triệu Thần!

Sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, chẳng qua chỉ là thủ đoạn tích lũy vô lượng công đức khí vận, nhanh chóng nâng cao thực lực!

Mục đích thật sự của hắn, là tiêu diệt Tam Thánh Nhị Giáo!

Không thể nói Triệu Thần thù dai, thực tế, tiêu diệt Tam Thánh Nhị Giáo cũng chỉ là thủ đoạn để đạt được mục đích mà thôi.

Chỉ có Tam Thánh Nhị Giáo bị tiêu diệt, khí vận của họ cũng mới triệt để tiêu tan, từ đó đều thuộc về Thánh Sư Điện của Triệu Thần!

Như vậy, Triệu Thần mới có thể từ cảnh giới Thánh Nhân tứ trọng thiên, tăng tốc thẳng lên cảnh giới Thánh Nhân cửu trọng thiên!

Tiếp đó chứng đạo Đại Đạo chi cảnh, siêu thoát khỏi Hồng Hoang Thiên Đạo!

Lúc đó, bất kể Triệu Thần làm gì, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không làm gì được hắn!

Bao gồm, tru diệt Tam Thánh!

Và cả… cử tộc thành đạo!

Nhân tộc hiện tại có bao nhiêu người?

Mỗi người đều là Đại La Kim Tiên?

Nghĩ thôi đã thấy đáng sợ!

Đừng cảm thấy khó tin!

Chương 202

Khó tin!

Thực tế, chỉ cần Triệu Thần có thể chứng đạo Đại Đạo chi cảnh, siêu thoát khỏi Hồng Hoang Thiên Đạo, đối với hắn mà nói, không có gì là không thể!

Nhưng, kế hoạch này chỉ mới có hình hài sơ bộ trong lòng Triệu Thần, cả Hồng Hoang chỉ có một mình hắn biết, và hắn không nói cho bất kỳ ai.

Nếu không, dù cho Nữ Oa, một Thánh Nhân, biết được kế hoạch của Triệu Thần, cũng có thể bị dọa cho sợ hãi!

Thánh Nhân nguyên thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt, đây là nhận thức chung của tu sĩ Hồng Hoang!

Vậy mà Triệu Thần lại muốn tru diệt Tam Thánh, quả thực là chuyện kinh thiên động địa, đảo lộn tam quan!

Còn nữa, cử tộc thành đạo!

Mẹ nó, muốn mang theo tất cả người của Thánh Sư Điện đều thành vô thượng Hỗn Nguyên Đạo Quả sao?!

Như vậy, toàn bộ Hồng Hoang đại lục, đều sẽ danh chính ngôn thuận biến thành địa bàn của Triệu Thần!

Đã là địa bàn của Triệu Thần, đương nhiên do Triệu Thần làm chủ.

Cái gọi là đại thế Hồng Hoang Thiên Đạo, đều sẽ nằm trong một ý niệm của Triệu Thần!

Ngay cả Thiên Đạo và người phát ngôn của Thiên Đạo là Hồng

Quân, cũng không thể kháng cự!

Triệu Thần muốn ai sống, thì người đó sống!

Triệu Thần muốn ai chết, thì người đó chết!

Dù là Thánh Nhân, cũng như vậy!

Cường thế như vậy, bá đạo như vậy, ngầu bá cháy!

Đương nhiên, để hoàn thành tất cả những điều này, cần một khoảng thời gian nhất định.

Tam Hoàng Ngũ Đế, Phong Thần Lượng Kiếp, Tây Du Lượng Kiếp, ba đại lượng kiếp này không nghi ngờ gì là ba bước quan trọng nhất trong toàn bộ kế hoạch của Triệu Thần.

Sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, tích lũy vô thượng công đức khí vận!

Phong Thần, Tây Du, tiêu diệt khí vận của Tam Thánh Nhị Giáo!

Lúc đó, Tam Thánh không chết, cũng khó!

"Đạo hữu, vậy chúng ta bây giờ nên làm gì!?" Tiếp Dẫn hoảng hốt hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng thấp thỏm không yên, mặt mày lo lắng, hiển nhiên đều cảm nhận được uy hiếp từ Triệu Thần.

Phải tìm cách ngăn cản Triệu Thần, nếu không, Tam Thánh Nhị Giáo e rằng thật sự phải xong đời a!

"Đương nhiên là không tiếc bất cứ giá nào, ngăn cản việc sắc phong Nhân Hoàng, tốt nhất là có thể chia sẻ công đức khí vận của Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng căm hận nói.

Ý tưởng của hắn khá hay, không chỉ muốn phá hoại kế hoạch của Triệu Thần, mà còn muốn nhân cơ hội kiếm chác lợi ích, để Tam

Thánh Nhị Giáo trỗi dậy, có thể đối đầu với Triệu Thần.

Nhưng, điều đó cũng chỉ có thể là ý tưởng mà thôi!

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất có lý, vậy không biết Ngọc Thanh đạo hữu có kế hoạch tương ứng nào không!?" Chuẩn Đề đạo nhân trước tiên nịnh hót Nguyên Thủy Thiên Tôn một câu, sau đó vội vàng truy hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn có đối sách gì không, nếu có, thì nhanh chóng hành động.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng ánh mắt chăm chú nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là Xiển Giáo chủ, chuyện liên quan đến công đức khí vận của Nhân Hoàng, Nguyên Thủy Thiên Tôn có quyền phát ngôn nhất.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không ngừng biến đổi, nếu không có thiên đạo cảm ứng, hắn căn bản không biết Nhân tộc có Nhân Hoàng xuất thế.

Bây giờ, Nhân Hoàng chưa phong thành, Bàn Cổ Phiên bị Triệu Thần cướp mất, hắn cũng hai mắt tối sầm, không biết tình hình gì cả.

Cho nên, hắn làm gì có kế hoạch nào!

Nếu có kế hoạch, hắn đã không vội vã triệu tập hai vị Thánh Nhân đến đây!

Bây giờ Tây Phương Nhị Thánh hỏi hắn, hắn biết hỏi ai!

"Tên Triệu Thần đáng chết!" Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng lại không khỏi mắng chửi Triệu Thần một trận.

Nếu không phải Triệu Thần cưỡng ép cướp đi Bàn Cổ Phiên, hắn đâu đến nỗi như bây giờ không có chút manh mối nào!

Ít nhất, hắn có thể dựa vào thiên đạo cảm ứng, và Bàn Cổ Phiên, kiện tiên thiên chí bảo này, để suy diễn thiên cơ, có được một số

thông tin về Nhân Hoàng của Nhân tộc.

"Đúng rồi, suy diễn thiên cơ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên lóe lên linh quang, biết nên làm gì.

Trầm ngâm một lát, ánh mắt trịnh trọng mở miệng nói: "Hai vị đạo hữu, thực không dám giấu, bần đạo triệu tập đạo hữu đến, chính là cần đạo hữu giúp bần đạo một tay, cùng nhau suy diễn thiên cơ, lấy được thông tin về Nhân Hoàng của Nhân tộc, sau đó chúng ta sẽ nhắm vào đó mà hành động." "Được!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không do dự, lập tức đồng ý đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tiếp đó, ba vị đại thánh nhân liền lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn làm trung tâm, dùng vô thượng thần thông suy diễn thiên cơ, mục tiêu khóa chặt vào Nhân Hoàng của Nhân tộc.

Sau khi bốn người toàn lực suy diễn, Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc không thể kìm nén, môi cũng run rẩy!

"Đạo hữu, đã xảy ra chuyện gì?!" Tiếp Dẫn vội vàng hỏi.

"Ngọc Thanh đạo hữu, rốt cuộc đã suy diễn ra thiên cơ gì?" Chuẩn Đề đạo nhân cũng hoảng hốt thúc giục.

Họ đều mặt mày kinh nghi bất định, Nguyên Thủy Thiên Tôn đường đường là Thánh Nhân, lại lộ ra biểu tình như vậy, có thể thấy, thiên cơ suy diễn ra tuyệt đối vô cùng đáng sợ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn một lúc lâu mới hoàn hồn, hít sâu một hơi, mới run giọng nói: "Nhân tộc, sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế trị thế!" "Cái gì, Tam Hoàng Ngũ Đế!?" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị đại thánh nhân lập tức tâm thần chấn động mạnh, lại một lần nữa không khỏi thất thanh kinh hô.

Lúc này, họ cuối cùng cũng biết tại sao Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có biểu tình kinh ngạc thậm chí là kinh hãi như vậy.

Nếu là họ, cũng sẽ kinh ngạc đến gan mật đều run rẩy.

Trước đó, trong lòng họ cũng đã có suy đoán, dựa trên sự hiểu biết về Triệu Thần, hắn chắc chắn sẽ không chỉ sắc phong một vị Nhân Hoàng.

Sau vị Nhân Hoàng Phục Hy, chắc chắn sẽ sắc phong thêm hai ba vị Nhân Hoàng nữa, để giúp các đại năng cường giả của Thánh Sư Điện đều thành đạo Hỗn Nguyên.

Cho nên, đối với điều này họ đã sớm có chuẩn bị.

Nhưng, vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại điên cuồng đến vậy, muốn sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế.

Mẹ nó, cộng lại là tám phần công đức khí vận của Nhân Hoàng a!

Nếu tám phần công đức khí vận này bốn giáo chia đều, thì cũng không sao.

Nhưng, nếu thật sự đều thuộc về Tiệt Giáo của Triệu Thần.

Quả thực là muốn nghịch thiên a!

"Đại huynh, người chắc chắn không có sai sót chứ?" Nguyên Thủy không khỏi xác nhận hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đều ánh mắt chăm chú nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều hy vọng Nguyên Thủy Thiên Tôn suy diễn thiên cơ sai.

Nếu không, thật sự cảm thấy áp lực như núi!

"Bần đạo đã xác nhận mấy lần, xác thực sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế, không có sai sót!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Dù đã mất đi Bàn Cổ Phiên, nhưng dù sao cũng có thiên đạo cảm ứng, sau khi khóa chặt từ khóa Nhân Hoàng, thông tin liên quan đến Tam Hoàng Ngũ Đế có thể suy diễn ra.

Đương nhiên, vì Hỗn Độn Châu che đậy thiên cơ, với năng lực của hỗn độn chí bảo, làm rung chuyển Thiên Đạo.

Tam Hoàng Ngũ Đế rốt cuộc thành đạo như thế nào, hắn thật sự không rõ.

Chương 203

"Vậy bây giờ phải làm sao?!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị đại thánh nhân đều có chút hoảng loạn.

Triệu Thần vốn đã mạnh hơn họ, nếu lại đem tám phần công đức khí vận của Nhân Hoàng đều lấy được, họ tỏ ra thật sự không chịu nổi.

"Chư vị đạo hữu đừng hoảng, chúng ta trước tiên xem xem vị Nhân Hoàng đầu tiên chứng đạo như thế nào, sau đó sẽ tùy cơ hành sự!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh giọng nói.

Hắn là người đầu tiên bị tin tức của Triệu Thần làm cho kinh ngạc, cho nên cũng là người đầu tiên bình tĩnh lại.

Đương nhiên, hắn cũng không biết phải làm sao để hóa giải cuộc khủng hoảng chưa từng có này, chỉ có thể quyết định trước tiên quan sát đã.

Ít nhất, trước tiên phải làm rõ, Phục Hy rốt cuộc chứng đạo quả vị Nhân Hoàng như thế nào.

Sau đó, mới có thể có kế hoạch phá hoại kế hoạch của Triệu Thần, rồi tính kế cơ hội, cũng chia sẻ công đức khí vận của Nhân Hoàng.

"Đạo hữu nói rất có lý!" "Được, vậy cứ theo lời Ngọc Thanh đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều gật đầu, đồng ý với đề nghị này của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thế là, bốn vị đại thánh nhân liền ở lại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Lôn, ngồi chờ thân chuyển thế của Phục Hy chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, muốn đem huyền cơ trong đó tìm hiểu triệt để. …

Chuyện chia làm hai đầu.

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Triệu Thần rời khỏi bộ lạc Phong Cổn của Nhân tộc, liền trực tiếp giáng lâm tại đây.

Lúc này, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân hai người đang ở Ngũ Trang Quán sắp xếp đồ đạc.

Qua mấy vạn năm, Ngũ Trang Quán mới cũng đã được xây dựng xong.

Ngoài Ngũ Trang Quán, còn có Hỏa Vân Động của Hồng Vân đạo nhân.

Có lẽ vì Hỏa Vân Động có liên quan đến khí vận Thiên Đạo, cho nên khi xưa Côn Bằng tập kích, tuy Hỏa Vân Động bị lật tung, nhưng cũng không bị tổn hại quá lớn.

Hồng Vân sớm đã sắp xếp lại ổn thỏa.

Thấy Triệu Thần từ trên trời giáng xuống, hai vị vừa kinh vừa hỉ, vội vàng mời Triệu Thần lên thượng tọa.

"Không biết đạo hữu thánh giá quang lâm, chúng ta có thất lễ không ra đón, xin đạo hữu thứ tội!" Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân tư thái vô cùng cung kính, chỉ sợ có chỗ nào đó mạo phạm Triệu Thần.

"Không cần đa lễ, bản tọa lần này đến, có một chuyện cần phiền Hồng Vân đạo hữu!" Triệu Thần cười nhạt nói.

"Đạo hữu có việc cứ việc phân phó, Hồng Vân nhất định sẽ toàn lực làm xong!" Hồng Vân lập tức bảo đảm.

Đối với hắn, năm xưa Triệu Thần đã giúp hắn hóa giải tử kiếp, nay lại là người đứng đầu Nhân tộc.

Triệu Thần có việc phân phó, hắn tự nhiên sẽ làm cho Triệu Thần.

Bây giờ hắn không sợ Triệu Thần giao việc, chỉ sợ Triệu Thần không giao việc, nếu làm được nhiều việc cho Triệu Thần, không chừng sẽ có may mắn được một phần công đức cơ duyên.

Triệu Thần mỉm cười gật đầu, hắn thích tính cách thẳng thắn của Hồng Vân.

"Bản tọa lần này đến, là muốn đạo trường Hỏa Vân Động của ngươi!" Triệu Thần mở miệng nói.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, ba vị Nhân Hoàng sau khi chứng đạo, đều ở Hỏa Vân Động tu hành.

Cho nên, Triệu Thần cũng định làm vậy.

Dù Tam Hoàng Ngũ Đế đều do hắn sắc phong, đều là người của hắn, nhưng hắn không định đem đạo trường của họ đều thiết lập ở Tam Đại Tiên Đảo.

Đương nhiên, lúc đó vì Hồng Vân vẫn lạc, cho nên Hỏa Vân Động trở thành vật vô chủ, có thể tùy ý xử lý.

Bây giờ Hồng Vân dưới sự giúp đỡ của hắn, đã hóa giải tử kiếp, hắn muốn dùng Hỏa Vân Động, phải thông báo cho Hồng Vân một tiếng.

"Nếu đạo hữu cần, cứ việc lấy đi!" Hồng Vân không chút do dự nói.

Dù hắn không biết Triệu Thần muốn Hỏa Vân Động để làm gì, nhưng Triệu Thần đã mở miệng muốn, hắn đương nhiên sẽ không từ chối.

"Thiện!

Đến lúc đó ngươi có thể nhờ đó mà được một phần thiên đạo công đức!" Triệu Thần mỉm cười nói.

Nói xong, Triệu Thần liền không ở lại Ngũ Trang Quán lâu, thân hình lập tức biến mất tại chỗ, chỉ để lại Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử hai người kinh ngạc!

Nửa ngày sau, hai người mới dần dần hoàn hồn.

"Trấn Nguyên đạo hữu, ta vừa rồi không nghe lầm chứ, thánh nhân nói ta sẽ được một phần thiên đạo công đức?" Hồng Vân vẫn có chút không thể tin nổi nói.

Hắn chỉ tặng Hỏa Vân Động cho Triệu Thần, mà cũng có thiên đạo công đức, quả thực không thể tin nổi!

"Ta cũng nghe đạo hữu nói vậy, vậy thì chắc là không nghe lầm!" Trấn Nguyên Tử ngây ngốc nói.

Hắn cũng cảm thấy chuyện này khó tin, từ khi nào thiên đạo công đức dễ lấy như vậy.

Sớm biết như vậy, hắn đã tặng cả Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán cho Triệu Thần.

Dù sao, đạo trường có thể tùy tiện xây dựng, nhưng thiên đạo công đức khó lấy a!

Đối với loại đại năng tiên thiên đỉnh cấp có tư chất thành đạo như hắn, chỉ cần một phần thiên đạo công đức, có khả năng thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a!

"Ha ha ha, Hồng Vân đa tạ Triệu Thần đạo hữu!" Hồng Vân nội tâm lập tức vô cùng kích động, vui mừng như điên, sau đó hướng về phía Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc sâu sắc cung kính bái một cái!

Thần sắc của hắn vô cùng thành kính, giống như tín đồ trung thành cuồng nhiệt đang bái lạy thần minh mà mình tín ngưỡng.

Hắn không cho rằng Triệu Thần thật sự phi phải Hỏa Vân Động không được, chẳng qua là mượn cớ chiếu cố hắn một phen thôi.

Nếu không, nhiều đạo trường của đại năng tiên thiên như vậy, tại sao lại cứ phải là Hỏa Vân Động!

Cho nên, hắn đối với Triệu Thần cảm kích không thôi!

"Đạo hữu quả thực phúc duyên tốt a!" Trấn Nguyên Tử lần này thật sự là ghen tị đỏ mắt, cảm giác này hắn đều không có.

Không có cách nào, mắt thấy Triệu Thần lần lượt ban cho người khác công đức cơ duyên, khiến Minh Hà, Thập Nhị Tổ Vu, Chu Tước và những người khác liên tục tiến gần đến thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hắn cũng cảm thấy sốt ruột a.

Bây giờ Triệu Thần đột nhiên giáng lâm, sau đó trước mặt hắn tùy tiện cho Hồng Vân một phần công đức cơ duyên, lại không cho hắn nửa điểm, sao không ghen tị cho được.

"Ha ha ha, đạo hữu nghĩ nhiều rồi!

Nhờ Triệu Thần thánh nhân thương xót, nếu không làm gì có Hồng Vân ngày nay a!" Hồng Vân cười sang sảng nói.

Trong ngữ khí của hắn mang theo một chút tự hào không thể che giấu, cảm thấy chuyện đúng đắn nhất cả đời hắn làm, chính là năm xưa đồng ý với Triệu Thần trấn giữ Nhân tộc.

Không chỉ nhận được khí vận Nhân tộc, hóa giải tử kiếp, nay còn cho hắn cơ hội thành đạo!

Vui quá!

Nhưng, nụ cười của hắn nhanh chóng thu lại, vô cùng nghiêm túc đối với Trấn Nguyên Tử nói: "Đạo hữu, bần đạo cảm thấy ngài nên nhanh chân lên rồi!" Trấn Nguyên Tử sững sờ, không khỏi hỏi: "Hồng

Vân đạo hữu, lời này nói thế nào!?" "Lẽ nào đạo hữu không thấy, tại sao bần đạo chỉ tặng cho Triệu Thần đại nhân một cái Hỏa Vân Động nhỏ bé, liền có thể được một phần thiên đạo công đức không?" Hồng Vân trịnh trọng hỏi.

Có thể là đại năng tiên thiên đỉnh cấp, Hồng Vân hiển nhiên trí thông minh nhạy bén, cũng không hoàn toàn vì Triệu Thần đột nhiên ban cho công đức cơ duyên mà vui mừng mất đi lý trí.

Ngược lại, từ chuyện nhỏ thấy chuyện lớn, từ đó nhìn ra được một số manh mối, nghĩ kỹ mà kinh.

"Ý của đạo hữu là?" Trấn Nguyên Tử trong lòng đột nhiên kinh hãi, cũng đã lĩnh hội được ý tứ trong lời nói của Hồng Vân.

Hồng Vân vô cùng nghiêm túc gật đầu nói: "Hiển nhiên, bần đạo chỉ dâng ra một Hỏa Vân Động cỏn con mà đã có được một phần công đức cơ duyên.

Chương 204

Vậy thì có thể tưởng tượng được, cơ duyên công đức hoàn chỉnh mà Triệu Thần Thánh nhân sắp đặt sẽ lớn đến mức nào, và sẽ liên quan đến bao nhiêu đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp!" Thật vậy, khi Hồng Vân nói ra câu này, chính y cũng cảm thấy tâm thần chấn động dữ dội, da đầu tê dại.

Y có thể cảm giác được, Triệu Thần sắp gây chuyện, hơn nữa còn là chuyện lớn!

Nếu ai có thể may mắn tham gia, cuối cùng chắc chắn sẽ đắc đạo thăng thiên.

"Hít!" Trấn Nguyên Tử hai mắt trợn trừng, không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Hồng Vân không nói rõ thì y không nghĩ sâu, bây giờ Hồng Vân vừa nhắc tới, y càng nghĩ càng thấy đáng sợ, đồng thời cũng càng thêm sốt ruột.

Nếu thật sự như Hồng Vân suy đoán, lại có một nhóm lớn đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp sắp chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh, y sẽ bị bỏ lại ngày càng xa.

Chính như lời Hồng Vân nói, quả thực cần phải nắm bắt thời cơ, nếu không, ngay cả canh cũng sắp không có mà húp!

Có thể tưởng tượng được, tất cả các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp có quan hệ tốt với Triệu Thần đều thành đạo, còn một mình y kẹt lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh, thật sự là quá thảm.

Nhưng vấn đề là, y không biết phải nắm bắt như thế nào!

"Hồng Vân đạo hữu, có phương pháp nào chỉ giáo cho ngô

không?" Trấn Nguyên Tử khiêm tốn thỉnh giáo Hồng Vân.

Không còn cách nào khác, ai bảo Hồng Vân và Triệu Thần có một tầng thiện duyên chứ.

"Trấn Nguyên đạo hữu, việc này ngô cũng không giúp được, chỉ có thể dựa vào chính ngươi.

Nếu không có việc gì thì có thể đến Thánh Sư Điện đi lại nhiều một chút." Hồng Vân bất đắc dĩ nói.

Y và Triệu Thần có thiện duyên không giả, nhưng đó đều là ân tứ của Triệu Thần, sao có thể lấy đó làm chỗ dựa, vậy thì thật sự là kẻ thiểu năng trí tuệ!

Đến lúc đó, nói không chừng chẳng những không giúp được Trấn Nguyên Tử mà còn làm mất cả cơ duyên công đức của mình.

"Trấn Nguyên đạo hữu, bần đạo chỉ có thể nói, nếu đến Thánh Sư Điện, chưa chắc đã có cơ hội, nhưng nếu không đến Thánh Sư Điện, vậy thì chắc chắn không có cơ hội!" Hồng Vân vô cùng trịnh trọng nói.

Đạo lý này phàm nhân bình thường cũng hiểu, làm chưa chắc có kết quả, nhưng không làm thì chắc chắn không có kết quả!

"Được!

Vậy bần đạo liều mạng một phen!" Trấn Nguyên Tử cắn răng, ánh mắt trở nên vô cùng kiên định!

Nhưng mà, cơ duyên công đức của Trấn Nguyên Tử hiện tại không phải là trọng điểm, trọng điểm là Phục Hy sắp chứng đạo Nhân Hoàng quả vị. ...

Nhân tộc, bộ lạc Phong Cổn.

Qua sự bồi dưỡng tận tâm của Hi Hòa, thân chuyển thế của Phục

Hy vào năm mười sáu tuổi đã tấn cấp Kim Tiên chi cảnh.

Tốc độ tu luyện kinh khủng như vậy, ngoài các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp của Hồng Hoang ra, căn bản không ai có thể bì kịp!

Có tu vi cảnh giới Kim Tiên, Phục Hy có thể cống hiến nhiều hơn cho bộ lạc Phong Cổn.

Thế là, không lâu sau, Phục Hy được các tộc nhân bộ lạc Phong Cổn cùng nhau đề cử, chính thức trở thành tộc trưởng bộ lạc Phong Cổn.

Toàn bộ bộ lạc Phong Cổn dưới sự lãnh đạo của Phục Hy, ngày càng thịnh vượng, phát triển nhanh chóng, ngày một lớn mạnh.

Đương nhiên, nguyên nhân căn bản là do Triệu Thần chỉ thị, Hi Hòa đã để Phục Hy truyền lại một phần công pháp tu hành trong bộ lạc Phong Cổn.

Sau khi Nhân tộc tu luyện, tiềm lực bản thân được khai quật, trở nên ngày càng cường đại.

Dù sao, Nhân tộc năm đó là do Nữ Oa dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng và tinh huyết Chuẩn Thánh tạo ra, cho dù đã sinh sôi vô số đời, huyết mạch loãng đi, cũng không phải sinh linh bình thường có thể so sánh.

Thêm vào đó Nhân tộc là Tiên Thiên Đạo Thể, càng có ưu thế trong phương diện tu luyện.

Tuy không thể so với thân chuyển thế của Phục Hy, nhưng đủ để nghiền ép những yêu thú nhỏ bé gần bộ lạc!

Điều kiện sinh tồn của bộ lạc Phong Cổn được cải thiện rất nhiều!

Không, không nên nói là sinh tồn, mà phải là sinh hoạt!

Khi các bộ tộc khác còn đang lo lắng về việc sinh tồn, săn bắt những dã thú chưa khai mở linh trí, thì tộc nhân của bộ lạc Phong Cổn đã chuyên đi giết những yêu thú tu hành!

Sau đó, dùng huyết nhục của yêu thú để tu luyện, không chỉ người lớn như vậy, mà ngay cả những đứa trẻ mới sinh cũng được dùng để luyện thể từ nhỏ, quả thực là quá sung sướng!

"Phu quân, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, bộ lạc Phong Cổn đã phát triển rất có quy củ!" Trên đỉnh ngọn núi nguy nga của bộ lạc Phong Cổn, Hi Hòa mỉm cười nhìn Triệu Thần bên cạnh.

Nói thật, đối với tốc độ tu hành của Phục Hy, nàng hoàn toàn có thể hiểu được, nhưng đối với tốc độ tu hành bùng nổ của các tộc nhân bình thường trong bộ lạc Phong Cổn, nàng thật sự kinh ngạc.

"Đó là tự nhiên, Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa, tự nhiên có chỗ độc đáo của mình!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, thu hết sự phát triển của bộ lạc Phong Cổn vào trong mắt, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Đó là vì Nhân tộc đã sinh sôi vô số năm, huyết mạch đã trở nên loãng đi.

Nếu không, nếu là lứa Tiên Thiên Nhân tộc năm đó tu hành, tốc độ tu luyện sẽ còn kinh khủng hơn!

"Nhưng để Nhân tộc tu hành như vậy, sẽ không xảy ra vấn đề gì chứ?" Hi Hòa có chút lo lắng hỏi.

Giữa thiên địa, vạn vật phải cân bằng.

Tộc nhân bộ lạc Phong Cổn tu hành chỉ vài năm ngắn ngủi đã nghiền ép những yêu thú nhỏ gần bộ lạc.

Nếu Nhân tộc tu hành mở rộng ra toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, và cho thêm chút thời gian, vậy thì Nhân tộc sẽ quét ngang toàn bộ Đông

Thắng Thần Châu!

Dù sao, trong Hồng Hoang, thứ không thiếu nhất chính là thời gian!

Như vậy, sự cân bằng giữa các chủng tộc Hồng Hoang sẽ bị phá vỡ!

Triệu Thần cười nhạt, không để ý nói: "Không cần lo lắng, bản tọa đã báo cho Hạo Thiên và Dao Trì, đợi Nhân tộc tu hành đến một cảnh giới nhất định, Thiên Đình tự sẽ phái người tiếp dẫn họ lên Tam Thập Tam Thiên, xếp vào hàng tiên ban!" Đây cũng là lý do tại sao y chỉ thị Hi Hòa, để Phục Hy truyền công pháp tu hành cho tộc nhân.

Nếu không, tất cả Nhân tộc đều tu hành, và đều ở lại đại lục Hồng Hoang, vậy đối với các chủng tộc khác, thật sự sẽ là một tai họa. ...

"Phu quân quả nhiên suy xét chu toàn!" Đôi mắt đẹp của Hi Hòa ánh lên những tia sáng kỳ lạ, đối với Triệu Thần càng thêm sùng bái.

Nàng thích sự sắc bén khi nắm mọi thứ trong lòng bàn tay của Triệu Thần, toàn thân toát ra một sức quyến rũ độc đáo, khiến nàng vô cùng rung động.

"Nhưng phu quân, Phục Hy rốt cuộc nên chứng đạo Nhân Hoàng quả vị như thế nào?" Hi Hòa lại hỏi.

Tuy nàng được Triệu Thần bổ nhiệm làm Nhân Hoàng chi sư, phụ trách dạy dỗ thân chuyển thế của Phục Hy, nhưng đối với việc Phục Hy làm thế nào để thành đạo, nàng cảm thấy hoàn toàn mơ hồ.

"Nếu muốn chứng đạo Nhân Hoàng, tự nhiên phải làm Nhân tộc Cộng chủ trước, Phục Hy hiện giờ mới chỉ là tộc trưởng bộ lạc Phong Cổn, chứng đạo Nhân Hoàng quả vị còn sớm.

Nhưng, vị trí Nhân tộc Cộng chủ hẳn là sắp rồi!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Y chỉ thị Hi Hòa để Phục Hy truyền công pháp tu hành cho tộc nhân, thực ra cũng là tung ra một miếng mồi, giúp Phục Hy sớm ngày trở thành Nhân tộc Cộng chủ.

Dù sao các bộ tộc khác cũng không ngốc, thấy bộ lạc Phong Cổn được Phục Hy truyền thụ công pháp, tộc nhân đều trở nên cường đại như vậy, cuộc sống trở nên sung túc như vậy, tất nhiên sẽ động lòng!

Chỉ cần động lòng, vậy thì việc đầu quân cho bộ lạc Phong Cổn, đề cử Phục Hy làm Nhân tộc Cộng chủ, tuyệt đối là chuyện trong nháy mắt.

Chỉ cần Phục Hy trở thành Nhân tộc Cộng chủ, có y ra tay, Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị cũng là chuyện trong nháy mắt!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, trong đại sảnh nghị sự của bộ lạc Phong Cổn, Phục Hy ngồi trên chủ tọa, toàn thân toát ra một loại đế hoàng chi khí vô hình!

Cùng lúc đó, bên ngoài đại sảnh nghị sự, không ngừng có tộc nhân lớn tiếng truyền báo.

Chương 205

“Báo!

Bẩm báo tộc trưởng, tộc trưởng bộ lạc Hữu Sùng đến xin đầu quân!” “Báo!

Bẩm báo tộc trưởng, tộc trưởng bộ lạc Đồ Sơn đến xin đầu quân!” “Báo!

Bẩm báo tộc trưởng, tộc trưởng bộ lạc Nam Quốc đến xin đầu quân!” “Báo!

Bẩm báo tộc trưởng, tộc trưởng bộ lạc Hữu Cùng đến xin đầu quân!” ...

Từng tiếng truyền báo không ngừng vang lên, nối liền không dứt, các bộ lạc xung quanh bộ lạc Phong Cổn dường như đã hẹn trước, cùng nhau đến bái kiến Phục Hy, tất cả đều tỏ ý đầu quân!

Chế độ thiện nhượng từng tồn tại đã thay đổi, bởi vì Nhân tộc thực sự quá nhiều.

“Ha ha ha, tốt!

Tuyên vào!” Phục Hy, người đã hoàn toàn biến thành một Nhân tộc, cất tiếng cười sảng khoái, lập tức tiếp kiến các tộc trưởng này.

Hiển nhiên, y đã sớm liệu được các tộc trưởng này sẽ đến đầu quân!

Dù sao, y cũng là thần hồn của Phục Hy chuyển thế.

Mặc dù trước khi chuyển thế, ký ức của y đã bị năng lượng thần bí trong canh Mạnh Bà xóa đi, nhưng một số bản năng của một cường giả đỉnh cấp vẫn được giữ lại!

Nếu không, y cũng không thể ở tuổi mười sáu mà thống lĩnh được cả một bộ lạc.

Rất nhanh, các tộc trưởng của các bộ lạc Hữu Sùng, Đồ Sơn, Nam Quốc, Hữu Cùng... lần lượt tiến vào đại sảnh nghị sự.

Phong cách hành sự của họ vô cùng dứt khoát, trực tiếp cúi đầu bái lạy Phục Hy, tỏ lòng trung thành!

"Bái kiến Phục Hy tộc trưởng!

Chúng ta nguyện ý suất lĩnh bộ lạc đầu quân cho Phục Hy tộc trưởng, chỉ cầu Phục Hy tộc trưởng có thể truyền thụ công pháp cho bộ tộc chúng ta!" "Được, ngô đồng ý!" Phục Hy cũng rất dứt khoát, lập tức chấp nhận sự đầu quân của các tộc trưởng này, và hứa sẽ truyền thụ công pháp cho tộc nhân của họ!

Thế là, mọi chuyện tiếp theo đơn giản hơn nhiều.

Tất cả các bộ lạc xung quanh bộ lạc Phong Cổn đều cảm nhận được sự lớn mạnh của bộ lạc Phong Cổn, toàn bộ đều đầu quân cho bộ lạc Phong Cổn, tất cả các bộ tộc kết thành liên minh.

Phục Hy, đương nhiên trở thành cộng chủ của liên minh này!

Uy danh của Phục Hy bắt đầu lan truyền khắp Nhân tộc.

Đặc biệt là việc Phục Hy truyền thụ công pháp tu hành cho Nhân tộc, khiến Nhân tộc trở nên cường đại, có thể chiến thắng yêu thú!

Miếng mồi này, bất kỳ bộ tộc nào cũng không thể chống cự!

Trong chốc lát, tiếng hô đầu quân cho Phục Hy, tôn Phục Hy làm Nhân tộc Cộng chủ, giống như quả cầu tuyết lăn, càng lúc càng lớn.

Ban đầu, các bộ lạc xung quanh bộ lạc Phong Cổn đầu quân cho Phục Hy, hình thành liên minh bộ tộc.

Tiếp đó, các bộ lạc xung quanh liên minh bộ tộc cũng đầu quân

cho Phục Hy, khiến liên minh bộ tộc ngày càng lớn mạnh.

Cuối cùng, tất cả các bộ tộc Nhân tộc đều đầu quân cho Phục Hy, chính thức tôn Phục Hy làm Nhân tộc Cộng chủ!

Vị cộng chủ đầu tiên của Nhân tộc kể từ khi ra đời tại Hồng Hoang!

Sau khi trở thành Nhân tộc Cộng chủ, Phục Hy cũng không làm thất vọng những người đã đầu quân.

Dưới một mệnh lệnh của y, công pháp tu hành được truyền cho tất cả Nhân tộc, Nhân tộc liền mở ra một đại thời đại toàn dân tu tiên!

Từ đó trở đi, Nhân tộc chính thức quật khởi, thế không thể cản!

"Tốt cho một Nhân tộc, tốt cho một nhân vật chính của thiên địa, tốt cho một Phục Hy, tốt cho một Nhân tộc Cộng chủ!" Tại Côn Lôn Sơn, trong Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân vẫn luôn quan sát Phục Hy thấy cảnh này, không khỏi sắc mặt âm trầm, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Đồng thời, trong lòng cũng âm thầm kinh hãi!

Trước đó, mặc dù họ biết Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa, nhưng họ chưa từng để Nhân tộc yếu đuối như loài kiến vào mắt.

Bây giờ, tiềm lực cường đại mà Nhân tộc bộc phát sau khi mở ra thời đại toàn dân tu tiên, khiến ngay cả ba vị đại thánh nhân cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Chỉ trong vài chục năm, Nhân tộc từ không có tu vi đã thăng tiến vùn vụt, người cao nhất thậm chí sắp bước vào cảnh giới Tiên Đạo.

Tốc độ tu hành này, quả thực đáng sợ!

Thật khó tưởng tượng, sau mấy vạn năm, mấy chục vạn năm, những Nhân tộc này sẽ tu hành đến cảnh giới kinh khủng đến mức

nào!

"Tên Triệu Thần chết tiệt!" Ba vị đại thánh nhân trong lòng lại bất giác cùng nhau thầm mắng Triệu Thần, tuy việc Nhân tộc toàn dân tu tiên là do Phục Hy khởi xướng, nhưng họ biết rõ chắc chắn là do Triệu Thần chỉ thị.

Những Nhân tộc này đều có thể coi là môn hạ của Thánh Sư Điện, uy hiếp nghiêm trọng đến nền tảng đạo thống của Tam Thánh Nhị Giáo!

Nhưng đại thế đã định, dù là Thánh nhân cũng không thể ngăn cản!

...

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Đại Điện!

"Ha ha ha, Triệu Thần sư thúc quả nhiên không lừa chúng ta, nếu có thể tiếp dẫn tu sĩ Nhân tộc lên Thiên Đình, tuyệt đối sẽ trở thành một trợ lực lớn cho trẫm!" Hạo Thiên cười sảng khoái.

Kể từ khi nhận được lời khuyên của Triệu Thần tại Thánh Sư Điện, y vẫn luôn mật thiết quan sát Nhân tộc.

Bây giờ Nhân tộc mở ra thời đại toàn dân tu tiên, tu vi tăng nhanh, khiến y nhìn thấy hy vọng hoàn toàn nắm giữ Thiên Đình!

"Người đâu, truyền ý chỉ của trẫm!" Không hề chậm trễ, Hạo Thiên lập tức uy nghiêm hạ lệnh, phái người chuyên phụ trách tiếp dẫn các tu sĩ Tiên Đạo của Nhân tộc lên Thiên Đình, xếp vào hàng tiên ban! ...

"Quả nhiên, Triệu Thần Thánh nhân thực sự đang mưu tính một cơ duyên công đức lớn!" Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, ánh mắt Hồng Vân trở nên ngưng trọng.

Nhân tộc toàn dân tu tiên, ngày càng phát triển lớn mạnh, động tĩnh gây ra ở Đông Thắng Thần Châu cũng ngày càng lớn.

Y đang ở Vạn Thọ Sơn sắp xếp đồ đạc, chuẩn bị di dời cực phẩm Tiên Thiên linh căn, cây Nhân Sâm Quả đến Nhân tộc, tự nhiên cũng có thể nhận ra.

Nhưng, điểm chú ý của y không phải là Nhân tộc toàn dân tu tiên, mà là Nhân tộc Cộng chủ lại là Phục Hy!

Yêu Hoàng Phục Hy năm xưa, lại chuyển thế thành Nhân tộc, trở thành Nhân tộc Cộng chủ.

Hiển nhiên, không ai ngờ tới.

Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa ngơ ngác nhìn Triệu Thần hồi lâu, cuối cùng nói ra một câu: "Phu quân... không phụ ta." Lúc này, Phục Hy đã trở thành Nhân tộc Cộng chủ, đợi y ổn định thêm một thời gian nữa, nàng sẽ giúp Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng! ...

"Phu quân, xong rồi!" Trên đỉnh ngọn núi nơi Hi Hòa tu hành, thân hình Triệu Thần trong nháy mắt hiện ra bên cạnh Hi Hòa, Hi Hòa mỉm cười duyên dáng.

Triệu Thần mỉm cười nhạt, gật đầu với Hi Hòa, sau đó nhìn xuống toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, trong lòng cảm thấy một sự hào khí và khoái ý chưa từng có!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Nhân tộc tuy là nhân vật chính của thiên địa, nhưng lại sinh ra vào thời đại Thánh nhân, bị Thánh nhân áp chế, chỉ có thể bất đắc dĩ trở thành quân cờ trong tay Thánh nhân.

Vì vậy, Nhân tộc có danh nhân vật chính của thiên địa, nhưng lại không có thực lực của nhân vật chính của thiên địa!

Chương 206

Nhưng bây giờ, có y ở đây, y muốn Nhân tộc, ai ai cũng là tiên!

Làm người, không thể quên gốc!

Mặc dù xuyên không đến đại lục Hồng Hoang, và trở thành cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang.

Nhưng, Triệu Thần cũng không quên kiếp trước mình là một Nhân tộc.

Vì vậy, trong phạm vi năng lực cho phép, y sẽ giúp đỡ Nhân tộc một chút.

Đương nhiên, ngoài ra, y cũng muốn xem xem, khi Nhân tộc không bị Thánh nhân áp chế, sẽ bộc phát ra tiềm lực như thế nào.

"Toàn dân tu tiên, xếp vào hàng tiên ban, e rằng Thiên Đình sẽ phải lấy Nhân tộc làm chủ!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, trong mắt ánh lên tinh quang, dường như đã nhìn thấy cảnh tượng hàng trăm triệu Nhân tộc thành Tiên Đạo, xếp vào hàng tiên ban trong tương lai.

Nhưng, Thiên Đình bỗng tăng thêm nhiều tiên nhân như vậy, cũng không dễ quản lý.

Đặc biệt là khi tu vi của lứa tiên nhân này ngày càng cường đại, càng khó ràng buộc.

Chỉ là, điều này không có quan hệ gì với Thánh Phụ Nhân tộc như y, dù sao người đau đầu là Hạo Thiên, Thiên Đình chi chủ.

Cái nồi này, y chắc chắn sẽ không gánh!

"Phu quân, Phục Hy đã trở thành Nhân tộc Cộng chủ, được Nhân tộc vô cùng tôn sùng, tiếp theo nên làm thế nào?" Hi Hòa hỏi.

Trong đôi mắt đẹp của nàng mang theo sự tò mò sâu sắc, theo thời gian trôi đi, nàng không những không rõ Phục Hy nên chứng đạo Nhân Hoàng như thế nào, mà ngược lại càng thêm mơ hồ.

Thực tế, không chỉ nàng không hiểu, mà trong Ngọc Hư Cung, bốn vị Thánh nhân cũng đang trong trạng thái mông lung.

Vốn dĩ, họ cho rằng Phục Hy chỉ cần làm Nhân tộc Cộng chủ là có thể chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, nhưng bây giờ xem ra không phải như vậy.

Vì vậy, họ đang chăm chú theo dõi lãnh địa Nhân tộc, không dám có chút lơ là.

"Bản tọa chính là vì việc này mà đến.

Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng cần hai món bảo vật, bản tọa sẽ giao cho nàng, nàng lại để Phục Hy có được là được." Triệu Thần mỉm cười nói.

Đồng thời, y đưa Hà Đồ và Lạc Thư, hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo cho Hi Hòa.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Phục Hy chính là dùng hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Hà Đồ và Lạc Thư để lĩnh ngộ ra Phục Hy Bát Quái, từ đó chứng đạo Nhân Hoàng quả vị.

Tuy không biết lúc đó Phục Hy dùng bao lâu, nhưng bây giờ có y ở đây, tuyệt đối là chuyện trong nháy mắt.

Hà Đồ và Lạc Thư sớm đã cùng Sáng Thế Thanh Liên hợp nhất với Triệu Thần, Triệu Thần chỉ cần một ý niệm là có thể thu hồi!

"Vâng, phu quân, thiếp đi làm ngay!" Hi Hòa dứt khoát nhận lấy Hà Đồ và Lạc Thư, chuẩn bị làm theo sự sắp xếp của Triệu Thần.

"Vậy bản tọa sẽ ở đây chờ tin tốt của nàng!" Triệu Thần nhìn Hi

Hòa rời đi, cũng không có ý định quay về Thánh Sư Điện trong bộ lạc Nhân tộc, mà ngồi trên đỉnh núi này chờ tin vui của Hi Hòa.

Dù sao cũng không mất nhiều thời gian.

Hi Hòa uyển chuyển như kinh hồng, thân hình trong nháy mắt biến mất tại chỗ. ...

Cùng lúc đó, Phục Hy trong bộ lạc Phong Cổn cũng dưới sự dẫn dắt của thiên cơ trong cõi u minh, rời khỏi đại sảnh nghị sự của bộ lạc, đi đến bên một con sông gần bộ lạc Phong Cổn.

Bởi vì khi Phục Hy còn nhỏ từng nhiều lần tu hành ngộ đạo bên con sông này, đặc biệt là mấy lần đột phá tu hành quan trọng đều ở bên con sông này.

Vì vậy, con sông này còn được gọi là Ngộ Đạo Hà!

Thế là, con sông Ngộ Đạo này đã trở thành thánh địa tu hành của tộc nhân bộ lạc Phong Cổn.

Bất kể người lớn hay trẻ nhỏ, chỉ cần gặp phải bình cảnh tu hành, đều sẽ đến bên con sông này minh tưởng, và đều có thu hoạch!

Đúng là Ngộ Đạo Hà thần kỳ!

Hiển nhiên, Ngộ Đạo Hà nổi danh như vậy, chắc chắn có không ít Nhân tộc ở đây tu hành cảm ngộ.

Thấy Phục Hy, Nhân tộc Cộng chủ đột nhiên đến, những Nhân tộc này lần lượt cung kính hành lễ, mặt đầy kính trọng và cảm kích.

"Bái kiến Cộng chủ!" "Bái kiến Cộng chủ!" ...

"Không cần đa lễ, các ngươi cứ tự mình tu hành đi!" Phục Hy mỉm cười, gật đầu với mọi người, rồi tự mình đi đến gần Ngộ Đạo Hà.

Bỗng nhiên, nước sông cuồn cuộn, hai đầu thần thú nổi lên mặt

nước.

Một thần thú tên là Long Mã, một thần thú tên là Thần Quy, đều vô cùng uy vũ bất phàm, miệng mũi phun ra những luồng khí lành, nổi trên mặt nước.

Trên lưng của hai đầu thần thú, có mang theo Hà Đồ và Lạc Thư, hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, tỏa ra ánh sáng bảy màu.

Khiến người ta vừa nhìn đã biết tuyệt đối là bảo vật!

Nếu không, với sự hung hãn của Nhân tộc bộ lạc Phong Cổn hiện tại, e rằng sớm đã không nhịn được ra tay bắt hai đại thần thú này, lấy huyết nhục bảo dược của chúng để tu luyện.

"Lại là Hà Đồ và Lạc Thư, kẻ nào lại đem hai món linh bảo này cho Phục Hy!?" Côn Lôn Sơn, Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân thấy cảnh này không khỏi đồng loạt cảm thấy khó hiểu.

Nhưng trong lòng đều rùng mình, ý thức được đây có thể là bước quan trọng nhất để Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị.

"Đa tạ sư tôn ban bảo!" Phục Hy trước tiên cung kính hành lễ, sau đó cầm lấy Hà Đồ và Lạc Thư vào trong tay.

Hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo vừa vào tay, Phục Hy trong nháy mắt tiến vào trạng thái đốn ngộ, phảng phất như đã được định sẵn trong cõi u minh, hai món bảo vật này có một duyên phận đặc biệt với y.

"Nhanh như vậy đã ngộ đạo!?" Trong Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân đều ngây người.

Không còn cách nào khác, cảnh tượng này trông thật sự quá giả, giả đến mức ngay cả Hi Hòa, người phụ trách sắp xếp việc này cũng có chút mơ màng.

Có thể đừng khoa trương như vậy được không, ít nhất cũng cho một chút thời gian đệm chứ!

"Cộng chủ lại sắp ngộ đạo!" "Thật là Thánh Phụ phù hộ a!" Những Nhân tộc bên cạnh Ngộ Đạo Hà sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc, tự phát hộ pháp cho Phục Hy.

Đồng thời, nội tâm vô cùng kích động và vui mừng.

Họ đều đã bước vào con đường tu hành, hoàn toàn có thể nhìn ra lần ngộ đạo này của Phục Hy tuyệt đối không tầm thường.

Thần thú dâng bảo, tại chỗ đốn ngộ!

Có thể tưởng tượng được, chỉ cần Phục Hy ngộ đạo thành công, Phục Hy chắc chắn sẽ một bước lên trời, Nhân tộc cũng sẽ theo đó mà bay cao!

Tin tức động lòng người này lập tức truyền khắp bộ lạc Phong Cổn, rồi lại như mọc thêm cánh, truyền khắp toàn bộ Nhân tộc.

Trong chốc lát, tất cả các bộ tộc Nhân tộc đều không thể bình tĩnh.

"Nhanh nhanh nhanh, theo ta đến bộ lạc Phong Cổn hộ pháp cho Cộng chủ!" Tất cả các tộc trưởng bộ tộc Nhân tộc, mang theo các cường giả trong tộc, lập tức hối hả chạy đến bộ lạc Phong Cổn.

Giống như năm đó vô số bộ lạc đồng loạt đầu quân cho Phục Hy, hôm nay, lại một lần nữa đồng loạt, hộ pháp cho Phục Hy chứng đạo.

Giờ khắc này, vạn chúng chú mục!

Trên đỉnh núi, Triệu Thần mỉm cười nhạt, thu hồi ánh mắt, bỗng nhiên thả nguyên thần của Bắc Hải Huyền Quy ra.

Bắc Hải Huyền Quy đang trong trạng thái mơ màng, thì nghe thấy giọng nói có chút trêu chọc của Triệu Thần vang lên bên tai.

"Lão quy, bản tọa ban cho ngươi một đạo phúc duyên, có muốn

không!?” “Muốn muốn muốn!

Chương 207

Muốn muốn muốn!" Bắc Hải Huyền Quy vội vàng gật đầu lia lịa, đầu như giã tỏi, miệng vội vàng trả lời Triệu Thần.

Vốn đang ở trong thế giới nội thiên địa của Hỗn Độn Châu, đột nhiên bị Triệu Thần kéo ra thế giới Hồng Hoang, y có chút phản ứng không kịp.

Nhưng, nghe thấy hai chữ "phúc duyên", toàn thân lập tức rùng mình một cái, hai mắt nhỏ nhìn chằm chằm vào Triệu Thần, trong lòng vô cùng mong đợi.

Lần trước khi huyết nhục bảo dược bị Triệu Thần hầm một nồi, y đã mơ hồ cảm giác được Triệu Thần có thể sẽ ban cho y một cơ duyên công đức để đền bù.

Chỉ tiếc là vào thời khắc quan trọng, Hạo Thiên và Dao Trì hai người đột nhiên đến thăm, lời nói đến bên miệng của Triệu Thần, đành phải nuốt lại.

Treo ngược khẩu vị của y!

Một lần treo, là năm sáu ngàn năm!

Năm sáu ngàn năm qua, y luôn nghĩ về cơ duyên công đức chưa nói ra của Triệu Thần, trong lòng không biết đã uất ức đến mức nào.

Trời cao có mắt, hôm nay cuối cùng cũng đã đợi được ngày mây tan trăng sáng!

"Lão quy bái tạ Hỗn Độn Thánh nhân, dám hỏi Thánh nhân là phúc duyên gì?!" Bắc Hải Huyền Quy không thể chờ đợi hỏi.

Ánh mắt y chăm chú nhìn Triệu Thần, tâm trạng vô cùng căng thẳng và lo lắng, chỉ sợ vào thời khắc quan trọng, Triệu Thần lại nuốt

lời.

Triệu Thần khẽ cười, ra hiệu cho Bắc Hải Huyền Quy nhìn về phía Phục Hy, hỏi: "Ngươi có biết, đó là ai không?" Bắc Hải Huyền Quy vẫn mặt đầy mông lung, cung kính nói: "Tiểu nhân không biết, xin Thượng Thanh Thánh nhân chỉ rõ." "Đó là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, Phục Hy!" Triệu Thần không giấu diếm.

"Lại là Phục Hy đạo hữu!?" Bắc Hải Huyền Quy càng thêm mông lung.

Đối với Phục Hy, y biết, dù sao cũng là Yêu Hoàng năm xưa.

Nhưng, y không hiểu, Phục Hy rõ ràng là Yêu Hoàng của Yêu tộc, sao lại biến thành một Nhân tộc cảnh giới Kim Tiên.

"Bản tọa để thần hồn Phục Hy chuyển thế, trở thành Nhân tộc, chứng đạo Nhân Hoàng quả vị!" Triệu Thần giải thích.

Sau đó, y đột nhiên đổi giọng, ý vị sâu xa hỏi: "Vậy nên, ngươi hiểu rồi chứ?" "Hiểu hiểu hiểu!

Hiểu hiểu hiểu!" Bắc Hải Huyền Quy lại gật đầu lia lịa, đầu như giã tỏi, nội tâm một mảnh cuồng hỉ.

Theo y thấy, việc thần hồn Phục Hy chuyển thế do Triệu Thần sắp xếp, chắc chắn có thâm ý lớn.

Triệu Thần lại giúp Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, không cần nói cũng biết, sau khi trở thành Nhân Hoàng, thực lực tuyệt đối sẽ kinh thiên động địa!

Nói không chừng, có cơ hội dò xét Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới!

Vậy thì thật lợi hại!

Triệu Thần nói với y nhiều như vậy, dụng ý cũng rất rõ ràng, phúc

duyên mà y nói, chính là để y cũng giống như Phục Hy.

Chuyển thế thành Nhân tộc, chứng đạo Nhân Hoàng quả vị!

"Hiểu là tốt!" Triệu Thần khẽ gật đầu, y thích nói chuyện với những người thông minh như Bắc Hải Huyền Quy, không tốn sức!

Không sai, y định ban vị trí Nhân Hoàng thứ hai cho Bắc Hải Huyền Quy.

Dù sao, các đại năng cường giả khác của Thánh Sư Điện đều đã có cơ duyên công đức thích hợp.

Vì vậy, thay vì lãng phí cơ duyên công đức này, không bằng ban cho Bắc Hải Huyền Quy.

Dù sao sau khi đối phương chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, cũng sẽ trở thành trợ lực của Thánh Sư Điện.

Vậy thì, hà cớ gì mà không làm?

Tất cả mọi người đều cho rằng y chỉ sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế để giúp Phục Hy và những người khác thành đạo, nhưng họ không biết rằng, y cũng có thể giúp Huyền Quy và những người khác thành đạo!

Đến lúc đó, chắc chắn sẽ khiến mọi người kinh ngạc.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác!

"Tiểu nhân bái tạ Hỗn Độn Thánh nhân hậu ái, dám hỏi Thánh nhân, khi nào tiểu nhân đi luân hồi chuyển thế?" Bắc Hải Huyền Quy vội vàng hỏi.

Sau khi biết được cơ duyên công đức, y đã hoàn toàn không thể chờ đợi được nữa!

"Trước tiên không vội, đợi Phục Hy chứng đạo xong rồi nói!"

Triệu Thần nhàn nhạt nói.

"Cẩn tuân Thánh nhân pháp chỉ!" Bắc Hải Huyền Quy lập tức cung kính lĩnh mệnh, nén lại sự kích động trong lòng, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía Phục Hy bên Ngộ Đạo Hà.

Y cũng muốn xem xem, sau khi Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, rốt cuộc sẽ đạt đến thực lực như thế nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua. ...

Các đại năng tu sĩ quan tâm đến việc Phục Hy chứng đạo ngày càng nhiều, dù sao ai cũng biết đây là do Triệu Thần ra tay.

Tam Thánh Nhị Giáo không dám lơ là, Thiên Đình không dám lơ là, các đại năng Tiên Thiên tán tu càng không dám lơ là. ...

Bên Ngộ Đạo Hà, Phục Hy ngồi xếp bằng trên mặt đất, sắc mặt phẳng lặng như giếng cổ, tựa như một pho tượng đá.

Tâm thần của y hoàn toàn chìm đắm trong Hà Đồ và Lạc Thư, hai đại cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, toàn thân tỏa ra đạo vận nhàn nhạt.

Bỗng nhiên, toàn thân y chấn động, Hà Đồ và Lạc Thư tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Trong chốc lát, xung quanh Phục Hy có vô số đồ án bát quái huyền ảo phức tạp đang lưu chuyển, dường như ẩn chứa đại đạo chí lý.

"Bát quái, dường như không đơn giản a!" Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung, đồng tử của Lão Tử đột nhiên co rút, đáy mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Đồ án âm dương của Thái Cực Đồ và đồ án bát quái của Phục Hy, giữa hai bên có một mối liên hệ vi diệu, vì vậy y cảm nhận sâu sắc nhất.

Đúng lúc này, Phục Hy đột nhiên mở mắt, hai mắt bắn ra hai đạo

thần hồng, khí thế toàn thân đại thịnh!

"Cộng chủ ngộ đạo tỉnh rồi!" "Cộng chủ ngộ đạo kết thúc rồi!" ...

Các tộc trưởng bộ tộc Nhân tộc đang hộ pháp cho Phục Hy lập tức xôn xao, lần lượt đứng dậy khỏi mặt đất, ánh mắt chăm chú nhìn Phục Hy.

"Kết thúc rồi sao?" Bát Cảnh Cung, Lão Tử.

Kim Ngao Đảo, Thông Thiên.

Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa.

Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân.

Thiên Đình, Hạo Thiên, Dao Trì, hai vị Thiên Đình chi chủ.

Thánh Sư Điện, Nữ Oa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Khổng Tuyên, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ và những người khác!

Cùng với Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Ngao Hưng, Hỏa Phượng và những người khác.

Vào giờ khắc này, tất cả đều đổ dồn ánh mắt về phía Phục Hy bên Ngộ Đạo Hà.

Phục Hy đứng dậy, toàn thân tỏa ra khí thế uy nghiêm, ánh mắt quét qua các tộc trưởng bộ tộc Nhân tộc.

"Ngô đã dùng Hà Đồ, Lạc Thư ngộ ra Phục Hy Bát Quái, có thể giúp Nhân tộc xu cát tị hung, hôm nay ban cho các ngươi, truyền cho các tộc nhân!

Chương 208

Giúp Nhân tộc hưng thịnh!" Đồng thời, y trong nháy mắt đánh ra vô số đạo kim sắc huyền quang, nhập vào trong não của các tộc trưởng bộ tộc, truyền lại Phục Hy Bát Quái.

Tất cả các tộc trưởng bộ tộc lập tức cuồng hỉ, bất giác cùng nhau cung kính bái tạ Phục Hy.

"Chúng ta bái tạ Cộng chủ!" Theo tiếng nói của họ vừa dứt, trên cửu tiêu lập tức truyền đến tiếng sấm rền vang.

Thế là, ba vị đại thánh nhân lập tức mông lung.

"Cái gì?

Chứng đạo Nhân Hoàng!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và bốn vị Thánh nhân khác nhìn nhau, trên mặt đều viết đầy hai chữ!

Mông lung!

Họ đã nhìn chằm chằm vào Phục Hy lâu như vậy, để xem Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị như thế nào.

Sau đó, để có kế hoạch đối phó.

Nhưng, vạn vạn không ngờ, Phục Hy lại chứng đạo một cách khó hiểu như vậy!

Mặc dù kết quả chưa chính thức công bố, nhưng Thiên Đạo chấn động, Thiên Đạo công đức hiện ra, mọi chuyện rõ ràng như ban ngày!

Nhưng họ có hiểu không?

Không hiểu!

Lão Tử hít sâu một hơi, vào giờ khắc này, y thu được một lượng

lớn khí vận Nhân tộc.

Y phất tay, thúc đẩy Tiên Thiên chí bảo Thái Cực Đồ, và Phục Hy tiến hành cảm ứng, giúp y chứng đạo.

Thông Thiên giáo chủ cũng mắt lóe lên, ra lệnh cho chúng đệ tử Tiệt Giáo, nhất định phải kết thiện duyên với Nhân tộc.

Nhân tộc có nạn phải giúp, không giúp được cũng phải tìm cách giúp, thực sự không giúp được, thì quay về tìm y, y giúp!

Thực tế, đừng nói bốn vị Thánh nhân không hiểu, mà các đại năng tu sĩ khác đang quan sát cũng đang trong trạng thái mông lung.

Hà Đồ, Lạc Thư, Phục Hy Bát Quái, sau đó chứng đạo Nhân Hoàng, cảm giác thật huyền ảo!

Nhưng, dù thế nào đi nữa, Thiên Đạo đã công nhận, Phục Hy Bát Quái có cống hiến lớn cho Nhân tộc, sẽ càng có lợi cho sự quật khởi của Nhân tộc, thuận theo đại thế Thiên Đạo.

Vì vậy, đương nhiên sẽ giáng xuống vô tận Thiên Đạo công đức làm phần thưởng!

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời Ngộ Đạo Hà, lập tức có những đám mây công đức rộng hàng trăm triệu dặm cuồn cuộn tụ lại, ánh sáng công đức vàng óng bao trùm toàn bộ lãnh địa Nhân tộc.

"Triệu Thần Thánh nhân quả thực đang mưu tính một cơ duyên công đức lớn!" Ngũ Trang Quán, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đều không nhịn được lộ ra vẻ kinh hãi, đứng dậy từ trên bồ đoàn.

Mặc dù trước đó đã có suy đoán, nhưng khi thực sự thấy cảnh này, vẫn cảm thấy chấn động.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Phục Hy sắp thành đạo!

“Thật đáng ghét!” Côn Lôn Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Ba vị đại thánh nhân lập tức hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác chỉ biết Phục Hy sắp thành đạo, nhưng họ lại biết rõ, ngoài Phục Hy ra, Hi Hòa cũng có thể phân chia công đức thành đạo! ...

“Phu quân / Sư tôn / Chủ nhân / Thánh Phụ / Đạo hữu thật thần cơ diệu toán!” Thánh Sư Điện, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chu Tước và những người khác đều đối với Triệu Thần bội phục sát đất!

Chưa đầy trăm năm, đã để Phục Hy hoàn thành việc chứng đạo Nhân Hoàng, đồng thời để Phục Hy, Hi Hòa hai người có cơ duyên thành đạo, thật là! ...

“Triệu Thần sư thúc thật là thần nhân!” Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, Hạo Thiên và Dao Trì trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, không ngờ Triệu Thần lại dùng phương thức như vậy để giúp người thành đạo.

Thế là, trong mắt họ không khỏi lóe lên tinh quang, đều tỏ ý muốn tiếp tục ôm chặt đùi của Triệu Thần.

Nói không chừng ngày nào đó, họ cũng phải dựa vào cơ duyên công đức mà Triệu Thần ban cho để thành đạo! ...

“Bây giờ, đến lượt bản tọa ra tay!” Trên đỉnh núi, Triệu Thần đứng dậy, lăng không bước đi, đến trên bầu trời đỉnh đầu của Phục Hy.

Trong tay trái của y, đang nâng chí bảo của Nhân tộc, Không Động Ấn!

“Tên Triệu Thần chết tiệt!” Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy cảnh này, hai mắt lập tức bốc lửa, lại nhớ đến nỗi sỉ nhục bị Triệu Thần lừa lấy Bàn Cổ Phiên ngày đó!

“Bái kiến Thánh Phụ!” Bên Ngộ Đạo Hà, Phục Hy dẫn đầu cung kính quỳ lạy hành lễ với Triệu Thần.

Phía sau y, tất cả các tộc trưởng bộ tộc cùng với những Nhân tộc khác, cũng đều cung kính quỳ lạy Triệu Thần.

Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc, không có Triệu Thần thì không có Nhân tộc.

Phục Hy có được uy danh của Nhân Hoàng, cũng phải quỳ lạy Triệu Thần.

Đồng thời Triệu Thần cũng có tư cách tước đoạt vị trí Nhân Hoàng.

Nhưng y sẽ không dùng, bởi vì Triệu Thần đã trở thành biểu tượng tinh thần, lãnh tụ tinh thần của Nhân tộc.

Tóm lại một câu, Nhân tộc tôn thờ Triệu Thần!

“Phục Hy, ngươi là Nhân tộc Cộng chủ, hôm nay công thành viên mãn, bản tọa ban cho ngươi chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn, có thể dùng nó để trấn áp khí vận Nhân tộc!” Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

Y khẽ phất tay phải, Không Động Ấn liền bay đến trước mặt Phục Hy.

“Bái tạ Thánh Phụ!” Phục Hy cung kính nhận lấy Không Động Ấn, cúi đầu thật sâu với Triệu Thần.

“Đợi sau khi thành Nhân Hoàng quả vị, ngươi phải đến Hỏa Vân Động tu hành, không được sai sót!” Triệu Thần tiếp tục nói.

Một khi Phục Hy thành Nhân Hoàng, tiếp tục ở lại lãnh địa Nhân tộc, đối với Nhân tộc mà nói sẽ có hại vô ích!

“Cẩn tuân Thánh nhân pháp chỉ!” Phục Hy cung kính lĩnh mệnh!

“Lại là Hỏa Vân Động của bần đạo!” Trong Ngũ Trang Quán, Hồng Vân trên mặt không khỏi lộ ra một tia kinh hỉ, hưng phấn đến mức suýt nhảy cao ba thước!

Lúc này, y cuối cùng cũng hiểu được tại sao mình lại nhận được một phần Thiên Đạo công đức!

Phục Hy thành Nhân Hoàng, sau đó vào ở Hỏa Vân Động, y là chủ nhân cũ của Hỏa Vân Động tự nhiên cũng sẽ nhận được một phần Thiên Đạo công đức làm phần thưởng.

“Triệu Thần Thánh nhân thật là thần nhân!” Hồng Vân lập tức vô cùng kích động và cuồng hỉ, đối với nước cờ này của Triệu Thần quả thực khâm phục sát đất.

Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, vốn dĩ không có chuyện gì của y.

Nhưng, Triệu Thần lại để Phục Hy vào ở Hỏa Vân Động tu hành, khiến y cũng được chia một phần Thiên Đạo công đức.

Quả thực... là một nước cờ thần thánh!

“Hồng Vân đạo hữu thật có phúc duyên a!” Trấn Nguyên Tử cũng nghe Triệu Thần nhắc đến Hỏa Vân Động, lập tức hiểu được cơ duyên công đức của Hồng Vân, lập tức càng thêm ngưỡng mộ và ghen tị.

Chương 209

Còn các đại năng tu sĩ khác, bao gồm cả bốn vị Thánh nhân, đều không ý thức được ý nghĩa trong lời nói của Triệu Thần.

Lúc này, ánh mắt của họ đều tập trung vào đám mây công đức trên cao.

Khi Triệu Thần dặn dò Phục Hy xong, đám mây công đức trên cao cũng đã hội tụ xong, và chia thành ba phần!

Thế là, trừ Triệu Thần ra, tất cả các đại năng tu sĩ đều kinh ngạc!

"Sao có thể có ba phần công đức!?" Côn Lôn Sơn, Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân lập tức kinh nghi bất định.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung, Lão Tử cũng ánh mắt ngưng lại.

Kim Ngao Đảo, Thông Thiên im lặng nhìn mà không nói gì.

Rõ ràng, chỉ có Phục Hy thành Nhân Hoàng, Hi Hòa thành Nhân Hoàng chi sư, đáng lẽ chỉ có hai phần, sao lại mọc ra thêm một phần!

Bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện.

Nữ Oa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Chu Tước và những người khác cũng nhìn nhau.

Họ cũng nghĩ như vậy, hoàn toàn không biết phần Thiên Đạo công đức thừa ra đó là của ai.

"Lại có một vị đại năng đỉnh cấp tham gia!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử trong lòng cũng không nhịn được sóng lòng cuộn trào, tâm thần chấn động.

Họ không biết Hi Hòa sẽ trở thành Nhân Hoàng chi sư, chỉ biết trong đó một phần là của Phục Hy, một phần là của Hồng Vân, còn

phần còn lại thì hoàn toàn không biết!

Còn Hạo Thiên, Dao Trì và những người khác càng không cần nói, họ tưởng chỉ có Phục Hy thành đạo, nhưng nhìn tiết tấu hiện tại, lại có đến ba vị đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp tham gia!

Quả thực là lợi hại!

Trong chốc lát, tất cả các đại năng tu sĩ đang quan sát, đều tâm thần chấn động!

Cùng lúc đó, ba phần Thiên Đạo công đức trên cao cuối cùng cũng giáng xuống!

Phần Thiên Đạo công đức thứ nhất, chiếm sáu thành tổng Thiên Đạo công đức, không còn nghi ngờ gì, giáng xuống thân Phục Hy.

Một luồng kim quang công đức khổng lồ bao trùm lấy Phục Hy, Phục Hy điên cuồng hấp thu Thiên Đạo công đức, nguyên thần cảnh giới tăng vọt!

Từ Kim Tiên lên Thái Ất Kim Tiên, rồi Đại La Kim Tiên, tiếp theo là cảnh giới Chuẩn Thánh... một mạch như chẻ tre, không hề có chút dừng lại, cũng không tồn tại bất kỳ bình cảnh nào!

Tiết tấu này, rõ ràng là hướng đến thành đạo!

Cuối cùng, nguyên thần cảnh giới của Phục Hy dừng lại ở Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn!

Côn Lôn Sơn, trong Ngọc Hư Cung, ba vị đại thánh nhân nhìn thấy cảnh này, mí mắt mỗi người đều giật mạnh, trong miệng hít vào khí lạnh!

Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn, nhưng chỉ cần Phục Hy bế quan củng cố, hưởng thụ khí vận Nhân Hoàng, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới, tuyệt đối chỉ là chuyện sớm

muộn!

Quả thực kinh khủng!

Phần Thiên Đạo công đức thứ hai, chiếm ba thành tổng Thiên Đạo công đức, giáng xuống thân Hi Hòa.

Một luồng kim quang công đức từ trên trời giáng xuống, bao trùm lấy Hi Hòa.

Hi Hòa vốn là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đã trảm nhị thi, được Thiên Đạo công đức gia trì, lập tức xung kích cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong.

Trảm tam thi, cũng chỉ là chuyện sớm muộn!

"Nguyên lai là Thái Âm nữ thần Hi Hòa!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác lúc này cuối cùng cũng phản ứng lại, ngoài Hồng Vân và Phục Hy ra, đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp tham gia vào cơ duyên công đức lần này, chính là Hi Hòa!

Mặc dù ngoài dự liệu, nhưng cũng hợp tình hợp lý.

Dù sao, Hi Hòa là đạo lữ của Triệu Thần!

Chỉ là, mọi người không nhịn được bắt đầu suy đoán, Triệu Thần đã giúp Hi Hòa thành đạo, vậy những vị đạo lữ khác của y thì sao?

Thường Hi, Tây Vương Mẫu và những người khác, chẳng phải cũng sẽ nhận được cơ duyên công đức.

Kế hoạch của Triệu Thần, có thể không chỉ có bấy nhiêu!

Chỉ là, điều này khiến người ta da đầu tê dại, trong miệng hít vào khí lạnh!

"Bây giờ, xem phần Thiên Đạo công đức thứ ba là của ai!" Phần Thiên Đạo công đức thứ ba chiếm một thành tổng Thiên Đạo công đức, trực tiếp bay đến Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, bao trùm lấy

Hồng Vân.

Mặc dù chỉ có một thành Thiên Đạo công đức, không khiến tu vi của Hồng Vân tăng vọt.

Nhưng, Hồng Vân tỏ ra không hề vội vàng.

Đừng quên, đây chỉ là vị Nhân Hoàng đầu tiên.

Các Nhân Hoàng tiếp theo chỉ cần cũng vào ở Hỏa Vân Động, y có thể tiếp tục chia sẻ Thiên Đạo công đức.

Một vị, chia một thành!

Vậy thì ba bốn vị Nhân Hoàng, thật sự là phát tài rồi!

Chắc chắn cũng có thể trảm tam thi, dò xét Hỗn Nguyên vô thượng quả!

Đến đây, chủ nhân của ba phần Thiên Đạo công đức, đều đã được xác định.

Thế là, các đại năng tu sĩ Hồng Hoang, đều kinh ngạc đến ngây người.

Ngay cả những môn nhân của Thánh Sư Điện đã sớm biết về việc sắc phong Nhân Hoàng cũng phải thán phục trước một loạt thao tác của Triệu Thần.

Một tôn Nhân Hoàng, mang lại ba phần Thiên Đạo công đức, khiến ba vị đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp đều có cơ duyên thành đạo!

Bút tích lớn!

Thật sự là bút tích lớn!

Đương nhiên, ba vị đại thánh nhân thì nghiến răng nghiến lợi!

Chỉ là vị Nhân Hoàng đầu tiên, Triệu Thần đã khiến ba vị đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp có cơ duyên thành đạo, phía sau còn có hai Hoàng

năm Đế nữa!

Nếu tất cả đều để Triệu Thần bao trọn, quả thực không dám tưởng tượng đến cảnh tượng đó!

"Phải toàn lực ngăn cản, kiên quyết không thể để hắn thuận lợi sắc phong vị Nhân Hoàng thứ hai!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, ba vị đại thánh nhân mặt lộ vẻ hung ác, trong lòng bất giác cùng nảy sinh một ý niệm.

Chỉ có không tiếc bất cứ giá nào ngăn cản Triệu Thần, Tam Thánh Nhị Giáo mới có hy vọng.

Nếu không, đợi Triệu Thần sắc phong xong toàn bộ Tam Hoàng Ngũ Đế, đại thế đã thành, Tam Thánh Nhị Giáo thật sự chỉ có thể hít gió Tây Bắc mà sống!

Nhưng, về việc làm thế nào để ngăn cản Triệu Thần, cần phải bàn bạc kỹ lưỡng.

Nhưng, tuyệt đối không ngờ tới, khi họ đang định mưu tính kế hoạch tiếp theo, Triệu Thần đã ra tay một lần nữa!

"Lão quy, bản tọa bây giờ sẽ đưa ngươi vào luân hồi địa phủ chuyển thế, cứ nghe theo sự sắp xếp của Địa Phủ chi chủ là được." Sau khi Phục Hy thuận lợi thành đạo, Triệu Thần liền dùng đại thần thông, thần không biết quỷ không hay đưa thần hồn của Bắc Hải Huyền Quy vào luân hồi địa phủ.

Dù sao những gì cần dặn dò Bắc Hải Huyền Quy đã dặn dò, luân hồi địa phủ đều là người của y, đưa Bắc Hải Huyền Quy vào Lục Đạo Luân Hồi, chuyển thế thành Nhân tộc, tuyệt đối không có vấn đề gì!

Dù sao, việc chứng đạo Nhân Hoàng quả vị này, đương nhiên là nhanh tay thì còn, chậm tay thì mất!

Chương 210

Đặc biệt là Triệu Thần hiện tại đang làm chuyện cướp cơ duyên, càng không thể để Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân kịp hoàn hồn, tốc độ càng nhanh càng tốt!

Sắp xếp xong cho Bắc Hải Huyền Quy, Triệu Thần lại nhìn về phía Phục Hy đã chứng đạo Nhân Hoàng.

Sau khi Phục Hy đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đại viên mãn, ký ức kiếp trước cũng đã hoàn toàn khôi phục, hiểu rằng thành tựu của mình đều là do Triệu Thần ban cho, lập tức cúi đầu thật sâu với Triệu Thần.

"Phục Hy bái tạ Thánh Phụ!" Triệu Thần khẽ cười nói: "Không cần đa lễ!

Phục Hy, ngươi đã chứng đạo Nhân Hoàng quả vị, nên đến Hỏa Vân Động, dùng Không Động Ấn trấn áp khí vận Nhân tộc!" "Cẩn tuân giáo chủ pháp chỉ!" Phục Hy lập tức cung kính lĩnh mệnh.

"Cộng chủ, xin đừng bỏ rơi chúng ta!" Các tộc trưởng bộ tộc Nhân tộc lập tức sốt ruột, Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng quả vị đương nhiên vui mừng, nhưng nhanh như vậy đã phải rời khỏi Nhân tộc, làm sao có thể bình tĩnh.

"..." Phục Hy trên mặt không khỏi lộ ra một tia do dự, mệnh lệnh của Thánh Phụ không dám vi phạm, nhưng cứ như vậy rời khỏi Nhân tộc, bỏ mặc Nhân tộc, y cũng không nỡ.

"Ngươi có thể lưu lại một tôn pháp thân, tiếp tục cai quản Nhân tộc!" Triệu Thần khẽ cười nói.

Y rất hài lòng với biểu hiện của Phục Hy, Phục Hy lấy thân phận

Nhân Hoàng thành đạo, nếu trong lòng không có Nhân tộc, vậy danh xưng Nhân Hoàng này có thể sẽ không xứng với thực tế.

"Đa tạ giáo chủ khai ân!" Phục Hy lập tức đại hỉ, lập tức dùng đại thần thông hóa ra một đạo pháp thân cảnh giới Kim Tiên, thay mình trấn giữ Nhân tộc, tiếp tục cai quản Nhân tộc!

"Đa tạ Thánh Phụ!" Các tộc trưởng bộ tộc cũng vui mừng không thôi, lần lượt cung kính bái tạ Triệu Thần.

Đến đây, vị Nhân Hoàng đầu tiên đã tạm thời kết thúc!

Viên mãn!

Hoàn mỹ!

Tiếp theo, Triệu Thần sắp sửa mở ra việc sắc phong vị Nhân Hoàng thứ hai!

Bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện.

Lúc này, cả tiên đảo đều tràn ngập không khí vui vẻ.

Phục Hy thuận lợi chứng đạo Nhân Hoàng, Hi Hòa với tư cách là Nhân Hoàng chi sư được chia ba thành Thiên Đạo công đức, ngay cả Hồng Vân nhường ra Hỏa Vân Động cũng được một thành Thiên Đạo công đức.

Đối với Thánh Sư Điện của Triệu Thần, đây tuyệt đối là một chuyện đại hỉ.

Thịnh sự như vậy, đương nhiên phải tổ chức một bữa tiệc lớn để ăn mừng.

Mặc dù Phục Hy phải tuân theo sự sắp xếp của Triệu Thần, cần phải trấn giữ Hỏa Vân Động, dùng Không Động Ấn trấn áp khí vận Nhân tộc.

Nhưng, tham gia bữa tiệc này tại Thánh Sư Điện, thì vẫn có thể.

Không giống như trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Tam Hoàng của Nhân tộc đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nhân Giáo giáo chủ cấm túc tại Hỏa Vân Động, không được tùy ý ra ngoài.

"Chúc mừng đại huynh chứng đạo Nhân Hoàng!" Nữ Oa phong hoa tuyệt đại từ trong hư không bước ra, chúc mừng Phục Hy.

Nàng đã sớm chứng đạo thành Thánh, huynh trưởng của nàng cũng đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn, thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ là chuyện sớm muộn.

Dù sao đi nữa, Phục Hy là huynh trưởng, Nữ Oa đều phải đích thân đến chúc mừng.

"Phục Hy bái kiến Sáng Thế Mẫu Thần!" Phục Hy thấy Nữ Oa vội vàng hành lễ, nhưng không quỳ xuống.

Bởi vì Nhân tộc chỉ quỳ lạy Triệu Thần.

"Ký ức vẫn chưa khôi phục sao?" Nữ Oa trên mặt có chút phức tạp.

"Thánh Mẫu đang nói gì vậy?" Phục Hy có chút không hiểu.

Cuối cùng Nữ Oa mang theo tâm tình phức tạp rời khỏi Hỏa Vân Động.

Có lẽ, chỉ khi Phục Hy chứng đạo Hỗn Nguyên, mới có thể khôi phục ký ức. ...

Một bên khác, Tây Vương Mẫu và Thường Hi hai người cũng vây quanh Hi Hòa, trong mắt đẹp đều là niềm vui và sự ngưỡng mộ.

"Chúc mừng tỷ tỷ tu vi đại tăng, không lâu nữa là có thể trảm tam thi, thành đạo ngay trước mắt!" Gương mặt trắng nõn của Thường Hi nở nụ cười rạng rỡ, như đóa hoa phù dung nở rộ, trên má hiện ra hai lúm đồng tiền nông, vô cùng mê người.

Nhìn biểu tình vui mừng của nàng, phảng phất như người nhận được công đức không phải là Hi Hòa, mà là chính nàng.

Nhưng, hai người đều là Thái Âm nữ thần, là chị em một nhà, cũng quả thực không phân biệt lẫn nhau.

Hi Hòa có thể lấy tư cách Nhân Hoàng chi sư nhận được ba thành Thiên Đạo công đức, vậy Thường Hi là muội muội, liệu có xa không?!

"Cảm ơn hai vị muội muội, hai vị muội muội cũng không cần vội, tin rằng không lâu nữa, phu quân cũng sẽ sắp xếp tốt cho hai vị muội muội!" Hi Hòa băng thanh ngọc khiết cười nói.

Miệng nói vậy, nhưng trong lòng nàng có chút vui mừng.

Nữ Oa là Thiên Đạo Thánh nhân, là đại công đức do trời định, nàng sẽ không đi so sánh với Nữ Oa.

Nhưng trong ba người nàng, Thường Hi và Tây Vương Mẫu, nàng là người đầu tiên nhận được Thiên Đạo công đức.

Có thể thấy, trong lòng Triệu Thần, đã đặt nàng ở vị trí thứ nhất!

Thật sung sướng!

Nhưng, Hi Hòa có một câu nói sai rồi, không phải là không lâu nữa, mà là đã bắt đầu rồi! ...

"Hồng Vân bái tạ Thánh nhân ân tứ!" Hồng Vân cúi đầu thật sâu với Triệu Thần đang ngồi cao trên ngọc giai trong đại điện, cung kính cảm kích.

Y đã nhận được nhiều Thiên Đạo công đức như vậy từ Triệu Thần, nếu không đến Thánh Sư Điện bái tạ Triệu Thần một phen, vậy thì không hợp lẽ.

Đương nhiên, đã đến cảm tạ Triệu Thần, chắc chắn không thể đi

tay không.

Nhưng y lại gần như không có gì đáng giá, đành phải hái hết Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử, mượn hoa dâng Phật.

"Không cần đa lễ!

Đây là thứ ngươi đáng được nhận!" Triệu Thần mỉm cười nhạt nói.

Nói câu đó, dù sao cũng là cho ai cũng được, đương nhiên phải cho những đại năng Tiên Thiên có quan hệ tốt với Thánh Sư Điện.

Nước phù sa không chảy ruộng người ngoài!

"Hồng Vân đạo hữu thật có phúc duyên a!" Trấn Nguyên Tử bên cạnh nhìn mà vô cùng ngưỡng mộ và ghen tị, nếu không phải quan hệ với Hồng Vân rất tốt, e rằng không còn là ngưỡng mộ nữa, mà là ghen ghét hận!

Điều khiến y càng ngưỡng mộ hơn còn ở phía sau!

Triệu Thần lúc này đột nhiên lại nói một câu: "Mặc dù lần này công đức không nhiều, nhưng bản tọa sẽ còn sắc phong Nhân Hoàng trong Nhân tộc, đến lúc đó vẫn sẽ chia cho ngươi một thành Thiên Đạo công đức!" "Cái gì!?" Hồng Vân lập tức chấn kinh, mặc dù trước đó trong lòng đã có suy đoán về phương diện này, nhưng sau khi nghe Triệu Thần nói câu này, kinh hỉ bùng nổ!

Một tôn Nhân Hoàng một thành công đức, hai tôn Nhân Hoàng hai thành công đức, nếu có ba tôn Nhân Hoàng, y có thể nhận được ba thành công đức.

Không hề thua kém Nhân Hoàng chi sư!

Quả thực quá lợi hại!

Trấn Nguyên Tử bên cạnh lập tức không thể giữ được bình tĩnh,

suýt nữa không nhịn được quỳ lạy trước mặt Triệu Thần, khẩn cầu Triệu Thần cũng lấy Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán của y đi mà dùng.

Thiên Đạo công đức dễ dàng có được như vậy, y cũng muốn!

Chương 211

"Nhân tộc lại có Nhân Hoàng sắp xuất thế!" Ở xa hơn, Hạo Thiên, Dao Trì và những người khác đặc biệt đến chúc mừng, thuận tiện kết giao tốt với Triệu Thần, cũng không nhịn được tâm thần chấn động.

Mới chỉ có một tôn Nhân Hoàng, Triệu Thần đã khiến Phục Hy, Hi Hòa, Hồng Vân ba vị đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp được lợi.

Nếu lại thêm mấy tôn Nhân Hoàng nữa, vậy thì Thánh Sư Điện thật sự sắp lên trời rồi!

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, thu hết biểu tình của mọi người vào trong mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt.

Y lần đầu tiên tiết lộ trước mặt người ngoài rằng sẽ tiếp tục sắc phong Nhân Hoàng, dù sao không nói, cũng sẽ có đại năng cường giả mơ hồ đoán được.

Vì vậy, không bằng cứ đường đường chính chính nói ra.

"Thánh nhân đại ân đại đức, Hồng Vân cảm kích không thôi!" Hồng Vân không khỏi lại một lần nữa cúi đầu thật sâu với Triệu Thần, ngũ thể đầu địa, cảm kích đến rơi nước mắt!

"Xin Thánh nhân thương xót!" Các đại năng Tiên Thiên khác dưới điện tự cho là mình thông minh, lập tức cung kính quỳ lạy Triệu Thần, hy vọng Triệu Thần khi sắc phong Nhân Hoàng tiếp theo có thể chiếu cố một chút.

Năm đó ở Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đã dùng chiêu này!

Nhưng, họ đã định trước sẽ phải thất vọng!

Dù sao, sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, là kế hoạch sớm đã định sẵn của Triệu Thần, không thể vì một người nào đó mà điều chỉnh

lại!

"Được rồi, đều đứng dậy đi, yến tiệc đã bắt đầu, đều theo bản tọa vào tiệc!" Triệu Thần không để ý đến lời cầu xin của mọi người, đứng dậy, dẫn theo Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Phục Hy, Chu Tước và những người khác vào yến tiệc.

Nữ Oa từ trong hư không xuất hiện: "Bái kiến phu quân." "Ha ha ha, đều đến rồi, khai tiệc thôi!" Triệu Thần cười sảng khoái.

Vốn chỉ là một bữa tiệc gia đình của Thánh Sư Điện, nhưng Hạo Thiên, Dao Trì và những người khác đều không mời mà đến, vậy thì nhân cơ hội này, tổ chức một bữa tiệc lớn!

Sau khi chủ và khách đều vui vẻ, Hạo Thiên, Dao Trì và những người khác đều thức thời cáo lui.

Ngay cả Hồng Vân cũng chủ động đề nghị cáo từ, quay về Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, an tâm chờ Triệu Thần tiếp tục sắc phong Nhân Hoàng, để tiếp tục chia sẻ Thiên Đạo công đức.

Cảm giác người ngồi trong nhà, công đức từ trên trời rơi xuống này, thật sự quá sung sướng!

"Phu quân, vị Nhân Hoàng thứ hai tiếp theo không biết phu quân định sắp xếp như thế nào?" Thường Hi môi mỏng khẽ mở nói.

Đôi mắt đẹp của nàng mong đợi nhìn Triệu Thần, hy vọng Triệu Thần nhanh chóng xác định vị Nhân Hoàng thứ hai.

Dù sao, theo sự sắp xếp trước đó của Triệu Thần, nàng sẽ phụ trách dạy dỗ vị Nhân Hoàng thứ hai, làm vị Nhân Hoàng chi sư thứ hai!

"Đúng vậy, phu quân, sớm sắp xếp vị Nhân Hoàng thứ hai chứng đạo, muội muội cũng có thể sớm nhận được Thiên Đạo công đức!" Hi Hòa cũng nói đỡ.

Nàng và Thường Hi dù sao cũng là chị em, tự nhiên phải đứng về phía Thường Hi.

Tây Vương Mẫu, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ và những người khác cũng đều phụ họa gật đầu, đồng thời trong mắt đẹp lộ ra một tia tò mò.

Nữ Oa bên cạnh không nói gì.

Bây giờ nàng là Thánh Mẫu của Nhân tộc, đã ủy thác mọi thứ cho Triệu Thần.

Phu xướng phụ tùy, Nữ Oa phát hiện, trong việc xử lý khí vận Nhân tộc, Triệu Thần còn thông thạo hơn nàng.

Đối với việc sắp xếp Phục Hy làm vị Nhân Hoàng đầu tiên, nàng đều biết và hiểu, nhưng đối với vị Nhân Hoàng thứ hai, bây giờ nàng cũng đoán không ra!

Dù sao, các đại năng Tiên Thiên đỉnh cấp của Thánh Sư Điện đều đã có cơ duyên tương ứng, thật sự không có người thích hợp để chọn làm Nhân Hoàng.

Chẳng lẽ, sẽ là Trấn Nguyên Tử sao?!

Trấn Nguyên Tử đã ở lại bộ lạc Nhân tộc lâu như vậy, trong lòng mọi người đều rõ như gương, đều biết Trấn Nguyên Tử đang có ý đồ gì.

Nếu thật sự là Trấn Nguyên Tử, nàng cũng không có ý kiến.

Dù sao, quan hệ giữa Trấn Nguyên Tử và Thánh Sư Điện luôn không tệ.

Thực tế, ngay cả Trấn Nguyên Tử cũng đang thầm nghĩ như vậy, cho rằng mình có khả năng được Triệu Thần sắp xếp chuyển thế, chứng đạo Nhân Hoàng.

Nếu như vậy, thì phát tài rồi!

Nhưng, đã định trước chỉ có thể là Trấn Nguyên Tử nghĩ nhiều!

"Đều không cần vội, thực ra bản tọa đã sắp xếp vị Nhân Hoàng thứ hai chuyển thế rồi!" Triệu Thần cười nhạt nói.

"Lại đã sắp xếp chuyển thế rồi!?" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa bốn vị nữ thần không khỏi nhìn nhau, nghe Triệu Thần nói như vậy, vậy chắc chắn không phải là Trấn Nguyên Tử.

Nhưng, ngoài Trấn Nguyên Tử ra, chẳng lẽ còn có người thích hợp hơn?!

Bốn vị nữ thần trong lòng không khỏi càng thêm tò mò!

"Không biết phu quân sắp xếp vị đại năng nào chuyển thế?" Nữ Oa không khỏi hỏi.

"Người này các nàng chưa từng gặp, nhưng đã từng thấy nhục thân của hắn!" Triệu Thần đột nhiên ánh mắt trêu chọc nói.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa bốn vị nữ thần tuy chưa từng gặp Bắc Hải Huyền Quy, nhưng huyết nhục bảo dược được luyện chế từ nhục thân của Bắc Hải Huyền Quy thì đều đã ăn.

Thế là, bốn vị nữ thần càng thêm mông lung!

Dựa vào thông tin này, ai mà đoán ra được chứ!

Nhưng không làm rõ vấn đề này, luôn cảm thấy trong lòng ngứa ngáy!

"Phu quân, trực tiếp nói cho tỷ muội ta biết đi, đừng treo ngược khẩu vị của tỷ muội ta nữa!" Tây Vương Mẫu nũng nịu nói.

"Đúng vậy, phu quân!" Hi Hòa, Thường Hi, đều hờn dỗi nhìn Triệu Thần, hy vọng Triệu Thần có thể trực tiếp nói ra đáp án.

Nữ Oa bên cạnh mắt đẹp lộ vẻ tò mò.

"Được được được!" Triệu Thần cười nói, "Còn nhớ huyết nhục bảo dược mà bản tọa dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế cách đây không lâu không?" "Là hắn!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa, bốn vị nữ thần lập tức phản ứng lại, trong đôi mắt đẹp đều lộ ra vẻ bừng tỉnh, đều biết đó là Bắc Hải Huyền Quy của Triệu Thần.

Dù sao Triệu Thần nhắc nhở đã quá rõ ràng, nếu còn không hiểu thì đúng là uổng danh nữ thần đỉnh cấp Hồng Hoang!

"Nhưng phu quân, chẳng phải nó đã bị chàng chém giết rồi sao?" Nữ Oa tiếp tục hỏi.

Năm đó Bất Chu Sơn bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đánh gãy, Triệu Thần chém giết Bắc Hải Huyền Quy, dùng tứ chi của nó để lập lại trời đất, chuyện này ai cũng biết.

"Bản tọa chỉ diệt nhục thân của nó, nhưng nguyên thần lại được giữ lại.

Dù sao tứ chi của nó cũng chống trời, có công đức với thiên địa Hồng Hoang, sao có thể chết oan uổng được, đáng được một phen cơ duyên!" Triệu Thần nghiêm nghị nói.

"Phu quân đại đức!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa, bốn vị nữ thần nhất thời mắt đẹp rạng ngời, ánh mắt nhìn Triệu Thần đều lấp lánh như sao trời.

"Căn cứ vào suy đoán của bản tọa, thần hồn chuyển thế của Bắc Hải Huyền Quy sẽ giáng sinh tại bộ lạc họ Khương của Nhân tộc.

Thường Hi, nàng có thể đi trước, đợi nó ra đời thì dạy dỗ tu hành!" Triệu Thần chính thức phân phó.

"Vâng, phu quân!" Mắt đẹp của Thường Hi ánh lên vẻ hưng phấn, lập tức rời khỏi Thánh Sư Điện, đi đến lãnh địa Nhân tộc tìm kiếm bộ

lạc họ Khương.

Có kinh nghiệm Hi Hòa truyền lại, nàng tỏ ra không những không chút lo lắng mà còn tràn đầy mong đợi vô hạn.

Cùng lúc đó, tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị Thánh nhân đang khẩn trương thương nghị làm cách nào để ngăn cản Triệu Thần tiếp tục sắc phong Nhân Hoàng.

"Đạo hữu, theo bần đạo thấy, chi bằng chúng ta cũng phái người chuyển thế, đến Nhân tộc làm Nhân tộc Cộng chủ!

Chương 212

Cưỡng ép chứng đạo Nhân Hoàng!" Tiếp Dẫn lạnh lùng nói.

"Đề nghị của đạo hữu không tồi.

Ngọc Thanh đạo hữu dù sao cũng có Thiên Đạo cảm ứng, có trách nhiệm giáo hóa Nhân tộc.

Tên kia đã có thể sắc phong Nhân Hoàng, vậy Ngọc Thanh đạo hữu sắc phong Nhân Hoàng thì có gì không được!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng lập tức tán đồng.

"Lời này rất hay, như vậy không những có thể ngăn cản tên kia, mà chúng ta cũng có thể nhân cơ hội này chia sẻ công đức khí vận của Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nói.

Câu nói vừa dứt, trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều không khỏi lóe lên một tia sáng sắc bén.

Rõ ràng, việc có thể chia sẻ công đức khí vận của Nhân Hoàng mới là điều khiến họ động lòng nhất!

"Được, vậy chúng ta cứ làm theo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn có Thiên Đạo cảm ứng, lập tức quyết định, chuẩn bị cưỡng ép sắc phong Nhân Hoàng, cản trở Triệu Thần!

Thế nhưng, khi họ còn chưa kịp sắp xếp người chuyển thế đi chứng đạo Nhân Hoàng thì sắc mặt đột nhiên đồng loạt biến đổi!

"Không hay!" Mi mắt ba vị Thánh nhân đồng loạt giật lên, ánh mắt cùng lúc nhìn về phía lãnh địa Nhân tộc.

"Chết tiệt, tốc độ ra tay của tên kia lại nhanh như vậy!!" Tại lãnh địa Nhân tộc, bộ lạc họ Khương!

Bộ lạc họ Khương được đặt tên theo dòng sông Khương Thủy chảy bên cạnh.

Trong bộ lạc họ Khương, có một thiếu nữ xinh đẹp tên là Nữ Đăng.

Nàng là con gái của tộc trưởng, không chỉ xinh đẹp như hoa mà còn thông minh lanh lợi!

Một hôm, khi đang chơi đùa trong bộ lạc, nàng bỗng thấy trên trời cao xuất hiện vô tận dị tượng cát tường.

Đầu tiên, một con Kim Long năm móng bay lượn giữa không trung, kim quang chói lòa, rực rỡ chói mắt!

Tiếp theo, một con phượng hoàng ngũ sắc tắm trong lửa nóng, vỗ cánh bay lượn trên trời cao!

Sau đó nữa, một con mãnh hổ màu trắng nhảy vọt trên không, uy vũ bất phàm.

Cuối cùng, xuất hiện một con thần quy uy vũ, đạp sóng mà đến, còn mỉm cười với Nữ Đăng!

Nữ Đăng lúc đó không nhịn được kinh hô, khiến tộc nhân đều nhìn lên trời cao.

Nhưng kỳ lạ là, trong cả bộ tộc, ngoài nàng ra, không ai nhìn thấy những dị tượng cát tường này.

Không lâu sau, nàng cảm ứng trong lòng, đã có thai.

Không còn nghi ngờ gì nữa, thai nhi trong bụng chính là thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế.

“Ha ha ha, trời thật phù hộ Nhân tộc ta!” Cha của Nữ Đăng, cũng là tộc trưởng bộ lạc họ Khương, lập tức không nhịn được ngửa mặt lên trời cười to.

Dù sao cũng có truyền kỳ về việc Phục Hy vị Nhân Hoàng được lưu truyền trong Nhân tộc, nên ông không những không cho rằng Nữ Đăng mang thai yêu nghiệt, mà ngược lại còn cảm thấy đó là thánh hiền của Nhân tộc.

"Phục Hy Cộng chủ chứng đạo Nhân Hoàng, xem ra, đứa cháu ngoại chưa ra đời của ta cũng sẽ trở thành Nhân tộc Cộng chủ!" Tộc trưởng bộ lạc họ Khương mang theo kỳ vọng vô hạn, lập tức sắp xếp chăm sóc Nữ Đăng chu đáo, để nàng yên tâm dưỡng thai.

Việc Thường Hi cưỡi trăng đến, trú tại ngọn núi gần bộ lạc họ Khương càng khiến tộc nhân sôi trào.

Tình huống này sao mà giống với lúc Hoa Tư thị ở bộ lạc Phong Cổn mang thai Phục Hy năm xưa!

Không còn nghi ngờ gì nữa, đứa trẻ trong bụng Nữ Đăng chính là Nhân tộc Cộng chủ tương lai!

"Như vậy cũng tốt, không cần bản cung phải cố ý hiện thân nói rõ!" Thường Hi tiên tư phiêu diêu, đứng trên đỉnh núi, mỉm cười nhìn xuống bộ lạc họ Khương dưới chân núi.

"Nhưng thể chất của Nữ Đăng yếu, cần linh quả tiên lộ tẩm bổ thân thể, đừng để hỏng mất căn cơ chứng đạo của Nhân Hoàng!" Thường Hi mỉm cười thanh đạm, ngày hôm sau, liền có thần điểu thần thú chủ động mang linh quả tiên lộ đến cho Nữ Đăng.

Thời gian trôi nhanh, chẳng mấy chốc đã qua mười hai năm.

Vào ngày mười hai năm kết thúc, thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế cuối cùng cũng sắp ra đời.

Trong chốc lát, lấy bộ lạc họ Khương làm trung tâm, toàn bộ lãnh địa Nhân tộc đều giáng xuống vô tận dị tượng cát tường.

Dị tượng lần này còn to lớn hơn cả lúc Phục Hy giáng thế, lại có

một phong cách riêng biệt!

Không chỉ trời rơi tiên hoa, đất cũng vọt thần tuyền.

Những dòng thần tuyền này, dòng nào cũng tương thông, khí vị thơm ngát, vị đạo ngọt lành, ẩn chứa linh khí vô tận, đối với Nhân tộc quả là một đại tạo hóa.

Thế là, cả Nhân tộc đều sôi trào!

Động tĩnh lớn như vậy của Nhân tộc, tất nhiên không thể qua mắt được bốn vị Thánh nhân đang chăm chú theo dõi!

"Thật đáng ghét đến cực điểm!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, ba vị Thánh nhân lập tức hận đến nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt hung hãn, trong lòng uất ức muốn hộc máu.

Họ vừa mới thương lượng quyết định cũng sẽ sắp xếp người chuyển thế thành người của Nhân tộc, cưỡng ép sắc phong Nhân Hoàng, cản trở Triệu Thần, cướp đoạt công đức khí vận của Nhân Hoàng.

Nhưng, vạn vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại ra tay nhanh đến thế.

Mẹ nó, họ còn chưa chọn được người, thì vị Nhân Hoàng thứ hai do Triệu Thần sắp xếp đã ra đời!

Lấy gì mà tranh với Triệu Thần!?

Đi cũng chỉ là nộp mạng mà thôi!

"Thật tức chết ta mà!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì tái mét, hai mắt phẫn nộ đến mức gần như phun ra lửa.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt cũng âm trầm như nước, trái tim chìm xuống đáy vực, trong lòng lạnh lẽo.

Phải biết rằng, đây không chỉ đơn giản là một vị trí Nhân Hoàng!

Mỗi một vị Nhân Hoàng mà Triệu Thần sắc phong, tương đương với việc ít nhất hai vị cường giả đại năng đỉnh cấp có được cơ hội thành đạo!

Trước khi những cường giả đại năng này thành đạo, Tam Thánh Nhị Giáo sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

Nhưng đợi đến khi những cường giả đại năng này tập trung bùng nổ, đó có thể là tận thế của họ!

Sợ hay không sợ chứ! …… "Ha ha ha, không ngờ Thánh Phụ lại có sắp xếp nhanh như vậy!" Trong Hỏa Vân Động, bản tôn của Phục Hy không khỏi cười lớn sảng khoái, lập tức ý thức được Nhân tộc lại có Nhân Hoàng giáng thế!

Như vậy, Thánh Sư Điện lại sẽ có hai vị cường giả được cơ duyên công đức, Nhân tộc cũng sẽ vì thế mà ngày càng cường đại!

Bất kể với tư cách là Nhân Hoàng hay là người được Thánh Phụ lựa chọn, đây đều là chuyện đại hỷ!

"Không biết lần này là vị đạo hữu nào sẽ về Hỏa Vân Động làm bạn với ta nhỉ?" Phục Hy cười nói.

Đối với thân phận của vị Nhân Hoàng lần này, ông rất tò mò! …… "Triệu Thần sư thúc quả nhiên lợi hại!" Tại Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên.

Hạo Thiên, Dao Trì hai người cũng chú ý đến dị tượng cát tường của Nhân tộc, trong lòng đều rúng động.

Không lâu trước mới nghe Triệu Thần sẽ sắc phong Nhân Hoàng cho Nhân tộc, không ngờ Nhân tộc lại nhanh chóng có Nhân Hoàng giáng thế, quả thực khiến người ta phải kinh ngạc!

"Không biết đại sư huynh lần này sắp xếp vị cường giả nào của Thánh Sư Điện chuyển thế?" Hạo Thiên, Dao Trì cũng không hẹn mà

cùng nghĩ đến một vấn đề, lần trước Phục Hy còn dễ đoán, lần này thì thật sự không dễ đoán.

Dù sao, hiện tại Thánh Sư Điện có quá nhiều đại năng tiên thiên đỉnh cấp, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Chu Tước, Thanh Long, Bạch Hổ, Ngao Hưng, Hỏa Phượng, Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Kim Thiền Tử...

Chương 213

…… Tại bộ lạc của Nhân tộc.

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt của các đại năng tu sĩ đều tập trung vào bộ lạc họ Khương.

Vấn đề mà họ quan tâm cũng hoàn toàn giống nhau, vị Nhân Hoàng mới ra đời của Nhân tộc rốt cuộc là ai!

Đáng tiếc, ngoài bốn vị nữ thần được Triệu Thần báo cho và Nữ Oa chi chủ Hậu Thổ của Địa Phủ, không ai biết được đáp án của câu hỏi này.

Đối với họ, đây định sẵn là một câu đố không lời giải!

Ngay cả bốn vị Thánh nhân trong Ngọc Hư Cung núi Côn Luân cũng vậy!

"Đạo hữu, có thể tính ra thân phận của vị Nhân Hoàng kia không?" Tiếp Dẫn không nhịn được hỏi.

"Không tính ra được, một mảnh trống rỗng, phảng phất như người này trước đó căn bản không tồn tại ở đại lục Hồng Hoang!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày âm trầm nói.

Cảm giác mọi thứ đều vượt ngoài tầm kiểm soát này, thực sự khiến người ta khó chịu đến cực điểm.

Nhưng cũng không trách ông tính không ra, dù sao trong nhận định của Thiên Đạo Hồng Hoang, Bắc Hải Huyền Quy vốn là một người đã chết!

Hoàn toàn không cần Triệu Thần che đậy thiên cơ, cũng đã định sẵn là không tính ra được.

Nhưng không phải là kiểu mơ hồ không tính ra, mà là tính ra một cách rõ ràng nói cho ngươi biết, người này không tồn tại.

Tức chết người ta hay không chứ!

"Ngọc Thanh đạo hữu, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao, chẳng lẽ cứ trơ mắt nhìn hắn lần nữa sắc phong Nhân Hoàng sao?" Chuẩn Đề đạo nhân gấp gáp nói.

"Bất kể thế nào, trước tiên hãy xem xét tình hình đã rồi nói!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Vị Nhân Hoàng này chắc chắn không thể cướp đi được, nhưng tất nhiên ông cũng không muốn để vị Nhân Hoàng này dễ dàng bị Triệu Thần đoạt được như vậy.

Cho nên, tiếp theo chắc chắn sẽ tìm mọi cách để cản trở!

Nhưng, trước khi làm điều đó, phải tìm hiểu xem vị Nhân Hoàng này rốt cuộc là chuyện gì đã.

Dù sao thân phận của vị Nhân Hoàng này thực sự quá quỷ dị, xuất hiện một cách khó hiểu!

Nhưng họ không biết rằng, không chỉ vị Nhân Hoàng này quỷ dị, mà vị Nhân Hoàng thứ ba sau này còn quỷ dị hơn!

Đó mới là "kinh hỉ lớn" mà Triệu Thần đã chuẩn bị kỹ lưỡng cho họ! …… Bộ lạc họ Khương!

Trong căn phòng của Nữ Đăng, lúc này sớm đã có vạn trượng ánh hào quang rực rỡ chiếu ra, soi rọi cả căn phòng như một giấc mộng.

Cùng lúc đó, có một con phượng hoàng bảy màu từ phương nam bay tới, phát ra một tiếng kêu vang vọng.

Miệng nó ngậm một bông lúa chín tai, đậu trên nóc nhà, sau khi đặt bông lúa xuống liền bay đi.

“Là phu quân sắp xếp sao?” Trên đỉnh núi, trong mắt đẹp của Thường Hi lóe lên một tia sáng, lập tức hóa thành một đạo cầu vồng trắng, từ trên đỉnh núi hạ xuống bộ lạc họ Khương!

Tức thì, tộc trưởng bộ lạc họ Khương lập tức dẫn người ra nghênh đón.

“Ta là Thái Âm Nữ Thần Thường Hi của Thánh Sư Điện Tiệt Giáo, phụng mệnh Thánh Phụ Nhân tộc thu đứa trẻ này vào môn hạ dạy dỗ.” Thường Hi mỉm cười nói.

“Xem ra, Nhân Hoàng Chi Sư lần này chính là Thường Hi!” Các đại năng tu sĩ quan sát trong lòng đều bừng tỉnh, đều hiểu được sự sắp xếp của Triệu Thần.

Đồng thời, mí mắt cũng không nhịn được giật giật, khóe miệng co giật.

Trước là Hi Hòa, bây giờ là Thường Hi, vậy thì sau này chắc chắn còn một vị Nhân Hoàng nữa, và Nhân Hoàng Chi Sư nhất định là Tây Vương Mẫu.

Triệu Thần một loạt thao tác này, quả thực chuyên môn dành cho phụ nữ, cũng không còn gì để nói!

“Đại năng của Thánh Phụ Thánh Mẫu, nào dám không tuân theo!” Thánh Phụ Thánh Mẫu?

Triệu Thần là Thánh Phụ, vậy Thường Hi tự nhiên là Thánh Mẫu rồi.

Tộc trưởng bộ lạc họ Khương nhất thời vui mừng khôn xiết, lập tức sảng khoái đáp ứng.

Nghe Thường Hi nói ra danh hiệu Thánh Phụ, ông biết, cháu ngoại của mình chắc chắn là Nhân tộc Cộng chủ tương lai, thậm chí là Nhân Hoàng!

Vì vậy, tự nhiên không chút do dự đồng ý giao cháu ngoại cho Thường Hi dạy dỗ.

Chẳng mấy chốc, một phụ nữ bế đứa trẻ là thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế từ trong phòng ra, giao vào tay Thường Hi.

Thường Hi mỉm cười, nhìn lên bông lúa chín tai trên nóc nhà, bàn tay thon dài nhẹ nhàng đưa ra, hút bông lúa vào tay, đặt vào tay đứa trẻ.

"Từ nay về sau, con sẽ tên là Thần Nông!" Thường Hi môi mỏng khẽ mở, giọng nói du dương dễ nghe, ban cho đứa trẻ tên Thần Nông.

Rõ ràng, đây là do Triệu Thần chỉ thị.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, vị Nhân Hoàng thứ hai của Nhân tộc tên là Thần Nông.

Thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế muốn thuận lợi chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, tự nhiên phải làm theo phương thức chứng đạo của Thần Nông.

Thế là, bao gồm cả bốn vị Thánh nhân trong Ngọc Hư Cung núi Côn Luân, tất cả các đại năng tu sĩ quan sát đều ngơ ngác.

"Thần Nông, là quỷ gì!?" Vốn dĩ, họ đang đợi thông qua cái tên Thường Hi ban cho để xác định thân phận của vị Nhân Hoàng này, giống như lần trước, Hi Hòa trực tiếp ban tên Phục Hy, không hề kiêng kỵ.

Vì vậy, họ có thể dễ dàng biết được, Nhân tộc Cộng chủ Phục Hy chính là Phục Hy của Thánh Sư Điện Triệu Thần.

Nhưng bây giờ, Thường Hi lại ban cho vị Nhân Hoàng này cái tên Thần Nông!

Trong số các đại năng tiên thiên đỉnh cấp Hồng Hoang, có ai tên là

Thần Nông sao!?

Đương nhiên là không!

Vậy thì, quỷ mới biết Thần Nông là ai chuyển thế!?

"Tên kia trong hồ lô rốt cuộc bán thuốc gì!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng đều thầm mắng, ánh mắt trở nên kinh nghi bất định.

Nếu việc Phục Hy, vị Nhân Hoàng đầu tiên ra đời khiến họ cảm thấy kinh ngạc, thì việc vị Nhân Hoàng thứ hai ra đời lại khiến họ cảm thấy quỷ dị tột cùng!

Sự việc như một câu đố, không thể vén màn.

Ngay cả Thánh nhân cũng đầy đầu sương mù, mặt mày ngơ ngác!

Điều chưa biết mới là thứ khiến người ta cảm thấy khủng bố!

Nhưng, bất kể bốn vị Thánh nhân hay các đại năng tu sĩ quan sát có ngơ ngác thế nào, thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế từ hôm nay, tên là Thần Nông!

Chỉ cần Triệu Thần không nói, Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa không nói, và Hậu Thổ chi chủ của Địa Phủ không nói.

Vậy thì, cả đại lục Hồng Hoang sẽ không ai biết được thân phận thật sự của Thần Nông.

Ừm, thậm chí cả Phục Hy cũng sẽ không biết!

Sau khi Thường Hi thu nhận Thần Nông vào môn hạ, liền tận tâm dạy dỗ tu hành.

Đương nhiên, quan trọng nhất là xây dựng nền tảng cơ thể cho cậu.

Mặc dù Nhân tộc đã mở ra thời kỳ toàn dân tu tiên, mỗi bộ tộc đều

có một bộ phương pháp trúc cơ.

Chương 214

Nhưng Thần Nông là Nhân Hoàng tương lai, nếu không xây dựng cơ thể cậu thành thánh thể đạo thai, sẽ không thể thành đạo.

Vì vậy, từ ngày Thần Nông ra đời, Thường Hi liền dùng thiên tài địa bảo và huyết nhục bảo dược để trúc cơ cho cậu, khiến thân thể cậu không hề thua kém các đại năng tiên thiên đỉnh cấp.

Dưới sự dạy dỗ của Thường Hi, Thần Nông dần trưởng thành, thực lực tiến bộ vượt bậc.

Chưa đầy mười tuổi, đã nghiễm nhiên trở thành cường giả đệ nhất của bộ lạc họ Khương!

Không chỉ tộc nhân bộ lạc họ Khương vô cùng kính trọng Thần Nông, mà ngay cả các bộ tộc lân cận cũng sớm đã phái người đến tiếp xúc.

Dù sao, đó cũng là Nhân tộc Cộng chủ, thậm chí là Nhân Hoàng tương lai!

Các đại năng tiên thiên đỉnh cấp Hồng Hoang còn biết tranh thủ ôm đùi, huống chi là Nhân tộc!

Tự nhiên cũng biết nhân lúc Thần Nông chưa hoàn toàn trưởng thành, kết một mối thiện duyên trước, hy vọng sau khi Thần Nông trở thành Nhân tộc Cộng chủ có thể quan tâm đến bộ tộc mình nhiều hơn.

Thậm chí không ít tộc trưởng đã nảy sinh ý định gả con gái mình cho Thần Nông!

Như vậy, bộ tộc của họ chắc chắn sẽ được Thần Nông chiếu cố!

"Đạo hữu, chúng ta không ra tay nữa, e là không còn cơ hội!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

Sắc mặt Nguyên Thủy không tốt, ánh mắt tỏ ra vô cùng lo lắng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ban đầu muốn xem xét tình hình, nhưng vừa xem xét, mẹ nó Thần Nông đã mười tuổi!

Theo nhịp độ của Phục Hy năm xưa, chỉ cần khoảng sáu năm nữa, Thần Nông có thể trở thành tộc trưởng bộ lạc, thậm chí là Nhân tộc Cộng chủ!

Dù sao, Nhân tộc Cộng chủ hiện tại là pháp thân của Phục Hy, chỉ cần một câu nói, Thần Nông kế thừa vị trí Cộng chủ là chuyện trong phút chốc.

Thần Nông là người do Triệu Thần sắp xếp, Phục Hy cũng là người của Triệu Thần, chắc chắn sẽ phối hợp với Triệu Thần!

Nếu không ra tay ngăn cản nữa, kế hoạch của họ sẽ tiêu tan!

"Ngọc Thanh đạo hữu có diệu kế gì không?" Chuẩn Đề đạo nhân cũng thúc giục hỏi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lạnh nhạt, không hề lay động, chỉ vẫn nhìn về phía bộ lạc họ Khương, thu hết mọi chuyện của bộ lạc vào trong mắt.

Bỗng nhiên, trong mắt ông lóe lên một tia sáng âm lãnh, nhàn nhạt nói: "Nếu chúng ta sắp xếp cho Thần Nông một mối nhân duyên thì sao?" "Đạo hữu có ý gì?!" Nguyên Thủy lộ vẻ kinh ngạc hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng cảm thấy khó hiểu, câu nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn không đầu không cuối, chắc chắn là đang trả lời câu hỏi vừa rồi sao?

"Nếu Thần Nông có một đoạn nhân duyên làm ràng buộc, liệu hắn có thể chuyên tâm chứng đạo như Phục Hy năm xưa không?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi lại.

Ý trong lời nói của ông rất rõ ràng, đó là muốn cưỡng ép sắp xếp cho Thần Nông một đoạn nhân duyên, để Thần Nông vì thế mà sinh ra ràng buộc, từ đó chậm trễ việc chứng đạo.

"Diệu kế!

Quả là diệu kế!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nhất thời khen không ngớt lời, đều vỗ tay tán thưởng kế hoạch này của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Họ không thể trực tiếp ra tay với Thần Nông, chỉ có thể can thiệp từ bên cạnh, nếu có thể dùng nhân duyên để can thiệp việc chứng đạo của Thần Nông, quả thực không tồi!

"Nếu các vị đạo hữu không có ý kiến, bần đạo sẽ ra tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhàn nhạt nói.

Hiện nay nhân duyên do Nguyệt Lão của Thiên Đình chủ quản, chỉ cần một đạo thánh lệnh, trong phút chốc là có thể giải quyết.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trên mặt đều không khỏi lộ ra một nụ cười!

Chẳng mấy chốc, dưới sự ra tay của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyệt Lão phụ trách quản lý nhân duyên, đã mơ mơ hồ hồ sắp xếp cho Thần Nông một đoạn nhân duyên.

Nửa còn lại của đoạn nhân duyên này, chính là con gái của tộc trưởng bộ tộc Xích Thủy, Thính Yêu!

Bộ tộc Xích Thủy gần kề bộ tộc họ Khương, tộc trưởng của họ cũng sớm đã có ý định gả con gái cho Thần Nông, thường xuyên dắt con gái Thính Yêu đến bộ lạc họ Khương thăm hỏi.

Cùng với việc Nguyệt Lão se duyên, Thần Nông và Thính Yêu triệt để yêu nhau!

“Phu quân, việc này có ảnh hưởng đến việc chứng đạo của Thần Nông không?” Tại Thánh Sư Điện trong bộ lạc Nhân tộc, Thường Hi không nhịn được hỏi Triệu Thần.

Khi biết được tin tức này, nàng lập tức trở về Thánh Sư Điện, báo cho Triệu Thần.

Với tu vi của nàng, cộng thêm việc bình thường chú ý đến Thần Nông, đương nhiên nhìn ra được mối nhân duyên này là một âm mưu.

Nhưng, sự đã đến nước này, nếu cưỡng ép cắt đứt, ngược lại càng không tốt cho Thần Nông, chỉ có thể cầu cứu Triệu Thần.

“Không cần lo lắng, đây là nhân duyên mệnh trung chú định!” Triệu Thần hai mắt khép hờ, khóe miệng nhếch lên một đường cong, căn bản không để tâm đến chuyện này.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Thần Nông có một đoạn nhân duyên, và sinh ra một cô con gái tên Nữ Oa.

Cho nên, hoàn toàn không cần lo lắng Thần Nông sẽ bị ảnh hưởng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác muốn dùng kế này, cứ để họ làm đi!

Điều duy nhất cần lo lắng, là Nữ Oa sẽ có một kiếp nạn tử vong!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, con gái của Thần Nông, Nữ Oa, từng đến Đông Hải chơi đùa, đã xảy ra xung đột với Long tộc.

Cuối cùng, Nữ Oa bị Long tộc giết chết.

Hồn linh của nàng hóa thành một con thần điểu, không ngừng ngậm cành cây, đá, muốn lấp đầy Đông Hải.

Bởi vì tiếng kêu của con thần điểu này nghe giống như “tinh vệ”, nên nó được gọi là Tinh Vệ.

Đó cũng là câu chuyện Tinh Vệ lấp biển trong truyền thuyết hậu thế!

"Có bản tọa ở đây, Tinh Vệ sẽ không xuất hiện, Nữ Oa cứ yên tâm làm con gái của Nhân Hoàng đi!" Triệu Thần hai mắt khép hờ, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Long tộc thuộc thế lực nào không cần biết, nhưng Long tộc hiện tại là do hắn che chở.

Long tộc là hộ tộc thần thú của Nhân tộc.

Đừng nói là giết, bảo vệ còn không kịp.

Nếu có yêu thú ở Đông Hải làm hại Nhân tộc, thần long của Đông Hải sẽ từ trên trời giáng xuống!

Triệu Thần đang sắc phong Nhân Hoàng, Long tộc chắc chắn biết, không thể nào dám ra tay với Nữ Oa.

Theo tính cách của Long tộc, không phụng Nữ Oa làm thượng khách để ôm đùi đã là tốt rồi.

"Nhưng, cũng phải để ý một chút, đừng để ba vị kia thừa cơ lợi dụng!" Triệu Thần ánh mắt đầy ẩn ý nhìn về phía núi Thủ Dương, ba vị Thánh nhân ra tay, tự nhiên hắn biết rõ.

Đó cũng là lý do tại sao hắn nhanh chóng ném thần hồn Bắc Hải Huyền Quy vào Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ để chuyển thế.

Nếu không, ba vị Thánh nhân sẽ không chỉ cản trở, mà sẽ trực tiếp tranh giành sắc phong Nhân Hoàng với hắn.

May mắn là, tốc độ ra tay của hắn đủ nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đều không phản ứng kịp.

Cho nên, vị Nhân Hoàng thứ hai chắc chắn sẽ không có vấn đề gì.

"Còn về vị Nhân Hoàng thứ ba, ba vị kia chắc chắn sẽ chuẩn bị

sẵn sàng để ra tay tranh giành!" Triệu Thần đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh, đoán được tâm tư của ba vị Thánh nhân một cách rõ ràng.

Vì vị Nhân Hoàng thứ hai ra tay quá nhanh, nên ba vị Thánh nhân không thể tranh giành, chỉ có thể cản trở can thiệp.

Nhưng vị Nhân Hoàng thứ ba, ba vị Thánh nhân chắc chắn sẽ rút kinh nghiệm, cũng sẽ ra tay nhanh chóng.

Chương 215

Như vậy, một cuộc tranh giành chắc chắn không thể tránh khỏi!

Cuối cùng, hươu chết về tay ai, thì phải xem thủ đoạn của hai bên!

Dù sao, hắn đã chuẩn bị sẵn "kinh hỉ" để tặng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân! …… Lãnh địa Nhân tộc, bộ lạc họ Khương.

Do có sợi tơ nhân duyên se kết, Thần Nông và con gái tộc trưởng bộ tộc Xích Thủy là Thính Yêu đã thuận lợi thành hôn.

Điều này khiến các đại năng tiên thiên đỉnh cấp đang chăm chú theo dõi đều âm thầm kinh ngạc, nghi ngờ không thôi.

Theo họ thấy, Thần Nông là Nhân Hoàng tương lai, tất sẽ một lòng cầu đạo, sao có thể thành hôn như một người bình thường của Nhân tộc.

Như vậy, việc tu hành sau này tất sẽ bị ràng buộc!

"Xem ra, các Thánh nhân đang giao đấu rồi!" Các đại năng tu sĩ quan sát trong lòng đều rúng động, suy nghĩ một chút liền ý thức được đây có thể là thủ đoạn của ba vị Thánh nhân, muốn mượn việc này để cản trở Triệu Thần sắc phong Nhân Hoàng.

Dù sao, kết quả việc Triệu Thần sắc phong Nhân Hoàng quá đáng sợ!

Mỗi một vị Nhân Hoàng ra đời, đều sẽ có ba vị đại năng đỉnh cấp được hưởng lợi, ba vị Thánh nhân chắc chắn cảm thấy bị uy hiếp!

"Không biết Triệu Thần Thánh nhân sẽ hóa giải kế này như thế nào!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và các cường giả đại năng đỉnh cấp khác trong mắt đều lóe lên tinh quang, muốn xem Triệu Thần sẽ đối

phó ra sao.

"Thật đáng chết, mau mang Nguyệt Lão đến cho trẫm, cùng trẫm đến Thánh Sư Điện thỉnh tội với Thánh nhân!" Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, trên Lăng Tiêu Đại Điện, sắc mặt Hạo Thiên tức thì đại biến, hai mắt vừa kinh vừa sợ.

Nhân duyên là do người của Thiên Đình phụ trách, bây giờ lại sắp xếp một đoạn nhân duyên cho vị Nhân Hoàng do Triệu Thần chọn, quả thực là chuyện tày trời!

Phải biết rằng, tất cả những gì hắn có bây giờ đều là nhờ sự ủng hộ của Triệu Thần!

Nếu vì chuyện này mà chọc giận Triệu Thần, hắn cảm thấy chức vị Thiên Đình Chi Chủ e là cũng phải mất!

"Ba Thánh hai Giáo đáng chết, sẽ có một ngày, trẫm sẽ nhổ tận gốc thế lực của các ngươi!" Sắc mặt Hạo Thiên ngay sau đó lại trở nên hung ác, hận Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đến cực điểm!

Với thực lực và thân phận hiện tại, tự nhiên hắn có thể nhìn ra Thiên Đình cũng bị Tứ Thánh Tam Giáo thuận tay gài bẫy!

Điều này khiến hắn càng thêm hận Tứ Thánh Tam Giáo!

Một khi có cơ hội, hắn tuyệt đối sẽ điên cuồng báo thù Tam Thánh Nhị Giáo!

Nhưng, việc cấp bách bây giờ là nhanh chóng đến thỉnh tội với Triệu Thần, đừng để Triệu Thần hiểu lầm là Thiên Đình giở trò.

Không lâu sau, Hạo Thiên liền dẫn Nguyệt Lão đến Thánh Sư Điện bái kiến Triệu Thần.

Đương nhiên, Triệu Thần chắc chắn không trách tội Hạo Thiên,

vài ba câu liền đuổi Hạo Thiên đi.

Điều này khiến Hạo Thiên như được đại xá, trong lòng càng thêm cảm kích Triệu Thần, và cũng càng thêm thống hận Tứ Thánh Tam Giáo!

"Phu quân, chúng ta chẳng lẽ cứ thế không ra tay sao?" Thường Hi mắt đẹp lộ vẻ lo lắng, hiện giờ Thần Nông đã thành hôn, bị thê tử ràng buộc, việc tu hành rõ ràng đã có phần lơ là.

"Không cần vội, đợi thêm một thời gian nữa, việc tu hành của Thần Nông sẽ trở lại quỹ đạo!" Triệu Thần không quan tâm mà cười nói.

"Ồ?

Chẳng lẽ phu quân trong lòng đã có đối sách?" Thường Hi mắt đẹp tức thì sáng lên, lập tức mong đợi nhìn Triệu Thần.

Nàng tin rằng, chỉ cần Triệu Thần ra tay, có thể trong phút chốc hóa giải kế của Tứ Thánh nhân.

Triệu Thần cười đầy ẩn ý: "Bản tọa đã xem qua thê tử của Thần Nông là Thính Yêu, tư chất phi phàm, lại có Thần Nông giúp đỡ, không quá trăm năm thời gian là có thể tu luyện thành tiên.

Cho nên, cứ kiên nhẫn chờ đợi trăm năm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ biết bày kế với Thần Nông, muốn dùng nhân duyên để ràng buộc Thần Nông.

Nhưng họ không biết, chỉ có thể ràng buộc Thần Nông nhất thời, không thể ràng buộc Thần Nông cả đời.

Chỉ cần Thính Yêu thuận lợi tu hành thành tiên, được tiếp dẫn lên Thiên Đình, liệt vào tiên ban, ràng buộc đó tự nhiên sẽ vô hình trung được hóa giải.

Thậm chí, còn vì thế mà trở thành động lực thúc đẩy Thần Nông chứng đạo.

Bởi vì, Thần Nông không thể liệt vào tiên ban, muốn gặp lại Thính Yêu, không thể không đẩy nhanh việc chứng đạo.

Cho nên, từ đầu, kế của ba vị Thánh nhân chỉ thành toàn cho Thần Nông!

"Hi hi, phu quân quả nhiên lợi hại!" Thường Hi mắt đẹp tức thì cười híp lại, bị phương pháp của Triệu Thần chinh phục.

Như vậy, căn bản không cần làm gì, chỉ cần chờ đợi trăm năm là được.

Trăm năm, đối với họ, chỉ là một cái chớp mắt mà thôi!

Thế là, các đại năng đỉnh cấp quan sát trở nên càng thêm kinh nghi bất định.

Họ kinh ngạc phát hiện, Thánh Sư Điện đối với việc Thần Nông thành hôn lại không hề có động tĩnh!

Không chỉ không có động tĩnh, thậm chí vào ngày Thần Nông thành hôn, Thánh Sư Điện còn phái người đến tặng quà.

Có thượng phẩm tu hành công pháp, có thượng phẩm thiên tài địa bảo!

Chuyện này có chút thú vị rồi!

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì và những người khác đều nhìn mà ngơ ngác, không biết Triệu Thần đang làm gì.

Ngay cả bốn vị Thánh nhân ở Bát Cảnh Cung ban đầu cũng đầy đầu sương mù, không hiểu được lối suy nghĩ của Triệu Thần.

Theo họ thấy, bất kể Triệu Thần có nhìn ra họ đang âm thầm bày kế hay không, đều nên ra tay ngăn cản, như vậy mới chứng tỏ kế

hoạch của họ đã có hiệu quả!

Nhưng, vạn vạn lần không ngờ, Triệu Thần không những không ngăn cản, ngược lại còn tỏ ra vui mừng khi thấy Thần Nông và Thính Yêu kết duyên, thật thú vị!

Nhưng, họ nhanh chóng hiểu ra dụng ý của Triệu Thần!

Dưới sự se duyên của sợi tơ nhân duyên, Thần Nông và Thính Yêu cùng rơi vào lưới tình.

Thượng phẩm tu hành công pháp và thượng phẩm thiên tài địa bảo mà Triệu Thần phái người tặng đương nhiên được Thần Nông dùng cho Thính Yêu.

Thế là, tu vi của Thính Yêu tăng vọt như tên lửa!

Chưa đầy trăm năm, đã sắp đột phá cảnh giới tiên đạo!

Giữa chừng Thính Yêu còn mang thai Nữ Oa, nguyên khí trong cơ thể bị tổn thương, nếu không tốc độ tấn cấp còn nhanh hơn!

Sau khi tấn cấp cảnh giới tiên đạo, theo quy củ mà Hạo Thiên, vị Thiên Đình Chi Chủ này chuyên môn đặt ra cho Nhân tộc, Thính Yêu tự nhiên phải được tiếp dẫn lên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên!

Ba vị Thánh nhân muốn dùng Thính Yêu để ràng buộc Thần Nông nữa, quả thực là si tâm vọng tưởng!

"Hay!

Hay lắm!

Không ngờ tên kia lại giảo hoạt như vậy, dùng cách này để phá kế của chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận không thôi.

Ban đầu còn mừng thầm, tưởng rằng Triệu Thần bó tay trước kế của mình, không ngờ lại bị vả mặt!

Bây giờ, người bó tay chính là họ! …… Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Đại Điện!

Chương 216

"Báo, bẩm cáo Thiên Đế, thê tử của Thần Nông là Thính Yêu đã thành tiên đạo, có nên tiếp dẫn lên Thiên Đình không?" Thiên Đình tiếp dẫn sứ giả nói.

"Đã thành tiên, tự nhiên nên liệt vào tiên ban, do trẫm đích thân tiếp dẫn sắc phong!" Hạo Thiên uy nghiêm vô cùng nói.

Sớm đã được Triệu Thần chỉ thị, đương nhiên hắn sẽ không làm hỏng việc vào thời khắc quan trọng này.

Đồng thời, hắn cũng đích thân tiếp dẫn sắc phong Thính Yêu, vừa để lấy lòng Triệu Thần, vừa để bù đắp sai sót của Thiên Đình.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế!" Thiên Đình tiếp dẫn sứ giả lập tức theo Hạo Thiên đến Nhân tộc tiếp dẫn thê tử của Thần Nông là Thính Yêu liệt vào tiên ban.

Đối mặt với Hạo Thiên đích thân đến, Thần Nông tự nhiên không thể ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thính Yêu phi thăng Thiên Đình, liệt vào tiên ban.

"Thần Nông, ngươi có trọng trách trên vai, đợi đến khi thành đạo Nhân Hoàng, liền có thể cùng Thính Yêu đoàn tụ!" Hạo Thiên tuân theo phân phó của Triệu Thần, để lại cho Thần Nông một câu khuyên bảo, liền trở về Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên!

"Đa tạ Thiên Đế giáo huấn!" Thần Nông tức thì như được khai sáng, vì để có thể sớm ngày đoàn tụ với thê tử Thính Yêu, bắt đầu tập trung toàn bộ tâm thần tu hành, đồng thời trị lý bộ tộc, mở ra hành trình chứng đạo.

Cục diện, trong nháy mắt xoay chuyển!

“Lại có thể như vậy sao?!” Các đại năng tiên thiên đỉnh cấp quan sát và tiểu đồng bạn của họ, tức thì đều kinh ngạc đến ngây người!

Vốn dĩ, trong lòng họ đều có chút không xem trọng Thần Nông, thậm chí vì thế mà không xem trọng Triệu Thần, cho rằng kế của Tứ Thánh nhân đã thành công.

Nhưng, vạn vạn lần không ngờ, ràng buộc của Thần Nông lại nhanh chóng biến thành động lực chứng đạo của Thần Nông.

Bất kể là tốc độ tu hành, hay uy vọng trong Nhân tộc, đều như thay đổi thành một người khác!

Theo nhịp độ này, không cần trăm năm, Thần Nông có thể chứng đạo Nhân Hoàng!

Triệu Thần một loạt thao tác này, quả thực là thần kỳ!

“Đạo hữu, chúng ta phải nghĩ kế hoạch khác, nếu không sẽ để tên kia được như ý!” Tiếp Dẫn gấp gáp nói.

“Ngọc Thanh đạo hữu, lần này nhất định phải một đòn chí mạng, để Thần Nông triệt để không còn tâm tư chứng đạo!” Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng nói.

“Nếu đã như vậy, vậy chỉ còn một cách!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lạnh lùng, đáy mắt bỗng nhiên lóe lên một tia sáng lạnh lẽo.

“Đạo hữu mau nói!” “Ngọc Thanh đạo hữu xin mời!” Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói: “Thần Nông vì muốn đoàn tụ với Thính Yêu, nên mới có thể tập trung tâm thần toàn tốc tu hành thành đạo, nếu đã như vậy, chúng ta hãy khiến hắn không dám gặp Thính Yêu!” “Ồ?

Đại huynh có kế sách gì?" Nguyên Thủy thúc giục hỏi.

"Cách làm đơn giản, Thần Nông và Thính Yêu có một cô con gái, tên là Nữ Oa, hiện do Thần Nông chăm sóc.

Nếu Nữ Oa không may qua đời, Thần Nông có còn vội vã muốn gặp Thính Yêu không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn giọng điệu âm lãnh nói.

"Kế này của Ngọc Thanh đạo hữu thật diệu!

Nếu Nữ Oa qua đời, Thần Nông tất sẽ vô cùng áy náy, không dám gặp Thính Yêu!

Tự nhiên sẽ triệt để không còn tâm tư thành đạo!" Chuẩn Đề đạo nhân hai mắt đột nhiên sáng lên nói.

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng cảm thấy kế hoạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn rất tốt!

Thế là, ba vị Thánh nhân liên thủ, âm thầm bày kế với Nữ Oa, dẫn dắt Nữ Oa đi đến bờ Đông Hải.

Đồng thời, họ cũng âm thầm dẫn dụ một con Long tộc tinh anh, chuẩn bị giết chết Nữ Oa.

Thần Nông hiện tại đang bận rộn nếm trăm loại cỏ để chứng đạo, không có tâm tư để ý đến Nữ Oa, hoàn toàn không biết Nữ Oa bị Tứ Thánh nhân bày kế!

Nhưng, Thần Nông không biết, Triệu Thần lại biết!

Hắn vẫn luôn để ý đến kiếp nạn tử vong của Nữ Oa!

"Quả nhiên, đã ra tay rồi!" Triệu Thần hai mắt khép hờ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy ẩn ý, thân hình biến mất khỏi Thánh Sư Điện, xuất hiện bên bờ Đông Hải.

"Sao có thể!?" Ba vị Thánh nhân lúc đó ngơ ngác, rõ ràng đã che

đậy thiên cơ, không ngờ lại bị Triệu Thần phát hiện.

Có Triệu Thần trấn giữ, con Long tộc kia ngoan ngoãn vô cùng, đâu dám đi giết Nữ Oa, ngược lại còn bị Nữ Oa ngồi lên đầu chơi đùa!

Kế của ba vị Thánh nhân, lại một lần nữa bị phá vỡ!

Không còn sự ràng buộc và can thiệp của Thính Yêu và Nữ Oa, ba vị Thánh nhân không còn cách nào ngăn cản Thần Nông thành đạo!

"Đạo hữu, bây giờ chúng ta làm sao!?" Tiếp Dẫn vội vàng hỏi.

"Nếu đã như vậy, chúng ta hãy từ bỏ vị Nhân Hoàng thứ hai, lập tức chuẩn bị tranh giành vị Nhân Hoàng thứ ba!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận thù nói.

"Vậy, chúng ta nên phái ai chuyển thế, đi chứng đạo Nhân Hoàng?" Rõ ràng, ba vị Thánh nhân tự biết không thể ngăn cản Thần Nông chứng đạo, nên dứt khoát từ bỏ, chuẩn bị toàn lực tranh giành vị Nhân Hoàng thứ ba.

Ban đầu, vì Triệu Thần ra tay quá nhanh, khiến họ không kịp phái người chuyển thế vào Nhân tộc.

Bây giờ, Thần Nông chưa chứng đạo Nhân Hoàng, họ có đủ thời gian.

Chỉ cần Thần Nông vừa chứng đạo, họ sẽ lập tức sắp xếp người chuyển thế vào Nhân tộc, cưỡng ép sắc phong Nhân Hoàng, chắc chắn có thể giành được công đức khí vận của vị Nhân Hoàng thứ ba vào tay.

Nhưng, đối với việc để ai chuyển thế thành Nhân Hoàng, cần phải thương lượng.

"Các vị đạo hữu, còn nhớ chân linh của Đế Tuấn, Thái Nhất năm

xưa không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mở lời.

Năm đó trong trận đại chiến Vu Yêu, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tuy tự bạo, nhưng lại được Tam Thánh liên thủ bảo vệ chân linh.

Trước đây khi Thiên Đình mới thành lập, lý do Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể để Nam Cực Tiên Ông từ Bắc Câu Lô Châu chọn một nhóm yêu tiên từ tay yêu thánh Bạch Trạch, Tất Phương mang về Thiên Đình, cũng là lợi dụng chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

"Ý của đạo hữu là, để chân linh của hai người Đế Tuấn, Thái Nhất chuyển thế, đi tranh giành vị Nhân Hoàng thứ ba cho chúng ta?" Chuẩn Đề đạo nhân hỏi.

"Không sai!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu.

Dưới trướng ông không có môn nhân đệ tử nào thích hợp để thần hồn chuyển thế, ngược lại chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại cực kỳ thích hợp!

"Nhưng như vậy, công đức Nhân Hoàng chẳng phải là cho không hai người đó sao!" Chuẩn Đề nhíu mày nói.

Hắn cũng tính toán rất kỹ, chưa thành công cướp được vị Nhân Hoàng thứ ba vào tay, đã nghĩ đến việc chia công đức Nhân Hoàng rồi!

"Nhưng nếu không phải là đại năng tiên thiên đỉnh cấp, không đủ để thành quả vị Nhân Hoàng!

Ngoài Đế Tuấn, Thái Nhất, không còn ai khác, chỉ cần có thể để chúng ta lợi dụng, cho không một chút thì có sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

"Thực ra...

Di Lặc dưới trướng Tây Phương Giáo của ta cũng có thể thử!" Tiếp Dẫn bất ngờ nói.

Di Lặc tuy không bằng Phục Hy, Chu Tước và những người khác, nhưng cũng là một cường giả đại năng tiên thiên có tiếng, nếu chuyển thế thành người của Nhân tộc, cũng có thể tranh giành vị trí Nhân Hoàng!

Hiển nhiên, Tiếp Dẫn cũng thèm muốn công đức khí vận của Nhân Hoàng, muốn sắp xếp người của mình.

"Đạo hữu, phải nói rõ trước, lần này tranh đoạt Nhân Hoàng chỉ là chúng ta thử nghiệm, không ai có thể đảm bảo thành công, nếu thất bại, đạo hạnh của Di Lặc sẽ triệt để mất hết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

Chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đang ở trong tay ông, nếu Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có thể thuận lợi giành được vị trí Nhân Hoàng, tự nhiên ông sẽ được lợi.

Cho nên, chắc chắn ông không muốn để Tiếp Dẫn sắp xếp Di Lặc thần hồn chuyển thế, mượn cớ này để dập tắt ý niệm của Tiếp Dẫn.

"..." Sắc mặt Tiếp Dẫn lập tức trở nên do dự, lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thành công dọa được ông.

Chương 217

"Nếu đã như vậy, vậy cứ theo lời đạo hữu!" Tiếp Dẫn cuối cùng nghiến răng nói.

Dù sao đây là lần đầu tiên tranh giành Nhân Hoàng, không ai có thể lường trước được cục diện, trước tiên để Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đi dò đường cũng tốt.

Nếu thực sự thành công, sẽ bố trí tiếp, nếu không may thất bại, cũng không có tổn thất gì.

"Chúng ta cũng tán thành ý kiến của Ngọc Thanh đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, gật đầu đồng ý.

"Tốt, vậy chúng ta đợi Thần Nông chứng đạo, liền lập tức hành động, lần này tuyệt đối không thể để tên kia được như ý!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận thù nói.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều gật đầu tán thưởng.

"Nhưng, trước đó, tốt nhất nên phái người đến Bắc Câu Lô Châu một chuyến, thông báo cho Tất Phương, Bạch Trạch!

Để họ từ bên cạnh hỗ trợ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt lóe lên tinh quang nói.

Mặc dù họ đang âm thầm mưu đồ tranh đoạt Nhân Hoàng, nhưng không tiện ra tay, đệ tử dưới trướng càng không thể ra tay, chỉ có thể lợi dụng tàn dư của Yêu tộc Thiên Đình năm xưa!

"Kế này của đạo hữu thật diệu!

Đế Tuấn từng là chủ của Yêu tộc, Tất Phương lại là di sương của Đế Tuấn, chắc chắn sẽ ra tay giúp Đế Tuấn thành đạo, có thể bớt đi

phiền phức cho chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân khen ngợi không ngớt.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng mỉm cười, phảng phất như đều đã nhìn thấy dưới sự mưu hoạch của họ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thành công giành được vị trí Nhân Hoàng thứ ba!

Đáng tiếc, họ không biết, họ sắp phải tranh đoạt vị Nhân Hoàng thứ ba từ tay ai! …… Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành!

Thần Nông ở Nhân tộc nếm trăm loại cỏ, truyền thụ cho Nhân tộc, và ghi chép thành sách, uy vọng trong Nhân tộc ngày càng cao.

Pháp thân của Phục Hy ở lại Nhân tộc thấy thời cơ đã chín muồi, liền truyền vị trí Nhân tộc Cộng chủ cho Thần Nông!

Từ đó về sau, Thần Nông là Nhân tộc Cộng chủ!

Nhưng, ngay cả khi trở thành Cộng chủ, Thần Nông cũng không lơ là việc chứng đạo của mình, tiếp tục nếm trăm loại cỏ, viết sách Bách Thảo Kinh!

Cùng với việc Thần Nông đi khắp Nhân tộc, Bách Thảo Kinh ngày càng hoàn thiện!

"Thần Nông sắp thành đạo, cùng bản tọa đi đến Nhân tộc đi!" Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần gọi Thường Hi, mang theo Nữ Oa, đi đến lãnh địa Nhân tộc.

Nữ Oa từ sau khi được Triệu Thần cứu, liền được mang về Thánh Sư Điện, để tránh bị Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác tiếp tục ám hại.

Chẳng mấy chốc, họ đã giáng lâm trên bầu trời lãnh địa bộ lạc Nhân tộc.

Cũng vào lúc đó, Bách Thảo Kinh của Thần Nông cuối cùng cũng hoàn thành!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trên bầu trời lãnh địa Nhân tộc, tức thì truyền đến những tiếng nổ vang trời, kinh thiên động địa, xuyên thạch liệt thiên!

Rõ ràng, Thần Nông công thành viên mãn, sắp chứng đạo quả vị Nhân Hoàng!

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Trong chốc lát, vô số đại năng tiên thiên đỉnh cấp đều hướng ánh mắt về phía đó, quan tâm đến việc Thần Nông chứng đạo Nhân Hoàng.

Nói thật, bây giờ họ đều tò mò về thân phận thật sự của Thần Nông, xem thử sau khi Thần Nông chứng đạo có thể nhìn ra thân phận thật sự của cậu không.

"Ha ha ha, vừa hay, cũng để bản hoàng xem xem, rốt cuộc là vị đạo hữu nào có thể được giáo chủ ưu ái!" Trong Hỏa Vân Động, Phục Hy cười lớn sảng khoái, ngồi lên xe cửu long liễn, khởi hành đến lãnh địa Nhân tộc.

Đợi Thần Nông chứng đạo Nhân Hoàng, ông phải đón Thần Nông về Hỏa Vân Động, cùng trấn áp khí vận Nhân tộc!

"Các vị đạo hữu, Thần Nông sắp chứng đạo, chúng ta lát nữa sẽ ra tay sắp xếp chân linh Đế Tuấn, Thái Nhất chuyển thế!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì trở nên nghiêm túc.

"Xin đạo hữu yên tâm!

Chúng ta ghi nhớ!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đồng thời trả lời.

Việc này liên quan đến cơ mật, phải có ba vị Thánh nhân liên thủ, mới có thể để Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thuận lợi luân hồi chuyển thế!

Dù sao, Địa Phủ là địa bàn của Triệu Thần!

"Thiên Đạo ở trên, ta là Thần Nông, hôm nay viết xong Bách Thảo Kinh, nguyện truyền thụ cho Nhân tộc, nguyện Nhân tộc vĩnh xương!" Tại lãnh địa Nhân tộc, Thần Nông tay cầm Bách Thảo Kinh, đối với Thiên Đạo trang nghiêm tuyên cáo!

Theo lời nói của cậu, văn tự trong Bách Thảo Kinh trên tay đều hóa thành từng đạo phù văn màu vàng, từ Bách Thảo Kinh bay ra, ngưng tụ trên không trung thành một con thần long năm móng màu vàng.

Thần long năm móng trên không trung nhe nanh múa vuốt, bay lượn giữa mây, trông vô cùng uy vũ bất phàm.

Tức thì, tất cả Nhân tộc đều không tự chủ được mà nhìn lên con thần long màu vàng trên không.

Cũng trong khoảnh khắc nhìn con thần long màu vàng đó, những văn tự tạo thành con thần long liền tự động hiện lên trong đầu họ.

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, họ đã học được nội dung trong Bách Thảo Kinh của Thần Nông.

Thế là, tất cả Nhân tộc đều không hẹn mà cùng, cung kính quỳ lạy Thần Nông, bày tỏ lòng cảm kích.

Trên Cửu Tiêu, lập tức có mây công đức rộng ức vạn phương viên hiện ra, và nhanh chóng tụ lại.

Chẳng mấy chốc, những đám mây công đức này liền tụ lại thành ba phần, hóa thành ba đạo kim quang công đức, từ trên trời giáng xuống!

Phần công đức Thiên Đạo thứ nhất, chiếm sáu phần tổng công đức Thiên Đạo, giáng xuống người Thần Nông.

Kim quang công đức khổng lồ bao phủ Thần Nông, nguyên thần của Thần Nông tức thì như bọt biển hút nước điên cuồng hấp thụ công đức Thiên Đạo, cảnh giới nguyên thần lập tức tăng vọt như tên lửa.

Vốn dĩ, Thần Nông có cảnh giới Kim Tiên.

Bây giờ, dưới sự gia trì của công đức Nhân Hoàng khổng lồ, lần lượt từ Kim Tiên lên Thái Ất Kim Tiên, rồi Đại La Kim Tiên, tiếp đến là cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một đường như chẻ tre, không hề có chút đình trệ, cũng không cảm nhận được bất kỳ bình cảnh nào!

Dù sao, cậu cũng là thần hồn Bắc Hải Huyền Quy chuyển thế!

Cuối cùng, không có gì bất ngờ, cảnh giới nguyên thần của Thần Nông cũng dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn!

"Quả nhiên, lại thêm một vị cường giả sắp thành đạo!" Các đại năng tiên thiên đỉnh cấp quan sát trong lòng đều rúng động, tuy sớm đã biết sẽ có kết quả như vậy, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Từng vị cường giả sắp thành đạo xuất hiện, và đều xuất thân từ Thánh Sư Điện, quả thực đáng sợ!

Phần công đức Thiên Đạo thứ hai, chiếm ba phần tổng công đức Thiên Đạo, giáng xuống người Thường Hi, vị Nhân Hoàng Chi Sư.

Thường Hi vốn là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đã trảm nhị thi, được ba phần công đức Thiên Đạo gia trì, lập tức tấn công cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, đuổi kịp Hi Hòa lúc ban đầu!

Trảm tam thi, ngày thành công đã ở ngay trước mắt!

"Đạo lữ của Hỗn Độn Thánh nhân thật có phúc khí!" Thiên Đình, trên Tam Thập Tam Thiên, Dao Trì thấy cảnh này, trong mắt đẹp không khỏi lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Các cường giả đại năng khác cảm thấy đó là điều đương nhiên, nhưng với tư cách là nữ tiên, ngoài ngưỡng mộ chỉ có ngưỡng mộ!

Còn phần công đức Thiên Đạo thứ ba, chiếm một phần tổng công đức Thiên Đạo, bay về phía Ngũ Trang Quán trên núi Vạn Thọ, rơi xuống đầu Hồng Vân.

"Ha ha ha, Hồng Vân bái tạ Triệu Thần đạo hữu!" Hồng Vân lập tức hướng về phía Triệu Thần cúi đầu thật sâu, trên mặt tràn đầy cung kính cảm kích, nội tâm vô cùng kích động.

Chương 218

Cảm giác ngồi không mà cũng thu được công đức Thiên Đạo này, quả thực quá đã!

Bây giờ đã thu được hai phần công đức Thiên Đạo, thêm một lần nữa, chắc chắn sẽ trảm được thi thứ ba, việc thành đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tuyệt đối không phải là mơ!

"Thần Nông nghe lệnh!" Triệu Thần lơ lửng trên đầu Thần Nông, hai tay chắp sau lưng, toàn thân toát ra vẻ uy nghiêm bá khí.

"Thần Nông bái kiến Thánh Phụ!" Thần Nông lập tức cung kính quỳ lạy Triệu Thần, chờ đợi lệnh của Triệu Thần!

Trong ánh mắt của cậu lộ ra vẻ phức tạp kích động, sau khi chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, cậu đã phục hồi ký ức kiếp trước, trong lòng cảm khái muôn vàn.

Không giống như Phục Hy, Thần Nông chỉ đầu thai một lần nên vẫn giữ lại ký ức của kiếp trước.

"Thần Nông, hôm nay ngươi chứng đạo Nhân Hoàng, nên đến Hỏa Vân Động cùng Phục Hy trấn áp khí vận Nhân tộc, có thể để lại một pháp thân tiếp tục làm Nhân tộc Cộng chủ, chờ đợi vị Nhân Hoàng tiếp theo ra đời!" Triệu Thần uy nghiêm nói.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh nhân!" Thần Nông lại hướng về phía Triệu Thần cúi đầu thật sâu, cung kính lĩnh mệnh.

"Thật sự có vị Nhân Hoàng thứ ba sao!?" Mí mắt của các đại năng cường giả quan sát không khỏi đồng loạt giật lên, mặc dù trước đó đã nghe tin đồn, nhưng khi nghe Triệu Thần không hề kiêng kỵ nói ra, không nhịn được mà tâm thần chấn động.

Triệu Thần tạo ra từng vị Nhân Hoàng, rốt cuộc muốn tạo ra đến khi nào mới chịu dừng lại!

"Bái kiến Thánh Phụ!" Lúc này, Phục Hy cưỡi xe cửu long liễn đến phía trên Thần Nông, cung kính hành lễ với Triệu Thần.

"Không cần đa lễ, ngươi đến vừa hay, do ngươi dẫn Thần Nông đến Hỏa Vân Động đi!" "Cẩn tuân pháp chỉ của giáo chủ!" Phục Hy lập tức cung kính lĩnh mệnh, sau đó nhìn về phía Thần Nông nói: "Chúc mừng ngự đệ chứng đạo Nhân Hoàng, có thể cùng ta đến Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc!" "Đa tạ hoàng huynh!" Thần Nông hướng về phía Phục Hy cúi đầu cảm tạ, bước lên xe cửu long liễn của Phục Hy.

"Ha ha ha, đi thôi, đi thôi, ngự đệ cùng ta về Hỏa Vân Động!" Phục Hy ha ha cười lớn, điều khiển xe cửu long liễn, rời khỏi lãnh địa Nhân tộc!

Cùng với việc Phục Hy dẫn Thần Nông đến Hỏa Vân Động, cuộc tranh đoạt vị Nhân Hoàng thứ hai của Nhân tộc liền triệt để hạ màn!

Thần Nông cũng đã được như ý nguyện, bất kể là nguyện vọng thành đạo kiếp trước, hay nguyện vọng gia đình đoàn tụ kiếp này, toàn bộ đều đã thực hiện được!

Bất kể là thê tử Thính Yêu, hay con gái Nữ Oa, muốn gặp lúc nào cũng có thể.

Thế là, các đại năng cường giả quan sát đều thu hồi ánh mắt khỏi người Thần Nông, chuẩn bị quan tâm đến vị Nhân Hoàng thứ ba có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Nhưng, trong lòng họ vẫn rất tò mò về thân phận thật sự của Thần Nông.

Rốt cuộc là vị đại năng đỉnh cấp nào từ đâu xuất hiện, được Triệu

Thần ưu ái, có may mắn chứng đạo Nhân Hoàng!

Chỉ là, đối với họ, đây định sẵn là một câu đố không lời giải!

Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

"Các vị đạo hữu, Thần Nông đã chứng đạo, việc không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền ra tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc nghiêm túc nói.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt cũng trở nên trịnh trọng, nghiêm nghị gật đầu!

Sau đó, ba vị Thánh nhân đồng thời tế ra chí bảo, liên thủ làm loạn thiên cơ, đưa chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vào Luân Hồi Địa Phủ, tiến hành đầu thai chuyển thế.

Vốn dĩ, chỉ cần sắp xếp một trong hai chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chuyển thế vào Nhân tộc là được.

Nhưng, để phòng ngừa vạn nhất, để Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người có thể hỗ trợ lẫn nhau, họ đưa cả hai vào Luân Hồi chuyển thế, để đảm bảo giành được vị Nhân Hoàng lần này vào tay.

Nếu thành công, bất kể cuối cùng Đế Tuấn hay Đông Hoàng Thái Nhất trở thành Nhân Hoàng, người còn lại cũng có thể tiếp tục chuyển thế, thay họ tiếp tục tranh đoạt Nhân Hoàng, cản trở Triệu Thần!

Chẳng mấy chốc, dưới sự liên thủ của ba vị Thánh nhân, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất liền tiến vào Luân Hồi, chuyển thế thành người của Nhân tộc.

Tiếp theo, chỉ cần chờ họ ra đời, liền có thể mở ra cuộc tranh đoạt vị Nhân Hoàng thứ ba! …… Cùng lúc đó, Bắc Câu Lô Châu!

Một dãy núi tiên như một con thần long nằm trên đại địa mênh mông, liên miên bất tuyệt.

Xung quanh dãy núi, tiên vụ lượn lờ, ẩn hiện.

Trên dãy núi, tùng bách xanh biếc, um tùm.

Giữa những cây tùng bách, có vượn thọ, hươu tiên, không ngừng nhảy nhót, có hạc trắng, chim linh, thỉnh thoảng cất tiếng hót.

Nơi này rõ ràng cũng là một tiên sơn phúc địa cực kỳ tốt.

Trên đỉnh các ngọn núi lớn trong dãy núi, tọa lạc từng tòa cung điện lộng lẫy.

Giữa mỗi tòa cung điện, đều có trọng binh canh gác, phảng phất như một phương tổ đình!

Đây chính là nơi ở của tàn dư Yêu tộc Thiên Đình hiện nay!

Lãnh đạo của họ có hai vị, một là yêu thánh Bạch Trạch, một là yêu thánh Tất Phương.

Yêu thánh Bạch Trạch không cần nói nhiều, hiện là người đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh, yêu thánh Tất Phương càng không cần nói, là di sương của Đế Tuấn.

Cho nên, hai người cùng lãnh đạo tàn dư Yêu tộc còn sót lại.

Nhưng, hiện tại Bạch Trạch và Tất Phương đã xảy ra tranh chấp rõ ràng!

Nguyên nhân tranh chấp, chính là có nên hỗ trợ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, đi tranh đoạt Nhân Hoàng không!

Tất Phương với tư cách là di sương của Đế Tuấn, tự nhiên không chút do dự ủng hộ!

Yêu thánh Bạch Trạch, thì kiên quyết phản đối!

“Phu nhân!

Thiên Đế, Đông Hoàng đã vẫn lạc, đó chỉ là chân linh của Thiên

Đế, Đông Hoàng mà thôi, hiện tại rơi vào tay Thánh nhân, cũng chỉ bị Thánh nhân lợi dụng mà thôi!

Chúng ta nếu mạo muội nhúng tay, chỉ uổng phí tính mạng, phu nhân xin đừng hồ đồ!" Bạch Trạch khổ sở khuyên nhủ.

Sắc phong Nhân Hoàng là chuyện của Triệu Thần, nếu họ dám giúp đỡ tranh đoạt Nhân Hoàng, chính là đối đầu với Triệu Thần, sẽ chết rất thảm!

Phải biết rằng, năm xưa Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã bị Triệu Thần đàn áp vô số lần!

Đáng tiếc, Tất Phương khó khăn lắm mới thấy được một tia hy vọng phục sinh Đế Tuấn, đâu có dễ dàng từ bỏ như vậy.

"Bạch Trạch, ngươi là thần tử của Thiên Đế, sao có thể nói những lời đại nghịch bất đạo như vậy, chỉ cần chân linh Thiên Đế còn, Thiên Đế vẫn chưa vẫn lạc, ngươi có thể không ra tay, nhưng đừng ngăn cản bản cung!" Tất Phương tức giận quát!

"Phu nhân chẳng lẽ nhất định phải chôn vùi cả Yêu tộc sao?!" Bạch Trạch thở dài nói.

"Không phải bản cung muốn chôn vùi Yêu tộc, mà là Thánh nhân của Thánh Sư Điện, muốn diệt Yêu tộc, bản cung không còn lựa chọn nào khác!" Tất Phương lạnh lùng nói.

Hai mắt lóe lên hàn quang, trong lòng tràn ngập lửa giận ngút trời!

Dù sao trong trận quyết chiến Vu Yêu, chồng và con trai của bà đều đã vẫn lạc, trong lòng tự nhiên có vô tận hận ý.

"Thôi được, Bạch Trạch sẽ không ngăn cản phu nhân nữa!" Bạch Trạch chắp tay, lui ra khỏi đại điện.

Tất Phương không chần chừ nữa, lập tức lạnh lùng hạ lệnh:

“Người đâu, lập tức sắp xếp chuyển thế vào Nhân tộc, phụ tá Thiên Đế, Đông Hoàng trở về!” Theo lệnh của Tất Phương, tàn dư Yêu tộc dưới trướng bà lập tức sắp xếp cường giả Yêu tộc chuyển thế thành người của Nhân tộc, chuẩn bị phụ tá Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lên ngôi Nhân tộc Cộng chủ, nhân cơ hội tranh đoạt vị trí Nhân Hoàng!

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất vốn là hoàng giả bẩm sinh, có khí chất hoàng giả.

Là Yêu tộc, có thể trở thành Yêu Hoàng, là Nhân tộc, cũng có khả năng lớn trở thành Nhân Hoàng!

Đương nhiên, chắc chắn không thể lấy tên Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, phải mượn thân phận Nhân tộc để thay đổi diện mạo.

Nếu không, trời đất không dung!

Chương 219

Ba vị Thánh nhân cũng biết điều này, nên mới toàn lực che đậy thiên cơ, chờ đợi Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất ra đời. …… Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành!

Tại bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, lại một lần nữa mở tiệc ăn mừng!

Thần Nông chứng đạo Nhân Hoàng, Thường Hi có hy vọng trảm tam thi, khiến tất cả mọi người trong Thánh Sư Điện đều cảm thấy vô cùng phấn chấn, không ăn mừng không được!

Hạo Thiên và những nhân vật có tiếng tăm ở Hồng Hoang cũng lại một lần nữa đến cửa chúc mừng, nhân cơ hội này kết thêm chút giao tình với Thánh Sư Điện.

Hồng Vân thì không cần nói, Thần Nông chứng đạo Nhân Hoàng, ông lại được chia một phần công đức Thiên Đạo, chắc chắn phải đến cửa bái tạ Triệu Thần.

Còn Hạo Thiên và những người khác, thì đều âm thầm hy vọng khi Triệu Thần tiếp tục sắc phong Nhân Hoàng, có thể cho họ một chút cơ duyên.

Sau bữa tiệc, mọi người đều giải tán, nhưng lúc này, vị Nhân Hoàng thứ ba của Nhân tộc, Triệu Thần đã có người chọn rõ ràng!

Đó là Long Hi Nhi!

Long Hi Nhi là Kim Long năm móng, Hoàng Đế nguyên bản là Hoàng Long hóa thành!

Long Hi Nhi còn có một thân phận khác, một thân phận khiến cả Hồng Hoang đều phải kinh ngạc.

Do đó, người sáng lập ra thủy tổ Tiên Thiên Long tộc, đầu thai làm người để trở thành Hiên Viên Nhân Hoàng, không còn gì thích hợp hơn!

"Tin rằng sau khi tất cả các đại năng tu sĩ Hồng Hoang biết được, đều sẽ vì thế mà giật mình!" Triệu Thần hai mắt khép hờ, khóe miệng không khỏi nhếch lên một đường cong, trên mặt lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

Trong nhận thức của mọi người, đều bản năng cho rằng Nhân Hoàng của Nhân tộc nhất định là đại năng nam giới, nhưng đột nhiên lại xuất hiện một vị Nữ Hoàng, tuyệt đối sẽ khiến mọi người đều kinh ngạc đến ngây người!

Nhưng, ai nói Nhân Hoàng không thể là nữ chứ!?

Giờ khắc này, tại Thánh Sư Điện, Long Hi Nhi lễ phép bước vào.

"Chủ nhân, ngài gọi con?" Triệu Thần khóe miệng nhếch lên một tia cong, vẻ mặt đầy ẩn ý nhìn nàng: "Hi Nhi, đến bây giờ ngươi còn muốn giấu bản tọa sao?" "Chủ..." Long Hi Nhi sững sờ, sau đó lộ ra một nụ cười khổ: "Chủ nhân quả nhiên đã nhìn ra?" Trong nháy mắt, Long Hi Nhi không còn vẻ tiểu gia bích ngọc, mà trở nên phong hoa tuyệt đại, khí chất cái thế vô song.

"Quả nhiên, ta không nhìn lầm ngươi, Long Vương." Triệu Thần khóe miệng khẽ nhếch lên.

Không sai, Long Hi Nhi có một thân phận khác, đó là Long Vương!

Long Vương từng bá chủ Hồng Hoang!

Ai nói Long Vương không phải là nữ!?

Chỉ là năm xưa trong Long Hán đại kiếp, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đại chiến, Long Vương tuy may mắn sống sót, nhưng cảnh giới cũng đại lùi, tổn thương đến bản nguyên, chỉ còn trạng thái Đại

La Kim Tiên, cả đời không thể tiến bộ thêm.

Thế là Long Vương chỉ có thể đổi tên thành Long Hi Nhi, lấy thân phận con gái của Long Vương, ẩn cư trong Long tộc.

Điểm này thậm chí ngay cả tộc trưởng Long tộc hiện tại là Ngao Hưng cũng không biết, dù sao Long Vương năm xưa phong hoa tuyệt đại đến nhường nào.

Tự nhiên cũng có nhiều kẻ thù, nếu biết Long Vương còn sống, sẽ gây ra phiền phức không cần thiết cho Chân Long nhất tộc.

Triệu Thần tự nhiên cũng biết điều này, cho nên vẫn luôn không vạch trần.

Hồi tưởng quá khứ, lại nhìn hiện tại, trên dung nhan tiên tử nghiêng nước nghiêng thành của Long Vương có chút phức tạp, nhưng giây tiếp theo Long Vương từ từ cúi đầu bái.

"Bất kể thế nào, dù thân phận của Hi Nhi có thay đổi, chủ nhân vẫn là chủ nhân." Đừng nói bây giờ Triệu Thần đã thành Thánh, cho dù Triệu Thần chưa thành Thánh, Long Vương cũng vẫn sẽ nhận Triệu Thần làm chủ.

Bởi vì chỉ có ở bên cạnh Triệu Thần, nàng mới cảm nhận được sự ấm áp.

Điều mà khi từng bá chủ Hồng Hoang, phong hoa tuyệt đại cũng không cảm nhận được.

Triệu Thần mỉm cười như gió xuân, nhìn Long Hi Nhi cũng không giấu giếm.

"Bản tọa định để ngươi đầu thai vào Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng đời thứ ba, và ban cho Hồng Mông Tử Khí." "Như vậy, mượn cơ duyên của Nhân Hoàng, lại thêm đạo Hồng Mông Tử Khí này trợ giúp, đợi đến ngày ngươi chứng đạo Nhân Hoàng, liền có thể lập địa

thành Thánh!" "Ngươi có bằng lòng không?" Hồng Mông Tử Khí, dùng để trấn áp khí vận Nhân tộc, nhưng cũng có thể dùng theo cách khác.

Dùng cho Nhân Hoàng của Nhân tộc.

Triệu Thần định để Nhân Hoàng trong Thiên, Địa, Nhân sớm thành Thánh.

Long Vương bẩm sinh có đại khí vận, chính là người thích hợp.

Dù sao, Long Vương từng bá chủ Hồng Hoang, là đại nhân tộc thế hệ đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, được Thiên Đạo công nhận.

Đầu thai vào Nhân tộc cũng phù hợp với cơ duyên.

Nếu không, đạo Hồng Mông Tử Khí kia của Triệu Thần sẽ bị lãng phí.

Cho nên, để Hiên Viên Nữ Hoàng trở thành người tu hành lại trong Nhân tộc, chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, mới là cách ổn thỏa nhất!

"Chủ nhân, ngài muốn ban đạo Hồng Mông Tử Khí đó cho ta?" Trên gương mặt tuyệt mỹ khuynh quốc của Long Vương, thoáng sững sờ.

Nàng không ngờ Triệu Thần lại nói những lời này.

Thật ra, Triệu Thần có thể để nàng được quả vị Nhân Hoàng, trong lòng nàng đã vô cùng cảm kích.

Dù sao một khi chứng đạo Nhân Hoàng, tu vi của nàng sẽ thẳng tiến đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn, là cảnh giới mà trước đây nàng cũng chưa đạt tới!

Bây giờ, Triệu Thần lại muốn ban đạo Hồng Mông Tử Khí đó cho nàng, để nàng chứng đạo thành Thánh, càng khiến nàng kinh ngạc hơn!

Nếu không phải là Triệu Thần nói, nàng cũng không dám tin!

"Bản tọa kim khẩu ngọc ngôn, sao có thể là giả!" Triệu Thần mỉm cười, không chút do dự.

"Vậy ngài không lo những người phụ nữ khác của ngài sẽ ghen tị sao?" Long Vương nói.

"Không cần lo, họ tự có cơ duyên của mình!" Triệu Thần cao thâm khó lường cười nói.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, tổng cộng ba vị nữ thần, chỉ có một đạo Hồng Mông Tử Khí, chắc chắn không đủ chia, chi bằng không cho ai cả.

Hơn nữa, cho cũng chưa chắc có tác dụng.

Dù sao, chỉ có người đã được Thiên Đạo nhận định là đã vẫn lạc như Long Vương, mới có cơ hội luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí đó.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu đều ở dưới Thiên Đạo Hồng Hoang, bị Thiên Đạo Hồng Hoang áp chế, cơ hội chứng đạo thành Thánh không lớn!

Thay vì hy vọng ba người họ có thể luyện hóa đạo Hồng Mông Tử Khí đó, chi bằng hy vọng sau khi mình chứng đạo Đại Đạo chi cảnh, sẽ tước đoạt Hồng Mông Tử Khí của ba vị Thánh nhân như Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Đến lúc đó, lại ban cho Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, trong phút chốc có thể biến họ thành Thánh nhân, không phải Thiên Đạo Thánh nhân, mà là Đại Đạo Thánh nhân!

"Đa tạ chủ nhân!" Long Vương chân thành cảm kích nói.

"Ta và ngươi là chủ tớ một thể, không cần nói lời cảm tạ!" Triệu

Thần cười nhạt, "Việc không nên chậm trễ, ba vị kia chắc chắn đã sớm chuẩn bị tranh giành vị Nhân Hoàng này, bản tọa bây giờ sẽ đưa ngươi vào Lục Đạo Luân Hồi, chuyển thế vào Nhân tộc!" Mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị Thánh nhân khác đã liên thủ che đậy thiên cơ, nhưng đối với âm mưu của họ, Triệu Thần dùng ngón chân cũng đoán ra được.

Mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay của hắn!

"Vâng, chủ nhân!" Long Vương thuận theo ý, theo Triệu Thần đến Luân Hồi Địa Phủ, uống canh Mạnh Bà, tiến vào Lục Đạo chuyển thế!

Không cần bao lâu, nàng cũng sẽ giáng sinh tại Nhân tộc!

Một vở kịch tuyệt thế, sắp được công diễn!

Sau đó, tại Thánh Sư Điện.

"Phu quân, không biết vị Nhân Hoàng tiếp theo phu quân sắp xếp khi nào sẽ ra đời?" Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ mỉm cười hỏi.

Chương 220

Bên cạnh, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lập tức vểnh tai lên, chờ đợi câu trả lời của Triệu Thần.

Triệu Thần mỉm cười nói: "Bản tọa vừa mới đến Luân Hồi Địa Phủ, đưa vị Nhân Hoàng thứ ba đi chuyển thế, không lâu sau sẽ ra đời." "Ồ?

Không biết phu quân lần này sắp xếp vị đại năng nào chuyển thế?" Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ trong mắt đẹp không nhịn được lộ ra vẻ tò mò, không ngờ tốc độ của Triệu Thần lại nhanh như vậy.

"Thiên cơ bất khả tiết lộ, việc này sau này có duyên sẽ biết!" Triệu Thần cao thâm khó lường nói.

Thân phận của Long Vương liên quan đến bí mật thượng cổ, không thể dễ dàng tiết lộ.

Triệu Thần nói với Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ: "Không ngoài dự liệu của bản tọa, Nhân Hoàng sẽ ra đời tại bộ tộc Hữu Hùng, bây giờ hai người có thể khởi hành." "Vâng, phu quân!" Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ vui mừng mỉm cười, thân hình uyển chuyển, bước chân nhẹ nhàng, rời khỏi Thánh Sư Điện, đi đến lãnh địa Nhân tộc. …… Cùng lúc đó, tại lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Cửu Lê.

Bộ tộc Cửu Lê, không chỉ là một bộ tộc, mà là một liên minh bộ tộc nhỏ.

Quan trọng nhất, bộ tộc này là một bộ tộc kết hôn giữa Nhân tộc và Vu tộc.

Huyết mạch Nhân tộc và Vu tộc giao thoa với nhau, đạt được một thân kim thân bất diệt hoàn mỹ chưa từng có.

Kim thân này không hề kém cạnh Vu tộc, nhưng lại không sợ huyết của Nhân tộc, vì trong đó chảy dòng máu của Nhân tộc, có thể nói là hoàn mỹ thực sự.

Cũng chính vì điều này, mà các thành viên của bộ tộc hỗn huyết Nhân-Vu này đều kiêu dũng thiện chiến.

Liên minh bộ tộc này do chín chi bộ tộc tạo thành, và tộc trưởng của mỗi bộ tộc đều họ Lê!

Cho nên, được gọi là bộ tộc Cửu Lê.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Xi Vưu chính là được sinh ra tại bộ tộc này!

Bây giờ, cũng dưới sự dẫn dắt của thiên ý, chân linh của hai người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng được sinh ra tại bộ tộc này!

"Các vị đạo hữu, chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Thái Nhất sắp ra đời, chúng ta nên giáng xuống dị tượng cát tường!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, trong ánh mắt sâu thẳm của Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ ra một vẻ đắc ý.

Ông muốn cưỡng ép tạo thế cho hai người Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, để Nhân tộc cho rằng họ chính là Nhân tộc Cộng chủ!

"Lời của đạo hữu rất hay!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều mỉm cười, gật đầu tán đồng.

Thế là, vào khoảnh khắc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất xuất thế, lấy bộ tộc Cửu Lê làm trung tâm, toàn bộ lãnh địa Nhân tộc đều có tiên hoa rơi loạn, đất vọt kim liên, tiên âm vui tai, dị hương sộc mũi!

Trong phút chốc, vô số đại năng tu sĩ Hồng Hoang đều đưa mắt nhìn về phía bộ lạc Cửu Lê, tưởng rằng Nhân Hoàng đã xuất thế.

Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần cũng đưa mắt nhìn về phía bộ lạc Cửu Lê, ánh mắt ngày càng thêm ý vị.

"Bộ lạc Cửu Lê ư, thật là trùng hợp!".

"Đương nhiên, nếu có thể gọi là Xi Vưu, vậy thì càng trùng hợp hơn nữa!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một đường vòng cung.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Hiên Viên Hoàng Đế đại chiến Xi Vưu, hoàn thành đại nghiệp thống nhất Nhân tộc, chứng đạo quả vị Nhân Hoàng.

Cho nên, y đặc biệt sắp xếp cho Hiên Viên Nữ Hoàng ở tại bộ tộc Hữu Hùng của Hiên Viên Hoàng Đế!

Không ngờ, thật trùng hợp, ba đại Thánh nhân lại có thể sắp xếp người của mình vào bộ tộc Cửu Lê.

Một bên là bá chủ đệ nhất của thiên địa ngày trước, một bên là bá chủ đệ nhị của thiên địa.

Xem ra, một trận đại chiến giữa đôi bên chắc chắn là không thể tránh khỏi!

"Ba Thánh hai giáo môn hạ vốn không có đại năng cường giả nào thích hợp để chuyển thế tranh đoạt Nhân Hoàng, xem ra, bọn họ hẳn đã dùng chân linh của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất để giở trò!" Triệu Thần hai mắt tinh quang lấp lánh, liếc nhìn hai đứa trẻ vừa mới ra đời ở bộ lạc Cửu Lê, liền lập tức nhìn thấu kế hoạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác.

Thực ra, năm đó khi thấy Tiếp Dẫn đạo nhân ra tay đoạt lấy chân linh của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, y đã có chút cảm giác.

Hôm nay, quả nhiên đã ứng nghiệm!

"Đạo hữu, chuyện gì thế!?" Trấn Nguyên Tử không khỏi kinh ngạc hỏi.

Vừa rồi còn nghe Triệu Thần bảo Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ đến bộ tộc Hữu Hùng, nhưng bây giờ dị tượng tường thụy Nhân Hoàng xuất thế lại giáng lâm ở bộ tộc Cửu Lê.

"Chỉ là mấy gã hề nhảy nhót muốn mưu đoạt ngôi vị Nhân Hoàng mà thôi!" Triệu Thần thản nhiên nói.

Ngữ khí của y rất tùy ý, hoàn toàn không đặt kế hoạch của ba vị Thánh nhân vào mắt.

Trong mắt y, ba vị Thánh nhân quả thực cũng giống như những gã hề nhảy nhót.

Hơn nữa, theo Tam Hoàng Ngũ Đế dần dần được sắc phong, khí vận hội tụ trên người Triệu Thần ngày càng khổng lồ.

Đợi Long Vương được sắc phong Nhân Hoàng xong xuôi, chắc chắn có thể tiến vào cảnh giới Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ở trước mặt y, không phải là gã hề nhảy nhót thì là gì!?

Đương nhiên, vẫn là câu nói đó, Thánh nhân tranh đấu giao phong, không phải là côn đồ du đãng đánh nhau!

Triệu Thần nếu không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay, ba Thánh hai giáo không giáo diệt thì cũng người vong!

"!!!" Trấn Nguyên Tử lập tức tâm thần chấn động mạnh, bị bá khí toát ra từ lời nói của Triệu Thần trấn trụ, nửa ngày vẫn chưa hoàn hồn.

Nghe Triệu Thần nói như vậy, hắn tự nhiên ý thức được cái gọi là

Nhân Hoàng xuất thế ở bộ tộc Cửu Lê là do Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ba vị Thánh nhân bày mưu tính kế.

Thế nhưng, ba vị Thánh nhân lại bị Triệu Thần gọi là gã hề nhảy nhót!

Có thể không ngầu như vậy được không!?

"Hửm?

Hừ!" Tại bộ tộc Hữu Hùng, trên một ngọn núi gần đó, Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ tiên tư phiêu diêu, đứng trên đỉnh núi, đôi mắt đẹp nhìn về phía bộ tộc Cửu Lê, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén.

Triệu Thần đã giao phó cho bộ tộc Hữu Hùng chờ đợi Nhân Hoàng xuất thế, vậy thì chắc chắn sẽ không sai.

Bây giờ bộ tộc Cửu Lê đột nhiên xuất hiện dị tượng tường thụy, chắc chắn có Thánh nhân khác đang tính kế.

Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ không cần nghĩ cũng biết đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác.

Nhưng họ không hề lo lắng, tin rằng Triệu Thần có thể giải quyết chuyện này một cách hoàn mỹ. .....

"Hình như có chút không đúng!" Phục Hy, Thần Nông, cùng các đại năng cường giả đang quan sát như Hồng Vân, trong mắt tinh quang lấp lóe, dần dần nhận ra có vấn đề.

Lúc đầu họ cũng cho rằng Nhân Hoàng do Triệu Thần sắp xếp đã xuất thế, theo tiết tấu trước đây, Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ với tư cách là Đế sư của Nhân Hoàng thứ ba chắc chắn sẽ xuất hiện thu đồ đệ.

Nhưng đợi một lúc lâu, lại không thấy Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ giáng lâm.

Thay vào đó, có một người trung niên, cưỡi một con Tứ Bất Tượng từ phương đông giáng lâm xuống bộ tộc Cửu Lê.

"..." Phục Hy, Thần Nông, Hồng Vân và những người khác lập tức đoán ra, cái gọi là Nhân Hoàng xuất thế ở bộ tộc Cửu Lê có lẽ không phải do Triệu Thần sắp xếp, mà là kế hoạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn và ba vị Thánh nhân!

Người trung niên cưỡi Tứ Bất Tượng kia, cũng không phải là người của Thánh Sư điện, mà là người của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân và các Thánh nhân khác!

Thế là, mọi người bất giác cùng lúc đưa mắt nhìn về hướng Thánh Sư điện của bộ lạc Nhân tộc, xem Triệu Thần sẽ đối phó ra sao.

"Ha ha... quả nhiên xuất hiện!" Trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt tinh quang lấp lánh, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Chương 221

Các đại năng cường giả Hồng Hoang không nhìn ra thân phận của người trung niên cưỡi Tứ Bất Tượng kia, nhưng lại không qua được pháp nhãn của y.

Người trung niên cưỡi Tứ Bất Tượng đó không phải là người do ba vị Thánh nhân sắp xếp, mà chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Chỉ là, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã dùng thủ đoạn Thánh nhân thi triển chướng nhãn pháp, khiến cho các đại năng cường giả khác không nhìn ra mà thôi.

Dù sao ai cũng biết, Nhân Hoàng là do Thánh Sư điện sắc phong.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nếu muốn cướp đoạt, chắc chắn sẽ bị người đời phỉ nhổ.

Để không bị phỉ nhổ, lại hy vọng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chứng đạo Nhân Hoàng, đoạt lấy công đức khí vận của Đế sư, liền thay hình đổi dạng thu Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất làm đệ tử.

"Từ hôm nay, ngươi tên là Lê Tham, ngươi tên là Lê Phụ!" Tại bộ tộc Cửu Lê, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thành công thu Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất làm đệ tử, và ban tên cho hai người.

Tham, là muốn Đế Tuấn tham đồ ngôi vị Nhân Hoàng, toàn lực tranh đoạt!

Phụ, là muốn Đông Hoàng Thái Nhất phụ tá Đế Tuấn, chứng đạo quả vị Nhân Hoàng!

Thật trùng hợp, Lê Tham trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, chính là nguyên danh của Xi Vưu!

Hơn nữa, Xi Vưu quả thực có một người anh em, tên là Lê Phụ!

"Thiên Đế, Đông Hoàng đã xuất thế, chúng ta cũng không thể thờ ơ, phải toàn lực phụ tá Thiên Đế, Đông Hoàng thành đạo!" Tại Bắc Câu Lô Châu, Tất Phương nhìn về phía lãnh địa Nhân tộc, lạnh giọng hạ lệnh.

Trong phút chốc, các cường giả Yêu tộc còn sót lại lần lượt từ Bắc Câu Lô Châu đổ về Đông Thắng Thần Châu!

Trước đó, các cường giả Yêu tộc do Tất Phương sắp xếp cũng không ngừng xuất thế ở bộ tộc Cửu Lê, lấy thân phận tộc huynh tụ tập bên cạnh Lê Tham, Lê Phụ.

Toàn bộ bộ tộc Cửu Lê, nghiễm nhiên yêu ảnh xuất hiện thường xuyên.

Vô số đại năng cường giả đang quan sát đều nhíu mày, đối với hành vi của ba vị Thánh nhân có phần khinh bỉ!

Thánh nhân tính kế giao phong là một chuyện, nhưng cấu kết với Yêu tộc dư nghiệt lại là chuyện khác.

Vì mưu đoạt công đức khí vận Nhân Hoàng mà dùng đến hành vi như vậy, thực sự làm mất thân phận Thánh nhân!

"Thánh Phụ!

Có cần hạ lệnh tiêu diệt yêu nghiệt ở bộ tộc Cửu Lê không?" Phục Hy, Thần Nông hai vị Nhân Hoàng lập tức đến Thánh Sư điện, thỉnh thị Triệu Thần, tùy thời chuẩn bị ra tay bình định yêu nghiệt của bộ tộc Cửu Lê.

Dù sao, Nhân tộc là sân nhà, không thể để Yêu tộc làm càn!

"Không cần để ý, chúng xuất hiện càng tốt, đây chính là cơ duyên chứng đạo của vị Nhân Hoàng này!" Triệu Thần cười nhạt phất tay,

bảo Phục Hy, Thần Nông không cần để tâm đến chuyện của bộ tộc Cửu Lê.

Y còn đang hy vọng để Long Vương dựa vào việc tiêu diệt Yêu tộc dư nghiệt ở bộ tộc Cửu Lê, hoàn thành đại nghiệp thống nhất Nhân tộc để chứng đạo đây.

Nếu để Phục Hy, Thần Nông can thiệp, vậy cơ duyên chứng đạo này biết tìm ở đâu?!

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Phục Hy, Thần Nông trong lòng nghiêm lại, biết rằng mọi chuyện đều nằm trong tầm kiểm soát của Triệu Thần, nên không cần lo lắng.

"Nhưng, phải để mắt đến bộ tộc Cửu Lê nhiều hơn, làm tốt công tác hậu sự!" Triệu Thần dặn dò.

Yêu tộc dư nghiệt tiến vào bộ tộc Cửu Lê, chắc chắn sẽ gây ra tổn thương nghiêm trọng cho bộ tộc Cửu Lê.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy và bốn vị Thánh nhân coi Nhân tộc như quân cờ, không quan tâm đến sự sống chết của Nhân tộc, nhưng y thì không thể!

"Vâng, Thánh Phụ!" Phục Hy, Thần Nông lập tức cung kính lĩnh mệnh, trở về Hỏa Vân Động. .....

Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt, mười hai năm nữa đã qua.

Đối với các đại năng tu sĩ Hồng Hoang, mười hai năm chỉ là một cái chớp mắt mà thôi.

Trong mười hai năm đó, Lê Tham, Lê Phụ hai vị chuyển thế từ chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, dưới sự dạy dỗ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tu hành tiến bộ thần tốc, nghiễm nhiên bước vào cảnh giới Tiên đạo.

Hai người dựa vào thực lực mạnh mẽ, cộng thêm có cường giả Yêu tộc chuyển thế phụ tá, uy vọng ở bộ tộc Cửu Lê ngày càng cao.

Chẳng bao lâu, liền dùng sức mạnh chiếm lấy vị trí tộc trưởng và phó tộc trưởng của bộ tộc Cửu Lê!

Mặc dù trong đó có hiệu quả của việc dùng vũ lực áp chế, nhưng không thể không nói, hoàng giả chi khí của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đóng vai trò rất lớn!

Nếu đổi lại là cường giả khác chuyển thế, không có cống hiến lớn cho Nhân tộc, đạt được uy vọng như vậy thực sự rất khó!

"Xem ra, ngôi vị Nhân Hoàng này chắc chắn sẽ thuộc về chúng ta!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, ba vị Thánh nhân đều chìm trong tiếng cười vui vẻ.

Sự trỗi dậy mạnh mẽ của Lê Tham, Lê Phụ, khiến họ nhìn thấy hy vọng đoạt được ngôi vị Nhân Hoàng.

Quan trọng hơn là, Nhân Hoàng bên phía Triệu Thần mãi vẫn chưa xuất thế, khiến họ cho rằng Triệu Thần đã sợ!

"Đều nhờ vào diệu kế của Ngọc Thanh đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi tán dương.

"Chính phải, chính phải!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng gật đầu phụ họa, ca ngợi Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Họ đều đang tính toán, nếu Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thực sự có thể chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, vậy thì họ muốn chia một chén canh, chắc chắn không thể bỏ qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, giáo chủ của Xiển giáo.

Vì vậy, bây giờ họ đều bắt đầu tâng bốc, ca ngợi Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Các vị đạo hữu quá lời rồi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức khiêm tốn phất tay.

Nhưng, trong mắt y vẫn không thể che giấu được vẻ đắc ý.

Dù sao, chỉ cần kế hoạch thành công, không chỉ có thể đoạt được quả vị Nhân Hoàng, mà còn đoạt được công đức của Đế sư.

Đây là đoạt lại từ trong tay Triệu Thần, y quả thực có tư cách để đắc ý.

Nhưng, lúc này hiển nhiên là vui mừng hơi sớm!

Cùng lúc ba vị Thánh nhân đang vui mừng khánh chúc, thần hồn chuyển thế của Long Vương cũng cuối cùng đã xuất thế.

Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Hữu Hùng.

Vì gần đó có một dòng sông tên Cơ Thủy, nên tộc nhân của bộ tộc Hữu Hùng đều lấy họ Cơ!

Tộc trưởng của bộ tộc Hữu Hùng có một cô con gái, tên là Phụ Bảo!

Mười hai năm trước, một đêm nọ, Phụ Bảo thấy một luồng ánh sáng lửa bao quanh sao Bắc Đẩu!

Cuối cùng, luồng ánh sáng lửa đó từ trên trời giáng xuống, rơi vào người Phụ Bảo.

Kỳ lạ là, Phụ Bảo không hề bị thương, nhưng lại cảm ứng được mình đã mang thai.

Tộc trưởng bộ tộc Hữu Hùng lập tức hoang mang, lúc Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chân linh chuyển thế xuất thế, Nhân tộc đã giáng xuống dị tượng tường thụy.

Vì vậy, không thể xác định đứa trẻ trong bụng con gái mình có phải là thánh hiền của Nhân tộc hay không.

Mãi cho đến khi Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ vừa hay giáng lâm, cho biết thân phận, mới làm yên lòng tộc trưởng bộ tộc Hữu Hùng, sắp xếp tộc nhân chăm sóc tốt cho Phụ Bảo.

Đến nay, vừa tròn mười hai năm trôi qua.

Bụng của Phụ Bảo đột nhiên bùng phát ra ức vạn đạo hào quang bảy màu, chiếu rọi ra ngoài, khiến cả căn phòng như được soi sáng như một giấc mộng.

Ngay sau đó, tất cả Long tộc, Lân tộc trên toàn cõi Hồng Hoang đại lục đều không tự chủ được mà trở nên xao động, bay vút lên trời cao, miệng phát ra từng trận long ngâm thanh thoát!

Chương 222

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Đông Hải, Nam Hải, Tây Hải, Bắc Hải, cùng vô lượng đại hải của Hồng Hoang, bộ lạc Nhân tộc, cũng như Thái cổ hư không, Chân Long tộc lại càng xao động dữ dội hơn.

Như thể nhận được một lời triệu hồi thần bí nào đó, chúng lần lượt bay vút lên chín tầng trời, phát ra tiếng gầm vang dội.

Đối với các chủng tộc như Kỳ Lân tộc, cũng như vậy.

Toàn bộ Hồng Hoang đại lục, trong khoảnh khắc này, tất cả đều là vạn long bay lượn, chân long cùng gầm vang!

Cảnh tượng hùng vĩ, xưa nay chưa từng có!

Hồng Hoang đại lục, tất cả tu sĩ đại năng đều kinh ngạc đến ngẩn người!

Ngay cả những tu sĩ Lân tộc đang bay lượn cũng kinh ngạc đến ngẩn người!

Họ tỏ ra, mình cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng không thể khống chế được!

"..." Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức biến đổi, ánh mắt kinh nghi bất định.

Bây giờ là thời khắc quan trọng tranh đoạt Nhân Hoàng với Triệu Thần, đột nhiên xuất hiện dị tượng như vậy, khiến họ cảm thấy vô

cùng bất an.

"Chẳng lẽ là tên kia giở trò!?" Sắc mặt ba vị Thánh nhân lập tức không còn bình tĩnh được nữa, sợ rằng dị tượng này là do Triệu Thần gây ra.

Nếu thực sự là như vậy, thì kế hoạch cưỡng ép sắc phong Nhân Hoàng lần này có thể sẽ gặp trắc trở!

Nhưng, họ lại cảm thấy vô cùng khó hiểu, vạn long cùng bay, ức vạn chân long cùng gầm, hoàn toàn không liên quan gì đến Nhân Hoàng của Nhân tộc!

Ba vị Thánh nhân đều cảm thấy khó hiểu, huống chi là các đại năng tu sĩ đang quan sát khác!

"Lẽ nào Triệu Thần giáo chủ cuối cùng đã ra tay?

Nhưng dị tượng như vậy, có ý nghĩa gì!?" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên và các đại năng tu sĩ đang quan sát cũng đều kinh nghi bất định, sau đó nhìn nhau, đầu óc mơ hồ!

Dị tượng hùng vĩ thì hùng vĩ, nhưng lại chẳng liên quan gì đến việc Nhân Hoàng xuất thế!

Bây giờ điều họ muốn thấy là, Triệu Thần sắp xếp cho Nhân Hoàng thứ ba xuất thế, không thể để ba vị Thánh nhân được như ý!

Đặc biệt là Hồng Vân, nếu ba vị Thánh nhân được như ý, hắn sẽ không được chia công đức khí vận!

Chỉ có một số ít cường giả lão làng đã trải qua thời đại Tam tộc tranh bá, mới có thể nhìn ra được chút manh mối từ dị tượng này.

"Thủy tổ?!" Tại tộc địa Long tộc, trên mặt Ngao Hưng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vạn lân triều long, ở Hồng Hoang đại lục vốn không hiếm thấy!

Dù sao, Long tộc từng là thủ lĩnh của Thủy tộc, thống trị toàn bộ Thủy tộc Tứ Hải.

Nhưng, ngay cả Chân Long nhất tộc cũng không nhịn được mà xao động, vậy thì chỉ có một người có thể làm được!

Đó chính là tộc trưởng của Long tộc năm đó, Long Vương!

"Nhưng, tộc trưởng không phải đã vẫn lạc trong đại kiếp rồi sao?" Ngao Hưng trong lòng lập tức càng thêm kinh ngạc, vừa kinh vừa mừng.

Nếu thực sự là do Long Vương gây ra, vậy thì đối với Chân Long tộc sẽ là một tin tốt lành to lớn!

Có Long Vương dẫn dắt, Chân Long tộc chắc chắn sẽ khôi phục lại uy danh năm xưa!

Hai mắt y hơi nhắm lại, lập tức toàn lực cảm ứng luồng sức mạnh thần bí đó.

Là cường giả số một của Chân Long tộc, hiển nhiên là người gần gũi với Long Vương nhất, y đại khái cảm ứng được vị trí xuất thế của Long Vương.

Chỉ là, vị trí đó, khiến y không khỏi hoài nghi, liệu có phải là Long Vương không!

Ngao Hưng, cường giả lão làng của thời đại Tam tộc tranh bá, mặc dù thực lực không thể so với các đại năng tiên thiên đỉnh cấp như Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, nhưng kiến thức tuyệt đối rộng hơn Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và những người khác.

Bởi vì, nhìn khắp Hồng Hoang đại lục, ngoài Long Vương ra, trên đời không có sức mạnh nào, có thể khiến cho Long tộc thiên hạ dị thường như vậy.

“Nhưng, Long Vương rõ ràng đã vẫn lạc!” Hỏa Phượng, cùng tộc trưởng của Kỳ Lân nhất tộc ẩn thế đều tâm thần chấn động mạnh, năm đó họ đã tận mắt chứng kiến ba tộc trưởng vẫn lạc.

Nếu Long Vương còn sống, vậy chẳng phải có nghĩa là tộc trưởng của họ, Phượng Tổ, Kỳ Tổ cũng có thể còn sống!?

Hỏa Phượng, Mặc Lâm không dám xem thường, lập tức bay lên không trung, chú ý sát sao dị tượng này.

“Dị tượng...” Tại bộ tộc Hữu Hùng, trên đỉnh núi, đôi mắt đẹp của Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Là Đế sư do Triệu Thần chỉ định, họ sớm biết rằng Nhân Hoàng thứ ba sẽ xuất thế vào hôm nay.

Theo lẽ thường, lãnh địa Nhân tộc nên giáng xuống dị tượng tường thụy.

Nhưng, họ không bao giờ ngờ rằng, dị tượng lần này lại đặc biệt đến vậy, và bao trùm cả Hồng Hoang đại lục.

“Phu quân đã sắp xếp cho vị đại năng cường giả nào chuyển thế?” Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ không khỏi tâm thần chấn động, vốn đã kinh ngạc vì Triệu Thần lại tìm được một vị cường giả không rõ lai lịch chuyển thế chứng đạo Nhân Hoàng.

Nhưng bây giờ, dị tượng Nhân Hoàng xuất thế lại càng khiến người ta kinh ngạc hơn!

“Thần Nông ngự đệ, có biết là vị đại năng cường giả nào chuyển thế thành Nhân Hoàng không?” Tại Hỏa Vân Động, Phục Hy vội vàng mở miệng hỏi Thần Nông.

Dù sao hắn cũng không nhìn ra được gì, chỉ hy vọng Thần Nông có thể biết một chút.

Dù sao, Thần Nông là Huyền Quy Bắc Hải chuyển thế, cũng là lão cổ đổng của Hồng Hoang, biết chắc chắn nhiều hơn.

Thần Nông nhíu chặt mày, chìm vào suy tư, cũng đang đoán xem là ai có thể gây ra dị tượng như vậy.

Bỗng nhiên, thân thể hắn chấn động, trong ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc không thể che giấu!

"Thần Nông ngự đệ, lẽ nào ngươi biết rồi?" Phục Hy vội vàng hỏi lại lần nữa.

Quan sát sắc mặt, nhìn biểu cảm của Thần Nông là biết Thần Nông chắc chắn đã nhìn ra manh mối.

Nhưng, Thần Nông không trả lời, chỉ dùng một giọng điệu vô cùng kinh ngạc và thán phục nói: "Thánh Phụ quả nhiên thủ đoạn cao siêu a!" "Thần Nông ngự đệ, mau nói, rốt cuộc là vị đạo hữu nào!?" Phục Hy liên tục thúc giục.

Bây giờ hắn cảm thấy trong lòng ngứa ngáy khó chịu, quá muốn biết đáp án!

Đặc biệt là khi thấy Thần Nông biết thân phận đối phương, trong lòng như có ức vạn con kiến đang cắn xé.

Chỉ là, Thần Nông không trả lời, mà vô cùng kính sợ và trang trọng nói: "Phục Hy hoàng huynh, chuyện liên quan đến thiên cơ, không thể tiết lộ, xin thứ tội!" Đùa sao, đó là Long Vương đã vẫn lạc!

Rõ ràng đã thân vẫn trong đại kiếp Long Hán, nhưng bây giờ lại chuyển thế vào Nhân tộc, sắp chứng đạo Nhân Hoàng!

Hiển nhiên, đây đều là bút tích của Triệu Thần!

Triệu Thần, đã dùng thủ đoạn của mình để cứu sống Long Vương, một người chắc chắn phải chết dưới Thiên Đạo!

Chuyện này hắn biết, cũng không dám tùy tiện nói bừa!

Phục Hy không giận mà lại kinh hãi, trong lòng như một tảng thiên thạch rơi vào biển lớn, không khỏi dấy lên sóng lớn kinh thiên.

Mặc dù Thần Nông không cho hắn biết đáp án, nhưng thái độ của Thần Nông lại khiến tâm thần hắn chấn động đến cực điểm.

Chương 223

Hắn là Nhân Hoàng của Nhân tộc, còn là môn nhân của Thánh Sư điện, anh vợ của Triệu Thần, quan hệ với Triệu Thần còn thân thiết hơn Thần Nông, vậy mà Thần Nông lại ngay cả hắn cũng không dám nói!

Có thể tưởng tượng, vị Nhân Hoàng này ẩn giấu bí mật lớn đến mức nào! .....

"Phu quân, vị Nhân Hoàng này xuất thế lại có dị tượng như vậy?

Rốt cuộc là thân phận gì?" Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư điện.

Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa đều lần lượt đến bên cạnh Triệu Thần, trong đôi mắt đẹp cũng tràn đầy kinh ngạc và tò mò.

"Không thể nói!" Triệu Thần cười một cách cao thâm khó lường, không trả lời thẳng vào câu hỏi của Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa.

Đáp án của câu hỏi này, chỉ có thể ý hội không thể ngôn truyền!

"?" Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa không khỏi nhìn nhau, ánh mắt càng thêm tò mò.

Triệu Thần không giải thích thêm, một bước bước vào hư không, đi đến bộ tộc Hữu Hùng!

Dù sao Hiên Viên Nữ Hoàng, cũng là Long Vương, lại là nữ phó của y, tự nhiên y phải đến.

Cũng vào lúc này, tất cả Long tộc trong lãnh địa Nhân tộc đều bay lên không trung phía trên bộ tộc Hữu Hùng, hướng về căn phòng của Phụ Bảo ở bộ tộc Hữu Hùng cung kính triều bái.

Long tộc bên ngoài lãnh địa Nhân tộc cũng ngừng bay lượn gầm vang, hướng về lãnh địa Nhân tộc cung kính triều bái.

"Nhân tộc, là ở Nhân tộc!" Lúc này, ba vị Thánh nhân cùng các đại năng tu sĩ đang quan sát mới phản ứng lại, dị tượng đặc biệt và to lớn này bắt nguồn từ lãnh địa Nhân tộc.

Hơn nữa, là từ bộ tộc Hữu Hùng của lãnh địa Nhân tộc!

"Lẽ nào thực sự là Nhân Hoàng do tên kia sắp xếp xuất thế!?" Sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức biến đổi liên tục rồi cuồng biến.

Họ không dám xem thường, tiên thức khổng lồ lập tức quét về phía bộ tộc Hữu Hùng, bao trùm căn nhà của Phụ Bảo, muốn tìm ra chân tướng.

Nhưng, rất nhanh, đồng tử của họ đều đột nhiên co rút lại.

"Chết tiệt!

Lại có thể cách tuyệt sự thăm dò của chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm kinh hãi, miệng không nhịn được hít một ngụm khí lạnh!

Bên ngoài căn nhà của Phụ Bảo, có một luồng vĩ lực mênh mông, cách tuyệt tiên thức của họ, khiến họ hoàn toàn không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong căn nhà.

Không chỉ ba vị Thánh nhân, mà các đại năng cường giả khác cũng đều không thể tra xét.

Hiển nhiên, đây chắc chắn là bút tích của Triệu Thần!

Và cũng hiển nhiên, người xuất thế này, chắc chắn là Nhân Hoàng do Triệu Thần sắp xếp!

"Tên kia lần này rốt cuộc đã để cho ai chuyển thế!" Nguyên Thủy

Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng đột nhiên cảm thấy ngày càng bất an!

Dị tượng đặc biệt và to lớn như vậy, cho thấy thân phận của người chuyển thế không hề tầm thường, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không chắc có thể địch lại được!

"Quả nhiên là Triệu Thần giáo chủ ra tay!

Thánh Phụ quả nhiên không ra tay thì thôi, một khi ra tay liền kinh người!" Hồng Vân, Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng cường giả đang quan sát đều vô cùng kích động, phảng phất như tất cả không phải là do Triệu Thần, mà là do chính tay họ làm ra vậy.

Vốn dĩ, kể từ khi ba vị Thánh nhân sắp xếp cho chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất giáng thế tại bộ tộc Cửu Lê, muốn cưỡng ép sắc phong ngôi vị Nhân Hoàng, họ đã chờ đợi Triệu Thần đối phó.

Nhưng, đợi mười hai năm, cũng không thấy Thánh Sư điện của Triệu Thần có phản ứng.

Vì vậy, họ đều thắc mắc, không biết có phải vì bị đoạt tiên cơ, nên Triệu Thần đã từ bỏ cuộc tranh giành Nhân Hoàng lần này.

Mãi đến bây giờ mới biết, Triệu Thần không hề từ bỏ tranh đoạt, mà là đang ém hàng khủng!

Bây giờ, món hàng khủng này cuối cùng đã bùng nổ!

Hồng Hoang đại lục, tứ hải sôi trào, ức vạn chân long cùng gầm, lại còn cung kính triều bái!

Dị tượng to lớn như vậy, có thể thấy lai lịch của người chuyển thế này chắc chắn kinh người!

Lúc này, trong lòng họ đều ngày càng kinh ngạc, người chuyển thế

rốt cuộc là ai!

"...Nhân Hoàng của Nhân tộc do Thánh Phụ Nhân tộc sắp xếp xuất thế?" Hỏa Phượng từ Bất Tử Hỏa Sơn thấy Long tộc trong lãnh địa Nhân tộc đều hướng về căn nhà của Phụ Bảo ở bộ tộc Hữu Hùng triều bái, lập tức ngây người.

Vốn tưởng là Long Vương xuất thế, không ngờ lại là Nhân Hoàng của Nhân tộc xuất thế!

Trong nhận thức của nó, đã là Nhân Hoàng của Nhân tộc, tự nhiên không thể là Long Vương.

Nhưng, Nhân Hoàng xuất thế, tại sao lại có thể triệu hồi Long tộc thiên hạ!?

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Trên không trung, Hỏa Phượng, tộc trưởng Kỳ Lân tộc thấy cảnh này, cũng đều kinh ngạc đến ngẩn người.

Với trí tuệ của họ, tuyệt đối không thể ngờ rằng Long Vương lại có liên quan đến việc Nhân Hoàng xuất thế!?

Quỷ dị, quá quỷ dị rồi!

Cũng vào lúc này, người phụ nữ phụ trách đỡ đẻ trong căn nhà của Phụ Bảo bước ra.

"Chúc mừng tộc trưởng, tiểu thư sinh hạ một tiểu thư!" Đối với Nhân tộc mà nói, đây chỉ là một câu nói bình thường.

Nhưng, đối với các đại năng tu sĩ đang quan sát mà nói, quả thực là kinh thiên động địa!

", lại là một nữ nhân!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức đại biến, mí mắt giật mạnh, miệng không nhịn

được thất thanh kinh hô.

Nghĩ nát óc cũng không ngờ, Triệu Thần lại sắp xếp cho một vị nữ đại năng cường giả chuyển thế!

"Rốt cuộc là ai!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không nhịn được kinh ngạc đứng dậy, mặt đầy kinh nghi bất định.

Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ?

Chắc chắn không phải!

Họ sớm đã nhận ra Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ đang ở bộ tộc Hữu Hùng!

Nhưng ngoài họ ra, Hồng Hoang có nữ thần đỉnh cấp nào có tư cách chuyển thế thành Nhân Hoàng để chứng đạo không!? .....

"Thần Nông ngự đệ, rốt cuộc là chuyện gì?" Tại Hỏa Vân Động, Phục Hy cũng bị kinh ngạc đến ngơ ngác, không nhịn được hỏi Thần Nông lần thứ tư.

Mặc dù biết có thể sẽ không hỏi ra được, nhưng, thực sự không nhịn được!

Nhân Hoàng thứ ba là một vị nữ đại năng cường giả chuyển thế, điều này khiến hắn vạn lần không ngờ tới!

Đương nhiên, không phải là hắn không thể chấp nhận, chỉ là quá đột ngột!

Dù sao, Long Vương năm đó là một trong ba bá chủ Hồng Hoang!

"Long Vương?" Khi trong đầu Phục Hy đột nhiên lóe lên ý niệm này, hắn đột nhiên sững sờ.

"Thiên Đạo của ta!

Chương 224

Chẳng lẽ nào!" Phục Hy linh quang lóe lên, sau khi đoán ra chân tướng, không nhịn được tâm thần chấn động mạnh.

Long Vương là người đã vẫn lạc dưới Thiên Đạo!

Nhưng bây giờ, lại được Triệu Thần sắp xếp cho thần hồn chuyển thế vào Nhân tộc, muốn chứng đạo Nhân Hoàng!

Thực sự khủng bố!

"Thần Nông ngự đệ, chẳng lẽ là thật sao?!" Trong giọng nói của Phục Hy lộ ra vẻ kinh ngạc không thể kìm nén, không nhịn được xác nhận với Thần Nông.

"Hẳn là vậy!" Thần Nông gật đầu nói.

Lúc này tâm trạng của hắn cũng không khá hơn Phục Hy là bao. .....

"...lẽ nào thực sự là tộc trưởng?!" Ngao Hưng vừa kinh vừa mừng, vội vàng dẫn theo Bạch Long, Kim Long, Lôi Long ba người đến bộ tộc Hữu Hùng.

"Lẽ nào thực sự là Long Vương?!" Hỏa Phượng, tộc trưởng Kỳ Lân tộc Mặc Lâm cũng không nhịn được kích động, nếu thực sự là Long Vương, vậy chẳng phải Phượng Tổ, Kỳ Tổ cũng có thể còn sống?

"Không được, ta phải lập tức đến Thánh Sư điện của bộ lạc Nhân tộc bái kiến Thánh nhân!" Trong một khoảnh khắc, tộc trưởng Kỳ Lân tộc Mặc Lâm trong lòng đã có quyết định, vội vàng đến Thánh Sư điện.

Nhân Hoàng của Nhân tộc là do Triệu Thần sắp xếp, chỉ có Triệu

Thần mới biết được đáp án. .....

"Phu quân rốt cuộc có ý gì?" Tại bộ tộc Hữu Hùng, trên đỉnh núi, Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ hoàn toàn kinh ngạc đến ngẩn người, suýt nữa quên mất việc đi thu thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng vào môn hạ của Thánh Sư điện.

Nhưng, cũng không có quan hệ gì lớn!

Bởi vì, Triệu Thần đã giáng lâm tại bộ tộc Hữu Hùng!

"Tên kia lại đích thân giáng lâm!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, ba vị Thánh nhân càng thêm kinh ngạc.

"Đạo hữu/Sư thúc lại đến!" Hồng Vân, Hạo Thiên và các đại năng cường giả khác cũng đều tỏ ra chấn động, bây giờ họ càng ngày càng không hiểu được việc Nhân Hoàng xuất thế lần này.

Không chỉ dị tượng đặc biệt và to lớn như vậy, thậm chí ngay cả bản thân Triệu Thần cũng đến.

Phải biết rằng, dù là Phục Hy hay Thần Nông xuất thế, Triệu Thần đều chưa từng hiện thân.

Điều này không khỏi khiến họ càng thêm kinh nghi, rốt cuộc quan hệ giữa Triệu Thần và vị Nhân Hoàng này là gì.

Điều khiến họ chấn động hơn còn ở phía sau!

Triệu Thần đi vào trong phòng, ôm thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng vào lòng, mặt mang nụ cười nhạt, đôi môi mỏng khẽ mở.

"Từ hôm nay, ngươi sẽ lấy họ của tộc Hữu Hùng, đơn danh là...

Lung!" "Hít... quả nhiên!" Phục Hy, Thần Nông nghe câu này, lập tức biết mình đoán không sai, không khỏi da đầu tê dại, hít một ngụm khí lạnh!

"Lung!?" Ba vị Thánh nhân nghe thấy chữ này, trước tiên sững sờ,

ngay sau đó sắc mặt đều kinh hãi đến cực điểm, phảng phất như thấy được đại khủng bố!

“?

Lẽ nào!?” Khoảnh khắc này, nội tâm của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân như thiên thạch rơi vào biển lớn, không khỏi dấy lên sóng lớn kinh thiên, tâm thần chấn động đến cực điểm!

Nghĩ nát óc, cũng không ngờ lai lịch của vị Nhân Hoàng chuyển thế mà Triệu Thần sắp xếp lần này lại lớn đến vậy!

Đơn danh...

Long!

Triệu Thần rõ ràng đang nói cho mọi người biết, vị Nhân Hoàng chuyển thế lần này có liên quan đến Chân Long tộc!

Quả thực, cũng chỉ có Chân Long tộc mới có thể khiến cho Thủy tộc Tứ Hải triều bái!

Có thể khiến cho cả Chân Long tộc đều nhận được triệu hồi thần bí, khắp thiên hạ, ngoài Long Vương đã vẫn lạc, còn có thể là ai!?

Nhưng, Long Vương rõ ràng đã sớm vẫn lạc rồi!!!

Đây là chuyện mà sinh linh tu sĩ Hồng Hoang ai cũng biết!

Nhưng, bây giờ, Triệu Thần lại có thể để người đã vẫn lạc chuyển thế tu luyện lại!

Mẹ nó... quả thực là điên cuồng mất trí, kinh khủng đến cực điểm!

Dù cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều là Thánh nhân, vẫn cảm thấy da đầu tê dại, gan mật đều run rẩy!

Phải biết rằng, vào thời điểm đó, Triệu Thần còn chưa phải là Thánh nhân!

"Thủ đoạn của Triệu Thần thật cao tay!" Ba vị Thánh nhân đều nghiến răng nghiến lợi, trong lòng vừa kinh vừa sợ!

Thủ đoạn này không chỉ là của Triệu Thần, quả thực là khi thiên (lừa dối trời)! .....

Đối với các đại năng tu sĩ đang quan sát như Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì, cũng đều cảm thấy da đầu tê dại, toàn thân không rét mà run.

Hiển nhiên, họ cũng đều từ cái tên do Triệu Thần đặt mà nhìn ra được huyền cơ, ai nấy đều kinh hãi không thôi.

Họ đều đoán ra thân phận của Long Vương, nhưng lại không ai dám nói ra cái tên này.

Bởi vì, Long Vương là người đã được định là vẫn lạc trong đại kiếp Long Hán!

"Triệu Thần Thánh nhân thật là thần nhân!" Vô số đại năng tu sĩ đều cảm thán, nội tâm phức tạp đến cực điểm.

Có chấn động, nhưng nhiều hơn là kính sợ!

Chính như lời ba vị Thánh nhân nói, đây không chỉ là Triệu Thần, mà là khi thiên!

Nếu vào thời điểm đó Triệu Thần là Thánh nhân thì cũng thôi, nhưng sự thật là lúc đó Triệu Thần cũng chưa thành Thánh.

Thực sự đáng sợ! .....

"Thánh nhân thật khiến ta tâm phục khẩu phục!" Tại bộ lạc Nhân tộc, Trấn Nguyên Tử tâm phục khẩu phục.

Trước mặt nữ bá chủ Hồng Hoang một thời, không ai có tư cách

đi tranh giành ngôi vị Nhân Hoàng thứ ba. .....

"Phu quân thật sự luôn khiến người ta bất ngờ a!" Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa, cùng với Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ ở xa tại bộ tộc Hữu Hùng cũng không khỏi kinh ngạc thán phục!

Một màn thao tác này, quả thực là thần sầu! .....

"Quả nhiên là tộc trưởng!" Ngao Hưng lập tức kích động đến nước mắt lưng tròng, vội vàng dẫn theo ức vạn Chân Long giáng lâm tại bộ lạc Nhân tộc.

Chương 225

“Ngao Hưng bái kiến Thánh tôn!” Ngao Hưng đi đến trước mặt Triệu Thần, lập tức cung kính hành lễ!

“Bái kiến Thánh tôn!” Các Chân Long khác cũng theo đó cung kính hành lễ.

“Đứng dậy cả đi!” Triệu Thần cười nhạt gật đầu, bảo Ngao Hưng và những người khác đứng dậy.

“Xin Thánh nhân thứ tội, dám hỏi Thánh nhân, Nhân Hoàng có phải là....” Ngao Hưng không thể chờ đợi được nữa liền hỏi.

Từ lúc bắt đầu, ánh mắt của y đã dán chặt vào thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng.

Mặc dù trong lòng y đã đoán ra được đáp án, nhưng chỉ khi được Triệu Thần xác nhận, y mới có thể hoàn toàn yên tâm.

Các đại năng tu sĩ khác, thậm chí cả ba vị Thánh nhân cũng không nhịn được mà chăm chú nhìn Triệu Thần, chờ đợi câu trả lời của y.

“Ý của các ngươi bản tọa đã hiểu, quả thực như các ngươi nghĩ!” Triệu Thần cười nhạt nói.

Từ lúc bắt đầu, y không có ý định che giấu, nếu không cũng sẽ không đặt tên là “Lung”!

Đến đây, vị Nhân Hoàng xuất thế lần này là Long Vương chuyển thế, đã được xác thực hoàn toàn!

“Hít...” Các đại năng tu sĩ Hồng Hoang, bất giác lại không nhịn được hít một ngụm khí lạnh!

“Chân Long tộc bái tạ Thánh ân của giáo chủ!” Ngao Hưng lập

tức vui mừng như điên, lập tức dẫn theo ức vạn Chân Long, cùng với Thủy tộc Tứ Hải đến triều bái, hướng về Triệu Thần cung kính khấu tạ!

"Miễn lễ đi!" Triệu Thần tay phải hư không nâng lên, đỡ Ngao Hưng bốn người dậy.

"Đa tạ Thánh tôn!" Ngao Hưng, Kim Long, Bạch Long, Lôi Long, Hắc Long, Hỏa Long, Thủy Long... cung kính đứng dậy, trên mặt vẫn mang theo vẻ kích động và cảm kích không thể kìm nén.

"Nhân dịp này, bản tọa có một chuyện cần phân phó!" "Xin Thánh nhân phân phó!" Ngao Hưng cung kính nói.

"Cuộc tranh giành Nhân Hoàng, không có mệnh lệnh của bản tọa, các ngươi không được tùy ý can thiệp!" Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm lạnh nhạt, y không muốn Chân Long tộc vì muốn sớm giúp Long Vương chứng đạo mà tùy tiện can thiệp.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh nhân!" Ngao Hưng lập tức lĩnh mệnh.

"Được rồi, chuyện ở đây đã xong, các ngươi về Chân Long tộc trước đi!" Triệu Thần thản nhiên nói.

"Tuân pháp chỉ của Thánh nhân!" Ngao Hưng cung kính lĩnh mệnh, mặc dù trong lòng không nỡ, nhưng vẫn cung kính cáo lui.

Dù sao đi nữa, hôm nay là ngày đại hỷ của Chân Long tộc, phải về ăn mừng một phen!

Triệu Thần cũng không ở lại đây lâu, đợi Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ giáng lâm, liền giao thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng cho Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ, sau đó dẫn theo Khổng Tuyên ba người trở về Thánh Sư điện.

Đến đây, việc Long Vương xuất thế mới tạm thời kết thúc!

Nhưng, sự chấn động mà chuyện này gây ra trong giới đại năng cường giả Hồng Hoang, lại mãi mãi không thể bình ổn.

Ít nhất, Long tộc, Kỳ Lân tộc đều tràn đầy mong đợi, hy vọng có thể nhận được tin tốt từ Triệu Thần, rằng tộc trưởng của họ cũng còn sống.

Đương nhiên, họ đã định trước sẽ phải thất vọng!

"Khởi bẩm Thánh Phụ, Phượng tộc Hỏa Phượng, Kỳ Lân tộc Mặc Lâm đến bái kiến!" Tại bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư điện, Triệu Thần vừa mới trở về, liền có đệ tử đến bẩm báo.

"Cho vào!" Triệu Thần uy nghiêm lạnh nhạt nói.

Chẳng mấy chốc, Hỏa Phượng, Mặc Lâm liền cung kính đi đến trước mặt Triệu Thần.

"Bái kiến Thánh tôn/Thánh nhân!" Hai người lập tức cung kính hành lễ, sau đó ánh mắt mong đợi nhìn về phía Triệu Thần.

"Ý của các ngươi bản tọa đã hiểu, nhưng Phượng Tổ, Kỳ Tổ quả thực đã vẫn lạc trong tay La Hầu." Triệu Thần thẳng thắn nói.

Đối với ý đồ của Hỏa Phượng, Mặc Lâm, y tự nhiên rõ ràng, cũng không che giấu.

"Đa tạ Thánh nhân đã cho biết!" Trên mặt Hỏa Phượng, Mặc Lâm đều không khỏi lộ ra vẻ thất vọng, nhưng vẫn cung kính xưng tạ với Triệu Thần.

May mắn là, Phượng tộc hiện tại đều được Triệu Thần che chở, cũng không ai có thể bắt nạt Phượng Hoàng tộc, điều này khiến Hỏa Phượng có một chút may mắn.

Nếu đã như vậy, thì có hay không có Phượng Tổ, Kỳ Tổ ý nghĩa cũng không lớn!

Hỏa Phượng nghĩ đến đây, trong lòng cũng đều thanh thản, cung kính cáo lui, rời khỏi Thánh Sư điện.

Nhưng, tộc trưởng của Kỳ Lân nhất tộc đã ẩn thế trở thành thụy thú, Mặc Lâm lại ở lại.

"Thánh nhân, Kỳ Lân nhất tộc của tôi nguyện cả tộc đầu quân cho Nhân tộc, xin Thánh nhân đạo hữu." Mặc Lâm quỳ trên đất vô cùng thành khẩn nói.

Triệu Thần nhìn Mặc Lâm, ánh mắt lóe lên, không nói gì, chỉ khóe miệng hơi nhếch lên một đường cong. ....

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành!

Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Lúc này, sắc mặt của ba vị Thánh nhân trở nên âm trầm chưa từng có, không khí cũng vô cùng nặng nề.

Vốn dĩ, tự cho rằng có hai vị hoàng giả trời sinh là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chuyển thế vào Nhân tộc, giúp họ tranh đoạt Nhân Hoàng, công đức Nhân Hoàng lần này đã nắm chắc mười phần!

Nhưng, vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại đột nhiên tung ra một đòn tuyệt sát!

Long Vương, từng là nữ bá chủ Hồng Hoang, hoàng giả chi khí so với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không hề kém cạnh!

Đây là muốn so đấu về khí chất hoàng giả!

Mặc dù, từ số lượng hoàng giả mà nói, Long Vương chỉ có một vị, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lại có hai vị, bên họ chiếm ưu thế.

Nhưng, phải biết rằng, trước đó là cục diện đã nắm chắc mười phần.

Bây giờ lại bị Triệu Thần trong phút chốc phá vỡ mọi ưu thế, trong lòng sao không kinh nộ!

"Ngọc Thanh đạo hữu, cục thế hiện nay, chúng ta nên làm thế nào cho phải!?" Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi mặt mày sầu khổ nói.

Nếu là đại năng cường giả khác chuyển thế, họ đều không hề sợ hãi.

Dù sao Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất trên người đều có hoàng giả chi khí, trời sinh là kẻ thống trị, có sức hút hoàng giả mạnh mẽ.

Chỉ cần Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đủ mạnh mẽ, bên cạnh tự nhiên sẽ có vô số người theo đuổi, từ đó ngồi lên ngôi vị cộng chủ của Nhân tộc, chứng đạo quả vị Nhân Hoàng.

Đây không phải là nói quá, sự thật cũng quả thực như vậy, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất năm đó mặc dù bị Triệu Thần ba lần bảy lượt đả áp, nhưng bên cạnh vẫn có vô số người trung thành.

Sức hút hoàng giả thứ này, mặc dù hư ảo, nhưng cũng thực sự tồn tại.

Ví dụ như Lưu Bị trong Tam quốc, cũng là một ví dụ điển hình.

Vì vậy, trước đó họ mới tự tin như vậy, cho rằng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chắc chắn có thể giúp họ đoạt được ngôi vị Nhân Hoàng, ngay cả Triệu Thần cũng không làm gì được.

Nhưng, không ngờ Triệu Thần lại có thể lôi cả Long Vương ra.

Long Vương cũng là hoàng giả, như vậy chẳng khác nào khắc chế ưu thế lớn nhất của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Chương 226

Khiến họ hoài nghi, Triệu Thần có phải đã sớm tính toán, cố ý làm như vậy không!

"Bất kể thế nào, kế hoạch của chúng ta không thể dừng lại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói, "Nàng ta xuất thế muộn hơn hẳn mười hai năm, chỉ cần chúng ta toàn lực kéo giãn khoảng cách, ngôi vị Nhân Hoàng vẫn là của ta!" Mười hai năm, đối với đại năng cường giả Hồng Hoang có thể chỉ là một cái chớp mắt, nhưng đối với Nhân tộc có cảnh giới không cao, lại có thể tạo ra sự khác biệt trời vực!

Bây giờ chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều đã đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, Hiên Viên Nữ Hoàng mới vừa xuất thế, đây là ưu thế duy nhất còn lại của họ.

"Đại huynh nói rất có lý!

Chỉ cần chúng ta giữ vững ưu thế này, đủ để nghiền ép đối phương!" Nguyên Thủy cũng lạnh giọng nói.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu, trái tim đang treo lơ lửng miễn cưỡng đặt lại vào bụng.

Hiển nhiên, họ đều cảm thấy lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn có lý, ba vị Thánh nhân liên thủ, đủ để giúp Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tiếp tục giữ vững ưu thế.

Ngay cả khi thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng trỗi dậy mạnh mẽ, cũng có thể trấn áp, đoạt lấy ngôi vị Nhân Hoàng!

Nhưng, rất nhanh, họ sẽ biết suy nghĩ hiện tại của mình ngây thơ đến mức nào!

Vấn đề này họ có thể nghĩ đến, Triệu Thần tự nhiên cũng có thể nghĩ đến!

Vậy thì, Triệu Thần chắc chắn có đối sách!

Nếu không, Triệu Thần có thể bình tĩnh như vậy để cho chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chuyển thế trước sao?!

Trong lúc ba vị Thánh nhân tự cho là có ưu thế, toàn lực dạy dỗ chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, giúp hai người nhanh chóng nâng cao tu vi, đẩy nhanh việc mở rộng bộ tộc Cửu Lê, họ kinh ngạc phát hiện, tốc độ tu hành của thân thể Hiên Viên Nữ Hoàng nhanh đến mức đáng sợ!

Năm sáu năm đầu không nói, lúc đó thân thể kinh mạch xương cốt của Hiên Viên Cơ Lung còn chưa phát triển hoàn thiện, không nên tu hành sớm, chỉ có thể trúc cơ trước.

Sau khi trúc cơ, thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng tu hành như hack game, một tháng một tiểu cảnh giới, một năm một đại cảnh giới!

Cùng là mười hai năm, chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai người chỉ tu luyện đến cảnh giới Thiên Tiên, nhưng thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng lại tu luyện đến cảnh giới Kim Tiên!

Hơn nữa, là cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, có thể tiến vào cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong trong chốc lát!

"Sao có thể?

Rốt cuộc là chuyện gì!?" Sắc mặt ba vị Thánh nhân lập tức đại biến, tâm thần không nhịn được chấn động mạnh. .....

Tốc độ tu hành đáng sợ như vậy, đừng nói là ở Nhân tộc, ngay cả đại năng tiên thiên đỉnh cấp của Hồng Hoang cũng tự thấy hổ thẹn!

Phải biết rằng, tu vi của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại cũng mới chỉ ở cảnh giới Kim Tiên!

Như vậy, ưu thế duy nhất còn lại, lại tan thành mây khói!

"Chết tiệt, lẽ nào ba vị bá chủ năm đó thực sự lợi hại đến vậy!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng vừa kinh vừa sợ.

Thời kỳ Tiên thiên tam tộc tranh bá, những đại năng tiên thiên đỉnh cấp như họ đều phải trốn trong núi sâu không ra.

Ngay cả những Thánh nhân như họ năm đó cũng không dám trêu chọc Tiên thiên tam tộc.

Vì vậy, đối với ba vị bá chủ như Long Vương, trong lòng họ có chút kiêng kỵ, không tự chủ được cho rằng Long Vương sở dĩ tu hành nhanh như vậy, là vì tư chất nghịch thiên, vượt xa đại năng tiên thiên đỉnh cấp.

Nhưng, họ không biết rằng, nguyên nhân thực sự, là Triệu Thần đã mở cho Long Vương một cái hack!

Cái hack đó, chính là một đạo Hồng Mông Tử Khí!

Triệu Thần để cho thần hồn của Long Vương mang theo Hồng Mông Tử Khí chuyển thế trọng sinh, có đạo Hồng Mông Tử Khí đó nuôi dưỡng thần hồn của Long Vương, tốc độ tu hành không nhanh cũng khó!

Để trấn áp chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cũng là chuyện trong chốc lát!

Hơn nữa, có đạo Hồng Mông Tử Khí đó trong người, có thể giúp thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng tự che giấu thiên cơ, ngay cả ba vị Thánh nhân cũng không thể dễ dàng tra xét!

“Ha ha...

đợi đến ngày nàng thành đạo Nhân Hoàng, tin rằng nhất định sẽ cho ta một bất ngờ lớn!” Tại bộ tộc Hữu Hùng, trên đỉnh núi, Triệu Thần ánh mắt thâm thúy, nhìn thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng tu hành, trên mặt lộ ra một nụ cười mãn ý!

Có Hồng Mông Tử Khí tương trợ, tốc độ tu hành của Long Vương quả nhiên nhanh như y dự liệu!

Phải biết rằng, dù là Phục Hy hay Thần Nông trước khi thành đạo, đều chỉ nâng tu vi lên đến cảnh giới Kim Tiên.

Long Vương thì sắp đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thậm chí còn có thể nâng lên đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Như vậy có một lợi ích rõ ràng, sau này khi chứng đạo Nhân Hoàng, chỉ cần một phần Thiên Đạo công đức là có thể đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn.

Phần Thiên Đạo công đức còn lại, thì có thể để cho Long Vương chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lại dựa vào một đạo Hồng Mông Tử Khí đó, trong chốc lát có thể để Long Vương tấn cấp thành Thiên Đạo Thánh nhân!

“Thêm một vị Thánh nhân nữa, công đức khí vận của Thánh Sư điện chắc chắn sẽ tăng vọt, bản tọa cũng sắp có thể đột phá một lần nữa rồi!” Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt trở nên vô cùng thâm thúy.

Với thủ đoạn của Long Vương, tin rằng không bao lâu nữa là có thể thực hiện được!

Dù sao, Long Vương là một trong ba bá chủ Hồng Hoang một thời!

Ngay cả khi mới mười hai tuổi, cũng đã thể hiện ra phong phạm hoàng giả, bất luận là thực lực hay thủ đoạn, đều khiến cho tộc nhân của bộ tộc Hữu Hùng tâm phục khẩu phục.

Bây giờ, Hiên Viên Cơ Lung bắt đầu dần dần tiếp quản vị trí tộc trưởng, phụ trách quản lý bộ tộc Hữu Hùng rộng lớn!

Đợi đến khi nàng đủ lông đủ cánh, mấy tên chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, chẳng qua chỉ là đá lót đường để nàng thành đạo Nhân Hoàng, chứng đạo Hỗn Nguyên mà thôi! .....

"Đại huynh, cục thế ngày càng bất lợi rồi!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy cũng trở nên hoảng hốt.

Không lâu trước đó còn thề thốt, chỉ cần Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất giữ vững ưu thế thực lực, không cần để ý đến thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng.

Nhưng vạn lần không ngờ, nhanh như vậy đã bị vả mặt!

"Ngọc Thanh đạo hữu, thời gian không chờ đợi, không thể kéo dài thêm nữa!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng mặt mày sầu khổ nói.

Hiển nhiên, tốc độ tu luyện của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn không thể so với Long Vương!

Nếu tiếp tục kéo dài, không phải là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất bỏ xa Long Vương, mà là Long Vương bỏ xa Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Như vậy, có thể trực tiếp đánh ra GG, không cần tiếp tục tranh đoạt Nhân Hoàng nữa!

Dù sao, có tranh đoạt cũng chắc chắn không tranh đoạt nổi!

"Được, vậy chúng ta liền lập tức để cho Lê Tham, Lê Phụ hai người động thủ, cưỡng ép thống nhất Nhân tộc!" Nguyên Thủy Thiên

Tôn lạnh giọng nói.

Bây giờ đã bị dồn vào đường cùng, hoàn toàn không có lựa chọn nào khác, nhân lúc thân thể của Hiên Viên Nữ Hoàng còn chưa đủ lông đủ cánh, dùng vũ lực chinh phục tất cả các bộ tộc của Nhân tộc.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người lập tức gật đầu tán đồng, sự việc đến nước này, quả thực chỉ có thể như vậy!

Theo sự thống nhất ý kiến của ba vị Thánh nhân, Lê Tham, Lê Phụ hai thân thể chuyển thế từ chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức suất lĩnh bộ tộc Cửu Lê phát động phản loạn.

Đương nhiên, trong bộ tộc Cửu Lê chắc chắn có tiếng nói phản đối.

Dù sao, kể từ khi Phục Hy thống nhất các bộ lạc của Nhân tộc, trở thành cộng chủ của Nhân tộc, Nhân tộc luôn ở trong trạng thái đại nhất thống.

Hơn nữa, dù là Phục Hy thành đạo Nhân Hoàng, hay Thần Nông thành đạo Nhân Hoàng, đều khiến cho khí vận của Nhân tộc ngày càng thịnh vượng.

Chương 227

Cuộc sống ngày càng tốt, ai lại muốn tạo phản?!

Nhưng, bộ tộc Cửu Lê dù sao cũng có Yêu tộc thâm nhập, thậm chí cả các bộ tộc xung quanh bộ tộc Cửu Lê cũng có Yêu tộc thâm nhập!

Không nghi ngờ gì, họ đều là những người theo đuổi trung thành của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, thề chết theo Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Cộng thêm thân thể chuyển thế từ chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có hoàng giả chi khí, quả thực có thể mê hoặc lòng người, khiến người ta cuồng nhiệt đi theo.

Một khi thân thể chuyển thế từ chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thống trị Nhân tộc, họ sẽ có công phò tá, sau này sẽ được phân phối nhiều tài nguyên hơn.

Vì vậy, cuối cùng họ đều chọn đi theo thân thể chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất phát động phản loạn.

Trong vòng năm sáu năm ngắn ngủi, bộ tộc Cửu Lê liền dần dần chinh phục tất cả các bộ tộc xung quanh!

Không chỉ dùng vũ lực áp chế, mà còn ân uy cùng thi!

Thế lực phản loạn, bắt đầu dần dần càn quét cả Nhân tộc!

“Báo!

Khởi bẩm cộng chủ, bộ tộc Cửu Lê Lê Tham, Lê Phụ phát động phản loạn!

Chinh phục hơn mười bộ tộc xung quanh!” Tại bộ tộc họ

Khương, pháp thân của Thần Nông cuối cùng cũng nhận được tin tức muộn màng.

Nhưng, bản tôn của hắn thực ra đã sớm biết tất cả, chỉ là có Triệu Thần phân phó, nên không can thiệp nhiều.

Chuyện của Nhân tộc, tự nhiên do Nhân tộc giải quyết!

Còn chuyện Yêu tộc thâm nhập, thì do kẻ thù cũ của Yêu tộc là Vu tộc giải quyết!

Đây là ý chỉ mà Triệu Thần đã hạ xuống cho hắn!

"Không cần kinh hoảng, bây giờ hãy đến bộ tộc Hữu Hùng, lệnh cho tộc trưởng bộ tộc Hữu Hùng suất binh đi bình định phản loạn!" Pháp thân của Thần Nông uy nghiêm hạ lệnh.

Mặc dù họ đều biết đó là thân thể chuyển thế của Long Vương, nhưng Nhân tộc không biết.

Vì vậy, chỉ có thông qua một trận chiến, mới có thể khiến cho tất cả Nhân tộc tin phục, tôn Hiên Viên Cơ Lung làm cộng chủ!

Trận chiến này, là trận chiến thành đạo của Long Vương!

", cộng chủ!" Binh lính truyền lệnh lập tức lĩnh mệnh, thúc ngựa phi nhanh, đến bộ tộc Hữu Hùng!

Mặc dù là binh lính truyền lệnh, nhưng, không phải là Nhân tộc bình thường!

Dù sao, bây giờ Nhân tộc đã mở ra toàn dân tu tiên, nếu không có chút tu vi trong người, đều không dám tự xưng là Nhân tộc!

Còn cái gọi là thúc ngựa phi nhanh, cũng chỉ là một cách hình dung mà thôi.

Đã là tu sĩ Nhân tộc, thì ngựa cưỡi tự nhiên không phải là ngựa thường, mà thuộc về yêu thú!

Tốc độ đó, tuyệt đối nhanh kinh khủng!

Mặc dù lãnh địa phát triển của Nhân tộc rộng lớn vô biên, nhưng cũng chỉ mất vài ngày công phu, đã từ bộ tộc họ Khương đến bộ tộc Hữu Hùng, truyền đạt ý chỉ của Thần Nông!

"Về bẩm báo với cộng chủ, bộ tộc Hữu Hùng sẽ lập tức xuất binh, bình định phản loạn!" Hiên Viên Cơ Lung ngồi cao trên bảo y ngọc giai của đại sảnh nghị sự, đôi mắt phượng nhìn xuống, toát ra khí thế uy nghiêm bá đạo, quả thực như một nữ đế cao cao tại thượng, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Ngay cả binh lính truyền lệnh từ bộ tộc họ Khương đến cũng âm thầm kinh ngạc, loại khí tràng mạnh mẽ này, hắn chưa từng cảm nhận được trên người Thần Nông! , khí chất hoàng giả trời sinh!

"Người đâu, truyền lệnh của bản cung, lập tức chỉnh đốn binh mã, sẵn sàng xuất phát, kiếm chỉ bộ tộc Cửu Lê!" Sau khi cho binh lính truyền lệnh lui ra, Hiên Viên Cơ Lung lập tức đứng dậy từ bảo tọa, đôi môi mỏng khẽ mở, lạnh giọng hạ lệnh.

", tộc trưởng!" Bộ tộc Hữu Hùng lập tức vận hành điên cuồng, từng tốp tu sĩ mạnh mẽ được chỉnh đốn thành quân đội, tùy thời chờ lệnh, bình định phản loạn của bộ tộc Cửu Lê!

Trên đỉnh núi, Hiên Viên Cơ Lung hóa thành một đạo cầu vồng giáng xuống đây, đến trước mặt Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ.

Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ phụ trách dạy dỗ nàng tu hành, bây giờ nàng sắp suất lĩnh tộc nhân đi bình định phản loạn của bộ tộc Cửu Lê, tự nhiên phải gặp Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Hiên Viên Cơ Lung hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ mỉm cười đỡ Hiên Viên Cơ Lung dậy, dù sao thân phận của đối phương đã ở đó, quan hệ với Triệu Thần lại không rõ ràng, tự nhiên sẽ không thực sự ra vẻ sư tôn.

Trong lòng họ đều như gương sáng, đợi đến ngày Long Vương thành đạo, không chừng sẽ biến thành tỷ muội.

“Tạ sư tôn!” Hiên Viên Cơ Lung nói lời cảm tạ, tiếp tục nói, “Sư tôn, đệ tử sắp phụng mệnh cộng chủ, đi bình định phản loạn của bộ tộc Cửu Lê, xin sư tôn chỉ thị.” “Chuyện này ta đã biết, đây là trận chiến thành đạo, phải thắng không được bại!” Tây Vương Mẫu cười nhạt nói.

“Đệ tử ghi nhớ, nhất định sẽ bình định phản loạn!” Hiên Viên Cơ Lung dõng dạc đáp.

“Đại thiện!

Nếu phát hiện có ngoại tộc ra tay, có thể phái người đến Bất Chu Sơn tìm kiếm sự giúp đỡ!” Cửu Thiên Huyền Nữ bên cạnh dặn dò.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đây là do Triệu Thần chỉ thị.

Yêu tộc thâm nhập bộ tộc Cửu Lê, ngay cả các đại năng tu sĩ đang quan sát như Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử cũng có thể nhìn ra, làm sao qua được pháp nhãn của Triệu Thần.

Vì vậy, Triệu Thần mới định ra ý chỉ.

Chuyện của Nhân tộc, do Nhân tộc giải quyết!

Những Yêu tộc kia, thì do Vu tộc giải quyết!

Lần này, không chỉ là cuộc tranh giành Nhân Hoàng, mà còn là trận quyết chiến triệt để kết thúc Vu Yêu.

Chân linh của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, đến đây là kết

thúc đi, sau này đừng xuất hiện nữa!

“, sư tôn!

Đa tạ sư tôn chỉ điểm!” “Việc không nên chậm trễ, đi đi!” Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ không nói nhiều, sau khi giao phó xong liền để Hiên Viên Cơ Lung đi bình định phản loạn.

Chẳng mấy chốc, toàn bộ bộ tộc Hữu Hùng trừ phụ nữ, trẻ em và người già, các tộc nhân khác đều theo Hiên Viên Cơ Lung xuất chinh!

Trống trận vang trời, cờ xí bay phấp phới, khí thế như hồng!

“Phu quân, chỉ có Vu tộc tương trợ, liệu có đủ không?

Bốn vị kia chắc sẽ không khoanh tay đứng nhìn!” Tây Vương Mẫu và Cửu Thiên Huyền Nữ mở miệng hỏi.

Sau khi Hiên Viên Cơ Lung đi, Triệu Thần liền giáng lâm xuống đỉnh núi này.

Dù sao đây là thời khắc quan trọng của trận chiến thành đạo, không thể bỏ lỡ một màn kịch hay!

“Không cần lo lắng, bất luận là bốn vị kia hay Yêu tộc dư nghiệt, bản tọa đều sẽ cho người đến tận cửa thăm hỏi, không gây ra được sóng gió gì lớn đâu!” Triệu Thần cười nhạt nói.

Chuyện của Nhân tộc, do Nhân tộc giải quyết!

Đây là quy tắc cơ bản của trận đại chiến này!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nếu dám vi phạm quy tắc, y không ngại san bằng Ngọc Hư Cung!

Còn Yêu tộc dư nghiệt, có Vu tộc ở đây, bất kể bao nhiêu, đều có thể thu bấy nhiêu!

Nhưng, để tránh gây ra thương vong không cần thiết cho Nhân tộc,

phải làm một số hạn chế.

Chương 228

Nếu không, sẽ mang đến thảm họa diệt vong cho Nhân tộc cũng như lãnh địa Nhân tộc!

Dù sao, Tất Phương mất chồng mất con hiện đang ở trong trạng thái mất trí, nếu không cảnh cáo một chút, e rằng sẽ không biết trời cao đất dày, tùy tiện hành động! .....

Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng nhận ra bộ tộc Hữu Hùng xuất chinh, không khỏi chú ý sát sao.

Kế hoạch có thể đạt được hay không, phụ thuộc vào trận chiến này!

Cũng vào lúc này, đạo đồng của Ngọc Hư Cung đột nhiên vào thông báo.

"Khởi bẩm giáo chủ, hai vị Thánh nhân, hai vị Nhân Hoàng của Nhân tộc giá lâm!" "Phục Hy?

Thần Nông?

Họ đến làm gì!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi nhìn nhau, trận đại chiến này là do họ ngấm ngầm thúc đẩy, Phục Hy, Thần Nông lại vào thời khắc quan trọng này tìm đến, khiến họ có cảm giác chột dạ.

Nhưng, Phục Hy, Thần Nông là Nhân Hoàng, địa vị không thua kém Thánh nhân, không thể không gặp!

"Mời vào!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

", giáo chủ!" Đạo đồng nhanh chóng lui xuống, dẫn Phục Hy,

Thần Nông vào cung điện.

"Gặp qua ba vị Thánh nhân!" Phục Hy, Thần Nông không kiêu ngạo cũng không tự ti, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hành lễ.

"Gặp qua hai vị Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không dám thờ ơ, cũng lần lượt cúi đầu hành lễ.

"Không biết hai vị Nhân Hoàng đến Ngọc Hư Cung của bần đạo có việc gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt lạnh nhạt hỏi.

Phục Hy, Thần Nông nhìn nhau, mỉm cười nói: "Chúng tôi đến đây là phụng mệnh Thánh Phụ, tri hội bốn vị Thánh nhân, chuyện của Nhân tộc do Nhân tộc giải quyết, xin bốn vị Thánh nhân từ giờ phút này, tuân thủ quy tắc, đừng tự rước lấy nhầm lẫn!" Sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức biến đổi, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, sắc mặt càng thêm tái mét.

Đây đâu phải là tri hội, rõ ràng là cảnh cáo!!!

Mặc dù họ quả thực không có ý định ra tay, nhưng bị cảnh cáo như vậy khiến trong lòng họ không thoải mái!

Nếu là Triệu Thần đích thân đến thì họ cũng đành chịu, nhưng Phục Hy, Thần Nông dù sao cũng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn mà thôi.

Quá không coi họ ra gì rồi!

"Nếu chúng ta không tuân thủ thì sao!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm trầm nói.

Trong lòng y nén một ngọn lửa giận, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Sắc mặt của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh nhân cũng không tốt, ánh mắt lộ ra sát khí.

Không khí đột nhiên ngưng đọng, trở nên căng thẳng!

Phục Hy, Thần Nông mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: "Vậy thì, Thánh Phụ tự nhiên sẽ đích thân đến thăm ba vị Thánh nhân!" Uy hiếp!

Uy hiếp trắng trợn!!!

Nếu Triệu Thần thực sự đến Ngọc Hư Cung, đó không phải là đến thăm, mà là muốn mở ra Thánh chiến.

Khi đó Hồng Hoang chắc chắn sẽ triệt để vỡ nát, không chịu nổi lượng kiếp này!

Trong phút chốc, ngọn lửa giận ngút trời vừa mới dâng lên trong lòng ba vị Thánh nhân lập tức tắt ngấm.

Lý trí mách bảo họ, lúc này không thể cứng đối cứng với Triệu Thần, nếu không sẽ trúng kế của Triệu Thần!

Triệu Thần đang mong họ tự dâng lên tận cửa, để y có cơ hội đánh cho một trận!

"Nếu không có chuyện gì khác, thì bản thiên tôn xin không tiễn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cố nén giận nói.

"Cáo từ!" Phục Hy, Thần Nông cũng không ở lại Ngọc Hư Cung lâu, trở về Thánh Sư điện phục mệnh.

"Quả thực là khinh người quá đáng!" Phục Hy, Thần Nông vừa đi, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức giận tím mặt, hai mắt phẫn nộ như muốn phun lửa.

Hắn là người coi trọng mặt mũi nhất, bây giờ bị Phục Hy, Thần Nông đến tận cửa vả mặt, trong lòng sao không giận!

“Đạo hữu, đừng nổi giận, chúng ta vốn không định ra tay, chuyện này cứ để cho Yêu tộc làm đi.” Tiếp Dẫn sắc mặt âm trầm nói.

“Chính phải, Nguyên Thủy đạo hữu, việc nhỏ không nhịn sẽ hỏng việc lớn, dù sao cũng có đám Yêu tộc kia ra tay!” Chuẩn Đề đạo nhân cũng khuyên.

Họ đều hy vọng Tất Phương và những người khác sẽ phái người phụ tá cho thân thể chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, giúp hai người đánh bại bộ tộc Hữu Hùng, đăng lên ngôi vị cộng chủ của Nhân tộc.

Nhưng, vạn lần không ngờ, đám Yêu tộc dư nghiệt đó, cũng bị Triệu Thần phái người “đến tận cửa thăm hỏi”!

Người đó không ai khác, chính là Yêu sư, Chu Tước!

Chu Tước giáng lâm đến địa bàn của Yêu tộc dư nghiệt, thủ đoạn thì đơn giản và thô bạo hơn nhiều.

Dù sao, trong mắt nàng, cái gọi là Thập đại Yêu Thánh, toàn bộ đều là rác rưởi! .....

Bắc Câu Lô Châu, một ngọn tiên sơn vô danh.

Tất Phương ngồi cao trên ngọc giai của đại điện, cũng đã nhận ra Hiên Viên Cơ Lung suất lĩnh đại quân của bộ tộc Hữu Hùng đi bình định phản loạn Cửu Lê.

Để đề phòng bất trắc, nàng đang phân phó các cường giả dưới trướng, tùy thời chuẩn bị âm thầm tương trợ thân thể chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, giúp họ chống lại đại quân của bộ tộc Hữu Hùng!

Nhưng, vào lúc này, một luồng khí thế khổng lồ đột nhiên giáng lâm xuống cả dãy núi, khiến vạn yêu kinh hãi!

Ầm!

Tiếp theo, một tiếng nổ như sấm sét, đại điện nơi Tất Phương đang ở bỗng nhiên nổ tung.

Đất rung núi chuyển, khói bụi mịt mù.

"Kẻ nào!?" Tất Phương và những người khác lập tức vừa kinh vừa sợ, không ngờ lại có cường giả như vậy đến gây phiền phức!

Đợi khói bụi tan đi, thân hình của Chu Tước hiện ra.

Nàng mặc áo gấm màu xanh, ánh mắt lạnh lùng, nhìn xuống Tất Phương và những người khác!

"Chủ nhân có lệnh, Yêu tộc dư nghiệt từ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trở lên, tạm thời không được bước vào Đông Thắng Thần Châu, kẻ trái lệnh, chém!" Giọng nói tràn đầy sát khí ngút trời của Chu Tước, vang vọng khắp cả dãy tiên sơn, khiến vạn yêu run sợ!

Dù sao, nàng là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong có thể trảm tam thi bất cứ lúc nào, là thần thú thủ hộ tiên thiên của phương nam.

Đương nhiên, cũng có người không sợ chết, tỏ ra không phục!

"Kẻ nào!?

Dám tự tiện xông vào lãnh địa của tộc ta!

Dám ra lệnh cho chúng ta?" Một trong Thập đại Yêu Thánh là Thái Khô, tướng mạo hung ác, ánh mắt hung hãn trừng trừng nhìn Chu Tước.

Bởi vì Chu Tước sau khi gia nhập dưới trướng Triệu Thần, ít khi đi lại trên Hồng Hoang đại lục, cũng ít người nhận ra nàng.

Vì vậy, Thái Khô quả thực là kẻ không biết không sợ, đối với việc Chu Tước đột nhiên xông vào không hài lòng, đối với mệnh lệnh của

Triệu Thần lại càng không hài lòng hơn.

Chương 229

Dựa vào đâu mà không cho tiến vào Đông Thắng Thần Châu, phải phục tùng sao?!

"Ngươi là kẻ nào?!" Chu Tước ánh mắt lạnh lùng, liếc nhìn Thái Khô.

"Ta đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, Yêu Thánh dưới trướng Thiên Đế Thái Khô đây!" Thái Khô hét lớn.

"Tốt!

Vậy ngươi đi gặp Thiên Đế của ngươi đi!" Chu Tước tay phải nhẹ nhàng đưa ra, tức thì hóa thành một móng vuốt khổng lồ màu đỏ rực!

Móng vuốt của Chu Tước đó, có thể dễ dàng bóp nát tinh thần vĩnh hằng.

Móng vuốt vừa ra, không gian xung quanh Thái Khô đều bị Chu Tước bóp nát, thân thể của hắn cũng không chịu nổi, tức thì vỡ tan, hóa thành một đám sương máu!

Trong nháy mắt, một trong Thập đại Yêu Thánh là Thái Khô, đã bị diệt sát trong tức khắc!

"Hít..." Trong phút chốc, bao gồm cả Tất Phương, vợ của Đế Tuấn, tất cả Yêu tộc, đều không nhịn được hít một ngụm khí lạnh, sợ đến gan mật đều run rẩy, toàn thân không rét mà run!

"Còn ai không phục?" Chu Tước ánh mắt lạnh như băng quét qua đám người có mặt, bá khí bức người!

Tất cả Yêu tộc, không ai không cúi đầu, không ai dám đối mặt với nàng.

“Xin thần thú đại nhân thứ tội!” Yêu Thánh Bạch Trạch vội vàng chạy đến, cung kính cầu xin tha thứ.

Người khác không nhận ra thân phận của Chu Tước, nhưng hắn nhận ra.

Nếu Chu Tước nổi giận, hôm nay e rằng tất cả đều phải bỏ mạng ở đây.

“Nếu dám vi phạm lệnh của giáo chủ, đây chính là kết cục của các ngươi!” Chu Tước hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo kim quang, rời khỏi Bắc Câu Lô Châu.

“Chúng tôi tuân mệnh, tuân mệnh!” Yêu Thánh Bạch Trạch hoảng hốt gật đầu, ngay cả khi Chu Tước đã đi, vẫn giữ thái độ cung kính!

Còn Tất Phương và những người khác, đã sớm sắc mặt trắng bệch, sợ đến mềm nhũn ra đất.

Hiển nhiên, họ đều bị thủ đoạn của Chu Tước dọa cho khiếp vía!

Phải biết rằng, Thái Khô là một trong Thập đại Yêu Thánh!

Sớm đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh trong thời kỳ Vu Yêu tranh bá.

Vậy mà, không ngờ lại bị giết trong chớp mắt, và giết một cách dễ dàng như vậy!

Xem tình hình đó, nếu không phải Yêu Thánh Bạch Trạch kịp thời đến, không chừng đã có thể huyết tẩy đám Yêu tộc còn sót lại này!

Lúc này, chỉ cần không ngốc, đều biết rằng Chu Tước là phụng mệnh của Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần.

Có thể cho phép đi giúp đỡ thân thể chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng không được vượt quá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Nếu không, chắc chắn sẽ bị chém không tha!

“Phu nhân, đây là pháp chỉ của Thánh nhân, phu nhân đừng tự rước lấy nhầm lẫn!” Yêu Thánh Bạch Trạch thở dài nói.

Hắn sớm đã nói, cuộc tranh giành Nhân Hoàng là cuộc giao phong của Thánh nhân, can thiệp vào quả thực là tự tìm đường chết.

Bây giờ thì hay rồi, Thánh nhân phái Chu Tước đích thân cảnh cáo!, trực tiếp giết chết Yêu Thánh Anh Chiêu để răn đe!

Từ đó có thể thấy, Thánh Sư điện đối với họ có ý kiến lớn đến mức nào.

Sau này nếu không cẩn thận hành sự, có thể sẽ bị Thánh Phụ Nhân tộc hạ lệnh tiêu diệt!

“, ta nhất định sẽ tuân thủ mệnh lệnh của Thánh nhân, tuyệt đối không phái tu sĩ trên cảnh giới Thái Ất Kim Tiên tiến vào Đông Thắng Thần Châu!” Tất Phương vội vàng nói.

“” Yêu Thánh Bạch Trạch im lặng nhìn Tất Phương, lắc đầu, không nói gì thêm, quay người rời đi.

Lúc này rõ ràng nên kịp thời rút lui mới là thượng sách, Tất Phương lại còn dám phái người đến Đông Thắng Thần Châu, rõ ràng đã mất trí.

Tuân theo mệnh lệnh của Thánh nhân, nhưng rõ ràng là đi nộp mạng!

“Chết tiệt!

Tên kia sao lại ngang ngược đến thế!” Tại núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt ba vị Thánh Nhân lại một lần nữa trở nên tái mét, tức giận đến toàn thân run rẩy!

Vừa mới bị Phục Hy, Thần Nông liên thủ uy hiếp, bây giờ lại phái

thần thú Chu Tước đến Yêu tộc ép cung, giết Yêu Thánh để tế cờ thị uy!

Nếu cứ như vậy, bọn họ không thể không tuân theo quy tắc của Triệu Thần, hoàn toàn mất đi thế chủ động.

"Sự đã đến nước này, chỉ có thể xem tạo hóa của hai người kia, hy vọng tên đó cũng có thể tuân thủ quy tắc!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều âm trầm, nếu Triệu Thần không cho Yêu tộc phái cường giả trên Thái Ất Kim Tiên tiến vào Đông Thắng Thần Châu, nhưng lại phái người giúp đỡ thân chuyển thế của Long Vương, vậy thì đúng là lừa người quá đáng!

Nhưng đối mặt với sự cường thế của Triệu Thần, bọn họ cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên! ... . .

Chẳng mấy chốc, tin tức Triệu Thần phái Phục Hy, Thần Nông liên thủ đến Ngọc Hư Cung cảnh cáo Tam Thánh, sau đó lại phái thần thú Chu Tước ép cung Tất Phương cùng tàn dư Yêu tộc đã lan truyền đi khắp nơi.

Các đại năng tu sĩ Hồng Hoang không khỏi kinh ngạc, không ngờ Triệu Thần lại cường thế đến vậy.

Nhưng không hiểu vì sao, trong lòng họ lại mơ hồ cảm thấy vô cùng phấn khích, dường như mọi việc đều nằm trong dự liệu!

Đồng thời, ánh mắt của mọi người cũng tập trung vào Nhân tộc, biết rằng cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng thứ ba đã chính thức bắt đầu.

Trận đại chiến này sẽ quyết định ngôi vị Nhân Hoàng thuộc về ai.

Đương nhiên, tất cả các đại năng tu sĩ quan sát đều không chút do dự cho rằng thân chuyển thế của Long Vương, nữ hoàng Hiên Viên, chắc chắn sẽ giành chiến thắng.

Suy cho cùng, người đứng sau thân chuyển thế của Long Vương chính là Thánh Phụ Nhân tộc Triệu Thần!

Còn người đứng sau thân chuyển thế của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là ba vị Thánh Nhân và tàn dư Yêu tộc.

Bây giờ, Triệu Thần đã áp chế cả ba vị Thánh Nhân và tàn dư Yêu tộc.

Vậy thì chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chẳng mấy chốc sẽ xong đời!

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên.

Hạo Thiên, Dao Trì, hai vị chủ nhân Thiên Đình không khỏi cùng nhau thương nghị, Thiên Đình nên ứng đối với trận đại chiến này như thế nào.

"Vương Mẫu, hiện nay bộ tộc Hữu Hùng dường như đang ở thế yếu, chúng ta nên nhân cơ hội này ra tay giúp đỡ, để tranh thủ kết giao với Thánh Sư Điện." Hạo Thiên trịnh trọng nói.

"Thiên Đế nói có lý, bản cung cũng định phái người hạ phàm, nhưng chúng ta cũng nên tuân theo quy củ của Hỗn Độn Thánh Nhân, không được để người có cảnh giới trên Thái Ất Kim Tiên ra tay, để tránh làm Nhân tộc tổn thương!" Dao Trì nói.

"Đại thiện, vậy chúng ta mỗi người chọn một người hạ phàm, đến bộ tộc Hữu Hùng!" Hạo Thiên quyết định dứt khoát.

Dù sao đây cũng là cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng của Nhân tộc, Thiên Đình cũng không dám can thiệp quá nhiều. ... . .

Chương 230

Đông Hải Long Cung, Ngao Hưng ngồi cao trên long ỷ ở bậc ngọc trong đại điện.

Giữa đại điện, một con Ứng Long đang cung kính đứng đó.

"Ứng Long, đây là cơ duyên của ngươi, hãy lập tức đến bộ tộc Hữu Hùng, giúp đỡ tộc trưởng của họ bình định phản loạn Cửu Lê!" Ngao Hưng trịnh trọng nói.

"Vâng, Đại tộc trưởng!" ... . .

Vô Danh Tiên Sơn, lãnh địa của Kỳ Lân tộc.

Mặc Lâm cũng triệu hoán một con Hỏa Kỳ Lân và nói: "Hỏa Lân Nhi, ta lệnh cho ngươi lập tức đến bộ tộc Hữu Hùng, làm tọa kỵ cho tộc trưởng của họ, giúp đỡ bình định phản loạn Cửu Lê!" "Vâng, Đại tộc trưởng!" ... . .

Bất Tử Hỏa Sơn, lãnh địa của Phượng Hoàng tộc.

Hỏa Phượng đi đi lại lại trong cung điện, ánh mắt do dự giằng co, dù sao Phượng tộc và Long tộc từng là kẻ thù truyền kiếp, nhưng cuối cùng, vẻ mặt nàng trở nên kiên định.

"Người đâu, lập tức sắp xếp một người đến bộ tộc Hữu Hùng nghe lệnh tộc trưởng, nhưng không được tự ý ra tay!" "Vâng, Đại tộc trưởng!" Trong khoảnh khắc, đúng là tứ phương mây động!

Thiên Đình, Tiên Thiên Tam Tộc, bốn thế lực lớn đều vì trận chiến tranh đoạt Nhân Hoàng mà phái người đi.

Nhưng họ đều cẩn thận tuân theo lời dặn của Triệu Thần, không dám tùy ý can thiệp, chỉ ở lại bộ tộc Hữu Hùng, chờ thời cơ hành động!

Lãnh địa Nhân tộc, địa giới Trục Lộc.

Lúc này, thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã chinh phục các bộ tộc lớn, ngọn lửa chiến tranh phản loạn đã lan ra vạn dặm.

Hiên Viên thị cũng dẫn đại quân bộ tộc Hữu Hùng, đóng quân tại đây, cùng quân phản loạn của bộ tộc Cửu Lê đối đầu từ xa!

Đương nhiên, chỉ riêng đại quân bộ tộc Hữu Hùng thì không đủ để chống lại quân phản loạn của bộ tộc Cửu Lê.

Dù sao bộ tộc Hữu Hùng chỉ có một tộc, còn bộ tộc Cửu Lê lại có chín tộc.

Hơn nữa, trong chín tộc đó, có không ít cường giả Yêu tộc chuyển thế.

Vì vậy, ban đầu bộ tộc Hữu Hùng ở vào thế yếu rõ ràng.

Nhưng Nhân Hoàng Hiên Viên không hổ là Long Vương chuyển thế, dù ở thế yếu, sĩ khí của bộ tộc Hữu Hùng vẫn tuyệt đối hừng hực!

"Ha ha ha, Hiên Viên, chỉ dựa vào sức một tộc mà cũng dám không biết lượng sức mình, đến đây nộp mạng sao?!" Thân chuyển thế của Đế Tuấn là Lê Tham ngông cuồng cười lớn.

Hắn ngồi cao trên một con hổ yêu uy mãnh, tay cầm một thanh đại đao màu đen, trông vô cùng uy mãnh bá khí.

Phía sau hắn là tám mươi chiến tướng đắc lực do Lê Phụ, thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất, dẫn đầu!

Tất cả đều cưỡi trên các yêu thú như sài, lang, báo, mỗi người tay cầm đại đao, khoát phủ, trông vô cùng hung hãn!

"Lũ hề nhảy nhót, cũng dám ở trước mặt bản cung ăn nói xằng

bậy!" Nữ hoàng Hiên Viên mặc kim sắc nghê thường, lơ lửng giữa không trung, mái tóc dài bay phấp phới, ánh mắt sắc bén, nhìn xuống Lê Tham, thân chuyển thế của Đế Tuấn.

Nàng dường như khinh thường việc ngồi trên một con yêu thú bình thường, giống như một vị nữ hoàng phong hoa tuyệt đại đứng trên không trung, toàn thân toát ra uy nghiêm bá khí vô tận.

"Hừ!

Cơ Lung, ngươi và bản tọa tu vi tương đương nhau, theo bản tọa thấy, kẻ ăn nói xằng bậy chính là ngươi!" Lê Tham hừ lạnh một tiếng.

Những năm qua không ngừng chinh phục các bộ tộc lớn, khí vận hội tụ trên người hắn ngày càng khổng lồ, tốc độ tu vi cũng dần tăng vọt, dần đuổi kịp thân chuyển thế của Long Vương.

Bây giờ, tu vi của cả hai đều đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

À, đúng rồi, Lê Phụ, thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất, cũng miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Vì vậy, bây giờ hắn mới có thể không sợ hãi, không kiêng dè gì!

Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy cảnh này, không khỏi thầm gật đầu, đáy mắt lộ ra một tia khoái ý, cùng với một chút lo lắng.

Nếu theo xu thế hiện tại, thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lấy hai chọi một, khả năng thắng là rất lớn!

Nhưng họ lo lắng, liệu Triệu Thần có bắt họ tuân thủ quy tắc, còn bản thân lại phá vỡ quy tắc hay không!

Nếu vậy, bộ tộc Cửu Lê thật sự sẽ xong đời!

"Nếu đã như vậy, vậy bản cung sẽ cùng ngươi phân cao thấp trên tay!" Ánh mắt thân chuyển thế của Long Vương khinh miệt, giọng điệu uy nghiêm lãnh đạm, không còn muốn phí lời với thân chuyển thế của Đế Tuấn nữa.

"Tốt, đúng ý bản tọa!" Thân chuyển thế của Đế Tuấn ngồi cao trên lưng mãnh hổ yêu thú, đột nhiên lạnh giọng ra lệnh.

"Lê Phụ nghe lệnh, Cơ Lung do bản tọa đối phó, các ngươi suất quân tiêu diệt toàn bộ bộ tộc Hữu Hùng, không chừa một ai!" "Vâng, tộc trưởng!

Chúng thần lĩnh mệnh!" Thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất là Lê Phụ lập tức cung kính lĩnh mệnh, giống như năm xưa Đông Hoàng Thái Nhất tuân lệnh Đế Tuấn, nay chân linh chuyển thế của hắn cũng vậy.

Họ đã có chủ ý, do Lê Tham kìm chân Cơ Lung, sau đó dùng sức của chín tộc tiêu diệt bộ tộc Hữu Hùng trước!

Nhưng, chuyện như vậy có thể xảy ra sao!?

Nhân tộc Cộng chủ Thần Nông là người đầu tiên không thể đồng ý!

"Lũ phản nghịch Cửu Lê to gan, Cộng chủ giá lâm, còn không quỳ xuống chịu trói!" Giọng nói như sấm dậy đất bằng, pháp thân của Thần Nông dẫn theo đại quân tinh nhuệ của các bộ tộc như một dòng lũ cuồn cuộn từ xa lao tới, hợp quân với đại quân bộ tộc Hữu Hùng, cùng nhau bình loạn!

Pháp thân của Thần Nông có tu vi cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, cộng thêm đại quân các bộ tộc, như vậy song phương cơ bản là thế quân lực địch!

Thậm chí, về mặt sĩ khí còn áp chế bộ tộc Cửu Lê!

Dù sao, Thần Nông chính là Cộng chủ Nhân tộc!

Đây chính là vương sư!

Bộ tộc Cửu Lê là phản nghịch, sao có thể không bị áp chế!?

"Hừ, dám giương oai ở sân nhà của Nhân tộc chúng ta!" Trong Hỏa Vân Động, hai vị Nhân Hoàng Phục Hy, Thần Nông đều hừ lạnh một tiếng, tỏ ra vô cùng khinh thường thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt ba vị Thánh Nhân lập tức trở nên khó coi. … . .

Nhưng, đây mới chỉ là bắt đầu!

Đột nhiên, trên bầu trời Trục Lộc, không gian gợn lên từng vòng gợn sóng, đầu tiên một con Ứng Long uy vũ từ hư không bay ra, cưỡi mây đạp gió trên cao, cuối cùng hóa thành một đạo kim quang rơi xuống trước mặt Hiên Viên Cơ Lung.

"Long tộc Ứng Long phụng mệnh đến giúp tộc trưởng Hữu Hùng bình định phản loạn!" Ngay sau đó, lại có một con Hỏa Kỳ Lân từ trong gợn sóng bước ra, đáp xuống trước mặt Hiên Viên Cơ Lung.

"Kỳ Lân tộc Hỏa Lân Nhi tham kiến tộc trưởng Hữu Hùng, nguyện làm tọa kỵ cho tộc trưởng, giúp đỡ bình định phản loạn Cửu Lê!" Tiếp theo, lại có một con Hỏa Phượng ngũ sắc từ trong gợn sóng bay ra, hóa thành một thiếu nữ xinh đẹp, cung kính bái kiến Hiên Viên Cơ Lung.

"Phượng Hoàng tộc Thải Phượng tham kiến tộc trưởng Hữu Hùng, nguyện tùy thời nghe lệnh tộc trưởng sai khiến, giúp đỡ bình định phản loạn Cửu Lê!" Đến đây, ba người trợ giúp do Tiên Thiên Tam Tộc phái đến đều đã đủ mặt.

Chương 231

Tu vi của họ không cao không thấp, đều kẹt ở cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong!

Hoàn toàn tuân theo ý chỉ của Triệu Thần, không vượt quá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Để họ có thể kịp thời đến chiến trường, Ngao Hưng, Mặc Lâm, Hỏa Phượng ba người đã phải dùng đại thần thông đại pháp lực mới đưa họ đến được.

Nhưng, ba vị Thánh Nhân trên núi Côn Luân trong Ngọc Hư Cung thấy cảnh này, vẫn tức đến mức chửi mẹ.

Đúng vậy, không sai, ba người họ quả thực đều không vượt quá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, nhưng họ đâu phải là Nhân tộc!

Triệu Thần miệng thì nói với họ, chuyện Nhân tộc để Nhân tộc giải quyết, bây giờ lại đưa đến ba vị Kim Tiên đỉnh phong của Tiên Thiên Tam Tộc.

Tiên Thiên Tam Tộc, ai nấy đều có năng lực vượt cấp khiêu chiến, chỉ riêng ba người họ cũng đủ sức tiêu diệt bộ tộc Cửu Lê!

Mẹ nó, đây rõ ràng là không tuân thủ quy tắc!

Chưa hết!

Lúc này, trên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên lại giáng xuống một đạo quang trụ màu vàng, đáp xuống trước mặt Hiên Viên Cơ Lung.

"Ta là Cửu Thiên Huyền Nữ, giờ khắc này giáng lâm giúp đỡ nhi Hữu Hùng tộc trưởng, bình định Cửu Lê chi loạn!" Rõ ràng, Cửu Thiên Huyền Nữ đã ra tay!

Cửu Thiên Huyền Nữ đã ra tay, Thiên Đình Hạo Thiên cũng không chịu thua kém!

Lại một đạo quang trụ màu vàng từ trên trời giáng xuống, một vị nam tiên giáng lâm trước mặt Long Vương chuyển thế.

"Thuộc hạ của Thiên Đế, Hạn Bạt, tham kiến tộc trưởng Hữu Hùng, nguyện ý nghe lệnh tộc trưởng sai khiến, giúp đỡ bình định Cửu Lê chi loạn!" Đến đây, những người trợ giúp do Tiên Thiên Tam Tộc, Thiên Đình và các thế lực lớn khác phái đến, đã hoàn toàn đủ mặt!

"Hạo Thiên tiểu nhi cũng dám can thiệp, thật không coi chúng ta ra gì!" Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân càng thêm tức giận không thể kiềm chế, hai mắt sát khí bừng bừng.

Chỉ có Tiên Thiên Tam Tộc thì thôi, dù sao trước đó Tam Tộc đã quy thuận Triệu Thần, được Triệu Thần che chở.

Nhưng Hạo Thiên trong mắt họ chẳng qua chỉ là một đạo đồng của Hồng Quân, vậy mà cũng dám phái người can thiệp vào cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng, quả thực là coi thường họ.

"Xem ra không thể không dạy dỗ hắn một trận, để hắn biết cái gì gọi là dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lạnh lùng nói.

"Chuyện này để sau, việc cấp bách bây giờ là giúp đỡ Lê Tham, Lê Phụ trước, không thể để họ bị đánh bại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

"Nhưng tên kia đã lên tiếng rồi, chúng ta không thể ra tay, vậy phải giúp thế nào?" Chuẩn Đề Đạo Nhân mặt mày rầu rĩ nói.

Phục Hy, Thần Nông hai người vừa mới rời đi không lâu, nếu họ

ra tay, chẳng khác nào vi phạm quy tắc do Triệu Thần đặt ra.

Đến lúc đó, không chừng Triệu Thần sẽ lập tức nắm lấy cơ hội này, xông vào Ngọc Hư Cung, treo ba vị Thánh Nhân lên đánh.

Vì vậy, tốt nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ!

"Tên kia đã phá vỡ quy tắc, tại sao chúng ta phải tuân thủ!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh nói.

Sắc mặt hắn âm trầm, hai mắt như phun ra lửa giận!

Nếu Triệu Thần tuân thủ quy tắc thì hắn cũng nhịn, nhưng Triệu Thần không tuân thủ quy tắc, lại bắt họ phải tuân thủ, đây rõ ràng là gian lận!

Hắn tỏ rõ, thực sự không thể nhịn được nữa!

"Ngọc Thanh đạo hữu nói có lý, hắn không tuân thủ quy củ trước, vậy thì đừng trách chúng ta không khách sáo!" Chuẩn Đề Đạo Nhân âm hiểm nói.

Theo hắn thấy, chỉ cần chiếm được lý, Triệu Thần thật sự có xông đến tận cửa, hắn cũng không sợ!

Nhưng, thật sự không sợ sao!?

Ngay khoảnh khắc Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân ánh mắt phẫn hận, trong lòng lại nóng lòng muốn thử, muốn ra tay giúp đỡ thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, thì trên bầu trời Ngọc Hư Cung đột nhiên bùng nổ bốn đạo sát cơ ngút trời.

Hư không vỡ nát, Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Thí Thần Thương, Hỗn Độn Châu, bốn đại chí bảo từ trên trời giáng xuống, trấn áp bốn phương Ngọc Hư Cung, bao vây lấy nó.

Bốn đại chí bảo tụ lại, uy lực của chúng thậm chí còn có thể sánh

ngang và vượt qua cả Tru Tiên Kiếm Trận!

"Cái gì!?" Đồng tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân đột nhiên co lại thành mũi kim, sắc mặt đột ngột biến đổi dữ dội, trong lòng dậy sóng.

Họ vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại có thể điên cuồng đến mức này, họ mới chỉ có ý định ra tay, Triệu Thần đã bày bốn đại chí bảo ngay trước cửa nhà!

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhìn thấy Bàn Cổ Phiên, hắn liền phun ra một ngụm máu tươi.

"Tên tiểu tử Triệu Thần chết tiệt!" Ba vị Thánh Nhân trong lòng lập tức lửa giận ngút trời, hành động này của Triệu Thần rõ ràng là uy hiếp, là tát vào mặt họ!

Bây giờ, họ thậm chí không còn gọi Triệu Thần là sư thúc nữa.

Nhưng, như vậy thì sao, họ có dám động thủ không?

Không dám động thủ!

Hoàn toàn không dám động thủ!

Nếu họ dám đối đầu trực diện với Triệu Thần, họ đã không đi tranh giành công đức khí vận Nhân Hoàng với hắn.

Thế là, ba vị Thánh Nhân cứ như vậy bị Triệu Thần dùng bốn đại chí bảo giam lỏng trong Ngọc Hư Cung.

Các cường giả đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang đang quan sát, tất cả đều kinh ngạc đến ngây người!

"Cứ phải để bản tọa tát thẳng vào mặt, mới chịu ngoan ngoãn nghe lời!" Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần liếc mắt về hướng Ngọc Hư Cung, miệng lãnh đạm hừ lạnh!

"Bản cung mệnh lệnh, lập tức đến Bất Chu Sơn Vu tộc, mời Vu

tộc tộc trưởng suất binh đến đây, tru sát tàn dư Yêu tộc!" Hiên Viên Cơ Lung uy nghiêm hạ lệnh.

Nghi tương thừa dũng truy cùng khấu, bất khả cô danh học bá vương! (Nên thừa thắng truy kích giặc cùng đường, chớ học đòi Bá Vương giữ hư danh!) Hiên Viên Cơ Lung tự nhiên sẽ không ngu ngốc đưa ra quyết định thả hổ về rừng!

Lý do nàng vừa mới lệnh cho đại quân dưới trướng ngừng truy kích, là để tránh cho những Kim Tiên Yêu tộc giáng lâm kia liều chết phản công đại quân Nhân tộc.

Nếu vậy, đại quân Nhân tộc sẽ phải chịu thêm thương vong vô ích!

Vì vậy, để giảm thiểu thương vong cho đại quân Nhân tộc, nàng cần mời Vu tộc trợ giúp.

Đúng như quy tắc Triệu Thần đã đặt ra trước đó, chuyện của Nhân tộc do Nhân tộc giải quyết, chuyện của Yêu tộc do Vu tộc giải quyết!

"Thải Phượng tuân mệnh!" Thải Phượng cung kính lĩnh mệnh, lập tức hóa thành một con Hỏa Phượng, vỗ cánh bay nhanh về phía Bất Chu Sơn Vu tộc.

"Lại đi mời Vu tộc trợ giúp?

Xem ra tên kia đã sớm có chuẩn bị!" Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt ba vị Thánh Nhân khó coi đến cực điểm.

Thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tuy có tàn dư Yêu tộc trợ giúp, nhưng nếu đại quân Vu tộc cũng tham gia vào trận đại chiến này, thì ưu thế của các Kim Tiên Yêu tộc sẽ bị triệt tiêu.

Kết cục cuối cùng của trận đại chiến này chỉ có thể là Hiên Viên

Cơ Lung thành công chém giết thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, chứng đạo Nhân Hoàng quả vị!

Trừ phi… thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có thể nhân lúc đại quân Vu tộc chưa đến, liều mạng phản công đại quân Nhân tộc do Hiên Viên Cơ Lung suất lĩnh.

Nếu không, không còn chút hy vọng nào.

"Ngọc Thanh đạo hữu, chúng ta nên thông báo cho Yêu tộc, nếu không, thắng bại của trận chiến này đã định!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vàng nói.

"Dù vậy, cũng chỉ là công dã tràng mà thôi, căn bản không thay đổi được kết quả!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Giọng điệu của hắn tràn đầy sự không cam lòng, lần tranh đoạt Nhân Hoàng này do hắn phụ trách mưu hoạch, giai đoạn đầu vô cùng hoàn mỹ, không ngờ cuối cùng lại công bại thù thành.

Chương 232

"Dù vậy, chúng ta cũng không thể để hắn thắng quá dễ dàng!" Nguyên Thủy hận thù nói.

Tình trạng hiện tại của hắn thuộc loại chết cũng phải kéo theo một kẻ đệm lưng!

"Được!

Vậy chúng ta sẽ thúc giục bộ tộc Cửu Lê bất chấp mọi giá, mau chóng tiến hành phản công!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt kiên định nói.

Ba vị Thánh Nhân đạt thành thỏa thuận, nhanh chóng thông báo cho Tất Phương rằng đại quân Vu tộc sắp đến giúp đối phó bộ tộc Cửu Lê, muốn xoay chuyển tình thế, phải nhân lúc đại quân Vu tộc chưa đến để phản kích.

"Nếu đã như vậy, vậy hãy để họ lập tức chuẩn bị hiến tế!" Tất Phương mặt mày dữ tợn nói.

Cái gọi là hiến tế, chính là để các Kim Tiên Yêu tộc được truyền tống đến dùng tinh huyết thậm chí cả thần hồn của mình, hiến tế cho thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Bất chấp mọi giá, nâng cao thực lực của thân chuyển thế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, sau đó trấn sát Hiên Viên Cơ Lung.

Dù sao, Hiên Viên Cơ Lung mới là cường giả mạnh nhất trong đại quân Nhân tộc.

Chỉ cần Hiên Viên Cơ Lung không bại, nhất định có thể bình định phản loạn Cửu Lê.

"Vâng, phu nhân!" Thương Dương và các Yêu Thánh khác lập tức

cung kính lĩnh mệnh, bắt tay vào sắp xếp.

Họ đều là những người trung thành tuyệt đối với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, không hề cảm thấy hành động này có gì không ổn, ngược lại còn có chút mong đợi.

Nếu thật sự công thành viên mãn, Yêu tộc có lẽ sẽ có ngày chấn hưng trở lại.

Nhanh chóng, mệnh lệnh của họ đã được truyền đến bộ tộc Cửu Lê.

Trong chốc lát, bộ tộc Cửu Lê liền bùng phát từng đạo huyết quang, phương viên trăm vạn dặm đều bị huyết quang bao phủ, trông vô cùng âm u.

Dưới sự hiến tế không ngừng của các Kim Tiên Yêu tộc, thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không chỉ thương thế phục hồi, mà thực lực còn đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Nếu không phải vì hiến tế dẫn đến cảnh giới không ổn định, họ thậm chí có thể đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

"Yêu tộc, đáng tru!" Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ánh mắt lạnh lùng nhìn cảnh này, đáy mắt lóe lên một tia hàn quang.

Nếu lần hiến tế này không chỉ có Kim Tiên Yêu tộc mà còn có cả Nhân tộc, hắn tuyệt đối sẽ tự mình ra tay trấn sát tất cả Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu.

Nhưng, đừng tưởng Yêu tộc tốt bụng.

Thực tế, không phải vì tộc nhân Cửu Lê tu vi đều không đạt đến tiên đạo cảnh giới, dù có hiến tế cũng không có hiệu quả lớn, nếu không, Nhân tộc sẽ thương vong thảm trọng.

“Nhưng, dù hiến tế phản công, đại quân Vu tộc cũng có thể đến kịp!” Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, môi khẽ mấp máy.

Tại Luân Hồi Địa Phủ, Đế Giang và những người khác sắc mặt lập tức nghiêm túc, hướng về phía Thánh Sư Điện cung kính bái một cái.

“Chúng thần cẩn tuân mệnh lệnh của Vu Tôn!” Sau đó, Thập Điện Diêm La lập tức rời khỏi Luân Hồi Địa Phủ, đến lãnh địa Vu tộc tại Bất Chu Sơn.

Lúc này, Thải Phượng cũng vừa kịp đến nơi.

Đương nhiên, thực tế với tu vi cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong của Thải Phượng, tốc độ không thể nhanh đến vậy.

Chỉ là, Phượng Lăng với tư cách là đại tộc trưởng của Phượng Hoàng tộc sao có thể ngồi yên không lo.

Nàng tự nhiên đã ra tay hộ tống Thải Phượng, với tốc độ nhanh nhất đã đến Bất Chu Sơn.

“Phượng Hoàng tộc Thải Phượng phụng mệnh tộc trưởng Hữu Hùng đến mời tộc trưởng Vu tộc, suất binh diệt sát tàn dư Yêu tộc của bộ tộc Cửu Lê!” Thải Phượng đối với Tướng Liễu hành lễ nói.

“Ha ha ha!

Tốt!

Nếu là diệt sát tàn dư Yêu tộc, Vu tộc ta tự nhiên không thể chối từ!” Tướng Liễu cười lớn nói.

Không chỉ Tướng Liễu, mà cả Hình Thiên, Đại Nghệ, Phong Bá những đại vu đỉnh cấp của Vu tộc cũng đều nóng lòng muốn thử!

Họ cũng đang theo dõi cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng của Nhân tộc,

đều biết bộ tộc Cửu Lê có Yêu tộc tác quái, lại còn có thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Là đối thủ cũ của Yêu tộc, họ đã sớm muốn xông đến, chỉ là không muốn vượt quá giới hạn.

Nhưng, Hình Thiên thì có thể đi, Hậu Nghệ, Khoa Phụ thì tuyệt đối không thể đi.

Dù sao Hình Thiên là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, còn Hậu Nghệ, Khoa Phụ đều là đại vu đỉnh cấp, có chiến lực Chuẩn Thánh, lãnh địa Nhân tộc làm sao chịu nổi sự giày vò.

"Hình Thiên, lập tức triệu tập các Vu nhân có chiến lực Kim Tiên, chúng ta sẽ giúp các ngươi đến Nhân tộc!" Lúc này, Đế Giang và Thập Điện Diêm La giáng lâm tại Bàn Cổ Điện, giọng nói uy nghiêm đột nhiên vang lên.

"Tổ Vu đại nhân!" Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ và những người khác sắc mặt lập tức hưng phấn, từ khi Triệu Thần sắc phong cho Đế Giang và những người khác chức vị thần ở Địa Phủ, họ chưa từng gặp lại Đế Giang, hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt.

"Hình Thiên tuân mệnh!" Hình Thiên lập tức kích động nói.

Theo lệnh của Hình Thiên, Vu tộc lập tức sôi sục, đặc biệt là các Vu tộc có chiến lực Kim Tiên, càng thêm phấn khích.

Vu tộc hiếu chiến, đặc biệt là đi giết Yêu tộc, khiến họ không nhịn được mà toàn thân nhiệt huyết sôi trào, hận không thể bây giờ liền đến chiến trường giết địch. ... . .

Nói hai đầu, địa giới Trục Lộc.

Hiên Viên Cơ Lung cũng không nhàn rỗi, nàng biết rõ tiếp theo sẽ có một trận đại quyết chiến!

Trận quyết chiến này sẽ quyết định thắng bại của hai bên, cũng quyết định ngôi vị Nhân Hoàng thuộc về ai.

Như vậy, nàng tự nhiên không thể đem toàn bộ hy vọng đặt vào đại quân Vu tộc.

Chỉ có kẻ yếu, mới quen đem hy vọng đặt vào người khác.

Trùng hợp, cách địa giới Trục Lộc không xa, có một ngọn núi tên là Lưu Ba Sơn.

Trên Lưu Ba Sơn, có một con Lôi Thú, hình dáng như trâu, toàn thân màu xám, trên đầu không có sừng, chỉ mọc một chân.

Toàn thân nó ánh sáng chói lòa, tiếng gầm chấn động tai, như sấm rền.

Trong truyền thuyết, con Lôi Thú này còn được gọi là Quỳ Ngưu!

Cũng là số mệnh của Quỳ Ngưu có kiếp này, vốn đang ngủ say, lại bị đại chiến Trục Lộc đánh thức, không khỏi phát ra một tiếng gầm.

Thế là, Hiên Viên Cơ Lung liền giáng lâm tại Lưu Ba Sơn, chém giết Quỳ Ngưu.

Dù sao cũng ở trong lãnh địa Nhân tộc, giữ lại cũng là một tai họa, không bằng giết đi để lợi dụng.

Sau khi chém giết Quỳ Ngưu, Hiên Viên Cơ Lung lệnh cho người dùng da của Quỳ Ngưu luyện chế thành trống, lại dùng xương của Quỳ Ngưu luyện chế thành dùi trống!

Tiếng trống vang lên, không chỉ có thể chấn hưng sĩ khí phe mình, mà còn có thể uy hiếp địch binh, đả kích sĩ khí đối phương!

Có thể nói, cái trống trận này là một kiện Hậu Thiên Linh Bảo cường đại.

Khi Hiên Viên Cơ Lung chuẩn bị xong trống trận, việc hiến tế của

bộ tộc Cửu Lê cũng đã đến hồi kết, họ lập tức không thể chờ đợi được nữa mà phát động phản công vào bộ tộc Hữu Hùng.

Nhanh chóng, hai bên lại một lần nữa giao chiến tại địa giới Trục Lộc!

Chương 233

"Lê Tham, Lê Phụ, các ngươi đã chuẩn bị chịu chết chưa?!" Long Vương vẫn mặc bộ nghê thường màu đỏ rực, lơ lửng giữa không trung, như một nữ hoàng cao cao tại thượng, toát ra uy nghiêm bá khí, vô cùng chói mắt.

"Cơ Lung, đừng có khoác lác!

Nay đã khác xưa, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!" Thân chuyển thế của Đế Tuấn ngồi cao trên mãnh hổ yêu thú, ánh mắt dữ tợn hung ác nhìn chằm chằm Hiên Viên Cơ Lung.

Lần trước bị Hiên Viên Cơ Lung ép đến mức chật vật bỏ chạy, lần này hắn muốn đòi lại cả vốn lẫn lời!

"Không sai!

Bọn ta biết ngươi đã mời viện binh, nhưng viện binh của ngươi e rằng không kịp cứu đâu!" Thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất cũng lạnh lùng nói.

Họ biết Hiên Viên Cơ Lung đã xin viện binh từ Vu tộc, vì vậy mới hoàn thành hiến tế với tốc độ nhanh nhất, phản công bộ tộc Hữu Hùng.

Theo họ thấy, tốc độ phản công nhanh như vậy, chắc chắn có thể chém giết Hiên Viên Cơ Lung trước khi đại quân Vu tộc đến.

Nhưng, lời của hắn vừa dứt, đã bị tát thẳng vào mặt!

"Ha ha ha, ai nói chúng ta không kịp!" Một tiếng cười sảng khoái từ hư không truyền ra, trên bầu trời địa giới Trục Lộc không gian không ngừng gợn lên từng vòng gợn sóng, giống như một hòn đá ném vào mặt nước.

Ngay sau đó, Hình Thiên tay cầm can thích, từ trong không gian gợn sóng bước ra, toàn thân toát ra chiến ý ngút trời, nặng nề đáp xuống trước trận đại quân của bộ tộc Cửu Lê.

Phía sau hắn, từng Vu tộc cao lớn vạm vỡ cũng từ trong không gian gợn sóng bước ra, đáp xuống sau lưng Hình Thiên!

"Chết tiệt, sao lại nhanh như vậy!" Sắc mặt của hai thân chuyển thế Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức biến đổi, không ngờ đại quân Vu tộc lại đến nhanh như vậy.

"Chết tiệt, tên kia lại gian lận!" Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân trong lòng lại một trận chửi rủa.

Đương nhiên, việc đại quân Vu tộc đến kịp thời, đối với họ cũng không có gì bất ngờ.

Nếu đại quân Vu tộc không thể đến kịp, vậy mới là bất ngờ.

Cái họ nói gian lận là Hình Thiên cũng tham chiến!

Phải biết rằng, Hình Thiên là Thái Ất Kim Tiên, đã vi phạm quy tắc do Triệu Thần chỉ định!

Nhưng, vi phạm thì sao chứ!?

Tàn dư Yêu tộc còn có thể làm ra trò huyết tế, Triệu Thần chỉ để Hình Thiên, một Thái Ất Kim Tiên, tham chiến đã là nhân từ rồi.

Thực tế, nếu không phải để tránh cho lãnh địa Nhân tộc bị tàn phá, không chừng cả Đại Nghệ, Tướng Liễu những đại vu đỉnh cấp này cũng đã tham chiến.

"Tham kiến tộc trưởng Hữu Hùng!" Hình Thiên cười sảng khoái, hướng về Hiên Viên Cơ Lung hành một lễ. ... . .

"Hình Thiên Đại vu khách khí rồi!" Hiên Viên Cơ Lung cũng

hướng về Hình Thiên đáp lễ, dù sao thực lực hai người không chênh lệch nhiều, địa vị cũng tương đương.

"Tộc trưởng Hữu Hùng, Hình Thiên xin nhận một việc, tên Lê Phụ kia nhường cho Hình Thiên được không?!" Hình Thiên trong mắt lộ ra chiến ý nói.

Lê Tham là thân chuyển thế của Đế Tuấn, cùng Hiên Viên Cơ Lung tranh đoạt Nhân Hoàng, hắn không thể can thiệp.

Nhưng Lê Phụ là thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ là phụ tá cho Lê Tham, hắn tự nhiên không nhịn được muốn chém giết hắn!

"Được!

Lê Tham quy bản cung, Lê Phụ quy về ngươi!" Hiên Viên Cơ Lung gật đầu nói.

"Ha ha ha, đa tạ tộc trưởng Hữu Hùng!" Hình Thiên cười lớn sảng khoái.

"Đáng ghét!" Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức tức giận nghiến răng nghiến lợi, hành động này của Hình Thiên chẳng khác nào xem họ như hàng hóa tùy ý chọn lựa, đây quả thực là một sự sỉ nhục!

Họ làm sao chịu nổi, liền muốn tấn công Hiên Viên Cơ Lung, Hình Thiên.

Nhưng, nhanh chóng, tốc độ của Hiên Viên Cơ Lung còn nhanh hơn.

Long Vương mái tóc dài bay phấp phới, ánh mắt sắc bén, tay phải giơ lên, lạnh lùng hạ lệnh.

"Chúng tướng sĩ nghe lệnh, nổi trống trận, bình định phản nghịch!" Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trống trận Quỳ Ngưu lập tức được gióng lên, tiếng trống vang xa trăm dặm, khí thế kinh người.

Đại quân Hữu Hùng lập tức sĩ khí tăng cao, hóa thành một dòng lũ, xông về phía phản nghịch bộ tộc Cửu Lê!

Cùng lúc đó, Hiên Viên Cơ Lung hét lớn một tiếng, chân đạp liên bộ, đối đầu với thân chuyển thế của Đế Tuấn.

Hình Thiên gầm lớn một tiếng, múa may can thích trong tay, cũng xông về phía thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất.

Còn về đại quân Vu tộc, thì tìm đến các Kim Tiên Yêu tộc, mở ra một chiến trường riêng.

Hai bên diễn ra va chạm vô cùng kịch liệt!

Một trận thắng bại, sẽ quyết định ngôi vị Nhân Hoàng thực sự thuộc về ai.

Nhưng, kết quả này bây giờ đã không còn gì để nghi ngờ.

Đại chiến vừa mới bắt đầu, Hiên Viên Cơ Lung, Hình Thiên, đại quân Hữu Hùng, đại quân Vu tộc đều chiếm ưu thế tuyệt đối!

Chẳng bao lâu nữa, liền có thể thu hoạch quả ngọt!

"Ai, đại thế đã mất!" Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân đều không còn nói gì nữa.

Với nhãn lực của họ, có thể nhìn ra thắng bại của trận đại chiến này.

Chỉ là, còn thiếu chút thời gian mà thôi.

“Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt!

Lại là đám Vu tộc chết tiệt đó!!” Tại Bắc Câu Lô Châu, Tất Phương mặt mày dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi, môi sắp cắn ra máu!

Thương Dương và các Yêu Thánh khác cũng sắc mặt ngưng trọng, đối với cục diện hiện tại không lạc quan chút nào.

“Chúc mừng phu quân, lại thắng một ván.” Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa ba vị nữ thần đứng bên cạnh Triệu Thần, mặt mang nụ cười nhạt.

“Ha ha, đây chính là thiên ý!” Triệu Thần cười lớn sảng khoái.

Câu nói này một lời hai nghĩa, vừa chỉ bộ tộc Hữu Hùng chiến thắng bộ tộc Cửu Lê là quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, vừa chỉ khi thực lực đạt đến một mức độ nhất định, ý chỉ của mình, chính là thiên ý!

Câu nói này tuyệt đối không phải nói đùa, bởi vì, không lâu sau, hắn sẽ nghịch cải đại thế Thiên Đạo!

Với công đức khí vận tích lũy từ Tam Hoàng Ngũ Đế, hắn hoàn toàn có thực lực đó!

Chương 234

... . .

Chiến trường Trục Lộc, Lê Tham, Lê Phụ hai thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã bị dồn vào đường cùng.

Trên mặt họ đều lộ ra một tia kinh hãi, đồng thời, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia điên cuồng sẵn sàng liều mạng!

"Ha ha ha, tiểu tử Lê Phụ, hôm nay ngươi định sẵn sẽ chết dưới tay Vu tộc ta!" Hình Thiên múa may can thích, toàn thân toát ra chiến ý ngút trời, khí thế như hồng, không ngừng tấn công thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong mắt hắn, đây không phải là Lê Phụ, mà là Đông Hoàng Thái Nhất.

Có thể chém giết Đông Hoàng Thái Nhất, một hoàng giả Yêu tộc, khiến hắn vô cùng phấn khích!

Mẹ nó chứ, nếu không phải vì Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tự bạo, bây giờ hắn sao có thể chỉ là Thái Ất Kim Tiên!

"Vu tộc chết tiệt!" Thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng bi phẫn, hắn chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước, căn bản không biết vì sao Hình Thiên lại căm hận mình đến vậy, lại còn càng giết càng phấn khích.

Bây giờ hắn chỉ biết, mình không thể chống đỡ được Hình Thiên.

Dù sao, Hình Thiên là Vu tộc, tuy bề ngoài chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng thực tế chiến lực tuyệt đối có Đại La Kim Tiên!

Thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất được Kim Tiên Yêu tộc hiến tế, cũng không phải là đối thủ của Hình Thiên!

Từ đầu đến cuối, hắn đều bị Hình Thiên áp chế gắt gao, không có một chút sức lực chống trả.

"Bây giờ, để ta tiễn ngươi lên đường!" Hình Thiên hai mắt trợn tròn, bắn ra tinh quang, toàn thân sát khí bùng nổ, tinh khí thần đều ngưng tụ đến cực điểm.

Chiếc rìu trong tay như Thái Sơn áp đỉnh nặng nề đánh xuống thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất, hắn vội vàng dùng trường đao trong tay để đỡ!

Ầm!

Rìu đao va chạm, nhát rìu thứ nhất, trường đao nứt ra, thân thể thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên chấn động!

Thân thể hắn không chịu nổi áp lực từ cự phủ của Hình Thiên, hai chân trực tiếp bị ép xuống, mặt đất dưới chân điên cuồng vỡ nát.

Ầm!

Hình Thiên lại một lần nữa chém xuống nhát rìu thứ hai!

Lần này, trường đao trong tay thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất lập tức vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vụn!

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất lập tức trắng bệch, ngũ tạng lục phủ kịch liệt cuộn trào, liền phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm.

Ầm!

Hình Thiên thừa thắng truy kích, lại một lần nữa chém xuống nhát rìu thứ ba!

Hai chân Đông Hoàng Thái Nhất cắm sâu vào lòng đất, bị khí cơ của Hình Thiên khóa chặt, không thể trốn thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn cự phủ của Hình Thiên trong đồng tử ngày càng lớn.

Ánh sáng lạnh lẽo của lưỡi rìu, rơi xuống mi tâm của hắn!

“Không…” Thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất không nhịn được phát ra một tiếng gào thét kinh hoàng thê lương, bị ánh sáng rìu chém thành hai nửa!

Nguyên thần muốn trốn thoát, nhưng ánh sáng rìu của Hình Thiên lại ẩn chứa một đạo vĩ lực huyền ảo, dường như chuyên nhằm vào thần hồn, lập tức tiêu diệt nguyên thần của hắn.

“Hừ!

Lần trước để ngươi may mắn trốn thoát, lần này xem ngươi chạy đi đâu!” Trong Luân Hồi Địa Phủ, Đế Giang, Cộng Công và Thập Điện Diêm La đều vô cùng khoái ý nhìn cảnh này.

Họ là chủ nhân Địa Phủ, đối phó thần hồn đương nhiên là sở trường.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đạo vĩ lực gia trì trên cự phủ của Hình Thiên, đã khiến chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất từ đây tan biến!

“Hình Thiên tranh phong cùng Vu Thiếu Hạo quả nhiên lợi hại!” Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Không phải khoe khoang, hắn biết Hình Thiên là để chuyên môn khắc chế tàn dư Yêu tộc.

Bây giờ, quả nhiên đã thu được hiệu quả mong muốn.

“Nhưng, đáng tiếc không được thấy Hình Thiên lấy vú làm mắt, lấy rốn làm miệng!” Triệu Thần ánh mắt lộ ra một tia thú vị, trong lòng thầm nói một tiếng đáng tiếc.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, Hình Thiên bị chặt đầu không chết, lấy vú làm mắt, lấy rốn làm miệng, đại sát tứ phương, lưu danh thiên cổ.

May mà Hình Thiên không biết suy nghĩ trong lòng Triệu Thần, nếu không chắc chắn sẽ phát điên mà thổ huyết.

Hóa ra Triệu Thần không muốn hắn dễ dàng trấn sát thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất, mà là muốn xem hắn bị chặt đầu, sau đó phản sát thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất!

Mẹ nó… quả là lừa người quá đáng!

Ừm, thân chuyển thế của Đông Hoàng Thái Nhất đã chết, vậy thì, thân chuyển thế của Đế Tuấn tự nhiên cũng không cần tiếp tục sống sót nữa!

"Lê Tham, huynh đệ của ngươi đã chết, bản cung cũng tiễn ngươi lên đường!" Long Vương chuyển thế ánh mắt băng lãnh, giọng điệu không mang một chút cảm tình, nguyên thần đột nhiên bùng phát một cỗ vĩ lực huyền ảo mênh mông.

Đó, là sức mạnh của Hồng Mông Tử Khí!

"Cơ Lung, bản tọa muốn ngươi phải trả giá bằng mạng sống!" Thân chuyển thế của Đế Tuấn điên cuồng gào thét, toàn thân bùng phát sát ý ngút trời, mặt mày dữ tợn, muốn liều mạng với Long Vương chuyển thế.

Nhưng, theo cỗ vĩ lực huyền ảo kia bao phủ, thân hình cuồng bạo của hắn đột nhiên khựng lại.

Cũng chính lúc này, Thập Trảo Kim Long phát ra một tiếng kêu dài êm tai, xuyên qua lồng ngực thân chuyển thế của Đế Tuấn.

Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, đồng tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân không khỏi đột nhiên co lại.

"Sức mạnh đó…" Rõ ràng, thân chuyển thế của Đế Tuấn đã bị Long Vương chuyển thế đánh giết.

Đối với điều này, ba vị Thánh Nhân đã sớm có chuẩn bị, không cảm thấy bất ngờ.

Chỉ là, điều khiến họ chấn động, là vĩ lực huyền ảo mà Hiên Viên Cơ Lung vừa bùng phát trong khoảnh khắc đó!

Tuy đạo vĩ lực đó đối với họ không mạnh, nhưng cũng căn bản không phải là sức mạnh mà một tu sĩ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên có thể khống chế!

Điều này khiến nội tâm họ càng thêm kinh nghi bất định, trên người Long Vương chuyển thế dường như tồn tại quá nhiều bí mật.

Mẹ nó, còn quỷ dị hơn cả Nhân Hoàng thứ hai Thần Nông!

Đáng tiếc, đến bây giờ họ vẫn không biết, trên người Hiên Viên Cơ Lung, có một đạo Hồng Mông Tử Khí do Triệu Thần ban cho.

Dù sao, đạo Hồng Mông Tử Khí đó đã bị Triệu Thần cất giấu quá lâu, đến mức mọi người sắp quên mất rồi!

"Không…" Tại Bắc Câu Lô Châu, Tất Phương phát ra một tiếng hét thảm thiết xé lòng, vô lực ngã quỵ xuống đất.

Không còn gì nữa, hy vọng phục sinh Đế Tuấn vừa mới le lói, nay lại hoàn toàn tan vỡ.

Bị Thập Trảo Kim Long ức vạn vạn vạn trượng xuyên thủng, thân thể thân chuyển thế của Đế Tuấn lập tức bị Nam Minh Ly Hỏa thiêu rụi, hình thần câu diệt!

Dù sao, tuy là thân chuyển thế của Đế Tuấn, nhưng chung quy không phải là con Tam Túc Kim Ô Đế Tuấn, thân thể Nhân tộc, tự nhiên không thể chịu được uy lực của Nam Minh Ly Hỏa!

Đến đây, trận đại chiến Trục Lộc, cuối cùng đã phân định thắng bại!

Long Vương chuyển thế và Hình Thiên hai người lần lượt đánh giết thân chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, bộ tộc Cửu Lê và tàn dư Yêu tộc rắn mất đầu, cũng nhanh chóng bị tiêu diệt!

Chương 235

"Ha ha ha, chúc mừng tộc trưởng Hữu Hùng, bình định phản loạn!" Hình Thiên thu lại can thích, hướng về Long Vương chuyển thế cười lớn sảng khoái, ôm quyền chúc mừng.

"Đa tạ Vu tộc ra tay tương trợ!" Long Vương cũng khách khí nói.

"Diệt sát tàn dư Yêu tộc, Vu tộc nghĩa bất dung từ, tộc trưởng Hữu Hùng khách khí rồi, nay sự đã xong, chúng ta cũng nên trở về Bất Chu Sơn!" Hình Thiên hướng Long Vương chuyển thế chắp tay cáo từ, sau đó dẫn đại quân Vu tộc rời khỏi lãnh địa Nhân tộc.

Ngay sau đó, pháp thân của Thần Nông bay đến bên cạnh Long Vương chuyển thế, trang nghiêm tuyên bố với toàn thể đại quân Nhân tộc.

"Ta, Thần Nông, với thân phận Cộng chủ Nhân tộc tuyên bố, tộc trưởng Hữu Hùng Cơ Lung bình định phản loạn Cửu Lê có công, sẽ trở thành Cộng chủ kế nhiệm của Nhân tộc!" Theo lời của hắn, toàn thể đại quân Nhân tộc lập tức sôi sục!

"Bái kiến tân Cộng chủ!" "Bái kiến tân Cộng chủ!" Tất cả đại quân Nhân tộc đều hướng về Long Vương chuyển thế cung kính quỳ bái, uy vọng của Long Vương chuyển thế trong Nhân tộc lập tức đạt đến trạng thái đỉnh cao nhất!

Tiếp theo, pháp thân của Thần Nông không hề chậm trễ, lập tức lệnh cho người tại địa giới Trục Lộc dựng Phong Thiền Đài, chuẩn bị chính thức truyền lại ngôi vị Cộng chủ Nhân tộc cho Long Vương chuyển thế!

Cái gọi là rèn sắt khi còn nóng, lúc này không truyền ngôi vị Cộng chủ cho Hiên Viên Cơ Lung, thì còn đợi đến khi nào!?

Chẳng bao lâu, các tộc trưởng của các bộ tộc lớn của Nhân tộc đều đã tụ tập đông đủ, chứng kiến nghi thức truyền vị này.

Hiên Viên Cơ Lung có công lao to lớn bình định phản loạn Cửu Lê, lại có hoàng khí gia thân, tự nhiên không ai phản đối!

Đến đây, Long Vương chuyển thế Hiên Viên Cơ Lung chính thức trở thành Cộng chủ Nhân tộc, toàn bộ khí vận Nhân tộc gia thân!

Chỉ cần Hiên Viên Cơ Lung với thân phận Cộng chủ Nhân tộc cai trị Nhân tộc thêm vài chục năm nữa, sau khi công thành viên mãn, liền có thể thuận lợi chứng đạo Nhân Hoàng quả vị!

Thế là, Tây Vương Mẫu, Hồng Vân và những người khác đều không khỏi mong đợi khoảnh khắc này.

Dù sao, chỉ cần Long Vương chuyển thế thuận lợi thành đạo Nhân Hoàng quả vị, họ liền có thể chia sẻ công đức Nhân Hoàng!

Triệu Thần cũng đang mong đợi khoảnh khắc này, bởi vì, chỉ có hắn biết, Long Vương chứng đạo không chỉ là Nhân Hoàng quả vị, mà còn là Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Không biết, nàng có 'hài lòng' với món quà bất ngờ mà bản tọa đã sắp đặt không?" Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần hai mắt híp lại, lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý. ... . .

Thời gian như bóng câu qua cửa sổ, trôi qua nhanh chóng.

Nhanh chóng, trăm năm đã trôi qua vội vã!

Trong vòng trăm năm, Long Vương chuyển thế với tư cách là Cộng chủ Nhân tộc, đã cai trị toàn bộ Nhân tộc một cách có trật tự, khí vận Nhân tộc ngày càng thịnh vượng.

Đồng thời, Hiên Viên Cơ Lung được khí vận gia thân, tốc độ tu hành cũng ngày càng nhanh!

Không chỉ từ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên thuận lợi tấn cấp lên cảnh giới Đại La Kim Tiên, mà còn dần đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ!

"Tốc độ tu hành của Nhân Hoàng thứ ba, dường như có chút nhanh bất thường!" Các tu sĩ đại năng quan sát đều không khỏi kinh nghi bất định, thậm chí cả Nguyên Thủy Thiên Tôn và ba vị Thánh Nhân cũng bắt đầu không thể giữ được bình tĩnh.

Không còn cách nào, tốc độ tu hành của Long Vương chuyển thế thực sự quá nhanh, nhanh như hack game, vượt xa phạm vi lý giải thông thường.

Phải biết rằng, năm xưa Phục Hy, Thần Nông hai vị Cộng chủ Nhân tộc cũng chỉ tu hành đến cảnh giới Kim Tiên mà thôi, Long Vương chuyển thế lại vèo vèo tu hành đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Có thể nói là cao hơn Phục Hy, Thần Nông đến hai đại cảnh giới!

Phục Hy, Thần Nông chỉ là Kim Tiên đã tấn cấp lên Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn cảnh giới, Long Vương chuyển thế là Đại La Kim Tiên, vậy thì quỷ mới biết sau này sẽ xảy ra chuyện gì!

Thế là, dưới sự quan sát kinh nghi bất định của vô số đại năng tu sĩ, Long Vương chuyển thế cuối cùng cũng sắp thành đạo Nhân Hoàng!

Tại bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, Triệu Thần mang theo Tây Vương Mẫu đến bộ tộc Hữu Hùng của Nhân tộc, chuẩn bị tiến hành sắc phong cho Long Vương chuyển thế!

Tại bộ tộc Hữu Hùng, Long Vương chuyển thế cũng đã nhận được lệnh của Triệu Thần, sớm đã lệnh cho người dựng xong Phong Thiền Đài, chờ đợi Triệu Thần sắc phong.

Các tộc trưởng của các bộ tộc lớn của Nhân tộc cũng đã nhận được thông báo, toàn bộ đều đến bộ tộc Hữu Hùng quan lễ.

Các đại năng tu sĩ Hồng Hoang cũng chú ý đến động tĩnh của bộ tộc Hữu Hùng, lần lượt dò ra tiên thức, mật thiết quan sát lễ sắc phong Nhân Hoàng này.

"Thần Nông ngự đệ, chúng ta cũng đến bộ tộc Hữu Hùng một chuyến!" Trong Hỏa Vân Động, Phục Hy trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn về phía Thần Nông.

"Lý nên như vậy!" Thần Nông cười đáp lại.

Theo họ thấy, Long Vương chuyển thế sắp thành đạo Nhân Hoàng, vậy thì chắc chắn cũng phải vào Hỏa Vân Động cùng họ trấn áp khí vận Nhân tộc.

Là Nhân Hoàng thứ nhất, thứ hai, họ lý sở đương nhiên phải đến bộ tộc Hữu Hùng đón Long Vương chuyển thế vào Hỏa Vân Động.

Thế là, hai đại Nhân Hoàng bước ra khỏi Hỏa Vân Động, lên Cửu Long Thần Liễn, đến bộ tộc Hữu Hùng!

Nhưng, ý định của họ có lẽ sẽ không thành hiện thực!

Đùa sao, Long Vương là nữ nhân của Triệu Thần, một khi Long Vương chuyển thế chứng đạo Nhân Hoàng, khôi phục ký ức kiếp trước, tự nhiên phải theo Triệu Thần về Thánh Sư Điện, không thể nào cùng Phục Hy, Thần Nông hai người vào Hỏa Vân Động trấn áp khí vận.

Chỉ cần Hiên Viên Cơ Lung chứng đạo thành Thánh, dù ở nơi nào, cũng có thể trấn áp khí vận Nhân tộc!

Ừm, như vậy, Hồng Vân cũng bị lừa rồi!

Lần này, hắn không chia được một thành công đức khí vận Nhân

Hoàng đó, chỉ có thể chờ đợi Ngũ Đế phía sau! ... . .

"Thánh Phụ đến rồi!" Theo sau bầu trời cao của bộ tộc Hữu Hùng, tử khí đông lai, mênh mông vạn dặm, sắc mặt của các đại năng tu sĩ quan sát đều trở nên nghiêm túc.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân trong Ngọc Hư Cung núi Côn Luân cũng ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

Lẽ ra, vào lúc này, họ đã sớm nên thương nghị xong việc tranh giành ngôi vị Nhân Hoàng tiếp theo.

Nhưng, ngay cả hai chân linh chuyển thế của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, hai vị thiên sinh hoàng giả, cũng thất bại, họ làm sao có thể tìm được người thích hợp để tranh đoạt Nhân Hoàng?!

Phải biết rằng, lần này Triệu Thần đưa ra một Long Vương chuyển thế, họ cũng lo lắng lần sau Triệu Thần sẽ đưa ra một Long Vương chuyển thế, một Kỳ Tổ chuyển thế!

Thế thì, thật sự là điên cuồng đến cực điểm!

Vì vậy, họ đều tạm thời không dám hành động thiếu suy nghĩ, trước tiên xem Long Vương chuyển thế chứng đạo Nhân Hoàng, làm rõ vì sao Long Vương chuyển thế lại biểu hiện quỷ dị như vậy!

"Nhân tộc bái kiến Thánh Phụ!" Trên Phong Thần Đài, Long Vương chuyển thế dẫn theo các tộc trưởng của các bộ tộc lớn của Nhân tộc, đối với Triệu Thần đang lơ lửng giữa không trung cung kính hành lễ.

"Miễn lễ!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, hai tay hư nâng, đỡ Long Vương chuyển thế và mọi người dậy.

"Đa tạ Thánh Phụ!" Long Vương chuyển thế và mọi người lại một lần nữa hành lễ, tỏ lòng cảm tạ với Triệu Thần.

“Cơ Lung, lên trước nghe phong!” Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

“Cơ Lung có mặt!” Long Vương chuyển thế bước lên một bước, sắc mặt vô cùng trang nghiêm, chờ đợi Triệu Thần sắc phong.

“Ngươi là Cộng chủ Nhân tộc, trước bình định phản loạn Cửu Lê, để Nhân tộc quy về một mối, sau lại cai trị Nhân tộc trăm năm, để khí vận Nhân tộc thịnh vượng, nay công thành viên mãn, ta với danh nghĩa Thánh Phụ, sắc phong ngươi là vị Nhân Hoàng thứ ba của Nhân tộc!” Triệu Thần lơ lửng giữa không trung, giọng nói uy nghiêm mênh mông vang vọng khắp lãnh địa Nhân tộc.

Ầm!

Ầm!

Chương 236

Ầm!

Trên bầu trời lãnh địa Nhân tộc, lập tức truyền đến từng trận sấm rền vang dội, chấn động trời đất!

Rõ ràng, Hồng Hoang Thiên Đạo đã công nhận việc Triệu Thần sắc phong cho Long Vương chuyển thế!

Trong chốc lát, trên cửu tiêu, xuất hiện ức vạn mẫu tường vân công đức, trên cao không ngừng tụ lại cuồn cuộn.

"Tạ Thánh Phụ sắc phong!" Hiên Viên Cơ Lung giọng nói trong trẻo, lập tức tỏ lòng cảm tạ.

Theo lời của nàng, tường vân công đức ức vạn phương viên kia nhanh chóng tụ lại, chia thành hai phần!

"Sao chỉ có hai phần!?" Các đại năng tu sĩ quan sát lập tức có chút ngơ ngác, khi Phục Hy chứng đạo Nhân Hoàng, họ đã chấn động vì sao công đức lại chia thành ba phần.

Sau đó, họ đều hiểu rõ, là Nhân Hoàng, sư phụ của Nhân Hoàng, và Hồng Vân, chủ nhân cũ của Hỏa Vân Động.

Như vậy, lúc đầu Phục Hy như vậy, Thần Nông như vậy, Long Vương chuyển thế cũng nên như vậy a!

Nhưng bây giờ, lại biến thành hai phần công đức, có chút không hiểu!

"Chuyện gì vậy?" Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, Hồng Vân tỏ ra hoàn toàn ngơ ngác!

Hai phần công đức, công đức của Nhân Hoàng và công đức của sư

phụ Nhân Hoàng chắc chắn không thể thiếu.

Nói cách khác, thiếu mất một phần Thiên Đạo công đức của hắn.

Xấu hổ quá!

Nhưng, bất kể mọi người nghĩ thế nào, lần này, quả thực chỉ có hai phần công đức!

Phần công đức của Hồng Vân, lần này thật sự không có!

Không chỉ vì Triệu Thần sẽ không để Long Vương đến Hỏa Vân Động, mà còn vì Triệu Thần cần đảm bảo Long Vương chuyển thế nhận được đủ Thiên Đạo công đức!

Như vậy, mới có thể vạn vô nhất thất để Long Vương chuyển thế Hiên Viên Cơ Lung chứng đạo thành Thánh!

Cũng chính lúc này, đột nhiên toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều tràn ngập dị tượng tường thụy khi Hiên Viên Cơ Lung thành Thánh.

Tiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tiên âm duyệt nhĩ, dị tượng phác tị! (Tiên hoa rơi loạn, đất trào sen vàng, tiên âm du dương, dị tượng ngập tràn!) Tất cả mọi người đều nín thở, sáu vị Thánh Nhân càng trợn to mắt.

Lúc này, Hiên Viên Cơ Lung phong hoa tuyệt đại, toàn thân toát ra khí thế mênh mông bàng bạc, khiến vô số tu sĩ sinh linh Hồng Hoang đều cung kính quỳ rạp xuống đất.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, nàng rõ ràng đã khôi phục ký ức kiếp trước, hoàng giả bá khí trên người càng thêm nồng đậm, khiến người ta không nhịn được mà đỉnh lễ mô bái.

Nàng mặc bộ nghê thường màu đỏ rực, như một nữ hoàng cao cao tại thượng, lơ lửng trên cao, phượng mục khinh miệt, môi mỏng hé mở, giọng nói mênh mông uy nghiêm vang vọng khắp tứ hải bát

hoang.

“Ta, Nhân Hoàng, Cơ Lung, hôm nay, thành Thánh!” Vỏn vẹn chín chữ, khiến Hồng Hoang đại lục, kinh thiên động địa!

“Cái gì?!”, Bất luận là Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng tu sĩ quan sát khác, tâm thần đều chấn động dữ dội, ai nấy đều kinh ngạc đứng sững, miệng không nhịn được mà thất thanh kinh hô.

Lẽ ra họ đều đoán Triệu Thần chỉ sắp xếp cho Long Vương chuyển thế thành đạo, không ngờ Triệu Thần lại mạnh mẽ hơn họ tưởng tượng, lại sắp xếp cho Long Vương chứng đạo thành Thánh!

Hơn nữa, mẹ nó lại còn thành công thật!

Đừng nói đến các đại năng cường giả bên ngoài Thánh Sư Điện, người trong Thánh Sư Điện cũng đều kinh ngạc đến ngây người!

Hi Hòa, Thường Hi, Nữ Oa, đôi mắt đẹp đều không khỏi lộ ra một tia chấn động, hoàn toàn không ngờ Triệu Thần lại có một màn thao tác bá đạo như vậy!

Tại bộ tộc Hữu Hùng, Tây Vương Mẫu vừa hấp thu xong Thiên Đạo công đức cũng trợn to đôi mắt hạnh, miệng nhỏ kinh ngạc há ra, đủ để nuốt trọn một quả trứng gà.

Không ngờ, bà lại làm sư phụ của một vị Thánh Nhân một cách khó hiểu như vậy!

Điều này ngầu quá, thật đủ để khoe khoang cả một lượng kiếp!

Dù sao, vinh dự là sư phụ của Thánh Nhân, nhìn khắp Hồng Hoang cũng chỉ có Hồng Quân mới có được.

Còn về hai đại Nhân Hoàng Phục Hy, Thần Nông đang cưỡi Cửu Long Thần Liễn đến, càng nhìn nhau ngơ ngác, Cửu Long Thần Liễn

đột nhiên dừng lại, không biết có nên tiếp tục đến bộ tộc Hữu Hùng hay không.

Rõ ràng, Long Vương chuyển thế tuy là Nhân Hoàng thứ ba, nhưng vị Nhân Hoàng này rõ ràng rất đặc biệt!

"Hoàng huynh, theo ta thấy, chúng ta nên đến chúc mừng Thánh Nhân chứng đạo, còn việc trấn áp khí vận Nhân tộc, có chúng ta là đủ rồi!" Thần Nông mặt mang vẻ chấn động, trợn to hai mắt, thất thần lẩm bẩm.

Tuy thân phận Nhân Hoàng địa vị không thua kém Thánh Nhân, nhưng Long Vương bây giờ vừa là Nhân Hoàng vừa là Thánh Nhân!

Đến đón Long Vương về Hỏa Vân Động, cùng trấn áp khí vận Nhân tộc, quả thực là nói đùa.

Triệu Thần có nhiều nữ thần đỉnh cấp như vậy, lại cứ ban Hồng Mông Tử Khí cho Long Vương, để Long Vương thành Thánh.

Rõ ràng, quan hệ giữa Long Vương và Triệu Thần không hề bình thường, họ không dám đến đón Long Vương về Hỏa Vân Động trấn áp khí vận Nhân tộc.

"Ngự đệ nói rất phải, vậy chúng ta đến chúc mừng Thánh Nhân chứng đạo!" Phục Hy sâu sắc đồng ý, gật đầu tán thành, hai người cưỡi Cửu Long Thần Liễn tiếp tục đến bộ tộc Hữu Hùng.

Trên bầu trời bộ tộc Hữu Hùng, Triệu Thần hai tay chắp sau lưng, trên mặt treo nụ cười rạng rỡ, rất hài lòng với kết quả này.

Ba vị Thánh Nhân, các đại năng quan sát, toàn bộ đều thất thanh!

Bất ngờ không, kinh hỉ không!?

Hắn muốn chính là hiệu quả như vậy!

Ngoài ra, điều khiến Triệu Thần cảm thấy vui mừng hơn nữa, là

theo sau Long Vương chứng đạo thành Thánh, bất luận là khí vận Nhân tộc, khí vận Thánh Sư Điện, toàn bộ đều tăng vọt!

Dù sao, đây là một vị Thiên Đạo Thánh Nhân a!

Khí vận tự thân bàng bạc, ba vị Nhân Hoàng cộng lại cũng chưa chắc sánh bằng!

Không còn nghi ngờ gì nữa, có Long Vương vị Nhân Hoàng Thánh Nhân này tọa trấn Nhân tộc, khí vận Nhân tộc tất sẽ thịnh vượng lâu dài!

Theo thời gian tích lũy, Nhân tộc tất sẽ người người như rồng!

"Bản tọa, cũng có thể đột phá nữa rồi!" Triệu Thần hai mắt sáng rực, trong mắt tinh quang lấp lánh, Phục Hy, Thần Nông hai vị Nhân Hoàng, cộng thêm Long Vương vị Thánh Nhân này.

Vô tận khí vận gia thân, hắn sắp không khống chế được mà đột phá rồi!

Cảnh giới Thánh Đạo Thất Trọng Thiên, đang vẫy gọi hắn.

Nhưng, trước đó, hãy giải quyết xong chuyện của Nhân tộc trước!

"Chúc mừng Nhân Hoàng chứng đạo thành Thánh!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp Hồng Hoang đại lục.

Một câu nói, hướng chúng sinh Hồng Hoang tuyên cáo, Long Vương chuyển thế thật sự đã chứng đạo thành Thánh!

Từ nay về sau, thế giới Hồng Hoang lại có thêm một vị Thiên Đạo Thánh Nhân!

Các cường giả đại năng Hồng Hoang lập tức hoàn hồn, lập tức hướng về phía Long Vương tại bộ tộc Hữu Hùng cung kính hành lễ.

"Bái kiến tân Thánh Nhân, Thánh Nhân thánh thọ vô cương!"

Trong khoảnh khắc này, toàn bộ tu sĩ sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, đều hướng tân Thánh Nhân cung kính triều bái.

Ngay cả Hạo Thiên, Dao Trì hai vị chủ nhân Thiên Đình, cũng không khỏi cung kính hành một lễ.

"Đa tạ chủ nhân!" Trên khuôn mặt lạnh lùng của Long Vương đột nhiên như hoa phù dung nở rộ, lộ ra một nụ cười.

Chương 237

Bây giờ, nàng vừa là Nhân Hoàng Cơ Lung, cũng là Long Vương.

"Chủ nhân?!" Tại Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung, Lão Tử hơi ngẩn ra.

Kim Ngao Đảo, Thượng Thanh Thông Thiên mặt mày ngơ ngác.

Trên núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, mí mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân càng không hẹn mà cùng giật mạnh, sắc mặt đen như đáy nồi. ... . .

Tuy họ đã đoán được quan hệ giữa Long Vương và Triệu Thần chắc chắn không tầm thường, nhưng sau khi nghe cách xưng hô này, vẫn không nhịn được mà uất ức phát điên muốn thổ huyết.

Chủ nhân!?

Triệu Thần để một vị Thánh Nhân gọi mình là chủ nhân?

Đến nay, Triệu Thần đã sắc phong ba vị Nhân Hoàng, để Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu ba vị đạo lữ có cơ duyên thành đạo.

Bây giờ, lại trở thành chủ nhân của Long Vương, một vị Thánh Nhân.

Mẹ nó… ba vị Thánh Nhân quả thực không biết dùng từ gì để biểu đạt tâm trạng của mình.

Còn về các đại năng cường giả quan sát cũng không nhịn được có cảm giác muốn phát điên, nhưng, họ lại càng ý thức sâu sắc hơn một đạo lý.

Chỉ có ôm chặt đùi của Triệu Thần, mới có thịt ăn, tốt nhất là có

thể trở thành đạo lữ của Triệu Thần, thành đạo phi thăng, tuyệt đối không phải là mơ.

Trên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, Vương Mẫu Dao Trì thấy cảnh này, đôi mắt đẹp ánh lên những tia sáng kỳ lạ, trong lòng càng thêm rung động!

"Chuyện ở đây đã xong, ngươi có thể để lại một tôn pháp thân, tiếp tục cai trị Nhân tộc, sau đó theo bản tọa về Thánh Sư Điện." Triệu Thần mỉm cười nói.

"Vâng, chủ nhân!" Long Vương theo lệnh của Triệu Thần, để lại một tôn pháp thân tiếp tục cai trị Nhân tộc, sau đó cùng Triệu Thần trở về bộ lạc Nhân tộc.

Phục Hy, Thần Nông thấy vậy, nhìn nhau, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, cũng không tiếp tục đến bộ tộc Hữu Hùng nữa, mà quay trở về bộ lạc Nhân tộc.

Đến đây, cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng thứ ba, liền hoàn toàn kết thúc!

Nhưng, sự chấn động để lại trong lòng các đại năng cường giả Hồng Hoang, lại mãi mãi không thể bình tĩnh!

Thậm chí cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh Nhân cũng cần một thời gian dài, để tiêu hóa cái tin tức chấn động này.

Đương nhiên, họ chỉ có thể âm thầm tiêu hóa, còn các đại năng cường giả khác lại không thể kìm nén được.

"Người đâu, bày giá đến Thánh Sư Điện!" Trên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, Dao Trì không chút do dự hạ lệnh, chuẩn bị ngay lập tức đến Thánh Sư Điện.

Vừa để chúc mừng tân Thánh Nhân Long Vương, vừa nhân cơ hội

này kết nối với Triệu Thần!

Vì để thành đạo, nàng cũng hoàn toàn liều mạng!

Dù sao nàng cũng là chủ nhân Thiên Đình, là nữ tiên chi thủ mới, quản lý các nữ tiên trong Thiên Đình.

Vương Mẫu Dao Trì có vốn liếng của mình, bất luận là thân phận hay mỹ mạo, đều không thua kém Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và những người khác.

Thứ duy nhất thiếu sót, là tu vi!

Nhưng, nếu thật sự có thể có tiến triển trong quan hệ với Triệu Thần, thì việc nâng cao tu vi cũng là chuyện trong phút chốc.

"Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tam Tiêu đến Thánh Sư Điện ra mắt bản tọa!" Triệu Thần dùng thánh ngữ truyền âm một cách hờ hững.

Rất nhanh, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tam Tiêu, năm vị đệ tử đã đến bái kiến.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" "Ừ, các ngươi theo ta, mỗi người đều có một phen cơ duyên!" Triệu Thần nhìn năm người, cười nói.

"Tạ sư tôn!" Trong mắt năm người đều lóe lên vẻ vui mừng.

Rõ ràng, ai cũng vô cùng hưng phấn trước cơ duyên mà Triệu Thần nói tới.

Triệu Thần gọi họ đến không vì việc gì khác, chính là vì chuyện sắc phong Ngũ Đế.

Tam Hoàng đã xong, tiếp theo chính là Ngũ Đế.

Triệu Thần khẽ cười, nói: "Trước hết hãy theo vi sư vào trong!" Dù sao cũng là chuyện liên quan đến sắc phong Ngũ Đế, đương nhiên phải nói trong cung điện.

“Vâng, sư tôn!” Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức cúi mình lĩnh mệnh, theo Triệu Thần bước vào đại điện của Thánh Sư Điện.

Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa ở ngọc giai, còn Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ thì cung kính đứng hầu ở trung tâm đại điện.

“Nhân tộc cần có Tam Hoàng Ngũ Đế trị thế, vi sư đã sắc phong Tam Hoàng, tiếp theo sẽ có Ngũ Đế cai quản Nhân tộc, các ngươi có hiểu ý của vi sư không?” Triệu Thần cười nhạt nói.

“Ngũ Đế?!” Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ bất giác nhìn nhau, chớp chớp đôi mắt sáng ngời, đều thấy được vẻ kinh hỉ trong mắt đối phương.

Là đệ tử thân truyền của Triệu Thần, ngộ tính của năm người tự nhiên phi phàm, trong nháy mắt đã lĩnh ngộ được ý của hắn.

Có năm người họ ở đây, Triệu Thần lại muốn sắc phong Ngũ Đế, rõ ràng là muốn ban cho cơ duyên công đức!

“Đệ tử bái tạ sư tôn hậu ái!” Khổng Tuyên, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ đồng thanh, lập tức cúi mình cảm tạ Triệu Thần.

“Miễn lễ đi, các ngươi đã hiểu, vậy bản tọa cũng không nói nhiều nữa.” Triệu Thần nói thẳng, “Khổng Tuyên, bản tọa mệnh ngươi làm vị Đế Sư đầu tiên của Ngũ Đế, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!” “Đệ tử cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Khổng Tuyên vẻ mặt nghiêm túc, lập tức tiến lên một bước, cúi mình lĩnh mệnh!

“Vân Tiêu, bản tọa mệnh ngươi làm vị Đế Sư thứ hai của Ngũ Đế, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!” Ánh mắt uy nghiêm của Triệu Thần nhìn về phía Vân Tiêu.

“Đệ tử cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Vân Tiêu tóc dài ngang vai, thánh khiết trang nghiêm, cung kính tiến lên một bước, trịnh trọng lĩnh mệnh!

“Quỳnh Tiêu, bản tọa mệnh ngươi làm vị Đế Sư thứ ba của Ngũ Đế, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!” Triệu Thần hờ hững nhìn Quỳnh Tiêu nói.

“Đệ tử lĩnh mệnh, tuân theo pháp chỉ!” Quỳnh Tiêu mừng rỡ kích động nói.

Ánh mắt uy nghiêm của Triệu Thần lại nhìn về phía Bích Tiêu, ngữ khí vô cùng nghiêm túc.

“Bích Tiêu, bản tọa mệnh ngươi làm vị Đế Sư thứ tư của Ngũ Đế, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!” Trong Tam Tiêu, Bích Tiêu tính cách hoạt bát thẳng thắn nhất, để nàng đối phó đệ tử Xiển giáo thì yên tâm, nhưng chuyện nghiêm túc như phụ tá Nhân Hoàng chứng đạo thì phải dặn dò nhiều hơn một chút.

“Đệ tử bảo đảm không phụ sự phó thác của sư tôn!” Bích Tiêu tỏ vẻ oan ức, cũng lập tức cúi mình lĩnh mệnh, chỉ thiếu điều vỗ ngực cam đoan!

“Tốt!” Triệu Thần hài lòng gật đầu, lại nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, nói: “Huyền Nữ, bản tọa mệnh ngươi làm vị Đế Sư thứ năm của Ngũ Đế, phụ tá người đó chứng đạo Nhân Hoàng!” Cửu Thiên Huyền Nữ tuy cũng nhận được công đức Nhân Hoàng, nhưng chung quy chỉ là một phần nhỏ, phần lớn đã bị Tây Vương Mẫu lấy mất.

Cho nên lúc này để nàng làm Đế Sư thứ năm là vừa vặn!

“Đệ tử cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Cửu Thiên Huyền Nữ cũng cung kính tiến lên, trịnh trọng lĩnh mệnh.

“Tốt!

Đợi đến ngày Ngũ Đế chứng đạo Nhân Hoàng, cũng là lúc các ngươi trảm thi tấn cấp Chuẩn Thánh!” Triệu Thần uy nghiêm bá khí nói.

Sắc mặt của Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ nhất thời kích động không thôi, nội tâm vô cùng vui sướng.

Năm người không hẹn mà cùng nhau cúi mình cảm tạ Triệu Thần một lần nữa!

“Đệ tử bái tạ sư tôn ban thưởng hậu hĩnh!” “Miễn lễ!

Việc này không nên chậm trễ, các ngươi hãy lập tức đến Nhân tộc, chờ đợi Ngũ Đế ra đời!” Triệu Thần phất tay, lập tức lệnh cho năm người đi đến lãnh địa Nhân tộc.

Chương 238

Về việc có tìm được Ngũ Đế hay không, hắn cũng không lo lắng.

Tuy Ngũ Đế không phải do hắn tự tay sắp đặt, nhưng thánh hiền ra đời ắt có dị tượng.

Tam Tiêu, Khổng Tuyên, và Cửu Thiên Huyền Nữ đã nhận được công đức đều là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đủ sức ứng phó.

Hơn nữa, hiện tại pháp thân do Long Vương chuyển thế của Nhân tộc cộng chủ để lại đang ở bên cạnh chiếu ứng, càng không có vấn đề gì!

"Vâng, sư tôn!" Tam Tiêu, Khổng Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ không hề trì hoãn, sau khi cung kính hành lễ với Triệu Thần, lập tức rời khỏi bộ lạc, đi đến lãnh địa Nhân tộc.

Thật đúng là vô xảo bất thành thư, cùng lúc năm người đến Nhân tộc, vị Nhân Hoàng đầu tiên trong Ngũ Đế cũng sắp ra đời.

Lãnh địa Nhân tộc, bên bờ Nhược Thủy, con gái của tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị là Nữ Xu, một đêm nọ bỗng nhiên thấy trên trời có dị tượng "sao Dao Quang chiếu vào mặt trăng tựa cầu vồng"!

Sau đó, liền tâm sinh cảm ứng, mang thai!

Rõ ràng, người nàng mang trong bụng chính là vị cộng chủ tiếp theo của Nhân tộc!

Tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị biết chuyện, trong lòng vừa mừng vừa lo, lập tức hạ lệnh.

"Mau, lập tức sắp xếp người chăm sóc Nữ Xu, rồi phái người đến bộ tộc Hữu Hùng, báo cáo việc này cho cộng chủ!" Dù sao, cuộc phản

loạn của bộ tộc Cửu Lê năm đó đã để lại ảnh hưởng sâu sắc trong Nhân tộc.

Nếu không được cộng chủ thừa nhận, vạn lần không dám xem người đó là thánh hiền của Nhân tộc, biết đâu lại là yêu nghiệt nhiễu loạn Nhân tộc!

Cho nên, tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị mới vừa mừng vừa lo!

Nhưng làm vậy cũng có một cái lợi rõ ràng, đó là hoàn toàn chặn đứng cơ hội của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị thánh nhân này muốn mưu đoạt Nhân Hoàng một lần nữa!

Nhân tộc chỉ công nhận thánh hiền trời sinh do Thánh Phụ thừa nhận, tuyệt đối không thừa nhận thánh hiền trời sinh không phải do Thánh Phụ định đoạt!

"Báo!

Tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị phái người đến bẩm báo, con gái ông ta là Nữ Xu có khả năng đã mang thai thánh hiền của Nhân tộc, xin cộng chủ định đoạt!" Tại bộ tộc Hữu Hùng, trong đại sảnh nghị sự, pháp thân của Cơ Lung nhanh chóng nhận được tin tức.

"Lệnh cho hắn lập tức quay về, không lâu sau sẽ có nữ thần giáng lâm, bảo bộ tộc Thục Sơn Thị chuẩn bị cho tốt!" Pháp thân của Cơ Lung uy nghiêm nói.

Câu nói này cũng không nghi ngờ gì là thừa nhận Nữ Xu của bộ tộc Thục Sơn Thị mang thai chính là thánh hiền của Nhân tộc, là cộng chủ đời tiếp theo!

Dù sao, người đứng sau hắn chính là bản tôn Long Vương, tôn Thiên Đạo Thánh Nhân!

"Vâng, cộng chủ!" Rất nhanh, binh lính truyền lệnh do bộ tộc

Thục Sơn Thị phái đi đã quay về bộ tộc, mang theo tin tức từ pháp thân của Long Vương chuyển thế.

Trong khoảnh khắc, cả bộ tộc Thục Sơn Thị đều kích động hưng phấn.

Cũng vào lúc này, Khổng Tuyên toàn thân tỏa ra thần quang ngũ sắc, uy nghiêm hạ phàm, giáng lâm tại bộ tộc Thục Sơn Thị.

Khi Khổng Tuyên nói rõ mình là thủ đồ dưới trướng Thánh Phụ Triệu Thần, tộc nhân bộ tộc Thục Sơn Thị không còn lo lắng nữa, cuối cùng đã xác định bào thai trong bụng Nữ Xu là thánh hiền của Nhân tộc, không phải yêu nghiệt.

Thế là, tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị lập tức dùng tài nguyên tốt nhất của cả tộc để chăm sóc Nữ Xu, để nàng an tâm dưỡng thai, chờ thánh hiền ra đời.

Đồng thời, tộc trưởng cũng nhiệt tình mời Khổng Tuyên ở lại trong bộ tộc.

Nhưng Khổng Tuyên đã khéo léo từ chối, chỉ tìm một ngọn núi nguy nga gần đó dựng lều ở.

Năm vị đại đệ tử thỉnh thoảng tìm chút thiên tài địa bảo mang đến bộ tộc Thục Sơn Thị, tẩm bổ cho thân thể Nữ Xu, nuôi dưỡng thai nhi trong bụng, cũng là sớm đặt nền móng cho vị cộng chủ Nhân tộc tương lai.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua mười hai năm, cuối cùng cũng đến lúc thánh hiền của Nhân tộc ra đời.

Tộc nhân bộ tộc Thục Sơn Thị đều vô cùng kích động hưng phấn, vây quanh phòng của Nữ Xu, trông ngóng chờ đợi.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Trên đỉnh núi, Khổng Tuyên mặc áo giáp ngũ sắc, lộng lẫy vô cùng, lại thánh thần uy nghiêm, trên khuôn

mặt anh tuấn nho nhã lộ ra một nụ cười.

"Chúc mừng đại sư huynh, Nhân Hoàng sắp ra đời, không cần bao lâu nữa là có thể công thành viên mãn!" Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ đều vây quanh Khổng Tuyên, chúc mừng y.

"Chư vị sư muội đồng hỷ, sư huynh chỉ đi trước một bước mà thôi.

Chỉ cần cẩn tuân sư tôn dặn dò, không đến ngàn năm, các sư muội cũng có thể toàn bộ công thành viên mãn!" Khổng Tuyên tiêu sái cười nói.

Thời gian ngàn năm đối với những cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong như họ, thật sự không quá dài!

"Hi hi, đa tạ đại sư huynh!" Trong đôi mắt đẹp của Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, bốn nàng đều lộ ra vẻ vui mừng khó nén, cùng với… sự sùng bái đối với Triệu Thần.

Khổng Tuyên mỉm cười gật đầu, không ở lại thêm, hào sảng bước đi, thân hình vĩ ngạn hóa thành một đạo cầu vồng ngũ sắc, giáng lâm tại bộ tộc Thục Sơn Thị.

Cùng lúc đó, trong phòng Nữ Xu đột nhiên bùng phát ánh sáng ngũ sắc chói mắt, xuyên thấu ra ngoài, bao trùm cả bộ tộc Thục Sơn Thị trong một thế giới mộng ảo ngũ sắc.

Ngay sau đó, lấy bộ tộc Thục Sơn Thị làm trung tâm, toàn bộ lãnh địa Nhân tộc giáng xuống dị tượng tường thụy ngập trời.

"Trời phù hộ tộc ta!" "Trời phù hộ Nhân tộc!" "Thánh hiền cuối cùng cũng ra đời rồi!" Tộc nhân bộ tộc Thục Sơn Thị toàn bộ kích động sôi trào, thánh hiền vừa ra đời, bộ tộc tất sẽ nhân đó mà bay cao!

Các tộc nhân khác cũng cảm thấy hưng phấn, mỗi một vị cộng

chủ ra đời, đều có nghĩa là khí vận của Nhân tộc sẽ càng thêm thịnh vượng!

Thế quật khởi đại hưng của Nhân tộc, không thể ngăn cản! …… "Cuối cùng cũng có Nhân Hoàng của Nhân tộc ra đời rồi!" Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, Hồng Vân hưng phấn đến suýt nhảy dựng lên, mặt mày đỏ bừng vì kích động.

Hai trăm năm!

Trọn vẹn hai trăm năm!

Trời mới biết hai trăm năm qua ta đã sống thế nào!

Hai trăm năm trước, Long Vương chuyển thế chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, ta vốn tưởng rằng có thể dựa vào việc nhường ra Hỏa Vân Động mà nhận được thêm một thành công đức Thiên Đạo.

Như vậy, cộng với công đức từ ba vị Nhân Hoàng trước đó, ba phần một thành công đức gộp lại, có thể mạnh mẽ trảm đi thi thứ ba, đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Thế nhưng, vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại không để Long Vương đến Hỏa Vân Động, khiến ta không thành công nhận được một thành công đức Thiên Đạo đó.

Cứ như vậy, ta trì trệ mãi không gom đủ ba thành công đức Thiên Đạo, nên không thể trảm đi thi thứ ba.

Thật là xấu hổ!

Thế là, Hồng Vân chỉ có thể trông ngóng chờ đợi, mong sao, mong trăng, mong Triệu Thần lại sắc phong một vị Nhân Hoàng tiếp theo!

Như vậy, lão mới có thể tiếp tục nhận được một thành công đức Thiên Đạo!

Cứ thế chờ đợi, ròng rã suốt hai trăm năm, Nhân tộc không có

động tĩnh gì.

Không chỉ Triệu Thần không có động tĩnh sắc phong Nhân Hoàng, mà ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị thánh nhân kia cũng không có động tĩnh gì.

Điều này khiến Hồng Vân lòng như lửa đốt, đặc biệt là khi nghe Trấn Nguyên Tử nói Triệu Thần đã bế quan, lão càng lo lắng hơn, chỉ sợ Triệu Thần không tiếp tục sắc phong Nhân Hoàng.

Nếu vậy, thật sự phải uất ức đến hộc máu!

May mắn thay, bây giờ cuối cùng cũng chờ được rồi!

"Triệu Thần đạo hữu đại đức!

Triệu Thần đạo hữu đại đức!

Bái tạ Triệu Thần đạo hữu!

Bái tạ Triệu Thần đạo hữu!" Hồng Vân lập tức đứng dậy, hướng về phía Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc cung kính hành lễ bái tạ!

Chương 239

…… “Quả nhiên, Nhân tộc lại có Nhân Hoàng mới ra đời!” Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng cường giả đang quan sát trong lòng đều rùng mình, tuy đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn cảm thấy có chút chấn kinh.

Cứ thế này, đã có bốn vị Nhân Hoàng, từng đợt công đức Nhân Hoàng liên tục đổ xuống, thật sự quá đáng sợ.

“Không biết lần này Đế Sư của Nhân Hoàng là ai!?” Tất cả đại năng cường giả đều không khỏi chăm chú nhìn về phía bộ tộc Thục Sơn Thị, chờ đợi vị Đế Sư do Triệu Thần sắp đặt giáng lâm.

Ai cũng biết, các đạo lữ của Triệu Thần đều đã nhận được cơ duyên, nên họ đều tò mò về thân phận của vị Đế Sư lần này.

Chẳng mấy chốc, liền thấy thân hình yểu điệu của Vân Tiêu giáng lâm tại bộ tộc Thục Sơn Thị. (Lỗi convert, đáng lẽ phải là Khổng Tuyên) “Lại là thủ đồ của Thánh nhân?!” Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng cường giả khác đều kinh ngạc, không ai ngờ Triệu Thần lại để Khổng Tuyên làm Đế Sư của Nhân Hoàng.

Sau khi các đại năng cường giả hàng đầu trong Thánh Sư Điện quật khởi, đây rõ ràng là nhịp điệu để thế hệ đệ tử thứ hai cũng quật khởi!

Thật quá đáng sợ, khiến cho những đại năng cường giả lão làng như họ, thật lòng cảm thấy áp lực như núi!

Dù sao, Khổng Tuyên đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nếu nhận được công đức Thiên Đạo của Đế Sư Nhân Hoàng, phút chốc có thể trảm thi thành Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Phải biết rằng, Hạo Thiên, Dao Trì, hai vị Thiên Đình chi chủ hiện tại cũng chỉ có tu vi này!

Thậm chí, trong ba ngàn đại năng nghe đạo tại Tử Tiêu Cung năm đó, cũng có không ít người dừng lại ở cảnh giới này!

Áp lực có lớn không chứ!?

"Chết tiệt, tên đó thật sự ra tay với đệ tử của mình rồi!" Tại Côn Lôn Sơn, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị thánh nhân cũng đồng loạt thay đổi, nghiến răng ken két, trong lòng cảm thấy áp lực như núi!

So với Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì, ba vị thánh nhân đã sớm biết Triệu Thần chắc chắn sẽ sắc phong Nhân Hoàng.

Dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm thôi diễn thiên cơ, biết được Nhân tộc có Tam Hoàng Ngũ Đế trị thế.

Cho nên, họ đều không khỏi suy đoán, lần tiếp theo Triệu Thần sẽ phái ai chứng đạo Nhân Hoàng, lại phái ai đi dạy dỗ Nhân Hoàng.

Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Phục Hy, Chu Tước, tất cả môn nhân của Thánh Sư Điện đều đã nhận được một đạo công đức cơ duyên.

Nếu còn có công đức cơ duyên, thì chỉ có thể rơi vào tay đệ tử của Triệu Thần!

Một khi đã như vậy, đệ tử của Triệu Thần sẽ trong nháy mắt bay cao, đuổi kịp các đại năng tiên thiên hàng đầu!

Lúc đó, hai giáo của Tam Thánh không chỉ thánh nhân không bằng Triệu Thần, mà ngay cả đệ tử cũng không bằng, thật sự vĩnh viễn không có hy vọng lật mình!

Điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị thánh nhân đều sắp uất ức chết, trong lòng vẫn luôn cầu nguyện Triệu Thần đừng có điên cuồng đến thế.

Thế nhưng, hắn đã khiến họ thất vọng, Triệu Thần chính là mạnh mẽ như vậy!

Tiếp theo, sẽ là sự quật khởi mạnh mẽ của thế hệ đệ tử thứ hai của Thánh Sư Điện, hoàn toàn áp chế Tam Thánh và hai giáo của họ.

"Đạo hữu, chúng ta phải làm sao đây!?" Tiếp Dẫn vội vàng nói.

"Sự đã đến nước này, chỉ có thể đốc thúc môn hạ đệ tử nỗ lực tu hành, cố gắng không bị bỏ lại phía sau!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Tranh đoạt Nhân Hoàng là không thể, sau này cũng sẽ không tranh đoạt Nhân Hoàng nữa.

Trải qua cuộc biến loạn của bộ tộc Cửu Lê, Nhân tộc đã sớm học khôn ra.

Nếu dám phái người đi cưỡng ép chứng đạo Nhân Hoàng nữa, phút chốc sẽ bị Nhân tộc xem như yêu nghiệt mà xử tử!

Cho nên, chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Thần phái môn hạ đệ tử tiếp tục vơ vét công đức Nhân Hoàng, không thể can thiệp.

Phải biết rằng, đó là trọn vẹn năm đợt công đức Thiên Đạo, trời mới biết có thể khiến đệ tử Tiệt giáo bay cao đến mức nào!

Nếu môn hạ đệ tử không nỗ lực tu hành, chỉ có thể vĩnh viễn bị bỏ lại phía sau.

"Vô Lượng Thiên Tôn, Ngọc Thanh đạo hữu, Tây Phương giáo chúng ta còn có giáo vụ phải xử lý, chúng ta xin cáo từ trước." Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên mặt mày sầu khổ nói.

“Đã làm phiền Ngọc Thanh đạo hữu nhiều năm như vậy, thật sự áy náy, ngày khác sẽ đến bái phỏng!” Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng vội vàng nói theo.

Hai người thấy tình hình không ổn, lập tức chuẩn bị chạy trốn.

Dù sao, bây giờ không có cơ hội mưu đồ công đức Nhân Hoàng, tiếp tục ở lại Ngọc Hư Cung cũng không có ý nghĩa gì.

Mắt thấy Triệu Thần sắp đặt thế hệ đệ tử thứ hai quật khởi mạnh mẽ, nếu không chạy trốn, có thể sẽ bị liên lụy.

Hai người tâm ý tương thông, quả quyết quyết định trước tiên lui về Tây phương đại lục.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời âm trầm, không ngờ Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại không có cốt khí như vậy, nhanh chóng nhận thua.

Nhưng hai người nếu nhất quyết muốn đi, y cũng không tiện cưỡng ép giữ lại.

“Nếu đã như vậy, hai vị đạo hữu xin cứ tự nhiên!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

“Đa tạ Ngọc Thanh đạo hữu!” Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hai người lập tức chắp tay, quả quyết biến mất.

Họ âm thầm hạ quyết tâm, sau khi trở về nhất định phải để môn hạ đệ tử nỗ lực tu hành, ít đến Đông phương đại lục.

Nếu không, trời mới biết có bị thế hệ đệ tử thứ hai của Tiệt giáo hãm hại hay không.

Mẹ kiếp, năm đó đã tổn thất một Địa Tạng, giờ không dám mất thêm đệ tử bảo bối nào nữa.

Theo họ thấy, chỉ cần không ở Đông phương đại lục, chắc sẽ

không có chuyện gì!

Đáng tiếc, họ không biết rằng, Triệu Thần đã sớm biết họ sẽ nhận thua.

Để không cho họ co đầu rụt cổ ở Tây phương đại lục xem kịch, ban đầu hắn đã lừa Tây Phương giáo phái Dược Sư lên Thiên Đình.

Đợi Triệu Thần cưỡng ép mở ra Phong Thần lượng kiếp, Tây Phương giáo có chạy đằng trời!

Tại Nhân tộc, bộ tộc Thục Sơn Thị, Khổng Tuyên thuận lợi nhận vị Nhân Hoàng mới ra đời làm đệ tử.

Vị Nhân Hoàng mới này cũng là người đứng đầu Ngũ Đế, Chuyên Húc!

Dưới sự dạy dỗ của Khổng Tuyên, tu vi và kiến thức của Chuyên Húc đều tăng trưởng rất nhanh!

Đương nhiên, Chuyên Húc dù sao cũng không phải là Phục Hy, Bắc Hải Huyền Quy, Long Vương những đại năng cường giả chuyển thế, so với ba vị Nhân Hoàng trước đó chắc chắn có phần thua kém.

Năm mười sáu tuổi, đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, và thuận lợi trở thành tộc trưởng bộ tộc Thục Sơn Thị, phụ trách cai quản bộ tộc.

Mười sáu năm sau, được pháp thân của Long Vương chuyển thế, cũng là cộng chủ Nhân tộc, triệu kiến, theo sau cộng chủ học cách cai quản toàn bộ Nhân tộc.

Mười năm sau, pháp thân của Long Vương chuyển thế triệu tập tất cả các tộc trưởng, chính thức truyền vị trí cộng chủ Nhân tộc cho Chuyên Húc.

Mọi chuyện đều diễn ra vô cùng thuận lợi.

Không thể không nói, có câu nói rất đúng!

Đó là, trong triều có người, làm quan dễ dàng!

Pháp thân Long Vương chuyển thế làm cộng chủ Nhân tộc đều là người của Triệu Thần, Chuyên Húc trở thành cộng chủ Nhân tộc tự nhiên dễ như trở bàn tay!

May mà Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị thánh nhân không tự lượng sức mình tiếp tục mưu đoạt Nhân Hoàng, nếu không thật sự sẽ thành trò cười.

Chuyên Húc sau khi kế thừa cộng chủ Nhân tộc, cũng không cuồng vọng tự đại muốn vượt qua công tích của Tam Hoàng, mà chăm chỉ dựa theo kinh nghiệm do Long Vương chuyển thế truyền lại để cai quản Nhân tộc hai trăm năm!

Sau đó, cứ như vậy nhẹ nhàng công thành viên mãn!

Chương 240

…… Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần có cảm ứng, môi mỏng khẽ mở, uy nghiêm hạ lệnh!

"Chu Tước, mang pháp chỉ của bản tọa, đến bộ tộc Thục Sơn Thị, tiến hành sắc phong cho cộng chủ Nhân tộc Chuyên Húc!" Năm đó hắn tự mình sắc phong Tam Hoàng, là vì thân phận của Tam Hoàng không tầm thường, thân phận của Đế Sư Tam Hoàng cũng không tầm thường.

Nhưng Chuyên Húc chỉ là Nhân Hoàng bình thường, Khổng Tuyên cũng chỉ là đệ tử của hắn, tự nhiên không cần hắn tự mình ra mặt.

Có Chu Tước, vị Chuẩn Thánh đại năng, đến sắc phong là đủ rồi!

Nói trắng ra, có nền tảng của Tam Hoàng ở đó, Ngũ Đế chỉ là đi một vòng cho có lệ mà thôi!

"Cẩn tuân pháp chỉ của giáo chủ!" Chu Tước cao quý vô cùng, lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Mang theo pháp chỉ của Triệu Thần, đi đến bộ tộc Thục Sơn Thị!

"Chư vị muội muội, sư tôn sắp có pháp chỉ, sắc phong Chuyên Húc làm Nhân Hoàng, chúng ta nên đến bộ tộc Thục Sơn Thị chuẩn bị một phen!" Trên đỉnh núi, Khổng Tuyên đột nhiên mở mắt, nhìn về phía Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu và Cửu Thiên Huyền Nữ.

Rõ ràng, y đã nhận được chỉ thị, biết Chu Tước sắp đến!

"Chúc mừng đại sư huynh!" Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ nhất thời đều hưng phấn.

Chỉ cần Chuyên Húc được sắc phong làm Nhân Hoàng, Khổng Tuyên có thể công thành viên mãn, nhận được công đức Thiên Đạo

của Đế Sư Nhân Hoàng!

Họ cũng có thể xem trước, dáng vẻ của mình trong tương lai!

Khổng Tuyên khẽ cười, lập tức mang theo Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, bốn nàng giáng lâm bộ tộc Thục Sơn Thị.

Rất nhanh, họ đã phối hợp với Chuyên Húc chuẩn bị xong xuôi, dựng xong Phong Thiền Đài, chờ Chu Tước giáng lâm.

Không lâu sau, trên chín tầng trời, mây màu cuồn cuộn từ phương đông kéo đến, khí thế hùng vĩ, phảng phất như một con hồng điểu giang cánh trên chín tầng mây.

"Chu Tước tỷ tỷ đến rồi!" Tại bộ tộc Thục Sơn Thị, trên khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp của Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ năm người lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Khổng Tuyên sắc mặt điềm nhiên, không nói gì, tỏ ra vô cùng trầm ổn.

Tuy Chu Tước là tọa kỵ của Triệu Thần, nhưng về bối phận lại cao hơn một bậc, và thực lực cũng đã sớm đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Cho nên, bốn vị nữ đệ tử đều gọi Chu Tước là tỷ tỷ!

"Xem ra, vị Nhân Hoàng này đã công thành viên mãn, sắp chứng đạo rồi!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng cường giả đang quan sát lập tức bị động tĩnh hùng vĩ thu hút, ánh mắt nhìn về phía bộ tộc Thục Sơn Thị.

Nói thật, đối với việc Triệu Thần sắp đặt Chuyên Húc làm cộng chủ Nhân tộc, trong lòng họ đều bất lực muốn chửi thề.

Từ đầu đến cuối không hề có sóng gió, quá dễ dàng, dễ dàng đến

mức không giống đang chứng đạo Nhân Hoàng.

Nhưng cũng không có cách nào, dù sao công tích của Tam Hoàng quá lớn, lớn đến mức hậu nhân khó có thể vượt qua.

Chuyên Húc có thể giữ vững được phần công tích đó, không làm hỏng, đã là không dễ dàng.

"Hy vọng bần đạo có thể nhận được thêm một thành công đức!" Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, sắc mặt Hồng Vân trở nên kích động, ánh mắt đầy mong chờ.

Chờ đợi ngày này, lão đã chờ hơn hai trăm năm!

"Chết tiệt thật, tên đó lại thật sự phái năm vị đệ tử làm Đế Sư của Nhân Hoàng!" Tại Côn Lôn Sơn, Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm khó coi đến cực điểm.

Nhìn thấy Khổng Tuyên, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ năm người đứng cùng nhau, y ý thức được đó chính là năm vị Đế Sư của Ngũ Đế mà Triệu Thần sắp đặt!

Một khi Triệu Thần sắc phong xong Ngũ Đế, năm người này sẽ lập tức tấn cấp lên cảnh giới Chuẩn Thánh!

Thế hệ đệ tử thứ hai của Nhân tộc quật khởi, thật sự không thể ngăn cản! …… Lúc này, một đạo kim quang chợt hiện trên bầu trời bộ tộc Thục Sơn Thị, Chu Tước mặc hồng thường hoa lệ, giáng lâm tại bộ tộc.

Thân khoác nghê thường màu đỏ, thần sắc lãnh đạm lạnh lùng, vô cùng cao quý, đôi mắt đẹp nhìn xuống toàn bộ bộ tộc, môi mỏng khẽ mở.

"Thánh Sư Điện bộ lạc Nhân tộc, chủ nhân pháp chỉ!" "Nhân tộc bái kiến Thánh Phụ!

Tiếp Thánh Phụ pháp chỉ!" Chuyên Húc lập tức dẫn đầu các tộc trưởng và toàn bộ tộc nhân đã sớm triệu tập, cung kính hành lễ với Chu Tước.

"Cộng chủ Nhân tộc Chuyên Húc, cai quản Nhân tộc có công, công đức vô lượng, Nhân tộc Thánh Phụ đặc biệt sắc phong ngươi làm vị Nhân Hoàng thứ tư của Nhân tộc, tọa trấn Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc!" Chu Tước trịnh trọng tuyên cáo.

"Tạ ơn Nhân tộc Thánh Phụ!" Chuyên Húc lập tức cúi mình cảm tạ.

Theo lời hắn vừa dứt, trên chín tầng trời nhất thời truyền đến từng trận sấm sét vang rền.

Trên cao, mây công đức tường vân ức vạn trượng hiện ra từ hư không, cuồn cuộn dũng động, nhanh chóng tụ lại.

Công đức Nhân Hoàng, xuất hiện!

Chuyên Húc, Khổng Tuyên và những người khác, toàn bộ đều không tự chủ được ngẩng đầu, kinh hỉ nhìn về phía mây công đức tường vân trên đỉnh đầu.

"Ha ha ha, Hỏa Vân Động, có Hỏa Vân Động, bần đạo lại có thể nhận được một thành công đức rồi!" Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, Hồng Vân thật sự vui như điên, kích động đến nhảy cao ba thước!

"Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ!

Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ!

Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ!" Không chút do dự, Hồng Vân lập tức hướng về phía Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc cung kính hành lễ, bày tỏ lòng cảm kích đối với Triệu Thần!

Chẳng mấy chốc, mây công đức tường vân ức vạn mẫu đã tụ lại xong, chia thành ba phần!

Phần thứ nhất chiếm sáu thành tổng công đức, giáng xuống thân Chuyên Húc.

Được phần công đức Thiên Đạo này gia trì, tu vi của Chuyên Húc lập tức tăng vọt như tên lửa.

Một đường phá tan mọi trở ngại, thế như chẻ tre!

Cuối cùng, dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Kết quả này hợp tình hợp lý, công đức Ngũ Đế dù sao cũng không thể so với Tam Hoàng, có thể đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ đã là không tồi.

Phần công đức thứ hai, chiếm ba thành tổng công đức, hóa thành một cột sáng màu vàng bao trùm lấy Khổng Tuyên.

Được phần công đức này gia trì, bình cảnh cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong của Khổng Tuyên lập tức bị mạnh mẽ phá tan.

Thân hình tuấn lãng, đôi mắt anh tuấn của Khổng Tuyên đột nhiên trở nên sắc bén, miệng khẽ quát!

"Trảm!" Trong khoảnh khắc, từ thân thể cao lớn của y bùng phát ra bảo quang vô lượng, một bóng người giống y đến tám chín phần từ trong cơ thể bay ra.

Chính là thiện thi mà Khổng Tuyên đã mượn công đức của Đế Sư Nhân Hoàng để trảm ra!

Từ hôm nay, Khổng Tuyên chính là cường giả Chuẩn Thánh!

Trong số các đệ tử của bộ lạc Nhân tộc, y vững vàng là đại sư huynh!

Có Ngũ Sắc Huyền Quang trong tay, lại dựa vào Ngũ Sắc Thần

Quang, thần thông có thể đỡ, pháp bảo có thể thu, y chính thức trở thành người đứng đầu dưới Thánh nhân!

Phần công đức Thiên Đạo cuối cùng, chiếm một thành tổng công đức, thì bay về phía Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán.

Hồng Vân trong lòng vui sướng, lập tức thu lấy.

Ngũ Đế sẽ qua nhanh thôi.

"Bần đạo thành đạo, chỉ còn là vấn đề thời gian!" Lúc này, nội tâm Hồng Vân vô cùng kích động vui sướng, cảm thấy hưng phấn chưa từng có.

Chương 241

Đặc biệt khi nhìn thấy Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, bốn vị nữ đệ tử của Triệu Thần đứng bên cạnh Khổng Tuyên, lão càng kích động hơn.

Là một đại năng tiên thiên hàng đầu, trí thông minh của lão tự nhiên không tầm thường, cũng ý thức được ngoài Khổng Tuyên làm Đế Sư Nhân Hoàng, Quỳnh Tiêu và những người khác tiếp theo cũng sẽ trở thành Đế Sư Nhân Hoàng!

Điều đó cũng có nghĩa là, lão có thể nhận được bốn đợt công đức Thiên Đạo, chỉ nghĩ thôi đã hưng phấn không thôi.

Bộ tộc Nhân tộc, bộ tộc Thục Sơn Thị.

Sau khi Chuyên Húc được sắc phong xong, Phục Hy, Thần Nông hai vị Nhân Hoàng cưỡi cửu long thần liễn, từ Hỏa Vân Động đến, đón Chuyên Húc vào Hỏa Vân Động.

Tương tự, Chuyên Húc cũng để lại một tôn pháp thân Kim Tiên, tiếp tục làm cộng chủ Nhân tộc, cai quản Nhân tộc, chờ đợi vị Nhân Hoàng tiếp theo ra đời.

Đến đây, vị đế đầu tiên của Ngũ Đế đã được sắc phong xong!

"Chư vị sư muội, sư huynh về Thánh Sư Điện phục mệnh sư tôn trước, các muội tiếp tục ở đây chờ đợi vị Nhân Hoàng tiếp theo ra đời." Khổng Tuyên cười nhẹ nói.

"Cung tiễn đại sư huynh!" Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ không níu kéo, lập tức cười khúc khích gật đầu.

Đồng thời, nội tâm họ cũng mong chờ sớm ngày dạy dỗ Nhân Hoàng, công thành viên mãn, trảm thi tấn cấp Chuẩn Thánh.

Như vậy, họ cũng có thể sớm trở về phục mệnh Triệu Thần!

Dù tu vi mỗi người đều cường đại, đặt ở Hồng Hoang đại lục đều là cường giả một phương.

Nhưng đối mặt với Triệu Thần, vị chí tôn giáo chủ, họ cũng giống như những đứa trẻ muốn khoe công với Triệu Thần, hy vọng được hắn khen ngợi!

Nhưng ngày đó cũng không còn xa!

Sau khi Chuyên Húc chứng đạo quả vị Nhân Hoàng, bốn vị đế còn lại cũng như nấm mọc sau mưa không ngừng ra đời. …… Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Cao Tân.

Mười năm sau khi Chuyên Húc chứng đạo Nhân Hoàng, con gái của tộc trưởng bộ tộc này dẫm lên dấu chân của người khổng lồ, tâm sinh cảm ứng, mang thai.

Tộc trưởng bộ tộc Cao Tân cũng lập tức báo cáo cho pháp thân của Chuyên Húc, pháp thân Chuyên Húc tự nhiên thông báo cho bản tôn Chuyên Húc, bản tôn Chuyên Húc tiếp đó thông báo cho Vân Tiêu đang chờ đợi tại lãnh địa Nhân tộc.

"Chư vị muội muội, Nhân Hoàng mới đã ra đời tại bộ tộc Cao Tân, các muội có muốn cùng ta đến đó không?" Sắc mặt Vân Tiêu mang theo vẻ vui mừng, phảng phất như thấy công đức của Đế Sư Nhân Hoàng đang vẫy gọi mình.

"Chúc mừng tỷ tỷ (sư tỷ), chúng ta tự nhiên sẽ theo sát tỷ tỷ (sư tỷ)!" Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ ba nàng lập tức hưng phấn gật đầu, tâm trạng cũng kích động như Vân Tiêu.

Chẳng mấy chốc, bốn nàng như cửu thiên thánh nữ hạ phàm, đồng loạt giáng lâm tại bộ tộc Cao Tân.

Tộc trưởng bộ tộc Cao Tân mười năm trước tại đại điển sắc

phong của Chuyên Húc đã gặp Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, nên lập tức ý thức được con gái mình mang thai chính là thánh hiền của Nhân tộc, trong lòng không khỏi yên tâm.

Mười hai năm sau, dưới sự tẩm bổ không ngừng của linh căn tiên quả do Vân Tiêu và những người khác cung cấp, con gái của tộc trưởng bộ tộc Cao Tân thuận lợi hạ sinh vị Nhân Hoàng mới.

Tên của người đó là Đế Khốc!

Nhân Hoàng ra đời, tất có dị tượng tường thụy!

Trong phòng, ngũ sắc hà quang tứ xạ!

Lấy bộ tộc Cao Tân làm trung tâm, toàn bộ bộ lạc Nhân tộc lại xuất hiện tiên hoa đầy trời, đất vọt kim liên!

"Vị Nhân Hoàng thứ năm rồi nhỉ!" Các đại năng tu sĩ đang quan sát lại không khỏi nhìn về phía lãnh địa Nhân tộc, mí mắt không hẹn mà cùng giật giật, khóe miệng khẽ co giật.

Bây giờ họ đối với việc Nhân Hoàng ra đời đã gần như tê liệt vì chấn kinh, chỉ muốn xem xem đợt sắc phong Nhân Hoàng này sẽ kéo dài đến bao giờ!

"Từ hôm nay, Đế Khốc là môn hạ của Thánh Sư Điện, do ta dạy dỗ!" Vân Tiêu mặc nghê thường trắng, kịp thời giáng lâm tại bộ tộc Cao Tân, nhận Đế Khốc làm đệ tử, tận tâm dạy dỗ.

Tương tự, năm mười sáu tuổi, tu vi của Đế Khốc đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, và thuận lợi trở thành tộc trưởng bộ tộc Cao Tân, bắt đầu cai quản bộ tộc.

Mười năm sau, khi kinh nghiệm của y đã phong phú, pháp thân Chuyên Húc lại điều y đến bên mình, truyền thụ kinh nghiệm tâm đắc cai quản Nhân tộc.

Thêm mười năm nữa, khi pháp thân Chuyên Húc cảm thấy Đế Khốc đã có đủ năng lực cai quản toàn bộ Nhân tộc, lập tức triệu tập tất cả tộc trưởng của Nhân tộc, truyền vị trí cộng chủ cho Đế Khốc.

Giống như lần trước Chuyên Húc trở thành cộng chủ Nhân tộc, mọi thứ đều diễn ra bình lặng.

Điều này khiến các đại năng tu sĩ đang quan sát đều bắt đầu bất lực muốn chửi thề, so với Tam Hoàng, việc Ngũ Đế làm cộng chủ Nhân tộc thật sự quá bình thường, đơn giản như đi một vòng cho có lệ.

Nhưng chính vì đi một vòng cho có lệ như vậy mà lại có thể nhận được công đức Thiên Đạo, thật sự khiến người khác ghen tị!

Hai trăm năm sau, Đế Khốc làm cộng chủ Nhân tộc, trên cơ sở kế thừa sự cai trị Nhân tộc của Chuyên Húc, trọng dụng hiền tài, cũng cai quản Nhân tộc thành một thời thái bình thịnh thế, công thành viên mãn!

Chu Tước nhận được pháp chỉ của Triệu Thần, lập tức đến bộ tộc Cao Tân, sắc phong cho Đế Khốc!

"Cộng chủ Nhân tộc Đế Khốc, cai quản Nhân tộc có công, công đức vô lượng, Nhân tộc Thánh Phụ đặc biệt sắc phong ngươi làm vị Nhân Hoàng thứ năm của Nhân tộc, tọa trấn Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc!" Chu Tước trịnh trọng tuyên cáo.

"Tạ ơn Nhân tộc Thánh Phụ!" Đế Khốc lập tức cúi mình cảm tạ.

Trong khoảnh khắc, trên chín tầng trời truyền đến từng trận tiếng sấm vang rền.

Trên cao, vô tận công đức tường vân hiện ra từ hư không, cuồn cuộn dũng động, nhanh chóng tụ lại.

"Bần đạo sắp phất rồi!" Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán,

Hồng Vân vui đến không khép được miệng!

Lão vừa mới lại nghe thấy Hỏa Vân Động, rõ ràng, lại có thể nhận được một thành công đức Thiên Đạo!

Thật quá sướng!

Không lâu sau, ức vạn mẫu công đức tường vân đã hội tụ xong, vẫn chia thành ba phần.

Phần thứ nhất, có sáu thành công đức Thiên Đạo, giáng lâm lên thân Đế Khốc, khí thế toàn thân Đế Khốc nhất thời bùng nổ, một đường tăng vọt lên cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Phần thứ hai, có ba thành công đức Thiên Đạo, hóa thành một cột sáng màu vàng, bao trùm lấy Đế Sư của Nhân Hoàng lần này, Vân Tiêu.

Tóc dài của Vân Tiêu bay phấp phới, xinh đẹp thánh khiết vô cùng, được công đức Thiên Đạo gia trì, lập tức dùng Hỗn Nguyên Kim Đấu làm vật ký thác, mạnh mẽ trảm ra thiện thi.

Có Hỗn Nguyên Kim Đấu trong tay, đệ tử Tam giáo, hoàn toàn có thể tùy ý gọt sạch!

Từ nay, Vân Tiêu cũng là Chuẩn Thánh!

Phần thứ ba, có một thành công đức Thiên Đạo, bay về phía Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, rơi xuống đầu Hồng Vân.

"Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ ban thưởng hậu hĩnh!" Hồng Vân trước tiên hướng về phía Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc cung kính một lạy, sau đó phất tay, thu lấy một thành công đức Thiên Đạo.

Bốn lần công đức trong tay, Hồng Vân trảm đi thi thứ ba, thật sự quá dễ dàng!

Thực ra, vào lúc này, Hồng Vân hoàn toàn có thể lập tức bế quan,

luyện hóa toàn bộ công đức Thiên Đạo.

Đợi công thành xuất quan, tất nhiên tam thi tận trảm!

Nhưng, nhìn Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ ba người, Hồng Vân hoàn toàn không có ý định bế quan, ngược lại trong lòng vô hạn mong chờ.

Khổng Tuyên, Vân Tiêu, mỗi người dạy dỗ một vị Nhân Hoàng, vậy thì Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ ba người có nghĩa là còn có ba vị Nhân Hoàng!

Nếu không có gì bất ngờ, lão có thể tiếp tục nhận được ba đợt công đức Thiên Đạo!

Không đợi ba đợt công đức lớn kết thúc, sao có thể yên tâm bế quan!?

"Dù sao cũng không cần đến ngàn năm, bần đạo lại chờ vậy!

Lại chờ vậy!" Hồng Vân cười toe toét, hai tay hưng phấn xoa vào nhau, nội tâm kích động không thôi.

Chương 242

…… Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Cao Tân.

Sau khi Đế Khốc thành đạo Nhân Hoàng, cũng bị đón vào Hỏa Vân Động trấn áp khí vận Nhân tộc, chỉ để lại một tôn pháp thân Kim Tiên, tiếp tục cai quản Nhân tộc.

Vân Tiêu sau khi tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng cáo từ Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, trở về Thánh Sư Điện, phục mệnh Triệu Thần!

Đến đây, vị đế thứ hai của Ngũ Đế, cũng đã sắc phong xong!

"Hi hi, cuối cùng cũng đến lượt mình rồi!" Quỳnh Tiêu trong lòng thầm vui mừng, không ngờ lại nhanh chóng được dạy dỗ Nhân Hoàng.

Theo nhịp điệu của Khổng Tuyên, Vân Tiêu, dạy dỗ Nhân Hoàng, chỉ cần Nhân Hoàng ra đời, thêm hai trăm năm nữa, có thể dễ dàng nhận được ba thành công đức của Đế Sư Nhân Hoàng!

Lúc đó, nàng cũng có thể trảm thi tấn cấp Chuẩn Thánh!

"Chúc mừng tỷ tỷ (sư tỷ), chẳng bao lâu nữa cũng có thể công đức viên mãn!" Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức cười chúc mừng Quỳnh Tiêu, đều thật lòng hy vọng nàng có thể sớm ngày dạy dỗ Nhân Hoàng thành đạo.

Như vậy, sẽ nhanh chóng đến lượt họ.

"Cảm ơn hai vị muội muội, đợi tỷ tỷ ta dạy dỗ xong Nhân Hoàng, hai muội muội cũng nhanh thôi!" Quỳnh Tiêu không nhịn được cười nói.

Ba nàng nhìn nhau, trên mặt đều tràn đầy vẻ mong chờ.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc, đã qua mười năm.

Cuối cùng, vị Nhân Hoàng thứ sáu cũng đã được thai nghén! …… Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Bình Dương.

Tộc trưởng có một người con gái, tên là Khánh Đô!

Một năm nọ, Khánh Đô ngồi thuyền du ngoạn trên sông, đột nhiên thấy trên trời có một con xích long bay lượn.

Sau đó, xích long hóa thành một đạo hồng quang, lao vào bụng Khánh Đô.

Từ đó, Khánh Đô mang thai.

Tộc trưởng bộ tộc Bình Dương không dám lơ là, lập tức phái người đến bộ tộc Cao Tân, báo cáo việc này cho Đế Khốc.

Pháp thân Đế Khốc biết được, lập tức báo cho bản tôn Đế Khốc.

Bản tôn Đế Khốc xác nhận xong, tự nhiên thông báo cho Quỳnh Tiêu.

Không có cách nào, toàn bộ Nhân tộc đều nằm trong lòng bàn tay của Triệu Thần, nên mọi chuyện mới đơn giản như vậy.

Quỳnh Tiêu lập tức hưng phấn không thôi, mang theo Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ đến bộ tộc Bình Dương!

Dưới sự chăm sóc của Quỳnh Tiêu và những người khác, mười hai năm sau, vị Nhân Hoàng thứ sáu từ trong cơ thể Khánh Đô ra đời!

Vị Nhân Hoàng này, tên là Nghiêu!

Thánh hiền ra đời, lãnh địa Nhân tộc tự nhiên lại giáng xuống dị tượng tường thụy.

Nhưng, các đại năng cường giả đang quan sát đã hoàn toàn tê liệt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo

Nhân và những người khác cũng chỉ khóe miệng co giật, đốc thúc môn hạ đệ tử càng nỗ lực tu hành hơn.

Không có cách nào, ai bảo họ căn bản không thể ngăn cản Triệu Thần sắc phong Ngũ Đế!

Bây giờ họ chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, để Triệu Thần sớm sắc phong xong Tam Hoàng Ngũ Đế.

Mẹ kiếp, thật sự chịu đủ rồi!

Nhưng, nếu họ biết rằng, sau khi Triệu Thần sắc phong xong Tam Hoàng Ngũ Đế, sẽ cưỡng ép mở ra Phong Thần lượng kiếp, e rằng sẽ không nghĩ như vậy nữa.

"Ta là Quỳnh Tiêu, tam đệ tử dưới trướng Thánh Phụ của Thánh Sư Điện, hôm nay nhận ngươi làm đệ tử, mong ngươi sớm ngày thành tài, dẫn dắt Nhân tộc đại hưng!" Quỳnh Tiêu vui vẻ nhận Nghiêu vào môn hạ, bắt đầu tận tâm dạy dỗ.

Vẫn là kịch bản cũ, khi Nghiêu mười sáu tuổi, dưới sự dạy dỗ của Quỳnh Tiêu, đạt đến cảnh giới Thiên Tiên!

Thuận lợi tiếp nhận vị trí tộc trưởng bộ tộc Bình Dương, cai quản toàn bộ bộ tộc.

So với Chuyên Húc, Đế Khốc, Nghiêu có tài năng chính trị kiệt xuất, không đến mười năm, đã cai quản bộ tộc Bình Dương đâu ra đấy, vạn dân quy tâm.

Thế là, pháp thân Đế Khốc liền điều Nghiêu đến bộ tộc Cao Tân, theo sau mình, học cách cai quản toàn bộ Nhân tộc.

Không đến mười năm, Nghiêu dựa vào tài năng chính trị kiệt xuất, đã học được cách làm cộng chủ Nhân tộc từ Đế Khốc!

Do đó, pháp thân Đế Khốc không chút do dự triệu tập các tộc

trưởng của Nhân tộc, truyền vị trí cộng chủ cho Nghiêu!

Sau khi Nghiêu làm cộng chủ Nhân tộc, vẫn dựa vào tài năng chính trị kiệt xuất, tuyển chọn hiền tài, cai quản toàn bộ Nhân tộc ngày càng thịnh vượng.

Tuy không thể so với đại công đức của Tam Hoàng, nhưng lại có đủ loại tiểu công đức!

Chỉ dùng hơn một trăm năm, đã công thành viên mãn!

"Cộng chủ Nhân tộc Nghiêu, cai quản Nhân tộc có công, Nhân tộc Thánh Phụ đặc biệt sắc phong ngươi làm vị Nhân Hoàng thứ sáu của Nhân tộc, tọa trấn Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc!" Chu Tước mang theo pháp chỉ của Triệu Thần, giáng lâm bộ tộc Bình Dương, tiến hành sắc phong cho Nghiêu!

"Tạ ơn Nhân tộc Thánh Phụ!" Nghiêu lập tức cúi mình cảm tạ.

Theo lời hắn vừa dứt, trên cao lập tức vang lên từng trận tiếng sấm.

Trên chín tầng trời, vô tận công đức tường vân hiện ra từ hư không, cuồn cuộn dũng động, tụ lại thành ba phần.

"Đợt công đức thứ sáu rồi nhỉ!" Khóe miệng của các đại năng cường giả đang quan sát đều co giật không thôi, tê liệt nhìn ba phần công đức từ trên trời giáng xuống.

Nghiêu tự nhiên nhận được sáu thành công đức Thiên Đạo, tu vi lập tức tăng vọt, như vũ bão, tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Quỳnh Tiêu làm Đế Sư của Nhân Hoàng thì nhận được ba thành công đức Thiên Đạo, dùng Kim Giao Tiễn làm vật ký thác, mạnh mẽ trảm đi thi thứ ba, tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh.

Một thành công đức cuối cùng, vẫn rơi xuống đầu Hồng Vân!

Hồng Vân mặt mày đại hỷ, lập tức thu công đức vào túi!

Tiếp đó, Nghiêu bị đón vào Hỏa Vân Động, chỉ để lại một tôn pháp thân Kim Tiên tiếp tục cai quản Nhân tộc.

Quỳnh Tiêu sau khi hàn huyên với Bích Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ một phen, thì mặt mày hưng phấn, vội vàng trở về bộ lạc Nhân tộc, báo tin vui cho Triệu Thần!

"Sư tôn, đệ tử cũng đột phá Chuẩn Thánh rồi!" Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện.

Quỳnh Tiêu vui mừng nhảy nhót, như một đứa trẻ khoe công với cha, hưng phấn kích động báo tin vui cho Triệu Thần, nàng cũng đã trảm đi thiện thi, tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh!

Từ nay về sau, các nàng đều là cường giả Chuẩn Thánh!

"Tốt, làm không tồi!" Quỳnh Tiêu xưa nay ngoan ngoãn vô cùng, khác với Vân Tiêu đoan trang thánh thần, và Bích Tiêu nghịch ngợm, Quỳnh Tiêu rất được Triệu Thần yêu mến.

Triệu Thần ngồi trên bảo tọa ngọc giai, trên mặt lộ ra nụ cười hiền hòa, hòa ái vui mừng nhìn nàng.

Khổng Tuyên và hai trong Tam Tiêu đã cùng nhau phụ tá ba vị Nhân Hoàng, chỉ có Nghiêu do Quỳnh Tiêu phụ tá là có tốc độ tu hành nhanh nhất.

Tuy tài năng của Nghiêu nổi bật, nhưng cũng cho thấy phúc duyên của Quỳnh Tiêu không tồi.

"Cảm ơn sư tôn khen ngợi!" Quỳnh Tiêu lập tức cong mắt cười ngọt ngào, trong lòng vui sướng.

"Vừa mới đột phá, có thể trở về Tam Tiên Đảo năm xưa của các tỷ muội để bế quan củng cố, Vân Tiêu cũng đang ở đó." Triệu Thần

cười nhạt nói.

Chương 243

Quỳnh Tiêu lập tức cung kính gật đầu, vô cùng nghiêm túc nói: "Vâng, sư tôn!" Rời khỏi Thánh Sư Điện, Quỳnh Tiêu lập tức đến Tam Tiên Đảo.

Triệu Thần mỉm cười nhìn Quỳnh Tiêu rời đi, sau đó nhìn về phía lãnh địa Nhân tộc, hai mắt tinh quang lấp lánh.

"Quả nhiên, công đức khí vận của Ngũ Đế quả thật càng ngày càng ít!" Chuyên Húc, Đế Khốc, Nghiêu, tuy đều đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng thực lực lại càng ngày càng yếu, Nghiêu còn suýt chút nữa rơi khỏi cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

"Nhưng Ngũ Đế cộng lại, công đức khí vận chắc là vừa đủ!" Chất lượng không đủ, chỉ có thể dựa vào số lượng bù đắp!

Như vậy, có thể trước khi Phong Thần lượng kiếp mở ra, đột phá Thánh Đạo Lục Trọng Thiên!

"Nghiêu Thuấn Vũ, bây giờ chỉ còn thiếu Thuấn, Vũ hai vị Nhân Hoàng!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng không khỏi cong lên một đường cong.

Có nền tảng do Tam Hoàng đặt ra, việc sắc phong Ngũ Đế thuận lợi hơn trong tưởng tượng rất nhiều!

Tiếp theo, chỉ cần chờ không đến năm trăm năm, là có thể lại hội tụ vô thượng công đức khí vận, đột phá Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên! …… Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc, lại mười năm trôi qua!

Vị đại đế thứ tư trong Ngũ Đế, cũng ứng vận mà sinh.

Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Diêu Khư!

Ừ, vẫn là con gái của tộc trưởng bộ tộc, một ngày nọ đột nhiên

thấy dị tượng trên trời, tâm sinh cảm ứng, mang thai.

Bích Tiêu biết được tin tức, lập tức mang theo Cửu Thiên Huyền Nữ đến bộ tộc Diêu Khư!

Tộc nhân bộ tộc Diêu Khư nhất thời đại hỷ, lập tức toàn lực chăm sóc con gái tộc trưởng, an tâm dưỡng thai.

Bích Tiêu cũng toàn lực cung cấp linh căn tiên quả và huyết nhục bảo dược của yêu thú, tẩm bổ cho con gái tộc trưởng và thai nhi trong bụng.

Mười hai năm sau, vị Nhân Hoàng thứ bảy, cuối cùng cũng ra đời!

Chính là Thuấn!

Lãnh địa Nhân tộc, lại một lần nữa giáng xuống tường thụy!

"Vị thứ bảy…" Hạo Thiên, Dao Trì và các đại năng cường giả đang quan sát mí mắt giật điên cuồng, khóe miệng co giật, trong lòng muốn phát điên.

Họ tỏ ra, thật lòng chịu không nổi nữa!

Một vị rồi lại một vị Nhân Hoàng, một đợt rồi lại một đợt công đức, lại không liên quan gì đến họ, chỉ có thể đứng nhìn, thật sự đau trứng!

Chỉ có Hồng Vân cảm thấy vui mừng mong chờ, tiếp tục ngồi chờ chia công đức!

Sau khi Thuấn ra đời, Bích Tiêu lập tức giáng lâm, cũng nhận y vào môn hạ. (Lỗi convert, lẽ ra phải là Cửu Thiên Huyền Nữ, nhưng đoạn sau lại nói là Bích Tiêu, dịch theo mạch văn) Mười sáu năm sau, Thuấn dưới sự dạy dỗ của nàng, tấn cấp cảnh giới Thiên Tiên, và trở thành tộc trưởng bộ tộc Diêu Khư.

Mười năm sau, Thuấn được Nghiêu triệu kiến, theo pháp thân

Nghiêu học cách cai quản toàn bộ Nhân tộc.

Thêm mười năm nữa, pháp thân Nghiêu chính thức truyền vị trí cộng chủ Nhân tộc cho Thuấn!

Lại hai trăm năm, Thuấn cũng công thành viên mãn!

Thế là, dưới ánh mắt vô cùng ghen tị của các đại năng cường giả, Chu Tước mang theo pháp chỉ của Triệu Thần sắc phong Thuấn làm vị Nhân Hoàng thứ bảy của Nhân tộc, tọa trấn Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc.

Thuấn, Bích Tiêu, Hồng Vân ba người, lập tức mỗi người nhận được một phần công đức Thiên Đạo!

Thuấn nhận được sáu thành công đức, tu vi nhất thời tăng vọt, như ngồi tên lửa tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong.

Bích Tiêu nhận được ba thành công đức, lập tức trảm đi thiện thi, tấn cấp cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Hồng Vân nhận được một thành, vẫn thu lấy phần công đức này, chờ thu xong đợt công đức cuối cùng, lập tức bế quan chứng đạo!

Không chứng đạo, tuyệt đối không xuất quan!

Đến đây, Ngũ Đế đã sắc phong xong bốn vị!

Năm vị Đế Sư Nhân Hoàng do Triệu Thần chỉ định, có đủ bốn người trảm thi tấn cấp Chuẩn Thánh.

Theo nhịp điệu trước đó, cũng chỉ hai trăm năm mươi năm nữa, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng sẽ trảm thi tấn cấp thành Chuẩn Thánh.

Như vậy, trong tám đại đệ tử thân truyền của Triệu Thần, có năm vị Chuẩn Thánh!

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị là đại đế một phương của Thiên Đình, có đại đế khí vận gia thân, sau khi được Triệu Thần ban cho bảo

vật, đã trở về Thiên Đình bế quan, tin rằng không bao lâu nữa sẽ xuất quan.

Ngày xuất quan, chính là lúc thành Chuẩn Thánh!

Đây là báo đáp nhân quả cho việc họ mưu cầu công đức năm xưa.

Còn Kim Thiền Tử, tuy tạm thời chưa được Triệu Thần ban cho phúc duyên, nhưng cũng dựa vào đại nghị lực, đại trí tuệ, sắp đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Lục Nhĩ Mi Hầu cũng là Thái Ất Kim Tiên.

Trước Phong Thần lượng kiếp, tám đại đệ tử thân truyền của Triệu Thần chắc chắn đều sẽ là cảnh giới Chuẩn Thánh!

Những đại năng cường giả đó, có sợ không!?

Phải sợ!

Không thể không sợ!

Thế sóng sau xô sóng trước này quá mạnh, mạnh đến nỗi những Chuẩn Thánh lão làng thật sự lo lắng sẽ bị đập chết trên bãi cát.

Đặc biệt là Hạo Thiên, Dao Trì, hai vị Thiên Đình chi chủ.

Là đạo đồng của Đạo Tổ Hồng Quân, họ đều được xem là cùng thế hệ với ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung, là sư điệt sư muội của các thánh.

Nếu tu vi của họ ngay cả đệ tử của Triệu Thần cũng không bằng, chắc chắn sẽ cảm thấy mất mặt.

Cho nên, thấy Bích Tiêu cũng trảm thi lên cảnh giới Chuẩn Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

Nhưng trong hai người, tốc độ của Dao Trì nhanh hơn một chút.

“Người đâu, bày giá đến Thánh Sư Điện, bản cung muốn đi cầu

kiến Nhân tộc Thánh Phụ!" Dao Trì vội vàng hạ lệnh.

"Vâng, nương nương!" Thị nữ tiên của Dao Trì lập tức cúi mình lĩnh mệnh, chuẩn bị thần liễn, đi đến bộ lạc Nhân tộc.

Không lâu sau, Vương Mẫu Dao Trì đã đến Thánh Sư Điện gặp Triệu Thần.

"Bái kiến sư thúc!" Dao Trì lập tức cúi mình một lạy với Triệu Thần, cung kính như đối với Hồng Quân.

"Không cần đa lễ, lần này đến gặp bản tọa, có việc gì?" Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa ngọc giai, mặt mang nụ cười nhạt nhìn Dao Trì.

Đối với ý đồ của Dao Trì, hắn tự nhiên rõ ràng, nhưng lại giả vờ không biết.

Dù sao, quan hệ giữa Dao Trì và hắn cũng không thân thiết đến mức phải ra tay giúp đỡ.

Dao Trì mỉm cười, ngữ khí cung kính nói: "Sư thúc, ta ở Thiên Đình trồng mấy cây Bàn Đào, nay vừa hay chín, đặc biệt mời sư thúc đến thưởng thức." Cây Bàn Đào vốn là của Tây Vương Mẫu, lần trước Dao Trì chủ động kết thân với các đạo lữ của Triệu Thần, Tây Vương Mẫu liền tặng nàng hạt giống cây Bàn Đào, trồng ở Thiên Đình.

Do đó, Dao Trì liền lấy cớ này, mời Triệu Thần đến Thiên Đình, sau đó từ từ tính kế.

Triệu Thần hai mắt híp lại, nhìn thấu tâm tư của Dao Trì, nhưng cũng không mở miệng từ chối.

Chương 244

Dù sao sư điệt tự mình mời, nếu trực tiếp từ chối thì thật không hay!

Mặc dù sớm đã ăn Bàn Đào lớn của Tây Vương Mẫu từ trước đại chiến Vu Yêu.

"Nếu sư điệt đã thịnh tình mời, bản tọa tự nhiên sẽ đến!" Triệu Thần sảng khoái cười nói.

"Đa tạ sư thúc!" Trong đôi mắt đẹp của Dao Trì nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, lại một lần nữa cúi mình hành lễ với Triệu Thần, tự mình mời hắn ngồi lên thần liễn.

Cảm giác như Dao Trì không phải là Vương Mẫu Thiên Đình, mà là thị nữ của Triệu Thần.

Không lâu sau, hai người đã đến Tam Thập Tam Thiên, cung điện nơi Vương Mẫu ở.

"Sư thúc mời ngồi!" Dao Trì vẫn cung kính mời Triệu Thần ngồi lên ghế trên, vẫn như thị nữ hầu hạ bên cạnh.

"Tùy ý!" Triệu Thần cười nhạt gật đầu, cũng không mở miệng từ chối.

Là cường giả Thánh Đạo Tam Trọng Thiên, phải có khí phách như vậy, có thể lấy Vương Mẫu làm thị nữ!

"Sư thúc khách sáo rồi, mời sư thúc thưởng thức Bàn Đào và tiên nhưỡng!" Dao Trì ánh mắt lưu chuyển nói.

Triệu Thần gật đầu, sau khi nếm thử qua loa, cuối cùng mới đi thẳng vào vấn đề: "Sư điệt nếu có việc gì, cứ nói thẳng!" Trong đôi mắt đẹp của Dao Trì lộ ra vẻ do dự, sau đó thần sắc trở nên kiên định,

cung kính hành lễ với Triệu Thần, nói: "Kính xin sư thúc ban cho vãn bối một đạo cơ duyên, sư điệt nguyện ý vĩnh viễn đi theo sư thúc!" Nói xong, đôi mắt đẹp không khỏi chăm chú nhìn Triệu Thần, ánh mắt đầy mong chờ.

Triệu Thần thần sắc không đổi, ánh mắt trở nên đầy ẩn ý, đối với việc Dao Trì muốn cầu công đức cơ duyên, hắn vô cùng rõ ràng.

Nhưng không ngờ Dao Trì lại có khí phách như vậy, nguyện ý đi theo.

Đây rõ ràng là nhịp điệu muốn tôn hắn làm chủ.

May mà hắn là cảnh giới Thánh Đạo Tam Trọng Thiên, lại có Hỗn Độn Châu tự che giấu thiên cơ, ngay cả Hồng Quân cũng không thể tra xét.

Nếu không, Hồng Quân nghe được câu nói này của Dao Trì, e rằng sẽ uất ức đến mức phải tách ra khỏi trạng thái hợp đạo.

"Nếu đã như vậy, vậy chỉ có thể lại xin lỗi Hồng Quân đại lão thôi!" Khóe miệng Triệu Thần cong lên một đường cong, Dao Trì đã chủ động dâng đến cửa, nào có lý do đẩy ra ngoài.

Dù sao đã hố Hồng Quân nhiều lần như vậy, cũng không ngại thêm một lần nữa!

Triệu Thần nếm một ngụm tiên nhưỡng, ánh mắt thâm thúy cẩn thận đánh giá Dao Trì từ trên xuống dưới, dường như đã nhìn thấu nàng từ trong ra ngoài.

Mãi đến khi nhìn Dao Trì thân hình ngượng ngùng, mặt mày đỏ bừng, mới thu hồi ánh mắt, cười nhạt nói: "Có thể!" Vừa hay, trong tay hắn hiện đang thiếu một người thử nghiệm, dùng Dao Trì là vừa thích hợp!

"Đa tạ sư thúc!

Đa tạ sư thúc!" Sắc mặt Dao Trì nhất thời trở nên vô cùng kích động, lập tức cung kính bái tạ Triệu Thần, chỉ thiếu điều gọi thẳng Triệu Thần là chủ nhân!

Nàng thật sự không ngờ, Triệu Thần lại đồng ý nhanh gọn như vậy!

"Miễn lễ đi!" Triệu Thần tay phải khẽ nâng, đỡ Dao Trì dậy, sau đó lấy ra một quả Ngộ Đạo Quả!

Quả Ngộ Đạo Quả to bằng nắm tay trong tay Triệu Thần tỏa ra thần quang vô lượng, phát ra đạo vận nồng đậm.

"Đây là…" Dao Trì không khỏi trợn to mắt, kinh nghi bất định nhìn quả Ngộ Đạo Quả, những văn lộ huyền ảo phức tạp trên vỏ quả ẩn chứa đại đạo chí lý, khiến nàng không tự chủ được chìm đắm trong đó.

Phải biết rằng, nàng là cường giả Chuẩn Thánh đã trảm một thi!

Nàng tỏ ra, đã theo Hồng Quân nhiều năm, cũng chưa từng thấy quả thực thần kỳ như vậy.

"Đây là Ngộ Đạo Quả, ăn vào sẽ có hiệu quả kỳ diệu, ngươi có thể ăn và luyện hóa, sau đó lại đến gặp bản tọa!" Triệu Thần đưa Ngộ Đạo Quả cho Dao Trì, điều Dao Trì muốn không chỉ là nâng cao thực lực, Ngộ Đạo Quả cũng có thể giúp nàng nâng cao thực lực.

Đợi Dao Trì luyện hóa xong Ngộ Đạo Quả, sẽ biết hiệu quả thần kỳ của nó!

"Đa tạ sư thúc!" Dao Trì vui mừng không thôi, lập tức nhận lấy Ngộ Đạo Quả.

"Không cần đa lễ, bản tọa cáo từ trước, nhớ kỹ, sau khi luyện hóa quả này, lập tức đến Thánh Sư Điện gặp bản tọa!" Triệu Thần lại dặn dò.

Hắn cần biết hiệu quả của Ngộ Đạo Quả trong thời gian sớm nhất!

"Vâng, sư thúc!" Dao Trì lập tức gật đầu đồng ý, nhưng đột nhiên lại ma xui quỷ khiến mở miệng.

"Sư thúc, trời đã tối, hay là ở lại cung của sư điệt nghỉ ngơi một đêm rồi hãy đi?" Dao Trì nói xong, liền e thẹn nhìn Triệu Thần, tim đập như ngàn vạn con hươu chạy loạn, thình thịch thình thịch.

Nàng cũng không biết vì sao, vừa rồi đột nhiên lại nói ra câu đó.

Vừa nói ra, liền cảm thấy vô cùng e thẹn, nhưng trong lòng lại vô cùng mong chờ!

Triệu Thần cũng ngẩn ra, hoàn toàn không ngờ Dao Trì lại đột nhiên nói ra câu đó.

Nhưng nhanh chóng đã hoàn hồn, hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một đường cong, gật đầu.

"Nếu sư điệt đã thịnh tình mời, bản tọa nào có lý do từ chối!" Dao Trì là một nữ tử đã chủ động như vậy, nếu hắn còn từ chối, thật không phải đàn ông!

"Thánh nhân, chung quy cũng là người mà!" Tim Dao Trì lại không khỏi đập nhanh thêm mấy phần, trên khuôn mặt trắng nõn lộ ra một vệt hồng, như uống say rượu, trông vô cùng quyến rũ.

Hít sâu một hơi, định thần lại, cung kính dịu dàng nói: "Sư thúc mời theo Dao Trì vào trong." Vừa nói, vừa đưa tay ra phía trước dẫn đường cho Triệu Thần, nhanh chóng đã vào một căn phòng tràn ngập hương thơm nữ tử.

Không khí dần dần trở nên ái muội… Lúc này, tình cảnh này, khiến người ta không khỏi muốn ngâm một bài thơ.

“Tóc mây má hoa cài trâm vàng lấp lánh, Màn phù dung ấm áp qua đêm xuân.

Đêm xuân ngắn ngủi hận ngày lên cao, Từ đó quân vương chẳng bãi triều sớm!” …… Chuyện chia làm hai ngả, bên kia, Hạo Thiên cũng vội vã đến Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc, muốn cầu kiến Triệu Thần, hy vọng có thể nhận được một phen cơ duyên từ tay hắn.

Nhưng y lại đến muộn hơn Dao Trì một ngày!

Khi đến Thánh Sư Điện, thì được Chu Tước báo, Triệu Thần đã theo Dao Trì đến Thiên Đình, hai bên vừa hay đi lướt qua nhau.

Thế là, Hạo Thiên lại vội vã trở về Thiên Đình, đến cung điện của Dao Trì cầu kiến Triệu Thần.

Thật đúng là vô xảo bất thành thư, vừa đến cung điện của Dao Trì, liền thấy nàng thần sắc cung kính tiễn Triệu Thần ra ngoài.

“Cung tiễn sư thúc!” Dao Trì mặt phấn má đào, trên mặt mang theo một tia dư âm ửng hồng, rạng rỡ, cúi mình hành lễ với Triệu Thần.

Rõ ràng, hai người vừa “nghỉ ngơi” vô cùng thỏa mãn, Triệu Thần đang chuẩn bị rời đi.

“Không cần đa lễ, nhớ sau khi xong việc thì đến Thánh Sư Điện gặp bản tọa!” Triệu Thần dặn dò.

Nghỉ ngơi là nghỉ ngơi, chính sự là chính sự, hắn muốn sớm ngày thấy được hiệu quả thần kỳ của Ngộ Đạo Quả.

Nếu quả thật hiệu quả vượt trội, hắn sẽ cân nhắc sản xuất hàng loạt Ngộ Đạo Quả!

“Cẩn tuân sư thúc pháp chỉ!” Dao Trì lập tức gật đầu đồng ý.

Nếu là trước đây Triệu Thần nói những lời này, nàng chắc chắn sẽ cho rằng Triệu Thần đang vì chính sự.

Nhưng hiện tại, nàng lại bất giác muốn mời Triệu Thần đến Thánh Sư Điện nghỉ ngơi.

Điều này khiến tim nàng lại đập nhanh thêm mấy phần, phải biết rằng, ở Thánh Sư Điện còn có Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu và Nữ Oa!

"Bái kiến sư thúc!" Hạo Thiên chớp lấy thời cơ, lập tức cung kính hành lễ với Triệu Thần.

Nhưng ánh mắt của y lại cảm thấy hôm nay giữa Triệu Thần và Dao Trì dường như có một tầng quan hệ kỳ quái.

Song, rốt cuộc kỳ quái ở đâu thì nhất thời lại không nói ra được.

"Miễn lễ!" Triệu Thần khẽ đưa hai tay lên, mỉm cười, đỡ Hạo Thiên dậy.

Chương 245

Ngũ Đế chỉ còn lại vị cuối cùng là Đại Vũ, đợi sắc phong kết thúc, phải để Hạo Thiên đi gõ cửa Tử Tiêu Cung rồi!

"Đa tạ sư thúc!" Hạo Thiên lập tức vứt bỏ những suy nghĩ vừa rồi trong đầu, vui mừng nhìn về phía Triệu Thần.

"Sư thúc hiếm khi đến Thiên Đình một lần, nhất định phải ở lại thêm mấy ngày, để ngô được làm tròn bổn phận chủ nhà!" Khó khăn lắm mới kịp quay về gặp Triệu Thần, nếu để Triệu Thần đi mất thì đúng là lỗ to!

Nhưng mà, nếu Triệu Thần muốn đi, y làm sao giữ lại được!?

"Sư điệt khách khí rồi, bản tọa đã ở chỗ sư muội ngươi một thời gian, lần sau có rảnh sẽ lại đến Thiên Đình làm khách." Triệu Thần vẫn mỉm cười, nhưng ngữ khí lại vô cùng uy nghiêm, không cho phép nghi ngờ.

Cơ duyên sẽ không có đâu, nếu cho Hạo Thiên cơ duyên rồi, làm sao khiến Hạo Thiên cảm thấy uất ức, đi gõ cửa Tử Tiêu Cung, mở ra Phong Thần Lượng Kiếp được?!

Hơn nữa, Ngộ Đạo Quả thật sự chỉ có một quả, đã cho Dao Trì, cũng phải để Dao Trì nghỉ ngơi cho tốt.

Cho nên, chỉ có thể có lỗi với Hạo Thiên thôi!

"Là do ngô đã tiếp đãi sư thúc không chu đáo, lần sau sư thúc nhất định phải cho sư điệt một cơ hội!" Hạo Thiên vội vàng cáo lỗi, đồng thời trong lòng vô cùng áy náy, Triệu Thần đang ở Thiên Đình mà mình lại vừa hay đi vắng!

Có thể trách ai được?!

Đương nhiên chỉ có thể tự trách mình!

Dao Trì thì trong đôi mắt đẹp lại lộ ra một tia vui mừng, cảm thấy việc giữ Triệu Thần lại nghỉ ngơi quả thực quá xứng đáng!

"Không cần khách khí, sau này nếu có việc, có thể đến Thánh Sư Điện gặp bản tọa." Triệu Thần cười nhạt nói.

Nói xong, thân hình hắn bước vào hư không, biến mất trước mặt hai người Hạo Thiên và Dao Trì.

Tương lai, khi Hạo Thiên bị Tam Thánh Nhị Giáo bắt nạt, có thể đến tìm hắn.

Sau đó, hắn sẽ thuận thế để Hạo Thiên đi gõ cửa Tử Tiêu Cung.

Còn bây giờ, hắn không có thời gian để ý đến Hạo Thiên.

"Đa tạ sư thúc!

Cung tống sư thúc!" Hạo Thiên vội vàng hành lễ, y không hề biết kế hoạch trong lòng Triệu Thần, tưởng rằng Triệu Thần thật sự muốn giúp mình, trong lòng vô cùng hưng phấn, đến nỗi Dao Trì rời đi lúc nào cũng không hay.

Dao Trì cũng nhanh trí chuồn đi!

Nàng từ chỗ Triệu Thần nhận được chỗ tốt, nhưng Hạo Thiên lại không được gì.

Để tránh Hạo Thiên hỏi nhiều, nàng liền nhân lúc Hạo Thiên đang thất thần, trực tiếp quay về cung điện, không cho Hạo Thiên cơ hội hỏi han.

Mặc dù làm vậy không hợp tình hợp lý, nhưng địa vị của nàng và Hạo Thiên ngang nhau, đều là chủ nhân Thiên Đình, căn bản không cần nể mặt Hạo Thiên.

Hơn nữa, chỉ cần ăn Ngộ Đạo Quả mà Triệu Thần đưa, thực lực

tất nhiên sẽ tăng mạnh!

"Bản cung phải mau chóng luyện hóa Ngộ Đạo Quả, sau đó đến Thánh Sư Điện bái kiến sư thúc!" Dao Trì mày mắt đượm tình xuân, trên gương mặt trắng nõn lộ ra một tia e lệ, lập tức tiến hành bế quan, luyện hóa Ngộ Đạo Quả. ...

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Triệu Thần rời khỏi Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, liền quay về Thánh Sư Điện, nhắm mắt lại, suy nghĩ một chút về tình hình hiện tại, rồi đột nhiên hạ lệnh: "Thanh Long, gọi Ngao Hưng đến gặp bản tọa." "Cẩn tuân chủ nhân pháp chỉ!" Thanh Long nở nụ cười phong hoa tuyệt đại, lập tức cung kính nhận lệnh.

Không bao lâu, Ngao Hưng của Long tộc liền kích động tiến vào Thánh Sư Điện, lập tức cung kính hành lễ với Triệu Thần.

"Ngao Hưng bái kiến Thánh Tôn, xin Thánh Tôn phân phó!" "Bản tọa có một đạo cơ duyên muốn ban cho Long tộc." Triệu Thần uy nghiêm lạnh nhạt nói.

Ngao Hưng nhất thời vui như điên, niềm vui bất ngờ đến quá nhanh, nhanh như một cơn lốc!

"Long tộc bái tạ đại ân của Thánh Tôn!" Ngao Hưng lập tức dập đầu lạy, đầu gõ xuống như giã tỏi, liên tiếp khấu đầu chín lạy!

Sau đó, y hai mắt mong chờ nhìn Triệu Thần, đợi Triệu Thần ban xuống cơ duyên.

Triệu Thần khẽ gật đầu, không câu giờ nữa, trực tiếp nói: "Năm xưa trong đại chiến Vu Yêu, Hồng Hoang vỡ nát, được bản tọa sắp xếp lại, chia thành Tứ Đại Bộ Châu!

Trong đó Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu, có sông có biển, các ngươi Long tộc có thể được sắc phong Long Vương, phụ trách cai

quản, khiến Nhân tộc mưa thuận gió hòa, tự khắc sẽ có công đức khí vận gia thân!" Thực ra, trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, sau khi Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đình, Long tộc liền được Thiên Đình sắc phong.

Đương nhiên, những Long tộc đó đều là Giao long huyết mạch không thuần, thực lực cũng toàn là đồ bỏ đi.

Dù sao trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Long tộc không chỉ trải qua Long Hán Đại Kiếp, bị Đế Tuấn cưỡng ép thu phục, mà còn trải qua Vu Yêu Lượng Kiếp.

Cuối cùng, tinh anh Long tộc thuần huyết cơ bản đều vẫn lạc, khiến Giao long hoành hành, Thần long trở thành truyền thuyết!

Nhưng hiện tại, vì có hắn trấn giữ Đông Hải, nguyên khí của Long tộc được bảo tồn, tất cả đều ngoan ngoãn ở Đông Hải nghỉ ngơi dưỡng sức, không dám đi đâu.

Như vậy không được!

Nếu sông biển gần Nhân tộc không có các Long Vương cai quản, sau này Na Tra làm sao náo hải, Tôn Ngộ Không làm sao náo Long Cung!?

Vì vậy, hắn dứt khoát bảo Ngao Hưng nhanh chóng cho Long tộc chiếm lĩnh những sông biển đó, sắc phong Long Vương!

Về phần công đức khí vận gia thân, đó chẳng qua là tiện thể, cho Ngao Hưng một chút ngon ngọt và động lực mà thôi!

"Long tộc, bái tạ đại ân của Nhân tộc Thánh Phụ!

Thánh nhân đại đức, Long tộc khắc ghi trong lòng!" Ngao Hưng trong lòng tức thì kích động không thôi, lại một lần nữa cung kính bái tạ Triệu Thần!

Dường như từ trong miêu tả của Triệu Thần, y đã thấy được cảnh tượng Long tộc đại hưng, không kìm được toàn thân run rẩy vì kích động, suýt nữa thì lệ nóng lưng tròng.

"Không cần đa lễ, việc không nên chậm trễ, đi làm đi!" Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

Dừng một chút, hắn lại bổ sung: "Trong lãnh địa Nhân tộc có một con sông Hoàng Hà, không được động đến!" Hoàng Hà phải để lại cho Đại Vũ trị thủy, nếu để Long tộc cũng giải quyết xong, vậy Đại Vũ chỉ có thể chửi thề!

"Cẩn tuân Thánh nhân pháp chỉ!" Ngao Hưng cung kính cáo biệt Triệu Thần, vội vàng quay về Đông Hải Long Cung, lập tức bắt tay vào việc này.

Bất kể Triệu Thần phân phó điều gì, vì sự đại hưng của Long tộc, y đều không dám có chút chậm trễ.

Chẳng mấy chốc, toàn bộ tinh anh Long tộc đều được triệu tập, do Ngao Hưng tự mình tuyển chọn kỹ lưỡng, đưa đến các sông biển gần Nhân tộc!

Dù sao, đó cũng là địa bàn của Nhân tộc, Triệu Thần đang sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, y không dám tùy tiện cử những Long tộc kém cỏi đến đó.

Nếu không làm khéo lại thành vụng, thì không hay rồi!

Cho nên, những Long tộc này phẩm tính phải ưu tú, thực lực không thể quá yếu, cũng không thể quá mạnh!

Thế là, trong vòng chưa đầy một năm, các sông biển gần Nhân tộc liên tục xuất hiện từng con Thần long, giúp đỡ Nhân tộc cai quản sông biển!

Ừm, là Thần long năm móng thuần huyết thật sự đó!

Có những Thần long này cai quản sông biển, lãnh địa Nhân tộc lập tức trở nên mưa thuận gió hòa, quốc thái dân an!

Đương nhiên, có một dòng sông ngoại lệ!

Đó là Hoàng Hà!

Hoàng Hà dâng trào, lũ lụt ngập trời, gây ra tác động không nhỏ đến lãnh địa Nhân tộc!

Ngao Hưng tuy không hiểu vì sao Triệu Thần lại cố tình loại trừ Hoàng Hà ra, nhưng cũng ý thức được rằng chắc chắn có thâm ý của Triệu Thần.

Vì vậy, y không để Long tộc nhúng tay vào chuyện Hoàng Hà, để Nhân tộc tự giải quyết việc này.

Chương 246

Nhân tộc cộng chủ Thuấn thấy vậy, liền phái người đi trị thủy Hoàng Hà, người được phái đi tên là Cổn!

Hoàng Hà dâng trào, ắt có điều kỳ quái, tự nhiên không phải Cổn có thể trị được!

Thế là, con trai của Cổn, Đại Vũ, ứng vận mà sinh ra!

Không giống bốn vị Nhân tộc Đại đế trước trong Ngũ Đế, Đại Vũ hoàn toàn do Nhân tộc thai nghén sinh ra!

Dường như cũng âm thầm báo hiệu rằng, Nhân tộc sẽ trong tay Đại Vũ từ thời đại cộng chủ thiện nhượng, bước sang thời đại cha truyền con nối!

Lãnh địa Nhân tộc, bộ tộc Thạch Sùng.

Nơi đây là đất phong của Cổn, phụ thân Đại Vũ!

Mẹ của Đại Vũ tên là Nữ Chí, vào năm thứ mười sau khi Thuấn được sắc phong Nhân Hoàng, bà đã mang thai Đại Vũ.

Nhưng vì lúc đó đã gả cho Cổn, kết làm vợ chồng.

Cho nên, bộ tộc Thạch Sùng cho đến Nhân tộc cộng chủ Thuấn đều không biết mẹ Đại Vũ đang mang thai thánh hiền của Nhân tộc, vị cộng chủ Nhân Hoàng tương lai.

Dù sao, ba vị Hoàng và bốn vị Đế trước đó đều là sau khi có dị tượng mới được thai nghén!

Tuy nhiên, cũng là thiên ý trong cõi u minh, phụ thân của Đại Vũ là Cổn được Thuấn trọng dụng, bị phái đi trị thủy Hoàng Hà.

Theo thời gian trôi đi, mẹ của Đại Vũ lại mãi không sinh hạ đứa

bé trong bụng, ngược lại thai nghén trong cơ thể đến tận mười hai năm.

Chuyện ly kỳ như vậy, tự nhiên truyền đến tai Nhân tộc cộng chủ Thuấn.

Lúc này, mọi người mới xác định, đứa con của Cổn và Nữ Chí chính là vị cộng chủ tương lai của Nhân tộc!

Cửu Thiên Huyền Nữ nhận được tin tức, lập tức vui mừng đến bộ tộc Thạch Sùng, tìm linh căn tiên quả và huyết nhục thần thú làm thuốc bổ, tẩm bổ thân thể cho mẹ Đại Vũ!

Mười hai năm sau, Đại Vũ thuận lợi ra đời!

Lấy bộ tộc Thạch Sùng làm trung tâm, toàn bộ lãnh địa Nhân tộc lần thứ tám trời giáng điềm lành dị tượng.

Đừng nói các đại năng cường giả quan sát đã tê dại, ba vị Thánh nhân cũng triệt để tê dại, thậm chí cả Hồng Hoang Thiên Đạo cũng sắp tê dại rồi.

May mà, vị cuối cùng của Tam Hoàng Ngũ Đế, cuối cùng cũng sắp kết thúc rồi!

"Ha ha ha, thánh hiền nhà ta cuối cùng cũng ra đời rồi, cảm tạ Thánh Phụ!" Phụ thân của Đại Vũ là Cổn nhất thời vui như điên, ôm Đại Vũ hướng về phía Thánh Sư Điện của Nhân tộc cung kính bái một cái.

Tam Hoàng Tứ Đế đều do Thánh Phụ sắc phong, Cửu Thiên Huyền Nữ lại là đệ tử của Triệu Thần, đối với Triệu Thần tự nhiên cảm kích vô cùng!

"Con ta mau mau lớn lên, cùng vi phụ trị thủy Hoàng Hà cho tốt!" Cổn nắm lấy bàn tay nhỏ của Đại Vũ, ánh mắt tràn đầy hưng phấn và kỳ vọng!

Ông được Thuấn bổ nhiệm trị thủy Hoàng Hà, nhưng dòng nước Hoàng Hà lại có điều kỳ quái, dường như có đại yêu tác loạn, khiến ông chỉ có thể trị ngọn không trị được gốc, không thể triệt để trị được Hoàng Hà đang dâng trào.

Lần này trở về bộ tộc Thạch Sùng, là vì Đại Vũ ra đời, Thuấn mới đặc cách cho ông về ở mấy ngày.

Một thời gian nữa, ông phải rời bộ tộc Thạch Sùng, tiếp tục quay lại trị thủy Hoàng Hà.

Dù không thể trị triệt để, cũng không thể để nước Hoàng Hà dâng trào, tấn công các bộ tộc Nhân tộc, gây ra thương vong cho Nhân tộc!

"Tộc trưởng yên tâm, Vũ nhi là thánh hiền ra đời, tương lai nhất định có thể giúp tộc trưởng bình định lũ lụt Hoàng Hà!" Cửu Thiên Huyền Nữ mỉm cười nói.

"Đa tạ tiên tử, Vũ nhi liền nhờ tiên tử!" Cổn ngữ khí vô cùng cung kính nói.

Lúc này, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng thu Đại Vũ làm môn hạ của Thánh Sư Điện, chuẩn bị dạy Đại Vũ tu hành.

Mặc dù Đại Vũ hiện tại còn nhỏ, linh trí chưa thành thục, thân thể cũng chưa phát triển kiện toàn, nhưng lúc này chính là thời khắc quan trọng để đặt nền móng.

Sau khi Cổn rời đi, Cửu Thiên Huyền Nữ liền dùng thiên tài địa bảo để trúc cơ cho thân thể Đại Vũ. ...

Thời gian trôi nhanh như bay, chớp mắt đã mười sáu năm trôi qua!

Mười sáu năm, tu vi của Đại Vũ sắp bước vào Thiên Tiên cảnh giới.

Phải nói rằng, Đại Vũ tuy cũng là cộng chủ tương lai của Nhân

tộc, một trong Ngũ Đế.

Nhưng vì hoàn toàn do huyết mạch Nhân tộc thai nghén, tư chất bị cha mẹ hạn chế, tốc độ tu hành quả thực kém hơn bốn vị Đại đế trước một bậc.

Bốn vị Đại đế trước ở tuổi mười sáu đã tấn cấp Thiên Tiên chi cảnh, nhưng Đại Vũ lại còn cách Thiên Tiên cảnh giới một bước chân!

Đây chính là chênh lệch!

Đại Vũ tu hành có thành tựu, liền theo phụ thân Cổn cùng đi trị thủy Hoàng Hà.

Đây là tâm nguyện chung của hai cha con Cổn và Đại Vũ!

Vì nước Hoàng Hà dâng trào, Cổn mới phải thường xuyên bôn ba bên ngoài, ít khi về bộ tộc Thạch Sùng.

Cho nên, Đại Vũ hy vọng giúp Cổn trị tốt nước Hoàng Hà, để có thể sớm ngày cả nhà đoàn tụ.

Cái gọi là đánh hổ có anh em, ra trận có cha con!

Cùng với việc hai cha con Cổn Vũ cùng nhau trị thủy Hoàng Hà, thế nước lũ Hoàng Hà dần dần được khống chế, tác động đến các bộ tộc xung quanh ngày càng nhỏ!

Tuy nhiên, vào thời khắc quan trọng, tu vi của Cổn tấn cấp Thiên Tiên chi cảnh, sắp phi thăng Thiên Đình!

Thật là khó xử!

Càng khó xử hơn, không chỉ Cổn phi thăng Thiên Đình, mà cả mẹ của Đại Vũ cũng phi thăng Thiên Đình!

Đại Vũ lúc đó mặt mày ngơ ngác!

Hắn theo Cổn trị thủy Hoàng Hà một thời gian, cuối cùng cũng tấn cấp Thiên Tiên chi cảnh.

Tuy nhiên, vì là cộng chủ và Nhân Hoàng tương lai của Nhân tộc, nên không phi thăng Thiên Đình.

Nhưng, vạn vạn không ngờ, cha mẹ lại phi thăng trước.

Bây giờ thì hay rồi, cha mẹ đoàn tụ, còn hắn thì phải tiếp tục ở lại Nhân tộc.

Đây không phải là hố cha, mà là hố con trai mà!

May mà có Cửu Thiên Huyền Nữ làm sư tôn khai thông cho Đại Vũ, bảo Đại Vũ tiếp tục trị thủy Hoàng Hà, hoàn thành sứ mệnh Cổn chưa hoàn thành, tranh thủ sớm ngày trở thành cộng chủ Nhân tộc, chứng đạo Nhân Hoàng!

Như vậy, cả nhà mới có thể thực sự đoàn tụ!

Đại Vũ nhận lệnh, đem toàn bộ tâm thần đầu tư vào việc trị thủy Hoàng Hà.

Hắn lệnh cho người dẫn toàn bộ nước lũ ra biển, khiến nước Hoàng Hà không ngừng giảm bớt.

Như vậy, có thể triệt để chấm dứt thủy hoạn Hoàng Hà.

Nhưng, lũ lụt Hoàng Hà không phải là thủy hoạn thông thường, có đại yêu không rõ tên đang tác loạn.

Nếu Đại Vũ thật sự dẫn toàn bộ nước Hoàng Hà đi, đại yêu đó há chịu bỏ qua!?

Với thực lực Thiên Tiên cảnh giới của Đại Vũ, thật sự không phải là đối thủ của đại yêu đó!

Chương 247

Cửu Thiên Huyền Nữ thì có thể, nhưng lại không thể trực tiếp ra tay.

Trong bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, Triệu Thần trong lòng có cảm ứng, lập tức mệnh lệnh cho Bắc Hải Côn Bằng.

"Chu Tước, đây là Càn Khôn Đỉnh, lập tức đến Nhân tộc, giao đỉnh này cho Cửu Thiên Huyền Nữ, rồi bảo Huyền Nữ giao cho Đại Vũ, giúp nó bình định thủy hoạn Hoàng Hà!" "Cẩn tuân giáo chủ pháp chỉ!" Chu Tước nhận lấy Càn Khôn Đỉnh, cáo biệt Triệu Thần xong, lập tức hóa thành một đạo kim quang, xuyên qua trùng trùng không gian, đến lãnh địa Nhân tộc.

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, nhìn về phía Hoàng Hà, khóe miệng cong lên một đường cong.

"Cuối cùng cũng xuất hiện, Vô Chi Kỳ, hay là, nên gọi ngươi là Xích Khao Mã Hầu!" Đúng vậy, đại yêu khiến nước Hoàng Hà dâng trào chính là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Xích Khao Mã Hầu!

Cũng chỉ có Hỗn Thế Tứ Hầu, mới dám không biết trời cao đất rộng mà hoành hành ở lãnh địa Nhân tộc.

Nếu không, đại yêu bình thường biết Triệu Thần đang sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế ở Nhân tộc, đã sớm trốn đi xa rồi.

Nhưng, nếu Xích Khao Mã Hầu đã hiện thân, vậy Triệu Thần chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Hỗn Thế Tứ Hầu, đã bắt được Lục Nhĩ Di Hầu, bây giờ, liền bắt nốt Xích Khao Mã Hầu!

Không lâu sau, Chu Tước liền giáng lâm lãnh địa Nhân tộc, tìm

thấy Cửu Thiên Huyền Nữ, giao Càn Khôn Đỉnh cho nàng, đồng thời truyền đạt lời dặn của Triệu Thần.

Cửu Thiên Huyền Nữ không dám chậm trễ, lập tức trao Càn Khôn Đỉnh cho Đại Vũ, bảo Đại Vũ đi thu phục Xích Khao Mã Hầu.

Khi nước Hoàng Hà không ngừng bị dẫn đi, Xích Khao Mã Hầu cuối cùng cũng không nhịn được, dấy lên sóng gió, từ đáy sông Hoàng Hà xông ra.

Tức thì, sấm sét nổi lên, cây đá va vào nhau kêu vang!

Một con vượn khổng lồ cao trăm thước xuất hiện trước mặt Đại Vũ và mọi người, mũi hếch, trán dô, đầu bạc thân xanh, toàn thân tỏa ra khí tức cuồng bạo!

Chính là Xích Khao Mã Hầu!

Tu vi của nó, đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Đối với Nhân tộc mà Thiên Tiên cảnh giới đã phi thăng Thiên Đình, Xích Khao Mã Hầu nghiễm nhiên là tồn tại vô địch!

Nhưng đáng tiếc, nó lại gặp phải Đại Vũ đang cầm Càn Khôn Đỉnh.

"Yêu nghiệt to gan, dám ở Nhân tộc này làm càn, hôm nay ta liền thu ngươi!" Đại Vũ hét lớn một tiếng, tế ra Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đỉnh lập tức phóng ra ức vạn đạo hào quang, miệng đỉnh tỏa ra lực hút vô cùng.

Xích Khao Mã Hầu gầm lên một tiếng, chưa kịp hung hăng, liền bị hút vào trong Càn Khôn Đỉnh!

Mọi chuyện, nhẹ nhàng đến vậy!

Dù sao, đây cũng là bảo bối của Triệu Thần!

Đến đây, vấn đề lũ lụt Hoàng Hà, liền được giải quyết triệt để từ

gốc rễ!

"Đa tạ sư tôn ban bảo vật, thủy hoạn Hoàng Hà cuối cùng cũng đã bình ổn!" Đại Vũ sau khi thu Xích Khao Mã Hầu vào Càn Khôn Đỉnh, lập tức đưa cho Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Không cần đa lễ, bình ổn thủy hoạn Hoàng Hà, có công với Nhân tộc, có thể đến bộ tộc Diêu Khư bái kiến cộng chủ!" Cửu Thiên Huyền Nữ mỉm cười nói.

"Vâng, sư tôn!" Đại Vũ lĩnh mệnh, lập tức đến bộ tộc Diêu Khư, báo cáo với Thuấn!

Thuấn liền giữ Đại Vũ ở lại bên cạnh, dạy Đại Vũ cách cai quản Nhân tộc.

Mười năm sau, Thuấn triệu tập tộc trưởng của tất cả các bộ tộc Nhân tộc, truyền vị trí cộng chủ Nhân tộc cho Đại Vũ!

Từ đó về sau, Đại Vũ trở thành cộng chủ Nhân tộc, cai quản Nhân tộc!

Chỉ cần công thành viên mãn, liền có thể chứng đạo quả vị Nhân Hoàng! ...

"Hồi bẩm sư tôn, Xích Khao Mã Hầu đã bị thu vào Càn Khôn Đỉnh, xin sư tôn định đoạt!" Trong bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, Cửu Thiên Huyền Nữ giao Càn Khôn Đỉnh cho Triệu Thần, báo cáo với Triệu Thần!

"Về đúng lúc lắm, bản tọa vừa hay có một việc muốn phân phó!" Triệu Thần đưa tay phải ra, nhẹ nhàng vẫy một cái, thu Càn Khôn Đỉnh trong tay Cửu Thiên Huyền Nữ vào tay mình, mỉm cười nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ.

"Xin sư tôn phân phó!" Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức cung kính nói.

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, từ bảo tọa ngọc giai đứng lên, chắp tay sau lưng, nhìn về phía lãnh địa Nhân tộc.

"Đại Vũ nay đã trở thành cộng chủ Nhân tộc, nhưng công đức khí vận không đủ, có thể để nó vì Nhân tộc mà đúc Cửu Đỉnh, trấn áp Cửu Châu của Nhân tộc!

Đợi ngày đỉnh thành, chính là lúc chứng đạo!" Không chỉ Đại Vũ chứng đạo, hắn cũng sẽ nhờ đó mà hội tụ vô thượng khí vận, đột phá Thánh Đạo ngũ trọng thiên!

"Cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức lĩnh mệnh, quay về lãnh địa Nhân tộc, bảo Đại Vũ đúc Cửu Đỉnh.

Thực tế, trong lòng Đại Vũ cũng có một ý niệm!

Sau khi lợi dụng Càn Khôn Đỉnh do Triệu Thần ban cho để thu phục Xích Khao Mã Hầu cường đại, hắn liền nhớ mãi không quên về đỉnh, cho rằng đỉnh có thể trấn áp tà ma!

Cho nên, sau khi nhận được pháp chỉ của Triệu Thần, hắn lập tức phái người thu thập dược liệu, đúc Cửu Đỉnh!

Để có thể trấn áp tà ma của toàn bộ Nhân tộc, dược liệu bình thường đương nhiên không thể, cũng không phải một hai ngày là có thể thành công.

Cho nên, đây là một công trình vô cùng to lớn!

Có thể không ngoa khi nói rằng, toàn bộ Nhân tộc đều được huy động, chủ động hiến ra những dược liệu quý giá mà mình cất giữ.

Các cao thủ trong số tu sĩ Nhân tộc cũng từ tứ hải bát hoang đổ về, góp sức đúc Cửu Đỉnh!

Thậm chí cả những Thiên Tiên của Nhân tộc sắp phi thăng Thiên Đình, được xếp vào hàng tiên ban, trước khi đi cũng để lại tiên lực và

tiên huyết cho Cửu Đỉnh!

Hành động này, đều ký thác hy vọng vào sự thịnh vượng ngày càng tăng của Nhân tộc.

Đây cũng là lý do vì sao Cửu Đỉnh có thể được gọi là thần khí của Nhân tộc, có thể hội tụ vô thượng công đức khí vận của Nhân tộc!

Trăm năm thời gian vội vã trôi qua, dưới sự đồng lòng hợp sức của toàn bộ Nhân tộc, Cửu Đỉnh cuối cùng cũng được đúc xong.

Tại bộ tộc Thạch Sùng, Đại Vũ đứng trên Phong Thần Đài, ánh mắt uy nghiêm, đối thiên tuyên cáo: "Thiên Đạo ở trên, ngô, cộng chủ Nhân tộc, Vũ, đúc Cửu Đỉnh, trấn áp Cửu Châu của Nhân tộc, nguyện Nhân tộc vĩnh xương!" "Nguyện Nhân tộc vĩnh xương!" Dưới đài, tộc trưởng của tất cả các bộ tộc Nhân tộc và tộc nhân của họ cũng đồng thanh hô lớn!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Tức thì, Thiên Đạo chấn động, Cửu Đỉnh bên cạnh Đại Vũ lập tức tỏa ra vô lượng hào quang, chín đạo quang trụ phóng thẳng lên trời!

Ong!

Ong!

Ong!

Cửu Đỉnh phát ra từng tràng âm thanh ong ong, chủ động bay lên không trung, sau đó trấn áp tại Cửu Châu của Nhân tộc!

Một luồng vĩ lực huyền ảo mênh mông lập tức bao trùm toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, tất cả yêu ma quỷ quái đều bị trấn áp.

“Nguyện Nhân tộc vĩnh xương!” Toàn bộ lãnh địa Nhân tộc tức thì sôi trào, tất cả Nhân tộc đều không hẹn mà cùng hô lớn!

Ngâm!

Ngâm!

Chương 248

Ngâm!

Trong dòng sông khí vận, kim long đại diện cho khí vận Nhân tộc không khỏi ngẩng đầu gầm dài, thân thể đột nhiên tăng vọt gấp đôi, khí thế như hồng!

"?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác lập tức nhận ra sự thay đổi của dòng sông khí vận, sắc mặt không khỏi đồng loạt thay đổi.

Nói thật, họ đã bị việc Triệu Thần sắc phong Tam Hoàng Tứ Đế làm cho tê dại, nên không mấy quan tâm đến vị Đế thứ năm là Đại Vũ.

Tuy nhiên, vạn vạn không ngờ, Đại Vũ lại có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy!

Đương nhiên, đây không phải là điều khiến họ sợ hãi nhất!

Điều đáng sợ nhất là, họ kinh hãi phát hiện kim long đại diện cho khí vận của Thánh Sư Điện của Triệu Thần, cũng trong nháy mắt tăng vọt!

Cả Kim Ngao Đảo Tiệt Giáo cũng vậy!

"Chết tiệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, ánh mắt kinh hoàng bất định.

Vốn dĩ khí vận của Thánh Sư Điện của Triệu Thần đã vô cùng hùng hậu, bây giờ lại đột nhiên tăng vọt gấp đôi, trời mới biết Triệu Thần sẽ được lợi bao nhiêu từ đó!?

Ít nhất, ít nhất cũng phải đột phá thêm một trọng thiên nữa!

Trong bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, Triệu Thần chắp tay sau lưng, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của bản tọa, Cửu Đỉnh đúc thành, tất nhiên sẽ hội tụ tất cả công đức khí vận của Nhân tộc!" Như vậy, đột phá Thánh Đạo tứ trọng thiên cảnh giới, hoàn toàn chắc chắn rồi!

Nhưng, để chắc chắn hơn, cứ để cho cơn bão khí vận này mạnh mẽ hơn nữa đi!

"Chu Tước, truyền pháp chỉ của bản tọa, cộng chủ Nhân tộc Vũ đúc Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu, nên lập quốc cho Nhân tộc, kiến lập Vô Thượng Vận Triều!" Triệu Thần uy nghiêm bá khí nói, "Sau đó, lại sắc phong nó làm Nhân Hoàng!" "Cẩn tuân giáo chủ pháp chỉ!" Chu Tước cao quý lập tức cung kính nhận lệnh, lại một lần nữa đến lãnh địa Nhân tộc, giáng lâm tại bộ tộc Thạch Sùng!

"Tỷ tỷ Chu Tước lại đến!" Cửu Thiên Huyền Nữ thần sắc tức thì lộ ra một tia kinh hỉ, không ngờ Chu Tước lại đột nhiên giáng lâm.

Điều này cũng có nghĩa là Đại Vũ sắp được sắc phong Nhân Hoàng!

Nàng không dám chậm trễ, lập tức hiện thân, cùng Đại Vũ nghênh đón Chu Tước.

"Nhân tộc Thánh Phụ của Thánh Sư Điện có pháp chỉ!

Cộng chủ Nhân tộc Đại Vũ đã dùng Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu, nên lập quốc cho Nhân tộc, kiến lập Vô Thượng Vận Triều!" Chu Tước biểu tình lạnh lùng nói.

Cửu Thiên Huyền Nữ và Đại Vũ đều không khỏi ngẩn ra, không ngờ Triệu Thần lại hạ xuống pháp chỉ như vậy, dường như không giống với Tam Hoàng Tứ Đế trước đó!

Nhưng, với tư cách là cộng chủ Nhân tộc, Đại Vũ nhanh chóng

phản ứng, phúc chí tâm linh, lại một lần nữa đối với Thiên Đạo trịnh trọng tuyên cáo: "Thiên Đạo ở trên, ngô, cộng chủ Nhân tộc, Vũ, lấy Cửu Đỉnh làm quốc vận thần khí, kiến lập một quốc, tên là Hạ!

Vọng Thiên Đạo giám chi!" Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trên Cửu Tiêu, lại một lần nữa truyền đến từng tràng sấm sét vang dội!

Cửu Đỉnh trấn áp Cửu Châu, cũng tỏa ra vô lượng hào quang!

"Từ hôm nay, ngô là Hạ Vương!

Nguyện quốc vận Nhân tộc vĩnh xương!" Đại Vũ cao đứng trên Phong Thiền Đài, ánh mắt bễ nghễ, nhìn xuống bốn phương, toàn thân tỏa ra bá khí!

Mặc dù đã lập quốc, nhưng trước khi được Triệu Thần sắc phong, hắn không dám xưng Hoàng!

"Ngô đẳng bái kiến Hạ Vương, nguyện Nhân tộc vĩnh xương!" Dưới Phong Thiền Đài, các tộc trưởng của các bộ tộc Nhân tộc lập tức hô lớn.

"Bái kiến Hạ Vương, nguyện Nhân tộc vĩnh xương!" Tất cả Nhân tộc lại một lần nữa sôi trào, không hẹn mà cùng quỳ lạy hô lớn!

Tức thì, trong dòng sông khí vận, kim long khí vận Nhân tộc lại một lần nữa tăng vọt!

Ngay sau đó, kim long khí vận của Thánh Sư Điện của Triệu Thần cũng theo đó lại một lần nữa tăng vọt!

Khuôn mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân tức thì đều xanh mét, hoàn toàn không ngờ

Triệu Thần lại chơi một màn thao tác như vậy với vị Đế cuối cùng trong Ngũ Đế.

Các đại năng cường giả quan sát cũng biểu thị kinh ngạc, theo lẽ thường, Đại Vũ với tư cách là vị cuối cùng trong Ngũ Đế, biểu hiện của hắn nên kém hơn bốn vị Đế trước.

Nhưng, ai cũng không ngờ, biểu hiện của Đại Vũ lại có thể so sánh với Tam Hoàng!

Đương nhiên, họ cũng biết, tất cả đều là do Triệu Thần đứng sau thúc đẩy, quả thực khiến người ta phải thán phục!

"Nhân Vương Vũ, trị lý Nhân tộc có công, công đức vô lượng, Thánh Phụ đặc biệt sắc phong ngươi làm vị Nhân Hoàng thứ tám của Nhân tộc, tọa trấn Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc!" Chu Tước tiếp tục tuyên cáo.

Khi lời của nàng vừa dứt, trên Cửu Tiêu tức thì có ức vạn vạn công đức tường vân cuồn cuộn, nhanh chóng tụ lại!

Công đức tường vân lần này, to lớn hơn bốn vị Đế trước đó!

Dù sao, Đại Vũ đã khai sáng ra quốc gia đầu tiên trong lịch sử Hồng Hoang!

"Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ!" Đại Vũ lập tức cung kính cảm tạ.

Chẳng mấy chốc, công đức tường vân trên cao đã tụ lại xong, chia thành bốn phần!

Phần thứ nhất, chiếm khoảng năm thành tổng công đức, rơi xuống thân thể Nhân Hoàng của Đại Vũ, tu vi của Đại Vũ tức thì tăng vọt như tên lửa.

Mặc dù chỉ có năm thành Thiên Đạo công đức, nhưng do tổng công đức trở nên to lớn, năm thành công đức này so với sáu thành công

đức của bốn vị Đế trước đó không hề thua kém!

Cuối cùng, cảnh giới nguyên thần của Đại Vũ ổn định đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, không giống như Thuấn, suýt chút nữa đã rớt khỏi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Phần thứ hai, chiếm khoảng ba thành tổng công đức, hóa thành một đạo kim sắc quang trụ, bao phủ Cửu Thiên Huyền Nữ bên trong.

Dưới sự gia trì của công đức, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng ổn định chém ra thiện thi, tấn cấp Chuẩn Thánh chi cảnh!

Như vậy, năm đại đệ tử do Triệu Thần khâm định, toàn bộ đều tấn cấp Chuẩn Thánh cảnh giới!

Dưới sự dẫn dắt của khí cơ trong cõi u minh, vào khoảnh khắc này, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Hỏa Phượng đang bế quan đột phá từ sớm cũng đồng loạt chém ra thiện thi, bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới!

Khí vận Nhân tộc thịnh vượng, có thể thấy rõ!

Phần thứ ba, chiếm khoảng một thành tổng công đức, vẫn bay về phía Hồng Vân ở Ngũ Trang Quán trên Vạn Thọ Sơn, Hồng Vân mày giãn mắt cười, lập tức vung tay một cái, thu lấy phần công đức này.

"Bái tạ Nhân tộc Thánh Phụ hậu đãi!" Hồng Vân thần sắc cung kính, hướng về phía Thánh Sư Điện của bộ lạc Nhân tộc lại một lần nữa cúi đầu thật sâu, lập tức không thể chờ đợi được nữa tiến hành bế tử quan, trảm thi thành đạo!

Không thành đạo, không xuất quan!

Phần thứ tư, cũng chiếm khoảng một thành tổng công đức, lại hóa thành chín đạo kim quang, bay vào trong Cửu Đỉnh!

Cửu Đỉnh sẽ trở thành công đức thần khí của Nhân tộc, tiếp tục

trấn áp Cửu Châu cho Nhân tộc!

Đến đây, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, liền triệt để sắc phong hoàn tất!

Trải qua một thời gian tích lũy, khí vận Nhân tộc đã đạt đến đỉnh cao nhất!

Sau đó, Đại Vũ liền được đón vào Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận Nhân tộc.

Về phần Hạ triều do hắn kiến lập, cũng truyền lại cho con cháu.

Từ đó về sau, cộng chủ Nhân tộc từ chế độ thiện nhượng đổi thành chế độ thế tập!

Chương 249

Đương nhiên, Thiên Đạo chí công!

Nếu là Nhân Vương thế tập, dòng dõi của người đó không thể tu hành thành tiên!

Như vậy, sẽ không xuất hiện loạn tượng chiếm giữ lâu dài vị trí Nhân Vương!

"Đại công cáo thành!" Trong bộ lạc Nhân tộc, Thánh Sư Điện, Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

Hắn không chút do dự, lập tức tiến vào nội thiên địa trong Hỗn Độn Châu, ngồi xếp bằng dưới Ngộ Đạo Thụ, nhân lúc khí vận tăng vọt, bắt đầu xung kích Thánh Đạo tứ trọng thiên cảnh giới! ...

Dưới Ngộ Đạo Thụ, Triệu Thần hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tĩnh lặng như giếng cổ, giống như một pho tượng đá, chìm vào tĩnh lặng.

"Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!" Trong dòng sông khí vận, kim long đại diện cho khí vận của Thánh Sư Điện bay lượn trên không, nhìn xuống bốn phương, khí nuốt sơn hà.

Phảng phất như muốn nuốt chửng tất cả kim long khí vận trong dòng sông khí vận.

Dưới vô thượng long uy, các kim long khí vận khác đều không khỏi run rẩy, không dám nhìn thẳng!

Dưới sự gia trì của khí vận hùng hậu như vậy, cảnh giới nguyên

thần của Triệu Thần không ngừng tăng lên.

Tâm thần hắn hoàn toàn chìm đắm trong lĩnh ngộ vô thượng đại đạo, toàn thân tỏa ra đạo vận vô cùng huyền ảo phức tạp.

Trong cơ thể cũng không ngừng vang lên từng tràng đại đạo chi âm, phảng phất như mỗi tế bào đều có một vị vô thượng đạo tôn đang xiển thuật đại đạo chí lý, khiến người ta điếc tai nhức óc.

"Xoạt xoạt xoạt" Ngộ Đạo Thụ rủ xuống ức vạn cành cây xanh biếc như ngọc, kết thành hình tán, che gió che mưa, đồng thời hấp thu đạo vận và đại đạo chi âm mà hắn tỏa ra.

Không có gì bất ngờ, dưới sự tưới đẫm của đạo vận và đại đạo chi âm huyền ảo phức tạp, trên cành Ngộ Đạo Thụ lại nở ra thần hoa bảy màu, tỏa ra từng tràng hương thơm, thấm vào lòng người.

Lần này, không phải một đóa, mà là hai đóa!

Mỗi đóa đều có bảy cánh, mỗi cánh cũng có bảy màu, vô cùng thần bí thần kỳ.

Trên cánh hoa, có những hoa văn huyền ảo phức tạp, ẩn chứa đại đạo chí lý.

Hai đóa hoa chỉ nở rộ trong một sát na, tựa như hoa quỳnh sớm nở tối tàn, sau khi nở rộ triệt để, liền nhanh chóng tàn lụi.

Sau khi thần hoa tàn lụi, gốc hoa liền mọc ra hai quả Ngộ Đạo Quả, tỏa ra bảo quang lấp lánh, treo cao trên cành.

Có lẽ vì lần này Triệu Thần từ Thánh Đạo tứ trọng thiên đột phá lên Thánh Đạo ngũ trọng thiên, Ngộ Đạo Quả không chỉ kết ra hai quả, mà ngay cả đại đạo phù văn trên quả cũng trở nên sâu sắc và phức tạp hơn.

Chúng tiếp tục hấp thu đạo vận tỏa ra từ người Triệu Thần, quả

trở nên ngày càng căng mọng.

Từ kích thước ban đầu bằng mắt rồng, nhanh chóng lớn bằng nắm đấm.

Cũng vào lúc này, Triệu Thần thành công xung kích Thánh Đạo ngũ trọng thiên!

"Cho bản tọa phá!" Triệu Thần đột nhiên mở mắt, hai mắt tinh quang rực rỡ, bắn ra hai đạo thần hồng, phá nát hư không.

Toàn thân đột nhiên tỏa ra ức vạn đạo hà quang bảy màu, quang mang tứ xạ, chiếu rọi cả nội thiên địa thế giới như một giấc mơ.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trong cơ thể hắn vang lên từng tràng sấm sét vang dội, tựa như ức vạn đầu thần long đồng thời gào thét.

Một luồng khí thế mênh mông hùng hậu từ người hắn bộc phát, quét ngang cả nội thiên thế giới, chấn động sơn hà!

Thánh Đạo ngũ trọng thiên, xong rồi!

Tiếp theo, có thể công thành xuất quan, mở ra Phong Thần Lượng Kiếp!

Nội thiên địa Thiên Đạo lập tức giáng xuống đầy trời điềm lành, Ngộ Đạo Thụ cũng vui vẻ lay động ức vạn cành cây, đều đang chúc mừng Triệu Thần.

Triệu Thần thu liễm khí thế, đứng dậy, nhìn về phía Ngộ Đạo Quả trên Ngộ Đạo Thụ.

"Không ngờ lần này lại có hai quả Ngộ Đạo Quả, xem ra, tu vi của

bản tọa chỉ cần càng cao, số lượng Ngộ Đạo Quả sẽ càng nhiều!" Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Như vậy, chỉ cần tiếp tục đột phá, sản xuất hàng loạt Ngộ Đạo Quả không phải là mơ!

"Xoạt xoạt xoạt" Ngộ Đạo Thụ lay động cành cây, phảng phất như đang khoe công với Triệu Thần, lại đưa hai quả Ngộ Đạo Quả đó đến trước mặt Triệu Thần.

Triệu Thần trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười, cũng không khách khí với Ngộ Đạo Thụ, thu lấy hai quả Ngộ Đạo Quả.

"Tiếp tục trấn thủ phiến thiên địa này, bản tọa sau này sẽ lại đến xem!" Triệu Thần dùng tay sờ sờ hai cành cây đã kết ra Ngộ Đạo Quả, xoay người bước ra khỏi nội thiên địa thế giới. ...

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Trong thời gian Triệu Thần bế quan, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Triệu Thần chỉ thị Đại Vũ đúc Cửu Đỉnh kiến lập Vô Thượng Vận Triều, khiến khí vận của Thánh Sư Điện tăng vọt, trong lòng đều không thể giữ được bình tĩnh!

Trong tứ giáo, Tây Phương Giáo hiện tại khí vận kém nhất!

Thế là, họ cuối cùng cũng không nhịn được mà ra tay với công đức khí vận của Thiên Đình!

Thực tế, đối với công đức khí vận của Thiên Đình, họ đã sớm thèm nhỏ dãi.

Chẳng qua, thân ở Tây Phương đại lục, không dám tùy tiện thò tay quá dài, đặc biệt là Hạo Thiên, Dao Trì hai vị chủ nhân Thiên Đình đều là người của Triệu Thần, càng sợ bị gài bẫy!

Cho nên, họ chỉ phái Dược Sư làm một phương Đại đế của Thiên Đình, không để các đệ tử khác của Tây Phương Giáo vào Thiên Đình.

Tuy nhiên, mấy năm nay thấy Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị dẫn một ngàn đệ tử Tiệt Giáo ở Thiên Đình làm ăn phát đạt, cộng thêm sự kích thích từ việc khí vận của Thánh Sư Điện tăng vọt, cuối cùng họ đã động thủ!

Lập tức để Dược Sư dẫn một nhóm đệ tử Tây Phương Giáo, yêu cầu Hạo Thiên sắc phong, chia sẻ công đức khí vận của Thiên Đình!

"Khi người quá đáng, quả thực khi người quá đáng!" Hạo Thiên lúc đó tức điên, sắc mặt vô cùng dữ tợn, hai mắt phẫn nộ đến mức sắp phun ra lửa, trong miệng hận đến nghiến răng nghiến lợi!

Vốn dĩ y đã phẫn nộ với việc Tam Thánh Nhị Giáo nhúng tay vào Thiên Đình, nếu không phải Triệu Thần để Nhân tộc tu hành, từ đó phi thăng Thiên Đình, được xếp vào hàng tiên ban, khiến y thấy được hy vọng dần dần nắm giữ Thiên Đình, y đã sớm bùng nổ rồi!

Nhưng, thời gian tu hành của Nhân tộc dù sao cũng ngắn, tuy số lượng đông đảo, nhưng cao thủ lại thiếu!

Hiện tại, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại ngang nhiên bắt nạt như vậy, trong lòng y làm sao có thể nhịn được!

"Lần này, trẫm nhất định phải mời Triệu Thần sư thúc ra tay, vì trẫm đòi lại một công đạo!" Hạo Thiên nghiến răng hận thù nói.

Sau đó, lập tức đến Thánh Sư Điện!

Lúc này Thánh Sư Điện, đã được Đại Vũ hóa thành thánh địa của Nhân tộc, phương viên mười vạn dặm, hoa cỏ xanh tươi dị thường, chim hót hoa thơm, tựa như tiên cảnh nhân gian.

Nhân tộc bình thường không được quấy rầy Thánh Phụ, không được đến thánh địa.

Rất là trùng hợp, Triệu Thần vừa mới công thành xuất quan, liền tiếp kiến Hạo Thiên!

Với cảnh giới Thánh Đạo ngũ trọng thiên, hắn tự nhiên biết đã xảy ra chuyện gì, lúc này không ra tay, còn đợi đến khi nào!?

Chương 250

"Triệu Thần sư thúc, Tây Phương Nhị Thánh thực sự khi người quá đáng, xin Triệu Thần sư thúc vì ngô làm chủ!" Hạo Thiên phịch một tiếng quỳ xuống đất, hướng Triệu Thần ai oán khẩn cầu!

"Sư điệt xin mời đứng dậy, ý của ngươi bản tọa đã hiểu, đây là giải pháp bản tọa nghĩ ra!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Hạo Thiên thần sắc tức thì đại hỷ, vội vàng ánh mắt mong chờ hỏi: "Xin Triệu Thần sư thúc chỉ điểm!" Triệu Thần khóe miệng cong lên một đường cong, từng chữ từng chữ nói: "Đi Tử Tiêu Cung cầu Đạo Tổ!" Để Hạo Thiên đi gõ cửa Tử Tiêu Cung, tìm Hồng Quân Đạo Tổ kêu khổ, từ đó cưỡng ép mở ra Phong Thần Lượng Kiếp, Triệu Thần trong lòng đã sớm có kế hoạch.

Nay thời cơ đã chín muồi, Hạo Thiên cũng chủ động đến cửa, tự nhiên không chút do dự mà xúi giục Hạo Thiên đi.

"..." Hạo Thiên tức thì ngẩn ra, không ngờ Triệu Thần lại đột nhiên đề xuất một kiến nghị như vậy, quả thực không giống như điều mà Triệu Thần anh minh thần võ trong suy nghĩ của y có thể đề xuất.

Hồng Quân từ khi hợp đạo, Tử Tiêu Cung đã ẩn vào Hỗn Độn Hư Không, căn bản không có dấu vết để tìm.

Nếu có thể tìm được Hồng Quân, y đã không đến cầu Triệu Thần.

Lúc này, Hạo Thiên trong lòng phát điên, nếu không phải Triệu Thần đã ba lần bốn lượt giúp y, y đã nghi ngờ Triệu Thần đang trêu mình!

"Triệu Thần sư thúc, lão sư đã sớm hợp đạo, không nhúng tay vào đại thế Hồng Hoang, ngài cũng biết mà, ta làm sao có thể đến Tử Tiêu

Cung được chứ?" Hạo Thiên khóc lóc nói.

Hy vọng Triệu Thần có thể đừng đùa nữa, mau chóng giúp y đòi lại công đạo đi!

Triệu Thần vẫn híp mắt, mặt mang nụ cười, cao thâm khó lường nói: "Hạo Thiên sư điệt, lúc này khác lúc xưa, ngươi cảm thấy bản tọa sẽ trêu ngươi sao?" Hạo Thiên tức thì trở nên nửa tin nửa ngờ, đúng vậy, Triệu Thần sẽ không trêu mình!

Nếu Triệu Thần muốn trêu mình, trước đó đã không để y làm chủ Thiên Đình, cũng sẽ không mấy lần ra tay giúp đỡ.

Nhưng, y thật sự không tìm được Tử Tiêu Cung!

Sau khi Nam Cực Tiên Ông dẫn một nhóm yêu tiên lên Thiên Đình, y cũng từng đi tìm, cuối cùng vô công mà về!

"Xin Triệu Thần sư thúc minh thị!" Hạo Thiên chỉ có thể cung kính thỉnh cầu.

Đột nhiên y ý thức được, trong lời nói của Triệu Thần ẩn chứa huyền cơ, chỉ là y không lĩnh ngộ được.

"Hạo Thiên sư điệt, trong lòng ngươi không phải lo lắng không tìm được Tử Tiêu Cung, mà là ngươi không đi tìm, làm sao biết bây giờ cũng không tìm được chứ?!" Triệu Thần vẫn cao thâm khó lường nói.

Không còn cách nào khác, dù sao bây giờ hắn đang coi Hạo Thiên là một quân cờ, không thể nói quá trực tiếp, nếu không, e rằng lòng tự tôn của Hạo Thiên quá mạnh không thể chấp nhận được.

Hạo Thiên như có điều suy nghĩ, thử dò hỏi: "Vậy ngô cứ theo lời Triệu Thần sư thúc, trước tiên đi tìm Tử Tiêu Cung của lão sư?" "Đại thiện!" Triệu Thần gật đầu cười nói.

Hắn muốn, chính là kết quả như vậy!

Chỉ cần Hạo Thiên gõ cửa Tử Tiêu Cung, Phong Thần Lượng Kiếp sẽ được mở ra trong phút chốc!

"Đa tạ Triệu Thần sư thúc chỉ điểm, đợi ngô tìm xong sẽ lại đến bái tạ Triệu Thần sư thúc!" Hạo Thiên cung kính cáo lui, chuẩn bị theo lời Triệu Thần đi thử một lần, nếu thật sự tìm được Tử Tiêu Cung, sẽ để Hồng Quân vì y làm chủ.

Nếu không tìm được Tử Tiêu Cung, quả quyết sẽ quay lại thỉnh cầu Triệu Thần vì y đòi lại công đạo!

Trong lòng y, không mấy lạc quan về việc có thể tìm được Tử Tiêu Cung.

Với tâm thái bán tín bán nghi như vậy, Hạo Thiên rời khỏi bộ lạc Nhân tộc, tiến vào Hỗn Độn Hư Không.

Theo trí nhớ trước đây, y đến khu vực Hỗn Độn mà Tử Tiêu Cung năm đó xuất hiện.

Nếu là bình thường, khu vực Hỗn Độn này tuyệt đối ngoài khí Hỗn Độn ra thì vẫn là khí Hỗn Độn, ngay cả bóng dáng của Tử Tiêu Cung cũng không thấy.

Nhưng hiện tại, quả nhiên không ngoài dự liệu của Triệu Thần, Tử Tiêu Cung xa hoa tráng lệ như một chiếc siêu cấp hàng không mẫu hạm, tỏa ra vô lượng thần quang, lơ lửng trong Hỗn Độn bao la vô tận.

"Không ngờ lại thật sự bị Triệu Thần sư thúc đoán trúng rồi!" Hạo Thiên không khỏi trợn to hai mắt, trên mặt không tự chủ được lộ ra một tia kinh hỉ, trong lòng kích động không thôi.

Tử Tiêu Cung ở đây, vậy có nghĩa là Hồng Quân cũng chắc chắn ở đây!

Vậy thì, y có thể tìm Hồng Quân chủ trì công đạo!

Không chút do dự, Hạo Thiên ba bước làm hai, lập tức chạy đến trước Tử Tiêu Cung, vội vàng quỳ xuống đất.

"Lão sư, xin hãy vì đệ tử chủ trì công đạo!" Két...

Khi lời của y vừa dứt, hai cánh cửa lớn của Tử Tiêu Cung mở ra một khe hở!

Hạo Thiên trong lòng tức thì cuồng hỷ, lập tức đứng dậy, cung kính đi vào trong Tử Tiêu Cung. ...

Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện.

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, nhìn về hướng Tử Tiêu Cung, ánh mắt thâm thúy, dường như xuyên thấu trùng trùng không gian, thu hết mọi thứ vào đáy mắt.

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của bản tọa, bây giờ, bản tọa cứ an tâm chờ đợi thông báo của Hồng Quân đại lão thôi!" Không có gì bất ngờ, đợi Hồng Quân gặp Hạo Thiên xong, chắc chắn sẽ để chư Thánh đều đến Tử Tiêu Cung, thương nghị chuyện Phong Thần.

Đương nhiên, Nữ Oa và Phượng Tổ hai người chắc chắn không cần đi, dù sao hai người đều không lập giáo.

"Về phần Phong Thần Bảng đó, bản tọa không khách khí nhận lấy đâu!" Triệu Thần đáy mắt lóe lên một tia tinh quang, khóe miệng cong lên một tia lạnh lùng.

Cái gọi là Phong Thần Bảng, đối với phàm nhân bình thường, có thể sắc phong chính thần, vô cùng vinh quang.

Nhưng đối với tu sĩ đã thành tiên đắc đạo mà nói, lại là nguyên thần bị phong ấn, từ đó trở thành con rối do Thiên Đình khống chế.

Có thể không ngoa khi nói rằng, nắm giữ được Phong Thần Bảng,

chính là nắm giữ được một nửa thắng lợi của Phong Thần Lượng Kiếp!

Cho nên, Phong Thần Bảng, hắn muốn chắc rồi!

Hồng Quân nếu có thể trực tiếp đưa cho hắn thì tốt nhất, nếu đưa cho người khác, vậy đừng trách hắn không khách khí!

Năm đó, hắn có thể từ tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cưỡng ép lừa đi Bàn Cổ Phiên, bây giờ tự nhiên cũng có thể cưỡng ép lấy đi Phong Thần Bảng! ...

Hỗn Độn Hư Không, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân thần sắc lãnh đạm ngồi trên bồ đoàn ngọc giai, nhìn Hạo Thiên không ngừng tiến lại gần.

"Lão sư, Tam Thánh Nhị Giáo khi dễ Thiên Đình không người, ba lần bốn lượt khi áp đệ tử, xin lão sư vì đệ tử làm chủ!" Hạo Thiên ai oán nói.

Hồng Quân nhướng mí mắt, uy nghiêm lạnh nhạt nói: "Ý của ngươi ta đã hiểu, ngươi về trước đi, ta tự có sắp xếp!" "Đệ tử bái tạ lão sư!" Hạo Thiên tuy có chút không hài lòng, nhưng ngữ khí của Hồng Quân ẩn chứa uy thế cường đại, không cho phép phản bác.

Thế là, y cung kính lui ra khỏi Tử Tiêu Cung, chờ đợi Hồng Quân vì y làm chủ.

Đợi Hạo Thiên đi rồi, môi Hồng Quân khẽ mấp máy, thanh âm uy nghiêm lạnh nhạt vang lên bên tai Triệu Thần và những người khác: "Các ngươi đều đến Tử Tiêu Cung gặp ta!" "Khụ khụ, Triệu Thần đạo hữu, ngươi là chủ nhân Thiên Đình, việc này cũng liên quan đến ngươi, mời đạo hữu đến Tử Tiêu Cung một chuyến." Triệu Thần đã thành Thánh, vậy Hồng Quân cũng nên khách khí một chút.

Tại Thánh Sư Điện, Triệu Thần khẽ mỉm cười, từ trên bảo tọa

đứng dậy, hào khí ngút trời.

Đợi ngày này, hắn đã đợi lâu lắm rồi!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và sáu vị Thánh nhân khác trong lòng đều kinh hãi, mặt mày kinh nghi bất định!

Đại thế không đổi, Hồng Quân không ra!

Đây là lời Hồng Quân nói năm đó!

Cho nên, Hồng Quân hoặc là không xuất hiện, hoặc xuất hiện tất nhiên có đại sự xảy ra!

Sáu vị Thánh nhân không dám chậm trễ, thân hình lóe lên, lập tức đến Tử Tiêu Cung.

Chẳng mấy chốc, họ đã đến trước Tử Tiêu Cung, gặp được Triệu Thần!

Chương 251

"Lão Tử/Thông Thiên/Nữ Oa, bái kiến sư thúc/phu quân." Ngay lập tức, Lão Tử, Thông Thiên và Nữ Oa hướng Triệu Thần hành lễ.

Lão Tử, Thông Thiên gọi Triệu Thần là sư thúc.

Nữ Oa tự nhiên gọi Triệu Thần là phu quân.

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, trên mặt treo một nụ cười rạng rỡ, một tay nắm lấy ngọc thủ của Nữ Oa, khiến cho dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, phong tư tuyệt đại của nàng ửng hồng.

Sau đó Triệu Thần chủ động chào hỏi ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân: "Ba vị sư điệt vẫn khỏe chứ!" Phong Thần Lượng Kiếp sắp mở ra, chẳng mấy chốc có thể tóm gọn cả Tam Thánh Nhị Giáo, cho nên tâm tình của hắn bây giờ đặc biệt vui vẻ, cũng không làm khó Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác.

So với những trò gây khó dễ nhỏ nhặt, trấn áp toàn bộ đối phương mới là điều khiến người ta mong đợi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác sắc mặt âm trầm, nhưng vẫn hướng về phía Triệu Thần hành lễ: "Nguyên Thủy/Tiếp Dẫn/Chuẩn Đề, bái kiến Triệu Thần sư thúc." "Ha ha ha, miễn lễ!

Miễn lễ!" Triệu Thần cười càng thêm rạng rỡ, khiến ba vị Thánh nhân càng thêm kinh nghi bất định, Triệu Thần thái độ tốt đẹp chào hỏi họ, quả thực còn khó tin hơn ban ngày gặp ma.

Sự việc trái với lẽ thường, tất có yêu ma!

Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa đứng một bên không nói gì, đứng

xem kịch hay.

Họ đều đứng về phía Triệu Thần, và có quan hệ mật thiết với Nhân tộc, tự nhiên không muốn thấy Tam Thánh Nhị Giáo chia cắt khí vận của Nhân tộc.

"Đáng ghét!" Ba vị Thánh nhân liếc nhìn nhau, đều nghiến răng nghiến lợi, từ trong mắt đối phương nhìn thấy một tia kinh hãi, trong lòng không khỏi cảm thấy bất an mãnh liệt.

Cảm giác này, rõ ràng là phía trước có một cái hố lớn đang chờ họ nhảy vào!

Lúc này, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân thực sự có một vạn câu chửi thề muốn nói!

Triệu Thần sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, đã kiếm đủ chỗ tốt rồi, bây giờ lại còn muốn gài bẫy họ, có thể chừa cho họ một con đường sống không!

"Sư đệ, với tư cách là Thánh nhân phương Đông, đừng đi quá sâu với người của Tây Phương Giáo." Khi chuẩn bị tiến vào Tử Tiêu Cung, Lão Tử không nhịn được, âm thầm truyền âm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hoàn toàn xé rách mặt mũi với Triệu Thần, cảm thấy quả thực khi người quá đáng, không có thiên lý!

Cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn không đáp lại Lão Tử.

"Ai..." Lão Tử thấy vậy, thở dài một hơi, cũng không nói nữa.

"Triệu Thần sư thúc, không biết lão sư lần này triệu tập chúng ta đến, rốt cuộc là vì chuyện gì?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cười gượng thử hỏi.

Trực giác mách bảo y, thái độ khác thường của Triệu Thần hôm nay, có thể liên quan đến việc Hồng Quân gọi họ đến Tử Tiêu Cung.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng đều dỏng tai lên, hy vọng có thể moi được chút tin tức, như vậy có thể sớm chuẩn bị.

Nhưng họ đã quá coi thường Triệu Thần.

"Bản tọa cũng vừa mới đến, rốt cuộc là vì chuyện gì, các vị sư đệ cùng bản tọa vào trong sẽ biết!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Nói xong, liền kéo Nữ Oa đi đầu vào trong Tử Tiêu Cung.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bất lực, chỉ có thể cứng rắn đi vào trong Tử Tiêu Cung.

Khi bảy người lần lượt ngồi xuống trên bồ đoàn, thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân đột nhiên xuất hiện.

Ánh mắt thâm thúy của ông ta đầu tiên nhìn về phía Triệu Thần, sau đó khẽ gật đầu không dễ nhận ra.

Dù sao ông ta đã hợp với Thiên Đạo, có thể cảm nhận được tu vi cường đại của cảnh giới Thánh Đạo tứ trọng thiên của Triệu Thần.

Nhưng, hiện tại ông ta chưa nhận ra, Triệu Thần không phải là Thiên Đạo Thánh nhân, mà là Đại Đạo Thánh nhân.

Đợi Triệu Thần tu hành đến Thánh Đạo cửu trọng thiên, sẽ chứng đắc Hỗn Độn Đại Đạo, siêu việt cả Hồng Hoang Đạo Tổ!

"Kiến đạo hữu!" Hồng Quân đi đầu chào hỏi Triệu Thần.

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt, hướng Hồng Quân hành một lễ.

"Kiến đạo hữu." "Bái kiến sư tôn!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông

Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và sáu vị Thánh nhân khác cũng lập tức cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Họ không có được sự bình tĩnh như Triệu Thần, ai nấy đều lòng dạ bất an, chỉ sợ Hồng Quân đột nhiên nói ra chuyện gì bất lợi cho mình.

Hồng Quân lãnh đạm gật đầu, ánh mắt lướt qua mọi người, môi mỏng khẽ mở: "Hạo Thiên vừa rồi gặp ta, nói Thiên Đình không có người để dùng, ta sẽ vì nó sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, để Hạo Thiên sai khiến!" "Đạo hữu nhân từ!" Triệu Thần lập tức tâng bốc lẫn nhau.

Rõ ràng là tiết tấu sắp mở ra Phong Thần Lượng Kiếp, tự nhiên phải ra sức ủng hộ!

Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa không nói gì.

Khuôn mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại xanh mét, không ngờ Triệu Thần lại vô liêm sỉ như vậy.

Nhưng họ cũng nghe ra được sự bất mãn của Hồng Quân đối với những việc họ làm ở Thiên Đình.

Nếu không, không thể nào chuyên môn vì Hạo Thiên mà sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần.

Bây giờ họ chỉ hy vọng việc sắc phong chính thần không liên quan đến mình, chỉ cần không liên quan đến mình, đừng nói ba trăm sáu mươi lăm vị, ba ngàn sáu trăm năm mươi vị, họ cũng không quan tâm.

Đáng tiếc, suy nghĩ của họ cuối cùng cũng phải tan thành mây khói!

Lúc này, Hồng Quân lấy ra Phong Thần Bảng, nói: "Đây là Phong Thần Bảng, các ngươi có thể chọn lựa đệ tử của mình, viết tên lên

bảng, để cung cấp cho Hạo Thiên sai khiến!" "?!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và năm vị Thánh nhân tức thì không thể bình tĩnh được nữa.

Nữ Oa thì yên tĩnh ngồi một bên, vì không lập giáo.

Lúc này, thậm chí cả Lão Tử, Thông Thiên cũng đều do dự.

Dù sao nếu giống như Nam Cực Tiên Ông làm một phương Đại đế của Thiên Đình, hưởng thụ công đức khí vận của Thiên Đình, họ cũng không ngại.

Nhưng bây giờ, xem thế này của Hồng Quân, là muốn cưỡng ép để đệ tử của họ hiệu lực cho Hạo Thiên a!

Tiệt Giáo thì không sao, nhưng Nhân Giáo chỉ có một mình Huyền Đô!

Phong Thần Bảng...

Phong Thần Bảng, chữ "phong" này là sắc phong hay là phong ấn!?

"Đạo hữu anh minh!" Triệu Thần tiếp tục tâng bốc lẫn nhau.

Sau đó liếc mắt ra hiệu cho Thông Thiên, người sau lập tức bình tĩnh lại.

Thông Thiên lúc này mới phản ứng, ngày xưa theo Triệu Thần đưa một ngàn đệ tử Tiệt Giáo lên Thiên Đình, căn bản không cần ký Phong Thần Bảng.

Ba giáo còn lại, Nguyên Thủy Xiển Giáo chỉ có Nam Cực Tiên Ông, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân Tây Phương Giáo chỉ có Dược Sư, Lão Tử Nhân Giáo lại càng chỉ phái một phân thân Thái Thượng Lão Quân.

Họ không ký, ai ký?!

“Triệu Thần sư thúc, thật là thần thông quảng đại, thần thông quảng đại a!!” Thông Thiên giáo chủ vừa kinh ngạc vừa vui mừng, càng thêm kính phục ngưỡng mộ Triệu Thần.

Cũng càng thêm đắc ý với quyết định ban đầu của mình.

Lão Tử nghe vậy sắc mặt thay đổi, quyết định, sống chết cũng phải khóa Huyền Đô ở lại Bát Cảnh Cung, dù sao Huyền Đô cũng là Nhân tộc mà.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác thì tức đến sắp thổ huyết.

“Chết tiệt!” Lúc này, họ cuối cùng cũng biết vì sao hôm nay Triệu Thần lại biểu hiện khác thường như vậy, hóa ra là đang đào hố ở đây chờ họ nhảy xuống!

Đi cái *beep* đạo hữu anh minh!

Chương 252

Nếu không phải e ngại uy nghiêm của cường giả đã hợp đạo như Hồng Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác thật sự muốn tức đến chửi mẹ!

Hiện tại trong lòng họ vô cùng nghi ngờ, Hồng Quân không phải là đang liên thủ với Triệu Thần cố ý gài bẫy họ chứ.

Mẹ kiếp, rõ ràng là nhắm vào Tam Thánh Nhị Giáo mà.

Thế là, ba vị Thánh nhân đều im lặng, không ai lên tiếng, ai lên tiếng người đó chết!

Nhưng, Hồng Quân đã lấy Phong Thần Bảng ra rồi, không thể để Lão Tử và những người khác cứ im lặng như vậy.

Khí trường cường đại vô hình tỏa ra, khiến Lão Tử và những người khác không thể không mở miệng nói.

Cuối cùng, Lão Tử cứng rắn mở miệng trước, hỏi: "Dám hỏi sư tôn, Phong Thần Bảng rốt cuộc có tác dụng gì?" Hồng Quân lãnh đạm giải thích: "Người có tên trong Phong Thần Bảng, tự khắc phải chịu sự sai khiến của Hạo Thiên, sinh tử do Hạo Thiên nắm giữ!" "Hít..." Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và ba vị Thánh nhân khác không khỏi hít một ngụm khí lạnh, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Lão Tử, Thông Thiên không biết làm gì, lén lút thi triển đại thần thông, dịch chuyển bồ đoàn về phía Triệu Thần một chút, tạo khoảng cách với ba vị Thánh nhân kia.

Càng khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân tức đến nửa sống nửa chết.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng vô cùng bi phẫn nhìn Lão Tử và Thông Thiên, không phải họ là Bàn Cổ Tam Thanh sao.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết, khi ông ta tiếp xúc mật thiết với Tây Phương Nhị Thánh, đã bị Lão Tử, Thông Thiên lén lút loại ra khỏi danh sách.

Với tư cách là một Thánh nhân phương Đông, lại cùng phương Tây làm loạn, chiếm đoạt khí vận phương Đông.

Loại người như vậy, một chữ thôi: gian!

Dù sao đi nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân càng không thể để đệ tử của mình lên bảng.

Nếu không, ba giáo triệt để xong đời!

Nhưng, xem thế này của Hồng Quân, nếu không để người lên bảng, hôm nay có lẽ không ra khỏi được Tử Tiêu Cung.

Ba vị Thánh nhân liếc nhìn nhau, không hẹn mà cùng gật đầu, trong nháy mắt đạt thành một chiến tuyến thống nhất, muốn liên thủ đối phó Triệu Thần.

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử môn hạ chỉ có một mình Huyền Đô, đệ tử trước đây đã hóa ra một phân thân, thay thế Huyền Đô vào Thiên Đình giúp đỡ Hạo Thiên, không nên lên bảng!" Một lúc sau, Lão Tử lại mở miệng nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vội vàng nói: "Hồi bẩm sư tôn, đệ tử môn hạ cũng đã sớm phái Nam Cực Tiên Ông gia nhập Thiên Đình, giúp đỡ Hạo Thiên quản lý Thiên Đình, vì Thiên Đình sắc phong không ít tiên quan, cũng không nên lên bảng!" Thông Thiên không nói gì, vì ông biết theo Triệu Thần, sẽ không chịu thiệt!

Lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, sau

đó chắp tay nói: "Đây là chuyện của Đông phương đại lục, đệ tử ở tận Tây phương đại lục, cũng không nên có tên trên bảng." Ba người đùn đẩy trách nhiệm, thoái thác sạch sẽ, tóm lại một câu, Hồng Quân muốn Phong Thần cũng được, nhưng đệ tử môn hạ của họ đều không nên có tên trên bảng.

Không chỉ vậy, họ còn nhân cơ hội này phản công lại Triệu Thần, nhằm suy yếu thế lực của hắn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giọng điệu lãnh đạm, tiếp tục nói: "Đệ tử Thông Thiên sư đệ, Tiệt giáo môn hạ đông đảo, hiệu xưng Vạn Tiên Lai Triều, vẻn vẹn ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, hẳn là có thể giải quyết dễ dàng!" Nếu đã bất nhân, thì đừng trách ta bất nghĩa!

Đây chính là suy nghĩ của Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này.

Lão Tử, Thông Thiên sắc mặt khẽ biến, không ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại nói ra lời này.

Chỉ có Triệu Thần là hai mắt híp lại, sớm đã liệu được sẽ như vậy.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân các ba đại Thánh Nhân cũng đã ức hiếp Tiệt giáo như vậy, thậm chí còn nói vạn tiên Tiệt giáo đều là lũ thấp sinh noãn hóa!

Bây giờ Tiệt giáo dưới sự chưởng quản của hắn, khí vận thịnh vượng, môn hạ đệ tử đều phẩm hạnh ưu tú, tu vi cao thâm, phúc duyên sâu dày, hoàn toàn nghiền ép đệ tử ba giáo còn lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác tự nhiên không dám ăn nói ngông cuồng.

Nhưng, bọn họ vẫn liên hợp lại để đối phó Tiệt giáo!

Chỉ có điều, lần này bọn họ đã định trước sẽ phải thất vọng!

“Nhị sư huynh, bản giáo chủ sớm đã phái một ngàn đệ tử Tiệt giáo đi giúp Hạo Thiên sư điệt, chẳng lẽ nhị sư huynh lúc đó điếc rồi sao?!” Thông Thiên lạnh lùng nói.

Trong lòng y đã hoàn toàn thất vọng về vị sư huynh ăn cây táo rào cây sung này.

“!!!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đột nhiên biến đổi, lửa giận trong lòng bừng bừng bốc lên, ánh mắt phẫn hận nhìn Thông Thiên, suýt nữa không nhịn được chỉ vào mặt Thông Thiên mà chửi ầm lên.

Cái đồ điếc nhà ngươi!

Triệu Thần khinh thường liếc nhìn Lão Tử, rồi nhìn sang Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh nói: “Nhị sư điệt, Nam Cực đã vì Thiên Đình sách phong không ít tiên quan, rốt cuộc có phải vì Thiên Đình hay không, trong lòng ngươi chẳng lẽ không tự biết sao!?” “” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đỏ bừng, tức đến nỗi lửa giận cũng bốc lên ngùn ngụt.

Bên cạnh, Thông Thiên thở dài một hơi, trong lòng đầy cay đắng.

Triệu Thần liếc nhìn Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, híp mắt cười nói: “Về phần hai vị sư điệt Tây phương, lần trước bản tọa cũng đã nói, Hồng Hoang đại lục có phân Đông Tây, nhưng Thiên Đình tuyệt đối không có phân Đông Tây đại lục.

Lần trước hai vị đạo hữu đều đã phái Dược Sư làm Thiên Đình Đại Đế, nay lại phái thêm ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, chắc cũng không thành vấn đề lớn!” Năm đó hắn cố ý dùng vị trí Đại Đế để dụ dỗ hai người họ, khiến Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân mắc câu, phái Dược Sư làm Thiên Đình Đại Đế.

Lần này Phong Thần Lượng Kiếp mở ra, Tây Phương giáo muốn chạy sao!?

Tuyệt đối không có khả năng!

"Thật đáng chết!" Hai khuôn mặt già nua của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức tái xanh, tức đến toàn thân run rẩy, suýt nữa hộc máu.

Nhưng, trong lòng họ càng cảm thấy từng trận hàn ý.

Đến lúc này, bọn họ mới hiểu ra, vì sao năm đó Triệu Thần lại tốt bụng nói giúp, để họ có cơ hội giành được vị trí Thiên Đình Đại Đế.

Hóa ra, là đang chờ họ ở đây!

Cái bẫy này, thật sự quá sâu!

Quả thực là phòng không thể phòng!

Thế là, ba đại Thánh Nhân lại một lần nữa chìm vào im lặng!

Họ đều bị Triệu Thần nói cho không còn chút sức lực phản bác nào, nhưng lại không muốn để đệ tử môn hạ lên bảng, chỉ có thể dùng sự im lặng để đối phó.

Triệu Thần cũng không vội, hắn cũng không trông mong ba lời hai câu là có thể khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác khuất phục.

Bây giờ không muốn ký tên để đệ tử môn hạ lên bảng, vậy thì để Tiệt giáo tiễn chúng lên bảng!

Đây cũng là nguyên nhân ban đầu hắn đồng ý trở thành Thánh Sư của Tiệt giáo.

Chỉ cần lấy được Phong Thần Bảng vào tay, trong nháy mắt là có thể giải quyết!

Đúng lúc này, Hồng Quân lãnh đạm nói: "Nếu đã như vậy, Ngô liền giao Phong Thần Bảng cho các ngươi, tự mình thương lượng!" Trong chốc lát, ba đại Thánh Nhân lập tức đồng loạt nhìn về phía

Phong Thần Bảng trong tay Hồng Quân.

Rõ ràng, họ đều biết, ai có được Phong Thần Bảng, người đó sẽ nắm giữ quyền chủ động trong lần Phong Thần này.

Vì vậy, họ đều mong đợi Hồng Quân có thể giao Phong Thần Bảng cho mình.

Nhưng, Hồng Quân trừ phi đầu óc có vấn đề, mới không để ý đến Triệu Thần, một cường giả Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên, mà lại giao Phong Thần Bảng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Hơn nữa, dù có giao cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bọn họ cũng không có thực lực để giữ!

Không có gì bất ngờ, Hồng Quân nhìn về phía Triệu Thần, nói: "Đạo hữu, ngươi là chủ nhân chân chính của Thiên Đình, Phong Thần Bảng liền giao cho đạo hữu chưởng quản!" "Thiện!" Triệu Thần hai mắt híp lại, không chút do dự, lập tức nhận lấy Phong Thần Bảng vào tay!

Phong Thần Lượng Kiếp, trấn áp tam thánh nhị giáo, đã thành công một nửa!

"Đáng ghét!" "Chết tiệt!" "Nào có lẽ đó!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị Thánh Nhân triệt để không thể bình tĩnh được nữa, trong lòng kinh hãi bất định.

Họ vừa mới nghe Hồng Quân nói về tác dụng của Phong Thần Bảng, bây giờ Triệu Thần đã có được Phong Thần Bảng, e rằng đệ tử ba giáo đều sẽ gặp kiếp nạn.

Mặc dù Triệu Thần là đại sư bá của Thánh Nhân, sẽ không ra tay với đệ tử môn hạ của họ, nhưng đừng quên rằng, năm đại thân truyền đệ tử dưới trướng Triệu Thần cách đây không lâu đều đã trảm thi đột

phá Chuẩn Thánh cảnh giới.

Đó là Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử.

Chương 253

Chỉ cần năm người đó ra tay, đệ tử môn hạ của họ khó thoát kiếp nạn.

Lão Tử, Thông Thiên trong lòng vô cùng may mắn, may mà đã lên thuyền của Triệu Thần, nếu không đợi đến Phong Thần đại chiến, chết thế nào cũng không biết.

"Xin sư tôn (lão sư) thương xót!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị Thánh Nhân lập tức hướng Hồng Quân cầu xin, không thể thiên vị Triệu Thần như vậy được!

Phong Thần Bảng đã cho Triệu Thần, dù sao cũng phải cho bọn họ một chút gì đó chứ!

Hồng Quân khẽ nhíu mày, rồi lãnh đạm nói: "Ta có một cây Đả Thần Tiên, ban cho các ngươi, sau này sẽ có người mang thiên mệnh Phong Thần chấp chưởng cây roi này, tiến hành Phong Thần!" "Đa tạ sư tôn (lão sư)!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị Thánh Nhân lập tức mừng rỡ, đều nhìn chằm chằm vào Đả Thần Tiên trong tay Hồng Quân, hy vọng Hồng Quân có thể ban cho mình!

Triệu Thần vẫn mỉm cười, không hề động lòng.

Đả Thần Tiên mà thôi, nghe có vẻ lợi hại, nhưng thực tế chẳng có tác dụng gì.

Bởi vì Đả Thần Tiên chỉ có thể đánh người trên Phong Thần Bảng, mà hắn lại chưởng quản Phong Thần Bảng, chỉ cần đệ tử Tiệt giáo và đệ tử Nhân tộc không lên bảng, Đả Thần Tiên sẽ trở nên vô nghĩa!

Vì vậy, cứ để bọn họ tranh giành đi!

Không chỉ không để ý đến Đả Thần Tiên, ngay cả người mang thiên mệnh Phong Thần mà Hồng Quân nói, hắn cũng không quan tâm!

Chẳng phải là Khương Tử Nha, người phò tá Chu Văn Vương, Chu Võ Vương, dẫn binh phạt Thương hay sao!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Khương Tử Nha phân phong chúng thần, cuối cùng lại không thể thành thần, là nỗi hối tiếc lớn nhất đời người.

Nếu Khương Tử Nha đầu quân cho ba vị Thánh Nhân kia, hắn không ngại giúp Khương Tử Nha chấm dứt nỗi hối tiếc đó.

Phải thật cường thế!

Phải thật bá khí!

"Nguyên Thủy, Đả Thần Tiên liền do ngươi tạm thời quản lý!" Lúc này, Hồng Quân uy nghiêm lãnh đạm lên tiếng, cuối cùng giao Đả Thần Tiên cho Nguyên Thủy Thiên Tôn trong ba vị Thánh Nhân.

Giống hệt như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản!

"Đa tạ sư tôn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nhận lấy Đả Thần Tiên từ tay Hồng Quân, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tuy thất vọng vì không có được bảo vật, nhưng cũng cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều, cho rằng có Đả Thần Tiên trong tay, ít nhất có thể chống lại Phong Thần Bảng của Triệu Thần.

Đáng tiếc, bọn họ không biết rằng, Đả Thần Tiên thật sự chỉ là một món đồ gân gà!

"Dám hỏi sư tôn, người mang thiên mệnh Phong Thần có gì khác biệt?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên hỏi.

Sau khi có được Đả Thần Tiên, y lại nghĩ đến việc có thể giành được người mang thiên mệnh Phong Thần kia.

Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng hai mắt sáng lên, nhìn chằm chằm vào Hồng Quân.

Chỉ có Triệu Thần vẫn sắc mặt điềm nhiên, đạo hiệu của Khương Tử Nha là Phi Hùng, điểm khác biệt nằm ở chỗ lưng có dị tượng Phi Hùng.

Thực tế, không chỉ Khương Tử Nha lưng có dị tượng Phi Hùng, Thân Công Báo cũng có!

"Lưng có dị tượng Phi Hùng, chính là người mang thiên mệnh Phong Thần!" Hồng Quân lãnh đạm nói.

"Dị tượng Phi Hùng!?" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân các Thánh Nhân đều ghi nhớ điều này, chuẩn bị tranh đoạt người này về tay mình.

Suy cho cùng ai cũng muốn nắm giữ quyền chủ động.

Nếu như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Nguyên Thủy Thiên Tôn chưởng quản Phong Thần Bảng, có lẽ sẽ không để ý đến người Phong Thần nhiều như vậy.

Nhưng bây giờ, người chưởng quản Phong Thần Bảng là Triệu Thần, họ không thể không chuẩn bị toàn lực, tùy thời phòng bị bị Triệu Thần gài bẫy!

"Chuyện này cứ quyết định như vậy, các ngươi lui ra đi!" Hồng Quân dặn dò xong, thân hình lập tức biến mất tại chỗ!

Triệu Thần thấy vậy, quả quyết không ở lại nữa, từ trên bồ đoàn đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đang ngồi trên bồ đoàn.

“Chư vị sư điệt, chúng ta hẹn gặp lại ở Phong Thần!” Nói xong, hắn không ngoảnh đầu lại mà rời đi!

“Đáng ghét!” “Quả thực không phải con người!” Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lại tức đến nghiến răng nghiến lợi.

“Đừng đắc ý, ta có Đả Thần Tiên trong tay, lại tìm được người mang thiên mệnh Phong Thần, nhất định sẽ tiêu diệt Tiệt giáo!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng căm hận thầm nghĩ.

Tất nhiên ở trong Tử Tiêu Cung, y không dám nói những lời này ra.

“Đi, chúng ta cũng trở về thương lượng kỹ càng một phen!” Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Đối mặt với cái hố lớn mà Triệu Thần đào ra, họ không thể không liên thủ một lần nữa, toàn lực ứng đối! ...

Nói về hai phía, Triệu Thần cầm Phong Thần Bảng, sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, liền trực tiếp trở về Thánh địa Nhân tộc, Thánh Sư điện.

Trong Thánh Sư điện, Hạo Thiên đang lo lắng chờ đợi tin tức.

Mặc dù Hồng Quân đã có sắp xếp cho y, nhưng trước khi thấy kết quả, y hoàn toàn không yên tâm.

Vì vậy, sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, y liền quay lại Thánh Sư điện tìm Triệu Thần.

Thấy Triệu Thần từ Tử Tiêu Cung trở về, Hạo Thiên sắc mặt mừng rỡ, vội vàng đón chào: “Triệu Thần sư thúc, không biết lão sư có sắp xếp gì không!?” Triệu Thần vỗ vai Hạo Thiên, cười nhạt nói: “Hạo Thiên sư điệt, sư tôn sẽ vì Thiên Đình sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, toàn bộ đều do ngươi điều khiển, bây giờ

ngươi có thể yên tâm rồi!" "Đa tạ Triệu Thần sư thúc!" Hạo Thiên lập tức mừng rỡ, vội vàng hành lễ cảm tạ Triệu Thần!

"Không cần đa lễ, đây là những gì ngươi đáng được nhận, tin rằng không bao lâu nữa, những vị chính thần đó sẽ trở thành thuộc hạ của ngươi!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Thật sự không cần bao lâu, bởi vì vị chính thần đầu tiên lên bảng, hắn đã chọn xong rồi!

"Thật tốt quá!

Lần này đa tạ Triệu Thần sư thúc chỉ điểm!

Hạo Thiên cảm kích không thôi!" Hạo Thiên sắc mặt càng thêm kích động, bây giờ y đã tin tưởng Triệu Thần trăm phần trăm!

Triệu Thần bảo y đi tìm Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, quả nhiên tìm được Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung.

Triệu Thần nói Hồng Quân sẽ làm chủ cho y, quả nhiên Hồng Quân đã làm chủ cho y.

Bây giờ, Triệu Thần nói những vị chính thần đó không bao lâu sẽ là của y, tự nhiên y tin rằng những vị chính thần đó quả thực sắp đến.

Ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, nghe có vẻ lợi hại, tuyệt đối không phải là những kẻ tầm thường cho có!

"Không cần đa lễ, chuyện này do bản tọa chấp chưởng, ngươi cứ về Thiên Đình chờ tin tốt là được!" Triệu Thần cười nhạt nói.

Giá trị của Hạo Thiên lần này ở Thánh Sư điện đã được sử dụng hết, trở về Thiên Đình mới có giá trị hơn!

Ân, ý của câu nói này có vẻ hơi khó hiểu, nhưng lát nữa sẽ biết!

"Vậy làm phiền Triệu Thần sư thúc!

Hạo Thiên xin không làm phiền nữa, ngày khác sẽ mang hậu lễ đến tận cửa bái tạ!" Hạo Thiên lại một lần nữa cúi đầu thật sâu trước Triệu Thần, cung kính cảm kích, sau đó lui ra khỏi Thánh Sư điện, trở về Thiên Đình!

Sau khi có được kết quả mong muốn, Hạo Thiên tâm trạng vô cùng tốt, không khỏi có chút đắc ý.

Không có gì là ngẫu nhiên, đúng lúc đó, ba vị Thánh Nhân chuẩn bị tụ tập lại để thương nghị cách đối phó với Triệu Thần đang nắm giữ Phong Thần Bảng, khi đến Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung, họ đã phát hiện ra tung tích của Hạo Thiên.

Thế là, sắc mặt ba vị Thánh Nhân lập tức trở nên âm trầm, ánh mắt cũng trở nên lạnh lẽo!

"Một tên đạo đồng nhỏ bé, thật sự nghĩ rằng có Triệu Thần chống lưng, làm Thiên Đình Chi Chủ là có thể lật trời sao, lại dám đến chỗ sư tôn cáo trạng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tức giận hừ lạnh.

Chương 254

Trong các Thánh Nhân, y là người coi trọng mặt mũi nhất, chưa bao giờ coi Hạo Thiên, một tên đạo đồng của Hồng Quân ra gì.

Hôm nay Phong Thần mở ra, Tam giáo gặp phải nguy cơ lớn nhất từ trước đến nay, trong lòng y sớm đã nén một bụng lửa giận!

Nhưng đối mặt với Triệu Thần và Hồng Quân, y đều không thể trút giận, đành phải trút lên người Hạo Thiên.

Theo Nguyên Thủy thấy, nếu không phải Hạo Thiên đi tìm Hồng Quân cáo trạng, căn bản sẽ không có cái gọi là Phong Thần!

Như vậy, Triệu Thần cũng sẽ không có được cái gọi là Phong Thần Bảng!

Vì vậy, tội đồ đầu sỏ chính là Hạo Thiên!

Đáng tiếc, y không biết rằng, Hạo Thiên là bị Triệu Thần ép buộc và khuyến khích đi tìm Hồng Quân.

"Nguyên Thủy đạo hữu nói rất đúng, nếu không trừng phạt, làm sao thể hiện được uy nghiêm của Thánh Nhân chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng lạnh lùng nói.

Hắn bảo Dược Sư dẫn đệ tử Tây Phương giáo gia nhập Thiên Đình, không những không được Hạo Thiên đồng ý sắc phong, mà còn bị Hạo Thiên cáo trạng một phen, khiến Tây Phương giáo cũng rơi vào nguy cơ Phong Thần, trong lòng hắn cũng vô cùng phẫn nộ!

"Hạo Thiên quả thực đã quá đáng!" Tiếp Dẫn ánh mắt âm lãnh, giọng điệu vô cùng lạnh lùng.

Thế là, ba vị Thánh Nhân liền tính kế lên đầu Hạo Thiên, chuẩn bị lấy Hạo Thiên làm bao cát trút giận.

Nếu không, uất ức trong lòng sẽ sinh bệnh!

"Các vị đạo hữu có ý kiến gì không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, đã không thể chờ đợi được nữa muốn ra tay với Hạo Thiên.

"Hạo Thiên là Thiên Đình Chi Chủ, chúng ta tốt nhất không nên trực tiếp ra tay với y, để tránh dính líu nhân quả!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày sầu khổ nói.

Trong đôi mắt âm lãnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên một tia sáng, đột nhiên lạnh lùng nói: "Nghe nói Hạo Thiên có một muội muội, tên là Vân Hoa tiên tử." Hạo Thiên vốn là một khối ngọc thạch được Hồng Quân điểm hóa tại Tử Tiêu Cung, lúc đó có một khối ngọc thạch nhỏ cùng nguồn gốc với Hạo Thiên, nhưng chưa được Hồng Quân điểm hóa.

Hạo Thiên trong lòng thương xót, liền thu lấy khối ngọc thạch nhỏ đó, đợi sau khi làm Thiên Đình Chi Chủ, trở thành cường giả Chuẩn Thánh, y cũng đã điểm hóa cho khối ngọc thạch nhỏ đó.

Khối ngọc thạch nhỏ đó chính là Vân Hoa tiên tử, cũng là muội muội của Hạo Thiên!

Lời ngụ ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là nói với Nguyên Thủy và những người khác, nếu không tiện ra tay với Hạo Thiên, vậy thì ra tay với Vân Hoa tiên tử!

Trong Hồng Hoang nguyên bản, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã để Thất Tiên Nữ hạ phàm gặp Đổng Vĩnh, gài bẫy Hạo Thiên.

"Tuyệt diệu!

Xem ra đây là thiên ý!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức vỗ tay tán thưởng.

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng gật đầu đồng ý.

“Tốt, vậy ta sẽ thi pháp, để Vân Hoa tiên tử kết hợp với người Nhân tộc, làm mất mặt y, xem y làm Thiên Đình Chi Chủ thế nào!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Tâm thần vừa động, tại Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, Nguyệt Lão chưởng quản nhân duyên lập tức cảm thấy một luồng gió lạnh ập đến, thân thể không khỏi rùng mình.

Cũng trong khoảnh khắc đó, sợi tơ nhân duyên của Vân Hoa tiên tử đã được kết nối với một nam tử Nhân tộc.

Nam tử này, tên là Dương Thiên Hữu!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thi pháp xong, trong mắt không khỏi lộ ra một tia khoái ý, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng cũng cảm thấy hả giận.

Họ lần lượt tiến vào Bát Cảnh Cung, bắt đầu thương nghị cách đối phó với Phong Thần của Triệu Thần!

Nhưng, họ không biết rằng, tất cả những gì họ vừa làm, đều đã lọt vào mắt của Triệu Thần.

Không còn cách nào khác, cảnh giới Đại Đạo Tứ Trọng Thiên đối với cảnh giới Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên, chính là bá đạo như vậy!

“Quả nhiên không ngoài dự liệu của bản tọa, giá trị của việc Hạo Thiên quay về Thiên Đình đã thể hiện ra rồi!” Tại bộ lạc Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt híp lại, liếc nhìn về hướng Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, ánh mắt đầy ý vị, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy Hạo Thiên làm nơi trút giận, tính kế muội muội của Hạo Thiên là Vân Hoa tiên tử, để Vân Hoa tiên tử kết hợp với Dương Thiên Hữu của Nhân tộc.

Đây rõ ràng là nhịp điệu của Nhị Lang Thần Dương Tiễn sắp xuất

thế rồi!

Nhị Lang Thần, còn gọi là Dương Tiễn!

Trong truyền thuyết hậu thế, danh tiếng của y vô cùng lớn!

Bất luận là trong Phong Thần Lượng Kiếp hay Tây Du Lượng Kiếp, biểu hiện của y đều vô cùng phi phàm!

Trong Phong Thần, y nhục thân thành thánh, trong Tây Du, y có thể áp chế Tôn Ngộ Không từ đầu đến cuối.

Bây giờ, Phong Thần Lượng Kiếp bị Triệu Thần cưỡng ép mở ra, một nhân vật quan trọng như vậy, Triệu Thần tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Trong truyền thuyết muội muội của Hạo Thiên là Vân Hoa tiên tử kết hợp với phàm nhân Dương Thiên Hữu, bây giờ xem ra quả nhiên không sai!" Triệu Thần trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị Thánh Nhân đều biết Hạo Thiên có một muội muội tên là Vân Hoa tiên tử, hắn, một cường giả Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên tự nhiên cũng biết!

Thậm chí, hắn còn biết rõ những chuyện sẽ xảy ra tiếp theo.

Hạo Thiên biết muội muội kết hợp với người Nhân tộc, chắc chắn sẽ nổi giận đùng đùng, muốn cưỡng ép chia rẽ Vân Hoa tiên tử và Dương Thiên Hữu.

Có lẽ sẽ giống như quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, trấn áp Vân Hoa tiên tử dưới chân một ngọn tiên sơn.

Sau đó, Dương Tiễn sẽ diễn một vở kịch hay bổ núi cứu mẹ.

Đương nhiên, nếu chỉ có một mình Dương Tiễn, chắc chắn không thể chống lại Thiên Đình.

Y có thể mạnh mẽ như vậy, hoàn toàn là vì phía sau có một sư phụ

là Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, vào lúc Hạo Thiên cưỡng ép chia rẽ cha mẹ Dương Tiễn, y đã mang Dương Tiễn đi, truyền thụ Bát Cửu Huyền Công, rồi để Dương Tiễn đi bổ núi cứu mẹ.

Có thể nói không ngoa rằng, tất cả đều do Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn đạo diễn, nhằm mục đích làm mất mặt Hạo Thiên!

Bây giờ Phong Thần bị cưỡng ép mở ra, nếu Xiển giáo muốn gây chuyện, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội!

"Nguyên Thủy à Nguyên Thủy, e rằng ngươi tuyệt đối không ngờ tới, trận Phong Thần Lượng Kiếp này lại đến nhanh và dữ dội như vậy đâu nhỉ!" Triệu Thần híp mắt, liếc nhìn về hướng Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, trong lòng không khỏi cười lạnh.

Hắn không sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác gây chuyện, chỉ sợ họ không gây chuyện!

Chỉ cần đệ tử Nhị giáo dám ra mặt, hắn sẽ tiễn đối phương lên bảng trong nháy mắt! ...

Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy hoàn toàn không ý thức được rằng vì hành động vừa rồi, một cơn đại nguy cơ đang ập đến với các môn nhân Xiển giáo!

Lúc này, y vừa tính kế xong Hạo Thiên, tâm trạng vô cùng sảng khoái.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng vậy, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn thương nghị cách đối phó với Phong Thần.

"Chư vị đạo hữu, theo ta thấy, không bằng Nhị giáo chúng ta liên thủ, sớm ngày lấp đầy số lượng chính thần đó, như vậy, đệ tử môn

hạ của chúng ta tự nhiên sẽ không phải lo lắng!" Chuẩn Đề đạo nhân trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Theo y thấy, dù sao Hồng Quân cũng đã nói chỉ sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, vậy thì chỉ cần có ba trăm sáu mươi lăm người lên bảng, Phong Thần sẽ kết thúc, đệ tử môn hạ của họ sẽ được an toàn!

Về phần làm thế nào để lấp đầy, tuy y không nói rõ, nhưng ánh mắt lạnh lùng của y đã nói rõ cho mọi người biết, Nhân tộc của Triệu Thần không dám động.

Vậy thì lấy đệ tử Tiệt giáo của Thông Thiên để lấp vào!

Không thể không nói, dưới đại thế Thiên Đạo, Thông Thiên vẫn luôn là người gánh tội thay.

"Đạo hữu nói quả thực có lý, nhưng tu vi của đệ tử dưới trướng tên đó..." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày trầm giọng nói.

Chương 255

Dù sao cũng đã xé rách mặt mũi, y cũng không gọi là sư đệ nữa.

Ý ngầm hiển nhiên là, phương pháp của Chuẩn Đề đạo nhân không tồi, nhưng tu vi của đệ tử Tiệt giáo đều quá mạnh!

Tám đại thân truyền, toàn bộ đều là Đại La Kim Tiên!

Tám người đó, có thể càn quét đệ tử Tam giáo!

Phía sau còn có đại thần Triệu Thần tương trợ.

Dựa vào cái gì mà bắt đệ tử Tiệt giáo lấp đầy ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần?!

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất đúng, nhưng đệ tử dưới trướng tên đó không thể nào đều mạnh như vậy, luôn có sự phân biệt ưu liệt, chúng ta chỉ cần tiễn những kẻ yếu kém lên bảng là được!" Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn như có điều suy nghĩ, gật đầu: "Như vậy, kế sách của đạo hữu quả thực khả thi.

Bần đạo nghe nói tên đó hình như trước khi sắc phong Ngũ Đế đã để không ít đệ tử môn hạ rời khỏi đảo Kim Ngao, tự mình khai tịch đạo trường, thu nhận môn đồ!" "Thật có chuyện này sao!?

Vậy thật là trời giúp chúng ta!" Đôi mắt nhỏ của Chuẩn Đề lập tức sáng lên, "Nếu như vậy, thì càng có lợi cho chúng ta, bần đạo không tin, ba đời đệ tử của tên đó cũng tu vi cao thâm!" "Đại thiện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân ba người nhìn nhau, lập tức gật đầu tán thành.

Họ quả quyết nhắm mục tiêu vào các ngoại môn đệ tử và ba đời môn đồ thực lực không mạnh dưới trướng Thông Thiên, ra tay trước

để chiếm ưu thế, tiễn những người này lên Phong Thần Bảng, bảo toàn đệ tử môn hạ của mình.

Sau khi định ra kế hoạch này, tâm trạng ba vị Thánh Nhân lập tức nhẹ nhõm hơn nhiều, cảm giác thắng lợi đang ở trước mắt.

Suy cho cùng, ba đời đệ tử của Tiệt giáo, thực lực quả thực không được, khiến họ cảm thấy đã nắm được điểm yếu của Triệu Thần và Thông Thiên.

Đáng tiếc, họ không biết rằng, đó là lệnh mà Triệu Thần cố ý ban cho Thông Thiên vì Phong Thần Lượng Kiếp.

"Ngoài ra, chúng ta phải đề phòng năm vị thân truyền đệ tử của Triệu Thần sư thúc!" Chuẩn Đề cẩn thận nói.

Trong lòng y luôn có một loại dự cảm, Triệu Thần ban cho năm đại thân truyền đệ tử công đức cơ duyên, đều đề thăng lên Chuẩn Thánh cảnh giới, e rằng có mưu đồ khác!

"Đại huynh không cần quá lo lắng, tuy trong số đệ tử của chúng ta không có Chuẩn Thánh, nhưng nếu mời một hai vị Chuẩn Thánh ra tay trợ trận, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao?

Ngọc Thanh đạo hữu, có phải không?" Tiếp Dẫn đạo nhân không để ý cười nói.

"Đại thiện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức gật đầu tán thành.

Trong số môn nhân Xiển giáo, Nhiên Đăng đạo nhân, Vân Trung Tử, Nam Cực Tiên Ông đều là Chuẩn Thánh, như vậy xem ra, càng không cần lo lắng.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết rằng, Nhiên Đăng đạo nhân sớm đã bị Triệu Thần chỉ định phải xử lý!

"Ngoài ra, tàn dư của Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu, chúng ta cũng

có thể lợi dụng một phen!" Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh nói.

Theo y thấy, với thân phận Thánh Nhân, sai khiến vài cao thủ Chuẩn Thánh làm chút việc, dễ như trở bàn tay!

"Vậy thì cứ theo lời đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng gật đầu, đồng ý với đề nghị của Chuẩn Đề đạo nhân.

Dừng một chút, y lại bổ sung: "Để phòng vạn nhất, chúng ta tốt nhất cũng nên tìm vài người có duyên, nhập vào giáo chúng của chúng ta, tiễn lên bảng Phong Thần!" "Rất thiện!" Thế là trên mặt Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đều lộ ra một nụ cười tâm ý tương thông.

Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn là tìm vài con tốt thí cho đệ tử môn hạ, để che chắn kiếp nạn cho các đệ tử tinh anh.

Nghe có vẻ tàn nhẫn, nhưng trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, đệ tử Xiển giáo chính là làm như vậy!

Đây không phải là cố ý bôi nhọ Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sự thật quả đúng như vậy!

Xiển giáo của Nguyên Thủy để bảo toàn mười hai Kim Tiên và các đệ tử tinh anh khác, có thể nói là không từ thủ đoạn, cố ý tìm con tốt thí để che chắn kiếp nạn!

Điểm này, trong trận Thập Tuyệt Trận mà Thập Thiên Quân bày ra trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, đã thể hiện một cách vô cùng sống động.

Môn nhân Xiển giáo để phá Thập Tuyệt Trận, mỗi trận đều chuyên môn cử những con tốt thí không tên tuổi trong Xiển giáo đi dò đường trước, sau đó mới để mười hai Kim Tiên và những người khác lần lượt phá trận.

Nếu không, chỉ riêng Thập Tuyệt Trận, cũng có thể tiễn mười hai

Kim Tiên của Xiển giáo lên đường!

Trong quá trình dò đường, những con tốt thí đó không ngoại lệ đều bị tiễn lên Phong Thần Bảng!

Ngoài ra, tại sao mười hai Kim Tiên kia sớm không thu đồ đệ, muộn không thu đồ đệ, lại cứ nhằm vào lúc Phong Thần Lượng Kiếp mở ra mới lần lượt thu đồ đệ?

Mục đích của họ, cũng là để đệ tử của mình che chắn kiếp nạn!

Như Ngọc Đỉnh Chân Nhân thu Dương Tiễn làm đệ tử, Thái Ất Chân Nhân thu Na Tra làm đệ tử thì còn đỡ, Dương Tiễn, Na Tra cuối cùng đều nhục thân thành thánh.

Suy cho cùng, bản thân họ lai lịch quả thực không tầm thường, có khí vận gia thân!

Nhưng, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử thu Ân Hồng, Ân Giao làm đệ tử, đó thực sự là để chống lại sát kiếp Phong Thần, Ân Hồng, Ân Giao cuối cùng đều bỏ mạng!

Từ đó có thể thấy, Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thật bạc tình bạc nghĩa, vô sỉ đến cực điểm!

Bây giờ, Nhị giáo để chống lại Phong Thần của Triệu Thần, đều áp dụng phương pháp như vậy.

Nhưng, thật sự có tác dụng sao!? ...

Nói về hai phía, trong lúc ba vị Thánh Nhân thương nghị, sợi tơ nhân duyên của Vân Hoa tiên tử muội muội Hạo Thiên cũng đã phát huy tác dụng.

Dưới sự dẫn dắt của lực lượng nhân duyên, Vân Hoa tiên tử tĩnh cực tư động, rời khỏi Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, đến lãnh địa Nhân tộc.

Y gặp gỡ nam tử Nhân tộc Dương Thiên Hữu, và nhất kiến chung tình, nhanh chóng thành hôn động phòng, và mang thai.

Lúc này, Hạo Thiên mới nhận ra!

"Nào có lẽ đó!" Hạo Thiên lập tức nổi giận đùng đùng, sắc mặt trở nên vô cùng dữ tợn, trong lòng lửa giận ngút trời!

"Các ngươi quả thực khi người quá đáng, đợi trẫm đại thế đã thành, tất nhiên sẽ diệt trừ thế lực Tam giáo của các ngươi!" Hạo Thiên cũng không ngu ngốc, trong nháy mắt ý thức được đây chắc chắn là do Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác tính kế.

Nếu không, Nguyệt Lão chưởng quản nhân duyên sẽ không ngu đến mức nối một sợi tơ nhân duyên cho muội muội của y, và còn nối với một người Nhân tộc chưa thành tiên!

Nhưng, biết cũng vô dụng, trước mặt ba vị Thánh Nhân, một Chuẩn Thánh trảm nhất thi như y căn bản không đáng xem.

Y nắm chặt tay, nghiến răng nghiến lợi, cưỡng ép dằn xuống ngọn lửa giận ngút trời trong lòng, bắt đầu suy nghĩ cách giải quyết vấn đề này!

Nếu như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, y chắc chắn sẽ không do dự hạ lệnh bắt Vân Hoa tiên tử về Thiên Đình, bảo toàn thể diện Thiên Đế.

Nhưng bây giờ, Nhân tộc được Triệu Thần chiếu cố, liên tiếp sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, y sợ làm như vậy sẽ bị Triệu Thần hiểu lầm.

"Đợi ta đi bẩm báo Triệu Thần sư thúc trước, rồi xử trí!" Hạo Thiên sắc mặt không ngừng biến đổi, cuối cùng quyết định đến Thánh Sư điện hỏi ý Triệu Thần trước.

Thái độ của Triệu Thần đương nhiên rõ ràng, cứ theo quỹ tích

Thiên Đạo nguyên bản mà chia rẽ họ!

Nếu không, kế sách của Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ nối tiếp nhau!

Nếu không chia rẽ Vân Hoa tiên tử, làm sao để Nguyên Thủy phái Ngọc Đỉnh Chân Nhân đi thu Dương Tiễn làm đệ tử, rồi đi tính kế Xiển giáo của Nguyên Thủy!?

Chỉ có nhân cơ hội này, gài bẫy Xiển giáo của Nguyên Thủy, mới có thể triệt để giải quyết chuyện này!

Thế là, Triệu Thần giả bộ uy nghiêm lãnh đạm nói: "Tiên phàm không thể kết hợp, đây là quy củ, không thể tùy ý phá hoại!" Câu nói này là để nói cho Hạo Thiên biết, không cần sợ hiểu lầm, cứ buông tay mà làm đi!

Mặc dù làm vậy không công bằng với Vân Hoa tiên tử, nhưng đây là cách xử lý tốt nhất.

Vừa có thể giữ thể diện cho Hạo Thiên, khiến kế sách của Nguyên Thủy Thiên Tôn thất bại, lại có thể để Xiển giáo của Nguyên Thủy vào tròng!

Dù sao có hắn ở đây, gia đình Dương Thiên Hữu chắc chắn sẽ đoàn tụ!

Chương 256

"Đa tạ Triệu Thần sư thúc!" Hạo Thiên lập tức tỏ lòng cảm kích, y sợ Triệu Thần ngăn cản.

Như vậy, đợi thiên hạ người người đều biết muội muội của y lại lén lút thành hôn sinh con với một người Nhân tộc ngay cả tiên nhân cũng không phải, thể diện của y sẽ mất sạch!

Sau khi rời khỏi Thánh Sư điện, Hạo Thiên lập tức hạ lệnh, để thân tín của mình bí mật bắt Vân Hoa tiên tử về Thiên Đình!

Dương Thiên Hữu chỉ là người Nhân tộc bình thường, Vân Hoa tiên tử vừa mới sinh một đôi nam nữ, thân thể đang vô cùng yếu ớt, làm sao có thể cản trở ý chí của Hạo Thiên.

Cuối cùng, Vân Hoa tiên tử bị thân tín của Hạo Thiên cưỡng ép mang đi, chỉ để lại Dương Thiên Hữu và các con của y.

Đó cũng chính là Dương Tiễn và Tam Thánh Mẫu Dương Thiền trong truyền thuyết!

Dương Tiễn tuy được gọi là Nhị Lang, nhưng thực tế không có huynh trưởng, chỉ là Dương Thiên Hữu cho rằng con trai cả thường không dễ nuôi, nên mới gọi Dương Tiễn là Nhị Lang.

So sánh với đó, gọi là Đại Lang quả thực không hay, luôn khiến người ta bất giác nghĩ đến vị bị ép uống thuốc kia!

Dương Tiễn có một muội muội tên là Dương Thiền, cũng là Tam Thánh Mẫu trong truyền thuyết Trầm Hương cứu mẹ! ...

"Hừ!

Ngươi nghĩ như vậy có thể bảo toàn thể diện sao?

Bần đạo muốn ngươi mất sạch thể diện, để ngươi biết thế nào là uy nghiêm của Thánh Nhân!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy phát hiện ra hành động của Hạo Thiên, không khỏi hừ lạnh.

Y lập tức triệu kiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân, phân phó: "Ngọc Đỉnh, ngươi hãy đến Nhân tộc một chuyến, tìm Dương Tiễn, thu làm đệ tử, dụng tâm dạy dỗ!" "Cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân cung kính lĩnh mệnh.

Y lập tức rời khỏi Ngọc Hư Cung, ra khỏi núi Côn Luân, chân đạp tường vân hướng về nhà Dương Thiên Hữu.

Không bao lâu, y đã mang Dương Tiễn đang còn trong tã lót trở về Ngọc Hư Cung phục mệnh! ...

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của bản tọa!" Triệu Thần ánh mắt nhìn về hướng Ngọc Hư Cung, khóe miệng lập tức nhếch lên một nụ cười lạnh.

Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, giọng nói uy nghiêm hùng vĩ lập tức vang lên bên tai Vân Tiêu trên đảo Tam Tiên.

"Vân Tiêu, bây giờ ngươi hãy đến Nhân tộc, mang Dương Thiên Hữu và Dương Thiền hai người về đây." Mục tiêu của Nguyên Thủy chỉ là Dương Tiễn, đối với Dương Thiên Hữu và Dương Thiền lại hoàn toàn không quan tâm, hắn không thể làm chuyện như vậy.

"Cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Vân Tiêu thần sắc cung kính, lập tức hướng về Thánh Sư điện của bộ lạc Nhân tộc khom người bái một cái, sau đó nhanh chóng đến nhà Dương Thiên Hữu.

Vân Tiêu dù sao cũng là cường giả Chuẩn Thánh trảm nhất thi, và đã tu luyện tinh thâm mấy ngàn năm, hoàn toàn luyện hóa hấp thu công đức Thiên Đạo của Nhân Hoàng chi sư năm đó.

Tu vi của nàng đã ổn định đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong!

Vì vậy, dù Triệu Thần không tiết lộ nhiều thông tin về Dương Thiên Hữu, nhưng nàng chỉ cần bấm ngón tay tính toán, là có thể biết được vị trí nhà Dương Thiên Hữu.

Khi nàng đến nhà Dương Thiên Hữu, Dương Thiên Hữu đang ôm chặt Dương Thiền còn trong tã lót, thất thần ngồi bệt trên đất.

Suy cho cùng, y vừa mới trải qua nỗi đau thê ly tử tán!

Vợ là Vân Hoa tiên tử bị cưỡng ép mang về Thiên Đình, Dương Tiễn cũng bị Ngọc Đỉnh Chân Nhân cưỡng ép bế đi.

Bây giờ có thể nói là vạn niệm tro tàn!

May mà còn có Dương Thiền, nếu không, trời mới biết y sẽ làm ra chuyện gì.

Nhưng, y cũng lo lắng có người sẽ cướp mất Dương Thiền, nên ôm chặt con gái trong lòng.

Thấy Vân Tiêu đột nhiên xuất hiện, trong mắt y lập tức lộ ra một tia hoảng sợ, sợ Vân Tiêu cướp mất Dương Thiền.

Vân Tiêu tú mi khẽ nhíu, không ngờ lại gặp phải cục diện này, nàng bấm ngón tay tính toán, lập tức biết được chuyện gì đã xảy ra ở đây, không khỏi khẽ thở dài.

"Ta là thủ đồ Vân Tiêu dưới trướng Nhân tộc Thánh Phụ, phụng lệnh Nhân tộc Thánh Phụ đến đây, mang ngươi đến Thánh Sư điện!"
"Thánh Phụ?!" Dương Thiên Hữu dần dần hoàn hồn, thần sắc không còn hoảng sợ như vậy nữa.

Triệu Thần là Thánh Phụ, tự nhiên sẽ không hại y, Nhân tộc đối với Triệu Thần cuồng nhiệt sùng bái, Dương Thiên Hữu cũng vậy!

Nghe Vân Tiêu là đệ tử của Triệu Thần, Dương Thiên Hữu tự nhiên yên tâm.

"Xin tiên tử làm chủ cho ta!" Dương Thiên Hữu lập tức cầu xin.

"Cùng ta đến Thánh Sư điện gặp Nhân tộc Thánh Phụ, ngài tự nhiên sẽ làm chủ cho ngươi!" Vân Tiêu an ủi.

"Tốt, tốt, ta đi!

Ta đi!" Dương Thiên Hữu lập tức đồng ý, ôm Dương Thiền theo Vân Tiêu đến Thánh Sư điện bái kiến Triệu Thần.

"Sư tôn, đệ tử đã mang cha con Dương Thiên Hữu về!" Vân Tiêu phục mệnh.

"Xin Thánh Nhân làm chủ cho tôi!" Dương Thiên Hữu lập tức quỳ xuống trước mặt Triệu Thần, ai oán khẩn cầu.

"Tiên phàm không thể kết hợp, đây là thiên điều, không thể phá hoại, ngươi có thể ở lại Thánh Sư điện tu hành, đợi khi tu hành có thành tựu, bản tọa tự sẽ để gia đình ngươi đoàn tụ!" Triệu Thần cười nhạt nói.

Có Thánh Sư điện đứng ra cho Dương Thiên Hữu, Hạo Thiên chỉ cảm thấy vinh hạnh, nào dám thấy mất mặt!

"Đa tạ Thánh Nhân!" Dương Thiên Hữu lập tức chuyển buồn thành vui, ánh mắt kích động không thôi, lập tức cung kính cảm tạ Triệu Thần.

"Không cần đa lễ, Vân Tiêu, giao Dương Thiên Hữu cho Khổng Tuyên, bảo nó dụng tâm dạy dỗ, còn Dương Thiền giao cho ngươi!" Triệu Thần phân phó.

"Cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Vân Tiêu cung kính lĩnh mệnh, lập tức mang cha con Dương Thiên Hữu, Dương Thiền rời khỏi Thánh Sư

điện. ...

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua mười sáu năm.

Giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Hạo Thiên cũng đã giam Vân Hoa tiên tử dưới núi Đào, để tránh nàng lại tự ý hạ phàm.

Dương Tiễn dưới sự dạy dỗ của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tu hành Bát Cửu Huyền Công, tu vi tiến triển thần tốc!

Suy cho cùng, trên người y có chảy một nửa huyết mạch của Vân Hoa tiên tử.

Thêm vào đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn có ý muốn để Dương Tiễn làm mất mặt Hạo Thiên, cũng để Ngọc Đỉnh Chân Nhân đặc biệt chiếu cố Dương Tiễn.

Vì vậy, mười sáu năm, Dương Tiễn đã tu hành đến Kim Tiên cảnh giới!

Thế là, y cuối cùng không nhịn được nữa, muốn đi bổ núi cứu mẹ!

Đối với điều này, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên đồng ý, thậm chí còn chuyên môn luyện chế cho Dương Tiễn một cây khai sơn phủ.

Theo y thấy, nếu Dương Tiễn cứu được Vân Hoa tiên tử ra, thể diện của Hạo Thiên sẽ mất sạch.

Về phần Hạo Thiên có phản kháng hay không, y hoàn toàn không lo lắng, bởi vì y là Thánh Nhân, dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi!

"Tiểu nhi Hạo Thiên, một tên đạo đồng mà cũng dám càn rỡ, thật đáng cười!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường hừ lạnh.

Nhanh chóng, Dương Tiễn tay cầm khai thiên phủ, theo Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến núi Đào!

"Phong Thần Bảng của bản tọa, cuối cùng cũng sắp được khai trương rồi!" Trong Thánh Sư điện, Triệu Thần trong lòng có cảm

ứng, không khỏi mở mắt ra, mỉm cười nhìn về hướng núi Đào.

Trong đôi mắt tinh quang rực rỡ, môi mỏng khẽ mở, giọng nói uy nghiêm hùng vĩ xuyên thấu hư không, bay đến Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, vang lên bên tai Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị thần sắc lập tức nghiêm lại, sau đó hướng về Thánh Sư điện của bộ lạc Nhân tộc cung kính bái một cái.

Chương 257

"Cẩn tuân Thánh Phụ pháp chỉ!" Hành lễ xong, Toại Nhân Thị lập tức đến Lăng Tiêu Đại Điện, đi gặp Hạo Thiên!

Cùng lúc đó, trước núi Đào, Ngọc Đỉnh Chân Nhân nói với Dương Tiễn: "Dương Tiễn, mẫu thân của con đang bị giam trong ngọn núi này, chỉ cần con bổ ngọn núi này ra, mẫu thân con sẽ được giải thoát!" Dương Tiễn lập tức kích động gầm lớn: "Mẫu thân, hài nhi sẽ cứu người ra!" Nói xong, y liền thi triển Bát Cửu Huyền Công, biến thành một người khổng lồ vạn trượng, vung khai sơn phủ, với thế lực bổ núi Hoa Sơn, hướng về núi Đào chém mạnh xuống!

Rầm!

Núi Đào lập tức chấn động dữ dội, vô số tảng đá khổng lồ vỡ nát lăn xuống!

Phong ấn mà cường giả Chuẩn Thánh như Hạo Thiên thi triển trên núi Đào, cũng bị chấn nứt ra vô số vết rạn!

Rõ ràng, cây khai sơn phủ mà Nguyên Thủy Thiên Tôn chuyên môn luyện chế, chuyên khắc chế phong ấn của Hạo Thiên!

Y đã quyết tâm làm mất mặt Hạo Thiên, đến mức gần như nhập ma!

"To gan!" Trên Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên lập tức vô cùng chấn nộ, trong lòng lửa giận ngút trời, toàn thân sát khí cuồn cuộn!

Dương Tiễn muốn phá phong ấn, y tự nhiên lập tức phát hiện.

Không chỉ phát hiện ra Dương Tiễn, mà còn phát hiện ra Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Đây mới là điều khiến y thực sự phẫn nộ!

Mặc dù tu vi của y cao hơn Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân đại diện cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, một vị Thánh Nhân!

Y căn bản không thể ra tay, nếu không sẽ là miệt thị uy nghiêm của Thánh Nhân Nguyên Thủy!

Nhưng nếu để Dương Tiễn bổ núi Đào, đó quả thực là một cái tát thẳng vào mặt y!

Đúng lúc đó, Toại Nhân Thị trùng hợp tìm Hạo Thiên, thấy Hạo Thiên bộ dạng như vậy, lập tức quan tâm hỏi han.

"Chuyện gì khiến Thiên Đế chấn nộ như vậy!?" Hạo Thiên đôi mắt phẫn nộ như muốn phun lửa, nghiến răng căm hận nói: "Xiển giáo khi dễ trẫm, lại để Ngọc Đỉnh Chân Nhân dẫn con trai của muội trẫm đi bổ phong ấn núi Đào!" "Lại có chuyện này sao?!

Quả thực nào có lẽ đó, thiên quy không thể mạo phạm, ta liền đi ngăn cản!" Toại Nhân Thị lập tức chính nghĩa lẫm liệt nói.

Hạo Thiên lập tức mừng rỡ, vạn lần không ngờ Toại Nhân Thị lại nhiệt tình như vậy!

Theo y thấy, Toại Nhân Thị là đệ tử của Triệu Thần, không cần e ngại Nguyên Thủy, một vị Thánh Nhân, có y ra tay là tốt nhất!

"Đa tạ Tử Vi Đại Đế trượng nghĩa ra tay!" Hạo Thiên lập tức cúi đầu thật sâu trước Toại Nhân Thị, tỏ lòng cảm tạ.

"Thiên Đế khách khí!

Ta đi đây!" Toại Nhân Thị lập tức hóa thành một luồng lưu quang, từ Tam Thập Tam Thiên giáng xuống núi Đào.

Y mặc đế bào, ánh mắt uy nghiêm, nhìn xuống Ngọc Đỉnh Chân Nhân, lạnh lùng cất tiếng.

“To gan, các ngươi dám tự ý phá hoại phong ấn của Thiên Đế, mạo phạm uy nghiêm Thiên Đình, đáng chém!” Giọng nói uy nghiêm hùng vĩ của Toại Nhân Thị vang vọng khắp núi Đào, không ngừng vọng lại, liên miên bất tuyệt.

Như sấm sét cuồn cuộn, chấn động tâm thần!

Trong chốc lát, Dương Tiễn ngây người!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân ngây người!

Ngay cả Hạo Thiên trên Lăng Tiêu Đại Điện cũng ngây người!

Dương Tiễn ngây người đơn giản là vì thực lực không đủ, dù sao y cũng chỉ mới Kim Tiên cảnh giới, dưới khí thế uy áp của Toại Nhân Thị, một vị Chuẩn Thánh Đại Đế, không lập tức bị đè bẹp xuống đất đã là không tồi!

Về phần Ngọc Đỉnh Chân Nhân ngây người, là thật sự bị lời nói của Toại Nhân Thị dọa cho ngơ ngác!

Là đệ tử của Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong Thập Nhị Kim Tiên cũng xếp hạng cao, làm sao có thể không biết ý đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn khi phái y dẫn Dương Tiễn đi bổ núi Đào.

Là để làm mất mặt Hạo Thiên, để Hạo Thiên phải trả giá cho việc đi cáo trạng với Hồng Quân!

Y tự cho mình là đệ tử Thánh Nhân, nên không hề để tâm.

Nhưng vạn lần không ngờ, Hạo Thiên không ngăn cản, mà lại là Toại Nhân Thị!

Hơn nữa, Toại Nhân Thị khí thế hùng hổ, mở miệng liền đòi chém!

Mẹ nó, không phải kịch bản mở sai cách rồi chứ!?

Toại Nhân Thị là cường giả Chuẩn Thánh, lại là một trong thủy tổ

Nhân tộc, Tứ Phương Thiên Đế, nếu thật sự muốn cưỡng ép chém, e rằng y thật sự sẽ chết!

"Toại Nhân Thị đạo hữu, ta là Ngọc Đỉnh, đệ tử dưới trướng Ngọc Thanh Thánh Nhân của Xiển giáo!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân vội vàng lên tiếng, tự báo danh tính, hy vọng có thể dùng thân phận của mình để ngăn cản Toại Nhân Thị, để Toại Nhân Thị không nên manh động.

"Tử Vi Đại Đế, không thể!" Tại Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên cũng há miệng, muốn ngăn cản Toại Nhân Thị!

Y chỉ bảo Toại Nhân Thị đi ngăn cản Ngọc Đỉnh Chân Nhân, không để Dương Tiễn tiếp tục bổ phong ấn núi Đào, chứ không bảo Toại Nhân Thị đi giết Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Mặc dù trong lòng y rất muốn làm vậy, nhưng, y không muốn gây phiền phức cho Toại Nhân Thị.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân dù sao cũng là đệ tử của Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu giết, phiền phức sẽ lớn lắm!

Nhưng, Toại Nhân Thị căn bản không nghe!

Sau khi nói xong, y liền tế ra Trảm Tiên Phi Đao mà Triệu Thần đã đưa, miệng khẽ hô một tiếng.

"Mời bảo bối xoay người!" Trong chốc lát, hai đạo bạch quang từ Trảm Tiên Phi Đao bắn ra, phong tỏa tức thì nê hoàn cung của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, thân hình Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức không thể động đậy.

"Không!" Sắc mặt Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức trở nên kinh khủng vô cùng, không ngờ Toại Nhân Thị nói giết là giết!

Dưới ánh mắt kinh hãi của y, Trảm Tiên Phi Đao lập tức hóa thành một đạo bạch quang, chém bay đầu y!

Tất cả diễn ra quá nhanh, nhanh đến mức không kịp trở tay.

Dương Tiễn và Hạo Thiên, đều ngây người!

Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện.

Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt lập tức lộ ra một nụ cười nhạt.

Hắn lấy Phong Thần Bảng ra, lơ lửng trước mặt, sau đó lấy ngón tay làm bút, pháp lực làm mực, viết lên không trung.

Phong Thần Bảng tức thì bùng phát những đạo kim quang chói mắt, dần dần hiện ra bốn chữ lớn: "Ngọc Đỉnh Chân Nhân"!

"Lên bảng!" Triệu Thần miệng khẽ hô một tiếng.

Rõ ràng, việc Toại Nhân Thị đột nhiên mạnh tay giết Ngọc Đỉnh Chân Nhân, chính là do hắn chỉ thị.

Nếu không, Toại Nhân Thị làm sao có thể trùng hợp xuất hiện trước mặt Hạo Thiên, lại còn nhiệt tình ra mặt giúp Hạo Thiên như vậy!?

Theo tiếng nói của Triệu Thần, nguyên thần của Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức không tự chủ được bay về hướng Thánh Sư điện của Thánh địa Nhân tộc, muốn tiến vào Phong Thần Bảng.

Mặc dù nhục thân đầu lâu của y đã bị chém, nhưng nguyên thần vẫn chưa bị tiêu diệt!

"Sư tôn, cứu con!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nội tâm kinh hãi đến cực điểm, vội vàng hướng Nguyên Thủy Thiên Tôn cầu cứu.

Y không biết rốt cuộc là chuyện gì, tại sao Toại Nhân Thị lại muốn giết y, y không tin đó thật sự là để bảo vệ uy nghiêm của Thiên Đình.

Suy cho cùng, y là đệ tử của Thánh Nhân!

Tại Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Chương 258

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức đại biến, đột ngột mở mắt ra, trong mắt lửa giận bốc lên, trong lòng vừa kinh vừa giận!

Rõ ràng, y cũng vạn lần không ngờ Triệu Thần lại ra tay với đệ tử môn hạ của mình nhanh như vậy!

Hơn nữa, một khi ra tay là chí mạng, không cho y chút dư địa nào!

"Ngươi dám làm vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, suýt nữa cắn nát môi mình!

Y không dám chậm trễ, lập tức ra tay, muốn giữ lại nguyên thần của Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Nhưng, Triệu Thần đã viết tên Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, làm sao có thể để Nguyên Thủy Thiên Tôn được như ý.

"Đi!" Triệu Thần ánh mắt không đổi, mặt mang nụ cười nhạt, chỉ tay về phía Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng tức thì hóa thành một đạo kim quang, chủ động bay về phía nguyên thần của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, trong nháy mắt, đã thu nguyên thần của Ngọc Đỉnh Chân Nhân vào bảng!

Trên bảng lập tức lại hiện ra từng hàng chữ vàng, trình bày tất cả thông tin liên quan đến Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Đến đây, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trở thành người đầu tiên trên Phong Thần Bảng!

"Để lại cho bần đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng gầm lên!

Y triệt để bị chọc giận, trực tiếp tế ra Tru Tiên Trảm Thần Phi

Đao, vung ra từng đạo hỗn độn thánh khí, hung mãnh tấn công về phía Phong Thần Bảng, muốn cưỡng ép giữ lại Phong Thần Bảng. ...

"Hừ!

Không biết tự lượng sức mình!" Triệu Thần hừ lạnh một tiếng, trực tiếp tế ra Bàn Cổ Phiên, hung hăng đâm về phía Tru Tiên Trảm Thần Phi Đao!

Rầm!

"Tru Tiên Trảm Thần Phi Đao của ta!!" Một tiếng nổ vang tai nhức óc vang lên, Trảm Thần Phi Đao của Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp bị Triệu Thần dùng Bàn Cổ Phiên đâm bay!

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày bi phẫn nhìn Bàn Cổ Phiên, bây giờ đang ở trong tay Triệu Thần.

Đùa sao, Đại Đạo Tứ Trọng Thiên sao có thể là Thiên Đạo Tứ Trọng Thiên có thể chống lại!?

"Chết tiệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đôi mắt phẫn nộ đỏ ngầu, sắc mặt hung ác dữ tợn, tức đến muốn phát điên!

Nhưng, y không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa!

Cú va chạm của Bàn Cổ Phiên đã khiến y hoàn toàn tỉnh ngộ, ý thức được rằng một mình đấu với Triệu Thần, căn bản không có cơ hội thắng.

Nhưng, cứ như vậy nhìn đệ tử của mình lên Phong Thần Bảng, y thật sự không cam tâm.

Phải biết rằng, Ngọc Đỉnh Chân Nhân là do y phái đi dẫn Dương Tiễn bổ núi Đào, làm mất mặt Hạo Thiên!

Bây giờ Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, cảm giác như mình là kẻ đồng lõa, quả thực không thể nhẫn nhịn!

Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân năm vị Thánh Nhân khác cũng lập tức phát hiện ra động tĩnh, bấm ngón tay tính toán, trong nháy mắt đã hiểu rõ nguyên nhân hậu quả, sắc mặt cũng biến đổi liên tục.

"Thật không phải con người!" Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa không nói gì, Tây Phương Nhị Thánh không hẹn mà cùng nghiến răng nghiến lợi, căm hận không thôi, trong lòng vừa kinh vừa giận!

Họ cũng không ngờ, Triệu Thần lại hung mãnh, lại tàn nhẫn đến vậy!

Phải biết rằng, bây giờ người chấp chưởng Phong Thần còn chưa xuất thế!

Năm đó Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung đã nói rất rõ ràng, sẽ có người mang thiên mệnh Phong Thần xuất thế, chấp chưởng Phong Thần!

Người đó, sau lưng có dị tượng Phi Hùng!

Vì vậy, bốn vị Thánh Nhân theo bản năng cho rằng đợi khi người mang thiên mệnh Phong Thần xuất thế, Phong Thần Lượng Kiếp mới chính thức bắt đầu.

Thế là, họ đều kiên nhẫn chờ đợi người có dị tượng Phi Hùng sau lưng giáng sinh.

Nhưng, vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại hung tàn bá đạo như vậy, không đợi người mang thiên mệnh Phong Thần, Triệu Thần đã bắt đầu ra tay!

Nhanh như vậy, đã có người bị Triệu Thần cưỡng ép tiễn lên Phong Thần Bảng.

Hơn nữa, người lên bảng còn là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, người có thứ hạng cao trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo dưới trướng

Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Mẹ nó, quả thực là gài bẫy cha mà!

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt!

Ban đầu ở Tử Tiêu Cung đều không ký tên vào Phong Thần Bảng, điều đó đại biểu cho việc thuận theo thiên mệnh.

Bây giờ Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, cũng chỉ có thể trách y mệnh không tốt!

Lão Tử, Thông Thiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng đều rùng mình, quyết định để đệ tử môn hạ đóng chặt động phủ, tĩnh tụng Hoàng Đình!

Trước khi người mang thiên mệnh Phong Thần xuất hiện, tuyệt đối không được ra ngoài dạo chơi, để tránh bị Triệu Thần nắm được cơ hội, lại tiễn lên Phong Thần Bảng!

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng càng thêm phẫn nộ, thấy Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân chậm chạp không ra tay, y biết trong lòng hai người nghĩ gì.

Như vậy, nỗi oan này, y phải nuốt xuống rồi!

"Đợi khi người mang thiên mệnh Phong Thần xuất thế, bần đạo nhất định sẽ để Tiệt giáo nợ máu trả bằng máu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, thu hồi Tru Tiên Trảm Thần Phi Đao, không dám cứng đối cứng với Triệu Thần nữa, chuẩn bị thu tay!

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn dừng, Triệu Thần lại không dễ dàng đồng ý!

Làm màu xong rồi chạy, thiên hạ nào có chuyện dễ dàng như vậy!?

“Nhị sư điệt, Phong Thần Bảng là vật của bản tọa, hôm nay ngươi lại vọng tưởng ra tay cướp đoạt, không xem bản tọa, vị sư thúc này ra gì sao?!” Triệu Thần lạnh lùng nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến phổi cũng muốn nổ tung, cố nén phẫn nộ trong lòng nói: “Ngươi đã giết đệ tử của bần đạo, còn muốn thế nào nữa!?” “Phong Thần Bảng thuận theo thiên mệnh, Ngọc Đỉnh nhân quả quấn thân, phạm phải sát kiếp, tự nhiên phải vào Phong Thần Bảng!” Triệu Thần uy nghiêm nói, “Về phần ngươi, niệm tình ngươi là lần đầu vi phạm, bản tọa lần này sẽ không truy cứu, nhưng bản tọa cảnh cáo ngươi, ngươi đã làm mùng một, đừng trách bản tọa làm rằm!” Hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn dám cướp đoạt Phong Thần Bảng, vậy đừng trách lần sau hắn cướp đoạt Đả Thần Tiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

“Tốt, tốt, tốt!

Vậy bản tọa chờ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn tức quá hóa cười, trong lòng tức đến sắp hộc máu.

Phong Thần Bảng ở trong tay Triệu Thần, Ngọc Đỉnh cũng đã lên Phong Thần Bảng, Triệu Thần nói gì cũng đúng!

Bây giờ, y cũng chỉ có thể tạm lánh mũi nhọn, chờ đợi người mang thiên mệnh Phong Thần xuất thế sau đó mới tính tiếp.

Thế là, trận giao phong này kết thúc một cách đầu voi đuôi chuột!

Hạo Thiên lập tức kinh ngạc đến ngây người, mặc dù cuộc đối thoại giữa Triệu Thần và Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng thủ đoạn của Thánh Nhân, y không thể nghe được, nhưng y có thể cảm nhận được nhịp điệu của việc Triệu Thần muốn xử lý Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn đối mặt với Triệu Thần lại

không có chút sức phản kháng nào, cứ như vậy mặc cho Triệu Thần xử lý Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

"Ha ha ha, Triệu Thần sư thúc uy vũ!" Hạo Thiên hoàn hồn, không khỏi cười lớn, vỗ tay tán thưởng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ba lần bảy lượt tính kế y, sớm đã khiến trong lòng y tràn ngập lửa giận ngút trời, bây giờ thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn ăn quả đắng, tự nhiên vô cùng thống khoái!

Không chút do dự, y lập tức đến Thánh Sư điện, cầu kiến Triệu Thần, làm rõ toàn bộ sự việc.

Triệu Thần cũng không giấu giếm Hạo Thiên, cười nhạt nói: "Đây chính là vị chính thần đầu tiên mà bản tọa chuẩn bị cho ngươi!

Chỉ cần vào bảng của bản tọa, nguyên thần của họ sẽ được sắc phong thành chính thần Thiên Đình, đều sẽ do ngươi điều khiển, không được chống lại!" Hạo Thiên nghe xong, lập tức mừng như điên, lòng vui như nở hoa!

Đó là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, một trong Thập Nhị Kim Tiên, sẽ bị y điều khiển, quả thực là sướng đến tận trời!

Chương 259

Hơn nữa, xem thế này của Triệu Thần, là muốn tiễn hết các đệ tử tinh anh của Tứ Thánh Tam giáo lên bảng!

Như vậy, ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, ba trăm sáu mươi lăm vị môn đồ của Thánh Nhân, cuối cùng đều sẽ nghe lệnh y, y chỉ cảm thấy kích động không thôi.

"Hạo Thiên, bái tạ Triệu Thần sư thúc!" Hạo Thiên thần sắc cung kính, lập tức cúi đầu thật sâu trước Triệu Thần, giống như năm đó bái kiến Hồng Quân.

Ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần có thể chưởng khống lợi hại đến đâu, hoàn toàn phụ thuộc vào tâm trạng của Triệu Thần!

Triệu Thần mỉm cười gật đầu, nhận một lạy của Hạo Thiên, sau đó chuyển chủ đề: "Muội muội của ngươi là bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tính kế, bây giờ Ngọc Đỉnh đã lên bảng, y sẽ không có động tác gì nữa, ngươi có thể thả nàng ra!

Cha con Dương Thiên Hữu đã nhập vào Thánh Sư điện của bản tọa, ngươi có thể đưa cả gia đình họ đoàn tụ!" "Cẩn tuân Triệu Thần sư thúc pháp chỉ!" Hạo Thiên lập tức cung kính nói, "Có thể nhập vào môn hạ của sư thúc, thật là phúc khí tu ba đời!" Câu nói này tuyệt đối không phải là nịnh bợ Triệu Thần, mà là lời thật lòng của y!

Mặc dù y là đạo đồng của Đạo Tổ Hồng Quân, nhưng trong lòng y thật sự cũng muốn nhập vào môn hạ của Triệu Thần.

Đạo Tổ Hồng Quân lợi hại, sáu đại đệ tử toàn bộ thành thánh.

Nhưng Triệu Thần còn lợi hại hơn, không chỉ để Long Vương thành thánh, mà còn để một loạt đại năng tiên thiên đỉnh cấp đều sắp

chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La!

Thậm chí, ngay cả năm đại thân truyền đệ tử dưới trướng hắn cũng tu vi mạnh hơn một đạo đồng Hồng Quân như y!

Ngưỡng mộ không?

Ghen tị không?

Xao động không?

Vì vậy, cha con Dương Thiên Hữu có thể nhập vào môn hạ của Triệu Thần, thật sự đã dùng hết vận khí cả đời.

Có Triệu Thần đứng sau, bây giờ y đối với việc Vân Hoa tiên tử và Dương Thiên Hữu kết hợp một chút cũng không phản đối nữa, ngược lại còn cầu còn không được, thậm chí còn suy nghĩ về việc có nên tổ chức một hôn lễ long trọng cho hai người không!

"Dương Tiễn tư chất không tồi, có thể mang về Thiên Đình bồi dưỡng." Triệu Thần liếc nhìn Dương Tiễn ở hướng núi Đào, lúc này, Dương Tiễn đang ở trong trạng thái ngây người, hoàn toàn chưa hoàn hồn sau khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị chém giết.

Suy cho cùng, bây giờ y chỉ là một Kim Tiên, chưa có phong thái của Nhị Lang Thần!

Đối với Dương Tiễn, Triệu Thần khá tán thưởng, nhưng Dương Tiễn trước đó dù sao cũng đã gia nhập môn hạ Xiển giáo, chắc chắn sẽ không tiếp nhận nữa, giao cho Hạo Thiên xử lý là hợp lý nhất.

Có Dương Thiên Hữu giải thích chuyện năm đó, Dương Tiễn hẳn sẽ hiểu rõ mình chỉ là một quân cờ trong tay Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hai bên hẳn sẽ có thể xóa bỏ hiềm khích.

Đương nhiên, nếu không thể, đó cũng không liên quan đến hắn, dù sao cũng là chuyện của Hạo Thiên!

Tại núi Đào, Hạo Thiên mang theo cha con Dương Thiên Hữu và Dương Thiền đến, giải trừ phong ấn núi Đào, thả Vân Hoa tiên tử ra, để gia đình Dương Thiên Hữu đoàn tụ.

Dương Thiên Hữu và những người khác tỏ ra vô cùng vui mừng kích động, mười sáu năm, cuối cùng cả gia đình cũng được đoàn tụ.

Mặc dù xa cách mười sáu năm, nhưng đối với họ cũng là một thử thách và cơ duyên, tương lai của họ đều sẽ tốt đẹp hơn so với quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản.

Ít nhất, bi kịch của Tam Thánh Mẫu Dương Thiền chắc chắn sẽ không xảy ra như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản nữa.

Đương nhiên, chàng trai trẻ Dương Tiễn đối với việc Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị chém giết vẫn còn canh cánh trong lòng, nhưng, sau khi Dương Thiên Hữu kể lại chuyện năm đó Ngọc Đỉnh Chân Nhân cưỡng ép bế y đi, Dương Tiễn cũng dần dần nguôi ngoai.

Cả gia đình cùng nhau trở về Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, từ đó sống những ngày hạnh phúc vui vẻ.

"Bộ phim gia đình cẩu huyết cuối cùng cũng có một kết thúc viên mãn!" Triệu Thần hai mắt híp lại, mặt mang nụ cười, thu hồi ánh mắt từ núi Đào!

Đến đây, chuyện của Vân Hoa tiên tử đã được giải quyết một cách viên mãn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vì tính kế Hạo Thiên, lại khiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, ăn một quả đắng lớn như vậy, chắc chắn không dám hành động gì nữa.

Nếu không, đến bao nhiêu, hắn thu bấy nhiêu!

Lúc này, tại Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên bảng, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến phổi cũng muốn nổ tung.

Rõ ràng là y đang tính kế Hạo Thiên, làm mất mặt Hạo Thiên, nhưng không ngờ Triệu Thần lại tàn nhẫn đến vậy, chim sẻ rình sau lưng đâm một nhát vào Ngọc Đỉnh Chân Nhân, trực tiếp tiễn đồ đệ của y lên bảng!

Điều này thật sự khiến trong lòng y kinh nộ đến cực điểm, nhưng cũng khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tỉnh táo nhận ra, Triệu Thần lần này thật sự muốn động thủ thật!

Nếu có chút sơ suất, đệ tử tinh anh của Xiển giáo đều sẽ phải lên Phong Thần Bảng!

Vì vậy, để bảo đảm an toàn cho đệ tử môn hạ, Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ ra không dám manh động nữa.

Không chỉ không dám manh động, y còn phải cảnh cáo đệ tử môn hạ, cũng không được manh động!

Đang!

Đang!

Đang!

Tại đại điện Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lệnh cho đạo đồng dưới trướng gõ kim chung!

Tổng cộng chín tiếng, đại diện cho cảnh báo cao nhất!

Môn nhân Xiển Giáo tâm thần lập tức chấn động, ý thức được có đại sự phát sinh, liền lập tức đồng loạt đến Ngọc Hư Cung bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng răn dạy: “Phong Thần lượng kiếp đã đến, các ngươi trong khoảng thời gian này hãy đóng chặt động

phủ, tĩnh tụng Hoàng Đình!

Không được ra ngoài nhiễm nhân quả nghiệp lực, để tránh bị ghi tên lên Phong Thần Bảng!" Lúc nói những lời này, nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng ấm ức.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, 'đóng chặt động phủ, tĩnh tụng Hoàng Đình' là mệnh lệnh mà kẻ đứng đầu Tiệt Giáo hạ cho môn hạ đệ tử.

Bây giờ, cuối cùng cũng đến lượt hắn, quả là quả báo tuần hoàn!

"Phong Thần lượng kiếp!?

Phong Thần Bảng!?" Nhiên Đăng, Vân Trung Tử, Thập Nhị Kim Tiên và những người khác không khỏi nhìn nhau, kinh ngạc bất định.

À, đúng rồi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã chết, vậy hiện tại phải là Thập Nhất Kim Tiên mới đúng!

Bất kể thế nào, những người này đều cảm thấy mờ mịt về chuyện Phong Thần, trước đây chưa từng nghe nói đến.

Đúng vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn không hề nói cho môn hạ đệ tử biết về chuyện Phong Thần.

Không chỉ Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà cả Lão Tử, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị Thánh Nhân này cũng tạm thời chưa nói.

Thực tế, ngay cả Thông Thiên cũng chưa chính thức thông báo cho đệ tử Tiệt Giáo.

Đương nhiên, Triệu Thần thì không, đó là vì tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, hoàn toàn không cần thiết phải làm vậy.

Về phần Thông Thiên, đương nhiên là nghe theo lời Triệu Thần rồi.

Thông Thiên giáo chủ đã trở thành thuộc hạ trung thành nhất của Triệu Thần, nói một không nói hai!

Trước đây Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ không nói là vì người mang thiên mệnh Phong Thần chưa xuất thế, cảm thấy Phong Thần chưa bắt đầu, không cần thiết phải thông báo sớm.

Mãi cho đến bây giờ, khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị đưa lên Phong Thần Bảng, hắn mới hoàn toàn tỉnh ngộ, ý thức được rằng phải nói cho môn nhân biết chân tướng.

Nếu không, không chừng ngày nào đó lại có kẻ giống như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đến chết cũng không biết vì sao mình chết!

Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày sa sầm giải thích: "Không lâu trước, Đạo Tổ đã lệnh cho vi sư cùng Tứ Giáo Ngũ Thánh tề tựu tại Tử Tiêu Cung, cùng nhau bàn bạc về Phong Thần.

Cái gọi là Phong Thần chính là sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần cho Thiên Đình, để Hạo Thiên tùy ý sai khiến!" "Sư tôn, môn nhân Xiển Giáo chúng ta sao có thể để Thiên Đình sai khiến được!?" Quảng Thành Tử lập tức phẫn nộ nói.

Chương 260

Các môn nhân Xiển Giáo khác cũng nghĩ vậy, thân là môn đồ Thánh Nhân, địa vị cao hơn tiên quan Thiên Đình nhiều!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói: "Nhưng giáo chủ Tiệt Giáo đã được Đạo Tổ ban cho Phong Thần Bảng, chỉ cần tên được ghi lên bảng, tất phải chịu sự sai khiến của Thiên Đình, không được chống lại, ngay cả vi sư cũng không thể thay đổi!" Dừng một chút, hắn lại bổ sung: "Ngọc Đỉnh đã lên Phong Thần Bảng rồi!" "Cái gì!?" Nhiên Đăng, Vân Trung Tử, Quảng Thành Tử và những người khác đều kinh hãi, trợn to hai mắt, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Trong lòng họ như có thiên thạch rơi xuống biển rộng, không khỏi dấy lên sóng thần kinh thiên động địa.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên bảng rồi ư!?

Mới cách đây không lâu còn thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang dạy dỗ Dương Tiễn, bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại báo tin y đã lên bảng, thật không thể tưởng tượng nổi!

Mọi người tâm thần chấn động dữ dội, ánh mắt ai nấy đều đổ dồn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, muốn biết chân tướng.

Chuyện ở Đào Sơn dù sao cũng xảy ra quá đột ngột, đột ngột đến mức không ai kịp biết.

Vừa rồi họ chỉ cảm nhận được Nguyên Thủy Thiên Tôn và Triệu Thần giao thủ, nhưng không rõ cụ thể là vì chuyện gì!

Bây giờ, cuối cùng cũng đã biết!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nén lại nỗi ấm ức trong lòng, nói: "Vừa rồi Ngọc Đỉnh dẫn đệ tử Dương Tiễn đi bổ núi cứu mẹ, lại bị Toại

Nhân Thị của Tiệt Giáo hạ độc thủ, nhục thân bị chém, nguyên thần lên bảng!" Chuyện này có thể nói là một sự sỉ nhục, nếu không phải vì muốn răn đe môn hạ đệ tử, hắn tuyệt đối không muốn nói ra.

Dù vậy, hắn cũng đã tô vẽ một chút, không nói là chính mình phái Ngọc Đỉnh Chân Nhân đi, nếu nói vậy, quỷ mới biết đám môn nhân đệ tử sẽ nhìn hắn bằng ánh mắt gì.

Thể diện Thánh Nhân, thật sự sắp mất sạch rồi!

"Hít!" Quảng Thành Tử và những người khác không khỏi hít một hơi khí lạnh, ngay cả Nhiên Đăng, một trong ba ngàn khách mời tại Tử Tiêu Cung, một đại năng Chuẩn Thánh lão làng cũng không khỏi giật mí mắt.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đệ tử Thánh Nhân, vậy mà lại bị chém giết như thế, ngay cả Thánh Nhân như Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không bảo vệ được!

Mẹ nó, thật không dám tưởng tượng!

Cái gọi là Phong Thần này, thật sự quá đáng sợ!

"Dám hỏi giáo chủ, làm thế nào mới có thể không bị ghi tên lên Phong Thần Bảng?" Nhiên Đăng vội vàng hỏi.

Y là đại năng Chuẩn Thánh lão làng, một trong ba ngàn khách mời tại Tử Tiêu Cung, nếu cũng bị lên Phong Thần Bảng thì thật sự đến chỗ khóc cũng không có!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói: "Trảm tam thi, tấn cấp Chuẩn Thánh, sẽ không lên bảng, ngươi không cần lo lắng!" Theo hắn thấy, Phong Thần lượng kiếp dù sao cũng là cuộc tranh đấu giữa các đệ tử Thánh Nhân, Nhiên Đăng là cường giả Chuẩn Thánh lão làng, tự nhiên không cần lo lắng bị chém giết lên bảng.

Hơn nữa, với thực lực Chuẩn Thánh trảm nhị thi của Nhiên Đăng,

người khác muốn giết y cũng không dễ dàng như vậy.

"Đa tạ giáo chủ đã nói lời hay!" Nhiên Đăng lập tức thở phào nhẹ nhõm, liền chắp tay cảm tạ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Là kẻ vô sỉ chỉ đứng sau Chuẩn Đề đạo nhân trong thế giới Hồng Hoang, chỉ cần mình không có chuyện gì, y liền yên tâm.

Về phần Quảng Thành Tử và những người khác có bị lên bảng hay không, không có bất kỳ quan hệ gì với y.

"Đạo hữu khách khí rồi, lần Phong Thần lượng kiếp này, bần đạo không tiện ra tay, môn hạ đệ tử của bần đạo đến lúc đó cần đạo hữu chiếu cố nhiều hơn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với giọng hòa hoãn.

Nếu là trước kia, hắn tuyệt đối sẽ không nói với Nhiên Đăng những lời khách khí như vậy.

Nhưng bây giờ Triệu Thần điên cuồng ép người lên bảng như thế, môn hạ đệ tử của hắn ai cũng có nguy hiểm, không thể không tỏ ra thân thiện với Nhiên Đăng, để Nhiên Đăng, một cường giả Chuẩn Thánh lão làng, chiếu cố cho Quảng Thành Tử và những người khác.

Tuy hắn không thừa nhận, nhưng môn hạ đệ tử của hắn quả thực kém xa đệ tử dưới trướng Triệu Thần.

Hắn là Thánh Nhân không thể tùy tiện ra tay, chỉ có thể dựa vào Nhiên Đăng, một Chuẩn Thánh lão làng, ra tay chiếu cố, nếu không Quảng Thành Tử và những người khác e rằng sẽ gặp bất trắc!

"Giáo chủ yên tâm, chỉ cần có Nhiên Đăng ta ở đây, tuyệt đối sẽ bảo vệ chu toàn cho môn nhân Xiển Giáo!" Nhiên Đăng đạo nhân lập tức đảm bảo.

Dù sao mình cũng không bị lên Phong Thần Bảng, lại được Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng như vậy, y cảm thấy vô cùng đắc ý!

Thế nhưng, y nào biết rằng, mình đã tự đặt một chân vào cửa tử!

Đúng vậy, Nhiên Đăng đã trảm khứ nhị thi, là cường giả Chuẩn Thánh, sẽ không bị ghi tên lên Phong Thần Bảng!

Nhưng, trong lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn, nhân quả nghiệp lực quấn thân, Chuẩn Thánh cũng có nguy hiểm.

Phải biết rằng, Triệu Thần đã sớm điểm danh muốn lấy mạng Nhiên Đăng, một cường giả Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên muốn một Chuẩn Thánh chết, Chuẩn Thánh sao có thể không chết!

Cho nên, Nhiên Đăng hiện tại chính là bùn Bồ tát qua sông, tự thân khó bảo toàn, còn trông mong bảo vệ đệ tử Xiển Giáo, thật đúng là chuyện viển vông!

"Đại thiện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hài lòng gật đầu, hắn cũng không thể ngờ rằng, Nhiên Đăng cũng sẽ bị Triệu Thần cưỡng ép xử lý!

Thấy Nhiên Đăng vui vẻ chiếu cố môn hạ đệ tử, hắn cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thế là, sau khi gián tiếp đưa Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại gián tiếp hại chết Nhiên Đăng đạo nhân.

"Đa tạ phó giáo chủ!" ...

Thánh nhân chi hạ, giai vi lâu nghĩ! (Dưới Thánh Nhân, đều là sâu kiến!) Mặc dù Lục Áp hấp thụ Kim Ô tiểu thập thái dương chân hỏa, tu vi đại tăng, đạt đến ngưỡng trảm tam thi, nhưng đối mặt với Thánh Nhân như Chuẩn Đề đạo nhân, y không có sức chống cự.

Thêm vào đó, y quả thực có mắc nợ nhân quả với Chuẩn Đề đạo nhân, trong vạn phần bất đắc dĩ, chỉ có thể đồng ý giúp đỡ Chuẩn Đề đạo nhân.

Đến đây, nhân vật biểu hiện thần bí nhất trong Phong Thần lượng kiếp, Lục Áp đạo nhân, cũng đã vào vị trí!

"Đa tạ Lục Áp đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân nheo mắt cười nói, "Bần đạo xin cáo từ trước!" Tự cho rằng đã tìm được Lục Áp đạo nhân, lần này Tây Phương giáo đã có chuẩn bị, tâm tình lập tức tốt lên rất nhiều.

Đáng tiếc, y nào biết rằng, Lục Áp đạo nhân cũng đã sớm bị Triệu Thần điểm danh.

Nếu Chuẩn Đề đạo nhân không đi tìm Lục Áp đạo nhân thì còn đỡ, đã tìm đến rồi, chỉ cần đối phương dám xuất hiện, phút chốc sẽ cho hắn quy tây!

Thời gian trôi nhanh, ngoại trừ Tiệt Giáo, không khí của ba giáo còn lại đều vô cùng ngột ngạt, cả ngày lo sợ, chỉ sợ bị Triệu Thần nắm được cơ hội, viết tên lên Phong Thần Bảng.

Thế nhưng, Triệu Thần từ sau khi cưỡng ép đưa Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên bảng, liền không ra tay nữa.

Vở kịch hay thật sự, phải để dành cho Phong Thần đại chiến mới trình diễn.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Thần sống những ngày vô cùng thảnh thơi, không có việc gì thì cùng Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Nữ Oa, các vị Long Vương ôn tồn một phen.

Tuy bây giờ hắn đã là cường giả Thánh Đạo Ngũ Trọng Thiên, muốn sinh dục hậu đại vô cùng khó khăn, cần một khoảng thời gian rất dài.

Nhưng, cứ cố gắng nỗ lực, không chừng ngày nào đó vận khí tốt trúng thưởng thì sao!

Ngoài ra, thỉnh thoảng hắn cũng bớt chút thời gian giảng đạo cho

đệ tử Tiệt Giáo, đồng thời thúc giục một số đệ tử, mau chóng thu nhận đồ đệ!

Bây giờ Hạ triều của Nhân tộc đã trở thành quá khứ, Thương triều đã sớm bắt đầu, đợi đến cuối thời Thương, Phong Thần đại chiến sẽ chính thức khai màn.

Cho nên, phải sớm đưa Văn Trọng và ba đại đệ tử khác vào vị trí!

Như vậy, toàn bộ Phong Thần đại chiến, sẽ hoàn toàn nằm trong tầm khống chế của hắn.

"Tính thời gian, Khương Tử Nha và Thân Công Báo, hai vị người mang thiên mệnh Phong Thần cũng nên xuất thế rồi nhỉ!" Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần hai mắt hơi híp lại, nhìn về phía địa giới Nhân tộc.

Khương Tử Nha vào năm thứ mười đời Trụ Vương, bảy mươi hai tuổi xuống núi.

Nói cách khác, y nên được sinh ra trước khi Trụ Vương lên ngôi sáu mươi hai năm, cũng là vào thời kỳ Thương Vũ Tổ tại vị.

Bây giờ, cũng sắp đến lúc đó rồi.

Dường như để nghiệm chứng suy đoán của Triệu Thần không sai, vào lúc này, Phong Thần Bảng của Triệu Thần không có dấu hiệu gì mà khẽ rung lên, phát ra từng trận âm vang, phảng phất như đang tìm kiếm chủ nhân thiên mệnh của nó!

Không chỉ Phong Thần Bảng rung động, cùng lúc đó, tại Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, Đả Thần Tiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không ngừng rung động, phát ra tiếng ong ong.

Chương 261

Tương tự, nó cũng đang báo hiệu rằng, chủ nhân thực sự của nó, sắp xuất thế!

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức mở to hai mắt, trong ánh mắt lộ ra một tia vui mừng kích động khó có thể kiềm chế.

"Người mang thiên mệnh Phong Thần cuối cùng cũng xuất thế rồi, bần đạo nhất định phải nắm hắn trong tay, để đưa hết lũ đệ tử Tiệt Giáo của tên kia lên bảng, nếu không khó tiêu mối hận trong lòng bần đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận không thể nguôi, lập tức truyền gọi môn nhân, đi giành lấy người mang thiên mệnh Phong Thần.

"Nhiên Đăng, mau đến gặp ngô!" Lần này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã khôn ra!

Hắn sợ Triệu Thần cũng cảm ứng được người mang thiên mệnh Phong Thần, sau đó phái người đến tranh giành với mình.

Cho nên, lần này hắn phái Nhiên Đăng, một cường giả Chuẩn Thánh lão làng, ra tay, để tránh lại bị Triệu Thần hớt tay trên!

"Bái kiến giáo chủ!" Nhiên Đăng đạo nhân lập tức đến, hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn cung kính chắp tay.

"Đạo hữu không cần đa lễ, bần đạo vừa rồi có cảm ứng, người mang thiên mệnh Phong Thần đã xuất thế, phiền đạo hữu đi một chuyến đến Nhân tộc, đưa hắn về Côn Luân Sơn." Nguyên Thủy Thiên Tôn phân phó.

"Giáo chủ yên tâm, bần đạo đi lo liệu ngay!" Nhiên Đăng đạo nhân vội vàng gật đầu nói.

Chuyện liên quan đến người mang thiên mệnh Phong Thần, y tự nhiên biết sự tình khẩn cấp trọng đại, không dám có chút nào chậm trễ.

"Đạo hữu hãy cẩn thận nhiều hơn, bần đạo sẽ yểm trợ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm túc dặn dò.

Hắn thật sự đã ăn quả đắng trong tay Triệu Thần đến sợ rồi, tuy Nhiên Đăng là cường giả Chuẩn Thánh, nhưng hắn không dám xem thường.

Lần này, hắn phải mở to mắt nhìn, cho đến khi Nhiên Đăng đạo nhân đưa người mang thiên mệnh Phong Thần đó về Côn Luân Sơn, mới có thể hoàn toàn yên tâm!

"Đa tạ giáo chủ, bần đạo hiểu rồi!" Nhiên Đăng đạo nhân trịnh trọng gật đầu, lập tức rời khỏi Ngọc Hư Cung, dưới sự chỉ dẫn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tiến đến Nhân tộc tìm kiếm người mang thiên mệnh Phong Thần.

Cũng chính là vị Khương Tử Nha trong truyền thuyết!

Nhân tộc thánh địa, trong Thánh Sư Điện.

Triệu Thần hai mắt hơi híp lại, lấy Phong Thần Bảng ra, hai mắt tinh quang rực rỡ.

Phong Thần Bảng trong tay hắn không ngừng rung động, phát ra tiếng ong ong.

"Hãy nhớ kỹ, bản tọa mới là chủ nhân duy nhất!" Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, giọng điệu uy nghiêm đạm mạc vang lên.

Đồng thời lúc nói, ngón tay hắn khẽ điểm một cái lên Phong Thần Bảng, một cỗ vĩ lực mênh mông lập tức bao phủ lên Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng lập tức yên tĩnh trở lại, không còn rung động ong ong nữa.

"Như vậy mới đúng chứ!" Triệu Thần nheo mắt cười nói.

Người mang thiên mệnh Phong Thần?!

Phong Thần Bảng đã rơi vào tay hắn, sao có thể nhổ ra được!?

Cho nên, cứ để Khương Tử Nha gặp quỷ đi!

Lần Phong Thần này, phải do hắn chấp chưởng, cho dù là Thiên Đạo cũng không thể ngăn cản!

Đối với việc cướp Khương Tử Nha về tay, hắn cũng không có chút hứng thú nào!

Nói trắng ra, Khương Tử Nha chỉ là một con rối mà thôi, một con rối không thể tu hành thành tiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã muốn, vậy thì cứ lấy đi!

Hơn nữa, hắn không coi trọng Khương Tử Nha, một lão già thối, lại còn dạy Thổ Hành Tôn, cái tên lùn tịt không ra dáng đàn ông, đi cưỡng hiếp Đặng Thiền Ngọc, loại nhân phẩm này, thật sự ghê tởm đến cực điểm.

Cho nên, hắn đến thu nhận cũng lười!

So với Khương Tử Nha, Triệu Thần càng để ý đến một người mang thiên mệnh Phong Thần khác.

Đó là Thân Công Báo!

"Cùng là người mang thiên mệnh Phong Thần, nếu ngươi biểu hiện không tệ, bản tọa có thể không truy cứu, và còn cho ngươi một phen tạo hóa!" Triệu Thần hai mắt hơi híp lại, trong mắt thỉnh thoảng có tinh quang lóe lên, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, người mang thiên mệnh Phong Thần có hai vị.

Một là Khương Tử Nha, một là Thân Công Báo.

Nhưng, Khương Tử Nha vì tướng mạo phúc hậu, nên được Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng.

Thân Công Báo thì ngược lại, không được yêu thích.

Cuối cùng, Khương Tử Nha mới chấp chưởng Phong Thần, còn Thân Công Báo trở thành đại phản diện, giúp đỡ Thương Trụ chống lại Tây Chu.

Cuối cùng, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy đi lấp mắt biển Bắc Hải.

Đương nhiên, những điều này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là tuyệt kỹ độc môn của Thân Công Báo, khiến Triệu Thần cảm thấy hứng thú.

"Một câu 'Đạo hữu xin dừng bước' đã hại không biết bao nhiêu đệ tử Tiệt Giáo của bản tọa, theo lý, đáng tội chết.

Nhưng nếu ngươi có thể hại Tây Phương giáo, bản tọa sẽ tha cho ngươi một mạng!" Triệu Thần lẩm bẩm.

Với cái nết vô sỉ của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, nếu hai người họ quyết tâm không cho đệ tử Tây Phương giáo ra khỏi Tây Ngưu Hạ Châu, thật sự rất khó đưa đối phương lên bảng.

Kế hoạch của Triệu Thần là, lợi dụng Thân Công Báo như một con át chủ bài, không chừng có thể hại được đám đệ tử Tây Phương giáo!

Ánh mắt hắn lóe lên, tay trái liền mở Phong Thần Bảng ra, tay phải nhẹ nhàng lướt qua Phong Thần Bảng.

Tức thì, một cỗ sức mạnh huyền ảo phức tạp từ tay Triệu Thần tuôn ra, trên Phong Thần Bảng lập tức hiện ra một hình ảnh.

Trong hình ảnh là một gia đình, trên nóc nhà, có dị tượng Phi Hùng đang lượn lờ, mãi không tan.

Trong nhà, một người phụ nữ mang thai đang sinh nở, thỉnh thoảng phát ra tiếng la hét đau đớn.

Rõ ràng, đứa trẻ mà người phụ nữ này sinh ra chính là người mang thiên mệnh Phong Thần, Khương Tử Nha!

Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, tay phải lại lướt nhẹ trên Phong Thần Bảng, ở không xa gia đình đó, cũng có một gia đình khác, có một người phụ nữ mang thai đang sinh nở trong nhà.

Nhưng, rõ ràng là muộn hơn gia đình vừa rồi một chút, trên nóc nhà mới vừa có dị tượng Phi Hùng đang dần dần hiện ra.

Đứa trẻ đang được thai nghén trong bụng này, chính là Thân Công Báo.

"Thu lại!" Triệu Thần hai mắt tinh quang bắn ra, miệng khẽ quát một tiếng.

Tức thì, vô thượng vĩ lực xuyên qua tầng tầng quang mạc, xuyên qua hư không, giáng lâm lên trên nóc nhà của gia đình đó, che đi dị tượng Phi Hùng của Thân Công Báo, không ai có thể phát giác.

Không lâu sau, thân hình Nhiên Đăng đạo nhân giáng lâm tại đây.

Quả nhiên, y chỉ phát hiện dị tượng Phi Hùng của Khương Tử Nha, đợi sau khi Khương Tử Nha ra đời, liền thi triển thần thông, trực tiếp bế Khương Tử Nha đi, mang về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, giao cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, tuy đã

có được Khương Tử Nha, nhưng tâm trạng của hắn lại không vui mừng mà còn thêm lo lắng.

"Tên kia vậy mà không ra tay tranh đoạt?!

Không đúng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ bị Triệu Thần làm cho nghi thần nghi quỷ!

Theo hắn thấy, Triệu Thần đã nắm giữ Phong Thần Bảng, chắc chắn cũng có thể biết được vị trí đại khái nơi Khương Tử Nha xuất thế.

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng, dù phải giúp Nhiên Đăng, cũng phải tranh đoạt bằng được Khương Tử Nha, người mang thiên mệnh Phong Thần này!

Chương 262

Thế nhưng, điều khiến hắn vạn lần không ngờ là, môn nhân Thánh Sư Điện của Triệu Thần lại không xuất hiện, Nhiên Đăng lại dễ dàng mang Khương Tử Nha về.

Mẹ nó, thật sự quá không khoa học!

Chuyện bất thường, ắt có yêu ma!

Hắn cảm thấy, không chừng Triệu Thần lại đang ngấm ngầm hại mình!

Phải nói rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy thật đúng là tự chuốc lấy phiền phức!

Nếu Triệu Thần thật sự tranh giành với hắn, hắn lại chắc chắn không giành được Triệu Thần, lúc đó sẽ tức đến phát điên gầm thét.

Bây giờ Triệu Thần rộng lượng nhường Khương Tử Nha cho hắn, hắn lại lo lắng Triệu Thần giở trò xấu.

Đây chẳng phải là tự tìm phiền phức sao!

Được rồi, mặc dù Triệu Thần quả thực đã đào một cái hố nhỏ, giấu đi Thân Công Báo.

Nhưng, trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Thân Công Báo vốn là con cờ bỏ của Xiển Giáo, Triệu Thần lấy về, chẳng qua là tận dụng phế vật mà thôi, cũng không tính là cố ý hại Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Kim Thiền Tử, mau đến gặp bản tọa!" Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, giọng nói uy nghiêm vang vọng bên tai Kim Thiền Tử.

"Vâng, sư tôn!" Kim Thiền Tử lập tức nhận lệnh, đến Thánh Sư Điện bái kiến Triệu Thần.

“Bái kiến sư tôn, không biết sư tôn có gì phân phó?” “Mau đi đến Nhân tộc một chuyến, mang đứa trẻ này về Thánh Sư Điện, ngoài ra hãy an trí tốt cho gia đình của nó!” Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

“Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Kim Thiền Tử thuận theo ánh mắt của Triệu Thần, nhìn vào hình ảnh trên Phong Thần Bảng, lập tức rời khỏi Thánh Sư Điện, tiến đến địa giới Nhân tộc.

Rất nhanh, y liền theo lời phân phó của Triệu Thần, an bài tốt gia đình đó, thuận lợi mang Thân Công Báo về.

Tiếp theo, Kim Thiền Tử liền bị Triệu Thần cưỡng ép bổ nhiệm làm... bảo mẫu của Thân Công Báo!

“Đứa trẻ này là một trong những người mang thiên mệnh Phong Thần, đối với bản tọa có tác dụng lớn, hãy nuôi dưỡng nó thật tốt, dạy dỗ nó tu hành.” Triệu Thần nheo mắt cười nói.

“?!” Nội tâm Kim Thiền Tử lập tức vô cùng hỗn loạn, phảng phất như có hàng ngàn vạn con sinh vật tên là thảo nê mã gào thét chạy qua, trong lòng điên cuồng muốn thổ huyết.

Bảo ta trông trẻ, mẹ nó vừa mới sinh ra chưa cai sữa!

Sư tôn, chúng ta có thể không hại nhau như vậy được không!?

Nội tâm Kim Thiền Tử vô cùng giằng xé, muốn nói lại thôi, nhưng nhìn vào ánh mắt cười tủm tỉm của Triệu Thần, cuối cùng với vẻ mặt bất chấp tất cả, cắn răng nói: “Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!” Triệu Thần hài lòng gật đầu, bổ sung: “Cứ cách ba năm tháng, lại mang đứa trẻ về Nhân tộc một chuyến, đoàn tụ với cha mẹ.” Tuy hắn muốn dùng Thân Công Báo để hại Tây Phương giáo, nhưng hắn sẽ không vì thế mà vô tình chia cắt Thân Công Báo và cha mẹ nó.

“Vâng, sư tôn!” Kim Thiền Tử cúi người nhận lệnh, mang theo Thân Công Báo rời khỏi Thánh Sư Điện.

Tiếp theo, Xiển Giáo và Tiệt Giáo bắt đầu dạy dỗ hai vị người mang thiên mệnh Phong Thần, chờ đợi Phong Thần đại chiến chính thức bắt đầu.

Thái độ của Triệu Thần không cần phải nói nhiều, hắn rất rõ ràng làm một ông chủ vung tay, giao Thân Công Báo cho Kim Thiền Tử dạy dỗ.

Như vậy, Thân Công Báo có thể tu hành đến trình độ nào, hoàn toàn phụ thuộc vào tạo hóa cá nhân.

Dù sao, Triệu Thần cũng không quan tâm đến tu vi của Thân Công Báo, mà là cái mệnh cách xui xẻo của y, một câu "Đạo hữu xin dừng bước", ai dừng bước người đó chết!

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì không giống vậy.

Triệu Thần chấp chưởng Phong Thần Bảng, khiến môn nhân Xiển Giáo nguy cơ tứ phía, chỉ trông mong vào người mang thiên mệnh Phong Thần giúp lật kèo.

Vì vậy, hắn đặt rất nhiều hy vọng vào Khương Tử Nha, đích thân dùng thân phận Thánh Nhân dạy dỗ Khương Tử Nha tu hành.

Thế nhưng, chuyện khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy phiền muộn nhanh chóng xảy ra.

Bất kể hắn dùng thiên tài địa bảo quý giá đến đâu để trúc cơ cho Khương Tử Nha, Khương Tử Nha vẫn mãi không thể thay đổi thân thể phàm nhân, tốc độ tu hành lại chậm đến vô cùng.

"Sao lại thế này!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ngơ ngác, mẹ nó, không khoa học chút nào!

Người mang thiên mệnh Phong Thần, vậy mà lại là một phế vật không thể tu hành đắc đạo, mẹ nó thật là hại người quá mà!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức dùng thủ đoạn Thánh Nhân kiểm tra kỹ lưỡng thân thể Khương Tử Nha, phát hiện thân thể Khương Tử Nha như có vô số lỗ thủng, cho dù cưỡng ép ngưng tụ thiên địa linh khí vào cơ thể, cũng sẽ không ngừng tiêu tan đi.

Khương Tử Nha cả đời này cũng không thể tu hành thành tiên được!

"Thật chết tiệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến điên cuồng, suýt nữa không nhịn được mà phun ra một ngụm máu già.

Nếu như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, hắn chấp chưởng Phong Thần Bảng, Khương Tử Nha không thể tu hành thành tiên, hắn cũng không vội.

Nhưng, bây giờ Triệu Thần cầm Phong Thần Bảng, đối với Xiển Giáo như hổ rình mồi, Khương Tử Nha lại là một phế vật, chẳng phải là muốn lấy mạng già của hắn sao!?

Người mang thiên mệnh Phong Thần, vậy mà lại là một phế vật không thể tu hành đắc đạo, mẹ nó thật là hại người quá mà!

Nếu thật sự để Khương Tử Nha như vậy đi giúp Xiển Giáo Phong Thần, cả Xiển Giáo e rằng đều phải toi đời!

"Không biết đại huynh có cách nào không!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể bình tĩnh được nữa, lập tức mang Khương Tử Nha đến Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung tìm Lão Tử cầu cứu.

Theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử dù sao cũng là cao thủ đan đạo số một Hồng Hoang, không chừng có thể luyện chế ra huyền đan, cứu vãn được thân thể phế vật của Khương Tử Nha.

Lão Tử đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút bất đắc dĩ.

Nhưng dù sao cũng là sư đệ của mình, một trong Tam Thanh, nên vẫn lựa chọn tiếp đãi.

Nhưng, đối với nguyên nhân mà Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm đến, Lão Tử cũng một mặt ngơ ngác, nội tâm cười khổ không thôi.

Người mang thiên mệnh Phong Thần không thể tu hành bình thường, mẹ nó ngươi chắc chắn không phải đang đùa chứ!?

"Nhị đệ, bần đạo cũng không có cách nào!" Lão Tử kiểm tra toàn thân Khương Tử Nha một lượt, lông mày nhíu lại thành chữ "xuyên".

Đối với tư chất tu hành của Khương Tử Nha, ông cũng cảm thấy bất lực muốn chửi thề.

Người tu hành khác đều dần dần tu luyện thân thể thành vô lậu chi thân, một khi linh khí hấp thu vào cơ thể, rất khó tiêu tan.

Nhưng Khương Tử Nha thì ngược lại, cho y bao nhiêu bảo vật quý giá để hấp thu, toàn bộ đều rò rỉ hết, hại người quá mà!

"Đại huynh, hắn thật sự là người mang thiên mệnh Phong Thần sao!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày âm trầm không nhịn được hoài nghi.

Hắn không khỏi nghĩ đến năm đó Nhiên Đăng mang Khương Tử Nha về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, môn nhân Thánh Sư Điện của Triệu Thần không hề tranh đoạt.

Điều này càng khiến hắn cảm thấy, không chừng Triệu Thần đã sớm biết Khương Tử Nha là phế vật, nên mới không tranh đoạt với mình.

Hoặc là, không chừng Triệu Thần đã dùng thủ đoạn, đánh tráo người mang thiên mệnh Phong Thần thật sự!

Nhìn cái dạng phế vật của Khương Tử Nha, e rằng là người mang thiên mệnh Phong Thần giả do Triệu Thần tạo ra, cố ý để cho hắn lấy!

“Tuy đứa trẻ này tư chất tu hành không tốt, nhưng quả thực là người mang thiên mệnh Phong Thần không sai, sau lưng cũng có dị tượng Phi Hùng.” Lão Tử trầm giọng nói.

Lời nói đã khá uyển chuyển, tư chất tu hành của Khương Tử Nha đâu chỉ là không tốt, tư chất tu hành của y quả thực là không có tư chất!

Nhưng, trời mới biết sao một phế vật như vậy lại trở thành người mang thiên mệnh Phong Thần!

“Vậy phải làm sao đây!?” Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự sốt ruột rồi, hắn còn đang chờ người mang thiên mệnh Phong Thần giúp đối phó Tiệt Giáo của Triệu Thần.

Bây giờ lão thiên lại cho hắn một vố như vậy, thật quá ghê tởm!

“Hay là mời hai vị đạo hữu Tây Phương đến, hai vị đạo hữu đó đối với bàng môn tà đạo khá có nghiên cứu, có lẽ sẽ có cách giải quyết!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày nói.

Chương 263

Hết cách rồi, hắn cũng tuyệt vọng rồi!

Chỉ có thể hy vọng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân có thể dùng tám trăm bàng môn tà đạo chi thuật, cải thiện tư chất phế vật của Khương Tử Nha một chút.

Hắn cũng không yêu cầu quá cao, ít nhất phải để Khương Tử Nha có thể tự vệ trong Phong Thần lượng kiếp, và có thể đi lại tự do trong thế giới Hồng Hoang rộng lớn!

Nếu không thế giới Hồng Hoang lớn như vậy, nếu tu vi không đủ, từ Côn Luân Sơn đi đến địa giới Nhân tộc cũng phải mất mấy chục năm, Khương Tử Nha là phàm nhân đã sớm chết rồi!

Nhưng Lão Tử nghe vậy, lại hơi nhíu mày.

Thân là Thánh Nhân phương Đông, một trong Tam Thanh danh tiếng lẫy lừng, lại đi cầu cứu người phương Tây...

Nhưng Lão Tử cũng không nói nhiều, nên nhắc nhở cũng đã nhắc nhở, Nguyên Thủy Thiên Tôn không nghe, Lão Tử cũng hết cách.

Không lâu sau, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai vị đại Thánh Nhân phương Tây vội vàng chạy đến.

"Chào hai vị đạo hữu!" "Hai vị đạo hữu hữu lễ!" Hai bên khách sáo chào hỏi một phen, Lão Tử đứng sang một bên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức đi vào vấn đề chính, nhờ Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân xem giúp thân thể của Khương Tử Nha.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trước tiên là một trận kinh hỉ, sau đó cũng một mặt ngơ ngác, nhìn nhau không nói nên lời.

"Hai vị đạo hữu, đây thật sự là người mang thiên mệnh Phong

Thần sao?" Chuẩn Đề đạo nhân có chút đau răng hỏi.

Phàm là người mang thiên mệnh, ai mà không phải là kỳ tài ngút trời, phế vật như Khương Tử Nha, thật sự là lần đầu tiên thấy.

Lão Tử không nói gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức trầm xuống, Chuẩn Đề đạo nhân hỏi như vậy, trong lòng hắn đã có đáp án.

Tư chất phế vật của Khương Tử Nha, e rằng thật sự không cứu được nữa!

Thế là, bốn vị đại Thánh Nhân cứ thế nhíu mày, mắt to trừng mắt nhỏ nhìn Khương Tử Nha, khung cảnh nhất thời vô cùng lúng túng!

Khương Tử Nha tội nghiệp mới có mấy tuổi, đã sắp bị bốn vị đại Thánh Nhân dọa sợ chết khiếp.

Bốn ông chú kỳ quái thay phiên nhau nghịch ngợm cơ thể của cậu bé!

"Bất kể thế nào, chúng ta phải cố gắng hết sức để hắn học một số pháp thuật, không thành tiên đạo, cũng phải để tuổi thọ tăng lên, giúp chúng ta kết thúc Phong Thần!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất đúng!" Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu tán thành.

Lão Tử đứng một bên không nói gì, Chuẩn Đề đạo nhân cũng im lặng gật đầu, bất kể Khương Tử Nha phế vật đến đâu, dù sao cũng là người mang thiên mệnh Phong Thần, có còn hơn không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục nói: "Bản tôn tọa hạ có một tọa kỵ Tứ Bất Tượng, đến lúc đó có thể cho hắn cưỡi, tiện cho việc đi lại khắp nơi." Đầu lân đuôi phượng thân như rồng, chân đạp tường quang đến cửu trọng.

Tứ hải cửu châu tùy ý biến, tam sơn ngũ nhạc chớp mắt gặp.

Tứ Bất Tượng vốn là thần thú, tu vi cũng đã đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thể giải quyết vấn đề đi lại của Khương Tử Nha.

"Đa tạ sư tôn!" Khương Tử Nha lập tức chắp tay cảm kích.

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất chu toàn!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng gật đầu khen ngợi, đều cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn cân nhắc rất kỹ lưỡng.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhướng mày, liếc nhìn Chuẩn Đề đạo nhân nói: "Để đảm bảo an toàn cho đứa trẻ này, Chuẩn Đề đạo hữu có thể cho mượn Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ dùng một chút không?!" Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vì bảo vệ an toàn cho Khương Tử Nha, đã ban cho Khương Tử Nha Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ làm pháp bảo phòng thân.

Nếu không, với tu vi phế vật của Khương Tử Nha, e rằng đã sớm bị giết chết không biết bao nhiêu lần rồi.

Chỉ là, Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ của Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại đã sớm bị Triệu Thần thu đi trên Phân Bảo Nham, đương nhiên không thể ban cho Khương Tử Nha phòng thân.

Cho nên, hắn liền để ý đến Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ của Chuẩn Đề đạo nhân.

"..." Mặt già của Chuẩn Đề đạo nhân lập tức xanh mét, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là trọng bảo, đương nhiên y không vui vẻ cho mượn.

Nhưng, Phong Thần chi chiến liên quan đến Tây Phương giáo, không thể khoanh tay đứng nhìn được.

"Nếu Ngọc Thanh đạo hữu đã mở lời, bần đạo tự nhiên sẽ không từ chối!" Chuẩn Đề đạo nhân có chút đau răng nói.

Trong lòng chỉ có thể tự an ủi, dù sao cũng chỉ là cho mượn thôi, đợi Phong Thần đại chiến kết thúc, có thể thu hồi, không cần quá để ý.

"Đại thiện!" Nguyên Thủy liếc nhìn mọi người, sau đó nghiêm túc nói: "Vậy thì tiếp theo, chúng ta hãy lấy người mang thiên mệnh Phong Thần làm cơ sở, cùng nhau thôi diễn thiên cơ!" Phải biết rằng, Phong Thần chi chiến tiếp theo, rốt cuộc sẽ bắt đầu như thế nào!?

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu, tỏ ý tán thành.

Trước đó, họ hoàn toàn mù tịt về Phong Thần lượng kiếp, đều bị Triệu Thần đùa bỡn trong lòng bàn tay, căn bản không có sức phản kháng.

Bây giờ, có người mang thiên mệnh Phong Thần trong tay, hoàn toàn có thể dùng y làm mồi, thôi diễn ra thiên cơ liên quan, như vậy có thể không còn bị động nữa.

Không chút do dự, ba vị đại Thánh Nhân chuẩn bị liên thủ, thi triển vô thượng thần thông, vượt qua dòng sông thời gian, xem xét Phong Thần đại chiến.

Nhưng vào lúc này, Lão Tử đứng một bên nói: "Sư đệ, hai vị đạo hữu, bần đạo ở đây có một lò đan chưa luyện xong, nếu không có việc gì, mời các vị rời đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt biến đổi, nhưng cắn răng gật đầu nói: "Nếu sư huynh đã nói vậy, vậy hai vị đạo hữu chúng ta đi thôi." Rõ ràng, Lão Tử đang hạ lệnh đuổi khách, người thông minh như Nguyên Thủy Thiên Tôn sao lại không hiểu?

Lập tức không do dự mà đi ra ngoài.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, cũng không nói nhiều, cũng đi theo ra ngoài.

"Ai..." Lão Tử nhìn bóng lưng của Nguyên Thủy thở dài một hơi.

Sau đó phất trần khẽ phẩy, đại môn Bát Cảnh Cung đóng chặt, ông lại tiếp tục mặc niệm Hoàng Đình.

Rời khỏi Bát Cảnh Cung, không lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ba vị Thánh Nhân liền trở về Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Việc đầu tiên khi trở về Ngọc Hư Cung là hợp lực triển khai thôi diễn thiên cơ.

Sau đó, họ đều nhận được một tin tức hữu ích.

Đó là, Thương triều phải diệt, Tây Chu phải hưng!

"Nguyên lai là vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị đại Thánh Nhân trên mặt đều không khỏi lộ ra một tia bừng tỉnh, tâm tình ngột ngạt lập tức cũng nhẹ nhõm đi không ít.

"Xem ra, lần Phong Thần lượng kiếp này sẽ rơi vào sự hưng thịnh của vương triều Nhân tộc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vuốt râu bạc dưới cằm, ra vẻ suy tư nói.

"Thiên mệnh dường như đang ở bên phe chúng ta?!" Tiếp Dẫn đạo nhân không kìm được mừng rỡ nói.

Vừa rồi họ thấy Khương Tử Nha thay Tây Chu thảo phạt Thương triều, đó rõ ràng là thuận theo trời hành sự!

Như vậy, trận Phong Thần đại chiến này chắc chắn sẽ thắng lợi!

"Nếu thật sự là như vậy, chúng ta nhất định phải cho Tiệt Giáo một bài học nhớ đời!" Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt trở nên âm lãnh, đối với việc Triệu Thần lôi Tây Phương giáo xuống nước, y vẫn canh cánh trong lòng, Triệu Thần là Thánh Sư của Tiệt Giáo, không đưa hết đệ tử Tiệt Giáo lên bảng, khó tiêu mối hận trong lòng!

“Chúng ta thôi diễn chắc không sai, tên kia sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, đệ tử Tiệt Giáo cũng đi lại gần gũi với vương triều Nhân tộc, thậm chí có người làm quan trong triều, chỉ là lần này khí số Thương triều sắp tận, chúng ta vừa hay có thể nhân cơ hội này, đưa họ lên bảng!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

“Đại thiện!

Để phòng vạn nhất, chúng ta hãy phái người đi tiếp xúc với vị chủ nhân Tây Chu tương lai trước, định sẵn lập trường hai bên!

Tên kia cuối cùng biết được, cũng sẽ không mất mặt mà tranh giành với chúng ta!” Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng nói.

Theo y thấy, Nhân tộc dù sao cũng là địa bàn của Triệu Thần, y lo lắng Triệu Thần cũng phát giác được đạo thiên cơ này, sau đó thay đổi lập trường, không còn che chở Thương triều, mà lựa chọn phò trợ Tây Chu.

Như vậy, sẽ không dễ ra tay với Tiệt Giáo nữa.

Nhưng, nếu xác định phò trợ Tây Chu trước, Triệu Thần sẽ không tiện tranh giành với họ nữa!

Đợi thời cơ chín muồi, có thể thuận ứng thiên ý, mượn cớ Tây Chu phạt Thương, ra tay đối phó Tiệt Giáo của Triệu Thần!

“Chuẩn Đề đạo hữu nói rất đúng, bần đạo sẽ phái người đến Tây Kỳ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nói.

Chương 264

Nội tâm hắn có chút kích động, Tây Chu có thể được coi là chủ nhân của Nhân tộc, nếu Xiển Giáo thuận ứng thiên ý phò trợ Tây Chu, không chỉ có thể an toàn vượt qua trận Phong Thần lượng kiếp này, không chừng còn có thể nhân cơ hội này tiến vào Nhân tộc, thu được vô lượng công đức khí vận.

"Thiện!

Vậy chúng ta hãy ở đây tĩnh tâm chờ đợi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nói.

Khí vận Thương triều sắp tận, cũng không quá trăm năm thời gian, đối với những Thánh Nhân này, chẳng qua là một cái chớp mắt.

Cho nên, họ cũng không định trở về đạo trường của mình, mà ở lại đây chờ đợi, liên thủ đối phó Triệu Thần.

Thời gian trôi nhanh, chẳng mấy chốc, Thương triều của Nhân tộc đã truyền vị đến Trụ Vương!

Khoảng cách đến Phong Thần đại chiến, ngày càng gần!

Trong khoảng thời gian này, ba vị đại Thánh Nhân không dám có chút nào xem thường.

Một mặt toàn lực dạy dỗ Khương Tử Nha tu hành pháp thuật, một mặt thường xuyên tiếp xúc với Tây Kỳ chi chủ Cơ Xương!

Khương Tử Nha không cần phải nói nhiều, cái tư chất phế vật đó ngay cả ba vị đại Thánh Nhân cũng không khỏi lắc đầu.

Tu luyện gần bảy mươi năm, nhưng thành tiên vẫn vô vọng, chỉ biết một số pháp thuật độn thuật sơ cấp nhất!

Về phần Tây Kỳ chi chủ Cơ Xương, dưới sự chỉ thị của Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã cai quản Tây Kỳ đâu ra đấy.

Danh tiếng hiền đức của Tây Bá Hầu, không chỉ ở Tây Kỳ, mà ở cả Ân Thương, đều được lưu truyền rộng rãi!

Điều này khiến ba vị đại Thánh Nhân ngày càng cảm thấy hài lòng, trong lòng nỗi sợ hãi mà Triệu Thần tạo ra khi cưỡng ép đưa Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng cũng đã tiêu tan không ít.

Tây Chu phải hưng, là thiên ý!

Có thiên ý trong tay, ba thánh hai giáo chắc chắn sẽ không lo!

Chỉ là, họ tuyệt đối không ngờ rằng, Triệu Thần lần này, muốn đi ngược lại thiên ý!

"Bọn chúng sớm đã phò trợ Tây Kỳ, e là đã quên mất giáo nghĩa của bản tọa rồi!" Nhân tộc thánh địa, trong Thánh Sư Điện.

Triệu Thần cao tọa trên bảo tọa ngọc giai, thần sắc uy nghiêm, mắt bắn tinh quang, thu trọn cục thế Nhân tộc vào trong mắt!

Đối với đại thế Thiên Đạo, hắn vô cùng quen thuộc, tự nhiên biết Võ Vương phạt Trụ, Tây Chu phải hưng.

Nhưng, vậy thì sao!?

Nếu hắn thật sự muốn phò trợ Tây Chu, đã sớm hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân không biết bao nhiêu năm, có thể phái môn nhân Thánh Sư Điện tiếp xúc với Tây Kỳ chi chủ.

Là Thánh Phụ của Nhân tộc, thay đổi triều đại chỉ là một câu nói.

Nhưng, hắn lại không làm vậy!

Muốn diệt ba thánh hai giáo, cần gì phải mượn sức mạnh của cái gọi là thiên ý!

“Tiệt Giáo, là tiệt lấy một tia thiên cơ!

Đó cũng là nguyên nhân ban đầu bản tọa muốn trở thành Thánh Sư của Tiệt Giáo...” “Lần này, bản tọa sẽ vì Thương triều tiệt lấy một tia thiên cơ!

Các ngươi cho rằng Thương triều phải diệt, bản tọa sẽ bảo vệ Thương triều, và tiêu diệt các ngươi!

Để các ngươi biết, cái gì mới gọi là thiên ý thật sự!” Triệu Thần hai mắt hơi híp lại, toàn thân đột nhiên bộc phát một cỗ bá khí vô hình, uy nhiếp tứ phương, chấn nhiếp tâm thần.

Ở đâu ngã xuống, ở đó đứng lên.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tiệt Giáo vì bảo vệ Thương triều mà bị tiêu diệt!

Vậy thì lần này, hắn sẽ bảo vệ Thương triều và tiêu diệt ba giáo!

Mặc dù là chống lại cái gọi là thiên ý, nhưng, chỉ có kẻ yếu, mới thuận ứng cái gọi là thiên ý, để kéo dài hơi tàn, mưu đồ bảo mệnh.

Hành vi của ba thánh hai giáo hiện tại, chính là như vậy!

Triệu Thần, hiện tại hoàn toàn không cần!

Thiên ý nếu cản, thì phá vỡ trời!

“Tưởng rằng mượn thiên ý có thể bảo toàn sao, thật là si tâm vọng tưởng!” Triệu Thần đột nhiên đứng dậy từ bảo tọa, hai mắt tinh quang rực rỡ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Một bước bước vào hư không, thân hình lập tức biến mất trong Thánh Sư Điện.

Bước tiếp theo, hắn đã xuất hiện tại địa giới Nhân tộc.

Cũng vào lúc này, trong dòng sông thời gian vô tận, hình ảnh mà ba

vị đại Thánh Nhân liên thủ thôi diễn thiên cơ trước đó, trong sát na đều trở nên mơ hồ không rõ!

Đại kiếp sắp đến, thiên cơ hỗn loạn!

Triệu Thần giáng lâm Nhân tộc, lập tức can thiệp vào thiên cơ.

Hỗn Độn Hồng Mông Sáng Thế Châu có thể che giấu thiên cơ!

Thiên cơ mà ba vị đại Thánh Nhân thôi diễn ra trước đó, toàn bộ đều không còn chính xác nữa!

Đại Đạo Thánh Nhân cảnh giới Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên, chính là bá đạo như vậy.

Mỗi hành động của Triệu Thần, đều vô hình trung ảnh hưởng đến thiên ý!

Đó cũng là lý do vì sao Triệu Thần dám tự xưng là thiên ý, cưỡng ép đi ngược lại trời!

Thiên Đạo Hồng Hoang, không thể ngăn cản một Đại Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên!

"Thiên cơ vậy mà trong nháy mắt trở nên mờ mịt không rõ, chẳng lẽ đại kiếp thật sự bắt đầu rồi sao?!

Nhưng, không giống lắm!" Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị đại Thánh Nhân sắc mặt không khỏi đồng loạt biến đổi, trong lòng trở nên kinh nghi bất định.

Nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, thiên cơ hỗn loạn, họ lập tức có thể cảm giác được.

Ban đầu, họ bản năng cho rằng Phong Thần đại kiếp dẫn đến thiên cơ hỗn loạn, nhưng nhìn thấy Thương triều của Nhân tộc vẫn ca múa thái bình, lại phủ định suy đoán này.

“Xem ra, tên kia e rằng có mưu đồ gì đó!” Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt ngưng trọng nói.

Nhìn khắp Hồng Hoang mênh mông, có thực lực mạnh mẽ can thiệp vào thiên cơ như vậy, cũng chỉ có Triệu Thần một người!

“Bao nhiêu năm nay đều không thấy hắn có hành động gì, không biết lần này rốt cuộc muốn làm gì!?” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút khó coi, trong ánh mắt lộ ra một tia lo lắng.

Những năm này tuy mưu hoạch khá thuận lợi, nhưng đối với Thánh Sư Điện của Triệu Thần, họ chưa bao giờ dám xem nhẹ, luôn luôn chú ý chặt chẽ đến Thánh Sư Điện.

Thế nhưng, điều khiến họ đều không hiểu là, Triệu Thần lại không có bất kỳ mưu hoạch nào mang tính nhắm vào, giống như không biết họ đã tìm được Khương Tử Nha, người mang thiên mệnh Phong Thần, và đang phò trợ Tây Kỳ.

Bây giờ, thiên cơ đột nhiên hỗn loạn, họ không khỏi ý thức được, Triệu Thần có thể sắp ra chiêu rồi!

“Bất kể tên kia muốn làm gì, thiên ý ở bên chúng ta, chúng ta nên thuận ứng thiên ý, để Tây Chu thay thế Đại Thương, thuận tiện hoàn thành Phong Thần!” Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng cười nói.

“Thời gian cũng sắp đến rồi, chúng ta cũng nên triển khai hành động tiếp theo!” Nguyên Thủy Thiên Tôn bấm ngón tay tính toán.

“Đạo huynh nói rất đúng, bần đạo quan sát thấy Thương triều của Nhân tộc có không ít người mang đại khí vận, hay là chúng ta phái môn hạ đệ tử thu họ về dưới trướng, như vậy cũng có thể đảm bảo vạn vô nhất thất!” Tiếp Dẫn đạo nhân đột nhiên nói.

Kế hoạch này có thể nói là ý đồ cực sâu, nếu thu những người mang đại khí vận của Thương triều về dưới trướng, vậy thì khí vận

của Thương triều sẽ chảy vào môn hạ của họ.

Chương 265

Một khi khí vận cạn kiệt, Thương triều tự nhiên sẽ bị tiêu diệt.

Ba thánh hai giáo sẽ được không ít lợi ích.

Ngoài ra, đệ tử dưới trướng cũng có thể dùng những người mang đại khí vận đó để chống đỡ sát kiếp!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã làm như vậy!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức ánh mắt tinh quang lóe lên, đều có chút động lòng với đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tuy cũng thèm thuồng, nhưng cục thế hiện tại không rõ ràng, cũng không dám tùy tiện phái đệ tử đến Đông Thắng Thần Châu, để tránh bị Tiệt Giáo của Triệu Thần hại!

Thế là, chuyện này, cuối cùng đều rơi vào đầu Xiển Giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khách khí, lập tức truyền pháp chỉ cho Nhiên Đăng và những người khác, để môn nhân Xiển Giáo "thuận ứng thiên ý", thu những người có khí vận của Thương triều làm đệ tử.

Không chỉ như vậy, hắn còn đưa một viên Hỗn Nguyên Châu vào luân hồi chuyển thế, làm một bước cờ ẩn.

Viên Linh Châu này chính là Linh Châu Tử trong truyền thuyết, cũng là con trai thứ ba của Lý Tịnh sau khi chuyển thế, Na Tra!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Na Tra sau này được Thái

Ất Chân Nhân của Xiển Giáo thu làm đệ tử, cuối cùng cùng Dương Tiễn nhục thân thành thánh!

Nhưng, bây giờ có Triệu Thần ở đây, số phận của Na Tra sẽ ra sao, điều đó không thể nói trước được!

Dù sao, Dương Tiễn cũng đã bị Triệu Thần loại khỏi danh sách Phong Thần rồi!

"Thương Trụ có đệ tử Tiệt Giáo Văn Trọng phụ tá, khí vận thủy chung không dứt, chúng ta tốt nhất nên để Văn Trọng rời khỏi Triều Ca, mới có cơ hội ra tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Tuy hắn không muốn thừa nhận, nhưng môn nhân Tiệt Giáo của Triệu Thần quả thực phi thường xuất sắc.

Ngay cả ba đại đệ tử của Tiệt Giáo cũng vẫn lợi hại.

Đặc biệt là Văn Trọng giữ chức Thương triều thái sư.

Một người dưới vạn người, cả đời nam chinh bắc chiến, chưa từng có chiến bại!

Càng chết người hơn là y là nguyên lão được phụ thân Trụ Vương phó thác, ngay cả Trụ Vương cũng phải sợ ba phần.

Đối với Văn Trọng có thể nói là nghe lời răm rắp!

Có một vị đệ tử Tiệt Giáo trung quân ái quốc, cương trực không a dua ngồi trấn thủ Thương triều, khí vận Thương triều thật sự khó mà đoạn tuyệt.

Cho nên phải tìm cách, điều Văn Trọng đi!

"Có gì khó, Thương triều có hai trăm tiểu chư hầu ở mỗi hướng đông nam tây bắc, tổng cộng tám trăm tiểu chư hầu, chỉ cần một bộ phận tiểu chư hầu phản loạn, Văn Trọng tự nhiên phải rời khỏi Triều Ca đi bình định phản loạn!" Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng cười nói.

“Tiểu chư hầu phản loạn, nên có tứ đại chư hầu bình loạn, nếu muốn Văn Trọng đích thân đi bình loạn, e rằng phải mưu hoạch một chút!” Tiếp Dẫn đạo nhân mở miệng nhắc nhở, kế hoạch của Chuẩn Đề đạo nhân không tệ, nhưng cần phải hoàn thiện!

“Yên tâm, Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ đối với Cơ Xương khá là tôn sùng, có thể để chư hầu Bắc Hải tạo phản, để Bắc Bá Hầu không ra tay là được.

Đến lúc đó, Văn Trọng tất nhiên phải rời khỏi Triều Ca đi bắc phạt.” Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ cười nói.

Để toàn lực phò trợ Tây Kỳ thay thế Chu Thương, Xiển Giáo đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng.

Không chỉ phái người tiếp xúc với Tây Kỳ chi chủ, mà còn tiếp xúc với các đại chư hầu có thể lôi kéo!

Không nghi ngờ gì, Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ cũng đã được phái người tiếp xúc!

Thế là dưới kế hoạch của ba vị đại Thánh Nhân, bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải, không có dấu hiệu gì mà tạo phản!

Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ quả nhiên không đích thân trấn áp bảy mươi hai lộ chư hầu.

Lựa chọn thượng báo Triều Ca, thỉnh cầu thái sư Văn Trọng phái binh trấn áp phản loạn!

Triều Ca, Thái Sư Phủ.

Văn Trọng thân mặc thái sư bào màu đen, thân hình lẫm liệt, tướng mạo đường đường, đầu sinh ba mắt, không giận mà uy.

Đoan tọa trên bảo tọa thái sư.

Tay cầm tấu báo do Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ truyền đến, trong

đôi mắt sắc bén bắn ra một tia hàn quang.

"Hừ, quả nhiên không ngoài dự liệu của Thánh Sư!".

Không chút do dự, Văn Trọng thu lại tấu báo, lập tức cưỡi Mặc Kỳ Lân đi diện kiến Trụ Vương, chuẩn bị đến Bắc Hải bình định phản loạn.

Nhìn thấy Mặc Kỳ Lân có thể đoán ra, Triệu Thần chắc chắn đã sớm gặp Văn Trọng.

Dù sao Kỳ Lân tộc là một trong tiên thiên tam tộc được Triệu Thần che chở.

Không giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, tu sĩ nào cũng có thể cưỡi được.

Văn Trọng có thể có Mặc Kỳ Lân làm tọa kỵ, hiển nhiên là đã được Triệu Thần triệu kiến, được Triệu Thần ban thưởng mà có.

Dù sao Văn Trọng là thái sư Thương triều, là nhân vật quan trọng trong Phong Thần đại chiến.

Có không ít chuyện cần Văn Trọng làm, Triệu Thần tự nhiên sẽ dành cho đãi ngộ đặc biệt.

"Xem ra, đã ra tay rồi!" Nhân tộc Tam Sơn Quan, Triệu Thần bỗng nhiên có cảm ứng, nhìn về phía Triều Ca nơi Văn Trọng đang ở, khóe miệng không khỏi nhếch lên một đường cong.

Đối với việc bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải tạo phản, hắn đã sớm dự liệu.

Để Văn Trọng đi Bắc Hải bình loạn cũng là ý chỉ của hắn từ trước.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Văn Trọng vì bảy mươi hai lộ chư hầu Bắc Hải tạo phản, rời khỏi Triều Ca đi bình loạn, mới để

cho Trụ Vương vốn văn trị võ công đều không tệ bị hồ ly tinh nhập xác Đát Kỷ mê hoặc.

Từ đó Thương triều liền đi đến suy bại không thể cứu vãn.

Có thể nói từ đầu đã là âm mưu!

"Không chỉ Tây Bá Hầu Cơ Xương, còn có Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ, thậm chí cả thừa tướng Thương Dung đều tham gia vào âm mưu này, để Thương triều đi đến diệt vong!" Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, trong lòng cười lạnh không thôi.

Tây Bá Hầu Cơ Xương không cần phải nói, Bắc Bá Hầu Sùng Hầu Hổ từng nói cả đời không có chiến bại.

Bảy mươi hai tiểu đệ dưới trướng tạo phản, vậy mà cần thái sư Văn Trọng ra tay.

Nếu sau lưng không có người chỉ thị, vậy thật là gặp quỷ!

Còn có thừa tướng Thương Dung, bình thường không thấy đề nghị đi Nữ Oa Cung dâng hương, đợi Văn Trọng vừa đi, lập tức để Trụ Vương đi dâng hương.

Trụ Vương vừa dâng hương, lập tức xảy ra chuyện.

Sau lưng thật sự là âm mưu nối tiếp âm mưu!

"Nhưng, bản tọa đang chờ các ngươi tự chui đầu vào rọ!" Triệu Thần nheo mắt cười nói.

Thực tế, nếu Triệu Thần lệnh cho Văn Trọng ngồi trấn thủ Triều Ca, vậy thì bất kỳ yêu tà quỷ mị nào cũng không thể mê hoặc Trụ Vương, khí vận Thương triều sẽ không bị Trụ Vương trong vòng hai mươi năm ngắn ngủi bại hoại!

Nhưng hắn lại cố ý không làm vậy, cố ý để Văn Trọng đi Bắc Hải bình loạn, để Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác tự cho

rằng kế hoạch đã thành.

Như vậy họ mới có thể lơi lỏng cảnh giác, từng người một phái đệ tử xuống núi ngoan ngoãn vào Phong Thần Bảng!

Thu lại ánh mắt, Triệu Thần tạm thời không quan tâm đến chuyện ở Triều Ca, thong thả đi đến Tổng Binh Phủ của Tam Sơn Quan!

Chương 266

"Chào tiên trưởng!" Trước cửa Tổng Binh Phủ, binh sĩ phụ trách canh gác lập tức hướng về phía Triệu Thần cung kính hành lễ.

Tuy Triệu Thần không để lộ chân dung Thánh Nhân, chỉ mặc áo vải bố, nhưng khí chất phiêu dật xuất trần trên người, lại khiến người ta không nhịn được mà cúi đầu bái lạy, hoàn toàn là một chân tiên đắc đạo!

Chỉ mới gặp mặt, binh sĩ canh gác đã bị Triệu Thần lập tức khuất phục.

"Miễn lễ, bản tọa muốn gặp tổng binh của các ngươi." Triệu Thần mỉm cười nói.

"Tiên trưởng xin chờ một chút, tiểu nhân đi bẩm báo tổng binh ngay!" Binh sĩ canh gác không chút do dự nói.

Nói xong liền với tốc độ nhanh nhất vào trong phủ bẩm báo, chỉ sợ làm chậm trễ Triệu Thần.

Không lâu sau, binh sĩ canh gác đó liền dẫn một người đàn ông trung niên uy nghiêm ra khỏi phủ.

Chính là tổng binh Tam Sơn Quan, Đặng Cửu Công!

Theo sau bên cạnh Đặng Cửu Công là một thiếu nữ tuổi độ mười sáu, thân mặc giáp trụ, dung mạo xuất chúng, thân hình uyển chuyển, đường cong lả lướt!

Chính là con gái của Đặng Cửu Công, Đặng Thiền Ngọc!

"Tổng binh Tam Sơn Quan Đặng Cửu Công bái kiến tiên trưởng, tiên trưởng từ xa đến, mời vào phủ ngồi." Đặng Cửu Công trước tiên hướng về phía Triệu Thần cung kính chắp tay, sau đó mời Triệu Thần

vào phủ.

Là tổng binh Tam Sơn Quan, nhãn lực của ông không kém binh sĩ canh gác, tự nhiên nhìn ra được lai lịch của Triệu Thần không tầm thường, tuyệt đối là thế ngoại đại tiên, tự nhiên không dám chậm trễ.

May mà ông không biết thân phận thật sự của Triệu Thần, nếu không e rằng sẽ bị dọa chết.

Mẹ nó đâu phải đại tiên, rõ ràng là Thánh Phụ của Nhân tộc, Thánh Nhân số một Hồng Hoang!

Đặng Thiền Ngọc cũng đôi mắt đẹp chăm chú nhìn Triệu Thần, ánh mắt tràn đầy tò mò, tỏ vẻ từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên thấy một tu sĩ có khí độ phi phàm như Triệu Thần.

"Không biết tiên trưởng tu hành ở đâu, giá lâm nơi này có việc gì!?" Đặng Cửu Công cẩn thận hỏi.

Triệu Thần khẽ cười, nói: "Bần đạo tu hành tại Nhân tộc thánh địa." "Nhân tộc thánh địa!?" Đặng Cửu Công thần sắc lập tức đại kinh, nội tâm lập tức dấy lên sóng thần kinh thiên động địa.

Đặng Thiền Ngọc cũng đôi mắt đẹp lập tức trợn to, miệng nhỏ hồng nhuận mở ra, không thể tin nổi nhìn Triệu Thần.

Bây giờ cách thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế không xa.

Chuyện Thánh Phụ sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế vẫn được lưu truyền rộng rãi trong Nhân tộc.

Dù sao Nhân tộc cũng có không ít tu sĩ, những lão quái vật tăng tuổi thọ sống mấy trăm năm không hề thiếu.

Có một người tên là Bành Tổ sống hơn tám trăm năm thành tiên!

Cho nên những bí ẩn thượng cổ đều được tu sĩ Nhân tộc truyền miệng lại.

Đặng Cửu Công, Đặng Thiền Ngọc cũng có tu vi trong người, tự nhiên biết sự tồn tại của Nhân tộc thánh địa.

Nghe Triệu Thần tu hành tại Nhân tộc thánh địa, lập tức kinh ngạc đến ngơ ngác!

"Tiên trưởng thật sự tu hành tại Nhân tộc thánh địa đó sao?" Đặng Cửu Công giọng điệu càng thêm cẩn thận hỏi.

"Khắp thiên hạ, có Nhân tộc thánh địa thứ hai sao?!" Triệu Thần nửa cười nửa không nói.

Đặng Cửu Công hô hấp trở nên dồn dập, khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Vô cùng cung kính hỏi: "Không biết tiên trưởng danh húy, là cao đồ nào dưới trướng Thánh Sư Điện?" Mặc dù đã xác định Triệu Thần quả thực đến từ Nhân tộc thánh địa, nhưng ông không cho rằng Triệu Thần là chủ nhân của Thánh Sư Điện, mà cho rằng Triệu Thần là đệ tử dưới trướng.

Dù sao một vị Thánh Nhân như vậy xuất hiện trước mặt, còn nói chuyện hòa nhã như thế, ông không dám nghĩ đến.

Nếu ngày nào đó biết được chân tướng, e rằng sẽ kinh ngạc đến ngất đi.

Đặng Thiền Ngọc cũng tò mò nhìn chằm chằm Triệu Thần, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Triệu Thần lắc đầu cười, im lặng không nói, danh húy của hắn, sao có thể tùy tiện nói ra.

Đặng Cửu Công cũng thức thời, lập tức chuyển chủ đề: "Vậy không biết tiên trưởng đến đây vì việc gì!?" Triệu Thần ánh mắt nhìn về phía Đặng Thiền Ngọc, khẽ cười nói: "Bần đạo đến vì nàng!".

Đúng vậy, Triệu Thần lần này đến vì Đặng Thiền Ngọc.

Mặc dù có hắn ở đây, Đặng Thiền Ngọc tuyệt đối sẽ không bị Thổ Hành Tôn cưỡng hiếp.

Nhưng đối với Đặng Thiền Ngọc, vị nữ tướng quân sử dụng ám khí số một Phong Thần, hắn khá cảm thấy hứng thú.

Nhân tiện đến Nhân tộc, bên cạnh không có người nào có thể dùng, liền thu Đặng Thiền Ngọc về dưới trướng.

Đặng Cửu Công lập tức vui mừng vô cùng, vô cùng quả quyết giao Đặng Thiền Ngọc cho Triệu Thần, chỉ sợ Triệu Thần đổi ý.

Tốc độ đó thật khiến người ta hoài nghi Đặng Thiền Ngọc có phải là con gái ruột của ông không.

Đương nhiên cũng không trách ông có phản ứng như vậy.

Phải biết rằng, ngay cả Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc cũng xuất thân từ Thánh Sư Điện của Nhân tộc thánh địa.

Đặng Thiền Ngọc bây giờ khó có được cơ hội gia nhập Thánh Sư Điện, làm cha tự nhiên không muốn con gái bỏ lỡ.

"Tiểu nữ tuổi còn nhỏ, nếu có chỗ nào không hiểu chuyện, xin tiên trưởng bao dung nhiều hơn!" Đặng Cửu Công cung kính nói.

Thế là dưới nhịp điệu như vậy, Triệu Thần dễ dàng mang Đặng Thiền Ngọc ra khỏi Tam Sơn Quan.

"Sư phụ, chúng ta đi đâu vậy?" Đặng Thiền Ngọc mơ màng hỏi.

Bây giờ cô vẫn chưa hoàn hồn.

Một vị đại thần như Triệu Thần đột nhiên giá lâm nhà cô.

Sau đó, Triệu Thần nói một câu, cha cô liền giao cô cho Triệu Thần, bây giờ còn trực tiếp mang cô rời khỏi Tam Sơn Quan.

Nhịp điệu này có phải hơi nhanh quá không!?

"Đến Ký Châu!" Triệu Thần mỉm cười nói.

Chuyện chia làm hai đầu, tại đô thành Triều Ca của Thương triều.

Thái sư Văn Trọng sau khi diện kiến Trụ Vương bẩm báo chuyện Bắc Hải phản loạn, lập tức suất lĩnh tam quân, tiến về Bắc Hải bình loạn.

Thế là, Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị đại Thánh Nhân thấy vậy, trên mặt không khỏi đồng loạt lộ ra một nụ cười.

"Văn Trọng đã rời khỏi Triều Ca, chỉ cần Trụ Vương hôn dung vô đạo, kỷ cương bại hoại, khí số Thương triều tự nhiên sẽ đoạn tuyệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

"Chuyện này cũng dễ làm, trước có Hạ Kiệt hoang dâm vô độ, vị trí Nhân Vương mới đổi thành Thành Thang, Thương Trụ tự nhiên cũng nên như vậy, mới có Chu thay thế!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười nói.

"Nguyên Thủy đạo hữu nói rất đúng, theo bần đạo được biết, Trụ Vương kia sắp đi Nữ Oa Cung dâng hương..." Chuẩn Đề đạo nhân mắt nhỏ tinh quang lóe lên nói.

Y muốn làm giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, để Trụ Vương tiết độc Nữ Oa!

"Đạo hữu, không được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng mở miệng phủ quyết, không dám để Chuẩn Đề đạo nhân làm loạn như vậy.

Đùa sao, nếu là trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Nữ Oa thực lực yếu nhất chỉ có thể nhẫn nhịn!

Nhưng bây giờ, Nữ Oa là đạo lữ của Triệu Thần.

Nếu dám tùy tiện làm loạn, tứ đại chí bảo của Triệu Thần phút chốc có thể giết đến tận Ngọc Hư Cung.

Chương 267

Đến lúc đó không những không đạt được mục đích, ngược lại còn rước lấy một thân phiền phức!

Chuẩn Đề đạo nhân thấy vậy cũng chỉ có thể hậm hực bỏ qua.

"Nếu đã như vậy, vậy chúng ta đổi cách khác." Chuẩn Đề đạo nhân nói.

"Ký Châu Hầu Tô Hộ có một người con gái tên Tô Đát Kỷ, quốc sắc thiên hương, chúng ta chỉ cần thi pháp để Trụ Vương thấy được dung mạo của nàng, sau đó làm như vậy..." "Kế này được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác đều gật đầu, đồng ý với đề nghị này.

Năm thứ bảy đời Trụ Vương, ngày mười lăm tháng ba!

Lần này, không cần Tể tướng Thương Dung viết tấu chương, Trụ Vương đã chủ động đề xuất đi Nữ Oa Cung dâng hương.

Thực tế, không chỉ lần này đi Nữ Oa Cung dâng hương, mà ngày mười lăm tháng ba hàng năm trước đó, hắn cũng đều đến Nữ Oa Cung dâng hương.

Đừng quên, Thái sư Văn Trọng là đệ tử Tiệt giáo, mà Nữ Oa lại là đạo lữ của Thánh sư Tiệt giáo Triệu Thần.

Nếu Trụ Vương dám không đi dâng hương, Văn Trọng với tư cách là nguyên lão phò tá, có thể dùng Đả Vương Kim Tiên đánh gãy chân Trụ Vương ngay lập tức!

Trong tình huống như vậy, Trụ Vương không dám không đến Nữ Oa Cung dâng hương, càng không dám có bất kỳ tâm tư khinh nhờn nào đối với Nữ Oa.

Hơn nữa, trước khi bị Cửu Vĩ Hồ Yêu mê hoặc, Trụ Vương cả văn trị lẫn võ công đều vô cùng xuất sắc.

Ít nhất, so với Võ Vương Cơ Phát bị dọa cho mềm nhũn hai chân trong Thập Tuyệt Trận thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Vì thế, ngày mười lăm tháng ba, việc dâng hương ở Nữ Oa Cung không hề có bất kỳ dị sự nào xảy ra.

"Đế Tân bái kiến Nữ Oa nương nương, xin Nữ Oa nương nương phù hộ Đại Thương, nguyện cho quốc vận Đại Thương vĩnh viễn phồn thịnh!" Trụ Vương vẫn cung kính hành lễ như thường lệ, tấm rèm che kia cũng không bị vén lên, không thể thấy được thánh tượng của Nữ Oa nương nương.

Chuẩn Đề đạo nhân vì e dè sức mạnh của Triệu Thần nên cũng không dám có bất kỳ hành động xằng bậy nào, đi mê hoặc tâm trí Trụ Vương.

Mãi cho đến khi Trụ Vương dâng hương ở Nữ Oa Cung xong, hắn mới thi pháp để Trụ Vương nhìn thấy Đát Kỷ.

Thế là, một ngày nọ, Triều Ca xuất hiện dị tượng như ảo ảnh trên biển.

Đát Kỷ đang vui chơi trong hoa viên phủ đệ ở tận Ký Châu, nhưng hình ảnh lại quỷ dị hiện ra trước mặt Trụ Vương ở Triều Ca!

Đát Kỷ năm nay vừa tròn mười sáu, đang ở độ tuổi nhan sắc đỉnh cao, quả thực khiến người ta không khỏi sáng mắt lên.

Dù sao trong hậu cung của Trụ Vương cũng toàn là mỹ nhân tuyệt sắc, cho nên dù đối diện với Đát Kỷ, hắn cũng chỉ thấy sáng mắt lên mà thôi.

Nhưng đúng lúc này, một cơn gió lạnh quỷ dị thổi qua, thần thái của Trụ Vương lập tức thay đổi.

Vốn là một bậc đế vương anh minh thần võ, khí độ phi phàm, lại đột nhiên biến thành một tên ác quỷ háo sắc, nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ.

"Người đâu, lập tức đi tra cho ta, nữ tử này là con nhà ai, mau chóng đưa tới gặp ta!".

"Vâng, Đại vương!" Hai đại thần có tướng mạo gian hoạt đứng sau lưng Trụ Vương vội vàng bước ra, cúi mình lĩnh mệnh.

Hai người này chính là hai gian thần nổi tiếng nhất triều Thương, Phí Trọng và Vưu Hồn!

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, hai người này cùng với Đát Kỷ bị hồ ly tinh nhập xác cấu kết với nhau, làm bè làm phái, hãm hại trung lương, mới khiến cho cả triều Thương trở nên ô yên chướng khí, khí vận bại hoại!

Trước kia có Văn Trọng trấn giữ Triều Ca, loại gian thần tiểu nhân này căn bản không thể tiếp cận Trụ Vương, cũng không dám có bất kỳ hành vi xằng bậy nào.

Nay Văn Trọng đã đến Bắc Hải dẹp loạn, chúng lập tức chớp lấy cơ hội nhảy ra.

"Tốt!

Bản vương giao cho các ngươi việc này, đợi các ngươi làm xong, bản vương nhất định sẽ luận công ban thưởng!" Trụ Vương cười lớn nói.

"Đại vương, không được!" Á tướng Tỷ Can lập tức dâng tấu, muốn ngăn cản hành vi hoang đường này của Trụ Vương!

Chỉ dựa vào một hình ảnh như ảo ảnh trên biển mà muốn cưỡng ép thu một nữ tử làm phi tử, đây rõ ràng là hành động của một hôn quân!

Các vị thần khác cũng đồng loạt dâng tấu, muốn kéo Trụ Vương trở về con đường chính đạo của một minh quân!

Họ đưa ra đủ loại lý do, thậm chí còn nhắc đến việc Thái sư Văn Trọng vừa mới xuất chinh đi bình định phản loạn ở Bắc Hải.

Thái sư đi dẹp loạn, trung quân vì nước, còn Trụ Vương lại muốn thu nạp mỹ nữ, tham lam sắc đẹp, chẳng phải sẽ làm nguội lạnh tấm lòng của các thần tử sao!?

Nhưng Trụ Vương lúc này không phải là Trụ Vương nữa, tâm trí của hắn đã bị Chuẩn Đề đạo nhân thi pháp mê hoặc, làm sao có thể nghe lọt những lời trung ngôn nghịch nhĩ của Tỷ Can và những người khác.

"Ý bản vương đã quyết, các ngươi đừng nhiều lời!" Trụ Vương hừ lạnh một tiếng, hoàn toàn không để ý đến lời khuyên can của Tỷ Can và các vị quan khác!

Thế là, Phí Trọng và Vưu Hồn lập tức phái người đi điều tra thân phận của Đát Kỷ.

Rất nhanh, chúng đã biết được Đát Kỷ là con gái của Ký Châu hầu Tô Hộ!

"Khải bẩm Đại vương, vi thần đã tra rõ, nữ tử đó tên là Tô Đát Kỷ, con gái của Ký Châu hầu Tô Hộ." Phí Trọng nịnh nọt nói.

"Làm tốt lắm, bản vương sẽ trọng thưởng!" Trụ Vương lập tức vui mừng nói.

Phí Trọng cười càng thêm nịnh nọt, nói: "Khải bẩm Đại vương, không bao lâu nữa, Tứ đại chư hầu sẽ dẫn tám trăm trấn chư hầu đến triều kiến, Đại vương chỉ cần triệu kiến Tô Hộ, ông ta tự khắc sẽ ngoan ngoãn dâng con gái lên, làm một hoàng thân quốc thích!" Tô Hộ chỉ là một Ký Châu hầu nhỏ bé, so với Tứ đại chư hầu Đông Nam Tây

Bắc thì kém xa, nếu Tô Đát Kỷ được Trụ Vương sủng hạnh, ông ta sẽ lập tức trở thành hoàng thân quốc thích, một bước lên trời.

Vì vậy, lời của Phí Trọng rất có lý!

"Nói hay lắm!

Đây là vinh hạnh của ông ta, Phí Trọng, việc này giao cho ngươi đi làm, bảo Tô Hộ mau chóng đến gặp bản vương!" Trụ Vương hưng phấn nói, không thể chờ đợi được nữa.

"Vi thần lĩnh chỉ!" Phí Trọng sau khi nhận được ý chỉ của Trụ Vương, lập tức cầm lông gà làm lệnh tiễn, cùng Vưu Hồn, ép Tứ đại chư hầu và tám trăm trấn chư hầu phải triều kiến sớm hơn.

Đã là gian thần thì không có ai là không tham tài!

Hai người nhân cơ hội Tứ đại chư hầu triều kiến, ra sức vơ vét tiền của.

Một phen này, quả thực khiến hai người kiếm được đầy bồn đầy bát.

Hầu hết các chư hầu đều hối lộ cho hai người, ngay cả Tây Bá hầu Cơ Xương vốn có tiếng thanh liêm cũng không ngoại lệ.

Chỉ duy có Ký Châu hầu Tô Hộ, không biết vì lý do gì, lại không coi Phí Trọng và Vưu Hồn ra gì, không hề hối lộ cho hai người!

Điều này khiến Phí Trọng và Vưu Hồn, hai đại gian thần, cảm thấy vô cùng tức giận.

Theo chúng thấy, chúng đang giúp Tô Hộ trở thành quốc trượng, vậy mà Tô Hộ lại xấc xược như vậy, thật đáng ghét!

Nhưng trước đó đã hiến kế cho Trụ Vương, bây giờ chúng chỉ có thể nuốt giận, tiếp tục giúp Trụ Vương có được Tô Đát Kỷ.

Thế là Tô Hộ được triệu kiến riêng, diện kiến Trụ Vương.

Tuy nhiên, điều khiến người ta bất ngờ hơn nữa là, khi biết Trụ Vương muốn nạp con gái mình làm phi, Tô Hộ không những không vui mừng mà còn vô cùng kháng cự!

Ông ta không chỉ thẳng thắn từ chối Trụ Vương, mà còn mắng chửi Phí Trọng và Vưu Hồn, hai đại gian thần, một trận!

Điều này khiến mọi người đều cảm thấy, Tô Hộ thật là một trung thần chính trực!

Chỉ là Tô Hộ không thỏa mãn với việc từ chối Trụ Vương và mắng chửi gian thần, sau khi trở về phủ đệ, ông ta còn sai người lấy văn phòng tứ bảo, trực tiếp đề thơ trên Ngọ Môn!

"Vua hủy cương thường, làm bại ngũ thường, Tô Hộ Ký Châu, vĩnh không chầu Thương!" Tô Hộ sau khi đề thơ xong, liền mang theo gia tướng, tự ý trốn khỏi Triều Ca, trở về Ký Châu!

Trụ Vương lập tức nổi giận, phái người đi bắt!

Cuối cùng, dưới sự khuyên can của các quần thần, quyết định để Bắc Bá hầu Sùng Hầu Hổ và Tây Bá hầu Cơ Xương dẫn binh đi bắt Tô Hộ!

Chương 268

…… “Thiền Ngọc, bản tọa hỏi ngươi một vấn đề.” Triệu Thần đột nhiên lên tiếng.

“Sư phụ xin cứ hỏi, đệ tử biết gì nói nấy, không giấu giếm điều gì!” Đặng Thiền Ngọc cung kính đáp.

Đôi mắt đẹp của nàng chớp nhẹ, lộ ra một tia hiếu kỳ.

Sau khi rời khỏi Tam Sơn Quan, nàng liền theo Triệu Thần đi về phía bắc, đến Ký Châu.

Trên đường đi, đều là Triệu Thần chỉ điểm tu hành, còn nàng thì không ngừng hỏi Triệu Thần về các vấn đề tu luyện.

Từ những lời dạy của Triệu Thần, nàng càng cảm nhận được sự cao thâm khó lường của hắn!

Bây giờ Triệu Thần lại đột nhiên hỏi nàng một vấn đề, khiến nàng ngẩn ra.

Trên thế gian này, còn có vấn đề mà Triệu Thần không biết sao?!

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, nhìn về hướng Ký Châu, trên mặt mang theo nụ cười cao thâm khó đoán, nói: “Nếu con gái ngươi có thể được quân vương nạp làm phi tử, ngươi trở thành quốc trượng, ngươi có bằng lòng không?” … Tất Phương nhìn sang Thương Dương, một trong Thập đại yêu thánh bên cạnh, Cửu Vĩ Hồ Yêu chỉ có vạn năm đạo hạnh, bất quá chỉ ở cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong.

Nếu chỉ dựa vào bản thân Cửu Vĩ Hồ Yêu, không biết đến khi nào mới có thể đến được Đông Thắng Thần Châu!

Về phần tại sao Tất Phương không phái một Cửu Vĩ Hồ Yêu mạnh hơn đến Lô Châu, thì phải truy ngược lại cuộc tranh giành ngôi

vị Nhân Hoàng thứ ba năm xưa!

Triệu Thần đã phái Chu Tước giáng lâm Bắc Câu Lô Châu, hạ lệnh cho các yêu tộc từ Thái Ất Kim Tiên trở lên không được vào Thần Châu!

Dù đã qua mấy nghìn năm, nhưng Tất Phương và những người khác không dám vi phạm mệnh lệnh này.

"Phu nhân yên tâm!" Yêu thánh Thương Dương lập tức gật đầu, mang theo Cửu Vĩ Hồ Yêu rời khỏi Bắc Câu Lô Châu, giáng lâm tại địa giới Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn lập tức trở về Bắc Câu Lô Châu, không dám ở lại quá lâu.

Còn Cửu Vĩ Hồ Yêu thì mang theo mệnh lệnh của Tất Phương, đến địa giới Ân Châu.

"Có yêu khí!" Tại dịch trạm Ân Châu, Triệu Thần đang ngồi xếp bằng trên giường bỗng nhiên mở mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

"Xem ra, người cần đến đã đến rồi!" Mặc dù Cửu Vĩ Hồ Yêu này đã cố gắng hết sức che giấu khí tức của mình, nhưng trước mặt Thánh nhân, vẫn không thể che giấu được.

Từ xa, Triệu Thần đã ngửi thấy một mùi... hôi tanh!

"Xem ra yêu nghiệt ở Lô Châu đang tác oai tác quái!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, đáy mắt lóe lên một tia hàn quang.

Cửu Vĩ Yêu Hồ vừa xuất hiện, kế hoạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức bại lộ trước mặt hắn.

"Lượng kiếp tiếp theo, sẽ khiến các ngươi cũng bị diệt!" Lần này

Cửu Vĩ Hồ Yêu có tác dụng, nên thôi vậy.

Đợi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, kế hoạch của hắn sẽ thành, đám yêu tộc còn sót lại ở Bắc Câu Lô Châu cũng không còn giá trị gì nữa.

Quét sạch là xong!

"Sư phụ, người có cảm thấy đột nhiên có thêm một mùi vị đặc biệt không?!" Lúc này, Đặng Thiền Ngọc khẽ hít hít mũi, không nhịn được lên tiếng hỏi.

Mặc dù thời gian theo Triệu Thần tu hành không nhiều, nhưng thiên phú của nàng thuộc hàng đỉnh cấp trong Nhân tộc, trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, nàng cũng được phong là "Lục Hợp Tinh Quân", có thể thấy nàng cũng có khí vận gia thân.

Lại thêm sự chỉ điểm của siêu cấp đại lão Triệu Thần, tu vi của nàng tăng vọt, ngũ quan nhanh chóng được nâng cao, cũng ngửi thấy mùi... hôi tanh đó.

Nhưng Triệu Thần lại cảm thấy, đây càng giống như sự cảnh giác bản năng của một nữ tử đối với hồ ly tinh.

"Bản tọa trong lòng đã rõ, ngươi không cần quan tâm, tiếp tục tu hành!" Triệu Thần cười nhạt nói.

"Vâng, sư phụ!" Đặng Thiền Ngọc lập tức lĩnh mệnh, thu tâm tiếp tục ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt tu hành. … Bên kia, sau khi Tô Hộ quyết định đưa Tô Đát Kỷ đến Triều Ca thỉnh tội, trí nang của Cơ Xương là Tán Nghi Sinh liền lập tức cáo từ.

Sùng Hắc Hổ và Sùng Hầu Hổ hai người cũng tự mình dẫn bộ hạ rời khỏi Ký Châu, trở về lãnh địa của mình.

Đồng thời, họ cũng phái người dâng biểu về Triều Ca, tấu trình Trụ Vương rằng Tô Hộ sắp hộ tống Tô Đát Kỷ đến chầu Thương.

Ngày hôm sau, Tô Hộ lập tức điểm ba nghìn quân mã, năm trăm gia tướng, để Đát Kỷ trang điểm lên đường.

Đát Kỷ nước mắt như mưa, từ biệt gia đình, liền theo Tô Hộ đến Triều Ca, một đường trèo non lội suối!

Cuối cùng vào một buổi chiều tối, họ đến địa giới Ân Châu, ở lại dịch trạm Ân Châu.

Nhưng không trùng hợp đến mức ở cùng một dịch trạm với Triệu Thần.

"Nghe nói gần đây nơi này có yêu ma tác loạn, các ngươi phải cẩn thận đề phòng!" Tối hôm đó, Tô Hộ để Tô Đát Kỷ ở hậu đường, đích thân dẫn người canh gác!

Nhưng đúng lúc này, một cơn gió lạnh thổi qua, thổi đến nỗi người ta dựng tóc gáy, toàn thân lạnh buốt.

"Xem ra vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu...

đã ra tay rồi!" Cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong tuy so với toàn bộ thế giới Hồng Hoang thì không đáng kể, nhưng đối với Nhân tộc chỉ phi thăng ở cảnh giới Thiên Tiên, tự nhiên là vô cùng mạnh mẽ.

Theo cơn gió lạnh, vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu liền tiến vào phòng của Tô Đát Kỷ.

Ánh mắt đầy mê hoặc nhìn Tô Đát Kỷ đang say ngủ trên giường, đầu lưỡi khẽ liếm đôi môi đỏ mọng.

"Không ngờ trong Nhân tộc lại có mỹ nhân tuyệt sắc thế này, thật là hời cho ta rồi!" Ánh mắt Cửu Vĩ Hồ Yêu lộ ra một tia tham lam, lập tức muốn hấp thu hồn phách của Tô Đát Kỷ, chiếm đoạt thân xác của nàng.

Nhưng đúng lúc này, nàng ta đột nhiên mặt mày ngơ ngác!

“Chuyện gì thế này?

Người đâu rồi!?” Giờ phút này, Cửu Vĩ Hồ Yêu thề rằng, vừa rồi ngay cả mắt cũng chưa chớp, Tô Đát Kỷ to như vậy đã biến mất ngay dưới mí mắt nàng ta.

Thật sự là gặp quỷ rồi!

Cửu Vĩ Hồ Yêu lập tức dựng tóc gáy, có thể đã có một vị đại thần thông giả nào đó đưa Tô Đát Kỷ đi rồi.

Nàng ta không khỏi sợ đến hồn bay phách lạc, lập tức quay người bỏ chạy!

Nhưng đúng lúc này, bên ngoài vang lên tiếng la hét!

“Có yêu tinh!

Có yêu tinh!” Cơn gió âm u vừa rồi do vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu mang đến đã khiến Tô Hộ và những người khác đều kinh tỉnh.

Tô Hộ càng lao thẳng đến phòng của Tô Đát Kỷ, sợ nàng có chuyện gì!

Tất nhiên, ông ta không phải quan tâm đến Đát Kỷ, mà Đát Kỷ bây giờ là hậu phi của Trụ Vương, nếu Đát Kỷ có chuyện gì, ông ta cũng toi đời!

“Đáng ghét!” Vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu vừa kinh hãi vừa sợ sệt, vốn tưởng đây là một việc dễ dàng, không ngờ hiện thực lại tàn khốc đến vậy.

Bây giờ, chạy cũng không chạy được, không chạy cũng không xong!

Trong lúc bất đắc dĩ, nàng ta chỉ có thể thi triển pháp thuật, biến thành bộ dạng của Tô Đát Kỷ, nằm trên giường.

Cùng lúc đó, trong phòng của Triệu Thần tại dịch trạm.

Đặng Thiền Ngọc trợn tròn hai mắt, hiếu kỳ hỏi: “Sư phụ, vị tỷ tỷ này là ai, đẹp quá đi mất!”.

Chương 269

Hiển nhiên, vào khoảnh khắc vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu lẻn vào phòng của Tô Đát Kỷ, chính là Triệu Thần đã ra tay mang Tô Đát Kỷ đi.

Đừng tưởng việc này dễ dàng.

Vừa rồi, ngoài yêu thánh Tất Phương, còn có ba vị Thánh nhân của Ngọc Hư Cung cũng đang quan sát.

Nói cách khác, Triệu Thần không chỉ phải mang Tô Đát Kỷ đi, mà còn phải tạo ra ảo ảnh, lừa gạt cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị Thánh nhân này!

May mắn là ba vị Thánh nhân không biết sự thật.

Nếu không, sợ rằng họ thật sự sẽ bị dọa cho toàn thân run rẩy.

Mặc dù họ biết thực lực của Triệu Thần mạnh mẽ, nhưng tuyệt đối không ngờ Triệu Thần mạnh đến mức có thể tạo ra ảo ảnh để lừa gạt họ.

Lúc này, thấy Cửu Vĩ Yêu Hồ đã "nhập xác" thành công vào Tô Đát Kỷ, trên mặt họ đều lộ ra nụ cười đắc ý.

"Có vạn năm Cửu Vĩ Hồ họa loạn cung đình, không đến mười năm, cơ nghiệp Thành Thang sẽ bị đoạn tuyệt hoàn toàn." Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

"Ha ha, đợi Tô Đát Kỷ vào Triều Ca, bần đạo sẽ phái môn hạ đệ tử xuất sơn, lại sắp xếp Khương Tử Nha xuống núi phò tá chân chủ Tây Kỳ!" Tây Phương nhị thánh cũng lộ ra một tia khoái trá.

"Đợi triều Thương diệt vong, tên Tiệt giáo đó chắc chắn sẽ vì vậy mà gặp kiếp nạn!" Chuẩn Đề đạo nhân cười âm hiểm.

“Đại thiện!” Gương mặt sầu khổ của Tiếp Dẫn đạo nhân cũng giãn ra một nụ cười.

Vốn dĩ Phong Thần không liên quan gì đến Tây Phương giáo, nhưng lại bị Triệu Thần lôi xuống nước, khiến họ lo lắng sợ hãi.

Nay kế hoạch tiến triển thuận lợi, khiến họ cũng yên tâm phần nào.

Thế là, trong quá trình yên tâm của họ, kế hoạch của Triệu Thần cũng đã bắt đầu một cách âm thầm! ... (Ân Châu) Tô Hộ vội vã đẩy cửa phòng của Tô Đát Kỷ, đến trước giường, kiểm tra một lượt.

“Con gái, vừa rồi có yêu khí, con có thấy gì không?” Cửu Vĩ Hồ Yêu cố gắng giữ bình tĩnh.

“Thưa cha, con gái vừa rồi không nghe thấy động tĩnh gì ạ?” Trong lòng nàng ta hoảng muốn chết.

Tô Đát Kỷ biến mất ngay dưới mí mắt, chắc chắn đã bị một vị đại thần thông giả nhắm đến.

Một bên là nhiệm vụ của Tất Phương giao phó, một bên là vị đại thần thông giả giấu mặt của Triệu Thần.

Cửu Vĩ Yêu Hồ tỏ ra... thực sự không biết phải làm sao.

Sự việc đã đến nước này, chỉ có thể ứng phó được bao lâu thì hay bấy lâu.

Về phần bẩm báo chuyện này, nàng ta cũng vạn vạn không dám!

Không muốn để Tất Phương biết nhiệm vụ thất bại, càng sợ đắc tội với vị đại thần chưa biết tên của Triệu Thần.

Cho nên chỉ có thể giấu kín chuyện này trong bụng.

“Vậy thì tốt!

Vậy thì tốt!" Tô Hộ trong lòng lập tức yên tâm, lui ra khỏi phòng, để Đát Kỷ tiếp tục nghỉ ngơi, ngày thứ hai trời vừa sáng, liền tiếp tục hộ tống Cửu Vĩ Hồ đến Triều Ca. … Bên kia, sau khi Triệu Thần cứu Tô Đát Kỷ ra, liền để nàng tiếp tục ngủ say trên giường, còn Đặng Thiền Ngọc thì trợn tròn đôi mắt long lanh, hỏi Triệu Thần về thân phận của Tô Đát Kỷ.

Đối với việc sư phụ đột nhiên biến ra một đại mỹ nữ xinh đẹp như hoa, nàng tỏ ra kinh ngạc!

Đồng thời, cũng không khỏi cảm thấy có chút kỳ quặc.

Bởi vì Tô Đát Kỷ vừa rồi đang ngủ say, chỉ mặc một bộ nội y mỏng manh.

Điều này khiến Đặng Thiền Ngọc trong lòng không khỏi thầm nghĩ, sư phụ định làm gì đây!?

"Đợi nàng tỉnh lại rồi hỏi là được!" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Không lâu sau, Tô Đát Kỷ liền tỉnh giấc.

Thấy Triệu Thần và Đặng Thiền Ngọc chưa từng gặp mặt, trong mắt nàng không khỏi lộ ra một tia hoảng loạn, thật khiến người ta thương cảm!

"...

Các vị là ai?" "Quả nhiên, không hổ là hồng nhan họa thủy!" Triệu Thần trong lòng thầm tán thưởng, mặc dù trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, Đát Kỷ có thêm sức quyến rũ của hồ ly.

Nhưng bản thân nhan sắc của nàng quả thực là khuynh quốc khuynh thành!

"Hai vị... không biết vì sao tiểu nữ tử lại ở đây?" Đát Kỷ rụt rè hỏi.

“Là sư phụ ta mang tỷ đến đây, tỷ tỷ, tỷ là ai vậy!?” Đặng Thiền Ngọc hiếu kỳ nói.

Cái gì mà tiểu thư tỷ tỷ chứ!

Tâm thần Đát Kỷ dần ổn định, Đặng Thiền Ngọc tuổi tác tương đương với nàng, khiến nàng có cảm giác an toàn.

Thế là, nàng liền kể cho Đặng Thiền Ngọc nghe về thân phận của mình và những chuyện đã xảy ra.

“Tiểu tỷ tỷ không cần lo lắng, sư phụ ta rất lợi hại, một khi đã cứu tỷ ra, chỉ cần tỷ theo sư phụ ta, sau này sẽ không có chuyện gì đâu!” Đặng Thiền Ngọc lập tức quan tâm nói.

Sợ Tô Đát Kỷ không phải là người tu hành, không biết Thánh địa Nhân tộc nơi Triệu Thần ở lợi hại đến mức nào, nàng lại giải thích một tràng cho Tô Đát Kỷ nghe.

Khen Triệu Thần trên trời có một, dưới đất không hai!

Ân, thật là một đồ đệ tốt!

Tô Đát Kỷ đáng thương nhìn về phía Triệu Thần, rụt rè nói: “Đát Kỷ đa tạ tiên trưởng ra tay cứu giúp, xin tiên trưởng thu nhận!” Bây giờ nàng đã bị cha bán đi, không thể trở về được nữa.

Triệu Thần nhàn nhạt gật đầu: “Sau này ngươi cứ cùng Thiền Ngọc, ở bên cạnh bản tọa đi!” “Đa tạ tiên trưởng!” Tô Đát Kỷ vui mừng nói. … Ngày hôm sau, Triệu Thần cũng sớm rời khỏi Ân Châu, tiếp tục lên đường.

“Sư phụ, lần này chúng ta đi đâu ạ?!” Đặng Thiền Ngọc hỏi.

“Đi Mai Sơn!” Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Thu nhận Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ xong, cũng đến lúc làm chút chính sự rồi.

Về phần vạn năm Cửu Vĩ Yêu Hồ bị Tô Hộ đưa vào Triều Ca, họa loạn cung đình của Trụ Vương, thì cứ để nó đi.

Cứ để Triều Ca loạn một phen, mới có thể dẫn dụ ba vị Thánh nhân ra tay!

Về phần đi Mai Sơn, đó tự nhiên là vì Viên Hồng, thủ lĩnh của Mai Sơn Thất Quái!

"Mai Sơn có Thất Quái, vượn trắng, lợn, bò, dê, rắn và rết, sáu con yêu quái kia đều là phế vật, lên Phong Thần Bảng cũng được, nhưng con vượn trắng này bản tọa phải thu trước đã!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, tinh quang lấp lánh, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Bởi vì, vượn lưng trắng Viên Hồng chính là Thông Tí Viên Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu!

Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Khao Mã Hầu đã thu rồi, Thông Tí Viên Hầu tự nhiên không thể bỏ qua!

Chương 270

Không lâu sau, Triệu Thần liền mang theo Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ giáng lâm Mai Sơn!

"Đại huynh, đại huynh, đại sự không hay rồi, có một đạo sĩ rất mạnh xông vào, mấy vị huynh đệ đều đã gặp độc thủ!" Trong Mai Sơn, yêu lợn đầu to tai lớn Chu Tử Chân hoảng hốt cầu cứu Viên Hồng.

"Đừng hoảng hốt như vậy, chúng ta ai cũng thân mang đạo thuật Mai Sơn, ai dám tự tiện xông vào, nhất định khiến hắn có đi không có về!!!" Viên Hồng hét giận.

Thân thể hắn vạm vỡ cao lớn, ánh mắt hung quang, toàn thân tỏa ra một luồng sát khí.

Chỉ đứng đó thôi cũng khiến người ta cảm thấy một áp lực vô hình.

Hai tay nắm chặt thành quyền, cơ bắp trên cánh tay cuồn cuộn, phảng phất như bất cứ ai đứng trước mặt, hắn cũng có thể một quyền đấm nát!

Thông Tí Viên Hầu, cầm nắm nhật nguyệt, co núi sông, quả thực có được sự tự tin như vậy!

Hắn do cơ duyên xảo hợp, từng tu luyện Bát Cửu Huyền Công.

Thực lực mạnh mẽ, trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản ngay cả Dương Tiễn cũng không làm gì được hắn.

Cuối cùng Dương Tiễn phải mượn Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa nương nương, lừa Viên Hồng vào trong đó, mới bắt được hắn.

Nhưng dù vậy, phương pháp thông thường cũng không thể giết

được Viên Hồng, phải dựa vào Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp đạo nhân mới giết được hắn!

Từ đó có thể thấy, Viên Hồng lợi hại đến mức nào!

Viên Hồng cũng rất tự tin vào thực lực của mình, cảm thấy bất kỳ kẻ địch nào dám xâm phạm, hắn đều có năng lực chém giết!

Nhưng rất nhanh, Viên Hồng mang khí thế vô địch đã mềm nhũn!

Bởi vì, Triệu Thần đã đến!

"Ngươi đang nói ta tự tiện xông vào sao?" Giọng nói uy nghiêm lạnh lùng của Triệu Thần đột nhiên vang lên bên tai Viên Hồng, theo đó là một luồng khí thế vô cùng hùng vĩ, tựa như Bất Chu Sơn đổ ập xuống đầu, khiến người ta không thể chống cự, giáng xuống người Viên Hồng.

"Đại...

đại huynh... người này!" Yêu lợn đầu to tai lớn Chu Tử Chân căng thẳng lắp bắp, sắp bị Triệu Thần dọa cho phát điên!

Nhưng giây tiếp theo, Viên Hồng "phịch" một tiếng quỳ xuống.

Một tiếng động trầm đục đột nhiên vang lên sau lưng Chu Tử Chân.

"Đại huynh?" Chu Tử Chân không khỏi quay đầu lại, vừa lúc nhìn thấy Viên Hồng vừa rồi còn khí thế oai hùng hai chân đột nhiên cong lại, quỳ sụp xuống đất!

Trong khoảnh khắc hai chân hắn quỳ xuống, mặt đất lập tức nứt ra, những vết nứt dữ tợn lan rộng!!

Từ đó có thể thấy, áp lực mà hắn phải chịu đựng mạnh đến mức nào, suýt chút nữa đã đè nát Viên Hồng thành thịt vụn!

"Đại...

đại huynh, ... chuyện gì vậy!?" Chu Tử Chân tỏ ra hoàn toàn bị dọa cho ngơ ngác.

Khí thế của Triệu Thần không giáng xuống người Chu Tử Chân, nên hắn không biết chuyện gì đang xảy ra.

Chỉ thấy còn chưa ra tay, Viên Hồng đã quỳ xuống trước mặt Triệu Thần, thật không thể tin nổi!

"Đại...

đại tiên tha mạng!

Tha mạng!" Chu Tử Chân hai chân lập tức mềm nhũn.

Mặc dù vừa rồi uy áp khí thế của Triệu Thần chỉ nhắm vào Viên Hồng, không nhắm vào hắn.

Nhưng hắn cũng bị dọa cho quỳ sụp xuống đất, mở miệng cầu xin Triệu Thần tha mạng!

Ngay cả Viên Hồng mạnh nhất trong Thất Quái cũng không phải là đối thủ của Triệu Thần.

Nếu không cầu xin tha mạng nữa, sợ rằng sẽ không còn cơ hội!

"Lợi hại quá đi!" Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ hai mắt lấp lánh, lập tức biến thành fan hâm mộ, sùng bái nhìn Triệu Thần.

Đây là lần đầu tiên họ thấy Triệu Thần ra tay.

À, không đúng, Triệu Thần hiện tại ngay cả tay cũng chưa động.

Trước đó, họ đều cảm thấy thái độ của Triệu Thần rất hòa nhã, chưa thấy được thực lực của hắn.

Lần này, không khỏi cảm nhận sâu sắc sự mạnh mẽ của Triệu Thần.

Mai Sơn Thất Quái, ai cũng hung hãn uy thế bất phàm.

Nhưng Triệu Thần còn chưa ra tay, chúng đã lần lượt ngã xuống!

Quả thực quá lợi hại!

"Rốt cuộc là thần thánh phương nào, giữa chúng ta chưa từng gặp mặt, vì sao lại gây khó dễ cho Mai Sơn của ta!" Viên Hồng nghiến răng, từng chữ từng chữ nói.

Dưới uy áp khí thế của Triệu Thần, mỗi một chữ hắn nói ra đều cảm thấy vô cùng gian nan.

Nói xong câu hoàn chỉnh, toàn thân hắn đều đang run rẩy kịch liệt.

Khí lực toàn thân phảng phất như bị rút cạn.

Nội tâm Viên Hồng kinh hãi đến cực điểm, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải một nhân vật mạnh mẽ như vậy!

Nếu Triệu Thần có ác ý, hôm nay sợ rằng tất cả đều phải bỏ mạng tại đây!

Triệu Thần không nói gì, chỉ nhàn nhạt liếc nhìn yêu lợn Chu Tử Chân một cái, lại một lần nữa ném Phong Thần Bảng ra.

Một đạo kim quang lóe lên, Chu Tử Chân cũng bị Phong Thần Bảng trấn áp!

Dù sao, chúng đều là những kẻ có tên trên bảng trong quỹ tích Thiên đạo.

Chỉ cần Triệu Thần tâm niệm vừa động, có thể để Mai Sơn Lục Quái tất cả đều lên bảng!

Đối với Mai Sơn Lục Quái, Triệu Thần không có gì là ghét bỏ, dù sao cũng không có quan hệ gì với hắn.

Lên hay không lên bảng, đều tùy vào tâm trạng của Triệu Thần.

Lúc này, Triệu Thần mới nhìn về phía Viên Hồng, uy nghiêm lạnh

lùng nói: “Thần phục, hoặc là, chết!” Mặc dù chỉ có năm chữ ngắn ngủi, nhưng lại tỏa ra khí phách ngút trời, khiến tâm thần người ta không khỏi chấn động.

“Sư tôn hôm nay thật uy vũ bá khí!” Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ hai nàng hoàn toàn ngây người, cảm giác trong lòng vô cùng phấn khích, thân thể mềm mại cũng không khỏi run rẩy!

“Ta... thần phục!”.

Thế là, sau đó, bên cạnh Triệu Thần ngoài Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ hai nàng, sau lưng lại có thêm Viên Hồng đi theo.

Về phần sáu quái còn lại của Mai Sơn, Triệu Thần không thèm để ý.

Chương 271

Chỉ cần chúng không gây sự ở Nhân tộc, thì cứ mặc kệ chúng.

"Viên Hồng, bản tọa sắp đi Đông Hải, ngươi đi chuẩn bị một phen!" Triệu Thần uy nghiêm lạnh lùng phân phó.

Thời gian cũng sắp đến lúc Na Tra náo hải, chỉ là lần này đang chờ đợi, là chân long nhất tộc của Đông Hải!

Ân, hoan nghênh Na Tra náo hải.

Triệu Thần không thể chờ đợi để xem một vở kịch hay.

"Vâng, chủ nhân!" Viên Hồng lập tức cúi mình lĩnh mệnh.

Hắn không có số phận tốt như Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ, hiện tại chỉ có thể làm thuộc hạ của Triệu Thần.

Bốn người liền rời khỏi Mai Sơn, đi về phía Đông Hải.

Đương nhiên!

Đông Hải này không phải là Đông Hải của thế giới Hồng Hoang, mà là Đông Hải của Nhân tộc.

Dù sao so với Hồng Hoang rộng lớn vô biên, tu vi của người thường quá yếu.

Cả đời có lẽ cũng không đến được Đông Hải thực sự.

Thế là, dưới đủ loại hiểu lầm, Nhân tộc liền gọi vùng biển ở cực đông là Đông Hải.

Thực tế, vùng biển đó so với Đông Hải thực sự, vẫn như một giọt nước giữa biển cả.

Nhưng ở Đông Hải đó, cũng có Long tộc và Long cung!

Năm xưa Triệu Thần đã phân phó cho Ngao Hưng, để Long tộc quản lý các sông hồ lớn nhỏ trong lãnh địa Nhân tộc, mỗi một vùng nước đều có một Long vương!

"Sư phụ, chúng ta sắp về Thánh địa Nhân tộc sao?" Đặng Thiền Ngọc lập tức hưng phấn nói.

Nàng biết Thánh địa Nhân tộc ở Đông Hải.

Nhưng nàng cũng không biết Đông Hải này không phải là Đông Hải kia!

Cho nên, nghe Triệu Thần nói muốn đi Đông Hải, nàng tưởng là đưa nàng đến Thánh địa Nhân tộc.

Tô Đát Kỷ cũng đôi mắt đẹp hướng về, nội tâm kích động.

"Thánh địa Nhân tộc!?" Viên Hồng thân thể đột nhiên chấn động, hai mắt lập tức lộ ra một tia kinh ngạc.

Sau khi Triệu Thần hàng phục hắn cũng không nói rõ thân phận.

Cho nên hắn căn bản không biết lai lịch của Triệu Thần.

Nay lại nghe Đặng Thiền Ngọc nói muốn về Thánh địa Nhân tộc, lập tức ý thức được Triệu Thần đến từ Thánh Sư Điện.

Hắn không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, sợ đến nỗi toàn thân toát mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm mừng rỡ vì vừa rồi đã thức thời thần phục Triệu Thần.

Nếu không, bị Triệu Thần trấn sát, thì thật sự ngay cả chỗ khóc cũng không có.

Lập tức, Viên Hồng đối với Triệu Thần càng thêm cung kính, một tia ý niệm chạy trốn cũng không dám có.

Thậm chí còn đang suy nghĩ làm thế nào để ôm được đùi lớn của Triệu Thần.

Phải biết rằng trong trận chiến Vu Yêu đại chiến, trận chiến phản tuyền năm xưa, Nhân tộc Thánh Phụ hung tàn đến mức nào.

Nếu có thể được Triệu Thần thưởng thức, nhân đó gia nhập Thánh Sư Điện, thì thật là quá tuyệt vời.

"Không phải, Thánh địa Nhân tộc không ở Đông Hải này!" Triệu Thần cười nhạt nói.

Đi Đông Hải có mục đích khác, Tam thánh Nhị giáo còn chưa bị một lưới bắt hết.

Không cần vội vàng trở về Thánh địa Nhân tộc.

"Sư tôn, chẳng lẽ còn có Đông Hải khác sao?" Tô Đát Kỷ cũng hiếu kỳ dịu dàng hỏi.

Nàng vốn trời sinh mị cốt, nhưng sau khi theo Triệu Thần tu hành, toàn thân lại tỏa ra khí chất xuất trần.

Hai loại khí chất hòa quyện vào nhau, khiến mỗi cử chỉ của nàng đều làm người ta động lòng.

"Chuyện này sau này các ngươi sẽ biết!" Triệu Thần nhàn nhạt cười, không giải thích nhiều.

Đợi Phong Thần kết thúc, Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ sẽ theo hắn đến Đông Hải thực sự, tự nhiên sẽ hiểu rõ.

Bây giờ cảnh giới hai người còn chưa đủ, cưỡng ép giải thích ngược lại không hay.

Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ thấy vậy, trong lòng không khỏi càng thêm hiếu kỳ, nhưng cũng thức thời không hỏi thêm.

Bốn người một đường vừa đi vừa nghỉ, không ngừng tiến gần Đông Hải.

Chuyện kể hai nơi.

Ngày đó, vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu giả mạo Tô Đát Kỷ, không bị Tô Hộ phát hiện, trong lòng tạm thời yên ổn.

Sau khi được hộ tống đến Triều Ca, nó lập tức dùng vạn năm hồ mị chi lực mê hoặc Trụ Vương, họa loạn hậu cung.

Vạn năm hồ yêu cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong lợi hại hơn nhiều so với hồ yêu trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản.

Trong khi các tu sĩ Nhân tộc đều phi thăng lên Thiên đình ngay khi lên Thiên Tiên, căn bản không ai có thể nhìn thấu nó.

Thái sư Văn Trọng, môn đồ của Thông Thiên thì có thể, nhưng không may lại đang ở Bắc Hải xa xôi dẹp loạn.

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, Vân Trung Tử của Xiển giáo Nguyên Thủy cũng sẽ xuống núi vào cung, dùng Cự Khuyết Kiếm trấn áp hồ yêu.

Nhưng bây giờ hắn vạn vạn không dám vọng động.

Không chỉ vì vạn năm hồ yêu là do Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác sắp đặt, mà còn sợ xuống núi, dính vào nhân quả hồng trần sẽ gặp bất trắc!

Sự kiện Triệu Thần cưỡng ép để Ngọc Đỉnh chân nhân lên bảng đã tạo ra một nỗi kinh hoàng... vẫn chưa tan trong lòng hắn.

Thế là, vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu ở trong cung như cá gặp nước, cả Triều Ca bị nó làm cho ô yên chướng khí.

Nó cùng Phí Trọng, Vưu Hồn hợp mưu, hãm hại Khương Hoàng hậu, khiến Khương Hoàng hậu bị phế và chết thảm.

Thái tử Ân Giao, Nhị điện hạ Ân Hồng cũng bị truy sát.

Cũng vào lúc này, Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng không nhịn được nữa, sắp rơi vào cái bẫy của Triệu Thần!

“Hai đứa trẻ này là nơi khí vận của triều Thương hội tụ, nên vào Xiển giáo của bần đạo!” Nguyên Thủy Thiên Tôn đắc ý cười nhẹ, lập tức sắp xếp Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử hai người xuống núi.

Đưa Ân Giao, Ân Hồng hai người về núi tu hành.

Vừa cắt đứt khí vận của triều Thương, vừa tăng thêm khí vận cho Xiển giáo.

Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử lập tức lĩnh mệnh.

Khi Ân Giao, Ân Hồng có nguy hiểm đến tính mạng, liền cứu hai người đi.

Chương 272

Quảng Thành Tử thu Ân Giao làm đệ tử, Xích Tinh Tử thu Ân Hồng làm đệ tử.

"Cuối cùng cũng ra rồi..." Bờ Đông Hải.

Triệu Thần nhìn về hướng Triều Ca, hai mắt tinh quang lấp lánh, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Chỉ cần môn nhân của Xiển giáo Nguyên Thủy chịu xuống núi, thì mọi chuyện dễ giải quyết hơn nhiều.

"Cửu Vĩ Yêu Hồ không hổ có vạn năm đạo hạnh, tốc độ họa loạn Triều Ca nhanh hơn ta tưởng!

Nhưng... nhanh một chút cũng tốt!" Triệu Thần trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười rạng rỡ, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử đều đã xuống núi, vậy thì các môn nhân khác của Xiển giáo chắc chắn cũng sẽ lục tục xuống núi!

Lần này, ở Đông Hải làm một vố lớn!

Triệu Thần ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng uy nghiêm, toàn thân tỏa ra một luồng khí phách vô hình, lạnh lùng lên tiếng: "Bách Giám, cơ duyên của ngươi đã đến, còn không mau ra gặp bản tọa!" Tiếng nói vừa dứt, bờ Đông Hải lập tức cuộn lên một con sóng lớn, con sóng tách ra, hiện ra một hư ảnh.

Hư ảnh sau khi nhìn thấy Triệu Thần, thần sắc lập tức chấn động, vội vàng cung kính bái lạy Triệu Thần!

"Tổng binh quan dưới trướng Nhân Hoàng, Bách Giám, bái kiến Thánh Phụ!" "Thánh Phụ!?" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người đều mặt mày kinh hãi, suýt chút nữa không nhịn được

mà thất thanh la lớn.

Sau đó, ánh mắt đồng loạt, đều không thể tin được mà nhìn về phía Triệu Thần!

Giờ phút này, nội tâm của Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ và Viên Hồng ba người như có một thiên thạch rơi vào biển lớn, không khỏi dâng lên sóng lớn ngập trời, chấn kinh đến mức thân thể cũng run rẩy!

Đối với lai lịch của Triệu Thần, họ sớm đã biết một hai, đều biết Triệu Thần đến từ Thánh Sư Điện của Thánh địa Nhân tộc.

Vì Triệu Thần tướng mạo trẻ trung, nên họ bản năng cho rằng Triệu Thần là đệ tử của Thánh Sư Điện.

Thực tế, ngay cả danh xưng đệ tử Thánh Sư Điện cũng đã đủ đáng sợ rồi!

Nhưng vạn vạn không ngờ, lai lịch của Triệu Thần lại lớn đến mức kinh khủng như vậy!

Thánh Phụ!?

Lão thiên, chắc chắn là đang nằm mơ rồi!

Đối với Thánh Phụ của Nhân tộc, đừng nói là Đặng Thiền Ngọc và ba người họ, mà cả Nhân tộc đều như sấm bên tai.

Cứ nói thế này, hàng năm vào ngày mười lăm tháng ba, có bao nhiêu người dâng hương cho Nữ Oa vị Thánh Mẫu Nhân tộc, thì số người hàng năm dâng hương cho Triệu Thần, tuyệt đối chỉ nhiều hơn chứ không ít!

"Sư... sư phụ, người thật sự là...

Thánh Phụ sao?!" Đặng Thiền Ngọc căng thẳng lắp bắp nói.

Trời cao thương xót, trước đó tuy nàng đã khen Triệu Thần trên trời có một dưới đất không hai trước mặt Đát Kỷ, nhưng đó chỉ là sự

sùng bái của một đệ tử đối với Triệu Thần mà thôi, chưa bao giờ cho rằng Triệu Thần thật sự là thiên hạ đệ nhất.

Nhưng không ngờ, Triệu Thần thật sự là thiên hạ đệ nhất!

Tô Đát Kỷ và Viên Hồng đều bất giác nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt chăm chú nhìn Triệu Thần, chờ đợi câu trả lời của hắn!

Người mà họ đi theo lại là một vị Thánh nhân, Thánh Phụ của Nhân tộc, cảm giác này thật không thể tin nổi!

"Danh xưng Thánh nhân, có ai dám mạo nhận?!" Triệu Thần cười nhạt nói.

"Hít—" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người lập tức không khỏi đồng loạt hít một hơi khí lạnh, trong lòng càng thêm chấn kinh.

Lời của Triệu Thần không nghi ngờ gì đã chứng minh, hắn là Thánh Phụ, thật không thể giả.

Thế là, ba người đều bị dọa đến không dám nói gì, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Ngay cả Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ hai nàng cũng như vậy.

Mặc dù Triệu Thần là sư phụ của họ không sai, nhưng Triệu Thần còn là Thánh nhân a!

"Các ngươi cũng không cần phải như vậy, mọi thứ cứ như thường lệ là được!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Nói xong, liền không quan tâm đến ba người nữa, mà nhìn về phía Bách Giám!

Bách Giám, là một tổng binh quan khi Long Khê chuyển thế suất lĩnh đại quân bình định phản loạn của bộ tộc Cửu Lê năm xưa.

Nhưng hắn đã tử trận trong trận Trục Lộc, du hồn phiêu đãng ở

bờ Đông Hải.

Vốn dĩ du hồn này nên tiến vào luân hồi Địa phủ, chuyển thế đầu thai.

Chỉ là trùng hợp, trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản cũng có một tổng binh quan tên là Bách Giám, từng dưới trướng Hiên Viên Nhân Hoàng, chinh phạt bộ tộc Cửu Lê của Xi Vưu, không may tử trận, du hồn lạc ở bờ Đông Hải.

Sau được Khương Tử Nha thu phục, ở Tây Kỳ giám sát xây dựng Phong Thần Đài, phụ trách tiếp dẫn hồn phách vào Phong Thần Bảng.

Cuối cùng Bách Giám được Khương Tử Nha sắc phong là Thanh Phúc Thần!

Vì thế Triệu Thần lúc đó đã giữ Bách Giám lại, làm một quân cờ cho Phong Thần lượng kiếp.

Bây giờ, chính là lúc khởi động quân cờ này!

"Bách Giám, bản tọa năm xưa lệnh cho ngươi ở đây chờ đợi, sẽ ban cho ngươi một đạo cơ duyên, nay Phong Thần lượng kiếp mở ra, bản tọa sẽ giao Phong Thần Bảng cho ngươi quản lý, do ngươi phụ trách tiếp dẫn hồn phách vào Phong Thần Bảng!

Đợi Phong Thần kết thúc, ngươi liền có thể trở thành chính thần của Thiên đình!" Triệu Thần ngữ khí uy nghiêm nói.

Hắn vung tay một cái, một đạo kim quang bay ra, lơ lửng trước mặt Bách Giám, chính là Phong Thần Bảng.

Dù sao cũng là Thánh nhân, trừ phi là thời khắc cần thiết, nếu không những chuyện nhỏ như Phong Thần, không cần hắn đích thân ra tay.

"Bái tạ Thánh Phụ!" Bách Giám lập tức vui mừng.

Hắn liền hướng về phía Triệu Thần lạy sâu một lạy, sau đó hai tay cung kính nâng Phong Thần Bảng trong tay.

"Nhớ kỹ, chỉ cần không phải là người của bản tọa, hoặc là môn hạ của Tiệt giáo, phải lập tức thu hồn phách vào Phong Thần Bảng!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, vô cùng nghiêm túc dặn dò một tiếng, ngữ khí ý vị thâm trường!

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, hồn phách của Khương Tử Nha từng bị Diêu Thiên Quân dùng Lạc Hồn Trận bái đi hồn phách khi Thập Thiên Quân bày Thập Tuyệt Trận.

Hồn phách phiêu đãng, bay về phía Phong Thần Bảng.

Chỉ là Bách Giám đã ngăn cản hồn phách của Khương Tử Nha, không cho hắn tiến vào Phong Thần Bảng.

Nếu không, Khương Tử Nha cũng sẽ có tên trên bảng!

Điều này cho thấy, chỉ cần nắm giữ Phong Thần Bảng, muốn ai lên bảng thì người đó lên bảng, không muốn ai lên bảng thì người đó không lên được.

Đây cũng là lý do vì sao Triệu Thần nhất định phải nắm giữ Phong Thần Bảng trong tay mình!

Hắn dám đảm bảo, nếu lần này hồn phách của Khương Tử Nha bay về phía Phong Thần Bảng, tuyệt đối có thể thỏa mãn ước nguyện được phong làm chính thần của Khương Tử Nha!

Ân, hắn thật lương thiện!

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Phụ!" Bách Giám lại một lần nữa hướng về phía Triệu Thần cung kính lạy một lạy, cúi mình lĩnh mệnh.

"Ngươi cứ ở lại đây chờ đợi, bản tọa sẽ ban cho ngươi một đạo Hỗn Độn Thánh Quang hộ thể, tu sĩ tầm thường không thể làm tổn

thương ngươi chút nào!" Triệu Thần tiện tay đánh ra một đạo kim quang, bảo vệ thần hồn của Bách Giám, ngay cả Chuẩn Thánh cũng không làm tổn thương được Bách Giám!

Về phần vì sao để Bách Giám tiếp tục ở lại bờ Đông Hải, đó đương nhiên là vì không lâu sau đây sẽ diễn ra một vở kịch hay!

Chương 273

Phải đi Triều Ca, để Bách Giám ở đây để Phong Thần Bảng lại thêm một nhóm người nữa!

"Tạ Thánh Phụ!" Bách Giám nội tâm kích động không thôi, hướng về phía Triệu Thần lạy rồi lại lạy.

Bây giờ, hắn tương đương với khâm sai của Triệu Thần!

"Tất cả theo bản tọa đến Triều Ca đi!" Triệu Thần ánh mắt nhìn về phía Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người.

Hiện tại ba người đã dần hoàn hồn, ánh mắt nhìn Triệu Thần đều tràn đầy kính sợ.

"Sư phụ!" "Chủ nhân!" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người lập tức cúi mình lĩnh mệnh, theo Triệu Thần rời khỏi bờ Đông Hải, một đường hướng tây, đi về phía Triều Ca. … Chuyện kể hai nơi.

Bên kia, quả nhiên không ngoài dự liệu của Triệu Thần.

Theo sau Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử đi đầu xuống núi thu đồ đệ, các môn nhân đệ tử khác của Xiển giáo cũng dưới sự gợi ý của Nguyên Thủy mà lần lượt có hành động.

Ngay sau Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử... chính là cao thủ thứ hai dưới trướng Nguyên Thủy Xiển giáo, Vân Trung Tử!

Là tổ sư của đạo làm hàng nhái, Vân Trung Tử không nghi ngờ gì là cao thủ luyện khí của Xiển giáo chỉ sau Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Các pháp bảo nổi tiếng của Xiển giáo, như Phiên Thiên Ấn, Khổn Tiên Thằng, Vân Trung Tử đều có bản sao chép.

Cho nên hắn đặc biệt nổi tiếng trong việc luyện khí!

Lần này hắn xuống núi thu đồ đệ, cũng rất nổi tiếng, chính là Lôi Chấn Tử, người cùng danh với Dương Tiễn và Na Tra.

Sau khi Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử đưa Ân Giao, Ân Hồng hai người đi, thủ tướng Thương Dung đâm đầu vào cột mà chết, trăm quan Triều Ca chấn động.

Thêm vào đó Khương Hoàng hậu bị oan khuất mà chết, Trụ Vương lo lắng nhà mẹ của Khương Hoàng hậu là Đông Bá hầu tạo phản.

Thế là, hắn nghe theo lời gièm pha của Phí Trọng, Vưu Hồn, triệu tập Tứ đại chư hầu về Triều Ca!

Tây Bá hầu Cơ Xương trên đường đến Triều Ca, nhặt được một đứa trẻ, chính là Lôi Chấn Tử!

"Sấm sinh ra ánh sáng, tướng tinh xuất hiện, nên là con trai thứ một trăm của ta!" Cơ Xương lập tức vui mừng, thu Lôi Chấn Tử làm con trai thứ một trăm.

Vân Trung Tử cũng trùng hợp xuất hiện, thu Lôi Chấn Tử làm đệ tử mang đi.

Hứa với Cơ Xương, đợi Lôi Chấn Tử tu hành có thành tựu sẽ để hắn xuống núi phò tá Cơ Xương.

Vậy thì hiển nhiên, bất kể là Lôi Chấn Tử xuất hiện hay Vân Trung Tử xuất hiện, đều là do Nguyên Thủy ở sau lưng thúc đẩy.

Đợi Cơ Xương đến Triều Ca liền bị Trụ Vương giam cầm ở Dũ Lý!

Về phần Đông Bá hầu Khương Hằng Sở, Nam Bá hầu Ngạc Sùng Vũ, đều lần lượt bị giết chết!

Chỉ có Bắc Bá hầu hối lộ Phí Trọng, Vưu Hồn hai người, mới được sống sót.

Cũng trong khoảng thời gian này, con trai trưởng của Hoàng Phi Hổ là Hoàng Thiên Hóa bị Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân dưới trướng Nguyên Thủy Xiển giáo bắt đi.

Ngay sau đó, con trai cả của Tổng binh Trần Đường Quan là Lý Tĩnh, Kim Tra bị Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn mang đi.

Con trai thứ hai Mộc Tra bị Phổ Hiền Chân Nhân mang đi.

Thậm chí ngay cả bản thân Lý Tĩnh, Tổng binh Trần Đường Quan, cũng bị Nhiên Đăng thu làm đệ tử.

Thế lực của Xiển giáo đang xâm nhập vào toàn bộ triều Thương, đang cắt đứt khí vận của triều Thương, cũng đang chiếm đoạt khí vận của triều Thương.

"Bây giờ triều Thương chẳng khác gì bộ xương khô trong mồ...

đợi Cơ Xương mãn hạn ở Dũ Lý, liền có thể để hắn khởi nghĩa, thay trời thảo phạt kẻ vô đạo!

Môn nhân trong giáo của bần đạo cũng có thể nhân cơ hội xuống núi, đưa đệ tử Tiệt giáo trong quân Thương lên bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong mắt lộ ra một tia khoái trá.

Cùng với việc môn nhân của Xiển giáo thu những người có khí vận lớn của triều Thương làm đệ tử, khí vận của Xiển giáo tăng mạnh, khiến nội tâm hắn vô cùng đắc ý.

Có cảm giác như ngẩng mày hãnh diện, cá muối lật mình.

Kể từ khi Phong Thần bị Triệu Thần cưỡng ép mở ra, Ngọc Đỉnh chân nhân còn bị Triệu Thần cưỡng ép đưa lên Phong Thần Bảng, nội tâm của hắn đã bị bóng đen của Triệu Thần bao phủ.

Nay, hắn cuối cùng cũng cảm giác đã nắm được chút chủ động.

Đáng tiếc hắn không biết, cái gọi là chủ động của hắn, đang khiến cho các môn nhân của Xiển giáo đều rơi vào cái hố mà Triệu Thần đã đào.

Không bao lâu nữa, Triệu Thần sẽ chôn từng người một môn nhân của Nguyên Thủy Xiển giáo!

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị Thánh nhân đều không khỏi gật đầu tán đồng.

Thấy tình hình trong thời gian qua đều nằm trong tầm kiểm soát, khiến tâm trạng của họ cũng nhẹ nhõm đi không ít.

"Nhưng Cơ Xương đã già, e rằng không thích hợp làm chủ nhân của Chu triều tương lai!" Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên nói.

Cơ Xương bị Trụ Vương giam cầm ở Dũ Lý lúc đã tám mươi lăm tuổi.

Một ông lão đã về già, đợi hắn thoát nạn cũng không còn sức lực để đi thảo phạt Thương Trụ!

Như vậy không có lợi cho việc thực hiện kế hoạch.

Cho nên, ba vị Thánh nhân bắt đầu suy nghĩ đến việc để con trai của Cơ Xương lên ngôi.

Con trai của Cơ Xương trẻ trung khỏe mạnh, mới có thể thay hắn thảo phạt Thương Trụ tốt hơn, giúp họ hoàn thành kế hoạch phản kích Triệu Thần trong Phong Thần.

Đương nhiên, cũng vì con trai của Cơ Xương trẻ tuổi mới dễ dàng khống chế hơn.

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, sau khi Cơ Xương chết, Cơ Phát kế vị, trực tiếp đối xử với Khương Tử Nha như cha, lời gì cũng

nghe theo.

Bây giờ, họ vẫn tính toán như vậy.

"Cơ Xương có con trai trưởng Bá Ấp Khảo, tuy trung hiếu, nhưng cũng không thích hợp làm chủ nhân của Chu triều!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Càng trung hiếu, càng khó nghe theo mệnh lệnh của họ đi thảo phạt Thương Trụ.

Bởi vì, lấy thân phận thần tử đi phạt vua vốn là hành vi không trung thành!

Cho nên, ba vị Thánh nhân quả quyết từ bỏ Bá Ấp Khảo.

"Ngọc Thanh đạo hữu nói có lý, theo bần đạo thấy thì con thứ của Cơ Xương là Cơ Phát có tư chất của một nhân vương!" Chuẩn Đề híp mắt nói.

Cái gọi là tư chất của nhân vương, chính là chỉ Cơ Phát có dã tâm bừng bừng, mới phù hợp với yêu cầu của họ.

"Nhưng Bá Ấp Khảo dù sao cũng là con trưởng, có hắn ở đó, e rằng Cơ Phát không thể làm chủ Tây Kỳ!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày sầu khổ nói.

"Chuyện này không khó, Bá Ấp Khảo trung hiếu, cha hắn là Cơ Xương bị giam cầm ở Dũ Lý, tự nhiên sẽ đến Triều Ca cầu xin cho cha, theo bần đạo, chuyến đi này chắc chắn có một kiếp tử!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt lạnh lùng nói.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu, đều hiểu ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hiển nhiên, họ muốn tạo ra một cơ hội để hãm hại Bá Ấp Khảo, để Bá Ấp Khảo mất mạng, để Cơ Phát lên ngôi!

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, Bá Ấp Khảo vì muốn để Cơ Xương thoát nạn, mới đến Triều Ca dâng bảo vật cho Trụ Vương, để Trụ Vương thả Cơ Xương về Tây Kỳ.

Chương 274

Nhưng vì tướng mạo tuấn tú, cầm nghệ tuyệt luân, bị Cửu Vĩ Yêu Hồ để ý, không ngừng trêu ghẹo.

Nhưng Bá Ấp Khảo thẳng thắn từ chối thậm chí còn lên tiếng mắng chửi, khiến Cửu Vĩ Yêu Hồ tức giận.

Cuối cùng bị Tô Đát Kỷ do Cửu Vĩ Yêu Hồ nhập xác hãm hại mà chết.

Thịt trên người còn bị làm thành canh thịt, bị Trụ Vương sai người đưa cho Cơ Xương, bắt ông ta ăn!

Có thể nói cái chết của Bá Ấp Khảo thật vô lý!

Bởi vì trước khi Cơ Xương đến Triều Ca, đã đặc biệt dặn dò rằng ông ta sẽ bị giam cầm bảy năm, không cần lo lắng cho ông ta, cũng không cần đến Triều Ca.

Nhưng Bá Ấp Khảo lại nhất quyết không nghe, quyết tâm đến Triều Ca.

Nói cách khác, là quyết tâm đi tìm cái chết, cản cũng không cản được!

Bây giờ xem ra, nếu có ba vị Thánh nhân ở sau lưng thúc đẩy thì giải thích được rồi.

Đừng thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn nói Bá Ấp Khảo có tử kiếp, nhưng đó chỉ là một cái cớ mà thôi.

Tử kiếp của Bá Ấp Khảo là vì Thánh nhân muốn Bá Ấp Khảo chết!

"Đạo hữu, Khương Tử Nha cũng đến lúc nên xuống núi rồi!" Tiếp

Dẫn đạo nhân đột nhiên tiếp lời.

Để Cơ Xương bị giam cầm ở Dũ Lý, là để tạo ra cái cớ cho Tây Kỳ thảo phạt triều Thương, chiếm được đại nghĩa.

Để Khương Tử Nha xuống núi là để nhanh chóng phò tá Cơ Xương thảo phạt triều Thương!

Chính xác hơn là phò tá Cơ Phát thảo phạt triều Thương~!

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, Cơ Xương bị giam cầm ở Dũ Lý đủ bảy năm mới được thả về Tây Kỳ.

Nhưng bây giờ, ba vị Thánh nhân có kiên nhẫn chờ bảy năm sao!?

Triệu Thần từng bước ép sát, để họ chờ bảy năm sợ rằng sẽ lo lắng đến chết!

Cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng thúc giục Khương Tử Nha xuống núi.

Đợi Khương Tử Nha xuống núi xong, họ cũng sẽ sắp xếp cho Cơ Xương thoát nạn trở về Tây Kỳ.

Đương nhiên trước đó, họ định để Bá Ấp Khảo mất mạng ở Triều Ca!

"Bần đạo chính có ý này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nói.

Hắn lập tức triệu Khương Tử Nha đến, giao Đả Thần Tiên cho Khương Tử Nha, để Khương Tử Nha xuống núi.

Đương nhiên để bảo vệ Khương Tử Nha chu toàn, Chuẩn Đề đạo nhân cũng thực hiện lời hứa năm xưa, giao Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Khương Tử Nha phòng thân.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ có thần niệm của Thánh nhân điều khiển, tu sĩ tầm thường không thể phá phòng ngự.

Nếu không thật sự sợ Khương Tử Nha sẽ bị đệ tử Tiệt giáo độc thủ.

Trong mắt họ, nếu Triệu Thần phát điên thì thật sự chuyện gì cũng làm ra được.

"Tử Nha, Thương Trụ vô đạo, lần này xuống núi ngươi hãy phò tá minh chủ Tây Kỳ thảo phạt kẻ vô đạo!" Nguyên Thủy nghiêm túc dặn dò.

Tình thế khẩn trương, hắn cũng không có thời gian rảnh rỗi để nói những lời cao thâm khó lường vô nghĩa với Khương Tử Nha.

Trực tiếp nói rõ cho Khương Tử Nha, xuống núi là để đi phò tá Cơ Xương, đừng ở triều Thương làm bậy.

Thực tế, trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn với Khương Tử Nha mang đầy ẩn ý, khiến Khương Tử Nha không đoán được, lăng quăng ở Triều Ca lãng phí mấy năm.

Thậm chí còn vào triều làm quan.

Cuối cùng bị ép đến mức không làm quan được nữa, mới trốn sang Tây Kỳ phò tá Cơ Xương.

"Vâng, sư tôn!" Khương Tử Nha lập tức cúi mình lĩnh mệnh.

Bị ba vị Thánh nhân liên thủ điều giáo, hắn sớm đã biết số mệnh của mình, cũng không còn ảo tưởng tiếp tục tu hành đắc đạo nữa.

"Chủ nhân của Tây Kỳ hiện đang bị giam cầm trong lao, ngươi có thể đến Triều Ca tìm hiểu tình hình trước, đợi chủ nhân của Tây Kỳ trở về Tây Kỳ rồi, liền đi phò tá ông ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục nói.

"Bần đạo có một tọa kỵ là Tứ Bất Tượng, có thể làm cước lực cho ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lên tiếng.

Tứ Bất Tượng là thần thú, biết huyễn hóa, cho dù xuất hiện ở Nhân tộc cũng không gây ra bất kỳ chấn động nào, rất thích hợp với Khương Tử Nha.

"Đa tạ sư tôn!" Khương Tử Nha hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn cung kính cảm tạ, sau đó chuẩn bị xuống núi đến địa giới Nhân tộc.

"Nhớ kỹ, nhất định phải cẩn thận đệ tử Tiệt giáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không yên tâm dặn dò.

Hắn lo lắng Triệu Thần sẽ phát điên ra tay với Khương Tử Nha, dù sao thực lực của Khương Tử Nha thực sự quá yếu!

Loại thể chất phế tài đó tu luyện bảy mươi năm còn chưa thành tiên đạo.

Tùy tiện một tu sĩ cũng có thể bóp chết Khương Tử Nha.

Mặc dù giết chết người mang thiên mệnh Phong Thần sẽ có đại nhân quả, nhưng nếu Triệu Thần quyết tâm muốn giết Khương Tử Nha, thì e rằng có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ phòng thân cũng chưa chắc đã phòng được!

Không, không phải chưa chắc, mà chắc chắn là không phòng được!

Vì thế chỉ có thể để Khương Tử Nha chú ý nhiều hơn một chút!

"Vâng, sư tôn, đệ tử ghi nhớ trong lòng." Khương Tử Nha trịnh trọng gật đầu, cuối cùng cưỡi Tứ Bất Tượng rời khỏi Thủ Dương Sơn, thẳng tiến đến Triều Ca.

Tứ Bất Tượng là tọa kỵ của Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, tốc độ nhanh đến mức nào có thể biết, không bao lâu, đã đưa Khương Tử Nha đến địa giới Nhân tộc.

“Xem ra ba vị kia vội vã thế nào, lại nhanh như vậy đã để Khương Tử Nha xuống núi!

Nhưng, chính hợp ý bản tọa!” Triều Ca.

Triệu Thần trong lòng có cảm ứng, khóe miệng không khỏi nhếch lên một đường cong.

Hắn chấp chưởng Phong Thần Bảng, Khương Tử Nha, người mang thiên mệnh Phong Thần, đến địa giới Nhân tộc, tự nhiên có thể cảm ứng được.

“Bây giờ Tây Kỳ chưa phản, để ngươi sống thêm chốc lát, không lâu nữa bản tọa sẽ viên mãn ước nguyện của ngươi!” Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, ánh mắt lộ ra một tia thích thú.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị Thánh nhân hy vọng Cơ Xương sớm ngày trở về Tây Kỳ, để Khương Tử Nha phò tá Tây Kỳ sớm ngày thảo phạt triều Thương.

Nào biết, hắn cũng đang mong chờ Tây Kỳ sớm nổi dậy.

Vì thế, bây giờ hắn sẽ không động thủ với Khương Tử Nha.

“Viên Hồng, đi mang Á tướng Tỷ Can đến cho bản tọa!” Triệu Thần đột nhiên phân phó, “Bản tọa muốn xem mệnh cho hắn!” Á tướng Tỷ Can, trong truyền thuyết là người có trái tim bảy lỗ thông minh, cuối cùng lại bị Trụ Vương hạ lệnh moi tim!

Đây là một trong những mục đích của hắn đến Triều Ca lần này, vì Tỷ Can.

Đương nhiên, hắn không có tâm tình để lằng nhằng với Tỷ Can.

Cho nên trực tiếp đơn giản thô bạo để Viên Hồng mang Tỷ Can đến.

Nói cho hay là mang đến, thực tế là trực tiếp bắt.

“Vâng, chủ nhân!” Viên Hồng lập tức cúi mình lĩnh mệnh, cung kính lui đi.

Chương 275

Rất nhanh, hắn liền cưỡng ép mang Tỷ Can đến.

Giờ phút này, nội tâm của Tỷ Can hoàn toàn sụp đổ!

Là Á tướng triều Thương, ông ta rất tin vào những thứ như vận mệnh, thực tế ông ta cũng tinh thông đạo này.

Nhưng, đột nhiên xuất hiện một người muốn xem mệnh cho ông ta, ông ta vạn vạn không tin.

Vì thế khi Viên Hồng nói Triệu Thần muốn mời ông ta đến xem mệnh, ông ta chắc chắn sẽ không đi.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Viên Hồng lại trực tiếp cưỡng ép bắt ông ta đi.

Tỷ Can tỏ ra... lớn đến từng này rồi, lần đầu tiên thấy có người cưỡng ép bắt người đi xem mệnh!

Mẹ nó, thật là lừa đảo mà!

"Chủ nhân, Tỷ Can đã mang đến!" Viên Hồng cung kính phục mệnh.

Tỷ Can không khỏi nhìn về phía Triệu Thần khí độ phi phàm, lại nhìn sang Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ đang đứng hầu bên cạnh Triệu Thần.

Lập tức ý thức được Triệu Thần không phải là người phàm.

Ân, để tránh bị nghi ngờ, tướng mạo của Tô Đát Kỷ đã được Triệu Thần thay đổi một chút, nhưng vẫn là khuynh quốc khuynh thành.

Một thanh niên khí vũ hiên ngang, mang theo hai thị nữ xinh đẹp

như tiên.

Đội hình như vậy chắc chắn lai lịch bất phàm.

Thần sắc của Tỷ Can không khỏi trịnh trọng, hướng về phía Triệu Thần chắp tay nói: "Không biết tiên sinh mời Tỷ Can đến, rốt cuộc là có chuyện gì!?" Ông ta không cho rằng Triệu Thần bắt ông ta đến thật sự là để xem mệnh, chắc chắn là có chuyện quan trọng khác, dù sao Triều Ca trong thời gian qua thật sự ô yên chướng khí.

Nhưng ông ta không biết, Triệu Thần thật sự là vì xem mệnh mà đến!

Triệu Thần cười nhạt nhìn Tỷ Can, không trả lời mà hỏi ngược lại: "Tỷ Can, bản tọa hỏi ngươi, người không tim có thể sống không?".

Người không tim có thể sống không?

Trong quỹ tích Thiên đạo nguyên bản, câu trả lời cho câu hỏi này đã quyết định sự sống và cái chết của Tỷ Can!

Vì vạn năm Cửu Vĩ Yêu Hồ để cho hồ yêu ngụy trang thành tiên nhân, bị Tỷ Can phát hiện, cùng Hoàng Phi Hổ giết chết đám hồ yêu.

Đát Kỷ liền mưu hại Tỷ Can, giả vờ bệnh nặng, cần dùng trái tim bảy lỗ thông minh của Tỷ Can để chữa trị.

Thế là Trụ Vương liền hạ lệnh để Tỷ Can moi trái tim bảy lỗ ra.

Mặc dù Tỷ Can kịp thời uống phù ấn mà Khương Tử Nha đưa cho, tạm thời giữ được tính mạng.

Nhưng khi hỏi một bà lão bán rau không tim, người không tim có thể sống không, bà lão trả lời không thể sống.

Sau đó, ông ta chết!

Cuối cùng khi Tỷ Can được phong thần, được phong là Văn Khúc

Tinh.

Nhưng Triệu Thần không định để Tỷ Can chết.

Hắn muốn giữ lại một tia sinh cơ cho triều Thương.

Tỷ Can là một trung thần như vậy, sống có giá trị hơn chết.

"Người không tim đương nhiên không thể sống!" Tỷ Can lập tức trả lời.

Hiện tại ông ta đầu óc rối bời, không biết Triệu Thần rõ ràng khí độ bất phàm vì sao lại hỏi một câu hỏi ngớ ngẩn như vậy.

Ngay cả Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng bên cạnh cũng ánh mắt mờ mịt, không hiểu được ý sâu xa trong lời nói của Triệu Thần.

Nhưng họ đều biết Triệu Thần là Thánh Phụ lừng danh, cho nên họ tỏ ra không hiểu là chuyện đương nhiên.

Triệu Thần cười nhạt lắc đầu, sau đó ánh mắt uy nghiêm nhìn Tỷ Can nói: "Tỷ Can, người khác không tim đều không thể sống, nhưng ngươi không tim, vẫn có thể sống!" Tiếng nói vừa dứt, một luồng vĩ lực huyền ảo lập tức tiến vào cơ thể Tỷ Can.

Tỷ Can lập tức cảm giác cơ thể như bị điện giật, toàn thân không khỏi chấn động.

Phảng phất như vận mệnh trong cõi u minh đã bị thay đổi.

Kim khẩu ngọc ngôn, ngôn xuất pháp tùy!

Có câu nói này của Triệu Thần, sau này nếu Tỷ Can lại bị moi tim, không cần phải ăn phù.

Cũng không cần phải tìm bà lão bán rau không tim để hỏi người không tim có thể sống không, đảm bảo sẽ không có chuyện gì!

“Tiên sinh, lời này rốt cuộc có ý gì!?” Tỷ Can hiện tại một mặt mờ mịt, nhìn Triệu Thần mặt mày ngơ ngác, trong lòng phát điên.

Tỏ ra, bây giờ ông ta vẫn chưa hiểu Triệu Thần đang nói gì!

“Viên Hồng, đưa Á tướng về phủ!” Triệu Thần cười nhạt phân phó.

Mục đích đã đạt được, không cần phải giải thích quá nhiều với Tỷ Can.

Dù sao giải thích rồi ông ta cũng không hiểu.

“Vâng, chủ nhân!” Viên Hồng lập tức cúi mình lĩnh mệnh, đưa Tỷ Can đang phát điên ngơ ngác cưỡng ép đưa về.

“Sư phụ, Đát Kỷ nương nương trong cung rốt cuộc là chuyện gì vậy!?” Đặng Thiền Ngọc không nhịn được hiếu kỳ hỏi.

Nàng không hiểu, Tô Đát Kỷ rõ ràng đã được Triệu Thần cứu ra, vì sao trong cung lại có một Tô Đát Kỷ khác.

Tô Đát Kỷ cũng cảm thấy tủi thân.

Rốt cuộc là ai đang mạo danh nàng, làm cho Triều Ca loạn thành như vậy!

“Chỉ là một yêu nghiệt thôi, cứ mặc kệ nó đi.

Các ngươi cứ theo bản tọa ở Triều Ca chờ đợi là được!” Triệu Thần thản nhiên nói.

Cửu vĩ yêu hồ vạn năm chắc chắn sẽ bị chém giết, chẳng qua không phải bây giờ mà thôi.

Hiện tại, cứ ngồi chờ cửu vĩ hồ yêu vạn năm tiếp tục gieo họa cho Thương triều đi!

Quả nhiên, cửu vĩ hồ yêu cũng không phụ sự kỳ vọng, hồ mị chi

lực với đạo hạnh năm vạn năm đã mê hoặc Trụ Vương đến mức trí thông minh hoàn toàn biến mất.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, con hồ ly tinh vạn năm phải mất mười năm mới làm được việc, thì cửu vĩ hồ yêu này chỉ cần ba bốn năm, thậm chí là hai ba năm đã có thể hoàn thành triệt để!

Trong thời gian ngắn, nó xúi giục Trụ Vương tạo ra Bào Lạc, xây dựng Tửu Trì Nhục Lâm, lại hao dân tốn của để xây Lộc Đài!

Tóm lại là làm đủ mọi chuyện để gieo họa cho Thương triều, gây nên thiên nộ nhân oán!

Cùng lúc đó, dưới kế hoạch liên thủ của ba đại Thánh nhân, mặc dù Cơ Xương lúc lâm chung đã dặn dò kỹ lưỡng, sẽ không có nguy hiểm tính mạng, không cần lo lắng... nhưng trưởng tử của Cơ Xương là Bá Ấp Khảo lại như bị úng não, một mực đòi đến Triều Ca dâng hiến cái gọi là Tây Kỳ tam bảo cho Trụ Vương, cầu xin Trụ Vương thả Cơ Xương về Tây Kỳ.

Cửu vĩ hồ yêu vạn năm vốn được ba đại Thánh nhân sắp đặt, tự nhiên sẽ nghe theo mệnh lệnh của ba đại Thánh nhân.

Thế là, không có bất kỳ sự cố ngoài ý muốn nào, Bá Ấp Khảo, chết!

Chương 276

Bá Ấp Khảo vừa chết, ba đại Thánh nhân cũng cảm thấy không cần thiết phải để Cơ Xương bị giam ở Dũ Lý nữa, phải mau chóng để Cơ Xương trở về Tây Kỳ, chủ trì đại nghiệp phạt Trụ!

Vì vậy, Tán Nghi Sinh của Tây Kỳ lập tức hối lộ Phí Trọng, Vưu Hồn, giải cứu Cơ Xương ra ngoài, để Cơ Xương được an toàn trở về Tây Kỳ.

Đương nhiên, món canh thịt làm từ thịt con trai, Cơ Xương cũng không ăn thiếu miếng nào!

Cơ Xương trở về Tây Kỳ, Khương Tử Nha tự nhiên cũng nhanh chóng đi theo, chuẩn bị phò tá chủ nhân Tây Kỳ.

Đại thế Tây Kỳ thảo phạt Thương Trụ đã nghiễm nhiên hình thành!

"Kịch hay sắp bắt đầu rồi!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, tay phải nhẹ nhàng búng ra, một đạo huyền quang màu trắng bay về phía bắc, lại nhẹ nhàng búng thêm một cái, một đạo huyền quang màu trắng khác bay về phía đông, truyền đi mệnh lệnh của mình!

"Thời gian bây giờ Na Tra cũng sắp đại náo Đông Hải rồi nhỉ!" Mặc dù Cơ Xương không bị giam đủ bảy năm ở Dũ Lý, nhưng cái gọi là một khi đã nhanh thì tất cả đều nhanh!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Na Tra ngay sau khi Cơ Xương trở về Tây Kỳ không lâu liền đi đại náo Đông Hải.

Bây giờ tự nhiên cũng như vậy, nếu không, một khi tiết tấu của Na Tra không theo kịp, sẽ bị rớt lại phía sau trong Phong Thần đại chiến.

Ba đại Thánh nhân chắc chắn sẽ không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Thế là dưới sự thúc đẩy của đại thế, Na Tra đã đến bên bờ Đông Hải!

Núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh: "Nay đại thế đã thành, đệ tử Xiển giáo của bần đạo sẽ hạ sơn trợ giúp đại quân Tây Kỳ, thảo phạt Thương Trụ, tiêu diệt môn nhân Tiệt giáo!" Dừng lại một chút, y lại nói thêm: "Nhưng trước đó, chúng ta hãy chào hỏi tên kia một tiếng, để hắn biết rằng chúng ta cũng không phải dễ bị bắt nạt!" Đây chính là nguyên nhân vì sao Na Tra lại đi đại náo Đông Hải như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản!

Địa bàn của Long tộc ở Đông Hải là người của Triệu Thần!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy nay đại thế Tây Kỳ phạt Trụ đã thành, tự cho rằng thiên mệnh đã định, liền không nhịn được có chút tiểu nhân đắc chí, nóng lòng muốn vả mặt Triệu Thần.

Người của Thánh Sư Điện và môn nhân Tiệt giáo của Triệu Thần tạm thời không động được, thế là y liền nhắm mục tiêu vào Tiên Thiên Long tộc ở Đông Hải.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị ép lên Phong Thần Bảng, y thực sự nuốt không trôi cục tức này, muốn nhân cơ hội này để báo thù Triệu Thần.

Vừa hay, cũng cần để Na Tra lịch kiếp trước, trút bỏ nhục thân Nhân tộc, nên mới để Na Tra đi đại náo Đông Hải.

Tuy nhiên, y nào biết rằng, Triệu Thần đã sớm đào một cái hố lớn ở Đông Hải, chờ y nhảy xuống.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hai vị Thánh nhân Tây Phương giáo cũng không khỏi lộ vẻ khoái ý, gật đầu

tán thưởng.

Rõ ràng, họ đều biết Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn dùng kế với Long tộc Đông Hải, và cũng rất mong chờ điều đó.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nuốt không trôi việc Triệu Thần ép Ngọc Đỉnh Chân Nhân lên Phong Thần Bảng, thì bọn họ cũng nuốt không trôi việc bị Triệu Thần kéo Tây Phương giáo xuống nước!

Vì vậy, trong lòng ai cũng mong có thể sớm vả mặt Triệu Thần.

"Để phòng vạn nhất, đạo hữu tốt nhất nên để Nhiên Đăng Đạo Nhân âm thầm yểm hộ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên nói.

"Đó là đương nhiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ra vẻ đã tính toán kỹ càng.

Bị Triệu Thần gài một lần, y đâu dám khinh suất nữa, nếu không, không chừng Na Tra sẽ là Ngọc Đỉnh Chân Nhân tiếp theo.

Dù sao Na Tra không phải là Nhân tộc bình thường được dùng để đỡ kiếp cho Quảng Thành Tử và những người khác, mà là Linh Châu Tử chuyển thế, địa vị không thua kém gì Thập Nhị Kim Tiên.

"Nếu Long tộc không biết điều, nhân cơ hội đưa thêm mấy con rồng lên bảng, vừa hay lấp đầy ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần kia!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm lãnh nói.

Rất nhanh, một tiếng hạ lệnh, không chỉ Nhiên Đăng Đạo Nhân, một cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi, đi đến Trần Đường Quan, mà ngay cả Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn ba người cũng đều đến Trần Đường Quan.

Dù sao Nhiên Đăng là sư phụ của Lý Tịnh, Thái Ất Chân Nhân là sư phụ của Na Tra, Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn thì lần lượt là sư phụ của Mộc Tra, Kim Tra.

Bốn người đến Trần Đường Quan đều có lý do vô cùng quang minh chính đại, đó là sư phụ đến thăm đệ tử.

Thế là vào một ngày nọ, tổng binh phủ Trần Đường Quan có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

Bốn đại cao thủ Xiển giáo cùng lúc giáng lâm phủ của Lý Tịnh, tổng binh Trần Đường Quan.

Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn còn mang theo Mộc Tra và Kim Tra đang tu hành trên núi về Lý phủ đoàn tụ với gia đình.

Vì vậy, trên dưới Lý phủ hiện tại đều vô cùng náo nhiệt phấn khởi, cả nhà quây quần một nhà, vui vẻ hòa thuận.

Sau một bữa tiệc lớn, Lý Tịnh liền sắp xếp phòng ốc sang trọng cho Nhiên Đăng Đạo Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nghỉ lại.

Na Tra tính tình hiếu động, trong bữa tiệc đoàn viên có thể ngồi yên, nhưng tiệc vừa kết thúc liền dưới sự chỉ dẫn của "thiên ý", đã đến bờ Đông Hải.

Nhiên Đăng Đạo Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đều không khỏi mỉm cười gật đầu.

Rõ ràng bọn họ đều biết Na Tra sẽ đi gây chuyện ở Đông Hải, nhưng đối với việc lật tung Đông Hải một chút, họ cũng không hề để tâm.

Bởi vì trong nhận thức của Nhân tộc, Đông Hải Long Vương trong vùng biển này tu vi cũng không cao cường.

Nếu là vùng Đông Hải nơi thánh địa Nhân tộc của Triệu Thần tọa lạc, họ tuyệt đối sẽ thận trọng hết mực, cẩn thận từng li từng tí!

Nhưng bọn họ nào biết, tu vi của Long tộc ở vùng biển này đúng là không cao cường, nhưng vào lúc này, Đông Hải Long Cung đã có ba vị cường giả đến!

Ba vị cường giả không chỉ tu vi cao thâm, toàn bộ đều ở cảnh giới Chuẩn Thánh, mà ai nấy dung mạo khuynh thành, khí chất phi phàm, tựa như cửu thiên thánh nữ hạ phàm trần.

Thân hình yêu kiều linh lung, bước đi trên đài sen, dáng vẻ thướt tha, làm say đắm lòng người!

Chính là ba chị em Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu!

"Không biết ba vị tiên tử của Thánh Sư Điện đại giá quang lâm, Ngao Quảng có lỗi không ra đón từ xa, xin ba vị tiên tử thứ tội, thứ tội!" Trong Đông Hải Long Cung, Long Vương Ngao Quảng vô cùng cung kính, thậm chí có thể nói là nịnh nọt hành lễ với Tam Tiêu.

Nội tâm của lão lúc này vô cùng kích động, tuy được Nhân tộc gọi là Đông Hải Long Vương, nhưng với tư cách là một chi thứ được Long tộc Đông Hải chân chính phái ra, lão biết rõ thế giới bên ngoài rốt cuộc lớn đến đâu, không dám thực sự tự cho mình là Đông Hải Long Vương mà tự tôn tự đại.

Dù sao, lão cũng chỉ mới ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà thôi.

Thực tế nếu không phải vì mang họ Ngao, lão cũng chưa chắc đã ngồi được lên vị trí Long Vương này.

Cho nên bây giờ nhìn thấy ba vị tiên tử Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, nội tâm của lão không thể không kích động.

Đây chính là ba đại đệ tử thân truyền dưới trướng Triệu Thần, lại là cường giả Chuẩn Thánh, Đế sư của Nhân tộc!

Các nàng giáng lâm Long cung Đông Hải chân chính, Long tộc cũng phải cung kính hết mực, huống chi là giáng lâm một cái Long

cung nhỏ bé này!

Đúng là rồng đến nhà tôm, thụ sủng nhược kinh a!

“Long Vương không cần đa lễ, chúng ta lần này phụng mệnh sư tôn mà đến!” Vân Tiêu đoan trang cười nhạt nói.

“Mệnh lệnh của Thánh Phụ!?” Long Vương Ngao Quảng thân thể lập tức run lên vì sợ hãi, trong lòng càng thêm chấn kinh.

Sư phụ của Vân Tiêu không phải là Triệu Thần sao?

Triệu Thần lại phái ba vị Chuẩn Thánh như Tam Tiêu giáng lâm nơi nhỏ bé này, đây là điềm báo có chuyện lớn sắp xảy ra a!

Sắc mặt Ngao Quảng không khỏi cung kính đến cực điểm, cẩn thận hỏi: “Vậy không biết Thánh Phụ có gì phân phó, tiểu long nhất định vào dầu sôi lửa bỏng, không từ nan!” Vân Tiêu mỉm cười nói: “Long Vương khách khí rồi, sư tôn tính ra nơi này có một kiếp, đặc biệt phái chúng ta đến bảo vệ các vị chu toàn!” Đúng vậy, Tam Tiêu chính là phụng pháp chỉ của Triệu Thần mà đến.

Không lâu trước đó, đạo huyền quang mà Triệu Thần đánh về phía đông chính là mệnh lệnh hạ đạt cho Tam Tiêu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn Na Tra đại náo Đông Hải, lấy Long tộc Đông Hải ra khai đao để vả mặt y, y cũng chính là muốn nhân cơ hội này chơi một vố lớn, tặng cho Xiển giáo một bất ngờ.

Xiển giáo có Nhiên Đăng Đạo Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, y liền phái Tam Tiêu đến.

Trận đoàn chiến đầu tiên, xem ai thắng ai thua!

Chương 277

"Đa tạ Thánh Phụ và ba vị tiên tử!" Ngao Quảng lập tức hướng về phía Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cung kính hành lễ cảm tạ, mặc dù trong lòng lão vẫn thắc mắc tại sao Đông Hải Long Cung lại đột nhiên có kiếp số.

Dù sao đám Long tộc bọn họ đều tuân theo phân phó của Triệu Thần năm đó, làm mưa làm gió cho Nhân tộc, giúp Nhân tộc mưa thuận gió hòa.

Dù công đức không vô lượng, nhưng khí vận cũng kéo dài, không lẽ nào lại có kiếp số rơi xuống đầu a.

Nhưng đúng lúc này, toàn bộ Đông Hải Long Cung đột nhiên rung chuyển dữ dội, dường như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Na Tra đã đến Đông Hải, dùng hai đại linh bảo là Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển khuấy động trong nước biển.

Hai kiện này đều là thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, nếu đặt ở Đông Hải chân chính thì chắc chắn không gây ra sóng gió gì lớn, nhưng ở một vùng Đông Hải nhỏ bé nơi Long Vương chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên, tự nhiên sẽ khuấy lên sóng lớn ngập trời, khiến cả Đông Hải Long Cung cũng rung chuyển dữ dội.

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba nữ tử nhìn nhau, không khỏi ăn ý gật đầu.

Được Triệu Thần chỉ điểm, các nàng tự nhiên hiểu rõ, đây chính là kiếp số của Đông Hải Long Cung.

Việc các nàng cần làm lát nữa, chính là tiêu diệt kẻ đầu sỏ gây ra kiếp số này, cũng như những kẻ đứng sau giật dây, diệt được bao

nhiêu thì diệt!

Phải cường thế như vậy, bá khí như vậy!

“Bính nhi, lập tức dẫn người đi xem xét, rốt cuộc là chuyện gì!” Ngao Quảng tức khắc hạ lệnh.

Trong lòng lão đã có suy đoán, Đông Hải Long Cung đột nhiên rung chuyển vô cớ, có thể liên quan đến kiếp số mà Vân Tiêu vừa nói.

Nếu không, không thể nào trùng hợp như vậy, Tam Tiêu vừa mới giáng lâm Đông Hải Long Cung, nói nơi này có kiếp số, Đông Hải Long Cung liền đột nhiên rung chuyển dữ dội.

Nhưng dù sao lão cũng là chủ nhân của Đông Hải Long Cung, có chuyện xảy ra, cũng phải là chủ nhân đi xem xét trước, không dám làm phiền ba vị khách quý Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu.

Thế là lão liền phái tam thái tử Ngao Bính đi dò xét.

“Phụ vương!” Ngao Bính lập tức cúi người lĩnh mệnh, dẫn theo lính tôm tướng cua nhanh chóng rời khỏi Long cung, nổi lên mặt biển.

Sau đó liền thấy Na Tra đang dùng Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển tắm rửa trong nước biển.

Hỗn Thiên Lăng và Càn Khôn Quyển phóng ra vô lượng bảo quang uy áp, khuấy động nước biển xung quanh thành trời long đất lở!

Không có bất kỳ sự cố ngoài ý muốn nào, Ngao Bính muốn trách phạt Na Tra, Na Tra tính tình ngang ngược, đâu chịu nhận tội, trực tiếp đánh chết Ngao Bính!

Dù sao Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế, tay cầm hai đại thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, Ngao Bính tự nhiên không phải là đối thủ.

Trong chốc lát, thần hồn của Ngao Bính liền bay ra khỏi thể xác,

mơ mơ màng màng bay về phía Phong Thần Bảng.

"Tên kia lại đặt Phong Thần Bảng ở bên bờ Đông Hải!!!" Núi Thủ Dương, Ngọc Hư Cung, sắc mặt ba đại Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân không khỏi đồng loạt thay đổi, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn về phía Bách Giám bên bờ Đông Hải.

Khi thần hồn của Ngao Bính bị Na Tra đánh ra khỏi thể xác, tự động bay về phía Phong Thần Bảng cũng đã làm lộ ra vị trí của Phong Thần Bảng.

Triệu Thần đã giao Phong Thần Bảng cho Bách Giám, để Bách Giám phụ trách quản lý.

Ba đại Thánh nhân tự nhiên cũng phát hiện ra Bách Giám.

Đối với thân phận lai lịch của Bách Giám, ba đại Thánh nhân chỉ cần bấm ngón tay là có thể tính ra.

Dù sao đó cũng không phải là bí mật gì, Triệu Thần cũng không cần thiết phải che giấu, để ba đại Thánh nhân biết cũng không sao.

Nhưng càng như vậy, ba đại Thánh nhân càng kinh nghi.

Phải biết đó là Phong Thần Bảng a!

Ba đại Thánh nhân ai cũng hận không thể chiếm làm của riêng, nhưng Triệu Thần lại giao cho một du hồn bảo quản, quả thực là phung phí của trời!

"Chư vị đạo hữu, hay là chúng ta nhân cơ hội này cướp lấy Phong Thần Bảng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm lãnh nói.

Bách Giám chỉ là một du hồn nhỏ bé, căn bản không thể chống lại thủ đoạn của Thánh nhân!

"Không được!

Cẩn thận có bẫy!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức trầm giọng nói.

Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba người đều không khỏi trầm mặc.

Bị Triệu Thần gài nhiều lần như vậy, tự nhiên đã rút ra đủ kinh nghiệm giáo huấn.

Triệu Thần đã dám đặt Phong Thần Bảng vào tay Bách Giám, tự nhiên không lo có người ra tay cướp đoạt.

Nếu thật sự ra tay, không chừng sẽ rơi vào cái hố mà Triệu Thần đã đào sẵn.

Cho nên, có dám động không?!

Không dám động, không dám động.

"Đại huynh nói rất phải, chúng ta chỉ cần đạt được mục đích là đủ, không nên gây thêm chuyện!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt mày sầu khổ nói.

Cái gọi là đạt được mục đích, tự nhiên là để Ngao Bính, tam thái tử của Đông Hải Long Vương, lên Phong Thần Bảng, vả mặt Triệu Thần!

Cũng nhân đó chính thức tuyên chiến với Triệu Thần!

Nhưng, lời của y còn chưa dứt, sắc mặt Tiếp Dẫn không khỏi biến đổi, mí mắt giật liên hồi, không thể tin nổi nhìn Bách Giám đang phụ trách quản lý Phong Thần Bảng.

Không chỉ Tiếp Dẫn Đạo Nhân, mà sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Đạo Nhân lúc này cũng đồng loạt thay đổi.

Trong lòng đột nhiên như có hàng vạn con thần thú đang gào thét chạy qua.

"Sao có thể?!" Bên bờ Đông Hải, thần hồn của Ngao Bính bay đến

trước Phong Thần Bảng, theo lý mà nói, tự nhiên nên nhập vào Phong Thần Bảng, trở thành một trong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần.

Nhưng, vạn vạn lần không ngờ, vào khoảnh khắc thần hồn của Ngao Bính sắp tiến vào Phong Thần Bảng, Bách Giám, một du hồn phụ trách tiếp dẫn hồn phách vào bảng, vậy mà lại đẩy thần hồn của Ngao Bính ra ngoài, không cho Ngao Bính tiến vào trong bảng.

Bách Giám có thể làm tổng binh quan dưới trướng Long Vương chuyển thế năm đó, tự nhiên là người hết lòng vì nhiệm vụ, lại biết suy một ra ba, tùy cơ ứng biến.

Triệu Thần bảo gã thu nhận thần hồn của tu sĩ phi Tiệt giáo ngay lập tức, vậy thì ngụ ý là tu sĩ của Tiệt giáo hoặc có giao hảo với Thánh Sư Điện thì dứt khoát không thu.

Long tộc tuy không phải môn nhân Tiệt giáo, nhưng Long tộc theo Triệu Thần, năm đó còn là hữu quân của đại quân Hữu Hùng bộ tộc bình định phản loạn của Cửu Lê bộ tộc, Bách Giám đương nhiên sẽ không thu!

Cho dù thần hồn của Ngao Bính dưới sự dẫn dắt của một cỗ lực lượng thần bí trong cõi u minh, chủ động bay về phía Phong Thần Bảng, nhưng Bách Giám vẫn ra sức đẩy ra ngoài, không cho lên bảng.

Thế là, ba đại Thánh nhân toàn bộ đều ngây người, làm sao có thể nghĩ rằng sau khi chấp chưởng Phong Thần Bảng lại có thể có thao tác như vậy!

Mẹ nó, đây quả thực là gian lận trắng trợn a!

"Đúng là ghê tởm đến cực điểm!" Gương mặt già nua của ba đại Thánh nhân không khỏi đồng loạt tái xanh, tức đến nghiến răng nghiến lợi, suýt nữa trực tiếp hộc máu ba thăng, trong lòng vừa kinh vừa sợ!

Mặc dù, Ngao Bính, tam thái tử của Đông Hải Long Vương, trong

mắt ba đại Thánh nhân chỉ như con sâu cái kiến, lên hay không lên Phong Thần Bảng ảnh hưởng cũng không lớn.

Nhưng cái gọi là nghĩ kỹ mà sợ, Bách Giám đã có thể đẩy thần hồn của Ngao Bính ra ngoài, không cho tiến vào Phong Thần Bảng, vậy cũng có nghĩa là, chỉ cần Triệu Thần muốn, thần hồn của tu sĩ phe Tiệt giáo cũng có thể bị ép không lên Phong Thần Bảng.

Như vậy, kế hoạch dùng đệ tử Tiệt giáo lấp đầy ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần sẽ hoàn toàn phá sản.

Ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần đó, e rằng phải dùng môn nhân đệ tử của nhị giáo bọn họ để lấp vào.

Ba đại Thánh nhân có kinh sợ không!?

Điều kinh khủng hơn còn ở phía sau!

Sau khi Ngao Bính bị Na Tra đánh chết, lính tôm tướng cua lập tức quay về Đông Hải Long Cung bẩm báo.

Chương 278

"Báo Long Vương bệ hạ, tam thái tử bị một đứa trẻ tên Na Tra dùng bảo bối đánh chết rồi!" "Cái gì!?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức vừa kinh vừa giận.

Lão chỉ phái Ngao Bính đi xem xét tình hình, không ngờ lại bị người ta đánh chết như vậy.

"Long Vương đừng hoảng, đây là kiếp số của tam thái tử.

Nhưng có chúng ta ở đây, tất sẽ bảo đảm tam thái tử vô sự!" Vân Tiêu lập tức nói.

Ngao Bính bị Na Tra đánh chết, tiếp theo nên là bọn họ ra tay rồi.

Còn về Ngao Bính, chỉ cần thần hồn còn, long khu còn nguyên vẹn, trong nháy mắt có thể sống lại!

"Tam muội, Na Tra giao cho muội đấy!" Vân Tiêu nhìn Bích Tiêu nói.

"Tỷ tỷ yên tâm, xem thủ đoạn của tiểu muội đây!" Bích Tiêu lập tức hưng phấn đáp, mặt mày hăm hở, sớm đã nóng lòng muốn đại triển thân thủ.

Lời còn chưa dứt, nàng liền lấy ra Kim Giao Tiễn mà Triệu Thần ban cho, ném lên không trung trên Đông Hải.

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy hai con giao long vạn trượng lao ra khỏi mặt biển, tỏa ra sát khí ngập trời, hung hãn nhe nanh múa vuốt nhìn xuống Na Tra!

"Cái gì!" Trong phủ Lý Tịnh ở Trần Đường Quan, sắc mặt của Nhiên Đăng Đạo Nhân, Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn bốn người không khỏi đồng loạt thay đổi.

Vừa rồi bọn họ đều đang quan sát Na Tra đại náo Đông Hải, thấy Na Tra đánh chết tam thái tử Ngao Bính của Đông Hải Long Vương, hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, trên mặt đều không khỏi lộ ra một nụ cười.

Nhưng vạn vạn lần không ngờ dưới Đông Hải lại ẩn giấu hai con giao long hung hãn như vậy.

Chỉ nhìn uy thế của hai con giao long này, tuyệt đối không dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

"Không đúng, không phải giao long thật, là pháp bảo!" Nhiên Đăng Đạo Nhân không khỏi kinh hô.

Với nhãn lực của một cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi, lão là người đầu tiên phát hiện sự bất phàm của hai con giao long.

Đúng là chúng không phải giao long thật, mà do Kim Giao Tiễn của Bích Tiêu hóa thành.

Dưới Chuẩn Thánh đều có thể chém giết!

"Na Tra có nguy hiểm!!!" Thái Ất Chân Nhân lập tức ngồi không yên, thân hình lóe lên biến mất tại chỗ, lập tức lao đến Đông Hải.

Nhiên Đăng Đạo Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn cũng không dám chậm trễ, lần lượt xuất phát đến Đông Hải, để phòng tình thế có biến.

Trong Ngọc Hư Cung, núi Côn Luân, sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân cũng không khỏi biến đổi, đồng tử đột nhiên co rút lại.

"Không hay rồi, tên kia đã ra tay!" Vừa rồi, Tam Tiêu phụng mệnh Triệu Thần đến Đông Hải Long Cung, tự nhiên có Triệu Thần che giấu thiên cơ, cho nên ba đại Thánh nhân không phát hiện được.

Bây giờ, Bích Tiêu ra tay, tế ra Kim Giao Tiễn, ba đại Thánh nhân thông qua Kim Giao Tiễn lập tức nhận ra Bích Tiêu đang ở đó.

Vậy thì không còn nghi ngờ gì nữa, Bích Tiêu chắc chắn là do Triệu Thần phái đến đối phó Na Tra!

"Không ngờ tên kia lại tính toán sâu xa như vậy, đoán được chúng ta sẽ ra tay với Long tộc Đông Hải!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hận không thôi.

Thần hồn của Ngao Bính không lên Phong Thần Bảng, Bích Tiêu lại tế ra Kim Giao Tiễn giết tới.

Vậy thì rõ ràng, Triệu Thần đã nhìn thấu kế hoạch của y, và đã sớm bố trí đối sách.

"May mà bần đạo đã cho Nhiên Đăng và những người khác đi trước, nếu không, đã để tên kia được như ý rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng âm trầm gật đầu.

Tuy kế hoạch không thành công, nhưng cũng không thể để Triệu Thần phản kế được.

Có Nhiên Đăng Đạo Nhân và những người khác ở đó, Na Tra hẳn là không sao.

Đáng tiếc, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, mục đích của Triệu Thần không chỉ đơn giản là một Na Tra.

Na Tra chỉ là mồi nhử, thứ mà y thực sự muốn diệt, chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân và những người mà Nguyên Thủy Thiên Tôn cho rằng có thể bảo vệ Na Tra!

"Nghiệt long to gan, xem đây!" Bên bờ Đông Hải, Na Tra vừa đánh

chết Ngao Bính, đang chuẩn bị rút gân rồng của Ngao Bính như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, lại không ngờ hai con giao long do Kim Giao Tiễn hóa thành đã lạnh lùng lao tới.

Thực lực còn nông cạn nên y không nhận ra đó là do Kim Giao Tiễn hóa thành, tưởng là hai con thái cổ giao long thật.

Thế là y hét lớn một tiếng, dùng Càn Khôn Quyển trong tay hung hăng đập về phía hai con giao long.

"Chỉ là thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo mà cũng dám càn rỡ như vậy!" Trong Đông Hải Long Cung, Bích Tiêu khẽ quát một tiếng, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Tâm niệm vừa động, hai con thái cổ giao long lập tức ngẩng đầu phát ra một tiếng long ngâm ngập trời, sau đó đột nhiên mở to cái miệng như chậu máu, cắn chặt lấy Càn Khôn Quyển.

Trong chốc lát, Càn Khôn Quyển bị thái cổ giao long cắn biến dạng, nứt vỡ.

Dù sao đây cũng là do Triệu Thần dùng long mạch của hai con thái cổ giao long luyện chế, cuối cùng dùng Càn Khôn Đỉnh phản hậu thiên vi tiên thiên, tuyệt đối hung tàn vô cùng.

Chỉ một chiêu, Càn Khôn Quyển đã bị thái cổ giao long cắn thành sắt vụn.

Gầm!

Gầm!

Thái cổ giao long lại một lần nữa phát ra một tiếng long ngâm, nhổ Càn Khôn Quyển sang một bên, nhe nanh múa vuốt, khí thế hung hăng, trong nháy mắt đã lao đến trước mặt Na Tra.

Sau đó với thế sét đánh không kịp bưng tai, định cắn chết Na Tra!

“Ngươi dám!” Nhiên Đăng Đạo Nhân và Thái Ất Chân Nhân cuối cùng cũng đuổi kịp, miệng phát ra một tiếng gầm giận dữ, lập tức muốn ra tay ngăn cản.

“Hừ!

Xem ta có dám hay không!” Bích Tiêu hừ lạnh một tiếng, lập tức tế ra Trấn Thiên Ấn mà Triệu Thần ban tặng, che trời lấp đất, ngăn cản công kích của Nhiên Đăng Đạo Nhân và Thái Ất Chân Nhân.

Công thế của Kim Giao Tiễn không giảm mà còn tăng, lập tức cắn chết Na Tra.

Thần hồn của Na Tra lập tức mơ mơ màng màng bay ra khỏi thể xác.

Na Tra, chết!

Bách Giám không dám chậm trễ, cũng với thế sét đánh không kịp bưng tai, tiếp dẫn thần hồn của Na Tra vào Phong Thần Bảng!

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh đến mức ngay cả ba đại Thánh nhân cũng có chút trở tay không kịp!

Ai cũng không ngờ, chỉ trong nháy mắt, Na Tra vừa rồi còn kiêu ngạo vô cùng đã bị đưa lên Phong Thần Bảng!

Cùng lúc đó, Vân Tiêu bước ra khỏi Đông Hải Long Cung, đứng trên mặt biển Đông Hải, đôi môi mỏng khẽ mở, uy nghiêm nói: “Long tộc được Thánh Phụ che chở.

Na Tra, đệ tử Xiển giáo, đánh chết tam thái tử của Đông Hải Long Vương, bất kính Thánh Phụ, đặc biệt phụng mệnh Thánh Phụ, đưa hắn lên Phong Thần Bảng!” “Không tồi!

Không tồi!

Làm rất đẹp!” Ở đô thành của Thương triều, Triều Ca.

Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, trong lòng có cảm ứng, nhìn về phía bờ Đông Hải, thu hết trận chiến vừa rồi vào mắt, rất hài lòng với biểu hiện của Bích Tiêu.

Kim Giao Tiễn được sử dụng rất gọn gàng dứt khoát, không uổng phí công sức năm đó sau khi thành Thánh, y đã đặc biệt dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế lại cho Bích Tiêu một lần.

Còn về việc Na Tra lên Phong Thần Bảng, nội tâm y không một gợn sóng, thậm chí còn muốn đưa thêm một người nữa lên bảng.

Dù sao, Na Tra là Linh Châu Tử do Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp đặt chuyển thế, tính tình ngang ngược, trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản đã làm ra đủ loại chuyện kinh thiên động địa, không giết thì chẳng lẽ để lại ăn Tết à!?

Chương 279

"Thật tức chết ta mà!" Trong Ngọc Hư Cung, núi Côn Luân, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lúc xanh lúc trắng, tức đến tam thi thần bạo khiêu, trán nổi gân xanh, hai mắt phẫn nộ như muốn phun lửa.

Y sắp đặt Na Tra đại náo Đông Hải, đưa tam thái tử Ngao Bính lên bảng, là để vả mặt Triệu Thần.

Nhưng bây giờ thì hay rồi, giả vờ ngầu không thành lại bị người ta đánh cho!

Na Tra không những không đưa được Ngao Bính lên Phong Thần Bảng, mà còn bị Bích Tiêu dùng Kim Giao Tiễn chém chết trong nháy mắt, lên Phong Thần Bảng.

Mẹ nó, đúng là gài hàng mà!

Điều khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn càng tức giận không thể kìm nén hơn, là Bích Tiêu giết Na Tra thì cũng giết rồi đi!

Nhưng Vân Tiêu thì hay rồi, sau khi Bích Tiêu giết Na Tra xong, lại đứng ra đặc biệt chỉ rõ Na Tra là đệ tử Xiển giáo, Na Tra đánh giết Long tộc, bị giết là do tự mình chuốc lấy...

Đây quả thực là đang tát vào mặt giáo chủ Xiển giáo của y!

Mẹ nó, mặt đều bị đánh sưng lên rồi!

Nhưng lại không thể làm gì được.

Dù sao, lời nói của Vân Tiêu đã chiếm hết đại nghĩa!

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ ra thực sự nuốt không trôi cục tức này.

Trong mắt không khỏi lộ ra một tia âm hiểm, truyền âm cho Nhiên Đăng Đạo Nhân: "Nhiên Đăng, ra tay giáo huấn bọn chúng một chút, để bọn chúng đừng không biết trời cao đất rộng!" Thánh nhân không thể tùy ý ra tay, y chỉ đành để Nhiên Đăng Đạo Nhân, một Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi, đối phó Vân Tiêu và những người khác.

Đương nhiên, y cũng biết Nhiên Đăng Đạo Nhân chắc chắn không thể giết được Tam Tiêu, chỉ nhân cơ hội này giáo huấn Tam Tiêu một chút, để Tam Tiêu đừng ỷ có Triệu Thần chống lưng mà làm càn!

"Tuân theo pháp chỉ của giáo chủ!" Nhiên Đăng Đạo Nhân lập tức lĩnh mệnh, ánh mắt âm lãnh nhìn Vân Tiêu và những người khác.

Lần này lão cũng phụng mệnh bảo vệ Na Tra, nhưng Vân Tiêu và những người khác lại dám trước mặt lão đưa Na Tra lên Phong Thần Bảng, mặt mũi già nua của lão cũng không giữ được.

Nếu không ra tay giáo huấn Tam Tiêu một chút, lão, một trong ba ngàn khách của Tử Tiêu Cung, một Chuẩn Thánh kỳ cựu, làm sao có thể đứng vững ở Hồng Hoang.

Nhưng, lão vừa nung nấu cảm xúc, định mở miệng quát mắng Tam Tiêu, tìm cơ hội gây khó dễ cho Tam Tiêu, thì vạn vạn lần không ngờ, chưa kịp mở miệng, Vân Tiêu đã ra tay trước.

Hôm nay, các nàng thật sự muốn làm càn!

Vân Tiêu đột nhiên ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Thái Ất Chân Nhân, đôi môi mỏng khẽ mở, ngữ khí lạnh lẽo: "Thái Ất Chân Nhân, ngươi là thầy của Na Tra, lại dung túng Na Tra bất kính uy nghiêm của Thánh nhân, đáng phải chịu cùng tội với Na Tra!" Vân Tiêu phảng phất như một nữ vương lạnh lùng vô tình, trực tiếp tuyên án tử hình cho Thái Ất Chân Nhân!

"Cái gì!?" Trong chốc lát, sắc mặt của mọi người có mặt đều

không nhịn được mà biến đổi dữ dội, trong lòng dấy lên sóng to gió lớn, không thể tin nổi nhìn về phía Vân Tiêu.

Ngay cả ba đại Thánh nhân trong Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn cũng lộ vẻ chấn kinh, mặt đầy vẻ không thể tin được.

Vạn vạn lần không ngờ, Vân Tiêu lại nói ra những lời điên cuồng như vậy.

Bọn họ còn chưa tìm Tam Tiêu tính sổ việc Na Tra bị giết, Tam Tiêu lại muốn liên lụy cả Thái Ất Chân Nhân!

Mẹ nó, đúng là điên cuồng mất trí!

"Triệu Thần chết tiệt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức nghiến răng nghiến lợi, tức đến toàn thân run rẩy.

Giờ phút này, y cuối cùng cũng biết, cái gì gọi là có thầy nào, ắt có trò nấy!

Phong cách cường thế như vậy của Vân Tiêu, tuyệt đối là học từ Triệu Thần!

Ân, cũng không thể nói là học từ Triệu Thần, mà là do Triệu Thần cố ý dạy dỗ.

Năm đó khi Triệu Thần giao Hỗn Nguyên Kim Đấu cho Vân Tiêu, đã đặc biệt dặn dò, phải bảo vệ uy nghiêm của Tiệt giáo!

Nay Na Tra đại náo Đông Hải, đánh chết tam thái tử của Long Vương, cũng là đánh vào mặt Tiệt giáo.

Cho nên, Vân Tiêu vốn hoa lệ đoan trang thường ngày, hôm nay tự nhiên phải hóa thân thành nữ vương máu lạnh, bảo vệ uy nghiêm của Tiệt giáo.

Tất cả những người có liên quan, thông thông đều không tha!

Tâm niệm vừa động, Vân Tiêu lập tức tế ra Hỗn Nguyên Kim

Đấu, chuẩn bị gọt người rồi!

"Không hay rồi!" Trong mắt Thái Ất Chân Nhân lập tức lộ ra một tia kinh hãi, vội vàng xoay người, chuẩn bị chạy trốn!

Đùa sao, Vân Tiêu là cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhất thi, trong tay cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu càng là cực phẩm đỉnh cấp Tiên Thiên linh bảo.

Y chỉ là một Đại La Kim Tiên nhỏ bé, nếu không chạy trốn, quả thực không có đường sống!

"Chạy đi đâu!" Vân Tiêu hừ lạnh một tiếng, tế ra Hỗn Nguyên Kim Đấu, khí cơ cường đại khóa chặt lấy Thái Ất Chân Nhân.

Chỉ cần thu Thái Ất Chân Nhân vào trong Kim Đấu, tất định sẽ gọt đi tam hoa trên đỉnh đầu, tiêu đi ngũ khí trong lồng ngực!

"Ngươi dám!" Nhiên Đăng Đạo Nhân lập tức gầm lên giận dữ, không bảo vệ được Na Tra, nếu để Thái Ất Chân Nhân gặp nạn trước mặt mình, hôm nay mặt mũi sẽ hoàn toàn mất hết!

Lão lập tức tế ra Càn Khôn Xích, định tấn công Hỗn Nguyên Kim Đấu, tuyệt đối không cho phép Thái Ất Chân Nhân xảy ra chuyện.

Nhưng, Nhiên Đăng có Càn Khôn Xích, Quỳnh Tiêu có Càn Khôn Đồ!

Càn Khôn Đồ, là bảo vật của Càn Khôn Lão Tổ năm xưa, bị Triệu Thần lấy được trên Phân Bảo Nhai, sau đó ban cho Quỳnh Tiêu.

Thấy Nhiên Đăng muốn ngăn cản Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu tự nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn!

"Chặn lại cho ta!" Quỳnh Tiêu hừ lạnh một tiếng, tế ra Càn Khôn Đồ mà Triệu Thần năm đó ban cho, tỏa ra hào quang vô lượng, mạnh mẽ chặn lại Càn Khôn Xích của Nhiên Đăng.

“Chết tiệt!” Sắc mặt Nhiên Đăng Đạo Nhân biến đổi, làm sao có thể nghĩ rằng trong tay Quỳnh Tiêu lại có chí bảo như vậy.

Như vậy, lão cũng không thể kịp thời giải cứu Thái Ất Chân Nhân!

“Sư đệ đừng hoảng, chúng ta đến giúp!” Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn hét lớn một tiếng, cũng lập tức ra tay, giúp đỡ Thái Ất Chân Nhân đào thoát.

Nếu không ra tay nữa, Thái Ất Chân Nhân sẽ xong đời!

“Hừ!

Không biết tự lượng sức mình!” Bích Tiêu hừ lạnh một tiếng, lại một lần nữa tế ra Kim Giao Tiễn, cũng chặn lại công kích của Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Hỗn Nguyên Kim Đấu của Vân Tiêu không còn bị bất kỳ trở ngại nào nữa, trong nháy mắt, đã thu Thái Ất Chân Nhân vào trong Kim Đấu.

Sau đó, một trận cuồng gọt!

Tam hoa trên đỉnh đầu và ngũ khí trong lồng ngực của Thái Ất Chân Nhân toàn bộ đều bị gọt đi!

Đợi Vân Tiêu thả Thái Ất Chân Nhân ra, y đã tương đương với một phế nhân!

Nhưng, vẫn chưa xong!

Vân Tiêu ánh mắt băng lãnh, hừ lạnh một tiếng: “Bích Tiêu!” “Biết rồi, đại tỷ!” Bích Tiêu lập tức gật đầu.

Tâm niệm vừa động, Kim Giao Tiễn trong tay lập tức tế ra, với thế sét đánh không kịp bưng tai, cũng mạnh mẽ chém chết Thái Ất Chân Nhân!

Thái Ất Chân Nhân, chết!

Rất gọn gàng dứt khoát, Thái Ất Chân Nhân cứ như vậy bị Vân Tiêu, Bích Tiêu liên thủ, mạnh mẽ chém giết.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh đến mức mọi người đều không kịp phản ứng.

Đợi đến khi phản ứng lại, toàn bộ đều kinh ngạc đến ngây người!

Chương 280

“Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt!” Trong Ngọc Hư Cung, núi Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến sắp điên cuồng mất đi lý trí!

Nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ngăn cản, không chừng y đã đích thân lao đến bờ Đông Hải.

Na Tra bị giết thì thôi, nhưng Thái Ất Chân Nhân là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo!

Bất luận là căn nguyên hay thực lực, đều xếp hạng cao trong Thập Nhị Kim Tiên, lợi hại hơn cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Nay lại bị chém giết như vậy, nội tâm của y còn đau đớn hơn cả lúc Ngọc Đỉnh Chân Nhân bị chém giết, tựa như đang rỉ máu.

Quả thực không thể nhẫn nhịn!

Nhưng, đừng vội, điều khiến y đau lòng hơn, không thể nhẫn nhịn hơn còn ở phía sau!

Bên bờ Đông Hải, toàn trường đều im lặng.

Mọi người đều chìm trong sự chấn kinh vì Thái Ất Chân Nhân bị chém giết, mãi không thể hoàn hồn.

Dù sao Thái Ất Chân Nhân là đệ tử của Thánh nhân a!

Cứ như vậy bị chém giết trước mặt mọi người.

Ngay cả Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng không khỏi cảm thấy da đầu tê dại, miệng không nhịn được hít một hơi khí lạnh, Tam Tiêu thật sự

quá hung tàn!

“Ha, lại thêm một người!” Bách Giám, người phụ trách quản lý Phong Thần Bảng, lập tức chủ động bay đến bên cạnh Thái Ất Chân Nhân.

Đợi thần hồn của Thái Ất Chân Nhân bay ra khỏi thể xác, gã liền lập tức thu thần hồn của y vào Phong Thần Bảng.

Nghiệp vụ này quả thực là thành thạo vô cùng!

“Thật ghê tởm!” Sắc mặt của Nhiên Đăng Đạo Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đều âm trầm, tức đến toàn thân phát run.

Trong lòng uất ức đến muốn hộc máu, muốn đánh cho Bách Giám một trận rồi cướp lại thần hồn của Thái Ất Chân Nhân.

Nhưng nhìn thấy thánh quang hộ thể quanh người Bách Giám, bọn họ đều dập tắt ý nghĩ đó.

Rõ ràng đó là thánh quang hộ thể mà Triệu Thần ban cho Bách Giám, đừng nói là bọn họ, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân cũng phải cân nhắc kỹ lưỡng mới dám ra tay!

Bách Giám cũng ỷ vào thánh quang hộ thể mới dám làm càn như vậy.

Mọi người hận đến nghiến răng nghiến lợi nhưng vẫn không thể làm gì!

Hôm nay mặt mũi đã hoàn toàn mất hết, ngay cả một du hồn như Bách Giám cũng dám bắt nạt trên đầu bọn họ!

Trong Ngọc Hư Cung, núi Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói: “Trước tiên để bọn họ trở về đi!” Thái Ất Chân Nhân

cũng đã lên Phong Thần Bảng, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn tiếp tục ở đó cũng vô ích.

Tam Tiêu thế thái hung mãnh, sợ rằng nếu ba người không trở về nữa, e là cuối cùng cũng không về được!

Mặc dù khả năng này là rất nhỏ, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

"A, Ngọc Thanh đạo hữu, trước tiên để bọn họ trở về, chúng ta sẽ bàn bạc kỹ hơn!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng vội vàng khuyên nhủ.

Y cũng đã nhìn ra chút manh mối, lần này e là đã trúng mai phục của Triệu Thần.

Nếu không, Triệu Thần sẽ không để Phong Thần Bảng cho một du hồn như Bách Giám, để gã ở lại bờ Đông Hải.

Rõ ràng, là đang chờ thu thần hồn của Na Tra và Thái Ất Chân Nhân!

Nếu không rút lui nữa, e rằng sẽ xảy ra biến cố!

"Được, bần đạo sẽ triệu hồi bọn họ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng hận nói.

Y cũng dần dần khôi phục lý trí, cố nén ngọn lửa giận ngập trời trong lòng, truyền âm cho Nhiên Đăng Đạo Nhân và những người khác, bảo họ nhanh chóng rời khỏi bờ Đông Hải.

Nhưng giả vờ ngầu xong rồi muốn chạy?

Đâu có dễ dàng như vậy.

Trận đoàn chiến bên bờ Đông Hải này, Triệu Thần đã ấp ủ từ lâu, muốn làm một vố lớn!

Một Na Tra và một Thái Ất Chân Nhân không thể thỏa mãn khẩu vị của Triệu Thần. ...Vào khoảnh khắc Nhiên Đăng Đạo Nhân, Phổ

Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn ba người chuẩn bị rút lui, Vân Tiêu lại một lần nữa lạnh lùng lên tiếng: "Phổ Hiền, Văn Thù, Nhiên Đăng, các ngươi dám cả gan giúp đỡ Thái Ất, cũng đáng phải chịu cùng tội!" Tay cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu, nàng như một nữ vương máu lạnh mặt sắt, toàn thân tỏa ra bá khí vô hình, không cho đối phương lưu lại một chút đường lui.

Trong chốc lát, mọi người có mặt toàn bộ đều lại một lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Nội tâm như một viên thiên thạch rơi vào đại dương, không nhịn được dấy lên sóng to gió lớn, toàn thân không nhịn được run rẩy.

Thái Ất Chân Nhân bị giết, đã cho thấy sự điên cuồng của Vân Tiêu.

Nhưng tất cả đều không ngờ, Vân Tiêu lại điên cuồng đến mức độ này.

Chém giết Thái Ất Chân Nhân vẫn chưa thỏa mãn, còn muốn liên lụy cả Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Nhiên Đăng Đạo Nhân ba người.

Đồng tội cái quái gì chứ!!!

Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Nhiên Đăng Đạo Nhân lập tức vừa kinh vừa sợ, trong lòng điên cuồng muốn hộc máu.

Vân Tiêu nói Thái Ất Chân Nhân đồng tội, liền đưa Thái Ất Chân Nhân lên Phong Thần Bảng.

Bây giờ lại nói ba người bọn họ đồng tội, rõ ràng là muốn đưa cả ba người lên Phong Thần Bảng!

"Đúng là không phải con người!!!" Trong Ngọc Hư Cung, Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận tột độ, toàn thân sát khí

cuồng dũng.

Ngay cả Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng trong lòng điên cuồng chửi bới, thật sự là quá đáng!

Nhưng Vân Tiêu không quan tâm, đồng tội là đồng tội!

Nàng quả quyết tế ra Hỗn Nguyên Kim Đấu, ra tay với Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn!

Giờ phút này, Vân Tiêu không thể gọi là Vân Tiêu nữa, gọi là Vân Tước (Vân Gọt) thì hợp hơn!

Hỗn Nguyên Kim Đấu trong tay, thiên hạ ta có!

Nhiên Đăng là cường giả Chuẩn Thánh kỳ cựu đã trảm nhị thi, cho nên Vân Tiêu sáng suốt không lãng phí thời gian trên người Nhiên Đăng, khí cơ cường đại khóa chặt lấy Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn!

"Nhiên Đăng lão sư mau cứu chúng ta!" Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lập tức hoảng sợ.

Đừng thấy họ gọi Thái Ất Chân Nhân là sư đệ, nhưng tu vi của họ còn kém hơn Thái Ất Chân Nhân một chút.

Thái Ất Chân Nhân còn không chống đỡ nổi Hỗn Nguyên Kim Đấu của Vân Tiêu, họ càng không thể.

Cho nên hai người lập tức không do dự xoay người bỏ chạy, đồng thời lớn tiếng cầu cứu Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng là phó giáo chủ Xiển giáo, gọi Nhiên Đăng Đạo Nhân là lão sư cũng không sai.

Năm đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nhiên Đăng Đạo Nhân đã nói rõ, để Nhiên Đăng Đạo Nhân bảo vệ họ không xảy ra sự cố ngoài ý muốn.

Nay Thái Ất Chân Nhân đã xong đời, nhưng nhất định phải bảo vệ được hai người họ!

Chương 281

"Các ngươi yên tâm, bần đạo quyết không để các ngươi xảy ra chuyện!" Nhiên Đăng ngữ khí hung hãn nói.

Lão cũng đã nổi giận.

Vân Tiêu và Bích Tiêu dám trước mặt lão để Thái Ất Chân Nhân gặp nạn, cũng là đánh vào mặt lão!

Nếu lại để Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn gặp nạn, mặt sẽ bị đánh sưng lên.

Cho nên vạn vạn lần không thể để chuyện này xảy ra!

"Phá cho bần đạo!" Nhiên Đăng mặt mày dữ tợn, miệng hét lớn một tiếng.

Lão lập tức tế ra Càn Khôn Xích lại tế ra một linh bảo khác, toàn thân pháp lực ngập trời rót vào hai đại linh bảo.

Trong chốc lát, bất luận là Càn Khôn Xích hay linh bảo phòng ngự đều quang mang vạn trượng, tỏa ra thần uy vô thượng!

Mặc dù hai kiện linh bảo này đều là thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, so với đỉnh cấp Tiên Thiên linh bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu của Vân Tiêu còn kém hơn không ít.

Nhưng dưới sự điều khiển của Nhiên Đăng, một Chuẩn Thánh kỳ cựu, uy lực vô cùng lớn!

Nếu oanh kích vào Hỗn Nguyên Kim Đấu, tuyệt đối có thể ngăn cản Vân Tiêu gọt Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Nhưng đừng quên, bên cạnh Vân Tiêu còn có Quỳnh Tiêu, Bích

Tiêu hai đại Chuẩn Thánh!

"To gan, lại không bó tay chịu trói, dám cả gan phản kháng!" Quỳnh Tiêu hừ lạnh một tiếng, lại tế ra Càn Khôn Đồ che trời lấp đất, chặn lại công kích của Càn Khôn Xích của Nhiên Đăng.

Bích Tiêu không chịu thua kém cũng tế ra Kim Giao Tiễn, khiến linh bảo phòng ngự của lão vô công phản!

Không chỉ như vậy, Kim Giao Tiễn được tế ra, hai con thái cổ âm dương giao long vạn trượng lập tức tỏa ra uy áp mênh mông, lao đến cắn xé Nhiên Đăng.

Kim Giao Tiễn đã được Triệu Thần dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế lại, uy lực đó, thật sự là thần cản giết thần, phật cản giết phật!

Nếu Nhiên Đăng Đạo Nhân không tin mà bị chém trúng, tuyệt đối, chắc chắn, nhất định sẽ...

Một tiếng "cạch", bị chém thành hai nửa!

Trong dòng sông khí vận, con kim long đại diện cho khí vận Xiển giáo rõ ràng đã gầy đi một vòng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến nghiến răng nghiến lợi, tim đau như nhỏ máu.

"Mối thù này không báo, không đội trời chung!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, từng chữ từng chữ hận nói.

Đề Đạo Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy vậy, đều trầm mặc không nói.

Mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn hôm nay chỉ bị chém một cánh tay, không biết vì sao, trong lòng họ đều có cảm giác bất an mãnh liệt.

Dường như người bị chém không chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn, e rằng còn có cả bọn họ.

Nếu vậy thì thật sự là kinh khủng!

"Chư vị đạo hữu, xem ra chúng ta không thể dễ dàng ra tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm nói.

Thánh nhân không được tùy ý ra tay vốn là giao kèo ngầm giữa các Thánh.

Vừa rồi Nguyên Thủy Thiên Tôn mạo muội ra tay đã thấy hậu quả.

Nếu không muốn đi vào vết xe đổ thì phải ngoan ngoãn đừng tùy tiện vọng động.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân lặng lẽ gật đầu, giờ phút này, cũng chỉ có thể uất ức chấp nhận hiện thực này.

Cũng không có cách nào, cũng tuyệt vọng a!

"Chém đứt một cánh tay đã tổn thất gần một phần mười khí vận, không biết nếu chém đi toàn bộ nhục thân, sẽ có hiệu quả gì!" Ở đô thành Thương triều, Triều Ca, Triệu Thần híp mắt, nụ cười trên mặt trở nên vô cùng rực rỡ.

May mà Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân không biết trong lòng Triệu Thần nghĩ gì, nếu không, chắc chắn sẽ sợ đến run rẩy, trong lòng điên cuồng chửi Triệu Thần quá điên cuồng.

Chém đứt cánh tay của Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chưa đủ, còn muốn chém đi toàn bộ nhục thân của ba đại Thánh nhân.

Mẹ nó, đúng là một tên điên.

"Nguyên thần của Thánh nhân ký thác vào Thiên Đạo tuy bất tử bất diệt, nhưng nhục thân bị chém, khí vận kim long cũng sẽ bị chém.

Mất đi khí vận, bản tọa xem các ngươi làm được gì!" Triệu Thần

cười lạnh.

Tuy tạm thời không giết được nhưng không sao, có thể đánh cho ba đại Thánh nhân tàn phế trước!

Khi khí vận bị chém hết, Thánh nhân cũng sẽ trở thành phế nhân.

Đến lúc đó, khi Thánh Đạo cửu trọng thiên đạt đến đỉnh phong, có thể từ từ thu thập Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác!

"Bây giờ tiếp tục đưa đệ tử lên bảng trước!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, đôi môi mỏng khẽ mở, truyền âm cho Vân Tiêu.

Phàm sự đều có trước sau, trước là đệ tử, sau là sư phụ!

Đợi dọn dẹp sạch đệ tử của nhị giáo rồi sẽ cho tam thánh đẹp mặt!

"Tuân theo pháp chỉ của sư tôn!" Vân Tiêu lập tức cúi người lĩnh mệnh, đôi mắt đẹp lập tức trở nên băng lãnh vô tình.

Nàng lạnh lùng liếc nhìn Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đã bị gọt thành phế nhân, đôi môi mỏng khẽ mở, lạnh lùng hạ lệnh: "Tam muội, động thủ!" "Đại tỷ!" Bích Tiêu lập tức hưng phấn đáp lời, sau đó thúc giục Kim Giao Tiễn, chém về phía Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn!

Một tiếng "cạch", thân thể Đại La Kim Tiên của hai người cũng bị chém thành hai nửa trong nháy mắt, thần hồn lập tức bay ra khỏi thể xác, mơ mơ màng màng bay về phía Phong Thần Bảng.

Trong quá trình này, Nhiên Đăng Đạo Nhân tuy không bị Kim Giao Tiễn chém chết, nhưng hoàn toàn không dám động đậy!

Đùa sao, ngay cả bàn tay của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị chém đứt, trừ phi sống không muốn sống nữa, mới tiếp tục không biết

tự lượng sức mình mà cản trở Tam Tiêu.

“Ha ha, lại thêm hai người!

Tiếp tục làm việc!” Du hồn Bách Giám cười toe toét, mang theo Phong Thần Bảng chủ động bay về phía thần hồn của Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, thu thần hồn của hai người vào Phong Thần Bảng trong nháy mắt.

Đến đây, trận đoàn chiến đầu tiên bên bờ Đông Hải, Xiển giáo đã tổn thất bốn vị đệ tử.

Sau khi thu thần hồn của Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Bách Giám không khỏi nhìn về phía Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng Đạo Nhân lập tức toàn thân lạnh toát, không dám dừng lại nữa, quả quyết lựa chọn bỏ chạy!

Nếu không chạy nữa, e rằng thật sự không chạy được!

Mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn nói trảm thi thì không cần lên bảng, nhưng bây giờ, lão một chút cũng không dám tin lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn nữa.

Na Tra, Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, trong chốc lát, bốn người toàn bộ đều bị đưa lên bảng.

Thậm chí ngay cả bàn tay của Thánh nhân như Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bị chém đứt, quá hung tàn!

Không chọc nổi, không chọc nổi.

Chuồn là thượng sách!

Nhiên Đăng Đạo Nhân ánh mắt kinh hãi, tâm thần hoảng loạn, xoay người liền chạy.

Để có thể đào thoát thành công, lão phát huy hai trăm phần trăm thực lực.

So với lúc cứu Phổ Hiền Chân Nhân và Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn còn gắng sức hơn.

Chương 282

Dù sao nếu không gắng sức nữa, một khi bị Tam Tiêu diệt, sau này ngay cả cơ hội gắng sức cũng không còn!

Nhưng rõ ràng lão đã lo xa.

Mặc dù y bị Triệu Thần điểm danh phải bị diệt trong Phong Thần lượng kiếp, nhưng không phải để Tam Tiêu động thủ.

Mạng của lão sẽ được giữ lại, giống như Lục Áp Đạo Nhân, để Triệu Công Minh ra tay.

Đến lúc đó, y theo ý người khác, mời ra Trảm Tiên Phi Đao mà Triệu Thần ban tặng, miệng hét lớn một tiếng "Xin bảo bối xoay người", Nhiên Đăng Đạo Nhân sẽ xong đời trong nháy mắt!

"Đại tỷ, Nhiên Đăng Đạo Nhân chạy rồi!" Bích Tiêu nói.

Nói xong, nàng có chút tiếc nuối thu lại Kim Giao Tiễn.

Hôm nay liên tục chém giết bốn người, dường như có chút nghiện, muốn chém giết thêm Nhiên Đăng Đạo Nhân, một Chuẩn Thánh kỳ cựu, thử xem sao!

"Sư tôn có phân phó, không cần quản hắn.

Chúng ta trước tiên cứu sống tam thái tử Ngao Bính, sau đó lại đến Trần Đường Quan một chuyến!" Vân Tiêu thu lại Hỗn Nguyên Kim Đấu, trên gò má trắng nõn lộ ra một nụ cười, như hoa phù dung nở rộ, quả thực khác xa với nữ sát thần lạnh lùng vô tình vừa rồi!

"Vâng, đại tỷ!" Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu đều rất thuận theo sự sắp xếp của Vân Tiêu, thu lại pháp bảo của mình, cũng tiện tay hóa thi thể của Thái Ất Chân Nhân và những người khác thành tro bụi, hủy thi diệt tích!

“Bách Giám, thần hồn của Ngao Bính có ở đây không!?” Vân Tiêu đôi mắt đẹp nhìn về phía du hồn Bách Giám.

Được lệnh của Triệu Thần, nàng biết sự tồn tại và sứ mệnh của Bách Giám.

“Bẩm Vân Tiêu nương nương, thần hồn của tam thái tử ở đây!” Bách Giám hướng về phía Vân Tiêu cung kính hành lễ, lập tức dâng lên thần hồn của Ngao Bính.

Với tư cách là cao thủ Nhân tộc thời Tam Hoàng, gã tự nhiên nhận ra Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba người.

Dù sao trong thời đại viễn cổ của Nhân tộc, Tam Tiêu đã dạy dỗ tam đại thủy tổ, nhận hương hỏa vạn nhà của Nhân tộc!

Bách Giám, một lão cổ đổng của Nhân tộc thời Tam Hoàng, nhận ra thân phận của Tam Tiêu là hợp tình hợp lý.

“Tam muội, đưa Hồn Đan mà sư tôn luyện chế cho tam thái tử uống!” Vân Tiêu phân phó.

“Vâng, đại tỷ!” Bích Tiêu lấy ra một viên thần đan to bằng mắt rồng, dùng pháp lực dẫn đường, để Ngao Bính nuốt Hồn Đan vào bụng.

Cùng lúc đó, Vân Tiêu đánh thần hồn của Ngao Bính vào trong cơ thể của Ngao Bính.

Dưới sự dẫn dắt của dược lực Hồn Đan, thần hồn của Ngao Bính đã ổn định trong cơ thể.

“Long Vương, tam thái tử không có nguy hiểm tính mạng, chỉ cần điều dưỡng một thời gian, vết thương sẽ hồi phục!” Vân Tiêu nói.

“Đa tạ ba vị tiên tử, tiểu long cảm kích vô cùng!” Đông Hải Long Vương lập tức không ngừng hành lễ cảm tạ Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu,

Bích Tiêu, nội tâm kích động không thôi.

"Không cần đa tạ, chúng ta cũng là phụng mệnh sư tôn mà thôi." Vân Tiêu cười nhẹ.

"Chúng ta có sư mệnh trong người, không quấy rầy nữa, cáo từ!" "Cung tiễn ba vị tiên tử, tiểu long từ nay về sau sẽ ngày ngày cúng phụng ba vị tiên tử và Thượng Thanh Thánh Nhân!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức cung kính nói.

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu nhìn nhau cười, không nói thêm gì, liền rời đi, tiến về phía Trần Đường Quan!

Na Tra, Thái Ất Chân Nhân và những người khác tuy đều đã lên bảng, nhưng Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra đều là môn nhân của Xiển giáo!

Đã đến rồi, tự nhiên phải một lần nhổ cỏ tận gốc tất cả người của Xiển giáo!

Không lâu sau, Tam Tiêu đã giáng lâm phủ Lý Tịnh.

"Không biết ba vị tiên tử giá lâm, có lỗi không ra đón từ xa, xin ba vị tiên tử thứ tội!" Lý Tịnh vội vàng dẫn theo Kim Tra, Mộc Tra và những người khác ra đón Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, thần sắc vô cùng cung kính.

Mặc dù không biết thân phận của Tam Tiêu, nhưng khí độ cao quý toát ra từ cử chỉ của các nàng, không nghi ngờ gì cho thấy lai lịch phi phàm.

Lý Tịnh sinh tính sợ chuyện, tính cách mềm yếu, tự nhiên tỏ ra không dám chậm trễ với Tam Tiêu.

Vân Tiêu bước đi nhẹ nhàng, dáng vẻ thướt tha, đôi mắt đẹp lãnh đạm tỏa ra uy nghiêm nhàn nhạt, đôi môi mỏng khẽ mở, nhẹ giọng nói: "Lý Tịnh, chúng ta là đệ tử dưới trướng Thượng Thanh Thánh

Nhân.

Con trai thứ ba của ngươi là Na Tra, tùy ý đánh chết tam thái tử Ngao Bính của Đông Hải Long Vương, bất kính Thánh Phụ, đã bị chúng ta đánh giết vấn tội!" "Cái gì!?" Cả nhà Lý Tịnh lập tức tâm thần chấn động, không ngờ lai lịch của Tam Tiêu lại lớn như vậy, càng không ngờ Na Tra lại gây ra họa lớn như vậy.

Giết tam thái tử của Long Vương thì thôi, lại còn bất kính Thánh Phụ, mẹ nó, đúng là gài hàng trắng trợn!

"Nghiệt tử, đúng là nghiệt tử!" Lý Tịnh lập tức tức giận mắng chửi không thôi.

Đối với việc Na Tra bị giết, phẫn nộ nhiều hơn đau lòng.

Dù sao Na Tra sinh tính ngang ngược, lúc mới sinh ra còn là một quả cầu thịt!

Nếu không phải Thái Ất Chân Nhân thu Na Tra làm đệ tử, Lý Tịnh tỏ ra sớm đã chém chết Na Tra rồi!

"Ba vị nương nương, nghiệt tử ngang ngược, tội đáng đời!" Lý Tịnh quả quyết tỏ rõ thái độ của mình.

Dù sao Na Tra đã chết rồi, đừng liên lụy đến Lý phủ nữa!

Kim Tra, Mộc Tra tuy có tình huynh đệ, nhưng cũng bị tội lớn mà Na Tra phạm phải dọa sợ, ai cũng im như ve sầu mùa đông, không dám nói lời nào.

Vân Tiêu khẽ gật đầu, tiếp tục nói: "Thái Ất, Phổ Hiền, Văn Thù ba người có ý đồ bao che cho Na Tra, cũng đã bị chúng ta đánh giết vấn tội!" "Cái gì!" Lý Tịnh và những người khác lập tức sắc mặt đại biến, miệng không nhịn được thất thanh kinh hô.

Vừa rồi trong lòng còn đang thắc mắc, tại sao Tam Tiêu giá lâm

mà Thái Ất Chân Nhân và những người khác thực lực mạnh mẽ lại không xuất hiện, không ngờ đã bị Tam Tiêu đánh giết!

"Nghiệt tử a, đúng là nghiệt tử a!" Lý Tịnh trong lòng chửi mắng Na Tra càng điên cuồng hơn.

Na Tra không chỉ gài cha, mà còn gài cả sư phụ, sư bá!

Kim Tra, Mộc Tra và những người khác cũng đều sợ ngây người, lúc này dù có tình huynh đệ cũng không dám nói giúp Na Tra nữa.

Ngay cả sư phụ của họ cũng bị Na Tra gài chết, nói giúp cái gì!

"Chúng ta biết các ngươi cũng là đệ tử của họ, đáng lẽ phải chịu cùng tội!

Nhưng Na Tra là Linh Châu Tử của Xiển giáo chuyển thế, các ngươi là Nhân tộc, Thánh Phụ khai ân, chỉ thu hồi đạo hạnh của các ngươi, không truy cứu nữa!" Vân Tiêu lãnh đạm nói.

Đợi Phong Thần lượng kiếp kết thúc, câu cửa miệng của y e rằng sẽ biến thành "đáng phải chịu cùng tội"!

Sau này bất kỳ tu sĩ nào bị "đáng phải chịu cùng tội", e rằng đều sẽ hóa thành tro bụi!

Còn về việc xử lý Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra và những người khác, tự nhiên là theo ý của Triệu Thần.

Dù sao ba người này chỉ là Nhân tộc bị Xiển giáo dùng để đỡ kiếp mà thôi, nếu cũng đưa lên Phong Thần Bảng, Lý gia cơ bản là tan nát.

Chuyện thiếu đạo đức như vậy, Triệu Thần tự nhiên sẽ không làm.

Nguyên nhân chủ yếu nhất, là Triệu Thần chê Lý Tịnh ba người chiếm chỗ!

Ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, nếu bị chiếm thêm một chỗ,

tương đương với việc môn hạ của tam thánh nhị giáo sẽ bớt bị gài chết một đệ tử.

Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra chỉ là nhân vật bên lề của Xiển giáo, không cần thiết phải lãng phí chỗ quý giá như vậy trên người họ!

"Cái gì!?" Sắc mặt Lý Tịnh biến đổi, sau đó vội vàng quỳ xuống: "Đa tạ ba vị nương nương!

Đa tạ Thánh Phụ khai ân!" Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra và những người khác lập tức cảm kích rơi nước mắt.

Chỉ cần không bị giết là tốt rồi!

Thế là Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba người cũng không khách khí, lần lượt ra tay tước đoạt toàn bộ tu vi của Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra.

Chương 283

Sau đó liền một bước đạp vào hư không, lóe người rời đi, trở về Tam Tiên Đảo.

Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra ba người không có tu vi, trong lòng có oán hận cũng không gây ra sóng gió gì lớn.

Với bản tính của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Xiển giáo, cũng sẽ không lãng phí thời gian trên người ba phế nhân.

Từ đó, chuyện Phong Thần không còn liên quan gì đến cha con nhà họ Lý nữa!

"Cung tiễn ba vị nương nương!!!" Lý Tịnh và những người khác lập tức như được đại xá, cung kính nhìn Tam Tiêu rời đi.

Mãi đến khi xác định Tam Tiêu đã hoàn toàn đi xa, họ mới thở ra một hơi dài, cảm thấy áp lực toàn thân giảm đi rất nhiều.

Lúc này, toàn thân họ đều đã ướt đẫm mồ hôi lạnh, cả người mềm nhũn.

"Đúng là một đám phế vật!" Trong Ngọc Hư Cung, núi Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy Lý Tịnh không có cốt khí như vậy, trong lòng lại một trận điên cuồng chửi bới, nộ khí cuồng dũng.

"Chư vị đạo hữu, chúng ta không thể để tên kia kiêu ngạo như vậy, phải lập tức để Tây Kỳ diệt Thương!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận nói.

Trận chiến ở Đông Hải vốn nên là tuyên chiến với Triệu Thần, vả mặt y, nhưng bây giờ lại bị Triệu Thần phản sát bốn môn nhân đệ tử, cục tức này thực sự nuốt không trôi!

"Triều Ca còn có hai đại trung lương hiền thần, chúng ta hãy lệnh

cho cửu vĩ hồ yêu ra tay, để Triều Ca không còn người có thể dùng, lúc đó liền có thể động thủ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Y cũng cảm thấy không thể chờ đợi được nữa.

Mẹ nó, còn chưa chính thức khai chiến đã tổn thất bốn người.

Nếu còn kéo dài nữa, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì bất trắc.

Bây giờ cần phải tập trung toàn bộ sức mạnh, kết thành một sợi dây thừng, như vậy mới có cơ hội lật ngược thế cờ.

Nếu không, một khi bị từng người đánh phá, tất cả đều sẽ trở thành món ăn trên đĩa của đệ tử Triệu Thần!

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn vì để chắc ăn, chuẩn bị để cửu vĩ hồ yêu tiếp tục ra tay, phá hoại triệt để khí vận của Triều Ca, để cho Triệu Thần, một Thánh nhân, cũng bất lực.

Như vậy, ba đại Thánh nhân mang theo thiên ý đại thế, tất sẽ tiêu diệt Triệu Thần và Tiệt giáo.

Hai đại trung lương hiền thần mà Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, tự nhiên là Á tướng Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ!

Tỷ Can bản thân là hoàng thúc của Trụ Vương, lại là thừa tướng đương triều, địa vị trong văn quan cực cao!

Hoàng Phi Hổ thì là võ tướng chỉ đứng sau thái sư Văn Trọng, địa vị trong võ quan cũng cực cao!

Hai người này đều trung thành với Thương triều, nếu chưa đến đường cùng, tuyệt đối sẽ không từ bỏ Thương triều cũng như phản bội!

Triều Ca chỉ cần có hai người này, văn võ bá quan vẫn có thể làm tròn chức trách của mình!

Một khi hai người này cũng bị tai họa, Thương triều thật sự sẽ

nghiêng ngả, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Cho dù thái sư Văn Trọng trở về, cũng không thể cứu vãn được tình thế.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Thương triều chính thức đi đến diệt vong.

Cả hai người họ đều bị mưu hại.

Kết cục của Á tướng Tỷ Can không cần giải thích nhiều nữa, cuối cùng vì Thất Khiếu Linh Lung Tâm bị moi đi mà chết.

Còn Hoàng Phi Hổ, Cửu Vĩ Hồ Yêu đã mê hoặc Trụ Vương, khiến Trụ Vương làm nhục người vợ kết tóc của ông.

Cuối cùng, vợ của Hoàng Phi Hổ thà chết không chịu nhục, đã nhảy từ Lộc Đài xuống mà chết!

Nhưng dù vậy, Hoàng Phi Hổ cũng không lựa chọn phản bội.

Mãi cho đến khi huynh đệ và bộ hạ dồn ép ông, cắt đứt đường lui, ông mới bất đắc dĩ đầu quân cho Tây Kỳ.

Hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng muốn ra tay với hai người họ!

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất phải, để tiết kiệm thời gian, chúng ta có thể song quản tề hạ, tiến hành cả hai việc cùng lúc!" Chuẩn Đề đạo nhân kiến nghị.

"Được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức quyết định.

Phải thừa nhận rằng việc toàn quân bị diệt ở bờ Đông Hải đã giáng một đòn quá lớn vào ông ta.

Đặc biệt là việc Triệu Thần chém đứt cánh tay của ông ta càng khiến ông ta phẫn nộ đến mất đi lý trí, chỉ hận không thể lập tức quyết chiến với Triệu Thần!

Nhưng điều này cũng vừa hay hợp với ý của Triệu Thần.

Hắn cũng mong Tam thánh và Nhị giáo càng sớm quyết chiến với mình càng tốt.

Thế là tiếp theo, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ra lệnh cho đệ tử dưới trướng đến Tây Kỳ, chuẩn bị trợ giúp đại quân Tây Kỳ, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai để công phá các cửa ải của quân Thương!

Mặt khác, ông ta cũng hạ lệnh cho Cửu Vĩ Hồ Yêu, giết chết Tỷ Can, ép Hoàng Phi Hổ làm phản!

Cửu Vĩ Hồ Yêu nhận lệnh, lập tức tìm cớ mê hoặc Trụ Vương, nói rằng bệnh cũ tái phát, cần dùng Thất Khiếu Linh Lung Tâm làm thuốc dẫn mới có thể chữa khỏi.

Thất Khiếu Linh Lung Tâm thì lại ở trên người Tỷ Can, chỉ cần moi ra là được.

Trụ Vương bị Cửu Vĩ Hồ Yêu mê hoặc, trí thông minh hoàn toàn offline, tự nhiên răm rắp nghe theo lời Cửu Vĩ Hồ Yêu.

Hắn lập tức truyền ý chỉ cho Tỷ Can đến gặp, sau đó không chút khách khí đề nghị Tỷ Can moi Thất Khiếu Linh Lung Tâm ra, đưa cho Cửu Vĩ Hồ Yêu làm thuốc dẫn chữa bệnh.

Tỷ Can nghe vậy không nén nổi cơn giận, định lớn tiếng mắng Trụ Vương.

"Người không có tim sao có thể sống!?" Nhưng, lời còn chưa kịp nói ra, ông ta bỗng sững người, đột nhiên nhớ lại lời của Triệu Thần.

Ban đầu, Triệu Thần đã nói với ông ta, người khác không tim không thể sống, nhưng nếu ông ta không có tim, thì có thể sống!

Trước đó, ông ta vẫn luôn cảm thấy khó hiểu về câu nói này của Triệu Thần, hoàn toàn không hiểu đầu cua tai nheo ra sao.

Nhưng bây giờ, dường như ông ta đã hiểu ra một chút.

"Chẳng lẽ người đó thật sự là thế ngoại cao nhân, biết được hôm nay ta có kiếp nạn moi tim này, nên mới cố ý nói lời cảnh báo!?" Tỷ Can thầm nghĩ.

Sau đó, ông ta đã ngộ ra!

Ông ta không tranh cãi với Trụ Vương như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, vì tranh cãi cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Ông ta trực tiếp ra lệnh cho thị vệ bên cạnh: "Người đâu, mang kiếm đến cho ta!" Thị vệ lập tức dâng cho Tỷ Can một thanh trường kiếm.

Tỷ Can cũng là một người tàn nhẫn, nhận lấy trường kiếm, quay về hướng thái miếu vái một lạy, rồi lập tức rạch bụng mình ra, đưa tay vào trong lấy Thất Khiếu Linh Lung Tâm ra, ném xuống đất, rồi lập tức quay người rời đi.

Lúc này, sắc mặt ông ta vì mất đi trái tim mà lộ ra vẻ tái nhợt bệnh tật.

Nhưng nội tâm ông ta lại vô cùng kích động.

Không chết, thật sự không chết!

Mặc dù mất đi Thất Khiếu Linh Lung Tâm khiến thân thể có chút suy yếu, nhưng những phương diện khác đều bình thường, thậm chí vết thương còn không chảy một giọt máu.

Không chút do dự, ông ta lập tức chuẩn bị đến nơi Triệu Thần đã ở lúc trước.

Ông ta muốn gặp Triệu Thần, hỏi cho ra nhẽ.

Ngoài cung điện, Hoàng Phi Hổ và những người khác đều biết chuyện Trụ Vương muốn moi Thất Khiếu Linh Lung Tâm của Tỷ

Can, nên vội vàng chạy đến hỏi thăm xem Tỷ Can có sao không.

Chương 284

Nhưng Tỷ Can không nói một lời, chỉ sai người dắt ngựa, rồi phi ngựa về hướng cửa bắc.

"Tỷ Can, hình như có chút không ổn!" Trên núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba vị Thánh nhân không khỏi nhíu mày, kinh ngạc bất định.

Mặc dù thấy Thất Khiếu Linh Lung Tâm của Tỷ Can bị moi ra đồng nghĩa với việc tuyên án tử hình cho ông ta, nhưng họ đều nhận ra có điều gì đó không đúng trên người Tỷ Can.

Mẹ nó, Thất Khiếu Linh Lung Tâm bị moi ra rồi mà vẫn còn sống nhăn nhảy nhót, đến giờ vẫn chưa chết.

Thậm chí còn có thể cưỡi ngựa.

Quả thực là phi khoa học!

Cũng không thể trách Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lại kinh ngạc như vậy, bởi Tỷ Can dù sao cũng là người trong vương thất!

Mặc dù thời Phục Hy làm Nhân tộc cộng chủ, được Triệu Thần chỉ điểm, khiến người trong Nhân tộc ai cũng có thể tu hành, thậm chí tu hành thành tiên, phi thăng thiên đình, liệt vào tiên ban!

Nhưng sau khi Đại Vũ lập nên Hạ triều, Hồng Hoang Thiên Đạo đã sinh ra một quy tắc mới dành riêng cho Nhân tộc.

Đó là phàm là người của vương thất Nhân tộc thì không được tu hành, để tránh xảy ra tình trạng vương tộc chiếm giữ ngôi vị Nhân vương lâu dài, gây ra loạn lạc.

Cái gọi là có được ắt có mất, vương tộc hưởng hết vinh hoa phú quý trên đời, nếu còn có thể tu hành thành tiên, liệt vào tiên ban thì quá bất công với những người khác trong Nhân tộc.

Vì vậy, Tỷ Can là người không có chút tu vi nào!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, sau khi Tỷ Can bị moi tim, dù cũng không chết ngay lập tức, nhưng đó là do Khương Tử Nha ban cho ông ta một đạo phù ấn, tạm thời giữ được mạng sống.

Nhưng hiện tại, Khương Tử Nha đã sớm ở Tây Kỳ phò tá Cơ Xương.

À không đúng, phải là phò tá con trai thứ của Cơ Xương, Cơ Phát.

Bởi vì ba vị Thánh nhân cho rằng Cơ Xương tuổi đã cao, không còn hùng tâm tráng chí, nên không lâu trước đây, Cơ Xương đã đột ngột qua đời một cách khó hiểu.

Cơ Xương qua đời, Bá Ấp Khảo cũng đã chết, chủ nhân của Tây Kỳ tự nhiên là con trai thứ của Cơ Xương, Cơ Phát.

Giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, hắn tôn Khương Tử Nha làm Tướng phụ, đối với Khương Tử Nha răm rắp nghe theo.

Nói hơi xa rồi, tóm lại một câu, ba vị Thánh nhân cho rằng sau khi Tỷ Can mất đi Thất Khiếu Linh Lung Tâm, lẽ ra phải chết thảm ngay lập tức, chứ không phải như bây giờ vẫn còn sống nhăn nhảy nhót, cưỡi ngựa!

Quả thực là thách thức nhận thức của Thánh nhân!

Đáng tiếc, họ có nghĩ nát óc cũng không ra, Tỷ Can đã nhận được sự chúc phúc bằng kim khẩu ngọc ngôn của Triệu Thần.

Dù mất đi Thất Khiếu Linh Lung Tâm, ông ta vẫn có thể sống khỏe mạnh!

“Để chúng ta xem rốt cuộc hắn đi đâu!” Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều lóe lên tinh quang, họ đều nhận ra trên người Tỷ Can có điều kỳ lạ.

Và họ cũng nhất trí cho rằng, chỉ cần đi theo Tỷ Can, là có thể tìm ra nguyên nhân của mọi chuyện!

Rất nhanh, Tỷ Can đã đến nơi Triệu Thần ở.

Mặc dù đã cách chín năm, nhưng Triệu Thần vẫn chưa chuyển đi.

“Cuối cùng cũng đến rồi, xem ra không bao lâu nữa, bản tọa cũng có thể hoạt động gân cốt một chút rồi!” Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, ra lệnh cho Viên Hồng đưa Tỷ Can vào trong nhà.

Còn về việc ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đang nhìn trộm, hắn chẳng hề để tâm.

Bố cục đại thế đã thành của hắn về cơ bản đã hoàn thành, chỉ chờ thu lưới, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác biết hắn ở đây thì đã sao!?

Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác tự cho rằng có thể mang theo đại thế của Thiên ý để tiêu diệt hắn, vậy thì hắn sẽ mang theo đại thế mà hắn không ngừng bố trí để tiêu diệt Tam thánh và Nhị giáo!

Ai thắng ai bại, không bao lâu nữa sẽ rõ!

“Tỷ Can bái kiến đạo trưởng, xin đạo trưởng giải đáp thắc mắc cho Tỷ Can!” Dưới sự dẫn dắt của Viên Hồng, Tỷ Can thuận lợi gặp được Triệu Thần, lập tức cúi đầu lạy Triệu Thần, thần sắc vô cùng cung kính.

Ánh mắt của ba vị Thánh nhân theo sát Tỷ Can, cũng ngay lập tức phát hiện ra Triệu Thần, trong khoảnh khắc, sắc mặt cả ba đồng loạt

thay đổi, đồng tử đột nhiên co rút, không kìm được mà thất thanh kinh hô: “Sao có thể!

Hắn sao lại ở đây!?” Lúc này, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân giống như một tảng thiên thạch rơi xuống biển rộng, không kìm được mà dấy lên sóng dữ ngập trời.

Họ vạn lần không ngờ rằng chuyện Tỷ Can bị moi tim mà không chết là do Triệu Thần đứng sau giật dây.

“Không thể nào!” Ba vị Thánh nhân không kìm được mà kinh ngạc đứng dậy, trong ánh mắt đều lộ rõ vẻ khó tin.

Phải biết rằng, họ vừa mới quyết định giết Tỷ Can không lâu, Triệu Thần dù có mạnh đến đâu, cũng không thể nhanh như vậy mà đã giúp đỡ Tỷ Can.

Mẹ nó, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Cũng chính lúc này, họ lại nhìn thấy Tô Đát Kỷ đang đứng bên cạnh Triệu Thần!

“...Tô Đát Kỷ?!

Nàng ta không phải nên ở trong vương cung sao, sao lại ở bên cạnh tên đó!?” Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng lúc càng kinh ngạc bất định.

Trong nhận thức của họ, Tô Đát Kỷ rõ ràng đã bị Cửu Vĩ Yêu Hồ nhập xác, đang ở trong cung mê hoặc Trụ Vương mới đúng. ...

Nhưng bây giờ, Tô Đát Kỷ lại đang đứng bên cạnh Triệu Thần, mẹ nó, đang chơi trò gián điệp trong gián điệp sao!?

Ba vị Thánh nhân không khỏi nhìn về phía vương cung của Trụ Vương, lại mộng bức phát hiện, Cửu Vĩ Yêu Hồ biến thành “Tô Đát

Kỷ” trong vương cung cũng đang ở đó.

“Rốt cuộc là chuyện gì!” Sắc mặt của ba vị Thánh nhân đồng loạt cuồng biến, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Trong lòng họ không khỏi nảy sinh một cảm giác bất an mãnh liệt.

Họ cảm thấy cục thế mà mình vừa mới nắm chắc trong tay đang nhanh chóng thoát khỏi tầm kiểm soát.

Hiện tại, họ lại không thể phát hiện ra nguyên nhân gây ra tất cả chuyện này!

Cảm giác này giống như khi chơi cờ vây, vừa bắt đầu tưởng rằng mình đã chiếm hết ưu thế, nhưng lại đột nhiên bị đối thủ đi một nước cờ thần sầu, trong nháy mắt bị đối thủ nắm giữ thế chủ động, bất cứ lúc nào cũng có thể bị chém đứt đại long vậy!

Ngoài mộng bức ra thì vẫn là mộng bức!

“Nhanh, nhanh, nhanh, đừng quan tâm nhiều như vậy nữa, Tỷ Can chưa chết, chúng ta phải lập tức che đậy thiên cơ, ép Hoàng Phi Hổ làm phản!” Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng nói.

Mặc dù không biết Triệu Thần rốt cuộc đã làm gì, nhưng họ biết Tỷ Can có Triệu Thần che chở, vậy thì chắc chắn không chết được nữa.

Nếu đã như vậy, phải nhanh chóng ra tay, đối phó với Hoàng Phi Hổ.

Nếu không, Tỷ Can không chết, Hoàng Phi Hổ không phản, Triều Ca vẫn ổn như Thái Sơn!

Nếu Triệu Thần lại giở trò gì nữa, ưu thế của họ sẽ sụp đổ trong nháy mắt!

Thế là trong vương cung, Cửu Vĩ Yêu Hồ trong lòng kêu khổ

không ngớt, vội vàng ăn viên thuốc có Thất Khiếu Linh Lung Tâm của Tỷ Can làm thuốc dẫn, lập tức hồi đầy máu sống lại.

Sau đó, không thể chờ đợi được nữa, liền triệu kiến người vợ kết tóc của Hoàng Phi Hổ vào cung, chuẩn bị mê hoặc Trụ Vương, để Trụ Vương làm nhục vợ Hoàng Phi Hổ!

Nhưng đúng lúc này, một tin tức chấn động nổ ra ở Triều Ca!

Văn Trọng thái sư đã khải hoàn về triều!

Thái sư Văn Trọng khải hoàn về triều!

Chương 285

Tin tức này truyền đến quá đột ngột.

Đột ngột đến mức tất cả mọi người đều không kịp phản ứng!

Văn võ bá quan ở Triều Ca không kịp phản ứng!

Trụ Vương không kịp phản ứng!

Cửu Vĩ Yêu Hồ không kịp phản ứng!

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không kịp phản ứng!

"Rõ ràng đã bị chúng ta dùng kế điều đến Bắc Hải dẹp loạn, sao có thể đột nhiên trở về Triều Ca, khiến chúng ta không hề hay biết!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi nói.

Thái sư Văn Trọng là đệ tử Tiệt giáo, cương trực công chính, trung thành vì nước!

Thân phận của ông ta không hề tầm thường, không chỉ là thái sư, là đại thần nguyên lão được phụ thân của Trụ Vương gửi gắm, trong tay còn nắm giữ Đả Vương Tiên.

Dù Trụ Vương, một Nhân vương, phạm lỗi, Văn Trọng cũng có thể dùng Đả Vương Tiên để đánh!

Thậm chí nếu Trụ Vương phạm lỗi nghiêm trọng, ông ta có thể phế truất Trụ Vương cũng không thành vấn đề!

Quả thực bá khí uy vũ hết mức!

Có thể nói không ngoa rằng, có thái sư Văn Trọng trấn giữ Triều Ca, Triều Ca sẽ không bao giờ xảy ra động loạn.

Giang sơn Thương triều tuyệt đối vững chắc!

Bây giờ Cửu Vĩ Hồ Yêu có thể họa loạn cung đình, hoàn toàn là vì thái sư Văn Trọng không có ở Triều Ca.

Nếu không, chỉ trong phút chốc đã bị con mắt thứ ba trên trán của Văn Trọng nhìn thấu nguyên hình, sau đó hóa thành tro bụi.

Nay Văn Trọng khải hoàn về triều, trời đất Triều Ca tất nhiên sẽ đại biến!

"Nhất định là tên đó đã triệu Văn Trọng về, đáng chết, bản tôn đích thân giáng lâm Triều Ca, chắc chắn đã sớm phát hiện ra Cửu Vĩ Yêu Hồ, nên mới triệu Văn Trọng về, và che đậy thiên cơ cho ông ta, khiến chúng ta không thể phát giác!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng hận thù nói.

Phải biết rằng, ban đầu để sợ thân phận Cửu Vĩ Yêu Hồ bị bại lộ, nên họ mới điều Văn Trọng rời khỏi Triều Ca.

Nhưng Triệu Thần, vị Thánh nhân đệ nhất, đã giá lâm Triều Ca, thân phận Cửu Vĩ Yêu Hồ sao có thể giấu được Triệu Thần.

Với thân phận Thánh nhân của Triệu Thần, không tiện can thiệp vào chuyện vương triều Nhân tộc, cũng không thèm trực tiếp can thiệp, tự nhiên sẽ điều Văn Trọng về.

"Nếu vậy, e rằng Triều Ca không thể tiếp tục họa loạn được nữa, phải đẩy nhanh tiến độ tấn công của đại quân Tây Kỳ, nếu không chậm trễ sẽ sinh biến!" Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng nói.

Họ biết một khi cục thế Triều Ca được Văn Trọng dẹp yên, đại quân Tây Kỳ sẽ sư xuất vô danh, muốn tiếp tục thảo phạt Thương triều, độ khó sẽ tăng gấp bội.

Như vậy, kế hoạch của họ sẽ hoàn toàn thất bại!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, thực tế Văn Trọng cũng khải hoàn về triều sau khi Tỷ Can bị moi tim, nhưng lại vì có phản

loạn mà phải rời khỏi Triều Ca.

Nhưng bây giờ có Triệu Thần, bậc Thánh nhân, đích thân trấn giữ Triều Ca, Văn Trọng chắc chắn sẽ không bị điều đi nữa!

"Đạo hữu nói không sai, nếu đã như vậy, chúng ta phải lập tức phái môn nhân đệ tử, trợ trận Tây Kỳ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Ánh mắt ông ta quét qua Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, mục đích không nói cũng rõ, đừng chỉ để môn nhân đệ tử Xiển giáo xông pha trận mạc, Tây Phương giáo cũng phải góp sức!

Mẹ nó, Xiển giáo đã tổn thất bốn vị đệ tử đắc ý, và một môn nhân có tiềm lực vô hạn rồi!

Tỷ lệ thương vong đã gần một nửa!

Nếu Tây Phương giáo chỉ đứng xem, ông ta chắc chắn sẽ không vui!

Chết thì mọi người cùng chết!

Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, ông ta không muốn đệ tử Tây Phương dấn thân vào nguy hiểm!

Nhưng sự đã đến nước này, không muốn cũng không được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Hai vị đạo hữu, Tây Phương giáo nhân tài đông đúc, cũng nên hoạt động một chút rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng nói: "Đạo hữu yên tâm, chúng ta sẽ phái một vị cường giả Chuẩn Thánh lão làng đến Tây Kỳ trợ trận!" Tây Phương giáo nhân số không nhiều, nhưng nói là nhân tài đông đúc thì tuyệt đối không phải.

Trong số ít đệ tử kiệt xuất, người kiệt xuất nhất là Địa Tạng đã bị

Triệu Thần sai Minh Hà giết chết.

Ông ta vạn lần không dám để môn hạ đệ tử đến Đông Thắng Thần Châu mạo hiểm.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ đã nổi điên.

Nếu không phái người đi thì tuyệt đối không được.

Vì vậy, ông ta quả quyết lựa chọn Lục Áp đạo nhân đã được chọn từ trước để trợ trận Tây Kỳ.

Như vậy vừa có thể chặn miệng Nguyên Thủy Thiên Tôn, vừa có thể làm lá chắn cho các đệ tử khác.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Lục Áp đạo nhân cũng đã trợ trận Tây Kỳ, trước giúp Xiển giáo phá Thập Tuyệt Trận, sau dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư ám hại Triệu Công Minh.

Nhưng bây giờ nếu hắn thật sự dám đến Tây Kỳ trợ trận, tuyệt đối sẽ toi mạng!

Bởi vì Triệu Thần đã sớm ban Trảm Tiên Phi Đao cho Triệu Công Minh, chờ đợi đã lâu!

"Đại thiện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, tỏ vẻ hài lòng với thái độ của Chuẩn Đề đạo nhân.

Thế là môn nhân đệ tử của Tam giáo toàn bộ chính thức xuống núi, trợ trận đại quân Tây Kỳ.

Một trận đoàn chiến siêu đại hình sắp sửa bùng nổ! ... ...

"Quả nhiên đã cắn câu!" Tại đô thành Triều Ca của Thương triều, Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt thâm thúy nhìn về hướng Tây Kỳ, khóe miệng nhếch lên một đường cong sâu thẳm.

Đúng vậy, Văn Trọng là do hắn triệu về.

Ban đầu, hắn bắn ra hai đạo huyền quang màu trắng, một đạo bay về hướng đông truyền lệnh cho Tam Tiêu, đến bờ Đông Hải làm một vụ lớn.

Đạo còn lại bay về hướng bắc, tự nhiên là để triệu hồi Văn Trọng đang dẹp loạn ở Bắc Hải về Triều Ca dẹp yên loạn lạc.

Hiện tại, Văn Trọng còn mạnh hơn Văn Trọng trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản rất nhiều!

Chưa nói đến chuyện khác, chỉ riêng tọa kỵ Mặc Kỳ Lân của ông ta cũng đủ để bình định phản loạn ở Bắc Hải!

Văn Trọng ở Bắc Hải trì trệ không về là do nhận được ý chỉ của hắn, cố ý để cho Cửu Vĩ Hồ Yêu có cơ hội họa loạn Triều Ca mà thôi.

Nay tất cả bố cục của Triệu Thần đã kết thúc, hình thành đại thế vô thượng, Văn Trọng tự nhiên có thể trở về trong nháy mắt!

Hơn nữa, có Triệu Thần giúp che đậy thiên cơ, ba vị Thánh nhân cũng không thể phát giác!

Tiếp theo, Văn Trọng sẽ hiệp trợ Triệu Thần dẹp yên Triều Ca, sau đó dùng đại thế vô thượng, tiêu diệt Tam thánh và Nhị giáo!

"Nếu các ngươi có thể kịp thời thu tay, bản tọa còn phải tốn chút công sức, nhưng đã phối hợp như vậy, bản tọa sẽ không ngần ngại mà tiễn các ngươi lên đường!" Triệu Thần trong lòng cười lạnh, đáy mắt lộ ra một tia sát khí lạnh lẽo.

Phải thừa nhận, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân dù là Thánh nhân, mưu kế không sai sót.

Chương 286

Nhưng nước cờ lần này, họ thật sự đã sai lầm một cách trầm trọng.

Văn Trọng khải hoàn về triều, Triều Ca tất sẽ dẹp yên, đại quân Tây Kỳ thảo phạt Thương triều không chiếm được đại nghĩa.

Lấy thân phận thần tử thảo phạt quân vương vốn là phản nghịch mưu loạn, không được công nhận!

Nếu đại quân Tây Kỳ kịp thời dừng lại, có lẽ sẽ không bị nhắm vào một cách danh chính ngôn thuận.

Hiện tại, ba vị Thánh nhân lại vội vàng ủng hộ đại quân Tây Kỳ, chẳng phải là tự tìm đường chết sao!?

Nước cờ này của ba vị Thánh nhân quả thực không khác gì bốn con lừa ngu ngốc.

Đương nhiên, đối với Triệu Thần mà nói, nước cờ của ba vị Thánh nhân càng tệ thì càng tốt!

Như vậy, hắn mới có thể dễ dàng đạt được mục đích của mình.

Thu lại ánh mắt, Triệu Thần nhìn Tỷ Can đang cung kính đứng trước mặt, không mở miệng giải thích mọi chuyện, chỉ nhàn nhạt cười nói: "Tỷ Can, Văn Trọng về rồi!" "?Thái sư thật sự đã về!?" Tỷ Can nhất thời kinh hỷ khôn xiết, giống như người chết đuối vớ được cọng rơm cứu mạng.

Thái sư Văn Trọng tuyệt đối là trụ cột của Thương triều!

Văn Trọng nếu về, Triều Ca vô lo!

"Bản tọa triệu ông ta về, tự nhiên là thật!" Triệu Thần vẫn nhàn

nhạt cười nói.

Ngữ khí của hắn vô cùng bình thản, phảng phất như đang nói một chuyện nhỏ không đáng kể, nhưng lọt vào tai Tỷ Can, lại như sấm sét vang trời.

Văn Trọng là thái sư của Thương triều, thân mang dị thuật, pháp lực ngút trời, vậy mà lại bị Triệu Thần triệu hồi.

"Vị đạo trưởng này rốt cuộc là thần thánh phương nào, mà có thể triệu hồi cả thái sư!?" Trong lòng Tỷ Can dâng lên sóng to gió lớn.

Ông ta càng lúc càng tò mò về thân phận của Triệu Thần.

Mấy năm trước đã đoán được ông ta sẽ bị moi Thất Khiếu Linh Lung Tâm.

Chỉ nói một câu đã khiến ông ta sống sót.

Nay lại có thể tùy ý triệu hồi Văn Trọng.

Sự thần dị mà Triệu Thần thể hiện đã vượt xa sức tưởng tượng của một người phàm như Tỷ Can!

Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người thì vẻ mặt bình tĩnh đứng sau lưng Triệu Thần, nội tâm không chút gợn sóng.

Họ đều biết thân phận thật sự của Triệu Thần, nên việc Triệu Thần triệu hồi Văn Trọng chẳng có gì lạ.

Triệu Thần khẽ cười, đứng dậy nói: "Tỷ Can, theo bản tọa đi gặp Văn Trọng đi!

Lát nữa ngươi sẽ tự nhiên hiểu rõ!" Tỷ Can là hiền thần trung lương, phải giữ lại để tiếp tục phò tá Thương triều.

Đương nhiên phải cho ông ta biết chân tướng về việc Cửu Vĩ Hồ Yêu họa loạn Triều Ca.

Như vậy mới có thể xóa bỏ khúc mắc trong lòng, tiếp tục vì Thương triều mà dốc lòng tận tụy, cúc cung tận tụy.

Nếu không, Tỷ Can vừa bị moi tim, cũng không giải thích gì, mà bắt ông ta tiếp tục phục vụ Trụ Vương, e rằng chỉ có kẻ não có vấn đề mới làm vậy!

“,Đạo trưởng!” Tỷ Can cúi đầu thật sâu vái Triệu Thần, cung kính đi theo sau lưng hắn.

Vương cung Triều Ca.

“Báo!

Thái sư Văn Trọng bình định Bắc Hải chi loạn, khải hoàn về triều!” “Báo!

Thái sư Văn Trọng đã đến cửa đông!

Xin đại vương ra nghênh đón!” “Báo!

Thái sư Văn Trọng đã đến cửa cung!

Xin đại vương ra nghênh đón!” Theo từng tiếng truyền lệnh của thị vệ vang khắp trước cửa Thọ Tiên Cung, văn võ bá quan vô cùng hưng phấn kích động, giống như đã trải qua bóng tối vô tận, cuối cùng cũng nhìn thấy ánh bình minh hy vọng.

Kể từ khi thái sư Văn Trọng rời Triều Ca đến Bắc Hải dẹp loạn, cả Triều Ca bị họa loạn đến tối tăm mặt mũi, hiền thần trung lương không ngừng chết thảm!

Nay thái sư Văn Trọng trở về, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm!

Thái sư Văn Trọng còn, xã tắc Thành Thang còn!

“Làm... làm sao bây giờ!

Thái sư đột nhiên trở về rồi!" Trong Thọ Tiên Cung, Trụ Vương thần sắc kinh hoảng, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi!

Hắn vừa mới bị Cửu Vĩ Hồ Yêu mê hoặc, chuẩn bị làm nhục vợ Hoàng Phi Hổ.

Văn Trọng đột nhiên trở về, khiến hắn sợ suýt chết.

Dù sao, dù bị mê hoặc mất tâm trí, trí thông minh hạ xuống, nhưng trong xương tủy, hắn vẫn vô cùng sợ hãi Văn Trọng.

Ừm, còn sợ hơn cả trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản.

Dù sao, Văn Trọng là đệ tử Tiệt giáo của Triệu Thần, hiện tại Tiệt giáo ở Hồng Hoang có thể một tay che trời!

Đả Vương Kim Tiên trong tay Văn Trọng không phải là vật trang trí như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, mà thật sự sẽ động thủ đánh Trụ Vương!

Chỉ cần Triệu Thần gật đầu, trong phút chốc có thể đánh gãy chân Trụ Vương!

Cho nên Trụ Vương không sợ thật không được!

Không chỉ Trụ Vương sợ, Cửu Vĩ Hồ Yêu còn sợ hơn, sợ đến hoa dung thất sắc, toàn thân run rẩy, suýt chút nữa bị dọa hiện nguyên hình.

"Chết tiệt, không xong rồi, Văn Trọng đi Bắc Hải dẹp loạn không phải không ở Triều Ca sao, đột nhiên trở về, ta phải làm sao bây giờ!" Nội tâm Cửu Vĩ Hồ Yêu hoảng loạn tột độ, theo bản năng cảm nhận được nguy hiểm đang đến gần, muốn lập tức trốn khỏi Triều Ca.

Nhưng, nó mang theo sứ mệnh của ba vị Thánh nhân, nếu bỏ trốn, cũng toi mạng!

Hơn nữa, Văn Trọng là đệ tử Tiệt giáo, sự lớn mạnh của Tiệt giáo

nó biết rõ.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, nó thật sự không muốn có bất kỳ liên quan nào với Tiệt giáo.

"Xin đại vương ra nghênh đón!" Ngoài Thọ Tiên Cung, văn võ bá quan đồng thanh hô lớn!

Văn Trọng là thái sư đương triều, là nguyên lão được phó thác, Trụ Vương ra nghênh đón Văn Trọng là lẽ đương nhiên!

Nhân cơ hội này, họ cũng phát tiết nỗi uất hận trong lòng.

Khoảng thời gian này đã kìm nén họ đến phát điên rồi!

Trụ Vương bị ép đến đường cùng, chỉ đành não nề bước ra khỏi Thọ Tiên Cung, ra ngoài cung nghênh tiếp thái sư Văn Trọng.

Còn Cửu Vĩ Hồ Yêu thì sợ đến mức trốn trong hậu cung, run rẩy chờ đợi tình hình phát triển.

Nếu tình thế không ổn, e rằng nó sẽ phải chuồn đi.

Nhưng, nó chỉ như một con kiến hôi, làm sao biết được, Triều Ca có Triệu Thần, vị Thánh nhân vô thượng, trấn giữ.

Chương 287

Chạy cũng không thoát.

Dù ba vị Thánh nhân có hợp lực cứu, nó cũng khó thoát khỏi cái chết!

Ngoài cửa cung, thái sư Văn Trọng đầu đội phương quan, thân mặc hắc bào, ngồi cao trên Mặc Kỳ Lân, không giận mà uy!

Phía sau ông ta, ba quân chỉnh tề, sĩ khí như hồng!

"Cung nghênh thái sư hồi triều!" Văn võ bá quan do Hoàng Phi Hổ dẫn đầu lập tức cung kính hành lễ với Văn Trọng, ánh mắt vui mừng.

Văn Trọng vẻ mặt uy nghiêm, gật đầu với Hoàng Phi Hổ và những người khác.

Sau đó, ánh mắt ông ta nhìn về phía Trụ Vương.

Trụ Vương thần sắc càng thêm hoảng loạn, không dám nhìn thẳng vào Văn Trọng, cũng vội vàng hành lễ của đệ tử: "Cung nghênh thái sư khải hoàn về triều." Văn Trọng mặt không biểu cảm, vuốt râu, uy nghiêm nhìn xuống Trụ Vương, không hề đáp lễ.

Nếu theo lễ nghi quân thần, hành động này của Văn Trọng là vô cùng vô lễ, sớm đã có văn võ bá quan đàn hặc.

Nhưng hiện tại, các trung thần hiền lương đều cảm thấy vô cùng hả hê, quả thực là hả lòng hả dạ, chỉ hận không thể vỗ tay tán thưởng.

Còn Phí Trọng, Vưu Hồn thì đều bị uy áp cương trực của Văn Trọng trấn áp, sợ đến run lẩy bẩy, không dám nói lời nào.

Đương nhiên, Văn Trọng hiện tại lấy thân phận nguyên lão phó

thác để đối đãi với Trụ Vương, thực ra cũng không có gì không ổn.

Chẳng qua là Văn Trọng ít khi ra oai như vậy mà thôi!

Thực tế, trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Văn Trọng cũng tuân thủ lễ tiết quân thần, không dám tiếm việt.

Lần đầu tiên về Triều Ca, ông ta cũng từng trình lên mười sách lược khuyên can Trụ Vương, nhưng vì quá nhượng bộ với Trụ Vương, nên không thể thực thi toàn bộ.

Nếu không, Thương triều e rằng đã có hy vọng.

Nhưng bây giờ, có Triệu Thần chống lưng, Văn Trọng tự nhiên sẽ không phạm phải sai lầm trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản nữa!

Dẹp yên loạn lạc ngay hôm nay!

"Cung nghênh thái sư khải hoàn về triều!" Trán Trụ Vương đổ mồ hôi lạnh, trong lòng càng thêm chột dạ.

Hắn lại lần nữa thi lễ với Văn Trọng.

Văn Trọng hai mắt híp lại, lại vuốt râu, đột nhiên mở miệng, hét lớn một tiếng: "Người đâu, mang Đả Vương Tiên của bản thái sư ra!" Ầm!

Như một tiếng sét kinh thiên vang lên.

Trụ Vương, văn võ bá quan, và Cửu Vĩ Hồ Yêu đang trốn trong hậu cung nhìn trộm đều chấn động tâm thần.

Sắc mặt Trụ Vương trong nháy mắt trắng bệch, hai tên gian thần Phí Trọng, Vưu Hồn chân run bần bật.

Còn vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu, càng sợ đến hồn bay phách lạc, chuẩn bị chuồn đi.

Đùa sao, Văn Trọng đã dùng đến cả Đả Vương Tiên, loại sát chiêu

tối thượng này, rõ ràng là muốn ra tay thật.

Nếu còn không chạy, e rằng không còn cơ hội!

Nhưng đúng lúc này, trong mắt nó lộ ra một tia sợ hãi không thể kìm nén.

"Sao... sao vậy?

Pháp lực của ta biến mất rồi!?" Vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu vốn định thi triển pháp thuật bỏ chạy, nhưng kinh hoàng phát hiện, pháp lực của nó dường như đã biến mất hoàn toàn!

Hiện tại, nó hoàn toàn là một nữ tử yếu đuối không có sức trói gà, làm sao có thể thoát khỏi thâm cung nội uyển!

Không cần nói cũng biết, chắc chắn là Triệu Thần đã ra tay.

Với thân phận Thánh nhân của Triệu Thần, chỉ cần một ý niệm, liền có thể khiến Cửu Vĩ Hồ Yêu hồn bay phách lạc.

Nhưng Triệu Thần cần giữ lại Cửu Vĩ Hồ Yêu để Văn Trọng dẹp yên loạn lạc, nên chỉ lấy đi pháp lực của nó, khiến nó không thể trốn thoát!

"Tên đó quả là mưu kế hay!" Trong Ngọc Hư Cung trên núi Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi co giật khóe miệng.

Văn Trọng đã mang cả Đả Vương Tiên ra, Cửu Vĩ Hồ Yêu cũng không thể trốn thoát.

Tiếp theo, cục thế Triều Ca có thể đoán được, tất nhiên sẽ là Văn Trọng thanh trừng triều chính, dẹp yên loạn lạc.

Mặc dù trong lòng đã sớm dự liệu, nhưng họ đều không ngờ Triệu Thần ra tay lại quả quyết như vậy!

Trong lòng họ thậm chí không kìm được mà suy đoán, Văn Trọng

làm quan ở Thương triều, trở thành nguyên lão phó thác, có được Đả Vương Tiên, dường như đều là vì ngày hôm nay!

Nếu không, dù Triệu Thần muốn dẹp yên loạn lạc, cũng phải tốn một phen công sức.

Không bao lâu sau, Đả Vương Kim Tiên của Văn Trọng đã được thị vệ mang lên.

Văn Trọng từ trên lưng Mặc Kỳ Lân bước xuống, quay về phía thái miếu vái một lạy, rồi nhận lấy Đả Vương Kim Tiên.

Trong khoảnh khắc, một luồng khí tức túc sát tỏa ra từ trên người ông ta.

Trung thần chấn phấn, gian nịnh run rẩy, Trụ Vương run chân!

Văn Trọng thần sắc uy nghiêm, lớn tiếng hô: "Lão phu có tội, thân mang trọng trách phó thác của tiên vương, nhưng lại viễn chinh bắc địa, không ở trong triều, khiến gian nịnh đương đạo, yêu nghiệt xuất hiện, hôm nay khải hoàn về triều, xin dùng Đả Vương Kim Tiên do tiên vương ban cho, trên đánh hôn quân, dưới đánh gian thần!" Mắt bắn ra tinh quang, không giận mà uy, ông ta hét lớn ra lệnh: "Người đâu, mang Phí Trọng, Vưu Hồn đến trước mặt lão phu!" "!" Thị vệ lập tức lĩnh mệnh, lôi Phí Trọng, Vưu Hồn từ trong hàng bá quan ra, bắt quỳ trước mặt Văn Trọng.

"Thái sư tha mạng!

Thái sư tha mạng!" Phí Trọng, Vưu Hồn đều bị dọa đến gan mật vỡ tan, vội vàng mở miệng cầu xin tha thứ.

Mẹ nó, họ thật sự chưa từng thấy Văn Trọng mạnh mẽ như vậy bao giờ, thật sự bị dọa sợ rồi.

Văn Trọng không hề động lòng.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, ông ta vì nể mặt Trụ Vương, nên không chém giết hai tên gian nịnh tiểu nhân này.

Bây giờ có pháp chỉ của Triệu Thần, ông ta không chút do dự!

"Gian nịnh sủng thần, phá hoại xã tắc Thành Thang, đáng chém!" Văn Trọng hét giận một tiếng, Đả Vương Kim Tiên giơ cao quá đầu, ầm ầm giáng xuống.

Phí Trọng, Vưu Hồn, chết!

Máu tươi nóng hổi trong nháy mắt văng tung tóe, ngay cả trên mặt Trụ Vương cũng bị văng không ít.

"Chém hay lắm!" Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan trong lòng nhất thời vô cùng kích động, suýt chút nữa đã xúc động đến rơi nước mắt.

Văn Trọng gọn gàng dứt khoát chém giết hai đại gian nịnh Phí Trọng, Vưu Hồn, khiến họ nhìn thấy hy vọng của Thương triều!

"Tỷ Can cảm thấy thế nào!?" Cách đó không xa, Triệu Thần híp mắt nhìn Tỷ Can.

"Đạo trưởng anh minh, chỉ cần thái sư thanh trừ gian thần, Đại Thương vẫn có thể uy phục bốn biển!" Tỷ Can thần sắc kích động nói.

"Vậy ngươi có nguyện ý tiếp tục phục vụ Thương triều, cùng Văn Trọng bình định tất cả phản loạn không!" Triệu Thần tiếp tục nói.

"Cúc cung tận tụy, phấn thân toái cốt!" Tỷ Can lập tức thần sắc kiên định đáp lại.

Ông ta dù sao cũng là một thành viên trong vương tộc, nếu có thể khiến khí vận Thương triều kéo dài, tự nhiên nguyện ý phục vụ.

Chương 288

"Được, theo bản tọa tiếp tục quan sát!" Trên mặt Triệu Thần lộ ra một nụ cười hài lòng, sau đó môi mỏng khẽ mở, truyền âm cho Văn Trọng, bảo ông ta dùng dao sắc chém đay rối.

Nhanh chóng xử lý xong chuyện của Trụ Vương, sau đó trấn áp đại quân Tây Kỳ, đưa đệ tử Tam giáo lên bảng, đó mới là vương đạo!

"Người đâu, mang yêu phi đến trước mặt lão phu!" Văn Trọng lập tức lại uy nghiêm hô lớn.

Rõ ràng là muốn ra tay với Cửu Vĩ Hồ Yêu!

Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan nhất thời càng thêm chấn phấn, toàn thân kích động đến run rẩy!

Rất nhanh, Cửu Vĩ Hồ Yêu đã bị đưa đến trước mặt Văn Trọng.

"Đại vương cứu ta!" Pháp lực của Cửu Vĩ Hồ Yêu bị thu, căn bản không thể chống cự, chỉ có thể cầu cứu Trụ Vương!

Ánh mắt Trụ Vương giãy giụa, muốn cầu xin cho Cửu Vĩ Hồ Yêu, nhưng lại sợ hãi Văn Trọng.

"Nghiệt súc, để ta xem ngươi rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào!" Văn Trọng đột nhiên uy nghiêm hét lớn.

Bỗng nhiên, con mắt thứ ba trên trán ông ta mạnh mẽ mở ra, bắn ra một đạo kim quang, bao phủ lấy Cửu Vĩ Hồ Yêu.

Cửu Vĩ Hồ Yêu lập tức hiện nguyên hình.

"Lại là một con Cửu Vĩ Hồ Yêu!" Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan nhất thời xì xào bàn tán, vẻ mặt lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Lúc này, họ cuối cùng cũng hiểu rõ tại sao Trụ Vương vốn anh

minh thần võ trước đây lại đột nhiên tính tình đại biến, làm ra đủ loại chuyện sai trái trái với luân thường đạo lý!

Nếu là do Cửu Vĩ Hồ Yêu tác quái, vậy thì giải thích được rồi!

Trụ Vương cũng kinh ngạc đến toát mồ hôi lạnh.

Hắn không thể tin được nhìn vào nguyên hình của Cửu Vĩ Hồ Yêu, không ngờ mỹ nhân của mình lại là một con hồ ly tinh.

"Đạo trưởng, thật sự là Cửu Vĩ Hồ Yêu đang họa loạn cung đình sao?!" Tỷ Can cũng kinh ngạc không thôi, vội vàng nhìn về phía Triệu Thần.

"Chính xác là như vậy, đại vương chẳng qua là bị mê hoặc tâm trí mà thôi!" Triệu Thần khẽ cười, tay áo nhẹ nhàng phất một cái.

Một luồng thanh phong lập tức thổi về phía Trụ Vương.

Thân thể Trụ Vương mạnh mẽ chấn động, thần trí lập tức hoàn toàn khôi phục thanh minh, thoát khỏi trạng thái bị mê hoặc.

Sau đó, hắn lập tức quỳ xuống đất, thành khẩn thỉnh tội: "Thái sư, cô có tội, có lỗi với xã tắc Thành Thang, xin thái sư trách phạt!" Đây mới là dáng vẻ của Trụ Vương khi chưa bị mê hoặc tâm trí!

"Thái sư, đại vương cũng là bị hồ yêu mê hoặc, xin hãy thủ hạ lưu tình!" Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan lập tức mở miệng cầu tình cho Trụ Vương.

Mặc dù trước đó Trụ Vương thật sự đã làm tổn thương lòng họ, nhưng đã là do yêu nghiệt tác quái, ngay cả Trụ Vương cũng bị mê hoặc, tự nhiên họ không muốn trách tội Trụ Vương nhiều nữa.

Văn Trọng sắc mặt không đổi, chỉ nhìn về phía Cửu Vĩ Hồ Yêu, uy nghiêm hô: "Cửu Vĩ Hồ Yêu, ngươi mưu hại con gái Tô Hộ là Tô Đát Kỷ, giả danh Tô Đát Kỷ vào cung, họa loạn cung đình, đáng

chém!" Nói xong, ông ta lại giơ Đả Vương Kim Tiên lên, trong nháy mắt đánh chết vạn năm Cửu Vĩ Hồ Yêu!

Cửu Vĩ Hồ Yêu trong lòng uất ức muốn chết.

Chuyện khác nó đều nhận, nhưng nó thật sự không mưu hại Tô Đát Kỷ.

Đến bây giờ nó còn không biết Tô Đát Kỷ rốt cuộc bị thần thánh phương nào cứu đi!

Đáng tiếc, nó không có cơ hội thanh minh, thần hồn đã bị đánh tan!

Không còn cách nào khác, ai bảo Tô Đát Kỷ đã được Triệu Thần thu nhận, cái nồi này chỉ có thể để Cửu Vĩ Hồ Yêu gánh!

Sau này, người đời đều sẽ biết, kẻ họa loạn cung đình không phải Tô Đát Kỷ, mà là Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Còn Tô Đát Kỷ thật sự, sẽ vĩnh viễn đi theo Triệu Thần, không còn tồn tại trong Nhân tộc nữa!

Chém giết xong Cửu Vĩ Hồ Yêu, Văn Trọng mới nhìn về phía Trụ Vương, uy nghiêm mở miệng: "Tuy có yêu nghiệt tác quái, nhưng nếu không phạt, sao có thể dẹp yên oán hận của chúng dân, sao có thể báo cáo với vong hồn!

Lão phu hôm nay thay mặt tiên vương trượng ngươi mười roi, ngươi lại hạ tội kỷ chiếu, cáo thị thiên hạ, thỉnh tội vạn dân!

Có phục không!?" "Tạ thái sư thành toàn, cô nguyện ý chịu phạt!" Trụ Vương nói.

"Được!" Văn Trọng lớn tiếng gật đầu, lập tức dùng Đả Vương Kim Tiên nặng nề quất lên lưng Trụ Vương.

Trong nháy mắt, mười vết roi đỏ rực đã xuất hiện trên lưng Trụ Vương, trông vô cùng kinh hãi!

Văn võ bá quan thấy vậy, ai nấy đều bị uy phục!

Cung đình Triều Ca thuận lợi dẹp yên loạn lạc!

Đánh xong Trụ Vương, Văn Trọng thu lại kim tiên, lại lần nữa uy nghiêm hét lớn!

"Phổ thiên chi hạ, mạc phi vương thổ, suất thổ chi tân, mạc phi vương thần.

Đại vương có tội đã chịu phạt, nhưng phản nghịch nổi lên, cũng phải trấn áp!" "Người đâu, truyền mệnh lệnh của lão phu, phái người đem chuyện hôm nay báo cho Đông Bá hầu, Nam Bá hầu, lệnh cho họ dừng phản loạn, nếu không tuân, lệnh cho Đặng Cửu Công ở Tam Sơn Quan, Lý Tĩnh ở Trần Đường Quan trấn áp phản loạn!" "Tuân mệnh!" Thị vệ lập tức lĩnh mệnh, phi ngựa nhanh chóng rời khỏi Triều Ca.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của thái sư!" Hoàng Phi Hổ lập tức cúi người lĩnh mệnh.

"Các vị đại thần, phải tận trung chức thủ, phò tá xã tắc Thành Thang!" Văn Trọng tiếp tục nói.

"Cẩn tuân mệnh lệnh của thái sư, chúng thần nguyện vì xã tắc Thành Thang mà cúc cung tận tụy, phấn thân toái cốt!" Văn võ bá quan lập tức biểu thái, ai nấy nội tâm kích động không thôi.

Lời này cũng tuyệt đối không phải nói suông, họ thật sự sẽ làm như vậy.

Sĩ vi tri kỷ giả tử.

Đừng bao giờ xem thường lòng trung trinh của người trong Nhân tộc!

Tại sao trước đây có những người như Mai Bá mạo hiểm tính

mạng để khuyên can Trụ Vương, tự nhiên là vì trong lòng họ luôn nghĩ đến xã tắc Thành Thang.

Dù có chết chín lần cũng không hối hận!

Nay Văn Trọng trở về dẹp yên loạn lạc, yêu nghiệt bị chém, Trụ Vương tỉnh ngộ, tự nhiên sẽ toàn lực phò tá xã tắc!

"Cô tạ ơn thái sư, tạ ơn các vị ái khanh!" Trụ Vương trước hết hành lễ với Văn Trọng, sau đó hành lễ với Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan.

Sau khi thần trí tỉnh táo, hắn hiểu rõ tình cảnh của Thương triều hiện tại.

Có thể nói là bốn bề thọ địch.

Đông Bá hầu, Nam Bá hầu tạo phản, Bắc Bá hầu là gian nịnh, Tây Bá hầu càng xuất binh khỏi Kỳ Sơn.

Nếu không có Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ cùng các văn võ bá quan xoay chuyển tình thế cho Đại Thương, khí vận Thương triều sẽ tận!

"Tỷ Can, ngươi nên đi rồi!" Triệu Thần nhìn Tỷ Can bên cạnh nói.

"Đa tạ đạo trưởng!" Tỷ Can cúi đầu thật sâu vái Triệu Thần, cung kính cảm tạ.

Sau đó, ông ta nhanh chân bước đến trước mặt Văn Trọng và những người khác.

"Thừa tướng, thừa tướng chưa chết!" Hoàng Phi Hổ và các văn võ bá quan càng thêm kích động.

Có cảm giác như mây mù tan đi, thấy được trời xanh!

"Vương thúc, cô có lỗi với vương thúc!" Trụ Vương xấu hổ không thôi, lại muốn thỉnh tội với Tỷ Can!

May mà có Cửu Vĩ Hồ Yêu gánh tội, nếu không, hắn thật sự phải xấu hổ đến tự sát.

Chương 289

“Đại vương cũng là bị yêu nghiệt mê hoặc, Tỷ Can sao có thể trách tội.” Tỷ Can lập tức nói.

“Tỷ Can, chúng ta sẽ đi thảo phạt phản nghịch Tây Kỳ, Triều Ca giao cho ngươi!” Văn Trọng phân phó.

Nếu xử lý việc này trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, chắc chắn sẽ không gọn gàng dứt khoát như vậy.

Nhưng bây giờ có Triệu Thần ngầm chỉ điểm, thủ đoạn quả quyết vô cùng.

Vừa mới khải hoàn về triều chưa đầy một khắc đồng hồ, đã xử lý xong toàn bộ chuyện ở Triều Ca.

Bây giờ lại vội vàng dẫn ba quân đi thảo phạt Tây Kỳ!

“Thái sư yên tâm, Tỷ Can tất sẽ liều chết phục vụ!” Tỷ Can bảo đảm.

Đến đây, hắc ám động loạn ở Triều Ca đã được giải quyết triệt để, văn võ bá quan tận trung chức thủ, tất cả các bộ phận vận hành bình thường.

“Viên Hồng, bản tọa lệnh cho ngươi lập tức đến Đông Hải, mang Bách Giám đến Kim Kê Lĩnh!” Triệu Thần lập tức ra lệnh.

Bách Giám là người chưởng quản Phong Thần Bảng.

Ở bờ Đông Hải đã thu được một mớ thần hồn.

Hiện tại đại chiến chuyển sang Tây Kỳ, Bách Giám tự nhiên cũng phải mang theo Phong Thần Bảng đi.

Còn vì sao lại đến Kim Kê Lĩnh, tự nhiên là vì nơi đó là yếu địa để

ngăn cản đại quân Tây Kỳ!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Khổng Tuyên đã ở Kim Kê Lĩnh ngăn cản đại quân của Khương Tử Nha.

“,Chủ nhân! !!” Viên Hồng lập tức cúi người lĩnh mệnh, nhanh chóng đến bờ Đông Hải, sợ làm chậm trễ kế hoạch của Triệu Thần.

“Các ngươi cũng theo bản tọa đến Kim Kê Lĩnh!” Triệu Thần nhìn Đặng Thiền Ngọc và Tô Đát Kỷ.

Chuyện ở Triều Ca đã giải quyết triệt để, bây giờ, nên đi diệt Tam thánh và Nhị giáo.

“,Sư phụ!” Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ lập tức đều cung kính đi theo sau lưng Triệu Thần, một đường về phía tây, đến Kim Kê Lĩnh.

Không lâu sau, Văn Trọng cũng cùng Hoàng Phi Hổ dẫn lĩnh đại quân Thương triều tây chinh, thảo phạt phản nghịch Tây Kỳ!

Một luồng khí tức túc sát từ Triều Ca chĩa thẳng về phía Tây Kỳ!

“Hừ, không biết tự lượng sức mình, lát nữa sẽ tiễn các ngươi lên bảng!” Trong Ngọc Hư Cung trên núi Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi hừ lạnh một tiếng, đáy mắt lóe lên sát khí lạnh lẽo.

Bố cục ở Triều Ca trong nháy mắt đã bị Văn Trọng phá hỏng, trong lòng ông ta sao có thể nhịn được cơn tức này!?

“Chuyện này không vội, đợi đến Tây Kỳ rồi tính tiếp!” Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói.

Thực ra nếu thật sự muốn giết Văn Trọng, hoàn toàn có thể phái một đệ tử đi ám sát ngay bây giờ.

Nhưng sau khi thua thiệt ở bờ Đông Hải, họ không dám làm như vậy nữa, nếu không, trời mới biết có cường giả Chuẩn Thánh nào đang âm thầm bảo vệ Văn Trọng hay không.

Nếu thật sự phái người đi ám sát Văn Trọng, không chừng lại một đi không trở về!

Phương pháp ổn thỏa nhất là tập trung tất cả sức mạnh để tiến hành đoàn chiến!

"Bần đạo nếu không nhớ lầm, đệ tử của nhị đệ dường như đã thu hai người con trai của Đế Tân, hay là để chúng nó xuống núi về Triều Ca báo thù cho mẹ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ đã rời Triều Ca, Triều Ca không còn người tài, nếu Ân Hồng, Ân Giao trở về báo thù cho mẹ, giết chết Trụ Vương, Triều Ca sẽ đại loạn!

Phải thừa nhận, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy vô vi, nhưng lại không có gì không làm, không có gì là không thể làm!

Từ Cơ Xương, Bá Ấp Khảo, đến bây giờ lại để Ân Hồng, Ân Giao giết cha.

Các kế sách mà ông ta đề xuất đều vô cùng ác độc.

"Ngọc Thanh đạo hữu, kế này rất hay!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức vỗ tay tán thưởng.

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không khỏi gật đầu tán thành.

Thế là rất nhanh, Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử đã để Ân Hồng, Ân Giao hai người xuống núi, trở về Triều Ca, báo thù cho Khương Hoàng hậu!

"Ồ?

Lại một chiêu này sao!?" Triệu Thần hai mắt híp lại, đột nhiên tâm thần cảm ứng, trong nháy mắt đã phát giác được ý đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

Hắn là Đại Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo Tứ Trọng Thiên, lại đang đi lại trong lãnh địa Nhân tộc, bất kỳ manh mối nào cũng không thoát khỏi cảm tri của hắn!

"Xem ra, đã đến lúc để Thân Công Báo xuất sơn rồi!" Khóe miệng Triệu Thần nhếch lên một đường cong, không hề để tâm đến chuyện này.

Hắn chỉ tiện tay đánh ra một đạo huyền quang màu trắng, bay về phía thánh địa Nhân tộc.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Ân Hồng, Ân Giao đã bị Thân Công Báo thuyết phục ngược lại.

Tin rằng có Thân Công Báo ra tay, chắc sẽ không có vấn đề gì lớn.

Đương nhiên, nếu không phục, vậy thì đánh cho đến khi phục thì thôi!

Dù sao, thời gian tu hành của Thân Công Báo dài hơn Ân Hồng, Ân Giao rất nhiều.

Bất luận là sư thừa hay tài nguyên tu luyện, đều vượt xa Ân Hồng, Ân Giao.

Cho nên hai người họ không đáng lo ngại, không đáng lo ngại!

Thánh địa Nhân tộc.

Chu Tước nhận được mệnh lệnh của Triệu Thần, lập tức triệu hoán Thân Công Báo đến, lệnh cho hắn lập tức rời đảo, đến Nhân tộc chấp hành nhiệm vụ mà Triệu Thần đã sắp xếp.

Đương nhiên, tuy tư chất tu hành của Thân Công Báo vượt xa tên phế tài Khương Tử Nha, đã sớm tu luyện thành tiên đạo, đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Nhưng với tu vi này, tốc độ phi hành quá chậm.

Vì vậy, Chu Tước đã hộ tống Thân Công Báo một đoạn, trong nháy mắt đã đưa hắn đến địa giới Nhân tộc.

Ngoài ra, Chu Tước phụng lệnh Triệu Thần, ban cho Thân Công Báo một con kỳ lân.

Kỳ Lân tộc đã sớm quy thuận Thánh Sư Điện, và tu vi đã đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, còn ngầu hơn Tứ Bất Tượng mà Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Khương Tử Nha.

May mà Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ chưa thấy Thân Công Báo, nếu không, sắc mặt tuyệt đối sẽ vô cùng khó coi, trong lòng uất ức đến thổ huyết!

Đương nhiên, cái gì cần gặp thì sẽ gặp.

Dù sao, Thân Công Báo phụng mệnh đi thuyết phục Ân Hồng, Ân Giao!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đề xuất để Ân Hồng, Ân Giao đến Triều Ca giết cha, tự nhiên cũng sẽ quan tâm đến hành tung của hai người.

Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng đã thấy Thân Công Báo!

Không có gì bất ngờ, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời lúc xanh lúc trắng lúc tím.

Mắt lộ ra vẻ kinh ngạc khó tin nhìn Thân Công Báo.

Không chỉ vậy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đều không thể tin được mà nhìn Thân Công Báo!

Chương 290

"Sao có thể!?

Sao lại có một người mệnh phong thần nữa!?" Nội tâm ba vị Thánh nhân nhất thời như một tảng thiên thạch rơi xuống biển rộng, không kìm được mà dấy lên sóng dữ ngập trời, không khỏi thất thanh kinh hô.

Rõ ràng Khương Tử Nha là người mệnh phong thần, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện thêm một người nữa.

Họ cảm thấy thế giới quan của mình sắp sụp đổ rồi!

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không khỏi nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ban đầu, Khương Tử Nha là người mệnh phong thần là do Nguyên Thủy Thiên Tôn tìm được.

Bây giờ lại có thêm một người nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn phải giải thích.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt ngơ ngác, nội tâm phảng phất như có hàng tỷ con sinh vật gọi là thảo nê mã gào thét phi nước đại, điên cuồng không thôi.

Ông ta cũng không biết tại sao lại có người mệnh phong thần thứ hai.

Ban đầu, Khương Tử Nha ra đời là do Nhiên Đăng, một lão làng Chuẩn Thánh, mang về.

Ông ta cũng đã quan sát từ đầu đến cuối, không hề thấy có dị tượng phi hùng nào.

Quỷ mới biết tại sao bây giờ lại mọc ra một người mệnh phong thần nữa.

Mẹ nó, quả thực là hố cha mà!

"Đáng chết, tiểu tử Triệu Thần kia sao dám lừa ta như vậy!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lúc xanh lúc tím lúc trắng, trong lòng như dã thú điên cuồng gầm thét.

Hiện tại, thân phận của Thân Công Báo không cần nói cũng biết, chắc chắn là môn nhân của Thánh Sư Điện của Triệu Thần.

Vậy thì chân tướng đã rõ, Triệu Thần đã ra tay, mang đi người mệnh phong thần thứ hai.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng biết tại sao khi ông ta ra lệnh cho Nhiên Đăng đạo nhân mang Khương Tử Nha đi, môn nhân của Thánh Sư Điện của Triệu Thần lại không xuất hiện.

Hóa ra không phải Triệu Thần không biết Khương Tử Nha ra đời, mà là hắn căn bản không thèm để mắt đến tên phế tài Khương Tử Nha, chủ động để lại cho ông ta.

Cảm giác này giống như Triệu Thần thương hại ông ta không có được người mệnh phong thần, nên mới bố thí cho ông ta một tên rác rưởi vậy.

Điều này khiến ông ta cảm thấy vô cùng phẫn nộ và sỉ nhục!

Sớm biết chân tướng như vậy, ông ta thà để Triệu Thần mang cả Khương Tử Nha đi!

"Chư vị đạo hữu, nhân cơ hội này, chúng ta lập tức ra tay, giết chết kẻ này!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi nói.

Hiện tại, ông ta hoàn toàn không muốn thấy Thân Công Báo, người mệnh phong thần thứ hai, lượn lờ trước mặt mình.

Cảm giác như bị Triệu Thần liên tục vả mặt vậy.

Chỉ có giết chết Thân Công Báo mới có thể rửa sạch sỉ nhục!

Thực ra không chỉ ông ta, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cũng muốn giết chết Thân Công Báo.

Nhưng có dám giết không!?

Thân Công Báo là người mệnh phong thần, thân mang đại nhân quả!

Nếu giết Thân Công Báo, dù là Thánh nhân cũng không gánh nổi!

"Đạo hữu, hãy suy nghĩ kỹ!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày sầu khổ khuyên nhủ.

"Nhị đệ, cứ xem tên đó rốt cuộc đang giở trò gì đã!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng trầm giọng nói.

So với Nguyên Thủy Thiên Tôn, ông ta quả quyết bình tĩnh hơn nhiều.

Ông ta đã nén lại nỗi uất ức trong lòng, chuẩn bị xem Triệu Thần phái Thân Công Báo đi rốt cuộc có ý đồ gì.

"Được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, cũng cưỡng ép nén lại cơn phẫn nộ trong lòng!

Thế là, dưới ánh mắt chú thị của ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Thân Công Báo cưỡi kỳ lân, đuổi kịp Ân Hồng, Ân Giao đang muốn về Triều Ca giết vua báo thù cho mẹ!

"Đạo hữu xin dừng bước!" Thân Công Báo thân mặc đạo bào bát quái, dáng vẻ một nam tử trung niên, để hai hàng ria mép và một chòm râu dê, cưỡi trên kỳ lân, hô lên câu khẩu hiệu nổi tiếng.

Phải thừa nhận, câu nói này dường như thật sự có một loại ma

lực đặc biệt.

Ân Hồng, Ân Giao hai người vốn đang tức giận đùng đùng, vội vã trở về Triều Ca giết chết Trụ Vương, báo thù cho mẹ.

Nhưng sau khi nghe câu nói của Thân Công Báo, đều không tự chủ được mà dừng bước.

Sau đó, hai người đã có một cuộc trò chuyện vô cùng thân thiết.

Ân Hồng, Ân Giao đối với Thân Công Báo dốc hết ruột gan.

Quả thực không giống thái độ của đệ tử Xiển giáo đối với đệ tử Tiệt giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân càng nghe sắc mặt càng đen.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, giáo chủ Xiển giáo, càng tức đến suýt thổ huyết.

Càng khiến ông ta thổ huyết hơn là ở phía sau, Thân Công Báo chỉ bằng tài ăn nói ba tấc không nát, vậy mà trong phút chốc đã thuyết phục được Ân Hồng, Ân Giao.

Không chỉ khiến hai người từ bỏ ý định đến Triều Ca giết Trụ Vương, báo thù cho mẹ, mẹ nó, thậm chí còn đi vì Trụ Vương mà thảo phạt phản nghịch Tây Kỳ, lấy công chuộc tội!

Đừng thấy khoa trương, thực tế, trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Thân Công Báo cũng đã thuyết phục ngược lại hai người này.

Lúc đó, không có ai minh oan cho Trụ Vương, mà Thân Công Báo vẫn có thể xử lý được hai người!

Nay, dưới sự chủ trì của Triệu Thần, người đời đều biết Trụ Vương bị Cửu Vĩ Yêu Hồ mê hoặc.

Trụ Vương không chỉ bị Văn Trọng dùng Đả Vương Kim Tiên

đánh, mà còn hạ tội kỷ chiếu.

Tất cả tội lỗi đều do Cửu Vĩ Yêu Hồ gánh.

Thân Công Báo muốn xử lý Ân Hồng, Ân Giao, càng thêm vô cùng dễ dàng.

"Đa tạ đạo hữu đã chỉ điểm, mới khiến huynh đệ chúng ta không gây ra đại sai lầm!" Ân Hồng, Ân Giao cúi đầu vái Thân Công Báo, vô cùng cảm kích.

"Hai vị đạo hữu khách sáo rồi, hiện tại Triều Ca vừa được Văn thái sư dẹp yên loạn lạc, hai vị đạo hữu nếu có thể kịp thời cùng đại vương cha con đoàn tụ, xóa bỏ hiềm khích, xã tắc Thành Thang mới càng thêm vững chắc!" Thân Công Báo khiêm tốn cười nói.

"Đa tạ đạo trưởng chỉ điểm, huynh đệ chúng ta sẽ về cung thỉnh tội với phụ vương!" Ân Hồng, Ân Giao lại lần nữa vái Thân Công Báo, lập tức nhanh chóng trở về Triều Ca.

Không phải để giết Trụ Vương, mà là để đoàn tụ với Trụ Vương!

Thế là, ba vị Thánh nhân tỏ ra hoàn toàn kinh ngạc.

Họ vạn lần không ngờ, Thân Công Báo, người mệnh phong thần thứ hai, lại quỷ dị như vậy, làm ra một thao tác như thế!

May mà khi để Ân Hồng, Ân Giao đi giết Trụ Vương, họ đã đề phòng, không ban cho hai người pháp bảo quá mạnh.

Nếu không, Ân Hồng, Ân Giao một đi không trở lại, tổn thất của họ sẽ vô cùng lớn.

"May mà không làm nhục mệnh, không phụ lòng Thánh Phụ đã giao phó!" Sau khi tiễn Ân Hồng, Ân Giao hai người rời đi, Thân Công Báo vuốt hai hàng ria mép, không khỏi đắc ý cười một tiếng.

Hắn vỗ vỗ kỳ lân, lập tức cưỡi kỳ lân đến Tây Kỳ.

Chương 291

Nơi đó có đối thủ định mệnh của hắn, Khương Tử Nha!

Triệu Thần đã sớm nói, sẽ giúp Khương Tử Nha hoàn thành tiếc nuối chưa thể phong thần.

Tự nhiên sẽ không thất hứa.

Mặc dù người mệnh phong thần thân mang đại nhân quả, không thể tùy tiện giết.

Nhưng nếu để Thân Công Báo ra tay, vậy sẽ không có vấn đề gì.

Người mệnh phong thần giết người mệnh phong thần, dù là Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không quản được!

Kim Kê Lĩnh!

Nằm ở phía đông Kỳ Sơn!

Cái gọi là Tây Kỳ chính là một khối phong địa ở phía tây Kỳ Sơn.

Đại quân Tây Kỳ muốn thảo phạt Thương triều, phải vòng qua Kỳ Sơn, một đường đông chinh, qua ải chém tướng, mới có thể đến Triều Ca!

Cửa ải đầu tiên ngăn cản đại quân Tây Kỳ chính là Kim Kê Lĩnh!

Thực tế, đại quân Thương triều ở Kim Kê Lĩnh vốn không thiết lập cửa ải.

Cửa ải thật sự đầu tiên là Tị Thủy Quan!

Nhưng, tổng binh phụ trách thủ vệ Tị Thủy Quan là Hàn Vinh, năng lực không mạnh, nếu để hắn ngăn cản đại quân Tây Kỳ có sự trợ giúp của đệ tử Tam giáo, e rằng chỉ là nộp mạng cho đại quân Tây Kỳ mà thôi.

Cho nên, mới có Khổng Tuyên dẫn đại quân ở Kim Kê Lĩnh ngăn cản đại quân Tây Kỳ.

Ừm.

Đại đệ tử của Triệu Thần, Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên là đệ tử của Triệu Thần.

Triệu Thần bảo hắn lúc nào ra tay, tự nhiên hắn sẽ lúc đó ra tay.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Khổng Tuyên ở giai đoạn cuối Phong Thần mới xuất hiện, với tư thế vô địch ngăn cản đại quân Tây Kỳ.

Chỉ là cuối cùng bị Chuẩn Đề đạo nhân bất chấp thân phận Thánh nhân, vô sỉ ra tay, mang hắn đến Tây Phương giáo.

Hiện tại, Khổng Tuyên là đệ tử của Triệu Thần, càng là người mạnh nhất dưới Thánh nhân.

Nếu Chuẩn Đề còn dám ra tay, e rằng sẽ giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đây, bị Triệu Thần chém đầu!

"Xem xem các ngươi có cắn câu không!" Trên bầu trời Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần mang theo Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ hai người ẩn thân trong hư không, ánh mắt híp lại, nhìn xuống đại quân Thương triều và đại quân Tây Kỳ bên dưới, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Vốn dĩ, với nhân tài của Thánh Sư Điện, tùy tiện phái một đệ tử đến Kim Kê Lĩnh ngăn cản đệ tử Tam giáo là được.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn phái Khổng Tuyên đi.

Không chỉ để Khổng Tuyên giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, tỏa sáng rực rỡ trong đại chiến Phong Thần, mà còn để thả một miếng mồi, để Chuẩn Đề đạo nhân cắn câu.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân coi Khổng Tuyên là người có duyên với Tây Phương giáo.

Chắc chắn sẽ vội vàng thu Khổng Tuyên về Tây Phương giáo.

Nhưng trước đây Khổng Tuyên được đưa đến thánh địa Nhân tộc tu hành, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân chắc chắn không dám vọng động.

Nay trong đại chiến Phong Thần, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân e rằng sẽ không nhịn được cám dỗ này.

Dù không ra tay, cũng chắc chắn sẽ phái người khác đối phó Khổng Tuyên.

Đến lúc đó, hắn sẽ khiến tất cả đều một đi không trở về!

"Báo, phía trước xuất hiện một đội quân của Thương triều!" Ở phía tây Kim Kê Lĩnh, khi Khương Tử Nha dẫn đại quân Tây Kỳ và đệ tử Xiển giáo tiến về phía đông, có thám mã trở về bẩm báo.

Khổng Tuyên phụng mệnh Triệu Thần dẫn đại quân ngăn cản, căn bản không hề che giấu, nên bị đại quân Tây Kỳ phát hiện cũng là chuyện bình thường.

"Không ngờ đại quân của hôn quân lại phản ứng nhanh như vậy, chưa đến Tị Thủy Quan đã có đại quân chặn đường!" Khương Tử Nha mi đầu nhíu chặt, cục thế Triều Ca ông ta biết rõ, vốn trông mong có đệ tử Xiển giáo trợ trận, nhanh chóng phá quan chém tướng, tiến đến Triều Ca, vấn đỉnh ngôi báu.

Không ngờ lại bị Khổng Tuyên dẫn đại quân chặn ngay trước cửa nhà.

Cảm giác này có chút xuất sư bất lợi a!

Dường như để nghiệm chứng suy đoán trong lòng Khương Tử

Nha, đúng lúc này, một trận cuồng phong vô danh thổi tới, soái kỳ của đại quân Tây Kỳ đột nhiên bị thổi gãy!

"..." Trong phút chốc, bao gồm cả Khương Tử Nha, sắc mặt toàn bộ đại quân Tây Kỳ đều trở nên khó coi!

Đặc biệt là đám môn nhân đệ tử Xiển Giáo, sắc mặt đồng loạt tái xanh.

Hai quân đối đầu, còn chưa giao chiến mà soái kỳ bên mình đã gãy.

Chuyện này đúng là có chút thú vị.

Là người tu hành, họ không cho rằng đây là một sự trùng hợp.

Rõ ràng là điềm báo của ông trời!

Nếu cố chấp tiến lên, không chừng sẽ có đại nạn giáng xuống đầu!

Kim Kê Lĩnh sẽ là nơi bọn họ bỏ mình!

"Đại sư huynh, làm sao bây giờ?" Đệ tử Xiển Giáo không khỏi nhìn về phía Quảng Thành Tử, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, trong lòng cũng kinh nghi bất định!

Quảng Thành Tử tỏ vẻ mình cũng không biết phải làm sao.

Y bèn nhìn về phía Nhiên Đăng đạo nhân.

"Lão sư, làm sao bây giờ?!" Nhiên Đăng đạo nhân không khỏi co giật khóe miệng.

Quảng Thành Tử hỏi y, y có thể hỏi ai được chứ!?

Dù là cường giả Chuẩn Thánh lão làng đã trảm nhị thi, nhưng y vẫn chưa hoàn hồn sau trận chiến ở bờ Đông Hải.

Mẹ nó, trận chiến ở bờ Đông Hải, Xiển Giáo đã tổn thất ba đại đệ tử tinh anh.

Ngay cả y cũng suýt chút nữa ngã nhào, trời mới biết lần này ở Kim Kê Lĩnh có lặp lại thảm cảnh như ở bờ Đông Hải hay không.

Nhất thời, Nhiên Đăng đạo nhân cũng do dự không quyết.

Thế là đại quân Tây Kỳ bị dọa đến ngây người tại chỗ, không dám tiến lên, sĩ khí giảm mạnh!

"Hừ, đúng là một lũ phế vật!" Tại núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trở nên vô cùng khó coi, không khỏi hừ lạnh một tiếng!

Hắn cũng đã thấy lá cờ bị gãy, nhưng không cho rằng đó là điềm báo của ông trời.

Là Thánh Nhân, hắn nhìn rất rõ, trong đại quân Thương Triều do Khổng Tuyên thống lĩnh, ngoài một mình Khổng Tuyên ra thì không có cường giả nào khác.

Ngay cả Khổng Tuyên cũng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, không đáng lo ngại.

Vì Triệu Thần đã cưỡng ép đẩy nhanh tiến độ phát triển của Nhân tộc, rút ngắn thời gian, nên Khổng Tuyên không có cơ hội tỏa sáng rực rỡ như trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có.

Chương 292

Do đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề xem Khổng Tuyên ra gì!

"Nhiên Đăng, phía trước chỉ có một đệ tử của Thánh Sư Điện, các ngươi cứ yên tâm tiến lên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Giáo chủ!" Sắc mặt Nhiên Đăng nghiêm lại, lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Nhưng trong lòng y lại đầy nghi hoặc, thật sự chỉ có một tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ sao?!

Lần trước ở bờ Đông Hải, chỉ vì truy sát một tam thái tử của Long vương Đông Hải mà cuối cùng lại lòi ra Tam Tiêu, khiến bọn họ tổn thất thảm trọng.

Lần này đừng có xảy ra chuyện gì yêu ma quỷ quái nữa!

"Giáo chủ có lệnh, phía trước chỉ có một cường địch Chuẩn Thánh hậu kỳ, do bần đạo cầm chân, các ngươi cẩn thận tiến lên!" Nhiên Đăng đạo nhân nói.

Dù trong lòng có chút bất an, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hạ lệnh.

Dù không muốn, y cũng phải dẫn dắt đệ tử Xiển Giáo và đại quân Tây Kỳ tiến lên.

"Vâng, chúng ta lĩnh mệnh!" Quảng Thành Tử và những người khác cẩn thận dè dặt, trên người đều có chí bảo do Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, chỉ cần không đụng phải cường giả Chuẩn Thánh thì sẽ không có nguy hiểm.

Đáng tiếc, bọn họ tuyệt đối không ngờ được, lần này họ gặp phải chính là Khổng Tuyên, thủ tịch đại đệ tử của Triệu Thần.

Vị này được xưng là cường giả đệ nhất dưới Thánh Nhân, ngay cả Thánh Nhân cũng dám đối đầu!

Mặc dù bây giờ mới là Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng dưới Thánh Nhân, y vẫn là vô địch, bá khí ngút trời!

Ngoài ra, Khổng Tuyên còn có siêu cấp thần thông Ngũ Sắc Thần Quang, được xưng là không vật gì không quét được!

Quảng Thành Tử và những người khác muốn dựa vào linh bảo mạnh mẽ để giành chiến thắng, đơn giản là si tâm vọng tưởng, không biết tự lượng sức mình, e rằng cuối cùng đều sẽ bị Khổng Tuyên thu thập!

Đương nhiên, bây giờ họ không biết điều đó, tự cho rằng mình chiếm ưu thế tuyệt đối, hoàn toàn không xem Khổng Tuyên ra gì.

"Tử Nha sư đệ, tiếp tục chỉ huy đại quân tiến lên, những việc còn lại giao cho chúng ta là được rồi!" Quảng Thành Tử dặn dò Khương Tử Nha.

"Đa tạ đại sư huynh!" Khương Tử Nha trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Y hướng Quảng Thành Tử thi lễ, tức khắc ra lệnh cho đại quân dưới trướng xuất phát, muốn cùng đại quân do Khổng Tuyên thống lĩnh đối đầu ở cự ly gần!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân không khỏi chăm chú theo dõi cảnh này, chờ đợi hai bên giao chiến.

"Kẻ này tất nhiên là đệ tử của tên kia, nhân cơ hội này, biến hắn thành tro bụi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Hắn sẽ không lặp lại chuyện ngu xuẩn là để Khổng Tuyên lên Phong Thần Bảng.

Hắn biết rõ, Phong Thần Bảng nằm trong tay Triệu Thần, đệ tử Thánh Sư Điện vĩnh viễn không thể lên bảng.

Vì vậy, hắn muốn đệ tử Thánh Sư Điện trực tiếp hình thần câu diệt!

Không thể không nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Triệu Thần đã triệt để xé rách mặt nhau.

Nhưng lời của hắn còn chưa dứt, liền thấy Viên Hồng từ phương đông bay nhanh về phía Kim Kê Lĩnh.

Trên tay Viên Hồng đang xách Du Hồn Bách Giám!

Mà trên tay Du Hồn Bách Giám lại cầm Phong Thần Bảng do Triệu Thần ban cho!

Rõ ràng, Viên Hồng phụng mệnh lệnh của Triệu Thần, mang Du Hồn Bách Giám từ bờ Đông Hải đến Kim Kê Lĩnh.

Nói cách khác, cũng là mang Phong Thần Bảng đến Kim Kê Lĩnh.

Rốt cuộc, trận chiến ở Kim Kê Lĩnh sẽ là cuộc đại quyết chiến giữa Tiệt Giáo và liên minh Tam Thánh Nhị Giáo.

Triệu Thần sẽ ở đây liên tục tiễn đệ tử Tam Giáo lên Phong Thần Bảng, tự nhiên phải đưa Du Hồn Bách Giám tới đây.

Thế là trong Ngọc Hư Cung ở núi Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân thấy cảnh này, khóe miệng không khỏi co giật điên cuồng, mí mắt giật liên hồi.

"Đơn giản là cuồng vọng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không nhịn được mà gầm lên một tiếng!

Trận chiến ở bờ Đông Hải vẫn còn sờ sờ trước mắt.

Ban đầu, Triệu Thần cũng để Du Hồn Bách Giám chưởng quản

Phong Thần Bảng và đặt ở bờ Đông Hải.

Cuối cùng, môn hạ của hắn là Thái Ất Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, và Na Tra, cả bốn người đều lên Phong Thần Bảng.

Nay Triệu Thần lại để Du Hồn Bách Giám mang Phong Thần Bảng đến Kim Kê Lĩnh, tự nhiên bọn họ biết ý đồ của Triệu Thần.

Mẹ nó, lại muốn ở Kim Kê Lĩnh làm một mẻ lớn, tiễn đệ tử Xiển Giáo lên bảng nữa.

Thử hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn, với tư cách là Giáo chủ Xiển Giáo, làm sao có thể nhẫn nhịn được!

"Tên đó quả thực quá kiêu ngạo!

Lần trước ở bờ Đông Hải, chúng ta nhất thời không để ý mới để hắn may mắn thành công, nay chúng ta tứ thánh tuệ nhãn như đuốc, hắn còn dám phóng túng như vậy, thật sự không xem chúng ta ra gì!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng lạnh lùng hừ một tiếng.

Y cũng không ưa nổi bộ dạng kiêu ngạo này của Triệu Thần.

Dám bày Phong Thần Bảng ngay dưới mí mắt bọn họ, thật quá đáng!

"Cứ để hắn đắc ý một lát, lát nữa sẽ khiến hắn mất mặt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Dù trong lòng phẫn nộ không vui đến đâu, hắn chắc chắn không thể ra tay, nếu không nhất định sẽ bị Triệu Thần tấn công.

Cho nên, hắn chỉ có thể chờ đệ tử Xiển Giáo giải quyết Khổng Tuyên, sau đó vả mặt Triệu Thần.

Thế là ba đại Thánh Nhân không nói thêm gì nữa, tiếp tục quan sát tình hình chiến trường Kim Kê Lĩnh.

“Sư phụ, Viên Hồng về rồi!” Trong hư không, Đặng Thiền Ngọc đứng sau Triệu Thần đột nhiên chỉ vào Viên Hồng nói.

Nàng cùng Triệu Thần ẩn mình trong hư không, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân cũng không thể phát giác, huống chi là một Viên Hồng nhỏ bé.

Cho nên, sau khi Viên Hồng đến Kim Kê Lĩnh, hoàn toàn không biết phải làm gì tiếp theo.

“Bản tọa biết rồi!” Triệu Thần mỉm cười gật đầu, sau đó truyền âm cho Viên Hồng, bảo Viên Hồng mang Du Hồn Bách Giám đến trong đại quân do Khổng Tuyên thống lĩnh.

Lúc này, đại quân của Khổng Tuyên đang đóng quân bên ngoài Kim Kê Lĩnh.

“Người nào, báo danh!” Binh sĩ phụ trách canh gác thấy Viên Hồng, lập tức lên tiếng hỏi.

“Xin phiền bẩm báo Khổng Tuyên tướng quân, Thánh Sư Điện Viên Hồng phụng mệnh Giáo chủ đến đây làm việc!” Viên Hồng khách khí nói.

Báo danh hiệu Thánh Sư Điện, Viên Hồng nhanh chóng được gặp Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên đầu đội ngân khôi, thân mặc ngân giáp, khí vũ hiên ngang, anh tư bừng bừng, ánh mắt bễ nghễ.

Toàn thân toát ra một cỗ khí độ uy nghiêm, khiến người ta tự thấy hổ thẹn!

Rốt cuộc, đây chính là Khổng Tuyên, con khổng tước đầu tiên khai thiên lập địa do huyết mạch Phượng Hoàng tộc biến dị mà thành!

Ngay cả người kiêu ngạo như Viên Hồng, sau khi thấy Khổng Tuyên cũng tỏ ra tự thấy hổ thẹn, thái độ trở nên càng thêm cung kính, trong lòng thầm than đệ tử của Thượng Thanh Thánh Nhân quả nhiên bất phàm!

"Viên Hồng, ta là đệ tử của Hỗn Độn Đạo Nhân, Nhân tộc Thánh Phụ điện.

Ta được Giáo chủ pháp chỉ, mang Bách Giám đến hậu phương đại quân, xây dựng Phong Thần Đài, đợi chúng ta thống lĩnh đại quân bình định phản nghịch Tây Kỳ xong, liền có thể tiến hành phong thần!" Khổng Tuyên dõng dạc nói.

Chương 293

"Vâng, Viên Hồng tuân mệnh!" Viên Hồng hướng Khổng Tuyên hành lễ, cung kính lĩnh mệnh.

Y lập tức mang Bách Giám đến hậu phương đại quân, dưới sự giúp đỡ của tướng sĩ dưới trướng Khổng Tuyên, bắt đầu xây dựng Phong Thần Đài.

Trong Ngọc Hư Cung ở núi Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân thấy vậy, sắc mặt lập tức càng thêm khó coi, âm trầm đến mức có thể vắt ra nước!

Bọn họ tưởng Triệu Thần chỉ phái người mang Du Hồn Bách Giám cùng Phong Thần Bảng đến Kim Kê Lĩnh mà thôi, không ngờ Triệu Thần lại phái người xây dựng cả Phong Thần Đài ở Kim Kê Lĩnh.

Chết tiệt, đây là có ý gì!?

Muốn đem toàn bộ đệ tử Tam Giáo bắt gọn một mẻ ở đây sao!?

Đơn giản là táng tận lương tâm, đáng ghét vô cùng!

"Bần đạo ngược lại muốn xem xem, rốt cuộc ngươi có bản lĩnh gì mà dám kiêu ngạo đến mức xây dựng Phong Thần Đài ở đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nói từng chữ.

Hắn lập tức thúc giục Nhiên Đăng đạo nhân, bảo đại quân Tây Kỳ tăng tốc, nhanh chóng tiến đến trước đại quân do Khổng Tuyên thống lĩnh.

Hai bên đại quân chính thức đối đầu!

Một cỗ sát khí lập tức bao trùm toàn bộ Kim Kê Lĩnh, hai bên

giương cung bạt kiếm, đại chiến sắp nổ ra!

Khổng Tuyên ngạo nghễ đứng thẳng, ngồi cao trên một con phượng hoàng ở trước trận.

"Phản nghịch Tây Kỳ, ta là Khổng Tuyên, phụng mệnh trấn áp các ngươi, các ngươi không mau xuống ngựa đầu hàng, nếu không thì đừng trách bản tướng quân không khách khí!" Khổng Tuyên lạnh lùng quát.

"Khổng Tuyên tướng quân, Đế Tân vô đạo, sủng tín gian nịnh, hãm hại trung lương, Tây Kỳ đương nhiên phải thay trời thảo phạt hôn quân vô đạo, đây là thuận theo thiên ý, sao lại gọi là phản nghịch!" Khương Tử Nha lập tức phản kích.

"Trái lại tướng quân giúp Trụ làm ác, trái với thiên đạo, không bằng sớm quy thuận!" "Khương Tử Nha, một kẻ phàm phu tục tử, cũng dám nói đến thiên ý, thật nực cười!" Khổng Tuyên cười lạnh.

"Cái gọi là sủng tín gian nịnh, hãm hại trung lương, không phải đều do cửu vĩ yêu hồ mê hoặc sao, chuyện này đã chiêu cáo thiên hạ, vì sao ngươi lại giả vờ không biết!" Cái gì gọi là đại thế!?

Dân ý chính là đại thế!

Triệu Thần để Văn Trọng ở Triều Ca dẹp loạn phản chính, khiến dân ý một lần nữa quay về với Thương Triều.

Cho nên, Khổng Tuyên mới có thể lý lẽ hùng hồn muốn trấn áp phản nghịch Tây Kỳ!

Bởi vì, dân ý ở Thương, đại thế ở Thương!

Dưới sự cố ý của Khổng Tuyên, đại quân Tây Kỳ đều nghe thấy những lời vừa rồi.

Thế là tướng sĩ đại quân Tây Kỳ không khỏi xì xào bàn tán, nửa tin

nửa ngờ.

Mặc dù họ muốn thảo phạt Thương Triều, nhưng đó là vì Trụ Vương vô đạo, khiến dân chúng lầm than.

Bây giờ Khổng Tuyên nói chuyện này là do Trụ Vương bị cửu vĩ yêu hồ mê hoặc, ý chí của họ tự nhiên không còn kiên định như vậy nữa.

"Đáng ghét!" Gương mặt già nua của Khương Tử Nha lập tức đen lại, cả đời y ghét nhất là bị người khác gọi là phàm phu tục tử!

Thể chất phế tài khiến y tu luyện bảy mươi năm vẫn chưa thành tiên, là sỉ nhục lớn nhất đời y.

Nhưng bây giờ không phải lúc so đo những chuyện này.

Để củng cố quân tâm của đại quân Tây Kỳ trong việc thảo phạt Trụ Vương, y đã cố ý che giấu chuyện ở Triều Ca.

Nay bị Khổng Tuyên vạch trần, quân tâm của đại quân dưới trướng bắt đầu dao động.

Nếu không có hành động gì nữa, e rằng quân đội sẽ tự tan rã mà không cần đánh!

Thế là Khương Tử Nha quả quyết nhìn về phía Quảng Thành Tử và những người khác cầu cứu.

Không còn cách nào khác, ai bảo y là một phế tài tu luyện, gặp phải cường giả Đại La như Khổng Tuyên, chỉ có thể để Quảng Thành Tử và những người khác ra tay.

Quảng Thành Tử lại nhìn về phía Nhiên Đăng đạo nhân, nghe theo sự sắp xếp của Nhiên Đăng đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân trầm ngâm một lát rồi nói: "Để Đặng Hoa đi trước thử dò xét đối phương!" Đặng Hoa cũng là môn nhân Xiển Giáo

trong Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng, hắn không phải là đệ tử tinh anh của Xiển Giáo, thậm chí còn không được coi là đệ tử bình thường.

Nói trắng ra, hắn là đệ tử pháo hôi mà Nguyên Thủy Thiên Tôn chuyên thu nhận để đỡ kiếp cho Quảng Thành Tử và các đệ tử tinh anh khác!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, khi Thập Thiên Quân bày Thập Tuyệt Trận, trước khi Quảng Thành Tử và những người khác phá trận, đều do Đặng Hoa và các đệ tử pháo hôi thí mạng vào trận để dò đường, sau đó mới đến lượt Quảng Thành Tử và những người khác phá trận.

Hiện tại, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Xiển Giáo lại chơi chiêu này.

"Đặng Hoa lĩnh mệnh!" Đặng Hoa tay cầm phương thiên họa kích, đi ra trước trận, muốn giao thủ với Khổng Tuyên!

"Ha ha ha, đám môn nhân Xiển Giáo các ngươi quả nhiên vô sỉ, một tên Kim Tiên quèn cũng dám phái ra nộp mạng!?" Khổng Tuyên khinh thường cười lạnh.

"Càn rỡ, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết đạo pháp huyền diệu của Xiển Giáo chúng ta!" Đặng Hoa hét lớn một tiếng, tay cầm phương thiên họa kích, muốn lao đến giết Khổng Tuyên.

Nhưng đúng lúc này, chỉ thấy sau lưng Khổng Tuyên đột nhiên bùng nổ năm đạo thần quang, thần quang vạn trượng, xông thẳng lên trời, nhẹ nhàng quét về phía Đặng Hoa.

Đặng Hoa cả người lẫn phương thiên họa kích trong nháy mắt bị quét sạch!

Thế là dưới ánh mắt chăm chú của Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và những người khác, Khổng Tuyên đã quét Đặng Hoa biến

mất!

Trong khoảnh khắc, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người!

"Rốt cuộc có chuyện gì!?

Đặng Hoa đâu rồi!?" Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và những người khác đều lộ vẻ kinh hãi, ánh mắt không thể tin nổi nhìn Khổng Tuyên.

Mặc dù Khổng Tuyên là cường giả Chuẩn Thánh, Đặng Hoa chỉ là cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong, chênh lệch giữa hai bên rất lớn.

Nhưng, dù chênh lệch đến đâu cũng không thể khoa trương như vậy được!

Chỉ trong nháy mắt, Đặng Hoa đã biến mất, cho dù bị giết cũng phải để lại thi thể chứ!

Đơn giản là quỷ dị vô cùng!

Trong Ngọc Hư Cung ở núi Côn Lôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân đồng tử cũng đột nhiên co rút, ánh mắt kinh ngạc.

"Thần thông này, thật lợi hại!" Trước đó, vì bị Hồng Quân cấm túc trong trận chiến Yêu Tộc, nên họ không biết.

Nhưng dù sao cũng là Thánh Nhân, có thể nhìn ra chút manh mối.

Ngũ Sắc Thần Quang ẩn chứa Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ hành, mỗi đạo thần quang đều ẩn chứa không gian, quả thực thần diệu vô cùng.

Nếu Khổng Tuyên không toàn lực thi triển, ngay cả họ cũng không nhìn ra thần thông này rốt cuộc mạnh đến đâu!

Nhưng nếu Khổng Tuyên toàn lực thi triển, không ai biết được kết

cục sẽ ra sao sau khi bị Ngũ Sắc Thần Quang quét trúng.

"A a, trận chiến hôm nay, tên tuổi của Khổng Tuyên sẽ danh chấn Hồng Hoang!" Trong hư không, Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt lộ ra một nụ cười mãn ý.

Sau đó, tiếp tục xem kịch!

Chỉ là một pháo hôi cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong mà thôi, vở kịch hay vẫn chưa bắt đầu!

"Một con sâu kiến quèn cũng dám ăn nói ngông cuồng!

Cái gọi là đạo pháp Xiển Giáo, cũng chỉ đến thế mà thôi!" Ánh mắt Khổng Tuyên lộ vẻ kiêu ngạo, khinh miệt.

Chương 294

Một đạo quang mang lóe lên, Đặng Hoa bị ném ra.

Đúng hơn là thi thể của Đặng Hoa bị ném ra.

Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, không vật gì không quét được, một khi đã quét vào thì đừng hòng sống sót ra ngoài.

Thần hồn của Đặng Hoa đã chết lập tức hồn bay phách lạc rời khỏi thể xác, tự động bay về phía Phong Thần Đài ở hậu phương đại quân.

Du Hồn Bách Giám lơ lửng trên Phong Thần Đài, lập tức tóm lấy thần hồn của Đặng Hoa, đưa vào trong Phong Thần Bảng!

Dù sao cũng là thần hồn của một vị Kim Tiên đỉnh phong, không thể lãng phí.

Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và những người khác thấy cảnh này, khóe miệng không khỏi co giật, mí mắt giật liên hồi.

Trận thế mà Khổng Tuyên bày ra quá đáng sợ, hoặc là chiến thắng Khổng Tuyên, hoặc là bị đưa vào Phong Thần Bảng.

Mẹ nó, đúng là một cái bẫy chết người!

"Hàn Độc Long, ngươi ra lĩnh giáo vị cao nhân Tiệt Giáo này!" Nhiên Đăng đạo nhân cứng rắn nói.

Thật ra, với nhãn lực của một cường giả Chuẩn Thánh lão làng đã trảm nhị thi, y cũng cảm thấy Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên vô cùng tà môn.

Nếu không phải có ba đại Thánh Nhân đốc chiến, y đã sớm đánh trống lui quân!

Nhưng bây giờ, chỉ có thể tiếp tục phái pháo hôi thí mạng, đi dò xét thực lực của Khổng Tuyên.

"Đệ tử lĩnh mệnh!" Hàn Độc Long cung kính lĩnh mệnh, lập tức cầm kiếm lao về phía Khổng Tuyên.

"Ta là Hàn Độc Long, môn hạ của Đạo Hạnh Thiên Tôn, phụng mệnh Nhiên Đăng lão sư, đặc biệt đến giết ngươi!" Thân pháp của Hàn Độc Long cực nhanh, như tia chớp tím bay trên không, lại như băng lạnh ra khỏi cốc, thanh thế kinh người!

Rõ ràng tu vi của Hàn Độc Long mạnh hơn Đặng Hoa, đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng không có tác dụng gì!

"Một chút tiểu đạo, cũng dám ở trước mặt ta la hét, không biết tự lượng sức mình!" Phía sau Khổng Tuyên, Ngũ Sắc Thần Quang lại một lần nữa quét qua.

Sau đó, Hàn Độc Long cả người lẫn kiếm cũng biến mất trong nháy mắt.

Tiếp theo, một đạo quang mang lóe lên, thi thể của Hàn Độc Long lại bị ném ra.

Một đạo thần hồn từ trong cơ thể hồn bay phách lạc bay ra, bay về phía Phong Thần Đài, nhập vào Phong Thần Bảng!

Nhiên Đăng đạo nhân khóe miệng co giật, một Thái Ất Kim Tiên như Hàn Độc Long cũng không dò ra được thực lực của Khổng Tuyên.

Không còn cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục phái người đi dò xét!

Nếu không, trực tiếp để Quảng Thành Tử và các đệ tử tinh anh lên trận, trời mới biết có bị Khổng Tuyên xử lý luôn hay không.

“Tiết Ác Hổ!

Ngươi ra lĩnh giáo cao chiêu của hắn!” Nhiên Đăng đạo nhân tiếp tục phân phó.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Tiết Ác Hổ lập tức cung kính lĩnh mệnh, lao về phía Khổng Tuyên.

Hắn và Hàn Độc Long đều là đệ tử của Đạo Hạnh Thiên Tôn, cũng là pháo hôi thí mạng mà Xiển Giáo dùng để đỡ kiếp.

Nhưng tu vi của hắn lại cao hơn Hàn Độc Long một bậc, đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Nhưng cũng không có tác dụng gì!

“Lại thêm một con sâu kiến toi mạng!” Khổng Tuyên khinh thường hừ lạnh, sau lưng Ngũ Sắc Thần Quang lại quét một cái.

Tiết Ác Hổ cũng bị quét vào không gian của Ngũ Sắc Thần Quang.

Không lâu sau, thi thể của Tiết Ác Hổ cũng bị ném ra, thần hồn của hắn cũng theo đó lên Phong Thần Bảng!

Trong chốc lát, đã có ba môn nhân Xiển Giáo lên bảng, tốc độ này, quả thực kinh khủng!

Lần này, không chỉ đại quân Tây Kỳ không bình tĩnh được, mà ngay cả các đệ tử tinh anh của Xiển Giáo cũng không bình tĩnh được nữa.

Nếu trải qua một trận đại chiến ác liệt mà bỏ mạng thì cũng thôi, nhưng bị Khổng Tuyên nhẹ nhàng quét một cái là chết, thật sự khiến người ta không thể chấp nhận.

Phải biết rằng, Khổng Tuyên là một trong tám đại thân truyền đệ tử của Triệu Thần.

Điều này khiến đệ tử Xiển Giáo không khỏi hoài nghi nhân sinh,

chênh lệch với Tiệt Giáo, thật sự lớn đến vậy sao!?

"Vi Hộ, ngươi ra đi!" Nhiên Đăng đạo nhân tiếp tục phân phó.

Vi Hộ cũng là đệ tử của Đạo Hạnh Thiên Tôn, tu vi càng cao cường hơn, đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Nhưng kết quả cuối cùng vẫn như cũ.

Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên vừa xuất ra, trong nháy mắt đã tiễn thần hồn của Vi Hộ lên Phong Thần Bảng!

Chuẩn Thánh đánh Thái Ất Kim Tiên, không phải là đùa sao?

Nếu không phải Triệu Thần có sở thích ác ý, muốn chọc tức Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì đã sớm lên rồi.

Lúc này, Nhiên Đăng đạo nhân, Quảng Thành Tử và những người khác vẫn chưa nhìn ra được thực lực của Khổng Tuyên, không biết được cực hạn của Ngũ Sắc Thần Quang!

Hiện tại cũng không có pháo hôi thí mạng thích hợp nào để phái đi dò xét nữa.

"Còn ai nữa!?" Khổng Tuyên ngồi cao trên phượng hoàng, ánh mắt bễ nghễ, dõng dạc hét lớn.

Nhất thời, không ai dám nhìn thẳng vào y!

Quả thực là một người giữ ải, vạn người không qua!

Vô cùng bá khí!

Tình thế lập tức trở nên bế tắc.

Nhiên Đăng đạo nhân và Quảng Thành Tử và những người khác nhìn nhau, đều trầm mặc, không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

May mà đây không phải là thành trì, nếu không e rằng đã phải treo cao miễn chiến bài!

Núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, không khí trở nên vô cùng lúng túng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày âm trầm, trong mắt sát khí bốc lên.

Vừa nãy còn không xem Khổng Tuyên ra gì, không ngờ bây giờ một mình Khổng Tuyên đã dọa cho toàn bộ môn hạ đệ tử của hắn không dám manh động.

"Đạo hữu, bần đạo có cách có thể trấn áp hắn, xin đạo hữu chờ một lát!" Đúng lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên lên tiếng.

Hai con mắt nhỏ của y lóe lên tinh quang, rõ ràng đang có ý đồ xấu.

Đúng như Triệu Thần vừa suy đoán, Chuẩn Đề đạo nhân thấy Khổng Tuyên lợi hại như vậy, lại cùng Tây Phương Giáo hữu duyên, làm sao có thể nhẫn nhịn được.

Ngày trước, Tiếp Dẫn đạo nhân đã động tâm tư nhưng lại bị Triệu Thần đánh cho đến mẹ cũng không nhận ra.

Nhưng bây giờ, dưới sự dẫn dắt của đại thế Thiên Đạo, Chuẩn Đề đạo nhân cũng nảy sinh ý đồ với Khổng Tuyên, muốn đưa Khổng Tuyên về Tây Phương Giáo.

Đương nhiên, y chắc chắn sẽ không tự mình ra tay.

Chương 295

Nếu vậy, tất nhiên sẽ bị Triệu Thần tóm lấy không tha.

Cách của y, tự nhiên là chỉ Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân có thể đối phó được Khổng Tuyên, không phải vì Lục Áp đạo nhân tu vi cao cường, mà là trong tay y có một kiện pháp bảo gọi là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Kiện pháp bảo Đinh Đầu Thất Tiễn Thư này có thể giết người vô hình, như vậy sẽ không bị để lại bằng chứng!

"Đại thiện!

Vậy xin nhờ đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt lập tức đại hỷ, chỉ mong Chuẩn Đề đạo nhân ra tay!

Chuẩn Đề đạo nhân cũng không chần chừ, lập tức truyền âm cho Lục Áp đạo nhân đang ở Bất Tử Hỏa Sơn tại Nam Thiệm Bộ Châu, bảo y lập tức đến Kim Kê Lĩnh!

Nguyên Lục Áp đạo nhân đang ở sơn mạch Bất Tử Hỏa Sơn thở dài một hơi, lập tức hóa thành một đạo hồng quang, bay về phía Đông Thắng Thần Châu.

"Đến cũng nhanh đấy, nhưng nếu đã đến rồi, thì đừng quay về nữa!" Trên bầu trời Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt thâm thúy, phảng phất xuyên thấu trùng trùng hư không, nhìn Lục Áp đạo nhân đang cấp tốc lao tới, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Lục Áp đạo nhân là người hắn đã điểm danh phải giết.

Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng đợi được.

Vậy thì, để Triệu Công Minh mau chóng động thủ thôi!

Ân, tốt nhất là có thể một mũi tên trúng hai con nhạn, thế thì tuyệt vời!

Cái gọi là một mũi tên trúng hai con nhạn, con nhạn thứ nhất tự nhiên là chỉ Lục Áp đạo nhân.

Còn con nhạn thứ hai, chính là Nhiên Đăng đạo nhân!

Triệu Thần hai mắt híp lại, nhìn xuống Nhiên Đăng đạo nhân ở phía dưới.

Vị này cũng là người hắn đã điểm danh phải giết~!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, Nhiên Đăng đạo nhân cuối cùng đã lấy đi hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu của Triệu Công Minh.

Lục Áp đạo nhân thì dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư hại chết Triệu Công Minh!

Cho nên, hai người này tự nhiên phải do Triệu Công Minh thu thập!

Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, lập tức truyền âm cho Triệu Công Minh đang tu luyện ở đảo Kim Ngao, bảo y mau chóng ra tay ngăn cản Lục Áp đạo nhân!

Ân, chỉ ra tay ngăn cản, đừng vội vàng giết chết Lục Áp đạo nhân.

Nếu không, Nhiên Đăng đạo nhân e rằng sẽ không mắc câu!

"Cẩn tuân pháp chỉ của Sư tôn!" Triệu Công Minh ở đảo Kim Ngao sau khi nhận được phân phó của Triệu Thần, lập tức lên đường, đi ngăn cản Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân đang trên đường đến Đông Thắng Thần Châu, mí mắt đột nhiên giật liên hồi, trong lòng đột nhiên cảm thấy một cỗ

bất an mãnh liệt.

"Chẳng lẽ Thánh Nhân sẽ ra tay với bần đạo, tại sao bần đạo lại cảm thấy bất an như vậy!?" Lục Áp đạo nhân lập tức dừng thân hình, mày nhíu chặt, ánh mắt trở nên kinh nghi bất định.

Y là siêu cấp cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, trong số các cường giả Chuẩn Thánh lão làng cũng là tồn tại hàng đầu.

Nếu không phải Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra tay với y, không thể nào y lại cảm thấy bất an như vậy, phảng phất như cái chết đang không ngừng áp sát.

Cảm giác này, y chưa từng có!

"Phải làm sao bây giờ!?" Nội tâm Lục Áp đạo nhân lập tức trở nên vô cùng rối rắm.

Y và Chuẩn Đề đạo nhân có nhân quả, không thể không ra tay giúp đỡ Chuẩn Đề đạo nhân, mới có thể kết thúc đoạn nhân quả này.

Nếu không, sẽ bị Chuẩn Đề đạo nhân trấn áp.

Nhưng, nếu tiếp tục tiến lên, phải ra tay đối phó với môn nhân của Thánh Sư Điện Triệu Thần, theo mức độ mãnh liệt của điềm báo trong nguyên thần hiện tại, y cảm thấy e rằng mình cũng sẽ bị Triệu Thần trấn áp, thậm chí có khả năng bỏ mạng!

Điều này khiến y trong nháy mắt rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, không biết nên đưa ra lựa chọn như thế nào.

Nhưng, y không biết lựa chọn cũng không sao, bởi vì, Triệu Thần đã giúp y lựa chọn!

"Lục Áp, ta là Triệu Công Minh, đệ tử của Thượng Thanh Thánh Nhân thuộc Tiệt Giáo, đặc biệt phụng mệnh Thánh Sư, đến đây ngăn

cản ngươi!" Triệu Công Minh thân mặc hồng sắc đạo bào, lơ lửng phía trên Lục Áp đạo nhân, ánh mắt uy nghiêm nhìn xuống Lục Áp đạo nhân, toàn thân toát ra khí thế bá đạo vô hình!

Mặc dù Lục Áp đạo nhân là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, nhưng khí thế uy nghiêm của Triệu Công Minh hoàn toàn không thua kém Lục Áp đạo nhân!

Lục Áp đạo nhân lập tức kinh ngạc, hoàn toàn không ngờ tốc độ phản ứng của Triệu Thần lại nhanh như vậy.

Y mới vừa tiến vào địa phận Đông Thắng Thần Châu, Triệu Thần đã phái Triệu Công Minh đến ngăn cản!

"May mà chỉ là ngăn cản!" Lục Áp đạo nhân trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm, thậm chí có chút vui mừng.

Y thật sự tưởng rằng Triệu Công Minh chỉ ngăn cản như lời y nói.

Mắt y không khỏi đảo một vòng, cảm thấy đây là một cơ hội!

"Bần đạo chỉ cần giả vờ bị Triệu Công Minh ngăn cản, không chừng có thể tránh được đoạn nhân quả này!" Lục Áp đạo nhân thầm nghĩ.

Như vậy, y có thể có cớ thoái thác, không đi giúp Chuẩn Đề đạo nhân đối phó Khổng Tuyên!

Thế là, Lục Áp đạo nhân sắc mặt nghiêm túc nói: "Triệu Công Minh đạo hữu, muốn ngăn cản được bần đạo, thì phải xem bản lĩnh của ngươi rồi!" "Bản tọa cũng muốn xem thử chênh lệch giữa ta và một vị Chuẩn Thánh lão làng như ngươi!" Triệu Công Minh uy nghiêm nói.

Dứt lời, toàn thân y lập tức bùng nổ một cỗ khí thế ngút trời, khí xung vân tiêu, khiến phong vân biến sắc!

Hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu lơ lửng xung quanh, bùng nổ vô lượng quang mang xanh biếc, giống như có hai mươi bốn thần quốc vây quanh thân Triệu Công Minh.

Trong mỗi thần quốc lại có hàng tỷ sinh linh đang ngâm xướng!

Hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu là do Sáng Thế Thanh Liên của Triệu Thần phân hóa, có thể thu hồi bất cứ lúc nào.

Lúc này tế ra là để đào một cái hố lớn hơn.

Khí thế trên người Triệu Công Minh trong nháy mắt trở nên càng thêm hùng vĩ, như bài sơn đảo hải ầm ầm lao về phía Lục Áp đạo nhân!

"Khí thế lại mạnh mẽ đến vậy!" Sắc mặt Lục Áp đạo nhân lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng, vừa nãy trong lòng y còn nghĩ đến việc giả vờ bị Triệu Công Minh ngăn cản.

Nhưng bây giờ nhìn thấy khí thế mạnh mẽ mà Triệu Công Minh bùng nổ, y đột nhiên ý thức được mình không cần phải giả vờ, e rằng cũng sẽ bị Triệu Công Minh ngăn cản thật!

"Bản tọa sắp động thủ rồi!" Triệu Công Minh ánh mắt uy nghiêm, dõng dạc hét lớn.

Nói xong liền lập tức ra tay với Lục Áp đạo nhân, hoàn toàn không cho Lục Áp đạo nhân thời gian phản ứng, cũng không nói khách khí hay không khách khí.

Dù sao đợi khi dụ được Nhiên Đăng đạo nhân mắc câu, y sẽ trực tiếp đánh giết Lục Áp đạo nhân.

Nói cách khác, trong mắt Triệu Công Minh, Lục Áp đạo nhân đã là một người chết!

Đã là người chết, thì còn khách khí làm gì.

Trừ phi đầu óc có vấn đề!

Thế là, Triệu Công Minh và Lục Áp đạo nhân nhanh chóng chiến đấu với nhau!

Thực lực của Triệu Công Minh vốn không yếu, lại có Càn Khôn Tán, Tử Quang Vô Cực Tráo hai đại thượng cấp tiên thiên linh bảo trong tay, khí thế như hồng.

Lục Áp đạo nhân thì có ý bị ngăn cản, lại không dám thật sự hạ sát thủ với Triệu Công Minh, nên bị áp chế.

Chương 296

"Chết tiệt!" Tại núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức thầm mắng một tiếng.

Y cũng không ngờ Triệu Thần lại vô sỉ như vậy, lại phái Triệu Công Minh đi ngăn cản Lục Áp đạo nhân.

Nếu thật sự để Lục Áp đạo nhân bị Triệu Công Minh ngăn cản, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư không thể đến nơi, thì không thể trấn áp được Khổng Tuyên!

Thế là mắt y nhanh chóng đảo một vòng, vội vàng nói với Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Đạo hữu, việc không nên chậm trễ, xin hãy lập tức để Nhiên Đăng đạo hữu đến giúp đỡ ngăn cản Triệu Công Minh, để Lục Áp đạo nhân thoát thân, kịp đến Kim Kê Lĩnh!" Y đã tính toán kỹ, Nhiên Đăng đạo nhân cũng là cường giả Chuẩn Thánh lão làng, ở lại Kim Kê Lĩnh không có tác dụng gì lớn.

Vừa hay đi giúp Lục Áp ngăn cản Triệu Công Minh.

Như vậy, Lục Áp đạo nhân sẽ không bị quấn lấy, có thể thuận lợi đến Kim Kê Lĩnh, dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư trấn áp Khổng Tuyên!

"Được, đạo hữu chờ một lát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, lập tức truyền âm cho Nhiên Đăng đạo nhân, bảo y đi giúp Lục Áp đạo nhân.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Giáo chủ!" Tại Kim Kê Lĩnh, Nhiên Đăng đạo nhân lập tức cung kính lĩnh mệnh, sắc mặt lập tức đại hỷ.

Đúng vậy, lúc này, nội tâm của y cảm thấy vô cùng vui mừng.

Bởi vì y đã thấy hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu của

Triệu Công Minh, rõ ràng cảm nhận được rằng hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu này chính là chứng đạo chi bảo hữu duyên với y!

Nếu có thể đoạt được, nhất định có thể dùng nó để chứng đạo!

Cho nên, cho dù Chuẩn Đề đạo nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không bảo y đi giúp Lục Áp đạo nhân, y cũng sẽ chủ động xin đi giúp Lục Áp đạo nhân, sau đó, tìm cơ hội đoạt lấy hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu của Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh là đệ tử của Triệu Thần, y không dám đánh giết, nhưng đoạt bảo bối thì y có gan!

Đáng tiếc, y không biết rằng, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu là do Triệu Công Minh cố ý khoe ra dưới sự chỉ thị của Triệu Thần, mục đích là để dụ y đến!

Sau đó, sẽ cùng Lục Áp đạo nhân đánh giết một lượt!

"Đạo của ta sắp thành!" Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng kích động gào thét.

Thân hình y lóe lên, trong nháy mắt đã biến mất khỏi Kim Kê Lĩnh.

"Lục Áp đạo hữu, bần đạo thay ngươi ngăn cản, ngươi lập tức đến Kim Kê Lĩnh!" Nhiên Đăng đạo nhân nhanh như chớp đến bên cạnh Lục Áp đạo nhân, hét lớn với Lục Áp đạo nhân, chuẩn bị giúp Lục Áp đạo nhân ngăn cản Triệu Công Minh!

"Hừ, để xem tên kia còn có thủ đoạn gì!" Tại núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, ba đại Thánh Nhân không khỏi hừ lạnh!

Họ không tin Triệu Công Minh có thể ngăn cản được cả Lục Áp đạo nhân!

Nhưng đúng lúc này, hai mắt Triệu Công Minh bắn ra hai đạo hàn quang, lạnh lùng hét lớn: "Đến hay lắm!

Ta đã chờ các ngươi lâu rồi!

Các ngươi không biết thiên số, nghịch thiên hành sự, nhân quả quấn thân, ta Triệu Công Minh hôm nay sẽ thuận ứng thiên ý, để các ngươi bỏ mạng tại đây!" Lời còn chưa dứt, Triệu Công Minh lập tức tế ra chung cực sát khí Diệt Thần Phi Đao, một cỗ sát cơ lạnh lẽo, khóa chặt Nhiên Đăng đạo nhân.

"Diệt thần!" Triệu Công Minh lạnh lùng hét lớn.

"!?" Sắc mặt Nhiên Đăng đạo nhân và Lục Áp đạo nhân lập tức không nhịn được mà biến đổi dữ dội.

Một cỗ hàn ý từ đáy lòng đột nhiên dâng lên, xộc thẳng lên não.

Vốn dĩ, Nhiên Đăng đạo nhân và Lục Áp đạo nhân thực ra chưa hoàn toàn ý thức được Diệt Thần Đao mà Triệu Công Minh tế ra rốt cuộc lợi hại đến đâu!

Họ chỉ bị lời nói của Triệu Công Minh dọa cho một phen.

Phải biết, họ là cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi!

Mà Triệu Công Minh lại muốn để họ bỏ mạng tại đây, đơn giản là táng tận lương tâm!

Nhưng, theo sau khi Diệt Thần Đao được Triệu Công Minh hoàn toàn tế ra, họ lập tức cảm thấy toàn thân dựng tóc gáy, có cảm giác bị tử vong bao trùm.

Sắc mặt lập tức trở nên hoảng hốt, kinh khủng, nhìn chằm chằm vào Diệt Thần Đao mà Triệu Công Minh tế ra.

Diệt Thần Đao lần đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang, cho nên không có nhiều người nhìn thấy.

Thế nhân không biết uy lực thật sự của Diệt Thần Đao.

Bây giờ, cuối cùng cũng có thể chiêm ngưỡng.

Món pháp bảo do Triệu Thần luyện chế này, rốt cuộc lợi hại đến đâu!

"Sát!" Theo tiếng nói của Triệu Công Minh, Diệt Thần Đao lập tức bắn ra hai đạo bạch quang, ẩn chứa vô thượng vĩ lực, phong tỏa nê hoàn cung của Nhiên Đăng đạo nhân.

Mạnh như Nhiên Đăng đạo nhân, một cường giả Chuẩn Thánh lão làng đã trảm nhị thi, cũng trong nháy mắt không thể động đậy.

"Sao có thể!?" Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng lập tức hoảng sợ đến cực điểm, bị dọa đến gan mật vỡ tan, trợn to hai mắt nhìn một đạo bạch quang lao đến, trong nháy mắt chém bay đầu của y.

Tiếp theo, một cỗ hấp lực khổng lồ, hút thần hồn của y vào trong Diệt Thần Đao.

Nhiên Đăng đạo nhân, tử!

Tại núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân lập tức biến đổi liên tục, cuồng biến.

Đồng tử đột nhiên co rút, trong ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi không thể kiềm chế!

"Không thể nào!" Ba đại Thánh Nhân đều kinh ngạc đứng bật dậy, không nhịn được mà thất thanh kinh hô.

Lúc này, nội tâm của họ như một tảng thiên thạch rơi vào đại dương, không nhịn được mà dấy lên sóng to gió lớn!

Dù là thân phận Thánh Nhân, cũng bị cảnh này dọa cho một phen!

Nhiên Đăng đạo nhân là cường giả Chuẩn Thánh đã trảm nhị thi, mẹ nó cũng có thể bị chém giết!?

Không phải nói cường giả Chuẩn Thánh sẽ không có chuyện gì

sao!?

Táng tận lương tâm, đơn giản là táng tận lương tâm!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân cũng không nhịn được mà cảm thấy gan mật lạnh toát, hít một hơi khí lạnh!

Còn Lục Áp đạo nhân thì càng bị dọa đến ngây người tại chỗ, miệng không ngừng nuốt nước bọt, toàn thân bị dọa đến run rẩy, ngay cả chạy trốn cũng quên mất.

Không còn cách nào khác, cảnh này thật sự quá đáng sợ!

Nếu là Triệu Thần tự mình ra tay, đánh giết Nhiên Đăng đạo nhân thì cũng thôi.

Nhưng Triệu Công Minh chỉ mới trảm nhất thi lại có thể dựa vào Diệt Thần Đao để miểu sát Nhiên Đăng đạo nhân đã trảm nhị thi trong nháy mắt!

Mẹ nó, thật sự là muốn nghịch thiên à!

"Xong rồi!" Trên bầu trời Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần hai mắt híp lại, nụ cười trên mặt vô cùng rạng rỡ!

Nhiên Đăng đạo nhân đã bị chém giết, Lục Áp đạo nhân còn xa sao!?

Hắn muốn hai người hôm nay chết, hai người nhất định phải chết!

"Sát!" Triệu Công Minh lại một lần nữa lạnh lùng hét lớn.

Diệt Thần Đao lại bắn ra hai đạo bạch quang, trong nháy mắt phong tỏa nê hoàn cung của Lục Áp đạo nhân.

Sau đó, với thế sét đánh không kịp bưng tai, trong nháy mắt chém về phía đầu của Lục Áp đạo nhân.

“Không...” Trên mặt Lục Áp đạo nhân tràn đầy vẻ kinh khủng.

Chương 297

Chưa kịp phát ra một tiếng kêu thảm thiết, đầu đã bị chém bay trong nháy mắt.

Thần hồn của y cũng bị Diệt Thần Đao hấp thu, hình thần câu diệt.

Đến đây, Nhiên Đăng đạo nhân và Lục Áp đạo nhân, hai đại cường giả Chuẩn Thánh, đều bị Triệu Công Minh thành công xử lý!

Hai người vừa chết, bảo bối của họ lập tức rơi vãi, lơ lửng giữa không trung.

Có Càn Khôn Xích và các linh bảo khác của Nhiên Đăng đạo nhân, có Đinh Đầu Thất Tiễn Thư của Lục Áp đạo nhân!

"Công Minh, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư bản tọa có việc dùng, những linh bảo còn lại ngươi cứ thu lấy đi!" Triệu Thần truyền âm.

Những linh bảo đó đều là chiến lợi phẩm của Triệu Công Minh, tự nhiên do Triệu Công Minh thu lấy.

Còn Đinh Đầu Thất Tiễn Thư của Lục Áp, hắn có việc dùng, nên trực tiếp lấy đi.

"Tạ Thánh Sư ban thưởng!" Triệu Công Minh lập tức hướng Triệu Thần cung kính cảm tạ, nội tâm vui mừng khôn xiết.

Nếu không có Diệt Thần Đao do Triệu Thần ban cho, y tuyệt đối không thể dễ dàng chém giết Nhiên Đăng đạo nhân và Lục Áp đạo nhân như vậy.

Cho nên, linh bảo của Nhiên Đăng đạo nhân và Lục Áp đạo nhân tương đương với việc được tặng không, làm sao y không vui mừng được.

Y thu lấy tất cả linh bảo, lập tức quay về đảo Kim Ngao.

Nhưng Triệu Công Minh tuy đã đi, nhưng sự chấn động mà y để lại cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân vẫn chưa tiêu tan.

Chính xác hơn là, sự chấn động mà Diệt Thần Đao để lại cho ba đại Thánh Nhân vẫn chưa tiêu tan.

"Tên kia rốt cuộc đã luyện chế ra pháp bảo có uy lực khủng bố như vậy bằng cách nào!?" Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân đều đang run rẩy.

Nếu sớm biết Triệu Thần có pháp bảo khủng bố như vậy, họ đã không dám vọng tưởng đối phó với đệ tử Tiệt Giáo của Triệu Thần.

Mẹ nó, Diệt Thần Đao ngay cả cường giả Chuẩn Thánh lão làng cũng có thể giết, đơn giản như hack game.

Đệ tử Tiệt Giáo có Diệt Thần Đao trong tay, môn hạ của họ có đông đến đâu cũng không đủ nhét kẽ răng!

Không thể trêu vào!

Không thể trêu vào!

Trận đại chiến Phong Thần này, ngay từ đầu họ đã thua rồi!

"Chư vị đạo hữu, bây giờ phải làm sao!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏ vẻ có chút hoảng loạn.

Đệ tử Xiển Giáo của hắn đều đang ở Kim Kê Lĩnh.

Mặc dù Triệu Công Minh đã mang Diệt Thần Đao quay về đảo Kim Ngao, không đến Kim Kê Lĩnh, nhưng ở Kim Kê Lĩnh còn có một Khổng Tuyên thần bí!

Xem tình hình này, e rằng đệ tử Xiển Giáo sẽ toàn quân bị diệt ở

Kim Kê Lĩnh!

"Chẳng trách tên kia lại cho xây Phong Thần Đài ở đó, tâm địa thật độc ác!" Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng lạnh toát.

"Hay là, chúng ta cùng ra tay, cứu tất cả bọn họ về!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Hắn chuẩn bị chạy trốn, rõ ràng, đệ tử của hắn không đấu lại đệ tử Tiệt Giáo của Triệu Thần.

Ngay cả khi liên hợp với Tây Phương Giáo cũng không có tác dụng.

Nếu không chạy nữa, e rằng đều phải lên Phong Thần Bảng!

Cho nên, Nguyên Thủy Thiên Tôn nóng lòng muốn cứu môn nhân đệ tử Xiển Giáo ra ngoài.

"Ngọc Thanh đạo hữu nói rất phải!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng vội vàng gật đầu, tỏ vẻ tán thành.

Tâm tình của họ bây giờ cũng không khác gì Nguyên Thủy Thiên Tôn, vốn có Lục Áp đạo nhân đỡ kiếp, không ngờ Triệu Thần lại điên cuồng đến vậy.

Lục Áp đạo nhân mới vừa chính thức xuất hiện đã bị Triệu Thần phái Triệu Công Minh diệt rồi!

Như vậy, môn nhân đệ tử Tây Phương Giáo cũng có thể gặp nguy hiểm!

Vì vậy, họ cũng vội vàng chạy trốn, không còn chủ động tham gia vào trận đại chiến Phong Thần này nữa.

Ân, nói cách khác, họ cũng muốn đầu hàng nhận thua!

"Được, đa tạ chư vị đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tỏ vẻ cảm kích khôn xiết, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều

nguyện ý giúp đỡ cứu môn nhân đệ tử của hắn, tự nhiên là hắn cao hứng.

Thế là ba đại Thánh Nhân không chút do dự, chuẩn bị đồng thời ra tay, đưa Quảng Thành Tử và những người khác từ Kim Kê Lĩnh về.

Trên thực tế, với thần thông của Thánh Nhân, muốn cứu mấy tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên tuyệt đối dễ như trở bàn tay, chỉ cần một người ra tay là đủ.

Nhưng họ không chỉ muốn cứu Quảng Thành Tử và những người khác, quan trọng hơn là phải đề phòng Triệu Thần, đó mới là vấn đề đáng lo ngại nhất!

Nếu không, nếu Triệu Thần ra tay ngăn cản, không những không thành công, e rằng còn bị Triệu Thần chém giết!

Thế thì thật là lúng túng!

"Đạo hữu, ta ra tay đưa Quảng Thành Tử và những người khác về, các ngươi hộ pháp cho ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt vô cùng ngưng trọng nói.

Đồng thời, hắn tế ra Thái Cực Thần Phù và Hư Vô Hạp, hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo tỏa ra thần quang, toàn thân tinh khí thần ngưng tụ đến cực điểm.

Chỉ cần phát hiện Triệu Thần ra tay, hắn sẽ lập tức dùng hai kiện pháp bảo này để ngăn cản.

"Chúng ta cũng sẽ toàn lực ra tay!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đồng thời gật đầu, tế ra Kim Cương Xử và Tịch Diệt Bồ Đoàn, hộ pháp cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ba đại Thánh Nhân, tiến vào trạng thái bị chiến cao độ, cũng đã nổi điên, nhất định phải chạy trốn thành công!

Đáng tiếc, cách làm của họ chắc chắn không thể thực hiện được!

Trang bức xong rồi chạy, trên đời này làm gì có chuyện dễ dàng như vậy!

Đã phóng lao thì phải theo lao!

Ban đầu ở Tử Tiêu Cung bảo ký Phong Thần Bảng không ký, cứ khăng khăng thuận theo thiên mệnh.

Bây giờ tham gia đại chiến Phong Thần, thấy tình thế không ổn lại muốn chạy trốn, đơn giản là si tâm vọng tưởng!

"Xem ra, đã đến lúc bản tọa phải tự mình ra tay rồi!" Trên bầu trời Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần hai mắt híp lại.

Tâm thần cảm ứng được khí cơ mạnh mẽ đang ngưng tụ chuẩn bị phát ra của ba đại Thánh Nhân ở núi Côn Lôn, Ngọc Hư Cung, lập tức đoán được ý đồ của ba đại Thánh Nhân.

Nếu đã như vậy, hắn chắc chắn phải ra tay ngăn cản!

Mà đã không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay, tuyệt đối phải thấy máu!

Hơn nữa còn là thấy máu của Thánh Nhân!

"Thiền Ngọc, Đát Kỷ, bản tọa phải đi làm chút việc, hai người đến chỗ Khổng Tuyên trước đi!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

"Vâng, sư phụ!" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ lập tức cung kính lĩnh mệnh, chủ động hạ xuống Kim Kê Lĩnh, đi vào trong đại quân của Khổng Tuyên.

"Sao lại ở đây!" Tại núi Côn Lôn, trong Ngọc Hư Cung, khí thế của ba đại Thánh Nhân lập tức chững lại, đồng tử đột nhiên co rút.

Trong lòng trở nên kinh nghi bất định!

Chương 298

Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, họ đã gặp từ lúc ở Triều Ca, hai nữ nhân này đều đi theo bên cạnh Triệu Thần.

Bây giờ hai nữ nhân này đột nhiên từ trên trời hạ xuống Kim Kê Lĩnh, khiến họ không thể không hoài nghi, Triệu Thần có phải cũng ở đó không.

Nếu bản thân Triệu Thần đang ở Kim Kê Lĩnh, vậy thì độ khó để họ cứu Quảng Thành Tử và những người khác sẽ tăng gấp bội, chắc chắn là từ cấp độ bình thường lập tức biến thành cấp độ địa ngục ác mộng!

Điều này khiến tâm tình của ba đại Thánh Nhân lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng, quyết tâm chuẩn bị ra tay cũng không khỏi dao động.

Nhưng dù sao cũng là Thánh Nhân, ánh mắt của họ nhanh chóng khôi phục lại vẻ kiên định.

"Xin chư vị đạo hữu hộ pháp cho bần đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hét lớn một tiếng, tinh khí thần ngưng tụ đến cực điểm, sắp ra tay rồi!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu, lại một lần nữa ngưng tụ tinh khí thần đến cực điểm, hộ pháp cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng đúng lúc này, giọng nói uy nghiêm, đạm mạc của Triệu Thần đột nhiên vang lên bên tai ba đại Thánh Nhân: "Chư vị sư điệt, muốn làm gì vậy!?" "..." Theo tiếng nói của Triệu Thần, khí thế của ba đại Thánh Nhân giống như một quả bóng bay đầy khí bị thủng một lỗ lớn, trong nháy mắt xẹp xuống.

Trong lòng họ như có hàng tỷ con sinh vật gọi là thảo nê mã gào thét chạy qua.

Nội tâm rối loạn, điên cuồng muốn thổ huyết.

Triệu Thần đã xuất hiện ở núi Côn Lôn, Ngọc Hư Cung, họ không tin Triệu Thần không biết họ muốn làm gì.

Vậy mà, Triệu Thần lại không sớm không muộn, đúng vào khoảnh khắc họ sắp ra tay mới lên tiếng, mẹ nó rõ ràng là cố ý!

"Đơn giản là đáng ghét vô cùng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân lập tức hận đến nghiến răng nghiến lợi, trong lòng uất ức, phẫn nộ khôn xiết.

Nhưng, ngay sau đó là một trận hoảng sợ, bất an.

Triệu Thần đã biết được ý đồ của họ, vậy thì chắc chắn sẽ ra tay ngăn cản, như vậy, môn nhân đệ tử Xiển Giáo ở Kim Kê Lĩnh e rằng đều xong đời!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, với tư cách là Giáo chủ Xiển Giáo, trong lòng lập tức lửa giận ngút trời, tràn đầy không cam lòng.

Hai tay nắm chặt, răng nghiến ken két.

"Triệu Thần, ngươi thật sự muốn đuổi cùng giết tận sao?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt phẫn nộ đỏ ngầu, miệng gầm gừ như dã thú.

Cho dù bây giờ dừng đại chiến Phong Thần, Xiển Giáo cũng đã tổn thất thảm trọng.

Không những tổn thất bốn đại môn nhân đệ tử tinh anh, ngay cả Nhiên Đăng phó giáo chủ cũng bị đánh giết.

Mà nhìn tình thế này của Triệu Thần, thật sự là không diệt sạch môn nhân đệ tử của hắn thì không chịu dừng tay!

Táng tận lương tâm!

Táng tận lương tâm!

Triệu Thần phong thái tuấn lãng, tóc dài bay phất phơ, thân mặc đạo bào trắng, eo thắt một dải lụa tuyết sắc, chân đi hài đạp mây màu xanh, mày kiếm mắt sao, ánh mắt bễ nghễ.

Giống như một vị Đạo Chủ vô thượng cao cao tại thượng, từ trong hư không bước ra, lơ lửng trên bầu trời Ngọc Hư Cung, uy nghiêm, đạm mạc nhìn xuống Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối với lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không để trong lòng.

Thật ra, dù hắn không đuổi cùng giết tận môn nhân đệ tử Xiển Giáo, môn nhân đệ tử Xiển Giáo về cơ bản cũng sẽ đầu quân cho Tây Phương Giáo.

Ví dụ như Nhiên Đăng đạo nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn bị Tiệt Giáo chém giết, đều là như vậy.

Cho nên, hắn cũng đang giúp Nguyên Thủy Thiên Tôn thanh lý môn hộ cho Xiển Giáo.

Ân, không cần khách khí!

"Đây là thiên ý!" Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, đạm mạc lên tiếng, cũng bày tỏ thái độ của mình.

Đúng vậy, hắn muốn đuổi cùng giết tận Xiển Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có thể làm gì!?

Trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, Ân Thương và Tiệt Giáo không phải cũng bị đuổi cùng giết tận sao!?

Từ lúc Tây Phương Giáo và Xiển Giáo khiêu khích hắn bắt đầu, đã định trước là phải bị diệt.

Bây giờ chẳng qua là nợ máu trả bằng máu mà thôi!

Nếu không để họ thật sự trải nghiệm nỗi đau diệt giáo, họ sẽ không biết cái gì gọi là cảm động thân thụ!

Đương nhiên, thực ra hắn còn thiếu một câu, đó là: ý của ta chính là thiên ý!

Không phải thiên ý muốn diệt Xiển Giáo, mà là Triệu Thần, muốn diệt Xiển Giáo!

Câu này thật sự không phải trang bức!

Bởi vì trong quỹ đạo Thiên Đạo vốn có, xác thực là Chu hưng Thương diệt, đây là đại thế Thiên Đạo, cũng chính là thiên ý!

Nhưng bây giờ dưới sự bố cục của Triệu Thần, hắn đã mạnh mẽ xoay chuyển cái gọi là đại thế Thiên Đạo!

Cho nên, ý của Triệu Thần chính là thiên ý, thật sự không chút khoa trương!

Đại Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo ngũ trọng thiên, chính là lợi hại như vậy!

"Tốt, tốt, tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận quá hóa cười, bị Triệu Thần mạnh mẽ đối đáp đến không nói nên lời, triệt để từ bỏ ý niệm muốn Triệu Thần tha cho Xiển Giáo một con đường sống.

Nhưng, để hắn nhìn Xiển Giáo bị diệt như vậy, chắc chắn trong lòng không cam tâm!

"Chúng ta có ba người, ngươi chỉ có một người, nếu chúng ta có ý muốn bảo vệ môn hạ đệ tử, ngươi lại có thể ngăn cản như thế nào!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày dữ tợn nói.

Hắn đã quyết tâm, muốn dốc hết toàn lực, bảo vệ môn hạ đệ tử, cho dù phải động thủ với Triệu Thần!

Đương nhiên, trong lòng hắn cũng đang có tính toán, cho rằng

Triệu Thần tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng chỉ có một người.

Dù không thể chiến thắng được Triệu Thần, nhưng Triệu Thần cũng không thể đồng thời ngăn cản được bốn người họ.

"Ồ, muốn động thủ với bản tọa rồi sao!?" Triệu Thần hai mắt híp lại, đáy mắt hàn mang lóe lên, đạm mạc nhìn xuống Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuệ nhãn như đuốc, nhìn thấu tâm tư của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng cũng vẫn không để trong lòng.

"Ngươi đừng có ép người quá đáng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giọng điệu âm u nói.

"Các ngươi cũng vậy sao?" Triệu Thần ánh mắt quét về phía Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai đại Thánh Nhân, muốn cùng lên sao!

"Ta biết ngươi có bốn kiện chí bảo, hôm nay chúng ta cũng xem xem, ngươi có thể ngăn cản được chúng ta hay không!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Ý trong lời nói rất rõ ràng, Triệu Thần có bốn kiện chí bảo, nếu họ chủ động tấn công Triệu Thần, Triệu Thần có thể lấy một địch bốn.

Nhưng bây giờ, họ không phải muốn dây dưa với Triệu Thần, chỉ là để cứu Quảng Thành Tử và những người khác về.

Vậy thì, Triệu Thần có mạnh đến đâu, cũng phân thân vô thuật, không thể đồng thời ngăn cản được ba đại Thánh Nhân.

"Sư thúc, đắc tội rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người cũng lập tức gật đầu.

Họ vốn đã canh cánh trong lòng việc Triệu Thần kéo Tây Phương

Giáo vào vũng nước đục, bây giờ Triệu Thần lại táng tận lương tâm đến mức ngay cả Chuẩn Thánh cũng giết, vì đệ tử Tây Phương Giáo, tự nhiên họ cũng phải ra tay.

Đương nhiên, chủ yếu nhất là lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có tác dụng.

Họ cũng cho rằng Triệu Thần chỉ có một người, không thể thật sự đồng thời ngăn cản được ba người.

Rốt cuộc, họ cũng là Thánh Nhân, đánh không lại Triệu Thần, chẳng lẽ chạy cũng không thoát sao!?

Chỉ cần chạy thoát một người, là có thể thuận lợi cứu Quảng Thành Tử và những người khác về.

Chương 299

Sau đó treo cao miễn chiến bài, không chơi nữa!

Không trêu vào được Triệu Thần, chẳng lẽ trốn cũng không được sao!?

Nhưng đừng nói, thật sự không trêu vào được, mà cũng không trốn được!

Triệu Thần muốn diệt, trốn đến chân trời góc bể, cũng diệt không tha!

"Nếu đã như vậy, bản tọa sẽ như các ngươi mong muốn!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

"Chúng ta là Thánh Nhân chí tôn, không thể dễ dàng ra tay ở Hồng Hoang, chư vị sư đệ có thể cùng bản tọa đến Hỗn Độn Hư Không, nếu các ngươi có thể thoát khỏi sự ngăn cản của bản tọa, bản tọa sẽ không ra tay nữa!" Lần này hắn muốn dốc sức chém giết ba đại Thánh Nhân, ở Hồng Hoang đại lục hoàn toàn không thể thi triển được.

Cho nên, hắn muốn đưa Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đến Hỗn Độn Hư Không.

Như vậy mới có thể thả tay thả chân, dốc sức chém giết tứ thánh!

Nếu không, thực lực mạnh mẽ của Thánh Đạo ngũ trọng thiên mà bung hết ra, e rằng cả Hồng Hoang đại lục cũng phải chấn động điên cuồng, thậm chí có khả năng bị phá vỡ một lần nữa.

"Được!

Cứ như vậy đi!

Chỉ cần chúng ta thuận lợi đưa môn nhân đệ tử về núi, ngươi

không được ngăn cản nữa, đại chiến Phong Thần đến đây là kết thúc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức mắc bẫy, chỉ cần có thể để Triệu Thần dừng tay, đi Hỗn Độn Hư Không thì đi Hỗn Độn Hư Không.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại Thánh Nhân cũng gật đầu đồng ý, nếu vì để thoát khỏi sự ngăn cản của Triệu Thần mà đi Hỗn Độn Hư Không, đối với họ có lợi không có hại, không có lý do gì không đồng ý.

"Bản tọa kim khẩu ngọc ngôn, đã nói dừng tay là sẽ dừng tay!" Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc nói.

Dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác không thể thoát khỏi lòng bàn tay của hắn, vậy thì đáp ứng điều kiện đó thì có sao đâu?!

Thế là, ba đại Thánh Nhân vui mừng khôn xiết, tự cho rằng kế hoạch đã thành, liền không chút do dự đi theo Triệu Thần vào Hỗn Độn Hư Không.

Hỗn Độn Hư Không, mênh mông vô tận, chỉ có vô tận hỗn độn chi khí cuồn cuộn, hung hiểm dị thường.

Triệu Thần và những người khác lơ lửng trong đó, như hạt cát trong biển, vô cùng nhỏ bé.

Nhưng, trên người bốn người đều tỏa ra vô lượng kim quang và thánh uy hùng vĩ, giơ tay nhấc chân đều trấn áp hỗn độn chi khí trong phạm vi hàng tỷ dặm!

"Đã chuẩn bị xong chưa?

Lát nữa thua đừng trách chúng ta không cho cơ hội!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Trong lòng hắn chắc chắn Triệu Thần không thể đồng thời ngăn

cản được ba người, cho nên đặc biệt kiêu ngạo, dường như đã nhìn thấy cảnh Triệu Thần ngăn cản thất bại, trong lòng không khỏi lộ ra một tia khoái ý.

"Đúng là chưa chuẩn bị xong, chư vị sư đệ chờ một lát, đừng vội!" Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt treo một nụ cười nhạt.

Nếu đã muốn dốc sức chém giết tứ thánh, vậy thì chắc chắn phải làm một chút chuẩn bị.

Nếu không, thật sự để ba đại Thánh Nhân chạy thoát một người, thế thì lúng túng lắm!

"Được, chúng ta xem ngươi có thể giở trò gì!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngạo nghễ nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân cũng như vậy, không tin Triệu Thần ngoài bốn đại chí bảo ra, thật sự có thể giở trò gì khác!

Triệu Thần cũng không chần chừ, môi mỏng khẽ mở, nhàn nhạt nói: "Thương!" Hỗn Độn Hư Không, một cây đại thương màu đen lập tức xuất hiện, trên thân khắc một đóa thanh liên, mũi thương hàn quang vạn dặm!

Thí Thần Thương phá vỡ không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở Hỗn Độn Hư Không, tỏa ra sát ý ngút trời, lơ lửng bên cạnh Triệu Thần.

Đương nhiên, đây đều là thao tác cơ bản, không cần vỗ tay, tất cả ngồi xuống đi!

Kịch hay, còn ở phía sau!

"Hừ!

Lượng sức cũng chỉ có chút mánh khóe này!" Nguyên Thủy Thiên

Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân trong lòng không khỏi hừ lạnh.

Họ đều cho rằng Triệu Thần muốn dùng Thí Thần Thương làm sát thủ giản, cũng không để trong lòng.

Bởi vì, trong nội tâm họ đã sớm đoán được sẽ như vậy!

Đương nhiên, dù không bất ngờ việc Triệu Thần sẽ dùng Thí Thần Thương, nhưng ba đại Thánh Nhân vẫn cảnh giác lùi thân mình ra sau một chút, để tránh không cẩn thận bị Thí Thần Thương của Triệu Thần đánh trúng.

"Chỉ cần chúng ta không đối đầu trực diện với Thí Thần Thương đó, xem ngươi làm sao có thể đồng thời ngăn cản được ba người chúng ta!" Trong ánh mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều tỏa ra một tia lạnh lẽo, chờ xem Triệu Thần làm trò cười!

"Bây giờ, đã chuẩn bị xong chưa!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Hắn có chút nóng lòng muốn vả mặt Triệu Thần rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại Thánh Nhân cũng lộ vẻ khoái ý, có cảm giác được hả hê.

Bị Triệu Thần đè nén nhiều năm như vậy, khó có được cơ hội tốt như vậy để làm mất mặt Triệu Thần, tự nhiên cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Nhưng, đúng lúc này, đồng tử của họ đột nhiên co rút, sắc mặt không khỏi đồng loạt biến đổi, không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Thần, phảng phất như đã thấy chuyện không thể tin được.

"Đừng vội, sắp xong rồi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, nụ cười trên mặt càng lúc càng rạng rỡ!

Theo tiếng nói của hắn, ba đạo thanh khí huyền quang từ trong cơ thể bay ra.

Ba đạo thanh khí huyền quang trong Hỗn Độn Hư Không vẽ ra từng quỹ tích huyền ảo, dường như ẩn chứa vô thượng đại đạo chí lý.

Cuối cùng, dưới ánh mắt vô cùng chấn kinh của ba đại Thánh Nhân, lần lượt hóa thành ba đạo nhân!

Đạo nhân thứ nhất, thân mặc âm dương đạo bào cổ phác, râu tóc đều trắng, toàn thân tỏa ra khí tức hư vô phiêu miểu, giống như một vị cao nhân đắc đạo.

Đạo nhân thứ hai, thân mặc tử kim trường bào hoa lệ, tướng mạo uy nghiêm, giơ tay nhấc chân tự có khí thế cao nhân, không giận mà uy!

Đạo nhân thứ ba, thân mặc bạch kim cẩm bào cao quý, phong thái tuấn lãng, giống như vô thượng đạo chủ, khí thế phi phàm!

Đương nhiên, đây đều không phải trọng điểm, trọng điểm là khí tức tỏa ra từ trên người ba người này lại giống hệt Triệu Thần, và tu vi cũng mạnh mẽ như Triệu Thần!

“” Nội tâm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại Thánh Nhân lập tức như một tảng thiên thạch rơi vào đại dương, không nhịn được mà dấy lên sóng to gió lớn!

Với nhãn lực của Thánh Nhân, tự nhiên có thể nhìn ra, đây căn bản không phải là cái gọi là hóa thân, mà là một đạo nhân chân thực.

Đúng vậy, đây chính là ba tôn Thần Thai mạnh nhất mà Triệu Thần đã ngưng tụ ra khi chứng đạo ngày trước!

Mẹ nó, thật sự khủng bố!

Nếu ba đạo nhân này và Triệu Thần liên thủ, đừng nói là thoát khỏi sự ngăn cản của Triệu Thần, e rằng trong phút chốc sẽ phải bỏ mạng!

Nhìn chằm chằm vào hai vị đạo nhân bên cạnh Triệu Thần, Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi bất định hỏi: "Các ngươi rốt cuộc là đạo hữu phương nào!?" Mí mắt y giật liên hồi, ánh mắt kinh hãi, luôn cảm thấy cảnh tượng trước mắt có một cảm giác quen thuộc khó tả.

"Chư vị đạo hữu, đây là chuyện giữa bọn ta và Triệu Thần, các ngươi vì sao lại muốn xen vào?" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng vội vàng nói.

"Thực lực vốn đã mạnh hơn bọn ta, nay lại còn gọi đạo hữu đến trợ trận, không sợ mất mặt sao!" Chuẩn Đề đạo nhân cũng dùng lời lẽ khích tướng.

Bọn họ hoàn toàn không biết đạo thuật của Triệu Thần huyền diệu đến mức nào, thật sự cho rằng hắn đã mời người giúp đỡ!

"Ha ha..." Triệu Thần không mở miệng giải thích, chỉ cười khẽ một tiếng, trong tiếng cười tràn ngập ý trào phúng vô tận.

Sau đó, hắn nhìn về phía vị đạo nhân mặc cẩm bào bạch kim cao quý!

Vị đạo nhân mặc cẩm bào bạch kim cao quý cất tiếng cười sang sảng, nói: "Các ngươi kiến thức nông cạn, lại không biết đại danh của bần đạo, bần đạo là Thượng Thanh đạo nhân vậy!" "Thượng Thanh đạo nhân!?" Tại đảo Kim Ngao, trong Bích Du Cung, sắc mặt Thông Thiên biến đổi.

Chương 300

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân lập tức ngây người.

Tình huống gì đây, Thượng Thanh đạo nhân hiện tại đáng lẽ phải ở đảo Kim Ngao chứ, Triệu Thần tìm ở đâu ra một vị Thượng Thanh đạo nhân khác?

Ngược lại, đồng tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn co rút dữ dội, khóe miệng co giật điên cuồng, trong lòng đã có vài phỏng đoán, ánh mắt trở nên càng thêm kinh hãi!

Thượng Thanh đạo nhân ngẩng đầu cười lớn, ngâm thơ rằng: "Hỗn Độn tòng bất ký niên, Hồng Mông sơ phán ngô cư tiên, tham thấu thiên địa huyền hoàng lý, nhậm nhĩ tam thánh vọng nhãn xuyên!" (Dịch nghĩa: Hỗn Độn chẳng ghi năm tháng, Hồng Mông mới mở ta đứng đầu.

Thấu hiểu lẽ trời đất huyền hoàng, mặc cho ba thánh các ngươi nhìn mỏi mắt!) Dứt lời, liền cầm Hỗn Độn Chung, tiện tay vung ra vô lượng huyền quang, thân hình lóe lên, đứng trước mặt Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân trong lòng càng thêm chấn kinh cùng sợ hãi, xem tình hình này, Triệu Thần thật sự muốn lấy bốn đánh ba!

Nếu như vậy, bọn họ thật sự không thể chống đỡ!

Lúc này, Triệu Thần lại đưa mắt nhìn về phía vị đạo nhân mặc trường bào tử kim hoa lệ.

Vị đạo nhân mặc trường bào tử kim hoa lệ cũng uy nghiêm cười

dài nói: “Các ngươi tu vi còn nông cạn, không nhận ra bần đạo cũng là chuyện thường tình.

Các ngươi nghe cho kỹ, bần đạo là Ngọc Thanh đạo nhân vậy!” “Ngọc Thanh đạo nhân!?” Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân càng thêm chấn kinh ngơ ngác.

Ngọc Thanh không phải nên là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao?

Hiện tại lại xuất hiện thêm một Ngọc Thanh đạo nhân?

Tu vi còn nông cạn là có ý gì!?

Đánh người không đánh vào mặt a!

Còn về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn thì tâm thần chấn động dữ dội, hai tay nắm chặt, thân thể không nhịn được bắt đầu run rẩy.

Trong lòng y càng thêm khẳng định lai lịch của ba vị đạo nhân mà Triệu Thần mời ra!

Ngọc Thanh đạo nhân cũng ngẩng đầu cười lớn, ngâm thơ rằng: “Côn Luân sơ xuất chí Bồng Lai, nhất thống Hồng Hoang chúc Huyền Môn, ngã thể bản đồng thiên địa lão, Bất Chu sơn đảo tính tồn!” (Dịch nghĩa: Côn Luân vừa rời đến Bồng Lai, thống nhất Hồng Hoang thuộc về Huyền Môn.

Thân ta vốn cùng trời đất trường tồn, Bất Chu Sơn sụp đổ vẫn còn tính mạng!) Dứt lời, cũng cầm lấy một trong Tứ đại chí bảo là Bàn Cổ Phiên, một phan phá vỡ một mảng hỗn độn, thân hình lóe lên, đứng trước mặt Chuẩn Đề đạo nhân.

Cuối cùng, vị đạo nhân mặc đạo bào âm dương cổ phác, cũng tiếp lời: “Các ngươi uổng làm Tam giáo giáo chủ, lại ngay cả Ngô cũng không nhận ra, Ngô là Thái Thanh đạo nhân vậy!” “Thái Thanh đạo nhân!?” Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo

nhân, ba đại Thánh Nhân lại một phen chấn kinh.

Lão Tử ở núi Thủ Dương càng đứng không vững.

Thái Thanh rõ ràng là Lão Tử, Triệu Thần đã tìm ở đâu ra một Thái Thanh đạo nhân!?

Thật sự là không thể tưởng tượng nổi, quỷ dị đến cực điểm!

Thái Thanh đạo nhân cười lớn nói: "Hỗn nguyên sơ phán đạo vi tiên, thường hữu thường vô đắc tự nhiên, tử khí đông lai tam vạn lý, Tam Hoàng Ngũ Đế ngũ thiên niên!" (Dịch nghĩa: Hỗn nguyên mới mở Đạo làm đầu, có có không không thuận tự nhiên.

Tử khí từ đông ba vạn dặm, Tam Hoàng Ngũ Đế năm ngàn năm!) Dứt lời, cũng cầm một trong Tứ đại chí bảo là Hỗn Độn Châu, một bước đạp ra, đứng trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ba vị đạo nhân, mỗi người nắm giữ ba kiện chí bảo, ba luồng sát cơ lạnh lẽo, khóa chặt lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân.

Cuối cùng, bản tôn Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, tỏa ra sát khí ngập trời vô tận!

Trong khoảnh khắc, cả ba vị Thánh Nhân đều dựng tóc gáy, không rét mà run, trong lòng kinh hãi khôn cùng.

Lúc này, Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng không thể nén nổi sự chấn động và kinh hãi trong lòng, thất thanh kinh hô: "Nhất Khí Hóa…" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận ra chiêu thức mà Triệu Thần vừa thi triển chính là thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, môn thần thông này vốn do sư huynh Lão Tử sáng tạo ra.

Nhưng hiện tại, Lão Tử còn chưa hoàn toàn khai phát được, chỉ đang ở trạng thái lý thuyết, trong quá trình thai nghén.

Cho nên, khi thấy Triệu Thần lại có thể thi triển một cách hoàn mỹ thần thông của Lão Tử, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có kinh hãi và kinh hãi.

"Không tệ, nhị sư điệt cũng có chút kiến thức.

Các ngươi nghe cho kỹ, đây không phải là người trợ giúp mà bản tọa mời đến, đây là thần thông do bản tọa tự sáng tạo, Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Triệu Thần không chút khách khí cắt ngang lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, và đường hoàng tuyên bố môn thần thông này chính là Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Ba vị đạo nhân được gọi là Tam Thanh kia đều do thần thông diễn hóa ra.

Dĩ nhiên hắn cũng không khách khí chiếm môn thần thông này làm của riêng, dù sao cũng đích thực là do hắn tự sáng tạo, không có chút quan hệ nào với Lão Tử.

Thôi được, cũng có một chút quan hệ...

Lão Tử ở Bát Cảnh Cung lộ ra nụ cười khổ.

"..." Gương mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tái xanh, bị một câu nói của Triệu Thần làm cho tức đến hộc máu.

Bị gọi là "cũng có chút kiến thức"?!

Triệu Thần thực lực mạnh hơn, sáng tạo ra môn thần thông này trước, y cũng đành nhận.

Nhưng bị nói là chỉ có chút kiến thức, trong lòng y cảm thấy vô cùng uất ức!

"Chư vị sư điệt, bản tọa trước đó đã cho các ngươi cơ hội, nhưng

các ngươi lại cứ cố chấp không tỉnh ngộ, vậy thì đừng trách bản tọa không khách khí!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một đường cong, đưa tay nắm lấy kiện chí bảo cuối cùng, Thí Thần Thương do Tạo Hóa Thanh Liên ngưng tụ thành!

Lúc này, Thí Thần Thương, Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Châu được bốn người nắm trong tay, thần quang lấp lóe, nghiền nát hư không.

Bốn luồng sát ý ngút trời, quét ngang hư không, khiến Hỗn Độn chấn động.

Dưới sự va chạm của bốn luồng sát ý, thân hình của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không tự chủ được mà lùi về phía sau, không dám đối đầu với mũi nhọn.

Tâm thần chấn động, kinh hãi đến cực điểm!

Nếu không phải có tôn nghiêm của Thánh Nhân chống đỡ, e rằng ba đại Thánh Nhân đã sớm quay người bỏ chạy.

Thế trận này, thật sự quá mức khủng bố!

Triệu Thần thân hình vĩ ngạn, đứng sừng sững giữa hư không Hỗn Độn, tóc dài bay múa, y phục phiêu diêu, toàn thân tỏa ra một luồng hào khí ngút trời, cuối cùng cũng sắp ra tay với Tứ Thánh.

"Nhất khí tam thanh thế canh kỳ, hồ trung diệu pháp quán Tu Di!

Di nhất mộc sinh ngã, vận khứ phân thân mạc lãng nghi!

Tu tri thuận nghịch do ngô định, tam giáo môn nhân uổng tự si!" (Dịch nghĩa: Một khí hóa ba thật kỳ diệu, phép trong bình quán tận núi Tu Di.

Gốc cây sinh ra ta, vận đổi phân thân chớ nghi ngờ.

Phải biết thuận nghịch do ta định, môn đồ tam giáo chỉ uổng công

si mê!) Triệu Thần cao giọng ngâm một khúc, ánh mắt trở nên vô cùng sắc bén, tỏa ra sát cơ lạnh lẽo, miệng hét lớn một tiếng: "Trảm!" Theo tiếng hét của hắn hạ xuống, Thí Thần Thương được giơ cao, dùng thế Lực Phách Hoa Sơn, chém về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một nhát chém rách không gian, chém đứt thời gian, thậm chí chém rách một tia Thiên Đạo!

Dưới một nhát chém này, Nguyên Thủy Thiên Tôn, một vị Thánh Nhân, lại không có chút sức lực phản kháng nào, cảm giác mình nhỏ bé vô trợ như một con kiến.

Trong cơ thể có pháp lực ngập trời, có thể mượn sức mạnh của Thiên Đạo.

Nhưng, pháp lực ẩn chứa trong một nhát chém của Triệu Thần còn ngập trời hơn, sức mạnh Thiên Đạo gia trì cũng càng cường đại hơn.

Không, đó không phải là sức mạnh của Thiên Đạo, mà là sức mạnh của Đại Đạo!

Hỏi thử, Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao có thể chống đỡ!?

"Không!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trừng lớn hai mắt, vô cùng sợ hãi nhìn nhát chém của Triệu Thần không ngừng phóng đại trong mắt mình, lại phóng đại, rồi lại phóng đại, miệng không nhịn được phát ra một tiếng hét kinh hoàng.

Y ngay cả Tiên thiên linh bảo cũng không kịp tế ra, đã bị Thí Thần Thương chém trúng người.

Chương 301

Pháp lực bàng bạc và uy lực vô thượng ẩn chứa trong Thí Thần Thương lập tức cuốn sạch toàn thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, thánh nhân chi khu lập tức bị phá hủy!

Chỉ có nguyên thần ký thác vào Hồng Hoang Thiên Đạo mới có thể trốn thoát, tạm thời giữ được mạng chó!

Nhưng, vẫn chưa kết thúc!

Uy lực vô thượng ẩn chứa trong Thí Thần Thương dường như đã xuyên thấu cả dòng sông khí vận, trực tiếp chém vào kim long khí vận của Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ngâm!

Ngâm!

Ngâm!

Kim long khí vận lập tức phát ra những tiếng kêu thảm thiết.

Thân thể vốn to lớn lập tức gầy đi gần một nửa!

Trở nên vô cùng suy yếu, hơi thở thoi thóp, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể mất mạng!

Bên này mất thì bên kia được, kim long khí vận của Xiển giáo bị chém.

Kim long khí vận Nhân tộc của Triệu Thần như được tiêm máu gà, lập tức tăng vọt thêm một phần ba!

Thân thể uy nghiêm, ngẩng cao đầu ưỡn ngực, nhìn xuống cả dòng sông khí vận, dường như muốn nuốt chửng tất cả kim long khí vận trong đó.

Số khí vận này gia trì lên người Triệu Thần, hắn cảm giác sự lý giải của mình đối với Hỗn Độn Đại Đạo lại sâu sắc thêm vài phần.

"Quả nhiên!

Phỏng đoán của bản tọa không sai!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng cong lên một đường cong, uy thế trên người càng thêm bàng bạc.

Thiên chi đạo, tổn hữu dư nhi bổ bất túc; nhân chi đạo, tổn bất túc dĩ phụng hữu dư! (Đạo của trời là lấy chỗ thừa bù chỗ thiếu; đạo của người là lấy chỗ thiếu dâng cho chỗ thừa!) Khí vận của Nhân tộc vốn đã vô cùng bàng bạc, trong đại lục Hồng Hoang không có việc đại công đức nào để làm, để khí vận tiến thêm một bước.

Cho nên, cách tốt nhất chính là chém khí vận của Xiển giáo và Tây Phương giáo!

Dưới Hồng Hoang Thiên Đạo, tổng lượng khí vận là cố định, khí vận của Xiển giáo và Tây Phương giáo bị chém, tự nhiên sẽ gia trì lên Nhân tộc.

Đây chính là tổn bất túc dĩ phụng hữu dư!

Nếu toàn bộ khí vận Hồng Hoang Thiên Đạo đều gia trì lên người, hắn có thể trong phút chốc lên thẳng Đại Đạo Thánh Nhân cửu trọng thiên đỉnh phong!

Dĩ nhiên, mọi chuyện cũng phải tuần tự tiến dần, chiếm được đại nghĩa, nếu không nóng vội cầu lợi, cũng sẽ bị khí vận phản phệ!

Sau khi chém xong Nguyên Thủy Thiên Tôn, Triệu Thần liền đưa mắt nhìn về phía Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, hai vị Thánh Nhân!

"Sao có thể!" Hai vị Thánh Nhân ánh mắt ngây dại, toàn thân run rẩy, bị dọa đến mức miệng không tự chủ được lẩm bẩm.

Chưa bao giờ có một ngày những vị Thánh Nhân như họ lại bị một kiếm chém chết!

Mặc dù dựa vào nguyên thần ký thác Thiên Đạo, có thể may mắn giữ được mạng chó, nhưng kim long khí vận cũng bị chém, coi như hoàn toàn bị phế!

Có khác gì bị giết chết đâu!?

Không bằng trực tiếp giết luôn cho xong!

Chỉ là, đợi đến khi Triệu Thần đạt tới Thánh Đạo cửu trọng thiên đỉnh phong, chứng đạo vô thượng Đại Đạo cảnh giới, e rằng thật sự sẽ thỏa mãn tâm nguyện của bọn họ.

"Hiện tại, đến lúc tiễn các ngươi lên đường rồi!" Ánh mắt Triệu Thần khinh miệt, nhìn xuống hai người, miệng uy nghiêm hét lớn.

Trong khoảnh khắc, ba vị đạo nhân do thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh hóa ra cũng đều giơ cao chí bảo trong tay, lần lượt chém xuống hai vị Thánh Nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn!

Thực lực của ba vị đạo nhân đều tương đương với Triệu Thần.

Uy lực của chí bảo trong tay chém ra tự nhiên cũng không khác mấy so với nhát chém vừa rồi của Triệu Thần!

Chém rách không gian, vượt qua thời gian, phá vỡ Thiên Đạo, thế không thể đỡ.

Chém thẳng vào thánh khu của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

"A!" "Không!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi, không có chút sức lực phản kháng nào đối với nhát chém này.

Họ trừng lớn đôi mắt sợ hãi, trơ mắt nhìn ba món chí bảo không

ngừng phóng đại trong mắt, chém nát thánh khu của mình.

Chỉ kịp phát ra một tiếng kêu thảm thiết, thánh khu liền hóa thành hàng tỷ điểm sáng, như những bông tuyết dưới ánh mặt trời, dần dần tan biến trong hư không Hỗn Độn!

Tiếp theo, uy lực vô thượng ẩn chứa trong nhát chém cũng xuyên thấu dòng sông khí vận, chém vào kim long khí vận đại diện cho Tây Phương giáo.

Ngâm!

Ngâm!

Kim long khí vận cũng phát ra những tiếng kêu ai oán thê lương.

Thân thể to lớn lập tức co lại một nửa, yếu ớt nằm bò trong dòng sông khí vận, hơi thở thoi thóp dường như bất cứ lúc nào cũng có thể mất mạng!

Ngược lại, kim long khí vận Nhân tộc của Triệu Thần lại liên tiếp tăng vọt thêm một phần ba!

Tổng cộng lại tương đương với việc tăng vọt gấp đôi!

Phải biết rằng, khí vận Nhân tộc của Triệu Thần vốn đã vô cùng bàng bạc, nay lại tăng vọt gấp đôi, quả thực khủng bố!

Nhân giáo, Tiệt giáo cũng được thơm lây một chút.

Lấy một ví dụ đơn giản nhất, một khối tăng gấp đôi thành hai khối, có thể không có cảm giác gì.

Nhưng, nếu có một trăm triệu, tăng gấp đôi thành hai trăm triệu, hoặc khoa trương hơn, một trăm tỷ tăng gấp đôi thành hai trăm tỷ, mới có thể cảm nhận được sự khủng bố sau khi tăng gấp đôi!

Triệu Thần hiện tại chính là như vậy!

Trong dòng sông khí vận, kim long khí vận đại diện cho Nhân tộc không khỏi ngẩng đầu hú dài, khí thế như hồng, nhìn xuống tứ phương, bá khí vô cùng!

Triệu Thần hai mắt híp lại, dang rộng hai tay, cảm nhận khí vận vô tận gia thân, nội tâm chỉ có một chữ.

Đó chính là sảng!

Sảng khoái tột độ!

Dĩ nhiên, Triệu Thần sảng khoái, nhưng các đại năng tu sĩ Hồng Hoang thì lại đặc biệt kinh ngạc đến ngây người!

Thánh Nhân bị chém là chuyện từ xưa đến nay chưa từng có!

Mặc dù nguyên thần Thánh Nhân ký thác Thiên Đạo, may mắn thoát khỏi cảnh hình thần câu diệt, nhưng vẫn khiến Hồng Hoang Thiên Đạo chấn động.

Trong khoảnh khắc, cả thế giới Hồng Hoang mây đen dày đặc, cuồn cuộn dâng trào, sấm chớp rền vang!

Giống như ngày tận thế!

Từng trận tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng khắp mọi ngóc ngách của thế giới Hồng Hoang.

Bóng tối che khuất cả đại địa Hồng Hoang, chỉ khi những tia chớp như rồng bạc xẹt qua bầu trời, mới thấy được một tia sáng.

Chương 302

"Chuyện gì vậy?!" Hạo Thiên, Dao Trì, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, tất cả các đại năng tu sĩ hai mắt đều tràn đầy chấn kinh, không thể tin được nhìn lên bầu trời.

Nội tâm như có thiên thạch rơi vào đại dương, không nhịn được dâng lên sóng lớn ngập trời.

Thế giới Hồng Hoang từ khi có lịch sử đến nay lần đầu tiên xuất hiện dị tượng khủng bố như vậy.

Luồng uy nghiêm phảng phất như hủy thiên diệt địa kia khiến cho những đại năng cường giả này cũng cảm thấy gan mật đều run, không rét mà run.

Họ không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mới khiến Hồng Hoang Thiên Đạo sinh ra phản ứng như vậy!

Nhưng rất nhanh, họ đã phát hiện ra trong dòng sông khí vận, kim long khí vận đại diện cho Xiển giáo và Tây Phương giáo đã bị chém, mỗi con đều hơi thở thoi thóp, yếu ớt vô lực.

Còn kim long khí vận đại diện cho Nhân Tộc Thánh Sư Điện của Triệu Thần thì khí thế càng thêm cường đại, bá khí vô địch!

Tất cả các đại năng cường giả không khỏi mí mắt giật mạnh, tâm thần chấn động, miệng không nhịn được hít một ngụm khí lạnh.

"Lẽ nào, Hỗn Độn Thánh Nhân đã ra tay với tam thánh nhị giáo, đã..." Tất cả các đại năng cường giả đều chấn động đến cực điểm.

Mặc dù không chắc chắn Triệu Thần đã gây thương tổn đến mức độ nào cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, nhưng kim long khí vận của tam giáo đều đã suy yếu đến

mức này, có thể tưởng tượng được ba đại Thánh Nhân tuyệt đối không chết cũng lột một lớp da!

"Không ngờ, Hỗn Độn Thánh Nhân lại khủng bố đến như vậy!" Hạo Thiên, Dao Trì, Trấn Nguyên Tử và những người khác đều không khỏi cảm thấy vô cùng chấn động.

Ngay cả Chu Tước và những người khác trong Thánh Sư Điện cũng trong lòng co rút dữ dội.

Mẹ nó, thật sự có chút hung tàn!

Khí vận là gốc rễ của đại giáo, khí vận đoạn tuyệt thì đại giáo diệt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều là lập giáo rồi mới chứng đạo thành thánh.

Nếu khí vận đoạn tuyệt, đại giáo bị diệt, họ còn có thể tiếp tục làm Thánh Nhân sao!?

E rằng thật sự sẽ rơi khỏi thánh vị!

Bây giờ, Triệu Thần chém kim long khí vận của nhị giáo, không nghi ngờ gì là rút củi đáy nồi, thật sự muốn lấy mạng già của ba đại Thánh Nhân!

"Nhân Tộc Thánh Phụ, quả nhiên là Nhân Tộc Thánh Phụ a!" Tất cả các đại năng cường giả không khỏi âm thầm cảm thán, mặc dù Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng chọc giận Triệu Thần, vẫn phải trả một cái giá thảm trọng!

"Chết tiệt!

Sao lại như vậy!?" Trong dòng sông Thiên Đạo, nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên mở mắt, trong ánh mắt lộ ra một tia không cam lòng sâu sắc và… sợ hãi!

Sắc mặt y trắng bệch.

Rõ ràng, mặc dù vì nguyên thần ký thác Thiên Đạo nên không bị nhát chém kia của Triệu Thần làm cho hình thần câu diệt, nhưng nguyên thần cũng bị tổn thương không nhỏ.

Y thật sự không dám tưởng tượng, thực lực của Triệu Thần rốt cuộc mạnh mẽ đến mức độ nào, mới có thể chém giết thánh khu, mới dám chém giết thánh khu!

Dù sao, Thánh Nhân bất tử bất diệt là do Hồng Quân năm đó đích thân nói.

Cho nên không ai dám đi chém giết một Thánh Nhân!

Ít nhất là ba đại Thánh Nhân chắc chắn không dám.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Triệu Thần không chỉ dám, mà còn làm như vậy!

Mẹ nó phải điên cuồng đến mức nào mới có thể làm ra chuyện như vậy.

"Thật vô lý, quả thực vô lý!" Nguyên thần của Tiếp Dẫn đạo nhân cũng đột nhiên mở mắt.

Hai mắt phẫn nộ đến mức gần như phun ra lửa, tức đến toàn thân run rẩy.

Sắc mặt y cũng trắng bệch như Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiển nhiên nguyên thần cũng bị chém thương!

Bên kia Chuẩn Đề đạo nhân cũng vậy.

Nhưng dòng sông Thiên Đạo quá huyền ảo, bao hàm vô tận chí lý phức tạp, vượt qua vô tận không gian thậm chí thời gian.

Mặc dù nguyên thần của ba đại Thánh Nhân đều ký thác trong dòng sông Thiên Đạo, nhưng lại tồn tại ở những thời không khác

nhau, không thể giao tiếp.

Thực ra đây cũng là một loại bảo hộ của Hồng Hoang Thiên Đạo đối với ba đại Thánh Nhân.

Nếu không, nếu nguyên thần tồn tại trong cùng một thời không, e rằng sẽ bị Triệu Thần tìm ra trong phút chốc!

Kết quả cuối cùng, có thể biết được!

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo cũng vô dụng!

Nhưng cho dù như vậy, đợi đến khi Triệu Thần lại đột phá, cuối cùng cũng không thể thoát được!

"Việc cấp bách bây giờ là nhanh chóng khôi phục thương thế, để tránh tên kia lại hạ độc thủ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không dám chậm trễ, chỉ sợ Triệu Thần nhân lúc họ không có mặt trong khoảng thời gian ngắn này mà tiêu diệt môn nhân đệ tử của họ!

Cho nên họ đều không hẹn mà cùng lập tức tái tạo nhục thân, trở về Hồng Hoang!

Đáng tiếc, trong khoảng thời gian ngắn mà họ khôi phục, đủ để Triệu Thần làm rất nhiều chuyện.

Trong hư không Hỗn Độn, Triệu Thần hai tay chắp sau lưng, lơ lửng trong hư không, ánh mắt khinh miệt, nhìn xuống cả thế giới Hồng Hoang.

Mặc dù khí vận vô tận gia thân, khiến hắn có một loại ham muốn lập tức bế quan đột phá Thánh Đạo thất trọng thiên.

Nhưng hắn đã mạnh mẽ kiềm chế lại, nhân lúc thánh khu của ba đại Thánh Nhân bị tiêu diệt, mạnh mẽ kết thúc Phong Thần đại chiến!

Nói cách khác, là tiếp tục đưa đệ tử nhị giáo lên Phong Thần

Bảng.

“Môn nhân đệ tử Xiển giáo ngoại trừ Nam Cực Tiên Ông ở thiên đình ra, còn lại đều ở Kim Kê Lĩnh, đã là cá trong chậu, bây giờ đến lượt Nhân giáo và Tây Phương giáo!” Triệu Thần lạnh lùng hừ nói.

Xiển giáo là cá trong chậu, dễ giải quyết.

Chủ yếu nhất là Tây Phương giáo.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân giỏi về độ hóa, đệ tử Tây Phương giáo đông đảo, lại ở xa tận Tây Ngưu Hạ Châu.

Nếu đối phương co rút ở đại lục phương Tây không ra, rất khó đưa đối phương lên Phong Thần Bảng.

Lúc này, Thân Công Báo, một siêu cấp thần xui xẻo, nên phát huy tác dụng rồi!

Đệ tử Tây Phương giáo không ra sao, vậy thì để Thân Công Báo, một siêu cấp thần xui xẻo, câu hết ra.

Câu được bao nhiêu, thu bao nhiêu!

Tâm niệm vừa động, Triệu Thần một bước đạp vào hư không, một khắc sau, liền xuất hiện trên không trung Kim Kê Lĩnh.

Cùng lúc đó, Thân Công Báo cũng vừa cưỡi Thanh Kỳ Lân đến Kim Kê Lĩnh.

Triệu Thần bàn tay nhẹ nhàng vung lên, kéo cả người lẫn lân của Thân Công Báo vào trong hư không.

“Thân Công Báo!” Ánh mắt Triệu Thần uy nghiêm, nhìn xuống Thân Công Báo.

Thân Công Báo lập tức từ trên lưng Thanh Kỳ Lân lăn xuống, vô cùng cung kính quỳ lạy trước mặt Triệu Thần.

“Đệ tử Thân Công Báo bái kiến Thánh Phụ, xin Thánh Phụ phân phó!” “Bản tọa lệnh cho ngươi lập tức đến Tây Phương giáo, để người của Tây Phương giáo xuống núi trợ trận cho Tây Kỳ!” Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

“Đệ tử tuân theo pháp chỉ của giáo chủ!” Thân Công Báo lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Chương 303

Mặc dù Triệu Thần để đệ tử Tây Phương giáo đi giúp Tây Kỳ, nhưng Triệu Thần bảo làm gì thì làm nấy.

Chuyện phản gián nằm vùng này, quả thực là sở trường của hắn!

"Đợi sau khi ngươi hoàn thành việc này, lại chém giết Khương Tử Nha, lấy Đả Thần Tiên của y, thay bản tọa phong thần!" "Vâng, giáo chủ!" Thân Công Báo lại một lần nữa lĩnh mệnh, dường như có chút hiểu được ý nghĩa của hành động này của Triệu Thần, nội tâm lập tức trở nên có chút kích động!

Triệu Thần dùng ánh mắt trọng dụng nhìn Thân Công Báo, giao cho y trọng trách!

Dù sao, Thân Công Báo không phải là loại phế vật như Khương Tử Nha, để Thân Công Báo nắm giữ Đả Thần Tiên phong thần, liền xứng đáng là thủ lĩnh của các vị thần, tiền đồ có thể nói là một mảnh sáng lạng!

"Đệ tử bái tạ giáo chủ, nguyện vì Thánh Phụ hiệu tử mệnh!" Thân Công Báo sắp kích động vui sướng đến phát điên rồi, không ngờ Triệu Thần lại ban cho cơ duyên lớn như vậy!

Không chút do dự, lập tức bái biệt Triệu Thần, cưỡi lên Thanh Kỳ Lân, nhanh chóng đến Linh Sơn, chuẩn bị kéo Tây Phương giáo xuống nước.

Thanh Kỳ Lân dù sao cũng là siêu cấp tọa kỵ có tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới!

Tốc độ nhanh đến mức nào, có thể biết được.

Không bao lâu, Thân Công Báo liền cưỡi Thanh Kỳ Lân đến núi Tu

Di phương Tây.

Lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn chưa thể thành công tái tạo nhục thân, trở về đại lục Hồng Hoang.

Vì đệ tử Tây Phương giáo phân bố khắp đại lục phương Tây, cho nên trong Linh Sơn rộng lớn, chỉ có Di Lặc một mình đang bế quan.

Y đang tập trung toàn bộ tâm thần luyện hóa xá lợi mà Tiếp Dẫn đạo nhân ban cho lúc trước, đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới!

"Nếu đã như vậy, để bản tọa giúp ngươi một tay!" Triệu Thần lơ lửng trên không, tuệ nhãn như đuốc, thu hết cảnh Di Lặc bế quan vào mắt.

Sau đó, trực tiếp đánh ra một đạo huyền quang, bay về phía Linh Sơn, chui vào trong cơ thể Di Lặc.

Trong khoảnh khắc, Di Lặc quả thực như có thần trợ, nhẹ nhàng liền luyện hóa toàn bộ vô thượng xá lợi mà Tiếp Dẫn đạo nhân ban cho.

Tốc độ nhanh đến mức, ngay cả Di Lặc cũng tỏ ra không tin.

Tiếp theo, Di Lặc lại phúc đến tâm linh, rơi vào trạng thái đốn ngộ, trong nháy mắt lĩnh ngộ vô tận chí lý thiên đạo huyền ảo phức tạp, minh ngộ thiện thi, và nhanh chóng chém ra thiện thi.

Quá trình này, gần như không đến một khắc đồng hồ đã hoàn thành, hoàn toàn vượt xa những đại năng tu sĩ đỉnh cấp kia.

Di Lặc cả người đều kinh ngạc đến ngây người, nửa ngày cũng chưa hoàn hồn.

Phải biết rằng, ngộ tính tư chất của y từ trước đến nay đều không phải là đỉnh tiêm!

Hiển nhiên, tất cả nguyên nhân đều là do đạo huyền quang màu

trắng kia của Triệu Thần.

Dù sao, Triệu Thần là Đại Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo ngũ trọng thiên cảnh giới, giúp Di Lặc tăng lên Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới nhỏ nhoi không phải là dễ như trở bàn tay!

Nhưng, đây không phải là Triệu Thần đại phát thiện tâm.

Chủ yếu là vì Di Lặc đột phá quá chậm, giúp Di Lặc nhanh chóng đột phá, mới có thể để Di Lặc nhanh chóng xuất quan xuống núi đến Kim Kê Lĩnh trợ trận đại quân Tây Kỳ.

Như vậy, mới tiện ra tay!

"Ngươi thật sự cho rằng đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới là không có chuyện gì sao, mặc dù ngươi sẽ không lên Phong Thần Bảng, nhưng lấy đạo của người, trả lại cho người, xem bản tọa làm sao vả mặt ngươi!" Triệu Thần nặng nề lạnh lùng hừ nói.

Hắn tự nhiên biết mục đích của Nguyên Thủy Thiên Tôn phí hết tâm tư để Di Lặc đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, nhưng vẫn sẽ không tha cho Di Lặc, và sẽ tặng cho Tiếp Dẫn đạo nhân một bất ngờ lớn.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Đa Bảo đạo nhân hóa hồ vi phật, trở thành Phật hiện tại.

Di Lặc là Phật vị lai của Phật giáo!

Lúc này giết Di Lặc, để Di Lặc phong thần, tương đương với việc hoàn toàn cắt đứt hy vọng của Tây Phương giáo!

Sau đó, không ngoài dự đoán của Triệu Thần, sau khi Di Lặc đột phá chém ra thiện thi, đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới, lập tức cảm thấy vô cùng kinh hỉ, và ý khí phong phát.

"Bây giờ, bần đạo cuối cùng có thể không cần lo lắng về Phong

Thần lượng kiếp!" Di Lặc trong lòng hoan hỉ, quả quyết lập tức xuất quan, đi báo tin vui cho sư tôn Tiếp Dẫn đạo nhân.

Dĩ nhiên, sư tôn Tiếp Dẫn đạo nhân hiện tại đang bận rộn khôi phục thương thế tái tạo nhục thân trong dòng sông Thiên Đạo, Di Lặc chắc chắn không tìm được.

Cũng vào lúc này, y nhìn thấy Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân.

Chính xác hơn, là Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân chủ động tìm đến Di Lặc.

"Đạo hữu xin dừng bước!" Thân Công Báo sờ sờ hai bên râu mép, lại hô ra câu cửa miệng của mình.

Thế là, Di Lặc cứ như vậy bị Thân Công Báo gọi lại.

"Không biết đạo hữu có gì chỉ giáo!?" Di Lặc lập tức khách khí hỏi.

Mặc dù tu vi của Thân Công Báo thấp hơn y, nhưng nhìn thấy tọa kỵ mà Thân Công Báo cưỡi lại là Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới, tự nhiên không dám chậm trễ.

"Bần đạo là Thân Công Báo, thấy chư vị đạo hữu Xiển giáo bị một vị cường giả bí ẩn chặn lại ở Kim Kê Lĩnh, đại quân Tây Kỳ không thể tiến lên nửa bước, nên đặc biệt tìm đến đạo hữu, hy vọng đạo hữu xuống núi trợ trận!" Thân Công Báo giả vờ vui mừng nói, "Đạo hữu vừa hay đột phá, thật là thiên ý a!" Không thể không nói, Thân Công Báo quả không hổ là người được thiên mệnh phong thần.

Tác dụng của y, chính là không ngừng lừa người ta ra núi, để tham gia vào Phong Thần lượng kiếp, lên Phong Thần Bảng.

Không có gì bất ngờ, Di Lặc cứ như vậy bị Thân Công Báo dễ dàng lừa gạt.

“Chẳng trách bần đạo vừa rồi có thể đột phá thuận lợi như vậy, xem ra quả nhiên là do thiên ý, để thực lực bần đạo tăng mạnh, xuống núi đến phương đông giúp đỡ chư vị sư đệ Xiển giáo.” Di Lặc trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Câu nói cuối cùng của Thân Công Báo đã nói trúng tâm can của y, khiến y thật sự cho rằng việc mình đột phá là do thiên ý.

Nhưng, từ một phương diện nào đó mà nói, cũng đích thực không sai.

Vì hiện tại, ý của Triệu Thần, chính là thiên ý!

Thế là, Di Lặc lập tức quyết định xuống núi đến Kim Kê Lĩnh trợ trận cho Tây Kỳ.

Không chỉ vì muốn giúp đỡ đạo hữu Xiển giáo, mà còn vì vừa đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, tự thấy sẽ không có nguy hiểm, cho nên mới dám làm như vậy.

Nếu để y biết rằng, không lâu trước đó, Nhiên Đăng đạo nhân, Lục Áp đạo nhân, hai đại lão bài Chuẩn Thánh cường giả đều bị tiêu diệt, e rằng sẽ sợ đến mức lập tức trốn trong Đại Lôi Âm Tự, có đánh chết cũng không ra ngoài.

Đợi đến khi đến Kim Kê Lĩnh, cho dù biết được chuyện này, cũng không do y quyết định!

“Đạo hữu yên tâm, bần đạo liền xuống núi đi trợ trận cho đạo hữu Xiển giáo!” Di Lặc lập tức trịnh trọng trả lời.

“Đạo hữu đại đức!” Thân Công Báo lập tức không ngớt lời khen ngợi Di Lặc, trong lòng vui vẻ vô cùng.

Nhiệm vụ đầu tiên mà giáo chủ giao phó, đã đại công cáo thành!

Thế là, tiếp theo Di Lặc liền lập tức xuống núi, đến phương đông,

nhanh chóng đến Kim Kê Lĩnh.

Còn về Thân Công Báo, sau khi khách sáo với Di Lặc một phen, tỏ ý muốn đi mời các đại năng khác của Tây Phương giáo, lại hướng về những nơi khác ở Tây Ngưu Hạ Châu mà đi, không bao lâu, liền đến sào huyệt của Tây Phương giáo, Linh Sơn!

Giống như Di Lặc, hai vị giáo chủ của Tây Phương giáo là Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân cũng bị Triệu Thần chém, đang bận rộn tu phục thánh khu trong dòng sông Thiên Đạo, hiện tại chưa trở về Hồng Hoang.

Cho nên, đệ tử Tây Phương giáo căn bản không ai nhận ra thân phận thật sự của Thân Công Báo.

Thấy Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới, đông đảo đệ tử Tây Phương giáo đều không dám chậm trễ, coi Thân Công Báo như thượng khách.

Do đệ tử của hai vị Thánh Nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn là Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, ba đại chân truyền đệ tử, cùng với năm trăm đệ tử Tây Phương giáo, lập tức đến Tây Kỳ trợ trận!

Đây có thể nói là toàn bộ gia sản của Tây Phương giáo.

Bây giờ, bị Thân Công Báo lừa đến Kim Kê Lĩnh, không lên Phong Thần Bảng, thì cũng bị trấn áp.

Chương 304

Đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, ba đại Thánh Nhân trở về Hồng Hoang, biết được chuyện này, e rằng đều sẽ tức đến hộc máu!

Kim Kê Lĩnh!

Lúc này, Quảng Thành Tử và một đám môn nhân đệ tử Xiển giáo đều không dám manh động, tiến không được, lùi cũng không xong.

Không còn cách nào, Nhiên Đăng đạo nhân bị Triệu Công Minh chém giết mất tích, ba đại Thánh Nhân bị Triệu Thần chém nát thánh khu, cũng mất liên lạc.

Hiện tại không ai chỉ huy, cũng không biết phải làm sao, thật tuyệt vọng!

Môn nhân đệ tử Xiển giáo đều như vậy, đại quân Tây Kỳ do Khương Tử Nha suất lĩnh càng không cần phải nói, sĩ khí hoàn toàn rơi xuống đáy vực.

Hiện tại với trạng thái này, đừng nói là thảo phạt đại quân Thương triều, e rằng ngay cả tự vệ cũng có vấn đề.

Chỉ cần bị đại quân một lần xung kích, e rằng phút chốc sẽ tan rã!

Cũng vào lúc này, Di Lặc đã đến!

"Xem ra vị Thân Công Báo đạo hữu kia quả nhiên không lừa bần đạo, chư vị đạo hữu Xiển giáo đã gặp phải phiền phức, lát nữa để bần đạo mở đường cho các ngươi!" Di Lặc trước tiên quét mắt nhìn cục thế ở Kim Kê Lĩnh, không khỏi âm thầm gật đầu, sau đó tự tin vô cùng đáp xuống Kim Kê Lĩnh.

Y nhìn thấy Khổng Tuyên đang ngồi trên Tứ Bất Tượng, cũng

nhìn ra Khổng Tuyên là cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới.

Nhưng, y cũng không để Khổng Tuyên vào lòng.

Theo y thấy, mình là Chuẩn Thánh cường giả!

"Chư vị đạo hữu Xiển giáo đừng hoảng, bần đạo đến trợ trận cho các ngươi!" Di Lặc mỉm cười chào hỏi Quảng Thành Tử và những người khác, trong giọng nói mang theo một tia ngạo nghễ không thể kìm nén.

Dù sao vừa mới tấn cấp Chuẩn Thánh cảnh giới, tâm thái có chút bành trướng là chuyện bình thường.

"Di Lặc sư huynh đến rồi!" Trên mặt Quảng Thành Tử và những người khác lập tức lộ ra một tia vui mừng, họ không biết Di Lặc bị Thân Công Báo lừa đến, cứ tưởng Di Lặc là phụng sư mệnh đến đây.

"Chư vị đạo hữu đừng vội, bần đạo sẽ mở đường cho các ngươi!" Di Lặc ngạo nghễ gật đầu, đưa mắt nhìn về phía Khổng Tuyên!

"Di Lặc sư huynh, thần thông của người này có chút tà môn, có thể phóng ra ngũ sắc thần quang, chỉ cần bị quét trúng liền sẽ thân tử đạo tiêu, sư huynh cẩn thận!" Quảng Thành Tử và những người khác lập tức nhắc nhở.

"Chư vị đạo hữu không cần lo lắng, bần đạo đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, xem bần đạo thu phục hắn!" Di Lặc bước ra trước trận, nói với Khổng Tuyên: "Vị đạo hữu Ân Thương kia, Chu hưng Thương diệt, đây là thiên ý, ngươi đừng cố chấp không tỉnh ngộ, nếu không đừng trách bần đạo lấy mạnh hiếp yếu!" Khổng Tuyên ngồi cao trên lưng Tứ Bất Tượng, ánh mắt khinh miệt, không thèm nhìn Di Lặc!

Mặc dù tu vi của Di Lặc đích thực cao hơn hắn, nhưng hắn vẫn không để vào mắt!

Không sai, Khổng Tuyên, chính là cuồng ngạo, bá khí như vậy!

Là con công đầu tiên của Hồng Hoang thiên địa, do huyết mạch Phượng Hoàng tộc biến dị mà thành, hắn có sự tự tin đó!

"Rốt cuộc ai là kẻ mạnh hiếp yếu, còn chưa chắc đâu!" Khổng Tuyên châm biếm nói.

"Tốt!

Nếu đã như vậy, vậy đừng trách bần đạo không khách khí!" Di Lặc lập tức bị Khổng Tuyên kích nộ, giận dữ cười một tiếng, muốn ra tay với Khổng Tuyên.

"Di Lặc sư huynh cố lên!" Quảng Thành Tử và các môn nhân đệ tử Xiển giáo đều đứng sau lưng Di Lặc, đều đang cổ vũ cho Di Lặc, đồng thời ánh mắt mong đợi, chờ đợi Di Lặc trấn áp Khổng Tuyên.

Vừa rồi nghe được, Di Lặc đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, vậy thì trấn áp Khổng Tuyên chắc chắn không có vấn đề.

Nhưng, đúng lúc này, sau lưng Khổng Tuyên lại có năm đạo thần quang bay lên trời, ẩn chứa uy lực vô thượng huyền ảo, hướng về phía Di Lặc mạnh mẽ quét một cái.

Tiếp theo, Di Lặc cũng bị Khổng Tuyên quét vào trong không gian ngũ sắc thần quang.

"..." Biểu cảm trên mặt Quảng Thành Tử và những người khác lập tức đông cứng lại, mỗi người đều trừng lớn hai mắt, không thể tin được nhìn vào cảnh này.

Lúc này, trong lòng họ như có hàng tỷ con sinh vật gọi là "thảo nê mã" gào thét phi nước đại, hỗn loạn điên cuồng đến muốn hộc máu.

Vốn tưởng rằng Di Lặc, một Chuẩn Thánh cường giả ra tay, trấn áp Khổng Tuyên chắc chắn sẽ dễ như trở bàn tay.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Di Lặc lại cũng bị Khổng Tuyên quét đi!

"Sao có thể!?" Trong ánh mắt của các môn nhân đệ tử Xiển giáo đều tràn đầy chấn kinh, không nhịn được tâm thần chấn động.

Di Lặc chính miệng nói mình là Chuẩn Thánh cường giả, lẽ nào, y là một Chuẩn Thánh giả!?

"Ha ha ha, hay cho một Khổng Tuyên, hay cho một ngũ sắc thần quang!" Trên không trung Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần không khỏi cất tiếng cười sảng khoái, nhìn Khổng Tuyên với ánh mắt đầy tán thưởng.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Khổng Tuyên với thân phận Chuẩn Thánh có thể quét cả Chuẩn Đề đạo nhân, một vị Thánh Nhân, vào không gian ngũ sắc thần quang.

Cho nên, việc quét Di Lặc, một Chuẩn Thánh nửa mùa vừa mới đột phá, vào không gian ngũ sắc thần quang, thật sự không có gì lạ.

"Nhưng, Phiên Thiên Ấn đang ở trong tay Quảng Thành Tử, đây là hậu thiên chí bảo, không sợ ngũ hành, ta phải tìm cho Khổng Tuyên một người giúp đỡ!" Triệu Thần hai mắt híp lại nói.

Thế là, Triệu Thần tâm niệm vừa động, phát ra một đạo chỉ lệnh, tìm cho Khổng Tuyên một người giúp đỡ.

Trong chớp mắt, hư không một trận dao động, Bích Tiêu liền đến Kim Kê Lĩnh, bên cạnh Khổng Tuyên.

"Khổng Tuyên sư huynh, ta phụng mệnh sư tôn đến đây, giúp huynh trấn áp!" Bích Tiêu tay trái cầm một mai tứ phương ấn, trên mặt lộ ra một nụ cười tinh nghịch đáng yêu, nhìn về phía Khổng

Tuyên.

Mai tứ phương ấn trên tay nàng không phải vật gì khác, chính là Trấn Thiên Ấn mà Triệu Thần ban cho lúc phân bảo!

"Đa tạ Bích Tiêu sư muội!" Khổng Tuyên không từ chối, lập tức thả Di Lặc ra.

Mặc dù tính cách cuồng ngạo, nhưng đó cũng là đối với người khác, đối với đệ tử nhị giáo thì cuồng ngạo vô cùng.

Nhưng, đối với mệnh lệnh của Triệu Thần, hắn ngoan ngoãn không gì sánh bằng!

Nếu Triệu Thần đã phái Bích Tiêu đến giúp hắn trấn áp Di Lặc, hắn tự nhiên cung kính lĩnh mệnh.

"Thật vô lý, hôm nay bần đạo phải biến ngươi thành tro bụi, mới có thể tiêu tan mối hận trong lòng bần đạo!" Một luồng nguyên thần của Di Lặc trốn thoát ra ngoài, phẫn nộ gầm lên.

Lúc này, y phục của y xốc xếch, tóc tai cũng rối bù.

Bị Khổng Tuyên quét vào không gian ngũ sắc thần quang, mặc dù nguyên thần không vẫn lạc, nhưng cũng khiến y chịu không ít khổ sở.

Di Lặc tự cảm thấy mất hết thể diện, tự nhiên xấu hổ hóa giận, muốn báo thù Khổng Tuyên.

"Hừ, ngươi cũng dám động thủ với đại sư huynh của ta?" Bích Tiêu hai tay chống nạnh, tức giận nói.

"Trấn!" Theo tiếng nói của nàng hạ xuống, mai tứ phương ấn mà nàng đang cầm trong tay trái lập tức tỏa ra vô lượng hào quang, bay lên đỉnh đầu Di Lặc.

Sau đó, với thế sét đánh không kịp bưng tai, tỏa ra vô lượng huyền quang, nặng nề đánh vào người Di Lặc.

Trấn Thiên Ấn là chí bảo do Hỗn Độn Thánh Nhân luyện chế, Di Lặc mặc dù là Chuẩn Thánh nguyên thần bất tử bất diệt, cũng bị trong nháy mắt đập thành trọng thương, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Trấn áp, hoàn tất!

"Thu!" Bích Tiêu tiếp tục mỉm cười nói, thu Trấn Thiên Ấn về trong tay.

Trong khoảnh khắc, Quảng Thành Tử và các môn nhân đệ tử Xiển giáo nhìn đến ngây người, mỗi người đều lộ ra vẻ kinh hãi, nội tâm sóng lớn cuồn cuộn, toàn thân không rét mà run.

Vừa rồi ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên đã đủ hung tàn rồi, không ngờ Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu còn hung tàn hơn!

Mẹ nó đó là Di Lặc vừa mới tấn cấp Chuẩn Thánh cảnh giới a!

Cứ như vậy bị Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu nhẹ nhàng trấn áp, có thể chừa cho người ta một con đường sống không!?

"Đa tạ Bích Tiêu sư muội!" Khổng Tuyên lập tức chắp tay cảm tạ.

Chương 305

"Sư huynh không cần đa lễ, sư muội cũng chỉ là phụng mệnh hành sự mà thôi." Bích Tiêu khiêm tốn cười nói, "Đúng rồi, sư tôn bảo ta giúp huynh trấn áp một người, còn lại sẽ do huynh ra tay, đưa bọn họ lên bảng!" "Thật vô lý!" Quảng Thành Tử và những người khác trong lòng đều cảm thấy phẫn nộ, lời nói của Bích Tiêu khiến lòng tự tôn của họ bị sỉ nhục sâu sắc!

Phải biết rằng, họ đều là đệ tử Thánh Nhân, địa vị cao quý, có thể ngay cả Hạo Thiên, vị Thiên Đế kia cũng không để vào mắt.

Nhưng bây giờ, Bích Tiêu lại coi họ như cá trên thớt, quả thực không thể nhịn được!

Chỉ là, nhìn vào mai ấn mà Bích Tiêu đang cầm trong tay trái, họ không tự chủ được nuốt nước bọt, lựa chọn tiếp tục nhẫn nhịn!

Ngay cả Quảng Thành Tử, đại sư huynh của Xiển giáo cũng như vậy, cho dù trong tay y cũng có một mai phương ấn tương tự như Trấn Thiên Ấn, uy lực cũng cường đại, cũng không dám mạnh mẽ ra mặt!

Đáng tiếc, hắn không biết rằng, người mà Bích Tiêu muốn trấn áp, chính là hắn!

Nguyên nhân, là vì trong tay hắn có mai Phiên Thiên Ấn kia!

"Không biết vị Quảng Thành Tử đạo hữu nào?" Bích Tiêu cười tủm tỉm hỏi.

Trong tám đại thân truyền đệ tử của Triệu Thần, nàng là người ngưỡng mộ hắn nhất!

Trong lòng Bích Tiêu, Triệu Thần là thần minh mà nàng tín phụng.

Đừng nhìn Bích Tiêu bình thường hay nghịch ngợm, nhưng nội tâm vô cùng thành kính, nghiêm túc học tập tất cả những thứ mà Triệu Thần dạy.

Tương tự, cũng bao gồm việc học tập một số thói quen của Triệu Thần.

Ví dụ như, cười híp mắt!

Điều đó đại diện cho, tiếp theo nàng sẽ làm ra những chuyện khiến người ta cảm thấy bị lừa gạt!

"Ta chính là Quảng Thành Tử!" Quảng Thành Tử cứng rắn đáp.

Thần sắc của y căng thẳng, nội tâm vô cùng thấp thỏm, ánh mắt chăm chú nhìn Bích Tiêu.

Vừa rồi Bích Tiêu đã nói, muốn giúp Khổng Tuyên tiếp tục trấn áp một người.

Bây giờ đột nhiên gọi tên của y, không chừng là muốn trấn áp y, làm sao có thể không căng thẳng!

"Trong tay ngươi không phải có một kiện linh bảo gọi là Phiên Thiên Ấn sao?" Bích Tiêu tiếp tục hỏi.

Nàng mỉm cười, nghiêng nước nghiêng thành, tinh nghịch linh động, giọng nói nhẹ nhàng, hoàn toàn không giống như sắp trấn áp Quảng Thành Tử.

"Sao ngươi biết!?" Quảng Thành Tử không nhịn được thất thanh hỏi.

Phiên Thiên Ấn là do Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho, đệ tử Xiển giáo biết chuyện này không có gì lạ, nhưng đệ tử Tiệt giáo lại biết chuyện này, khiến y cảm thấy chấn động.

Dù sao, y chưa từng hiển lộ bảo vật này ở Hồng Hoang!

“Vậy thì không chạy được rồi!” Nụ cười trên mặt Bích Tiêu rạng rỡ, cũng không giải thích nhiều, chỉ nhẹ nhàng nói: “Trấn!” Theo tiếng nói của Bích Tiêu hạ xuống, Trấn Thiên Ấn trên tay trái của nàng lập tức tỏa ra vô lượng hào quang, hướng về phía Quảng Thành Tử trấn áp tới!

“...” Nội tâm của Quảng Thành Tử lập tức như có hàng vạn con sinh vật gọi là “thảo nê mã” gào thét phi nước đại, nội tâm điên cuồng uất ức đến muốn hộc máu Vì trong tay có Phiên Thiên Ấn mà muốn trấn áp ta, cái lý do này có thể khốn nạn hơn một chút không?!

Quảng Thành Tử muốn lý luận với Bích Tiêu một phen, nhưng, Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu lại không cho y bất kỳ cơ hội nào, hóa thành một ngọn núi khổng lồ hướng về phía y nặng nề đánh xuống.

Uy áp vô tận mà Trấn Thiên Ấn tỏa ra đã phong tỏa toàn bộ không gian xung quanh, không thể trốn thoát!

Dưới sự trấn áp của Trấn Thiên Ấn, không gian phía trên đầu Quảng Thành Tử đều đang rung chuyển dữ dội.

Nếu thật sự bị Trấn Thiên Ấn trấn áp, e rằng sẽ lập tức thân tử đạo tiêu, thần hồn bị đưa lên Phong Thần Bảng!

“Đáng ghét!” Quảng Thành Tử ánh mắt kinh hãi, không dám chậm trễ chút nào, lập tức tế ra Phiên Thiên Ấn, hy vọng Phiên Thiên Ấn có thể giúp y chống đỡ Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu.

Oanh!

Hai đại phương ấn linh bảo nhanh chóng va chạm kịch liệt trên không trung, bùng phát ra ánh sáng chói lòa vô cùng.

Khí lãng cường kình vô tận ầm ầm bùng nổ, cuốn sạch tứ phương, khiến không gian điên cuồng rung chuyển, gợn lên từng vòng sóng.

Nếu không có Triệu Thần, vị Thánh Nhân chí tôn ra tay bảo hộ, e rằng dư ba cũng có thể san phẳng phương viên hàng tỷ dặm thành bình địa.

Dù sao, bất luận là Phiên Thiên Ấn hay Trấn Thiên Ấn, đều là chí bảo do Thánh Nhân luyện chế!

Uy lực cường đại, có thể tưởng tượng được!

Dĩ nhiên, Phiên Thiên Ấn chắc chắn không thể địch lại Trấn Thiên Ấn!

Vì, Trấn Thiên Ấn là bảo bối mà Triệu Thần chuyên môn luyện chế để trấn áp Phiên Thiên Ấn!

Nếu không thể dễ dàng trấn áp Phiên Thiên Ấn, thì sao còn gọi là Trấn Thiên Ấn!

"Sao có thể!?" Quảng Thành Tử trừng lớn hai mắt, ánh mắt kinh hãi nhìn lên trên đỉnh đầu.

Mặc dù y đã dốc hết toàn lực thúc giục Phiên Thiên Ấn để chống đỡ Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu, nhưng Trấn Thiên Ấn vẫn với tư thế không thể lay chuyển, trấn áp cả Phiên Thiên Ấn xuống.

Thế là, Quảng Thành Tử chỉ có thể trơ mắt nhìn Phiên Thiên Ấn của mình bị Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu trấn áp xuống, cuối cùng đánh vào người mình.

Oanh long!

Đại địa đột ngột rung chuyển, bụi mù mịt.

Đợi tất cả bình tĩnh lại, những người chứng kiến đều hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy trên vùng đất trống trước trận của hai quân có một cái hố lớn, trên hố là Quảng Thành Tử bị trấn áp, trên người Quảng Thành

Tử là Phiên Thiên Ấn bị Trấn Thiên Ấn trấn áp.

Và trên Phiên Thiên Ấn, chính là Trấn Thiên Ấn của Bích Tiêu.

Sừng sững bất động, khí thế phi phàm, phảng phất như có thể trấn áp tất cả kẻ địch trên thế gian!

Hai đại phương ấn đều đang trấn áp trên cơ thể Quảng Thành Tử, Quảng Thành Tử có chết không!?

"Đại sư huynh!" Các môn nhân đệ tử Xiển giáo đều bị dọa đến gan mật đều vỡ, vừa rồi Di Lặc bị trấn áp, bây giờ lại là Quảng Thành Tử bị trấn sát, cảm giác vô cùng khủng bố!

"May mà không phụ sư tôn chi mệnh!" Trên mặt Bích Tiêu vẫn treo nụ cười rạng rỡ, tay phải hướng về phía Trấn Thiên Ấn nhẹ nhàng vẫy một cái.

"Thu!" Trấn Thiên Ấn lập tức tự động bay về trong tay Bích Tiêu, thần quang thu liễm, như một mai ấn tỳ bình thường, khiến người ta hoàn toàn không nhìn ra có bao nhiêu lợi hại.

Nhưng, các môn nhân đệ tử Xiển giáo còn lại nhìn vào mai ấn tỳ đó đều không tự chủ được nuốt nước bọt, toàn thân dựng tóc gáy, không rét mà run.

"Lại thu!" Bích Tiêu tiếp tục mỉm cười nói, đưa tay hướng về phía Phiên Thiên Ấn vẫy một cái, thu luôn cả Phiên Thiên Ấn của Quảng Thành Tử vào tay.

Đùa à, Quảng Thành Tử đều bị trấn sát, Phiên Thiên Ấn liền là chiến lợi phẩm của Bích Tiêu, đương nhiên phải trực tiếp thu rồi.

Không chỉ có Phiên Thiên Ấn, còn có Lạc Hồn Chung, Thư Hùng Kiếm, Bát Quái Tử Thụ Tiên Y, Tảo Hà Y và các linh bảo khác của Quảng Thành Tử, toàn bộ đều bị nàng thu hết!

Bích Tiêu, thật sự sắp trở thành một con nghiện tiền rồi!

Không còn Trấn Thiên Ấn và Phiên Thiên Ấn trấn áp, thần hồn của Quảng Thành Tử lập tức hồn hồn ngạc ngạc bay về phía Phong Thần Bảng.

"Ha ha ha, làm tốt lắm!" Ba mươi ba tầng trời trên Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên nhìn thấy cảnh này không khỏi vỗ tay khen ngợi!

Hắn đối với Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn không vừa mắt, nay thấy Quảng Thành Tử, đại sư huynh của Xiển giáo cũng lên Phong Thần Bảng, trong lòng tự nhiên vô cùng thống khoái!

"Sư thúc quả nhiên không lừa ta!" Hạo Thiên nội tâm kích động, đối với Triệu Thần thật sự cảm kích đến rơi lệ.

Lần phong thần chi chiến này, hắn không cần làm gì, có thể được ba giáo đệ tử thần hồn lên bảng sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần.

Chương 306

Và, ngay cả đại sư huynh Xiển giáo như Quảng Thành Tử cũng bao gồm trong đó.

Cảm giác đó, quả thực mỹ mãn.

"Nếu có thể tiêu diệt cả Nam Cực và Dược Sư đáng chết kia, thì càng tốt!" Hạo Thiên trong lòng có chút mong đợi, Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư đều chiếm giữ vị trí một phương đại đế của Thiên Đình, khiến hắn luôn canh cánh trong lòng, muốn tiêu diệt hai người này.

Nhưng, đó cũng chỉ là hy vọng, hắn biết hy vọng này rất mong manh.

Dù sao hai người kia cũng không phải kẻ ngốc, nếu đã trở thành Thiên Đế của Thiên Đình, chắc chắn sẽ không chủ động đi tranh giành vũng nước đục của Phong Thần lượng kiếp, tự nhiên khó bị đánh giết.

Nhưng, Hạo Thiên không biết rằng, Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư trong tương lai không xa, cũng sẽ bị Triệu Thần tính kế!

Dĩ nhiên, Triệu Thần không phải vì giúp Hạo Thiên trút giận, cũng không phải vì phong thần, mà là vì triệt để cắt đứt khí vận của Xiển giáo và Tây Phương giáo!

Nam Cực Tiên Ông là môn nhân Xiển giáo, Dược Sư là đệ tử Tây Phương giáo, ở Thiên Đình, có thể phân chia khí vận của Thiên Đình cho hai giáo, để hai giáo ngắc ngoải.

Chỉ có triệt để tiêu diệt, khí vận của hai giáo mới có thể đoạn tuyệt!

"Khổng Tuyên sư đệ, bần đạo đã hoàn thành sư tôn phân phó, bây

giờ nên trở về phục mệnh, nơi này giao cho đệ!" Bích Tiêu mỉm cười nói.

"Đa tạ Bích Tiêu sư huynh!" Khổng Tuyên khách khí chắp tay cảm tạ, đưa mắt nhìn Bích Tiêu mang theo Di Lặc rời đi.

Sau đó, hắn đưa mắt nhìn về phía những môn nhân đệ tử Xiển giáo còn lại.

"Còn ai nữa!?" Khổng Tuyên ngồi cao trên Tứ Bất Tượng, ánh mắt khinh miệt, nhìn xuống Xích Tinh Tử và những người khác, chuẩn bị tiếp tục đưa họ lên Phong Thần Bảng.

Xích Tinh Tử và những người khác đều sợ hãi đến cực điểm, hoảng hốt lùi lại, không dám nhìn thẳng Khổng Tuyên, càng không dám ra tay với Khổng Tuyên.

Ngay cả Di Lặc và Quảng Thành Tử đều gục ngã, cho họ thêm mười lá gan, họ cũng không dám!

Cũng vào lúc này, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, ba đại chân truyền đệ tử dẫn theo năm trăm đệ tử Tây Phương giáo đến!

"Chư vị sư đệ Xiển giáo đừng hoảng, bọn ta đến đây!" Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, ba người của Tây Phương giáo từ trên trời giáng xuống.

Một người mặc đạo bào rộng thùng thình.

Một người để trần bụng bự.

Một người mặt khổ nhưng lại lộ ra nụ cười, dẫn theo năm trăm đệ tử Tây Phương giáo giáng lâm tại Kim Kê Lĩnh.

Rất trùng hợp, lúc đó, Bích Tiêu mang theo Di Lặc bị trấn áp hôn mê rời đi.

Cho nên, họ vừa rồi không nhìn thấy cảnh Bích Tiêu mạnh mẽ

trấn áp Di Lặc và Quảng Thành Tử.

Chỉ thấy Xích Tinh Tử và những người khác bị Khổng Tuyên chặn lại, cho nên không để trong lòng.

Thậm chí không đi kiểm tra tu vi của Khổng Tuyên.

Lúc này, ba người đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới, nhưng dưới sự giáo dục ngấm ngầm của nhị thánh Tây Phương giáo, vẫn luôn trời không sợ đất không sợ.

"Chư vị đạo hữu Tây Phương giáo!" Xích Tinh Tử và những người khác đều không khỏi đưa mắt nhìn về phía Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, trong lòng không những không có chút vui mừng nào, ngược lại càng thêm lo lắng.

Đùa à, Di Lặc, một Chuẩn Thánh vừa rồi đến trợ trận đều bị trấn áp, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, chỉ là ba Đại La Kim Tiên, trợ trận có tác dụng gì.

Dẫn theo năm trăm đệ tử Tây Phương giáo, vội vàng đến nộp mạng sao!?

Bảo họ đừng hoảng!?

Chắc chắn không phải đang đùa chứ?!

Như vậy càng hoảng hơn được không!

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Xích Tinh Tử và những người khác đều kinh nghi bất định, trong lòng đích thực trở nên hoảng hốt hơn!

Dù sao, có thể là đệ tử tinh anh của Xiển giáo, trí thông minh chắc chắn không kém, lập tức nhận ra sự quỷ dị của sự việc.

Vừa rồi Di Lặc, một Chuẩn Thánh cường giả, đến trợ trận, họ không cảm thấy bất ngờ, cho rằng là do tam đại Thánh Nhân chỉ thị.

Nhưng bây giờ, Di Lặc bị trấn áp, Quảng Thành Tử bị trấn sát, Bì

Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, ba Đại La Kim Tiên chạy đến góp vui bảo họ đừng hoảng, tuyệt đối không thể nào là do tam đại Thánh Nhân chỉ thị!

"Ba vị đạo hữu, không biết là ai bảo các vị đến đây trợ trận?!" Xích Tinh Tử vội vàng hỏi.

Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi trước tiên ngẩn ra, sau đó nghiêm túc trả lời: "Một vị đạo hữu tên là Thân Công Báo nói các vị bị chặn lại, bần đạo mới đến đây trợ trận!" "Thân Công Báo!?" Ánh mắt Xích Tinh Tử và những người khác càng thêm kinh nghi bất định, cái tên này chưa từng nghe qua, nhưng trực giác mách bảo họ, Thân Công Báo có thể là môn nhân Tiệt giáo.

Mục đích của y, e rằng là để lừa Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi và những người khác đến đây.

"Có lẽ ngay cả Di Lặc đại sư huynh cũng bị người kia lừa!" Xích Tinh Tử và những người khác càng nghĩ càng sợ, bây giờ không thể liên lạc được với tam đại Thánh Nhân, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi và những người khác lại bị một Thân Công Báo không biết từ đâu chui ra lừa đến đây.

Họ có lý do để suy đoán, Di Lặc e rằng cũng như vậy, nếu không, Nguyên Thủy Thiên Tôn, một vị Thánh Nhân, chắc chắn sẽ không cho phép đệ tử duy nhất dưới trướng mình bị trấn áp.

"Lẽ nào sư tôn đã xảy ra chuyện?!" Xích Tinh Tử và những người khác kinh hãi đến cực điểm, sắp bị ý nghĩ này dọa điên rồi!

Tam đại Thánh Nhân đồng thời xảy ra chuyện, đặt ở trước đây họ căn bản không dám nghĩ, dù sao Thánh Nhân là bất tử bất diệt!

Nhưng, nếu không phải như vậy, căn bản không thể giải thích được tất cả những gì đang diễn ra.

“Chư vị đạo hữu, bần đạo xin phép trở về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung trước, đợi sau khi làm rõ mọi chuyện, sẽ báo cho chư vị đạo hữu!” Vân Trung Tử, người luôn đứng một bên không nói tiếng nào, vội vàng lên tiếng, chuẩn bị đi trước.

Là một trong hai vị phúc đức tiên của Xiển giáo trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Vân Trung Tử vô cùng ranh mãnh.

Tu vi của y thực tế cao hơn Quảng Thành Tử một chút, nhưng tính cách vô cùng khiêm tốn, không muốn làm chim đầu đàn, để tránh gặp kiếp trong phong thần.

Bây giờ, thấy cục thế có chút không ổn, lập tức chuẩn bị rút lui bỏ chạy.

Ngay cả tam đại Thánh Nhân cũng mất liên lạc, Nhiên Đăng đạo nhân mất tích, Di Lặc và Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi và những người khác lại bị Thân Công Báo lừa đến Kim Kê Lĩnh...

Mọi chuyện đều toát ra vẻ quỷ dị, nếu còn không bỏ chạy, e rằng thật sự sẽ bị Khổng Tuyên ở đây một lưới bắt hết!

“Hay là chúng ta cùng đi!” Xích Tinh Tử cũng vội vàng nói.

Y cũng không phải kẻ ngốc, nhìn ra ý đồ của Vân Trung Tử, cũng theo đó muốn bỏ chạy!

“Cùng đi!

Cùng đi!” Linh Bảo Đại Pháp Sư, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân và các môn nhân đệ tử Xiển giáo khác cũng lập tức lên tiếng, định tập thể bỏ chạy.

Tình hình nguy cấp, không chạy nữa là không còn cơ hội!

Trong khoảnh khắc, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi và năm trăm đệ tử Tây Phương giáo vừa mới đến Kim Kê Lĩnh đều ngây người.

“Rốt cuộc là chuyện gì!?” Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi và năm trăm đệ tử Tây Phương giáo nhìn nhau, mặt đầy kinh ngạc, bây giờ không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao môn nhân đệ tử Xiển giáo lại biểu hiện quỷ dị như vậy.

Điều này khiến trong lòng họ không tự chủ được dâng lên một luồng bất an mãnh liệt, luôn cảm giác có điềm không lành sắp xảy ra với mình, cảm thấy toàn thân dựng tóc gáy.

Nếu Xiển giáo muốn bỏ chạy, vậy thì họ cũng nên nhanh chóng bỏ chạy thôi.

“Khổng Tuyên, động thủ đi, đừng để một ai chạy thoát!” Trên không trung Kim Kê Lĩnh, ánh mắt Triệu Thần lạnh lùng nhìn xuống những môn nhân đệ tử Xiển giáo đang muốn bỏ chạy, lập tức hạ lệnh cho Khổng Tuyên.

Hắn đã đặc biệt để Thân Công Báo lừa đệ tử tam giáo đến Kim Kê Lĩnh, làm sao có thể để họ chạy thoát!

“Tuân theo pháp chỉ của Thánh Phụ!” Khổng Tuyên lập tức cúi người lĩnh mệnh, ánh mắt tức thì trở nên vô cùng sắc bén, mái tóc dài tung bay theo gió, y bào không gió mà bay, khí thế lẫm liệt.

Tay phải y khẽ vỗ lên lưng Tứ Bất Tượng, thân hình bay thẳng lên không trung, năm đạo thần quang từ sau lưng phóng thẳng lên trời.

Chương 307

Sau đó, điên cuồng quét về phía bọn Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử!

Vút!

Vút!

Vút!

Ngũ Sắc Thần Quang, không vật gì không quét được, cùng cấp vô địch, vượt cấp giết địch!

Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, vân vân, những đệ tử tinh anh của Xiển giáo và Tây Phương giáo, dưới những cú quét của Khổng Tuyên, căn bản không có sức phản kháng.

Dù đã chuẩn bị tháo chạy, nhưng vẫn bị Khổng Tuyên dùng thế mạnh quét trúng.

Chỉ cần bị quét trúng, liền sẽ bị thu vào không gian của Ngũ Sắc Thần Quang.

Bọn Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi cũng đã thử dùng linh bảo chống cự, nhưng vẫn không có chút tác dụng nào.

Bất kể là loại linh bảo gì, uy lực linh bảo mạnh đến đâu, tất cả đều bị Ngũ Sắc Thần Quang quét rụng.

Trong chốc lát, toàn bộ Kim Kê Lĩnh đều tràn ngập Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên, tỏa ra thần uy mênh mông, khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Đợi Ngũ Sắc Thần Quang thu lại, bụi trần lắng xuống, đệ tử hai giáo Xiển giáo và Tây Phương giáo, tất cả không sót một ai đều bị

Khổng Tuyên quét vào không gian Ngũ Sắc Thần Quang.

Đại quân Tây Kỳ do Khương Tử Nha thống lĩnh, tất cả đều sợ đến ngây người!

Bao gồm cả Khương Tử Nha, ai nấy đều hít một hơi khí lạnh, trong lòng kinh hãi tột cùng.

Không cần bất kỳ ai ra lệnh, toàn bộ đại quân Tây Kỳ đều đồng loạt lui về phía sau như thủy triều, chỉ sợ cũng bị Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên quét trúng.

Không, bọn họ đã quá đề cao bản thân, chỉ là một đám phàm nhân, quét bọn họ căn bản không có ý nghĩa.

Triệu Thần để Khổng Tuyên quét bọn Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, là vì muốn đưa họ lên Phong Thần Bảng.

Ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần, Triệu Thần còn chê không đủ dùng, sao có thể lãng phí danh ngạch lên người đám phàm nhân.

"Đáng tiếc, sắp phải quay về Hồng Hoang, nếu không đã có thể lừa Tây Phương giáo một vố nữa rồi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, cảm thấy khá tiếc nuối.

Tốc độ tái tạo nhục thân của ba đại Thánh nhân tuy không phải cực nhanh, nhưng cũng không chậm.

Giờ phút này, chắc hẳn đều đã khôi phục gần xong, đợi khi trở về Hồng Hoang, sẽ lập tức nhận ra cục diện hiện tại.

Như vậy, việc Thân Công Báo đi lừa thêm một đám đệ tử Tây Phương giáo nữa chắc chắn không thành.

May mà ba đại Thánh nhân không biết tình hình Hồng Hoang hiện tại, cũng không biết suy nghĩ trong lòng Triệu Thần, nếu không chắc

chắn sẽ bị tức đến hộc máu mà chết.

Táng tận lương tâm, quả thực là táng tận lương tâm!

"Nếu đã như vậy, vậy thì để đến Tây Du lượng kiếp sẽ bắt gọn các ngươi một mẻ vậy!" Đáy mắt Triệu Thần loé lên một tia hàn quang, khoé miệng cong lên một đường cong lạnh lẽo.

Đợi đến Tây Du lượng kiếp, thật sự phải khiến khí vận nhị giáo triệt để đoạn tuyệt, ngay cả những môn nhân đệ tử được cài cắm trong Thiên Đình cũng không tha!

Đừng cho rằng bản tọa lòng dạ độc ác, bởi vì đây không chỉ là cuộc tranh đấu báo thù với nhị giáo, mà là cuộc tranh đoạt chứng đạo của bản tọa!

Muốn bước lên đỉnh Thánh đạo cửu trọng thiên, chứng đạo Đại Đạo chi cảnh, tất nhiên phải đem toàn bộ khí vận thế giới Hồng Hoang đặt lên người mình.

Như vậy chỉ có thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

Như thế, khí vận thiên hạ mới có thể quy về một thân!

"Khổng Tuyên, giết hết bọn chúng, kẻ thực lực cao thì đưa lên bảng, kẻ thực lực thấp thì hóa thành tro bụi!" Triệu Thần không trì hoãn, lạnh lùng hạ lệnh cho Khổng Tuyên, mau chóng ra tay, đưa chúng lên Phong Thần Bảng!

"Tuân theo pháp chỉ của sư tôn!" Khổng Tuyên cúi người lĩnh mệnh, tâm niệm vừa động, liên tục ném những kẻ vừa bị quét vào không gian Ngũ Sắc Thần Quang như Vân Trung Tử ra ngoài.

Đương nhiên sau khi bị ném ra, tất cả đều biến thành những cỗ thi thể, thần hồn mờ mịt bay ra khỏi thể xác.

Khổng Tuyên làm theo lời dặn của Triệu Thần, đưa thần hồn của

những đệ tử thực lực tương đối mạnh của hai giáo lên Phong Thần Bảng.

Còn thần hồn của những đệ tử thực lực yếu hơn thì triệt để xóa sổ!

Đến đây, ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần trên Phong Thần Bảng, đã đủ ba trăm sáu mươi bốn vị!

Chỉ còn thiếu một vị cuối cùng, trận đại chiến Phong Thần này liền có thể kết thúc viên mãn.

"Ha ha ha, tốt, tốt, tốt!" Trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên vui đến sắp phát điên rồi!

Hơn ba trăm vị chính thần trên Phong Thần Bảng, tất cả đều là những đệ tử tinh anh nhất của tam thánh nhị giáo, sau này đều sẽ do mình chưởng quản, tự nhiên là hưng phấn kích động không thôi.

Đương nhiên, Hạo Thiên cũng biết, tất cả những điều này đều là ơn ban của Triệu Thần.

Nếu không có Triệu Thần, ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần mà hắn có được e rằng đều là đám tôm tép.

Cho nên, hắn không chút do dự hạ lệnh: "Người đâu, lập tức chuẩn bị cho trẫm những món hạ lễ quý giá, lát nữa theo trẫm đến Thánh Sư Điện của Thánh địa Nhân tộc bái kiến Thượng Thanh Thánh Nhân!" Cùng lúc đó, Lão Tử ở xa tại Thủ Dương Sơn, Thông Thiên ở Kim Ngao Đảo đều thở dài một hơi.

Lão Tử cảm thấy, dù có chết cũng không bao giờ đối địch với Triệu Thần.

Thông Thiên thì cho rằng, năm xưa có thể mời Triệu Thần đến Tiệt giáo làm Thánh sư, quả thực là đã dùng hết phúc khí tám đời.

Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, ba vị Thánh nhân này cuối cùng cũng đã khôi phục nhục thân, vội vã từ trường hà Thiên Đạo quay về Hồng Hoang.

Ngay khoảnh khắc quay lại thế giới Hồng Hoang, họ liền lập tức kiểm tra thương vong của môn nhân đệ tử mình.

Sau đó, sắc mặt của cả ba đều triệt để thay đổi, trong lòng lửa giận ngút trời, toàn thân sát khí bốc lên, vẻ mặt dữ tợn vặn vẹo.

"Tiểu tử Triệu Thần, bọn ta và ngươi không đội trời chung!" Ba đại Thánh nhân như những con dã thú phát cuồng, điên cuồng gào thét!

Gào thét xong, liền không chịu nổi đả kích, đồng loạt phun ra một ngụm tiên huyết.

Mặc dù trong lòng họ đều đã sớm có dự cảm, trong khoảng thời gian họ không có mặt, Triệu Thần chắc chắn sẽ nắm lấy cơ hội này để ra tay với đệ tử của họ.

Nhưng, vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại táng tận lương tâm đến mức độ này.

Môn nhân đệ tử Xiển giáo, không còn một ai, tất cả đều bị diệt sạch!

Di Lặc, rõ ràng đang bế quan đột phá tại Đại Lôi Âm Tự trên Linh Sơn, lại bị Triệu Thần phái Thân Công Báo lừa xuống núi, bị trấn áp trực tiếp.

Thậm chí những người ở xa tại Tây Ngưu Hạ Châu của Tây Phương giáo, bọn Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, cùng năm trăm đệ tử, cũng bị lừa đến Kim Kê Lĩnh, tất cả đều thảm sát.

Trận đại chiến Phong Thần lần này, tam thánh nhị giáo, thật sự tổn thất quá lớn!

Nếu không phải vừa mới bị Triệu Thần chém một lần, e rằng ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân thật sự sẽ lại liều mạng với Triệu Thần!

Nhưng hiện tại, họ cũng chỉ có thể ôm hận nuốt xuống!

"Hừ, không đội trời chung?

Bản tọa từ trước đến nay chưa từng nghĩ sẽ cùng các ngươi đội chung trời!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khinh thường hừ lạnh, hoàn toàn không đặt ba đại Thánh nhân vào mắt.

Lần này khí vận gia thân, bản tọa sẽ lại đột phá, đạt đến cảnh giới Thánh đạo thất trọng thiên, ba đại Thánh nhân không phải là cá nằm trên thớt, sớm muộn cũng bị chém!

Nhưng nếu đã càn rỡ như vậy, nhất định phải cho chút giáo huấn, để chúng nhận rõ hiện thực!

Triệu Thần hai mắt híp lại, đáy mắt lóe lên một tia hàn quang, đưa ánh mắt nhìn về phía môn nhân duy nhất còn lại của Xiển giáo, Khương Tử Nha.

Chương 308

Khương Tử Nha ngồi liệt trên lưng Tứ Bất Tượng, mặt đầy kinh hoàng, bị dọa đến toàn thân run lẩy bẩy.

Không chỉ hắn run, mà ngay cả con Tứ Bất Tượng dưới yên cũng đang run, suýt chút nữa đã mang theo Khương Tử Nha ngã nhào xuống đất.

Không còn cách nào khác, cục diện trước mắt đối với hắn thật sự quá kinh khủng!

Môn nhân đệ tử nhị giáo trong khoảnh khắc ngắn ngủi, liền bị diệt sạch, kẻ bị trấn áp thì bị trấn áp, kẻ lên bảng thì lên bảng, kẻ hóa thành tro thì hóa thành tro!

Mẹ nó, quả thực hung tàn đến cực điểm!

Thử hỏi, Khương Tử Nha và Tứ Bất Tượng, hai kẻ là môn nhân duy nhất còn sót lại của nhị giáo, làm sao có thể giữ được bình tĩnh, đều bị dọa đến mức ngay cả chạy trốn cũng không dám!

Đương nhiên, chạy trốn cũng vô dụng.

Vừa rồi bọn Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi không phải cũng đã định chạy trốn sao, nhưng vẫn khó thoát khỏi việc bị Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên quét trúng!

Huống hồ là một tên phế vật như Khương Tử Nha và một con tọa kỵ Tứ Bất Tượng!

Hiện tại chỉ có thể nghe theo mệnh trời, ngồi chờ chết!

"Vậy thì, đến lúc đưa ngươi lên Phong Thần Bảng rồi!" Triệu Thần cười lạnh nói.

Ba trăm sáu mươi lăm vị trí chính thần, hiện tại đã đủ ba trăm sáu mươi bốn vị, vị trí cuối cùng chính là cố ý để lại cho Khương Tử Nha!

Bây giờ là lúc hắn quy vị!

Đương nhiên, đưa Khương Tử Nha quy vị không phải là mục đích thật sự!

Dù sao chỉ là một tên phế vật Khương Tử Nha, bị giết chết, đối với ba đại Thánh nhân đả kích cũng chẳng lớn!

Đưa Khương Tử Nha lên Phong Thần Bảng chỉ là tiện tay mà thôi.

Mục đích thật sự của hắn là nhắm vào những vật hộ thân mà ba đại Thánh nhân đã tặng cho Khương Tử Nha.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Khương Tử Nha con Tứ Bất Tượng làm tọa kỵ!

Ban cho Khương Tử Nha cây Đả Thần Tiên để Khương Tử Nha phong thần!

Chuẩn Đề Đạo Nhân ban cho Khương Tử Nha lá Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, để Khương Tử Nha hộ thân!

Chỉ cần giết chết Khương Tử Nha, những bảo vật này sẽ thuộc về Triệu Thần.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, chính là vật mà hắn ngày đêm mong nhớ để tái tạo Sáng Thế Thanh Liên!

Đến lúc đó, xem ba đại Thánh nhân có đau lòng không, có bị vả mặt sưng vù không!

"Thân Công Báo, mau đến gặp bản tọa!" Không chút do dự, Triệu Thần lập tức lạnh lùng hạ lệnh, triệu hoán Thân Công Báo.

Việc này đã được xác định từ sớm.

Khương Tử Nha là người được thiên mệnh phong thần, muốn giết hắn, Thân Công Báo, một người cũng được thiên mệnh phong thần, chính là lựa chọn tốt nhất.

Nếu không, vì việc này mà nhiễm phải nhân quả thì không hay!

"Thánh Phụ!" Thân Công Báo vốn đang cưỡi Thanh Kỳ Lân từ Tây Ngưu Hạ Châu trở về Kim Kê Lĩnh.

Nhận được triệu hoán của Triệu Thần liền lập tức tăng tốc, toàn lực chạy đến không trung Kim Kê Lĩnh.

Sau đó, liền bị Triệu Thần kéo cả người lẫn lân vào trong hư không.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Thân Công Báo thấy thân ảnh vĩ ngạn của Triệu Thần, lập tức lăn xuống khỏi lưng Thanh Kỳ Lân, cung kính quỳ lạy hành lễ.

"Thân Công Báo, bản tọa bây giờ ban cho ngươi Thí Thần Thương, ngươi hãy xuống dưới, chém giết Khương Tử Nha kia, đưa hắn lên Phong Thần Bảng, sau đó lấy Đả Thần Tiên của hắn, sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần!" Triệu Thần uy nghiêm nói lớn.

Thứ đồ chơi Đả Thần Tiên đối với Khương Tử Nha chỉ là đồ gân gà.

Nhưng trong tay Thân Công Báo lại có thể phát huy tác dụng cực lớn.

Bởi vì những chính thần được sắc phong bây giờ toàn bộ là môn nhân đệ tử của tam thánh nhị giáo.

Đả Thần Tiên chính là để đánh chính thần.

Thân Công Báo nắm giữ Đả Thần Tiên tuyệt đối là bá khí ngút

trời!

Bất kể đối phương là Vân Trung Tử, Quảng Thành Tử, Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, muốn đánh là đánh!

Thể diện của tam giáo, hoàn toàn mất sạch!

"Tuân theo pháp chỉ của Thánh Phụ!" Thân Công Báo tức thì vui mừng như điên, lập tức hưng phấn kích động nhận lấy Thí Thần Thương mà Triệu Thần ban cho.

Sau khi bái biệt Triệu Thần, y lập tức cưỡi Thanh Kỳ Lân đáp xuống trước đại quân của Khổng Tuyên, trước tiên hành lễ với Khổng Tuyên.

"Gặp qua Khổng Tuyên sư huynh, ta phụng mệnh Thánh Phụ đến đây, để tiễn Khương Tử Nha lên Phong Thần Bảng!" Thân Công Báo khách khí nói rõ ý đồ với Khổng Tuyên, để tránh Khổng Tuyên cảm thấy y đang cướp công!

"Nếu là mệnh lệnh của sư tôn, Thân Công Báo huynh đệ hãy mau chóng chấp hành!" Khổng Tuyên lập tức đáp lời.

Đồng thời, tự mình lui về sau, nhường lại chiến trường cho Thân Công Báo.

"Không ổn!" Khương Tử Nha tức thì càng hoảng loạn hơn, thật sự muốn lập tức bỏ chạy.

Thân Công Báo đã đến, muốn đưa hắn lên Phong Thần Bảng, nếu không chạy nữa, e rằng sẽ không còn cơ hội.

Nhưng, chân hắn mềm nhũn rồi!

Chân của Tứ Bất Tượng cũng mềm nhũn rồi!

Không dám chạy, cũng không chạy nổi!

"Thật đáng chết!" "Quả thật đáng ghét!" "Kế hoạch thật thâm

sâu!" "Lòng dạ thật độc ác!" Sắc mặt của ba vị Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân càng thêm phẫn nộ, dữ tợn, vặn vẹo, quả thực không giống Thánh nhân, mà như những oán phụ.

Ai nấy đều nghiến răng nghiến lợi, hai tay nắm chặt, thậm chí móng tay còn đâm sâu vào lòng bàn tay.

Họ không biết Triệu Thần lại moi ở đâu ra một Thân Công Báo cũng là người được thiên mệnh phong thần, nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, việc môn nhân đệ tử nhị giáo tổn thất nặng nề, phần lớn đều là do có Thân Công Báo.

Nếu không, Di Lặc không thể nào dễ dàng bị lừa xuống Linh Sơn như vậy.

Bọn Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi cũng sẽ không ngốc nghếch dẫn theo năm trăm đệ tử Tây Phương giáo, từ Tây Ngưu Hạ Châu xa xôi chạy đến Đông Thắng Thần Châu.

Rồi sau đó, tất cả đều bị hốt trọn ổ!

Trong mắt ba đại Thánh nhân, Thân Công Báo này, quá tà môn!

Bây giờ, Thân Công Báo muốn chém giết Khương Tử Nha, e rằng Khương Tử Nha khó thoát khỏi cái chết!

"Không ổn!" Lúc này, ba đại Thánh nhân mới phản ứng lại.

Đại chiến Phong Thần đã triệt để thất bại, cho nên Khương Tử Nha chết hay không, đối với họ đã không còn quan trọng.

Nhưng, họ đột nhiên nhớ ra, họ đã ban cho Khương Tử Nha những bảo vật phòng thân.

Những bảo vật đó, không thể mất được!

"Mau ngăn cản tên đó, tuyệt đối không thể để hắn được như ý!"

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân tức thì trở nên vô cùng hoảng hốt, định ra tay ngăn cản Thân Công Báo chém giết Khương Tử Nha.

Chương 309

Nhưng, đã quá muộn.

Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân đạp về phía trước một bước, thoáng chốc đã đến trước mặt Khương Tử Nha.

Sau đó, vung Thí Thần Thương chém ra!

Xoẹt!

Một vệt huyết quang lóe lên, Khương Tử Nha đang ngồi trên lưng Tứ Bất Tượng bị Thân Công Báo chém làm hai đoạn!

Không chỉ Khương Tử Nha bị chém giết, mà ngay cả Tứ Bất Tượng dưới yên Khương Tử Nha cũng bị chém chết.

Dù sao, đây cũng là Thí Thần Thương của Triệu Thần!

Vốn dĩ, trên người Khương Tử Nha có Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ do Chuẩn Đề Đạo Nhân ban cho để phòng thân, nhưng lại bị Thí Thần Thương dùng thế mạnh chém phá!

Khương Tử Nha và Tứ Bất Tượng, song song vẫn lạc!

Khương Tử Nha vừa chết, thần hồn của hắn liền lập tức thoát ra khỏi thể xác, chủ động bay về phía Phong Thần Bảng.

Lần này, bách giám không hề đẩy thần hồn Khương Tử Nha ra ngoài như trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, mà rất nhanh chóng thu hắn vào trong Phong Thần Bảng.

Về phần tọa kỵ Tứ Bất Tượng, chắc chắn không thể vào Phong Thần Bảng, tự nhiên bị Thí Thần Thương chém cho hình thần câu diệt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tức thì lửa giận ngút trời, hai

mắt phẫn nộ đến mức sắp phun ra lửa!

"Tốt, tốt, tốt!

Tốt lắm!

Ngươi đang ép bản tôn!" Mười hai đệ tử lần lượt bị Triệu Thần chém giết, Xiển giáo tổn thất nặng nề, tâm huyết ngàn vạn hội nguyên đổ sông đổ bể.

Nay lại để Thân Công Báo chém giết Khương Tử Nha và tọa kỵ.

Thù mới thêm hận cũ, khiến cho lòng hận thù của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Triệu Thần đã lên đến cực điểm!

Thân hình lóe lên, lập tức đi đến Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đang phẫn nộ gào thét, hận đến mức răng sắp nghiến nát!

Đối với cái chết của Khương Tử Nha, lão ta ngược lại không còn để ý, tuy là môn nhân, nhưng dù sao cũng chỉ là một tên phế vật mà thôi.

Điều lão ta quan tâm là sau khi Khương Tử Nha chết, Đả Thần Tiên đã rơi vào tay Tiệt giáo của Triệu Thần.

Đợi sau khi đệ tử Xiển giáo được phong làm chính thần Thiên Đình, chỉ cần Tiệt giáo của Triệu Thần còn giữ Đả Thần Tiên, môn nhân đệ tử Xiển giáo dù được phong thần cũng không được yên ổn!

"Không phải người!

Quả thực không phải người!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên.

Hai mắt phẫn nộ sắp phun ra lửa, nếu như ánh mắt có thể giết người, Triệu Thần đã bị ánh mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn giết chết cả ngàn vạn lần.

Đáng tiếc, điều đó chẳng có tác dụng gì!

Ở một bên khác, Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng vừa kinh vừa giận, Tây Phương giáo vốn đã thiếu linh bảo, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ là một trong số ít những trọng bảo!

Không chỉ cực kỳ quý giá, mà còn trấn áp khí vận của Tây Phương giáo.

Nếu rơi vào tay Triệu Thần, tổn thất đó tuyệt đối không nhỏ hơn việc bọn Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi bị giết!

"Sư đệ, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ không thể có sai sót được!

Mau triệu hồi nó về!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân với khuôn mặt sầu khổ vội vàng thúc giục.

"Sư huynh yên tâm, ta lập tức triệu hồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vội nói.

Mặc dù đã ban Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cho Khương Tử Nha phòng thân, nhưng trong Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ có một đạo tiên thức của lão, có thể dựa vào đó để triệu hồi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ về.

Nhưng, con vịt đã nấu chín, Triệu Thần sao có thể để nó chạy thoát.

Ngay khoảnh khắc Chuẩn Đề Đạo Nhân định triệu hồi Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Triệu Thần đã ra tay trước, một tay tóm lấy Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

"Đáng chết!" Chuẩn Đề Đạo Nhân tức thì kinh nộ đến cực điểm, cố gắng khống chế Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ thoát khỏi tay Triệu Thần!

"Hừ, thật không biết tự lượng sức mình!

Phá cho bản tọa!" Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia hàn quang, trực tiếp nghiền nát đạo tiên thức của Chuẩn Đề Đạo Nhân trong Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!

"Phụt…" Trên mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân tức thì hiện lên một vẻ ửng hồng bất thường, ngay sau đó lại phun ra một ngụm kim huyết, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

"Tiểu tử Triệu Thần, mối thù này không báo, không đội trời chung!" Trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân tức thì tràn ngập oán độc và hận ý vô tận, miệng lại một lần nữa điên cuồng gào thét.

Đệ tử Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi bị giết, trấn giáo chí bảo bị đoạt, mối thù lớn như vậy, quả thực không thể nhẫn nhịn!

"Ha ha, vừa mới nói không thể đội chung trời, bây giờ lại không đội trời chung, có bản lĩnh thì thử xem!" Triệu Thần hai mắt híp lại, nhìn về phía Linh Sơn phương Tây, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh khinh miệt.

Không đội trời chung?

Vậy trừ phi hủy diệt thế giới Hồng Hoang đi!

Nhưng, nếu làm như vậy, không cần hắn ra tay, Thiên Đạo Hồng Hoang là người đầu tiên không đồng ý, Hồng Quân sẽ xuất hiện ngay lập tức, trấn áp ba đại Thánh nhân.

"Nếu bản tọa không nhớ lầm, trong tay lão đại Hồng Quân có một món đại sát khí, nếu không sợ chết thì có thể thử xem!" Ánh mắt Triệu Thần đột nhiên trở nên vô cùng hứng thú và chế giễu, mơ hồ có cảm giác mong chờ xem kịch hay.

Nhưng bây giờ, trước tiên phải dọn dẹp mớ hỗn độn của Phong Thần đã!

Triệu Thần bước ra khỏi hư không, Thánh nhân chân thân giáng

lâm Kim Kê Lĩnh.

"Bái kiến Thánh Phụ!" Khổng Tuyên và Thân Công Báo hai người lập tức cung kính hành lễ với Triệu Thần.

"Bái kiến sư phụ!" "Bái kiến chủ nhân!" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng ba người cũng lập tức từ phía sau đại quân chạy đến, hành lễ với Triệu Thần!

"Tất cả miễn lễ!" Triệu Thần tay phải nhẹ nhàng vung lên, một luồng sức mạnh mênh mông tuôn ra, nâng mọi người dậy.

Sau đó, ánh mắt uy nghiêm nhìn về phía Thân Công Báo.

Thân Công Báo lập tức cung kính dâng Tru Tiên Kiếm cho Triệu Thần, nói: "Đệ tử không phụ mệnh Thánh Phụ, đã đưa Khương Tử Nha lên Phong Thần Bảng!" "Làm tốt lắm!" Triệu Thần tán thưởng nhìn Thân Công Báo một cái, sau khi nhận lấy Thí Thần Thương, lại một lần nữa uy nghiêm hạ lệnh.

"Môn nhân nhị giáo tuy đều đã lên bảng, nhưng phản nghịch Tây Kỳ chưa bình định, Thân Công Báo, bản tọa mệnh ngươi lại đi đến Triều Ca, báo cho Thương vương, để y ngự giá thân chinh, bình định phản loạn Tây Kỳ, bản tọa sẽ ban cho Thương triều thêm tám trăm năm khí vận!" Trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, Võ Vương phạt Trụ lập nên Chu triều, có được khoảng tám trăm năm khí vận!

Bây giờ đã sửa đổi thành công đại thế Thiên Đạo, Chu triều sẽ không xuất hiện, tám trăm năm khí vận liền chuyển sang cho Thương triều.

Đương nhiên việc này phải do Trụ Vương làm.

Nếu hắn có thể giết chết Cơ Phát, người vốn là Võ Vương trong quỹ tích Thiên Đạo, thì có thể đoạt được tám trăm năm khí vận.

Dù sao hiện tại đại quân Tây Kỳ không có môn nhân đệ tử nhị giáo

trợ giúp, Thánh Sư Điện và Tiệt giáo tự nhiên sẽ không ra tay nữa.

Nhiều nhất cũng chỉ để lại một mình Văn Trọng!

"Tuân theo pháp chỉ của Thánh Phụ!" Thân Công Báo lập tức lĩnh mệnh cưỡi Thanh Kỳ Lân, nhanh chóng chạy đến Triều Ca.

Chương 310

Phải nhanh chóng hoàn thành những việc này rồi mới có thể ung dung phong thần!

Cùng lúc đó, ở một bên khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang phẫn nộ đến sắp bùng nổ, chạy đến Tây Phương giáo, đề xuất một phương pháp báo thù tìm chết!

Đó là, trọng lập địa phong thủy hỏa!

Cái gọi là trọng lập địa phong thủy hỏa, cũng chính là đổi một thế giới khác.

Nói một cách thông tục hơn, Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự không thể chịu đựng được thất bại của trận chiến Phong Thần, cảm thấy ván cờ này thua không cam tâm, muốn lật bàn cờ, chơi lại một ván mới với Triệu Thần.

Tây Phương nhị thánh đối với việc này cũng không có ý kiến, đồng ý với phương pháp báo thù của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Họ cũng đã bị Triệu Thần ép đến đỏ mắt, môn nhân đệ tử toàn bộ bị diệt, cơn tức này thật lòng không thể nuốt trôi!

Cho nên, chỉ có thể trọng lập địa phong thủy hỏa, đổi một thế giới khác, lại cùng Triệu Thần phân cao thấp.

Đúng là Thiên Đạo luân hồi, trời cao tha cho ai bao giờ!

Trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, Thông Thiên bị ép đến cảnh giới này, nay cuối cùng cũng đến lượt Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác, cuối cùng đại thù đã được báo!

Về phần tại sao nói phương pháp báo thù này của Nguyên Thủy

Thiên Tôn là tìm chết!

Đó là bởi vì, đúng như Triệu Thần đã nói trước đó, chỉ cần họ dám làm như vậy, Hồng Quân sẽ xuất hiện ngay lập tức để trấn áp họ.

Nhưng mà, Nguyên Thủy Thiên Tôn không ý thức được những điều này, đã bị lòng hận thù ngút trời làm mất đi lý trí, chỉ muốn điên cuồng báo thù Triệu Thần!

"Nếu hai vị không có ý kiến, bần đạo sẽ thi pháp!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận thanh nói.

Rất nhanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền ngưng tụ đại pháp lực, chuẩn bị phá diệt Hồng Hoang!

Nhưng, chưa kịp ra tay, không ngoài dự liệu của Triệu Thần, Hồng Quân quả nhiên đã hiện thân.

"Các ngươi đều đến Tử Tiêu Cung!" "Khụ khụ, Triệu Thần đạo hữu cũng đến một chuyến." Giọng nói uy nghiêm lãnh đạm của Hồng Quân lập tức vang lên bên tai các vị Thánh, ngữ khí không cho phép nghi ngờ.

Đương nhiên, chủ yếu là nhắm vào ba đại Thánh nhân!

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng mắng thầm một tiếng, Hồng Quân đã lên tiếng, kế hoạch chỉ có thể tạm thời hủy bỏ!

Ba đại Thánh nhân không dám chậm trễ, lập tức đi đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Tại Kim Kê Lĩnh, Triệu Thần mỉm cười, cũng cất bước vào hư không, tiến vào Hỗn Độn, đến Tử Tiêu Cung.

Không cần phải nói nhiều, sau khi ba đại Thánh nhân thấy Triệu Thần, ai nấy đều ánh mắt dữ tợn, hận không thể ăn tươi nuốt sống Triệu Thần.

Nhưng, không lâu trước đó vừa mới bị Triệu Thần chém, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn, không dám có bất kỳ hành động vọng động nào.

Bị chém một lần, khí vận kim long của tam thánh nhị giáo đã bị chém mất một nửa, nếu bị chém thêm lần nữa, trời mới biết hậu quả sẽ ra sao!

Về phần Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa thì ở một bên cung kính nói.

"Tham kiến sư thúc/phu quân." "Ha ha ha, miễn lễ." Triệu Thần nhìn họ mỉm cười, ôm Nữ Oa đang đỏ mặt ngồi xuống bồ đoàn.

Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn tam thánh tức giận nghiến răng không thôi.

Lúc này, thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân xuất hiện trên bồ đoàn trên ngọc giai, ánh mắt lãnh đạm nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân.

"Xin sư tôn (lão sư) làm chủ cho chúng con!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân lập tức khổ sở cầu xin Hồng Quân.

Cảm giác này, giống như đánh nhau thua, chạy về mách phụ huynh đòi lại công bằng vậy.

Đáng tiếc, Hồng Quân không hề để ý, chỉ lãnh đạm nói: "Chuyện phong thần, vốn do các ngươi thương nghị, mỗi người an theo thiên mệnh, nay đã bụi trần lắng xuống, tự nhiên phải chấp nhận kết quả này!" Rõ ràng, việc gọi chúng Thánh đến Tử Tiêu Cung không phải để "minh oan" cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân.

Ngược lại, là để hỏi tội ba đại Thánh nhân.

Dù sao, pháp thuật vừa rồi của ba đại Thánh nhân rất nguy hiểm!

Trọng lập địa phong thủy hỏa, đổi một thế giới khác, chuyện như vậy Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, chắc chắn phải cực lực ngăn cản.

Thế là, dưới ánh mắt kinh hãi bất định của ba đại Thánh nhân, Hồng Quân lấy ra ba viên thuốc lớn bằng mắt rồng!

"Xem ra, chính là Vẫn Thánh Đan trong truyền thuyết!" Triệu Thần hai mắt híp lại, một cái liền nhận ra món đại sát khí trong tay Hồng Quân!

Đương nhiên, Vẫn Thánh Đan, không thật sự khiến Thánh nhân vẫn lạc, mà là khiến Thánh nhân không dám có những ý niệm nguy hiểm đó nữa.

Ví dụ như.

Trọng lập địa phong thủy hỏa, đổi một thế giới khác, ý niệm này rất nguy hiểm!

Loại đan dược này cũng chỉ có hiệu quả đối với loại Thiên Đạo Thánh nhân như Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân.

"Sư tôn, đây là!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức kinh nghi bất định hỏi.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng đều chăm chú nhìn ba viên đan dược trong tay Hồng Quân, trực giác mách bảo họ, loại đan dược này rất nguy hiểm!

Hồng Quân đã lấy ra ba viên, vậy chắc chắn là chuẩn bị cho ba đại Thánh nhân.

"Đây là Vẫn Thánh Đan, bốn người các ngươi phục dụng, không

được có những ý niệm nguy hiểm đó nữa, nếu không dược lực sẽ phát tác!" Hồng Quân uy nghiêm lãnh đạm nói.

Lão chỉ nói ra tên của Vẫn Thánh Đan, chứ không nói rõ hậu quả sau khi dược lực phát tác.

Nhưng càng như vậy, ba đại Thánh nhân càng kinh hãi.

Vẫn Thánh Đan, từ tên của đan dược liền có thể thấy được manh mối.

Nếu thật sự ăn ba viên thuốc này, e rằng thật sự sẽ mất mạng!

"Sư tôn, không công bằng, chúng con không phục!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không cam lòng nói.

Tam thánh nhị giáo bị tổn thất thảm trọng trong đại chiến Phong Thần, Hồng Quân không làm chủ cho họ thì thôi, còn cho họ uống Vẫn Thánh Đan, không có ai bắt nạt người như vậy!

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không cam tâm, không phục, dù có chết cũng không muốn ăn Vẫn Thánh Đan.

Chỉ là, do lão đại Hồng Quân đích thân đút thuốc, bên cạnh còn có Triệu Thần đang nhìn chằm chằm, dù không muốn cũng không được!

"Để vi sư phải tự mình ra tay sao!?" Hồng Quân uy nghiêm lãnh đạm mở miệng.

Tức thì, một luồng áp lực ngút trời lập tức ập đến ba đại Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Cảm giác đó, thật giống như trời sập xuống, đè lên người vậy.

Thiên Đạo chi uy!

Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, thực lực không phải dạng vừa.

Ba đại Thánh nhân tức thì vừa kinh vừa sợ, mặc dù trong lòng cực độ phẫn nộ không cam tâm.

Nhưng cuối cùng vẫn phải ăn ba viên Vẫn Thánh Đan!

Nhưng, trong lòng uất ức đến cực điểm, càng ngày càng có cảm giác Hồng Quân và Triệu Thần đang liên thủ gài bẫy họ.

Lão Tử, Thông Thiên thì trong lòng cười khổ.

Chương 311

Hồng Quân phụ trách ép họ ăn Vẫn Thánh Đan ở phía trước, Triệu Thần thì ở bên cạnh phụ trách chặn đường không cho chạy.

Cảm giác này, quả thực vô cùng mãnh liệt!

"Được rồi, chuyện phong thần đến đây kết thúc, các ngươi đừng gây thêm chuyện nữa!" Hồng Quân lãnh đạm nói.

Lão đã hợp với Thiên Đạo, chỉ cần không uy hiếp Thiên Đạo Hồng Hoang, sẽ không quản quá nhiều.

Dứt lời, thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân liền biến mất tại chỗ.

"Bản tọa muốn sai người đi sắc phong ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, xin đi trước một bước, các vị sư điệt nếu có nhã hứng, có thể đến Kim Kê Lĩnh quan lễ!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Nói xong, cũng trực tiếp xoay người rời đi, ra khỏi Tử Tiêu Cung, trở về thế giới Hồng Hoang.

"Xem cái thá gì mà xem!" Ba đại Thánh nhân hận đến mức răng sắp nghiến nát, suýt chút nữa không nhịn được văng tục với Triệu Thần.

Đương nhiên tiền đề là họ phải hiểu được ý nghĩa của câu nói đó.

Chỉ là dù thế nào, đại chiến Phong Thần lần này đã triệt để thua!

Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, môn nhân đệ tử đều đã lên bảng, cơ bản là phế rồi!

Tây Phương giáo của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hai đại Thánh nhân mặc dù ở xa tại Tây Ngưu Hạ Châu, chỉ tổn thất

bọn Bì Xá Bà, Già Diệp, Bì Lư Thi, và năm trăm đệ tử.

Nhưng trấn giáo chi bảo Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ lại bị Triệu Thần cướp đi, cũng ngang ngửa với Xiển giáo.

Sau này, chỉ có thể dựa vào chút khí vận còn lại, sống lay lắt.

Nếu không đợi khí vận đoạn tuyệt, thật sự sẽ đối mặt với nguy cơ giáo diệt thánh vẫn! ...

Kim Kê Lĩnh.

Lúc này Khổng Tuyên đã thu trận, không còn tấn công đại quân Tây Kỳ nữa, kiên nhẫn chờ đợi Trụ Vương ngự giá thân chinh.

Nhưng dù vậy, quân tâm của đại quân Tây Kỳ cũng đã xuống đến cực điểm.

Nếu không phải có Võ Vương Cơ Phát trấn giữ cộng thêm uy vọng mà Cơ gia đã tích lũy qua các đời ở Tây Kỳ, e rằng binh lính đã sớm tan tác bỏ chạy.

Võ Vương Cơ Phát muốn suất quân rút lui nhưng đại quân của Khổng Tuyên không lui, hắn căn bản không dám rút.

Hắn không chắc sau khi lựa chọn rút lui, Khổng Tuyên có suất lĩnh đại quân truy kích hay không.

Nếu như vậy, tuyệt đối sẽ thương vong thảm trọng.

Thế là đại quân hai bên cứ thế đối đầu.

Một bên khác, Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân, nhanh chóng đến Triều Ca, truyền đạt pháp chỉ của Triệu Thần cho Trụ Vương.

Trụ Vương không bị mê hoặc tâm trí, tự nhiên lập tức đồng ý.

Lúc này y cũng mới trở thành đại vương của Thương triều được khoảng mười năm, đang ở thời kỳ đỉnh cao hùng tâm tráng chí.

Không phải chỉ là ngự giá thân chinh sao, đối với y chỉ là chuyện nhỏ.

Huống hồ chỉ cần bình định phản nghịch Tây Kỳ, có thể giúp Thương triều kéo dài thêm tám trăm năm khí vận.

Văn võ bá quan tuy lo lắng nhưng đây là pháp chỉ của Thánh nhân, nào dám ngăn cản.

Đương nhiên vì Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ đã suất lĩnh đại quân rời khỏi Triều Ca, Triều Ca nhất thời khó triệu tập đại quân.

Cuối cùng, Thân Công Báo cưỡi Thanh Kỳ Lân, mang theo Trụ Vương đi đuổi kịp đại quân do Văn Trọng, Hoàng Phi Hổ thống lĩnh.
...

Sau một hồi chuẩn bị, đại quân của Văn Trọng, Hoàng Phi Hổ biến thành đội quân ngự giá thân chinh của Trụ Vương!

Do Thân Công Báo làm chỉ dẫn, đại quân lại một lần nữa xuất phát, nhanh chóng đến Kim Kê Lĩnh, hội quân với đại quân của Khổng Tuyên.

"Gặp qua Khổng Tuyên sư thúc!" Văn Trọng với tư cách là môn nhân Tiệt giáo lập tức hành lễ với Khổng Tuyên.

"Cảm tạ tiên trưởng đã vì quả nhân chống lại phản nghịch!

Đại ân đại đức của tiên trưởng, quả nhân khắc ghi trong lòng!" Trụ Vương cũng cung kính cảm kích nói.

"Không cần đa lễ, ta chỉ là phụng mệnh sư tôn mà thôi, Nhân vương bây giờ có thể lập tức suất lĩnh đại quân, trấn áp phản nghịch, chém giết địch thủ!" Khổng Tuyên nhàn nhạt nói.

Dù sao cũng là đại năng Khổng Tuyên cùng cấp vô địch thậm chí có thể vượt cấp giết địch!

Dù ở trước mặt Nhân vương Trụ Vương, y vẫn kiêu ngạo như vậy!

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có cường giả của Thánh Sư Điện của Triệu Thần mới có thể khiến y cung kính khách khí.

"Đa tạ tiên trưởng nhắc nhở, quả nhân lập tức tuân theo pháp chỉ của Thánh nhân hành sự!" Trụ Vương lại một lần nữa cảm tạ, dưới sự hộ tống của Văn Trọng và Hoàng Phi Hổ, lập tức suất lĩnh đại quân, tấn công đại quân Tây Kỳ do Cơ Phát thống lĩnh!

Đại quân Tây Kỳ vốn sĩ khí đã thấp, tướng sĩ thiện chiến cũng xa xa không bằng đại quân Thương triều, người nổi danh nhất cũng chỉ có Nam Cung Thích!

Đại quân Thương triều thì có Văn Trọng, Hoàng Phi Hổ, cùng với nhiều đại tướng dưới trướng!

Kết quả cuối cùng không cần nói cũng biết, đại quân của Trụ Vương với thế sét đánh, đã trấn áp đại quân Tây Kỳ.

Và thành công chém giết Võ Vương Cơ Phát!

Cơ Phát tuy được xưng là Võ Vương, nhưng xét về anh dũng thần võ, so với Trụ Vương thật sự còn kém xa!

Đến đây, đại chiến Phong Thần triệt để kết thúc.

Trụ Vương dốc sức chém Cơ Phát, khí vận Thương triều kéo dài thêm tám trăm năm!

Đại thế Thiên Đạo lần này, lại bị Triệu Thần, lật ngược!

Nhìn Hạo Thiên, Triệu Thần mỉm cười, cũng không giấu giếm.

"Đây là đệ tử bản tọa mới thu, Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ!" Để Hạo Thiên biết những điều này cũng tốt.

Như vậy đợi sau khi Đặng Cửu Công và những người khác được

xếp vào hàng tiên, cũng có thể được Hạo Thiên chiếu cố.

Dừng lại một chút, hắn nói với Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ: "Thiền Ngọc, Đát Kỷ, vị này là Thiên Đế Thiên Đình Hạo Thiên, cũng là sư điệt của bản tọa, mau hành lễ!" Tức thì tất cả mọi người đều tâm thần chấn động, đối với lời nói của Triệu Thần cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Hạo Thiên kinh ngạc là vì không ngờ Triệu Thần lại thu thêm hai đệ tử nữa.

Mặc dù Tiệt giáo được xưng là vạn tiên triều bái, nhưng người có thể đủ thân cận với Triệu Thần, cũng chỉ có tám vị thân truyền đệ tử kia.

Bây giờ, xem ra Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ cũng sẽ trở thành thân truyền đệ tử của Triệu Thần.

Đây tuyệt đối có thể là một đại sự chấn động Hồng Hoang!

Dù sao một siêu cấp đại lão như Triệu Thần có thể một tay che trời ở Hồng Hoang, tùy tiện dậm chân một cái cũng có thể làm Hồng Hoang chấn động, huống hồ là lại thu thêm hai thân truyền đệ tử.

Về phần ba người Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng, thì không ngờ Hạo Thiên lại là Thiên Đế của Thiên Đình.

Càng không ngờ ngay cả Thiên Đế Thiên Đình Hạo Thiên cũng đối với Triệu Thần cung kính như vậy.

Chương 312

Đúng là trâu bò về chuồng, ngưu bức hết chỗ nói!

"Gặp qua sư huynh!" Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ lập tức tuân theo lời dặn của Triệu Thần, hành lễ với Hạo Thiên.

"Không cần đa lễ, không cần đa lễ!" Hạo Thiên vội vàng dùng hư lực nâng Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ dậy.

Hắn không dám ở trước mặt hai nữ nhân này tỏ vẻ bề trên.

Thế giới Hồng Hoang lấy thực lực làm đầu, Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ có thể trở thành thân truyền đệ tử của Triệu Thần.

Thành tựu tương lai tuyệt đối không hề thua kém Triệu Công Minh và những người khác.

Hắn, một Thiên Đế Thiên Đình, hiện tại cũng chỉ ngang với Triệu Công Minh và những người khác, tự nhiên không dám nhận lễ của Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ.

Không chỉ như vậy, với tư cách là sư thúc, hắn còn phải tặng quà gặp mặt cho Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ.

Thế là, tiếp theo liền là màn Hạo Thiên dâng lễ cho Triệu Thần.

Ba người Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng đều xem đến ngây người.

Họ làm sao có thể tưởng tượng được, Thiên Đế chí cao của Thiên Đình ở trước mặt Triệu Thần lại có bộ dạng như vậy, quả thực không thể tin nổi!

Dù tận mắt chứng kiến cũng không dám tin.

Mãi cho đến khi Hạo Thiên rời đi, ba người vẫn chưa hoàn hồn.

Bây giờ họ mới biết, Triệu Thần ở thế giới Hồng Hoang rốt cuộc ngầu đến mức nào!

Đương nhiên, câu trả lời cho vấn đề này, phải do họ tự đi tìm, tự cảm nhận, sự ngầu của Triệu Thần, không phải dùng lời là có thể nói hết.

"Chu Tước, ba người họ tạm thời giao cho ngươi sắp xếp!

Bản tọa sẽ lập tức bế quan!" Sau khi gặp Hạo Thiên xong, Triệu Thần không còn trì hoãn, giao ba người Đặng Thiền Ngọc, Tô Đát Kỷ, Viên Hồng cho Chu Tước sắp xếp.

Cuối cùng, hắn cũng sắp bế quan, tiến hành đột phá!

"Thánh đạo lục trọng thiên, bản tọa đến đây!" Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt ngạo nghễ, trong lòng hào khí ngút trời, lập tức lóe thân tiến vào nội thiên địa trong Hỗn Độn Châu.

Khi Triệu Thần tiến vào nội thiên địa trong Hỗn Độn Châu bế quan, cũng đại biểu cho cuộc tranh đấu Phong Thần lần này triệt để kết thúc.

Triều đại Nhân tộc thống trị khôi phục ổn định, thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa bình tĩnh trở lại.

Nhưng, kết quả của cuộc tranh đấu Phong Thần này, lại khiến cho nội tâm của tất cả các đại năng tu sĩ đang âm thầm quan sát Hồng Hoang không thể bình tĩnh.

Trong mắt họ, đây không đơn thuần là trận chiến Phong Thần, mà là một cuộc so tài giữa Tiệt giáo của Triệu Thần và tam thánh nhị giáo.

Kết quả cuối cùng không còn nghi ngờ gì nữa, Tiệt giáo của Triệu Thần đại thắng toàn diện, không có bất kỳ thương vong nào.

Ngược lại, tam thánh nhị giáo, thì bị Triệu Thần gần như diệt sạch!

Khí vận tam giáo đại tổn, gần như chỉ còn lại một nửa so với ban đầu.

Thật quá kinh khủng!

Quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng!

"Kể từ sau này, e rằng Nhân tộc sẽ là bá chủ không ai sánh bằng của thế giới Hồng Hoang, và, không có đối thủ!" Tất cả các đại năng trong lòng kinh hãi, đều ý thức được bầu trời của thế giới Hồng Hoang đang dần dần thay đổi.

Trước đây, các Thánh cùng tồn tại, tứ giáo cùng tồn tại.

Nhân tộc của Triệu Thần tuy vô cùng mạnh mẽ, nhưng Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương giáo cũng không kém.

Có thể nói là, một siêu cường và nhiều cường quốc!

Nhưng, ai có thể ngờ ba trong số các cường quốc đó lại không chịu nổi một đòn, bị Tiệt giáo của Triệu Thần phế bỏ hoàn toàn.

Trừ Tây Phương giáo ở xa tận Tây Ngưu Hạ Châu do khoảng cách quá xa mà giữ được chút thực lực, Xiển giáo gần như chỉ còn trên danh nghĩa!

Giáo phái bị diệt, ba đại Thánh nhân chắc chắn không cam tâm!

Triệu Thần đã muốn đả kích tam thánh nhị giáo, chắc chắn cũng sẽ tiếp tục ra tay, cho đến khi trấn áp triệt để ba giáo kia mới thôi.

Như vậy, có thể tưởng tượng được, đại chiến Phong Thần lần này e rằng chỉ là khởi đầu, giữa Triệu Thần và ba đại Thánh nhân tuyệt đối sẽ có một cuộc tranh đấu chấn động hơn ở phía sau.

Kết cục của cuộc tranh đấu đó, tất sẽ kinh thiên động địa.

“Chúng ta tốt nhất nên bế quan tu luyện, để tránh bị vạ lây!” Vô số đại năng cường giả trong lòng không khỏi rùng mình, đều cảm nhận được có một dòng chảy ngầm đang cuồng cuộn dâng lên.

Cái gọi là thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp vạ, ở trước mặt những Thánh nhân như Triệu Thần, những đại năng cường giả này cũng chỉ là phàm nhân.

Nếu họ thật sự tranh đấu, thật lo lắng sẽ bị coi là pháo hôi mà bị liên lụy!

Cho nên đối với họ, lựa chọn tốt nhất là bế quan, tránh xa những nhân quả rối rắm này.

Thế là, toàn bộ thế giới Hồng Hoang càng thêm bình tĩnh. ...

Một bên khác, Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba đại Thánh nhân sau khi ra khỏi Tử Tiêu Cung, liền tụ tập tại đây, thương nghị xem nên đối phó với cục diện nghiêm trọng sắp tới như thế nào.

Khí vận kim long bị chém, nếu không kịp thời cứu vãn, đợi khí vận kim long suy vong, e rằng thật sự sẽ đại nạn lâm đầu!

“Việc cấp bách hiện tại, là nhanh chóng kéo dài đạo thống của chúng ta!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm giọng nói.

“Nhưng, nên kéo dài như thế nào?!” Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm nói.

Ý của Tiếp Dẫn Đạo Nhân đương nhiên lão hiểu, nhưng phải biết rằng, từ khi sáng lập Xiển giáo, lão cũng chỉ thu Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và mười hai kim tiên khác làm thân truyền đệ tử.

Từ đó có thể thấy việc thu một đệ tử thích hợp khó đến mức nào.

Nay đệ tử trong giáo phái toàn bộ bị diệt, việc thu lại đệ tử càng khó hơn.

Dù sao các tu sĩ khác cũng không ngốc.

Nếu có thể gia nhập Nhân tộc, tuyệt đối sẽ không do dự gia nhập Thánh Sư Điện của Triệu Thần.

Không vào được Thánh Sư Điện, Tiệt giáo của Thông Thiên, Nhân giáo của Lão Tử cũng là lựa chọn không tồi.

Rồi sau đó mới đến lượt họ.

Nhưng, bây giờ, không gia nhập được Nhân giáo, Tiệt giáo, cũng sẽ không ngốc nghếch chạy đến Xiển giáo, Tây Phương giáo đang bị Tiệt giáo trấn áp.

Nếu như vậy, trời mới biết ngày nào đó cũng sẽ bị trấn áp.

"Bần đạo tính rằng tám trăm năm sau, Nhân tộc sẽ có đại loạn, đến lúc đó chúng ta có thể ra tay!" Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên tinh quang nói.

Tám trăm năm!

Con số này, vừa hay là thời gian khí vận mà Triệu Thần ban cho Thương triều!

Tám trăm năm sau, khí vận Thương triều cạn kiệt, Nhân tộc quả thực lại rơi vào loạn thế thay đổi triều đại.

Chương 313

Nguyên Thủy Thiên Tôn với tư cách là Thánh Phụ của Nhân giáo, muốn mưu đồ chút khí vận, kéo dài đạo thống, không phải là chuyện khó.

Đương nhiên rủi ro này cũng rất lớn!

Dù sao, Nhân tộc là sân nhà của Triệu Thần!

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn dám làm loạn, Triệu Thần sẽ có một vạn cách, để xử lý đối phương!

"Nhân tộc?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân không khỏi kinh nghi bất định, đối với đề nghị này của Nguyên Thủy Thiên Tôn có phần kháng cự.

Trận chiến Phong Thần, chính vì ở Nhân tộc so tài với Triệu Thần, mới bị gài bẫy thảm như vậy.

Nếu tiếp tục, e rằng ngay cả một nửa khí vận kim long còn lại cũng không giữ được.

"Ngọc Thanh đạo hữu, chúng ta cũng sẽ có một cơ duyên rơi vào Tây Phương giáo, khiến Tây Phương giáo đại hưng, chuyện của tám trăm năm sau, chúng ta tạm thời không tham gia!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt mày sầu khổ nói.

Tây Phương giáo dù sao cũng ở Tây Ngưu Hạ Châu, xa Đông Thắng Thần Châu, đệ tử Tây Phương giáo đông đảo, không cấp bách như Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cho nên không dám nhúng tay vào chuyện Nhân tộc nữa, để tránh lại bị Triệu Thần gài bẫy.

Về phần cái gọi là cơ duyên kia, tự nhiên là chỉ chuyện Tây Du!

Nhưng bây giờ họ cũng không biết cách thao tác cụ thể của cơ duyên đó, chỉ có thể cảm ứng được thời gian đại khái mà thôi.

Bây giờ nói ra chuyện này, chỉ là lấy đó làm cái cớ để không tham gia vào mưu đồ tám trăm năm sau mà thôi!

Ngụ ý là nói cho Nguyên Thủy Thiên Tôn biết, bọn họ không phải sợ, mà là thật sự có cơ duyên khác!

Đương nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn không tin lời của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, cho rằng Tây Phương giáo của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân muốn nhận thua.

Nhưng Tây Phương giáo có thể nhận thua, hai người họ tuyệt đối không thể.

Dù sao căn cơ của hai giáo họ ở Đông Thắng Thần Châu, không thể như Tây Phương giáo ở Tây Ngưu Hạ Châu làm rùa rụt cổ!

"Nếu đã như vậy, vậy hai vị đạo hữu cứ chờ đợi cơ duyên đó đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng mở miệng, không miễn cưỡng Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đi cùng.

Dù sao lão cũng là chó cùng rứt giậu, chẳng còn gì để mất!

Đệ tử môn nhân Xiển giáo chết sạch, có bị gài bẫy nữa cũng không thể tệ hơn được, chi bằng đánh cược một lần!

Biết đâu thật sự có thể đánh cược được một cơ duyên.

Đương nhiên đó chắc chắn là si tâm vọng tưởng.

Nhân tộc là sân nhà của Triệu Thần, đừng nói, ngay cả cơ duyên Tây Du đại hưng mà Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đang trông chờ, cũng sẽ bị Triệu Thần phế bỏ!

"Như vậy, chúng ta trước tiên cứ tự tu hành, tĩnh đợi tám trăm năm sau!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân đều gật đầu.

“Đại thiện!” Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn quyết định, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân liền ai về đạo trường nấy.

Thời gian nhanh chóng trôi đi, tám trăm năm không ngắn, nhưng cũng không dài.

Dù sao đây là thế giới Hồng Hoang.

Đối với đại năng cường giả, tám trăm năm thật sự chỉ là một cái chớp mắt.

Huống hồ là cường giả Thánh nhân như Triệu Thần.

Nhưng dù vậy, Triệu Thần cũng đã thuận lợi đột phá cảnh giới Thánh đạo lục trọng thiên trong vòng tám trăm năm.

“Quả nhiên, tổn hại cái không đủ bù đắp cái có dư, chém khí vận của tam thánh nhị giáo, mới là cách giúp bản tọa khí vận gia thân nhanh nhất và hiệu quả nhất!” Trong nội thiên địa của Hỗn Độn Châu, Triệu Thần ngồi xếp bằng dưới Ngộ Đạo Thụ, hai mắt tinh quang rực rỡ, bắn ra hai đạo thần hồng vạn trượng.

Toàn thân vô hình tỏa ra thần uy vô thượng và đạo vận huyền ảo.

Giơ tay nhấc chân đều có hà quang lượn lờ, tựa như Đạo Tôn vô thượng, giáng lâm trần thế.

Thánh đạo lục trọng thiên!

Mạnh hơn Thánh đạo ngũ trọng thiên không chỉ một chút!

Dù sao từ Thánh đạo tam trọng thiên đến Thánh đạo tứ trọng thiên là một ngưỡng cửa, từ Thánh đạo ngũ trọng thiên đến Thánh đạo lục trọng thiên lại là một ngưỡng cửa khác.

Chỉ cần đột phá, thực lực sẽ tăng trưởng theo cấp số nhân!

Vốn dĩ Triệu Thần muốn đột phá ngưỡng cửa này, ít nhất cần trăm vạn năm.

Nhưng khí vận cướp được từ tam thánh nhị giáo trong trận chiến Phong Thần thật sự quá lớn.

Lớn đến mức khiến hắn trong vòng tám trăm năm ngắn ngủi đã thuận lợi đột phá cảnh giới Thánh đạo lục trọng thiên.

Đến đây, bình cảnh khó đột phá nhất trong Thánh đạo cửu trọng thiên, đã bị Triệu Thần công phá.

Tiếp theo chỉ cần Triệu Thần tiếp tục hội tụ khí vận vô thượng gia thân, là có thể thuận lợi thăng cấp Thánh đạo thất trọng thiên và Thánh đạo bát trọng thiên!

Cuối cùng là cửu trọng thiên!

"Đợi đến Thánh đạo cửu trọng thiên, bản tọa nên lại một lần nữa phá đạo, chứng đạo Đại Đạo chi cảnh!" Triệu Thần đột nhiên đứng dậy, hai mắt ngạo nghễ, bao quát tứ hải bát hoang, toàn thân đột nhiên bùng nổ một luồng bá khí mạnh mẽ có thể quét ngang chư thiên.

Lần trước phá đạo vượt qua Thiên Đạo, chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân, Đại Đạo đã dùng Đại Đạo Thần Liên ngăn cản.

Lần sau sẽ là trực tiếp chứng đạo Đại Đạo chi cảnh, Đại Đạo chắc chắn sẽ có thủ đoạn mạnh hơn để ngăn cản. ...

Giống như Bàn Cổ đại thần muốn khai thiên chứng đạo, lại bị ba ngàn Ma Thần ra tay ngăn cản vậy.

Cho nên cần phải chuẩn bị vẹn toàn, để tránh đi vào vết xe đổ của Bàn Cổ đại thần.

"Ngộ Đạo Quả có thể xem như một thủ đoạn!" Triệu Thần hai mắt híp lại nhìn bốn cành cây xanh biếc như phỉ thúy trên Ngộ Đạo Thụ.

Lần đột phá này, Ngộ Đạo Thụ không ngoài dự đoán lại kết ra

Ngộ Đạo Quả, và có đến ba quả.

Không chỉ số lượng lại tăng gấp đôi, đạo vận chứa trong Ngộ Đạo Quả cũng ngày càng phức tạp, hiệu quả sau khi dùng chắc chắn cũng sẽ tăng gấp bội.

Có thể tưởng tượng được đợi đến cảnh giới Thánh đạo bát trọng thiên, Thánh đạo cửu trọng thiên, số lượng và chất lượng Ngộ Đạo Quả sẽ lại tăng gấp đôi.

Đến lúc đó, những quả Ngộ Đạo Quả này sẽ là một át chủ bài mạnh mẽ của Triệu Thần.

Dù sao ở cảnh giới Thánh nhân, Hồng Hoang không có bất kỳ linh căn tiên quả nào có thể giúp tăng tu vi.

Nhưng Ngộ Đạo Quả lại là một ngoại lệ.

Khi Triệu Thần chứng đạo Đại Đạo chi cảnh.

Nếu bị Đại Đạo ngăn cản, gặp phải tình huống pháp lực khô kiệt, nguyên thần suy yếu, hoàn toàn có thể dựa vào Ngộ Đạo Quả để hồi phục.

"Không biết hiệu quả của Ngộ Đạo Quả rốt cuộc như thế nào!" Trong mắt Triệu Thần tinh quang lóe lên, đã xác định xem Ngộ Đạo Quả là át chủ bài, thì phải làm rõ công hiệu thực sự của Ngộ Đạo Quả.

"Không biết Dao Trì đã hoàn toàn luyện hóa quả Ngộ Đạo Quả kia chưa, nếu luyện hóa rồi, bản tọa có thể biết được!" Không chút do dự, Triệu Thần lập tức hái ba quả Ngộ Đạo Quả, ra khỏi nội thiên địa của Hỗn Độn Châu, chuẩn bị xem xét tiến độ tu luyện của Dao Trì.

Vô tình mà trùng hợp, cũng vào lúc này, trên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, trong cung điện Dao Trì, đột nhiên bùng nổ một luồng khí thế cực kỳ mạnh mẽ, xông thẳng lên cửu tiêu!

“!?” Trong Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên tức thì lộ vẻ kinh ngạc, trợn tròn hai mắt.

Chương 314

Không thể tin được nhìn về phía hành cung Dao Trì, nội tâm dâng lên sóng to gió lớn.

Với tư cách là Thiên Đình chi chủ, cung điện Dao Trì đột nhiên bùng nổ khí thế mạnh mẽ như vậy, hắn tự nhiên là người đầu tiên cảm nhận được.

Nhưng hắn biết rõ, tu vi của Dao Trì rõ ràng giống như hắn, đều chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ trảm một thi mà thôi.

Nhưng chỉ nhìn khí thế hiện tại, hoàn toàn không thể so sánh với Chuẩn Thánh sơ kỳ, thậm chí còn vượt xa cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

"Sao có thể!?" Hạo Thiên không khỏi tâm thần chấn động, thân thể đang ngồi trên bảo tọa Thiên Đế đột nhiên đứng bật dậy, miệng không nhịn được kinh hô thất thanh.

Cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ và cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ cách nhau đến hai cảnh giới, trong tình huống bình thường muốn đột phá, dù có trăm vạn năm, ngàn vạn năm cũng chưa chắc đã được.

Dao Trì bế quan tu luyện cũng mới có mấy nghìn năm, lại có thể nhảy liền hai cấp, mẹ nó, quả thực... không khoa học chút nào!

Hạo Thiên cảm thấy thế giới quan của mình sắp sụp đổ rồi.

"Chẳng lẽ trong đó có ẩn tình gì khác?!" Hạo Thiên càng lúc càng kinh nghi bất định, không do dự, lập tức đi đến cung điện Dao Trì, chờ đợi Dao Trì xuất quan.

Hắn muốn làm rõ nguyên nhân thật sự khiến Dao Trì có thể nhảy liền hai cấp trong thời gian ngắn như vậy.

Dù sao hắn hiện tại mới là cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, hắn cũng muốn thăng cấp lên cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Như vậy, Thiên Đình chi chủ này mới danh xứng với thực.

Nếu không, hiện tại ngay cả tu vi của đệ tử Triệu Thần cũng ngang với hắn.

Tương lai thậm chí sẽ vượt qua, thật quá tuyệt vọng!

"Dao Trì đột phá rồi sao?

Xem khí thế, lại đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!?" Trong Thiên Đình, những người của tam giáo như Thái Thượng Lão Quân, Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư cũng không khỏi đồng tử co rút, lộ vẻ kinh hãi.

Họ ở Thiên Đình thuần túy là vì công đức khí vận của Thiên Đình, chứ không thật sự ra sức vì Thiên Đình.

Cho nên, thực lực của hai vị Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên, Dao Trì càng yếu, họ càng có thể làm theo ý mình, không nghe hiệu lệnh.

Nhưng, vạn lần không ngờ.

Trước đây chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, Dao Trì lại có thể trong vòng mấy nghìn năm ngắn ngủi thăng liền hai cấp!

Mặc dù không biết nguyên nhân cụ thể, nhưng có một điểm họ thấy rất rõ!

Đó là, những ngày tháng của họ ở Thiên Đình, có thể sẽ không còn tốt đẹp nữa!

"Chuyện này phải lập tức bẩm báo sư tôn (đạo hữu)!" Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư, Thái Thượng Lão Quân không dám chậm trễ, lập tức truyền tin, thông báo chuyện này cho tứ đại Thánh nhân.

Tám trăm năm trước trong đại chiến Phong Thần, trong đó nhị giáo

tổn thất nặng nề, khí vận kim long bị chém mất một nửa.

Nay có thể dựa vào việc kiếm chút khí vận ở Thiên Đình để sống lay lắt.

Nếu ở Thiên Đình lại xảy ra chuyện.

Vậy thì trừ Lão Tử ra, Tây Phương giáo và Xiển giáo sẽ lại một lần nữa chịu tổn thất nặng nề!

Rất nhanh, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân bốn vị Thánh nhân liền nhận được thông báo.

Lần lượt từ trong tu hành tỉnh giấc, ánh mắt trở nên vô cùng ngưng trọng.

"Dao Trì liên tiếp đột phá hai cảnh giới, chẳng lẽ cũng nhận được công đức cơ duyên!?" Bốn vị Thánh nhân trong lòng không khỏi kinh nghi bất định, cũng không rõ nguyên nhân đột phá của Dao Trì.

Ban đầu họ suy đoán Dao Trì nhận được công đức Thiên Đạo.

Nhưng rất nhanh liền phủ định khả năng này.

Từ cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ thăng cấp lên cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, nếu thật sự là nhờ công đức Thiên Đạo, vậy đó không phải là một con số nhỏ!

Dù sao công đức của ngũ đế Nhân hoàng như Chuyên Húc, Đế Khốc, cũng chỉ giúp họ đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ mà thôi.

"Chẳng lẽ lại là tên đó giở trò!?" Bốn vị Thánh nhân không khỏi mí mắt giật giật, khóe miệng co giật không thôi.

Sự việc bất thường ắt có yêu ma, mà yêu ma này chắc chắn là Triệu Thần!

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, trừ Triệu Thần có năng lực này ra, không còn ai khác.

Có thể khiến một người ở cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ trong vòng mấy nghìn năm ngắn ngủi đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, mẹ nó, đây là chuyện con người có thể làm được sao?

Nếu thật sự dễ đột phá như vậy, năm xưa trước trận chiến Phong Thần.

Tiếp Dẫn đã không vì để Di Lặc đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, mà phải dùng đến mười hai viên xá lợi tử.

Nhắc đến Di Lặc, hai vị Thánh Tây Phương lại cảm thấy một trận đau nhói trong lòng.

Từ đó có thể thấy việc đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh khó đến mức nào, ngay cả Thánh nhân cũng không thể giúp đỡ quá nhiều.

Thực tế, đừng nói bốn vị Thánh nhân, ngay cả Hồng Quân đã hợp đạo lúc này cũng có chút động dung.

Dù sao năm xưa giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, lão cũng không có năng lực khiến người ta từ cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Nhưng nay Dao Trì lại có thể trong thời gian ngắn như vậy liên tục đột phá hai cảnh giới.

Kinh ngạc hay không!

"...

Lại là vật từ ngoài trời!" Trong trường hà Thiên Đạo, trên đỉnh đầu Hồng Quân lơ lửng Tạo Hóa Ngọc Điệp, vô tận đạo vận huyền ảo phức tạp lưu chuyển.

Hồng Quân thì trợn tròn hai mắt, lộ vẻ kinh hãi, kể từ khi hợp đạo

đến nay, lần đầu tiên thất thố!

Vừa rồi vì tò mò, lão đã lấy năng lượng của Ngộ Đạo Quả tham gia vào quá trình đột phá của Dao Trì làm dẫn, suy diễn ra nguyên nhân thật sự khiến Dao Trì đột phá.

Nào ngờ vừa mới suy diễn, bản thân quả thực cũng bị dọa cho khiếp vía!

Lão kinh ngạc phát hiện Ngộ Đạo Quả lại không thuộc về Hồng Hoang, mà là từ ngoài trời!

"Sao có thể!" Hồng Quân tức thì không nhịn được kinh hô thất thanh, nội tâm dâng lên sóng to gió lớn, bị kết quả suy diễn này dọa cho không nhẹ.

Lão đã hợp với Thiên Đạo Hồng Hoang, đối với thế giới Hồng Hoang rõ như lòng bàn tay.

Nhưng vạn lần không ngờ, Hồng Hoang lại có thể xuất hiện vật từ ngoài trời, khiến cho đạo đồng năm xưa của lão, Dao Trì, tu vi đột phá mạnh mẽ.

Quả thực không thể tin nổi!

Ân, Ngộ Đạo Quả thuộc về vật phẩm trong nội thiên địa của Hỗn Độn Châu do Triệu Thần khai tịch, so với Hồng Hoang mà nói, tự nhiên là vật từ ngoài trời!

Cho nên Hồng Quân nhận định như vậy, cũng không có gì sai.

"Xem ra, bần đạo phải làm rõ chuyện này!" Ánh mắt Hồng Quân mang theo một tia kinh ngạc không thể kiềm chế, nhìn về phía Thánh Sư Điện của Thánh địa Nhân tộc.

Lão không cho rằng vật từ ngoài trời này tự nhiên xuất hiện, rồi bị Dao Trì may mắn có được.

Không còn nghi ngờ gì nữa, chắc chắn là do Triệu Thần làm ra, sau đó ban cho Dao Trì.

Chương 315

Đối với việc tu vi của Triệu Thần không ngừng đột phá, thực lực ngày càng mạnh, lão cũng có thể cảm nhận được.

Dù sao cũng là Đạo Tổ đã hợp với Thiên Đạo Hồng Hoang, nếu ngay cả điểm này cũng không nhận ra, vậy thì, lão cũng quá phế vật!

Nhưng cũng chính vì là Đạo Tổ đã hợp với Thiên Đạo Hồng Hoang, cho nên lão không hề để tâm.

Cái gọi là Thiên Đạo vô tình nhưng cũng chí công!

Tu vi của Triệu Thần đột phá tăng trưởng, vốn là một phần của Thiên Đạo, chỉ cần không thách thức Thiên Đạo, tự nhiên sẽ không quản.

Nhưng, bây giờ Triệu Thần đã mang cả vật từ ngoài trời ra, không quản cũng không được rồi!

Cứ thế này, trời mới biết Triệu Thần sẽ làm ra thứ kinh thế hãi tục gì nữa.

E là ngay cả Thiên Đạo Hồng Hoang cũng không biết.

Ngoài ra, Hồng Quân cảm thấy tu vi của Triệu Thần có lẽ không đơn giản như những gì mình cảm nhận được.

Bất kể là với tư cách đạo hữu của Triệu Thần hay người phát ngôn của Thiên Đạo, y đều thấy cần phải tìm Triệu Thần để làm rõ mọi chuyện.

"Xem ra, cuối cùng cũng phải đối mặt với Hồng Quân rồi!" Tại Thánh Sư Điện trong thánh địa Nhân tộc, Triệu Thần cũng đã nhận ra ánh mắt của Hồng Quân, bất giác hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên thành một đường cong.

Đối với tình huống hiện tại, hắn đã sớm lường trước, nên không hề cảm thấy bất ngờ, ngược lại còn có chút mong chờ.

Mặc dù Thánh Đạo có Cửu Trọng Thiên!

Hồng Quân đã đạt đến cảnh giới đỉnh phong Cửu Trọng Thiên và hợp nhất với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Hiện tại ta mới ở cảnh giới Thánh Đạo Lục Trọng Thiên, so với Hồng Quân còn kém ba tầng.

Nhưng dù sao ta cũng là Đại Đạo Thánh Nhân!

Sau khi đột phá Thánh Đạo Lục Trọng Thiên, trong lòng ta có một cảm giác mãnh liệt, rằng nhìn khắp Hồng Hoang, chỉ có Hồng Quân mới có thể cùng ta một trận.

Thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được ta.

Nói cách khác, Đại Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo Lục Trọng Thiên có thể sánh ngang với Thiên Đạo Thánh Nhân Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên!

Đương nhiên đây chỉ là suy đoán trong lòng, muốn nghiệm chứng suy đoán này thì phải giao thủ với Hồng Quân mới có thể xác định được!

"Dù sao, bất luận thắng bại, đối với bản tọa mà nói, đều không có chút bất lợi nào!" Triệu Thần ý cười dạt dào, nụ cười trên mặt rực rỡ như ánh dương.

Thắng thì càng tốt, chứng tỏ thực lực của bản tọa hiện tại có thể sánh ngang với cảnh giới Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đừng nói là tiểu thế của Thiên Đạo có thể xoay chuyển, ngay cả đại thế của Thiên Đạo cũng có thể đủ sức xoay chuyển càn khôn.

Thực ra điểm này đã được thể hiện đầy đủ trong Phong Thần Đại

Chiến.

Nếu bại thì cũng không sao cả.

Bởi vì là Đại Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo cũng không thể làm gì được bản tọa! ...

Tại Dao Trì cung điện ở Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình.

Lúc này, khí thế đột phá của Dao Trì dần dần thu lại, nhưng sự chấn động mà việc này gây ra trong lòng mọi người không những không giảm đi mà còn ngày càng mãnh liệt.

Mọi người đều đang phỏng đoán, rốt cuộc là cơ duyên gì mới có thể khiến Dao Trì từ cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ tăng vọt, liên tiếp đột phá hai cảnh giới!

Trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc và nghi ngờ, Dao Trì đã thuận lợi công thành xuất quan!

Nàng mặc nghê thường ngũ sắc, bước đi trên những đóa sen, thân hình thướt tha, gương mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười vui mừng, lòng xuân rung động không thôi.

Nói thật, nàng cũng không ngờ Ngộ Đạo Quả mà Triệu Thần đưa cho lại lợi hại đến vậy.

Giúp nàng đột phá được một cảnh giới đã là tạ ơn trời đất rồi, còn giúp nàng đột phá hai cảnh giới thì quả thực không dám nghĩ tới!

Đại ân đại đức như vậy, nàng không biết phải cảm kích Triệu Thần thế nào!

"Ta phải lập tức đến Thánh Sư Điện, đi bái tạ sư thúc một phen!" Dao Trì khẽ cắn đôi môi đỏ, trong mắt hiện lên một tia e thẹn, lập tức bước ra khỏi cung điện, chuẩn bị đến Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc.

Không chỉ vì Triệu Thần đã dặn dò, bảo nàng sau khi đột phá lập tức đến Thánh Sư Điện tìm hắn.

Bản thân nàng cũng thực sự muốn cảm tạ Triệu Thần một phen.

Một quả Ngộ Đạo Quả đã giúp nàng tăng liền hai cấp, nếu thêm một quả nữa, e là phải thăng thiên mất!

"Dao Trì xin dừng bước!" Hạo Thiên thấy vậy không dám chậm trễ, lập tức gọi Dao Trì lại.

Giọng điệu của y đã trở nên vô cùng khách sáo.

Hồng Hoang lấy thực lực vi tôn.

Thực lực của Dao Trì đã vượt xa y, y không dám xem Dao Trì như tiểu sư muội của mình nữa.

Xét theo một ý nghĩa nào đó, Dao Trì bây giờ chính là đại sư tẩu, y phải cung kính một chút!

"Thiên Đế có gì chỉ giáo?" Dao Trì giọng điệu hờ hững, ánh mắt lãnh đạm nhìn về phía Hạo Thiên.

Nàng là nữ nhân của Triệu Thần, phải giữ khoảng cách với những nam nhân khác.

Nàng đang vội đến Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc để gặp Triệu Thần, tự nhiên không vui khi bị Hạo Thiên làm mất thời gian.

Hạo Thiên lập tức cảm thấy uất nghẹn, trong lòng điên cuồng muốn thổ huyết, nhưng vẫn cố nén lại, tươi cười nói: "Không dám không dám, trẫm chỉ là chúc mừng Dao Trì đột phá, thuận tiện hỏi xem Dao Trì nay đã ở cảnh giới nào!" Dao Trì ánh mắt lãnh đạm, không giấu giếm nói: "Chuẩn Thánh hậu kỳ!" "Quả nhiên như vậy!" Mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng trong lòng Hạo Thiên vẫn không khỏi cảm thấy kinh hãi, khóe miệng giật mạnh.

Lúc này, từ miệng Dao Trì lại bất ngờ thốt ra hai chữ: "Đỉnh phong!" Trong khoảnh khắc, Hạo Thiên, vị Thiên Đế của Thiên Đình, trực tiếp chết lặng, hai mắt trợn to, miệng há hốc, đủ để nhét vào một quả đại bàn đào!

Chuẩn Thánh hậu kỳ mà còn là đỉnh phong!

Có thể đừng lợi hại như vậy được không!

Phải biết rằng, cảnh giới Chuẩn Thánh là một tầng thứ rất cao, việc đột phá vô cùng gian nan.

Chuẩn Thánh hậu kỳ và Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong tuy nhìn qua không khác biệt lớn, nhưng thực tế lại có sự chênh lệch trời đất!

Cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong tiến thêm một bước, chính là trảm Tam Thi, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Chắc chắn là ngụy Thánh Nhân!

Ngươi không thấy những đại năng Tiên Thiên hàng đầu như Trấn Nguyên Tử hiện nay đều đang dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong sao.

Nay Dao Trì lại dễ dàng đạt được như vậy, quả thực khiến người ta không thể tưởng tượng!

Hạo Thiên bây giờ càng muốn biết rốt cuộc Dao Trì đã dựa vào đâu mà có được phúc duyên như vậy!

"Dám hỏi Dao Trì, không biết làm thế nào đột phá?" Giọng Hạo Thiên càng thêm cung kính khách sáo, tư thái cũng càng lúc càng thấp.

Hai mắt y nhìn chằm chằm Dao Trì, vô cùng khát khao chờ đợi câu trả lời.

Nếu Dao Trì nói cho y nguyên nhân, không chừng y cũng có cơ hội nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong.

Nhưng Dao Trì có thể nói cho Hạo Thiên sao?!

Chương 316

Không phải nàng không có tình nghĩa, mà việc này liên quan đến Triệu Thần, Dao Trì không dám tự ý quyết định để Hạo Thiên biết.

Nàng khẽ cười, nói: "Thiên Đế, đây là cơ duyên cá nhân, không thể cưỡng cầu!" Nói xong, nàng không để ý đến Hạo Thiên nữa, nhẹ nhàng cất bước, tiếp tục đi đến Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc.

Thực ra, nàng cũng đang nói cho Hạo Thiên một tin tức.

Nàng có thể liên tiếp tăng hai cấp, đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, hoàn toàn là nhờ Triệu Thần ban cho!

Hạo Thiên hai mắt chợt sáng lên, ánh mắt lập tức trở nên hưng phấn kích động.

"Quả nhiên là có liên quan đến sư thúc!" Thực ra trong lòng y đã sớm có suy đoán như vậy, y còn nhớ rõ trước khi Dao Trì bế quan, Triệu Thần đã ở trong cung điện của Dao Trì một thời gian dài.

Nay Dao Trì sau khi đột phá lại lập tức đến đạo trường của Triệu Thần, nếu nói không liên quan đến Triệu Thần, có đánh chết y cũng không tin.

"Xem ra, ta phải đi bái kiến sư thúc một chuyến!" Ánh mắt Hạo Thiên lập tức trở nên vô cùng mong chờ, ý thức được mình ôm đùi Triệu Thần vẫn chưa đủ chặt!

Nếu không thì y cũng đã nhận được cơ duyên giống như Dao Trì rồi!

"Ai, nếu muội muội không kết hợp với tên Dương Thiên kia thì tốt biết mấy!" Hạo Thiên đột nhiên thở dài một tiếng, ý tứ trong lời nói vô cùng rõ ràng.

Rõ ràng, lại thêm một tên cuồng bán muội!

Nhưng cách này khẳng định là không được, phải thông qua cách khác để tiếp tục ôm đùi Triệu Thần.

"Quả nhiên có liên quan đến tên đó!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều đã hiểu ra mọi chuyện.

Trong đó, tâm tình của ba vị Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân càng thêm nặng nề.

Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc.

Dao Trì vừa xuất quan đã đến Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc, ai cũng có thể nhìn ra giữa hai người có bí mật không thể cho người ngoài biết.

"Xem ra, Thiên Đình e là sắp có biến cố!" Ánh mắt năm vị Thánh Nhân trở nên kinh nghi bất định.

Tám đại đệ tử thân truyền dưới trướng Triệu Thần đều đã ở cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Nhưng Triệu Thần không giúp họ đột phá, lại đi giúp Dao Trì đột phá.

Điều này khiến họ không thể không hoài nghi rằng Triệu Thần sắp ra tay với Thiên Đình.

Nếu vậy thì Thái Thượng Lão Quân tạm thời không nói, nhưng Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư đang ở Thiên Đình sẽ gặp nguy hiểm!

Ba vị Thánh Nhân không dám chậm trễ, lập tức truyền tin cho hai người tạm thời an phận thủ thường, tuyệt đối đừng để bị tìm cớ trấn áp!

Trong dòng sông Thiên Đạo, ánh mắt Hồng Quân càng thêm sâu thẳm.

Y vốn đã ý thức được mọi chuyện đều liên quan đến Triệu Thần.

Bây giờ Dao Trì lại đến Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc, không nghi ngờ gì nữa là đã có bằng chứng xác thực!

Như vậy, đợi Triệu Thần xử lý xong chuyện của Dao Trì, y phải tìm Triệu Thần để xác nhận chuyện vật từ ngoài trời kia.

Thánh địa Nhân tộc, Thánh Sư Điện.

Dao Trì ở cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong chỉ trong nháy mắt đã từ Tam Thập Tam Thiên đến nơi, thấy Triệu Thần đang ngồi trên bảo tọa trong đại điện, nàng lập tức cúi người hành lễ.

"Bái kiến sư thúc!

Đa tạ sư thúc ban thưởng hậu hĩnh, Dao Trì mới có thể đột phá!" Dao Trì đôi mắt đẹp long lanh, ánh mắt lưu chuyển, cười nói dịu dàng, vô cùng thâm tình nhìn Triệu Thần.

Lòng xuân của nàng dâng trào, không nhịn được muốn báo đáp Triệu Thần.

Dù sao cũng đã có một lần với Triệu Thần, lá gan của nàng cũng lớn hơn.

Chỉ cần Triệu Thần gật đầu, nàng có thể tự tiến cử dâng gối bất cứ lúc nào.

"Không cần đa lễ, làm rất tốt!" Triệu Thần đứng dậy, đánh giá Dao Trì từ trên xuống dưới một lượt, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Quả Ngộ Đạo Quả mà Dao Trì luyện hóa chỉ là loại sơ cấp nhất trong tất cả Ngộ Đạo Quả.

Với thực lực hiện tại của hắn, hắn có thể sản xuất hàng loạt trong

nháy mắt.

Dù chỉ là Ngộ Đạo Quả sơ cấp như vậy, lại có thể khiến cường giả Chuẩn Thánh tăng liền hai cấp.

Mạnh như hắn ở cảnh giới Thánh Đạo Lục Trọng Thiên cũng không khỏi cảm thấy kinh hỉ.

Xem ra, Ngộ Đạo Quả cao cấp hơn sẽ có hiệu quả lớn đối với cả Thánh Nhân!

"Đều là công lao của sư thúc, Dao Trì không có gì báo đáp, hay là để Dao Trì hầu hạ sư thúc thì thế nào?" Dao Trì lộ vẻ e thẹn, đôi mắt đẹp nhìn Triệu Thần không rời.

Nàng không thỏa mãn với mối quan hệ hiện tại với Triệu Thần.

Nàng hy vọng một ngày nào đó có thể danh chính ngôn thuận vào ở trong Thánh Sư Điện!

Triệu Thần khẽ cười, không từ chối, cũng không trực tiếp đồng ý.

Hắn nhìn lên Cửu Tiêu, cao thâm khó lường mở miệng: "Ở đây chờ một lát, đợi bản tọa trở về!".

Đối với ý tứ của Dao Trì, trong lòng Triệu Thần tự nhiên rõ ràng.

Nhưng hắn sắp giao thủ với Hồng Quân, trước đại chiến, sao có thể phân tâm?

Như vậy không chỉ là không tôn trọng Hồng Quân, mà cũng là không tôn trọng chính mình.

Cho nên, đợi sau khi đại chiến với Hồng Quân trở về, lại hưởng thụ sự hầu hạ của Dao Trì cũng không muộn!

Đến lúc đó mới có thể tận hứng.

Không chút do dự, sau khi để lại một câu, Triệu Thần liền một

bước bước ra, tiến vào Hỗn Độn Hư Không.

Thay vì đợi Hồng Quân tìm đến, chi bằng chủ động đi tìm Hồng Quân!

Thế là, chỉ còn lại Dao Trì đầu óc mơ hồ, ngơ ngác đứng trong Thánh Sư Điện, hoàn toàn không hiểu Triệu Thần rốt cuộc đi làm gì.

Ầm ầm ầm!

Hỗn Độn Hư Không mênh mông vô tận.

Vô tận hỗn độn chi khí cuồng bạo điên cuồng cuộn trào va chạm, tựa như sóng lớn vỗ bờ, không ngừng phát ra tiếng nổ vang trời.

Xa xa, từng đạo lôi long màu tím từ hư không giáng xuống, tỏa ra thần uy mênh mông, phảng phất như muốn xuyên thủng toàn bộ Hỗn Độn.

Triệu Thần tóc dài bay phấp phới, mặc đạo bào màu trắng viền vàng kim, chân đi đôi hài đạp mây màu xanh, tựa như vô thượng Đạo Chủ, thong dong đi trong Hỗn Độn.

Nơi hắn đi qua, hỗn độn chi khí cuồng bạo lập tức trở nên vô cùng tĩnh lặng, và chủ động lùi về hai bên, nhường ra cho Triệu Thần một con đường lớn!

Điểm cuối của con đường lớn này chỉ thẳng đến Tử Tiêu Cung của Hồng Quân!

"Cảm giác của bản tọa quả nhiên không sai!

Đại Đạo Thánh Nhân Lục Trọng Thiên tuy không bằng Thiên Đạo, nhưng xác thực có thể sánh ngang với cường giả Hợp Đạo như Hồng Quân rồi!" Triệu Thần chân đạp huyền bộ, bước bước sinh sen, tử khí mênh mông ba vạn dặm.

Hai mắt hắn híp lại, mặt mang nụ cười nhạt.

Chương 317

Từng cử chỉ của hắn đều tỏa ra đạo vận vô thượng.

Bản thân Hồng Quân với thực lực của cường giả Hợp Đạo, đã ẩn giấu Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn Hư Không.

Chỉ cần y không chủ động hiện thân, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể phát hiện.

Nhưng vừa rồi, ngay khoảnh khắc đặt chân vào Hỗn Độn Hư Không, ta đã cảm ứng được vị trí của Tử Tiêu Cung.

Từ đó có thể thấy, thực lực hiện tại của ta và Hồng Quân quả thực tương đương!

"Sao có thể!" Trong dòng sông Thiên Đạo, sắc mặt Hồng Quân lại lần nữa biến đổi, tâm thần càng thêm chấn động, trong lòng sóng cả cuộn trào.

Mặc dù y định tìm Triệu Thần để xác nhận chuyện Ngộ Đạo Quả, nhưng Dao Trì vẫn chưa rời khỏi Thánh Sư Điện, cho nên y vẫn chưa hành động.

Vậy thì Tử Tiêu Cung không thể tự chủ động hiện ra.

Nói cách khác, thật sự là Triệu Thần tìm đến y.

Điều này khiến lão đại Hồng Quân trong lòng chấn kinh đến mức không nói nên lời, y biết thực lực của Triệu Thần mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

Thật là... phi khoa học!

"Tại sao trước đây bần đạo lại không hề hay biết..." Hồng Quân trong lòng uất nghẹn, y là cường giả Hợp Đạo, người phát ngôn của

Thiên Đạo, vậy mà đến bây giờ mới phát hiện ra sự cường đại của Triệu Thần, lại còn là do Triệu Thần chủ động bộc lộ.

Nếu Triệu Thần không chủ động bộc lộ, có ngày hắn vượt qua y, e là y cũng không biết.

Làm sư tôn đến mức này cũng thật là đả kích người ta!

Không chút do dự, Hồng Quân rời khỏi dòng sông Thiên Đạo, xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Triệu Thần đã chủ động tìm đến cửa rồi.

Nếu y còn không hiện thân, vậy thì không phải phép.

"Két" Hai cánh cửa sắt màu đỏ son của Tử Tiêu Cung tự động mở ra.

Thân hình hư vô phiêu miểu của Hồng Quân ngồi xếp bằng trên bồ đoàn trên bậc thềm ngọc trong cung điện.

Triệu Thần mặt mang nụ cười nhạt đi qua cửa cung Tử Tiêu, ngồi trên bồ đoàn đối diện Hồng Quân.

Lần này, hai người đều ngồi trên bậc thềm ngọc, ngang hàng nhau.

Không giống như trước đây Hồng Quân ở trên bậc thềm ngọc, còn Triệu Thần và các Thánh Nhân khác ở dưới.

Từ đó có thể thấy, Hồng Quân đã công nhận thực lực của Triệu Thần, không dám xem Triệu Thần chỉ là đệ tử của mình nữa.

Y bắt đầu đối đãi với Triệu Thần như một đạo hữu.

Dù sao, thế giới Hồng Hoang, thực lực vi tôn, người giỏi là thầy!

Nếu có ngày thực lực của Triệu Thần mạnh hơn Hồng Quân, có thể giúp Hồng Quân siêu thoát Thiên Đạo, không chừng Hồng Quân phải gọi Triệu Thần là lão sư.

Thật bá khí!

"Gặp qua đạo hữu!" Triệu Thần vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh, hành lễ với Hồng Quân, sau đó ngồi trên bồ đoàn.

Mặc dù thực lực đã đuổi kịp lão đại Hồng Quân, nhưng làm người phải khiêm tốn một chút, mọi người trong lòng đều hiểu rõ, không cần thiết phải khoe khoang như một kẻ trọc phú.

Nếu không, cảm giác cho người khác sẽ giống như một con sói mắt trắng.

Sói trong núi, đắc chí liền điên cuồng!

Như vậy, không tốt, không tốt!

"Haiz, đạo hữu quả nhiên là một biến số..." Hồng Quân không khỏi thở dài một hơi, trong mắt tràn đầy sự cảm thán và tán thưởng đối với Triệu Thần.

Không chỉ vì thực lực cường đại không hề thua kém mà Triệu Thần thể hiện, mà còn vì phẩm tính của hắn!

Không kiêu không ngạo, như vậy mới có thể leo lên đỉnh cao hơn của Đại Đạo!

Điều này cũng khiến cho sự uất nghẹn trong lòng y vì bị Triệu Thần đuổi kịp đã vơi đi không ít!

"Đa tạ đạo hữu khen ngợi!" Triệu Thần khẽ cười nói.

Hồng Quân không nói nhảm nữa, đi thẳng vào vấn đề: "Thánh Đạo có Cửu Trọng Thiên, đạo hữu đã đạt đến tầng thứ mấy rồi?!" "Lục Trọng Thiên!" Triệu Thần thành thật trả lời.

Hiện tại, không cần thiết phải che giấu nữa.

Không chỉ cảnh giới không cần che giấu, ngay cả thân phận Đại Đạo Thánh Nhân cũng không cần che giấu.

“Chỉ có Lục Trọng Thiên sao?!” Trong mắt Hồng Quân lập tức lộ ra một tia kinh ngạc.

Y khẽ nhíu mày, có chút không hiểu.

Thánh Đạo Lục Trọng Thiên, không nên như vậy!

Theo y thấy, nếu Triệu Thần thật sự chỉ có cảnh giới Lục Trọng Thiên, căn bản không nên có thực lực cường đại như vậy.

“Thật sự chỉ có cảnh giới Thánh Đạo Lục Trọng Thiên?” Hồng Quân không nhịn được lại xác nhận lần nữa.

“Đích xác chỉ có Thánh Đạo Lục Trọng Thiên!” Triệu Thần nghiêm túc gật đầu.

Dừng một chút, hắn mỉm cười nói thêm: “Nhưng, ta chứng chính là Đại Đạo Thánh Nhân!” Theo lời hắn vừa dứt, tựa như một hòn đá ném vào mặt hồ phẳng lặng, gây ra ngàn lớp sóng.

Hồng Quân trong lòng lập tức đại kinh, không nhịn được thất thanh kinh hô: “Cái gì?!

Ngươi lại chứng được Đại Đạo Thánh Nhân!?” Trong khoảnh khắc, sắc mặt Hồng Quân liên tục biến đổi, sau đó là cuồng biến!

Hai mắt y trợn to, không thể tin nổi nhìn Triệu Thần.

Giống như ban ngày gặp ma, tràn đầy sự khó tin!

Không!

Không phải khó tin như ban ngày gặp ma!

Mà còn khó tin hơn cả ban ngày gặp ma!

Dù sao, trong thế giới Hồng Hoang, có một số ma quỷ thực lực cường đại có thể đi lại vào ban ngày!

Tóm lại, lão đại Hồng Quân hiện tại vô cùng chấn kinh, trong lòng

sóng cả cuộn trào, ngay cả tay chân cũng có chút run rẩy!

"Thật sự là Đại Đạo Thánh Nhân!?" Giọng Hồng Quân mang theo một tia run rẩy không thể kiềm chế, không nhịn được lại xác nhận với Triệu Thần.

Đừng xem Thiên Đạo và Đại Đạo chỉ khác nhau một chữ, nhưng lại có sự chênh lệch trời đất.

Giống như chữ "thiên" trong Thiên Đạo là thêm một gạch ngang trên chữ "đại" trong Đại Đạo.

Gạch ngang đó, cũng chính là giới hạn của nó.

Điều này cho thấy Thiên Đạo có hạn, mà Đại Đạo vô biên!

Chương 318

Chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân, đại diện cho tiềm lực vô cùng, đột phá giới hạn của Thiên Đạo, siêu thoát Hồng Hoang, không thành vấn đề!

Cho nên, dù Hồng Quân là cường giả Hợp Đạo, người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không khỏi chấn kinh đến run rẩy!

"Hàng thật giá thật!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nho nhã nói.

Hồng Quân khóe miệng không khỏi co giật liên hồi.

Sự uất nghẹn vừa mới vơi đi lập tức tăng vọt!

So với lúc đầu còn nhiều hơn mấy lần!

Là Đạo Tổ của Hồng Hoang, y từng tốn bao tâm tư để chứng đạo.

Cuối cùng đã chọn Trảm Tam Thi Chứng Đạo, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng vạn lần không ngờ, Triệu Thần lại trâu bò đến vậy, chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân.

Xem ra, Triệu Thần chắc chắn không cần Trảm Tam Thi Chứng Đạo.

"Dĩ Lực Chứng Đạo?" Hồng Quân không nhịn được lại hỏi.

Mặc dù đang hỏi, nhưng giọng điệu lại vô cùng khẳng định, một bộ dạng "đừng hòng lừa được bần đạo".

Nếu không phải Dĩ Lực Chứng Đạo, Triệu Thần tuyệt đối không thể chứng đạo Đại Đạo Thánh Nhân.

"Xác thực là Dĩ Lực Chứng Đạo!" Triệu Thần gật đầu, vẫn không giấu giếm Hồng Quân.

Nhưng, dừng một chút, hắn lại nói thêm: "Nói chính xác hơn, Dĩ Lực Chứng Đạo, Trảm Tam Thi Chứng Đạo, Công Đức Chứng Đạo, ta đều đã chứng qua một lần!" "..." Hồng Quân tức thì mí mắt giật điên cuồng, khóe miệng co giật.

Trong lòng như có hàng vạn con lạc đà đang gào thét chạy qua, điên cuồng muốn thổ huyết.

Tất cả đều chứng qua một lần, thật là...

Đối với y mà nói, Triệu Thần Dĩ Lực Chứng Đạo đã đủ lợi hại, khiến y chấn kinh.

Nhưng Triệu Thần thì hay rồi, lại đem cả ba phương thức chứng đạo đều chứng qua một lần, có thể đừng đả kích một người ở Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên như vậy được không?

Thật sự, mặc dù y đã đoán Triệu Thần rất trâu bò, nhưng khi thật sự thấy Triệu Thần trâu bò đến vậy, trong lòng Hồng Quân vô cùng khó chịu!

Chỉ là dù có khó chịu thế nào, cũng phải nhịn!

"Đạo hữu làm thế nào để Dĩ Lực Chứng Đạo?" Hồng Quân tiếp tục hỏi.

Y có ý muốn hỏi đến cùng, không làm rõ bí mật trên người Triệu Thần thì không bỏ cuộc.

Dù sao, Triệu Thần là Đại Đạo Thánh Nhân!

Còn y chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, trong lòng sao có thể không tò mò?!

"Bắt chước Bàn Cổ Phụ Thần, dĩ lực khai thiên!" Triệu Thần híp mắt khiêm tốn cười nói.

"Quả nhiên như vậy!" Hồng Quân tâm thần lại lần nữa chấn

động, nội tâm không yên.

Thực ra khi biết Triệu Thần Dĩ Lực Chứng Đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, y đã đoán được Triệu Thần chắc chắn đã khai thiên.

Nếu không thì lúc đó toàn bộ Hỗn Độn Hư Không sẽ không có phản ứng kịch liệt như vậy.

Cũng khó trách y cảm nhận được một luồng năng lượng không thuộc về thế giới Hồng Hoang từ trên người Dao Trì!

Bây giờ mọi thứ đều có thể giải thích được!

Triệu Thần đích xác đã dĩ lực khai thiên chứng đạo, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân và ở cảnh giới Đại Đạo Thánh Nhân Lục Trọng Thiên!

Chỉ cần đột phá thêm hai tầng nữa là có thể chứng đạo Đại Đạo cảnh giới!

Chỉ nghĩ đến đây thôi, Hồng Quân đã không nhịn được toàn thân run rẩy. ...

Không chỉ như vậy, mảnh thiên địa mà Triệu Thần khai tịch không phải là một vùng đất hoang vu, dường như có linh căn kỳ dị, có thể dưỡng dục ra thần dược giúp cường giả Chuẩn Thánh nhanh chóng đột phá!

Hồng Quân há miệng định hỏi Triệu Thần mảnh thiên địa mà hắn khai phá ra trông như thế nào, cũng muốn đi xem thử.

Nhưng cuối cùng y đã nhịn được.

Đùa sao, dù gì y cũng là cường giả Hợp Đạo, người phát ngôn của Thiên Đạo, mặc dù thật sự ngưỡng mộ Triệu Thần, nhưng cũng phải giữ thể diện chứ.

Nếu thật sự đi vào thiên địa mà Triệu Thần khai phá, vậy thì thật

sự là mất hết mặt mũi.

"Nếu đã có thực lực như vậy, chúng ta hôm nay liền luận bàn một phen, thế nào!?" Hồng Quân mở lời.

"Chính có ý này!" Triệu Thần mặt mang nụ cười nho nhã, gật đầu.

Hồng Quân muốn thử xem Đại Đạo Thánh Nhân có gì khác biệt.

Hắn cũng muốn kiến thức một chút thực lực chân chính của Hồng Quân, một cường giả Hợp Đạo.

Hai người thân hình lóe lên, ngầm hiểu ý nhau rời khỏi Tử Tiêu Cung, đến Hỗn Độn Hư Không vô tận.

Trong khoảnh khắc, thần uy mênh mông trên người hai người như thủy triều, lan ra bốn phía.

Hỗn độn chi khí trong phạm vi hàng vạn dặm đều bị nén ép lùi về phía xa, trực tiếp hình thành một vùng chân không.

Trong khu vực này, tràn ngập hai luồng khí tức khác nhau, nhưng đều là lực lượng pháp tắc vô cùng huyền ảo phức tạp, đang va chạm lẫn nhau!

Triệu Thần và Hồng Quân đang thăm dò lẫn nhau!

Đến cảnh giới này, so tài không phải là pháp lực, mà là sự khống chế đối với pháp tắc!

Sau khi thăm dò sơ bộ, hai người đều không còn giữ tay.

Từng đạo lực lượng pháp tắc cường đại tỏa ra ánh sáng như sao trời, giống như hai dải lụa bị hai người vung ra từ tay, va chạm kịch liệt trên không trung.

Sau đó, cùng với hư không xung quanh, tất cả đều tan biến.

Mọi thứ nhìn qua động tĩnh không lớn, thậm chí vô thanh vô tức,

nhưng lại vô cùng nguy hiểm!

Đừng nói là cường giả Chuẩn Thánh, ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, sáu vị Thánh Nhân ở đây, cũng có thể bị ảnh hưởng mà trọng thương.

"Đại Đạo Pháp Tắc, quả nhiên lợi hại!" Biểu cảm của Hồng Quân lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng, y tập trung tinh khí thần đến cực điểm, không dám có chút sơ suất.

Người trong nghề vừa ra tay, là biết có hay không!

Mặc dù Triệu Thần chỉ có Thánh Đạo Lục Trọng Thiên, nhưng Đại Đạo Pháp Tắc lại vượt trên Thiên Đạo Pháp Tắc!

Lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc mà Thánh Đạo Lục Trọng Thiên khống chế, đủ để đối kháng với cường giả Hợp Đạo như y.

Nếu không toàn lực cẩn thận ứng phó, e là sẽ bị Triệu Thần tát vào mặt!

Để bảo vệ thể diện, Hồng Quân cũng không dám giấu nghề nữa, lập tức tế ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong khoảnh khắc, thánh uy trên người y bạo tăng, lực lượng pháp tắc như dải ngân hà vô tận, hóa thành từng đạo pháp tắc chi kiếm, chém về phía Triệu Thần.

Chương 319

Trước những thanh pháp tắc chi kiếm này, mọi thứ đều có thể bị chém!

Bất kể không gian, thời gian!

Có thể nói không ngoa rằng, ngay khoảnh khắc ý niệm của Hồng Quân dâng lên, pháp tắc chi kiếm đã chém đến đỉnh đầu Triệu Thần, khiến người ta không thể nào né tránh.

Chỉ là, trong mắt Triệu Thần có thực lực tương đương với Hồng Quân, những thanh pháp tắc chi kiếm này chưa đủ nhanh!

"Lão đại Hồng Quân quả nhiên là liều mạng rồi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, mặt mang nụ cười nhạt, không hề vì công kích hung mãnh của Hồng Quân mà có chút thay đổi sắc mặt, vẫn bình tĩnh ung dung.

Hắn tay phải khẽ vung, một luồng pháp tắc chi lực màu vàng kim cổ xưa liền tuôn ra, chặn đứng công kích của Hồng Quân.

Hai luồng pháp tắc chi lực vẫn va chạm, tan biến, sau đó như tuyết dưới ánh mặt trời, dần dần tiêu tán trong thiên địa.

Không còn cách nào khác, Đại Đạo Thánh Nhân, chính là trâu bò như vậy!

Dù sao, đây là Hỗn Độn Hư Không!

Triệu Thần là Đại Đạo Thánh Nhân, có thể tùy ý điều động lực lượng Đại Đạo Pháp Tắc của Hỗn Độn.

Hồng Quân mặc dù là người phát ngôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng rời khỏi thế giới Hồng Hoang, y cũng không thể tùy ý điều động lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc.

Cho nên, kết quả của trận chiến này, ngay từ đầu đã được quyết định!

Đạn dược của Hồng Quân càng đánh càng ít, còn Triệu Thần vẫn hung mãnh như hổ, ai thắng ai bại, rõ như ban ngày!

Nhưng, Hồng Quân không chịu thua, y muốn cố gắng vãn hồi tôn nghiêm của mình.

Thế là, y liều mạng muốn trấn áp Triệu Thần!

Được rồi, không trấn áp được, thì ít nhất cũng phải thắng Triệu Thần một chiêu nửa thức!

Được rồi, không thắng được một chiêu nửa thức, thì ít nhất, đánh hòa cũng được chứ!

Như vậy, mới có thể giữ được thể diện của Đạo Tổ.

Nhưng, theo thời gian trôi đi, công kích của y ngày càng yếu, còn Triệu Thần vẫn ứng phó một cách dễ dàng, lão đại Hồng Quân cuối cùng cũng uất nghẹn thở dài một hơi.

"Thôi vậy, lần luận bàn này đến đây thôi." Hồng Quân chủ động dừng lại, thật sự không muốn luận bàn tiếp nữa.

Thật là, tự tìm sự không vui cho mình!

"Đa tạ đạo hữu đã nhường!" Triệu Thần hai mắt híp lại, trên mặt treo nụ cười bình thản.

Thông qua lần luận bàn với Hồng Quân này, hắn đã hoàn toàn làm rõ sự so sánh thực lực giữa mình, Hồng Quân và Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đại Đạo Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, thực ra tương đương với cảnh giới Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nếu ở trong thế giới Hồng Hoang, hắn có thể điều động lực lượng

Đại Đạo Pháp Tắc, Thiên Đạo Hồng Hoang có vô tận lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc, hai bên sẽ ngang tài ngang sức, không ai hơn ai!

Nhưng, chỉ cần ra khỏi thế giới Hồng Hoang, có Hỗn Độn Đại Đạo làm chỗ dựa, hắn có thể dễ dàng trấn áp những cường giả Hợp Đạo như Hồng Quân.

Đương nhiên rồi, Hồng Quân dù gì cũng là Đạo Tổ của Hồng Hoang, phải cho y chút mặt mũi, có thực lực trấn áp, cũng không thể thật sự trấn áp.

Dù sao đi nữa, sau khi làm rõ những điều này, tâm tình của Triệu Thần lập tức vô cùng sảng khoái!

"Không biết tự lúc nào, bản tọa đã siêu thoát Thiên Đạo, bước tiếp theo, chính là siêu thoát Đại Đạo!" Siêu thoát Thiên Đạo, đại diện cho việc có thể không cần để ý đến cái gọi là đại thế của Thiên Đạo, có thể làm bất cứ điều gì mình muốn.

Đương nhiên, Hồng Hoang cũng là nhà của hắn, hắn chắc chắn sẽ không mất trí mà đi phá hoại hủy diệt Hồng Hoang, chỉ sẽ giúp Hồng Hoang phát triển ngày càng tốt hơn.

Chỉ là, đối với các tu sĩ đại năng trong Hồng Hoang!

Vẫn là câu nói đó, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

"Nếu tương lai ngươi thật sự đi đến bước đó, hãy cố gắng giữ lại tính mạng cho ba người họ!" Hồng Quân đột nhiên nói với giọng điệu phức tạp.

Cuộc tranh đấu giữa Triệu Thần và bốn vị Thánh Nhân, y đều thấy trong mắt, nhưng trước đây y không biết Triệu Thần là Đại Đạo Thánh Nhân, cũng không biết thực lực của Triệu Thần mạnh đến vậy.

Cho nên y cảm thấy hai bên tranh đấu thì tranh đấu, nhưng sẽ không có bên nào thật sự bị diệt vong, nên cứ mặc kệ!

Nhưng bây giờ, y thật sự có chút lo lắng cho ba vị Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Với thực lực và tốc độ thăng cấp kinh khủng của Triệu Thần hiện nay, e là không bao lâu nữa, hắn thật sự có thể khiến ba vị Thánh Nhân vẫn lạc!

Là thầy của các Thánh, Hồng Quân không nỡ nhìn thấy cảnh đó, không khỏi mở miệng cầu xin Triệu Thần!

"Đạo hữu yên tâm, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, tại hạ tự nhiên sẽ không đi ngược lại Thiên Đạo!" Triệu Thần híp mắt mỉm cười nói.

Dù sao Hồng Quân cũng là Đạo Tổ của Hồng Hoang, cũng là người phát ngôn của Thiên Đạo, hắn từng nhận được không ít lợi ích từ tay Hồng Quân.

Cái gọi là ăn của người ta miệng ngắn, nhận của người ta tay mềm!

Nay Hồng Quân đã mở lời, hắn tự nhiên sẽ không trực tiếp từ chối, gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Đương nhiên, về sau nên làm thế nào, còn phải xem xét tình hình cụ thể mà xử lý.

Ừm, cái này gọi là ngoài mặt đồng ý!

Dù sao hắn cũng không nói chết, đến lúc đó có phải là vạn bất đắc dĩ hay không, chỉ là chuyện một câu nói.

"Thôi vậy, chỉ cần không tổn hại đến Thiên Đạo Hồng Hoang, ngô vẫn sẽ không hiện thân!" Hồng Quân lại thở dài một hơi, y cũng biết có thể khiến Triệu Thần ngoài mặt đồng ý đã là nể mặt y rồi, tự nhiên sẽ không không biết điều mà cưỡng cầu nữa.

Dù sao, là người phát ngôn của Thiên Đạo, duy trì sự ổn định của

Thiên Đạo Hồng Hoang mới là nhiệm vụ duy nhất của y!

Chỉ cần Triệu Thần không uy hiếp đến Thiên Đạo Hồng Hoang, những chuyện khác, y cũng chỉ có thể để Triệu Thần làm bất cứ điều gì mình muốn.

Nếu có ngày Triệu Thần thật sự siêu thoát Thiên Đạo Hồng Hoang, muốn đem Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ba vị Thánh Nhân thông thông giết chết, y cũng chỉ có thể đứng nhìn.

"Đa tạ đạo hữu!

Ta cũng là một thành viên của Hồng Hoang, tự nhiên sẽ không làm tổn hại đến Thiên Đạo Hồng Hoang!" Triệu Thần khẽ cười nói.

Siêu thoát Thiên Đạo là một chuyện, tổn hại Thiên Đạo lại là chuyện khác.

Căn cơ của hắn đều ở đại lục Hồng Hoang, trừ phi não bị úng nước mới đi tổn hại Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đương nhiên, nếu hắn muốn tổn hại, với thực lực của hắn, Hồng Quân dù có hiện thân cũng không có cách nào ngăn cản.

Cho nên, lời cảm tạ cũng chỉ là cảm tạ ngoài mặt.

Nâng kiệu cho nhau, ngươi cho ta mặt mũi, ta cũng sẽ cho ngươi mặt mũi!

Hồng Quân gật đầu, không nói gì thêm, thân hình hư vô phiêu miểu nhanh chóng biến mất tại chỗ, lại lần nữa hợp nhất với Thiên Đạo.

"Bây giờ, nên đi tìm Dao Trì rồi!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười đầy ẩn ý, cũng không tiếp tục dừng lại, một bước bước vào hư không, trở về đại lục Hồng Hoang.

Đại thắng trở về, bây giờ, là lúc hưởng thụ nữ thần!

Như vậy, mới có thể sảng khoái nhân đôi!

Giây tiếp theo, thân hình vĩ ngạn của Triệu Thần đã lại một lần nữa xuất hiện tại Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc.

"Sư thúc..." "Bản tọa đã về, ngươi có thể hầu hạ bản tọa rồi!" Triệu Thần tinh thần phơi phới, tỏa ra bá khí vô hình, không hề khách khí với Dao Trì.

Chương 320

Sau đó, tựa như một đế vương cao cao tại thượng, ngồi chờ Dao Trì hầu hạ!

Dao Trì là người quản lý tất cả nữ tiên của Thiên Đình, thân phận vô cùng tôn quý.

Việc này quả thực vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ khiến người ta kinh ngạc đến rớt cả cằm.

Nhưng đối với tất cả nữ tiên, e là đều sẽ vô cùng ngưỡng mộ Dao Trì có cơ hội phụng sự Triệu Thần.

Cường giả chí cao như Triệu Thần, nữ tiên nào có thể không động lòng!?

Nếu có cơ hội, dù chỉ là một lần duyên tình với Triệu Thần cũng là cầu còn không được, cảm thấy tam sinh hữu hạnh, thậm chí sẽ vì thế mà tự hào.

Chỉ là với thân phận và thực lực của họ, ngay cả cơ hội gặp Triệu Thần cũng không có.

Dao Trì cũng là vận may, gặp được Triệu Thần đúng lúc đang tìm người thử nghiệm dược hiệu của Ngộ Đạo Quả.

Nếu không thì cũng chưa chắc được Triệu Thần sủng hạnh!

Hai đầu câu chuyện.

Vì Triệu Thần và Hồng Quân đại chiến trong Hỗn Độn Hư Không, không hề kinh động đến thế giới Hồng Hoang.

Cho nên, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên, Nữ Oa,

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, sáu vị Thánh Nhân vẫn không hề hay biết.

Thực lực của Triệu Thần đã đạt đến trình độ kinh khủng ngang hàng với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nếu biết được điều này, không nói đến Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh e là sẽ sợ đến tè ra quần.

Tuyệt đối không dám tiếp tục đối đầu với Triệu Thần nữa.

Sẽ lập tức lăn lê bò trườn đến trước mặt Triệu Thần chịu đòn nhận tội.

Ai oán cầu xin Triệu Thần tha thứ cho việc trước đây có mắt không thấy Thái Sơn, tuyệt đối đừng tính toán với họ nữa!

Nếu không, đợi Triệu Thần hoàn toàn siêu thoát Thiên Đạo, dù cho Thiên Đạo Thánh Nhân bất tử bất diệt, e là thật sự phải xong đời!

Nhưng Hồng Quân không nhiều lời, cũng không nói cho ba vị Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Hồng Quân không nói, Triệu Thần tự nhiên càng không nói.

Vì vậy, ba vị Thánh Nhân vẫn đang không biết lượng sức mình, muốn kéo dài hơi tàn, ngoan cố chống cự!

"Kỳ hạn tám trăm năm đã đến, xem ra là cơ duyên của bần đạo!" Lúc này, tại Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung, Lão Tử khẽ mở đôi mắt, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía Nhân tộc.

Tám trăm năm trước, trong Phong Thần Đại Chiến, Triệu Thần đã ban cho Thương triều tám trăm năm khí vận.

Giờ đây tám trăm năm đã qua, khí vận Thương triều đứt đoạn,

Nhân tộc lại đến thời đại thay đổi vương triều.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, thời đại này chính là thời Xuân Thu Chiến Quốc sau nhà Chu.

Hạ, Thương và Tây Chu, Đông Chu chia làm hai đoạn, Xuân Thu và Chiến Quốc!

Đoạn lịch sử này, tin rằng mọi người đều vô cùng quen thuộc.

Sau thời Xuân Thu Chiến Quốc, chính là Tần Thủy Hoàng Doanh Chính thống nhất lục quốc, kiến lập vĩ nghiệp vạn thế!

Trong giai đoạn này, lại mở ra một thời đại vô cùng huy hoàng, đó là Chư Tử Bách Gia!

Chư Tử Bách Gia hưng thịnh, truyền lại các loại đạo thống trong Nhân tộc, kế thừa những khí vận khác nhau.

Trong Bát Cảnh Cung, Lão Tử nhận được cảm ứng của Thiên Đạo, hóa ra một đạo phân thân đầu thai vào Nhân tộc, tên là Lý Nhĩ, truyền lại Đạo Đức Kinh, thành lập Đạo giáo.

Tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên giáo chủ cũng nhận được cảm ứng của Thiên Đạo, hóa ra thiện thi, đầu thai nhập thế, tên là Khổng Khâu, sáng lập Nho gia.

Nho giáo và Đạo giáo đối với Nhân tộc, đối với văn hóa có ý nghĩa sâu xa, tạm thời không bàn.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng nhận được cảm ứng của Thiên Đạo, vô cùng hưng phấn.

"Cảm ứng của Thiên Đạo!!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng hưng phấn, tám trăm năm, đối với y quả thực là một sự dày vò!

Kim long khí vận của Xiển giáo bị Triệu Thần chém.

Đạo thống bị hủy diệt, khí vận dần dần trôi mất, tốc độ tu luyện

của y ngày càng sa sút.

Nếu không tìm cách cứu vãn, Thánh Nhân như y cũng thật sự sắp đến đường cùng rồi!

Nhưng lợi dụng thời kỳ Chư Tử Bách Gia, y có thể truyền lại một giáo phái!

Nếu lần cơ duyên này thành công, y có thể cá mặn lật mình!

"Khí vận Thương triều đã hết, vương triều Nhân tộc thay đổi, sẽ có Chư Tử Bách Gia hưng thịnh, chúng ta có thể nhân cơ hội lập ra một giáo, trở thành người đứng đầu Bách Gia, kéo dài đạo thống, chiếm đoạt khí vận Nhân tộc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói.

Chư Tử Bách Gia, đều là những giáo phái do Nhân tộc tự mình sinh ra, làm sao có thể so sánh được với giáo phái do Thánh Nhân ngầm hỗ trợ.

Đến lúc đó, chắc chắn sẽ nhanh chóng phát triển lớn mạnh, trở thành người đứng đầu Bách Gia!

Hai mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn lóe lên ánh sáng, phảng phất như hai ngọn lửa đang nhảy múa.

Nếu một mình y lập giáo truyền đạo trong Nhân tộc, mà Nhân tộc không có giáo phái nào khác cạnh tranh, y vạn lần không dám.

Bởi vì như vậy, quá đột ngột!

Cũng sợ bị Triệu Thần phát hiện, đến lúc đó không chỉ công lao đổ sông đổ bể, mà còn có thể bị Triệu Thần phản kế.

Nhưng, có Bách Gia yểm hộ, thì lại khác.

Y không tin, Triệu Thần có thể luôn luôn theo dõi Nhân tộc, và tìm ra được y trong Chư Tử Bách Gia!

Thế là Nguyên Thủy Thiên Tôn, thiện thi chuyển thế vào Nhân tộc,

thành lập Quỷ Cốc gia, truyền đạo tứ phương!

Đợi đệ tử thành tài, có thể kéo dài khí vận cho Xiển giáo!

Quỷ Cốc, vốn chỉ dạy những người tinh anh, khuấy động thiên hạ đại thế, cùng với giáo nghĩa của Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn không hẹn mà gặp.

Sau này, đệ tử Quỷ Cốc gia thành tài, đều sẽ lại gia nhập Xiển giáo, khiến khí vận Xiển giáo dần dần khôi phục.

Cũng giống hệt như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tam Thanh đều hóa ra phân thân đầu thai vào Nhân tộc.

Lão Tử hóa thân đầu thai vào một gia tộc họ Lý trong Nhân tộc, được đặt tên là Lý Nhĩ.

Thông Thiên hóa thân thì đầu thai vào một gia tộc họ Khổng trong Nhân tộc, được đặt tên là Khổng Khâu.

Lý Nhĩ và Khổng Khâu là hóa thân của Thánh Nhân, sinh ra tất nhiên sẽ có dị tượng xuất hiện, trời sinh bất phàm.

Mở miệng thành thơ, trên biết thiên văn, dưới tường địa lý, càng không cần phải nói.

Rất nhanh, họ đã thành lập Đạo giáo và Nho gia tại bảy nước, và có rất nhiều tín đồ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chuyển thân đầu thai thành Quỷ Cốc Tử, tên Vương Hủ, sáng lập giáo phái Quỷ Cốc.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự đã bị Triệu Thần trong Phong Thần Đại Chiến dọa cho vỡ mật, khiêm tốn đến mức không thể khiêm tốn hơn, chỉ sợ bị Triệu Thần phát hiện mưu đồ của mình.

Chương 321

Cho nên, y cố tình để cho thân chuyển thế của mình không thể hiện ra bất kỳ điều thần dị nào, giống như một người phàm bình thường, nhiều nhất chỉ thông minh hơn người cùng tuổi một chút.

Trong phạm vi mà người Nhân tộc xung quanh có thể chấp nhận, y dần dần thể hiện trí tuệ của mình, sau đó, mới bắt đầu sáng lập học thuyết, thành lập đạo thống.

Lý Nhĩ lập Đạo, Khổng Khâu lập Nho, Vương Hủ lập Quỷ Cốc.

Theo thời gian trôi đi, ba giáo phái này dần dần trở thành những người đứng đầu trong Bách Gia, khí vận ngày càng thịnh vượng.

Đạo giáo, Nho giáo khí vận thịnh vượng, Nhân giáo, Tiệt giáo khí vận tự nhiên cũng theo đó mà tăng lên.

Xiển giáo tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Trong dòng sông khí vận, kim long khí vận của Xiển giáo vốn đã ngắc ngoải sau khi bị Triệu Thần chém trong Phong Thần Đại Chiến, cũng đang dần dần hồi sinh.

"Ha ha ha, ta quả nhiên thần cơ diệu toán!

Tên đó chắc chắn sẽ không ngờ, chúng ta lại dùng phương pháp như vậy để hóa giải nguy cơ!" Tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi vui mừng cười lớn, vô cùng hài lòng với sự phát triển của tình hình hiện tại, có một cảm giác đắc ý của kẻ sắp lật mình!

"Thiên ý không tuyệt đường chúng ta!" Lúc này, vẻ mặt y tràn đầy đắc ý.

Dù sao, chuyện đổi tên giáo phái, không phải ai cũng làm được.

“Lần này, bần đạo sẽ khiến ngươi phải kinh ngạc!” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng lạnh lùng nghĩ.

Y tự tin rằng Triệu Thần sẽ không luôn luôn theo dõi Nhân tộc, càng không thể phát hiện ra Quỷ Cốc gia lẫn trong Chư Tử Bách Gia.

Chỉ cần Nguyên Thủy Thiên Tôn ngầm mưu đồ, chưa chắc đã không thể khiến đạo thống của mình lan rộng khắp Nhân tộc.

Đến lúc đó, không chỉ khiến khí vận Xiển giáo khôi phục, mà còn muốn tranh giành khí vận khổng lồ của Nhân tộc với Triệu Thần!

Là giáo chủ của Xiển giáo, y luôn thèm muốn khí vận của Nhân tộc.

Đáng tiếc là tất cả mọi việc giáo hóa Nhân tộc đều bị Triệu Thần và Lão Tử cướp đi, khiến cho y chỉ có thể chia được một phần khí vận rất nhỏ của Nhân tộc.

Đây luôn là nơi khiến y cảm thấy uất nghẹn nhất, nay cuối cùng đã tìm được cơ hội lật mình.

Nhưng, thật sự có thể lật mình sao?!

Ha ha!

Điều đó phải hỏi xem Triệu Thần có đồng ý không!

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn, trên bảo điện của Tây Phương giáo.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, hai vị giáo chủ Thánh Nhân cũng đang nhìn về phía Nhân tộc, thấy rõ sự phát triển của Chư Tử Bách Gia.

Đặc biệt là sự phát triển của Đạo, Nho, Quỷ Cốc tam gia.

“Sư huynh, huynh xem Đạo gia, Nho gia, Quỷ Cốc gia kìa!?” Chuẩn Đề Đạo Nhân mắt nhỏ lóe lên tinh quang.

Vì Nguyên Thủy Thiên Tôn tám trăm năm trước đã từng nói, sẽ mưu đồ cơ duyên trong Nhân tộc.

Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuy đã chọn rút lui, không tham gia vào, nhưng cũng luôn luôn chú ý đến chuyện này....

Cho nên, bây giờ thấy Nhân tộc xuất hiện ba giáo phái lớn là Đạo gia, Nho gia, Quỷ Cốc gia, trở thành người đứng đầu Chư Tử Bách Gia, trong lòng không khỏi suy đoán, có phải là Lão Tử, Thông Thiên, Nguyên Thủy ba người đang mưu đồ.

"Bây giờ vừa đúng tám trăm năm, lại là thời loạn thế của Nhân tộc, hẳn là cơ duyên mà Ngọc Thanh đạo hữu nói đến!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân suy đoán.

Nhưng y không thể chắc chắn, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực đã học được cách khiêm tốn, khiêm tốn đến mức hai vị Thánh Nhân cũng khó mà nhìn ra.

Cho nên, bây giờ y cũng chỉ có thể vừa đoán vừa mò, không thể hoàn toàn xác định.

"Nếu thật sự là mưu đồ của Ngọc Thanh đạo hữu, e là thật sự là một cơ duyên lớn!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức có chút thèm muốn.

Tính cách của y vẫn vô liêm sỉ như cũ, lúc đầu vì sợ lại bị Triệu Thần hố, nên đã từ chối mưu đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng, nay thấy Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên mỗi người đều chiếm được lợi ích, không khỏi lại cảm thấy ghen tị ngưỡng mộ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân đôi mắt sâu thẳm lóe lên tinh quang, đột nhiên trầm giọng nói: "E là không hoàn toàn như vậy!" "Sư huynh, lời này có ý gì?!" Chuẩn Đề lập tức không hiểu hỏi.

"Sư đệ, chẳng lẽ đệ không có cảm giác bất an sao?!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân ánh mắt vô cùng ngưng trọng, nhìn về phía Chuẩn Đề Đạo

Nhân.

Vừa rồi, trong lòng y không hiểu sao lại xuất hiện một luồng bất an mãnh liệt, phảng phất như có chuyện không lành sắp xảy ra với Tây Phương giáo.

Điều này khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng kinh nghi bất định, cho nên mới mở miệng hỏi Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Y muốn xem xem, rốt cuộc là ảo giác của mình, hay thật sự có chuyện không lành sắp xảy ra.

Nếu thật sự như vậy, phải sớm phòng bị, để không bị liên lụy!

"Cảm giác bất an?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức cũng kinh ngạc, không ngờ Tiếp Dẫn lại đột nhiên hỏi như vậy.

Nhưng, nhìn biểu cảm ngưng trọng của Tiếp Dẫn, y cũng không dám có chút sơ suất, lập tức tĩnh tâm, cẩn thận cảm nhận.

Không cảm nhận thì thôi, vừa cẩn thận cảm nhận, thật sự phát hiện, trong lòng có một cảm giác bất an, nguyên thần cũng đang mơ hồ phát ra cảnh báo.

Mặc dù yếu ớt, nhưng xác thực tồn tại!

Sắc mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức biến đổi, đồng tử đột nhiên co lại thành đầu kim, nội tâm phảng phất như sóng cả cuộn trào.

"Không thể nào, lại thật sự có cảm giác bất an!" Chuẩn Đề Đạo Nhân không khỏi cảm thấy vô cùng khó tin, ánh mắt vừa kinh hãi vừa sợ hãi.

"Xem ra, chúng ta lại sắp gặp đại nạn!" Tiếp Dẫn trầm giọng nói.

Nhìn biểu cảm của Chuẩn Đề Đạo Nhân, y biết Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng cảm ứng được luồng bất an đó.

Rõ ràng, đó không phải là ảo giác của cá nhân, thật sự có chuyện

không lành sắp xảy ra.

Trong khoảnh khắc, y không khỏi lòng chùng xuống đáy vực!

Có thể khiến Tây Phương giáo xảy ra chuyện không lành, vậy khẳng định lại là Triệu Thần sắp ra tay!

"Sư huynh, không nên như vậy!

Chúng ta rõ ràng không tham gia vào mưu đồ lần này, sao có thể có chuyện không lành xảy ra với Tây Phương giáo!?" Chuẩn Đề Đạo Nhân không cam tâm nói.

Y thật sự không hiểu, mưu đồ lần này rõ ràng là chuyện của Lão Tử, Nguyên Thủy hai người, nếu xảy ra chuyện không lành, cũng nên là cái nồi của Lão Tử, Nguyên Thủy hai người, sao lại liên lụy đến Tây Phương giáo.

Thật là phi khoa học!

Nếu tham gia mưu đồ, y cũng nhận!

Nhưng, không tham gia, lại cũng bị liên lụy, thật lòng cảm thấy không phục!

"Bần đạo cũng không rõ rốt cuộc là chuyện gì, nhưng có một điểm chắc chắn, chuyện mà hai vị đạo hữu kia đang làm, e là đã bại lộ!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm giọng nói.

Mưu đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn thực ra không cao minh, mấu chốt cốt lõi thực sự của nó là phải giấu được Triệu Thần, để Triệu Thần không chú ý mà lặng lẽ lập ra đạo thống mới.

Nhưng, một khi bị Triệu Thần biết được, vậy thì, tuyệt đối sẽ nhanh chóng bị Triệu Thần bóp chết!

"Vậy chúng ta phải làm sao, phải nhanh chóng thông báo cho Ngọc Thanh đạo hữu!?" Chuẩn Đề Đạo Nhân không khỏi hoảng loạn.

Y không lo lắng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ sợ Tây Phương giáo bị liên lụy.

Chương 322

Phong Thần Đại Chiến, Tây Phương giáo đã bị hố mất một nửa, nếu lại một lần nữa, thật sự sợ Tây Phương giáo sẽ đi theo vết xe đổ của Xiển giáo!

"Nhưng, chúng ta thông báo cũng vô dụng!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt mày sầu khổ nói, "Trước hết không nói chúng ta không có bất kỳ bằng chứng xác thực nào, cho dù có, Ngọc Thanh đạo hữu đã tiến hành đến mức này, có thể sẽ dừng tay sao!" Quỷ Cốc gia mà Nguyên Thủy Thiên Tôn thành lập, đạo thống hiện nay đang như mặt trời ban trưa, chỉ dựa vào cái gọi là cảm giác mà bảo Nguyên Thủy Thiên Tôn dừng tay, đó căn bản là không thể!

Đến lúc đó, e là Nguyên Thủy Thiên Tôn không những không nghe, ngược lại còn cho rằng họ đang ghen tị với khí vận của Quỷ Cốc gia!

"Thật chết tiệt." Chuẩn Đề Đạo Nhân không khỏi thầm mắng một tiếng.

Y tự nhiên biết những gì Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói đều có lý, nhưng cứ như vậy trơ mắt nhìn Tây Phương giáo xảy ra chuyện không lành, làm sao có thể nhịn được.

Đặc biệt là, không biết có phải là tác dụng tâm lý hay không, y cảm giác luồng bất an đó ngày càng mãnh liệt!

"Sư huynh, bất kể thế nào, chúng ta đều phải thử một lần!" Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt kiên định nói.

"Thôi được, vậy chúng ta đến Côn Luân Sơn một chuyến!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu.

Mặc dù hy vọng không lớn, nhưng cũng phải tranh thủ một phen.

Thế là, hai vị Thánh Nhân thân hình lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ, đi đến Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặc dù ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, nhưng vẫn nhiệt tình chiêu đãi hai người.

Dù sao Quỷ Cốc gia đang phát triển mạnh mẽ, khiến tâm tình y rất tốt.

Nhưng, theo sau khi Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói ra sự bất an và suy đoán trong lòng, tâm tình của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức không tốt nữa.

Vì mưu đồ lần này, y đã cố ý tỏ ra khiêm tốn, không dám lộ ra bất kỳ dị tượng nào, sợ bị Triệu Thần phát hiện.

Nhưng bây giờ Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại nói cho y biết, Triệu Thần đã sớm phát hiện, phải làm sao?!

Hoàn toàn không tin, mặc kệ?

Y không có cái gan đó!

Hoàn toàn tin tưởng, lập tức dừng tay?

Y lại không cam tâm!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức liên tục biến đổi, sau khi trầm mặc một lát, cuối cùng cắn răng hận thanh nói: "Bần đạo không tin, hắn thật sự vẫn luôn theo dõi Nhân tộc!" Rõ ràng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng đã quyết định bất chấp mọi giá để đánh cược một phen!

Đánh cược một phen, xe đạp biến thành xe máy!

Theo y thấy, y hành sự khiêm tốn, dưới sự yểm hộ của Nho gia, Đạo gia, Quỷ Cốc gia không thể nào kinh động đến Triệu Thần.

Lý Nhĩ, Khổng Khâu hai người cũng bị y cố ý áp chế, chỉ mạnh hơn các tử của các gia phái khác một chút mà thôi.

Như vậy, không có lý do gì có người sẽ nghi ngờ Lý Nhĩ, Khổng Khâu không phải là người Nhân tộc thực sự.

Triệu Thần cũng sẽ không thuận theo manh mối này mà tìm đến phiền phức.

Huống chi, y tin chắc rằng cường giả chí cao như Triệu Thần, không thể nào rảnh rỗi không có việc gì làm mà luôn luôn chú ý đến Nhân tộc yếu ớt.

Cho nên, y muốn cược!

Đáng tiếc, y cược sẽ thua cả bàn!

Lúc này, Triệu Thần thật sự đang chú ý đến Nhân tộc.

Không phải là ngẫu nhiên, Triệu Thần cũng định làm chút chuyện trong khoảng thời gian này, vì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự đã đâm vào họng súng.

Ngay từ đầu, mưu đồ của y đã định sẵn là thất bại!

Thánh địa Nhân tộc, Thánh Sư Điện.

Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa ngọc giai, hai mắt híp lại, thu hết tình hình Nhân tộc vào trong mắt.

"Đạo giáo, Nho giáo, hai giáo này tốt, chỉ là không ngờ Quỷ Cốc giáo trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản cũng xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đứng sau thúc đẩy!" Triệu Thần trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý, Đạo giáo không cần nói, giáo phái này vừa xuất hiện, hắn đã biết chắc chắn là Lão Tử đứng sau thúc đẩy.

Dù sao, Lý Nhĩ chính là Lão Tử, đây là thường thức!

Về phần Nho giáo của Thông Thiên giáo chủ, cũng không ngoại lệ.

Dù sao giáo hóa vạn dân của Nho gia, vừa hay phù hợp với giáo nghĩa hữu giáo vô loại của Tiệt giáo.

Về phần Quỷ Cốc giáo, đó đương nhiên là nhờ suy diễn thiên cơ mà có được.

Phải biết rằng, hiện tại hắn là siêu cấp cường giả Đại Đạo Thánh Nhân Lục Trọng Thiên, ngang hàng với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Thử hỏi, nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, có chuyện gì có thể giấu được hắn!?

Triệu Thần sở dĩ mặc kệ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương giáo, là muốn nuôi cho béo rồi thu hoạch.

Dù sao vất vả gieo trồng, không bằng đợi người ta xây dựng xong, rồi cướp cho nhanh.

Triệu Thần muốn mượn khí vận của Xiển giáo và Tây Phương giáo để giúp mình lên Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên.

Nói trắng ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân chính là đám làm công cho Triệu Thần.

Loại không được trả lương.

Lấy xong thành quả, còn phải ăn một trận đòn!

"Lại dám nhân lúc bản tọa không để ý, mưu đoạt khí vận trong Nhân tộc, quả thực là ngây thơ đến cực điểm!

Tốt lắm, đợi bản tọa tặng ngươi một phần đại lễ, rồi bóp chết tất cả mưu đồ của các ngươi!" Triệu Thần ánh mắt lạnh lùng, khóe miệng nhếch lên một nụ cười trào phúng.

Nhân tộc, là địa bàn của hắn.

Chỉ cần hắn ra một mệnh lệnh, bất kể Đạo giáo hay Quỷ Cốc gia có phát triển mạnh mẽ đến đâu trong Nhân tộc, đều sẽ bị bóp chết trong nháy mắt!

Nói trắng ra, bất kỳ mưu đồ nào của Nguyên Thủy Thiên Tôn liên quan đến Nhân tộc có thể thành công hay không, hoàn toàn phụ thuộc vào việc hắn có giấu được Triệu Thần hay không.

Chỉ cần bị Triệu Thần nhìn thấu, hắn có thể dễ dàng bóp chết toàn bộ!

Nhưng, những chuyện này đều là chuyện nhỏ, tạm thời không cần vội vàng đi làm.

Hiện tại, hắn có một chuyện quan trọng hơn cần làm.

Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm, môi khẽ mấp máy, giọng nói mênh mông lãnh đạm lập tức vang lên bên tai Đa Bảo Đạo Nhân: "Đa Bảo, mau đến gặp bản tọa!" Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Đa Bảo Đạo Nhân đang ngồi thiền, thân hình lập tức chấn động, lập tức mở mắt.

Hắn đã nghe thấy lời triệu hoán của Triệu Thần.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Sư!" Đa Bảo Đạo Nhân không dám chậm trễ, lập tức hướng về phía Thánh Sư Điện bái một cái, sau đó tức khắc xuất quan, đi đến thánh địa Nhân tộc.

Sau khi đến Thánh Sư Điện, Đa Bảo Đạo Nhân lại lần nữa cung kính hành lễ với Triệu Thần.

"Đệ tử bái kiến Thánh Sư, xin Thánh Sư phân phó!" Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm, đi thẳng vào vấn đề: "Đa Bảo, hôm nay bản tọa sẽ ban cho ngươi một cơ duyên, giúp ngươi thành đạo!" "!?" Đa Bảo Đạo Nhân lập tức trợn to hai mắt, không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Thần, hoàn toàn không ngờ Triệu Thần triệu hoán hắn lại là để ban

cho hắn cơ duyên, hơn nữa, còn có thể thành đạo!

Thật là, kinh hỉ trong kinh hỉ!

Dù Đa Bảo Đạo Nhân đã sớm là cường giả Chuẩn Thánh, cũng nửa ngày không có phản ứng!

Chương 323

"Đây thật sự không phải là đang nằm mơ sao!?" Đa Bảo Đạo Nhân không khỏi nuốt nước bọt, toàn thân kích động đến mức không nhịn được run rẩy, hoàn toàn không dám tin đây là sự thật.

Tám đại đệ tử của Triệu Thần, ai nấy đều thành đạo, Đa Bảo cũng ngưỡng mộ không thôi.

Một khi thành đạo, đó chính là giống như Chu Tước, Phục Hy, Thần Nông những vị tiền bối cường giả ở Thánh Sư Điện!

Đối với Đa Bảo Đạo Nhân mà nói, quả thực không dám nghĩ tới.

Bởi vì theo lẽ thường, chuyện tốt như vậy, khẳng định sẽ rơi vào đầu Khổng Tuyên và Tam Tiêu trước.

"Không cần kinh ngạc, đây là cơ duyên của ngươi, còn nhớ cái tên Thích Ca Mâu Ni Phật mà bản tọa ban cho ngươi lúc đầu không?

Bây giờ lập tức theo bản tọa đến Đông Thắng Thần Châu!" Triệu Thần mỉm cười nói.

Hắn tự nhiên biết Đa Bảo Đạo Nhân trong lòng nghĩ gì, nhưng cũng không giải thích nhiều, chỉ bảo Đa Bảo Đạo Nhân theo hắn đi hoàn thành cơ duyên này.

Chuyện này, hắn đã ấp ủ từ lâu!

Bất kể đối với Đa Bảo Đạo Nhân hay đối với cá nhân hắn, đều có lợi ích to lớn.

Nói xong, hắn liền từ trên bảo tọa đứng dậy, đi đầu, chân đạp tường vân ngũ sắc, bay về phía Đông Thắng Thần Châu.

"Vâng, Thánh Sư!" Đa Bảo Đạo Nhân không dám chậm trễ, lập

tức tuân theo phân phó của Triệu Thần, đi theo sau Triệu Thần, cũng đi đến Đông Thắng Thần Châu.

Thánh nhân xuất hành, tự nhiên có khí tượng của thánh nhân, tử khí hạo đãng ba vạn dặm!

Dị tượng to lớn như vậy, tự nhiên bị Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại thánh nhân phát hiện ngay lập tức.

Trong khoảnh khắc, ba đại thánh nhân lập tức trở nên kinh nghi bất định.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới nghiến răng kiên định, ánh mắt đã lại vừa kinh vừa sợ.

Vừa mới không tin Triệu Thần sẽ luôn để mắt đến Nhân tộc, giờ đây trong nháy mắt Triệu Thần đã đến Đông Thắng Thần Châu, khuôn mặt hắn cảm giác như bị một bạt tai vô hình, nóng rát sưng vù!

"Chết tiệt, lẽ nào thật sự đã phát hiện ra!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh hãi bất định nói.

Khó khăn lắm mới dựa vào Quỷ Cốc gia giáo để khí vận Xiển Giáo không ngừng hồi phục, nếu thật sự bị Triệu Thần phát hiện và bóp chết, trong lòng hắn thật sự không cam tâm.

Vậy thì thật sự là tiền công tận khí, một sớm quay về tay không!

"Xem kìa, sự bất an trong lòng chúng ta không phải là ảo giác!" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm sầu khổ, sầu khổ đến sắp khóc!

Dù sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại không cảm thấy nội tâm bất an, nguyên thần cảnh báo các loại, còn ông ta thì đã sớm có cảm giác.

Bây giờ Triệu Thần thật sự đã hiện thân, có sợ không chứ!

"Hỗn Độn Thánh Nhân lại đích thân giáng lâm Đông Thắng Thần Châu!?" Trong thế giới Hồng Hoang, các đại năng cường giả khác cũng đều nhận ra Triệu Thần xuất hành, không khỏi chấn kinh hiếu kỳ.

Ví dụ như Hạo Thiên, Trấn Nguyên Tử và những người khác, đã lâu lắm rồi không thấy Triệu Thần xuất hành với thanh thế lớn như vậy.

"Lẽ nào, Đông Thắng Thần Châu sắp có đại sự xảy ra!?" Tất cả đại năng cường giả không khỏi kích động, lập tức dồn dập quan chú đến chuyến đi của Triệu Thần.

Bọn họ cũng đều là người thông minh, Triệu Thần hoặc là không xuất hành, một khi đã xuất hành, tất nhiên là chuyện kinh thiên động địa.

Thế là, trong một sát na, vô số ánh mắt của đại năng cường giả trong thế giới Hồng Hoang đều tập trung vào người Triệu Thần.

Ánh mắt Triệu Thần đạm nhiên, mang theo Đa Bảo đạo nhân tự mình giáng lâm tại Đông Thắng Thần Châu.

Chính xác hơn, là giáng lâm tại khu vực biên giới phía tây của Đông Thắng Thần Châu.

"Lại không giáng lâm ở trung tâm lãnh địa Nhân tộc, lẽ nào không phải nhắm vào chúng ta!?" Tại núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi nhìn nhau, mặt đầy ngơ ngác, có chút không nhìn ra được ý đồ thực sự của Triệu Thần.

Nếu Triệu Thần thật sự muốn đối phó bọn họ, lẽ ra phải giáng lâm tại trung tâm lãnh địa Nhân tộc, mới có thể trực tiếp bóp chết đạo

thống của họ.

Nhưng Triệu Thần lại mang theo Đa Bảo đạo nhân chạy đến biên giới lãnh địa Nhân tộc, khiến bọn họ không hiểu nổi.

"Hai vị đạo hữu, thấy thế nào?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi nhìn về phía Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, dù sao hai người họ nhắc nhở trước, Triệu Thần mới theo sau xuất hiện.

Điều này khiến hắn bắt đầu có chút tin vào cảm giác của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nhưng mà, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân hiện tại cảm giác không ổn chút nào.

Kể từ khi Triệu Thần giáng lâm tại biên giới phía tây lãnh địa Nhân tộc, bọn họ liền cảm giác mức độ cảnh báo mãnh liệt của nguyên thần trong nháy mắt tăng vọt.

Chắc chắn có điềm không lành, và là đại hung sắp xảy ra!

"Hai vị đạo hữu, e rằng mọi chuyện thật sự không ổn rồi!" Nội tâm của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân như có hàng vạn con thần thú gào thét chạy qua, trong lòng cuồng loạn đến muốn hộc máu.

Thật sự không hiểu nổi, rốt cuộc là chuyện quái gì.

Triệu Thần xuất hành, Nguyên Thủy Thiên Tôn chẳng có cảm giác gì, còn bọn họ thì nguyên thần cảnh báo như sắp nổ tung.

Thao tác này rốt cuộc phải bá đạo đến mức nào mới có thể đạt được hiệu quả như vậy!?

"Làm sao có thể!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời càng thêm ngơ ngác, thật là quá quỷ dị!

Quỷ dị đến mức, ngay cả những thánh nhân như họ, cũng cảm

thấy rợn người không lý do!

Cũng vào lúc này, dưới sự chú thị của vô số ánh mắt đại năng cường giả, Triệu Thần cuối cùng cũng có hành động!

"Đa Bảo, ngồi xuống!" Triệu Thần uy nghiêm nói.

"Vâng, Thánh Sư!" Đa Bảo đạo nhân cung kính lĩnh mệnh, lập tức ngồi xếp bằng theo sự phân phó của Triệu Thần.

Triệu Thần gật đầu, sau đó đặt một hạt giống xuống phía sau lưng Đa Bảo.

Hạt giống đó rơi xuống đất, nhanh chóng chìm vào trong đất, sau đó với tốc độ mắt thường có thể thấy, nó bén rễ nảy mầm.

Cuối cùng, nó đã lớn lên thành một cây Ngộ Đạo Thụ!

Đương nhiên, cây Ngộ Đạo Thụ này chắc chắn không thể so sánh với cây Ngộ Đạo Thụ trong thế giới nội thiên địa của Hỗn Độn Châu của Triệu Thần.

Giữa hai cây có thể nói là một trời một vực, một cây ở trên trời, một cây ở dưới đất.

Thực tế, cây Ngộ Đạo Thụ này là do Dao Trì luyện hóa hạt giống từ quả Ngộ Đạo quả đó mà lớn lên.

Ban đầu, Dao Trì tuy đã hoàn toàn luyện hóa quả Ngộ Đạo quả mà Triệu Thần ban cho, nhưng hạt giống lại được giữ lại và giao cho Triệu Thần.

Giờ đây, Triệu Thần chính là dùng hạt giống đó, cưỡng ép tạo ra cây tiểu Ngộ Đạo Thụ này.

Đương nhiên, dù chỉ là tiểu Ngộ Đạo Thụ, trên cành cây của nó vẫn phủ đầy các loại đạo văn huyền ảo phức tạp.

Cành lá xum xuê như ngọc phỉ thúy, tỏa ra những điểm sáng lấp

lánh, rực rỡ chói mắt, phảng phất như hàng vạn ngôi sao, tràn ngập đạo vận vô tận. "..." Bao gồm cả Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sáu đại thánh nhân, tất cả các đại năng cường giả đang quan sát đều không khỏi đồng tử co rút lại, ánh mắt lộ ra vẻ chấn kinh không thể kìm nén.

Bọn họ đều là cường giả đỉnh cấp của thế giới Hồng Hoang, nhãn lực tự nhiên phi phàm, liếc mắt một cái đã nhìn ra sự bất phàm của cây Ngộ Đạo Thụ này.

Chắc chắn là thần thụ, à không, là thánh thụ!

Tu hành dưới gốc cây Ngộ Đạo Thụ này, tuyệt đối là làm ít công to.

Thậm chí ngay cả Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân sáu đại thánh nhân, cũng cảm thấy những đạo văn huyền ảo phức tạp đó đối với tu hành của họ cũng có không ít trợ giúp.

Chương 324

"Cây này rốt cuộc có lai lịch gì!?" Sáu đại thánh nhân nhất thời kinh nghi bất định đến cực điểm, tâm thần không nhịn được chấn động dữ dội, như sóng cả kinh thiên.

Phải biết, bọn họ là Thiên Đạo Thánh Nhân chí cao vô thượng!

Ở cảnh giới này, mỗi một bước thăng tiến đều khó hơn lên trời, dù có lôi Hồng Quân ra giảng đạo ngày đêm, cũng không có tác dụng lớn.

Trừ khi hội tụ vô tận khí vận khổng lồ, cảm ngộ thiên đạo pháp tắc, mới có thể có chút tiến bộ.

Giờ đây, chỉ một cái cây đã khiến họ cảm giác có thể làm tu vi tăng lên, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Thế giới Hồng Hoang, lại có thánh vật có thể giúp thánh nhân tu hành, điều này vốn đã vượt qua sự tưởng tượng của tất cả mọi người.

"Lẽ nào, trước đây Dao Trì chỉ trong mấy ngàn năm ngắn ngủi đã liên tiếp đột phá hai cảnh giới, có liên quan đến vật này?!" Sáu đại thánh nhân đều không tự chủ được, nội tâm càng thêm chấn kinh.

Nếu thật sự như vậy, với thần thông cường đại của Triệu Thần có thể tạo ra một cây Ngộ Đạo Thụ trong nháy mắt, đệ tử môn nhân của Thánh Sư Điện lo gì không thành đạo?!

Chỉ cần thời cơ chín muồi, chắc chắn có thể cả giáo thành đạo!

"Là thần vật được sinh ra trong thế giới mà hắn khai tịch sao?" Khi Triệu Thần sắc phong Ngũ Đế, các đệ tử dưới trướng lần lượt trảm thi tiến cấp Chuẩn Thánh cảnh giới, những đại năng cường giả đó đã cảm thấy căng thẳng, áp lực như núi.

Nguyên nhân là vì họ lo lắng bị đệ tử của Triệu Thần đuổi kịp, nếu vậy thì thật sự mất mặt.

Cái ngày đó cuối cùng cũng đến rồi!

Triệu Thần không chỉ muốn giúp môn nhân Thánh Sư Điện thành đạo, mà còn muốn giúp cả đệ tử của đệ tử thành đạo!

Thật là khủng bố như vậy!

"Thật đáng ghét!" Trong Ngọc Hư Cung ở núi Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh hãi đến cực điểm, trong lòng như sóng cả cuộn trào.

Cứ theo nhịp điệu này, Triệu Thần thật sự muốn cả giáo thành đạo!

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân thì hai mắt đỏ ngầu, vừa phẫn nộ vừa đau lòng không thôi.

Đa Bảo đạo nhân thành đạo hoàn toàn được xây dựng trên cơ sở cưỡng ép chia cắt khí vận của Tây Phương Giáo, bọn họ suýt chút nữa không nhịn được muốn xông ra liều mạng với Triệu Thần!

Nhưng điều khiến họ kinh nộ hơn còn ở phía sau.

Thấy Đa Bảo đạo nhân thuận lợi thành đạo, chứng được quả vị, Triệu Thần hài lòng gật đầu, sau đó ném Nhiên Đăng đạo nhân ra.

Trong Phong Thần đại chiến, hắn đã cố ý để Đa Bảo đạo nhân trấn áp Nhiên Đăng mang về, không trực tiếp diệt sát, chính là vì ngày hôm nay.

"Nhiên Đăng!" Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời biến đổi, đồng tử co rút lại thành mũi kim, lập tức nhận ra Nhiên Đăng, không khỏi thất thanh kinh hô.

"Chết tiệt, tên đó rốt cuộc muốn làm gì!?" Nguyên Thủy Thiên

Tôn không khỏi nghiến răng nghiến lợi, trong miệng cũng phát ra tiếng gầm gừ như dã thú.

Trực giác mách bảo hắn rằng Triệu Thần giữ Nhiên Đăng lại không giết trong Phong Thần đại chiến, chắc chắn không có chuyện tốt.

Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, trực tiếp cưỡng ép điểm hóa Nhiên Đăng!

"Từ hôm nay, ngươi chính là Nhiên Đăng Bồ Tát của Thích Giáo!".

Triệu Thần mặt mày rạng rỡ, trong lòng sảng khoái không tả xiết!

Trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, Nhiên Đăng đầu quân cho phương Tây trở thành Cổ Phật.

Hôm nay hắn cưỡng ép điểm hóa Nhiên Đăng thành Bồ Tát của Thích Giáo, coi như "báo đáp" phương Tây!

Vừa hay Đa Bảo mới lập Thích Giáo, bên cạnh không có người dùng được, có thể dùng Nhiên Đăng làm trợ thủ.

Có thể nói là nhất tiễn song điêu!

"Khinh người quá đáng!

Quá khinh người!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt phẫn nộ đến mức sắp phun ra lửa, răng nghiến ken két, vẻ mặt vì phẫn nộ mà trở nên dữ tợn vặn vẹo.

Nhiên Đăng là Phó giáo chủ Xiển Giáo đó!

Nếu lúc đầu trong Phong Thần đại chiến bị người của Triệu Thần trấn sát cũng thôi, tuy bị mất mặt nhưng cũng chỉ là nhất thời!

Nhưng Triệu Thần lại hay, giữ Nhiên Đăng lại, độ hóa thành Bồ Tát của Thích Giáo!

Sau này chỉ cần Nhiên Đăng còn đi lại trong thế giới Hồng Hoang, nỗi sỉ nhục này vĩnh viễn không thể rửa sạch!

"Tức chết ta rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nộ hỏa công tâm, phẫn nộ gầm lên một tiếng, tức đến toàn thân run rẩy, mặt đỏ bừng.

Cuối cùng thậm chí trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi!

Thánh nhân coi trọng mặt mũi, hôm nay Triệu Thần vả mặt hắn như vậy, làm sao hắn có thể chấp nhận được!

"Đạo hữu!" Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng đỡ lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, ánh mắt vô cùng lo lắng.

Cùng lúc đó, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân cũng lúc xanh lúc trắng lúc tím, sau đó trên mặt cũng lộ ra một vệt đỏ ửng bất thường, tức đến phun ra một ngụm máu tươi.

Hết cách, Triệu Thần tạo ra một Đa Bảo Như Lai, bây giờ lại tạo ra một Nhiên Đăng Bồ Tát, chiếm dụng toàn bộ các thiết lập Phật giáo tương lai!

Mẹ nó, đây là đang dồn Tây Phương Giáo vào đường cùng, không bị tức đến hộc máu mới là lạ!

"Hai vị đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt đỏ ngầu nhìn Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đang đỡ mình, cả người sắp phát điên rồi.

Ba đại thánh nhân đều bị Triệu Thần chọc tức đến hộc máu, đúng là tang tâm bệnh cuồng!

Các đại năng cường giả khác đang quan sát cũng nhìn nhau, đối với pha thao tác này của Triệu Thần đều tỏ ra kinh ngạc.

Nhiên Đăng biến thành Nhiên Đăng Bồ Tát, thật sự đã đánh sưng mặt thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn!

“Ha ha ha!

Sư thúc thật là thần nhân!” Trên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Đại Điện, Hạo Thiên, vị Thiên Đế này không nhịn được ngẩng đầu cười to, vỗ tay khoái trá!

Phong Thần chi chiến, hắn đã đưa đệ tử Xiển Giáo, Tây Phương Giáo lên Phong Thần Bảng để Thiên Đình sai khiến.

Bây giờ lại cưỡng ép điểm hóa vị Phó giáo chủ duy nhất của Xiển Giáo là Nhiên Đăng thành Bồ Tát của Thích Giáo!

Đến đây, mặt mũi của Xiển Giáo và Tây Phương Giáo đều bị đánh sưng!

Đại thù đã báo!

Thật thống khoái, sảng khoái!

“Đệ tử đa tạ Thánh Sư!” Đa Bảo đạo nhân lập tức cúi người cảm tạ Triệu Thần.

Triệu Thần để Nhiên Đăng làm Bồ Tát của Thích Giáo, Thích Giáo liền như hổ thêm cánh, sau này cũng sẽ trở thành một đại giáo trong thế giới Hồng Hoang, hắn kích động không thôi.

Dù sao, nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Minh Hà lập ra A Tu La Giáo, các đại giáo khác đều do chư thánh sáng lập!

Bây giờ hắn cũng có thể sáng lập Thích Giáo, trở thành một phương giáo chủ, có thể nói là tam sinh hữu hạnh!

“Không cần đa lễ!” Triệu Thần hai mắt híp lại, hai tay hư không nâng lên, đỡ Đa Bảo đạo nhân dậy.

Sau đó, thần sắc đột nhiên trở nên vô cùng uy nghiêm.

Chương 325

"Đa Bảo nghe lệnh!" "Xin Thánh Sư phân phó!" Đa Bảo đạo nhân lập tức thần sắc cung kính, chờ đợi sự sai khiến của Triệu Thần!

"Bản tọa ra lệnh cho ngươi, ngay lập tức, đi truyền đạo cho Nhân tộc, phò tá Nhân Vương, trấn áp Quỷ Cốc gia!" Triệu Thần lạnh lùng hạ lệnh. .....

Nguyên Thủy Thiên Tôn thay hình đổi dạng, dùng Quỷ Cốc gia để mưu đoạt khí vận trong Nhân tộc, hôm nay hắn dùng Thích Giáo để trấn áp triệt để Quỷ Cốc gia.

Sau này, có thể dùng Thích gia, Nho gia, Đạo gia làm quốc giáo của Nhân tộc!

Đến lúc đó, bất kỳ kẻ tiểu nhân nào cũng không dám ở Nhân tộc làm càn!

Hắn muốn xem xem, Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao để mưu đoạt khí vận trong Nhân tộc!

Đương nhiên, nếu Thích Giáo đã là quốc giáo của vương triều Nhân tộc, Triệu Thần chắc chắn sẽ sửa đổi một chút giáo nghĩa trong đó.

Giữ lại tinh hoa, bỏ đi cặn bã.

Không thể để Thích Giáo biến thành như Phật giáo hậu thế, vô ích cho quốc gia, vô lợi cho dân!

Trên thực tế, có một cách nói rằng Phật giáo hậu thế có nguồn gốc từ phương Tây, còn phương Đông bản địa vốn có tín ngưỡng Phạm Thần.

Đáng tiếc cuối cùng bị Phật giáo phương Tây thôn tính tiêu diệt!

Nhưng không sao, từ bây giờ, Nhân tộc phương Đông, sẽ do Thích Giáo do hắn tạo ra bảo hộ!

Phật giáo phương Tây đừng hòng bước vào phương Đông một bước!

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thánh Sư!" Đa Bảo đạo nhân lập tức cúi người lĩnh mệnh, mang theo Nhiên Đăng Bồ Tát, một đường đi về phía đông, truyền đạo cho Nhân tộc.

"Chết tiệt, quả nhiên đã bị phát giác!" Tại núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời biến đổi liên tục!

Mặc dù giáo chủ của Quỷ Cốc gia là một đạo hóa thân của thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, tu vi cũng không thấp.

Nhưng, cái không thấp đó cũng phải xem so với ai.

Nếu chỉ so với các gia tử Bách Gia khác của Nhân tộc, quả thực không thấp, có thể nói là mạnh mẽ.

Nhưng nếu so với Đa Bảo đạo nhân, vị tân tấn Thích Giáo giáo chủ này, thì thật sự là yếu đến thảm hại!

Quỷ Cốc gia bị Thích Giáo tiêu diệt, chỉ là chuyện sớm muộn!

"Đáng ghét, hắn đã phát hiện sự tồn tại của Đạo giáo, Nho giáo, và còn ra lệnh cho Thích Giáo đi trấn áp, chúng ta nên làm gì bây giờ!?" Ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân có chút hoảng loạn, lập tức nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, hỏi kế Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Nhìn thủ đoạn khủng bố của Triệu Thần, Tiếp Dẫn thật sự cảm thấy Tây Phương Giáo không còn đường sống.

Cái gọi là quan tâm thì sẽ loạn, cho nên bây giờ hắn hoảng loạn đến mức hoàn toàn không còn uy nghiêm khí độ của thánh nhân!

“Rút lui, thông báo cho họ rút lui ngay lập tức, phân tán ra khắp Nhân tộc, bần đạo xem tên đó rốt cuộc làm sao trấn áp!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng hận thù nói.

Khóe miệng hắn còn vương một vệt máu tươi, chòm râu bạc trắng cũng dính máu, trông thật kinh hãi!

Nhưng, ánh mắt của hắn lại vô cùng hung ác, gắt gao nhìn chằm chằm Nhiên Đăng!

Không sai, không phải nhìn Triệu Thần, mà là nhìn Nhiên Đăng!

Lúc này, người muốn Nhiên Đăng bị giết nhất, e rằng chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Chỉ có Nhiên Đăng bị giết, nỗi sỉ nhục đối với hắn mới có thể dừng lại.

Có thể nói không ngoa rằng, nếu Triệu Thần không bảo vệ Nhiên Đăng, Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự sẽ tự mình ra tay trấn sát Nhiên Đăng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vô vi, vô sở vi, vô sở bất vi!

Để bảo vệ mặt mũi thánh nhân, hắn thật sự có thể làm ra bất cứ điều gì.

Lãnh địa Nhân tộc rộng lớn, đệ tử môn nhân của Quỷ Cốc gia lại đều là người của Nhân tộc, nếu phân tán ra khắp lãnh địa Nhân tộc, trừ khi dùng đến thần thông tiên gia, nếu không khó mà tiêu diệt đạo thống của Quỷ Cốc gia.

Nhưng một khi dùng đến thần thông tiên gia, ý nghĩa sẽ hoàn toàn khác, hắn chắc chắn Triệu Thần sẽ không để Đa Bảo làm vậy.

Hơn nữa, Quỷ Cốc gia cũng đã để lại vô số điển tịch trong Nhân tộc, chỉ cần những điển tịch đó còn, Quỷ Cốc gia sẽ không bị tuyệt

diệt!

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lập tức truyền tin, để các môn nhân đệ tử của Đạo giáo, Quỷ Cốc gia phân tán ra các quốc gia của Nhân tộc, tránh bị một lưới bắt gọn!

Đồng thời ra lệnh cho họ không ngừng gây rối đại thế của Thất quốc, nhân cơ hội này hỗn loạn thiên cơ!

Đáng tiếc, hắn không biết rằng, trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, có một sự kiện nổi tiếng!

Đó là đốt sách chôn Nho!

Sau thời Xuân Thu Chiến Quốc, triều Tần để tiêu diệt đạo thống của Nho giáo, đã trực tiếp đốt hủy tất cả điển tịch của Nho gia, chôn sống tất cả đệ tử Nho giáo!

Đương nhiên, đó là Tần Thủy Hoàng trấn áp những phàm nhân không có tu vi.

Giờ đây Nhân tộc ai cũng có tu hành, muốn tiêu diệt một đạo thống, chỉ cần phế toàn bộ tu vi của họ là được!

Triệu Thần có thể lợi dụng điểm này, biến đốt sách chôn Nho thành chôn Quỷ Cốc gia.

Giống như việc tiêu diệt triều Chu, lại là một màn trộm trời đổi ngày!

"Xuân Thu chiến loạn, Nhân tộc có hàng trăm quốc gia, nếu muốn trấn áp toàn bộ Quỷ Cốc gia, quả thực rất khó!" Triệu Thần hai mắt híp lại, ánh mắt thâm thúy thu trọn toàn bộ cục diện Nhân tộc vào mắt, trên mặt luôn nở một nụ cười như có như không.

"Nếu đã như vậy, vậy bản tọa sẽ kết thúc sớm thời loạn thế này, để Nhân tộc một lần nữa quy về một mối!

Đến lúc đó, xem đạo Quỷ Cốc gia trốn đi đâu!?" Quốc gia quá nhiều, quả thực không thể làm cho đạo thống Quỷ Cốc gia bị tiêu diệt hoàn toàn.

Bởi vì càng chiến loạn, càng cung cấp mảnh đất cho những đạo thống này truyền bá!

Nhưng không sao, bởi vì Triệu Thần biết, một người đủ để sánh ngang Tam Hoàng Ngũ Đế, thậm chí vượt qua cả họ sắp ra đời.

Người đó là vị hoàng đế đầu tiên trong lịch sử Nhân tộc, Doanh Chính!

Công cao hơn Tam Hoàng, đức dày hơn Ngũ Đế.

Tần Thủy Hoàng thống nhất lục hợp, càn quét Hồng Hoang!

Không sai, là Hồng Hoang!

Với tài kinh thiên vĩ địa của Tần Thủy Hoàng Doanh Chính, ngay cả thánh nhân cũng phải kinh ngạc.

Bây giờ Hồng Hoang chưa hoàn toàn vỡ nát, với tài năng của Tần Thủy Hoàng, đủ để vượt qua Tam Hoàng Ngũ Đế, thống nhất Hồng Hoang!

Hiện tại, Tần Thủy Hoàng có lẽ đã ra đời rồi.

Cũng là lúc từ chế độ phân phong, bước vào chế độ quận huyện, mở ra một triều đại phong kiến an lạc cho Hồng Hoang hơn hai vạn năm!

Hồng Hoang không bị vỡ nát, cộng thêm việc ai ai cũng có thể tu luyện, cho nên vương triều của Nhân tộc từ hai ngàn năm biến thành hai vạn năm.

Chỉ cần Nhân tộc một lần nữa quy về một mối, toàn bộ nghe theo hiệu lệnh của Tần Thủy Hoàng, diệt Quỷ Cốc, chỉ là diệt Quỷ Cốc!

Thống nhất Nhân tộc vốn dĩ là việc của Tần Thủy Hoàng Doanh Chính, cho nên Triệu Thần không cần, không cần làm gì, chỉ cần thuận theo đại thế của Thiên Đạo là được.

"Còn về điển tịch của Quỷ Cốc gia, toàn bộ đốt sạch là xong!" Đáy mắt Triệu Thần lóe lên một tia lạnh lẽo, đối với kẻ địch, hắn chưa bao giờ mềm lòng, không phải kẻ nhân từ!

Chương 326

Nhân từ với kẻ địch, chính là tàn nhẫn với bản thân!

Đốt sách chôn Quỷ Cốc, ngay cả một phàm nhân như Tần Thủy Hoàng cũng có thể làm được, hắn, một Đại Đạo Thánh Nhân ngồi ngang hàng với Thiên Đạo, đương nhiên cũng có thể làm được!

Hắn sẽ cho đệ tử Quỷ Cốc gia một cơ hội tự phế tu vi và rời khỏi Quỷ Cốc gia, nếu vẫn ngoan cố không nghe, hắn sẽ lập tức trấn sát, tuyệt đối không dung túng!

Nhân tộc muốn kết thúc chiến loạn, thống nhất trước thời hạn, vốn không thể tránh khỏi việc có người chết!

Thêm một ít đệ tử Quỷ Cốc, thì đã sao!

Theo ý niệm này của Triệu Thần nảy sinh, đại thế của Nhân tộc lập tức xảy ra biến đổi.

Đa Bảo đạo nhân mang theo Nhiên Đăng một đường đi về phía đông, không lâu sau đã đến quốc gia ở phía tây nhất của Nhân tộc!

Quốc gia này, chính là Đại Tần!

Đúng vậy, là Tần của Tần Thủy Hoàng.

Có lẽ đây là thiên ý trong cõi u minh.

Đại Tần vốn nằm ở phía đông của lãnh địa Nhân tộc, Đa Bảo đạo nhân thành đạo ở phía tây Đông Thắng Thần Châu, một đường đi về phía đông, tự nhiên đến được Đại Tần.

Việc thống nhất Nhân tộc, tự nhiên rơi vào tay Tần Thủy Hoàng, cũng rơi vào tay Đại Tần.

Đa Bảo đạo nhân không chỉ là giáo chủ Thích Giáo, mà còn là đệ

tử của Thông Thiên giáo chủ, khi đến Đại Tần, tự nhiên được Tần Thủy Hoàng long trọng tiếp đón.

Dù sao, lúc này cách Phong Thần chi chiến, cũng mới hơn một ngàn năm.

Uy danh của Thánh Sư Điện, Thánh Phụ của Nhân tộc, và Thượng Thanh giáo chủ, vẫn còn vang dội khắp nơi trong Nhân tộc!

Tần Thủy Hoàng sau khi được sự ủng hộ của Thích Giáo, lập tức thể hiện tư thế của một cường quốc, cường quốc cường quân, mài gươm luyện binh, càn quét bát hoang lục hợp.

Hàng trăm quốc gia lớn nhỏ thời Xuân Thu, toàn bộ bị thống nhất một cách mạnh mẽ!

Toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, đều là cương thổ của triều Tần, đều nghe theo hiệu lệnh của Tần Thủy Hoàng!

Trấn áp Quỷ Cốc gia chẳng phải là chuyện trong nháy mắt sao.

"Đáng ghét!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời kinh nộ không thôi, không ngờ Triệu Tần để trấn áp Quỷ Cốc gia, lại không từ thủ đoạn như vậy, cưỡng ép để Nhân tộc thống nhất.

Tây Phương Nhị Thánh cũng tâm thần chấn động không thôi, phải biết, lúc đầu đại thế Thiên Đạo không phải như vậy.

Lúc đó bọn họ nhìn thấy rõ ràng, chiến loạn Xuân Thu Chiến Quốc sẽ kéo dài mấy trăm năm.

Trong khoảng thời gian này, Đạo Nho hai giáo đã sớm bén rễ nảy mầm trong Nhân tộc, truyền bá cực rộng, đủ để bọn họ thu hoạch khí vận khổng lồ, nuôi dưỡng Kim Long khí vận của Nhân Giáo, Tiệt Giáo.

Duy chỉ có Xiển Giáo, chẳng được cái gì, chỉ chờ bị tiêu diệt!

Thế thống nhất thiên hạ của Đại Tần, không thể ngăn cản!

Ai biết được chuyện gì đã xảy ra!?

Cho nên Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay cả phản kháng cũng không dám.

Nếu không, đệ tử Quỷ Cốc gia đầu quân cho các quốc quân khác, cùng nhau đối kháng Đại Tần, thời gian chiến loạn của Nhân tộc sẽ càng kéo dài.

Đến lúc đó, Nhân tộc thật sự sinh linh đồ thán, máu chảy thành sông.

Nhân quả nghiệp lực quá lớn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không gánh nổi!

Quỷ Cốc gia chỉ có thể ngồi chờ chết!

Nhưng, đệ tử Quỷ Cốc gia dù sao cũng có tu vi, thiết kỵ bình thường của Đại Tần khó mà trấn áp được đối phương.

Thế là, lúc này, cần Thích Giáo ra tay.

Cường giả mà Thích Giáo phái ra, chính là Nhiên Đăng.

À, bây giờ nên gọi là Nhiên Đăng Bồ Tát!

"Có lao Nhiên Đăng Bồ Tát đi một chuyến!" Đa Bảo đạo nhân híp mắt mỉm cười nói.

"Vâng, Thế Tôn!" Nhiên Đăng Bồ Tát cúi người lĩnh mệnh.

Bị một cường giả chí cao ngồi ngang hàng với Thiên Đạo như Triệu Thần cưỡng ép điểm hóa, hắn căn bản không nảy sinh bất kỳ ý niệm phản bội nào.

Vô cùng thành thật làm Bồ Tát của Thích Giáo, chấp hành mệnh lệnh của Đa Bảo đạo nhân, vị giáo chủ Thích Giáo này.

Nhiên Đăng trước khi bị điểm hóa cũng là cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh, trong lãnh địa Nhân tộc tự nhiên đi lại tự do.

Rất nhanh, hắn đã tìm thấy sào huyệt của Quỷ Cốc gia, tiến hành trấn áp các cao thủ trong đó.

Đương nhiên, người cần bị trấn áp nhất, tự nhiên là Quỷ Cốc Tử, Vương Hủ.

Quỷ Cốc Tử, Vương Hủ.

Chính là một đạo nguyên thần hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Từ một góc độ nào đó, đây chính là tiết tấu đồ sát giáo chủ!

"Không phải con người, quả thực không phải con người!" Tại núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, khuôn mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn đều xanh mét, trong miệng không nhịn được chửi bới điên cuồng!

Nhất là khi bị tức đến mức suýt chút nữa lại phun ra một ngụm máu tươi!

Triệu Thần cưỡng ép điểm hóa đệ tử Nhiên Đăng của hắn thì thôi đi, bây giờ lại để Nhiên Đăng đi trấn sát hóa thân giáo chủ của hắn, quả thực là tang tâm bệnh cuồng!

Nếu không phải vì Nhiên Đăng hiện tại là người của Thích Giáo, trực tiếp ra tay sẽ gây ra xung đột giữa hai giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn thật sự không nhịn được muốn ra tay chém giết Nhiên Đăng!

Bây giờ, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhiên Đăng ra tay đi trấn sát hóa thân của mình.

"Nhiên Đăng, ta là giáo chủ của ngươi, ngươi dám ra tay với lão phu sao!?" Tại lãnh địa Nhân tộc, Quỷ Cốc Tử Vương Hủ, hóa thân

của Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn đang giãy giụa trong tuyệt vọng, hy vọng dùng thân phận giáo chủ để Nhiên Đăng dừng tay.

Hết cách, tuy là hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng tu vi chắc chắn không thể so với Chuẩn Thánh như Nhiên Đăng.

Nếu Nhiên Đăng không dừng tay, hắn chỉ có thể bị trấn áp!

"Vương đạo hữu, Nhiên Đăng của Xiển Giáo đã chết, bây giờ chỉ có Nhiên Đăng Bồ Tát của Thích Giáo, hôm nay phụng mệnh Thế Tôn trấn áp các vị, mời lên đường!" Nhiên Đăng hai tay chắp lại, mày rũ mắt thuận, mặt không biểu cảm.

Nói xong, liền duỗi tay phải ra, vỗ một chưởng trấn áp về phía Vương Hủ.

Uy thế của Chuẩn Thánh, lập tức biến cả nguyên thần và nhục thân của Vương Hủ thành tro bụi!

Giáo chủ Quỷ Cốc gia, Vương Hủ, chết!

"Phụt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời lại không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên dữ tợn vặn vẹo.

Không chỉ vì sau khi hóa thân Vương Hủ bị trấn sát, nguyên thần của hắn cũng bị ảnh hưởng, mà còn vì bị lời nói của Nhiên Đăng làm cho tức giận.

"Tốt, tốt, tốt!

Tốt một câu Vương đạo hữu!

Tốt một câu chỉ có Nhiên Đăng Bồ Tát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn răng nghiến ken két, sắp nghiến nát rồi!

Chương 327

Mẹ nó Vương đạo hữu!

Bị chính vị phó giáo chủ duy nhất từng có của mình ra tay trấn sát hóa thân, mặt của thánh nhân hắn bị đánh sưng không thể sưng hơn được nữa!

Hai tay nắm chặt, móng tay sắp đâm thủng lòng bàn tay.

Ngay sau đó, trong miệng hắn hừ một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ tái nhợt.

Vương Hủ dù sao cũng là hóa thân thánh nhân, bị Nhiên Đăng trấn sát như vậy, bản tôn thánh nhân cũng bị ảnh hưởng ít nhiều.

"Triệu Thần tiểu nhi chết tiệt!" Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời gầm thét điên cuồng như dã thú, hai mắt hận ý cuồng dũng.

Hành động này của Triệu Thần, không chỉ triệt để hủy diệt hy vọng khôi phục khí vận của hắn, còn làm mất mặt mũi của hắn, trong lòng sao có thể không hận!

"Hừ!

Ngươi dám làm mùng một, thì đừng trách bản tọa làm mười lăm!" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần híp mắt, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thay hình đổi dạng, muốn dùng Quỷ Cốc gia để chiếm đoạt khí vận Nhân tộc, vốn dĩ phải bị trấn áp, cắt đứt khí vận.

Nhưng, đó chỉ là điều hắn đáng phải nhận, ngoài ra, hắn phải trả một cái giá đủ lớn.

Cho nên, hắn mới để Nhiên Đăng, vị phó giáo chủ Xiển Giáo từng có, đi trấn sát hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, làm mất mặt thánh nhân!

Đây cũng là cảnh cáo Nguyên Thủy Thiên Tôn, đừng giở trò vặt vãnh với hắn nữa, nếu không, cứ chờ bị vả mặt tiếp đi!

Đây cũng là cách giải quyết triệt để chuyện này, dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn là thánh nhân, nếu thật sự lén lút truyền đạo trong Nhân tộc, rất khó kịp thời ngăn cản.

Dù sao, hắn cũng không thể ngày nào cũng trông chừng Nhân tộc.

Bây giờ có Nhiên Đăng, một vũ khí sát thương lớn trấn giữ, nếu hắn thông minh một chút, sẽ biết không nên tiếp tục truyền đạo, giở trò vặt vãnh trong Nhân tộc.

Nếu không, một khi bị phát hiện, lại bị Nhiên Đăng trấn sát, đối với hắn quả thực là sỉ nhục trần trụi!

Sau khi trấn sát cao tầng cường giả của Quỷ Cốc gia, Nhiên Đăng liền trở về Thích Giáo.

Chuyện tiếp theo, tự nhiên giao cho thiết kỵ Đại Tần giải quyết.

Không có gì bất ngờ, Đại Tần với thế càn quét bát hoang lục hợp, đã thôn tính thống nhất tất cả các quốc gia.

Sau đó, san bằng Đạo Nho hai giáo.

Quỷ Cốc gia bị trấn áp toàn bộ, điển tịch của hai giáo, toàn bộ bị đốt sạch!

Còn về các nhà khác của Chư Tử Bách Gia, thì không bị truy cứu.

Toàn bộ Chư Tử Bách Gia đều ngơ ngác, mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh đến mức hoàn toàn không có sự chuẩn bị tâm lý.

Nhưng, sau đó họ cảm thấy may mắn, may mắn không bị nhắm

vào, thế là đồng loạt phủi sạch quan hệ với Quỷ Cốc gia, thậm chí phối hợp với Tần Vương trấn áp Quỷ Cốc gia.

Truyền thừa của Quỷ Cốc gia trong Nhân tộc, triệt để bị cắt đứt!

Đến đây, mưu đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bị Triệu Thần triệt để phá vỡ, hai người không những không được nửa phần lợi ích, mà còn bị Triệu Thần vả mặt thảm hại!

Đương nhiên, bọn họ không phải là người thảm nhất!

Thảm nhất, phải kể đến Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị thánh nhân của Tây Phương Giáo.

Theo bọn họ thấy, Nguyên Thủy Thiên Tôn là gieo gió gặt bão, tự tìm phiền phức.

Nhưng bọn họ, thật lòng chẳng làm gì cả, lại bị Triệu Thần lấy đi một nửa khí vận một cách vô cớ, quả thực không thể nhịn được!

Tuy nhiên, đối mặt với sự cường thế của Triệu Thần, dù không thể nhịn, cũng phải tiếp tục nhịn!

"Hy vọng cơ duyên kia của Tây Phương Giáo chúng ta sớm ngày giáng lâm!" Lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào cơ duyên làm cho Tây Phương Giáo đại hưng sớm một chút, để vãn hồi khí vận của Tây Phương Giáo.

Nếu không, họ thật sự sợ Tây Phương Giáo sẽ đi vào vết xe đổ của Nhân Giáo, Xiển Giáo hai giáo.

Chỉ là, bọn họ không biết rằng, Triệu Thần cũng đang chờ đợi cơ duyên đó.

Cơ duyên đó trên lý thuyết sẽ làm cho Tây Phương Giáo đại hưng, nhưng, sau khi có sự can thiệp của Triệu Thần, thực tế sẽ đạt được hiệu quả gì, vậy thì thật sự ngay cả Thiên Đạo cũng không biết.

Hết cách, sau khi ngồi ngang hàng với Hồng Hoang Thiên Đạo, hắn có thể làm bất cứ điều gì mình muốn!

Bất kể ba đại thánh nhân ở núi Côn Luân Ngọc Hư Cung cảm thấy thế nào, Hạo Thiên ở Thiên Đình thấy Triệu Thần bá đạo như vậy, để đệ tử của mình cũng thành đạo, liền không thể ngồi yên được nữa.

Suy nghĩ rằng Triệu Thần chắc cũng đã trở về Thánh Sư Điện ở thánh địa Nhân tộc, hắn lập tức từ Thiên Đình chạy đến thánh địa Nhân tộc, đi bái kiến Triệu Thần!

"Xin sư thúc thương xót, Hạo Thiên sau này nguyện ý nghe theo mệnh lệnh của đại sư huynh, răm rắp nghe theo!" Trong Thánh Sư Điện, Hạo Thiên lập tức cung kính cúi đầu trước Triệu Thần, thái độ còn cung kính hơn cả với Hồng Quân, cũng là để tỏ lòng quy thuận với Triệu Thần.

Sau này, hắn chính là tiểu đệ trung thành của Triệu Thần!

Triệu Thần bảo hắn làm gì, hắn làm nấy!

Chỉ cầu Triệu Thần có thể ban cho hắn một cái thần vật có thể giúp người ta dễ dàng đột phá kia!

Hắn cũng muốn đột phá, hắn cũng muốn thành đạo!

Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa, hai mắt híp lại, nhìn xuống Hạo Thiên đang quy thuận trước mặt.

Đối với sự quy thuận của Hạo Thiên, hắn không hề bất ngờ.

Dù sao, trước đó đã có một Dao Trì, thêm một Hạo Thiên nữa, cũng là chuyện rất bình thường!

Đối với điều này hắn cũng không có bất kỳ sự kháng cự nào, thậm chí còn vô cùng hoan nghênh.

Nếu đã muốn đem toàn bộ khí vận của thế giới Hồng Hoang thêm

vào người, khí vận của Thiên Đình tự nhiên cũng không thể bỏ qua.

Nhưng, hắn cũng không thể đồng ý với Hạo Thiên nhanh như vậy, và giúp Hạo Thiên nâng cao tu vi.

Như vậy, chẳng phải trông có vẻ quá rẻ rúng sao.

Hơn nữa, hắn còn muốn lợi dụng Hạo Thiên, giúp hắn hoàn thành một mắt xích quan trọng trong Tây Du lượng kiếp!

"Sư điệt, bản tọa biết ý của ngươi, nhưng trước đó, ngươi cần phối hợp với bản tọa hoàn thành một số việc!" Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc nói.

"Xin sư thúc phân phó, Hạo Thiên nhất định không từ chối!" Hạo Thiên lập tức vui mừng nói.

Hắn không sợ Triệu Thần giao việc, chỉ sợ Triệu Thần không giao việc.

Chỉ cần làm việc cho Triệu Thần, cái thiện duyên này đã kết xuống, sau này chắc chắn sẽ được Triệu Thần ban cho cơ duyên.

Thành đạo Hỗn Nguyên Đại La, chắc chắn trong tầm tay!

Không khỏi hai mắt vô cùng mong đợi nhìn Triệu Thần, chờ đợi sự phân phó của Triệu Thần!

"Việc này thời cơ chưa chín muồi, ngươi cứ về trước đi, đợi thời cơ đến, bản tọa sẽ thông báo trước cho ngươi!" Triệu Thần mỉm cười nói.

"....." Hạo Thiên nhất thời ngơ ngác, trong lòng cuồng loạn không thôi.

Triệu Thần làm vậy quả thực quá câu người, rõ ràng muốn hắn hoàn thành một số việc, lại nói thời cơ chưa chín muồi, đúng là hại người mà!

Nhưng, Hạo Thiên không dám phản bác Triệu Thần, chỉ đành cung kính nói: “Vâng, sư thúc!” “Lui xuống đi!” Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc nói.

Chương 328

Hạo Thiên đã chọn đầu quân, hắn tự nhiên không cần khách khí với Hạo Thiên như trước nữa!

Ân uy, phải song hành!

Nếu không, người ta lại tưởng Thượng Thanh thánh nhân này dễ nói chuyện!

"Hạo Thiên xin cáo lui!" Hạo Thiên không dám chậm trễ, lập tức cung kính lui xuống, trở về Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, chờ đợi thông báo của Triệu Thần. .....

Chuyện chia làm hai ngả, Nhân tộc dưới sự can thiệp của Triệu Thần, đã cưỡng ép kết thúc thời loạn thế Xuân Thu.

Hàng trăm quốc gia lớn nhỏ, một lần nữa quy về thống nhất, tôn hiệu là Đại Tần!

Doanh Chính tự xưng Hoàng Đế, và kết thúc chế độ phong vương kéo dài hàng ngàn năm, tiến hành chế độ phong châu phủ huyện quân.

Cương thổ của Đại Tần cũng từ Đông Thắng Thần Châu, mở rộng ra Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lư Châu, chỉ còn lại Tây Ngưu Hạ Châu cuối cùng.

Tây Ngưu Hạ Châu là địa bàn của Tây Phương Giáo, lại có hai vị thánh nhân trấn giữ, cho nên thiết kỵ Đại Tần không tiến về hướng đó.

Nhưng cũng đã thống lĩnh ba phần tư Hồng Hoang, cộng thêm Long tộc trấn thủ biển cả Hồng Hoang, Phượng tộc trên không trung, và Kỳ Lân tộc của loài thú, đều là thần thú bảo hộ của Nhân tộc.

Lúc này, Nhân tộc đã trở thành đại tộc số một, đang thực sự tiến

gần đến việc thống nhất Hồng Hoang!

Phải nói, Triệu Thần thân là Thánh Phụ của Nhân tộc, ban cho Nhân tộc phương pháp tu hành, ảnh hưởng đến Nhân tộc vô cùng lớn!

Tu sĩ Nhân tộc, còn có thể được liệt vào hàng tiên, khiến cho toàn bộ Nhân tộc Hồng Hoang đều vô cùng kính sợ!

Ngoài ra, Nhân tộc vì tu hành, tuổi thọ cũng trở nên dài hơn, vương triều của Nhân tộc dù có thay đổi, nhưng thời gian duy trì đều kéo dài hơn không ít.

Dù sao hiền minh quốc quân và trung thần hiền lương tuổi thọ đều tăng lên, thời gian hưng thịnh của vương triều tự nhiên cũng tăng theo.

Mấy trăm năm sau.

Cho đến khi Doanh Chính băng hà, Hồ Hợi kế vị, Tần bị đưa đến diệt vong!

Cứ như vậy, Thích Giáo do đệ tử của Triệu Thần là Đa Bảo đạo nhân sáng lập, vẫn luôn bảo hộ Đại Tần.

Các trung thần hiền lương của Đại Tần cũng lần lượt bỏ đi, lại một phen loạn thế tranh đấu, Tần triệt để bị diệt, triều Hán thống trị toàn bộ Nhân tộc.

Đương nhiên, đây đều không phải trọng điểm, đối với các thánh nhân như Triệu Thần, đây chỉ là những khúc nhạc đệm mà thôi.

Trọng điểm thực sự, nhân vật quan trọng đầu tiên của Tây Du lượng kiếp, sắp sửa ra đời!

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn, bảo điện của Tây Phương Giáo.

Chuẩn Đề đột nhiên mở mắt, vô cùng kinh hỉ nói: "Sư huynh, cơ hội đại hưng của Tây Phương Giáo chúng ta cuối cùng đã đến!" "Đại

thiện!" Khuôn mặt sầu khổ của Tiếp Dẫn đạo nhân cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười vui mừng, ánh mắt nhìn về phía Đông Thắng Thần Châu.

"Việc này liên quan đến đại hưng của giáo ta, vô cùng quan trọng, chúng ta phải che đậy thiên cơ, tuyệt đối không để người khác biết!" Tiếp Dẫn đạo nhân ngữ khí vô cùng ngưng trọng nói.

Người trong miệng ông ta, tự nhiên là chỉ Triệu Thần!

"Sư huynh nói rất đúng, nhưng chỉ chúng ta e rằng không đủ, hay là gọi thêm hai vị đạo hữu phương Đông, cũng tốt để làm trợ thủ!" Chuẩn Đề đạo nhân nói.

Kéo Nguyên Thủy Thiên Tôn vào giúp, hết cách, ai bảo thực lực của Triệu Thần mạnh như vậy, không kéo thêm một người giúp, bọn họ cũng không yên tâm!

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu đồng ý, cùng Chuẩn Đề đạo nhân, tiến đến núi Côn Luân Ngọc Hư Cung.

Ba đại thánh nhân, một lần nữa tụ họp!

Đã cùng một phe, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên nguyện ý ra tay tương trợ, cùng với Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, liên hợp che đậy tất cả thiên cơ liên quan đến cơ hội đại hưng của Tây Phương Giáo.

"Đa tạ Ngọc Thanh đạo hữu, nếu Tây Phương Giáo chúng ta đại hưng, nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức vui mừng không tả xiết hứa hẹn.

Nếu Tây Phương Giáo thật sự có thể hoàn thành lần đại hưng này, quả thực có cơ hội giúp đỡ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười hài lòng, tuy hắn cũng không biết lời hứa của Chuẩn Đề đạo nhân có

thể thực hiện được hay không, nhưng có còn hơn không.

Dù sao, vì Triệu Thần điểm hóa Nhiên Đăng thành Bồ Tát của Thích Giáo, những năm này hắn sống khá là uất ức, hoàn toàn không dám làm loạn trong Nhân tộc.

"Nhưng hai vị đạo hữu nhớ kỹ, nhất định phải hành sự kín đáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm túc dặn dò.

Thế lực của Triệu Thần hiện tại thật sự là tai mắt khắp Hồng Hoang, bất kể là Thiên Đình hay Nhân tộc, chỉ cần có chút gió thổi cỏ lay, hắn có thể phát hiện ngay lập tức.

Đến lúc đó, mưu đồ của Tây Phương Giáo cũng sẽ tan thành mây khói!

"Đa tạ Ngọc Thanh đạo hữu nhắc nhở, chúng ta nhất định ghi nhớ trong lòng!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân vô cùng nghiêm túc gật đầu.

Nếu như trong quỹ tích Thiên Đạo ban đầu, bọn họ chắc chắn sẽ làm chuyện này vô cùng rầm rộ.

Thậm chí, các thế lực khác cũng đã can thiệp vào hành trình Tây Du.

Nhưng bây giờ, đối mặt với sự cường thế của Triệu Thần, bọn họ thật sự hận không thể tiến hành dưới lòng đất.

Giống như năm đó Nguyên Thủy Thiên Tôn thay hình đổi dạng sáng lập Quỷ Cốc gia vậy, phải kín đáo đến mức nào thì kín đáo đến mức đó!

"Chư vị đạo hữu, bần đạo đi trước một bước!" Chuẩn Đề đạo nhân chắp tay, rời khỏi núi Côn Luân Ngọc Hư Cung, tiến về lãnh địa Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu.

Tại lãnh địa Nhân tộc có một tiểu quốc biên giới, tên là Ngạo Lai Quốc.

Trong Ngạo Lai Quốc, có một ngọn tiên sơn, tên là Hoa Quả Sơn!

Trên Hoa Quả Sơn, có một khối tiên thạch, tỏa ra ngũ sắc nhân uân, hấp thụ linh khí trời đất, tinh hoa nhật nguyệt, đứng sừng sững trên đỉnh núi!

Lý do, rất rõ ràng.

Khối tiên thạch này chính là viên ngũ sắc thần thạch dư ra khi Nữ Oa vá trời năm đó, bị Nữ Oa tiện tay ném đi, liền rơi xuống Hoa Quả Sơn, thai nghén hơn vạn năm.

Bây giờ, nó cũng sắp phá đá mà ra, trở thành Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không lừng danh.

Cũng là Linh Minh Thạch Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu!

Là người được Tây Du thiên tuyển!

Chịu trách nhiệm bảo vệ người đi Tây hành thỉnh kinh, để Phật giáo đông truyền, từ đó làm cho Phật giáo đại hưng.

Nếu mọi chuyện thuận lợi, hắn sẽ trở thành Đấu Chiến Thắng Phật của Phật giáo phương Tây!

Nhưng bây giờ có Triệu Thần can thiệp, vậy thì chuyện này khó nói rồi!

"Đồ nhi ngoan, vi sư mong ngươi ra đời lắm rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân đứng bên cạnh ngũ sắc thần thạch, ánh mắt kích động không thôi, hai tay không ngừng vuốt ve trên ngũ sắc thạch.

Giống như một lão già biến thái đang vuốt ve làn da mịn màng của mỹ nữ vậy.

Thực ra hắn không phải mong Tôn Ngộ Không ra đời, mà là mong

Tây Phương Giáo có thể nhờ đó mà đại hưng!

Trong lúc vuốt ve ngũ sắc thần thạch, hắn cũng đang ấn Phật tính của Phật giáo phương Tây vào Tôn Ngộ Không đang được thai nghén trong ngũ sắc thần thạch.

Như vậy, đợi Tôn Ngộ Không ra đời, sẽ tự tìm đến bái sư học nghệ, như vậy mới có năng lực hộ tống người thỉnh kinh mà bọn họ sắp xếp đi về phía tây. .....

Sau khi thành công ấn Phật tính lên người Tôn Ngộ Không, Chuẩn Đề đạo nhân lại đích thân che đậy thiên cơ cho Tôn Ngộ Không, để tránh kinh động người khác.

Chương 329

Ừm, người này, là Triệu Thần!

Sau đó, hắn mới hài lòng rời khỏi Hoa Quả Sơn.

Đáng tiếc, hắn không biết rằng, tất cả những gì hắn vừa làm, đều đã bị Triệu Thần thu vào mắt.

"Cuối cùng cũng đến rồi sao, bản tọa cũng đã chờ đợi đã lâu!" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần chắp tay sau lưng, đôi mắt thâm thúy híp lại, nhìn về hướng Hoa Quả Sơn.

Hắn vẫn luôn chờ đợi Tây Du lượng kiếp, sau đó nhân cơ hội cắt đứt triệt để khí vận của tam giáo.

Cho nên, bất kể ba đại thánh nhân che đậy thiên cơ như thế nào, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Tôn Ngộ Không à Tôn Ngộ Không, uổng xưng Tề Thiên Đại Thánh, muốn tiêu dao thế gian, đáng tiếc lại luôn là quân cờ trong tay thánh nhân, bản tọa tuy không thể trực tiếp giúp ngươi thoát khỏi thân phận quân cờ, nhưng hứa hẹn có một ngày, ngươi có thể đạp nát Lăng Tiêu!" Triệu Thần hai mắt tinh quang sáng rực, toàn thân tỏa ra một luồng bá khí vô hình.

Tôn Ngộ Không được ngũ sắc thần thạch thai nghén, ngũ sắc thần thạch là của Nữ Oa, Nữ Oa lại là đạo lữ của hắn!

Vậy thì, nói cách khác, Tôn Ngộ Không là người của hắn, do Triệu Thần bao bọc!

Đợi Tây Du lượng kiếp kết thúc, hắn sẽ để Tôn Ngộ Không làm một Tề Thiên Đại Thánh thực sự!

Không có bất kỳ sự chậm trễ nào, Triệu Thần môi mỏng khẽ mở,

bắt đầu tiến hành bố trí, ngồi chờ Tây Phương Giáo cắn câu!

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị hai người trong mắt tinh quang lóe lên, lập tức hướng về phía Thánh Sư Điện cung kính cúi đầu.

"Đệ tử cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên cũng hai mắt khẽ híp lại, sau đó hướng về phía Thánh Sư Điện cúi đầu.

"Hạo Thiên cẩn tuân sư thúc pháp chỉ!" Rõ ràng, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Hạo Thiên ba người đều đã nhận được pháp chỉ của Triệu Thần.

Tiếp theo, toàn bộ Thiên Đình, dưới mệnh lệnh của Triệu Thần, sẽ đào một cái hố siêu cấp lớn, chờ Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân của Tây Phương Giáo rơi vào hố.

Không chỉ Tây Phương Giáo, mà cả thế lực của Xiển Giáo trong Thiên Đình, cũng sẽ bị Triệu Thần nhân cơ hội này, một lưới bắt gọn!

Núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Chuẩn Đề đạo nhân sau khi từ Hoa Quả Sơn trở về, lập tức vui mừng nói: "Chư vị đạo hữu, mọi việc đã ổn thỏa, tiếp theo chỉ cần chờ tiên thai này ra đời!" "Hai vị đạo hữu cẩn thận!

Tuyệt đối không được gây ra động tĩnh quá lớn, kẻo sinh chuyện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không yên tâm lại dặn dò lần nữa.

"Ngọc Thanh đạo hữu yên tâm, bần đạo đã che đậy tất cả thiên cơ!

Chúng ta sẽ luôn quan sát, tuyệt đối không có chuyện gì!" Chuẩn Đề đạo nhân cười híp mắt nói.

Dường như nhìn thấy Tây Phương Giáo sắp hưng thịnh, tâm tình

đặc biệt hưng phấn.

"Như vậy thì tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu, cũng cảm thấy có ba đại thánh nhân ở đây theo dõi, quả thực sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Dù có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, cũng có thể kịp thời ngăn cản.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngày Tôn Ngộ Không ra đời ngày càng gần!

Tốc độ hấp thụ linh khí trời đất của tiên thai trên đỉnh Hoa Quả Sơn cũng ngày càng nhanh, vô tận linh khí trời đất khổng lồ từ bốn phương tám hướngùa tới, chui vào trong ngũ sắc thần thạch.

Ngũ sắc thần thạch tỏa ra thần uy mênh mông, bao trùm cả Hoa Quả Sơn, khiến cho tiên cầm linh thú trên Hoa Quả Sơn đều bị áp chế đến không thở nổi.

Trước đây, từng có không ít tiên cầm linh thú dám ở trên đỉnh Hoa Quả Sơn dừng lại.

Nhưng bây giờ, toàn bộ đều sợ hãi tiên thai mà trốn đi thật xa!

"Quả nhiên không hổ là tiên thai được ngũ sắc thần thạch thai nghén, hai vị đạo hữu thật có phúc duyên!" Tại Ngọc Hư Cung, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khỏi ghen tị.

Bọn họ đều là thánh nhân, đối với lai lịch của ngũ sắc thần thạch tự nhiên biết rõ.

Chỉ là không ngờ ngũ sắc thần thạch sẽ thai nghén ra một tiên thai, và còn có duyên với Tây Phương Giáo!

"Đáng tiếc, việc này không thể để tên đó biết, nếu không, chúng ta có thể xem bộ mặt tức giận của hắn!" Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng âm hiểm cười nói.

Theo hắn thấy, ngũ sắc thần thạch vốn dĩ là của Nữ Oa, Nữ Oa là đạo lữ của Triệu Thần, vậy tự nhiên cũng thuộc về Triệu Thần.

Nhưng hiện tại, lại bị Tây Phương Giáo dùng làm cơ hội đại hưng, nếu Triệu Thần biết được nhất định sẽ nổi giận!

Bị Triệu Thần đả áp thảm hại như vậy, hắn cũng chỉ mong nhờ việc này để xả giận!

"Ha ha, đạo hữu yên tâm, ngày đó sẽ không còn xa nữa!" Tiếp Dẫn đạo nhân không nhịn được cười nói.

Tây Phương Giáo cũng bị Triệu Thần hại đủ thảm, bây giờ không dám để Triệu Thần biết, sợ bị Triệu Thần phá hoại.

Nhưng đợi kế hoạch Tây Du hoàn thành, Tây Phương Giáo triệt để đại hưng, bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội báo thù Triệu Thần này!

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân đều không khỏi đồng loạt gật đầu, cũng rất mong đợi điều này!

Chỉ là, nếu để họ biết rằng Triệu Thần đã sớm biết cái gọi là Tây Du, thậm chí cả Tôn Ngộ Không cũng là Triệu Thần chủ động tặng cho Tây Phương Giáo, e rằng sẽ không mong đợi như vậy.

"Sắp rồi!" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần híp mắt nhìn tiên thai trên đỉnh Hoa Quả Sơn.

Dù có Chuẩn Đề đạo nhân hết sức che đậy thiên cơ, với nhãn lực của hắn vẫn có thể dễ dàng nhìn thấu triệt từ trong ra ngoài viên tiên thai này.

Bây giờ, tiên thai đã hoàn toàn trưởng thành, Tôn Ngộ Không sắp ra đời!

Dường như để nghiệm chứng lời của Triệu Thần, theo tiếng nói

của hắn hạ xuống, tiên thai trên đỉnh Hoa Quả Sơn đột nhiên bộc phát thần uy mênh mông, khiến cho toàn bộ sinh linh trên Hoa Quả Sơn đều bị dọa nằm rạp xuống đất!

Rầm!

Rầm!

Rầm!

Bầu trời trên Hoa Quả Sơn nhất thời mây đen cuồn cuộn, cả Hoa Quả Sơn một mảng tối đen, phảng phất như tận thế giáng lâm.

Mây đen va chạm, phát ra từng trận tiếng nổ vang!

Từng tia điện quang màu tím không ngừng lóe lên, xé rách bóng tối, thanh thế cực kỳ lớn!

Dù sao tiên thai được ngũ sắc thần thạch thai nghén ra đời, trời giáng dị tượng cũng là chuyện rất bình thường.

Nhưng, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không dám để dị tượng kéo dài, chỉ sợ bị Triệu Thần phát giác.

"Tan cho bần đạo!" Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng điểm một chỉ, xua tan mây đen, bầu trời nhanh chóng khôi phục quang đãng.

"May mà bần đạo đã sớm che đậy toàn bộ khí cơ của Hoa Quả Sơn, tên đó thực lực có mạnh đến đâu, cũng không thể phát giác." Chuẩn Đề đạo nhân ngạo nghễ cười nói.

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không khỏi mỉm cười gật đầu, hài lòng với kết quả này.

Rắc!

Rắc!

Rắc!

Bề mặt thạch thể của ngũ sắc thần thạch bắt đầu nứt ra, hàng vạn tia kim quang từ trong khe nứt bắn ra!

Ngay sau đó, tất cả những mảnh đá vỡ trên bề mặt tiên thai đều nổ tung bay ra.

Chương 330

Tôn Ngộ Không, ra đời!

Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không.

Giống như trong truyền thuyết, thân hình như vượn, toàn thân lông như kim châm, trong hai mắt bắn ra hai đạo kim quang.

Bị nhốt trong ngũ sắc thần thạch hơn vạn năm, bây giờ vừa ra đời, lập tức không nhịn được ngẩng đầu gầm lớn.

Trong chốc lát, hai đạo kim quang trong mắt thẳng lên chín tầng trời, phá vỡ không gian, lao về phía Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên!

"Không ổn!" Tại núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt ba đại thánh nhân không khỏi đồng loạt thay đổi!

"Chết tiệt, tiên thai lại có thể bắn ra kim quang mạnh như vậy!?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại thánh nhân ánh mắt nhất thời đều không khỏi lộ ra một tia căng thẳng.

Nhất là Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ của Tây Phương Giáo, họ đã cực lực che đậy thiên cơ, không để người khác biết Tôn Ngộ Không ra đời.

Bây giờ, Tôn Ngộ Không mắt bắn kim quang, trực tiếp bắn lên Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, nếu bị cường giả Thiên Đình phát giác, thì còn gì nữa!?

Phải biết, bất kể là Hạo Thiên, Dao Trì hai vị chủ nhân của Thiên Đình, hay Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị hai vị đại đế, đều là người của Triệu Thần.

Nếu cường giả Thiên Đình biết, Triệu Thần cũng tất nhiên sẽ biết,

kế hoạch triệt để bại lộ rồi!

"Tan cho bần đạo!" Chuẩn Đề đạo nhân không dám chậm trễ, vội vàng lại điểm một chỉ, đánh tan hai đạo kim quang bắn ra từ mắt Tôn Ngộ Không!

Sau đó, lại vung tay một cái, che đậy hoàn toàn Tôn Ngộ Không vừa ra đời, dưới thánh nhân, đều không thể tra xét!

Nhưng, họ không vì vậy mà buông bỏ lo lắng, toàn bộ đều ánh mắt lo âu nhìn về phía Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên.

Dù sao, tốc độ ra tay của Chuẩn Đề đạo nhân tuy nhanh, nhưng kim quang trước đó đã đến được Thiên Đình.

Rất "trùng hợp", tại Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, trong điện, Hạo Thiên đang triệu tập văn võ tiên quan thương nghị "việc quan trọng".

Không có gì bất ngờ, kim quang bắn ra từ mắt Tôn Ngộ Không đã bị Hạo Thiên nhìn thấy.

Không chỉ Hạo Thiên nhìn thấy, các tiên quan Thiên Đình cũng đều nhìn thấy.

"Chết tiệt, sao lại trùng hợp như vậy!?" Chuẩn Đề đạo nhân nhất thời càng thêm căng thẳng, như vậy, Hạo Thiên chắc chắn sẽ truy cứu việc này.

Dù Hạo Thiên không truy cứu, thiên binh thiên tướng canh giữ Thiên Đình cũng sẽ chủ động tra xét bẩm báo.

Đến lúc đó, tất cả những gì họ dốc hết tâm tư che đậy, đều sẽ bại lộ hết.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân, hai người cũng nhìn nhau, không ngờ cục diện biến hóa nhanh như vậy.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, lập tức có thiên binh chạy đến Lăng Tiêu Đại Điện, hướng Hạo Thiên báo cáo việc này.

Đương nhiên, vì Chuẩn Đề đạo nhân ra tay che đậy việc Tôn Ngộ Không ra đời, những thiên binh này không tra được bất kỳ manh mối nào, chỉ toàn bộ bẩm báo lên Hạo Thiên, để Hạo Thiên định đoạt.

"Chút chuyện nhỏ, không cần kinh ngạc, ngươi lui xuống trước đi, đừng làm phiền trẫm và các vị ái khanh nghị sự!" Hạo Thiên uy nghiêm đạm mạc nói.

Dường như thật sự không để hai đạo kim quang đó vào mắt, thậm chí lười cả tra xét.

"Vâng, Thiên Đình bệ hạ!" Thiên binh phụ trách bẩm báo lập tức không dám chậm trễ, lập tức cung kính lui khỏi Lăng Tiêu Đại Điện.

"Lại không phải người tra xét?!" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại thánh nhân nhất thời đều kinh nghi bất định, không ngờ Hạo Thiên lại có thể phớt lờ hai đạo kim quang.

Tuy đây là chuyện tốt, nhưng không biết vì sao, trong lòng luôn cảm thấy không ổn.

Ba đại thánh nhân không dám lơ là, vẫn tiếp tục tra xét Lăng Tiêu Đại Điện của Thiên Đình, xem xem Hạo Thiên rốt cuộc đang thương nghị việc quan trọng gì mà phớt lờ cả hai đạo kim quang.

"Các vị ái khanh, có việc gì cần bẩm báo?" Hạo Thiên uy nghiêm hỏi.

"Khải bẩm Thiên Đế, thần có việc bẩm báo!" Toại Nhân Thị đột nhiên đứng ra nói.

"Thần cũng có việc bẩm báo!" Hữu Sào Thị cũng tiến lên một bước nói.

Rõ ràng, đã hẹn trước!

Lúc này, trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên ngữ khí uy nghiêm mà không mất đi sự hòa nhã nói.

"Hai vị Đại đế có việc gì, cứ nói không sao!" Dù sao, Toại Nhân Thị và Hữu Sào Thị đều là đệ tử của Triệu Thần, hắn không dám không hòa nhã.

Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư và những người của tam giáo đều đồng loạt nhìn về phía Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, hai vị Đại đế đồng thời bẩm báo, đây là lần đầu tiên họ thấy, không khỏi cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba vị đại thánh nhân cũng đều vểnh tai lên, xem xem hai vị đệ tử của Triệu Thần đang giở trò gì.

"Khải bẩm Thiên Đế, gia sư có lệnh, bảo thần chờ trở về thánh địa Nhân tộc bế quan, đặc biệt bẩm báo Thiên Đế!" Toại Nhân Thị trả lời.

"Thần cũng vậy!" Hữu Sào Thị gật đầu phụ họa.

"Về thánh địa Nhân tộc bế quan!?

Tên đó rốt cuộc muốn làm gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba đại thánh nhân không khỏi càng thêm kinh nghi bất định.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị đều đã trảm nhất thi Chuẩn Thánh, lại bị Triệu Thần gọi về thánh địa Nhân tộc bế quan, lẽ nào cũng muốn giúp họ thành đạo như Đa Bảo đạo nhân sao?

Không biết từ lúc nào, ba đại thánh nhân bắt đầu chuyển sự chú ý từ việc Tôn Ngộ Không ra đời có bị bại lộ vì hai đạo kim quang hay không, sang việc vì sao Triệu Thần lại triệu hồi đệ tử như Toại Nhân

Thị, Hữu Sào Thị về thánh địa Nhân tộc bế quan.

Sự chuyển dời chú ý này, ngay cả họ cũng không phát giác.

"Việc này sư thúc đã nói với trẫm, không giấu gì các vị ái khanh, trẫm và Vương Mẫu cũng sẽ đến thánh địa Nhân tộc theo thánh nhân tu hành bế quan." Hạo Thiên mỉm cười nói.

"Lại cả Hạo Thiên, Dao Trì hai người cũng đến thánh địa Nhân tộc bế quan!?" Ba đại thánh nhân đồng tử co rút lại, toàn bộ đều kinh nghi cực độ, không kìm được tâm thần chấn động.

Hạo Thiên, Dao Trì, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, động tĩnh này thực sự quá lớn!

Thế là, ba đại thánh nhân nhất thời hoàn toàn không để ý đến Tôn Ngộ Không nữa, toàn bộ đều đang suy đoán Triệu Thần tiến hành động tác lớn như vậy rốt cuộc là muốn làm gì.

Lẽ nào một hơi, để Hạo Thiên, Dao Trì, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và những người khác đều thành đạo sao!?

Chỉ cảm thấy vô cùng tang tâm bệnh cuồng!

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư và những người của tam giáo cũng không khỏi nhìn nhau, ánh mắt kinh nghi bất định.

Nếu Hạo Thiên và những người khác đều rời Thiên Đình bế quan, vậy Thiên Đình tạm thời sẽ do ai làm chủ.

"Dám hỏi Thiên Đế, không biết lần bế quan này cần bao lâu!?" Nam Cực Tiên Ông lập tức không thể chờ đợi đứng ra hỏi.

Hạo Thiên ánh mắt đạm mạc, tuy không thích Nam Cực Tiên Ông, môn nhân của Xiển Giáo này, nhưng vẫn ngữ khí đạm mạc trả lời: "Trẫm lần này cùng Vương Mẫu và những người khác cùng nhau bế

quan, quan hệ trọng đại, muốn thành công xuất quan, ngắn thì mấy ngàn năm, dài thì mấy vạn năm!" "Lại cần thời gian dài như vậy?!" Các tiên quan Thiên Đình toàn bộ nhìn nhau, mấy ngàn năm đối với những cường giả này dường như không dài.

Nhưng, hai vị chủ nhân của Thiên Đình và hai vị Đại đế đều sẽ đồng thời rời Thiên Đình ít nhất mấy ngàn năm, khiến người ta cảm thấy không ổn.

Đương nhiên, chỉ những tiên quan thật sự trung thành với Thiên Đình mới nghĩ vậy.

Còn về những thần tiên trong tam giáo, thì nhìn nhau một cái, đáy mắt đều lộ ra một tia vui mừng.

Theo họ thấy, nếu Hạo Thiên và những người khác thật sự muốn rời Thiên Đình ít nhất mấy ngàn năm, vậy trong khoảng thời gian này, họ có thể ở Thiên Đình làm bất cứ điều gì mình muốn!

Đại quyền Thiên Đình, sẽ do họ nắm giữ!

"Chư vị đạo hữu, cơ hội dường như đang chờ đợi chúng ta!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân lóe lên tinh quang, không giấu được vẻ vui mừng khôn xiết.

Chương 331

Hiển nhiên, y cũng đã ý thức được điều gì đó.

Nếu Hạo Thiên và những người khác thật sự trùng hợp đến thế, được Triệu Thần triệu tập về Thánh địa Nhân tộc bế quan, thì phần thắng cho kế hoạch đại hưng của Tây Phương giáo lại càng lớn hơn.

Y có thể yên tâm hơn mà mưu đồ đại sự Tây Du, không cần lo lắng bị Triệu Thần phát giác, thậm chí còn có thể lợi dụng Thiên đình một phen.

Đương nhiên, tiền đề là phải xác định, tất cả mọi chuyện đều là thật!

"Bần đạo vừa mới thôi diễn thiên cơ, ngoài Đa Bảo của Xiển giáo, Tam Tiêu của đảo Tam Tiên, còn có Khổng Tuyên, Kim Thiền Tử, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Chu Tước cũng đã được tên kia triệu hồi về Thánh địa Nhân tộc từ không lâu trước!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên lên tiếng.

Tâm cơ của y vốn thâm trầm, tính cách cũng tương đối cẩn trọng, luôn cảm thấy chuyện hôm nay có phần kỳ quặc, không mấy tin tưởng việc Hạo Thiên, Toại Nhân Thị bốn người thật sự được Triệu Thần triệu hồi về Thánh địa Nhân tộc bế quan.

Vì vậy, để tránh Triệu Thần giăng bẫy, y vừa đặc biệt dốc toàn lực thôi diễn thiên cơ một phen, tra xét động tĩnh của các đệ tử thân truyền và những người khác bên cạnh Triệu Thần.

Vừa tra xét, y phát hiện các đệ tử thân truyền của Triệu Thần cũng đều đã sớm được triệu hồi về Thánh địa Nhân tộc.

Lúc này, y mới tin chắc rằng Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những

người khác e là thật sự đã được Triệu Thần gọi về Thánh địa Nhân tộc bế quan, thật sự sắp có hành động lớn, chứ không phải cố tình làm ra vẻ bí ẩn để giăng bẫy!

"Lời của đạo hữu quả nhiên không sai!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị thánh nhân khác cũng hiểu ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lần lượt thôi diễn thiên cơ tra xét, phát hiện những gì Nguyên Thủy Thiên Tôn nói quả nhiên là thật.

"Ha ha, đúng là trời giúp Tây Phương giáo chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân không khỏi mừng rỡ, càng lúc càng cảm thấy ông trời đang muốn giúp Tây Phương giáo hoàn thành đại nghiệp hưng thịnh.

Nếu không, sao có thể trùng hợp đúng vào lúc này, Triệu Thần lại đưa Hạo Thiên và những người khác đi bế quan, mà lần bế quan này ít nhất cũng phải vài ngàn năm.

Đợi đến khi họ xuất quan, kế hoạch đại hưng Tây Du đã sớm hoàn thành!

Không vui sao được!

Đương nhiên, đối với việc Hạo Thiên và những người khác sau khi bế quan tại Thánh địa Nhân tộc sẽ đột phá cảnh giới, bọn họ đều chủ động phớt lờ.

Dưới sự "trợ giúp" của Triệu Thần, bọn họ bây giờ đã nhìn nhận hiện thực rất rõ ràng.

Đó là, ba vị thánh và hai giáo phái dù làm gì cũng đã định trước không thể nào vượt qua Triệu Thần.

Không thể vượt qua, cả đời này cũng không thể vượt qua.

Vì vậy, họ hoàn toàn không quan tâm thế lực của Triệu Thần sẽ tăng trưởng đến mức nào, chỉ cần giữ được khí vận của mình là đủ.

Theo bọn họ thấy, dù sao thánh nhân cũng bất tử bất diệt, thế lực của Triệu Thần có tăng trưởng đến đâu, cũng không thể nào triệt để giết chết họ được!?

Nếu đã như vậy, quản y trở nên mạnh đến đâu làm gì!

"Xin chúc mừng hai vị đạo hữu trước!" Nguyên Thủy Thiên Tôn chủ động nói lời chúc mừng.

Hiển nhiên, y cũng cho rằng đây thật sự là cơ hội trời cho, đã định trước sẽ để Tây Phương giáo đại hưng.

Sau này, Xiển giáo không chừng thật sự phải dựa vào Tây Phương giáo để khôi phục khí vận.

"Đa tạ hai vị đạo hữu, đồng hỷ!

Đồng hỷ!" Chuẩn Đề đạo nhân híp mắt, mặt mày tươi rói, vui đến không khép được miệng.

Vẻ mặt sầu khổ của Tiếp Dẫn đạo nhân cũng hoàn toàn giãn ra, phảng phất như đã thấy được kế hoạch đại hưng Tây Du hoàn thành, khí vận Tây Phương giáo khôi phục lại sự cường thịnh ngày xưa.

Thế nhưng, họ không hề hay biết, ngay lúc ba người đang vui mừng hớn hở, Triệu Thần cũng đang híp mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

"Lũ cá, quả nhiên đã cắn câu hết cả rồi!" Không còn nghi ngờ gì nữa, cái gọi là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị bẩm báo Hạo Thiên muốn về Thánh địa Nhân tộc bế quan, cũng như việc Hạo Thiên muốn cùng Dao Trì đến Thánh địa Nhân tộc bế quan, tất cả chỉ là một vở kịch mà thôi.

Vở kịch này, do Triệu Thần chịu trách nhiệm đạo diễn.

Nếu không, sao có thể trùng hợp đến thế.

Tôn Ngộ Không vốn đã bị Chuẩn Đề đạo nhân che đậy thiên cơ lại đột nhiên bắn ra hai luồng kim quang, không lệch đi đâu mà bắn thẳng về phía Thiên đình.

Khiến cho ba vị thánh nhân không thể không chuyển sự chú ý sang Lăng Tiêu Bảo Điện, sau đó lại vừa đúng lúc nghe được Hạo Thiên và những người khác muốn đến Thánh địa Nhân tộc bế quan.

Đương nhiên, cái gọi là diễn kịch phải diễn cho trọn bộ, để cho ba vị thánh nhân tin là thật, Triệu Thần đã đặc biệt triệu cả Tam Tiêu và những người khác về Thánh địa Nhân tộc.

Mục đích là để cho ba vị thánh nhân biết rằng, ta thật sự sắp đưa mọi người đi bế quan làm chuyện lớn, sẽ không quan tâm đến cái gọi là Tôn Ngộ Không và Tây Du.

Vì vậy, các ngươi có thể yên tâm tận dụng cơ hội này mà mạnh dạn mưu đồ Tây Du.

Như vậy, ta có thể nhân cơ hội đục nước béo cò, tìm cơ hội quét sạch thế lực của ba giáo phái.

Nếu không, nếu thật sự để Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân lén lút tiến hành đại hưng Tây Du, dù ta có thể dễ dàng ra tay ngăn cản, nhưng lại không thể nhổ cỏ tận gốc ba giáo phái này!

"Hy vọng các ngươi sẽ không làm bản tọa thất vọng!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Ta đã nhường cho Tây Phương giáo một cơ hội tốt như vậy, nếu Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân còn rụt rè sợ sệt, thì thật đúng là quá đáng!

Cứ chờ xem, trong truyền thuyết chẳng phải có màn đại náo Thiên cung hay sao!

Nếu không phải Thiên đình của ta không còn cường giả, thì đại

náo Thiên cung có thể náo loạn được đến mức đó sao?!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện, tầng trời thứ ba mươi ba của Thiên đình.

Hạo Thiên tiếp tục nói: "Trong lúc trẫm không có ở đây, mọi việc lớn nhỏ trong Thiên đình đều nhờ chư vị ái khanh hao tâm tổn sức!" Theo lẽ thường, khi y cùng Dao Trì, Toại Nhân Thị, Dược Sư đều không ở Thiên đình, mọi việc chắc chắn sẽ do Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư hai vị Đại đế phụ trách điều hành.

Nhưng, vì lập trường của Hạo Thiên, y chắc chắn sẽ không để hai người tạm thời quản lý Thiên đình, chỉ nói một cách mơ hồ là để tất cả tiên thần trong Thiên đình hao tâm tổn sức hơn một chút.

Điều này càng khiến cho mọi người tin chắc rằng, Hạo Thiên và những người khác thật sự đã bị Triệu Thần triệu tập về Thánh địa Nhân tộc bế quan.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên Đế bệ hạ!" Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư và những người thuộc ba giáo phái lập tức lĩnh mệnh, trong lòng chỉ mong Hạo Thiên mau chóng rời đi.

Hạo Thiên ánh mắt thâm thúy, thu hết biểu cảm của mọi người vào đáy mắt, bề ngoài không chút biểu hiện, nhưng trong lòng lại cười lạnh từng cơn.

"Đợi trẫm trở về, xem các ngươi còn cười nổi không!" Người khác không biết kế hoạch của Triệu Thần, nhưng y, vị Thiên đình chi chủ này lại biết rất rõ.

Bởi vì, trước khi Triệu Thần để y cùng Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị hợp diễn vở kịch này, đã nói rõ cho y biết.

Lần này, phải nhổ tận gốc thế lực của ba giáo phái trong Thiên đình!

"Vương Mẫu đang ở trong Thánh Sư Điện, việc không thể chậm

trễ, hai vị Đại đế bây giờ hãy cùng trẫm đến Thánh địa Nhân tộc!" Hạo Thiên vẫn uy nghiêm nói.

"Vâng, Thiên Đế!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị gật đầu, lập tức theo Hạo Thiên rời khỏi Thiên đình, đi đến Thánh địa Nhân tộc.

Trong khoảnh khắc, những người thuộc ba giáo phái trong Lăng Tiêu Bảo Điện đều mặt mày hớn hở.

Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, ba vị thánh nhân đều chăm chú theo dõi Hạo Thiên và những người khác, đợi đến khi xác định ba người thật sự đã tiến vào Thánh địa Nhân tộc, trên gương mặt già nua của họ cũng lần lượt lộ ra nụ cười.

"Hai vị đạo hữu, nếu đã có thiên ý tương trợ, các vị có thể cứ việc ra tay thi triển!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vuốt râu nói.

"Đại thiện!" Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, cũng cảm thấy cần phải thay đổi kế hoạch một chút.

Trước đó vì sợ bị Triệu Thần phát giác, nên họ đều định lặng lẽ hoàn thành kế hoạch đại hưng Tây Du.

Bây giờ thấy Triệu Thần sắp đưa Hạo Thiên và những người khác đi bế quan, họ quả quyết không còn lo lắng nữa, bắt đầu suy tính làm sao cho thật hoành tráng.

Cứ như vậy, mọi hành động của họ đều hoàn toàn rơi vào bẫy của Triệu Thần.

Nhưng, bây giờ vẫn còn hơi sớm, muốn hoàn thành kế hoạch Tây Du, phải đợi Tôn Ngộ Không tu hành có thành tựu mới được. ...

Chương 332

Nói về hai phía, sau khi Tôn Ngộ Không thuận lợi ra đời, với thân phận là Linh Minh Thạch Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, tự nhiên nhanh chóng hòa nhập với bầy khỉ ở Hoa Quả Sơn.

Giống như trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, y cũng dựa vào thể chất siêu cường được thai nghén từ Ngũ Sắc Thần Thạch mà có được danh hiệu Mỹ Hầu Vương, xưng vương ở Hoa Quả Sơn, vô cùng tự tại.

Nhưng, trong thần hồn của y đã bị Chuẩn Đề đạo nhân khắc ấn một đạo Phật tính, lại thêm lòng hướng về trường sinh, không cam tâm chết đi như những con khỉ bình thường khác, cuối cùng y đã từ biệt đám con cháu khỉ ở Hoa Quả Sơn, bước lên con đường cầu tiên vấn đạo.

Dưới sự dẫn dắt của đạo Phật tính mà Chuẩn Đề đạo nhân để lại, Tôn Ngộ Không trèo non lội suối, vượt biển mênh mông, cuối cùng đã đến Tây Ngưu Hạ Châu.

Ở Tây Ngưu Hạ Châu có một ngọn tiên sơn, tên là Linh Đài Phương Thốn Sơn.

Trên tiên sơn có một động phủ thần tiên, tên là Tà Nguyệt Tam Tinh Động!

Trong động phủ có một vị thần tiên đắc đạo, tên là Tu Bồ Đề đạo nhân!

Tôn Ngộ Không dưới sự dẫn dắt vô hình, đã đến Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động, bái Tu Bồ Đề đạo nhân làm thầy!

Vị gọi là Tu Bồ Đề đạo nhân, chính là hóa thân của Chuẩn Đề đạo nhân!

"Hành động cũng nhanh thật đấy, xem ra, bản tọa cũng nên ra tay rồi." Tại Thánh Sư Điện trong Thánh địa Nhân tộc, Triệu Thần híp mắt, thu hết mọi thứ vào đáy mắt.

Tu Bồ Đề chỉ là một hóa thân của Chuẩn Đề đạo nhân, ngang hàng với Thiên đạo, muốn quan sát động tĩnh trong Tà Nguyệt Tam Tinh Động, quả là dễ như trở bàn tay.

Dưới cặp huệ nhãn như đuốc, y dễ dàng quan sát được Tu Bồ Đề đạo nhân dạy dỗ Tôn Ngộ Không tu hành như thế nào.

"Cân Đẩu Vân, bảy mươi hai phép biến hóa, Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết!

Quả nhiên giống hệt như trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu." Khóe miệng Triệu Thần cong lên một nụ cười nhạt, trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, Tu Bồ Đề đạo nhân đã truyền thụ cho Tôn Ngộ Không những công pháp thần thông này.

Cân Đẩu Vân không cần phải nói, môn thần thông này ở hậu thế có thể nói là nhà nhà đều biết, người người đều hay!

Bảy mươi hai phép biến hóa, cũng là thần thông sở trường của Tôn Ngộ Không.

Còn về Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, thì là công pháp tu hành Đạo môn do Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân cùng nhau thôi diễn, đặc biệt dành cho Tôn Ngộ Không.

Môn công pháp này tuy không được người đời biết đến, nhưng dù sao cũng là công pháp do hai đại thánh nhân thôi diễn, tự nhiên huyền ảo cao thâm.

Nhưng, dưới pháp nhãn sắc bén của Triệu Thần, vẫn không có gì

che giấu được.

Triệu Thần khẽ mở đôi môi mỏng, giọng nói uy nghiêm đạm mạc lập tức vang lên bên tai Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Lục Nhĩ, mau đến gặp bản tọa!" Lục Nhĩ Mi Hầu đang bế quan tiềm tu trong Thánh Sư Điện lập tức giật mình tỉnh giấc, hai mắt đột nhiên mở ra, nhanh chóng đứng dậy, đến trước mặt Triệu Thần.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Lục Nhĩ Mi Hầu thần sắc cung kính, thành tâm cúi đầu bái lạy.

"Miễn lễ!" Triệu Thần tay trái chắp sau lưng, tay phải khẽ nâng, đỡ Lục Nhĩ Mi Hầu dậy.

"Tạ sư tôn!" Lục Nhĩ Mi Hầu lại hành lễ một lần nữa, cung kính đứng sang một bên, chờ đợi Triệu Thần phân phó.

Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm, đánh giá Lục Nhĩ Mi Hầu từ trên xuống dưới, sau đó hài lòng gật đầu.

Không chỉ là làm chuyện, mà là làm chuyện lớn!

Công pháp thần thông mà Tu Bồ Đề đạo nhân truyền cho Tôn Ngộ Không tuy cũng huyền ảo cao thâm, nhưng dưới pháp nhãn của Triệu Thần, trong phút chốc có thể nhìn thấu, và hoàn toàn thôi diễn ra được.

Sau đó, có thể truyền thụ cho Lục Nhĩ Mi Hầu tu hành.

Đợi thời cơ chín muồi, có thể để Lục Nhĩ Mi Hầu dễ dàng thay thế Tôn Ngộ Không.

Dung mạo giống hệt, công pháp thần thông tu hành cũng giống hệt, lại thêm có một vị chí tôn thánh nhân như Triệu Thần ở bên che đậy thiên cơ.

Đừng nói là Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên

Thủy Thiên Tôn các thánh nhân khác, e là ngay cả Hồng Quân cũng không phân biệt được!

Đương nhiên, có một điểm cần chú ý, đó là Lục Nhĩ Mi Hầu hiện tại có tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhất định phải che giấu đi.

Nếu không, chắc chắn sẽ bị ba vị thánh nhân phát giác.

"Sau khi học xong ba môn công pháp thần thông này, bản tọa sẽ có việc lớn cần dùng đến, vì vậy tu vi của bản thân ngươi, bản tọa sẽ phong ấn lại, ngay cả thánh nhân cũng không thể nhìn thấu hay giải khai!" Triệu Thần lập tức uy nghiêm dặn dò.

Như vậy, chỉ cần đảm bảo tiến độ tu hành của Lục Nhĩ Mi Hầu giống hệt Tôn Ngộ Không, tuyệt đối không ai có thể phát giác được!

"Đệ tử cẩn tuân pháp chỉ của giáo chủ!" Lục Nhĩ Mi Hầu thần sắc trịnh trọng, lập tức cúi người lĩnh mệnh.

Nội tâm y kích động không thôi, vô cùng mong đợi ba môn thần thông mà Triệu Thần ban cho.

Đặc biệt là hai môn công pháp thần thông bảy mươi hai phép biến hóa và Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết, nghe Triệu Thần giới thiệu, đó chính là nhịp điệu để tu hành thành đạo!

Vì vậy, cho dù tu vi cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong ban đầu sẽ bị phong ấn, y cũng không hề để tâm!

Là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, y có đủ tự tin để cuồng ngạo!

Đương nhiên, cũng là dựa trên sự tin tưởng vô hạn đối với Triệu Thần!

"Được rồi, ngồi xếp bằng xuống!" Triệu Thần uy nghiêm khẽ quát.

“Vâng, sư tôn!” Lục Nhĩ Mi Hầu làm theo phân phó, trực tiếp ngồi xếp bằng trước mặt Triệu Thần.

Triệu Thần đưa tay phải ra, đánh ra một đạo huyền quang màu trắng, bao bọc lấy Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong khoảnh khắc, nguyên thần và tu vi pháp lực của Lục Nhĩ Mi Hầu đều bị Triệu Thần phong ấn lại.

Đến đây, tu vi của Lục Nhĩ Mi Hầu đã giống hệt Tôn Ngộ Không hiện tại.

Tiếp đó, Triệu Thần lại liên tiếp bắn ra ba đạo bạch quang, chui vào trong nguyên thần của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Ba đạo bạch quang này, chính là bao hàm áo nghĩa tu hành của ba môn công pháp thần thông Cân Đẩu Vân, bảy mươi hai phép biến hóa, Đại Phẩm Thiên Tiên Quyết!

“Cứ ở đây tu hành, nếu có chỗ nào không hiểu, có thể tùy thời hỏi bản tọa!” Sau khi truyền xong công pháp thần thông, Triệu Thần phân phó một tiếng, rồi quay về bảo tọa trên ngọc giai ngồi xuống, ánh mắt uy nghiêm nhìn xuống Lục Nhĩ Mi Hầu.

“Đệ tử bái tạ sư tôn truyền pháp!” Lục Nhĩ Mi Hầu vội vàng hướng về Triệu Thần cung kính hành lễ bái tạ, sau đó lập tức tĩnh tâm, toàn thần quán chú tham ngộ ba môn công pháp thần thông mà Triệu Thần truyền cho.

Vì nguyên thần và tu vi pháp lực đều đã bị Triệu Thần phong ấn, nên tốc độ tu hành bây giờ cũng không hơn kém Tôn Ngộ Không là bao.

Hai người, thật sự giống như một người.

À, phải là hai con khỉ, thật sự giống hệt nhau!

Đương nhiên, Lục Nhĩ Mi Hầu theo Triệu Thần tu hành, và ra đời sớm hơn Tôn Ngộ Không, bất luận là tâm tính hay kiến thức đều cao hơn Tôn Ngộ Không một bậc.

Ân, vấn đề này cũng cần chú ý, nhưng đợi sau này bù đắp cũng không muộn!

Nói chung, chỉ nhìn từ bề ngoài, nếu đưa Lục Nhĩ Mi Hầu ra một mình, đảm bảo tất cả mọi người sẽ coi y là Tôn Ngộ Không.

Ngay cả Tu Bồ Đề đạo nhân, người chịu trách nhiệm dạy dỗ Tôn Ngộ Không, cũng tuyệt đối không phân biệt được! ...

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã hơn mười năm.

Tôn Ngộ Không dưới sự dạy dỗ của Tu Bồ Đề đạo nhân, tu hành một ngày ngàn dặm, đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Hiển nhiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đã mở hack cho Tôn Ngộ Không.

Nếu không, Tôn Ngộ Không dù là một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, cũng không thể trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi, liền thăng cấp lên cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Chương 333

"Xem ra cũng thật sốt ruột!" Tại Thánh Sư Điện trong Thánh địa Nhân tộc, hai mắt Triệu Thần tinh quang rực rỡ, thu hết mọi thứ vào đáy mắt.

Trong lòng cười lạnh một tiếng, vung tay một cái, cũng gia tốc tốc độ tu hành của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Không ngoài việc làm cho thiên địa linh khí trở nên nồng đậm, hoặc cung cấp thiên tài địa bảo, đối với y, đều là chuyện nhỏ!

Rất nhanh, tu vi của Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đã đạt lại cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, tiếp tục duy trì ngang bằng với Tôn Ngộ Không!

Đợi Tôn Ngộ Không tu hành đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị thánh nhân Tây Phương giáo liền không thể nhẫn nại được nữa, để Tu Bồ Đề đạo nhân đuổi Tôn Ngộ Không ra khỏi Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Tôn Ngộ Không bất đắc dĩ, đành cưỡi Cân Đẩu Vân, quay trở lại Hoa Quả Sơn, làm lại Mỹ Hầu Vương! ...

Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại thánh nhân không khỏi nhíu mày, đối với tâm tính hung hãn của Tôn Ngộ Không cảm thấy đau đầu.

Thực ra với tiến độ tu hành của Tôn Ngộ Không, hoàn toàn có thể đảm nhận trách nhiệm hộ tống người đi lấy kinh tây hành.

Nhưng, Tôn Ngộ Không dã tính khó thuần, khiến hai đại thánh nhân không yên tâm!

"Sư huynh, xem ra chúng ta phải tìm cách, mài giũa cái tính ngang

ngược của con khỉ đó, nếu không, e là sẽ phá hỏng kế hoạch của chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt tinh quang lóe lên nói.

Hiển nhiên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều thật sự coi Tôn Ngộ Không là một quân cờ để Tây Phương giáo đại hưng.

Trong mắt họ, bây giờ quân cờ này không hợp cách, nên phải mài giũa lại.

"Sư đệ nói phải lắm, dù sao tên kia cũng phải đưa Hạo Thiên và những người khác đi bế quan ít nhất mấy ngàn năm, chúng ta tạm thời không cần vội, nhân khoảng thời gian này rèn luyện con khỉ đó một phen." Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói.

Họ trông chờ vào cơ hội này để Tây Phương giáo đại hưng, không dám để xảy ra nửa phần sai sót.

Lại thêm họ thật sự tưởng rằng Triệu Thần đưa Hạo Thiên, Dao Trì đi bế quan, nên không còn lo lắng bị Triệu Thần phát giác, không vội vàng khởi động hoàn toàn Tây Du.

Vậy thì, vấn đề là, nên rèn luyện Tôn Ngộ Không như thế nào!?

Trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, dưới sự sắp đặt của các thế lực, Tôn Ngộ Không trước đại náo Long cung, sau đại náo Địa phủ, rồi đại náo Thiên cung, cuối cùng bị Như Lai trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn năm trăm năm, để mài giũa tâm tính.

Nhưng bây giờ, vì ảnh hưởng của Triệu Thần, những chuyện đó đều không thể xảy ra.

Đại náo Đông Hải Long cung?

Tin không, Đông Hải Long tộc thật sự ra tay, trong phút chốc có thể trấn áp Tôn Ngộ Không!?

Đại náo Địa phủ?

Ha ha, trong Luân hồi Địa phủ có Hậu Thổ và các vị từng là Thập Nhị Tổ Vu trấn giữ.

Đừng nói Tôn Ngộ Không cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đến náo loạn, ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại thánh nhân đến Địa phủ, cũng không chiếm được chút lợi lộc nào!

Đại náo Thiên cung thì có thể, dù sao Triệu Thần đã cố ý rút đi các cường giả của Thiên đình.

Nhưng, người trấn áp Tôn Ngộ Không phải đổi người khác.

Đa Bảo Như Lai, là đệ tử của Triệu Thần, không phải là người của Phật giáo Tây phương!

"Chúng ta nên tìm một cái cớ, để nó ngông cuồng một trận, sau đó để Thiên đình Thiên binh bắt giữ, cuối cùng để Dược Sư ra tay trấn áp, cho nó biết trời cao đất rộng!" Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng nói.

Giáo chúng Tây Phương giáo hiện tại không dám tự tiện bước vào Đông Thắng Thần Châu, liền mượn sức mạnh của Thiên binh Thiên tướng Thiên đình.

Vừa hay, Triệu Thần đã để Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác rút đi, khiến họ cảm thấy có thể lợi dụng Thiên đình làm theo ý mình.

Còn về tại sao cuối cùng lại muốn để Dược Sư ra tay trấn áp, tự nhiên là muốn để Tôn Ngộ Không cảm nhận được sự cường đại của Tây Phương giáo!

Như vậy, sau này mới ngoan ngoãn hộ tống người được chọn lấy kinh hoàn thành đại hưng Tây Du!

"Sư đệ nói rất có lý!" Lông mày Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức giãn ra, gật đầu, đồng ý với đề nghị của Chuẩn Đề đạo nhân.

Đồng thời, trong lòng càng cảm thấy thiên ý đang giúp đỡ.

Nếu không, sao lại trùng hợp đúng lúc Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác theo Triệu Thần bế quan, làm sao có thể làm theo ý mình như vậy!

"Hai vị đạo hữu, theo bần đạo thấy, tu vi của Tôn Ngộ Không quá kém, trên Thiên đình tầng trời thứ ba mươi ba, trong Đâu Suất Cung, Lão Quân đạo hữu có không ít đan dược, lúc đó có thể để nó tu hành tiến thêm một bước!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên hai mắt tinh quang lóe lên nói.

Y bắt đầu đặt cược, tin rằng Tây Phương giáo có thể hoàn thành kế hoạch đại hưng lần này, nên bắt đầu chủ động tính kế Thái Thượng Lão Quân.

Trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, Thái Thượng Lão Quân là hóa thân của thánh nhân Lão Tử, không những không luyện hóa được Tôn Ngộ Không, mà còn giúp Tôn Ngộ Không luyện ra một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh, đó cũng là vì giao dịch nhân quả giữa các thánh nhân.

"Như vậy, chúng ta xin tạ ơn Ngọc Thanh đạo hữu trước!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người trong lòng lập tức vui mừng, lập tức hướng Nguyên Thủy Thiên Tôn cúi đầu cảm tạ.

Có đan dược của Thái Thượng Lão Quân, Tôn Ngộ Không có thể đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, kế hoạch hoàn thành sẽ càng thuận lợi hơn.

Đợi sau khi Tây Du hoàn thành, Tôn Ngộ Không cũng tất sẽ trở thành một đại cao thủ của Tây Phương giáo!

Sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút do dự, dùng thánh nhân truyền âm, truyền âm cho Thái Thượng Lão Quân, và hứa hẹn trọng thưởng.

Bên Bát Cảnh Cung, Lão Tử đã sớm nhận được tin tức của Triệu Thần, lúc này không khỏi thở dài một hơi, bất đắc dĩ đồng ý.

Cùng Triệu Thần diễn hết vở kịch này.

Nhưng Lão Tử biết, sau khi vở kịch này kết thúc, Xiển giáo của vị nhị sư đệ kia sẽ không còn tồn tại nữa.

"Hai vị đạo hữu, sư huynh đã đồng ý, bần đạo thấy Tôn Ngộ Không dường như không có linh bảo phòng thân, vừa hay bần đạo cũng có một bộ linh bảo thích hợp, liền tặng cho nó!" Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm thánh ngữ, lại nói tiếp.

Hiện tại vì muốn chấn hưng Xiển giáo, y đã ném chuột sợ vỡ bình.

Thái Thượng Lão Quân giỏi luyện đan, cho đan dược, y giỏi luyện khí.

Thế là Nguyên Thủy Thiên Tôn liền tặng một bộ linh bảo.

Bộ linh bảo này là một cây gậy và một kiện Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp!

Trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, pháp bảo của Tôn Ngộ Không cũng cơ bản như vậy.

Một cây Như Ý Kim Cô Bổng, một kiện Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, một đỉnh Phượng Sí Tử Kim Quan, một đôi Ngẫu Ti Bộ Vân Ngoa.

Kim Cô Bổng là do Đại Vũ dùng, ngoại hiệu Định Hải Thần Trân, là hậu thiên công đức chí bảo, giết người không dính nhân quả.

Bốn món bảo bối đó đều là cướp được từ Đông Hải Long cung, dù sao lúc đó cái gọi là Long vương Long tộc, đều là giao long cấp thấp nhất.

Nhưng bây giờ, Đông Hải Long cung gần Hoa Quả Sơn tuy thực lực không mạnh, nhưng sau lưng là Đông Hải Long tộc thật sự.

Đông Hải Long tộc thật sự, lại có Triệu Thần chống lưng.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân có ăn gan hùm mật gấu cũng không dám để Tôn Ngộ Không đi đại náo Đông Hải Long cung.

Nếu vì vậy mà kinh động đến Triệu Thần, thật sự là hối hận không kịp!

Thế là, trong tay Tôn Ngộ Không tạm thời không có bất kỳ bảo bối nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền nhân cơ hội này, tặng một bộ linh bảo, cũng là kết một thiện duyên với Tây phương giáo.

Như vậy đợi sau khi Tây Phương giáo đại hưng, Xiển giáo cũng có thể thơm lây một chút!

Chương 334

Vừa hay, cây gậy đó cũng được đặt tên là Kim Cô Bổng!

"Đa tạ đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân vui mừng khôn xiết, lập tức híp mắt cười nhận lấy hai món bảo bối.

Đương nhiên, làm sao đưa hai món bảo bối này vào tay Tôn Ngộ Không là một vấn đề.

Ba vị thánh nhân tụ lại suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định để Yêu tộc ra mặt!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân các thánh nhân là người đứng sau hạ cờ, tự nhiên không muốn để quân cờ Tôn Ngộ Không biết.

Nhưng ở Đông Thắng Thần Châu, cũng không có người thích hợp để giúp họ làm những việc này.

Dù sao đệ tử Xiển giáo, trong Phong Thần đại chiến đều đã bị đệ tử của Triệu Thần tiễn hết lên Phong Thần Bảng.

Vì vậy, ba vị thánh nhân thương nghị một phen, lựa chọn để Yêu tộc phái một số người đến Đông Thắng Thần Châu.

Dù sao, Tôn Ngộ Không cũng là yêu mà!

Thế là, rất nhanh Tôn Ngộ Không liền có thêm sáu vị huynh đệ kết nghĩa.

Sáu người lần lượt tự xưng là Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương, Hỗn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương, Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương, Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, Khu Thần Đại Thánh Ngu Nhung Vương!

Hiển nhiên, đều là cao thủ Yêu tộc được phái từ Bắc Câu Lô Châu.

Tu vi của họ cũng không cao, đều sàn sàn Tôn Ngộ Không.

Mục đích tiếp cận Tôn Ngộ Không có hai, thứ nhất là đưa cây Kim Cô Bổng và kiện Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp vào tay Tôn Ngộ Không.

Thứ hai, là để Tôn Ngộ Không cũng giống họ, tự xưng là Đại Thánh!

Và, nghe có vẻ vô cùng cuồng vọng là Tề Thiên Đại Thánh!

Bởi vì chỉ có như vậy, mới có cớ để Thiên binh Thiên tướng đi bắt Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không hoàn toàn không biết gì về việc này, sau khi có được Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, tâm tình rất tốt.

Dưới sự xúi giục của sáu vị Yêu tộc Đại thánh, đầu óc nóng lên, tự xưng Tề Thiên Đại Thánh, từ đó xưng vương xưng bá ở Hoa Quả Sơn.

"Sương mù kiêu ngạo, Hoa Quả hương, Định hải một gậy vạn yêu triều!

Ngoài Đông hải, trong Thủy Liêm, Tề Thiên cao ngất tiên phải cúi đầu!" Tại Thánh Sư Điện trong Thánh địa Nhân tộc, Triệu Thần hai mắt khẽ nhắm, môi mỏng khẽ mở, nhẹ nhàng niệm ra một đoạn thơ.

Kế hoạch của ba vị thánh nhân không thoát khỏi pháp nhãn của y, biểu hiện của Tôn Ngộ Không ở Hoa Quả Sơn, cũng bị y thu hết vào đáy mắt.

Lúc này của Tôn Ngộ Không, có thể nói là lúc đắc ý nhất, phảng phất như thật sự có thể ngang hàng với trời!

Đáng tiếc y không biết, tất cả chỉ là giả tượng được tạo ra chuyên để cho y.

Tu vi Thái Ất Kim Tiên cỏn con, trong thế giới Hồng Hoang bao la vô tận, chẳng qua chỉ là một con kiến mà thôi!

Rốt cuộc, cái gọi là Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không ở Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động, chẳng qua chỉ là quân cờ trong tay thánh nhân.

"Nhưng, rất nhanh bản tọa sẽ giúp ngươi hoàn toàn thoát khỏi thân phận quân cờ!" Triệu Thần hai tay chắp sau lưng, ánh mắt ngạo nghễ, nhìn khắp bốn biển tám cõi, toàn thân tỏa ra một luồng khí phách uy nghiêm.

Tề Thiên Đại Thánh đã xuất hiện, đại náo Thiên cung cũng không còn xa nữa!

Lúc đó, y có thể chính thức can thiệp vào cái gọi là kế hoạch Tây Du, bắt đầu bố cục của mình! ...

"Hai vị đạo hữu, kế hoạch lần này cần có sự phối hợp của hai vị đạo hữu mới có thể thực thi!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tôn Ngộ Không tự xưng Tề Thiên Đại Thánh, dựa vào cái cớ này, Thiên đình có thể danh chính ngôn thuận xuất binh bắt Tôn Ngộ Không.

Nhưng, phải biết trong Thiên đình có một ngàn đệ tử Tiệt giáo mà Triệu Thần đã phái đến từ sớm.

Nếu họ ra tay bắt, không chừng thật sự sẽ trấn áp triệt để Tôn Ngộ Không.

Vì vậy, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân liền nhờ Lão Tử

phối hợp, dù sao Lão Tử có phân thân Thái Thượng Lão Quân ở Thiên đình, Nguyên Thủy Thiên Tôn có môn nhân Nam Cực Tiên Ông ở Thiên đình, dưới trướng có không ít yêu tiên!

"Hai vị đạo hữu cứ yên tâm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày tươi cười, vừa mới được Lão Tử đồng ý, liền gật đầu tỏ ý không vấn đề!

Thế là, rất nhanh, dưới sự dẫn dắt của Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư hai vị Thiên đình Đại đế, Thiên đình phái ra Thiên binh Thiên tướng, bắt Tôn Ngộ Không!

Đương nhiên, cho dù như vậy, ba vị thánh nhân cũng không dám làm rùm beng quá lớn.

Trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, Thiên đình mấy lần bắt Tôn Ngộ Không đều bị đẩy lùi, đó là vì cố ý dương danh cho Tôn Ngộ Không.

Nếu không, đã sớm một lần bắt đi rồi!

Bây giờ, ba vị thánh nhân có dám làm vậy không!?

Chắc chắn là không dám!

Cái gọi là sự việc khác thường ắt có yêu!

Triệu Thần tuy đã rút Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác khỏi Thiên đình, nhưng Hồng Hoang vẫn còn các đại năng cường giả khác.

Những đại năng cường giả này về cơ bản đều đứng về phía Triệu Thần.

Nếu để họ thấy Thiên đình đối phó với một con yêu hầu Thái Ất Kim Tiên mà huy động binh lực rầm rộ, tổn binh hao tướng, chắc chắn sẽ nghi ngờ.

Lúc đó, lén lút đến Thánh địa Nhân tộc gõ cửa Thánh Sư Điện, Triệu Thần sẽ biết.

Vì vậy, để phòng ngừa tai nạn bất ngờ này xảy ra, ba vị thánh nhân trực tiếp để Thiên binh Thiên tướng dưới trướng Nam Cực Tiên Ông trực tiếp bắt Tôn Ngộ Không.

Không có Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh suất lĩnh Tứ Đại Thiên Vương vây công Hoa Quả Sơn, không có Na Tra Tam Thái Tử đại chiến Tôn Ngộ Không ba trăm hiệp, cũng không có màn đối quyết kinh điển giữa Bát Cửu Huyền Công của Dương Tiễn và bảy mươi hai phép biến hóa của Tôn Ngộ Không.

Tất cả những điều đó, đều không có!

"Cũng tại bản tọa, trong Phong Thần lượng kiếp đã để Tam Tiêu trực tiếp thu hồi toàn bộ tu vi của nhà Lý Tĩnh!" Triệu Thần hai mắt khẽ nhắm, ánh mắt trở nên đầy ý vị trêu chọc.

Trong Phong Thần đại chiến, Tam Tiêu phụng chỉ, đã chém giết Na Tra ở bờ Đông Hải, lại thu hồi tu vi của cả nhà Lý Tĩnh, tự nhiên không thể như trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu mà nhục thân thành thánh, liệt vào hàng tiên.

Vì vậy, trong trận chiến bắt Tôn Ngộ Không, tự nhiên cũng sẽ không xuất hiện!

"Nhưng nếu Tôn Ngộ Không đã bị bắt, tiếp theo, nên đến lượt bản tọa ra tay rồi!" Triệu Thần thu hồi ánh mắt, chuẩn bị mạnh mẽ ra tay, bắt đầu để Lục Nhĩ Mi Hầu nhập vào ván cờ Tây Du.

Huệ nhãn như đuốc, y thấy rõ, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không dám làm rùm beng quá lớn trong việc bắt Tôn Ngộ Không như trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu.

Cho nên, sau khi Tôn Ngộ Không bị bắt lên Thiên đình, sẽ nhanh

chóng bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn theo mưu kế của ba vị thánh nhân.

Lúc này không ra tay, còn đợi đến khi nào!?

"Lục Nhĩ Mi Hầu, nghe lệnh!" Triệu Thần hai mắt khẽ nhắm, môi mỏng khẽ mở, trong miệng đột nhiên uy nghiêm hạ lệnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu vốn đang tu hành trong Thánh Sư Điện, nghe thấy giọng nói uy nghiêm đạm mạc của Triệu Thần, lập tức giật mình tỉnh giấc, hai mắt đột nhiên mở ra.

"Đệ tử có mặt!" Lục Nhĩ Mi Hầu tức thì cung kính đứng dậy, hướng về Triệu Thần cúi đầu thật sâu, chờ đợi Triệu Thần sai khiến.

"Tu hành của ngươi đã có chút thành tựu, hôm nay bản tọa lại ban cho hai kiện pháp bảo, mau chóng luyện hóa chúng!" Triệu Thần uy nghiêm đạm mạc nói.

Cùng lúc nói, y lấy ra hai kiện bảo bối cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

Chương 335

Không còn nghi ngờ gì nữa, hai món bảo bối này đương nhiên là Như Ý Kim Cô Bổng và Hoàng Kim Giáp!

Giống hệt với linh bảo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn đã chuẩn bị cho Tôn Ngộ Không!

Trong tay Lục Nhĩ Mi Hầu, mới là công đức chí bảo Kim Cô Bổng thật sự!

Phải biết rằng, Triệu Thần là Thánh Phụ của Nhân tộc, là chí tôn thánh nhân ngang hàng với Thiên đạo, phỏng chế hai kiện hậu thiên pháp bảo cỏn con do Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện chế, quả thực không thể dễ dàng hơn.

"Đệ tử bái tạ giáo chủ ban thưởng!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cúi người cảm tạ, thần sắc cung kính nhận lấy Như Ý Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp vào tay.

Nhưng, trong lòng y có chút nghi ngờ, hai món pháp bảo này trông không giống như bút tích của Triệu Thần!

Không còn cách nào khác, trong mắt các đệ tử Thánh Sư Điện, sản phẩm của Triệu Thần, tất cả đều là hàng tuyển!

Ví dụ như Tam Tiêu, Toại Nhân Thị các đệ tử thân truyền của Triệu Thần, đều được Triệu Thần ban thưởng cực phẩm tiên thiên linh bảo.

So với đó, Như Ý Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp tuy không tệ, nhưng tương đối thấp hơn mấy bậc.

Triệu Thần khẽ cười, nói: "Hai kiện linh bảo này không phải thật sự ban cho ngươi, có công dụng khác, lát nữa sẽ biết!" Đối với suy

nghĩ trong lòng Lục Nhĩ Mi Hầu, đương nhiên y nhìn thấu, chỉ là nếu đã phỏng chế linh bảo do Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện chế, uy lực của linh bảo do Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện chế mạnh đến đâu, tự nhiên y cũng sẽ phỏng chế uy lực mạnh đến đó.

Nếu không, loại linh bảo kém cỏi này, lấy ra cũng cảm thấy mất mặt!

"Vâng, giáo chủ!" Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng chấn động, ý thức được Triệu Thần e là sắp giao nhiệm vụ cho mình, thần sắc trở nên càng thêm trịnh trọng nghiêm túc.

Triệu Thần cũng không trì hoãn, trực tiếp đánh ra một đạo huyền quang màu trắng, chui vào trong nguyên thần của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong đạo huyền quang màu trắng đó, ẩn chứa một luồng thông tin, chính là tất cả ký ức của Tôn Ngộ Không từ khi ra đời đến bây giờ.

"Sư tôn, đây là...?!" Lục Nhĩ Mi Hầu khép hờ hai mắt, vừa mới tiêu hóa được một chút thông tin, liền kinh hãi tột độ, không thể tin được nhìn về phía Triệu Thần, trong miệng không nhịn được thất thanh kinh hô.

Y vạn lần không ngờ, trên đời này, lại có một tồn tại giống hệt mình.

Bất luận thân hình, dung mạo, tu vi, đều hoàn toàn giống nhau!

Nếu không phải còn có một phần ký ức thuộc về mình, sau khi hấp thu xong ký ức của Tôn Ngộ Không, y đều cảm thấy mình không phải là Lục Nhĩ Mi Hầu, mà là Tôn Ngộ Không!

Điều này đã hoàn toàn lật đổ thế giới quan của Lục Nhĩ Mi Hầu!

Nội tâm y như sóng cuộn vạn trượng, kinh hãi không thôi.

“Ngươi đã thấy Vô Chi Kỳ và Viên Hồng mà bản tọa mang về, hẳn là biết trong Hồng Hoang có Hỗn Thế Tứ Hầu, ngươi là Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ là Xích Kháo Mã Hầu, Viên Hồng là Thông Tí Viên Hầu, vị kia chính là Linh Minh Thạch Hầu cuối cùng!” Triệu Thần kiên nhẫn giải thích.

Trên mặt y nở một nụ cười rạng rỡ, đối với phản ứng của Lục Nhĩ Mi Hầu rất hài lòng.

Ngay cả Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không biết trên đời có một con khỉ giống hệt mình, vậy thì càng đừng nói đến các đại năng cường giả khác!

“Nguyên lai là vậy!” Lục Nhĩ Mi Hầu trên mặt lộ ra vẻ bừng tỉnh, nhưng trong lòng vẫn không thể ngăn được sự chấn kinh.

Cùng được thu vào Thánh Sư Điện môn hạ, đương nhiên y biết Vô Chi Kỳ và Viên Hồng.

Cùng là một thành viên trong Hỗn Thế Tứ Hầu, quan hệ của họ vô cùng đặc biệt, vừa là bạn tốt, vừa là đối thủ cạnh tranh, tương hỗ không phục, tương hỗ so tài.

Nhưng, dung mạo của Vô Chi Kỳ và Viên Hồng so với y dù sao cũng có sự khác biệt lớn, Tôn Ngộ Không lại giống hệt y, làm sao có thể bình tĩnh được.

Càng khiến y không thể bình tĩnh hơn, là Triệu Thần trong tình huống biết rõ y và Tôn Ngộ Không dung mạo giống nhau, lại để y tu hành công pháp thần thông giống Tôn Ngộ Không, ban cho pháp bảo giống Tôn Ngộ Không.

Sinh sinh tạo ra một bản sao không chút khác biệt!

Điều này quả thực khiến người ta tê cả da đầu, không rét mà run!

Nội tâm Lục Nhĩ Mi Hầu sóng lớn cuồn cuộn, hoàn toàn không

đoán được, hành động này của Triệu Thần rốt cuộc là muốn làm gì!

Triệu Thần hai mắt khẽ nhắm, đáy mắt lộ ra một luồng khí phách uy nghiêm vô hình, khiến người ta không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của y.

Từ trên cao nhìn xuống, nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu, cuối cùng đã hạ lệnh cuối cùng cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Từ bây giờ, toàn lực luyện hóa hai kiện pháp bảo, tiêu hóa tất cả ký ức của Tôn Ngộ Không, bản tọa sẽ phong ấn tất cả ký ức ban đầu của ngươi, sau đó, ngươi chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!" Nếu đã muốn để Lục Nhĩ Mi Hầu giả mạo Tôn Ngộ Không, mạnh mẽ can thiệp vào Tây Du lượng kiếp.

Vậy thì, Triệu Thần chắc chắn phải cân nhắc mọi phương diện, sẽ không để xảy ra bất kỳ sai sót nào.

Lục Nhĩ Mi Hầu không chỉ dung mạo, tu vi không khác Tôn Ngộ Không, mà ngay cả tính cách, tâm tính, kiến thức cũng phải giống hệt Tôn Ngộ Không.

Như vậy, mới có thể khiến Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các thánh nhân khác không có bất kỳ nghi ngờ nào.

Nếu không, với nhãn lực của thánh nhân, vẫn có thể phân biệt được Lục Nhĩ Mi Hầu.

Đừng quên, Tôn Ngộ Không là do hóa thân Tu Bồ Đề đạo nhân của Chuẩn Đề đích thân dạy dỗ.

Không ai hiểu rõ Tôn Ngộ Không hơn y!

Vì vậy, Triệu Thần mới phong ấn ký ức ban đầu của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Cứ như vậy, tâm tính, kiến thức của Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ được khởi tạo lại hoàn toàn.

Lại để y tiêu hóa hấp thu ký ức của Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, sẽ hoàn toàn biến thành Tôn Ngộ Không.

Sau này, mọi hành vi của y, đều sẽ tuân theo tính cách của Tôn Ngộ Không.

Đừng nói ba vị thánh nhân, ngay cả Hồng Quân, Thiên đạo cũng đảm bảo không nhìn ra!

Quá lợi hại!

Quá bá đạo!

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính lĩnh mệnh, đại khái đã hiểu ý của Triệu Thần, biết Triệu Thần muốn mình đi giả mạo Tôn Ngộ Không.

Tuy lo lắng sau khi trở thành Tôn Ngộ Không sẽ mất đi bản ngã, nhưng xuất phát từ sự tin tưởng vô hạn đối với Triệu Thần, y không chút do dự lựa chọn làm theo phân phó của Triệu Thần.

Y tin rằng, Triệu Thần cuối cùng sẽ cho y một kết quả hoàn mỹ!

Triệu Thần híp mắt mỉm cười, khẽ gật đầu, đối với thái độ của Lục Nhĩ Mi Hầu rất hài lòng.

Y cũng không để Lục Nhĩ Mi Hầu phải chờ đợi, thẳng thắn nói: "Không cần lo lắng, bản tọa chỉ phong ấn ký ức của ngươi một thời gian, đợi sự thành, bản tọa tự nhiên sẽ giải phong ấn cho ngươi!" Y chỉ cần vào thời khắc quan trọng nhất lừa được ba vị thánh nhân, để sắp xếp Lục Nhĩ Mi Hầu vào ván cờ Tây Du, dùng mận thay đào.

Chứ không phải muốn Lục Nhĩ Mi Hầu mãi mãi biến thành Tôn Ngộ Không, sau này nghe lệnh, làm việc cho y.

“Đệ tử bái tạ sư tôn!” Lục Nhĩ Mi Hầu lại một lần nữa vui mừng cảm kích, có câu nói này của Triệu Thần, y càng thêm an tâm.

Không còn trì hoãn nữa, Triệu Thần để Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức ngồi xuống đất luyện hóa Như Ý Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, lại tiêu hóa hấp thu tất cả ký ức của Tôn Ngộ Không, chờ đợi thời cơ. ...

Nói về phía bên kia, cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không ở Thiên đình lại giống như một con rối, bị Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân các thánh nhân sắp đặt đủ mọi thứ.

“Tôn Ngộ Không, một con yêu hầu cỏn con, lại dám vọng xưng Tề Thiên Đại Thánh, coi thường Thiên đình, bất chấp Thiên điều, luận tội đáng tru, nhưng niệm tình ngươi là tinh hoa của trời đất hóa thành, tu hành không dễ.” Đặc biệt phong làm tiên quan Thiên đình, phụ trách trông coi Bàn Đào Viên của Vương Mẫu nương nương!” Trên Lăng Tiêu Đại Điện, Nam Cực Tiên Ông với thân phận Nam Cực Trường Sinh Đại Đế xử trí Tôn Ngộ Không!

Đến đây, Tôn Ngộ Không liền trở thành người làm vườn trong Bàn Đào Viên của Thiên đình!

Còn về chức Bật Mã Ôn, cũng đã không xảy ra!

Với dã tính hung hãn của Tôn Ngộ Không, cho dù bị Thiên đình cưỡng ép thu phục, chắc chắn vẫn không phục quản giáo!

Hơn nữa, Tôn Ngộ Không là một con khỉ mà!

Chương 336

Để y đi trông coi bàn đào, đó quả thực là cố ý để kẻ trộm tự trông coi nhà!

Không có bất kỳ tai nạn bất ngờ nào, bàn đào trong Dao Trì Bàn Đào Viên của Vương Mẫu nương nương chưa kịp chín, liền bị Tôn Ngộ Không ăn sạch sành sanh.

Bàn đào, là một trong thập đại cực phẩm tiên thiên linh căn của Hồng Hoang, đối với cường giả Chuẩn Thánh không có hiệu quả gì, nhưng đối với Thái Ất Kim Tiên như Tôn Ngộ Không mà nói, hiệu quả vô cùng rõ rệt.

Pháp lực của Tôn Ngộ Không trong thời gian ngắn, như ngồi tên lửa thăng cấp, đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

"Chúc mừng hai vị đạo hữu, tên này đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, chỉ cần triệt để luyện hóa dược lực bàn đào trong cơ thể, tấn cấp cảnh giới Đại La Kim Tiên dễ như trở bàn tay!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức hướng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cúi đầu chúc mừng.

"Ngọc Thanh đạo hữu quá khen, lát nữa còn phải nhờ đạo hữu tương trợ!" Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng đáp lễ, mặt già cười ra nếp nhăn.

Đại La Kim Tiên trong mắt họ không đáng một đồng, nhưng Tôn Ngộ Không trong vòng chưa đầy trăm năm đã tu hành đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, khiến họ cảm thấy vô cùng kinh hỉ.

Từ đó có thể thấy, tiềm lực của Tôn Ngộ Không vô cùng to lớn, sau khi dốc lòng bồi dưỡng, Tây Phương giáo thậm chí có thể xuất

hiện một vị Phật Đà.

Sự thật cũng là như vậy, trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu, Tôn Ngộ Không cuối cùng đã chứng đạo Đấu Chiến Thắng Phật!

Đương nhiên, rốt cuộc Tôn Ngộ Không là Tôn Ngộ Không hay Lục Nhĩ Mi Hầu, thì không ai biết được.

"Hai vị đạo hữu khách sáo, Lão Quân đạo hữu ở Đâu Suất Cung đã chuẩn bị thỏa đáng rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mỉm cười nói.

Tôn Ngộ Không đã ăn xong bàn đào, tiếp theo, nên đi Đâu Suất Cung ăn đan dược của Thái Thượng Lão Quân!

Theo lời y vừa dứt, tại Thiên đình, việc Tôn Ngộ Không ăn trộm bàn đào lập tức bị phát giác!

Tôn Ngộ Không lại một lần nữa bị bắt!

Tại Thánh Sư Điện trong Thánh địa Nhân tộc, đôi mắt thâm thúy của Triệu Thần xuyên qua tầng tầng hư không, thu hết mọi thứ vào đáy mắt.

Sau đó, y hỏi Lục Nhĩ Mi Hầu: "Lục Nhĩ, bàn đào của ngươi đã ăn xong chưa?" May mà Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn ba vị thánh nhân không có ở đây nghe thấy câu nói này của Triệu Thần, nếu không, thật sự sẽ tức đến hộc máu mà chết.

Tôn Ngộ Không tu hành công pháp thần thông gì, Triệu Thần liền truyền thụ cho Lục Nhĩ Mi Hầu công pháp thần thông đó.

Tôn Ngộ Không có Như Ý Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, Triệu Thần cũng ban cho Lục Nhĩ Mi Hầu pháp bảo y hệt.

Bây giờ, Tôn Ngộ Không đang ăn trộm bàn đào trong Bàn Đào Viên của Thiên đình, Triệu Thần lại cũng để Lục Nhĩ Mi Hầu ăn theo

bàn đào...

Quả thực là táng tận lương tâm!

“Hồi bẩm sư tôn, đệ tử đã ăn xong, nhưng chưa kịp hoàn toàn luyện hóa!” Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính trả lời.

“Ăn xong là được, không cần vội luyện hóa, lát nữa sẽ có người giúp ngươi luyện hóa!” Triệu Thần híp mắt cười nói.

Đúng vậy, y quả thực cũng đã để Lục Nhĩ Mi Hầu ăn bàn đào.

Cái gọi là làm kịch phải làm cho trọn bộ, nếu Lục Nhĩ Mi Hầu không ăn bàn đào, trong cơ thể không có dược lực còn sót lại của bàn đào, cũng có khả năng sẽ bị ba vị thánh nhân phát giác.

Dù sao, lát nữa Tôn Ngộ Không sẽ phải qua tay Thái Thượng Lão Quân, phân thân của Lão Tử.

Lão Tử đã sớm nhận được mệnh lệnh của Triệu Thần.

Cường giả cấp bậc như Triệu Thần, sao có thể phạm sai lầm ở những chi tiết nhỏ như vậy!

Dù sao, trong tay y cũng không thiếu linh căn bàn đào.

Phải biết rằng, Bàn Đào Viên của Vương Mẫu nương nương là do trồng từ hạt giống lấy từ tay Tây Vương Mẫu.

Mà Tây Vương Mẫu lại là nữ nhân của y, sao có thể thiếu mấy quả bàn đào cỏn con!

Tôn Ngộ Không ăn trộm bao nhiêu, y quả quyết để Lục Nhĩ Mi Hầu cũng ăn bấy nhiêu!

Đảm bảo không để người ta nhìn ra bất kỳ sự khác biệt nào!

Tiếp theo, chỉ cần đợi Tôn Ngộ Không bị Thái Thượng Lão Quân tiếp đi, y có thể đục nước béo cò, chính thức ra tay!

Lăng Tiêu Đại Điện, Thiên đình!

Tôn Ngộ Không lại một lần nữa bị bắt giam, quỳ giữa đại điện.

Phải nói, đãi ngộ của Tôn Ngộ Không kiếp này thật sự không được huy hoàng như trong quỹ đạo Thiên đạo ban đầu.

Mặc dù Triệu Thần đã rút Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác đi, cho ba vị thánh nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đủ không gian phát huy.

Nhưng, họ vẫn không dám làm rùm beng quá lớn, sợ để các cường giả khác trong Thiên đình nghi ngờ.

Dù sao, Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác đã đi, nhưng trong Thiên đình vẫn còn một ngàn đệ tử Tiệt giáo.

Nếu bắt một Tôn Ngộ Không cảnh giới Thái Ất Kim Tiên cỏn con, mà huy động binh lực rầm rộ, chắc chắn sẽ khiến một ngàn đệ tử Tiệt giáo hoài nghi.

Vì vậy, để không để đệ tử Tiệt giáo hoài nghi, đến Thánh Sư Điện bẩm báo Triệu Thần, ba vị thánh nhân chỉ có thể ủy khuất Tôn Ngộ Không, mỗi lần đều bắt gọn.

"Tôn Ngộ Không, bản đế đã khoan hồng ngoài pháp luật, niệm ngươi tu hành không dễ, để ngươi trông coi Bàn Đào Viên, nhưng ngươi lại giám thủ tự đạo, tội thêm một bậc, nếu đã như vậy, bản đế liền phán ngươi tội chết!" Nam Cực Tiên Ông uy nghiêm lạnh lùng quát.

"Lão Tôn ta không phục!" Tôn Ngộ Không gầm lên.

"Ngươi có gì không phục!?" "Lão Tôn ta vốn đang ở Hoa Quả Sơn tiêu dao tự tại làm hầu vương, các ngươi bắt lão Tôn ta lên Thiên đình, để lão Tôn ta trông coi cái Bàn Đào Viên chết tiệt gì đó, lão Tôn ta ăn mấy quả đào thôi, mà đã muốn giết lão Tôn ta!

Sớm biết như vậy, tại sao phải bắt lão Tôn ta lên Thiên đình!" Tôn Ngộ Không ánh mắt hung hãn nói.

Linh Minh Thạch Hầu, biết thiên thời, hiểu địa lợi.

Nói cách khác, cũng thông minh vô cùng!

Y cũng có chút hoài nghi về động cơ của Nam Cực Tiên Ông và những người khác, chỉ là, thân là quân cờ trong ván, không thể nhìn rõ chân tướng mà thôi.

"Con khỉ hỗn xược, đây là Thiên quy Thiên điều, há dung ngươi không phục!

Người đâu, áp giải nó lên Trảm Tiên Đài!" Nam Cực Tiên Ông lạnh lùng quát.

Y không quan tâm Tôn Ngộ Không phục hay không phục, trực tiếp làm theo chỉ thị của ba vị thánh nhân!

"Lão già Nam Cực, nếu lão Tôn ta không chết, sẽ có một ngày, giết lên Thiên đình, đánh chết hết các ngươi!" Tôn Ngộ Không cuồng bạo gầm lên.

Y hung hãn trừng mắt, ghi nhớ hết dung mạo của tất cả Thiên binh Thiên tướng đã bắt mình trong Lăng Tiêu Đại Điện, toàn thân tỏa ra sát ý ngút trời.

Nếu may mắn không chết, và có thể quay lại Thiên đình, y tuyệt đối sẽ đại khai sát giới!

"Chính là muốn hiệu quả như vậy!" Tại Thánh Sư Điện trong Thánh địa Nhân tộc, Triệu Thần chắp tay đứng, hai mắt khẽ nhắm, nhìn cảnh tượng trong Lăng Tiêu Đại Điện, khóe miệng cong lên càng lúc càng rõ, nụ cười trên mặt càng lúc càng rạng rỡ.

Y đợi chính là câu nói này!

Đây cũng là nguyên nhân tại sao y để Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác rút khỏi Thiên đình, để ba vị thánh nhân mặc sức phát huy!

Chỉ có như vậy, Tôn Ngộ Không mới kết hạ nhân quả với Nam Cực Tiên Ông và những người khác.

Lúc đó, y có thể dựa vào đó làm mồi, tiễn Nam Cực Tiên Ông và những người khác lên Tây thiên!

"Con khỉ đầu đàn quả nhiên bản tính hung hãn, may mà chúng ta đã chuẩn bị trước, nếu không thật sự sẽ hỏng đại sự của chúng ta!" Tại Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu mày, đối với biểu hiện của Tôn Ngộ Không không vui, đồng thời cũng may mắn đã lên kế hoạch từ trước, mài mòn dã tính của Tôn Ngộ Không.

"Phóng tứ, người đâu, lập tức lôi con yêu hầu này xuống chém!" Nam Cực Tiên Ông tức thì đại nộ nói.

Nhưng, chắc chắn sẽ không thật sự giết Tôn Ngộ Không!

Chương 337

Đúng lúc này, Thái Thượng Lão Quân, người vẫn luôn không ra khỏi Đâu Suất Cung, đã bước ra.

"Khoan đã, khoan đã, Nam Cực Đại đế, giao con khỉ này cho lão đạo được không!?" Thái Thượng Lão Quân trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Nam Cực Tiên Ông.

Nam Cực Tiên Ông thần sắc lập tức lộ ra vẻ cung kính, là môn nhân Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, y biết Thái Thượng Lão Quân là hóa thân của Lão Tử, không dám chậm trễ.

"Không biết lão quân muốn con khỉ này có việc gì!?" Nam Cực Tiên Ông ngữ khí khách sáo hỏi.

Biết rõ mà còn hỏi, thực tế, y đã sớm biết Thái Thượng Lão Quân sẽ ra mặt xin Tôn Ngộ Không, cũng biết Thái Thượng Lão Quân muốn Tôn Ngộ Không để làm gì.

"Đại đế có điều không biết, con khỉ này tuy đã ăn trộm bàn đào, nhưng dược lực vẫn chưa hấp thu, vừa hay lão đạo cần luyện một lò tiên đan, có thể dùng làm dược dẫn, nên đặc biệt đến xin!" Thái Thượng Lão Quân trong lòng thở dài, nhưng trên mặt lại cười híp mắt nói.

Đương nhiên, không phải thật sự muốn luyện Tôn Ngộ Không thành tiên đan, mà là muốn đặt Tôn Ngộ Không vào Bát Quái Lô giúp Tôn Ngộ Không luyện hóa dược lực bàn đào, tiện thể tặng Tôn Ngộ Không một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh!

Đây là giao dịch giữa ba vị thánh nhân.

Cũng là mệnh lệnh của sư thúc Triệu Thần.

Ân, Lão Tử lúc này đang mặc niệm cho sư đệ kia, cũng như Tây phương nhị thánh.

Nhưng, chuyện này không thể để Tôn Ngộ Không biết, nên mới cùng nhau diễn một vở kịch.

"Nếu lão quân đã mở lời, vậy con khỉ này liền giao cho lão quân xử lý!" Nam Cực Tiên Ông lập tức nói.

Thế là, Tôn Ngộ Không liền bị Thái Thượng Lão Quân đưa đến Đâu Suất Cung.

Ở chính giữa đại điện Đâu Suất Cung, có một lò Bát Quái đúc bằng đồng xanh, hai tai ba chân, thân lò phủ đầy tiên thiên phù văn huyền ảo phức tạp.

Trong phù văn ẩn chứa sức mạnh thần bí, có thể khiến Tam Muội Chân Hỏa trong lò Bát Quái sinh sôi không ngừng, phảng phất như có thể thiêu rụi mọi thứ trên thế gian.

Bên cạnh lò Bát Quái, hai tiểu đạo đồng toàn thân tỏa ra khí tức lười biếng đang ngơ ngác ngồi trên đất, nhìn chằm chằm vào ngọn lửa trong lò Bát Quái, dường như lo lắng nó sẽ tắt.

Đây là hai đạo đồng của Thái Thượng Lão Quân, Kim Linh Đồng Tử và Ngân Linh Đồng Tử.

Cũng chính là Kim Giác Đại Vương và Ngân Giác Đại Vương trong Tây Du lượng kiếp, những yêu quái cản đường Huyền Trang tây du lấy kinh.

Thấy Thái Thượng Lão Quân đưa Tôn Ngộ Không về, hai người lập tức giật mình tỉnh giấc, vội vàng đứng dậy hành lễ với Thái Thượng Lão Quân.

"Các ngươi thay lão đạo trông chừng con khỉ này, đợi lão đạo về, sẽ dùng nó luyện đan!" Thái Thượng Lão Quân phân phó.

Dường như không hề phát giác Kim Linh Đồng Tử và Ngân Linh Đồng Tử đang lười biếng, cũng không vội đưa Tôn Ngộ Không vào lò Bát Quái luyện hóa.

Y ném Tôn Ngộ Không, người bị phong ấn pháp lực và bị trói chặt, bên cạnh lò Bát Quái, rồi xoay người rời đi.

Kim Linh Đồng Tử, Ngân Linh Đồng Tử nhìn nhau, tò mò đánh giá Tôn Ngộ Không một cái, rồi tiếp tục ngơ ngác ngồi bên cạnh lò Bát Quái ngủ gật.

"Lão đạo sĩ mũi trâu này, tâm địa thật độc ác, lại muốn luyện lão Tôn ta thành tiên đan!

Nếu đã như vậy, lão Tôn ta sẽ ăn hết tiên đan của ngươi!" Tôn Ngộ Không mắt đảo liên tục, ánh mắt quét về phía những bình hồ lô thuốc cách đó không xa.

Trong những bình hồ lô thuốc đó, đều là tất cả đan dược mà Thái Thượng Lão Quân đã luyện chế trong những năm qua.

Tuy pháp lực bị phong, toàn thân bị trói, nhưng y là thạch hầu trời sinh, tay chân vô cùng linh hoạt.

Nhân lúc Kim Linh Đồng Tử, Ngân Linh Đồng Tử dần chìm vào giấc ngủ, y liền ăn hết đan dược trong những bình hồ lô thuốc đó!

Sạch sành sanh, không còn một viên!

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của đạo hữu, để đạo hữu tốn kém rồi!" Tại Ngọc Hư Cung núi Côn Luân, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trên mặt lần lượt lộ ra vẻ vui mừng, đối với việc Tôn Ngộ Không ăn hết tiên đan của Thái Thượng Lão Quân vô cùng hài lòng.

"Hai vị đạo hữu khách sáo, chỉ là chút tiên đan mà thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng hào phóng nói, cứ như không phải y ăn tiên

đan vậy!

Hiển nhiên, đây là kế hoạch đã định sẵn, để Tôn Ngộ Không ăn hết tiên đan của Thái Thượng Lão Quân.

Sau đó, lại để Thái Thượng Lão Quân dùng lò Bát Quái giúp Tôn Ngộ Không luyện hóa hết dược lực.

Lúc đó, Tôn Ngộ Không cũng có thể thuận lợi tấn cấp cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nhưng, họ tuyệt đối không ngờ, ngay lúc Tôn Ngộ Không ăn trộm hết tiên đan của Thái Thượng Lão Quân, trong Thánh Sư Điện của Thánh địa Nhân tộc đang xảy ra một cảnh tượng đủ để khiến ba vị thánh nhân tức đến hộc máu.

"Lục Nhĩ, mau ăn hết những viên tiên đan này đi!" Triệu Thần khẽ nheo mắt, vung tay một cái, từng chiếc hồ lô thuốc liền hiện ra từ hư không, ném cho Lục Nhĩ Mi Hầu vừa mới ăn no Bàn Đào đang chống bụng.

Mỗi hồ lô thuốc của ta đều chứa đầy những viên tiên đan tỏa ra dược hương nồng đậm, giống y hệt những viên đan dược mà Thái Thượng Lão Quân luyện chế trong Đâu Suất Cung!

Mặc dù trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn là người giỏi nhất về đan đạo, luyện đan vô song, nhưng Triệu Thần từ sớm đã có Nam Minh Ly Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, Bản Mệnh Chân Hỏa.

Thuật luyện đan tự nhiên cũng thuộc hàng đỉnh cấp, chẳng kém Lão Tử chút nào.

Muốn luyện chế những loại đan dược của Thái Thượng Lão Quân cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Chỉ là, trước đó không chắc Tôn Ngộ Không có ăn những viên đan dược trong hồ lô thuốc đó không, nên tạm thời không hành động.

Bây giờ, Tôn Ngộ Không mỗi khi ăn một hồ lô đan dược trong Đâu Suất Cung, Triệu Thần liền ném một hồ lô đan dược tương tự trong tay mình cho Lục Nhĩ Mi Hầu.

Rất nhanh, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng giống như Tôn Ngộ Không, ăn sạch sẽ toàn bộ đan dược.

Cùng lúc đó, Thái Thượng Lão Quân đã trở lại Đâu Suất Cung.

Thấy Tôn Ngộ Không ăn trộm tiên đan, vẻ mặt lão lập tức giả vờ lộ ra vẻ tức giận.

"Yêu hầu táo tợn, ngay cả tiên đan của lão đạo cũng dám ăn trộm, xem lão đạo hôm nay luyện hóa ngươi thành tiên đan!" Nói xong, bất kể ba bảy hai mốt, liền ném Tôn Ngộ Không vào trong Lò Bát Quái.

"Hai người các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, mau quạt Tam Muội Chân Hỏa lên mức lớn nhất cho lão đạo!" Thái Thượng Lão Quân lại giận dữ hạ lệnh cho Kim Linh đồng tử và Ngân Linh đồng tử, bảo hai người cầm một chiếc quạt bồ điên cuồng quạt mạnh, khiến cho Tam Muội Chân Hỏa trong Lò Bát Quái bùng lên dữ dội.

Ngọn lửa nóng bỏng ngút trời lập tức nhấn chìm Tôn Ngộ Không trong Lò Bát Quái.

"Thời cơ đã đến, phong ấn cho bản tọa!" Hai mắt Triệu Thần lóe tinh quang, duỗi ngón trỏ tay phải điểm lên trán Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong phút chốc, một cỗ vĩ lực huyền diệu lập tức bùng phát từ đầu ngón tay, phong ấn toàn bộ ký ức ban đầu của Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Đi cho bản tọa!" Triệu Thần khẽ mở đôi môi mỏng, quát nhẹ một tiếng, tiện tay hóa ra một khe nứt không gian, đưa Lục Nhĩ Mi Hầu vào trong hư không.

Cùng lúc đó, trong Lò Bát Quái của Thái Thượng Lão Quân cũng xuất hiện một khe nứt không gian.

Bởi vì có Tam Muội Chân Hỏa ngút trời che đậy, lại thêm Triệu Thần là một chí tôn cường giả ra tay, bất kể là Thái Thượng Lão Quân hay Tam Đại Thánh Nhân, tất cả đều không hề hay biết!

Trong nháy mắt, Lục Hầu đã hoàn toàn thay thế Tôn Ngộ Không trong Lò Bát Quái.

Còn Tôn Ngộ Không thì bị Triệu Thần từ trong Lò Bát Quái bắt vào khe nứt không gian, rồi lại từ khe nứt không gian bắt về Thánh Sư Điện của Thánh địa Nhân tộc.

"Đây là nơi nào, sao lão Tôn ta lại ở đây?!" Tôn Ngộ Không bừng tỉnh, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn xung quanh.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng lại trên người Triệu Thần đang ngồi trên bảo tọa như một đế vương.

"Là thần thánh phương nào, chẳng lẽ đã cứu lão Tôn ta?!" Tôn Ngộ Không vội vàng hỏi.

Trong mắt hắn tinh quang lấp lánh, cảm nhận được uy nghiêm bá khí vô hình tỏa ra từ khắp người Triệu Thần, tựa như một ngọn tiên sơn hùng vĩ, cao không thể với tới, tạo ra một cỗ áp lực vô hình.

Vì thế, hắn lập tức ý thức được Triệu Thần là một tuyệt thế cường giả, và chính Triệu Thần đã cứu hắn ra khỏi Lò Bát Quái.

Nếu không, bây giờ hắn đã đang bị Tam Muội Chân Hỏa nóng bỏng vô tận luyện hóa rồi.

"Bản tọa là Thánh Phụ của Nhân tộc, Hỗn Độn Đạo Nhân!" Triệu Thần nheo mắt nói, "Đúng là bản tọa đã cứu ngươi ra khỏi Lò Bát Quái!" Nếu đã muốn để Tôn Ngộ Không thoát khỏi thân phận con cờ, vậy thì bây giờ, đã đến lúc phải cho hắn biết một phần sự thật.

Chương 338

"Ồ?

Triệu Thần?!" Tôn Ngộ Không chớp chớp mắt, hai tay gãi tai vò má, mày nhíu chặt, nhe răng trợn mắt, tỏ vẻ chưa từng nghe qua đại danh của Triệu Thần.

Dù sao, hắn cũng là con cờ trong tay Tam Đại Thánh Nhân, làm sao Tam Đại Thánh Nhân lại để cho hắn biết uy danh của Triệu Thần được.

Nếu vậy, không chừng Tôn Ngộ Không vì ngưỡng mộ Triệu Thần mà phản bội ngay tức khắc.

"Ngươi tên là Triệu Thần, lão Tôn ta thì gọi là Tề Thiên, yêu, vậy giữa ngươi và lão Tôn ta cũng có quan hệ không cạn!" Tôn Ngộ Không chớp mắt nói.

"Quả thực có chút quan hệ!" Triệu Thần nheo mắt cười nói.

"Vậy, giữa chúng ta có quan hệ gì?!" Đáy mắt Tôn Ngộ Không lóe lên tinh quang.

Là Linh Minh Thạch Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, trí tuệ của hắn không thể xem thường, lại dám dùng lời lẽ để thăm dò Triệu Thần.

"Ngươi muốn biết!?" Triệu Thần nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong, không hề để ý đến việc Tôn Ngộ Không giở trò khôn vặt trước mặt mình.

Thực tế, hắn cũng đang định kể cho Tôn Ngộ Không nghe về thân thế của mình.

"Đương nhiên, đương nhiên!" Tôn Ngộ Không vội vàng gật đầu.

Hắn vội vã gãi tai vò má, hai mắt tràn đầy vẻ mong chờ vô hạn.

Là một thạch hầu trời sinh, những con khỉ khác đều có cha có mẹ, chỉ riêng hắn là không có, nếu nói trong lòng hắn không hề tò mò về thân thế của mình thì đó là chuyện không thể nào.

"Vậy hãy xem đây!" Ánh mắt Triệu Thần uy nghiêm, tay phải khẽ vung, một đạo huyền quang màu trắng lập tức xuất hiện trước mặt Tôn Ngộ Không, hóa thành một tấm pháp kính.

Trong pháp kính đó, đang hiện ra khung cảnh đại chiến giữa hai tộc Vu-Yêu năm xưa, Bất Chu Sơn bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận húc gãy!

Cảnh tượng đó vô cùng vĩ đại, cuộc đại chiến vô cùng thảm khốc, cho dù cách một tấm pháp kính, vẫn tỏa ra uy thế mênh mông, khiến Tôn Ngộ Không gần như phải quỳ xuống xem hết.

Giờ phút này, Tôn Ngộ Không mới biết thế nào là trời cao đất rộng thực sự!

Xem chưa được bao lâu, Tôn Ngộ Không đã tâm thần chấn động, mắt chữ A mồm chữ O.

So với hai tộc Vu-Yêu thời kỳ đỉnh thịnh, đừng nói là mình, ngay cả việc bắt Nam Cực Tiên Ông và đám yêu tiên dưới trướng ông ta, tất cả đều chỉ là một đám sâu kiến!

"Đây là thời thượng cổ, hai tộc Vu-Yêu vì tranh đoạt bá chủ thiên địa mà quyết chiến tại Bất Chu Sơn, Yêu tộc không địch lại Vu tộc, liền dùng đại trận đỉnh cấp của Hồng Hoang là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận oanh tạc gãy Bất Chu Sơn!" "Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ đại thần khai tịch Hồng Hoang đại lục hóa thành, chống đỡ thiên địa Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn sụp đổ, Hồng Hoang lập tức trời sập đất lún!" Triệu

Thần mỉm cười, giải thích cho Tôn Ngộ Không về trận đại chiến đó.

Dù sao, muốn truy nguyên thân thế của Tôn Ngộ Không thì phải bắt đầu từ lúc Nữ Oa vá trời.

Lúc này, hình ảnh trong pháp kính lại thay đổi, hiện ra cảnh Nữ Oa vá trời và Triệu Thần dùng bốn chân Huyền Quy chống trời.

"Vị này là Nữ Oa nương nương, một trong bảy vị Thánh Nhân của Hồng Hoang, vì thương xót chúng sinh, không muốn sinh linh Hồng Hoang lầm than, liền dùng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa Ngũ Sắc Thần Thạch, vá lại bầu trời." "Còn bản tọa thì chém giết Huyền Quy ở Bắc Hải, dùng bốn chân của nó để lập lại thiên địa!

Khiến cho bầu trời không còn sụp đổ nữa!" Phịch một tiếng, lần này, Tôn Ngộ Không tỏ ra thật sự phải quỳ xuống xem hết!

Cuộc đại quyết chiến của hai tộc Vu-Yêu tuy khiến nội tâm hắn chấn động, nhưng lại không hề cảm thấy kính sợ, ngược lại còn thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, chỉ hận không thể tham gia vào trận đại chiến năm xưa.

Nhưng khi thấy thần uy vô thượng của Nữ Oa và Triệu Thần, Tôn Ngộ Không tỏ ra thật sự phải quỳ.

Bầu trời bị thủng một lỗ lớn, Nữ Oa lại dùng thần thông vô thượng vá lại nó.

Bốn chân của Huyền Quy ở Bắc Hải có thể chống đỡ cả bầu trời, cho thấy thực lực của nó tất nhiên cũng cường đại nghịch thiên, lại bị Triệu Thần chém giết.

Tất cả đều thể hiện sự cường đại của Triệu Thần và Nữ Oa, cường đại vượt xa sức tưởng tượng của hắn, khiến người ta không kìm được phải cúi đầu bái lạy!

Ngoài ra, hắn còn cảm nhận được một tia thân thiết từ trên người

Triệu Thần và Nữ Oa, khiến hắn bất giác quỳ xuống.

Cũng chính lúc này, hắn thấy Nữ Oa ném ra viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng còn sót lại sau khi vá trời.

Rõ ràng, viên Ngũ Sắc Thần Thạch đó chính là viên Ngũ Sắc Thần Thạch đã thai nghén ra Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không thấy cảnh này, lúc đó liền bất giác ngây người.

"Hắn ngươi đã nhận ra, Nữ Oa nương nương, sau khi còn lại viên Ngũ Sắc Thần Thạch cuối cùng, liền đặt nó trên đỉnh một ngọn tiên sơn, để nó hấp thu linh khí đất trời, tinh hoa nhật nguyệt!

Ngọn tiên sơn đó chính là Hoa Quả Sơn, và tiên thai được thai nghén từ viên Ngũ Sắc Thần Thạch đó, chính là Tôn Ngộ Không nhà ngươi!" Giọng nói uy nghiêm mênh mông của Triệu Thần vang lên bên tai Tôn Ngộ Không, đánh thẳng vào sâu thẳm thần hồn hắn, khiến Tôn Ngộ Không chấn động đến ù tai!

Giờ phút này, hắn cuối cùng đã hiểu rõ mối quan hệ giữa mình và Triệu Thần.

Có thể nói không ngoa rằng, Triệu Thần chính là phụ thần của hắn.

Nếu năm xưa Triệu Thần không nói câu đó, khiến cho Nữ Oa không đặt viên Ngũ Sắc Thần Thạch đó lên đỉnh tiên sơn để hấp thu linh khí đất trời, tinh hoa nhật nguyệt, mà xử lý theo cách khác.

Vậy thì, Tôn Ngộ Không có lẽ đã không còn xuất hiện trên thế gian này!

"Nguyên lai là thế, nguyên lai là thế!

Lão Tôn ta cuối cùng cũng đã hiểu!" Tôn Ngộ Không đột nhiên lẩm bẩm một mình, đôi mắt sáng ngời hơi hoe đỏ, suýt chút nữa đã

không kìm được những giọt nước mắt kích động.

Mặc dù ở Hoa Quả Sơn làm Mỹ Hầu Vương, dưới trướng có vô số hầu tử hầu tôn, nhưng nội tâm của hắn lại vô cùng cô độc.

Nay biết được chân tướng thân thế, khiến hắn có cảm giác như tìm được chốn về.

Lúc này, hình ảnh trong pháp kính lại thay đổi, xuất hiện cảnh Chuẩn Đề Đạo Nhân đến Hoa Quả Sơn, khắc một tia Phật tính vào Tôn Ngộ Không.

"Kẻ đó là ai?

Đã làm gì với lão Tôn ta?!" Tôn Ngộ Không lập tức hỏi.

"Là Chuẩn Đề Đạo Nhân, một trong bảy vị Thánh Nhân của Hồng Hoang, cũng là giáo chủ của Tây Phương giáo, hắn đã khắc một đạo Phật tính vào thần hồn ngươi, ngươi liền sẽ có duyên với Tây Phương giáo, trong tiềm thức sẽ đi tìm Tây Phương giáo!" Triệu Thần giải thích.

"Tây Phương giáo, lão Tôn ta không thèm!" Tôn Ngộ Không lập tức nhe răng nói.

Ánh mắt hắn lập tức toát ra một tia lạnh lẽo, hung ác trừng mắt nhìn Chuẩn Đề Đạo Nhân trong pháp kính, chỉ hận không thể xông vào đánh cho hắn một trận tơi bời.

Triệu Thần nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong, bất ngờ nói: "Ngươi có biết, sư phụ của ngươi là hóa thân của Tu Bồ Đề Đạo Nhân không!?" "Cái gì!?" Sắc mặt Tôn Ngộ Không lập tức biến đổi, con ngươi co rụt lại, miệng không kìm được mà kinh hô thất thanh.

Nội tâm hắn như sóng cả cuộn trào, hoàn toàn không ngờ Triệu Thần lại đột ngột tung ra một tin tức động trời như vậy.

“Sao có thể!?” Ánh mắt Tôn Ngộ Không giãy giụa, vẫn không tin vào sự thật này.

“Không có gì là không thể!

Dưới Thiên ý, ngươi có tác dụng lớn đối với Tây Phương giáo, có thể giúp Tây Phương giáo truyền đạo đến Đông Thổ Nhân tộc, khiến cho Tây Phương giáo đại hưng, vì vậy bọn chúng mới thu phục ngươi từ trước!” Triệu Thần uy nghiêm lạnh nhạt nói.

“Hồng Hoang rộng lớn, tiên sơn động phủ vô số, vì sao ngươi lại cứ khăng khăng đến Tà Nguyệt Tam Tinh Động, chính là do đạo Phật tính đó đang dẫn dắt ngươi trong tiềm thức, bảo ngươi đến đó bái sư học nghệ, để sau này làm hộ pháp cho Tây Phương giáo.” “Như Ý Kim Cô Bổng và Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp của ngươi thực ra là do bọn chúng luyện chế cho ngươi, chẳng qua là mượn tay sáu tiểu yêu kia để đưa đến tay ngươi mà thôi!” “Danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh cũng là do bọn chúng cố ý để ngươi nhận, chẳng qua là để cho Thiên Đình một cái cớ, trấn áp ngươi, mài giũa tâm tính của ngươi, để ngươi càng thuận theo sự sắp đặt của bọn chúng hơn!” Triệu Thần không chút lưu tình, vạch trần tất cả những giả tượng mà Tam Đại Thánh Nhân đã cố tình tạo ra cho Tôn Ngộ Không!

Mặc dù làm vậy có phần tàn nhẫn, nhưng thay vì để hắn tiếp tục chìm đắm trong thế giới giả dối tự lừa mình dối người, chi bằng giải thoát cho hắn sớm hơn.

“Không!

Không thể nào!” Ánh mắt Tôn Ngộ Không càng lúc càng hung ác, sắc mặt càng lúc càng dữ tợn, hai tay ôm đầu, thực sự không muốn tin lời của Triệu Thần.

Cầu tiên hoa, nguyên lai tất cả những gì mình đã trải qua, đều là giả tượng do người khác tạo ra.

Cảm giác này, đừng nói là hắn, dù chỉ là Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên hay thậm chí là Chuẩn Thánh cũng đều không thể chấp nhận được.

Lấy một ví dụ đơn giản nhất, nếu có một ngày bạn phát hiện ra thế giới mình đang sống thực ra chỉ là một thế giới ảo được xây dựng từ vô số mã lệnh.

Chương 339

Nhân vật là giả, cảm xúc là giả, tình cảm cũng là giả!

Bạn có nghĩ rằng, mình có thể chấp nhận được không!?

"Dù ngươi có muốn tin hay không, sự thật chính là như vậy, còn về số phận đã được sắp đặt cho ngươi, tiếp theo ngươi có thể xem!"

...

Lời nói uy nghiêm của Triệu Thần tiếp tục vang lên bên tai Tôn Ngộ Không, ý vị sâu xa, dường như có ẩn ý!

Thế là, Tôn Ngộ Không bất giác lại nhìn về phía pháp kính mà Triệu Thần ngưng tụ.

Trên mặt hắn bất giác lộ ra vẻ khó hiểu, không hiểu lời của Triệu Thần, rõ ràng mình đã được Triệu Thần đưa ra khỏi Lò Bát Quái, vì sao lại có thể thấy được sự sắp đặt số phận tiếp theo của mình?!

Cũng chính lúc này, hình ảnh trong pháp kính lại thay đổi theo, hiện ra cảnh tượng trong Đâu Suất Cung.

Trong Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Quân ngồi trước Lò Bát Quái, hai mắt khẽ nhắm, đáy mắt tinh quang lấp lánh.

Trong Lò Bát Quái, Tam Muội Chân Hỏa cường đại đang hừng hực cháy, trong ngọn lửa, Lục Nhĩ Mi Hầu bị ngọn lửa ngút trời bao vây, bị nung nấu đến nhảy loạn trong Lò Bát Quái.

Đương nhiên, Tôn Ngộ Không không biết đó là Lục Nhĩ Mi Hầu, cứ ngỡ như đang nhìn một bản thân khác.

Trong phút chốc, hắn lại hoàn toàn kinh ngạc, nội tâm sóng cả cuộn trào, miệng lại không kìm được mà kinh hô.

“Sao có thể?

Lão Tôn ta không phải đã rời khỏi Lò Bát Quái rồi sao!?” Tôn Ngộ Không trợn to hai mắt, như thể nhìn thấy ma, không thể tin được nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu trong Lò Bát Quái.

Nghĩ nát óc cũng không hiểu, sao trong Lò Bát Quái lại có một “bản thân” khác.

Hắn không khỏi dụi dụi mắt, nghi ngờ mình bị ảo giác, nhìn nhầm!

Tuy nhiên, dù có dụi mắt bao nhiêu lần, kết quả vẫn là trong Lò Bát Quái có một “Tôn Ngộ Không”!

Thế là, Tôn Ngộ Không đành phải nhìn về phía Triệu Thần, hy vọng Triệu Thần giải thích tất cả cho mình.

“Đó không phải là ngươi, mà là kẻ tạm thời thay thế ngươi!

Dù sao thì sự sắp đặt số phận của ngươi liên quan đến ba vị Thánh Nhân, cũng là do Thiên Đạo định sẵn.

Bản tọa cho dù muốn giải thoát ngươi ra khỏi đó, cũng không thể để bọn chúng biết được!” Triệu Thần uy nghiêm nói.

“Vậy hắn là ai, vì sao lại giống hệt lão Tôn ta?!” Tôn Ngộ Không không kìm được chấn động hỏi.

“Hắn tên là Lục Nhĩ Mi Hầu, một trong Hỗn Thế Tứ Hầu, còn ngươi là Linh Minh Thạch Hầu cũng thuộc Hỗn Thế Tứ Hầu, vì vậy mới giống nhau như vậy!” Tôn Ngộ Không im lặng, chỉ có tinh quang trong mắt lấp lánh, tiếp tục nhìn chằm chằm vào hình ảnh trong pháp kính.

Triệu Thần cũng không nói nhiều nữa, lẳng lặng chờ đợi tình hình phát triển.

“Thả lão Tôn ta ra, mau thả lão Tôn ta ra!” Trong Lò Bát Quái, Lục Nhĩ Mi Hầu nhe răng, không ngừng gầm lên giận dữ.

“Tôn Ngộ Không, ngươi vi phạm thiên điều, coi thường Thiên Đình, trước ăn trộm Bàn Đào, sau lại ăn trộm tiên đan của lão đạo, hôm nay lão đạo sẽ luyện ngươi thành tiên đan!” Thái Thượng Lão Quân thở dài một hơi, tuy biết rõ mọi chuyện, nhưng vẫn lạnh nhạt nói.

Lão đánh ra từng đạo pháp quyết huyền ảo, Tam Muội Chân Hỏa trong Lò Bát Quái lại một lần nữa bùng lên dữ dội, tràn ngập toàn bộ Lò Bát Quái.

Lục Nhĩ Mi Hầu không nơi nào để trốn, toàn thân đều bị Tam Muội Chân Hỏa nung nấu.

Nhưng, điều kỳ lạ là, Tam Muội Chân Hỏa không hề làm tổn thương nhục thân và thần hồn của Lục Nhĩ Mi Hầu, ngược lại còn giúp Lục Nhĩ Mi Hầu triệt để luyện hóa dược lực của Bàn Đào và tiên đan trong cơ thể.

Đúng như lời Triệu Thần đã nói với Lục Nhĩ Mi Hầu trước đó, chỉ cần ăn hết Bàn Đào là được, không cần vội luyện hóa.

Bởi vì, Thái Thượng Lão Quân sẽ giúp hắn luyện hóa.

Nhưng, Tôn Ngộ Không không biết những điều này, thấy Lục Nhĩ Mi Hầu không những không bị Tam Muội Chân Hỏa làm bị thương, ngược lại tu vi còn tăng vọt, trong mắt lại không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Không cần kinh ngạc, Thái Thượng Lão Quân là một hóa thân của Thái Thanh Thánh Nhân, cũng là một vị đạo hữu của bản tọa, không thực sự muốn luyện hóa ngươi, mà là dùng cách này để giúp ngươi đề thăng tu vi, để ngươi có thể làm việc tốt hơn cho Tây

Phương giáo!" Triệu Thần lạnh nhạt giải thích.

Trong mắt Tôn Ngộ Không lập tức tinh quang lóe lên, càng thêm im lặng.

Trong Đâu Suất Cung, mặc dù Thái Thượng Lão Quân là người của phe Triệu Thần, nhưng lão cũng hoàn toàn không biết Tôn Ngộ Không trong Lò Bát Quái là giả.

Thấy mọi chuyện đều đang diễn ra theo kế hoạch của Tam Đại Thánh Nhân, lão lộ ra một nụ cười khổ.

"Ai, ngươi tuy do trời đất sinh ra, nhưng vẫn không tránh khỏi việc trở thành con cờ, thôi cũng được, nếu đã như vậy, lão đạo tặng ngươi một món quà lớn vậy!" Tâm thần lão khẽ động, Tam Muội Chân Hỏa đầy trời hóa thành từng con rắn lửa, chui vào hai mắt của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong phút chốc, cảm giác đau rát dữ dội từ việc bị thiêu đốt lập tức không ngừng tấn công dây thần kinh cảm giác đau từ hai mắt Lục Nhĩ Mi Hầu!

"Mắt của lão Tôn ta!

Đau chết lão Tôn rồi!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức đau đớn lăn lộn trong Lò Bát Quái, miệng không ngừng hét lên những tiếng kêu thảm thiết xé lòng.

"...Sẽ không có chuyện gì chứ?" Tôn Ngộ Không lập tức lo lắng hỏi.

Dù sao Lục Nhĩ Mi Hầu cũng đang thay mình chịu tội, nếu Lục Nhĩ Mi Hầu xảy ra chuyện, trong lòng hắn cũng sẽ cảm thấy bất an.

"Không cần lo lắng, ngươi có tác dụng lớn đối với Tây Phương giáo, trước khi hoàn thành kế hoạch, bọn chúng tự nhiên sẽ không làm hại ngươi!

Tất cả những gì bọn chúng làm, chẳng qua là để ngươi đạt được yêu cầu của bọn chúng, hoàn thành kế hoạch tốt hơn mà thôi!" Triệu Thần cười nhạt nói. ...

Tôn Ngộ Không không biết Thái Thượng Lão Quân đang làm gì, nhưng hắn thì biết rõ, đây rõ ràng là tiết tấu luyện cho Lục Nhĩ Mi Hầu một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh!

Quả nhiên không ngoài dự đoán, trong tiếng kêu thảm thiết của Lục Nhĩ Mi Hầu, hai mắt của hắn sau khi được Tam Muội Chân Hỏa không ngừng luyện hóa, không những không bị trọng thương, ngược lại còn có hai đạo kim quang nhanh chóng biến đổi.

Hỏa Nhãn Kim Tinh, đã thành!

Cùng lúc đó, toàn bộ năng lượng còn sót lại trong cơ thể hắn đều bị luyện hóa.

Năng lượng bàng bạc hóa thành pháp lực ngút trời, dung nhập vào tứ chi bách hài của Lục Nhĩ Mi Hầu, khiến khí thế của hắn tăng vọt!

Hắn lập tức với thế như chẻ tre, phá tan bình cảnh của cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, trong nháy mắt bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Một cỗ khí tức cuồng bạo, như kiếm bén ra khỏi vỏ, từ trên người hắn bùng nổ, quét sạch tứ phương.

Dưới sự càn quét của cỗ khí tức cường đại đó, Tam Muội Chân Hỏa trong Lò Bát Quái cũng suýt bị trấn áp.

"Như Ý Kim Cô Bổng!" Lục Nhĩ Mi Hầu trừng mắt giận dữ, hai đạo kim quang trong mắt lập tức bắn ra, xông thẳng lên nắp Lò Bát Quái!

Miệng gầm lên một tiếng, Như Ý Kim Cô Bổng từ trong tai bay ra, trong nháy mắt xuất hiện trong tay hắn.

Đồng thời, Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp từ trong cơ thể chui ra, bao phủ lên bề mặt toàn thân!

Giây phút này, khí phách ngút trời, như một vị anh hùng cái thế.

"Phá cho lão Tôn ta!" Lục Nhĩ Mi Hầu gầm lớn một tiếng, Như Ý Kim Cô Bổng nặng nề đập lên Lò Bát Quái.

Năng lượng cường đại bùng nổ, Lò Bát Quái lập tức bị hất tung, Lục Nhĩ Mi Hầu từ trong lò bay ra!

Khí thế như hồng, quét sạch cả Đâu Suất Cung!

"Tốt quá!" Trong Thánh Sư Điện, Tôn Ngộ Không lập tức kích động nắm chặt hai tay, nội tâm vô cùng phấn khích, cứ như thể không phải Lục Nhĩ Mi Hầu xông ra từ Lò Bát Quái, mà là chính mình.

Tiếp theo, có thể đại sát tứ phương rồi!

Nhưng, Triệu Thần nhanh chóng dội cho hắn một gáo nước lạnh.

Chương 340

"Đừng mừng vội, đây cũng đều nằm trong kế hoạch của bọn chúng mà thôi!" Triệu Thần uy nghiêm lạnh nhạt nói.

Mặc dù tàn nhẫn, nhưng đó lại là sự thật.

Tôn Ngộ Không tự cho rằng đó là cảm xúc của mình, thực ra chẳng phải đều bị Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tam Đại Thánh Nhân thao túng sao.

Bảo ngươi phẫn nộ, ngươi sẽ phẫn nộ, bảo ngươi kích động, ngươi sẽ kích động.

Không thể lựa chọn!

Đây cũng là lý do vì sao Triệu Thần muốn siêu thoát Thiên Đạo, thậm chí là siêu thoát Đại Đạo!

Chỉ có thực sự siêu thoát rồi, mọi chuyện xảy ra bên cạnh đều do mình nắm giữ, cảm xúc của mình mới thực sự thuộc về mình.

Nếu không, bất kỳ chuyện gì không thể kiểm soát xảy ra bên cạnh, đều đang chi phối cảm xúc của ngươi.

Như vậy, ngươi không thực sự nắm giữ được gì cả!

Tôn Ngộ Không nghiến chặt răng, hai tay nắm càng chặt hơn, móng tay cắm sâu vào lòng bàn tay.

Nội tâm hắn không khỏi dâng lên một tia lạnh lẽo, đối với cảm giác thân ở trong ván cờ, thân bất do kỷ này cảm thấy vô cùng phẫn nộ.

"Nếu có thể, lão Tôn ta nhất định sẽ đánh tan Tây Phương giáo!" Tôn Ngộ Không gầm nhẹ.

“Có bản tọa ở đây, mọi thứ đều có thể!” Triệu Thần nheo mắt cười nói.

Nếu chỉ dựa vào thực lực của một mình Tôn Ngộ Không hoặc Lục Nhĩ Mi Hầu, tuyệt đối không thể làm được điều này.

Cho dù dùng thủ đoạn phi thường để cưỡng ép đề thăng thực lực, cũng chỉ là nhổ mạ cho mau lớn, tổn hại rất lớn đến căn cơ tu hành.

Nhưng, đừng quên rằng, trong tay hắn không chỉ có Tôn Ngộ Không và Lục Nhĩ Mi Hầu, mà còn có Xích Khao Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu, tổng cộng là bốn con khỉ.

Hỗn Thế Tứ Hầu tụ hội, tất nhiên sẽ có những hiệu quả bất ngờ!

Đến lúc đó, chắc chắn sẽ cho Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Tây Phương giáo một bất ngờ lớn! ...

Thiên Đình, Tam Thập Tam Thiên.

Sau khi Lục Nhĩ Mi Hầu xông ra từ Lò Bát Quái, cuồng tính đại phát, pháp lực bàng bạc toàn thân điên cuồng rót vào Như Ý Kim Cô Bổng, đập phá một trận điên cuồng trong Đâu Suất Cung.

Lò Bát Quái chịu đòn đầu tiên, bị Như Ý Kim Cô Bổng đập bay thẳng.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, nó bị đập thẳng xuống nhân gian, rơi xuống một ngọn tiên sơn.

Tam Muội Chân Hỏa trực tiếp biến ngọn tiên sơn thành Hỏa Diệm Sơn, ừ, chính là ngọn Hỏa Diệm Sơn phải dùng quạt Ba Tiêu của Thiết Phiến công chúa mới có thể dập lửa.

Đương nhiên, bây giờ chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Dù sao, Thiết Phiến công chúa thực chất là La Sát nữ của tộc A Tu La dưới trướng Minh Hà.

Minh Hà đã quy thuận Triệu Thần, La Sát nữ dưới trướng tự nhiên sẽ không đi giúp Tây Phương giáo hoàn thành kế hoạch Tây Du đại hưng.

Ngoài ra, nếu thực sự để Lò Bát Quái từ Thiên Đình rơi xuống nhân gian, động tĩnh gây ra chắc chắn rất lớn, tất nhiên sẽ thu hút sự chú ý của các đại năng cường giả.

Vì vậy, Thái Thượng Lão Quân không dám để Lò Bát Quái rơi xuống, lặng lẽ thu hồi Lò Bát Quái.

Nhưng, Lão Quân cũng không ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu điên cuồng trút giận trong Đâu Suất Cung.

Không bao lâu, cả Đâu Suất Cung đã bị Lục Nhĩ Mi Hầu đập cho tan hoang!

Sau khi đập xong Đâu Suất Cung, hắn lại xông đến Lăng Tiêu Đại Điện!

"Đại sự không hay rồi!

Con yêu hầu đó đã thoát ra khỏi Lò Bát Quái của Lão Quân rồi!" Cả Thiên Đình lập tức hỗn loạn, thiên binh thiên tướng dưới trướng Nam Cực Tiên Ông lập tức trở nên vô cùng "hoảng loạn"!

Họ không ngừng ra tay ngăn cản Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng đều bị Lục Nhĩ Mi Hầu một gậy đánh bay, không phải là đối thủ một hiệp của Lục Nhĩ Mi Hầu!

Mặc dù trong đó có không ít thành phần diễn kịch, nhưng cũng cho thấy Lục Nhĩ Mi Hầu lúc này quả thực cường đại.

Dù sao thực lực của hắn đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, trong cơn cuồng bạo, chiến lực ngút trời, trừ phi là Chuẩn Thánh cường giả, e rằng thật sự không chắc có thể trấn áp được hắn!

“Yêu hầu táo tợn, lại dám càn rỡ!” Nam Cực Tiên Ông giận dữ quát.

Lão lập tức ra tay muốn trấn áp Lục Nhĩ Mi Hầu, với thực lực Trảm Nhất Thi Chuẩn Thánh quả thực có thể trấn áp được Lục Nhĩ Mi Hầu.

Nhưng, bây giờ cần phải để “Tôn Ngộ Không” cảm nhận được sự cường đại của Tây Phương giáo.

Vì vậy, Nam Cực Tiên Ông giả vờ không địch lại Lục Nhĩ Mi Hầu, hoảng loạn hạ lệnh.

“Mau đi mời Dược Sư Phật Đại Đế của Tây Phương giáo!” Theo tiếng nói của lão, Dược Sư Phật của Tây Phương giáo đã thay thế vai trò vốn dĩ của Đa Bảo Như Lai, đến trấn áp “Tôn Ngộ Không”!

“Nam mô A di đà Phật!” Dược Sư Phật ngồi xếp bằng trên Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên, sau đầu treo một vòng Phật quang kim luân khổng lồ.

“Yêu hầu đừng càn rỡ, xem bản tọa trấn áp ngươi!” Hai mắt Dược Sư Phật tĩnh lặng như giếng cổ, mặt nở nụ cười nhạt, miệng khẽ quát.

Tiếng nói vừa dứt, sau lưng lập tức hiện ra một tôn kim thân Phật Đà cao ngàn vạn trượng, tỏa ra uy thế mênh mông, chấn động lòng người, khiến người ta không kìm được phải cúi đầu bái lạy.

Sau lưng tôn Phật Đà đó, phảng phất có ba ngàn Phật quốc vây quanh, trong mỗi Phật quốc lại có ba ngàn Phật điện, trong mỗi tòa Phật điện lại có ba ngàn Phật tử.

Phật tử toàn thân tỏa ra kim quang nhàn nhạt, mặt đầy từ bi, miệng không ngừng thốt ra những tiếng Phật âm vi diệu.

Những tiếng Phật âm này chính là khắc tinh của lệ khí cuồng bạo

của Lục Nhĩ Mi Hầu, khiến cho chiến lực của hắn nhanh chóng giảm mạnh!

Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức càng thêm tức giận, pháp lực bàng bạc cuồng dũng rót vào bên trong Như Ý Kim Cô Bổng.

Kim Cô Bổng tỏa ra thần uy mênh mông, trong tay Lục Nhĩ Mi Hầu không ngừng biến lớn, phảng phất có thể đâm thủng cả thương khung.

"Hừ!

Ăn của lão Tôn một gậy!" Lục Nhĩ Mi Hầu trừng mắt giận dữ, gầm lên một tiếng kinh thiên, vung Kim Cô Bổng hung hăng đập về phía Dược Sư!

Hai mắt Dược Sư Phật không hề dao động, đón lấy Như Ý Kim Cô Bổng, chậm rãi duỗi tay phải ra.

Kim Cô Bổng tuy thần uy mênh mông, đập đến không gian chấn động, nhưng lại bị hắn dễ dàng nắm gọn trong lòng bàn tay.

"Đáng ghét!" Trong Thánh Sư Điện, trên mặt Tôn Ngộ Không lập tức lộ ra vẻ tức giận, đối với Dược Sư Phật cũng căm hận đến cực điểm.

Triệu Thần cười nhạt một tiếng, giải thích: "Đây là một đệ tử mà Tây Phương giáo phái đến Thiên Đình, tên là Dược Sư, cũng là một trong những đệ tử của Chuẩn Đề Đạo Nhân, tu vi của hắn thực ra cũng tương đương với Nam Cực Tiên Ông.

Chẳng qua là để ngươi cảm nhận được sự cường đại của Tây Phương giáo, mới do hắn ra tay trấn áp!" "Tây Phương giáo khá lắm!

Thật sự coi lão Tôn ta như khỉ mà đùa giỡn!" Trong mắt Tôn Ngộ Không lấp lánh ngọn lửa phẫn nộ, đối với Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tây Phương giáo căm ghét đến cực điểm.

Triệu Thần khẽ nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Để Tôn Ngộ Không, một con thạch hầu trời sinh, nói ra câu này, thật có chút hài hước.

Còn về việc Lục Nhĩ Mi Hầu bị Dược Sư Phật trấn áp, hắn không hề để trong lòng, dù sao cũng đã sớm biết sẽ như vậy.

Bây giờ Dược Sư Phật trấn áp Lục Nhĩ Mi Hầu như thế nào, tương lai hắn đều sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời!

Chương 341

"Yêu hầu, ngươi có thần thông gì!?" Tại Thiên Đình Tam Thập Tam Thiên, sau khi Dược Sư Phật dùng tay phải nắm lấy Như Ý Kim Cô Bổng, lại duỗi tay trái ra, một tay tóm gọn Lục Nhĩ Mi Hầu trong tay.

Ánh mắt hạ xuống, nhìn xuống Tôn Ngộ Không trong lòng bàn tay, ánh mắt lộ ra vẻ ngạo nghễ lạnh nhạt.

Tựa như Phật Đà cao cao tại thượng, đang nhìn xuống chúng sinh sâu kiến.

"Sẽ có một ngày, lão Tôn ta sẽ khiến chư Phật đầy trời, tất cả đều tan thành mây khói!" Lục Nhĩ Mi Hầu gầm lên giận dữ.

"Táo tợn, uy danh của Phật Tổ, sao dung ngươi xúc phạm!" Dược Sư giận dữ quát một tiếng, chư Phật đầy trời sau lưng lập tức trợn mắt trừng trừng, giận dữ nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu.

"Nhưng, Phật ta từ bi, hôm nay bản tọa sẽ trấn áp ngươi dưới Ngũ Chỉ Sơn, đợi dã tính của ngươi được mài giũa, sẽ thả ngươi ra!" Dược Sư giả vờ từ bi nói.

Nói xong, không cho Lục Nhĩ Mi Hầu thời gian phản ứng, lật tay trấn áp Lục Nhĩ Mi Hầu dưới Ngũ Chỉ Sơn ở Đông Thắng Thần Châu.

Đồng thời treo trên Ngũ Chỉ Sơn Lục Tự Chân Ngôn của Phật môn, có Lục Tự Chân Ngôn đó, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng giống như một con khỉ bình thường, bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, không thể thoát ra!

Đến đây, vở kịch "Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung" coi như đã kết thúc hoàn toàn.

“Đại thiện!” Tại Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tam Đại Thánh Nhân thấy vậy, đều không khỏi gật đầu hài lòng.

Họ hoàn toàn không ý thức được Tôn Ngộ Không đã bị Triệu Thần tráo đổi, dùng Lục Nhĩ Mi Hầu thay thế.

Cứ ngỡ rằng mọi chuyện đều đang diễn ra theo kế hoạch, Tôn Ngộ Không bị Dược Sư trấn áp, góc cạnh sẽ dần dần bị mài mòn.

Chỉ đợi thời cơ chín muồi, là có thể theo chỉ thị của mình đi hộ tống người thỉnh kinh hoàn thành đại nghiệp Tây hành!

Giờ phút này, Tam Đại Thánh Nhân tạm thời không quan tâm đến Tôn Ngộ Không nữa, mà thương nghị xem nên sắp xếp ai đi thỉnh kinh.

Đương nhiên, chuyện người thỉnh kinh là việc nhà của Tây Phương giáo, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân hai người có thể quyết định, không cần Nguyên Thủy Thiên Tôn tham gia.

Chỉ là, Nguyên Thủy Thiên Tôn trước đó đã bỏ ra nhiều công sức như vậy, đương nhiên cũng muốn chia một phần lợi ích.

Dù sao chuyện Tây Du cũng là do Thiên Đạo định sẵn để Tây Phương giáo nhân cơ hội này đại hưng, nếu thuận theo Thiên ý mà làm, sẽ được phân chia vô lượng công đức khí vận.

Chuyện tốt ngay trước mắt thế này, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể bỏ qua.

Phải biết rằng, bây giờ giáo phái của lão đã bị Triệu Thần tiêu diệt, đang rất cần khí vận để bù đắp.

“Hai vị đạo hữu, theo bần đạo thấy, nếu chỉ có một mình con yêu hầu đó, e rằng không đủ để đảm nhận trọng trách hộ tống người thỉnh kinh đi Tây Du!” Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên lên tiếng.

“Ngọc Thanh đạo hữu có lời gì cứ nói thẳng!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân không khỏi cau mày sầu khổ nói.

Mặc dù biết Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn nhúng tay vào kế hoạch Tây Du đại hưng, nhưng không thể không chấp nhận.

Không chỉ vì Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới ra tay giúp đỡ, mà còn vì phải đề phòng Nguyên Thủy phá hoại từ bên trong.

Nếu không, nếu không thể đáp ứng yêu cầu của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tiết lộ kế hoạch cho Triệu Thần, thì sẽ hoàn toàn xong đời!

“Bản tôn phát hiện hai hạt giống tốt ở Thiên Đình, nếu hai vị đạo hữu không phiền, có thể để chúng hạ phàm giúp đỡ hộ tống người thỉnh kinh hoàn thành đại nghiệp Tây hành!” Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt nói.

Hạt giống tốt trong miệng lão chính là Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Bát Giới và Quyển Liêm Đại Tướng Sa Ngộ Tịnh trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu!

Chỉ cần Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đồng ý, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ lập tức thu chúng làm đệ tử, sau đó lại giống như trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, để chúng chuyển thế đầu thai xuống phàm gian, cùng “Tôn Ngộ Không” hộ tống người thỉnh kinh đi Tây Du.

Như vậy, lão có thể chia một phần khí vận, kéo dài đạo thống của Nhân giáo.

“Nếu Ngọc Thanh đạo hữu đã mở lời, chúng ta đâu có lý do gì không đồng ý!” Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu.

“Đa tạ hai vị đạo hữu!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức cúi đầu cảm tạ.

Đến đây, năm người trong đoàn Tây Thiên thỉnh kinh đã xác định được ba vị.

Chỉ còn thiếu người thỉnh kinh và tọa kỵ của người thỉnh kinh do Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân xác định.

Dù sao, người thỉnh kinh là phàm phu tục tử, không có một tọa kỵ cường đại, muốn từ Đông Thắng Thần Châu vượt núi băng sông đến Tây Ngưu Hạ Châu, độ khó không phải dạng vừa.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu, tọa kỵ của người thỉnh kinh là Bạch Long Mã do tam thái tử của Tây Hải Long Vương là Tiểu Bạch Long hóa thành.

Nhưng bây giờ, Long tộc lại có Triệu Thần là siêu cấp đại lão chống lưng.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân chắc chắn không dám để Long tộc ở các vùng biển làm tọa kỵ nữa.

Nếu không, nếu kế hoạch Tây Du bị tuồn đến chỗ Triệu Thần, thì hối hận không kịp!

"Sư huynh, huynh thấy nên chọn ai làm người thỉnh kinh?!" Chuẩn Đề Đạo Nhân hỏi.

Thân truyền đệ tử dưới trướng chỉ có Địa Tạng, Dược Sư và mấy người khác, Địa Tạng đã sớm bị Triệu Thần sai Minh Hà đánh giết rồi.

Dược Sư cũng đã làm một phương đại đế ở Thiên Đình, không thể đi làm người thỉnh kinh.

Còn về Di Lặc, càng bị Triệu Thần sai Thân Công Báo dụ dỗ xuống núi trong Phong Thần Đại Chiến, đưa lên Phong Thần Bảng.

Vì vậy, chỉ có thể chọn những đệ tử bình thường khác.

Nhưng đệ tử bình thường của Tây Phương giáo lại quá nhiều, hai người cần phải thương lượng một phen.

"Theo bần đạo quan sát, Ma Ha Ca Diếp, là đệ tử khổ hạnh đệ nhất của Tây Phương giáo chúng ta, dường như có thể đảm nhận việc này!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân trầm ngâm một lúc rồi trả lời.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo ban đầu Đường Tam Tạng vốn là Kim Thiền Tử, nhưng bây giờ Kim Thiền Tử đã bái Triệu Thần làm thầy, nên cũng phải đổi người.

Người được chọn thỉnh kinh, tự nhiên cũng rơi vào tay Ma Ha Ca Diếp, khổ hạnh giả đệ nhất phương Tây.

"Đại thiện, ta cũng chính có ý này!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức gật đầu, tỏ vẻ đồng ý với đề nghị của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, dùng Ma Ha Ca Diếp làm người Tây hành thỉnh kinh.

"Nhưng con yêu hầu kia vừa mới bị trấn áp, tâm tính chưa được mài giũa, chúng ta không cần vội vàng, đợi thời cơ chín muồi, rồi để Ma Ha Ca Diếp chuyển thế cũng không muộn!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đặc biệt dặn dò.

Nếu bây giờ để Ma Ha Ca Diếp chuyển thế, "Tôn Ngộ Không" chắc chắn không thể phục vụ được!

"Ta tự nhiên hiểu!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lập tức cười gật đầu, tỏ vẻ cũng hiểu đạo lý này, không vội vàng nhất thời.

"Về thân phận sau khi Ma Ha Ca Diếp chuyển thế, sư đệ có cách nào không!?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đột nhiên nhìn nghiêm túc hỏi.

Nếu đã là người Tây hành thỉnh kinh, thân phận sau khi chuyển thế không thể bình thường, nếu không, căn bản không có tác dụng để Tây Phương giáo truyền bá về phía Đông.

"Tên đó không phải đã để Đa Bảo thành lập Thích giáo sao?

Nếu đã như vậy, chúng ta liền để Ma Ha Ca Diếp chuyển thế thành đệ tử Thích giáo, đợi y trở thành pháp sư đức cao vọng trọng của Thích giáo, rồi để y Tây hành thỉnh kinh, tất nhiên có thể như chúng ta mong muốn!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cười lạnh âm hiểm nói.

Lão vẫn luôn canh cánh trong lòng việc Triệu Thần giúp Đa Bảo thành lập Thích giáo, chia đi một nửa khí vận của Tây Phương giáo, muốn nhân cơ hội này, đoạt lại khí vận của Thích giáo.

Có thể tưởng tượng, nếu Ma Ha Ca Diếp chuyển thế vào Thích giáo, lại đến Tây Ngưu Hạ Châu để thỉnh kinh truyền pháp.

Khí vận của Thích giáo tự nhiên sẽ lấy thân thể chuyển thế của Ma Ha Ca Diếp làm môi giới, quay trở lại Tây Phương giáo.

"Sư đệ quả là ý kiến hay, tên đó chắc chắn không ngờ cuối cùng lại làm lợi cho chúng ta!" Trên khuôn mặt sầu khổ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng không khỏi lộ ra một nụ cười, tán thưởng không ngớt đề nghị này của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Theo lão thấy, nếu Triệu Thần không để Đa Bảo thành lập Thích giáo, thật không dễ để sắp xếp một thân phận phù hợp cho Ma Ha Ca Diếp chuyển thế.

Nếu có đệ tử Thích giáo làm vỏ bọc, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Dù sao giáo lý của Thích giáo và Tây Phương giáo chỉ có sự khác biệt giữa Tiểu thừa và Đại thừa, Ma Ha Ca Diếp chuyển thế trà trộn vào, không ai biết được.

"Đại thiện!

Chương 342

Tên đó nếu biết được, chắc chắn sẽ hối hận không thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mỉm cười gật đầu, tuy rằng đối với lão không có lợi ích gì, nhưng lại được xem Triệu Thần vì thế mà chịu thiệt.

Thế là, Tam Đại Thánh Nhân bắt đầu ăn mừng, phảng phất như đã thấy được cảnh tượng hoàn thành đại nghiệp Tây Thiên thỉnh kinh, khí vận của hai giáo đều vì thế mà tăng mạnh.

Đáng tiếc, họ hoàn toàn không biết rằng, tất cả kế hoạch đều nằm trong lòng bàn tay của Triệu Thần.

Nếu không có Triệu Thần ngầm "giúp đỡ", họ thậm chí còn không có được Tôn Ngộ Không.

Dù vậy, bây giờ họ cũng chỉ có được một Tôn Ngộ Không giả!

Tôn Ngộ Không giả này giống như một quả bom hẹn giờ, chỉ cần Triệu Thần một ý niệm, liền có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Chỉ cần phát nổ, sẽ là trời long đất lở, nổ tung cả Tây Phương giáo đến mức giáo hủy người vong!

Không chỉ Tây Phương giáo, thậm chí cả Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ bị liên lụy!

"Ngộ Không, bây giờ ngươi đã biết số phận bị sắp đặt của mình rồi chứ?" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Tôn Ngộ Không.

Những sự thật cần nói đều đã nói cho Tôn Ngộ Không, bây giờ, đã đến lúc Tôn Ngộ Không phải đưa ra lựa chọn!

Tôn Ngộ Không nhìn thẳng vào Lục Nhĩ Mi Hầu đang bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, sắc mặt vì phẫn nộ mà trở nên dữ tợn vặn vẹo.

Nếu không phải Triệu Thần dùng Lục Nhĩ Mi Hầu thay thế, bây giờ người bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn chính là hắn!

Mối thù này, làm sao có thể nhịn!?

"Đại tiên, lão Tôn ta muốn đến Linh Đài Phương Thốn Sơn!" Tôn Ngộ Không đột nhiên nghiến răng nói.

Hắn muốn đi xem xem, vị ân sư truyền nghề có còn ở đó không!

Hắn muốn biết, sự thật có phải như lời Triệu Thần nói không.

Triệu Thần nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một đường cong.

Không trả lời Tôn Ngộ Không, mà trực tiếp hỏi ngược lại.

"Tôn Ngộ Không, ngươi nghĩ đi đến đó có ý nghĩa không?" Nếu sự thật đúng như lời nói, tự nhiên không cần đi kiểm chứng.

Nếu sự thật không như lời nói, càng không cần đi.

Bởi vì, với thực lực của hắn, muốn xóa sổ Tu Bồ Đề Đạo Nhân, lại càng dễ như trở bàn tay.

"Dù thế nào, lão Tôn ta cũng phải đi xem tận mắt!" Tôn Ngộ Không bướng bỉnh nói.

Lúc này hắn vừa mới thoát ra khỏi ván cờ, khó tránh khỏi có chút hoang tưởng bị hại, đối với tất cả mọi thứ xung quanh đều bất giác hoài nghi.

Cho dù Triệu Thần đã cho hắn xem sự thật, hắn vẫn sẽ hoài nghi Triệu Thần.

"Được, vậy bản tọa chuẩn cho ngươi hành tẩu Hồng Hoang trăm năm, sau trăm năm phải quay về Thánh địa Nhân tộc!" Triệu Thần từ trên bảo tọa đứng dậy, hai tay chắp sau lưng, đi đến trước mặt Tôn Ngộ Không.

Tâm thần khẽ động, một viên Thượng Thanh Ngọc Phù tỏa ra vạn đạo huyền quang lơ lửng giữa không trung.

"Đây là?!" Ánh mắt Tôn Ngộ Không lập tức thay đổi, khó hiểu nhìn Triệu Thần.

"Đây là Hỗn Độn Ngọc Phù của bản tọa, có thể che đậy thiên cơ cho ngươi, đeo nó vào, rồi biến đổi hình dạng, cho dù là Thánh Nhân cũng sẽ không phát hiện ra sự tồn tại của ngươi.

Đừng quên, bây giờ ngươi là người mà ba vị Thánh Nhân chỉ định cần đến!" Triệu Thần cười nhạt nói.

Nếu thực sự để Tôn Ngộ Không cứ thế đi ra ngoài, bị Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân biết được, sẽ hoàn toàn bại lộ.

Vì vậy, mới ban cho Tôn Ngộ Không Hỗn Độn Ngọc Phù để che giấu thân phận thật.

Với thực lực cường đại sánh ngang Thiên Đạo cảnh giới, chỉ cần Tôn Ngộ Không mang theo Hỗn Độn Ngọc Phù, cho dù đứng trước mặt Tam Đại Thánh Nhân, Tam Đại Thánh Nhân cũng không nhìn ra được gốc gác của Tôn Ngộ Không.

"Đa tạ đại tiên!

Đa tạ đại tiên!" Tôn Ngộ Không chắp tay với Triệu Thần, lập tức nhận lấy Hỗn Độn Ngọc Phù, biết đây là bảo bối tốt!

"Đi đi!" Triệu Thần tay phải khẽ vung, trực tiếp đưa Tôn Ngộ Không ra khỏi Thánh địa Nhân tộc.

Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn lại Thánh địa Nhân tộc đang dần ẩn vào hư không, hai tay nắm chặt lại, lập tức biến đổi dung mạo, đi về phía Linh Đài Phương Thốn Sơn ở Tây Ngưu Hạ Châu!

Nhưng, chưa đến Linh Đài Phương Thốn Sơn, hắn đã bị sự

cường đại của Long tộc ở Đông Hải làm cho kinh ngạc.

"Đây rốt cuộc là nơi nào?

Long tộc ở đây vì sao lại cường đại như vậy!?

Lão Tôn ta chưa bao giờ biết!?" Thực ra, không xa Hoa Quả Sơn chính là Đông Hải mà Nhân tộc vẫn biết.

Đối với thực lực của Long tộc trong Long cung ở Đông Hải đó, Tôn Ngộ Không có thể nói là nắm rõ như lòng bàn tay.

Hắn tự tin, một mình có thể san bằng cả Long cung Đông Hải, thậm chí có thể đánh bại cả Long vương Đông Hải.

Trong nhận thức của Tôn Ngộ Không, nếu đã là Long vương, vậy chắc chắn là tồn tại mạnh nhất của Long tộc.

Nhưng, đột nhiên hắn phát hiện ra trong vùng biển rộng lớn vô tận dưới chân mình, lại có vô số Long tộc cường đại, mỗi con đều mạnh hơn Long vương Đông Hải, thậm chí có không ít tồn tại có thể dễ dàng hành hạ mình. ...

Xấu hổ quá!

"Không được, lão Tôn ta phải dò hỏi cho rõ ràng!" Tôn Ngộ Không lập tức dừng lại, hạ xuống mặt biển Đông Hải, tìm một con Long tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

"Không biết đại tiên tìm tiểu long có gì phân phó?!" Long tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong lập tức hóa thành hình người, thần sắc vô cùng cung kính.

Không cung kính không được, dù sao Tôn Ngộ Không đang mang Hỗn Độn Ngọc Phù của Triệu Thần, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể nhìn thấu, một Long tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé sao dám tùy ý càn rỡ.

Ngoài ra, vì đạo trường của Triệu Thần được lập ở Đông Hải, Đông Hải đã trở thành thánh địa tu hành trong lòng các tu sĩ đại năng của Hồng Hoang.

Vô số đại năng cường giả không tên lặng lẽ chuyển đạo trường đến các tiên đảo ở Đông Hải, khiến cho trên Đông Hải đâu đâu cũng ẩn giấu đại lão.

Càng không cần nói, nhiều đệ tử của Tiệt giáo của Triệu Thần cũng ở trên các tiên đảo ở Đông Hải.

Do đó, Long tộc tuy có nền tảng cường đại, nhưng vẫn giữ thái độ khiêm tốn.

Tôn Ngộ Không chớp chớp mắt, trong mắt lộ ra vẻ láu lỉnh, lập tức thuận theo lời của con Long tộc kia hỏi: "Lão Tôn ta hỏi ngươi, ngươi có biết Triệu Thần đại tiên là ai không?!" "Triệu Thần đại tiên?" Con Long tộc kia trước tiên ngẩn ra, sau đó sợ đến toàn thân run rẩy, thần sắc trở nên vô cùng kính sợ.

"Đại tiên đừng đùa tiểu long, danh hiệu của Hỗn Độn Thánh Nhân, tiểu long sao có thể không biết!?" "Hỗn Độn Thánh Nhân!?

Thực lực rất mạnh sao!?" Tôn Ngộ Không lại không kìm được hỏi.

"Đại tiên có điều không biết, Hỗn Độn Thánh Nhân là cường giả đệ nhất Hồng Hoang!

Cho dù là các Thánh Nhân khác, cũng không phải là đối thủ của ngài!" "Lại thật sự lợi hại như vậy!" Tôn Ngộ Không lập tức kinh ngạc, nội tâm như sóng cả vạn trượng.

Hồng Hoang đệ nhất cường giả, sáu chữ này trọng lượng đến mức kẻ ngốc cũng có thể cảm nhận được!

"Ngươi chắc chắn không lừa lão Tôn ta chứ!?" Tôn Ngộ Không

không kìm được hỏi lại.

Mặc dù bây giờ thực lực của hắn đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng tầm nhìn của hắn thật sự không cao, những kiến thức thông thường giữa các tu sĩ Hồng Hoang đều không hiểu.

“Đại tiên, trên Đông Hải này, ai mà không biết uy danh của Hỗn Độn Thánh Nhân?

Chương 343

Đạo trường của Hỗn Độn Thánh Nhân ở trên Thánh địa Nhân tộc tại Đông Hải, không biết bao nhiêu đại năng cường giả vì thế mà chuyển đạo trường đến Đông Hải, tiểu long sao có thể lừa đại tiên được?!" Con Long tộc Thái Ất Kim Tiên kia đầy vẻ chân thành đồng thời trong mắt cũng lộ ra vẻ hoài nghi.

Hắn không nhìn thấu được gốc gác của Tôn Ngộ Không, cứ ngỡ Tôn Ngộ Không là một đại lão, nhưng Tôn Ngộ Không lại không biết cả Triệu Thần, quả thực khiến người ta sinh nghi.

"Vậy ngươi có nhận ra vật này không?!" Tôn Ngộ Không chớp chớp mắt, lộ ra một tia tinh quang, lấy ra Hỗn Độn Ngọc Phù mà Triệu Thần ban cho.

"Cái này!" Sắc mặt của con Long tộc Thái Ất Kim Tiên lập tức thay đổi, con ngươi co rụt lại.

Sau đó, lập tức cúi đầu cung kính bái lạy Hỗn Độn Ngọc Phù, năm vóc sát đất.

"Tiểu long bái kiến Hỗn Độn Thánh Nhân!" Dù sao năm đó Triệu Thần cũng từng ban cho Long tộc một viên Hỗn Độn Ngọc Phù, mặc dù đã được sử dụng, nhưng tất cả Long tộc đều nhớ hình dạng của Hỗn Độn Ngọc Phù.

Cho dù là những Long tộc sinh sau này, cũng bị Ngao Hưng hạ lệnh bắt buộc phải nhớ kỹ, để tránh ngày nào đó đắc tội với Triệu Thần mà không biết.

Vì vậy, con Long tộc này đương nhiên nhận ra Hỗn Độn Ngọc Phù!

Thế là, Tôn Ngộ Không lại một lần nữa kinh ngạc, không ngờ thực lực và địa vị của Triệu Thần trong thế giới Hồng Hoang lại khủng bố đến vậy.

"Hỏng rồi!

Đại tiên cho ta vật này để che giấu thân phận, tuyệt đối không thể dễ dàng cho người khác thấy, lão Tôn ta phải mau chóng rời đi!" Tôn Ngộ Không thân hình lóe lên, lập tức biến mất tại chỗ, chỉ để lại con Long tộc kia mặt đầy ngơ ngác đứng ngây tại chỗ.

"Tôn Ngộ Không này, quả không hổ là Linh Minh Thạch Hầu, quả thực cơ trí!" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần nheo mắt, nhìn thấy toàn bộ hành vi của Tôn Ngộ Không vừa rồi, khóe mắt không khỏi lộ ra một nụ cười.

Thực ra điều này cũng phù hợp với mục đích của hắn, để Tôn Ngộ Không nhân cơ hội này tìm hiểu kỹ về toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Nếu không, hắn cũng sẽ không cho Tôn Ngộ Không trăm năm thời gian.

"Nhưng, công việc dọn dẹp hậu quả cần bản tọa ra tay." Triệu Thần tay phải khẽ vung, một đạo vĩ lực huyền ảo lập tức đánh ra, triệt để xóa đi ký ức liên quan đến Tôn Ngộ Không của con Long tộc kia.

Mặc dù không xóa đi ký ức vấn đề cũng không lớn, nhưng hành sự của hắn từ trước đến nay đều kín kẽ như nước chảy không lọt, tuyệt đối sẽ không để lại cho người khác bất kỳ manh mối nào.

Bên kia, Tôn Ngộ Không tiếp tục hướng về Tây Ngưu Hạ Châu, trong lòng sóng cả cuộn trào, mãi không thể bình tĩnh.

"Xem ra vị Triệu Thần đại tiên này quả thực lợi hại!

Nhưng lão Tôn ta phải dò hỏi thêm." Thông qua lời của con Long

tộc kia, Tôn Ngộ Không ý thức được thế giới Hồng Hoang phức tạp hơn nhiều so với tưởng tượng.

Ví dụ như, tại sao vùng biển dưới chân mình cũng gọi là Đông Hải?

Thế là, hắn vẫn không ngừng tìm người dò hỏi, vòng vo tam quốc về những sự tích của Triệu Thần và các Thánh Nhân của Hồng Hoang.

Đương nhiên, hắn cũng đã cẩn thận hơn, không còn để lộ Hỗn Độn Ngọc Phù mà Triệu Thần ban cho.

Không dò hỏi thì thôi, một khi dò hỏi thì hoàn toàn chấn động.

Nguyên lai thế giới Hồng Hoang lớn như vậy, nguyên lai Triệu Thần lợi hại như vậy!

Các loại sự tích truyền kỳ của Triệu Thần đều bị Tôn Ngộ Không đào ra, càng đào càng chấn động!

Hắn từng tự phụ cho rằng mình có thể làm Tề Thiên Đại Thánh, nhưng trước mặt những sự tích truyền kỳ của Triệu Thần, hắn tỏ ra thật sự phải quỳ xuống nghe hết.

Mình không thể tề thiên, nhưng Triệu Thần quả thực có thể siêu thiên rồi!

"Không ngờ Triệu Thần đại tiên lại khủng bố như vậy, xem ra những gì ngài ấy nói đều là thật!" Nội tâm Tôn Ngộ Không vô cùng phức tạp, mặc dù chưa đến Linh Đài Phương Thốn Sơn, nhưng đã hoàn toàn tin vào những sự thật mà Triệu Thần đã nói.

Nếu ngay cả lời của cường giả đệ nhất Hồng Hoang cũng không thể tin, thì còn có thể tin ai nữa?!

Nhưng, đã gần đến Tây Ngưu Hạ Châu, cuối cùng hắn vẫn đến

Linh Đài Phương Thốn Sơn.

Đương nhiên, trong Linh Đài Phương Thốn Sơn chắc chắn không một bóng người.

Nói trắng ra, Tu Bồ Đề Đạo Nhân xuất hiện chỉ để truyền thụ công pháp thần thông cho Tôn Ngộ Không, sau khi việc thành, Chuẩn Đề Đạo Nhân tự nhiên sẽ không để y tiếp tục ở lại đó.

"Đáng ghét!" Hai mắt Tôn Ngộ Không lập tức trở nên đỏ ngầu, hai tay nắm chặt, móng tay cắm sâu vào lòng bàn tay.

Hắn đột nhiên quay người, nhanh chóng đến Ngạo Lai Quốc, đi tìm sáu vị "huynh đệ tốt" của mình.

Kết quả cuối cùng cũng có thể đoán được, sáu vị huynh đệ đại thánh yêu tộc đó, cũng đã sớm người đi nhà trống.

Đến đây, sự thật đã rõ ràng!

Nếu như vậy mà Tôn Ngộ Không vẫn không nhìn ra, thì hắn không phải là Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không!

Không chút do dự, Tôn Ngộ Không lập tức quay về Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện lại một lần nữa gặp Triệu Thần.

Sau đó, cung kính bái lạy Triệu Thần, hai mắt hoe đỏ, vô cùng trịnh trọng mở lời.

"Cầu Triệu Thần đại tiên thu lão Tôn làm đồ đệ!" Rõ ràng, Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn nhìn rõ sự thật.

Hắn muốn theo Triệu Thần tu hành, học tập công pháp thần thông vô thượng, tương lai sẽ đánh lên Lăng Tiêu, đánh lên Tây Phương giáo!

Hắn muốn dùng một gậy đánh cho tất cả những kẻ đã tạo ra đủ loại giả tượng cho mình tan thành tro bụi!

Bất kể là Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư Phật những cường giả Thiên Đình, hay là Chuẩn Đề Đạo Nhân và các giáo chủ Tây Phương giáo, tất cả đều đánh chết!

Đương nhiên, hắn cũng biết, với năng lực của mình muốn hoàn thành nhiệm vụ này căn bản là không thể!

Chỉ có Triệu Thần, vị cường giả đệ nhất Hồng Hoang này, mới có thể giúp hắn!

Triệu Thần ngồi cao trên bảo tọa của Thánh Sư Điện, ánh mắt khinh miệt, uy nghiêm nói: "Được, bản tọa nhận ngươi làm đồ đệ!" Hắn chính là đợi câu nói này của Tôn Ngộ Không!

Tư chất của Tôn Ngộ Không vốn đã cao, cộng thêm có một vị Chí Tôn Thánh Nhân tự mình chỉ điểm dạy dỗ, tuyệt đối có thể trước khi Tây Du hoàn thành, để hắn đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đến lúc đó, Hỗn Thế Tứ Hầu hợp làm một, chiến lực ngút trời, tuyệt đối sẽ cho hai giáo một phen đẹp mặt!

"Đệ tử bái tạ sư tôn!" Tôn Ngộ Không lập tức vui mừng khôn xiết, lập tức đổi cách xưng hô.

Từ nay về sau, hắn không còn là đệ tử của Tu Bồ Đề Đạo Nhân, mà là đệ tử của Triệu Thần!

"Tốt!

Từ hôm nay, ngươi là đệ tử của Thánh Sư Điện của bản tọa, mọi chuyện của ngươi bản tọa đều sẽ làm chủ cho ngươi, ngươi muốn làm Tề Thiên Đại Thánh, liền làm Tề Thiên Đại Thánh, đạp nát Lăng Tiêu, vậy thì đạp nát Lăng Tiêu, nếu muốn đánh lên Đại Hùng Bảo Điện, vậy thì đánh lên Đại Hùng Bảo Điện!" Triệu Thần từ trên bảo tọa đứng dậy, hai tay chắp sau lưng, ánh mắt khinh miệt, toàn thân tỏa ra uy nghiêm bá khí vô tận, trịnh trọng hứa hẹn với Tôn Ngộ Không.

Mặc dù từ một phương diện nào đó, Tôn Ngộ Không cũng là một con cờ, nhưng chỉ là tiện đường để đạt được mục đích của mình mà thôi.

Không giống như Chuẩn Đề Đạo Nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Tam Đại Thánh Nhân, không từ thủ đoạn tạo ra đủ loại giả tượng, khiến Tôn Ngộ Không không thể không làm theo sự sắp xếp của bọn chúng.

Ngoài ra, hắn cũng sẽ cho Tôn Ngộ Không những phần thưởng hậu hĩnh!

Lời hứa vừa rồi, chính là phần thưởng cho Tôn Ngộ Không!

Chỉ cần Tôn Ngộ Không theo hắn tu hành, làm tốt việc cho hắn, đừng nói là Tề Thiên Đại Thánh nhỏ bé, cho dù là thực sự chứng đạo thành Thánh cũng không thành vấn đề.

Dù sao, tương lai hắn còn muốn cả giáo thành đạo!

Phải mạnh mẽ!

Phải bá khí!

"Đệ tử khấu tạ sư tôn!" Tôn Ngộ Không lập tức bị uy nghiêm bá khí tỏa ra từ Triệu Thần khuất phục, lại một lần nữa cung kính bái lạy Triệu Thần, nội tâm vô cùng kích động.

Giờ phút này, hắn mới cảm nhận được thế nào là sự mạnh mẽ của cường giả đệ nhất Hồng Hoang!

Chương 344

"Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, hai người các ngươi mau đến gặp bản tọa!" Triệu Thần khẽ mở môi mỏng, giọng nói uy nghiêm lạnh nhạt đột nhiên vang vọng bên tai Xích Khao Mã Hầu Vô Chi Kỳ và Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng.

Hai người đang tu hành toàn thân chấn động, lập tức mở mắt, thân hình lóe lên, nhanh chóng đến đại điện của Thánh Sư Điện.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Vô Chi Kỳ, Viên Hồng hai người lập tức cung kính bái lạy Triệu Thần, mắt không nhìn ngang, chờ đợi sự sai khiến của Triệu Thần.

Mặc dù trong lòng thắc mắc, Lục Nhĩ Mi Hầu đột nhiên trở nên yếu ớt như vậy, nhưng họ không mở miệng hỏi nhiều.

"Miễn lễ!" Triệu Thần tay phải khẽ nâng, một cỗ vĩ lực bàng bạc tuôn ra nâng hai người dậy, sau đó nhìn về phía Tôn Ngộ Không bên cạnh.

"Ngộ Không, ngươi là Linh Minh Thạch Hầu trong Hỗn Thế Tứ Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu ngươi cũng biết rồi, hai vị này chính là Xích Khao Mã Hầu Vô Chi Kỳ, và Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng!

Sau này các ngươi sẽ cùng nhau tu hành!" Triệu Thần uy nghiêm nói.

Hỗn Thế Tứ Hầu muốn hợp nhất, phải quen thuộc lẫn nhau.

Quen thuộc công pháp của đối phương, quen thuộc tâm tư của đối phương.

Như vậy, tương lai mới có thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất!

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Tôn Ngộ Không lập tức cúi

người lĩnh mệnh, ánh mắt nhìn về phía Vô Chi Kỳ và Viên Hồng tràn đầy chiến ý mạnh mẽ.

"Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, ý của bản tọa các ngươi đã hiểu chưa!" Triệu Thần uy nghiêm nói.

"Đệ tử hiểu, xin giáo chủ yên tâm!" Vô Chi Kỳ, Viên Hồng hai người cũng lập tức lĩnh mệnh, tỏ rõ đã hiểu ý của Triệu Thần.

Dù sao, trước đó họ cũng từng tu hành cùng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Mặc dù bây giờ Lục Nhĩ Mi Hầu đã đổi thành Tôn Ngộ Không, nhưng chỉ nhìn tướng mạo thì vẫn là Lục Nhĩ Mi Hầu!

"Được rồi, lui xuống trước đi, dẫn Ngộ Không đi làm quen Thánh địa Nhân tộc, bản tọa lát nữa sẽ chỉ điểm các ngươi tu hành!" Triệu Thần vung tay, để ba người rời khỏi Thánh Sư điện trước, đợi Tôn Ngộ Không quen thuộc mọi thứ rồi sẽ đích thân ra tay, bật hack cho ba người.

Với thần thông thủ đoạn của hắn, tất nhiên có thể khiến tu vi của ba người tăng vọt như tên lửa.

Còn Lục Nhĩ Mi Hầu thì hoàn toàn không cần lo lắng, bản thân đã có tu vi cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Đợi y hộ tống Đường Tam Tạng, hoàn thành nhiệm vụ Tây Du thủ kinh, tất nhiên sẽ nhờ đó mà nhận được vô lượng công đức.

Bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, dễ như trở bàn tay!

Nói đi cũng phải nói lại, Lục Nhĩ Mi Hầu bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn đã gần trăm năm, không biết con khỉ đó giờ ra sao rồi.

"Thời gian lâu như vậy, bốn vị kia chắc sẽ không còn chú ý nữa, để bản tọa đi xem thử một chút!" Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, đôi con ngươi sâu thẳm phảng phất nhìn xuyên qua trùng trùng hư không,

đáp xuống Ngũ Chỉ Sơn! ...Đông Thắng Thần Châu, dưới Ngũ Chỉ Sơn.

Lục Nhĩ Mi Hầu ngoài việc lộ ra một cái đầu, toàn bộ thân thể đều bị trấn áp dưới ngọn núi nguy nga.

Nếu chỉ là trọng lượng của một ngọn núi, dù tu vi Lục Nhĩ Mi Hầu bị phong ấn, chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân cũng có thể thoát ra được.

Thế nhưng, trên đỉnh Ngũ Chỉ Sơn lại treo một đạo lục tự chân ngôn của Dược Sư Phật.

Lục tự chân ngôn tỏa ra vĩ lực mênh mông, khiến trọng lượng Ngũ Chỉ Sơn tăng lên nghìn lần vạn lần.

Vì vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu căn bản không thể thoát ra.

Lúc mới bị trấn áp, Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng không cam, dùng hết tất cả bản lĩnh, muốn từ dưới Ngũ Chỉ Sơn giải thoát ra.

Nhưng theo thời gian trôi đi, cuối cùng y cũng không còn giãy giụa vô ích nữa.

Dù sao, đổi lại là bất kỳ ai, giãy giụa trăm năm vẫn không thể thoát khỏi sự trấn áp của Ngũ Chỉ Sơn, khẳng định cũng sẽ nản lòng.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tôn Ngộ Không cũng như vậy.

Tâm tính dù kiên định đến đâu cũng cuối cùng cũng bị bào mòn hết, cuối cùng đành phó mặc cho số trời!

Đây cũng chính là mục đích của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo.

"Xem ra, bản tọa phải thỉnh thoảng điểm hóa cho nó một chút.

Nếu không, thật sự bị trấn áp mấy trăm mấy nghìn năm, không

biết nó có chịu đựng nổi không!" Triệu Thần hai mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, tâm thần vừa động, một đạo huyền quang phá khai hư không, đánh thẳng vào sâu trong thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Dù sao, Nhân tộc hiện tại đã không còn là Nhân tộc trong quỹ đạo nguyên bản.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tôn Ngộ Không bị trấn áp năm trăm năm sau thì đã đến thời nhà Đường.

Hiện tại, vì có Phục Hy truyền xuống pháp môn tu hành cho Nhân tộc, người người đều có thể tu luyện, thời gian tồn tại của mỗi vương triều cũng trở nên dài hơn.

Đừng nói năm trăm năm, e rằng một nghìn năm cũng chưa chắc đã đến thời nhà Đường.

Lục Nhĩ Mi Hầu dù sao cũng là đệ tử Thánh Sư điện, nếu để y hoàn toàn trong trạng thái của Tôn Ngộ Không bị trấn áp hơn một nghìn năm, không chừng sẽ ảnh hưởng đến tính cách vốn có.

Cho nên, phải thả Lục Nhĩ Mi Hầu thật sự ra hít thở không khí một chút!

"Lục Nhĩ!" Giọng nói uy nghiêm lãnh đạm của Triệu Thần vang vọng trong thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu, khiến thân thể y không khỏi chấn động.

"Kẻ nào đang nói trong đầu lão Tôn ta, mau ra đây, nếu không, lão Tôn ta không khách khí đâu!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức gầm lên trong đầu.

Hiện tại y chỉ có ký ức của Tôn Ngộ Không, vẫn tự xem mình là Tôn Ngộ Không.

Triệu Thần khẽ cười, không để ý đến phản ứng của Lục Nhĩ Mi

Hầu, chỉ ngưng tụ một đạo hóa thân trước thần hồn của y.

"Rốt cuộc là kẻ nào!?" Thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức lộ vẻ kinh ngạc, khó hiểu nhìn về phía Triệu Thần.

Nhưng, tuy ký ức ban đầu đã bị Triệu Thần phong ấn, không thể nhận ra Triệu Thần, nhưng đối với Triệu Thần lại có một loại cảm giác thân cận bản năng, cảm xúc không còn cuồng bạo, trở nên yên tĩnh lại.

"Ngươi sẽ sớm biết bản tọa là ai thôi." Triệu Thần thản nhiên cười, tâm niệm vừa động, lập tức giải khai phong ấn nguyên thần của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong phút chốc, ký ức chân chính thuộc về Lục Nhĩ Mi Hầu tuôn ra như thủy triều, Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức khôi phục ký ức ban đầu.

"Sư tôn!" Nội tâm Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức chấn động không thôi, ánh mắt vô cùng kích động nhìn về phía Triệu Thần.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Mặc dù nhục thân bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn không thể động đậy, nhưng thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính hành lễ với Triệu Thần!

"Không cần đa lễ, mấy năm nay để ngươi chịu khổ rồi!" Triệu Thần tay phải khẽ nâng, lập tức đỡ thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu dậy.

"Đệ tử hoảng sợ!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính nói.

Hiện tại y đã khôi phục ký ức ban đầu, cũng dung hợp ký ức của Tôn Ngộ Không, tự nhiên rõ ràng những gì mình đã trải qua.

Nhưng, đối với y, một kẻ có thực lực chân chính đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, những chuyện này căn bản không là gì!

Huống chi, y cũng nhận được không ít chỗ tốt.

Ít nhất, Hỏa Nhãn Kim Tinh xác thực là một môn thần thông không

tồi.

Chỉ là, trong lòng y không rõ, mục đích của Triệu Thần khi để y mạo danh thay thế Tôn Ngộ Không rốt cuộc là gì.

Triệu Thần khẽ cười, nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lục Nhĩ Mi Hầu, không khỏi mở miệng giải thích: "Tôn Ngộ Không kia là một quân cờ của Tam Thánh Nhị Giáo, bản tọa liền dùng ngươi để thay thế nó, ngươi sẽ thay nó đi hoàn thành nhiệm vụ mà Tam Thánh giao phó." "Sư tôn muốn đệ tử phá hoại kế hoạch của Tam Thánh Nhị Giáo sao?!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức hỏi.

Y cũng không phải kẻ ngu độn, nhớ lại lúc làm Tôn Ngộ Không ở Thiên đình đối mặt với Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư Phật, Thái Thượng Lão Quân, liền ý thức được lời Triệu Thần nói không sai, Tam Thánh Nhị Giáo kia xác thực có mưu đồ.

Nếu không, với thực lực của Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư Phật, không thể nào có biểu hiện như vậy.

Chương 345

"Không, bản tọa muốn ngươi 'giúp đỡ' chúng hoàn thành kế hoạch sớm hơn!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

"..." Lục Nhĩ Mi Hầu nhất thời ngơ ngác, hoàn toàn không hiểu ý của Triệu Thần.

Bảo y giúp Tam Thánh Nhị Giáo hoàn thành kế hoạch sớm hơn, có chắc là không nhầm không!?

Phàm là đệ tử Thánh Sư điện đều biết rõ, Nhân tộc và Tam Thánh Nhị Giáo có thể nói là nước lửa không dung, trong Phong Thần đại chiến không biết đã tiễn bao nhiêu đệ tử Tam giáo lên bảng.

Nay Triệu Thần, Thánh Phụ của Nhân tộc, lại muốn giúp Tam Thánh Nhị Giáo, quả thực không thể tin nổi!

Bất kể người khác có tin hay không, dù sao Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không tin!

Đương nhiên, những lời này Lục Nhĩ Mi Hầu khẳng định không dám nói ra trước mặt Triệu Thần.

Mặc dù thái độ của Triệu Thần đối với y luôn hòa ái, nhưng Triệu Thần dù sao cũng là cường giả đệ nhất Hồng Hoang, loại uy nghiêm vô hình tỏa ra khiến y không dám dễ dàng làm càn.

Có lẽ cũng chỉ có Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu và tám đại đệ tử thân truyền khác mới có thể biểu hiện thoải mái hơn một chút trước mặt Triệu Thần.

"Đệ tử không hiểu, xin sư tôn chỉ rõ!" Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính nói.

"Tam Thánh kia trấn áp ngươi dưới Ngũ Chỉ Sơn là để mài mòn

dã tính của ngươi, đợi thời cơ chín muồi, tự sẽ thả ngươi ra ngoài, hộ tống một vị thủ kinh nhân đến Tây phương giáo lấy kinh, đến lúc đó ngươi cứ thuận theo sự sắp đặt của chúng là được!" Triệu Thần nhàn nhạt nói.

Nếu thật sự muốn phá hoại kế hoạch Tây Thiên thủ kinh của Tây phương giáo, hắn hoàn toàn có thể trực tiếp ra tay, căn bản không cần phải để Lục Nhĩ Mi Hầu gây rối từ bên trong!

Thực tế, việc để Lục Nhĩ Mi Hầu mạo danh thay thế Tôn Ngộ Không, một mặt là để giải thoát Tôn Ngộ Không, để y hiểu rõ chân tướng.

Mặt khác, là để Lục Nhĩ Mi Hầu ngoan ngoãn phối hợp với Tây phương giáo hoàn thành kế hoạch Tây Thiên thủ kinh.

Đừng giống như Tôn Ngộ Không trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, gây ra đủ thứ chuyện yêu ma quỷ quái.

Sớm xong việc, sớm nghỉ ngơi!

Như vậy mới có thể sớm quy tụ khí vận của toàn bộ thế giới Hồng Hoang về một thân, đột phá cảnh giới Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên đỉnh phong!

Cuối cùng, chứng đạo Đại Đạo cảnh giới!

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Lục Nhĩ cung kính lĩnh mệnh.

Mặc dù trong lòng không rõ tại sao Triệu Thần lại làm vậy, nhưng đã Triệu Thần đã nói thế, y cứ theo phân phó mà làm.

"Được!

Ngoài ra, để không cho Tam Thánh Nhị Giáo phát giác, lát nữa bản tọa sẽ phong ấn lại ký ức ban đầu của ngươi, đợi thời cơ thích hợp mới giải khai." Triệu Thần híp mắt cười nói.

Nếu để Lục Nhĩ Mi Hầu luôn giữ ký ức ban đầu, không chừng ngày nào đó Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị Thánh nhân khác khi quan sát Ngũ Chỉ Sơn sẽ phát hiện điều bất thường.

"..." Khóe miệng Lục Nhĩ Mi Hầu không khỏi giật giật, nếu không có ký ức ban đầu, y lại phải làm Tôn Ngộ Không.

Như vậy, với tâm tính của Tôn Ngộ Không, bị trấn áp ngàn năm, lại không biết nội tình, khẳng định sẽ không bình tĩnh như vậy, thật sự sẽ phát điên mất.

"Được rồi, bạn của ngươi đã về, bản tọa đi đây, ký ức ban đầu của ngươi sẽ tự động phong ấn sau mười hơi thở!" Giọng nói uy nghiêm của Triệu Thần vang lên bên tai Lục Nhĩ Mi Hầu, không cho y cơ hội cầu xin, đạo hóa thân kia lập tức tan biến tại chỗ.

Hắn tự nhiên biết Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ nóng lòng, không nóng lòng mới là lạ!

Nếu không nóng lòng, ba vị Thánh nhân kia khẳng định sẽ phát giác có vấn đề!

"Đệ tử cung tống sư tôn!" Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính nói.

Mặc dù cuối cùng vẫn phải bị phong ấn ký ức, nhưng y cũng không có cách nào khác.

May mà, có mười hơi thở thời gian.

Khoảng thời gian này, phải tận dụng thật tốt!

"Hầu tử, đào của ngươi tới rồi!" Dưới chân Ngũ Chỉ Sơn, một giọng nói trong trẻo như chuông gió vang lên, uyển chuyển như dòng suối nhỏ, chảy vào lòng người, khiến tâm thần an tĩnh.

Theo giọng nói đó vang lên, một con hồ điệp màu tím từ xa bay tới, vẽ nên những đường cong tuyệt đẹp trên không trung.

Hai cánh của nó mang những đốm bảy màu, những đường gân màu vàng kim dạng lưới phủ khắp, lấp lánh sinh huy, ánh sáng rực rỡ.

Trên đầu nó có một đôi râu màu xanh nhạt, vô cùng mảnh mai mềm mại, khiến người ta không tự chủ được muốn đưa tay vuốt ve.

Rõ ràng, đây là một con hồ điệp yêu, và là một con hồ điệp yêu cái.

Nhưng con hồ điệp yêu này rõ ràng tu vi còn nông cạn, chỉ vừa mới khai mở linh trí, so với hồ điệp bình thường chỉ mạnh hơn một chút xíu.

Chút thực lực mạnh hơn một xíu đó, toàn bộ đều dùng để ôm một quả đào.

Một con hồ điệp ôm một quả đào, cảnh tượng đó trông khôi hài vô cùng.

Lục Nhĩ Mi Hầu hai mắt phiếm hồng, trong lòng lập tức vô cùng cảm động.

Con hoa hồ điệp này là người bạn duy nhất của Lục Nhĩ Mi Hầu ở Ngũ Chỉ Sơn, chính vì nó, mới khiến Lục Nhĩ Mi Hầu không cảm thấy khô khan buồn chán.

Cũng vì nó, Lục Nhĩ Mi Hầu mới thỉnh thoảng được ăn một quả đào, không chỉ có thể nuốt gió uống sương.

Dù sao, hiện tại y bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, không thể thi triển thần thông pháp lực, ngay cả ăn uống cũng không thể giải quyết.

"Tiểu Vũ Điệp, đợi ta hoàn thành nhiệm vụ của sư tôn, nhất định sẽ xin sư tôn khai ân, đưa ngươi về Thánh Sư điện tu hành!" Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng âm thầm thề.

Để không bị bại lộ, y đã sáng suốt không nói ra câu này.

Cũng đúng lúc này, mười hơi thở mà Triệu Thần để lại đã hết!

Ký ức ban đầu của Lục Nhĩ lại một lần nữa bị phong ấn, chỉ còn lại ký ức của Tôn Ngộ Không.

Nhưng, dưới sự thôi thúc bản năng trong ký ức của Lục Nhĩ Mi Hầu, y đột nhiên buột miệng nói: "Tiểu Vũ Điệp, lão Tôn ta dạy ngươi tu hành thế nào, đợi ngươi mạnh lên, sau này mang cho lão Tôn ta thêm mấy quả đào!" Từ rừng đào đến nơi bị trấn áp không xa, nhưng đối với một con tiểu hồ điệp yêu mà nói, một chuyến đi về cũng mất sáu bảy ngày.

Mỗi chuyến chỉ có thể mang về một quả đào, hiệu suất này thực sự quá kém!

Đương nhiên, Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không thực sự vì muốn ăn thêm mấy quả đào, mà là muốn con hồ điệp yêu này có thể thành tiên đắc đạo!

Thế giới Hồng Hoang nguy hiểm, đặc biệt là đối với loại yêu quái nhỏ yếu như hồ điệp yêu, tùy thời đều có thể mất mạng.

Chỉ có tu hành trở nên mạnh mẽ, mới có được vốn liếng để an thân lập mệnh!

Nếu là Lục Nhĩ Mi Hầu hoàn toàn chỉ có ký ức của Tôn Ngộ Không, chắc chắn sẽ không nghĩ đến việc dạy tiểu hồ điệp yêu tu hành.

Bởi vì y hoàn toàn chìm đắm trong sự cuồng bạo khi bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, chỉ dựa vào tiểu hồ điệp yêu để an ủi.

Cũng là Triệu Thần cố ý để lại cho Lục Nhĩ Mi Hầu mười hơi thở ký ức, mới khiến Lục Nhĩ Mi Hầu muốn báo đáp tiểu hồ điệp yêu.

"Được thôi, được thôi!

Hầu tử, đợi ta mạnh lên, ta sẽ mang cho ngươi cả một cây đào!" Tiểu hồ điệp yêu lập tức trở nên vô cùng hưng phấn, đôi mắt to bằng

hạt gạo tỏa ra ánh sáng chưa từng có.

Đôi cánh của nó vỗ nhanh, đôi râu mềm mại trên trán cũng hưng phấn múa may, vô cùng đáng yêu.

Nó nhanh chóng bay đến trước mặt Lục Nhĩ Mi Hầu, dùng hết sức lực toàn thân, đưa quả đào mang về đến bên miệng y.

“Ha ha ha, đa tạ đa tạ!

Lão Tôn ta không khách khí!” Lục Nhĩ Mi Hầu vui vẻ chớp chớp mắt, miệng há ra, cắn quả đào vào miệng, sau đó ăn từng miếng lớn.

Chương 346

Rất nhanh, quả đào chỉ còn lại một cái hột, được y nhổ ra từ miệng.

Dù sao bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, không có gì ăn không có gì uống, dù chỉ là một quả đào, đối với y lúc này cũng là mỹ vị giai hào.

Tiểu hồ điệp yêu vỗ cánh, bay lượn, dường như cũng cảm thấy vui vì điều đó.

"Được rồi, tiểu hồ điệp, lão Tôn ta bây giờ sẽ dạy ngươi tu hành!" Ăn xong đào, Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức thực hiện lời hứa, bắt đầu chỉ điểm tiểu hồ điệp yêu tu hành.

Mặc dù lúc này chỉ có ký ức của Tôn Ngộ Không, nhưng dù sao cũng là một cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, dạy một tiểu hồ điệp tu hành dễ như trở bàn tay.

Thế là, dưới Ngũ Chỉ Sơn liền xuất hiện một cảnh tượng vô cùng ấm áp.

Lục Nhĩ Mi Hầu toàn thân bị đè dưới Ngũ Chỉ Sơn, lại kiên nhẫn chỉ điểm tiểu hồ điệp tu hành.

Tiểu hồ điệp chăm chú nghe Lục Nhĩ Mi Hầu truyền pháp, hấp thụ linh khí trời đất tu hành.

Cứ cách một khoảng thời gian, nó lại vỗ cánh rời khỏi Ngũ Chỉ Sơn, đi lấy cho Lục Nhĩ một quả đào.

Đợi Lục Nhĩ Mi Hầu ăn xong, nó lại tu hành bên cạnh Lục Nhĩ Mi Hầu, sau đó lại đi lấy đào cho y.

Cứ như vậy tuần hoàn, không chỉ tu vi của tiểu yêu không ngừng tăng lên, mà Lục Nhĩ Mi Hầu cũng không còn cuồng bạo nữa.

“Không ngờ để Lục Nhĩ Mi Hầu thay thế Tôn Ngộ Không, lại cũng khiến nó thu hoạch được một đoạn nhân duyên!” Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, đem tất cả thu vào mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tôn Ngộ Không và Tử Hà tiên tử có một đoạn nhân duyên.

Hắn vốn tưởng Tôn Ngộ Không bị đưa về Thánh địa Nhân tộc, đoạn nhân duyên này sẽ không xảy ra, nhưng xem tình hình hiện tại, đoạn nhân duyên này hẳn là rơi vào trên người Lục Nhĩ Mi Hầu rồi.

“Nhưng, tiểu hồ điệp yêu kia có một tử kiếp, vẫn cần bản tọa ra tay!” Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, híp mắt nhìn về phía Côn Luân Sơn, cung Ngọc Hư.

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, giữa Tôn Ngộ Không và Tử Hà tiên tử tuy có nhân duyên, nhưng Tử Hà tiên tử cũng có một tử kiếp.

Nguồn gốc của tử kiếp này chính là Tây phương giáo!

Tôn Ngộ Không với tư cách là người hộ tống thủ kinh nhân do trời định, Tây phương giáo tuyệt đối sẽ không để y rơi vào nhân duyên.

Cho nên, chúng khẳng định sẽ ra tay giúp Tôn Ngộ Không chặt đứt đoạn nhân duyên này.

Phương pháp chặt đứt rất đơn giản, đó là giết chết để Tử Hà tiên tử ứng kiếp!

Cùng đạo lý đó, hiện tại Lục Nhĩ Mi Hầu bị coi là Tôn Ngộ Không, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tự nhiên cũng sẽ không để Lục Nhĩ Mi Hầu rơi vào nhân duyên.

Như vậy, tiểu hồ điệp yêu tất sẽ gặp phải độc thủ của chúng.

Nhưng có hắn ở đây, bảo đảm nó sẽ không có chuyện gì!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, trong cung Ngọc Hư trên Côn Luân Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo lúc này cũng đã phát hiện ra quan hệ giữa Lục Nhĩ Mi Hầu và tiểu hồ điệp yêu.

"Hừ!

Một nghiệt chướng cỏn con, cũng dám phá hoại đại kế của Tây phương giáo chúng ta!" Ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân lập tức trở nên âm lãnh, trong mắt lóe lên một tia hàn quang.

Mặc dù vì duyên cớ của tiểu hồ điệp yêu, Lục Nhĩ Mi Hầu dù bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn cũng không còn cảm thấy cuồng bạo, giống như dã tính đã bị mài mòn hoàn toàn.

Nhưng trong mắt y, đây đều là giả tượng!

Chỉ có chặt đứt loại giả tượng này, mới có thể khiến tâm tính Lục Nhĩ Mi Hầu chân chính bình hòa.

"Như vậy cũng tốt, đợi chúng ta vì nó chặt đứt đoạn nghiệt duyên này, để nó đem dã tính trong lòng triệt để bộc phát, lại trấn áp mấy trăm năm, tất sẽ hoàn toàn bị chúng ta sử dụng!" Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lãnh đạm nói.

Cách làm này có phần giống như muốn nó diệt vong trước phải để nó điên cuồng, cũng là để con người đến với tình, rồi lại để con người đoạn tình, chặt đứt nghiệt duyên, tự nhiên sẽ nguyện ý bầu bạn với thanh đăng cổ Phật!

"Sư huynh nói rất phải!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức gật đầu, tỏ vẻ tán đồng cách nói của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Thế là, khi tiểu hồ điệp yêu lại một lần nữa rời khỏi Ngũ Chỉ Sơn đi lấy đào cho Lục Nhĩ Mi Hầu, đã gặp phải độc thủ.

Một con chim ưng từ trên cao đột nhiên không hề báo trước bay xuống, nuốt cả tiểu hồ điệp yêu và quả đào vào bụng.

Năm ngày qua đi!

Mười ngày qua đi!

Một tháng qua đi! ...

Dưới Ngũ Chỉ Sơn, Lục Nhĩ Mi Hầu mãi không thấy tiểu hồ điệp yêu trở về, cuối cùng đã bùng nổ!

Lục Nhĩ Mi Hầu không hề ngu dốt, ngược lại cực kỳ thông minh.

Thấy tiểu hồ điệp yêu mãi không về, liền ý thức được nó khẳng định đã xảy ra chuyện.

Dù sao, đây là thế giới Hồng Hoang!

Với ký ức của Tôn Ngộ Không, yêu vương Hoa Quả Sơn, y tự nhiên biết trong các dãy núi lớn đều có đại yêu ẩn hiện.

Những đại yêu này sinh tính hung tàn, hoàn toàn không để ý đến việc dính phải nhân quả nghiệp lực, tùy ý giết chóc.

Thậm chí có kẻ còn tu hành bằng cách chém giết thôn phệ yêu thú khác.

Tiểu vũ điệp đi mãi không về, mười phần thì có đến tám chín phần là đã gặp bất trắc!

"Tiểu Vũ Điệp!" Lục Nhĩ Mi Hầu gấp gáp đến hai mắt phiếm hồng, dùng hết sức lực phát ra tiếng gầm điên cuồng, hy vọng nhận được hồi âm của tiểu vũ điệp yêu.

Nhưng, cả ngọn Ngũ Chỉ Sơn trống rỗng, không có bất kỳ sinh linh nào, chỉ có tiếng vọng đáp lại y.

"Tiểu Vũ Điệp!" Lục Nhĩ Mi Hầu lại một lần nữa gầm lên một

tiếng, nghiến răng nghiến lợi, toàn thân gân xanh nổi lên, đem tất cả sức mạnh bộc phát, một luồng sát khí cuồng bạo từ trên người y bùng nổ, cảm giác như tùy thời đều có thể phát điên.

"Ngũ Chỉ Sơn, mau mở ra cho lão Tôn, lão Tôn muốn đi tìm Tiểu Vũ Điệp!" Lục Nhĩ Mi Hầu răng cắn ken két, môi cũng cắn rách, khóe miệng rỉ ra một tia máu tươi đỏ thẫm.

"Mau mở ra cho lão Tôn, lão Tôn muốn đi tìm Tiểu Vũ Điệp!" Lục Nhĩ Mi Hầu hai tay chống đất, toàn thân dồn sức hướng lên trên, muốn thoát khỏi Ngũ Chỉ Sơn đang trấn áp trên người.

Mặt y vì dùng sức quá độ mà đỏ bừng, vẻ mặt cũng trở nên dữ tợn méo mó, từng sợi gân xanh nổi lên, giống như những con rắn xanh đang bò trên đó.

Ầm ầm!

Ngũ Chỉ Sơn đột nhiên rung chuyển, từng khối đá vụn từ thân núi rơi xuống.

Dưới sự giãy giụa điên cuồng của Lục Nhĩ Mi Hầu, Ngũ Chỉ Sơn lại thật sự bị nhấc lên.

Chuyện chưa từng có trong hơn trăm năm qua!

Bị trấn áp lâu như vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu vẫn luôn tìm cách thoát khỏi sự trấn áp của Ngũ Chỉ Sơn, nhưng không thể lay động được ngọn núi dù chỉ một phân.

Nhưng nay, bị kích thích bởi việc tiểu vũ điệp gặp nạn, y lại bộc phát ra tiềm lực chưa từng có!

"Sức mạnh của tình yêu quả nhiên vĩ đại!" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ.

Việc tiểu vũ điệp yêu gặp nạn nằm trong dự liệu của hắn, hắn tự

nhiên sẽ ra tay chiếu cố, không để tiểu vũ điệp yêu gặp bất kỳ nguy hiểm nào.

Nhưng, đối với Lục Nhĩ Mi Hầu, hắn lại không nói cho y biết.

Một mặt là vì như vậy mới lừa được Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị Thánh nhân, mặt khác, cũng là một bài khảo nghiệm đối với Lục Nhĩ Mi Hầu.

Chương 347

Dù sao, đã ra tay, hắn khẳng định sẽ tác thành cho hai người.

Nếu không trải qua một khảo nghiệm nhất định, làm sao để tình cảm chân thành này trở nên trân quý!?

Không trải qua mưa gió gian nan, sao có thể cảm nhận được ánh nắng rực rỡ!?

Hơn nữa, xem tình hình hiện tại của Lục Nhĩ Mi Hầu có vẻ rất tốt, sau khi bộc phát tiềm lực vô cùng, thành tựu của y tất sẽ lại được nâng cao.

"Nhưng, món nợ này, sớm muộn gì cũng sẽ đòi lại!" Trong mắt Triệu Thần lóe lên một tia hàn quang, lạnh lùng liếc về phía cung Ngọc Hư trên Côn Luân Sơn.

Bây giờ cứ để Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người tự cho là đã nắm giữ mọi thứ, đợi đến khi Tây Du thủ kinh kết thúc, nhất định phải cho hai người đẹp mặt!

Tại Côn Luân Sơn, trong cung Ngọc Hư, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt vô cùng âm trầm.

Mặc dù việc để tiểu vũ điệp yêu gặp nạn là chủ ý của họ, nhưng không ngờ Lục Nhĩ Mi Hầu lại vì vậy mà bộc phát ra tiềm lực mạnh mẽ như vậy.

Ngay cả ấn lục tự chân ngôn của Dược Sư Phật cũng bị Lục Nhĩ Mi Hầu lay động, quả thực ngoài dự liệu của họ.

Nếu cứ để Lục Nhĩ Mi Hầu phát điên tiếp, Ngũ Chỉ Sơn e rằng thật sự không trấn áp nổi.

"Quả nhiên là nghiệt chướng, không ngờ lại khiến con phật đà hộ

giáo tương lai của Tây phương giáo ta nhập ma sâu như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân giọng điệu âm lãnh nói.

Hắn không hề cảm thấy việc để tiểu vũ điệp yêu gặp nạn là sai, ngược lại còn cảm thấy hành động quá muộn, đến nỗi để Tôn Ngộ Không "nhập ma" quá sâu!

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng nhíu chặt mày, không ngờ phản ứng của Lục Nhĩ Mi Hầu lại kịch liệt như vậy.

Nếu không xử lý thỏa đáng, e rằng sẽ làm hỏng chuyện!

"Sư đệ, Tôn Ngộ Không nhập ma đã sâu, theo ý đệ, nên xử lý thế nào?" Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi nhìn về phía Chuẩn Đề đạo nhân, loại chuyện này, Chuẩn Đề đạo nhân giỏi hơn.

"Đương nhiên là dùng dao sắc chặt đứt dây rối, để nó triệt để chết tâm!" Chuẩn Đề đạo nhân nặng nề hừ lạnh.

Ánh mắt lạnh lùng, tâm thần vừa động, con chim ưng đã nuốt tiểu vũ điệp yêu đột nhiên bay đến trên không Ngũ Chỉ Sơn.

Tiếp đó, con chim ưng mạnh mẽ há miệng, một quả đào từ trên không rơi xuống, không lệch một ly rơi ngay trước mặt Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trên bề mặt quả đào, có sáu dấu ấn rất nhẹ, đó là sáu cái chân nhỏ của tiểu vũ điệp yêu để lại khi ôm quả đào.

"Tiểu Vũ Điệp!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức nghiến răng nghiến lợi, trong miệng phát ra một tiếng gầm thê lương.

Tâm thần y hoàn toàn đại loạn, không thể tập trung tinh thần để thoát khỏi Ngũ Chỉ Sơn nữa.

Ầm ầm!

Ngũ Chỉ Sơn lại trấn áp y xuống!

“Đại công cáo thành!” Trong cung Ngọc Hư, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đều không khỏi cười lạnh, tự cho là đã chặt đứt nghiệt duyên ràng buộc Lục Nhĩ Mi Hầu, sau này Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ nghe theo sự sắp đặt của họ.

Nhưng, họ không hề biết, tiểu vũ điệp yêu mà họ tưởng đã chết căn bản không chết.

Lúc này Triệu Thần lại đang đặt tiểu vũ điệp yêu trong lòng bàn tay, và đang suy nghĩ một vấn đề.

Đó là, khi nào để tiểu vũ điệp yêu và Lục Nhĩ Mi Hầu trùng phùng!?

Hẳn không có gì phải nghi ngờ, Triệu Thần đã sớm dùng vô thượng thần thông, ra tay cứu tiểu vũ điệp yêu xuống.

Mặc dù có Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, ba vị Thánh nhân luôn nhìn chằm chằm, nhưng với thực lực không thua kém Thiên Đạo, muốn lừa gạt ba vị Thánh nhân cũng không phải chuyện quá khó.

Hiện tại, tiểu vũ điệp yêu đang bình an vô sự ở trên tay Triệu Thần.

À, cũng không thể nói là bình an vô sự, vì nhục thân tiểu vũ điệp yêu không còn, chỉ còn lại một đạo thần hồn.

Đương nhiên, không phải vì thực lực của Triệu Thần không bảo vệ được nhục thân của tiểu vũ điệp yêu, mà trong mắt Triệu Thần, nhục thân của tiểu vũ điệp yêu thực sự quá kém.

Một nhục thân hồ điệp cỏn con, thành tựu tương lai có thể biết trước!

Triệu Thần đã có ý tác thành nhân duyên giữa Lục Nhĩ Mi Hầu và tiểu vũ điệp yêu, tự nhiên sẽ suy nghĩ chu toàn.

Vì vậy, hắn mới từ bỏ nhục thân của tiểu vũ điệp yêu, chỉ để lại một đạo thần hồn.

Đợi thời cơ thích hợp, có thể đổi cho tiểu vũ điệp yêu một nhục thân khác.

Nhưng, vấn đề Triệu Thần đang suy nghĩ hiện tại không phải là nhục thân, mà là rốt cuộc khi nào sắp xếp cho tiểu vũ điệp yêu và Lục Nhĩ Mi Hầu trùng phùng.

Vốn dĩ, trong thiết kế của hắn, đợi Lục Nhĩ Mi Hầu phối hợp với Tây phương giáo hoàn thành kế hoạch Tây Thiên thủ kinh, liền để hai người gặp mặt.

Nhưng bây giờ xem ra, nếu gặp mặt quá muộn, đối với Lục Nhĩ Mi Hầu dường như không công bằng.

Cho nên, phải để hai người trùng phùng sớm hơn.

"Vậy bản tọa để ngươi trực tiếp cùng đi Tây Thiên thủ kinh thì thế nào?!" Triệu Thần ánh mắt khẽ híp, khóe miệng nhếch lên một đường cong, đặt thần hồn tiểu vũ điệp yêu trước mặt mình.

Đương nhiên, mặc dù mở miệng hỏi, nhưng tiểu vũ điệp yêu khẳng định không thể trả lời hắn.

Dù sao bây giờ chỉ còn lại một đạo thần hồn, đang ở trong trạng thái mông lung.

"Trong khoảng thời gian Lục Nhĩ bị trấn áp ở Ngũ Chỉ Sơn, ngươi không thể xuất hiện nữa, đợi Lục Nhĩ hoàn thành Tây Thiên thủ kinh rồi mới xuất hiện thì lại muộn, cho nên, chỉ có thể sắp xếp ngươi xuất hiện trong thời gian thủ kinh!" Triệu Thần ánh mắt đầy ý vị, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

"Đến lúc đó, ngươi có thể cùng Lục Nhĩ Mi Hầu đi Tây Thiên thủ kinh, cũng là tác thành cho nhân duyên giữa hai người!" May mà

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo không biết suy nghĩ lúc này của Triệu Thần, nếu không chắc chắn sẽ tức đến hộc máu mà chết.

Tây Thiên thủ kinh, mang theo tiểu vũ điệp yêu đi cùng?!

Quả thực là điên rồ!

Trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Tôn Ngộ Không và đồng bọn hộ tống đi Tây Thiên thủ kinh, là một đường trảm yêu trừ ma.

Hiện tại, Triệu Thần lại nhét vào đoàn người Tây Thiên một con yêu tinh, một con nữ yêu tinh!

Mẹ nó quả thực là hố cha vô cực hạn a!

Nhưng Triệu Thần không quan tâm đến suy nghĩ của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đợi Tây Thiên thủ kinh chính thức bắt đầu, đại thế này đã định.

Dù là Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo cũng không thể cưỡng ép thay đổi, bắt buộc phải để Tây Thiên thủ kinh hoàn thành.

Cho nên, hắn có thể không chút kiêng dè để tiểu vũ điệp yêu cưỡng ép gia nhập!

Ai nói không thể mang theo nữ yêu tinh đi Tây Thiên thủ kinh!?

Lần này, hắn cứ làm vậy đấy!

"Cứ quyết định vui vẻ như vậy đi!" Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, trong lòng triệt để quyết định, sau đó suy nghĩ xem nên để tiểu vũ điệp yêu gặp Lục Nhĩ Mi Hầu theo cách nào trong quá trình thủ kinh.

Rất nhanh, trong lòng hắn đã có suy nghĩ.

Nhưng, trước đó, phải để tiểu vũ điệp yêu đổi một nhục thân có

tiềm lực mạnh hơn, rồi chỉ điểm tu hành.

"Lục đạo luân hồi, mở!" Triệu Thần đưa tay phải ra, khẽ vạch trong hư không, lục đạo luân hồi lập tức hiện ra trước mặt.

Hiện tại thực lực của hắn sánh ngang với cảnh giới Thiên Đạo, đưa người vào lục đạo luân hồi, hoàn toàn không cần phải đến địa phủ luân hồi.

"Đợi ngươi xuất thế, bản tọa sẽ đến tìm!" Triệu Thần khẽ cười, đưa thần hồn tiểu vũ điệp yêu vào lục đạo luân hồi.

Chỉ có nhục thân sau khi luân hồi chuyển thế, mới có thể hoàn mỹ phù hợp với thần hồn của nó.

Chương 348

...Thời gian trôi qua nhanh chóng, chớp mắt đã qua trăm năm.

Lục Nhĩ Mi Hầu vẫn bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, và có vẻ như đã khám phá hồng trần, trở nên sa sút.

Trước hết cực tình, sau đó cưỡng ép chặt đứt, từ đó triệt để đoạn tình!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo quả là chơi một tay rất hay.

Để tiểu vũ điệp yêu gặp nạn, khiến Lục Nhĩ Mi Hầu bi phẫn phát cuồng, đem sự cuồng bạo trong lòng trút ra hết, sau đó lại để y triệt để chết tâm, trấn áp y.

Như vậy, đừng nói là Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ có ký ức của Tôn Ngộ Không, mà cả Lục Nhĩ Mi Hầu có ký ức ban đầu, nếu không biết Triệu Thần sẽ ra tay, e rằng cũng sẽ vì vậy mà lòng nguội lạnh.

Từ đó từ Tề Thiên Đại Thánh, biến thành Tôn Ngộ Không đầu đội kim cô!

Nhưng, có Triệu Thần ở đây, Tề Thiên Đại Thánh cuối cùng vẫn sẽ là Tề Thiên Đại Thánh!

"Ma tính của Tôn Ngộ Không đã trừ, chúng ta nên để người thủ kinh sớm vào vị trí, để y luân hồi chín mươi chín thế, đến thế thứ một trăm thủ kinh hoàn thành, công đức viên mãn, lại sẽ vì Tây phương giáo ta thêm một vị phật đà!" Tại Côn Luân Sơn, cung Ngọc Hư, Chuẩn Đề đạo nhân mặt mang vẻ đắc ý mở miệng.

Ý đồ của y rất hay, vốn theo thời gian, cách thời gian Tây Thiên thủ kinh thực sự bắt đầu còn khoảng ngàn năm.

Nhưng, để nhanh chóng tăng cường thực lực của Tây phương giáo, y quả quyết để y chuyển thế sớm, trước luân hồi chín mươi chín thế, tích lũy đủ công đức.

Như vậy, đợi đến thế cuối cùng dùng để thủ kinh, tất sẽ lập địa thành phật!

"Đại thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức gật đầu, khuôn mặt vốn sầu khổ lập tức lộ ra một nụ cười hiếm có.

Rõ ràng, y hiểu rõ ý đồ của Chuẩn Đề đạo nhân.

Nếu thật sự như vậy, Tây phương giáo thật sự đại hưng.

Tôn Ngộ Không và Ma Ha Già Diệp chuyển thế, đều sẽ trở thành phật đà của Tây phương giáo.

Đủ để bù đắp tổn thất do Địa Tạng bị giết, Di Lặc bị phong thần mang lại!

"Việc không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền tự hành động đi!" Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt quét qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng là đang nhắc nhở đối phương, có thể sắp xếp người của mình chuẩn bị cho Tây Thiên thủ kinh rồi!

"Đa tạ hai vị đạo hữu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức chắp tay cảm tạ Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, tỏ vẻ đã hiểu ý của họ.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân không còn do dự, lập tức trở về Tây phương giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bắt đầu sắp xếp. ...Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn, Đại Hùng Bảo Điện.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai người ngồi trên công đức kim liên, triệu Ma Ha Già Diệp đến trước mặt.

“Đệ tử bái kiến hai vị giáo chủ!” Ma Ha Già Diệp mặc tăng bào trắng tuyết, cung kính hành lễ với hai người.

“Ma Ha Già Diệp, ta và đại giáo chủ quyết định để ngươi luân hồi trăm thế, chín mươi chín thế tích lũy vô lượng công đức, thế thứ một trăm Tây Thiên thủ kinh, thay Tây phương giáo truyền đạo đến Đông thổ, ngươi có bằng lòng không?!” Chuẩn Đề đạo nhân híp mắt nói.

“Đệ tử bằng lòng!” Ma Ha Già Diệp thuận theo đáp.

“Đại thiện!

Đợi ngươi hoàn thành đại nghiệp Tây Thiên thủ kinh, liền có thể lập địa thành phật!” Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lộ vẻ tán thưởng nói.

“Đệ tử bái tạ hai vị giáo chủ!” Ma Ha Già Diệp lập tức cung kính bái tạ, nội tâm kích động không thôi.

Lập địa thành phật, là nguyện vọng của mỗi đệ tử Tây phương giáo!

Chỉ cần có thể thành phật đà, đừng nói luân hồi trăm thế, ngàn thế, vạn thế, y đều bằng lòng.

Đáng tiếc, y sẽ không biết, ở thế thứ một trăm sẽ có chuyện khốn nạn đến mức nào đang đợi y!

“Như vậy, ta và đại giáo chủ sẽ đưa ngươi vào lục đạo luân hồi!” Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, gật đầu, lập tức che giấu thiên cơ cho Ma Ha Già Diệp, đưa Ma Ha Già Diệp vào địa phủ luân hồi, chuyển thế thành người.

Địa phủ luân hồi do Hậu Thổ, Huyền Minh quản lý, cũng đều là người của Triệu Thần.

Nếu không có hai đại Thánh nhân hộ pháp, thân phận của Ma Ha Già Diệp khẳng định sẽ bị phát hiện.

Như vậy, người đi Tây Du thủ kinh sau ngàn năm đã chuẩn bị sẵn sàng! ...Cùng lúc đó, Thiên đình Tam Thập Tam Thiên!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt lãnh đạm, bên cạnh quỳ một vị thiên tướng mặc áo giáp bạc.

Thiên tướng mày kiếm mắt sao, phong thái tuấn lãng, trông uy vũ bất phàm!

Chính là Thiên Bồng tướng quân, người mà Nguyên Thủy Thiên Tôn chuẩn bị cho Tây Thiên thủ kinh, cũng chính là Trư Bát Giới tương lai!

"Thiên Bồng, bản tọa định để ngươi luân hồi trăm thế, chín mươi chín thế trước có thể tích đức hành thiện, đợi đến thế thứ một trăm, liền hộ tống người do Tây phương giáo định ra đi Tây Thiên thủ kinh." Nguyên Thủy Thiên Tôn nhàn nhạt nói.

Rõ ràng, y cũng được Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ điểm, cũng định để Thiên Bồng tướng quân luân hồi trăm thế.

Như vậy, đợi đến thế thứ một trăm hộ tống Tây Thiên thủ kinh kết thúc, tu vi của Thiên Bồng sẽ tăng vọt, khí vận của Xiển giáo cũng sẽ tăng mạnh.

"Cẩn tuân pháp chỉ của Thiên tôn!" Thiên Bồng tướng quân lập tức ôm quyền lĩnh mệnh.

"Nhưng ngươi là tiên quan Thiên đình, nếu tự ý luân hồi khẳng định không được, hãy đi tìm Nam Cực Đại Đế, tự sẽ sắp xếp cho ngươi hoàn thành luân hồi!" Thái Thượng Lão Quân tiếp tục nói.

Mặc dù Triệu Thần đã rút toàn bộ Hạo Thiên, Triệu Công Minh và những người khác khỏi Thiên đình Tam Thập Tam Thiên, nhưng trong Thiên đình vẫn có đệ tử Tiệt giáo chiếm giữ các chức vụ quan trọng.

Cho nên, y vẫn không dám tùy tiện hành động.

Phải tìm một lý do thích hợp, mới dám để Thiên Bồng luân hồi chuyển thế!

"Vâng, Thiên tôn!" Thiên Bồng tướng quân cung kính lĩnh mệnh, lập tức đến tiên cung của Nam Cực Tiên Ông. ...Thế là, không lâu sau, Thiên Bồng vì trêu ghẹo tiên nữ, bị Nam Cực Tiên Ông nhân danh Thiên đình Đại Đế đánh nhập luân hồi!

Quyển Liêm Đại Tướng cũng vì làm vỡ chén lưu ly trong cung điện của Nam Cực Tiên Ông, bị đày xuống phàm trần!

Đến đây, trong tổ năm người Tây Du, ngoài Tiểu Bạch Long ra, bốn người đều đã chuẩn bị xong! ...Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện.

Triệu Thần tâm thần vừa động, cảm ứng được sự thay đổi của thiên cơ, không khỏi khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

Sau đó, môi mỏng khẽ mở: "Tử Hà, bây giờ con có thể xuất sư rồi!" "Vâng, sư tôn!" Một thiếu nữ mặc nghê thường trắng lập tức cung kính lĩnh mệnh.

Đôi mắt linh động, như biết nói.

Tay trái cầm một thanh bảo kiếm, hai tay đeo hai chiếc vòng, trông anh tư táp sảng.

"Đi đến Đông Thắng Thần Châu, ở đó sẽ có một đoạn cơ duyên của con!" Triệu Thần híp mắt cười nói.

Rõ ràng, người được gọi là Tử Hà, chính là thân chuyển thế của tiểu vũ điệp yêu.

Mặc dù hắn có thể đặt tên khác cho tiểu vũ điệp yêu, nhưng xuất phát từ một loại tình cảm đặc biệt, hắn đã đặt tên cho nó là Tử Hà.

Sau khi tiểu vũ điệp yêu chuyển thế thành công, hắn liền đưa nó

về Thánh địa Nhân tộc, chỉ điểm tu hành.

Hơn một trăm năm, đã khiến tu vi của nó đạt đến cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong.

Chương 349

Cộng thêm bảo bối hắn ban cho, đi Đông Thắng Thần Châu không thành vấn đề.

Cơ duyên mà hắn nói, tự nhiên là để Tử Hà cùng Lục Nhĩ Mi Hầu và những người khác đi Tây Thiên thủ kinh.

"Cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Tử Hà tiên tử lập tức theo phân phó của Triệu Thần, đi đến Đông Thắng Thần Châu.

Đương nhiên, với cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong hiện tại, so với thế giới Hồng Hoang bao la vô tận có phần yếu ớt.

Nếu thực sự dựa vào việc từ Đông Hải đi đến Đông Thắng Thần Châu, e rằng cần mấy trăm năm công phu.

Nhưng không sao, dù sao cách thời gian Tây Thiên thủ kinh thực sự còn sớm, có thể để nàng nhân lúc này đi tìm hiểu thế giới Hồng Hoang.

Đợi đến khi đến Đông Thắng Thần Châu, vừa khéo sẽ gặp được tổ năm người Tây Thiên thủ kinh. ...Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã gần ngàn năm trôi qua.

Lục Nhĩ Mi Hầu vẫn bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, bị trấn áp ngàn năm, cộng thêm trong lòng y, tiểu vũ điệp yêu đã bị con chim ưng kia ăn thịt, dã tính của y đã bị mài mòn hoàn toàn, trông như lòng nguội lạnh, sa sút tột độ!

Ma Ha Già Diệp, đệ tử Tây phương giáo, đã luân hồi chín mươi chín thế, làm người tốt chín mươi chín kiếp, tích đức hành thiện, tích lũy vô lượng công đức, sắp sửa bắt đầu thế thứ một trăm.

Một thế này, sẽ là Đường Tam Tạng!

Thiên Bồng tướng quân do Thái Thượng Lão Quân sắp xếp cũng đã luân hồi chín mươi chín thế, nhưng, khi đầu thai chuyển thế thế thứ một trăm, đã bị cố ý gây ra một chút sai sót, trở thành một con trư yêu.

Bởi vì Tây Thiên thủ kinh cần phải trải qua chín chín tám mươi mốt nạn, mới có thể công đức viên mãn.

Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu, được Triệu Thần chiếu cố, người người đều có thể tu hành, dù ba vị Thánh nhân muốn sắp xếp đủ chín chín tám mươi mốt nạn cũng không phải chuyện đơn giản.

Cho nên, cũng đành phải lấy Thiên Bồng tướng quân ra cho đủ số.

Không chỉ Thiên Bồng tướng quân, cả Quyển Liêm Đại Tướng cũng bị lấy ra cho đủ số.

Ngoài ra, còn có hai đồng tử của Thái Thượng Lão Quân là Kim Linh, Ngân Linh, cũng như vậy.

Giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, bị Thái Thượng Lão Quân phái xuống phàm, làm Kim Giác Đại Vương và Ngân Giác Đại Vương!

Toàn bộ bố cục Tây Thiên thủ kinh, đều đã sẵn sàng!

Đợi Tây Thiên thủ kinh, chính thức bắt đầu!

"Thời gian cũng sắp đến rồi, bây giờ, nên đi giải khai phong ấn ký ức cho Lục Nhĩ!" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt tinh quang rực rỡ, tiện tay đánh ra một đạo huyền quang màu trắng, trực tiếp đánh vào thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lập tức, toàn thân Lục Nhĩ Mi Hầu lại chấn động.

Ký ức ban đầu của y tuôn ra như thủy triều.

Thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu trước tiên lộ ra vẻ mờ mịt, sau đó lập

tức tỉnh ngộ.

Cả người cảm giác như cây khô đột nhiên có sức sống mới.

"Sư tôn!" Lục Nhĩ Mi Hầu trong lòng lập tức điên cuồng gọi Triệu Thần, có kinh nghiệm lần trước, y biết Triệu Thần chắc chắn đã đến.

Triệu Thần khẽ cười, ngưng tụ một đạo hóa thân, xuất hiện trước thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức vui mừng như điên, vội vàng cung kính hành lễ với Triệu Thần.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!

Sư tôn, đệ tử khẩn cầu sư tôn ra tay tương trợ, cứu tiểu vũ điệp!" Mặc dù trong lòng y tiểu vũ điệp yêu đã chết gần ngàn năm, nhưng y tin rằng thần thông của Triệu Thần nghịch thiên, tuyệt đối có thể cứu vãn.

"Chuyện này bản tọa tự có sắp xếp, yên tâm, bản tọa lần này đến, là để nói cho ngươi biết, sứ mệnh của ngươi sắp bắt đầu." Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm nói.

Lần này, hắn không định phong ấn ký ức của Lục Nhĩ Mi Hầu nữa, để Lục Nhĩ Mi Hầu "hộ tống" Đường Tam Tạng đi Tây Thiên thủ kinh.

Bởi vì trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị Thánh nhân, "Tôn Ngộ Không" đã bị mài mòn dã tính thành công.

Cho nên, Lục Nhĩ Mi Hầu dù mang theo ký ức ban đầu, chỉ cần giai đoạn đầu biểu hiện an phận một chút, sẽ không bị phát giác.

Đợi đến khi Tây Du bắt đầu, phát hiện điều bất thường, cũng không thể làm gì được!

"Xin sư tôn cứ phân phó!

Đệ tử dù vào nước sôi lửa bỏng, cũng không từ nan!" Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức cung kính nói.

"Tốt!" Triệu Thần hài lòng gật đầu, sau đó tiện tay đánh ra một đạo huyền quang, chui vào thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Đạo huyền quang đó chứa đựng tất cả thông tin liên quan đến Tây Thiên thủ kinh mà Lục Nhĩ Mi Hầu cần biết, cũng như những điều cần chú ý trong cách thể hiện khi đi Tây Thiên thủ kinh!

Chỉ cần Lục Nhĩ Mi Hầu làm theo yêu cầu của hắn, liền có thể nhẹ nhàng vượt qua chín chín tám mươi mốt nạn, tuyệt đối không lề mề như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản!

Sau đó, đến được Tây phương Linh Sơn, thẳng tiến hoàng long!

"Đệ tử cẩn tuân giáo chủ pháp chỉ!" Lục Nhĩ Mi Hầu sau khi tiêu hóa xong tất cả thông tin Triệu Thần đưa, lập tức cung kính lĩnh mệnh, tỏ vẻ đã hiểu.

Sau khi khôi phục ký ức ban đầu, y khẳng định sẽ không lỗ mãng như khi chỉ có ký ức của Tôn Ngộ Không.

"Kiên nhẫn chờ đợi thêm một thời gian nữa, không lâu sau, người mà ngươi cần hộ tống đi Tây Thiên thủ kinh sẽ đến." Triệu Thần nói xong, đạo hóa thân liền biến mất trước mặt thần hồn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Tất cả, thần không biết, quỷ không hay!

Lục Nhĩ Mi Hầu mặc dù được Triệu Thần giải phong ký ức ban đầu, nhưng không hề có bất kỳ hành động nào không phù hợp với trạng thái hiện tại.

Hiện tại, y là Tôn Ngộ Không.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn,

cả ba vị Thánh nhân, đều không hề phát giác.

Dù sao trong ngàn năm trước đó, Lục Nhĩ Mi Hầu đều đã diễn xuất rất đạt trong trạng thái của Tôn Ngộ Không, sớm đã khiến họ buông lỏng cảnh giác.

Có vỡ đầu họ cũng không ngờ được, "Tôn Ngộ Không" bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, thực ra đã sớm bị Triệu Thần tráo đổi thành Lục Nhĩ Mi Hầu.

Thời gian vẫn trôi qua nhanh chóng, chớp mắt, vương triều nhân gian dưới sự thúc đẩy quán tính của đại thế Thiên Đạo, đã đổi thành nhà Đường.

Vua Đường hiện tại, chính là Lý Thế Dân trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản.

"Cuối cùng cũng sắp bắt đầu rồi, bản tọa đã chờ đợi lâu lắm rồi!" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần hai mắt khẽ híp lại, đưa mắt nhìn về phía đô thành Trường An của nhà Đường, cuối cùng dừng lại ở chùa Đại Tướng Quốc.

Do duyên cớ của hắn, Thích giáo do đệ tử Đa Bảo Đạo Nhân sáng lập đã trở thành quốc giáo của các vương triều Nhân tộc.

Quân vương của mỗi vương triều, bất kể định đô ở đâu, đều sẽ xây dựng một chùa Đại Tướng Quốc.

Đương nhiên, mặc dù gọi là chùa Đại Tướng Quốc, nhưng đệ tử Thích giáo sẽ không can thiệp vào quốc sự của vương triều, nhiều nhất chỉ trấn áp yêu tà.

Nếu không, vương triều nhân gian sẽ không dễ dàng thay đổi.

Trong chùa Đại Tướng Quốc, chính là người được trời định đi Tây Thiên thủ kinh, Đường Tam Tạng!

Dưới sự sắp xếp của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo, Ma Ha Già Diệp ở thế này đã chuyển thế thành đệ tử Thích giáo, Tam Tạng pháp sư.

Ma Ha Già Diệp vốn là đệ tử Tây phương giáo, Tây phương giáo và Thích giáo lại có nguồn gốc tương thông, cho nên thân chuyển thế của y đối với giáo nghĩa của Thích giáo tự nhiên hiểu biết sâu sắc, cũng là đệ tử thiên tài của chùa Đại Tướng Quốc, tuổi còn trẻ đã nổi danh ở Trường An!

"Tưởng rằng như vậy có thể để khí vận của Thích giáo chảy ngược về Tây phương giáo, nhưng không biết đó cũng chính là để lại cho bản tọa một cái thóp!" Triệu Thần híp mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Hắn tự nhiên biết ý đồ của Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, chẳng qua là Đường Tam Tạng vốn là đệ tử Thích giáo, lại đi lấy kinh truyền pháp cho Tây phương giáo.

Chương 350

Như vậy, khí vận của Thích giáo sẽ lấy Đường Tam Tạng làm khế cơ, chảy ngược về Tây phương giáo.

Nhưng, tất cả đều phải xây dựng trên cơ sở Đường Tam Tạng thuận lợi đi Tây Thiên thủ kinh.

Nếu Tây Thiên thủ kinh bị phá hỏng, vậy thì hắn có thể lấy lý do Đường Tam Tạng phản bội Thích giáo, cưỡng ép thanh lý môn hộ, chém giết Đường Tam Tạng!

Đến lúc đó, dù Đường Tam Tạng là người được trời định thủ kinh, có tất cả công đức thủ kinh, cũng không thể thoát được!

"Tiếp theo, liền xem các ngươi và bản tọa ai cao tay hơn!" Triệu Thần cao ngồi trên bảo tọa, ánh mắt uy nghiêm lãnh đạm, toàn thân tỏa ra bá khí vô hình!

Mặc dù nói vậy, nhưng hắn rất khẳng định, mình tất nhiên sẽ cao tay hơn.

Đợi lần này xử lý xong Tây phương giáo, lại dọn dẹp những "kẻ ăn không ngồi rồi" ở Thiên đình, khí vận Hồng Hoang sẽ quy về một thân!

Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên, chỉ trong tầm tay!

Đồ diệt Tứ Thánh, cũng chỉ trong tầm tay! ...Tại Côn Luân Sơn, trong cung Ngọc Hư.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, cả ba vị Thánh nhân hoàn toàn không ý thức được tận thế sẽ giáng xuống sau khi Tây Thiên thủ kinh.

Lúc này, họ đang vô cùng hưng phấn vì Tây Thiên thủ kinh sắp bắt

đầu.

Bởi vì như vậy, họ có thể nhận được công đức khí vận của Tây Thiên thủ kinh.

"Hai vị đạo hữu, bây giờ thời cơ cũng sắp đến rồi!" Nguyên Thủy mở miệng hỏi. ...Hiện tại y còn nóng lòng hơn cả Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai vị giáo chủ Tây phương giáo, dù sao Xiển giáo bị Triệu Thần diệt quá thảm, cần công đức khí vận lần này để giải quyết tình thế cấp bách!

"Hai vị đạo hữu chớ vội, chúng ta sẽ phái người để Ma Ha Già Diệp bắt đầu Tây Thiên thủ kinh!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức nói.

Y và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, hai người đều không khỏi lộ ra một nụ cười.

Thế là, dưới sự sắp xếp của họ, một vị Quan Âm Đại Sĩ của Tây phương giáo lặng lẽ lẻn vào Trường An nhà Đường hiển thánh.

Nói cho Đường Tam Tạng biết, giáo nghĩa của Thích giáo là tiểu thừa Phật pháp, Tây phương giáo mới là đại thừa Phật pháp.

Muốn có được đại thừa Phật pháp, phải đi Tây Thiên thủ kinh.

Đương nhiên, tất cả đều bị Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại Thánh nhân liên thủ che giấu thiên cơ.

Nếu không, với địa vị của Thích giáo Đa Bảo Đạo Nhân ở Nhân tộc, tuyệt đối có thể phát hiện Tây phương giáo lẻn vào trong nháy mắt.

Về vị Quan Âm Đại Sĩ này, tự nhiên là Quan Âm Bồ Tát, nhưng khẳng định không phải Từ Hàng trong Thiên Đạo nguyên bản.

Về việc tại sao gọi là Đại Sĩ mà không gọi là Bồ Tát, đương nhiên là vì Triệu Thần khi để Đa Bảo lập Thích giáo đã chiếm trước danh

hiệu Bồ Tát rồi!

Quan Âm Đại Sĩ hiển thánh ở Trường An nhà Đường, tự nhiên khiến bá tánh Trường An và cả vua Đường Lý Thế Dân đều không khỏi chấn động.

Dù sao, Nhân tộc vinh đăng tiên đạo sau đó sẽ được xếp vào hàng tiên ban, loại cường giả Đại La Kim Tiên của Tây phương giáo như Quan Âm Đại Sĩ, nghe cũng chưa từng nghe, tự nhiên khó có thể chịu được tiên uy của nàng.

Ngay cả đệ tử Thích giáo của chùa Đại Tướng Quốc cũng như vậy, không hề ý thức được vị Quan Âm Đại Sĩ này là cường giả của Tây phương giáo, nước lửa không dung với Thích giáo.

Nhưng, họ cũng nghe ra được Quan Âm Đại Sĩ đang hạ thấp Thích giáo, liền lập tức báo cáo lên cao tầng chùa Đại Tướng Quốc.

Cao tầng chùa Đại Tướng Quốc đều kinh động, lập tức chuẩn bị bẩm báo lên cao tầng Thích giáo ở phía tây Đông Thắng Thần Châu xa xôi.

Chỉ là, tất cả đều bị Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ngăn cản.

"Hừ!

Lũ sâu kiến cỏn con, cũng muốn phá hoại đại kế của chúng ta, thật không biết tự lượng sức mình!" Chuẩn Đề đạo nhân hừ lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động, liền cưỡng ép chế trụ tất cả đệ tử chùa Đại Tướng Quốc, phong tỏa tin tức trong toàn bộ thành Trường An, chỉ sợ truyền đến tai Đa Bảo Đạo Nhân của Thích giáo.

Ban đầu Triệu Thần vì không muốn Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hoài nghi mình giúp Hạo Thiên, Toại Nhân Thị và những người khác thành đạo, nên mới để lại Đa Bảo Đạo Nhân đã

thành đạo Chuẩn Thánh đại viên mãn.

Cho nên, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân trong quá trình tiến hành kế hoạch Tây Thiên thủ kinh, bắt buộc phải tìm mọi cách lừa gạt Thích giáo của Đa Bảo Đạo Nhân.

"Đệ tử đa tạ Quan Âm Đại Sĩ chỉ điểm!

Đệ tử không lâu nữa sẽ xuất phát, đi Tây Thiên thủ kinh!" Đường Tam Tạng cung kính bái Quan Âm Đại Sĩ, lập tức hiểu rõ sứ mệnh của mình.

"Đại thiện, ta sẽ ở Tây phương Linh Sơn đợi!" Quan Âm Đại Sĩ mỉm cười gật đầu, thân hình lập tức biến mất ở Trường An.

Dù sao Nhân tộc là địa bàn của Triệu Thần, thực lực của Thích giáo ở Nhân tộc đã ăn sâu bén rễ, dù có Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân hai đại Thánh nhân đồng thời ra tay che chở, nàng cũng không dám ở lại quá lâu.

Thế là, tiếp theo, Đường Tam Tạng được vua Đường Lý Thế Dân tiễn đưa, chính thức bắt đầu Tây Thiên thủ kinh.

"Đại thiện!

Ngày Tây phương giáo đại hưng, không còn xa nữa!" Tại Côn Luân Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn ba đại Thánh nhân trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười.

Nhưng, họ vẫn không dám đại ý, một đường vì Đường Tam Tạng đi về phía tây bảo vệ.

Một mặt Đường Tam Tạng là nhục thể phàm thai, hơi không cẩn thận liền có thể chết yểu.

Mặt khác, phải luôn che giấu thiên cơ cho Đường Tam Tạng, tránh bị đệ tử Thích giáo hoặc các tu sĩ Nhân tộc khác phát hiện, cản trở kế

hoạch Tây Thiên thủ kinh.

Và, còn có một chuyện khốn nạn cần chú ý.

Đó là, mặc dù Đường Tam Tạng đi Tây Thiên thủ kinh, nhưng không thể thực sự cứ đi thẳng về phía tây.

Nếu thật sự như vậy, không đến được Tây phương giáo, mà sẽ đến thẳng Thích giáo do Triệu Thần để Đa Bảo sáng lập.

Vậy thì thật sự là khó xử!

"Tây Thiên thủ kinh, đường xa vạn dặm, những kẻ phàm phu tục tử này không nên đi theo nữa!" Tại Côn Luân Sơn, trong cung Ngọc Hư, Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên mở miệng.

Giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, Đường Tam Tạng cũng trở thành ngự đệ của vua Đường Lý Thế Dân.

Dù sao, Đường Tam Tạng là đệ tử Thích giáo nổi danh nhất toàn Trường An.

Đã là ngự đệ đi Tây Thiên thủ kinh, vua Đường tự nhiên sẽ phái người đi theo bảo vệ.

Đội hình cũng giống như trong quỹ tích Thiên Đạo nguyên bản, một con bảo mã, một đám hộ vệ.

Đương nhiên, vì Nhân tộc đều có thể tu hành, bảo mã không phải là ngựa bình thường, mà là ngựa yêu đã khai mở linh trí.

Đừng nói ngày đi ngàn dặm, ngày đi vạn dặm cũng không thành vấn đề!

Về phần đám hộ vệ kia, đều là người tu hành, có tu vi trong người. ...Mặc dù chưa thành tiên đạo, nhưng tiến hành hàng ma trừ yêu bình thường không thành vấn đề!

Đây mới là bản Tây Thiên thủ kinh của Hồng Hoang.

Nhưng, những trang bị này trong mắt Thánh nhân như Chuẩn Đề đạo nhân chỉ như lũ sâu kiến, căn bản không thèm để vào mắt.

Dù sao, Đường Tam Tạng thực sự phải từ Đông Thắng Thần Châu đi đến Tây Ngưu Hạ Châu, không phải từ Tây An đến Ấn Độ!

Những hộ vệ đó không thể để Đường Tam Tạng thực sự trải qua chín chín tám mươi mốt nạn!

Ngoài ra, quan trọng hơn, họ đã sắp xếp người hộ tống Đường Tam Tạng đi Tây Thiên thủ kinh, tự nhiên sẽ không để những hộ vệ Nhân tộc này chia sẻ công đức Thiên Đạo của Tây Du!

Chương 351

Thế là, dưới sự sắp xếp của Chuẩn Đề đạo nhân, Đường Tam Tạng gặp phải một con hổ tinh Dần Tướng quân!

Đây cũng là để Đường Tam Tạng trải qua nạn đầu tiên trong chín chín tám mươi mốt nạn!

Đường Tam Tạng là người được trời định thủ kinh, có Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và các Thánh nhân ra tay hộ trì, tự nhiên sẽ không xảy ra chuyện gì.

Nhưng, những hộ vệ phụ trách bảo vệ, toàn bộ đều bị giết chết.

Nhưng Triệu Thần đã âm thầm vung tay, những người này toàn bộ đều tiến vào luân hồi, kiếp sau tất sẽ đầu thai vào nhà giàu sang.

Một nạn này, không chết thì cũng sẽ ngã một cái, vấp một cái mà chết.

Cho nên Triệu Thần đều để họ đầu thai vào nhà giàu sang, kiếp sau hưởng hết vinh hoa phú quý, những điều tốt đẹp của thế gian, coi như là một lần bồi thường.

Đường Tam Tạng một mình, dắt con ngựa trắng lại gặp nguy cơ ở Song Xoa Lĩnh.

Song Xoa Lĩnh là nơi sài lang hổ báo tụ tập, có vô số yêu thú mạnh mẽ, vây khốn Đường Tam Tạng ở đây, lâm vào tuyệt cảnh.

Đương nhiên, thời khắc mấu chốt, Đường Tam Tạng khẳng định có quý nhân tương trợ.

Một "thợ săn" tốt bụng Lưu Bá Khâm vừa khéo đi qua nơi này, cứu Đường Tam Tạng, và hộ tống y ra khỏi Song Xoa Lĩnh.

Ra khỏi Song Xoa Lĩnh, Đường Tam Tạng cuối cùng đã đến được Ngũ Chỉ Sơn nơi trấn áp Lục Nhĩ Mi Hầu!

"Hí hay, sắp bắt đầu rồi!" Tại Thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Triệu Thần híp mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ, khiến người ta như tắm gió xuân.

Dưới Ngũ Chỉ Sơn, Đường Tam Tạng, chuyển thế của Ma Ha Già Diệp, cưỡi một con ngựa trắng, từ xa đến.

Mặc dù chưa xuất hiện trước mặt Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu đã phát giác.

"Tăng nhân cưỡi ngựa trắng, xem ra chính là chuyển thế của Ma Ha Già Diệp của Tây phương giáo mà giáo chủ nói!" Trong mắt Lục Nhĩ Mi Hầu tinh quang lóe lên, mặc dù pháp lực thần thông của y bị phong ấn, nhưng linh giác mạnh mẽ vẫn còn đó.

Thực ra, không lâu trước đó, Chuẩn Đề đạo nhân cũng đã phái vị Quan Âm Đại Sĩ hiển thánh ở Trường An đến báo cho Lục Nhĩ Mi Hầu biết.

Sắp có một vị thủ kinh nhân đến, nếu Lục Nhĩ Mi Hầu có thể bái y làm sư, hộ tống y đi Tây Thiên thủ kinh, vị thủ kinh nhân đó sẽ vì y giải khai phong ấn.

Trong mắt họ, Lục Nhĩ Mi Hầu bị trấn áp hơn ngàn năm, dã tính đã bị mài mòn hoàn toàn, khẳng định sẽ chấp nhận sự sắp đặt của họ.

Sự thực đúng là như vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu rất phối hợp, lập tức đáp ứng Quan Âm Đại Sĩ.

Đương nhiên, không phải vì dã tính của y bị mài mòn, mà là vì Triệu Thần đã giao phó.

Đáng tiếc, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và những người khác không biết, thật sự tưởng là Tôn Ngộ Không!

“Sư phó, đồ nhi ở đây!” Lục Nhĩ Mi Hầu cố nén sự khó chịu mãnh liệt trong lòng, nhanh chóng tiến vào trạng thái Tôn Ngộ Không, bản sắc xuất diễn, cao giọng hô hoán Đường Tam Tạng.

“Đại thiện!” Tại cung Ngọc Hư trên Côn Luân Sơn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và hai vị Thánh nhân của Tây phương giáo thấy vậy, trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng, hài lòng gật đầu.

“Chúc mừng hai vị đạo hữu, con khỉ này đã hoàn toàn bị thuần phục, ngày sau tất sẽ trở thành phật đà hộ giáo của Tây phương giáo!” Nguyên Thủy Thiên Tôn chúc mừng.

“Đạo hữu quá lời rồi, chuyện này còn quá sớm!” Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng khiêm tốn, nhưng dù nói vậy, trên mặt lại không giấu được vẻ đắc ý.

Nhưng nếu để bọn họ biết Lục Nhĩ Mị Hầu không những không trở thành chó giữ cửa cho giáo phái, mà ngược lại còn là hung thủ tiêu diệt Tây Phương giáo, e rằng sẽ không thể cười vui vẻ được nữa.

Bây giờ cười càng vui, tương lai sẽ càng bi thảm! ...Ngũ Chỉ Sơn.

Đường Tam Tạng nghe tiếng Lục Nhĩ Mị Hầu kêu gào, lập tức đi đến trước mặt hắn.

Ban đầu, y cũng không hiểu vì sao Lục Nhĩ Mị Hầu lại gọi mình là sư phụ, nhưng khi Lục Nhĩ Mị Hầu nói rằng mình nhận được chỉ điểm của Quan Âm Đại Sĩ, Đường Tam Tạng liền tin ngay!

“Sư phụ, hãy gỡ tấm bùa vàng trên núi xuống, đồ nhi liền có thể thoát khốn.

Đến lúc đó, con nhất định sẽ toàn lực hộ tống người đến Tây Thiên thỉnh kinh!” Lục Nhĩ Mị Hầu vô cùng chân thành nói.

Theo sự dặn dò của Triệu Thần, hắn quả thực sẽ “toàn lực” hộ tống Đường Tam Tạng đến Tây Phương giáo thỉnh kinh.

Toàn lực để có thể đến Tây Phương giáo nhanh bao nhiêu thì sẽ đến nhanh bấy nhiêu!

"Được, được, được, chờ một lát, vi sư sẽ đi giúp ngươi gỡ tấm bùa vàng!" Đường Tam Tạng lập tức trèo lên Ngũ Chỉ Sơn, gỡ tấm bùa vàng mà Dược Sư Phật dùng để trấn áp Lục Nhĩ Mị Hầu xuống.

"Ha ha ha, đa tạ sư phụ, sư phụ đi ra xa một chút, đồ nhi sắp ra ngoài rồi!" Lục Nhĩ Mị Hầu lập tức cười lớn.

Đương nhiên, tất cả những điều này đều được ngụy trang dưới bộ dạng của Tôn Ngộ Không.

Là đệ tử của Thánh Sư Điện, tu vi từng đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Lục Nhĩ Mị Hầu từng trải qua biết bao sóng gió, không thể nào vì chuyện này mà kích động.

Nhân tộc toàn dân tu hành cũng khiến Đường Tam Tạng biết Lục Nhĩ Mị Hầu chắc chắn có tu vi cường đại, y liền cưỡi bạch mã trốn ra xa!

Không có bùa vàng trấn áp, pháp lực thần thông của Lục Nhĩ Mị Hầu lập tức khôi phục, nhanh chóng thoát khỏi Ngũ Chỉ Sơn.

Sau khi thoát khốn, Lục Nhĩ Mị Hầu lập tức làm theo dặn dò của Triệu Thần, ra vẻ khiêm cung trước mặt Đường Tam Tạng, răm rắp nghe theo lời y.

Hắn tuyệt đối không nhảy nhót như Tôn Ngộ Không trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản.

Đường Tam Tạng bảo đi về phía đông, hắn liền đi về phía đông, bảo đi về phía tây, hắn liền đi về phía tây.

Dù trong lòng hoàn toàn xem thường một kẻ chuyển thế của Ma Ha Già Diệp như Đường Tam Tạng, hắn cũng tuyệt đối không hát ngược lại với y.

Bởi vì làm như vậy thực sự quá lãng phí thời gian.

Phải phối hợp cao độ với Đường Tam Tạng, dùng tốc độ nhanh nhất để đưa y "lên Tây Thiên"!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân thấy vậy càng thêm hài lòng.

Vốn dĩ trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, để khống chế dã tính của Tôn Ngộ Không, họ đã chuẩn bị sẵn Kim Cô và Kim Cô Chú.

Nhưng bây giờ, Lục Nhĩ Mị Hầu theo sự phân phó của Triệu Thần, tỏ ra vô cùng phối hợp, nên chuyện về Kim Cô và Kim Cô Chú đương nhiên không còn tồn tại nữa!

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân tưởng rằng đã lừa được Triệu Thần, thậm chí còn bắt đầu ảo tưởng cảnh "Tôn Ngộ Không" hộ tống Đường Tam Tạng sớm ngày đến Tây Phương giáo, để đạo pháp Tây Phương giáo truyền sang Đông Thổ, triệt để đại hưng.

Vì vậy, bọn họ càng thêm nóng lòng, mong sớm ngày thực hiện tất cả.

"Tốc độ của con bạch mã này quá chậm, nhân cơ hội này đổi cho y một con tọa kỵ khác đi!" Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên lên tiếng.

Y muốn cưỡng ép đổi cho Đường Tam Tạng một con tọa kỵ mạnh hơn để tăng tốc độ hành trình, đồng thời cũng lén lút thay đổi lộ trình đi về phía tây của Đường Tam Tạng.

Phải đi đường vòng, không thể đi thẳng một mạch về phía tây được!

Nếu không, sẽ thực sự đụng phải Thích giáo do Đa Bảo lập ra, đó sẽ là một tình huống vô cùng khó xử.

Thế là, Đường Tam Tạng và Lục Nhĩ Mị Hầu tiếp tục đi đến nơi

gọi là Ưng Sầu Giản!

Cái tên Ưng Sầu Giản, đúng như tên gọi, là một con suối mà ngay cả chim ưng cũng phải phiền lòng!

Nguyên nhân khiến chúng phiền lòng, tự nhiên là vì trong con suối này có một đại hung chi vật, có thể dễ dàng nuốt chửng chim ưng!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, đại hung chi vật trong con suối này là một con tiểu bạch long, cũng chính là tam thái tử của Tây Hải Long Vương.

Dưới sự sắp xếp của Tây Phương giáo, tiểu bạch long đã nuốt con bạch mã của Đường Tam Tạng.

Sau đó, nó hóa thành bạch mã tọa kỵ, cõng Đường Tam Tạng một đường đến Tây Thiên thỉnh kinh.

Chương 352

Nhưng bây giờ, làm gì có bạch long!

Cả đời này cũng không thể có bạch long!

Dưới sự chiếu cố của Triệu Thần, thực lực của Long tộc đã mạnh hơn gấp bội so với quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Tây Phương giáo căn bản không dám trêu chọc.

Vì vậy, hai vị giáo chủ của Tây Phương giáo là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chỉ có thể chọn phương án B, đổi tiểu bạch long thành một con đại bạch xà.

Dù sao, ngọn núi nơi Ưng Sầu Giản tọa lạc cũng có tên là Xà Bàn Sơn.

"Ha ha, có chút thú vị!" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ánh mắt đầy hứng thú nhìn cảnh tượng này.

Dùng đại bạch xà thay thế tiểu bạch long, Tây Phương giáo cũng thật nghĩ ra được.

Cái đẳng cấp này, hạ thấp không phải dạng vừa!

Quả thực là nổ tung!

Trong Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, khóe miệng của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân cũng giật giật.

Bọn họ cũng muốn dùng tiểu bạch long, nhưng có Triệu Thần tọa trấn ở Đông Hải, hoàn toàn không dám dùng, biết làm sao được, bọn họ cũng tuyệt vọng lắm chứ.

Rất may, tu vi của con đại bạch xà không thấp, đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tốc độ nhanh hơn con bạch mã trước đó gấp mấy

chục lần.

Thế là, Lục Nhĩ Mị Hầu tiếp tục toàn lực hộ tống Đường Tam Tạng đi về phía tây.

Có Lục Nhĩ Mị Hầu ở đó, con đường đi về phía tây của Đường Tam Tạng thuận lợi vô cùng.

So với quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, quả thực không hề có chút trắc trở nào.

Tốc độ cũng tăng lên đáng kể.

"Hai vị đạo hữu, hai vị đệ tử của bản tôn, một vị đang ở phía trước!

Có thể để con khỉ đó đi hàng phục!

Cùng hộ tống Đường Tam Tạng đến Tây Thiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên lên tiếng.

Vị đệ tử mà y nói, tự nhiên là Thiên Bồng Nguyên Soái, cũng chính là Trư Bát Giới bây giờ.

Hắn cũng sẽ xuất hiện như một trong chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, giúp Đường Tam Tạng sớm ngày viên mãn kiếp nạn.

"Có lao đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, lập tức đưa ra sắp xếp.

Thế là, Lục Nhĩ Mị Hầu dẫn Đường Tam Tạng đến Cao Lão Trang, thu phục Trư Bát Giới đã chiếm đoạt tiểu thư nhà họ Cao suốt ba năm!

Trư Bát Giới chính thức gia nhập đội ngũ đi Tây Thiên thỉnh kinh, trở thành nhị đệ tử của Đường Tam Tạng, được Đường Tam Tạng đặt tên là "Ngộ Năng".

Sau khi đội ngũ đi về phía tây lớn mạnh hơn, tốc độ lại tăng lên

không ít.

Dọc đường lại một trận hàng yêu trừ ma, quét sạch những kiếp nạn mà Tây Phương giáo đã sắp xếp từ sớm, đội ngũ thỉnh kinh đã đến Lưu Sa Hà.

Tại Lưu Sa Hà, chính là một vị cao đồ khác, Quyển Liêm Đại Tướng.

Hắn cũng sẽ là một trong chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, trước tiên cản trở đường đi thỉnh kinh, sau đó bị thu phục, hộ tống Đường Tam Tạng đến Tây Thiên.

Như vậy, Xiển giáo của Nguyên Thủy cũng có thể chia sẻ một phần công đức khí vận từ việc thỉnh kinh.

"Đạo hữu cứ yên tâm." Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đều mang một nụ cười nhạt, nhanh chóng đưa ra sắp xếp.

Thế là, tiếp theo, Quyển Liêm Đại Tướng cũng bị Lục Nhĩ Mị Hầu thu phục, trở thành tam đệ tử của Đường Tam Tạng, được Đường Tam Tạng đặt tên là Sa Ngộ Tịnh.

Đến đây, năm người trong tổ đội Tây Thiên thỉnh kinh đã đầy đủ.

Những kiếp nạn lợi hại hơn trong Tây Du chín chín tám mươi mốt nạn cũng lần lượt xuất hiện.

Đương nhiên, dù lợi hại đến đâu cũng không thể bằng những kiếp nạn trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản.

Dù sao, vì có Triệu Thần, những cường giả đều sẽ không phối hợp với Tây Phương giáo để diễn vở kịch lớn này.

Ví dụ điển hình nhất là Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Trấn Nguyên Tử tuy được gọi là Địa Tiên chi tổ, vẻ ngoài rất ngầu, nhưng thực tế lại vô cùng

uất ức.

Rõ ràng là một cường giả cấp bậc chuẩn giáo chủ của Đạo gia, lại bị hai vị giáo chủ của Tây Phương giáo là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ép buộc, khiến Ngũ Trang Quán trở thành hai trong số chín chín tám mươi mốt kiếp nạn.

Cuối cùng, y bị buộc phải kết bái huynh đệ với Tôn Ngộ Không.

Không phải là hạ thấp Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không dù mạnh đến đâu, so với đại năng tiên thiên đỉnh cấp như Trấn Nguyên Tử vẫn kém một bậc.

Để Trấn Nguyên Tử kết bái với Tôn Ngộ Không, quả thực là hạ thấp Trấn Nguyên Tử.

Nhưng bây giờ, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuyệt đối không dám.

Không phải vì Trấn Nguyên Tử đã trở nên lợi hại hơn, mà là vì trong Ngũ Trang Quán có tiểu đệ của Triệu Thần là Hồng Vân!

Sau khi Hồng Vân được Triệu Thần đưa đến Hỏa Vân Động làm đạo trường cho Tam Hoàng Ngũ Đế, y vẫn luôn tu hành tại Ngũ Trang Quán.

Trong thời kỳ Triệu Thần sắc phong Tam Hoàng Ngũ Đế, y nhận được hết đợt này đến đợt khác công đức Thiên Đạo, liền bế tử quan chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nếu đội ngũ thỉnh kinh dám đến Ngũ Trang Quán, chắc chắn là tự chui đầu vào lưới.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn quả quyết nhận thua, tỏ vẻ không dám trêu chọc, trực tiếp đi đường vòng!

"Biết điều đấy, tính thời gian, con nhện Tử Hà đó dường như sắp xuất hiện rồi!" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu

Thần ánh mắt khẽ nheo lại, trên mặt lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Tử Hà xuất hiện, cũng có nghĩa là đã đến lúc phải sơ bộ lật bài với ba vị Thánh Nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Có lẽ là ý trời, đúng lúc này, năm người trong tổ đội Tây Thiên thỉnh kinh vừa hay đến Bàn Tơ Động!

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, Bàn Tơ Động này có bảy nữ yêu tinh chiếm cứ!

Toàn bộ đều là yêu tinh nhện!

"Hừ!

Yêu quái to gan, dám có ý đồ xấu với sư phụ của lão Tôn ta!

Xem đây!" Lục Nhĩ Mị Hầu giả vờ nổi giận, vung Như Ý Kim Cô Bổng tấn công bảy con yêu tinh nhện!

Bảy con yêu tinh nhện làm sao là đối thủ, chống cự một lúc rồi hoảng hốt bỏ chạy, định đến đạo quan của sư huynh để lánh nạn.

Sư huynh của chúng, chính là con yêu tinh rết!

"Bát Giới, Sa sư đệ, mau chặn bảy con yêu quái lại, đừng để chúng chạy thoát!" Lục Nhĩ Mị Hầu vội vàng nói.

"Vâng, đại sư huynh!" Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh mỗi người một bụng ý đồ riêng, vung vũ khí trong tay chặn bảy con yêu tinh nhện.

Nhưng, rõ ràng là đều không chặn được.

Bởi vì dưới sự sắp xếp của ba vị Thánh Nhân, bảy con yêu tinh nhện cần phải dẫn ra con yêu tinh rết, để thêm một kiếp nạn nữa cho Tây Thiên thỉnh kinh, lúc này không nên bị giết.

Nhưng, đúng lúc này, một đạo kiếm quang màu tím chém rách hư

không, phá không mà đến.

Chương 353

Kiếm quang tỏa ra sát khí lạnh lẽo, trong nháy mắt phân thành bảy, một kiếm tiêu diệt bảy con yêu tinh nhện!

Tử Hà, đã xuất hiện!

Tử Hà mặc một bộ nghê thường màu trắng, mái tóc đen như thác nước buông xuống ngang eo, tay phải dắt một con bạch mã, tay trái cầm chuôi của một thanh thần kiếm, từ từ đi ra từ ngã rẽ phía trước Bàn Tơ Động.

Mỗi bước đi, chiếc vòng trên đôi tay trắng nõn thon dài lại phát ra những tiếng linh thanh trong trẻo du dương, tựa như tiên nhạc.

"Về!" Ánh mắt Tử Hà linh động, trên khuôn mặt trắng nõn treo một nụ cười như có như không, đôi môi hồng nhuận khẽ mở, nhẹ nhàng thở ra một làn hương thơm.

Nàng giơ chuôi kiếm trong tay trái về phía trước, bảy đạo kiếm quang vừa chém giết bảy con yêu tinh nhện lập tức hợp lại làm một, hóa thành một thanh thần kiếm màu tím, quay về chuôi kiếm!

Trong chớp mắt, tất cả mọi người đều kinh ngạc!

Năm người trong tổ đội Tây Thiên thỉnh kinh kinh ngạc, ba vị Thánh Nhân trong Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân càng kinh ngạc hơn!

"Sao… sao có thể!?" Sắc mặt của hai vị giáo chủ Tây Phương giáo là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức biến đổi, không kìm được thất thanh kinh hô.

Toàn bộ chín chín tám mươi mốt kiếp nạn đều nằm trong kế hoạch, do ba vị Thánh Nhân toàn quyền khống chế, không thể xảy ra

bất kỳ sai sót nào.

Nhưng bây giờ, Tử Hà lại đột nhiên xuất hiện, giết chết toàn bộ bảy con yêu tinh nhện, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu!

Chưa nói đến việc có làm rối loạn kế hoạch hay không, chỉ riêng việc Tử Hà đột nhiên xuất hiện đã khiến họ khó có thể tin được.

Với nhãn lực của họ, có thể dễ dàng nhận ra Tử Hà chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

Nhưng, chính một kẻ chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên lại có thể tránh được sự dò xét của họ, đột nhiên xuất hiện trước mặt đội ngũ thỉnh kinh, quả thực không khoa học!

"Nữ tử này rốt cuộc có lai lịch gì!?" Mí mắt của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức giật mạnh, không dám chậm trễ, vội vàng suy diễn thông tin về Tử Hà.

Nhưng, họ hoàn toàn không suy diễn ra được gì, chỉ biết Tử Hà là thân thể của Nhân tộc!

Dù sao có Triệu Thần che giấu, họ hoàn toàn không nhận ra đây chính là Tử Hà bị họ bức hại năm xưa!

"Tuyệt đối không thể!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức chấn động tâm thần, trong lòng không khỏi dâng lên sóng lớn kinh hoàng.

Một Thái Ất Kim Tiên của Nhân tộc mà ngay cả Thánh Nhân cũng không thể suy diễn ra được, điều này quả thực đã lật đổ nhận thức của họ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng kinh ngạc nhìn nhau, mặt đầy vẻ nghi ngờ!

Rõ ràng, y cũng bị chấn kinh bởi sự xuất hiện đột ngột của Tử Hà.

"Nữ tử này chẳng lẽ là người của Thánh Sư Điện!?" Nguyên

Thủy Thiên Tôn bất chợt đoán.

Nếu là người của Thánh Sư Điện, vậy có thể giải thích vì sao không thể suy diễn được thông tin của đối phương.

Tuy không cam tâm, nhưng không thể không thừa nhận, nếu là người của Triệu Thần, với thực lực của bọn họ quả thực khó có thể suy diễn ra thông tin của đối phương.

"Hít…" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe vậy, không khỏi hít một hơi khí lạnh, sợ đến mức da đầu tê dại, lông tóc dựng đứng.

Vì lần Tây Thiên thỉnh kinh này, họ đã dùng đủ mọi thủ đoạn, chỉ sợ Triệu Thần biết được.

Nhưng bây giờ, lại có một người nghi là người của Tiệt giáo do Triệu Thần lập ra xuất hiện trước đội ngũ thỉnh kinh, hỏi có sợ không!

"Bất kể thế nào, phải nhanh chóng thoát khỏi người này!

Tuyệt đối không thể để nàng ta biết quá nhiều!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trong lòng quyết định, bất kể Tử Hà có phải là người của Triệu Thần hay không, đều phải nhanh chóng tránh xa, để không làm hỏng đại kế.

Đáng tiếc, đã muộn!

"Hòa thượng, các vị từ đâu đến?!" Tử Hà hỏi.

"A di đà Phật, bần tăng là người từ Đông Thổ đến, đi Tây Thiên thỉnh kinh, đa tạ thí chủ đã cứu mạng!" Đường Tam Tạng lập tức chắp tay nói.

Trên mặt y tràn đầy sự cảm kích đối với Tử Hà.

Không mang theo ký ức nguyên bản của Ma Ha Già Diệp, y hoàn toàn không biết việc mình đang làm ngu xuẩn đến mức nào.

“.....” Trong lòng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức có một vạn câu chửi thề muốn nói, hận không thể một chưởng đánh chết Đường Tam Tạng.

Vừa mới lo lắng kế hoạch bị Tử Hà biết được, chưa kịp chớp mắt, Đường Tam Tạng đã bán đứng họ.

Đúng là đồ hố cha!

“Tây Thiên thỉnh kinh?” Trong đôi mắt đẹp linh động sáng ngời của Tử Hà lập tức lộ ra một tia sáng rực rỡ, như thể phát hiện ra chuyện gì đó vui vẻ.

Trên má nàng lộ ra hai lúm đồng tiền, tinh nghịch cười nói: “Bản đại tiên tuyên bố, từ nay về sau, bản đại tiên sẽ bảo vệ các vị đi Tây Thiên thỉnh kinh!” “.....” Theo lời Tử Hà vừa dứt, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn triệt để hoảng loạn.

Để Tử Hà, một người nghi là thuộc hạ của Triệu Thần, hộ tống Đường Tam Tạng thỉnh kinh, quả thực là nói đùa.

“Tuyệt đối không thể để nàng ta được như ý!” Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đồng loạt quyết định.

Nhưng, tình hình phát triển đã không còn nằm trong tầm kiểm soát của họ, mà bắt đầu do Triệu Thần nắm giữ.

“Lão Tôn ta đồng ý!” Trong lúc Đường Tam Tạng còn đang do dự, Lục Nhĩ Mị Hầu đã không chút do dự lên tiếng!

“Chết tiệt!

Con khỉ đó sao dám tự ý quyết định!” Sắc mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức biến đổi liên tục, hoàn toàn không ngờ “Tôn Ngộ Không” vốn luôn tỏ ra rất phối hợp lại đột nhiên hát ngược vào lúc này.

Điều này khiến trong lòng họ đột nhiên dấy lên một cảm giác bất

an mãnh liệt, cảm thấy có chuyện không lành sắp xảy ra!

“Hai vị đạo hữu, đừng để nữ tử này gia nhập!” Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhắc nhở y mau chóng để Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh lên tiếng ngăn cản.

“Hai vị đạo hữu yên tâm!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thần sắc ngưng trọng, không dám lơ là, lập tức truyền lệnh cho Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh!

“Sư phụ, chúng ta là người xuất gia, mang theo một nữ thí chủ e rằng không tiện!” Trư Bát Giới thay đổi hẳn thuộc tính háo sắc của mình, nói.

“Sư phụ, nhị sư huynh nói đúng ạ!” Sa Ngộ Tịnh cũng dùng một trong những câu cửa miệng kinh điển của mình.

“.....” Đường Tam Tạng lập tức do dự.

Tuy là chuyển thế của Ma Ha Già Diệp, nhưng không mang theo ký ức nguyên bản, tự nhiên khó có thể quyết đoán.

“Hai tên ngốc này, đã là người xuất gia, nên biết chúng sinh bình đẳng, làm gì có phân biệt nam nữ!” Lục Nhĩ Mị Hầu lập tức nói.

Khuôn mặt khỉ đầy vẻ hung tợn, ánh mắt không thiện chí nhìn Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh, đầy vẻ uy hiếp.

Dừng một chút, hắn lại nói với Đường Tam Tạng: “Sư phụ, vị nữ thí chủ này có ơn với chúng ta, lại pháp lực cao cường, không thể bỏ lỡ a!” “...

Thôi được!” Tam Tạng gật đầu nói.

Thế là, Tử Hà cứ thế cưỡng ép gia nhập đội ngũ Tây Thiên thỉnh kinh!

“Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt!" Hai vị giáo chủ Tây Phương giáo Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tức đến mức sắp thổ huyết phát điên!

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng khó coi, không ngờ cục diện tốt đẹp lại đột nhiên thay đổi như vậy!

"Bất kể thế nào, cũng phải đuổi cô ta ra khỏi đội ngũ thỉnh kinh!" Chuẩn Đề nghiến răng lạnh lùng nói.

Chương 354

Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy Thiên Tôn và các Thánh Nhân khác cũng ánh mắt băng lãnh, đồng loạt gật đầu.

Nhưng nói thì nói vậy, việc Tử Hà cưỡng ép gia nhập đội ngũ thỉnh kinh là ý của Triệu Thần, muốn đuổi Tử Hà đi đâu có dễ dàng.

Trước hết, Tử Hà là cường giả Nhân tộc, không phải yêu tộc, căn bản không có lý do gì để đuổi đối phương đi.

Thứ hai, có Lục Nhĩ Mị Hầu ở bên cạnh che chở, càng không tìm được lý do thích hợp để đuổi Tử Hà.

"Con khỉ chết tiệt này, bản tọa vốn tưởng nó đã phá được ma chướng, không ngờ bây giờ ma tâm lại nổi lên!" Chuẩn Đề hận không thể nghiến nát răng.

Do đó, tiếp theo họ lại nhắm vào Lục Nhĩ Mị Hầu, muốn ly gián mối quan hệ giữa Đường Tam Tạng và Lục Nhĩ Mị Hầu, sau đó nhân tiện đuổi Tử Hà đi.

Trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, để đối phó với Tôn Ngộ Không hoang dã ngang ngược, họ cũng làm như vậy, liên tiếp ba lần để Đường Tam Tạng oan uổng Tôn Ngộ Không.

Chỉ là bây giờ, có Triệu Thần sớm dặn dò, mục đích của họ chắc chắn không thể đạt được.

Lục Nhĩ Mị Hầu vô cùng cơ trí, đối xử tốt với Đường Tam Tạng như người tốt, dù biết đối phương là yêu quái, cũng tuyệt đối không ra tay trước để Đường Tam Tạng oan uổng.

Hắn đợi đến khi Đường Tam Tạng sắp bị yêu quái ăn thịt mới ra tay cứu giúp.

Đường Tam Tạng đối với Lục Nhĩ Mị Hầu vô cùng cảm kích, tuyệt đối không có một lời chỉ trích.

"Thật là hết nói nổi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tức đến mức sắp thổ huyết mà chết.

Nếu không phải Thiên Đạo yêu cầu người thỉnh kinh phải là người phàm, họ đã không nhịn được mà khôi phục ký ức của Ma Ha Già Diệp rồi!

Nếu không, Tử Hà sẽ theo đội ngũ thỉnh kinh đến tận Tây Phương giáo!

Thật là hố cha!

"Ha ha, ý của bản tọa, chính là thiên ý.

Ta muốn Tử Hà gia nhập thì nàng ta sẽ gia nhập, các ngươi làm gì được ta!?" Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần nheo mắt, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh. ...

"Bây giờ, đừng quan tâm đến đội ngũ thỉnh kinh nữa, chuẩn bị thôi!" Triệu Thần ánh mắt đầy hứng thú, đáy mắt lóe lên một tia sáng, tâm thần khẽ động, đột nhiên triệu ra một món linh bảo.

Món linh bảo này có hình dạng một lá cờ tam giác, dưới cờ có bốn dải cờ màu đen đang nhẹ nhàng bay phấp phới, toàn thân tỏa ra một luồng khí tức bất tường.

Nó được gọi là Tứ Hồn Phiên!

Thực tế, đây là món linh bảo do Triệu Thần dùng Lục Hồn Phiên và Đinh Đầu Thất Tiễn Thư dung hợp luyện chế thành, biến sáu dải cờ thành bốn dải.

Tuy số lượng dải cờ ít hơn, nhưng uy lực lại tăng lên!

Đồng thời còn dung nhập cả Tiên Thiên Hồng Mông Chí Bảo, Hỗn

Độn Châu!

Chỉ cần viết tên của ba vị Thánh Nhân lên Tứ Hồn Phiên, dù nguyên thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, cũng khó thoát khỏi kiếp nạn!

Đội ngũ thỉnh kinh ngày càng gần Tây Ngưu Hạ Châu, chỉ chờ họ đến nơi, Triệu Thần sẽ không chút do dự ra tay!

"Đáng ghét!" Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung, ba vị Thánh Nhân hoàn toàn không biết nguy hiểm đã cận kề.

Lúc này, họ vẫn đang tức giận vì không thể đuổi Tử Hà đi, còn Lục Nhĩ Mị Hầu cũng dần dần vượt ra khỏi tầm kiểm soát của họ.

Thế là, họ chỉ có thể trơ mắt nhìn Tử Hà theo đội ngũ thỉnh kinh dần dần đến rìa Đông Thắng Thần Châu.

"Thôi vậy, chỉ cần không phá hoại kế hoạch thỉnh kinh, cứ để cô ta đi theo!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn triệt để từ bỏ, đội ngũ thỉnh kinh sắp đến Tây Ngưu Hạ Châu, dù không cam tâm cũng đành chịu.

Sau khi phái một con rùa già cõng mọi người từ Đông Thắng Thần Châu sang Tây Ngưu Hạ Châu, đội ngũ thỉnh kinh cuối cùng đã đến được địa phận của Tây Phương giáo!

Đã đến Tây Ngưu Hạ Châu, hai vị giáo chủ Tây Phương giáo là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn phải trở về Tây Phương giáo chuẩn bị tiếp kiến đội ngũ thỉnh kinh.

Để không xảy ra thêm trắc trở, hai người dùng thần thông của Thánh Nhân trực tiếp dời Linh Sơn đến phía đông của Tây Ngưu Hạ Châu.

Như vậy, sau khi đội ngũ thỉnh kinh đến Tây Ngưu Hạ Châu không lâu, liền có thể đến Đại Hùng Bảo Điện của Linh Sơn!

“Thời khắc này, cuối cùng cũng đã đến!” Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần đứng dậy từ bảo tọa.

Hai tay chắp sau lưng, ánh mắt ngạo nghễ, nhìn xuống tứ hải bát hoang, toàn thân tỏa ra một luồng bá khí ngút trời!

Đội ngũ thỉnh kinh đã đến Tây Phương giáo, vậy thì cũng đến lúc hắn ra tay rồi!

Tâm thần khẽ động, Tứ Hồn Phiên lập tức được tế ra, lơ lửng giữa không trung, bốn dải cờ lay động dưới lá cờ, tỏa ra khí tức bất tường và hủy diệt nồng đậm, khiến người ta không khỏi kinh hãi.

Mắt Triệu Thần sáng như sao, bắn ra hai đạo thần hồng, chăm chú nhìn vào ba trong bốn dải cờ, môi mỏng khẽ mở, giọng nói uy nghiêm đạm mạc vang vọng trong đại điện Thánh Sư Điện.

“Chuẩn Đề!” “Tiếp Dẫn!” “Nguyên Thủy!” Khi Triệu Thần lần lượt đọc ra đạo hiệu của ba vị Thánh Nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Nguyên Thủy Thiên Tôn, danh hiệu của ba vị Thánh Nhân lập tức xuất hiện trên ba trong bốn dải cờ của Tứ Hồn Phiên.

Khí tức bất tường và hủy diệt lập tức bao trùm lấy ba cái danh hiệu!

Trong khoảnh khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân đồng loạt cảm thấy một luồng hàn ý dâng lên từ tận đáy lòng.

Thậm chí cả nguyên thần ký thác trong trường hà Thiên Đạo cũng không khỏi rùng mình!

Ba vị Thánh Nhân lập tức kinh nghi bất định, nhưng cảm giác đó chỉ thoáng qua trong chốc lát, khiến họ không thể tra xét, đều cho rằng đó chỉ là ảo giác.

Dù sao, Triệu Thần vẫn chưa thực sự thi pháp!

Dưới chân núi Linh Sơn ở Tây Ngưu Hạ Châu.

"Sư phụ, chúng ta cuối cùng cũng đã đến!" Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh đều vô cùng phấn khích, thậm chí cả con bạch xà mã dưới yên Đường Tam Tạng cũng kích động.

Trong mắt họ, đến được Linh Sơn của Tây Phương giáo đồng nghĩa với việc hoàn thành nhiệm vụ Tây Thiên thỉnh kinh, có thể nhận được công đức.

Chỉ có Lục Nhĩ Mị Hầu ánh mắt đạm mạc, đối với cái gọi là công đức thỉnh kinh căn bản không thèm để vào mắt.

Hai mắt hắn sáng như sao, chuẩn bị sẵn sàng thực hiện nhiệm vụ mà Triệu Thần đã giao phó!

Không lâu sau, sáu người trong tổ đội thỉnh kinh đã đến Đại Hùng Bảo Điện.

Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân mỉm cười nhìn mọi người, tuy việc Tử Hà đột nhiên xuất hiện khiến họ từng lo sợ, nhưng may mắn là không có chuyện gì bất trắc xảy ra.

Điều này khiến họ không khỏi cảm thấy, Tây Phương giáo cuối cùng cũng sắp đại hưng.

Thế là, họ không thể chờ đợi được nữa, muốn luận công ban thưởng.

"Đường Tam Tạng, các ngươi từ Đông Thổ đến, trải qua gian khổ để thỉnh chân kinh, công đức vô lượng, có thể phong làm Chiên Đàn Công Đức Phật!" Chuẩn Đề đạo nhân nói.

Chỉ cần đoàn người Đường Tam Tạng mang chân kinh về đến Đại Đường, công đức viên mãn, trời giáng công đức, liền có thể chứng được quả vị Phật Đà!

Cùng lúc đó, Đường Tam Tạng cũng khôi phục lại ký ức của Ma Ha Già Diệp!

"Đệ tử đa tạ hai vị giáo chủ!" Đường Tam Tạng lập tức cúi người cảm tạ.

À không, bây giờ nên gọi là Ma Ha Già Diệp.

"Ngộ Không!" Chuẩn Đề đạo nhân lại nhìn về phía Lục Nhĩ Mị Hầu, nụ cười trên mặt lập tức thu lại.

Y vốn định trực tiếp phong cho Lục Nhĩ Mị Hầu, "Tôn Ngộ Không", làm Đấu Chiến Thắng Phật, nhưng biểu hiện sau này của Lục Nhĩ Mị Hầu khiến y vô cùng tức giận, vì vậy y muốn cho Lục Nhĩ một chút sắc mặt để xem.

"Ngươi muốn thưởng cái gì?" Y lạnh lùng hỏi.

Chương 355

"Muốn thưởng?!" Lục Nhĩ Mị Hầu cười lạnh, lúc này, hắn hoàn toàn không cần phải ngụy trang nữa!

"Ta sợ phần thưởng ta muốn, hai vị giáo chủ không cho nổi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức nhíu mày, ánh mắt không thiện chí, không ngờ khẩu khí của Lục Nhĩ Mị Hầu lại lớn đến vậy.

Nhưng dưới con mắt của mọi người, không thể mất đi uy nghiêm khí độ!

"Vậy cứ nói xem, để chúng ta xem có thực sự không cho nổi không!" Chuẩn Đề ngữ khí lạnh lùng nói.

Bây giờ họ vẫn chưa ý thức được, trạng thái của Lục Nhĩ Mị Hầu đã thay đổi, không còn tự xưng là "lão Tôn ta" nữa!

"Vậy thì nghe cho kỹ đây!" Lục Nhĩ Mị Hầu ánh mắt ngạo nghễ, toàn thân đột nhiên tỏa ra bá khí ngút trời, tựa như anh hùng cái thế.

Tâm thần khẽ động, Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp lập tức bao phủ toàn thân, đầu đội Phượng Sí Tử Kim Quan, chân đi Ngẫu Ti Bộ Vân Ngoa, Như Ý Kim Cô Bổng trong tay bùng phát hàng tỷ đạo kim quang chói lòa.

"Tây Phương giáo các ngươi trấn áp ta dưới Ngũ Chỉ Sơn hơn nghìn năm, hôm nay, ta sẽ khiến cho chư thần Phật trên trời của Tây Phương giáo các ngươi, tan thành mây khói!" Lục Nhĩ Mị Hầu bá khí gầm lên!

Cùng lúc đó, tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần môi mỏng khẽ mở, uy nghiêm lên tiếng: "Giải!" Theo lời hắn vừa dứt, phong ấn trên người Lục Nhĩ Mị Hầu triệt để được giải

khai, một luồng khí thế bàng bạc cuồng bạo xông thẳng lên trời!

Bây giờ Lục Nhĩ Mị Hầu không còn là cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ nữa, mà là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, chiến lực thẳng tiến đến Chuẩn Thánh sơ kỳ!

"Chết tiệt!!!" Sắc mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức biến đổi dữ dội, đồng tử co rút lại.

Lúc này, nếu họ còn không nhận ra Lục Nhĩ Mị Hầu có vấn đề, thì chức vị Thánh Nhân này cũng coi như bỏ đi.

Không chút do dự, họ lập tức muốn ra tay trấn áp Lục Nhĩ Mị Hầu.

Nhưng, đúng lúc này, tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần cũng đã ra tay.

Chỉ thấy hắn thần sắc đạm mạc, hướng về phía Tứ Hồn Phiên khẽ cúi lạy một cái.

Trong chớp mắt, ba dải cờ trên đó lay động, một luồng vĩ lực thần bí huyền ảo bất tường lập tức trọng thương nguyên thần của ba vị Thánh Nhân.

Thân thể Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức như bị sét đánh, không những toàn thân không thể cử động, mà còn thất khiếu chảy máu, bộ dạng vô cùng đáng sợ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không khá hơn, hừ một tiếng, khóe miệng không ngừng chảy máu, ánh mắt kinh hoàng tột độ!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trên Cửu Tiêu lập tức truyền đến những tiếng sấm rền vang, vang

vọng khắp đại địa Hồng Hoang, chấn động tâm phách.

Vô tận phong vân cuồng dũng, tựa như tận thế giáng lâm, mây đen bao phủ bầu trời.

Chúng sinh Hồng Hoang trong phút chốc đều chấn động tâm thần, ánh mắt kinh hoàng ngẩng đầu nhìn lên trời, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thiên Đạo chấn động, chúng sinh chấn động!

"Rốt cuộc là chuyện gì!?" Không chỉ chúng sinh Hồng Hoang kinh hoàng, mà ba vị Thánh Nhân Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy Thiên Tôn càng kinh hoàng đến tột độ.

Họ là Thánh Nhân a, sao lại đột nhiên bị trọng thương, ngay cả việc bị trọng thương như thế nào, và ai đã trọng thương họ, tất cả đều không biết.

Quả thực kinh khủng đến cực điểm!

Trên Đại Hùng Bảo Điện, vô số đệ tử Tây Phương giáo cũng đều kinh hãi tột độ.

Sau kinh hãi, là hoảng loạn!

Thánh Nhân giáo chủ đột nhiên bị trọng thương, có hoảng không chứ.

Trừ Lục Nhĩ Mị Hầu và Tử Hà ra, tất cả mọi người đều hoảng!

"Sư tôn uy vũ!" Lục Nhĩ Mị Hầu điên cuồng gầm lên.

Dù hắn cũng chấn động vì hai đại Thánh Nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn bị trọng thương một cách khó hiểu, nhưng hắn biết rõ, chắc chắn là Triệu Thần đã ra tay.

Không chút do dự, hắn lập tức vung Như Ý Kim Cô Bổng, muốn đem chư Phật trên trời, một gậy đánh cho tan thành tro bụi!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Như Ý Kim Cô Bổng tỏa ra hạo đãng thần uy, đập về phía các đệ tử Tây Phương giáo.

"Mau chặn hắn lại!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vội vàng hạ lệnh, bây giờ họ bị Triệu Thần trọng thương, căn bản không thể ra tay trấn áp Lục Nhĩ Mị Hầu, chỉ có thể hy vọng các đệ tử Tây Phương giáo ngăn cản.

Trong mắt họ, Lục Nhĩ Mị Hầu dù mạnh cũng chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, và chỉ có một mình, các đệ tử Tây Phương giáo đủ sức trấn áp.

Nhưng, đúng lúc này, trên bầu trời Đại Hùng Bảo Điện nổi lên những gợn sóng, mây lành ngũ sắc cuồn cuộn từ phương đông kéo đến.

Tôn Ngộ Không thật sự, Vô Chi Kỳ, Viên Hồng, Hỗn Thế tam hầu cũng đồng loạt đến.

Mỗi người đều mặc Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng, tựa như những vị anh hùng cái thế giáng lâm.

Sau đó, cùng với Lục Nhĩ Mị Hầu đại sát tứ phương trong Đại Hùng Bảo Điện, dùng gậy đánh chư Phật!

Trong khoảnh khắc, các đệ tử Tây Phương giáo kinh ngạc!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, hai đại Thánh Nhân Tây Phương giáo, cũng đều kinh ngạc!

Hỗn Thế Tứ Hầu, đại náo Linh Sơn, gậy diệt chư Phật!

Đệ tử Tây Phương giáo căn bản không ai ngăn cản nổi, tất cả đều

bị hóa thành tro bụi.

Ngao!

Ngao!

Ngao!

Trong lúc Hỗn Thế Tứ Hầu đang đại náo Linh Sơn, trong trường hà khí vận, kim long đại diện cho khí vận của Tây Phương giáo không ngừng phát ra những tiếng kêu thảm thiết, thân rồng khổng lồ bắt đầu tan rã.

"Con khỉ chết tiệt!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức kinh nộ đến cực điểm, muốn cưỡng ép trấn áp bốn người Lục Nhĩ Mị Hầu!

Nhưng, đúng lúc này, tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần lại một lần nữa hướng về phía Tứ Hồn Phiên khẽ cúi lạy!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và ba vị Thánh Nhân khác lại một lần nữa bị trọng thương, không chỉ thất khiếu chảy máu, mà ngay cả thân thể Thánh Nhân cũng bắt đầu nứt vỡ.

Từng vết máu dữ tợn như những con rắn đỏ đang ngọ nguậy trên cơ thể, trông vô cùng đáng sợ!

Bọn họ lập tức hoảng sợ đến cực điểm, gan mật đều vỡ, toàn thân run rẩy, làm sao có thể ra tay trấn áp Hỗn Thế Tứ Hầu.

Chỉ trong chốc lát, Lục Nhĩ Mị Hầu và ba người còn lại đã trấn sát toàn bộ đệ tử Tây Phương giáo, chỉ còn lại Ma Ha Già Diệp!

"Đường Tam Tạng, ngươi vốn là đệ tử Thích giáo, lại quay đầu theo Tây Phương giáo, hôm nay ta phụng mệnh Triệu Thần giáo chủ, thanh lý môn hộ!" Lục Nhĩ Mị Hầu lớn tiếng hét lên, tuyên án tử hình cho Ma Ha Già Diệp, một gậy đánh y hóa thành tro bụi!

Trong chớp mắt, tất cả đệ tử Tây Phương giáo tại Linh Sơn, toàn

bộ đều chết!

“Triệu Thần!

Chương 356

Lại là Triệu Thần!" Đồng tử của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức trợn to, ánh mắt kinh hãi đến cực điểm.

Lúc này, họ cuối cùng cũng biết tất cả đều là do Triệu Thần đang đối phó với họ!

Nhưng, biết cũng vô dụng rồi!

Đệ tử Tây Phương giáo bị diệt, khí vận Tây Phương giáo nhanh chóng thất thoát, toàn bộ khí vận đó đều đổ về Thánh Sư Điện của Triệu Thần, hội tụ trên người hắn.

Triệu Thần chỉ đứng đó, liền cảm nhận được khí vận vô thượng gia thân, cảnh giới nguyên thần tăng vọt.

Đương nhiên, chỉ nhiêu đây vẫn chưa đủ!

Thế là, Lục Nhĩ Mị Hầu, Tôn Ngộ Không và bốn người khác lại xông lên Tam Thập Tam Thiên của Thiên Đình, định đánh giết toàn bộ đệ tử Tam giáo trong Thiên Đình.

Trên Thiên Đình, Nam Cực Tiên Ông, Dược Sư Phật, tất cả đều chấn kinh kinh hoàng, không ngờ lại xảy ra biến cố kịch liệt như vậy.

Không dám chậm trễ, họ lập tức toàn lực ngăn cản bốn người Hỗn Thế Tứ Hầu.

Theo lý thường, với thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy không phải là đối thủ của bốn người Lục Nhĩ Mị Hầu, nhưng muốn ngăn cản thì vẫn có thể.

Nhưng, vạn vạn không ngờ, Hỗn Thế Tứ Hầu lại có thể hợp thể!

"Ba vị sư đệ, trợ ta một tay!" Lục Nhĩ Mị Hầu lớn tiếng hét lên.

“Vâng!” Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Vô Chi Kỳ ba người không chút do dự, lập tức hợp thể với Lục Nhĩ Mị Hầu.

Trong chớp mắt, thân thể Lục Nhĩ Mị Hầu phình to, toàn thân tỏa ra khí tức cuồng bạo, thực lực trực tiếp tăng vọt lên cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn!

Lúc này, hắn tựa như một con ma viên cái thế, ngạo nghễ tứ phương!

“Sao có thể!?” Trên mặt Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư Phật đồng loạt lộ ra vẻ hoảng sợ, ánh mắt kinh hãi thậm chí là tuyệt vọng.

Cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đại viên mãn, trấn sát họ quả thực như nghiền chết một con kiến.

“Sát!” Lục Nhĩ Mị Hầu gầm lên một tiếng, trong một cái lật tay, liền diệt sát cả Nam Cực Tiên Ông và Dược Sư Phật.

Đến đây, đệ tử của Tam Thánh Nhị giáo, toàn bộ đều bị tiêu diệt.

Khí vận bàng bạc, lại một lần nữa đổ về phía Triệu Thần.

Chỉ trong một ngày, tu vi của hắn đã đạt đến Thánh Đạo Bát Trọng Thiên!

Nhưng, vẫn chưa kết thúc!

Triệu Thần là Đại Đạo Thánh Nhân!

Thánh Đạo Lục Trọng Thiên, đã có thể sánh ngang với cảnh giới Thiên Đạo!

Thánh Đạo Bát Trọng Thiên, đã hoàn toàn siêu thoát Thiên Đạo, thậm chí có thể trấn áp Thiên Đạo.

Thiên Đạo Hồng Hoang lập tức rung chuyển dữ dội, dường như không thể chịu nổi uy áp của Triệu Thần, lúc nào cũng có thể tan vỡ.

“Không ổn!” Trong trường hà Thiên Đạo, Hồng Quân lập tức kinh hãi mở mắt, vội vàng thoát khỏi trạng thái hợp đạo.

Nếu không, nếu Thiên Đạo Hồng Hoang thực sự tan vỡ, y cũng khó thoát khỏi kiếp nạn.

Đương nhiên, thế giới Hồng Hoang là đại bản doanh của Triệu Thần, tự nhiên hắn sẽ không ra tay với Thiên Đạo Hồng Hoang, kịp thời thu liễm uy áp, không uy hiếp thế giới Hồng Hoang.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và ba vị Thánh Nhân khác, chắc chắn sẽ không tha.

“Bây giờ, làm sao có thể thoát khỏi lòng bàn tay của bản tọa!” Triệu Thần hai mắt khẽ nheo lại, đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh, hai tay từ từ đưa ra.

Hai bàn tay tỏa ra vĩ lực mênh mông, cưỡng ép phá vỡ hư không, tiến vào trong trường hà Thiên Đạo, vượt qua không gian, xuyên qua thời gian, trong nháy mắt đã tìm thấy nguyên thần của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ký thác trong trường hà Thiên Đạo, một tay tóm lấy.

Trước bàn tay khổng lồ ngút trời của Triệu Thần, họ ngay cả sức phản kháng cũng không có.

“Sao… sao có thể!?” Trong trường hà Thiên Đạo, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sợ đến mức suýt hồn bay phách tán!

Nguyên thần của Thánh Nhân ký thác vào Thiên Đạo, để phòng ngừa tranh đoạt giữa các Thánh Nhân, nguyên thần tồn tại ở những không thời gian khác nhau trong trường hà Thiên Đạo, cách biệt nhau, căn bản không thể tra xét được.

Vì vậy, họ mới có chỗ dựa mà không sợ, dù đánh không lại Triệu Thần cũng không sợ bị Triệu Thần trấn sát.

Nhưng, vạn vạn không ngờ, Triệu Thần bây giờ lại có thể tìm ra

họ.

"Lẽ nào hắn đã siêu thoát Thiên Đạo rồi sao!?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn toàn thân run rẩy, trong lòng sợ hãi đến cực điểm.

Chỉ có cảnh giới siêu thoát Thiên Đạo mới có thể phá vỡ vĩ lực thời không trong trường hà Thiên Đạo, tóm lấy nguyên thần của họ.

Nếu thực sự như vậy, hôm nay, họ chết chắc rồi!

Một màn đêm đen kịt, hai bàn tay lớn của Triệu Thần tóm lấy nguyên thần của hai người xuyên qua hư không tối tăm, trực tiếp kéo vào trong Thánh Sư Điện.

Thế là, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cuối cùng cũng nhìn thấy Triệu Thần, mỗi người đều trợn to đồng tử, ánh mắt kinh hoàng tột độ.

"Hai vị sư điệt, mượn Hồng Mông Tử Khí dùng một chút!" Triệu Thần hai mắt khẽ nheo lại, giọng nói uy nghiêm đạm mạc trực tiếp vang lên bên tai hai người.

"Không…" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn suýt bị dọa điên, Hồng Mông Tử Khí, đùa sao!?

Có Hồng Mông Tử Khí, họ mới có thể bất diệt.

Không có Hồng Mông Tử Khí, với thân thể trọng thương hiện tại, đừng nói là Triệu Thần, ngay cả Minh Hà, Phục Hy những người đó cũng có thể trấn sát họ.

"Sư thúc, sư thúc, chúng ta biết sai rồi, kính xin sư thúc giơ cao đánh khẽ!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vội vàng quỳ xuống đất cầu xin, chỉ sợ Triệu Thần thực sự ra tay với họ.

Về việc Triệu Thần có thể tước đoạt Hồng Mông Tử Khí hay không, họ không hề nghi ngờ.

Triệu Thần ngay cả nguyên thần của họ trong trường hà Thiên

Đạo cũng có thể tóm ra, rút lấy Hồng Mông Tử Khí đương nhiên không thành vấn đề!

Đáng tiếc, Triệu Thần căn bản không để ý.

Vụt!

Vụt!

Hắn vung tay, trực tiếp tách Hồng Mông Tử Khí của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ra khỏi nguyên thần của họ.

Trong khoảnh khắc, cả trời đất Hồng Hoang đều trở nên u ám, chìm trong bóng tối vô tận.

Hồng Mông Tử Khí bị tước đoạt, tương đương với Thánh Nhân vẫn lạc.

Thiên địa bi minh, trời giáng huyết vũ!

Thế giới Hồng Hoang, tất cả đại năng cường giả vào khoảnh khắc này đều chấn động.

Bất kể trước đó có đang bế quan hay không, tất cả đều bay ra khỏi đạo trường, trợn to hai mắt không thể tin nổi nhìn tất cả những gì đang xảy ra.

"Thánh Nhân, Thánh Nhân vẫn lạc rồi!?" Thiên Đình, Địa Phủ, Ngũ Trang Quán, Hỏa Vân Động, tất cả đại năng cường giả tâm thần cuồng chấn, trong miệng không ngừng hít khí lạnh, da đầu tê dại, gan mật đều vỡ.

Thánh Nhân, là tồn tại bất tử bất diệt, nhưng bây giờ lại vẫn lạc.

Quả thực khiến người ta khó có thể tin nổi!

Thật quá điên cuồng!

Chương 357

Cảm giác như thế giới quan sắp sụp đổ!

Họ không khỏi đồng loạt hướng ánh mắt về phía Thánh Sư Điện, không hề nghi ngờ, chắc chắn là do Triệu Thần làm.

Nhìn khắp thế giới Hồng Hoang, cũng chỉ có Triệu Thần mới có năng lực và gan dạ này!

"Hai vị đạo hữu!" Trong Ngọc Hư Cung trên núi Côn Luân, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi kinh hoàng hét lớn.

Hoàn cảnh của y giống hệt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã gặp nạn, y còn xa sao!?

Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ thở dài một tiếng, cuối cùng cũng sắp biến thiên rồi.

Trong Thánh Sư Điện, Triệu Thần ánh mắt uy nghiêm đạm mạc, sau khi rút ra Hồng Mông Tử Khí, liền tiện tay ném nguyên thần của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sang một bên.

Sau đó, hắn lại đưa hai tay ra, làm y như cũ, nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn ký thác ở không thời gian khác trong trường hà Thiên Đạo cũng bị cưỡng ép kéo ra.

Dưới ánh mắt kinh hoàng tột độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hồng Mông Tử Khí của y cũng bị Triệu Thần rút ra.

Hu hu hu… Thiên địa lại một lần nữa bi minh, huyết vũ vô tận nhuộm đỏ cả đại địa.

Toàn bộ Hồng Hoang hoàn toàn như thế giới tận thế, như thể lúc nào cũng có thể hủy diệt!

“Ai…” Trong hư không Hỗn Độn, Hồng Quân bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nhưng không hiện thân.

Biết làm sao được, y cũng tuyệt vọng lắm chứ!

Thực lực của Triệu Thần đã hoàn toàn siêu thoát Thiên Đạo, dù y có hiện thân cũng không thể làm thay đổi bất cứ điều gì, cần gì phải tự rước lấy nhục!?

“Đi cho bản tọa!” Triệu Thần trong miệng khẽ quát một tiếng, sau khi tiện tay ném nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn sang một bên, liền lập tức đánh ra ba đạo Hồng Mông Tử Khí.

Dưới sự điều khiển của hắn, ba đạo Hồng Mông Tử Khí lập tức phá vỡ hư không, trực tiếp đi vào trong nguyên thần của Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu.

Ba vị nữ thần dưới sự giúp đỡ của Triệu Thần, tu vi đã sớm vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nay được Hồng Mông Tử Khí gia trì, lập tức lần lượt đột phá, trở thành những Thánh Nhân Thiên Đạo mới của trời đất Hồng Hoang!

Trong chớp mắt, thiên địa không còn chấn động bi minh, bóng tối bị xua tan, ánh sáng an lành tường hòa tái hiện thế gian.

Vô tận khí tượng tường thụy của Thánh Nhân giáng lâm Hồng Hoang, huyết vũ trước đó toàn bộ bị xua tan.

Thế là, chúng sinh Hồng Hoang, lại một lần nữa chấn động!

Khí vận của Thánh Sư Điện của Triệu Thần lại một lần nữa tăng vọt, kim long khí vận khổng lồ, bay lượn trên cao trong trường hà khí vận, nhìn xuống tứ phương, bá khí phi phàm.

Tu vi nguyên thần của Triệu Thần lập tức tăng vọt, thế như chẻ tre!

Bây giờ, hắn đã là Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên!

Đây chính là tác dụng kỳ diệu của khí vận cường đại!

Hiện tại, Tam Thánh Nhị giáo đều đã bị Triệu Thần tiêu diệt.

Thiên Đình, Địa Phủ, Nhân tộc, toàn bộ đều là địa bàn của Triệu Thần.

Khí vận Hồng Hoang, tất cả đều quy về một mình Triệu Thần!

Triệu Thần không đột phá Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên cũng không được!

Đương nhiên, căn cơ vừa mới đột phá chắc chắn không ổn định, cần phải bế quan tu hành.

Sau đó, lại xung kích cảnh giới đỉnh phong của Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên, có thể thử chứng đạo cảnh giới Đại Đạo.

Nhưng, trước đó, phải xử lý xong chuyện của Hồng Hoang đã!

Triệu Thần hai mắt khẽ nheo lại, trong hai con ngươi như có hàng tỷ ngôi sao đang vận chuyển trong hư không, ẩn chứa vô tận chí lý huyền ảo phức tạp.

Hai tay chắp sau lưng, toàn thân tỏa ra bá khí vô hình, cử chỉ đều tràn đầy đạo vận vô thượng, như một vị Đạo Chủ vô thượng, nhìn xuống ba vị Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân.

À, không đúng, bây giờ họ không phải là Thánh Nhân, mà là ba con cừu non chờ làm thịt!

"Sư thúc!

Chúng ta đã mất đi Hồng Mông Tử Khí, xin hãy giơ cao đánh khẽ!" Ba người không dám chậm trễ, vội vàng quỳ xuống đất cầu xin, cầu xin Triệu Thần tha mạng.

Không có Hồng Mông Tử Khí làm chỗ dựa, họ không còn bất tử bất diệt, không cầu xin thì thực sự sẽ chết!

Đừng nói là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không có tiết tháo, ngay cả người kiêu ngạo như Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải cầu xin!

Nhưng, ánh mắt Triệu Thần đạm mạc, không hề có ý định tha cho đối phương.

Chém cỏ không trừ tận gốc, gió xuân thổi lại mọc!

"Ai…" Trong hư không Hỗn Độn, Hồng Quân lại bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Sau đó, lặng lẽ quay trở lại trường hà Thiên Đạo hợp với Thiên Đạo.

Chuyện này, y không quản được nữa rồi!

Đến đây, Triệu Thần không chút do dự, triệt để diệt sát ba người Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân!

Cả thế giới Hồng Hoang, toàn bộ nằm trong sự khống chế của Triệu Thần.

Bất kỳ thế lực phản kháng nào, toàn bộ đều bị trấn sát, bao gồm cả đám tàn dư yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu.

"Thiếp thân bái tạ phu quân!" Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, Huyền Minh bốn vị nữ thần phá vỡ hư không, đến Thánh Sư Điện, trên khuôn mặt xinh đẹp động lòng người đều tràn đầy nụ cười kích động hưng phấn.

Với thực lực của họ, việc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không có gì bất ngờ, nhưng trở thành Thánh Nhân như vậy, không khỏi cảm thấy kinh hỉ vạn phần.

"Bản tọa đã hứa, tự nhiên sẽ thực hiện lời hứa!" Triệu Thần nheo

mắt cười nói.

Hắn cũng phải cảm tạ bốn nữ nhân, chính vì bốn người họ chứng đạo thành Thánh, mới khiến khí vận của Thánh Sư Điện tăng vọt, hắn mới có thể tu vi đại tiến!

Nhưng, mọi người đều là người một nhà, cũng không cần phải cảm tạ qua lại!

Tiếp theo, Hạo Thiên, Dao Trì, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị bốn vị cường giả Thiên Đình cũng theo pháp chỉ của Triệu Thần quay trở lại Thiên Đình, tái chỉnh đốn Thiên Đình!

Tây Du đã kết thúc, không cần phải che giấu nữa.

Sau khi ổn định cục diện Hồng Hoang, Triệu Thần lập tức tiến vào thế giới nội thiên địa của Hỗn Độn Châu để bế quan củng cố.

Hắn như một pho tượng đá, ngồi xếp bằng dưới cây Ngộ Đạo, thời gian trôi nhanh quanh thân, nhưng không để lại chút dấu vết nào của năm tháng.

Toàn thân tỏa ra đạo vận huyền ảo phức tạp vô tận, không chỉ khiến cây Ngộ Đạo ngày càng cành lá xum xuê, kết ra từng quả Ngộ Đạo trong suốt, mà ngay cả quy tắc của cả thế giới cũng ngày càng hoàn thiện.

Theo thời gian trôi qua, khí tức của Triệu Thần ngày càng cường đại, trái tim hắn phát ra những tiếng đập mạnh mẽ, khiến cả thế giới rung chuyển.

Hắn đã đạt đến cảnh giới đỉnh phong của Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên!

Thêm một bước nữa, liền chứng đạo cảnh giới Đại Đạo!

Ầm!

Ầm!

Chương 358

Ầm!

Thế giới nội thiên địa của Hỗn Độn Châu lập tức chấn động, Thiên Đạo Hồng Hoang chấn động, hư không Hỗn Độn càng chấn động hơn.

Trong trường hà Đại Đạo vô tận, lập tức nổi lên những gợn sóng, gợn sóng ngày càng lớn, cuối cùng như sóng lớn hung dữ, dâng lên vạn trượng kinh đào.

Sau những cơn sóng kinh hoàng đó, là những luồng khí tức cổ xưa, cường hoành, cuồng bạo đến cực điểm.

Chủ nhân của những luồng khí tức này, toàn bộ đều là những hư ảnh Ma Thần cường đại mà Triệu Thần chưa từng thấy!

Đứng ở phía trước nhất, là một Ma Thần tay cầm búa lớn!

Bàn Cổ Đại Thần!

Triệu Thần lập tức mở mắt, hai mắt sáng như sao, đáy mắt tinh quang lấp lánh.

"Lại có đến ba ngàn... không, hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần!

Ngăn cản bản tọa chứng đạo!" Đúng vậy, những Ma Thần này chính xác là hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần, Triệu Thần hiện tại đã đạt đến trình độ vượt xa Bàn Cổ.

Chúng từ quá khứ vượt qua thời không, mượn sự diễn hóa của Đại Đạo, giống như năm xưa các Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ Đại Thần khai thiên chứng đạo.

Nhưng, đãi ngộ của Triệu Thần rõ ràng ngầu hơn Bàn Cổ Đại

Thần nhiều, trong số các Ma Thần ngăn cản hắn thậm chí còn có cả Bàn Cổ Đại Thần!

Trọn vẹn hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần, mỗi người đều có thực lực không kém Triệu Thần là bao.

Nếu Triệu Thần bây giờ cưỡng ép chứng đạo, có thể sẽ phải chịu kết cục giống như Bàn Cổ Đại Thần năm xưa!

"Đang uy hiếp bản tọa sao!?" Hàng tỷ hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần không tấn công hắn, chỉ cách trường hà Đại Đạo nhìn từ xa.

Rõ ràng, chỉ cần hắn chọn chứng đạo cảnh giới Đại Đạo, những hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần này sẽ lập tức tấn công hắn.

Đại Đạo đang cảnh cáo hắn, chỉ cần không vọng tưởng siêu thoát Đại Đạo thì sẽ không có chuyện gì, nếu không sẽ bị hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần ra tay xóa sổ.

"Nhưng, bản tọa sao có thể dễ dàng thỏa hiệp!" Triệu Thần hai mắt khẽ nheo lại, khóe miệng nhếch lên một đường cong, chứng đạo là phải chứng đạo, cả đời này đều phải chứng đạo!

Cảnh giới đỉnh phong Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên, nếu không đột phá, thì khác gì cá muối.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không đối đầu trực diện với hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần, đó là điều không khôn ngoan.

Dù sao mỗi Hỗn Độn Ma Thần đều là tồn tại cường hãn đã tu luyện hàng tỷ tỷ năm, còn có cả siêu cấp Hỗn Độn Ma Thần như Bàn Cổ Đại Thần.

Dù Triệu Thần có quả Ngộ Đạo làm phụ trợ, cũng không thể chống đỡ nổi!

"May mà bản tọa có át chủ bài khác!" Sắc mặt Triệu Thần tĩnh

lặng như mặt giếng cổ, không đi cưỡng ép chứng đạo Đại Đạo, mà dùng đại pháp lực thi triển một môn đại thần thông!

Đó là Vạn Giới Chứng Đạo!

Tại chư thiên vạn giới, hàng tỷ đại thế giới, vạn vạn vạn triệu tiểu thế giới, ở những thế giới khác nhau, dùng những thân phận khác nhau để thể ngộ Đại Đạo.

Ăn mày, hoàng thượng, đại năng, công chúa, súc sinh, và tất cả những gì sinh linh thế giới có thể trải qua, thậm chí có thể hóa thành một thế giới.

Lớn như một thế giới, nhỏ như một hạt bụi, một con kiến, một tế bào, vi khuẩn đều là Triệu Thần.

Cuối cùng tất cả các điểm thời gian, đều hợp lại tại thời khắc này, giúp hắn chứng đạo.

Đây vốn là thần thông cường đại của Tiếp Dẫn đạo nhân trong quỹ đạo Thiên Đạo nguyên bản, nhờ thần thông này, thực lực của Tiếp Dẫn đạo nhân có thể xếp thứ hai trong các Thánh Nhân, có thể thấy uy lực của nó mạnh mẽ đến mức nào!

Hắn muốn tập hợp hàng tỷ đạo quả, chứng Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên!

Sau đó, Triệu Thần hóa thành vô số hạt bụi tiến vào chư thiên vạn giới.

Nhưng cũng vào lúc này, trong không gian Hỗn Độn, đột nhiên một tia chớp đỏ rực nổ tung, hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần gào thét xông đến, vượt qua trường hà thời gian!

Sau đó bùng nổ sấm sét, lao về phía Triệu Thần.

Dẫn đầu chính là Bàn Cổ Đại Thần!

Đại Đạo cuối cùng cũng triệt để bùng nổ, sẽ không cho Triệu Thần cơ hội này!

Dù đây chỉ là một hư ảnh của Bàn Cổ Đại Thần, do Đại Đạo diễn hóa, nhưng cũng có thực lực đỉnh phong của Bàn Cổ Đại Thần.

"Đại Đạo không nhắm vào ta, mà nhắm vào tất cả những tồn tại thoát khỏi sự cân bằng của trời đất!" Triệu Thần nhanh chóng hiểu ra mọi chuyện, nếu Đại Đạo nhắm vào hắn, hắn sẽ không có bất kỳ cơ hội nào.

Nhưng nếu đối mặt với hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần, hắn vẫn có một tia cơ hội!

Đại Đạo đang khảo hạch, xem hắn có tư cách chứng đạo hay không!

"A!" Triệu Thần xông về phía hàng tỷ Hỗn Độn Ma Thần.

Trong tiếng loảng xoảng, hết tia chớp này đến tia chớp khác, kèm theo cuồng phong.

Dù hắn đã hóa thân vạn giới, nhưng bản thể vẫn đang độ kiếp!

"Không chỉ có Bàn Cổ, mà cả Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh mà bản tọa đã chém giết trước đó, cũng ở trong đó sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Phương Nhị Thánh, Lão Tử, Thông Thiên, ngay cả hai vị thê tử của hắn là Nữ Oa và Hậu Thổ, cùng với những người mới tấn cấp thành Thánh Nhân như Hi Hòa, Thường Hi, Tây Vương Mẫu, cơ bản cũng là lớp bảo vệ cuối cùng mà Đại Đạo để lại, khiến Triệu Thần vô cùng vất vả!

Một Ma Thần lao đến, toàn thân là vảy bạc lấp lánh, mang theo điện quang, thân dài hơn mười mét.

Nó mở cái miệng lớn như chậu máu, phun ra điện quang, bơi lội trong hư không.

Không có sông lớn, không có hồ nước, đây đều là những Ma Thần do quy tắc hóa thành.

"Loảng xoảng!" Một Ma Thần vẫy đuôi, lại một lần nữa phát ra lôi quang, xông đến, thực lực cường đại, toàn thân là điện phù, bùng nổ tại đây.

"Sát!" Triệu Thần ra tay, lòng bàn tay phát sáng, thi triển thần thông quy tắc sấm sét, tỏa ra hàng tỷ thần mang, đánh giết Ma Thần này.

Đột nhiên, toàn thân hắn lông tóc dựng đứng, nhìn về phía xa.

Một cây cỏ kỳ dị, vàng óng, có năm lá, quấn quanh điện quang, kêu lách tách, bùng nổ sức mạnh sấm sét vô tận.

Một Ma Thần khủng bố vô cùng, ẩn chứa ba ngàn chi đạo!

Tia chớp như mưa, lôi quang phun trào, khắp nơi đều xuất hiện pháp tắc hủy diệt, khiến hư không nứt vỡ, ánh sáng rực rỡ đại bùng nổ.

Cả vùng Đại Đạo đều khác đi, nguyên khí dao động kịch liệt, thần huy bành trướng.

Một đòn khủng bố đó phá vỡ đứt gãy, đập tan hư không Hỗn Độn, khiến ba ngàn đại đạo đều phải ảm đạm.

Cả hư không đều tiên nguyên hung dũng, bùng phát ánh huy hoàng rực rỡ.

Một cây thực vật cắm rễ tại đây, còn rực rỡ hơn cả mặt trời.

Ánh sáng chói lòa xông ra khỏi Hồng Mông, có tia chớp thoát ra, vô cùng huy hoàng.

Ánh sáng này chắc chắn sẽ kinh động tất cả mọi người, quá rực rỡ.

Ma Thần hình dạng cỏ năm lá cắm rễ trong một đám mây tiên, trong đó sấm sét cũng vô cùng dữ dội, như thể phong ấn một biển sấm sét.

Tiếng nổ vang tai nhức óc.

Tiên đạo lôi đình giáng thế, tiêu diệt hàng tỷ ma tôn, độc bá tất cả các Ma Thần.

Chương 359

Thủ đoạn này quá bá đạo, quá đáng sợ, khiến Thánh Nhân cũng phải rùng mình, gây ra hậu quả tai hại!

Sương mù, sương mù của Hỗn Độn.

Sương mù ở khu vực này càng dày đặc, bước vào là có nguy cơ lạc lối.

Và giữa không trung thỉnh thoảng có tia chớp lóe lên, chiếu ra ánh sáng chói mắt.

"Trảm!" Triệu Thần sắc mặt trầm tĩnh, phương xa như những vì sao.

Vô số đôi mắt xuất hiện, hội tụ lại.

Khoảnh khắc này, hắn không thể không lùi bước, số lượng Ma Thần do quy tắc hóa thành này quá nhiều, có chút đáng sợ.

Trải dài khắp nơi, mỗi một con đều có thể sánh ngang với Thánh Nhân, kèm theo sấm sét khổng lồ, vang tai nhức óc.

Dưới ánh sáng của tia chớp, hàng ngàn vạn Ma Thần màu bạc, từ vài mét đến vài chục mét dài.

Đủ loại hình dạng, hợp lại sức mạnh kinh người.

Trong hư không Hỗn Độn, Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, đánh giết những Ma Thần này, không ngừng tiến về phía trước.

"Gầm..." Kèm theo một tiếng gầm vang tai nhức óc, cả vùng hư không đều rung chuyển.

Có điện quang ngút trời lóe lên, chiếu sáng cả một vùng hằng vũ, nơi đó trắng xóa.

Sương mù đều tan biến.

Triệu Thần quay đầu lại, cảm thấy trên người lành lạnh, nhìn thấy mấy con đại Ma Thần ở phía sau cùng.

Chúng lại lớn bằng cả một thế giới, dữ tợn kinh khủng, gào thét trong hư không.

Vượt xa những con cự thú trong các vì sao, thực sự quá khổng lồ, đáng sợ nhất là, một hai con trong số đó đã đạt đến chuẩn mực của Thánh Đạo Cửu Trọng, thánh quang mà chúng phóng ra vô cùng kinh người.

Hàng loạt tiên quang oanh kích vào nơi hắn vừa đứng, khiến nơi đó sáng như ban ngày.

Triệu Thần không hề sợ hãi, trực tiếp chiến đấu!

Chỉ là số lượng quá nhiều, căn bản giết không xuể.

Có những tia sáng chói mắt, như những nhát chém lớn của hư không, đủ để uy hiếp Thánh Nhân.

Những Ma Thần quy tắc dày đặc truy kích, không hề từ bỏ!

Càng đi sâu vào trong, sương mù càng dày, người bình thường khó có thể chịu đựng, trên đường hắn đã nhìn thấy thi thể.

Đây đều là những người đã chết từ lâu.

Đều là những tiên hiền thất bại trong việc cưỡng ép dĩ lực chứng đạo trong thời kỳ Hỗn Độn.

Tiên quang lấp lánh, vô cùng rực rỡ, huy hoàng như mặt trời!

Căn bản không nhìn thấy điểm cuối, chỉ thấy toàn là ánh sáng.

"Sát!" Triệu Thần hai mắt trợn tròn, trong con ngươi thánh quang rực rỡ.

Tiên quang chói mắt, thiên hà chảy xuôi, vô số thần thi chìm nổi, lấp lánh.

Như một vực thẳm, chói lòa đến mức khiến người ta kinh hãi.

Mơ hồ có thể nghe thấy những tiếng u u từ sâu thẳm truyền đến, như thể có thứ gì đó đang khóc gào.

Dù Triệu Thần là Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên, cũng cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, không dám ở lại nơi này lâu.

Bàn chân phát sáng, để lại trên mặt đất từng đạo trật tự thần liên, óng ánh rực rỡ, và toàn thân hắn đều bùng cháy.

Toàn lực bùng nổ, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Quang vũ rơi xuống, như những cánh hoa bay lượn, kèm theo một tiếng nổ lớn, Triệu Thần phá vỡ hư không!

Tiên quang vỡ tan, năng lượng như biển cả dâng trào, sóng lớn vỗ bờ!

Hỗn loạn, thần bí, hiểm nguy, đó chính là hiện thân chân thực nhất của Đại Đạo kiếp.

Tóc gáy Triệu Thần dựng đứng, toàn thân căng cứng.

Nơi đây thật yêu tà, có những quy tắc và sức mạnh vô danh cản trở, không thể nhìn thấu.

Thánh nhân cảm ứng đã mất đi hiệu lực, khiến Triệu Thần nhíu mày.

Quy tắc vô danh, khiết bạch như ngọc, được thần thuật diễn dịch, không ngừng tỏa sáng, chói lọi đến kinh người.

Chúng xuất hiện không định kỳ, căn bản không cách nào đoán trước.

Càng đi về phía trước, càng thêm nguy hiểm.

Cửu sắc quang thải quanh người Triệu Thần hình thành một vầng hào quang rực rỡ, như một thần hoàn chói lọi, bao bọc hắn vào bên trong, không nhiễm một hạt bụi.

Hắn biết rõ bốn phía có tuyệt thế sát ý, không thể chạm vào.

Một khi kích hoạt, có thể tru diệt cả Thánh nhân!

Trời long đất lở, tiên quang kích phá trường không, bung tỏa ở phía trước.

Triệu Thần liếc mắt nhìn một cái, không hề dừng lại, tiếp tục lao về phía trước.

Một vài đợt sóng xung kích ập đến không kịp né tránh, xâm thực vào cơ thể, khiến hắn gãy xương gãy gân, suýt chút nữa bị xé thành từng mảnh vụn.

Đúng là thủ bút của Ma Thần!

Cuối cùng, trên đoạn đường đứt gãy, Triệu Thần thậm chí không thể phi hành, ngay cả thần thức cũng không thể dò ra ngoài.

Tiên quang ngập trời, mênh mông vô tận, chiếm cứ toàn bộ hư không!

Trong một sát na, thiên địa long long, lôi âm vang dội bên tai, triệt để bùng nổ.

Cơn đau kịch liệt như dao cắt khiến người ta phát điên.

May thay, thân thể Triệu Thần sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, đã trải qua thiên kiếp tẩy lễ, chí cường vô song.

Năng lượng tiên quang vô tận xé rách trường không, có thể thấy những gợn sóng năng lượng như đại dương cuồn cuộn quét sạch mười phương.

Cũng không biết đã qua bao lâu, hắn đã đến được nơi sâu nhất.

Một con đường cổ xưa hiện ra phía trước, được lát bằng những phiến đá xanh, tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

"Tam Thiên Thanh Thạch Lộ?" Đang trong trận chiến với ức vạn Ma Thần, ánh mắt Triệu Thần chợt sáng lên.

Hắn có thể cảm nhận được con đường cổ xưa đầy vẻ tang thương này ẩn chứa những văn lạc quỷ dị, khiến người ta bất an.

Hắn biết rằng Tam Thiên Thanh Thạch Lộ này do Đại Đạo hóa thành, chỉ có bước lên đó mới thực sự là đặt chân lên con đường của Đạo!

"A..." Ở cách đó không xa, một Ma Thần gầm lớn rồi lao tới.

Chương 360

Đó là một con đại điểu có tu vi Thánh Nhân khủng bố.

Toàn thân nó phát quang, uy thế vô cùng, có thể khống chế nhật nguyệt, hủy diệt tinh thần.

"Cút!" Triệu Thần tay nắm quyền ấn, thần quang rực rỡ, một quyền oanh tới.

Con đại điểu tại chỗ vỡ nát, thân xác lại hóa thành tro bụi trong lôi quang.

Nhưng ngay lập tức, một Ma Thần khác tấn công, tiếng gầm như long hổ gào thét, chấn động linh hồn.

Quyền thứ hai tung ra, sấm sét bùng nổ, con thú kia toàn thân nổ tung, rồi nhanh chóng tan biến vào trong quy tắc.

Triệu Thần biết rõ, chúng đều do quy tắc hóa thành, giết bao nhiêu cũng vô dụng.

Lúc này, một Thái Cổ Ma Thần do quy tắc hóa thành tấn công.

Một tiếng gầm giận dữ làm hư không vỡ nát, bá khí đến mức nào, bụi mù cuộn trào ngút trời.

"Không ổn!" Sắc mặt Triệu Thần biến đổi, vội vàng lùi lại, tạm lánh mũi nhọn.

Tiên thiên tiên quang như thác nước tuôn trào, nóng rực như mặt trời.

Thiên địa nứt ra, tiên kiếp trở thành vĩnh hằng, chiếu sáng cả bầu trời!

Triệu Thần kinh hãi, càng đi sâu vào trong, hắn càng cảm thấy áp

lực lớn như núi.

Bốn phía ánh sáng lấp lánh, tuế nguyệt cũng không thể bào mòn, uy áp ẩn chứa bên trong lại càng thêm cường đại.

Triệu Thần suýt nữa gặp nguy hiểm, hư không phát quang, xuất hiện những phù văn vô danh, có thể tru thần sát tiên.

"Sát!" Tiên khí vờn quanh, dung mạo mông lung.

Khi đến nơi sâu nhất, Triệu Thần cảm nhận được một áp lực cực lớn, khiến hắn có chút e dè.

Sóng dao động phát ra ngày càng khủng bố.

Nhưng trong đại kiếp này, có quy tắc tiên đạo lưu chuyển, nếu có thể tham ngộ, đó cũng là một đại tạo hóa!

Triệu Thần nhắm chặt hai mắt, áo dài bay phần phật trong gió.

Bốn phía sôi trào.

Hắn không ngừng chịu đựng oanh kích, dùng tiên kiếp để rèn luyện bản thân.

Có tiên quang hóa thành Hỗn Độn kiếm khí, chấn vỡ hư không, tạo thành sức phá hoại đáng sợ không gì sánh bằng.

Mỗi khi thân thể bị trọng thương, hắn liền lập tức khôi phục nguyên khí, sau đó lại tiếp tục kinh qua sự rèn luyện của trời đất.

Cứ thế lặp đi lặp lại, không biết đã qua bao nhiêu năm.

Mà ở Hồng Hoang, căn bản không ai tính năm tháng!

Hồng Hoang thế giới không tính năm tháng, thoáng chốc Triệu Thần cũng dần có thể chịu đựng được, và không ngừng kiên trì trong thời gian dài hơn.

Bạch quang chói mắt bao trùm thương khung, vô tận tiên phạt như

một cây búa lớn, không ngừng gõ đập lên người hắn.

Vô số kỷ nguyên bất tri bất giác trôi qua.

Tiên kiếp đã loại bỏ hết tạp chất, khiến thân thể Triệu Thần ngày càng cường đại.

Nhưng Đại Đạo kiếp cũng ngày càng mạnh, càng lúc càng đáng sợ.

"Trảm!" Cùng với một tiếng gầm giận dữ, tất cả đều vỡ nát, một mảnh hoang tàn, hư không đâu đâu cũng là vết nứt.

Triệu Thần đứng đó với tư thế vạn pháp bất xâm, thiên hạ độc tôn, không hề bị xâm thực.

Có Ma Thần gầm thét.

Chúng đều là những sinh vật do quy tắc hóa thành, trời sinh đã nắm giữ tiên đạo thần thông, giống như một loại cá sấu cổ màu vàng, mang theo điện quang.

Triệu Thần ngẩng đầu, đứng giữa hư không, sau một phen giao thủ, trực tiếp chém giết.

Con cá sấu cổ "bụp" một tiếng nổ tung, hóa thành một lượng lớn tinh túy.

Triệu Thần thi triển Thôn Thiên Ma Công, nuốt chửng những tinh túy này.

Trải qua một trăm hội nguyên, hắn đã trở nên cường đại hơn rất nhiều.

Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên đạo quả cũng đã hoàn toàn vững chắc, không gì phá nổi!

Triệu Thần đặt chân lên Tam Thiên Thanh Thạch Lộ, phảng phất như đang bước đi trên Đại Đạo, không biết điểm cuối, không biết sẽ đi về đâu.

Nhưng hắn không chút do dự, cứ thế một đường tiến thẳng trên con đường cổ xưa.

Vô số Ma Thần mang theo thuộc tính khủng bố, vô cùng hung mãnh.

Triệu Thần thấy một con giao long khổng lồ, quấn quanh trong không gian hư không, một cử động cũng không, uyển như thiên vũ, mở ra đôi mắt rực rỡ như mặt trời.

Nó mở miệng lớn lao tới, Triệu Thần cùng nó chiến đấu.

Đại Đạo là bản nguyên của thiên địa, bên trong thai nghén pháp tắc, có thể siêu việt vạn vật.

Cho dù chỉ chứa một tia, cũng có thể trấn áp Thánh nhân.

Ngay cả một Thánh Đạo Cửu Trọng Thiên như Triệu Thần cũng cảm thấy vô cùng vất vả.

Sau tám vạn vạn ngày, Triệu Thần trải qua bao hiểm nguy, nhưng đều là hữu kinh vô hiểm.

Hắn đã thấy được pháp tắc lôi điện, phảng phất bao trùm cả một vùng trời đất.

Cuối cùng, Triệu Thần chân đạp Tam Thiên Thanh Thạch Lộ, xông ra khỏi Hỗn Độn Châu, xông ra khỏi hồng mông, bước vào một thế giới chưa biết.

Thế giới này chỉ đứng sau Hồng Hoang đại thế giới, cũng đã tu luyện ra được hệ thống của riêng mình.

Chúa tể mạnh nhất là một vị đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Nhưng đúng lúc này, Triệu Thần cùng ức vạn Ma Thần đã xông vào!

"Nhìn kìa!?" "Trời ơi, có sinh linh ngoại vực đánh vào rồi!

Thật đáng sợ!!" Sinh linh của thế giới này toàn bộ đều kinh hoảng thất thố.

Vị chúa tể thế giới càng thêm biến sắc.

Hắn có thể cảm nhận được sự cường đại của các Ma Thần này, đặc biệt là Triệu Thần ở giữa, thực lực còn vượt xa hắn!

Nhưng đúng lúc này, một chuyện bất ngờ xảy ra, ức vạn Ma Thần, bao gồm cả Bàn Cổ đại thánh, đều đã sống lại, khôi phục thần thức.

"Ngươi xâm phạm Đại Đạo, tựa như lăng giá trên Đại Đạo, đáng chém!" "Đại Đạo vô tình, ngươi đáng chém!" "Cút!" Triệu Thần gầm lên, phẫn nộ vô cùng, cửu sắc thần quang lóe lên, Cửu Thiên Thánh Nhân hàng lâm.

Hắn biết Đại Đạo không có bất kỳ tình cảm nào, càng không thể nói những lời này.

Đây là chấp niệm của Bàn Cổ đại thánh và ức vạn Ma Thần chứng đạo thất bại năm xưa, hôm nay mượn quy tắc Đại Đạo mà hiển hóa ra.

Chương 361

Triệu Thần phải chiến thắng những chấp niệm này.

Trong mắt ức vạn sinh linh của thế giới này, hắn đạp không mà đi, lao về phía các Ma Thần, hủy trời diệt đất, trảm thần diệt tiên, nghịch thiên mà lên, đánh cho càn khôn vỡ nát.

Vào khoảnh khắc ấy, sinh linh rõ ràng nhìn thấy vạn cổ tinh không vỡ vụn, không còn tồn tại.

Chỉ có người trong thiên kiếp kia, dùng sức mạnh một kích chiến đấu với ức vạn Ma Thần, có thể nói là kinh thiên động địa, thiên hạ không ai địch nổi!

Một Ma Thần run rẩy, phảng phất như chịu sỉ nhục lớn lao.

Một kích tùy ý của tên Nhân tộc kia lại bùng nổ sức sát thương khủng bố, có thể diệt Ma Thần, hủy diệt chư thiên vạn vực, khiến y bị trọng thương.

"Khốn kiếp!" Ma Thần kia gầm lên một tiếng, đại chiến với Triệu Thần, trong nháy mắt, hai người đã giao thủ hàng vạn lần.

Mỗi một kích đều có thể hủy thiên diệt địa.

Thần diễm hừng hực bao quanh, bùng nổ ra thần lực kinh thế.

Bất kỳ một tia hà quang nhỏ bé nào bắn ra cũng có thể hủy diệt chư thiên thế giới.

Như con kiến ngưỡng vọng thương long, vô số sinh linh run rẩy không thôi, lúc này mới biết mình nhỏ bé đến nhường nào.

Sự chênh lệch này khiến người ta tuyệt vọng, so với Ma Thần, bọn họ chênh lệch quá xa, chỉ có tận mắt chứng kiến mới có thể hiểu

được.

"Mang theo tất cả sinh linh rời đi, rời khỏi tinh không này!" Triệu Thần một hoa khai thiên, mở ra một khu vực an toàn, rồi truyền thần niệm cho vị chúa tể thế giới kia.

Tuy rằng đang độ kiếp, nhưng hắn cũng không muốn làm tổn thương đến sinh linh của thế giới này.

"Vâng!" Vị chúa tể thế giới đó sắc mặt biến đổi, vội vàng tuân theo mệnh lệnh, vung tay một cái mang theo ức vạn vạn sinh linh tiến vào khu vực an toàn.

"Hừ, muốn dựa vào Cửu Trọng Đại Đạo sao!" "Ngay cả bọn ta cũng không thể, ngươi có thể sao?" Có mấy Ma Thần hừ lạnh một tiếng, rồi lao lên.

Một đạo kiếm quang chói lọi bùng lên, chiếu sáng cả thế giới.

Triệu Thần gầm lên một tiếng: "Nhất Khí Hóa Vạn Thanh!" Hắn hóa thành thế giới, hóa thành vạn cổ, phân ra hàng chục phân thân, biến thành những chiến thần vô địch, chiến ý ngút trời, lao tới, đồng thời chiến đấu với các Ma Thần.

Tử khí bốc hơi, mênh mông vô cùng, phảng phất trường tồn vạn cổ.

Đây chính là phiên bản tiến giai của Nhất Khí Hóa Tam Thanh, Nhất Khí Hóa Vạn Thanh!

Thần cản giết thần, Phật cản giết Phật, đối kháng chư vị Ma Thần!

Triệu Thần hóa thành một đạo thần hồng, tốc độ quá nhanh, thoáng chốc đã lao đến chỗ sâu trong hằng vũ!

Bùm!

Trong tay hắn là Thí Thần Thương, bao bọc bởi sát khí vô cùng.

Lúc này toàn diện bùng nổ, oanh về phía trước, đó là Hỗn Độn chi lực vô song.

"Cái gì!?" Một Ma Thần đang truy sát Triệu Thần, lập tức hít một hơi khí lạnh, mặc dù y là chí cường vô địch, nhưng thấy biển sấm kia, sắc mặt tức thì thay đổi.

Quá mạnh, sấm sét hai màu đen trắng bay lượn, quấn lấy nhau, điện mang cuồn cuộn, như một thế giới đang sụp đổ, bao trùm nơi này.

"Phá!" Ma Thần hét lớn một tiếng, nắm giữ vô thượng kinh văn, tự có pháp môn phá giải.

Trong hư không, vô tận kim loại khí hiện ra, câu thông thần kiếp trên trời, muốn dẫn dắt sấm sét ngập trời sang một bên, rồi hóa thành của mình, dùng để công giết địch.

Phải nói rằng, Ma Thần này vô cùng mạnh mẽ, là cường giả mạnh nhất một kỷ nguyên.

"Long long long…" Sấm sét kích động, bị bảo thuật kia dẫn dắt, tấn công sang một bên, bắt đầu ngưng tụ phù văn, sắp bị y sử dụng.

Xẹt!

Nhưng, một đạo điện hồ nổ tung trong biển sấm, tất cả sấm sét được dẫn ra ngoài toàn bộ đều bùng nổ, khiến cho mảng hư không đó hóa thành hàng trăm hàng nghìn vết nứt lớn màu đen.

Ma Thần tóc gáy dựng đứng, cách xa như vậy mà vẫn có thủ đoạn thế này, khiến y trong lòng kinh hãi.

Bùm!

Một tiếng nổ lớn, sấm sét quét ngang trường không, Triệu Thần

giang cánh bay cao, uy lực cường đại đến mức khiến người ta không dám tin.

Ma Thần bay ngược ra sau, cảm nhận được sức mạnh mênh mông đó, sắc mặt khó coi vô cùng, cực tốc né tránh.

Thân là Hỗn Độn Ma Thần, từng là một trong những kẻ mạnh nhất, vậy mà lại lùi bước.

Gần như khó có thể tưởng tượng được, chưa từng có cảnh ngộ như vậy.

"Tên khốn kiếp!" Y phẫn nộ gầm thét, di chuyển ra xa vô tận, đứng giữa hư không, mái tóc mang theo điện hồ, vang lên tiếng lách tách.

Đó chỉ là dư ba gây ra.

Hắn đã đánh xuyên qua hết thế giới này đến thế giới khác.

Lúc này, Triệu Thần, vào khoảnh khắc sấm sét tan đi, thân thể hắn hiện ra, giáng lâm trên thế giới tàn phá, lạnh lùng nhìn về phía Ma Thần chí cường kia.

Các Ma Thần đều kinh ngạc, tên Nhân tộc này mạnh mẽ đến mức có phần ngoài dự liệu của bọn họ.

Triệu Thần không nói lời nào, tóc đen bay tán loạn, đôi mắt sâu thẳm, nhìn chằm chằm Ma Thần, rồi lại nhìn khắp bốn phương.

Chiến khí cường đại từ trong cơ thể lan tỏa ra, khiến hư không oanh minh.

Hắn cảm ứng, nhìn các Ma Thần xung quanh: "Lũ Ma Thần Hỗn Độn, xem Ngô trảm các ngươi!" "Ngươi dám!" "To gan!" Ngôn ngữ băng lãnh, tự tin bá đạo, hoàn toàn không sợ hãi, khiến các Ma Thần xung quanh cảm thấy bị sỉ nhục lớn lao.

Triệu Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm Ma Thần, giơ bàn tay lên, phát ra ánh sáng chói lọi, chiếu sáng cả thiên vũ.

Trong nháy mắt, mây mù mười phương tan biến!

Chiến ý, một trường vực vô hình khuếch tán, vạn vật thần phục, lui tránh.

Chỉ trong nháy mắt, các Ma Thần xung quanh đều nhíu mày, chịu đựng áp lực cực lớn.

Bọn họ cảm nhận sâu sắc đối thủ đáng sợ, lợi hại hơn trong tưởng tượng.

"Đạo hữu, chỉ cần không chứng đạo Thập Trọng Thiên, chúng ta có thể lui đi!" một vị Ma Thần lùi lại nói.

"Đạo hữu Đại Đạo Cửu Trọng, đã là vô địch, hà cớ gì phải tiến thêm một bước?" lại một vị Ma Thần khác lên tiếng.

"Cút!" Triệu Thần lạnh lùng đáp lại, chỉ một chữ, ngắn gọn mà đầy uy áp.

Hắn căn bản không để ý đến chúng, trong mắt tràn đầy vẻ lạnh lùng và sát cơ.

Bởi vì hắn biết, không thể lùi bước, một khi lùi bước, chứng đạo sẽ thất bại.

Triệu Thần một quyền oanh về phía trước, thiên địa cùng rung chuyển, trực tiếp đánh nát một thế giới.

Sức tấn công này quá khủng bố, khiến Ma Thần kia lập tức biến sắc, lùi ngang ra ngoài, tế ra chí bảo đối kháng.

Trước đó, y rất tự tin, nhưng khi gặp Triệu Thần, lại có chút không chắc chắn.

"Mềm không xong, vậy thì ngươi đi chết đi!" Lại một tiếng gầm

như sấm sét truyền đến, chấn động cả hằng vũ thế giới.

Trong bóng tối, một cỗ sát ý kinh thế hiện ra ở phương xa, xông thẳng lên trời, hóa thành một ma ảnh màu đen, đứng sừng sững ở tận cùng chân trời!

Chương 362

Đó là một thân ảnh vô cùng đáng sợ, chưa từng giáng lâm, bởi vì khoảng cách quá xa, chỉ hiển hóa ở nơi xa xôi vô tận để trấn áp.

Đó là Hắc Ám Ma Thần, một trong những cường giả chí cao của Hỗn Độn Hư Không, hôm nay cũng đã xuất hiện.

Uy năng của y quá mạnh mẽ, tràn ngập cả một phương trời đất.

"Sát!" Các Ma Thần khác bắt đầu toàn lực xuất thủ, bí bảo từng món một tế ra, giết về phía Triệu Thần.

Hắc Ám Ma Thần mang đến uy hiếp lớn nhất!

Chư thiên vạn giới đều run rẩy, loại sức mạnh đó, loại uy năng đó quá cường đại, không thể địch nổi, khiến vạn tộc sinh linh đều phải cúi đầu.

"Chết!!" Triệu Thần gầm nhẹ, chỉ có một chữ như vậy.

Hai chân đứng tại chỗ không động, cánh tay phải duỗi ra, trấn áp về phía Ma Thần, ánh mắt vô tình.

"Rắc!" Tiếng vỡ của một chí bảo không rõ tên truyền đến.

Một tấm khiên cổ trong hư không nổ tung, khiến Hỗn Độn Ma Thần biến sắc, đối phương quá bá đạo, tay không hủy Tiên Thiên Chí Bảo!

"Đạo Hóa Tam Thiên!!" Triệu Thần hét dài, Thí Thần Thương thần bí khó lường, trong hư không một đạo xích hà chói lọi bùng lên, thương quang cuồn cuộn.

Sát khí chấn kinh tất cả Ma Thần, quá khủng bố, sát đạo khí tức không gì sánh bằng.

Hắn muốn chém giết Hỗn Độn Ma Thần này.

Ma Thần bị Triệu Thần một thương đâm thủng ngực, máu tươi như suối phun, chịu trọng thương.

Y vốn là Siêu Hỗn Độn Ma Thần, khó khăn lắm mới khôi phục lại đỉnh phong, lúc này thân thể Ma Thần bị thương, lại nhanh chóng khô héo đi.

"Sức mạnh của ta!

Sức mạnh của ta!" Đây giống như tự trảm Ma Thần, càng lâu dài, lại càng là sự thăng hoa cực hạn ngắn ngủi.

"Sức mạnh của ngươi, chẳng qua là hồi quang phản chiếu, là đóa pháo hoa rực rỡ cuối cùng." Triệu Thần cười lạnh một tiếng, lao lên, muốn chém giết Hỗn Độn Ma Thần này.

Cửu sắc sương mù phiêu động, vây quanh nhật nguyệt tinh thần, như một tiên ma thần áo trắng giáng lâm.

Cùng với mùi máu tanh, sinh linh cường đại kia suýt nữa bị giết.

Lúc này, Triệu Thần thần dũng vô địch, lực chiến tám phương!

Nhưng đột nhiên, hư không vỡ nát, một bóng đen xuất hiện, một chưởng đánh vỡ trường không, cuồng bá vô song, mang theo sương đen ngút trời, bao trùm nơi đây, tấn công chân thân Triệu Thần.

Hắc Ám Ma Thần!

"Đông!" Giữa hai người, vô tận phù văn bùng nổ, thần lực dao động như đại dương, vô cùng kịch liệt.

Rõ ràng đây là một lần đối công không gì sánh bằng.

Vô số sinh linh kinh hãi, Hắc Ám Ma Thần đã đến, thân ảnh khổng lồ đứng sừng sững ở chân trời!

Bùm!!!

Thiên địa kịch chấn, Hắc Ám Ma Thần cùng Triệu Thần đại quyết đấu, đánh xuyên qua hết đại thế giới này đến đại thế giới khác, phát ra thần quang chói lọi, sương đen cuồn cuộn, bao trùm đại địa.

Cách đó không xa, Siêu Hỗn Độn Ma Thần kia phẫn nộ, suýt chút nữa bị đánh đến vẫn lạc.

Thân thể y nhanh chóng khô héo, gào thét phẫn nộ về phía Triệu Thần.

Nhưng rất nhanh, y lại lòng nguội lạnh, trợn to mắt nhìn vào chiến trường.

Bởi vì Triệu Thần thần dũng vô địch, cửu sắc thần quang bao quanh thân thể, một mình đấu với hơn mười Ma Thần, trong đó có cả Hắc Ám Ma Thần.

Chỉ là đối phương chỉ là một tôn pháp thân mà thôi.

Một trận chiến Ma Thần, chỉ là chư vị Ma Thần đối phó một mình Triệu Thần.

Vị cổ chi Ma Thần chấn kinh, bại không oán.

"Lũ Ma Thần Hỗn Độn, cút ra hết đây, cùng nhau lên đi!" Triệu Thần thần dũng vô địch, hét lớn bốn phương, một quyền đánh lui Hắc Ám Ma Thần.

Một khắc này, hư không đều sụp đổ.

"Quá tự đại!" Hắc Ám Ma Thần không ngừng tấn công, lạnh lẽo thấu xương, tựa như Ma Thần Vương khủng bố, đứng sừng sững trong sương mù, vô cùng đáng sợ.

Trường không cộng hưởng, vết nứt dày đặc.

"Mệnh ta do ta không do trời, ta muốn Thánh Đạo Thập Trọng

Thiên!

Ta chứng đạo, cần gì phải sợ các ngươi!" Triệu Thần hét lạnh, lần nữa sử dụng Hỗn Độn áo nghĩa, ngưng tụ một thanh Hỗn Độn quang kiếm, hoàn toàn do phù văn ngưng tụ thành, chói lòa rực rỡ, bên trong ẩn chứa vô tận Đại Đạo chân nghĩa.

Hỗn Độn Ma Thần kia sắc mặt âm trầm, cũng không nói gì, muốn độn tẩu.

Quy tắc Đại Đạo ở ngay trước mắt, không thể vẫn lạc ở đây.

Nhưng, Triệu Thần căn bản không thèm để ý, kiếm quang như hồng, xé rách thiên địa, lợi hại hơn vừa rồi gấp bội, khiến Ma Thần kia không chống đỡ nổi, phẫn nộ, cực kỳ không cam lòng, muốn gầm lên.

"Phụt!" Nhưng cuối cùng đầu của Ma Thần bay lên, mang theo một mảng máu lớn, tràn đầy tuyệt vọng và không cam lòng.

Một Ma Thần do quy tắc Đại Đạo diễn hóa, cứ như vậy bị đánh giết!

"Ba nghìn vạn ức kỷ nguyên ẩn mình, không cam lòng!

Ta không cam lòng a!!" Một Ma Thần gào thét một tiếng, cuối cùng hóa thành mưa máu màu vàng, trả lại cho trời đất.

Cả một vùng trời đất bắt đầu đổ một trận mưa vàng ngút trời.

Có Ma Thần đã vẫn lạc.

Tất cả Ma Thần đều biến sắc.

Xoẹt!

Triệu Thần hóa đạo hợp nhất, hàng chục phân thân ngưng tụ, cùng Hắc Ám Ma Thần quyết đấu, muốn trảm thêm một Ma Thần nữa!

“Khốn kiếp!” Sắc mặt Hắc Ám Ma Thần âm trầm, Triệu Thần thu hồi pháp thân, khiến áp lực của y tăng gấp bội.

Khắp nơi, tất cả sinh linh đều chấn kinh, sao lại mạnh mẽ đến vậy.

Cảnh tượng một kiếm chém bay đầu Hỗn Độn Ma Thần vừa rồi quá chấn động.

Phảng phất như ngay trước mắt, lúc này vị đại thần kia khiêu chiến mười phương địch, không sợ chư thần.

“Người đó là ai?

Quá cường đại, cường đại vô song, có sự tự tin vô địch!” Có sinh linh kích động không thôi.

Loại bá khí và tự tin đó đều phát ra từ trong xương tủy, không sợ bất kỳ kẻ địch nào trên thế gian.

“Khốn kiếp!” Hắc Ám Ma Thần tay ôm ngực, hồi lâu mới thở được, vừa rồi bị Triệu Thần đánh một quyền, thánh huyết sôi trào.

“Ngươi tìm chết!” Y lao tới, sắc mặt lạnh lùng, sát ý biến thể, đôi mắt lóe lên hàn quang, quét ngang tất cả.

Chương 363

Thiên địa vỡ nát, vô số thế giới không ngừng tan chảy, vô biên sát kiếp lại đến, máu nhuộm chư thiên hằng vũ.

Một tiếng oanh minh, gây ra sóng lớn ngút trời, tất cả sinh linh đều khó có thể yên tĩnh.

Triệu Thần và Hắc Ám Ma Thần không ngừng đại chiến, trực tiếp biến chiến trường thành một hung địa.

Sát khí bao trùm, trong hư không dày đặc những tự phù như kim loại, ngưng tụ vào trong, cấm cố nơi này.

Nhưng tốc độ của hai người trong hư không quá nhanh, không khí nổ vang, hóa thành sương mù nổ tung, cực tốc đối kích.

Tự phù ngưng tụ bùng nổ như tinh thần nổ tung.

"Ám Thần Phệ Thiên!!" Hắc Ám Ma Thần gầm lên một tiếng, một vầng mặt trời đen khổng lồ bay lên, một màu đen kịt.

Giống như một con cự thú thời tiền sử đang há miệng lớn, muốn nuốt chửng tất cả sinh cơ.

Nhưng Triệu Thần hoàn toàn không sợ hãi, cửu sắc mông lung, hóa thành thần vận uẩn lượn.

Hắc nhật đang run rẩy kịch liệt, như chịu đựng áp lực cực lớn.

"Cái gì!?" Sắc mặt Hắc Ám Ma Thần biến đổi, mặt trời đen mà y thi triển, không chống lại được uy áp mà đối phương tỏa ra!?

"Không!" Ám Tôn kinh hãi, một cỗ lực lượng khổng lồ ép y đến nghẹt thở, dù lùi lại cũng không được, miệng mũi khó chịu, thất khiếu phun máu.

Người này quá đáng sợ, tựa như thần linh, căn bản không phải Ma Thần bình thường có thể đối kháng!

Cuối cùng, "phụt" một tiếng, cả lưng y đều vỡ nát, một mảng huyết vụ bốc hơi.

Chúng sinh chết lặng, sống lưng lạnh toát, một cỗ hàn ý lan tỏa toàn thân, nhìn hai vị Ma Thần không ngừng giao phong kịch liệt.

Triệu Thần lực địch Hắc Ám Ma Thần, trực tiếp đánh nát lưng y thành một đám huyết vụ.

Cuối cùng Hắc Ám Ma Thần gầm lên một tiếng: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, không mau ra tay, quy tắc Đại Đạo sắp mở ra, sẽ đoạt lấy cơ hội để chúng ta tái hiện, đừng bỏ lỡ cơ hội!" Bất đắc dĩ, vị Hỗn Độn Ma Thần này cũng bắt đầu cầu viện!

"Đoạt xá?

Tái hiện?

Thì ra là vậy…" Ánh mắt Triệu Thần lóe lên, cuối cùng cũng biết vì sao những Ma Thần này lại sống lại.

Bỏ qua hư ảnh của Bàn Cổ lão tử không bàn, những Hỗn Độn Ma Thần này chưa chết hẳn, một tia chân linh bất diệt, ký sinh trong Đại Đạo, chờ đợi người chứng đạo tiếp theo xuất hiện, để đoạt xá trở về!

Đột nhiên một cỗ khí tức khủng bố cực lớn bùng nổ, có Ma Thần tấn công, muốn chém Triệu Thần.

Triệu Thần quay đầu, cùng Ma Thần kia cách không đối một chưởng, âm thanh phát ra đặc biệt trầm đục, như tiên cổ đang oanh hưởng, chấn đến mức nhiều sinh linh khí huyết sôi trào.

Đó là Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần của Hỗn Độn, bạn thân của Hắc Ám Ma Thần.

Triệu Thần từng thấy chúng ở Hoàng Tuyền Hà cùng Hậu Thổ.

Cả hai bị Bàn Cổ trấn áp, diễn hóa thành Lục Đạo Luân Hồi.

Hai Ma Thần tràn ngập tử khí, thiếu sinh cơ, đôi mắt băng lãnh vô tình.

Triệu Thần trong nháy mắt bùng nổ, thi triển chiến lực mạnh nhất, thân thể phát quang, chấn động thiên địa.

Hắc Ám Ma Thần một quyền oanh ra, như một thế giới sụp đổ, những mảng quy tắc đang đan xen.

Phù hiệu thần bí bùng nổ, thần uy chấn thế!

Cùng lúc đó, Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần cũng ra tay.

Chúng đứng giữa hư không, xung quanh sương mù cuồn cuộn, chỉ có một đôi mắt như quỷ hỏa, u ám, đáng sợ và cường thế không thể tả.

Sương mù cuồn cuộn, tử khí lan tràn, một sợi xích đen từ lòng bàn tay Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần hiện ra, Ma Thần binh Minh Thần Tỏa Liên!

Muốn trói chặt Triệu Thần, trấn sát hắn.

Nhưng Tiên Thiên Hồng Mông Hỗn Độn Thánh Thể Đạo Thai của Triệu Thần phát quang, hắn một quyền oanh ra, ức vạn xích hà bùng nổ, hậu phát chế nhân.

Minh Thần Tỏa Liên màu đen xuyên qua hư không, vang lên tiếng loảng xoảng, ô quang kinh thiên.

Như hơn mười vầng mặt trời đen, chống lại quyền mang bùng nổ, khôi vĩ bàng bạc, mênh mông tráng khoát.

Triệu Thần di chuyển thân hình, lại chấn chỉ, năm ngón tay trái

như vuốt rồng, thi triển vô thượng thần thông.

Thiên địa đảo lộn, tinh thần ảm đạm, tỏa liên của Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần vang lên tiếng ken két, bị Triệu Thần một tay tóm lấy, như đang rèn sắt, tia lửa bắn tung tóe.

Triệu Thần vung tỏa liên, kéo Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần, ném về phía Ám Tôn!

"Cái gì!?" "!!!!" Ám Tôn, Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần đều kinh hãi, đã đánh giá thấp sự cường đại của Triệu Thần.

"Bành!" Hai Ma Thần va vào nhau, tóe ra tia lửa kịch liệt.

Triệu Thần bước chân, súc địa thành thốn, cả người bay lên, xoay tròn.

Hắn kéo mạnh tỏa liên, lôi theo Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần quét mạnh ra ngoài, mơ hồ phát ra âm thanh của rồng rắn cùng gầm.

"!!!" Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần thổ huyết, phẳng phất như chịu sỉ nhục lớn lao, bị xem như một cây búa sắt mà ném đi.

Các Ma Thần khác vội vàng né ra, sợ bị thương.

Một con Cửu Tiêu Chân Long hiện ra, Triệu Thần thi triển vô thượng thần thông.

Ánh sáng vàng óng trong nháy mắt nhuộm lên tỏa liên đen của Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần, như một con rồng vàng, quất về phía Hắc Ám Ma Thần, uy thế bá đạo!

Hành động trông có vẻ đơn giản của Triệu Thần lại đều là những thủ đoạn chí cường, ẩn chứa huyền bí chư thiên, là kết quả của sự kết hợp các loại thần thông chí cường.

“Ông!” Vai của Hắc Ám Ma Thần bị tấn công, là bị Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần đập vào.

“Khốn kiếp, Nhân tộc, ngươi ép ta!” Cuối cùng Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần không chịu nổi nữa, bùng nổ ra ô quang ngút trời, hóa thành một con ma phượng, khủng bố vô cùng, mang theo liệt diễm màu đen, lao về phía Triệu Thần.

Đông!

Thiên địa vỡ nát, hư không nơi đây sụp đổ, cảnh tượng kinh người.

Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần cuối cùng đã dùng đến sức mạnh vốn để bước lên quy tắc Đại Đạo, nhưng lúc này vì để đối kháng Triệu Thần mà cũng đã thi triển ra.

Hắc ám ngút trời, những mảng khóa cổ đạo cũng bị đánh gãy.

Sợi xích sắt màu đen, do hắc sắc tiên kim hóa thành, thiêu đốt ngọn lửa đen kịt, đốt đến mức hư không vặn vẹo, hung hãn dị thường, nhưng lúc này lại bị triệt để đánh gãy.

Triệu Thần thi triển Hỗn Độn Châu, một bên vàng óng, một bên đen kịt, va vào nhau, bùng nổ ra Hỗn Độn khí.

Hai bên va chạm, vang lên tiếng đinh tai nhức óc, tia lửa bắn tung tóe.

Ánh mắt Triệu Thần băng lãnh, Hỗn Độn phác kích, giữa hai bên bùng nổ đại chiến.

Trên không trung, những tia sáng bay múa, nhuốm máu, tàn lụi rơi xuống.

Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần lùi lại, bị thương nặng!

Chương 364

Phía dưới, vô số thế giới vỡ nát thành từng mảng, hàng chục con sông thời không gãy đôi, hóa thành những mảnh vỡ hư không, rồi lại tan ra bốn phía.

Cảnh tượng vô cùng hùng vĩ, như một vụ nổ lớn của vũ trụ, mênh mông đến đáng sợ.

Nhưng, một khi Triệu Thần chứng đạo thành công, có thể tái lập địa phong thủy hỏa, tái tạo lại những thế giới này.

Chân linh của những sinh linh trong các thế giới đó cũng đã được Triệu Thần thu vào Hỗn Độn Châu.

Lúc này Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần gào thét, nhục thân Hỗn Độn Ma Thần vô cùng đáng sợ, mỗi một tấc da thịt phảng phất như phong ấn một loại thần thông.

Một khi bị tấn công, tất sẽ bùng nổ quy tắc chói lọi.

Triệu Thần cũng động dung, đối thủ như vậy hắn lần đầu tiên gặp, lại có thể ẩn giấu sức mạnh như thế.

"Chết đi, ngươi phải dùng thánh vận của ngươi để bù đắp đạo cơ cho chúng ta!" Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần đạp không, một khắc này toàn thân thần thông bùng nổ, bất hủ bất hoại, vững như thành đồng.

Chúng có thể không ngừng phát ra thần thông!

Triệu Thần biết, Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần đã trải qua muôn vàn kiếp nạn, sống qua vạn cổ tuế nguyệt, đáng sợ vô biên.

"Ngủ say vạn cổ, chỉ còn lại nhục thân rách nát, chung quy kém

quá nhiều rồi, nếu là thời đỉnh phong, sao có thể để con sâu như ngươi múa may trước mặt ta.” Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần lạnh lùng nói.

Nhưng Triệu Thần lại cười lạnh: “Ồ, vậy sao?

Vậy thì các ngươi nên chìm đắm cùng Hỗn Độn, chứ không phải sống như chó bây giờ!” Nói xong Triệu Thần tung hoành trời đất, ra tay hàng chục vạn lần, quá nhanh!

“Ta giống chó sao!?” Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần gào thét, đáng sợ vô biên, bùng nổ vô thượng thần uy.

“Không phải sao?” Triệu Thần cười lạnh, đạp không mà đi, giết về phía Luân Hồi Ma Thần, Hoàng Tuyền Ma Thần và Hắc Ám Ma Thần.

Ánh sáng rực rỡ vờn quanh thân thể, nhiều bộ phận trên cơ thể phát quang, thần thông đan xen vào nhau, dị tượng kinh thiên.

“Trảm!” Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần hét lớn, cả cánh tay phải hóa thành một thanh thần kiếm màu đen, chém xuống, nhục thân hóa thành kiếm thai, hắc ám khí tức bùng nổ.

Hắc Ám Ma Thần cũng đạp không, sắc bén cương mãnh, tỏa ra ô quang ngút trời!

Triệu Thần di chuyển ngang, như đám mây che trời, mênh mông vô biên.

Hắn đánh tới, âm dương nhị khí lưu chuyển, va vào nhau, bùng nổ ra từng tia Hỗn Độn sương mù!

“Bùm!” Một kích, hư không nổ tung, thanh kiếm màu đen và Thí Thần Thương giao phong, tia lửa bắn tung tóe.

“Keng!” Kiếm khí cuồn cuộn, thương âm chói tai.

Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, hóa giải toàn bộ.

"Thành công chọc giận ta rồi, ngươi đi chết đi!" Luân Hồi Ma Thần và Hoàng Tuyền Ma Thần toàn thân phát quang, các loại thần thông bùng nổ, quét về phía trước.

Triệu Thần cũng vận dụng Bàn Cổ Phiên, dung hợp với Hỗn Độn Chung, như đám mây vàng, che trời lấp đất, tấn công toàn diện đối phương.

Hắc Ám Ma Thần cũng lao tới, thánh uy tiến một bước phóng thích, thi triển ra từng mảng thần thông, nối liền nhau, toàn diện đại bùng nổ, vô cùng hùng vĩ.

"Bùm!" Mây đen cuồn cuộn, thần thông đan xen, lại truyền ra tiếng tụng kinh, Triệu Thần cùng hai đại Ma Thần đồng thời lùi lại, vô biên khủng bố.

Xoẹt!

Triệu Thần di chuyển ngang, tiếp tục thúc đẩy thần thông của Lôi Ma Thần, sấm sét thành từng mảng, toàn bộ đánh ra.

Sấm sét ngút trời, tựa như Thái Cổ Thập Hung Lôi Ma Thần giáng lâm, nhấn chìm Ám Tôn, Luân Hồi Ma Thần, Hoàng Tuyền Ma Thần, các Ma Thần xung quanh cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Triệu Thần toàn thân chói lọi, phảng phất như đang bùng cháy.

Tất cả Ma Thần xung quanh đều biến sắc.

Chúng còn giữ lại con đường cuối cùng để xông vào quy tắc Đại Đạo, cho nên đều không muốn đối đầu trực diện, chờ Triệu Thần kiệt sức rồi mới tiến lên.

"Đều cút hết cho ta, không dễ như vậy đâu!" Triệu Thần gầm lên một tiếng, thi triển Nhất Khí Hóa Vạn Thanh, tạo hóa ra ngàn vạn hóa

thân, cùng nhau đại chiến, đánh đến trời long đất lở, hằng vũ vỡ nát.

"Tên Nhân tộc đáng chết!

Thật sự muốn một mình độc đoán Hỗn Độn sao?" Tất cả Ma Thần đều kinh hãi, người này lấy một địch vạn!

"Các ngươi đều là đại kiếp của bản tọa, bản tọa chứng đạo, phải trảm các ngươi trước!!" Triệu Thần gầm lên một tiếng, bùng nổ sự tự tin vô cùng, muốn một mình độc đoán Hỗn Độn!

Một tiếng phượng minh lảnh lót, Chân Phượng hai cánh giang ra, vô số lông vũ màu đỏ tươi, từng chiếc một lơ lửng.

Quá rực rỡ, vừa mỹ lệ vừa chói lọi, tỏa ra ánh sáng huy hoàng.

Đây là sự diễn hóa của Phượng Hoàng quyền trượng, thể hiện sức mạnh cường đại, kết hợp với Thí Thần Thương.

Tất cả lông vũ đều hóa thành tiên kiếm màu đỏ tươi.

Có tới hàng nghìn tỷ vạn, toàn bộ đứng sừng sững quanh Triệu Thần.

"Sát!" Triệu Thần hét lớn, bên ngoài thân thể cửu sắc thần quang bùng nổ, ức vạn vạn lông phượng đỏ tươi vào khoảnh khắc này cực tốc phóng đại.

Mỗi một chiếc đều đỉnh thiên lập địa, đứng sừng sững trong càn khôn, thông thiên động địa!

Chúng cấu trúc pháp tắc, đan xen vào nhau, bao trùm càn khôn, xuyên qua hư không!

Kiếm xuất phong mang, chói lọi vô biên, hóa thành trật tự, cảnh tượng này vừa kỳ dị vừa hùng vĩ, bao trùm tất cả Ma Thần vào trong.

Vô cùng kiếm khí lưu chuyển, đan xen bắn ra bốn phía, cắt xé, vừa mỹ lệ vừa sắc bén, lại như ngọn lửa!

"...Quá khủng bố!" Vô số sinh linh quan chiến ở phương xa, sắc mặt tái nhợt, quá đáng sợ.

Một mình Triệu Thần tấn công vô số Ma Thần, ở giữa pháp tắc đan xen, vô số Ma Thần dốc sức kháng cự, cảnh tượng kinh thế hãi người.

Ai có thể chống lại?

Vô số Ma Thần tự chủ căng cứng thân thể, không ngừng lùi lại, phảng phất như chính mình đang giãy giụa trong biển kiếm.

"Keng keng keng..." Vạn kiếm cùng bắn, vô tận lưu quang xung kích, chấn động thiên địa.

Toàn bộ đánh vào người Ám Tôn, Luân Hồi Ma Thần, Hoàng Tuyền Ma Thần và các Ma Thần khác, tia lửa bắn tung tóe.

"Sao lại mạnh như vậy?" Có Ma Thần không dám tin, tên Nhân tộc này sao lại khủng bố đến thế, bùng nổ ra nhiều kiếm khí như vậy.

Một người đối vạn!

Không nghi ngờ gì, Triệu Thần đã diễn hóa tất cả pháp môn của mình đến cực độ.

Mới tạo thành cảnh tượng hùng vĩ một mình Triệu Thần đối vạn Ma Thần.

Cảnh tượng này đủ để ghi vào sử thi vĩnh viễn, được hậu nhân ghi nhớ!

Bùm!!

Tiếng nổ lớn truyền đến, tất cả sinh linh đều kinh hãi.

Có Ma Thần phát động công kích, xông ra khỏi mưa kiếm, dùng quyền đầu oanh về phía Triệu Thần.

Chương 365

“Chút tài mọn mà thôi, thật sự nghĩ ta không dám ra tay?

Ngươi đi chết đi!” Y đang chịu đựng kiếm mang, bản thân tuy phát quang, dùng vô tận thần thông để chống cự, sau đó công về phía Triệu Thần.

“Đại nhân cẩn thận!” Có sinh linh kinh hô, có sinh linh kinh khủng.

Vị chúa tể kia cũng nắm chặt hai tay, hận không thể xông ra khỏi phần mộ Ma Thần.

Nhưng Triệu Thần cũng bùng nổ thần quang, đứng sừng sững giữa trường không, ức vạn chân hồng vũ kiếm toàn bộ nghiêng xuống, mũi kiếm chỉ về phía trước.

Triệu Thần đứng giữa rừng kiếm, vững như bàn thạch, tựa như một Ma Thần Vương.

“Sát!” Một tiếng quát nhẹ, trong nháy mắt vạn kiếm cùng bắn, toàn bộ tập trung vào một điểm.

Ma Thần kia bị đánh lui, toàn thân đều là lỗ máu, bị trọng thương.

Lượng lớn sinh mệnh tinh khí theo máu chảy ra, khiến y biến sắc vội vàng lùi lại, đồng thời thi triển bí pháp, toàn thân lưu quang vận chuyển, khôi phục vết thương không để tiếp tục tổn thất.

“Cổ chi Ma Thần sao?” Triệu Thần lạnh lùng nhìn tất cả, như Ma Thần Vương quân lâm thiên hạ: “Từ bỏ tâm chứng đạo, tựa như con kiến!” Ma Thần kia phẫn nộ không thôi, nhưng quy tắc Đại Đạo quan trọng hơn, không dám tiến lên.

Một Ma Thần như vậy, các Ma Thần khác thì sao?

Chỉ có Ám Tôn, Luân Hồi Ma Thần, Hoàng Tuyền Ma Thần, dũng mãnh tiến lên, bởi vì chúng đã từ bỏ tất cả.

Thiên địa một trận gào thét, hung dữ như đại dương.

Mười vạn ức lông phượng của Triệu Thần cùng động, toàn bộ lao về phía Ám Tôn, Luân Hồi Ma Thần, Hoàng Tuyền Ma Thần.

"Nghĩ có thể giết ta sao?" Hắc Ám Ma Thần hét lạnh, toàn thân bùng nổ ô quang, như một vầng mặt trời đen.

Kinh biến xảy ra, thần uy Hắc Ám Ma Thần đại tăng, còn chói lọi hơn mặt trời.

Y muốn liều mạng!

Xẹt!

Ánh sáng Ma Thần chói mắt, như mặt trời va chạm, cực tốc lao về phía Triệu Thần.

Quá nhanh!

Đó là cảm giác của tất cả mọi người, mắt thường căn bản khó có thể bắt được quỹ tích của y, chỉ thấy tàn ảnh.

Sau đó thiên địa oanh minh, âm thanh chấn động đến điếc tai.

Giây tiếp theo, sóng thần cuồn cuộn, mười vạn ức phượng vũ hồng kiếm bay ngang, trong hằng vũ xảy ra một vụ nổ lớn kinh thiên động địa.

Ma Thần tạo ra những gợn sóng, âm thanh phát ra chấn đến mức các Ma Thần trong hư không không khỏi lùi lại, thất khiếu chảy máu.

"Trời ạ, thần thông gì vậy?" Tất cả sinh linh đều chấn kinh, quá yêu tà, cổ chi Ma Thần, công kích vô cùng khủng bố.

Trong hư không hiện ra những gợn sóng kỳ dị, điên cuồng lao về

phía Triệu Thần.

Ma Thần thuật quỷ dị, một loại trớ chú khủng bố, có thể giết nguyên thần của người khác, trực tiếp tấn công thức hải, nhục xác không thể chống đỡ.

Vừa rồi chỉ là dư ba, đã làm bị thương một số sinh linh cấp cổ thánh ở chân trời.

Có thể thấy Triệu Thần ở trung tâm đang chịu đựng xung kích như thế nào.

Phong vân biến ảo, thiên địa thất sắc, nhưng Triệu Thần lại lộ ra vẻ mặt không cảm xúc.

Toàn thân tỏa ra cửu sắc thần quang, thản nhiên nói: "Ma Thần thuật mạnh nhất, cũng chỉ đến thế, làm gì được ta?" Nói xong, hắn liền từ trong vô số liệt diễm màu đen bước ra.

Toàn thân sấm sét vàng óng vờn quanh, sau lưng rồng bay phượng múa, cảnh tượng dị thường.

Tất cả sinh linh đều kinh ngạc, Triệu Thần vẫn hiên ngang đứng đó, mấy loại thần thông đáng sợ của Hắc Ám Ma Thần lại không thể gây ra một chút thương tổn nào cho hắn.

Triệu Thần toàn thân chói lọi như tinh thần, mỹ lệ thánh khiết đến cực hạn.

Áo trắng bay phần phật, xung quanh bay múa những con bướm quang vũ rực rỡ.

"Bùm!" Lại một tiếng nổ lớn, Hắc Ám Ma Thần bay ngược ra ngoài.

Tiếp đó, luân hồi chi quang cũng được gia trì lên người.

Minh Ma Thần lao lên, toàn thân phát quang, sau đó bùng cháy, xóa

sạch mọi thứ trước mắt.

Hóa thành một cột sáng xuyên qua hằng vũ, tấn công về phía Triệu Thần.

Tất cả Ma Thần đều lùi lại, không muốn bị ảnh hưởng.

Chỉ nghe một tiếng trầm đục, sau đó thần thông cùng bắn, toàn diện bùng nổ, đại thế giới phảng phất như chìm đắm.

Trên tinh không, đạo bạch quang kia càng thêm thánh khiết, bạch ngọc lát đường, tất cả Ma Thần đều mắt sáng lên.

Chúng biết rằng con đường trường hà của Đại Đạo sắp hiển hiện.

"Quy tắc Đại Đạo!

Ngươi khiến ta mất đi cơ hội cuối cùng!!" Hắc Ám Ma Thần gào thét, lộ ra chân thân, hắc ám tan hết, thân mặc hắc kim giáp trụ, một vẻ mặt lạnh lùng uy nghiêm.

"Sát!" Triệu Thần cũng gầm nhẹ một tiếng, lao lên.

Hai bóng người tung hoành giữa trời đất, đối đầu kịch liệt.

Bùm!

Bùm!

Thần thông của hai người đại va chạm, kinh người vô cùng.

"Để ta xem ngươi có thủ đoạn gì." Triệu Thần lạnh lùng thi triển Thập Hung thần thông, mãnh liệt tiến công.

"Hắc Ám, ta giúp ngươi!" Lúc này Minh Ma Thần bay tới, Hắc Ám Ma Thần mắt lạnh lùng: "Tốt, để ta cùng lúc trảm các ngươi.

Dùng một Thánh nhân hiện thế, bù đắp đạo cơ của ta, không chừng có cơ hội!" "Tốt!

Lên!" Hai Ma Thần mắt lóe lên, liền công về phía Triệu Thần.

“Thương!” Nhưng Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, thúc đẩy Hỗn Độn Lục Đạo Luân Hồi Quyết, cùng hai Ma Thần đại chiến.

Trong lúc nhất thời các loại thần thông liên tiếp xuất hiện, đánh nát hằng vũ.

Triệu Thần vung Tạo Hóa Thanh Liên, trong lúc nhất thời toàn thân tràn đầy sinh cơ.

Tốc độ của hắn quá nhanh, Thí Thần Thương cùng các loại thần thông kết hợp lại với nhau, như quang như lôi, như minh như điện.

“Khốn kiếp!” Trong tiếng oanh kích, một số bộ phận của Hắc Ám Ma Thần lại rỉ ra máu, thậm chí có một hai chỗ bị xuyên thủng!

Chúng sinh kinh ngạc, Triệu Thần một mình trấn áp hai tôn cổ Ma Thần, không dám tin.

“Điểm yếu của các ngươi, là sự thăng hoa cực hạn ngắn ngủi, sau đó càng đánh càng yếu, đúng không!” Triệu Thần lạnh giọng nói, càng lúc càng tăng tốc công phạt.

Chương 366

"Phụt!" Hắc Ám Ma Thần phun ra một ngụm máu đen, thân hình bay ngang ra, lại một lần nữa chịu trọng thương.

"Hai tên tàn Ma Thần mà thôi, mất đi năm tháng huy hoàng, còn có tư cách gì ở trước mặt ta diễu võ dương oai, vọng tưởng chứng đạo!" Triệu Thần gầm lên, thi triển tuyệt thế công phạt.

Hai Ma Thần phảng phất như bị chọc vào chỗ đau, gầm lên một tiếng, bùng nổ sức mạnh cuối cùng.

Hư không vỡ nát, tinh hà tiêu tán, phảng phất như tất cả quay về Hỗn Độn đại thế giới.

"A!" Hắc Ám Ma Thần và Minh Ma Thần thảm thiết kêu lên, dưới đại thần thông, không thể chống đỡ.

Chúng sinh run rẩy, Triệu Thần mạnh mẽ đến mức nào, đánh cho hai Ma Thần liên tiếp nổ tung.

Triệu Thần không ngừng thi triển thần thông, luân hồi pháp, Hỗn Độn pháp tắc.

Rất nhanh hai cổ Ma Thần sắp tan rã, thân thể Ma Thần kia sắp không chống đỡ nổi nữa.

"A..." Hắc Ám Ma Thần gầm lớn, phát động huyết chiến lăng lệ cuối cùng.

Thiên địa vang lên tiếng chiến âm kim loại chói tai, từng mảng thần thông bay múa, thần quang ngập trời bắn ra.

Hắc Ám Ma Thần đang bùng nổ, đánh ra thần lực cuối cùng.

"Thương!" Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, thương khí

tung hoành, hàn quang lóe lên, thần hồng như thác, bá khí đến mức nào.

Ai cũng phải thừa nhận, Hắc Ám Ma Thần mạnh, bất diệt bất hủ, có sức mạnh tà dị phun trào.

Nhưng mạnh đến mấy cũng không bằng Triệu Thần, trải qua tuế nguyệt lắng đọng, sớm đã không còn ở thời đỉnh phong.

Tiếng oanh minh chấn tai!

Một dòng sông máu xuất hiện, từ vị trí tim của Hắc Ám Ma Thần phun ra.

Rất nhanh hóa thành màu đỏ sẫm, cuối cùng chuyển sang màu đen, nhấn chìm trời đất, che lấp hằng vũ.

Máu nhuộm hư không, Đại Đạo oanh minh, có Ma Thần sắp vẫn lạc.

"Bành!" Triệu Thần giơ tay, lôi pháp tắc thần thông bùng nổ, oanh tới, điện hồ như biển, đánh nổ tung tất cả máu đen, hóa thành huyết vụ.

Ngũ Lôi Chấn Thiên Quyết bùng nổ, lại một thần thông do hệ thống ban tặng, hoành trảm thụ phách, điện hồng bắn ra, rực rỡ như tinh hà.

"Phụt!" Thân thể Ma Thần của Hắc Ám Ma Thần cuối cùng bị cắt đứt, Triệu Thần một quyền, hư không sụp đổ.

Trong hư không vô tận đó, các loại thần quang tràn ngập, có màu vàng, có tử khí bốc hơi, có ô quang ngút trời.

Toàn bộ khí tức mênh mông, như tinh hải ép xuống!

Một trăm lẻ tám loại thần thông bùng nổ trong tay hắn, trấn sát tất cả.

“Hắc Ám!” Minh Ma Thần gầm lên, bùng nổ uy áp mạnh nhất, muốn ngăn cản Ám Tôn bị giết, môi hở răng lạnh, nếu không người tiếp theo chính là y.

Sức mạnh tuyệt cường bùng nổ khủng bố đó, khiến vạn tộc sinh linh đều phải quỳ lạy và run rẩy.

Ánh mắt Triệu Thần lạnh lùng, thúc đẩy Thánh Hoàng Ma Thần binh, không chút sợ hãi, chân đạp hư không, thần thông từng cái một, toàn bộ thánh quang chói lọi, vỡ nát trong hư không.

“Mạnh quá, thủ đoạn nghịch thiên như vậy!”.

“Bá khí vô biên, đối mặt với quần địch rình rập, dám đối địch với không chỉ một cổ đại Ma Thần.

Anh hùng đến mức nào!” Có sinh linh kích động, có sinh linh chấn động.

Nhưng không gì không chứng minh được lúc này Triệu Thần thực sự quá mạnh.

Trận chiến chứng đạo của Triệu Thần ảnh hưởng đến cả Hồng Hoang.

Tại thánh địa Nhân tộc, trong Thánh Sư điện, Nữ Oa, Hậu Thổ, Huyền Minh, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi, Cơ Lung đều lo lắng nhìn về hư không.

Hồng Quân, Lão Tử, Thông Thiên cũng yên lặng theo dõi, không nói lời nào.

Trận chiến này bất kể kết quả ra sao, danh tiếng của Triệu Thần đều sẽ chấn động vạn cổ, thực sự quá bá khí.

Từ cổ chí kim, một mình độc chiến bát hoang, độc đoán Hỗn Độn, vĩ ngạn đến nhường nào.

“Bùm!” Thần quang cuồn cuộn, Triệu Thần không hề dừng bước, thúc đẩy Thí Thần Thương, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên, không ngừng lao về phía hai Ma Thần.

Hư không đứt gãy, tinh không vỡ nát, cảnh tượng hùng vĩ đến mức nào.

Máu đen bắn tung tóe, hai Ma Thần sắc mặt tái nhợt, không ngừng lùi lại, nhưng đều vô ích.

“Thánh Phụ vạn tuế, trấn áp Hồng Hoang, đánh cho vũ trụ run rẩy, mười phương tịch diệt!” Triệu Thần thần dũng vô địch, một đường tiến thẳng, tỏa ra cửu sắc thần quang, sống sờ sờ trấn sát hai Ma Thần, khiến chúng từng tấc một nổ tung, hóa thành huyết vụ.

Quá mạnh mẽ, một mình diệt đi hai cổ địa Ma Thần.

Triệu Thần một bước đạp ra, đáng sợ đến cực điểm, khó có thể địch nổi, tương đương với siêu thoát ở trên, ngạo thị quần hùng.

Bá khí đến mức nào.

“Tranh tranh...” Trong nháy mắt, vô thượng thần thông bùng phát, chiến khí màu vàng lan tràn, che lấp hằng vũ, bao trùm trời đất.

“A!!!” “Không, chứng đạo!

Chứng đạo!

Ta muốn chứng đạo a!” Hai Ma Thần thảm thiết kêu lên, mặt đầy không cam lòng, nhưng cuối cùng bị tiêu diệt.

Hằng vũ kinh thiên mưa máu màu vàng, lại có Ma Thần vẫn lạc.

Triệu Thần vắt ngang trường không, đạp phá tận cùng tuế nguyệt, bao trùm tất cả.

Quá vĩ ngạn, ngay cả các Ma Thần xung quanh cũng phải im lặng.

“Keng!” Triệu Thần một đường huyết sát, chỉ có thể dùng từ thảm liệt để hình dung.

Chư vị Ma Thần cũng thi triển lãnh địa, mỗi người chiếm một phương, đối đầu lẫn nhau.

Ma Thần kia lạnh lùng nhìn, ngực có vết nứt, sâu đến thấy xương, nhưng cũng không có gì đáng ngại.

Cửu sắc thần quang lóe lên liền khôi phục như cũ.

Nhưng bất kể thế nào, tên Nhân tộc này nhất định phải chém giết.

Nếu không Ma Thần không thể phát động hắc ám động loạn, không có đủ sức mạnh để bước lên quy tắc Đại Đạo.

“Sát!” Một Ma Thần đạp không, sau đó nghiền nát một tinh thần lớn.

Ánh mắt Triệu Thần lạnh lùng, không hề lùi lại, vẫn lao về phía trước, cửu sắc xông thẳng lên trời.

Ma Thần tranh phong, thần linh gào thét, các loại cấm kỵ thần thông cùng thần diễm va chạm, giết đến điên cuồng.

Triệu Thần một mình đối kháng số đông.

Tất cả sinh linh đều kinh hãi.

Chương 367

Triệu Thần một mình, đối mặt với sự tấn công của hàng chục Ma Thần, không hề rơi vào thế hạ phong.

Trong bóng tối, tia lửa chói mắt, ánh sáng chấn tan sương mù.

Đồng tử Triệu Thần co lại, bùng nổ dao động kinh người, dị thường nhiếp nhân.

Một Ma Thần ở sau lưng hắn tim đập thình thịch, chỉ thấy hai mắt Triệu Thần bắn ra hai cột sáng đáng sợ, trong nháy mắt xuyên thủng phạm vi đó.

Thí Thần Thương bùng nổ ánh sáng, Ma Thần kia tóe ra huyết hoa, điểm điểm đỏ sẫm, suýt nữa bị trọng thương.

May mà né được, nếu không đã vẫn lạc.

Ma Thần thăng hoa cực hạn không thể chịu thương tổn quá lớn, nếu không sẽ không thể bước lên quy tắc Đại Đạo, vì đạo thể không cho phép.

"Chẳng lẽ thật sự muốn cá chết lưới rách!?" "Con đường chứng đạo ở ngay trước mắt, sao không cùng ta, cùng hưởng con đường trường sinh!" Có hai Ma Thần gầm lên, vừa rồi suýt nữa bị trọng thương.

Chúng không muốn cùng Triệu Thần cá chết lưới rách.

Đương nhiên các Ma Thần khác cũng lên tiếng khuyên can.

Chứng đạo ở ngay trước mắt, không ai muốn từ bỏ.

Nhưng Triệu Thần cười lạnh: "Cùng các ngươi?

Thật nực cười!

Mượn sinh linh để vọng tưởng chứng đạo, lại không biết là công dã tràng, cuối cùng chỉ có thể tan thành tro bụi!" Nói xong, hắn gầm nhẹ một tiếng, lại một quyền oanh ra: "Lục Đạo Luân Hồi!" Giây tiếp theo, trong vũ trụ mênh mông, một màu xanh lục xuất hiện, có Lục Đạo Luân Hồi hiện ra!

Tất cả những gì tồn tại, tất cả những gì không tồn tại, đều nhiễm thần tức, vạn ích hàng lâm, đối với kẻ địch giảm thọ giảm khí, sinh mệnh trôi đi.

Manh phát vạn vật, thành vạn linh.

Đối với kẻ có lợi cho mình, thêm ba nghìn vòng sáng tăng ích.

Đối với kẻ bất lợi cho mình, ba nghìn vòng sáng tiêu cực.

Tạo ra hủy diệt, tuyên cổ bất diệt, Lục Đạo Luân Hồi, vĩnh sinh kỷ nguyên.

"Cái gì!?" "Lục Đạo Luân Hồi!?" Thấy cảnh này, tất cả Ma Thần đều kinh hãi thất sắc.

Triệu Thần gầm thét, đánh ra một vùng thần uy mênh mông, quét sạch tất cả những kẻ chống đối.

Sức mạnh vô địch này hủy diệt càn khôn, thế giới đại bại hoại.

"Khốn kiếp, Cổ Thần Diệt Thiên!" Có một cổ Ma Thần gầm lên, không rõ là chủng tộc gì.

Đầu đội tử kim quan, thân mặc đạo bào, không thấy rõ dung mạo, mái tóc màu xám tro bay tán loạn trước ngực sau lưng, trong đôi mắt là cảnh tượng nhật nguyệt tinh thần hủy diệt.

Y thi triển Ma Thần thần quyết, khiến người ta nghi ngờ có thể là cổ thiên tôn thời thần thoại!

Hai loại Ma Thần thuật va chạm, bùng phát vô thượng thần diễm.

“Sát!” Lại một cổ Ma Thần ngồi trên chiến xa, cũng dị thường nhiếp nhân, phảng phất như hung thú đáng sợ nhất thời tiền sử.

Trên đầu gối đặt ngang một thanh tiên đao.

Khí cơ tuyệt thế kinh động cửu trọng thiên, gần như trong nháy mắt, chiến xa tàn phá, đầy vết nứt, tràn ngập khí tức của tuế nguyệt, đã đến trước mắt Triệu Thần, muốn thư sát hắn, một đi không trở lại.

Ở một bên khác, trong Hỗn Độn khí thế ngút trời, một Ma Thần toàn thân mặc giáp đen xuất hiện.

Tay cầm một cây trường qua, thi triển vô thượng thần quyết.

Sương mù bao bọc, khủng bố ngút trời.

Y cưỡi trên một con thần hổ khổng lồ, toàn thân hổ này lân giáp dày đặc, không phải da lông, lấp lánh ánh kim loại đáng sợ, hung diễm ngút trời.

Trường qua vung lên, đen kịt lạnh lẽo, có thể ép nát chư thiên, có thể nghiền nát ức vạn tinh thần.

Thiên qua do hắc ám tiên kim đúc thành, lưỡi qua trắng như tuyết, khủng bố chấn thế, tuyệt đối là Ma Thần khí!

Chỉ trong nháy mắt, ánh sáng kinh thiên bùng nổ, ba vị Ma Thần tuyệt sát Triệu Thần, thực sự quá chấn động lòng người.

Dù đang ở trong phần mộ Ma Thần, mượn các loại cổ trận đài để quan sát, nhiều đại thánh và giáo chủ cấp nhân vật vẫn lạnh từ đầu đến chân.

Quá cường đại, nếu so với hai Ma Thần kia, ngay cả con kiến cũng không bằng!

“Thánh Phụ cẩn thận a!” Có Nhân tộc gào thét, có Nhân tộc kinh hãi.

“Sát!” Nhưng Triệu Thần gầm lên một tiếng, thi triển Lục Đạo Luân Hồi thần thông.

Phía bắc tiên quang bay múa, tinh hà rủ xuống, mênh mông vô biên, khiến cho khí tượng nơi đó biến hóa vạn thiên, chấn kinh vạn cổ.

Lục Đạo Luân Hồi xuất thế, khổng lồ vô cùng, không biết dài bao nhiêu ức vạn vạn triệu quang niên, vắt ngang giữa trời đất, nghiền nát thiên địa vạn vật!

Toàn thân kim quang sáng chói, thánh thần uy nghiêm, như tiên kim đúc thành, lấp lánh ánh sáng chói mắt.

Triệu Thần hai chân đạp không, như tiên ma thần quân lâm vũ trụ, uy áp cửu thiên thập địa, có thể khiến ba nghìn đại thế giới trong nháy mắt sụp đổ!

“Ặc!” Một sinh linh chí cao vô thượng, trên đỉnh đầu có cột sáng xông thẳng lên trời, đó là đạo quả, chứng minh y từng là một vị hoàng đạo Ma Thần.

Nhưng một khắc này bị Triệu Thần một chân đạp lên ngực, trong nháy mắt nổ tung.

Một đại Ma Thần phát ra một tiếng thảm thiết, là một con cự thú cổ xưa, vắt ngang tinh vực thương khung.

“Ngao!!!” Sinh có đầu ngao, nhưng thân lại phủ đầy vảy sắc, lấp lánh ánh kim loại lạnh lẽo.

Trên đỉnh đầu nó xuất hiện từng cái phù triện, cột sáng thông thiên, xé rách vũ trụ.

Triệu Thần lùi lại, tựa như Côn Bằng giang cánh, vung xuống từng chu thảo, muốn chém giết con ác thú này!

“Kiếm!” Một cổ tôn gào thét, thi triển vô thượng thần quyết.

Kiếm khí tung hoành, hàn quang lóe lên!

Một kiếm bay ra, rực rỡ như tinh hà.

Từ miệng y thốt ra hai chữ như vậy, chấn động lòng người, cả một vùng hằng vũ đều rung chuyển ba lần.

Một thanh Ma Thần kiếm, ép sập hư không, tử khí bốc hơi.

Uy áp tam giới lục đạo, khí thế ngút trời, thế gian duy ngã độc tôn!

Oanh long một tiếng, từ ngoại vực một đạo tử quang chói lọi bay tới, xuyên qua vũ trụ hắc ám, xuyên qua tinh vực băng lãnh vô tận, trực tiếp giáng lâm vào tay Ma Thần kia.

“Đó là gì?!” Tất cả sinh linh đều kinh hãi, chỉ một tiếng quát nhẹ, đã triệu hoán một món Ma Thần binh uy lực đến cực hạn.

Y vung Ma Thần binh chém về phía Triệu Thần, vào khoảnh khắc này toàn diện bùng nổ, tỏa ra uy nghiêm vô thượng của thái cổ thánh.

Trong hư không, một đạo kiếm quang bùng lên, tuyệt thế bá khí, cùng với quang vũ, như vũ hóa phi tiên, chém về trung tâm sát khí cuồn cuộn.

Ma Thần kia tay cầm tử sắc Ma Thần kiếm, chém ra tuyệt thế kiếm khí, chấn tan tất cả tinh thần, vỡ nát trong hư không.

Chương 368

Bành!

Như đóa pháo hoa rực rỡ nhất bùng nổ, người ta chỉ thấy một thanh thần kiếm lóe lên rồi biến mất.

Triệu Thần quay đầu, phóng ra kim quang rực rỡ.

Thí Thần Thương bay lên, dị thường huyễn mục, tinh oánh chói lọi, phát ra ánh sáng vĩnh hằng, chiếu sáng cả vùng hằng vũ đại địa.

"Ma Thần đó là ai?

Lại có thể chân thân chưa đến, mà một kiếm đã xuyên không!" Có sinh linh kinh hô, không biết vì sao, thấy cảnh này lại có chút quen thuộc.

Không chỉ y, một số thánh linh vô cùng cổ xưa cũng phảng phất như đã từng thấy.

Truyền thuyết vừa mới vẫn lạc không lâu.

Kiếm mang cuồn cuộn, Ma Thần kia không hề dừng bước, chấn tan chư thiên thần văn!

Một kiếm quét ngang, nhật nguyệt tinh thần đều bị chém đứt, ngân hà từng tấc một nổ tung, hóa thành tinh vụ.

Triệu Thần thúc đẩy Tru Tiên Kiếm, một hơi cùng Ma Thần kia va chạm hàng chục vạn lần.

Nhưng Ma Thần kia vô cùng sắc bén, kiếm mang chỉ thẳng vào đầu Triệu Thần, không ngừng chém xuống.

"Đương!" Một tiếng động đáng sợ vang lên, Ma Thần kia một kiếm chém lên Thí Thần Thương, lại phát ra một âm thanh chấn động.

Đốm lửa bắn tung tóe, kiếm hồng như dải lụa, sau một hồi kịch chấn, Triệu Thần lùi lại.

"Trời ạ, Thánh Phụ lùi lại rồi!" "Ma Thần đó rốt cuộc là ai, vì sao lại quen thuộc đến vậy, thật là cường đại tuyệt thế!" Tất cả sinh linh đều kinh hãi, có sinh linh kinh hô thành tiếng.

"Giết!" Ma Thần kia gầm nhẹ, ánh mắt lạnh lẽo, tay cầm tử sắc Ma Thần Kiếm phát động một đòn kinh khủng.

"Xoẹt" một tiếng, tử khí lượn lờ, kiếm mang cuồn cuộn, một kiếm cắt đôi tinh vân.

Trường không vỡ nát, vết nứt lớn màu đen lan rộng khắp nơi!

Nhưng Triệu Thần cũng không hề sợ hãi, thúc giục ma thần binh nghênh đón, thần uy kinh động ức vạn dặm.

Triệu Thần cùng tôn Ma Thần kia đồng thời tách ra.

Thanh Ma Thần Kiếm kia quá kinh khủng, là binh khí cấp Ma Thần thực sự đã thức tỉnh.

Nó có thể chém giết Ma Thần, dù cách xa bao nhiêu cũng khiến vô số sinh linh không nhịn được mà quỳ phục xuống.

"Không thể thắng được Hắc Ám Ma Thần, nhưng hôm nay ngươi sẽ phải bỏ mạng trong tay ngô." Tôn Ma Thần kia bước trên không, ánh mắt lạnh lùng tuấn tú.

Ma Thần Kiếm trong tay hắn bùng phát tử sắc thần quang, khiến thái dương, mặt trăng, chư thiên tinh thần đều trở nên ảm đạm.

Căn bản không thể so sánh với thanh kiếm này, trước mặt nó, không một chút ánh sáng nào có thể nói tới.

Kiếm Ma Thần giận dữ chém ra một kiếm.

Sát khí bắn ra tứ phía, quá kinh khủng, phá hủy không biết bao

nhiêu tinh thần.

Một vết nứt đen kịt xuất hiện, ngay cả tinh không cũng bị chém mở!

Kiếm Ma Thần chân đạp hư không, ánh mắt lạnh lùng, chư thiên tinh thần đều đang run rẩy.

"Thái Cổ Ma Thần ngày xưa rốt cuộc mạnh đến mức nào?" Tất cả sinh linh đều lộ vẻ không thể tin nổi.

Kiếm Ma Thần nhìn Triệu Thần, vẻ mặt có chút u sầu: "Ngô cũng từng giống như ngươi, muốn chứng đạo Hỗn Độn, đáng tiếc đã hoàn toàn thất bại." "Nhiều Cổ Ma Thần như vậy, ngươi căn bản không thể ngăn cản được." Triệu Thần được cửu sắc thần quang bao bọc, lạnh lùng nói: "Tất cả đều đã lùi bước, lựa chọn gia nhập." "Không phải lùi bước." Kiếm Ma Thần lắc đầu: "Mà là thuận ứng thiên thế." Nói rồi, sắc mặt hắn dần trở nên lạnh lẽo: "Nhìn ngươi, giống như nhìn thấy ta của ngày xưa, thật khiến người ta buồn nôn!" "Ồ, vậy sao?" Triệu Thần cười lạnh, quanh thân quang mang bùng nổ, che trời lấp đất, nhấn chìm hằng vũ.

Trong nháy mắt, Kiếm Ma Thần mặt không biểu cảm, mái tóc dài màu lam rậm rạp tung bay.

Đồng tử màu tím sắc bén như thiên đao, ngạo nghễ nhìn xuống nhân gian!

Thân hình hùng vĩ, kiếm khí lượn lờ quanh thân, đứng giữa không trung, vung tay một cái, Ma Thần Kiếm bay ngang trời, muốn chém giết Triệu Thần.

Ma Thần Kiếm phát uy, tử quang đại thịnh, khí tức kinh khủng, mạnh đến khó có thể tưởng tượng, bùng phát dao động kinh thiên.

"Bản ma thần, vẫn luôn muốn biết ngươi mạnh đến đâu, có thể

chém giết các Ma Thần khác hay không.

Giết ngươi rồi, ta sẽ biết được tất cả!" "Nào, hãy để bản ma thần xem ngươi mạnh đến mức nào, có vượt qua Huyết Ma Thần không!" Giọng Kiếm Ma Thần đanh thép, mang theo một loại bá khí cái thế, thiên địa vạn đạo đều đang bi ai.

Dưới sự áp bức của hắn, vạn vật đều phải thần phục, run rẩy.

Ma Thần cận đại, mỗi lời nói, mỗi hành động đều là pháp tắc, thế gian không gì sánh bằng, không có kẻ tranh hùng!

Thế nhưng Triệu Thần mặt không biểu cảm, lười phải nhiều lời với Kiếm Ma Thần.

Con ngươi hắn rực sáng, bùng phát ra một luồng ánh sáng chói lọi, xé rách tinh không, trực tiếp chém về phía Kiếm Ma Thần.

"Giết!" Kiếm Ma Thần cũng gầm nhẹ một tiếng, cảm nhận được áp lực vô tận.

Cổ kiếm bay ngang trời, tràn đầy vẻ tang thương.

Hắn muốn chém giết tôn cường giả Nhân tộc này, chứng minh mình vượt qua Huyết Ma Thần!

Triệu Thần và Kiếm Ma Thần đại chiến, các Cổ Ma Thần còn lại đều nhường ra một con đường.

Chỉ chờ quy tắc Đại Đạo chính thức mở ra, chúng cũng chẳng muốn hao tổn sức lực.

Bỗng nhiên, Kiếm Ma Thần tay cầm Ma Thần Kiếm được đúc từ hắc kim vĩnh hằng, một bước bước ra, đã đến ngay trước mặt Triệu Thần.

"Chết đi!" Kiếm Ma Thần gầm nhẹ, toàn thân đều bị hỗn độn kiếm khí bao phủ.

Kiếm hoa nở rộ, diễm lệ vô cùng, lại như hoa anh đào rơi lả tả.

Triệu Thần cũng không hề sợ hãi, chân đạp hư không, nghiền nát thiên vũ, khí nuốt vạn dặm.

Toàn thân hắn cháy rực như một lò lửa lớn, tỏa ra ánh sáng chói lọi.

Thí Thần Thương xuyên thủng hằng vũ, Triệu Thần dùng thương đối kiếm.

Hắn chặn được một kiếm kia rồi thoát ra, đứng sừng sững ở phía xa, trên người thần diễm hừng hực bốc cháy.

Sau lưng, âm dương khí tức lưu chuyển, nhanh đến cực hạn!

Hắn triển khai công kích trời long đất lở về phía Kiếm Ma Thần.

Sát khí kia quá đáng sợ, tàn phá trong hư không, hủy diệt nhật nguyệt tinh thần, chém đứt tinh hà thành từng mảnh vụn.

Thần quang vạn đạo, Thí Thần Thương rơi xuống, nở rộ ức vạn tia sáng rực rỡ.

Nơi này như sắp vỡ nát, thiên địa đạo tắc hóa thành tro bụi, khí tức kinh khủng lan tràn ra, xuyên thấu cổ kim vị lai!

Chưa từng có một thời đại nào như hôm nay, nhiều Ma Thần cùng xuất thế, tụ tập một chỗ, đồng thời xuất hiện trong cùng một thế hệ.

Mở ra một kỳ tích tiên hà chưa từng có.

Triệu Thần bùng nổ thần lực, trời đất mênh mông như muốn bị hủy diệt, cả một đại thế giới dường như sắp tan vỡ, lan xa đến lục hợp bát hoang.

Chương 369

Kiếm Ma Thần tung người vạn trượng, chém về phía hư không, chặn đường lui của Triệu Thần.

Nhưng Triệu Thần hoàn toàn không sợ, không ngừng đối quyết với Kiếm Ma Thần, kiếm khí ngút trời, vô cùng vô tận.

Ngay cả nơi sâu thẳm nhất của vũ trụ cũng cảm ứng được cỗ khí cơ đáng sợ này.

Âm dương, hỗn độn, phong lôi thủy hỏa, các loại thần thông toàn bộ bao phủ lấy Kiếm Ma Thần.

"Tốt, đủ mạnh!" Kiếm Ma Thần hét lớn, một kiếm cách thế, một kiếm nghịch thiên, một kiếm độc nhất thế gian.

Một kiếm ngàn vạn năm có một, một kiếm không thể sao chép!

Một luồng sáng tuyệt thế vô cùng chói lọi chém về phía Triệu Thần.

Triệu Thần mặt không chút sợ hãi, thúc giục Thánh Hoàng Ma Thần Binh, lật một cái, nhật nguyệt vỡ tan, trời đất sụp đổ!

"Ha ha ha, thống khoái!

Thống khoái!" Kiếm Ma Thần cất tiếng cười to, càng lúc càng sắc bén tuyệt thế.

Vạn cổ chờ đợi, vô tận kỳ vọng, tất cả đều bùng nổ trong một thời đại này.

Hắn vung ra chiêu thức chói lọi nhất, muốn chém giết Triệu Thần, chứng minh mình vượt qua Huyết Ma Thần.

Tử kiếm nghiền nát thương khung, uy thế vượt xa tưởng tượng,

không gì sánh bằng.

Kiếm Ma Thần sắc mặt hưng phấn, sau khi chém giết Triệu Thần, hắn sẽ hoàn thành sự thăng hoa trong nội tâm.

Cuối cùng tham gia vào cuộc chinh phạt thảm liệt nhất, xông vào Tiên Vực, chân chính thành tiên.

"Thời gian chính xác, địa điểm chính xác, đều đã xuất hiện, hiện tại chỉ còn thiếu giết ngươi, là có thể trọng sinh!" Ma Thần Kiếm màu đen rực rỡ được Kiếm Ma Thần giơ lên, chém về phía Triệu Thần.

Thế nhưng thánh thể của Triệu Thần cũng phát quang, các loại thần thông nở rộ, lưu chuyển thành tường hà, hội tụ lại một chỗ, đáng sợ dị thường.

Thánh Hoàng Binh, chói lọi như mặt trời ban trưa, nở rộ ức vạn đóa kim hoa.

Kiếm Ma Thần vung vẩy tử sắc Ma Thần Kiếm, va chạm với Thánh Hoàng Binh của Triệu Thần, triển khai cuộc công sát mạnh mẽ nhất.

Trong khoảnh khắc này, dao động của Cổ Thánh chân chính xuất hiện, trấn áp vạn cổ thanh thiên, nghiền nát cổ kim vị lai.

Sức mạnh này quá đáng sợ, trong nháy mắt, ngay cả nơi sâu thẳm nhất của vũ trụ cũng cảm nhận được một loại kiếm khí kinh khủng.

Kiếm Ma Thần giơ kiếm như muốn diệt thế, phát ra công kích mang tính sát phạt cái thế.

Hằng vũ tinh không đều bị quét sạch, bùng phát ra ánh sáng chói lọi nhất, chiếu rọi chói mắt.

Triệu Thần bước về phía trước, thúc giục vô thượng thần thông Chân Phượng thần thông, đại chiến với Kiếm Ma Thần.

Đánh cho một đám Ma Thần máu chảy thành sông, đánh cho càn khôn trong sáng, đánh cho quy tắc Đại Đạo hiện ra!

Hai vị Ma Thần đều ra tay, cùng lúc xuất thủ.

Trong khoảnh khắc, khí tức Ma Thần chấn động thương vũ, tiên quang bất hủ nở rộ, hai vị Ma Thần quân lâm thiên hạ.

Cổ kim xưa nay, hai người mạnh nhất thế gian cùng lúc xuất thủ, muốn đánh ra một vùng trời.

Hai bóng dáng Ma Thần không ngừng va chạm, tạo nên những tấm bia bất hủ, sừng sững trước quy tắc Đại Đạo.

Dùng nhiệt huyết và sinh mệnh để tấn công, chiến ca vang vọng cửu trọng thiên, hóa thành quang hoa kinh diễm nhất vạn cổ!

Một đời chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại!

Sóng cả hùng vĩ, pháp tắc Ma Thần kích động, toàn bộ dồn vào một trận chiến.

Hai Ma Thần xuất thủ, mở ra một trận chiến tuyên cổ chưa từng có, hướng về các tiên nhân lịch đại.

Chắc chắn sẽ trở thành thiên chương chói lọi nhất!

Kiếm Ma Thần rất mạnh, có lẽ hắn căn bản chưa từng tự chém, cho nên Triệu Thần mới không thể chứng đạo.

Bởi vì trong thiên địa vẫn còn một Ma Thần tồn tại.

Kiếm Ma Thần, Ma Thần cấp đỉnh phong, đang ở thời kỳ sung sức nhất.

“Ha ha ha, bản ma thần đã định sẵn là một tồn tại quan tuyệt đỉnh phong, ta muốn dùng trạng thái mạnh nhất, đánh vào Đại Đạo!” Kiếm Ma Thần cười ha hả, không ngừng vung kiếm.

Từng đạo kiếm quang xuyên qua ngân hà, chém đứt hằng vũ, nghiền nát tinh thần.

Triệu Thần cười lạnh: "Vậy sao?" "Thái Sơ, tuế nguyệt tranh vanh, thần thông hiện!" Hắn thi triển vô thượng Hỗn Độn Chiếu Phát Thần Thông, hóa thành vạn thanh vũ khí chiến đấu.

Đôi mắt càng nở rộ ánh sáng chói mắt.

Trận chiến giữa hai Ma Thần vẫn tiếp tục, hủy thiên diệt địa.

Tất cả Ma Thần đều nhường ra một con đường, tất cả sinh linh đều hít một hơi khí lạnh.

Họ biết rằng, hai Ma Thần này dù ai thành công hay thất bại, đều chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách vĩnh viễn.

Sẽ được đời đời ghi nhớ.

Họ đang thăm dò quy tắc Đại Đạo, bất kể thế nào, đều sẽ là người đi xa nhất.

Trở thành anh hùng sử thi vĩ đại nhất, không ai có thể che lấp được hào quang của họ!

"Ầm ầm" một tiếng, trời long đất lở, hai Ma Thần lao vào nhau.

Cả hai đều bùng nổ trong khoảnh khắc, hai tôn liên thủ, cùng nhau xuất thủ, chấn kinh hoàn vũ, uy áp vạn cổ!

Trong vết nứt khổng lồ, các loại pháp tắc đan xen, có thể nghiền nát Chuẩn Ma Thần, có thể xé rách Ma Thần.

Tiếng kim loại va chạm chói tai, ma văn cuồn cuộn, như sông dài đổ xuống.

Nhưng quy tắc Đại Đạo chân chính vẫn chưa hiện ra, tất cả chỉ là khúc dạo đầu.

“Vạn cổ du du, một kiếm vỡ nát!” Kiếm Ma Thần hét lớn, kiếm xuất tức pháp, phảng phất muốn chém đứt con đường thành tiên cổ xưa, chấn đứt căn cơ vạn đạo.

Chỉ có Ma Thần Kiếm đang nở rộ, hóa thành một dải tinh hà, xuyên qua phía trước, chém về phía Triệu Thần.

“Trảm thiên, trảm địa, trảm nhân!” Sáu chữ vừa ra, thiên địa kịch chấn, như thể đã chạm vào một loại thiên điều nào đó, khiến hư không sinh ra điện quang, ầm ầm vang dội.

Trời vỡ đất nứt, nhưng một con thần điểu khổng lồ màu đỏ bay ra, chính là Chân Phượng!

Triệu Thần thúc giục Chân Phượng thần thông, phảng phất hóa thành tiên phượng, giáng lâm trần thế.

Hắn không hề sợ hãi, cứng rắn đối đầu với cường địch, thúc giục ma thần thuật của bản thân công kích, bùng phát ra âm thanh như sấm động thiên cổ.

Quá mạnh mẽ, toàn thân hắn tràn ngập sức mạnh, Chân Phượng chi hỏa thiêu đốt hằng vũ, hủy diệt tất cả.

Sự huy hoàng trong khoảnh khắc của đóa pháo hoa ấy, đủ để chiếu sáng cả hằng vũ.

“Kiếm Ma Thần?

Chương 370

Chỉ có vậy thôi sao!" Một tiếng kêu dài, chư thiên tinh thần rơi rụng, vạn vực run rẩy.

Triệu Thần hóa thành thần điểu màu đỏ, đôi cánh tung bay, biến tinh hà của Kiếm Ma Thần thành quang vũ, thông suốt con đường phía trước.

Thế nhưng, đây mới chỉ là bắt đầu, điều đáng sợ hơn còn ở phía sau.

"Ồ, vậy sao?" Kiếm Ma Thần hét lạnh, kiếm khí bành trướng, từng đạo kiếm mang xuất hiện, kinh khủng ngút trời, chặn đứt con đường phía trước.

Những luồng kiếm mang này, chém đứt thiên địa.

Hung hãn bành trướng, địch thủ vô tận, tuyệt thế ngút trời!

Nơi mũi nhọn đi qua, chia cắt hai giới!

"Kiếm Đạo Đoạn Lưỡng Giới!" Kiếm Ma Thần gầm lớn, tay cầm tử kim Ma Thần Kiếm, toàn thân chói lọi, một mình trấn áp vũ trụ bát hoang.

Hắn vung Ma Thần Kiếm trong tay, tựa như muốn cắt hằng vũ thành hai giới.

Thế giới tan rã, ngưng tụ rồi lại nứt ra.

Phía trước, Triệu Thần cực kỳ mạnh mẽ, toàn thân hóa thành đạo pháp chí cường, vô thượng thần thông tuyệt luân.

Vượt qua hoang cổ, vượt qua thời gian, vượt qua mọi giới hạn cố định!

Nơi cuối con đường trời, một kiếm hóa hai đoạn, nhưng Triệu Thần lại sinh sinh đánh thông một con đường trời.

Xung quanh, các Ma Thần sắc mặt ngưng trọng, Ma Thần của Nhân tộc mạnh đến mức có chút đáng sợ.

Lúc này, trời đất mịt mờ, hắn còn chưa chứng đạo, nhưng đối mặt với Ma Thần đứng đầu thiên hạ chân chính lại không hề lép vế.

Thậm chí còn chiếm thế thượng phong!

"Ha ha ha, trảm trảm thương thiên!" Kiếm Ma Thần lại vung ra một kiếm, giữa hằng vũ lại xuất hiện một khung cảnh đáng sợ.

Tiên huyết bắn tung tóe, trăm vạn thần ma gục ngã, khung cảnh chiến trường cực kỳ đẫm máu, kinh khủng vô cùng.

Cảnh tượng nơi đó thông qua một vài pháp trận truyền ra ngoài vực, truyền đến Hồng Hoang, chấn động lòng người.

Chiến lực cỡ nào?

Chỉ một chiêu, đã triệu hoán trăm vạn thần ma hiển hiện?

"Keng, keng, keng..." Từng cây lại từng cây đại kỳ, bao phủ bốn phương, một chiến trường đẫm máu, Triệu Thần bị vây khốn ở giữa.

"Trời ạ, Thánh Phụ bị vây trong đó rồi!" Trong khoảnh khắc này, hai người chiến đấu cùng nhau, thực sự đã nghịch thiên, những đạo không thể cùng tồn tại lại chen chúc vào nhau.

Giữa chúng đang xảy ra một vụ nổ lớn kịch liệt.

Triệu Thần và Kiếm Ma Thần, mỗi người đều hóa thành vạn đạo tinh thần, được từng dải tinh hà quấn quanh.

Cả hai đều như chúa tể của vũ trụ, không ngừng kịch liệt chống cự.

Thật giống như một người đã đánh ra cả một đại vũ trụ, có khí tức hỗn độn bành trướng, xảy ra đại bạo tạc.

Thậm chí ảnh hưởng đến quy tắc Đại Đạo chưa mở trên bầu trời.

"Giết!

Giết!

Giết!" Cuộc chiến kịch liệt, Kiếm Ma Thần không hề giữ lại chút nào, dũng mãnh tiến lên.

Thiên quân vạn mã đang phi nước đại, Kiếm Ma Thần một kiếm chém ra một vết nứt hư không lớn.

Trong vết nứt đó xuyên qua thiên hà, tinh không lại như thác nước đổ ngược.

"Một kiếm trảm hằng vũ, một kiếm tại vị lai!" Đối mặt với thiên quân vạn mã của Kiếm Ma Thần, thần quang của Triệu Thần chói lọi, giống như đang vũ hóa phi tiên.

"Hỗn Độn pháp tắc, diễn hóa quá khứ vị lai!" Trong khoảnh khắc, như thần cách hóa diễm, như chư thần chúc phúc, vinh hoa bất hủ, chiếu rọi vạn cổ!

Bát hoang thành tro, thiên uy cuồn cuộn, dùng đại lực Hỗn Độn, chấn nhiếp quần ma, đánh diệt thế giới, hủy diệt và tạo dựng vũ trụ!

Trong một vùng quang vũ huy hoàng, Triệu Thần đã đánh xuyên qua vĩnh hằng, phá hủy tất cả.

Nơi quang vũ chạm đến, một dải tinh hà đều hóa thành tro bụi.

"Một kiếm quét sạch hoàn vũ!" Kiếm Ma Thần hét lớn, vang vọng mây xanh, toàn thân đều phát quang, ngay cả khí tức thiên đường cũng bị chấn tan.

"Ông" một tiếng, một kiếm vừa ra, vũ trụ nứt vỡ.

“Phụt” một tiếng, Ma Thần Kiếm quét ngang, như thể cắt đôi cả đại thế giới thành hai nửa, vô cùng hùng vĩ.

“Kia không hẳn là tuyệt đối, có thể tồn tại một số thần ảnh, ma ảnh, là đối thủ mà Kiếm Ma Thần từng chém giết, nay đã hóa thành đạo!” Có sinh linh run rẩy, có sinh linh kinh hãi.

Thiên địa ầm ầm, Kiếm Ma Thần cầm kiếm đạp không, thần cản giết thần, tiên cản thí tiên!

Triệu Thần thúc giục Thánh Hoàng Ma Thần Binh, chống lại hắn.

Huyết khí xuyên qua thương khung, uy áp vũ trụ, huy hoàng tuyệt đỉnh.

Khiến các sinh linh kinh hãi đến dựng tóc gáy, hai vị Ma Thần đều quá đáng sợ, vượt xa sự hiểu biết của con người.

Trong khoảnh khắc, vô tận thần ma xuất hiện, chân long bay lượn, chân phượng kêu dài.

Triển khai cuộc tàn sát đáng sợ nhất, máu văng tung tóe.

Hai vị Ma Thần đang liều mạng, đều đang gầm thét.

Triệu Thần cũng trong trận chiến Ma Thần này mà ngày càng mạnh mẽ, cho đến khi trở nên cường đại.

Dung hội quán thông tất cả, cuối cùng cực tận thăng hoa.

Tinh không bắt đầu xuất hiện những gợn sóng méo mó, ảnh hưởng đến đạo tắc, thậm chí quy tắc Đại Đạo cũng có phản ứng.

Triệu Thần sắp chứng đạo thăng hoa, tiến gần đến đỉnh phong, không chừng giây tiếp theo sẽ giáng xuống thần kiếp.

Hắn muốn nghịch thiên cải mệnh, dĩ lực chứng đạo!

Trong khoảnh khắc, tất cả những gì tồn tại, tất cả những gì không

tồn tại, đều nhuốm đầy thần tức, thấu hiểu nhân quả, lưu chuyển càn khôn, thay đổi vị lai.

Dưới ánh sáng vĩnh hằng chiếu rọi, trăm vạn ma, ngàn vạn thần, toàn bộ bị oanh sát, thậm chí Kiếm Ma Thần cũng bị đánh bay ra ngoài.

"!?" Kiếm Ma Thần ho ra máu, bị trọng thương!

"Pháp của ngươi, lợi hại đến vậy, phá vỡ nhân quả, triệu hoán vĩnh hằng!" Kiếm Ma Thần vội vã lui lại, vẻ mặt cực kỳ dao động.

Thế nhưng Triệu Thần đã xông lên: "Ngươi không biết pháp của ta đâu!" Không sai, pháp mà Triệu Thần sáng tạo ra, thế giới này chưa từng có, cũng chưa từng xuất hiện.

"Ầm!" Cánh tay phải giơ cao, lại tung ra một đòn, tức thì như hồng hoang mãnh thú xuất thế.

Một luồng khí tức kinh khủng hung hãn lao tới, tinh vực gần như sắp vỡ nát, Kiếm Ma Thần vội vàng cầm kiếm ngăn cản!

Chương 371

Ngoài vực, các tiểu thế giới trực tiếp nổ tung, hóa thành bụi phấn, toàn bộ bị hủy diệt dưới luồng dao động cổ xưa đó.

Tất cả sinh linh vô cùng kinh hãi, ngay cả các Ma Thần cũng phải tránh đi đủ xa.

"Vị này quá hung hãn, ngay cả Kiếm Ma Thần cũng không thể chống lại!" Các Ma Thần kinh ngạc.

Tinh không, ngoài vực, biên cảnh, lăng mộ Ma Thần, vạn tộc sinh linh run rẩy.

Tôn đại thần kia một quyền đánh sập vị lai, phá vỡ vĩnh hằng, ngay cả Kiếm Ma Thần cũng không thể đỡ nổi!

"Giết!" Trong tay Kiếm Ma Thần, tử kim Ma Thần Kiếm vung lên, dùng sức đập về phía trước, nặng nề chém lên Thánh Hoàng Ma Thần Binh của Triệu Thần.

Tiếng động trời long đất lở truyền ra, chấn động lục hợp bát hoang.

Dưới sự bảo hộ của Hỗn Độn Châu, Triệu Thần không bị thương chút nào.

"Rắc rắc!" Thế nhưng hư không xung quanh lại nứt ra, trực tiếp vỡ ra một vết nứt khổng lồ.

Sau đó "ầm" một tiếng sụp đổ, sự cường đại của Kiếm Ma Thần chấn động cổ kim.

Nhưng ngay lúc này, Triệu Thần cũng đã ra tay.

"Ầm ầm!" Một tiếng nổ lớn, thương khung nổ tung.

Vết nứt mà Kiếm Ma Thần chém ra vỡ nát, bụi trần cuồn cuộn, ma thần quang xông thẳng lên trời, xé rách cửu thiên thập địa.

"Phụt!" Kiếm Ma Thần trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu lớn, cả thế gian chấn kinh!

Quang vũ bay lượn khắp trời, Triệu Thần bước ra từ Đại Đạo, khắp nơi đều là ánh sáng, rực rỡ long lanh.

Nhưng cũng vô cùng đáng sợ.

Những điểm sáng như vậy, một hạt thôi cũng đủ để xuyên thủng Đại Thánh, Chuẩn Ma Thần, khó có đường sống.

Sức mạnh pháp tắc cường đại của Triệu Thần được thể hiện, cũng là lúc nguy hiểm nhất!

"Kiếm Ma Thần thua rồi!

Kiếm Ma Thần bị Triệu Thần đánh lui rồi!" Mọi người chấn động, không ai không kinh hô.

Kiếm Ma Thần, người mạnh nhất từ xưa đến nay, lại bị tôn đại thần kia đánh cho hộc máu.

"Tôn đại thần kia trấn áp vũ trụ Hồng Hoang, thống ngự vạn giới!" Ngoài vực, chư thiên vạn giới, khắp nơi trong vũ trụ sôi sục, phát ra tiếng gầm thét, tất cả tu sĩ đều đang hưng phấn la lớn.

Họ đều đang kích động, đây là một loại hy vọng!

Tôn đại thần kia một mình đánh lui các Ma Thần, độc đoán vạn cổ, vị trí không ai sánh bằng!

"Vui mừng còn quá sớm, các ngươi cho rằng chỉ có một mình ta sao?

Sai rồi!

Trận đại chiến chân chính, các Ma Thần khác còn chưa động thủ." "Khi quy tắc Đại Đạo chân chính mở ra, tất cả Ma Thần mới bùng nổ, lúc đó mới là lúc tranh đoạt đoạt xá." Kiếm Ma Thần ho ra máu, không ngừng cười lớn, sắc mặt trắng bệch.

Các Ma Thần khác cũng vẻ mặt lạnh lùng.

Thì ra tất cả Ma Thần đều đang chờ đợi khoảnh khắc Đại Đạo hiển hiện.

Khi Đại Đạo sắp thừa nhận Triệu Thần, chúng sẽ đoạt xá hắn.

Nhưng dù vậy, Triệu Thần vẫn hoàn toàn không sợ.

Một câu nói của Kiếm Ma Thần đã dập tắt sự kích động và nhiệt tình của biết bao sinh linh.

Nhưng Triệu Thần vẫn không hề sợ hãi, chỉ có một trận chiến!

Hồng Quân nhìn hư không, vẻ mặt lộ ra nụ cười khổ: "Tất cả mới chỉ bắt đầu, liệu có thể trụ được không." Không ai biết con đường phía trước sẽ ra sao, sự thảm liệt có lẽ chỉ mới bắt đầu.

"Ầm ầm!" Nhưng Triệu Thần chân đạp hư không, lao về phía Kiếm Ma Thần.

Hắn hóa thành một luồng sáng đáng sợ nhất, ngay cả Ma Thần Kiếm rực rỡ cũng bị nghiền nát.

Kiếm Ma Thần tan rã, từ trong cơ thể tuôn ra vô tận thần quang.

"A!" Cuối cùng, ánh sáng hoàn toàn nuốt chửng Kiếm Ma Thần, Ma Thần Kiếm gãy đôi, không thể tàn phá được nữa.

Nơi đó đứng một bóng người, cửu sắc thánh khiết huy hoàng, mang theo Thánh Hoàng Binh, tựa như ráng chiều.

Ánh sáng chiếu rọi lên người hắn, trông vừa tráng mỹ, lại có chút bi thương.

Thế nhưng vào lúc này, ức vạn tia sáng trắng bay lượn, ở nơi tận cùng hư vô trống rỗng.

Một con đường Đại Đạo rực rỡ hình thành, do bạch quang cấu thành một con đường vô thượng, trực tiếp thông đến phương xa.

Xuyên qua đến thế giới kia.

Thế giới rộng lớn kia mờ mờ ảo ảo xuất hiện, có một luồng sức mạnh trường sinh hấp dẫn chúng nhân.

Đôi mắt vô số Ma Thần sáng rực lên, tựa như ngọn lửa chói lọi, chiếu sáng thiên cổ.

"Quy tắc Đại Đạo sắp mở ra rồi!" "Lên, đoạt xá!" Quy tắc Đại Đạo cuối cùng cũng sắp mở ra.

Trong khoảnh khắc, vô số Ma Thần đều thăng hoa chân chính, triệt để bùng nổ toàn lực.

Dám hỏi đường ở nơi đâu?

Đường ở ngay trước mắt!

"Giết!" Vô số Ma Thần đạp không bước ra, trời đất thảm khốc, máu sắp nhuộm đỏ tinh thần!

Tinh hà bắt đầu cuộn trào dữ dội, ánh sáng rực rỡ xông thẳng lên cửu tiêu.

Hoàn vũ run rẩy, tiên quang hung hãn, mênh mông như đại dương.

Tinh không sinh biến!

Trời long đất lở.

Dường như Đại Đạo cuối cùng đã hiển hiện, những vùng thế giới rộng lớn đều hóa thành bụi trần, bùng phát uy áp cái thế.

Tỏa ra vạn trượng quang mang!

Cuối cùng, khi tất cả ánh sáng thu lại, Đại Đạo hiện ra, thần thánh uy nghiêm, bị chôn vùi vô tận tuế nguyệt, nay được thấy ánh mặt trời.

Một luồng khí tức tường hòa lan tỏa ra, tiên linh tinh khí thuần khiết, khiến tâm linh con người cũng bình tĩnh lại.

Nhưng nó lại có thể trấn sát tất cả thánh hiền trên thế gian.

Bình tĩnh mà lại tràn đầy sát cơ!

"Lui lại, mau chóng lui lại!" Trong khoảnh khắc, dù là Thái Cổ Ma Thần hay Cổ Thánh, tất cả đều biến sắc.

Chương 372

Đại Đạo mở ra, trời đất sụp đổ, khí tức quy tắc to lớn đó lan tràn ra.

Từng luồng khí tức của tuế nguyệt cổ xưa lan tỏa.

Đáng tiếc, không thể nhìn rõ, đạo tắc mờ ảo ẩn trong hư vô, không ai thấy được chân dung, không biết hình dạng ra sao.

"Cuối cùng... cuối cùng cũng xuất hiện!" Có Ma Thần giọng nói cũng run rẩy, tất cả Cổ Thánh đều lùi lại.

Nhưng lúc này, một nam tử bạch y thắng tuyết, siêu việt như thần, không sợ hãi tất cả.

Con ngươi Triệu Thần sâu thẳm, ánh mắt có thể khai thiên tích địa, bên trong ẩn chứa cảnh tượng tinh hà hủy diệt.

Tay cầm Thí Thần Thương, phong thái vô địch chiếu sáng tinh không, uy danh lẫy lừng khiến người ta nhắc đến cũng phải run sợ, chí cao vô thượng.

Mặc cho thế giới ảo diệt, nhìn thương hải thành khói, thấy thiên vực hóa tro, hắn vẫn thủy chung bất hủ, lâm nguy không sợ.

Phong tư tuyệt thế, thế gian vô song, chiếu rọi thiên hạ.

Khí tức to lớn mà Đại Đạo tỏa ra, có sương mù hỗn độn xuất hiện, tiên huy giáng xuống.

Ngay cả Cổ Đại Ma Thần cũng toàn thân run rẩy, một cảm giác lạnh buốt đến tận xương tủy.

Nhưng trong mắt chúng cũng phát ra ánh sáng nóng rực.

Đại Đạo sắp mở ra, chư thiên vạn giới đều nổ tung.

Mỗi một vị Cổ Thánh đều quá mức kinh ngạc, con ngươi bắn ra những tia sáng sắc bén, vượt qua vạn cổ, chỉ để chờ đợi khoảnh khắc này.

Đại Đạo hiện ra, tựa như một con đường trắng, phá trời nứt đất, nghịch không bay lên, đánh nát càn khôn.

Toàn thân nó màu trắng tuyết, tràn đầy ánh sáng, như bạch ngọc lát đường, trên đó có một tầng thanh huy lưu động.

Trong trắng không tì vết, trải qua trăm ngàn lần tôi luyện, không một chút tạp chất, như tiên ngọc lát đường, long lanh thần huy.

Được xưng là Đại Đạo, đưa chúng sinh đến bờ bên kia, đạt được trường sinh.

Tràn đầy ý vị tang thương cổ xưa, không biết đã trải qua bao nhiêu ức vạn kỷ nguyên.

Một luồng khí tức hùng vĩ lan tỏa, bạch huy lóe lên, tiên quang vô hạ, chiếu sáng bốn phương, khiến chư thần cũng phải run rẩy.

Tất cả Cổ Thánh Ma Thần đều nín thở, không dám tranh đoạt, cẩn thận quan sát, chờ đợi thời cơ.

Bầu trời phát ra một màn ánh sáng, phản chiếu nơi đó một vùng mông lung, có từng đạo tiên quang lóe lên.

Hầu hết tất cả sinh linh đều quỳ xuống, ngay cả Cổ Thánh cũng cảm nhận được một loại uy áp vô thượng.

Nhưng từng người một, ý niệm Ma Thần quanh thân vẫn lưu chuyển, không hề cúi đầu gập gối.

Cổ Thánh cũng có tôn nghiêm của Cổ Thánh, dù chỉ là chấp niệm, đó cũng là Thánh Nhân.

“Kia là?” Có Cổ Thánh kích động, tất cả sinh linh đều trợn to mắt,

vẻ mặt không thể tin nổi.

"Bành!" Nhưng chính lúc tất cả sinh linh đang vô cùng kích động.

Con đường trải dài đến tận cùng trời đất, rộng lớn vô biên, trên chạm đến hỗn độn, dưới trấn cửu u, cao không biết bao nhiêu ức vạn triệu trượng.

Tiên vụ sôi trào, tiên đạo hiển hiện, tất cả Cổ Thánh đều sôi sục, vô cùng hưng phấn.

Ước vọng ngàn vạn kỷ nguyên, Đại Đạo cuối cùng đã mở ra!

Chúng sinh ngây ngẩn, toàn bộ đều sững sờ.

Lúc này, chư thiên vạn giới đã sớm hoang tàn không chịu nổi, khắp nơi là cảnh điêu tàn, chỉ có một tế đàn không hề tổn hại, cổ kính mà hùng vĩ.

Thái Cổ Ma Thần chuẩn bị tế hiến Triệu Thần, phá vỡ hằng vũ, tấn công Đại Đạo.

Cũng vào lúc này, có Ma Thần lạnh lùng lên tiếng: "Bây giờ là thời cơ, chúng ta động thủ đi!" "Toàn bộ cực tận thăng hoa, tế hiến cả thế giới!" Có ý niệm Ma Thần gầm lên, cực tận thăng hoa, con ngươi lạnh lẽo đến rợn người.

Một bước bước xuống, trực tiếp hủy diệt một thế giới!

Chúng sinh đang bi thương khóc lóc, trên đại địa máu chảy thành sông, mây sầu thảm đạm, xương chất thành núi, tiếng khóc chấn động trời đất.

Tế hiến chư thiên vạn giới, để trợ giúp chúng phục sinh chứng đạo!

Vị Ma Thần kia không còn lưu thủ, muốn hấp thu tinh hoa của từng thế giới, sau đó đánh vào Đại Đạo.

Đương nhiên không chỉ có một Cổ Thánh, các Ma Thần Cổ Thánh khác cũng vậy, toàn bộ đều cực tận thăng hoa.

Máu nhuộm hằng vũ, thiêu đốt ngàn ức vạn triệu triệu triệu sinh mệnh, tế hiến cả một thế giới!

Một vị Ma Thần đạp lên tinh thần đã chết, trong mắt bắn ra hai tia sáng sắc bén.

Sự thay đổi này khiến người ta nghẹt thở, khiến người ta tuyệt vọng!

Cổ Thánh liên kết với tinh không, tương thông với vũ trụ, sừng sững dưới bầu trời, những trận mưa sao băng rực rỡ bay qua, càng khiến họ trở nên bí ẩn khó lường.

"Chết!" Ma Thần tiến lên một bước, tức thời vũ trụ sụp đổ!

Cổ Thánh đứng trong hư không lạnh lẽo, sau đó há miệng hút một hơi, tức thì vô số sinh linh tan thành tro bụi, hóa thành sinh linh tinh khí bàng bạc.

Trong đôi mắt lạnh lẽo của Cổ Thánh hiện ra cảnh tượng nhật nguyệt sụp đổ, tinh thần hủy diệt, hỗn độn lan tràn.

Sau khi hấp thu xong những sinh mệnh bàng bạc này, hắn lại tiếp tục đạp không đi.

Thế giới vốn tràn đầy sức sống trong nháy mắt biến thành một vùng tĩnh mịch.

Vị Ma Thần kia gầm lớn một tiếng, tức thì đạo văn dày đặc, đại đạo thể do vô tận phù văn đan xen thành, mênh mông vô cùng.

Vô số hỗn độn bao phủ cả một vùng thế giới, chồng chất dày đặc.

Lượng lớn sinh mệnh hóa thành tinh túy bay vào bầu trời mênh mông.

Sau khi hấp thu xong sinh mệnh của một tinh vực, hắn lại đi đến một tinh vực khác.

"Sinh linh của thế giới này, hãy hóa thành vinh quang của thánh đạo, tất cả hiến tế đi!" Giọng nói lạnh lùng vang lên, ý niệm Ma Thần với đôi mắt trống rỗng, vô cùng đáng sợ.

Dường như có thể nuốt chửng nhật nguyệt sơn hà, khiến vũ trụ sụp đổ trong nháy mắt.

Cả vũ trụ đều tràn ngập bi ai, khắp nơi đều là tiếng than khóc.

Máu nhuộm hằng vũ, cả vũ trụ đang đổ một trận mưa máu.

Ý niệm Ma Thần đã gây ra một trận gió tanh mưa máu.

"Dừng tay!" Thế nhưng vào lúc này, một giọng nói phẫn nộ truyền đến.

Đột nhiên, tiên quang nổ tung, khí tức Cổ Thánh bùng phát, chấn động vạn cổ thời không, trực tiếp quét tan một luồng sát quang đang giáng xuống, vô cùng huy hoàng.

Triệu Thần bay vút lên, hắn muốn chứng đạo, muốn ngăn cản tất cả!

Chương 373

Đại Đạo Thánh Nhân, muốn chinh phục Đại Đạo, phải gánh vác tất cả!

"!?" Có Ma Thần lùi lại, phía sau lưng hắn một vùng hư không rộng lớn bị đánh nát.

Thân thể ý niệm của vị Cổ Ma Thần kia chấn động, cảm nhận được ý niệm của Triệu Thần đang đối đầu với mình!

"Ha ha ha, ngươi tưởng ta là ta của lúc nãy sao?" Vị Cổ Thánh kia cười lớn, con ngươi âm u, bùng phát ức vạn luồng quang mang của ý niệm Ma Thần, trong sương mù phóng ra ánh sáng bất hủ.

Thậm chí tay còn cầm một món ma thần binh.

Hoàn toàn không thể so sánh với lúc trước.

Trong khoảnh khắc, con ngươi của ý niệm Ma Thần đó bắn ra hai luồng sáng kinh người, mái tóc rậm rạp tung bay.

"Ha ha ha ha, Cổ Thánh Nhân tộc, ngươi nghĩ có thể ngăn cản được ta sao?" "Ngươi ngăn được ta, liệu có ngăn được các Cổ Thánh khác không?" "Không!

Ngươi không ngăn cản được gì cả!" Ý niệm Ma Thần cười lớn, thân hình cao lớn hùng tráng, vĩ ngạn, như một vị anh hùng cái thế thời cổ đại, mạnh mẽ đến cực hạn.

Ánh mắt vô cùng sâu thẳm.

"Thừa nhận đi, ngươi không ngăn cản được gì cả!" Lại một vị Ma Thần khác cười lớn, mái tóc cuồng loạn, khí thế duy ngã độc tôn.

Chư thiên vạn giới, khắp nơi tràn ngập tiếng ai oán.

Từng luồng lại từng luồng khí tức Cổ Thánh lan tràn, thiên vũ chấn động không ngừng, khiến tất cả tinh vực đều bắt đầu nứt ra.

Tai nạn đáng sợ như vậy, càng lúc càng khiến người ta tuyệt vọng, căn bản không có một tia sáng nào.

Đại kiếp kinh khủng che trời lấp đất, không một chút hy vọng, trước mắt, trong tai toàn là bóng tối, máu rửa vũ trụ, Ma Thần khó gặp đối thủ.

Một vị Ma Thần giáng lâm xuống một tinh vực, chỉ nhấc tay, hàng tỷ sinh linh chết thảm, bị hắn há miệng hút đi một luồng mệnh khí của mỗi người.

Chúng sinh bất lực bi thảm khóc lóc, từng trận tiếng khóc vô cùng thê lương.

"Giết!" Triệu Thần gầm lên, hóa thân vạn cổ, phân ra ngàn vạn thân thể.

Mỗi một phân thân đều là một loại bảo thuật, đều có thực lực cấp Cổ Thánh.

Hắn muốn chiến với ý niệm Ma Thần, chinh chiến chư thiên!

"Hỗn Độn Thánh Pháp!" Trong khoảnh khắc, Triệu Thần khoác kim quang, bùng nổ Hỗn Độn pháp tắc, như Cửu Thiên Đại Đạo Thánh Nhân, quân lâm thiên hạ!

Không chút do dự, hắn trực tiếp thúc giục Thí Thần Thương, Hỗn Độn Chung cùng vô số Cổ Thánh đại chiến.

Trận chiến này đánh cho trời long đất lở!

Thác nước hỗn độn vô tận đổ xuống, nhấn chìm nơi đó.

Kim quang cuồn cuộn.

"Thánh Phụ, đó là Thánh Phụ?" Vô số sinh linh kích động, đều bi

thương khóc lóc.

"Thánh Phụ à!

Cứu lấy tất cả đi!" Thiên địa bi khóc, Triệu Thần phảng phất như đang thừa hưởng ý chí Đại Đạo, tín ngưỡng cuồn cuộn, lưu quang rực rỡ, toàn thân thánh thần chói lọi.

Hắn gầm lớn một tiếng: "Ý niệm Ma Thần, giết!" Thái Âm, Thái Dương, âm dương hiện ra, từ một hóa hai, rồi hóa ba, cuối cùng hóa thành ngàn vạn.

Thân hình vĩ ngạn, thần quang mênh mông, bùng nổ ánh sáng bất hủ chói lọi.

Một luồng sáng rực rỡ bay ra, trở thành vĩnh hằng duy nhất, tất cả đều mất đi ánh sáng, cực độ huy hoàng, vô cùng rực rỡ.

Quá nhanh, vượt qua giới hạn của con người, có thể gọi là một tia tiên quang, lóe lên xuyên qua mọi rào cản.

Triệu Thần chân đạp hư không, trực tiếp đánh trúng người vị Cổ Thánh kia.

"Phụt!" Kèm theo một tiếng rên, vị cổ đại hoàng giả kia lùi lại, thần huyết thê diễm, văng khắp tinh không.

Một cảnh tượng thê lương, thần huyết bắn tung tóe.

"Đánh bại ta thì đã sao?

Ngươi không ngăn cản được tất cả." "Ầm ầm!" Vị Cổ Thánh kia gầm lên, đốt cháy đạo hỏa trên người, bá khí kinh người.

Nhưng lại một luồng sáng rực rỡ bay ra, như một dải cầu vồng kinh thiên xuyên qua trời đất.

Ánh sáng chiếu rọi khiến mỗi người đều phải nhắm mắt, máu và nước mắt chảy dài, như bị dao cắt.

Quá kinh khủng!

Triệu Thần đạp không, nửa người của vị Cổ Thánh kia trực tiếp bị đánh nổ tung.

Hắn thi triển thế tử thuật, mới thoát được, nhưng cũng bị trọng thương.

"Hừ!" Triệu Thần biểu tình lạnh lùng, hóa thành một mũi nhọn tuyệt thế lại xông về phía các Cổ Thánh khác.

Cổ Thánh uy nghi, thần quang mênh mông, mỗi một đòn đều là sát cơ, khiến tất cả Cổ Thánh đều lộ vẻ ngưng trọng.

Thần vụ lan tràn, Triệu Thần càn quét tứ phương.

"Lại đến rồi!" Có một vị Cổ Thánh, cảm nhận được một luồng khí tức khiến chư thiên vạn giới run rẩy, dao động khổng lồ, tiên quang chói mắt.

Dường như khiến xương cốt toàn thân hắn sắp vỡ nát.

Là Triệu Thần đã xông đến.

Dao động này quá đáng sợ, mạnh hơn lúc nãy rất nhiều, các Cổ Thánh đều sắc mặt thảm biến.

Vượt ra khỏi tầm kiểm soát và hiểu biết, hoàn toàn khác với dự đoán.

"Xoẹt!" Lại một luồng thần quang bất hủ bắn ra, trùng đồng của Triệu Thần khai thiên, xuyên thấu vạn giới.

Bất cứ vật chất hữu hình nào cũng khó thoát khỏi một kiếp sát, "ầm ầm" một tiếng.

Ánh sáng dễ dàng xé rách một màn quang tráo mà một tôn Cổ Thánh dựng lên, xuyên thủng vào trong.

“A!” Vị Cổ Thánh kia hét thảm, bay ngược ra ngoài.

Tất cả sinh linh nhìn thấy cảnh này, nhiệt huyết sôi trào, công thế như vậy, bá khí như vậy!

Triệu Thần nhìn các Cổ Thánh khác, xông tới, thật sự là thần cản giết thần, phật cản thí phật.

Tinh không thần quang đổ xuống, tuyệt đối có thể trong nháy mắt càn quét chúng sinh!

Vạn pháp đều bị phá, Triệu Thần sở hướng vô địch, Cổ Thánh nhuốm máu, máu nhuộm thương khung.

Một ý niệm Cổ Ma Thần, chỉ thấy thần quang bắn ra tứ phía, sau đó bị đánh bay ra ngoài.

Tinh không kịch liệt rung động, kim hà diễm lệ, kim quang lấp lánh.

Triệu Thần bùng nổ uy nghiêm như thiên thần, binh khí được triệu hồi, e rằng sẽ bị hủy diệt dưới một đòn.

Chương 374

"Xoẹt" một tiếng, một tôn ma thần binh bị đánh bay, né tránh công kích, bay về phía chủ nhân của nó.

"Thu!" Vị siêu Cổ Đại Ma Thần kia gầm lớn một tiếng, thu hồi ma thần binh, đau lòng vô cùng.

Thánh binh này đã bị tổn hại, không biết phải ôn dưỡng bao nhiêu năm mới có thể phục hồi.

Một cơn bão sấm sét ập đến, thần mang chói mắt, xông về phía hắn, Triệu Thần gầm lớn một tiếng, vung ra thần năng mạnh nhất để oanh sát.

"Ầm!" Vị Cổ Đại Ma Thần kia bay ngược ra ngoài, mạnh như Cổ Thánh, cũng căn bản không thể chống đỡ, không một chút hồi hộp.

Nắm đấm của Triệu Thần dính đầy máu của ý niệm Ma Thần, máu của các Cổ Thánh khác.

Thần huyết bay tung tóe, thần huy long lanh nhuộm đỏ trời đất.

Nhưng như vậy vẫn chưa kết thúc, hắn lại xông về phía các Cổ Thánh khác.

Đừng nói người thường, ngay cả các Cổ Thánh cũng phải rùng mình, kiểu tấn công này quá rợn người.

"Lui!" Vị siêu Cổ Đại Ma Thần kia vô cùng quả quyết, không ngừng lùi lại để tránh mũi nhọn.

Cả cánh tay của hắn bị Triệu Thần đánh nát, hóa thành một vùng quang vũ, không còn sót lại gì.

Cảnh tượng kinh khủng đến mức mỗi một vị Cổ Thánh đều không

dám tiến lên.

Thế nhưng Triệu Thần bùng phát ra ánh sáng vô song, khiến ý niệm Ma Thần phải chảy máu và nước mắt, khó có thể nhìn thẳng, loại kim huy đó quá kinh khủng.

Tất cả sinh linh đều ngây ngẩn, ý niệm của Triệu Thần rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Trận chiến trong hình ảnh quá kinh khủng, khiến Đại Thánh cũng phải run rẩy, không thể nhịn được nữa, toàn bộ phủ phục, hô vang tên Triệu Thần.

Chúng sinh chỉ thấy ý niệm của Triệu Thần, một mình địch vạn ý niệm Ma Thần, vô cùng thảm liệt.

Ầm ầm ầm, hư không bị xuyên thủng, thần năng như sóng dữ vỗ bờ, hỗn độn mênh mông bùng nổ, đại tinh cổ xưa vỡ nát, nơi đây một mảnh đại loạn.

Từng đạo lại từng đạo tiên mang diệt thế, nổ tung, nghiền nát vạn cổ thanh thiên, vạn vực đều trong nháy mắt vỡ nát.

Tuyệt đối có thể cách sát tất cả thánh hiền trên thế gian.

Hư không phía trước hoàn toàn nứt ra, cũng không biết Cổ Thánh Nhân tộc lúc nào sẽ ngã xuống.

Đối mặt với tế đàn hùng vĩ kia, Triệu Thần tay cầm ma thần binh muốn chém ngang lưng nó.

"Khốn kiếp, ngăn hắn lại!" "Giết hắn!" Mấy vạn Cổ Thánh đều phẫn nộ, đồng loạt tấn công về phía Triệu Thần.

Quang huy rực rỡ, phóng ra tiên huy bất hủ, phát ra ánh sáng chói lọi, ngay cả ý niệm Ma Thần cũng sắp vẫn lạc.

"Thánh Phụ!" "Thánh Phụ à!" Vô số Nhân tộc phát ra tiếng khóc bi

thương.

Chỉ thấy một bóng người áo trắng sừng sững trên thương khung, mặc cho tinh thần ảo diệt, Cổ Thánh hủy diệt, vẫn thủy chung bất hủ, không ngã.

Một mình ngăn cản cả bầu trời!

"Như vậy, chắc đã chết rồi chứ?!" "Tên khốn này, lại muốn cứu vớt cả một vùng trời!" Trước mắt là một vùng rực rỡ, như một câu chuyện thần thoại, chói lọi đến lóa mắt, tinh hà nổ tung.

Tất cả Cổ Thánh đều cho rằng Triệu Thần đã chết chắc.

Dù sao cũng đã trúng đòn tấn công của vạn ý niệm Ma Thần, ngay cả Cổ Thánh cũng không thể sống, tất sẽ tan thành tro bụi.

Vô số sinh linh rơi lệ máu, vẻ mặt tuyệt vọng!

Ánh sáng rực rỡ khiến người ta chảy máu và nước mắt, ai oán!

Thế nhưng vào lúc này!

"Giết!" Triệu Thần gầm thét, muốn chinh chiến vạn ý niệm Ma Thần, càn quét tất cả những kẻ chống đối.

Sức mạnh của hắn hủy diệt càn khôn, tinh vực đại bại.

Vô số sinh linh nhìn bóng người áo trắng kia chinh phạt vạn ý niệm Ma Thần, ngàn vạn đạo tiên huy giáng xuống, tàn sát chư thiên vạn linh.

"A... hu hu..." Nhân tộc khóc lóc thảm thiết, nhìn thấy ý niệm Triệu Thần cuối cùng vẫn đang nỗ lực bảo vệ mảnh đất này, khiến sinh linh cả vũ trụ không nhịn được mà rơi lệ.

Chúng sinh bi thương gào thét, vô số niệm lực cuồn cuộn, chui vào thân thể Triệu Thần.

Chư thiên vạn giới, toàn diện rơi vào thánh loạn, khắp nơi là máu, vô số sinh mệnh cổ địa gặp kiếp nạn.

Nhưng Triệu Thần không sợ ý niệm Ma Thần, trong hỗn độn một mình độc tôn.

Triệu Thần áo trắng nhuốm máu, từng bước tiến lên, dù hắn cũng đã bị thương.

Nhưng hắn không dừng lại, tiếp tục chinh chiến, hướng về vị lai, hướng về bất hủ mà bước tới!

"Đừng đánh nữa!

Cầu xin ngài đừng đánh nữa!!" Thánh địa Nhân tộc, Hi Hòa vẻ mặt không nỡ, không dám nhìn.

Bởi vì thực sự quá thảm liệt, nàng mấy lần muốn xông ra khỏi Thái Cổ Thần Sơn, nhưng chung quy chỉ là một luồng thần niệm.

Trên tinh không, đại chiến của Triệu Thần vẫn tiếp tục, có ý niệm Ma Thần gầm lên!

"Đừng có chấp mê bất ngộ, chiến thắng chúng ta thì đã sao?

Càng nhiều Cổ Thánh hơn sẽ tiếp tục trấn áp ngươi." "Không sai, ngươi không phải là người duy nhất có được đạo quả của Bàn Cổ, không có tư cách đứng trước mặt chúng ta." "Ha ha ha, giết đi, giết đi, rồi cũng có lúc kiệt sức, ngươi không thể ngăn cản được tất cả!" Vô số Cổ Thánh cười lớn, Cổ Thánh gầm thét, ngồi nhìn Triệu Thần tận thế.

Thế nhưng Triệu Thần cười lạnh một tiếng: "Ồ?

Vậy sao?" Trong khoảnh khắc, hắn cuối cùng đã bùng nổ lá bài tẩy cuối cùng!

Tinh không trực tiếp nổ tung, sau đó ức vạn đạo kiếp quang hiện

ra.

"Ầm ầm!" Tinh không trực tiếp thay đổi, vạn đạo oanh minh, mang theo khí hỗn độn ngút trời, như đã phá vỡ xiềng xích, phóng thích tiên lực.

Vô số sinh linh la lớn, sắc mặt vô cùng kích động.

Tinh không giáng xuống ức vạn đại đạo kiếp quang, Triệu Thần mang theo những đại đạo kiếp quang này lao về phía vạn ý niệm Ma Thần.

Vạn ý niệm Ma Thần đều biến sắc: "Điên rồi, tên điên này muốn kéo chúng ta chôn cùng!" Ý niệm Cổ Ma Thần vội vàng lùi lại, lúc này Triệu Thần đã xông đến trước mặt một vị Cổ Thánh.

Trên trời, đại đạo kiếp quang giáng xuống, cùng với công kích của Triệu Thần, tất cả rơi xuống đỉnh đầu vị Cổ Thánh kia.

"A!!!" Vị Cổ Thánh kia hét thảm một tiếng, từng làn khói trắng bốc lên, thân thể ý niệm Ma Thần vĩ ngạn như băng tuyết tan chảy, nhanh chóng héo úa.

Thậm chí có khí tức của tuế nguyệt lan tràn!

"Không ổn!" "Mau lui!" "Đại đạo kiếp này cổ quái, có thể đoạt đi tuế nguyệt của chúng ta!" Vô số Cổ Thánh đều đại kinh, liều mạng lùi lại, thoát ra khỏi phạm vi của đại đạo kiếp quang.

Đại đạo kiếp đối với Triệu Thần không có tác dụng, nhưng đối với những Cổ Thánh do chấp niệm hóa thành này, lại là khắc tinh chí mạng!

"Giết!" Căn bản không có một tôn ý niệm Ma Thần nào có thể ngăn cản dù chỉ nửa bước, vũ trụ run rẩy, vạn linh khóc lóc.

Chương 375

Như một câu chuyện thần thoại, Triệu Thần mang theo đại đạo kiếp quang đầy trời giáng xuống, chinh chiến chư vị Cổ Thánh.

Ý niệm Triệu Thần anh tư vĩ ngạn, mái tóc đen tự nhiên bay tán loạn.

Bạch y thắng tuyết, điểm xuyết những đóa huyết hoa, khí chất siêu phàm, phong thần như ngọc, một nam tử như thần.

Đánh ra một vùng trời trong sáng!

Tất cả sinh linh đều ngây ngẩn, toàn bộ chấn động, hắn đang sáng tạo lịch sử, mở ra một thần thoại chưa từng có!

Mọi người gần như nghẹt thở, toàn bộ máu huyết sôi trào, không nhịn được mà muốn gầm lớn.

Khổng Tuyên nước mắt lưng tròng: "Sư tôn!" Quá khứ không có, hiện tại không có, tương lai cũng không chắc có, chưa từng nghe nói đến.

Triệu Thần một mình chinh chiến ý niệm Ma Thần, nay lại dĩ lực chứng đạo, nghịch chuyển càn khôn!

Sinh linh nhiệt huyết sôi trào, phảng phất như đang trải qua một đoạn thần thoại.

Mở ra một sự kiện thịnh vượng vô thượng từ xưa chưa từng có, họ muốn la lớn, hét lớn, để vũ trụ trời đất đều biết.

Chư thánh run rẩy, vô cùng thành kính, phát tự đáy lòng quỳ xuống.

Hỗn Độn Đạo Nhân Triệu Thần tuyệt đại, nam tử như thần này,

đáng để người ta chân thành tôn kính.

"Giết!" Triệu Thần vung Tru Tiên Kiếm, dẫn theo ức vạn đại đạo kiếp quang, tứ đại tổ khí của Nhân tộc bên cạnh, chinh chiến bốn phương!

Một luồng đại đạo kiếp quang như tinh hà đổ xuống, trong lúc đánh vào các Cổ Thánh khác, cũng đánh lên người Triệu Thần.

Thân thể Triệu Thần chao đảo, suýt nữa ngã xuống hư không.

Máu tươi đỏ thắm văng trên áo trắng, từng đốm nở rộ, nổi bật đến vậy, khiến lòng người run rẩy.

Thương thế của hắn nặng hơn tưởng tượng rất nhiều.

Thế nhưng một vị Cổ Thánh, lại đi đường cũng đang loạng choạng, trong lúc chinh chiến khó khăn bước đi.

"Ý niệm của Triệu Thần bị thương rồi!" Linh hồn chúng sinh run rẩy, vô cùng bi thống.

Không thể khác được, đây vốn là thiên kiếp mà Triệu Thần giáng xuống.

Tự nhiên cũng giáng xuống sự phản phệ mãnh liệt nhất.

Nhiều Cổ Thánh như vậy cùng ở dưới một bầu trời, kiếp nạn của ý niệm Ma Thần cũng sẽ vô cùng khủng bố.

Mạnh hơn ban đầu vô số lần!

Vô tận đại đạo kiếp quang, thác nước hỗn độn đổ xuống, nhấn chìm nơi đó, Triệu Thần cứng rắn chống đỡ thiên kiếp, cùng Cổ Thánh chinh chiến.

Trong thác thần hỗn độn đủ để chôn vùi Cổ Thánh đó, Triệu Thần tay cầm Tru Tiên Kiếm, chém đứt con đường của chư vị Cổ Thánh.

“Thật sự muốn đồng quy vu tận sao!?” “Kéo ta xuống nước, ngươi cũng không sống nổi đâu!” Vô số Cổ Thánh gầm lên, cực kỳ kinh hãi, cấp tốc lùi lại.

Nhưng Triệu Thần không sợ thiên kiếp, càng dẫn động thiên kiếp mạnh hơn, khí thế kinh người, khiến Đại Đạo giáng xuống nhiều đại đạo kiếp quang hơn.

Có ý niệm Ma Thần la lớn, mang theo sự không cam lòng, mang theo sức mạnh cực đạo, xông về phía điểm cuối của thần thoại đó.

Nhưng thiên đạo kiếp quang kinh khủng, mang theo khí tức của tuế nguyệt, trực tiếp xâm nhiễm hắn.

Triệu Thần trường kiếm vung lên, trực tiếp hóa thành quang vũ, tan thành tro bụi.

Có ý niệm Ma Thần vẫn lạc, trời đất bị phản phệ, nhưng lại khiến kiếp nạn của ý niệm Ma Thần càng thêm kinh khủng.

Một luồng đại đạo kiếp quang quét lên người Triệu Thần, khiến hắn thổ ra tiên huyết!

“Nhân tộc!” “Không!” Nơi đó, thời gian hỗn loạn, không gian sụp đổ, hoàn toàn đại loạn, mọi người không thể nhìn thấy gì.

Chỉ có vô tận đại đạo kiếp quang, tràn ngập trời đất, chiếu rọi càn khôn.

Tai kiếp đáng sợ nhất trong trời đất, ngăn cản sinh linh, nghịch thiên thành ý niệm Ma Thần!

“A!” Có ý niệm Ma Thần hét thảm, khí tức tuế nguyệt lan tràn, thần linh ẩn chứa bên trong gần như bị ma diệt, Triệu Thần vung Tru Tiên Kiếm, chém hắn thành năm đoạn.

“Khốn kiếp!” “Chết tiệt!!” Nhìn thấy Triệu Thần lao thẳng về phía

mình, vô số Cổ Thánh vừa kinh vừa giận, trực tiếp ra tay, tế ra thủ đoạn thông thiên.

Trong chốc lát, trận chiến trở nên không thể kiểm soát, đánh cho hủy thiên diệt địa.

Thiên kiếp vốn đã mênh mông lại càng thêm hỗn loạn, Đại Đạo khí thế bàng bạc cũng bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Trong khoảnh khắc này, kim quang tràn ngập thương khung, phong vân cuồn cuộn, tinh hà vỡ nát.

Triệu Thần sừng sững trên thương khung, tay cầm kim sắc Tru Tiên Kiếm, toàn thân nở rộ kim quang chói lọi quan tuyệt hằng vũ.

Thí Thần Thương, Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Chung bên cạnh, đại chiến chư vị Cổ Thánh.

Trời long đất lở, trời đất u ám, năng lượng của trận chiến lan ra cả thương khung, ngay cả chư thiên tinh tú cũng đang run rẩy.

Năng lượng điên cuồng tỏa ra bốn phương tám hướng, thái âm thái dương, phong lôi thủy hỏa, không gian quang minh hắc ám.

Các loại nguyên tố hỗn loạn tràn ngập cả tinh không.

Ngay cả hư không cũng hiện ra trong một vùng vỡ nát hỗn loạn.

Triệu Thần tay cầm Tru Tiên Kiếm, quan tuyệt quần hùng, uy chấn bát phương.

"Ngũ Ma Phong Thần Tuyệt!" Có siêu Cổ Đại Ma Thần gầm lên, tinh không trực tiếp khuấy động một vòng xoáy khổng lồ.

Trời đất nứt ra, tinh thần đều hóa thành bụi trần.

Cả thương khung bị kéo xuống, bao phủ Triệu Thần đang cầm kim sắc Tru Tiên Kiếm vào trong.

“Thái Thiên Ức Diệt Tuyệt!” Lại một Cổ Thánh nữa thi triển ma pháp của Ma Thần, trong sát na, cả hằng vũ chìm trong biển lửa nóng rực.

Hàng tỷ luồng tiên quang bay lượn, bùng phát khí tức đáng sợ tột cùng.

Biển trời cuộn sóng, sương tiên bốc hơi, dấy lên một vùng ánh sáng thần thánh!

“Cổ Long Hủy Thiên Địa!” Ảnh Ma Thần thân cao vạn trượng, vô cùng thần liên pháp tắc giăng kín, muốn ma diệt tất cả, lao thẳng đến trước mặt Triệu Thần.

Trong khoảnh khắc, vô số Cổ Thánh đều tung ra tuyệt thế thần thông, hòng nghiền Triệu Thần thành tro bụi.

Thế nhưng, đối mặt với công kích của các Cổ Thánh, Triệu Thần mình vận bạch y như tuyết, lâm nguy không sợ, gầm lên một tiếng vang trời.

“Diệt!” Đấu chuyển tinh di, thiên địa đại biến, trong chớp mắt, Chân Phượng bay lượn, Cửu Tiêu Long ngâm.

Một pho tượng Vạn Đạo Pháp Tướng màu vàng kim xuất hiện giữa không trung.

Sức mạnh khổng lồ tràn ngập khắp nơi!

Thái Âm, Thái Dương, một vòng Tiên Thiên Bát Quái xoay tròn cực nhanh, một cây trường thương xuyên thấu đất trời.

Thí Thần Thương bừng tỏa thần uy vô hạn.

Chương 376

Bầu trời băng liệt, tinh không sụp đổ, Triệu Thần dẫn theo thiên kiếp giáng từ trên trời xuống.

Trong khoảnh khắc, khắp nơi đều là kiếp quang đại đạo.

Kiếp quang đại đạo mang theo khí tức của tuế nguyệt, bao trùm cả Triệu Thần và các Cổ Thánh vào trong!

"A!

Không!!

Tu vi của bản tọa!

Tu vi của bản tọa!!!" "Tuế nguyệt, trong đại đạo kiếp này lại ẩn chứa sức mạnh tuế nguyệt đậm đặc đến thế!!" Tắm mình trong lôi quang đại đạo chứa đầy tuế nguyệt của tiên vực, bảy vị Hư Không Cổ Thánh đều không kìm được mà cất lên những tiếng gào thét thê lương.

Tuế nguyệt đậm đặc đến mức không thể tưởng tượng, tựa như chất lỏng, bao bọc lấy họ, ăn mòn vào tận xương tủy.

Căn bản là không thể né tránh.

Đúng là thừa lúc ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!

Nếu đã vậy, hãy để bão tố đến dữ dội hơn nữa đi!

Triệu Thần lập tức không do dự, tay cầm Tru Tiên Kiếm, mang theo kiếp quang đại đạo ngập trời, lao đến oanh sát đám Cổ Thánh!

"!?" "Đáng ghét!!!" "Cút ngay!!!" Các Ma Thần cổ đại chứng kiến cảnh này vừa sợ hãi vừa tức giận.

"A a a a!" Cổ Thánh gào thét thê lương, toàn thân bắt đầu thối rữa,

từng mảng huyết nhục rơi lả tả, trong chớp mắt sắp hóa thành bộ xương khô.

"Cút...

Cút ngay cho bản tọa!" Diệt Tích Cổ Thánh phẫn nộ gầm lên.

Dù thân thể Ma Thần của y vĩ ngạn, kiên cố vô cùng, không gì phá nổi, nhưng lúc này cũng bị tuế nguyệt ăn mòn, thi ban lan khắp người, nhanh chóng mục nát.

Một vị Ma Thần tử khí lượn lờ, toàn thân lưu quang vận chuyển, thánh thần vô cùng, uy nghiêm như một vị Thần Ma.

Nhưng vì đứng gần Triệu Thần nhất, y phải chịu đựng kiếp quang đại đạo đáng sợ nhất.

Vô tận tuế nguyệt tràn tới, trong nháy mắt bao trùm lấy y.

Từng làn khói đen lan tỏa, Ma Thần phát ra tiếng gầm thống khổ, toàn thân hôi thối vô cùng, đầu lâu vỡ nát, từng khối thịt rơi xuống, để lộ ra xương trắng.

Lúc này, không chỉ y, mà các Cổ Thánh khác cũng đau đớn khôn xiết.

Ngay cả thân thể Ma Thần vĩ ngạn không gì phá nổi, có thể trấn áp cả hằng vũ, cũng đang mục rữa hoàn toàn, tựa như khúc gỗ mục, không ngừng nứt toác.

"Ầm!" Một đạo kiếp quang đại đạo đánh xuống, vừa vặn mượn tay Triệu Thần, bổ thẳng lên đỉnh đầu một vị Cổ Thánh.

Giây tiếp theo, vị Cửu Khiếu Cổ Thánh da tróc thịt bong, thân thể Ma Thần mục nát chảy ra máu đen.

"A!!!" Ninh Thiên Cổ Thánh cũng đang gào thét, nhục thân chi chít thi ban, huyết nhục không ngừng rơi rụng.

Cả bảy vị Cổ Thánh đều như vậy, không một ai ngoại lệ, tất cả đều gặp kiếp nạn!

"Ta không cam tâm!" Các Cổ Thánh đang gầm thét, đang gào dài.

"Thánh Phụ đang độ kiếp, mượn cơ hội này để hãm sát vô thượng Ma Thần sao?

Thật quá điên cuồng!

Thánh Phụ liệu có sống sót được không?" Ầm!!!

Thiên phạt mênh mông, kèm theo vô số phù văn đại đạo, đạo sau mạnh hơn đạo trước.

Ánh thần quang chói lòa, mỗi một tia đều có thể sánh với một thế giới, đánh xuống khiến hư không vỡ nát, nổ tung.

Chúng sinh chưa từng thấy qua thiên kiếp nào đáng sợ như vậy, liệu có cho người độ kiếp một con đường sống không?

Hoàn toàn là để diệt tuyệt, triệt để xóa sổ cho sạch sẽ!

Căn bản không thấy được một chút hy vọng nào.

Bình thường, một sinh linh làm sao chống đỡ nổi, cho dù tu vi có thể sánh với Cổ Thánh đỉnh phong.

"Sát!" Giữa muôn vàn thần quang, Triệu Thần mặt không biểu cảm, tay cầm Tru Tiên Kiếm, mang theo kiếp quang đại đạo lao về phía các Cổ Thánh.

"Đáng ghét, đừng qua đây!!!" Hỗn Nguyên Cổ Thánh hét lên thảm thiết, gương mặt vặn vẹo, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Dưới áp lực của kiếp quang đại đạo hùng tráng như vậy, sức mạnh tuế nguyệt mang theo là không thể tưởng tượng nổi.

Thứ tuế nguyệt quỷ dị đó tựa như chất lỏng, bao bọc lấy y, khiến

thân thể Ma Thần vĩ ngạn toàn thân biến thành màu xám trắng.

Một mùi hôi thối nồng nặc từ trong ra ngoài tỏa ra không trung.

Trên người các Cổ Thánh, huyết nhục đang thối rữa, hai đầu gối trở xuống đã sớm hóa thành xương trắng, máu đen chảy ròng ròng, thảm thương không kể xiết.

"Rắc!" Một đạo kiếp quang đại đạo kinh thiên bổ xuống, xương đầu gối của một Cổ Thánh khác nổ tung, cũng theo đó mà mục nát.

Xương chân vốn cứng không gì phá nổi, có thể đạp nát cả một hằng tinh, nay lại rơi xuống, vỡ tan trong lôi quang, hóa thành hư vô.

Tuế nguyệt tấn công cả da thịt, máu huyết, và xương cốt!

"Bản tọa muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!" Một vị Ma Thần gào thét, gầm lên rồi lao về phía Triệu Thần.

Triệu Thần đã cắt đứt đại đạo, khiến y thành tiên vô vọng, vậy thì y muốn cùng Triệu Thần đồng quy vu tận, kết thúc một trường thiên kiếp kinh hoàng này!

"Diệt Tích!!" "Đáng ghét!!!" Có Ma Thần kinh hãi gầm lên, nhưng ngay giây tiếp theo, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên!

Trong khoảnh khắc đó, lấy Triệu Thần làm trung tâm, toàn bộ thiên kiếp nổ tung.

Kèm theo đó là vô tận tuế nguyệt như trời long đất lở, mãnh liệt vô cùng, từ bốn phương tám hướng, tựa như sóng thần cuồng nộ, điên cuồng ập tới.

Trong chớp mắt, vị Cổ Thánh vốn ôm lòng quyết tử vừa tiếp cận đã bị thần quang của vô tận kiếp quang đại đạo bao phủ, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Y nhất thời quên cả việc tự bạo!

“Hừ!” Triệu Thần hừ lạnh một tiếng, tay cầm Tru Tiên Kiếm vung ra một đạo kiếm khí màu vàng kim to lớn.

Vị Cổ Thánh đó bị chém thành hai nửa, máu tươi văng khắp nơi, thân thể tách lìa.

Ngay sau đó, thần quang kinh hoàng giáng xuống, bao phủ lên thân thể của Cổ Thánh.

Tựa như nước thép nóng đỏ rót lên băng tuyết, tiếng “xèo xèo” vang lên, từng khối thịt rơi xuống, đầu lâu đen kịt, thi ban lan rộng.

Thân thể Ma Thần phát ra tiếng gào thảm thiết, bị đánh bay ra ngoài.

Sức mạnh tuế nguyệt trong kiếp quang đại đạo quá nghiêm trọng, ngay cả với Cổ Thánh tự hạ tu vi cũng cực kỳ trí mạng.

Nếu lúc này khôi phục tu vi Cổ Thánh, cực tận thăng hoa, thì ngay giây tiếp theo sẽ tan thành tro bụi dưới vô tận thiên kiếp.

“Lũ chó tự chém các ngươi, thật vô dụng.

Chương 377

Muốn tự bạo ư?

Không biết tự lượng sức mình!

Có bản lĩnh thì cực tận thăng hoa một lần nữa, khôi phục lại toàn bộ sức mạnh Cổ Thánh đi!" Triệu Thần cất tiếng trào phúng, khiến cho các vị Cổ Thánh tức giận đến run người.

Nhưng không thể không nói, lúc này Triệu Thần cũng vô cùng thê thảm, toàn thân đẫm máu.

Giữa vô tận thần quang, y tóc tai rối bời, huyết nhục văng tung tóe, khắp người cháy đen, chịu thương tích cực kỳ nghiêm trọng.

Thiên đạo đại kiếp lần này vượt xa sức tưởng tượng, mạnh đến mức khiến người ta phải rùng mình!

Không!

Phải nói là từ trước đến nay chưa từng có!!

Bởi vì chưa từng có ai nghịch chuyển thương thiên, dĩ lực chứng đạo!

Loại thiên kiếp này một khi xuất hiện, đồng nghĩa với hủy diệt, là để bóp chết người chứng đạo, là diệt thế thiên kiếp hủy diệt nhân gian!

Căn bản là để diệt tuyệt, không hề có con đường sống.

Thiên kiếp biến đổi, thần quang ngập trời vô cùng đáng sợ, ban đầu màu vàng kim, rồi bạc, rồi tím, cuối cùng là màu máu.

Khiến người ta kinh hãi đến tột độ.

Biển máu cuồn cuộn bắt đầu tàn phá, tỷ tỷ thần quang kích liệt xé

toang thiên khung!!

Ầm!!

Lại một đạo kiếp quang đại đạo giáng xuống, tỏa ra ngũ sắc, hóa thành năm đạo lôi kiếp, đánh thẳng vào đỉnh đầu một vị Cổ Thánh, đúng nghĩa là "ngũ lôi oanh đỉnh".

"A!!!" Cổ Thánh phát ra từng tràng tiếng hét thảm, bởi vì tuế nguyệt quá đáng sợ, ăn mòn cả xương sọ, khiến cho linh hồn Ma Thần vô thượng cũng bắt đầu mục rữa.

Rắc!

Kèm theo một đạo thần quang màu máu, thiên linh cái của Cổ Thánh bị lật tung, khói xanh bốc lên, máu tươi văng tung tóe, cảnh tượng kinh tâm động phách.

Phương xa, trong sâu thẳm các vũ trụ, bất kỳ sinh linh nào chứng kiến cảnh này đều không khỏi rùng mình, toàn thân nổi da gà.

Đó là Cổ Thánh a!

Từng vị, từng vị đều là Thái Cổ Ma Thần, vậy mà giờ đây lại thê thảm đến nhường này.

Quả thực khiến người ta kinh hồn bạt vía, ngay cả Cổ Thánh cũng phải kinh hãi.

"Sư tôn!" Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Kim Thiền Tử, Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Khao Mã Hầu, Thông Bối Viên Hầu, ở Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này mà kinh hãi run rẩy, khiến da đầu tê dại.

"Đi!" Đối mặt với tất cả, một vài Ma Thần muốn trốn chạy, bởi vì thực sự quá kinh khủng.

Mọi chuyện chỉ mới bắt đầu, nếu cứ tiếp tục như thế này, bọn họ

chắc chắn sẽ vẫn lạc!

Trở thành Cổ Thánh gian nan biết bao, bọn họ muốn tái sinh, không muốn bị xóa sổ ở đây.

"Hừ!" Nhưng Triệu Thần há lại để bọn chúng rời đi?

Y lập tức mang theo vô tận kiếp quang đại đạo, truy sát tới!

Dáng vẻ kiên nghị vô cùng, khu thể kiện tráng, mang theo khí thế nuốt sông, hùng tư vĩ ngạn!

"Tặc tử!

Ngươi dám!!!" Vị Cổ Thánh kia hồn sắp bay mất, không ngừng tung ra ma pháp.

Giữa hai bên thần mang bùng nổ.

Gió lớn gào thét, không trung nứt toác, Triệu Thần tóc dài tung bay.

"Rắc!" Một vị Cổ Thánh mở miệng, phun ra một dải tia chớp, tiếng "lách tách" chói tai, như thể hàng vạn ngôi sao lớn cùng lúc nổ tung.

Dung nham cuồn cuộn trên vòm trời đại đạo.

Triệu Thần tắm mình trong sấm sét, kèm theo hỏa quang, sau lưng hiện ra vô số cành liễu vàng óng, cùng nhau lao về phía trước.

Dùng Liễu Thần Pháp trói chặt tay chân của Cổ Thánh kia!

"Phụt!" Huyết quang bắn tung tóe.

Dưới kiếp quang đại đạo, bất luận là Triệu Thần hay vị Cổ Thánh kia, đều xuất hiện những vết thương đáng sợ, như bị đao chém, máu chảy đầm đìa.

Hai người đồng thời ra tay, toàn lực ứng phó, muốn đánh giết đối

phương.

Triệu Thần mở Trùng Đồng, thần mang như điện.

Lúc này y vô cùng đáng sợ, các loại thần pháp được thi triển.

Vô số lông vũ màu vàng bay lượn, có vũ điệu của Thí Thần Thương, cũng có kiếp quang đại đạo, vị Cổ Thánh kia hét lên thảm thiết, bị tuế nguyệt cuốn trôi.

Toàn thân Triệu Thần hiện ra từng vòng xoáy màu vàng, điên cuồng thôn phệ tinh khí của Cổ Thánh.

Hệ thống thôn phệ!

Lúc này, Triệu Thần tựa như một vị thần linh, tay cầm Tru Tiên Kiếm vàng rực, dẫn theo vô tận tiên phạt thiên kiếp giáng từ trên trời.

Kiếp quang đại đạo vô biên cuồn cuộn, ảnh hưởng đến cả hư không, kiếp quang đại đạo kinh thiên diệt thế trực tiếp phong tỏa một vùng không gian.

"A…" Cổ Thánh phát ra tiếng gào thê lương, toàn thân đau đớn khôn xiết, không chỉ phải chịu đựng kiếp nạn tuế nguyệt, mà còn phải chịu những đòn tấn công không ngừng của Triệu Thần.

Một vầng mặt trời màu vàng mọc lên, Triệu Thần đang thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh của vị kia!

"Hệ thống, thôn phệ tất cả!" "Không!" Sau khi thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh, thánh thể của Triệu Thần càng thêm rực rỡ, mơ hồ đã có hình thái sơ khởi của người chứng đạo.

Ngay cả thương thế cũng đang hồi phục nhanh chóng.

Ánh mắt Triệu Thần lóe lên, lại tiếp tục lao về phía các Cổ Thánh khác.

Y muốn mượn sức Cổ Thánh, trợ giúp mình vượt qua thiên nhân

kiếp, dĩ lực chứng đạo!

Hàn quang chói mắt, Tru Tiên Kiếm vung dài, lưỡi kiếm sắc bén, có thể chém đôi trời đất.

"!?" "Lại muốn thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh của chúng ta!?" Các Cổ Thánh khác thấy vậy liền muốn bỏ chạy, bên này tiêu bên kia trưởng, đánh thế nào được?

Bọn họ muốn thành tiên, không muốn trợ giúp một tên Nhân tộc độ kiếp.

Xung quanh Triệu Thần, vô số vòng xoáy màu vàng hiện ra.

Thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh, phát ra một lực lượng kỳ dị, cầm cố nơi này.

Trên tinh không, phối hợp với kiếp quang đại đạo ngập trời, quả thực kinh khủng không gì sánh bằng.

Một vị Cổ Thánh vừa xé rách hư không, một đạo kiếp quang đại đạo liền hiện ra, trực tiếp chém đứt nửa thân thể Ma Thần của y!

Chương 378

Đạo kiếp quang đại đạo kinh thiên khủng bố đó đã hút cạn hơn nửa tinh huyết của một Cổ Thánh.

Cổ Thánh dù mạnh đến đâu, trong tình huống này muốn hồi phục cũng cần thời gian, không thể hồi phục ngay tại chỗ.

Nhưng dưới sự bào mòn của tuế nguyệt, tình trạng ngày càng tồi tệ, y đã bị suy yếu đến cực điểm.

Các Cổ Thánh đều cảm nhận được tử khí.

Ngay cả vị Cổ Thánh muốn tự bạo lúc nãy, cũng đã tỉnh táo lại khỏi cơn nóng giận.

Bây giờ chỉ có một con đường, đó là chạy, chạy!

Nhưng Triệu Thần sẽ không cho đám Cổ Thánh này cơ hội thở dốc, y trực tiếp lao tới, mang theo hàng tỷ đạo kiếp quang đại đạo.

"Không, a!!!" Huyết Long Ma Thần phát ra một tràng tiếng hét thảm thống khổ, lùi lại.

Tắm mình trong thần quang ngập trời, chịu sự ăn mòn của tuế nguyệt, huyết nhục nứt nẻ, rơi xuống từng mảng, tựa như vỏ cây già khô héo rụng xuống theo năm tháng.

Liệt Cổ Cổ Thánh cũng để lộ xương cốt trắng hếu, gào thét thảm thiết.

Toàn thân y đã bị hủy hoại một nửa, thiếu mất một đoạn thân thể, một phần khác thì trở thành bộ xương trắng.

Các Cổ Thánh khác cũng vậy, là Cổ Thánh, hà cớ gì phải thảm liệt đến thế!

“Hừ!” Lúc này, Triệu Thần cũng mặt đầy vết máu, tóc tai rối bời, toàn thân cháy đen.

Thiên kiếp bùng nổ một lần, thực sự có chút đáng sợ, nếu muốn vẫn lạc, ai cũng không chịu nổi.

Ầm!

Thiên địa sụp đổ!

Triệu Thần bị trọng thương.

Nhưng y hừ lạnh một tiếng, tế ra Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh, ném về phía một Cổ Thánh đang da tróc thịt bong.

Một tiếng “ầm” vang lên, vị Cổ Thánh kia hét lên một tiếng thê lương.

Ra ngoài lăn lộn, sớm muộn cũng phải trả.

Trong khoảnh khắc, kiếp quang đại đạo trút xuống.

Khiến cho tuế nguyệt vốn đã đậm đặc bỗng nhiên nổ tung, giống như châm ngòi một thùng thuốc nổ.

“A!!!” Liệt Cổ Cổ Thánh hét thảm, quả thực là sống không bằng chết.

“Ngươi sẽ không được chết yên lành!” Tử Vong Cổ Thánh gầm lên, tên Nhân tộc này độ thiên kiếp kinh khủng như vậy, còn lôi kéo bọn họ chôn cùng.

“Hừ, các ngươi nghĩ có thể ngăn cản ta sao?” Triệu Thần cười lạnh, lập tức lao lên, khiến sắc mặt Tử Vong Cổ Thánh đại biến.

Cửu sắc thần quang hình thành một lớp sương mỏng, khiến y như một vị trích tiên mang theo tiên khí, càng tỏ ra mạnh mẽ và đáng sợ.

“Không được rồi, chúng ta hợp lực chạy đi, trước tiên rời khỏi

đây rồi tính.

Đại đạo tuy quan trọng, nhưng nếu chúng ta vì thế mà chết, thật quá uất ức!" Một Ma Thần vừa chống đỡ thiên kiếp, vừa nói với các Cổ Thánh khác, chuẩn bị đột phá vòng vây.

Thế nhưng, một cảnh tượng xảy ra ở phía không xa khiến bọn họ dựng tóc gáy, bước chân vừa nhấc lên lại dừng lại.

Tử Vong Ma Thần đột phá vòng vây, dùng hỏa diễm màu máu cắt ngang trường không, muốn bỏ chạy, nhưng tên Nhân tộc kia trực tiếp cầm Tru Tiên Kiếm lao tới.

Triệu Thần một kiếm chém đôi trời đất, Tru Tiên Kiếm trong tay sắc bén tuyệt thế, không thể ngăn cản!

Kết quả là trường không trực tiếp sụp đổ, kéo dài không biết bao nhiêu tỷ vạn quang niên, hư không cứ thế nứt ra.

Hệ thống thôn phệ triển khai, mang theo vô tận tuế nguyệt kiếp quang, tu vi của Cổ Thánh đó cứ thế bị thôn phệ.

Hấp thu toàn bộ sức mạnh Cổ Thánh, bổ sung bản nguyên cho Triệu Thần, toàn thân y càng thêm thần quang rực rỡ.

Nhưng cũng vì một Cổ Thánh vẫn lạc, dẫn đến thiên địa phản phệ, thiên kiếp trở nên càng thêm cuồng bạo!

Phong mang lăng lệ, sát khí ngút trời.

Màu vàng nhạt, sát khí cuồn cuộn, sắc bén kinh người.

"Đáng ghét!" "Thật kinh khủng!" "Làm sao có thể!!!" Trong khoảnh khắc, các Cổ Thánh khác đều sinh lòng sợ hãi.

Trong nháy mắt thôn phệ sức mạnh của một Cổ Thánh, thực sự quá không thể tin nổi!!

Tử Vong Ma Thần đã chết, tàn hồn chạy thoát ra, nhưng dưới tuế

nguyệt của thiên kiếp ngập trời càng thêm thê thảm.

Cuối cùng, y gào lên một tiếng thống khổ, rồi tan thành tro bụi.

Hóa thành một làn khói xanh giữa không trung.

Mưa vàng trút xuống như thác, càng lúc càng lớn.

Bởi vì một Cổ Thánh đã vẫn lạc!!

"Trời ơi, lại có một Cổ Thánh vẫn lạc!" "Thánh Phụ vạn tuế!" Vô số tộc nhân Nhân tộc kích động không thôi, hai tay nắm chặt!

Liệt Thiên Ma Thần đã chết, nguyên thần bị tiêu diệt trong kiếp nạn, có nằm mơ y cũng không ngờ mình sẽ chết ở đây.

Dưới đại đạo, vạn Ma Thần đều phải thương vong.

Triệu Thần dùng thiên kiếp chiến vạn Ma Thần, cảnh tượng này, đủ để ghi vào sử thi sau này!

"Liệt Thiên!!!" Có Cổ Thánh thống khổ gào lên, đó là bạn thân, là người hộ đạo của y, giờ đây lại chết ngay trước mắt.

Nhưng lúc này, các vị Cổ Thánh khác cũng thương thế nghiêm trọng, nhiều nơi đã lộ cả xương, huyết nhục mơ hồ.

Họ đang gian nan chống cự trong thần quang.

"Vậy ngươi đi theo hắn đi!" Triệu Thần cười lạnh, trực tiếp mang theo hàng tỷ tuế nguyệt kiếp quang băng qua hư không.

Tay cầm Tru Tiên Kiếm lóe lên, phù văn Luân Hồi, phù văn Thí Thần Thương, phù văn Lôi Ma Thần cùng nhau đan xen, chém về phía vị Ma Thần kia.

"Tiểu súc sinh, ngươi dám!!" Thấy cảnh này, vị Cổ Thánh kia vừa kinh hãi vừa giận dữ, vội vàng lùi lại.

Nhưng Triệu Thần không tha, đuổi theo.

Xung quanh, những vết nứt vũ trụ lớn xuất hiện, từng sợi quy tắc đan xen, vượt qua từ một thế giới khác.

“Không ổn, hắn muốn thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh của ta!!!” Nhìn Triệu Thần triển khai Thôn Thiên Ma Công, vị Cổ Thánh kia thực sự hồn vía lên mây.

Y điên cuồng tế ra diệt thế pháp, đối kháng với Triệu Thần.

Nhưng càng chiến càng yếu, dù sao cũng là Cổ Thánh tự chém, lại bị tuế nguyệt giày vò.

“Đùng!” Triệu Thần cương mãnh bá khí, một quyền trực tiếp đánh ra, trúng vào mi tâm của Ma Thần.

Thời gian trôi đi, tuế nguyệt lưu chuyển, vô tận thiên kiếp trút xuống.

Chương 379

Hai bên không ngừng chiến đấu, lúc này Triệu Thần cũng đang cố nén cơn đau dữ dội.

Nếu không, y có thể sẽ nổ tung thành hàng tỷ mảnh trên bầu trời, tan thành tro bụi!

Kiếp quang đại đạo, kinh khủng vô cùng, mỗi một đạo kiếp quang giáng xuống đều khiến y da tróc thịt bong, vô cùng thống khổ.

Vô tận lực lượng thiên kiếp tràn vào cơ thể Triệu Thần, kèm theo tuế nguyệt quỷ dị.

Nhưng dù sao Triệu Thần còn trẻ, đang ở thời kỳ đỉnh phong, lại thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh, có thể không để ý đến tuế nguyệt.

Nhưng vị lão Ma Thần kia thì bi thảm hơn nhiều, không ngừng kêu la thảm thiết, trông vô cùng thảm hại, gần như chịu sự tra tấn lăng trì.

"Đáng ghét, cút ngay!!!" Vị Ma Thần không ngừng tấn công, phẫn nộ vô tận.

Bởi vì Triệu Thần không ngừng thôn phệ sức mạnh Cổ Thánh của y, muốn giam y lại trong đó.

Dưới kiếp quang thương khung, uy lực càng lớn, thể hiện thần uy kinh hoàng!!

Hai bên chiến đấu, hai bên cũng đều đang chịu đựng.

Ầm ầm ầm ầm!!!!

Hàng tỷ thần quang từ trên trời giáng xuống, huyết kiếp đan xen, hóa thành một tấm lưới, tấn công không phân biệt, đánh bay Triệu

Thần, đập xuống mặt đất, trong cơ thể tiếng xương gãy vang lên, vết nứt chi chít trên xương.

Lúc này, vị Ma Thần kia càng thảm hơn, da tróc thịt bong, toàn bộ thân thể Ma Thần vĩ ngạn trong khoảnh khắc đã khô héo!

"Không được, ta không thể chết ở đây, đại đạo ngay trước mắt, bất kể thế nào cũng phải trốn thoát!" Vị Ma Thần gầm lên, bùng phát hàng tỷ thần quang, chống lại kiếp quang đại đạo thiên kiếp.

Bên cạnh, một Cổ Thánh và một Cổ Thánh khác cũng liều mạng, lao ra ngoài.

Ngay lúc đó, trên một đôi hành tinh vỡ nát, Triệu Thần nhảy lên, mang theo vô tận kiếp quang đại đạo truy đuổi.

"Không ổn, hắn lại đuổi theo rồi!" "Mau đi!!" Sắc trời bi thương, áp bức đến ngạt thở.

Máu văng khắp tinh vực, khiến nhiều tinh thể có màu đỏ sậm, vĩnh viễn không phai.

Ba vị Cổ Thánh nhìn Triệu Thần vừa kinh hãi vừa tức giận, không kìm được mà gầm lên, càng thêm tăng tốc lao ra ngoài.

Nhưng Triệu Thần trực tiếp thi triển Thái Dương Chân Diễm, mượn lực lượng thiên kiếp, dẫn động vô thượng thiên kiếp!

Gió lạnh thê lương, thổi bay vạt áo, mái tóc đen tung bay, gương mặt kiên nghị bị máu Ma Thần nhuộm đỏ.

Ầm ầm!!

Một đạo diệt thế thần quang trực tiếp đánh xuống, chặn đường đi của ba vị Cổ Thánh.

Tình huống nguy cấp, ba vị Ma Thần không thể không phòng ngự.

Nhưng dù lực phòng ngự kinh người, thân thể chi chít sức mạnh

Ma Thần vĩ ngạn, đối mặt với thần quang đại đạo ngập trời, cũng bị máu Ma Thần văng tung tóe.

Những đạo kiếp quang này chứa đầy vô tận tuế nguyệt, là khắc tinh tốt nhất.

Cổ Thánh sau khi tự chém làm sao chịu nổi?

Cộng thêm bản thân tuế nguyệt đã sâu, so với Triệu Thần càng thống khổ hơn, đau đớn gấp trăm lần.

"A!!!

Ma huynh cứu ta!" Tiếng của Diệt Tích Cổ Thánh vô cùng thê lương.

Nguyên do là Triệu Thần trực tiếp triển khai Thí Thần Thương, mang theo thần quang ngập trời băng qua hư không vô tận, tay cầm Tru Tiên Kiếm chém đứt nửa người y.

Hệ thống thôn phệ tựa như một lỗ đen, nuốt chửng phần lớn tinh hoa của Cổ Thánh vào trong, sau đó luyện hóa.

Triệu Thần lại trở nên hoàn hảo như lúc đầu.

Lúc này, một vị Cổ Thánh bị đại đạo công kích, vô biên tuế nguyệt nhập thể, khắp người đầy phù văn đại đạo thần bí, sắp không chịu nổi nữa.

Trong chớp mắt, thi ban dày đặc, nhanh chóng tan rã, đồng thời phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Toàn thân Triệu Thần lấp lánh quang huy, cướp lấy sức mạnh Cổ Thánh, đã khiến y sắp chứng đạo.

Cửu sắc thần quang vờn quanh, ánh mắt cũng sâu thẳm vô cùng.

"Nơi này không thể ở lâu, chúng ta đi!!" Hai vị Cổ Thánh liếc nhau, trong lòng còn sợ hãi, tung người lao ra ngoài kiếp vân, muốn

thoát khỏi nơi này.

Nhưng Triệu Thần từ trên trời giáng xuống, đôi cánh Thí Thần Thương giương ra, nhanh không gì sánh bằng.

Khi thấy Triệu Thần lao tới, tim của vị Cổ Thánh kia đập loạn, y phát ra một tiếng kêu thảm, thân bị trọng thương.

"Không!!

Bản tọa không cam tâm!

Không cam tâm a!!!" Hỗn độn cuồn cuộn, che khuất tất cả, không thể nhìn rõ.

Lúc này vị Cổ Thánh kia phát ra tiếng hét thảm thiết, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng và không cam lòng.

Đại đạo thánh khiết ngay trước mắt, nhưng lại không thể chạm tới.

"A a!!" Từng tiếng hét thảm thống khổ truyền ra, một vị Cổ Thánh hóa thành bộ xương, nguyên thần cũng sắp vỡ nát.

Phần lớn thân thể Ma Thần bị hệ thống thôn phệ của Triệu Thần nuốt chửng, sắp biến mất.

Các Cổ Thánh khác không ra tay, bây giờ ai cũng lo tự vệ, ai hơi đâu mà quản người khác.

Sau khi hấp thu sức mạnh Cổ Thánh, toàn thân Triệu Thần càng thêm ngưng thực, càng thêm rực rỡ.

Phảng phất như cưỡi mây phi thăng.

"Đáng ghét, hắn lại tới rồi!" "Lui, mau lui!" Bầu trời lại bắt đầu đổ mưa máu vàng, càng lúc càng lớn, thiên kiếp bắt đầu phản phệ càng thêm kinh khủng.

Toàn thân Triệu Thần đẫm máu, chẳng khá hơn chút nào.

Y đang ở trung tâm của vòng xoáy.

Vô số Ma Thần Cổ Thánh, lúc này đều vô cùng sợ hãi.

Bọn họ đều là những nhân vật trời không sợ, đất không sợ, nhưng lúc này lại thoái lui.

Không còn cách nào khác, bởi vì Triệu Thần đã gây ra một trận gió tanh mưa máu cho Cổ Thánh.

"Trời ơi, Triệu Thần thật quá kinh khủng, đang truy sát vạn Ma Thần!" "Dùng sức một người truy sát vạn Ma Thần..." Vô số sinh linh nuốt nước bọt, hít một hơi khí lạnh.

Triệu Thần mạnh mẽ vô song, mạnh đến mức khiến người ta run rẩy.

Cảnh tượng như vậy, e rằng trong ngàn vạn kỷ nguyên, cũng sẽ không có.

Ầm!!!

Đại chiến trên không trung không ngừng tiếp diễn, càng lúc càng kịch liệt, thiên kiếp đỏ rực.

Chương 380

Kiếp quang đại đạo ngập trời như máu rơi từ hư không, phù văn đại đạo thần bí quỷ dị khiến thiên địa một màu đỏ rực, đáng sợ vô biên.

Kiếp nạn Ma Thần càng lúc càng đáng sợ, nhuộm đỏ đất trời, tựa như máu của sinh linh vô thượng đổ xuống, một màu thê diễm.

"Phụt!" Triệu Thần ho ra một ngụm máu lớn, chịu trọng thương, thân thể bị đánh bay, trong cơ thể có xương cốt đứt gãy, huyết nhục mơ hồ, tỏa ra mùi khét lẹt.

Thân thể Ma Thần tuy ngưng tụ, nhưng kiếp nạn vẫn chưa kết thúc, càng ngày càng kinh khủng!

Dưới thiên kiếp lúc này, vô số Cổ Thánh chết thì chết, bị thương thì bị thương, không còn cách nào bước lên đại đạo nữa.

Bởi vì Cổ Thánh càng cổ xưa, lực sát thương của thiên kiếp càng lớn.

Cổ Thánh vừa mới giải trừ thiên kiếp, đã bị vô tận tuế nguyệt nuốt chửng.

Có thể sống sót chỉ có một số Ma Thần Cổ Thánh cận đại.

Nhưng cũng không khá hơn là bao.

Lúc này, mấy vị Cổ Thánh cuối cùng đều mặt mày dữ tợn kinh hoàng.

"Được, nếu đã như vậy, vậy thì xông lên một phen!" Lúc này, đấu tranh chỉ còn lại nửa người, suy yếu vô cùng.

Nếu còn trì hoãn thêm một khắc, chắc chắn sẽ chết.

“Sát!” Tử Dương Cổ Thánh là người đầu tiên xông ra, tử khí hạo nhiên vạn dặm, biển tím cuồn cuộn tràn ngập chân trời.

Nhưng vô tận thiên kiếp giáng xuống, thân thể vĩ ngạn vốn có của y đã sớm huyết nhục mơ hồ.

Thân thể Ma Thần siêu nhiên tử khí bị đâm thủng trăm ngàn lỗ, thối rữa không ra hình dạng.

Ầm!!!

Tử Dương Cổ Thánh vừa động.

Đã gây ra thiên kiếp, cùng với công thế tuyệt cường của Triệu Thần.

Không chỉ lúc này, Triệu Thần cũng bị thương nghiêm trọng, toàn thân xương cốt rời rạc.

Trông thê thảm vô cùng.

Nhưng Triệu Thần muốn lưu lại tất cả, không, phải là tất cả Cổ Thánh.

Y muốn giải quyết tận gốc hắc ám động loạn!

Nhanh chóng, từng đạo tiên phạt thiên kiếp kèm theo công kích của Triệu Thần, đánh vào thân thể Ma Thần của Tử Dương Cổ Thánh.

“A!!!” Huyết kiếp thao thao, như trời đang khóc.

Tựa như đại đạo đang rơi lệ máu, rơi trên thân thể Cổ Thánh khiến y càng nhanh mục rữa.

Chịu trọng thương, Tử Dương Cổ Thánh hét lên thảm thiết tại chỗ.

Triệu Thần cũng rên lên một tiếng, trong khoảnh khắc khó có thể

hành động, bởi vì áp lực y phải chịu đựng thực sự quá lớn.

Bất cứ lúc nào cũng có thể nguy hiểm đến tính mạng mà vẫn lạc.

Nhưng ngay lúc này, thánh hoàng binh được tế ra, trực tiếp đập xuống.

"A!" Cổ Thánh hét thảm.

Y còn thảm hơn cả Triệu Thần, toàn thân máu chảy đầm đìa, huyết nhục gần như rơi rụng sạch sẽ, tuế nguyệt đã ăn mòn vào tận xương tủy.

Chỉ là, kiếp quang đại đạo ngập trời vô biên vô tận, đã khóa chặt và bao phủ y.

Triệu Thần lấy thiên kiếp làm trung tâm, không tha cho bất cứ ai, khiến các Ma Thần Cổ Thánh đều vô cùng bất đắc dĩ.

"Đột phá, ta không tin hắn có thể chặn được tất cả chúng ta!" Dưới kiếp tuế nguyệt, Cổ Dung Cổ Thánh mặt mày dữ tợn, hung hăng nói.

Mặc dù các Cổ Thánh đều vô cùng thảm hại.

Nhưng đến bây giờ, chỉ có thể liều chết xông lên, nếu không không có một chút đường sống nào.

"Gào!!!" Nói xong, Cổ Dung Ma Thần hiện ra bản thể, đó là một con rồng đen khổng lồ bao trùm cả hằng vũ, đôi cánh giương ra, trong nháy mắt che khuất vô số nhật nguyệt tinh thần trên bầu trời.

Cổ Dung gầm lên một tiếng, trời đất tịch diệt, vạn vật đều bị tiếng gầm làm cho vỡ nát, đi về cõi chết.

"Trời ơi, đó là cái gì!?" "Thật đáng sợ!" Tất cả sinh linh vạn giới đều chấn kinh.

Đại đạo kiếp càng ngày càng kinh khủng, chấn động mười

phương, khiến tất cả những người quan chiến đều huyết mạch sôi trào.

Triệu Thần chịu đựng áp lực cực lớn không ngừng truy kích, xương cốt sắp tan rã.

Hư không sụp đổ, tinh hà vỡ nát, bên cạnh Phi Vũ Ma Thần mặt mày dữ tợn kinh hoàng.

"Được, nếu đã như vậy, vậy thì xông lên một phen!" Nói xong, Phi Vũ Cổ Thánh cũng khôi phục chân thân, là một con dị thú hồng hoang, vô cùng uy vũ, bá khí tứ phía.

Nhưng đại đạo kiếp như kim thạch xé nát thương vũ, vang vọng khắp chân trời.

Tuế nguyệt ép vào tận xương tủy, toàn thân đẫm máu, trạng thái như điên cuồng.

Lúc này, Phi Vũ Ma Thần chỉ còn lại nửa thân thể, suy yếu vô cùng, nếu còn trì hoãn thêm một khắc, chắc chắn sẽ chết.

"Sát!" Tử Khí Cổ Thánh là người đầu tiên xông ra, tử khí hạo nhiên ức vạn dặm, biển tím cuồn cuộn tràn ngập chân trời.

Nhưng dưới vô tận tuế nguyệt kiếp, thân thể vĩ ngạn vốn có của y đã sớm mục nát không thể chịu nổi.

Thánh thể siêu nhiên tử khí bị đâm thủng trăm ngàn lỗ, thối rữa không ra hình dạng.

Ầm!!!

Nhưng Tử Khí Cổ Thánh vừa động, đã gây ra sự cuồng bạo của tuế nguyệt kiếp, cùng với công thế tuyệt cường của Triệu Thần.

Sương mù hoàng kim lan tỏa, thiên công triển khai, tiếng rồng gầm vang dội.

Hư không càng thêm hỗn loạn, đại chiến không ngừng, đạo âm vang rền.

"Ăn một thương của ta!" Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, mũi thương phát sáng, phá vỡ hư không, quét ngang đại đạo kiếp, nhắm vào Tử Khí Cổ Thánh, bá khí vô biên.

"Đáng ghét!" Tử Khí Cổ Thánh bị thương, không thể không ra tay đối kháng.

Lập tức tiếng nổ vang lên, thần mang che lấp mặt trời, phù văn kinh khủng như những ngôi sao lớn nổ tung.

Có thể thấy, có thế giới gần đó, trực tiếp bị đánh nát, hóa thành sương mù ánh sáng.

"A!" Kim quang ngàn tầng, kèm theo tiếng gầm thét của hỗn độn, khí tức hỗn độn, được dẫn dắt bởi đại pháp lực, quét ngang bầu trời.

Tử Khí Cổ Thánh hét thảm, nôn ra một ngụm máu lớn, lửa giận ngút trời, phẫn nộ đến cực điểm, vừa rồi suýt nữa đã thoát được.

Triệu Thần khẽ búng tay, Thí Thần Thương vũ động, hào quang vàng óng ép đầy không gian, lao về phía trước.

"Không!!!" Huyết kiếp thao thao, như trời đang khóc.

Chương 381

Tựa như đại đạo đang rơi lệ máu.

Rơi trên thân thể Ma Thần khiến y càng nhanh mục rữa, bị vũ điệu của Thí Thần Thương cùng với tuế nguyệt trọng thương, Tử Ma Thần hét lên thảm thiết tại chỗ.

Triệu Thần cũng rên lên một tiếng, khó có thể hành động.

Bởi vì áp lực tiên uy y phải chịu đựng thực sự quá lớn, bất cứ lúc nào cũng có thể nguy hiểm đến tính mạng mà vẫn lạc.

Nhưng ngay lúc này, Bàn Cổ Phiên được tế ra, đập về phía một Ma Thần khác đang muốn trốn thoát!

Ầm!!

Hỗn Độn Châu phát sáng, xuất hiện trên đỉnh đầu Ma Thần kia, trấn áp xuống, bao phủ lấy y.

Thần Linh Ma Thần dựng tóc gáy, quay đầu nhìn lại, thấy một thần châu hỗn độn đập tới, ô quang lấp lánh, chấn vỡ hư không.

Khí tức hùng vĩ vô song!

"Đáng ghét!" Y tế ra một tấm lưới lớn muốn ngăn cản, nhưng Hỗn Độn Hồng Mông Sáng Thế Châu từ trên trời giáng xuống.

Triệu Thần tay cầm Tru Tiên Kiếm chém đứt trường không, một kiếm bổ xuống.

Trong nháy mắt, đã có bốn đại chí bảo tấn công, khiến y rơi vào vòng vây!

Tất cả sinh linh đều biến sắc.

Triệu Thần quá mạnh mẽ, trong thần kiếp mênh mông như vậy mà

hành động tự nhiên.

Truy sát chém giết các Cổ Thánh Ma Thần.

Vị Ma Thần kia ngay cả một tiếng rên cũng không kịp, chết thảm tại chỗ, nổ tung thành huyết nê.

Nhưng lúc đó, ánh mắt Triệu Thần lại chuyển hướng sang mấy vị Ma Thần khác.

"Tìm chết!" Một vị Ma Thần tế ra một khối xương trắng tinh, hư ảnh các loại sinh linh hiện ra, chống đỡ uy áp của đại đạo kiếp.

Chặn được mấy kiện chí bảo.

Ầm!

Triệu Thần bùng nổ, thần dũng vô địch.

Sau lưng y hiện ra Thí Thần Thương, hóa thành ánh sáng xanh, trước người thì lượn lờ pháp tắc lôi đình mạnh nhất, tay cầm kiếm hóa thành từ pháp tắc luân hồi, lao về phía trước.

Lan Hàng Hỗn Độn Ma Thần kinh hãi, loại sức mạnh này không thể chống cự, khiến y có cảm giác ngạt thở.

Luân hồi pháp dũng động, khiến y "oa" một tiếng nôn ra một ngụm máu lớn.

Dựa vào ma thần binh, y lập tức lùi lại.

Ầm!

Kèm theo đại đạo kiếp, lại một vị Hỗn Độn Ma Thần gào lớn, huyết nhục mục rữa, nửa thân thể vỡ nát.

Một chân sau bị trời đất luyện hóa.

Một vị Ma Thần kiệt lực chống cự, nhưng không chịu nổi vô tận tuế nguyệt kiếp, lại thêm Triệu Thần không ngừng truy kích, cả người

sắp sụp đổ.

"Đi!" Lúc này, các Ma Thần khác đều ra tay, lao về các hướng khác nhau.

"A a a..." Tử Khí Cổ Thánh gào lớn, bởi vì Triệu Thần lại nhắm vào y, một kiếm kia bổ xuống, phù văn luân hồi bừng nở, tuế nguyệt xâm nhiễm, thời gian trôi đi.

Y cảm giác sinh mệnh đang bị tước đoạt.

Kèm theo từng tràng tiếng hét thảm thiết, sau lưng Tử Khí Cổ Thánh lộ ra xương trắng.

"Phụt!!!" Y trực tiếp phun ra một ngụm đế huyết lớn, cùng với vô số nội tạng vỡ nát.

"Sát!" Triệu Thần hét lớn, các loại thần thông đều được tung ra, hiệp cùng tuế nguyệt kiếp và tuế nguyệt truy kích, chấn liệt trường không.

"Đáng ghét!" Hỗn Độn Ma Thần bạo nộ, đường đường là Ma Thần mà lại không có cách nào, chỉ có thể chạy trốn.

Bị một tên Nhân tộc chưa chứng đạo truy đuổi thảm hại như vậy, khiến y gầm lên kinh thiên.

Ầm!!!

Triệu Thần đôi cánh Thí Thần Thương giương ra, che trời lấp đất, liên tiếp chém ra, tia chớp đan xen, phối hợp với đại đạo kiếp.

Lại có một Cổ Đại Hỗn Độn Ma Thần bị hóa thành một cục than cháy.

"A!" Tiếng xương gãy truyền đến, Tử Khí Cổ Thánh hét thảm, đầu lâu của y đang bị tuế nguyệt màu máu thôn phệ.

Tuế nguyệt kinh hoàng tiếp tục, tàn sát y đến khi chỉ còn lại

nguyên thần.

"Hỏng rồi!" Y gào lớn một tiếng, không dám dừng lại nữa, cực tốc bỏ chạy, nhưng dù vậy, Tử Khí Cổ Thánh liệu có sống được không?

Không!

Quá gian nan, nhục thân bị hủy hết, chỉ còn lại nguyên thần, làm sao chống lại kiếp quang đại đạo?

Các Ma Thần khác nhìn thấy mà kinh hãi, không dám quay đầu, cũng không quản Tử Khí Cổ Thánh, cấp tốc lao về nơi an toàn!!!

"Chờ đấy, sau này quay lại nhất định sẽ giết ngươi!" Có Ma Thần trong lúc chạy trốn, không quên quay đầu gào lớn.

"Một ý niệm Ma Thần, cũng dám đòi giết ta!" Triệu Thần hừ lạnh, rồi đuổi theo.

Giây tiếp theo, kèm theo một tiếng ai oán tuyệt vọng, vị Ma Thần kia cuối cùng không thể thoát khỏi sự truy sát của Triệu Thần, bị một kiếm chém xuống.

Thụy quang vạn đạo, pháp tắc vô cùng, phóng thích ra uy năng chí cường.

Tru Tiên Kiếm của Triệu Thần vung lên, trời long đất lở, quỷ khóc thần gào!

Thiên địa kịch chấn, vết chém kia khiến hư không kêu lên răng rắc, không ngừng khuếch đại, sắp nổ tung, đồng thời ảnh hưởng đến sự ổn định của con đường thành tiên.

"Hệ thống thôn phệ!" Vết nứt lớn lan tràn, lao ra từ lôi đài, va chạm kịch liệt.

Một tiếng "ong", Triệu Thần lóe lên, nhanh chóng hấp thu sức

mạnh Ma Thần đang tan rã.

Trong lòng các Ma Thần hoảng loạn, cục diện vạn cổ không đổi đã bắt đầu.

"Thánh Phụ vạn tuế!" "Thánh Phụ thần dũng vô địch!" "Thánh Phụ vạn thọ vô cương!" Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang đều đang kích động, đang gào lớn, bởi vì quá phấn chấn lòng người!

"Sư tôn!" Khổng Tuyên toàn thân kim quang rực rỡ, nhìn là sắp đột phá.

Ma Thần chiến, vốn là cơ duyên ngàn xưa, có thể khiến bản thân thăng hoa.

Sau khi hấp thu lượng lớn tinh huyết Ma Thần, toàn thân Triệu Thần lưu quang vận chuyển, thần thái rạng rỡ.

Vết thương trên người đã lành lại rất nhiều, thực lực cũng tăng trưởng điên cuồng.

Có Hỗn Độn Ma Thần không cam lòng gầm lên: "Lẽ nào mấy trăm triệu năm tích lũy của chúng ta, lại thành toàn cho một người sao?" "Không cam tâm!

Chương 382

Ta không cam tâm!!" Có một lão Hỗn Độn Ma Thần, đã chạy trốn vạn năm, thoát khỏi sự truy sát của Triệu Thần, nhưng cuối cùng lại bị xóa sổ dưới tuế nguyệt kiếp vô tình.

Hóa thành một bộ xương khô.

Đại đạo vĩnh viễn là vũ khí đáng sợ nhất, không có sinh linh nào có thể trước mặt nó mà vạn cổ trường tồn.

"Lại bị hóa đạo rồi, tiếc cho một thân tinh túy Ma Thần." Triệu Thần đau lòng lắc đầu, một câu nói này chỉ khiến đám Ma Thần tức đến nhảy dựng lên.

Quá không biết xấu hổ!

Có ngoại lực can thiệp, biến cục phát sinh, đại đạo kiếp càng lúc càng không ổn định.

Khói mù bốc lên, kiếp huyết nhuộm đỏ thương khung, ngay cả hư không hỗn độn cũng biến thành màu đỏ sậm quỷ dị.

Một cỗ thiên uy cổ xưa khiến người ta ngạt thở, như tấm màn trời đè lên cả chư thiên vạn giới.

Vô tận đại đạo kiếp hóa thành một cơn bão khổng lồ, trong khoảnh khắc cuồng phong, càn quét bát hoang!!

Ầm ầm!!!

Tia chớp đỏ rực, như máu rơi từ hư không, xé toang chân trời, khiến thiên địa một màu đỏ rực, đáng sợ vô biên, nhuộm đỏ đất trời.

Tựa như máu của sinh linh vô thượng đổ xuống, một màu thê diễm.

Trên tinh không, những cung điện trắng nguy nga, những vì sao lấp lánh, tất cả đều đỏ như sắp chảy máu.

"Ực!" Triệu Thần rên lên một tiếng, thiên uy đè xuống, đại đạo áp chế!!

Đại đạo kiếp vốn nhắm vào Triệu Thần, nhưng kèm theo từng vị Ma Thần vẫn lạc, đại đạo kiếp đã trở nên kinh khủng và cuồng bạo hơn trước vô số lần!

Trên bầu trời, cuồng phong sấm sét, lôi trắng cuồn cuộn, uy áp vô tận, tràn ngập chân trời, tựa như trời sắp nổ tung.

Nhưng Triệu Thần, với thân tư uy vũ hùng tráng, vẫn đứng vững trước thương kiếp, tiếp tục truy sát Hỗn Độn Ma Thần.

Một trận thiên thương!

"Kẻ cản đường ta, chết!" Y lại đuổi kịp một Cổ Thánh, một quyền đánh ra, lập tức gây ra sự cuồng bạo của vô tận đại đạo kiếp lôi đình!

Từng đạo đại đạo kiếp trực tiếp bổ xuống, vị Cổ Thánh kia sắc mặt biến đổi.

Tia chớp thao thao, như trời đang khóc, tựa như đại đạo đang rơi lệ máu, rơi trên thân thể Triệu Thần và vị Cổ Thánh kia.

Huyết sắc đại đạo kiếp đáng sợ biết bao, đó là thương thiên chi kiếp, thiên đố chi kiếp!

Triệu Thần cũng rên lên một tiếng, bởi vì áp lực y phải chịu là cực lớn, mỗi một khúc xương trên người đều rung lên.

Đặc biệt là trước mặt cuồng lôi phong bạo như vậy, càng thêm nguy hiểm.

"Chỉ là đại đạo kiếp, làm gì được ta!" Vị Cổ Thánh gào thét, thi triển thần thông, thần uy chấn động bát phương.

Lúc đó Triệu Thần và đại đạo kiếp đồng thời ra tay, tiên huyết nhuộm đỏ thương khung.

Cổ Thánh phát ra một tiếng gào thét, đế khu màu vàng trên người vỡ nát.

Một đạo lôi đình màu máu xuyên qua, tồi khô lạp hủ quét ngang mọi thứ trước mắt.

Vô tận đại đạo kiếp đang tấn công Cổ Thánh, cũng đang tấn công Triệu Thần.

Đồng thời trong quá trình này, áp lực quanh thân y tăng gấp bội.

"Trời ơi, thật kinh khủng!" Có sinh linh không dám nhìn, có sinh linh rơi lệ máu.

Nhưng quang huy rực rỡ của Triệu Thần, trong tận thế thương khung cực kỳ nổi bật, đã sắp đạt đến tiêu chí đỉnh phong hoàn mỹ.

Phía sau, Thái Hư Hỗn Độn Ma Thần hét thảm, đột phá thất bại.

Bởi vì y chỉ còn lại nửa người, vốn là yếu nhất.

Bị Triệu Thần tay cầm Thái Cực Đồ, một đập trúng thiên linh cái, đầu lâu nổ tung tại chỗ, một nguyên thần vàng rực bay ra.

Nhưng áp lực trên người Triệu Thần cũng đang tăng lên, một loại sức mạnh vô hình.

Hỗn độn chi quang xảy ra biến dạng, giống như gợn sóng trên mặt hồ.

Vô tận lôi đình, chấn liệt trường không, cực tốc băng qua hư không, xuyên thấu giới bích.

Triệu Thần từ trên trời giáng xuống, lại chặn được mấy vị Ma Thần.

Một vị Cổ Thánh gầm lớn, kiệt hết sức lực, thoát khỏi lôi kiếp, lao ra khỏi tuế nguyệt vân hải.

Ngay lúc này, một con Chân Phượng hoa lệ cũng lao ra.

Triệu Thần thi triển Chân Phượng thần thông, tay cầm Phượng Hoàng quyền trượng, mang theo vô tận hỏa diễm hư ảnh, thiêu đốt trường không!

Hỗn độn gào thét, thân hình khổng lồ di chuyển, băng qua hư không, ngao du trong kiếp hải.

Lúc này, Triệu Thần dẫn theo huyết sắc đại đạo kiếp, đại chiến các vị Ma Thần.

Các loại thần thông thánh pháp tung ra, khiến người ta hoa cả mắt.

Toàn thân Triệu Thần rực rỡ, phát ra quang mang thánh khiết vô cùng, lung linh sinh huy.

Một trận kịch chiến chưa từng có bùng nổ.

Vô tận lôi kiếp tuyên cổ chưa từng có, hư không nổ tung.

Triệu Thần độ kiếp trong bóng tối, tắm mình trong kiếp quang đại đạo, tay xé một vị Hỗn Độn Ma Thần.

Sau đó thi triển hệ thống thôn phệ, thôn phệ vị Ma Thần đó.

Cảnh tượng này trước nay chưa từng thấy, khiến vô số sinh linh đều trợn mắt há mồm.

Khiến các Hỗn Độn Ma Thần phải rùng mình.

"A!!!" Triệu Thần ngửa mặt lên trời gầm nhẹ, thần quang trên người biến đổi nhanh chóng, tu bổ bản thân, nghênh chiến đế giả kiếp.

"Không!" Lại một đạo huyết kiếp xé toang bầu trời, một đòn quá

kinh người và khủng bố.

Toàn bộ hư không tràn ngập lôi quang kinh thiên.

Hư không mênh mông.

Cổ Long Ma Thần và Thiên Nguyên Ma Thần hét thảm, tiếng gào thê lương, đế khu hủy diệt, bị tuế nguyệt kiếp ăn mòn.

Chỉ có đế hồn tỏa ra khí tức kinh hoàng đang đào vong.

"Để lại tinh túy Ma Thần!" Triệu Thần lao lên, dẫn theo đại đạo kiếp xé nát trường không.

Các vị Ma Thần sắp chửi mẹ rồi, đây là lấy mạng người để chứng đạo a!

"Có chuyện gì từ từ thương lượng, chúng ta không chọc giận ngươi nữa là được!" Có Ma Thần chịu thua, dù sao mạng sống là quan trọng.

Chương 383

Nhưng Triệu Thần tin mới là có quỷ.

Ngay lúc này, đại đạo kiếp càng lúc càng kinh khủng, không thể dừng lại!

Triệu Thần quang mang vạn trượng, khí tức hủy diệt lan tràn, tia chớp đỏ rực vờn quanh, như thế giới tận thế.

"A!!!" Vương Mục Ma Thần gầm lớn, kiệt hết sức lực, thoát khỏi lôi kiếp, lao ra khỏi tuế nguyệt hải.

Nhưng cuối cùng không may, bị Triệu Thần chặn lại, trong khoảnh khắc thần dũng vô địch, đại sát tứ phương.

Một thương diệt hằng vũ, một thương tru thế giới, hư không đều nổ tung!

Ầm ầm ầm!!!

Dưới lôi quang, huyết kiếp sôi trào, biển máu ngập trời, dưới thiên uy kinh hoàng, ngay cả hư không cũng càng thêm vặn vẹo.

"Giết cho ta!" Triệu Thần tay cầm Thí Thần Thương, xuyên thủng hư không, mang theo hỗn độn chi quang, bay vào trong lôi đình.

Trong tiếng "đang đang", chiến mâu đen kịt tóe lửa, bùng phát ra sức mạnh khổng lồ.

Thiên uy mênh mông, lôi đình màu máu tung hoành hư không, mặc sức trút xuống thiên địa pháp tắc.

Lôi đình khổng lồ trong nháy mắt tăng lên gần mười lần, khiến cho con đường thành tiên vốn đang rộng mở cũng trở nên ảm đạm vô quang.

Trong chớp mắt, Diệt Vực Hỗn Độn Ma Thần bị trọng thương, dưới hạo hãn thiên uy, bị Tru Tiên Kiếm một kích chém giết.

Nhưng ngay lúc này, đại đạo kiếp quá hủy diệt.

Ngay cả Tiên Thiên Hỗn Độn Thánh Thể Đạo Thai của Triệu Thần, cũng dưới thiên uy mà tan nát.

Y hấp thu sức mạnh Ma Thần, bao bọc lấy mình, không để thân thể sụp đổ.

Ầm!

Thiên giáng lôi kiếp, vạn thế tuyên cổ, một trận đại kiếp chưa từng có trong lịch sử.

Nhưng Triệu Thần có thể cảm giác được, khí tức mạnh mẽ của cơ thể y đang lan tỏa, huyết khí cương mãnh sung mãn, nhanh chóng nuôi dưỡng khu thể.

Sắp chính thức đột phá đại đạo kiếp, thành chân chính, chứng minh của sự chứng đạo!

Một khi thành công, sẽ đặt xuống nền tảng vô thượng, tạo nên huy hoàng xán lạn.

Lúc này, đại đạo kiếp lại càng thêm mãnh liệt, mơ hồ có thể thấy, có tia chớp hóa thành thương long, sinh linh, dị thú, càng lúc càng đáng sợ.

“Chứng đạo!

Ta muốn chứng đạo!!” Có Ma Thần không cam tâm, liều mạng với cực tận tuế nguyệt, đế thể sắp sụp đổ, lao về phía trường hà đại đạo.

Vào thời khắc cuối cùng, y đã đặt chân lên trường hà đại đạo.

Nhưng cuối cùng, vị Ma Thần kia bị hỗn độn chi quang bao bọc, bị huyết sắc kiếp thôn phệ, mai táng dưới vô tận tuế nguyệt.

“Đáng ghét, lẽ nào tất cả chỉ đến đây thôi sao?” “Tại sao lại như vậy?

Ta không cam tâm a!” Kèm theo sự không cam lòng và tuyệt vọng, thân thể Vạn Mộc Ma Thần và Cừ Tí Hỗn Độn Ma Thần vỡ nát, nguyên thần từ màu vàng biến thành u ám.

Cuối cùng hoàn toàn mất đi quang huy, nổ tung trong huyết sắc kiếp quang, hóa thành năng lượng bàng bạc vô tận.

“Không kịp thôn phệ, thật đáng tiếc.” Triệu Thần lắc đầu, lao về phía các Ma Thần khác.

Đến đây, lại có hai vị Ma Thần không cam lòng lạc lối, trời đất cùng thương.

“Gàoống...” Xa xa, một vị Ma Thần không chịu nổi nữa, đó là một con rồng ngao màu vàng.

Y phải trả giá cực lớn, vảy rụng hết, máu cạn kiệt, lại bị tiên phạt đánh nát hơn nửa người, mới trốn thoát được.

Nhưng Ma Thần chung quy vẫn là Ma Thần, sau khi rời xa đại đạo kiếp.

Dù trong tình trạng trọng thương, thân thể y cũng nhanh chóng hồi phục.

Mặc dù suy yếu, mặc dù chiến lực không còn một phần mười, nhưng vẫn là Ma Thần.

Chỉ cần bản nguyên không bị tổn thương quá lớn, có thể không ngừng tái sinh phục sinh, bất tử bất diệt!

Từ vô số Ma Thần ban đầu, chỉ có lác đác vài chục vị sống sót, rút lui khỏi đây.

Đại đạo kiếp trên bầu trời cũng càng lúc càng kịch liệt, lượng lớn

kiếp quang đại đạo trút xuống, kèm theo vô tận tuế nguyệt, phù văn đại đạo.

Tất cả vạn vật sinh linh trong vũ trụ đều kinh hãi, căn bản không có một sinh linh nào có thể chịu đựng được!

Đại đạo kiếp đánh xuống, trời long đất lở, quỷ thần khóc gào.

Dưới càn khôn rơi xuống mưa máu, đỏ rực chói mắt, bùng phát vô tận tia chớp, chấn động đến điếc tai.

Một vùng mênh mông, không nhìn thấy gì nữa, chỉ có đại đạo kiếp.

Đại đạo kiếp phía sau càng lúc càng mãnh liệt, Triệu Thần cả người bị chôn vùi dưới đại đạo kiếp.

Huyết nhục mơ hồ, vô cùng thảm liệt.

"Ha ha ha, hãy bị tiêu diệt dưới đại đạo kiếp kinh hoàng đi!" "Ha ha ha ha, tên khốn đáng ghét!!" Có Hỗn Độn Ma Thần quay đầu lại cười ha hả, trên mặt tràn đầy sự chế giễu, trào phúng Triệu Thần đáng đời.

"Thánh Phụ!" "Thánh Phụ a!!!" Nhân tộc Hồng Hoang bi khóc, lệ máu nhuộm đỏ thương khung.

"A!" Nhưng Triệu Thần gầm nhẹ, toàn thân bùng phát thần mang rực rỡ.

Chưa từng có một khoảnh khắc nào, y mạnh mẽ đến thế, vượt qua quá khứ!

Toàn thân tỏa ra các loại hào quang, cháy rực trong bóng tối, chiếu sáng vĩnh hằng!

"!?" "Làm sao có thể!?" Các vị Ma Thần vừa thoát khỏi đại đạo kiếp đều ngây người.

Ầm!!!

Tia chớp khổng lồ đánh vào người Triệu Thần, vậy mà lại tóe lửa, như đang rèn sắt, tiếng "keng keng" vang lên, âm thanh chói tai.

Quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng, vô số sinh linh phương xa thấy cảnh này, không ai không trợn mắt há mồm.

Đây là người sao?

Lôi quang kích xuống, nếu là Ma Thần khác chắc chắn khó lòng chống lại thiên uy, hóa thành tro bụi.

Không chết cũng trọng thương, vậy mà lại nghịch thiên đến thế.

Triệu Thần!

Ầm ầm!!

Lại một tiếng nổ lớn, lôi quang dày đặc, từng tia từng tia, đều to như núi, lần lượt bổ vào người Triệu Thần.

Lửa tóe ra, tiếng "keng keng" vang lên, quá kinh người.

Chương 384

Tất cả các chí tôn thái cổ đều á khẩu, cảm thấy một trận rùng mình, nhục thân của Nhân tộc này miễn bàn quá mạnh mẽ.

"Yêu nghiệt, thật sự là yêu nghiệt!!" Bị Hỗn Độn Ma Thần gọi là yêu nghiệt, Triệu Thần cũng là người đầu tiên trong vạn năm.

Tuế nguyệt cuồn cuộn, huyết kiếp tàn phá.

"Sát!" Triệu Thần gầm lên, tiềm năng toàn bộ được giải phóng, thể hiện những thủ đoạn kinh người, lao về phía các vị Ma Thần.

"Không ổn, hắn lại tới rồi!" Các vị Thái Cổ Hỗn Độn Ma Thần vừa mới thoát khỏi kiếp hải đều giật nảy mình, đồng loạt lùi về phía sau.

Nhưng Triệu Thần từ trên trời giáng xuống.

Kiếp hải dày đặc, cuồn cuộn dâng trào, hiện tại toàn diện bạo động.

Như đại dương trút xuống.

Đại đạo kiếp bùng nổ, xuyên thủng cả hư không, cả nơi này tứ phân ngũ liệt.

Thiên lôi bạo động, lôi hải vô tận, toàn bộ đập xuống, nhấn chìm một số Ma Thần không kịp chạy.

Thậm chí không kịp phát ra một tiếng kêu thảm.

"Ực!" Triệu Thần rên lên, ho ra một ngụm máu lớn.

Hàng tỷ lôi hải cả khối đập vào người y, nặng tựa ức vạn quân!

Nhưng Triệu Thần thi triển hệ thống thôn phệ, hấp thu tinh túy Ma Thần đang tan rã, mới miễn cưỡng duy trì được đế khu.

Cảnh tượng trước mắt thực sự quá thảm liệt, bất kể đối với Triệu Thần hay các vị Ma Thần.

Tất cả sinh linh vạn giới đều ngây người, ai cũng không ngờ, vị Thiên Đế này lại sinh mãnh đến vậy.

Lao ra từ vô tận kiếp hải, lại bắt đầu tiếp tục truy sát Hỗn Độn Ma Thần!!

Một đám Thái Cổ Hỗn Độn Ma Thần cũng xui xẻo, khổ công mưu tính sách lược hàng trăm triệu tỷ kỷ nguyên.

Mắt thấy sắp thành công, lại đụng phải một tên sát thần.

Triệu Thần dùng đôi cánh Thí Thần Thương, Hỗn Độn Châu, Tru Tiên Kiếm cùng các loại thần thông, đuổi theo.

Tốc độ nhanh đến cực điểm.

Băng qua hư không, mang theo vô tận ức vạn đại đạo kiếp thần kiếp!

Tuế nguyệt trên trời càng lúc càng kịch liệt, càng lúc càng thịnh vượng, đã lên đến đỉnh phong.

Quả thực là muốn lấy mạng người, hư không tan nát, mấy vị siêu cổ đại Hỗn Độn Ma Thần trong thần quang bị đánh không ra hình dạng.

Một tiếng "xoạt", hàng vạn mảnh vỡ đại đạo bay lượn, huy hoàng đến cực điểm!

Triệu Thần tự nhiên cũng gặp nguy hiểm, xương cốt xuất hiện nhiều vết nứt, gãy không ít.

Nhưng y vẫn cắn răng, không để cho mấy tôn Cổ Thánh kia trốn thoát.

Y muốn chặt đứt nguồn gốc, không thể để lại hậu họa!

Quá thảm liệt, vô số sinh linh không đành lòng nhìn nữa, Diệp Đế quả thực đang lấy mạng ra đánh cược.

Vạn Hồn Ma Thần bị thương nghiêm trọng rơi lại phía sau, Triệu Thần lập tức đuổi kịp.

Y chân đạp hư không, chấn động một vùng mông lung, khiến tinh không cũng kịch liệt rung chuyển.

Hư không từng tấc vỡ nát, ẩn chứa pháp tắc lực chi cực tận, lật tung cửu thiên.

Triệu Thần lúc đó vô địch, siêu cổ đại Ma Thần cũng khó lòng đỡ một đòn.

Một tiếng "ầm", nhật nguyệt tinh thần cùng rơi, đại đạo thần âm chấn động đến điếc tai!

Trong chốc lát, các loại thần thông bay lượn, Triệu Thần thi triển thần thông, toàn bộ đều là kinh thế đại thần thông.

Bình thường xuất hiện một loại đã khiến người ta á khẩu, nhưng bây giờ các loại cấm kỵ thần thông cùng hiện.

Triệu Thần gào dài, toàn thân phát quang, lực địch quần hùng, hoàn toàn liều mạng, kiệt hết sức lực đánh giết.

Tru Tiên Kiếm vung lên, quét ra vạn dải sương mù ánh sáng, mỗi một dải đều là một loại mảnh vỡ đạo tắc.

Công kích lực của Triệu Thần mạnh đến vô lý, đế văn thao thao bất tuyệt, thần lực cái thế, mấy phiến tinh vực đều bị đánh chìm.

"Mẹ nó, có xong chưa vậy!!!" Đại đạo kiếp trút xuống, tựa như sông hồ biển cả đổ ngược, một vị Thái Cổ Hỗn Độn Ma Thần không kìm được mà thống khổ gào thét.

Một trận kịch chiến dưới đại đạo kiếp, Nguyệt Điển Ma Thần

đáng thương, thân thể vừa mới khôi phục, đã bị Triệu Thần đánh cho tứ phân ngũ liệt.

Nhưng Triệu Thần cũng không khá hơn, toàn thân tràn ngập đại đạo kiếp và tiên huyết.

"Đáng ghét, tiểu bối làm sao mới chịu tha cho ta!!!" Nguyệt Điển Ma Thần gầm lên, nhận thua, nhưng Triệu Thần một quyền đánh xuống, bao bọc thần diễm thiên vũ nứt ra, hỗn độn khí lan tràn.

Khoảnh khắc, Nguyệt Điển Ma Thần phát ra một tiếng kêu thảm, tan thành tro bụi.

Trong đại đạo kiếp, một vị Hỗn Độn Ma Thần khác sắp bị đánh tàn, xương gãy gân đứt, nhưng vẫn kiên trì.

Nhưng Triệu Thần hấp thu xong sức mạnh Ma Thần, lại lao sang bên này.

Y cưỡng ép thúc đẩy huyết khí, muốn vừa hồi phục, vừa tiếp tục truy sát Ma Thần mới.

"Đáng ghét!" Diệt Vũ Hỗn Độn Ma Thần gầm lên muốn thoát ra, nhưng lại một Thái Cực Đồ đè xuống, trực tiếp tuyết thượng gia sương.

"Không!!!" Diệt Vũ sắc mặt không cam lòng, trực tiếp bị đè nát, không có chút hồi hộp nào.

Triệu Thần hấp thu xong sức mạnh Ma Thần, lại lao về phía bên kia.

Hỗn độn khí cuồn cuộn, bùng phát vô lượng quang thải, nắm đấm của Triệu Thần như ngọc thạch, trong suốt lấp lánh, lúc đánh ra lại còn đáng sợ hơn cả đại đạo kiếp.

Một quyền ẩn chứa mấy loại áo nghĩa, không gì không phá, mạnh

mẽ vô song.

Một vị Cổ Thánh khác trong lúc tuyệt vọng chống trả, nguyên thần vỡ nát, vừa bị tuế nguyệt ăn mòn, vừa bị Triệu Thần đánh.

Cuối cùng không chống đỡ nổi, cuối cùng bị tiêu diệt dưới tuế nguyệt.

Ngay lúc này, Triệu Thần hấp thu thêm một tôn Ma Thần, thân thể y nhanh chóng hồi phục, huyết mạch sung mãn.

Sau đó quay người, trong vô tận đại đạo kiếp, lại đi truy sát một tôn Ma Thần khác.

Ầm!!!

Hư không nổ tung, độ kiếp trong bóng tối, tắm mình trong thần quang trong thông đạo, cảnh tượng này thiên cổ chưa từng có.

Lần đầu tiên có sinh linh đi xa trong lúc độ kiếp.

“A!!!!” Triệu Thần gầm nhẹ, rồi ngửa mặt lên trời gào dài, thân thể vừa mới hồi phục trong khoảnh khắc lại nứt ra dưới thiên uy.

Nhưng sau khi cực đạo đế lực lan tràn, tình huống có chút cải thiện, y tu bổ thương thể dưới đại đạo chi kiếp.

Chương 385

Hỗn Độn Chung tỏa ra ánh sáng, bảo vệ nguyên thần của Triệu Thần, không để thương tổn đến căn cơ.

"Biến thái a, Thánh Phụ đang truy sát Ma Thần, thật không thể tin nổi!" "Đó đều là những tồn tại vô địch từ thời Hồng Hoang chưa khai mở, đã tranh phong với Bàn Cổ Đại Thánh trong thế giới hỗn độn a!" Vô số sinh linh đều trợn mắt há mồm.

Hồng Quân, Lão Tử, Thông Thiên lúc này đều ngây người.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Triệu Thần có thể sánh với thần thoại.

Không!

Thần thoại cũng không thảm liệt đến thế.

Đây là một trận thánh vẫn chi chiến!

Triệu Thần dùng sức một mình, đã tạo nên một truyền kỳ huy hoàng nhất!

Hư không nứt toác, tinh không không ngừng chém giết, Triệu Thần mang theo Đại Đạo Kiếp giáng xuống từ trời, quang mang vạn trượng.

Hơi thở hủy diệt lan tràn, kim sắc hỏa diễm và sấm sét vây quanh, tựa như một vị Ma Thần cái thế.

"Đừng hòng giết ta!" Triệu Thần hét lớn, cuộc chiến hỗn loạn này, cũng nên kết thúc rồi!

"Tiểu bối, ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận!!!" Ma Thần còn sót lại cũng nổi giận, tự biết chắc chắn phải chết, bùng nổ thăng hoa, muốn cùng Triệu Thần huyết chiến!

Ma Thần cũng có tôn nghiêm của Ma Thần.

Có chết cũng phải chết trên con đường chinh chiến!

"Rầm!" Triệu Thần gầm lên, Tru Tiên Kiếm trong tay vung ra từng trận quang huy, toàn thân kêu răng rắc, cánh tay kia phát sáng.

Hắn đã dung hợp các loại thần thông, tạo thành kiếm uy cái thế.

Oanh!!!

Thần diễm ngút trời bùng nổ, vượt xa dĩ vãng, phảng phất thật sự muốn phá tan lồng giam trời đất, đắc kiến trường sinh!

Ầm ầm ầm!

Trời sập đất nứt, nơi đây bụi mù ngập lối, tinh không bị tổn hại.

Xoẹt!

Một vị Ma Thần khác cũng đã ra tay, phiêu nhiên như tiên, bàn tay nhẹ nhàng phất một cái, hà quang hỗn độn nở rộ.

Trông thì nhẹ nhàng, nhưng một kích đã chấn nát hư không.

Trận đại quyết chiến cuối cùng đã bắt đầu!

Triệu Thần hứng chịu một chưởng, bùng nổ cự lực không thể tưởng tượng, giữa hai người phát ra ánh sáng như phi tiên, quang vũ vô tận, đâm vào mắt khiến người ta đau nhói.

Tất cả diễn ra quá nhanh, chỉ trong nháy mắt, mấy vị Hỗn Độn Ma Thần đã quyết chiến.

Bỗng nhiên, núi lở biển gầm, một tòa cổ tháp bay ngang trời, bên trong có mặt trời chói lọi treo cao, các vì sao lớn chuyển động, vũ trụ tinh không ẩn hiện.

Ngân hà mênh mông xán lạn, uy thế vô cùng mạnh mẽ.

Không Thương Cổ Thánh đã ra tay, lưng mang cổ tháp, tiến lên

trấn giết.

Cảnh tượng này làm tất cả mọi người kinh ngạc, mấy chục vị Hỗn Độn Ma Thần tranh bá, vậy mà toàn bộ đều vây công một người, chấn động lòng người.

Phải biết rằng, bất kỳ một người nào trong số họ xuất hiện, cũng đủ để càn quét hằng vũ, ngạo thị ức vạn sinh linh, khó có đối thủ.

Kết quả lại diễn biến thành thế này.

Tất cả sinh linh đều tim đập thình thịch, dưới Đại Đạo Kiếp kinh khủng như vậy, đối mặt với nhiều Ma Thần không màng sống chết toàn lực công kích, Nhân tộc Thánh Phụ liệu có thể sống sót không?

Đa phần là lành ít dữ nhiều!

"Giết!" Triệu Thần hét dài, bạch y trên người nhuốm máu, nhưng vẫn phát sáng.

Hệ thống nuốt chửng vạn đạo quang hoa, không ngừng xoay chuyển, thu lấy bản nguyên của mười phương trời đất, rót vào cơ thể Triệu Thần, khiến huyết dịch sôi trào, đủ sức địch lại các đế.

Trong nháy mắt, trời long đất lở, ma khóc thần gào.

Mưa máu trút xuống như thác đổ.

Thậm chí phảng phất có tiên linh hiện ra, sương quang mờ ảo bốc lên, thiên địa dị tượng nhiều không kể xiết.

Mấy chục vị Hỗn Độn Ma Thần hóa thành ánh sáng, quấn lấy nhau, không ngừng va chạm.

Tất cả sinh linh đều chấn động, Thiên Đế lại có thể lợi hại đến thế, trong tình huống này vẫn đại chiến mà chưa vẫn lạc, đang cùng các đế kịch liệt chém giết.

"Ta cũng tham gia!" Phía sau có người hét dài, cũng ra tay.

Đó là Liệt Thiên Ma Thần, con người yêu tà, tự sáng tạo Liệt Thiên pháp, tu luyện đến cảnh giới trước nay chưa từng có.

Hắn biết chỉ còn lại một Ma Thần cũng không thể nào đả thông dòng sông Đại Đạo.

Nếu đã như vậy, không bằng tham gia vào trận chiến, một thịnh yến đế chiến, bùng nổ huy hoàng cuối cùng.

Hỏa Đạo Thần Tôn, phủ trùng, hủy diệt hằng vũ thiên địa.

Đại hỏa đốt trời, chấn động kim cổ, va chạm với Lục Đạo Luân Hồi lực của Triệu Thần, chấn nhiếp cửu thiên thập địa!

Trong chốc lát, ma thần chi lực kinh khủng lan tràn, Triệu Thần lập tức thân chịu trọng thương, hừ một tiếng.

Nhưng ngay khoảnh khắc đó, Đại Đạo Kiếp càng thêm sôi trào.

Nó giống như đóa pháo hoa huy hoàng nở rộ trên đỉnh đầu các vị Ma Thần.

“Ha ha ha, thống khoái!

Thống khoái!” “Đã lâu không có trận đại chiến nào như vậy!” Có Ma Thần cười lớn, có Ma Thần thống khoái, khoảnh khắc này giống như Bàn Cổ năm xưa chứng đạo, đại chiến ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nhưng lại vượt xa dĩ vãng, đánh ra phong thái khác biệt!

Một vị Ma Thần loạng choạng, pháp tắc vặn vẹo, đây là biểu hiện của tuế nguyệt bùng nổ, suy yếu đến cực điểm.

Nhưng hắn không chút do dự, lại xông lên, tiếp tục đại chiến, phảng phất khôi phục lại hào khí năm xưa.

Máu Ma Thần nhuộm đỏ thương khung, vô số sinh linh không tự chủ được mà bi thương khóc lóc.

Các Ma Thần này đang không ngừng đại chiến, nở rộ huy hoàng

cuối cùng trong sự xán lạn!

Oanh!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Triệu Thần bị đánh bay, nhưng lại xông vào, cứng rắn đối đầu với thiên công của một vị Hỗn Độn Ma Thần.

Nắm đấm của vị Ma Thần kia bao quanh bởi hạo nhiên chi khí, trấn áp tất cả thiên quang, không thể địch nổi.

Hú!

Hỏa quang ngút trời, một vị tôn giả khác hét lớn, toàn thân tinh khí phun trào, liệt diễm càng thêm dữ dội, đốt đến mức thương khung cũng sụp đổ.

Chương 386

Uy lực của cổ hỏa, lại thêm lực lượng phần thiên công, không thể tưởng tượng.

Triệu Thần phát hiện ra, những cổ thánh này đã từ bỏ mọi e ngại cuối cùng, nở rộ huy hoàng sau cuối!

Ầm một tiếng vang trời, chiến lực khổng lồ bùng nổ, vũ trụ cũng phải run rẩy, hư không vỡ nát.

Ngay cả dòng sông Đại Đạo cũng trở nên ảm đạm trong trận chiến của các Ma Thần.

Triệu Thần siết quyền ấn, càng thêm rực rỡ, quanh nắm đấm, từng sợi lại từng sợi kim sắc trật tự bay ra, hóa thành trật tự thần liên, lao vào trong hỏa quang.

Đại Đạo pháp, vĩnh hằng xán lạn.

"Phụt!" Va chạm kịch liệt, một vị Ma Thần hừ một tiếng, rồi phun ra một ngụm máu lớn, lùi lại, sau đó tọa hóa ngay giữa hư không.

Vẻ mặt vô cùng sung sướng, không còn vẻ bất cam như trước.

Một vị cổ thánh khác xông lên, muốn cùng Triệu Thần đại chiến, bễ nghễ quần hùng.

"A!" Triệu Thần gầm lớn, đại chiến cùng vị Ma Thần kia, thân thể phát sáng, kim sắc liên y khuếch tán, diễn hóa Hỗn Độn Chiến Đấu Thánh Pháp.

Thánh pháp phát quang, trên thân thể, văn lạc chằng chịt.

Sau đó từ mỗi một huyệt khiếu đều xông ra một đạo kim sắc thần điện, đó là Lôi Đế pháp, công không thể phá, không gì cản nổi.

Tiếng phụt phụt truyền đến không dứt bên tai.

Phía xa, một vị Ma Thần bị đâm thủng mi tâm, chết ngay tại chỗ.

Nhưng biểu cảm lại vô cùng mãn nguyện, trực tiếp nổ tung giữa hư không.

Mưa lớn bay lả tả, tỏa ra kim sắc quang hoa.

Lại có mấy tôn siêu cổ đại Ma Thần, bị sấm sét đâm thủng, bị thần pháp chấn nát, nổ tung ngay tại chỗ.

"Kẻ cản đường ta, chết!" Triệu Thần hét lớn.

Hắn dốc hết sức lực, thi triển tất cả bí pháp, đại khai sát giới nơi đây, kẻ nào cản bước tiến, đoạn tuyệt con đường cầu đạo.

Thủ đoạn đó quá đáng sợ, Triệu Thần vũ động thiên phong, không gì cản nổi.

Bên ngoài thân thể, huyết khí ngút trời, quyền ấn của hắn cái thế!

Hỗn Độn Chung được thúc giục, càn quét tứ phương.

Hỗn Độn Khai Thiên cường đại, hỗn độn quang lấp lánh, phá diệt một phương!

Triệu Thần một mình địch mười vị Hỗn Độn Ma Thần, thân thể vang lên tiếng sấm, sương quang ngút trời, từng trúng chiêu, cũng từng đánh trúng đối thủ, lúc này trên người có vết máu.

Toàn bộ hư không đều sôi sục, hắn tung hoành ngang dọc, đại khai đại hợp, dũng mãnh vô địch.

Đại Đạo Kiếp không ngừng bùng nổ, nở rộ những đóa pháo hoa rực rỡ.

Ông!

Cuối cùng, thế cân bằng bị phá vỡ, các vị Ma Thần đã đánh lên tòa

tế đàn cổ xưa kia, khiến nó càng thêm rực rỡ.

Tế đàn cổ xưa được đúc bằng tiên kim, lúc này như một võ đài, không ngừng chấn động.

Trên đó có mười một vị Ma Thần giao chiến với nhau.

Đều là những cường giả cuối cùng còn sống sót, muốn kịch liệt giao đấu, phân định cao thấp.

"Tổ Huấn Pháp!" Triệu Thần gầm lớn, đất rung núi chuyển, dốc hết khả năng, lao về phía các vị Ma Thần.

Lúc này, hắn cưỡng ép cầm Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên ở hai tay trái phải.

Cùng với cuộc đại chiến kéo dài, toàn bộ tế đàn hư không chấn động dữ dội.

Bức tường thế giới được cấu thành từ tiên kim cũng bắt đầu xuất hiện vết nứt.

Hư không hỗn độn phảng phất cũng không chịu nổi trận kịch chiến của mấy chục tôn Ma Thần.

Oanh một tiếng, ở nơi đó, một góc hư không vỡ nát, tỏa ra hà quang xán lạn.

ừng đạo lại từng đạo thần thông vô song nở rộ trong hư không, giao thoa cùng Đại Đạo Kiếp, triệt để kích động thần kiếp trên trời.

Huyết quang đan xen, thiên uy mênh mông, đế uy vô tận, khiến các vị Ma Thần toàn thân nứt toác, nhưng lại cảm thấy vô cùng thống khoái trong Đại Đạo Kiếp.

Họ đang giao chiến với nhau, cố gắng hoàn thành sự thăng hoa cuối cùng.

Huyết quang ngút trời tràn ngập chân trời, ức vạn tinh thần lúc này

cũng giống như đang chảy máu, như bị tiên huyết nhuộm đỏ.

Trên thương thiên tỏa ra ánh sáng đỏ tươi, vũ trụ mênh mông!

Đại Đạo biến đổi nhanh chóng, các Ma Thần chiến đấu với nhau, bị tuế nguyệt xâm thực, rồi hóa đạo.

Trong hằng vũ, mưa vàng không ngừng rơi, càng lúc càng lớn.

ừng đạo Đại Đạo Kiếp tấn công tới, hóa thành thiên quân vạn mã, lại giống như sóng cả biển gầm.

Nhưng trong tiếng gầm thét này, đôi mắt Triệu Thần càng lúc càng sáng.

Hắn phát hiện mình đã chạm đến lĩnh vực đó, sắp chứng đạo.

Nhưng ngay khoảnh khắc này, hắn kịch liệt run lên, Đại Đạo Kiếp triệt để bùng nổ, toàn bộ tiên vực đều đang chấn động.

Triệu Thần vào lúc này, giống như hóa thành một tôn chiến thần.

Chiến đấu cùng các vị Ma Thần, toàn thân kim quang rực rỡ.

Cuộc chém giết thảm liệt trên tế đàn vẫn tiếp diễn.

Kiếp quang mênh mông từ trên trời giáng xuống, với thế như chẻ tre cuốn sạch mọi thứ trước mắt.

Ngay lúc này, mấy vị Ma Thần đã dốc toàn lực, nở rộ lần cuối cùng.

Từng ngôi sao lớn trên bầu trời không ngừng tắt lịm, từng luồng lại từng luồng năng lượng Ma Thần khổng lồ không ngừng nở rộ.

“Trời của ta!” “Thật quá kinh người.” “Chưa từng có!

Chưa từng có!

Thật sự chưa từng có!!!” Bên ngoài Đại Đạo Kiếp ngập trời, vô số sinh linh, Cổ Thánh, Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên, đều nhìn

không chớp mắt.

Lúc này họ đã không biết nói gì, trên mặt chỉ còn lại vẻ chấn động sâu sắc.

"Ha ha ha!!!" Một vị Hỗn Độn Ma Thần cười lớn, sau đó "bùm!" một tiếng nổ tung.

Không phải bị Triệu Thần đánh, mà là thời gian thật sự đã hết.

Triệu Thần toàn thân kim quang huy hoàng, từng đạo thánh pháp từ tay bùng nổ.

Chương 387

Dưới sự gia trì của Đại Đạo Kiếp, hắn đã tựa như Đại Đạo giáng lâm.

Đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím, quang hoa bảy màu trên bầu trời tạo thành từng đạo cầu vồng, lại tựa như cực quang tuyệt đẹp.

Trong cực quang kinh khủng, mấy vị Ma Thần tựa như con thuyền nhỏ trong bão tố, không ngừng đại chiến kịch liệt.

Oanh oanh oanh oanh oanh oanh!!

Trong cơn cuồng phong bão tố vô tận, thế công của Triệu Thần và các vị Ma Thần càng lúc càng mãnh liệt.

Đã tiến vào giai đoạn gay cấn.

Đế huyết chảy ngang, một vị Ma Thần bị đánh nổ tung.

Hắn nhếch miệng cười, rồi hóa đạo.

"Thần Thông Thông Thiên!" Triệu Thần thi triển vô thượng thần thông, trên đầu hiện ra một vòng Tiên Thiên Bát Quái, Thái Âm Thái Dương ngư không ngừng xoay chuyển.

Dưới sự gia trì của hai luồng thái cực chi lực, toàn thân hắn càng thêm rực rỡ, bùng nổ vô thượng thần uy.

Hư không cũng sụp đổ.

Triệu Thần bạch y nhuốm máu, phiêu diêu như thiên phượng giương cánh, nhẹ nhàng phiêu dật.

Một cước đạp xuống, oanh!

Toàn bộ tế đàn cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, ầm ầm sụp đổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!!!

Toàn bộ vũ trụ đều đang sôi sục, không ai có thể bình tĩnh, tế đàn sụp đổ rồi!

Biến cố đột ngột khiến người ta kinh hãi, vui mừng, cảm xúc dâng trào tột độ.

"Vạn tuế!" "Thánh Phụ vạn tuế!" "Hỗn Độn Đạo Nhân thần dũng vô địch, vạn thọ vô cương!!!" Vô số sinh linh đang gào thét, phát tiết niềm vui trong lòng.

Triệu Thần ra tay, như hỗn độn xuất uyên.

Một khi nhảy lên, không ai có thể cản được.

Giữa những cú vung quyền, núi biển đều vỡ, trời đất cùng rung chuyển, tựa như cái thế thần vương giáng thế.

Huyết khí ngút trời, cuốn sạch trời đất, nhìn từ xa, một tòa "đạo lô" chín màu bao bọc lấy hắn, to lớn như núi.

Đó là do huyết khí hóa thành.

Sinh cơ của một người, biểu hiện của sức mạnh vô địch!

Khoảnh khắc này, ma thần chi lực lan tràn, ngay cả thiên phạt thần kiếp cũng tạm thời bị đẩy lùi, xảy ra sự vặn vẹo kịch liệt.

Dưới từng đạo thần quang chiếu rọi, cùng với ảnh hưởng của ma thần chi lực, Đại Đạo Kiếp cũng trở nên hung bạo hơn, vô cùng mãnh liệt!

"Thiên địa vi công, vạn vật vi lô!!" Một lúc sau, Triệu Thần lại sử dụng tuyệt kỹ chí cao vô thượng do mình sáng tạo.

Thiên Địa Dung Lô!

Triệu Thần liên kết đại thế thiên hạ, đối địch cùng các vị Ma

Thần!

Hư không không ngừng sụp đổ, cả một vùng, trời đất giao thoa, triệt để hủy diệt, bị nghiền nát thành tro bụi.

Hố đen khổng lồ cũng bị đánh xuyên, loại thiên uy và đế uy đó quả thực không thể tưởng tượng!

"Thánh Phụ vô địch!!!" Vô số Nhân tộc đang gào thét, hóa thành từng đạo tín ngưỡng chi lực.

Tín ngưỡng hóa thành dòng sông dài, lại khiến Triệu Thần trở nên mạnh hơn!

Một bức thiên đồ mở ra, bên trong thu gọn nhật nguyệt sơn hà, lúc này cuộn tranh cổ hóa thành một con đường lớn bằng vàng.

Một vị Ma Thần đạp lên thiên đồ xông tới.

Ầm ầm!

Triệu Thần dùng Thí Thần Thương khai thiên, diễn hóa áo nghĩa hình thái ban đầu của thế giới, tự thành một phương thiên vũ.

Hắn phá tan hư không, càn quét vị Ma Thần kia, một quyền đánh bay ra ngoài.

Các Ma Thần đều động thủ, thi triển thủ đoạn cuối cùng, đại thần thông không dứt, lưu quang rực rỡ, pháp tắc đan xen, càn khôn vỡ nát.

Triệu Thần không ngừng chiến đấu, chùm sáng bắn ra từ hai mắt, hỗn độn quang lan tràn, va chạm với bức thiên đồ kia.

"Phụt!" Một đạo kiếp quang nở rộ, khiến hắn chịu trọng thương, không thể tránh né, toàn thân xương cốt đều gãy nát.

Nhưng Triệu Thần miễn cưỡng chống đỡ được một đòn, và trong lúc kiệt sức đã phản kích.

Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung chí cao vô thượng bị đánh bay ra ngoài, nhất thời trời long đất lở.

Tựa như toàn bộ đa nguyên vũ trụ, chư thiên vạn giới đều sắp bị Triệu Thần đánh xuyên!

Con đường này không bình lặng, hắn phải nghịch thiên mà đi, thay đổi vận mệnh!

Sức mạnh khổng lồ nở rộ trên bầu trời, ma thần chi lực khiến không khí cũng loạn lưu, hình thành sóng cả biển gầm.

Triệu Thần cưỡi sóng đạp gió trong cơn sóng dữ, không ngừng tung ra từng đạo lại từng đạo pháp tắc chí cao vô thượng, phản kích.

Tiên Thiên Bát Quái, huyết sắc động thiên, Thái Âm Thái Dương vô thượng thần thông, đều vào lúc này thăng hoa đến cực điểm.

Theo thời gian trôi đi, số lượng Ma Thần ngày càng ít, nhưng trận chiến lại càng lúc càng kịch liệt.

Rắc!

Tế đàn sụp đổ, vết nứt lớn trong hư không dao động, khí tức kinh khủng.

Vô số sinh linh đều chết lặng, một vết nứt lớn chạy xuyên qua thế giới này.

Trận chiến như vậy, đừng nói là Ma Thần, ai cũng sẽ kinh hãi, thần hồn run rẩy, tóc gáy dựng đứng.

Bởi vì quá thảm liệt, thể hiện hết huy hoàng cuối cùng của các đế.

"A!" Một vị Ma Thần hét lớn, phấn đấu xông vào trong vết nứt lớn của hư không, ngăn cản Triệu Thần.

Nhưng Triệu Thần sương quang lượn lờ, Tru Tiên Kiếm quét ngang, trúng vị Ma Thần đó.

Vết nứt lớn ngang trời, huyết sắc hà quang nở rộ, sấm sét đen kịt giăng kín, cảnh tượng kinh người.

Thần quang mênh mông, trận chiến của các Ma Thần, cuối cùng cũng sắp hạ màn.

Giờ phút này, giọng Triệu Thần khàn đặc, chịu đựng cơn đau kịch liệt, xương gãy gân đứt, vừa chém giết trong kiếp quang, vừa chịu thương.

Hắn vượt ngang hư không, tắm trong Đại Đạo Kiếp, quyết đấu với hai tôn Ma Thần cuối cùng!

"Giết!

Chương 388

Giết!

Giết!

Giết!" Trong nháy mắt, hai tôn Ma Thần cũng tiến vào cơn điên cuồng cuối cùng, mang theo phẫn nộ, mang theo bi phẫn, mang theo bất cam, cũng mang theo một tia giải thoát và thống khoái, lao về phía Triệu Thần.

Ngay sau đó, lúc nhanh lúc chậm, người ta nghe thấy một trận đại bùng nổ kinh thiên động địa.

Oanh!!!!!!

Một trận đại bùng nổ hủy thiên diệt địa, ngay cả toàn bộ hằng vũ cũng đang run rẩy.

Tất cả sinh linh đều cảm nhận được một luồng nguy cơ diệt thế, thậm chí ngay cả Đại Đạo Kiếp của chư thiên cũng bị đánh tan tác.

Hư không vỡ nát, quan tuyệt hằng vũ, độc bá quần hùng!

Cùng với sự hủy thiên diệt địa, một trận chiến chứng đạo cũng cuối cùng đi vào hồi kết.

"Sẽ..." "Thánh Phụ không phải đã chết rồi chứ!" "Một mình độc đoán vạn giới, trấn áp ức vạn Ma Thần Hỗn Độn, công tích vĩ đại như vậy..." "Hỗn Độn Đạo Nhân đừng xảy ra chuyện gì a!" Vạn giới sinh linh đều đang cầu nguyện, một số sinh linh thậm chí không kìm được mà bi thương khóc lóc.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, khi năng lượng vô tận tan đi, tất cả sinh linh đều kích động.

“Hỗn Độn Đạo Nhân!” “Thánh Phụ không chết!” Trong năng lượng hỗn loạn vô tận đó, Triệu Thần tuy thân chịu trọng thương, nhưng không chết.

Ngược lại, hắn còn mượn ma thần chi lực tứ tán, cơ thể trọng thương đang nhanh chóng hồi phục.

Giờ phút này, hắn đứng sừng sững giữa tinh không, toàn thân lấp lánh quang huy rực rỡ nhất.

“Tốt quá rồi, Thánh Phụ không sao!!!” “Dưới đại kiếp như vậy, Thánh Phụ cũng không sao, thật quá không thể tin nổi!” “Thánh Phụ đế vạn tuế!

Vạn tuế!” Hồng hoang Nhân tộc đều đang hoan hô, ngước nhìn một màn chưa từng có trong lịch sử.

Khổng Tuyên, Tam Tiêu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Kim Thiền Tử, Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Khảm Mã Hầu, Viên Hồng cũng đều vẻ mặt kích động.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Huyền Minh, Tây Vương Mẫu, Hi Hòa, Thường Hi, Dao Trì, Cơ Lung cũng đều ánh mắt long lanh.

Hồng Quân, Thái Thượng, Thông Thiên không nói gì, vì trận chiến của Triệu Thần đã vượt qua sức tưởng tượng của họ.

Năng lượng vô tận tiêu tan, lộ ra tinh không xán lạn.

Triệu Thần tay cầm Tru Tiên Kiếm thở phào một hơi, như vậy chắc là kết thúc rồi, nhưng đúng lúc này.

Một luồng ánh sáng dịu dàng tỏa ra, bầu trời bay xuống những cánh hoa trắng như tuyết, linh khí lượn lờ, lưu hà như sóng nước.

Tại nơi thánh quang chảy qua, những cánh hoa long lanh rơi xuống, mang theo hương thơm, có từng trận sinh cơ dồi dào.

Triệu Thần mở to mắt, phảng phất nghe thấy tiếng thở dài của chân tiên, như thể trải qua ức vạn kiếp luân hồi, tựa như thấy thế giới thay đổi.

Nơi này thần thánh dị thường.

"Không đúng!" Nhưng giây tiếp theo Triệu Thần lập tức cảnh giác, tiên khí trắng khiết tan ra, là nguy cơ chí mạng!

Hoa rơi lả tả, sương khói lượn lờ, có thánh quang bay xuống, trong nháy mắt khiến Triệu Thần tỉnh táo.

Tiên vụ tan ra, bầu trời nhuốm máu, tinh thần rơi vỡ trên mặt đất, vừa rồi đó là Đại Đạo Kiếp! từng đạo Cửu Tiêu Lôi giáng xuống, Triệu Thần vẻ mặt cảnh giác.

Hắn biết Đại Đạo Kiếp chưa kết thúc, chứng đạo vẫn đang tiếp diễn.

Đang ở đỉnh điểm!

Quả nhiên, giây tiếp theo, trên thương khung nhuốm máu của hằng vũ, Triệu Thần nhìn thấy một tấm bia cổ màu vàng.

Phía trên, biển sấm dày đặc, cuồn cuộn dâng trào, hiện tại đã hoàn toàn bạo động, như một đại dương màu máu.

Tấm bia cổ đứng sừng sững giữa lôi đình, tràn đầy vẻ tang thương, dày đặc vô tận phù văn.

Mơ hồ, phảng phất nghe thấy vô số sinh linh đang cúi đầu bái lạy, tất cả mọi thứ đều do quy tắc hóa thành, các loại pháp âm.

Còn có nhiều sinh vật đáng sợ hơn đang gào thét, chấn động đến tai điếc.

"Trấn Thiên Bia!

Trấn Thiên Bia!" "Trời ơi, Trấn Thiên Bia trong truyền thuyết, lại

là thật!" Có sinh linh kinh hô, có sinh linh kinh hãi, có sinh linh vẻ mặt không thể tin nổi.

Nhưng Triệu Thần bay lên trời, thân thể vây quanh bởi cửu sắc quang, hai nắm đấm siết chặt, ngước nhìn thương khung.

"Nghĩ rằng như vậy có thể cản ta sao?" Hắn vận chuyển ma thần chi lực, lập tức hồi phục đỉnh phong, toàn thân tỏa ra các loại hà quang.

Cháy rực trong bóng tối, chiếu sáng vĩnh hằng!

Tinh không, quỷ thần khóc gào, càn khôn rải xuống mưa máu, đỏ tươi chói mắt.

Sấm sét vô tận bùng nổ, chấn động đến tai điếc.

"Rầm!" Lúc này hắn muốn nghịch chuyển chứng đạo, dùng sức mạnh chống lại trời xanh!

Vừa nghĩ đến, chiến huyết đã sôi trào!

Ầm ầm!

Bầu trời sấm sét từng trận, như gào thét, như nộ hống.

"Con đường tu hành, vốn là nghịch thiên mà đi, tranh đoạt tài nguyên với trời, phá vỡ sự vĩnh hằng của trời đất, giờ đây Thánh Phụ muốn đi một con đường chưa từng có ai đi, dùng Hỗn Độn chứng Đại Đạo!" Một lão giả Nhân tộc ngưng trọng nói, vẻ mặt sùng kính.

Nhiều sinh linh hơn thì quỳ rạp trên đất, ngước nhìn thương khung.

Khoảnh khắc Triệu Thần muốn đi con đường chưa từng ai đi, tất cả sinh linh chỉ có thể ngước nhìn bóng lưng của hắn.

"Oanh!" Đột nhiên, trên bầu trời giáng xuống một đạo lôi điện, muốn đánh bay hắn, tiên huyết đầm đìa, lôi điện đó kinh khủng tột độ!

“Chiến!” Triệu Thần gầm lên, nghênh chiến, trong khoảnh khắc trời đất biến sắc.

Xung quanh kim liên mọc đầy đất, tỏa ra quang huy vô tận, như một đại dương vàng óng, chiếu sáng bầu trời.

Trong mắt hắn có đạo đang diễn hóa, đốt cháy ba ngàn thần hỏa.

Bầu trời trong xanh phát sáng, máu nhuộm chín tầng trời, phù văn ngút trời, tử khí bao trùm cả thiên vũ, như muốn xé toạc trường không.

Triệu Thần đạp đạo, càn khôn oanh minh, hóa thành đỉnh lô, tự dùng ba ngàn loại đại đạo phù văn làm lửa, rèn luyện bản thân.

Bầu trời đạo âm ầm ầm, chấn động trời đất.

Biến động này lớn chưa từng có, vượt xa dự đoán của sinh linh.

Dao động mênh mông lan ra tứ phương.

Chí bảo lơ lửng, chiếu ra ánh sáng lạnh lẽo.

Thần sắc anh tuấn, con ngươi rực rỡ, mang theo những vệt vàng.

Chương 389

Lôi điện màu vàng vây quanh, diễn dịch dị tượng Lôi Đế.

Ức vạn lôi đình oanh động, như trời đất va chạm, âm thanh cực lớn, tựa trời sập đất nứt, có tinh thần không ngừng rơi rụng, mang theo vết máu.

Ầm ầm!

Hư không cũng sụp đổ, phát ra tiếng nổ kịch liệt.

"Chém hết!" Triệu Thần hét lớn, chủ động xuất thủ, nhảy lên, một kích từ trên không, tay cầm Thí Thần Thương.

Tru Tiên Kiếm vàng, Hỗn Độn Châu đen, che trời lấp đất.

Hắn triển khai áo nghĩa của Thí Thần Thương đến cực hạn, tứ phương kịch chiến, cắt nát hư không.

Từng thế giới lại từng thế giới chuyển động, đó là do Đại Đạo Kiếp hóa thành, biến thành một dòng sông Đại Đạo.

Nhưng cho dù Đại Đạo Kiếp có mạnh mẽ đến đâu, Triệu Thần cũng phải chiến, liên quan đến bước nhảy vọt cuối cùng, vượt qua, phá kén hóa bướm, từ đó chứng đạo!

Nếu thất bại, sẽ thân tử đạo tiêu, không còn tồn tại, đây là cuộc chiến sinh tử.

Con đường phía trước có huy hoàng hay không, tất cả đều ở trận chiến này, không có đường lui, phải có niềm tin.

Cùng lúc đó, đại đạo thiên kiếp cũng ra tay, lôi đình, kiếp quang, tuế nguyệt, huyết hải.

Cùng với những sinh vật quỷ dị được thai nghén trong kiếp hải đó,

toàn bộ đánh tới.

Giống như mặt trời chói lọi nổ tung.

Rực rỡ như vậy, nhưng vẻ đẹp này lại khiến người ta sợ hãi.

Vết nứt lớn vô cùng lan tràn trong không gian, kéo dài ra tứ phương, tất cả Ma Thần nhìn thấy cũng sẽ kinh hãi.

Cảnh giới này, chỉ bằng nhục thân đã có thể vặn vẹo hư không, trực tiếp đánh nát, quá siêu phàm.

Một bàn tay lớn đánh xuống, do lôi đình hóa thành, đánh vào lồng ngực Triệu Thần.

Đó là bàn tay của Đại Đạo, vang lên tiếng ầm ầm, chấn động đến tai điếc.

Triệu Thần tung một quyền, trực tiếp đánh vào ngón tay của bàn tay lớn đó, chấn nó bay ngang, hóa thành một đạo sấm sét màu máu.

"Bành!" Triệu Thần tỏa ra một mảng quang mang, trong lòng bàn tay điện quang vô cùng, hóa thành một chuỗi thế giới.

Va chạm cùng bàn tay lớn kia, đánh đến mức nó phát ra tiếng kêu ai oán, như tiếng rồng gầm động chín tầng trời.

Khoảnh khắc này huyết khí ngút trời, cuồn cuộn như biển.

Triệu Thần tóc đen bay múa, con ngươi bắn ra tia điện lạnh lẽo.

Chỉ một mình hắn, nhưng lại như lấp đầy trời đất, trấn áp bát hoang, bễ nghễ thiên địch!

Oanh!

Bạch quang như phi tiên xông ra bốn phương tám hướng, đối đầu đỉnh phong.

Triệu Thần như một chúa tể Đại Đạo, tay cầm Thí Thần Thương,

giơ tay lên, thần quang phá nát hư không, tung ra một quyền mạnh nhất.

Quyền phong cuồn cuộn, một nửa trời đất nứt ra, kiếp quang ngút trời bị ép lui.

Lại tung ra một quyền nữa.

"Đông!" Thiên địa oanh minh, Đại Đạo Kiếp nổ tung, Triệu Thần xoay người, nhìn chằm chằm vào huyết kiếp lan tràn xung quanh.

"Lôi!" Một chữ đơn giản, thân ảnh như Lôi Đế kia xông tới, lôi quang vạn trượng, kiếp vân dày đặc, đánh nát bầu trời.

Rắc!

Thân thể Triệu Thần phát quang, đôi cánh Thí Thần Thương rung động, bắn ra vô tận lôi điện, như thủy triều cuốn về phía trước, tấn công lên trời.

Lòng bàn tay vung lên, như tuyệt thế thiên đao bay ngang, rực rỡ sắc bén.

Bành một tiếng, hư không nổ tung, khắp nơi là hồ quang điện, mọi nơi đều là ánh sáng.

Giây tiếp theo, một luồng khí tức của tuế nguyệt xâm thực, Triệu Thần biết, đó là sức mạnh thời gian.

Ánh sáng của Đại Đạo không ngừng biến ảo, như luân hồi tân sinh, như tàn lụi tử vong, tất cả đều không thoát khỏi nhân quả của tuế nguyệt.

Đáng sợ vô biên.

Gặp phải loại thương kiếp này, Triệu Thần không có lựa chọn, chỉ có thể cứng rắn đối đầu.

Tấm bia cổ oanh minh, như bức tường trời đứng sừng sững,

phảng phất tồn tại từ tuyên cổ, chiếu sáng nhân quả vĩnh hằng.

Triệu Thần bùng nổ luân hồi thần thông, va chạm cùng tuế nguyệt, đan dệt thành ánh sáng rực rỡ, kịch liệt xung kích lẫn nhau.

Nơi này sôi sục.

Vừa giao thủ đã kịch liệt đến cực điểm, khiến người ta kinh hãi.

Trong nháy mắt, huyết kiếp trút xuống, liên tiếp va chạm, tiếng vang chấn động tai.

Bốn phía lan tràn sát khí ngút trời, trận chiến này vượt xa sức tưởng tượng của sinh linh, đáng sợ kinh thế.

Căn bản không giống cuộc đối đầu giữa các đế, vượt xa giới hạn sức mạnh mà cấp bậc này có thể sở hữu.

Phảng phất như đỉnh phong Đại Đạo Thánh Nhân.

Quá nhanh, tốc độ này vượt qua sự hiểu biết của người thường, đều là tàn ảnh.

Thậm chí chỉ bằng tốc độ đã ảnh hưởng đến sự ổn định của không gian, phảng phất thời gian cũng theo đó mà vặn vẹo.

Nhuốm máu, long lanh trong suốt, khí tức bức người.

"Đại Đạo áo nghĩa diễn hóa, đến cực điểm, ẩn chứa nhiều pháp tắc hơn!" Triệu Thần mặt không biểu cảm, thần giác mạnh mẽ cho hắn biết, Đại Đạo Kiếp đang thai nghén.

Phía sau còn có sự tồn tại kinh khủng hơn.

Sau khi hấp thu sự phản bổ của nhiều Ma Thần hơn, nó đã sản sinh ra những biến hóa mới.

Chân phượng giương cánh, hỗn độn bay lên, không phải sinh linh thật sự, nhưng sống động như thật, do pháp tắc của Triệu Thần biến

thành.

Triệu Thần thi triển áo nghĩa chư thiên cực tận để chém giết, thánh đồng khai thiên, trong nháy mắt phảng phất nhìn thấu bản chất.

Thần hỏa bốc lên, rực rỡ chói mắt.

Màu vàng óng, kim quang rực rỡ nội liễm, có thêm một loại khí vận thâm trầm, bớt đi một loại hoa lệ.

Giống như đã trải qua sự gột rửa của tuế nguyệt.

Tất cả sinh linh đều kinh hãi, kinh hô: "Thần hỏa đã được đốt lên, Đại Đạo chi hỏa, đó là chứng đạo chi hỏa!" Chứng đạo chi hỏa, không sai, mỗi vị Ma Thần chứng đạo, tất sẽ đốt lên thánh hỏa.

Chiếu sáng thiên hạ, chiếu sáng vĩnh hằng.

Chương 390

Thánh hỏa của Triệu Thần cháy lên, cũng có nghĩa là hắn cách chứng Đại Đạo Thập Trọng không còn xa.

"Thánh hỏa đã cháy rồi sao?" "Oanh!" Đôi mắt Triệu Thần lóe lên, kiếp quang trùng trùng, càng lúc càng rực rỡ, lan tràn chư thiên, những ngôi sao lớn không ngừng rơi từ trên trời xuống.

Phảng phất tận thế, hoặc giả chư thiên vẫn lạc.

Một ngôi sao lớn rơi xuống, oanh một tiếng, tinh thần nổ tung, huyết kiếp bay tứ tung, hư không sụp đổ.

Bởi vì Triệu Thần sắp chứng đạo, nên sự phản phệ của trời đất cũng càng thêm mãnh liệt.

Chịu trọng thương, do Đại Đạo hóa thành, bất kỳ ai cũng sẽ nổ tung, hóa thành vũng máu.

Triệu Thần bay lên, thần quang rực rỡ, có một khí thế xá ngã kỳ thùy, một người giữ ải vạn người không qua!

Sau lưng cũng có chư thiên thần thông hiện ra, hóa thành hồng mông, thiên biến vạn hóa.

Hắn bước ra ba ngàn con đường đá xanh, muốn đến đỉnh, cự bia đập xuống.

Ba ngàn tảng đá xanh, chính là do Đại Đạo hóa thành.

Cái gọi là một bước lên trời, từng bước lên trời.

Phụt!

Nhiệt độ không khí đột ngột tăng cao, một vùng sôi sục.

Tiên huyết văng ra, lưng Triệu Thần bị thương, trong miệng cũng

phun ra từng ngụm máu lớn.

Một tiếng trống cổ vang lên trầm muộn vô cùng, như một tiếng sấm âm ỉ vang vọng nơi đây, gột rửa tâm thần của mỗi người.

Ngay cả những sinh linh trốn trong đế phần cũng không ngoại lệ.

Tất cả mọi người đều đồng loạt phun máu, thân thể kịch chấn.

Cùng lúc đó, huyết kiếp từ trên trời giáng xuống, vạn thiên điện quang đan xen, hiện ra nhiều tinh thần hơn, tựa như một biển vũ trụ.

Hai mắt Triệu Thần phát ra kim quang, chùm kim quang xuyên thấu trời đất.

Nhưng cũng lại lần nữa bị tấn công, thân thể bốc lên từng mảng hồ quang điện, kêu răng rắc.

"Giết a..." Nghe thấy tiếng hét giết chấn trời, huyết kiếp kia gợn sóng, như đại dương, trong đó hình ảnh mơ hồ dần dần hiện ra.

Đó là một tòa thành cổ khổng lồ, có chiến trường mênh mông vô tận, tiếng hét giết chấn trời.

Cường giả ở đó có thể hái sao bắt trăng, từng người một mạnh đến vô lý.

Thành trì đó, kiên cố vô cùng, nằm ngang ở biên hoang, lớn không thể tưởng tượng, tựa như một thế giới.

Oanh!

Trên chiến trường đó, có dao động sức mạnh tối cao của thần đạo, có phù văn xông lên, khiến đầy trời tinh tú cũng rơi xuống không ít.

Trận chiến đó quá kịch liệt, không thể tưởng tượng!

Triệu Thần hung hăng lao tới, nhưng cũng bùng nổ càng thêm rực rỡ, thần huy quyện vào nhau, thánh quang ngút trời!

“Mặc kệ các ngươi, trấn sát toàn bộ!” Hắn quát, không nói thêm nữa, tập trung tinh thần, toàn lực ứng phó.

Con đường cổ bay lên, để hắn đạp đạo.

Con đường do ba ngàn thần thông hóa thành lấp lánh phát quang.

Quá kịch liệt, Triệu Thần một mình địch trăm, địch vạn, mỗi một kích đều do đại đạo chư thiên hóa thành, muốn tiêu diệt hắn.

“Trời ơi, quá đáng sợ!” “Thánh Phụ!!” Cảnh tượng quá thảm liệt, tất cả sinh linh đều không dám nhìn.

Phải biết rằng, từ cổ chí kim, có bao nhiêu sinh linh thiên túng được coi là tuyệt diễm thế gian, nhưng cuối cùng đều thất bại.

Không thấy ai thành công.

Dùng Hỗn Độn chứng đạo, nghịch chiến thương thiên, thân tử đạo tiêu!

Triệu Thần đứng sừng sững, ba ngàn con đường đá xanh, làm sao không chấn động.

Bất kỳ một bước nào, cũng sẽ ảnh hưởng sâu xa, liên quan đến sinh tử.

Một ngọn đèn cổ xuất hiện, leo lét.

Tiếng thì thầm yếu ớt, vẫn còn bên tai.

Sương mù xám, như đại dương từ ngoài ba ngàn con đường đá xanh tràn vào, so với trước đây còn nồng đậm, mênh mông hơn, áp lực đến ngạt thở.

“Hỗn Độn Cổ Đăng!” “Lại một thiên vật hiển hiện sao?” Vạn giới sinh linh kinh hô, nhìn đến mắt tròn miệng dẹt.

Triệu Thần lông tóc dựng đứng, lạnh từ đầu đến chân, một trải

nghiệm sinh tử, như đối mặt với tử thần, như rơi vào địa ngục.

Hắn cũng sợ hãi, cảm giác này quá đáng sợ.

Trong thoáng chốc, hắn cảm thấy bản thân bị kéo vào vực sâu tử vong, khó có thể sống sót.

Phía xa, tiếng bước chân không nặng, nhưng lại như đang đạp lên tim người, như đang đạp lên trái tim, đáng sợ vô cùng.

"Đông, đông, đông..." Ở đó có từng đạo ma ảnh bước ra, toàn bộ đều cao lớn hùng vĩ, tiếng bước chân như trống thần vang lên trong lòng người.

Khiến thân thể người ta cũng sắp nổ tung.

Không phải là điều đáng sợ nhất, họ tỏa ra quang diễm ngút trời, mang theo điện mang, như một tôn thần vương giáng lâm.

"Chuyện gì vậy, chết nhiều như vậy?!" Có sinh linh kinh hãi.

"Đều do Đại Đạo hóa thành, sau khi chứng đạo thành đế, Đại Đạo mô phỏng lại, giờ đây đều hiển hiện!" Sinh linh sắc mặt tái nhợt, tuyệt đối là một tử cục.

Sương mù đen tràn ra, bao phủ ba ngàn con đường cổ, khiến nơi này lạnh lẽo, băng hàn mang theo sát ý.

Các cường giả chư thiên từng bước đến gần, khí tức kinh người.

Bóng dáng lờ mờ, đối diện có một hàng thân ảnh xuất hiện, năm vạn người, sáu vạn người... hay là còn nhiều hơn?!

Sương mù xám mông lung, cả một vùng chân trời bị che lấp, càng lúc càng khủng bố.

Những thân ảnh đó, có người rực rỡ như hồng mang, có người đen kịt như mực, có người mơ hồ không thể thấy rõ, toàn bộ đều khác nhau.

Họ đều là cổ chi Ma Thần, thái cổ hoàng giả.

Có thể tưởng tượng, bất kỳ ai trong số họ cũng có thể ngang sức với Triệu Thần hiện tại.

Bỗng dưng xuất hiện nhiều như vậy, chắc chắn phải chết, căn bản không có chút hy vọng nào!

Ngọn đèn cổ trong hư không khẽ lay động, tỏa ra u quang nhàn nhạt.

Chương 391

"Giết!" Ba ngàn con đường cổ bay lên, Triệu Thần đạp đạo mà đi.

Lòng bàn tay vung lên, như tuyệt thế thiên đao bay ngang, rực rỡ sắc bén, chém bay đầu lâu của một tôn, mang theo một mảng máu lớn.

Thi thể không đầu đó ngã xuống đất, sau đó "bùm!" một tiếng hóa thành quang hoa đầy trời.

Triệu Thần tiến về phía trước, toàn thân phát quang, quyền quyền thấy thịt, chưởng chưởng thấy máu.

Từng luồng lại từng luồng thánh ảnh nổ tung, toàn bộ bị đánh giết.

Quyền quang ngút trời, huyết khí như đại dương, Triệu Thần một mình đứng giữa sân, bốn phía thây nằm la liệt.

Vô số đế đều bị đánh tan, máu nhuộm tại chỗ.

Sau đó, quang vũ bay lượn, những người này biến mất.

Vạn giới sinh linh, im phăng phắc, toàn bộ đều ngây người, linh hồn cũng đang run rẩy, uy thế gì đây?

Phía xa, các hoàng các đế xông tới, nhưng cũng như vậy, đều không cản nổi nửa bước!

Triệu Thần lạnh lùng liếc một cái, nhìn về phía xa, quá điên cuồng!

Hắn giống như một ngọn núi lớn, đại chiến thương khung, trấn áp mười phương địch!

Triệu Thần bạch y nhuốm máu, ánh mắt trong trẻo, tay cầm Tru Tiên Kiếm chém vào giữa đám đế.

Máu đỏ tươi chảy xuống, những huyễn ảnh Ma Thần đó từng

người một hóa thành thi thể, ngã xuống đầy đất.

Cuối cùng lại thành quang vũ, không còn thấy đâu.

Đại chiến dị thường kịch liệt.

Mi tâm văng ra một chuỗi hoa máu, bị Triệu Thần một chỉ đánh nát xương trán, một huyễn ảnh Ma Thần bay ngang đi.

Tiếp đó, một đạo kiếm quang lóe lên, Tứ Thánh bị chém ngang lưng, tiên huyết đầm đìa, thây nằm dưới chân Triệu Thần.

"Thánh Phụ vạn tuế!" "Quá mạnh!!!" Vô số Nhân tộc hoan hô không ngớt.

Phấn khích nhất là Khổng Tuyên, Tam Tiêu của Hồng Hoang, cùng vạn giới sinh linh, không ai không tâm huyết sôi trào, lớn tiếng hô vang.

Triệu Thần nhanh nhẹn như rồng, tấn công mãnh liệt, xông về một hướng khác.

Hắn phát huy các loại thần thông đến cực điểm, toàn thân phát quang.

Trong chiến đấu, Triệu Thần không ngừng mạnh lên, có một loại pháp tắc mới đang diễn hóa, đang thành hình, đang quấn lấy.

Toàn bộ thế giới phảng phất mất đi ánh sáng.

Trong thoáng chốc, hắn chứng kiến được nguồn gốc, sự phát triển của con đường tu hành.

Triệu Thần trở nên mạnh mẽ hơn, đó là một loại thăng hoa mới.

Ba ngàn con đường đá xanh toàn bộ phát quang, hừng hực cháy, phù văn ngút trời.

Tử khí bao trùm cả thiên vũ, như muốn xé toạc trường không.

Giết sạch huyễn ảnh Ma Thần, một mình đứng đó, bễ nghễ quần hùng.

Tất cả sinh linh đều cảm giác, có khí tức khó tả đang lan tràn, có dao động khiến người ta sợ hãi đang lan ra, đều kinh dị không hiểu.

Con đường đá xanh, đạo hỏa đốt cháy chín tầng trời.

Càn khôn oanh minh, hóa thành đỉnh lô, bao bọc Triệu Thần, dùng ba ngàn loại đại đạo thần thông làm lửa, chinh chiến chư thiên.

Bên trong đạo âm ầm ầm, chấn động trời đất.

Khí tức kinh khủng lan tràn.

Có hỏa diễm xông lên trời, hừng hực cháy, Tiên Thiên Ly Hỏa, nóng bỏng vô cùng.

Có thần thông bay ra, chói mắt vô cùng, như mặt trời rực rỡ.

Một tiếng chim hót, trời đất cùng rung chuyển, ánh sáng đỏ rực lóe lên, một con thần cầm hình dáng như Chu Tước hiện ra, lượn vòng trong hư không.

Sau đó hóa thành một nữ tử áo đỏ, mở miệng hét một tiếng, hỏa quang ngút trời, nhấn chìm Triệu Thần.

Hồng quang rực rỡ, chiếu sáng trời đất, đốt đến mức hư không cũng vặn vẹo.

"Hống..." Cũng không biết qua bao lâu, Triệu Thần hét dài một tiếng, tuy toàn thân cháy đen.

Nhưng lại có một luồng tinh khí thần lăng lệ.

Ánh mắt tựa như điện lạnh.

Hắn chinh chiến trong Đại Đạo Kiếp, kháng tranh với Đại Đạo, so với trước đây còn mạnh hơn.

Oanh!

Một đạo hồng mông quang chém xuống, đó là một vị tuyệt thế cường giả.

Triệu Thần bị thương, nhưng không nghiêm trọng như tưởng tượng, bên trong cơ thể phát quang.

Xoẹt một tiếng, mở ra một màn sáng, cản ở phía trước.

Nhanh chóng, từ trong ra ngoài, một luồng sức mạnh cường đại tuôn ra, sửa chữa thương thế của hắn, quang mang huy hoàng.

Kim quang lấp lánh, khi đại hỏa ập tới, xung quanh Triệu Thần từng vòng lại từng vòng kim liên xuất hiện, trồng trong hư không, cản lại hỏa diễm.

Lửa dữ trồng sen vàng!

Lại một thần thông do Triệu Thần sáng tạo.

Triệu Thần mạnh mẽ chưa từng có, vượt xa một bậc, đã trải qua kiếp hỏa rèn luyện.

Lúc này, lại một thánh ảnh tấn công, bùng nổ tử quang ngập trời.

Triệu Thần quay đầu lại, thi triển hệ thống thôn phệ, tử quang cực thịnh, mạnh mẽ vô cùng, nhưng đối với hắn lại không có tổn thương, toàn bộ hấp thu.

Bởi vì nguồn gốc của tử quang, chính là Tử Khí Cổ Thánh trước đó!

"Chém!" Một thánh ảnh xông tới, rực rỡ đa sắc, sát khí ngút trời.

Hóa thành một con rồng, ngậm một thanh lợi kiếm, chém về phía Triệu Thần, chém nát đạo lôi quang ngập trời đó.

"Trời ơi, Trảm Long Ma Thần!" "Trảm Long Ma Thần, từng tranh

đấu với Hỗn Độn, lúc chứng đạo, đã sống sờ sờ chém chết một vị Hỗn Độn!" Vô số sinh linh kinh hô, không biết Trảm Long Ma Thần cũng là một vị Ma Thần bi tình.

Bởi vì vị Hỗn Độn đó không phải ai khác, chính là thê tử của hắn.

Trảm Long Ma Thần dùng bi thương để chứng đạo.

Hôm nay, thanh thiên đao chém đầu Hỗn Độn đó lại tái hiện.

Chương 392

Hư không nổ tung, trời đất ầm ầm, Triệu Thần cũng rơi vào nguy cơ.

Nhưng hắn bùng nổ trùng đồng khai thiên, quang thúc thông thiên, bao trùm nơi này, từng tầng như sóng biển, trấn áp về phía trước.

Quang thải xoay chuyển, rải xuống vô tận quang huy, chiếu sáng bát phương!

Oanh!

Tinh hà vỡ nát, tinh không sụp đổ, trực tiếp xuất hiện một vết nứt khổng lồ.

Một loại quang thải lúc sáng lúc tối, chém thần đoạt phách, tước đi đạo hạnh của người khác, uy lực phát ra vô cùng kinh khủng.

Các loại thần thông của Triệu Thần giao nhau tỏa sáng, thánh quang chiếu rọi.

Trảm Long Ma Thần ngay cả hừ cũng không kịp hừ một tiếng, đã bị đánh nát, hóa thành tro bụi, phảng phất trải qua lục đạo ma diệt.

Dù sao cũng chỉ là một đạo thánh ảnh, không phải Ma Thần thời kỳ đỉnh phong năm xưa.

Sương mù lan tỏa, che mờ tất cả.

Trời đất rung chuyển, tỏa ra thánh quang rực rỡ.

Đèn cổ leo lét, phát ra sương mù đen kịt, đen như mực.

Ánh sáng mờ ảo, thánh huy rải rác, tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng sát ý ngút trời.

Trong thoáng chốc, phảng phất có thánh ảnh đang ngưng tụ.

Chết chóc trầm lắng, không có khí tức sinh mệnh, có thể thấy, vô số đạo thân ảnh tung hoành ngang dọc.

Triệu Thần không ngừng giao chiến, giương rộng đôi cánh Thí Thần Thương, mang theo những vệt vàng.

Sấm sét vàng vây quanh, trên người mang theo vết máu đỏ tươi, tỏa ra từng trận cửu sắc thần quang.

"Giết!" Triệu Thần gầm lên, giọng nói vang dội, chấn động càn khôn.

Ba ngàn con đường đá xanh cổ, lúc này cũng theo đó mà dao động.

Hắn tung hoành xung sát, đại chiến không ngừng.

Triệu Thần đốt cháy ba ngàn đạo hỏa, thực lực đột phá mạnh mẽ, so với trước đây mạnh hơn rất nhiều.

Thần văn cháy rực, như một người khổng lồ, hét lên từng tiếng, bề mặt cơ thể phát quang, như chiến y rực rỡ vang lên tiếng keng keng.

Những phù hiệu các loại đó, không biết là thần thông nào đang dung hợp, hiển hóa ra.

Mặc cho ánh sáng mờ ảo, sát khí ngút trời, cũng không thể làm hắn bị thương, khoảnh khắc này tựa như vạn pháp bất xâm!

Quan trọng hơn, sự lĩnh ngộ của Triệu Thần về đạo, về con đường phải đi sau này, đã trở nên vô cùng thành thục.

Đạo ý lan tràn, thần quang ngập trời.

Cuộc chiến kịch liệt, không ngừng đổ máu, bản thân tuy mạnh, nhưng bị vây công cũng khó tránh khỏi nguy hiểm.

Kết quả không có gì bất ngờ, Triệu Thần ra tay như sấm sét, đại khai sát giới nơi đây, huyết quang bắn tung tóe, toàn bộ thánh ảnh đều

bị chém giết.

Huyết dịch Hỗn Độn Ma Thần trong cơ thể sôi trào, diễn hóa ba ngàn thần thông, trấn sát chư thiên cường giả.

Bàn tay Đại Đạo và luân hồi quấn lấy nhau, và xuất hiện một luồng thần văn kỳ dị thứ ba.

Triệu Thần đại chiến, không ngừng xé rách hư không, quang mang bao trùm trời đất.

"Phụt!" Đối diện, một vị chí cường giả bị một đòn rực rỡ đánh trúng, bay ngang ra ngoài, nhục thân vỡ nát.

"Xoẹt!" Lại một vị bị thánh quang chém rụng đầu lâu, máu phun ra.

"Toàn bộ trấn áp!" Triệu Thần dũng mãnh như hổ, mang theo thánh quang, từng đạo tàn ảnh, lao về phía trước.

Trong tiếng "phụt phụt", một đám đế đổ máu, đều bị chém giết.

Hắn gầm lớn, xông về phía trước, muốn giải quyết hết Đại Đạo Kiếp và thánh ảnh.

Hắn đứng sừng sững trong hư không, tỏa ra thần thánh quang mang, chiếu rọi bát phương.

"Lôi Động Cửu Thiên!" Ức vạn lôi đình phá diệt huyết kiếp, Triệu Thần đã dùng đến một đòn mạnh nhất, được gọi là cấm kỵ bí thuật của Lôi Đế.

Lôi phá diệt kiếp, kinh động chư thiên!

Thân thể Triệu Thần kịch chấn, từng đạo Đại Đạo Kiếp như một dãy núi ma nhạc thái cổ đập xuống, toàn bộ rơi lên người hắn.

Khiến xương cốt hắn kêu răng rắc.

Hắn chìm vào trong kiếp vân, cự lực mênh mông chấn tan tinh vân thôn.

Xoẹt!

Từng đạo sấm sét đan xen, Triệu Thần câu động bản nguyên nhất của trời đất.

Bùng nổ từng đạo điện quang rực rỡ xuyên qua, kêu răng rắc, đánh xuyên hư không, tựa như mạt thế giáng lâm.

"A!" Nhiệt huyết dâng trào, chiến ý ngút trời, hắn bay lên, đứng sừng sững trong hư không tăm tối, mặc cho sấm sét bủa vây.

Con đường đá xanh cổ bay lên, diễn hóa từng loại thần thông đánh vào hư không.

Đông, đông... tiếng bước chân trầm muộn như trống thần vang lên, vang vọng bên tai mọi người, tiết tấu thủy chung không đổi, khiến Thánh Nhân cũng không chịu nổi, trực tiếp nổ tung!

Triệu Thần cứng rắn chống đỡ, đối mặt với các huyễn ảnh chư thiên, không ngừng đại chiến kịch liệt, không có một chút lùi bước.

Thật sự quá kịch liệt.

Huyết lôi đan xen, các thánh ảnh chư thiên tấn công, hư không run rẩy, tinh vũ trời đất rung chuyển, quang huy lan tràn, hủy thiên diệt địa.

Một tấm bia cổ và một ngọn đèn long lanh hiện ra trong hư không, không có cảm tình, căn bản không thể phòng ngự.

Nhưng Triệu Thần cũng vô cùng mạnh mẽ, vô cùng lăng lệ, không ngừng ra tay.

"Oanh!" Trong hư không, sương mù đen không may mắn đó bị xua tan, Triệu Thần một quyền kinh thiên động địa, khiến hư không cũng

sụp đổ.

Một chùm sáng bạc khổng lồ rơi xuống, to lớn vô cùng, trực tiếp đánh vào ngọn đèn cổ leo lét kia.

Khiến tim đèn cũng ảm đạm.

"Trời ạ, nhìn ngọn đèn cổ kìa!" "Đối mặt với sự công kích không ngừng của Hỗn Độn Đạo Nhân, Hỗn Độn Cổ Đăng cũng ảm đạm rồi!" Có sinh linh kinh hô, ngọn đèn cổ bị tổn hại, lôi thần thông đó hội tụ, các thánh ảnh chư thiên cũng phải ngẩn người một lúc.

"Phá!" Triệu Thần hét lớn.

Khoảnh khắc này, ánh mắt rực rỡ, sát khí ngút trời!

Thí Thần Thương triển khai, thi triển tinh yếu của Lục Đạo Luân Hồi, hỗn độn thần thông bay ngang trời.

Chương 393

Bện vào nhau, thánh quang như mặt trời nổ tung, rực rỡ vô cùng, từng đạo lại từng đạo ánh sáng nhấn chìm hắn, chói mắt đến cực điểm, ầm ầm vang dội, rực rỡ đoạt mắt.

Trên người hắn hiện ra Lục Đạo Luân Hồi văn, hóa giải ánh sáng tuế nguyệt này, và đánh ra một chưởng uy lực lớn hơn.

Thôn phệ thần thông, các loại đạo pháp hợp nhất, cuối cùng ngay cả hệ thống thôn phệ mạnh nhất cũng bị luyện hóa.

Diễn hóa vô thượng áo nghĩa, đánh vào ngọn đèn cổ đó, cùng với các thánh ảnh chư thiên.

Oanh!

Các thánh ảnh chư thiên bay ngang, nổ tung trên bầu trời, văn lạc thần bí lan tràn, sáng rực vô cùng.

Đan xen như mạng nhện, dày đặc chân trời.

Ngọn đèn cổ bị tổn hại, các loại đại sát khí hiện ra trong đèn.

Diệt Thánh Châm, Trấn Thánh Tháp, Tang Thánh Chung... có đến mấy trăm món, chen chúc đầy không gian nhỏ hẹp, trốn cũng không thể.

Triệu Thần biến sắc, những thứ này đều là đại sát khí, có thể giết thánh trảm thánh!

"Chém!" Nhưng hắn hét lớn một tiếng, trùng đồng khai thiên, hai mắt hình thành võ đạo thiên nhãn phù văn, như hai con hỗn độn lao ra.

Trong nháy mắt hủy diệt chư thiên.

Oanh một tiếng nổ lớn, các loại đại sát khí đều thành tro bụi.

Hưu!

Ngọn đèn cổ lùi về phía sau, ánh sáng ảm đạm.

Triệu Thần phá không ngưng tụ thành một loại văn lạc phức tạp nhất, các loại thần thông ngưng kết lại một chỗ, phát ra sức mạnh dị thường mạnh mẽ.

Chư thiên vạn giới run rẩy, khiến cả cánh tay hắn đều rực rỡ, Thí Thần Thương và Tru Tiên Kiếm chiếu sáng thiên vũ.

Mạnh mẽ vung xuống, từng vị Ma Thần chịu trọng thương, quỹ tích thân hình bị nhìn thấu, biến mất trong hư không.

Tất cả sinh linh đều ngây người, Thiên Đế quá hung mãnh, tùy tiện giết!

Đại Đạo chi pháp xuyên qua trời đất, trúng tim đèn, ngay cả tim đèn cũng suýt bị hủy.

"Bành!" Ngọn đèn cổ bị đánh lui, bay ngang đi, nổ tung trong hư không, trên đó vết nứt dày đặc.

"Còn thiếu một chút sao?" Triệu Thần bay lên, diễn hóa chư thiên thần quang, lăng lệ như vậy.

Ba ngàn thần thông nở rộ, uy lực kinh khủng!

Đại Đạo từng luồng lại từng luồng bạch quang xông tới, bất chấp tất cả ra tay.

Mang theo một luồng cuồng phong, tinh thần như cát bay đá chạy, như mưa rơi xuống.

Giống như muốn bảo vệ ngọn đèn cổ, tiêu diệt Triệu Thần.

"Kết thúc đi!" Triệu Thần căn bản không để ý, hét lớn một tiếng, thân thể phát quang, diễn hóa pháp tắc thông thiên động địa.

Một tay tiếp dẫn biển máu đang dần tan trong tinh không, một tay nâng ngọn đèn cổ.

Hắn dùng đến ba ngàn thần thông, các loại thần thông tổ thành luân hồi, uy lực kinh khủng vô biên.

Một lần hủy diệt ngọn đèn cổ.

Oanh!

Vạn trượng lôi điện giáng xuống, tay kia của Triệu Thần giơ lên, vạn đạo kim quang, tế ra Tru Tiên Kiếm, chém vào ngọn đèn cổ đó.

"Biến mất đi!" "Bành!" Kim kiếm chém trúng ngọn đèn cổ, đập vào màn sáng, toàn bộ nổ tung, bị quang mang huy hoàng nở rộ.

Triệu Thần bay ngược ra ngoài, lôi điện kêu răng rắc, chạy loạn trên người.

Vô số thánh ảnh xoắn vặn thân thể, tấn công về phía này.

"Giết!" Triệu Thần gầm nhẹ, toàn thân phát quang, một bước một ảo diệt.

Trong quá trình tiến lên, trước và sau lưng hắn có sóng vàng từng trận, đập vào hư không.

"Đế tương ngưng tụ, thần lực thành biển, dị triệu của sự cực thịnh." Nhiều sinh linh phát sợ, Thiên Đế quá mạnh mẽ.

Đạt đến trình độ này, trong thần thoại cũng hiếm khi xuất hiện, thực tế không thể thấy được.

Triệu Thần khoảnh khắc này quả thực như hổ vào bầy dê, cương mãnh vô cùng, bá khí vô song, đại khai sát giới.

Hai cánh tay rung lên, kim quang vạn trọng, sóng lớn vỗ trời.

Chỉ một kích, hàng thánh ảnh phía trước nhất đều bị hất tung, sau

đó nứt ra trong hư không.

"Phụt!" Huyết quang xuất hiện thành từng mảng, có đến mười thánh ảnh vẫn lạc.

Hắn vỗ đôi cánh Thí Thần Thương khổng lồ, lại dùng hỗn độn ma thần thần thông, "phụt" một tiếng, hậu phát tiên chí, đánh xuyên thân thể.

Nơi này yên tĩnh lại, trên con đường đá xanh dính máu, một tia đỏ tươi, sinh cơ dồi dào, khác với trước đây.

Triệu Thần đơn giản bá đạo, một quyền đánh bay vô số thánh ảnh.

Hắn phát ra ánh sáng thảm liệt, quét vào giữa đám đế.

Tiếng phụt phụt không dứt bên tai, trong nháy mắt mười mấy huyễn ảnh bị đánh nát thân thể, nổ tung trên bầu trời.

Lực đạo của một quyền đó quá lớn!

Triệu Thần quang mang chói mắt, sắc bén vô cùng, xông vào giữa đám huyễn ảnh, không gì cản nổi.

Một quyền tung ra, một huyễn ảnh cấp Ma Thần lập tức nổ tung.

"Phụt!" Tiếp đó, Triệu Thần quét ngang trên không, chân hắn như rồng rắn vẫy vùng, đại khai đại hợp đồng thời, cũng mang theo một loại dẻo dai đáng sợ.

Một chân quét ngang, hư không nứt ra.

Phản phác quy chân, các loại thần thông được triển khai một cách đơn giản hóa đến cực hạn.

Xung quanh một mảng thánh ảnh ngã xuống, máu thịt mơ hồ, bay ngang ra ngoài.

Có sáu bảy huyễn ảnh bị một chân quét gãy nửa thân thể, thân thể

chia thành hai phần.

Hung mãnh, bá đạo, mạnh mẽ!

Vô số sinh linh toàn bộ kinh hãi, lông tóc dựng đứng, Thiên Đế quá khủng bố, đủ để nghiền ép tất cả.

Ở đây có thần tư vô địch.

"Giết!" Triệu Thần thân thể phát quang, chỉ là, sau khi không ngừng va chạm, ngọn đèn cổ đó càng lúc càng ảm đạm, cũng đang tiêu hao.

Chương 394

Cuối cùng bị Triệu Thần sống sờ sờ đánh sắp bay đi.

Đồng thời, trong quá trình này, có mười mấy danh cường giả thánh ảnh lần lượt bị đánh giết, máu văng đầy hư không!

"Thành công rồi, sắp bước ra bước đó rồi!" Có sinh linh hét lớn!

"Ta… chứng kiến một trận thần tích." Có sinh linh vẻ mặt không thể tin nổi.

Từ cổ chí kim, bao nhiêu sinh linh tuyệt đại chết đi cũng không thể thành công, hôm nay lại được tận mắt chứng kiến một thịnh huống như vậy.

"Phong hoa tuyệt đại!" Có tuyệt đại nữ thần khen ngợi, vẻ mặt sùng bái.

"Nhưng, tại sao sương mù đen không tan đi?" Có sinh linh vừa kinh hỉ, nhanh chóng lại bình tĩnh lại, nhìn thấy sự dị thường này, vội vàng nhắc nhở.

Thực tế, không cần nói nhiều, thân ở trong đó, Triệu Thần cũng đã trải nghiệm một loại yêu dị.

Ngọn đèn cổ đó chưa tan, chưa biến mất.

Gần đó, sương mù đen càng lúc càng nồng đậm, mang theo sự áp bức, có một loại kinh khủng.

Như sương mù mỏng trước vực sâu, sắp bị thổi tan, lộ ra sự thật đáng sợ, muốn thực hiện cuộc tấn công cuối cùng.

"Rầm!" Triệu Thần mặt không sợ hãi, áo tàn bay phần phật, đứng sừng sững giữa thương khung.

Hắn ngưng tụ tất cả thần thông lại trong nháy mắt.

Đôi cánh Thí Thần Thương bành trướng, lôi điện vây quanh người, luân hồi phù văn dày đặc cơ thể, luân hồi chi quang và hai cánh tay hợp lại.

Ngoài ra có một loại văn lạc hoàn toàn mới đang hình thành trên người hắn.

"Giết!" Triệu Thần lao tới, toàn lực ứng phó, muốn hủy diệt ngọn đèn cổ đó, và đốt cháy tất cả bên trong.

"Bành!" Không sợ huyết kiếp, Triệu Thần huyết chiến, dưới chân kim liên mọc đầy đất, cùng với hỏa quang, hiện ra dị tượng!

Lửa dữ trồng sen vàng, vô cùng vô biên!

Tiếng xèo xèo không dứt bên tai, từng vòng lại từng vòng kim liên mọc lên, mang theo hỏa quang.

Như từng thanh lại từng thanh tiên kiếm, bắn ra, thụy hà xán lạn.

"Phụt phụt…" Một loạt âm thanh đáng sợ, nhiều đại đế như vậy vây công, cùng nhau xông lên.

Cho Triệu Thần cơ hội tốt nhất để quần sát, một đại huyễn ảnh mi tâm bị đánh xuyên.

Quần sát!

Triệu Thần dũng mãnh vô song, bá khí vô biên.

Vô số sinh linh đều nhìn với vẻ mặt chấn động, mắt tròn miệng dẹt.

"Oanh!" Triệu Thần giơ tay nhấc chân, mang theo quang mang ngút trời, buông tay chân, đại khai sát giới.

Một quyền tung ra, phía trước tất có đế ảnh nổ tung, hóa thành

máu và xương.

Dũng mãnh tiến thẳng, không ai cản được đường hắn.

"Bành!" Có hỗn độn thần thông gia trì, đối đầu với Triệu Thần một kích, khiến hư không vặn vẹo, dị quang sóng lớn vỗ trường không.

Toàn bộ hư không lập tức thần quang ngút trời.

"Bành bành…" Mấy chục lần giao kích, quang thúc ngút trời.

Không thể không nói, huyễn ảnh của thánh nhân tuy là huyễn ảnh, nhưng có thủ đoạn kinh người.

Nếu không cũng sẽ không trải qua tuế nguyệt dài đằng đẵng tích lũy, bị Đại Đạo mô phỏng.

Hắn không ngừng diễn hóa cực tận, dùng đến tất cả thủ đoạn.

Thiên khung nổ tung, đại địa chìm xuống, trong hư không các loại tinh thần rơi xuống, khuấy động vô tận phong bạo.

Cảnh tượng này có chút không thể tin nổi, khiến người ta không thể lý giải!

Trời long đất lở, một tia dị quang, có thể hủy nhật nguyệt.

Hư không mơ hồ, không ngừng vặn vẹo, cả nơi này đều bị đánh sập, phù văn và pháp tắc chi lực đan xen, kinh hãi lòng người.

Thần kiếp tung hoành, kiếp quang chiếu rọi, Triệu Thần tiên huyết đầm đìa, bị thương không nhẹ.

Trải qua không biết bao nhiêu trận chiến đấu, Triệu Thần đã hủy diệt tất cả đế ảnh, lại lần nữa toàn lực chém về phía ngọn đèn cổ trong hư không.

"Ông!" Bỗng nhiên, ngọn đèn cổ đó khẽ vang, nứt ra như một tấm

gương, phảng phất giây tiếp theo sẽ vỡ nát!

“Thiên Đạo ơi, Thánh Phụ đã thành công rồi!

Ngài sắp hủy diệt cổ đăng chí tôn kia rồi!” “Kia chính là Hỗn Độn Cổ Đăng a, sao có thể hủy diệt nhanh như vậy được.” “Ngu ngốc!

Kia chỉ là do Đại Đạo diễn hóa ra thôi, cổ đăng chân chính đã sớm không biết tung tích rồi.” Nhìn thấy cảnh này, vạn tộc sinh linh đều kinh hô.

Họ nhìn Triệu Thần phá nát thương khung.

“Diệt!” Triệu Thần hét lớn, tay cầm Thí Thần Thương, lao vút lên trời, bổ thẳng vào ngọn cổ đăng kia.

Một thương chém ra xé rách cả đất trời, quang mang vô cùng to lớn, chiếu rọi vĩnh hằng.

Cổ đăng phát ra ánh sáng yêu dị, xoay tròn không ngừng, tim đèn càng lúc càng sáng hơn, chiếu rọi toàn thân Triệu Thần, khiến y như trở nên trong suốt.

Nhưng ở nơi sâu thẳm nhất trong cơ thể Triệu Thần, cuốn cổ thư đang ẩn mình cùng với tiên chung cũng bị chiếu rọi.

Cổ đăng run lên, ánh sáng chợt tối đi, dường như cảm giác được điều không ổn, nó lập tức muốn bỏ chạy thật xa.

Nhưng Triệu Thần gầm lên một tiếng giận dữ: “Muộn rồi!” Sau lưng y, một hư ảnh tiên chung xuất hiện, quang mang vạn trượng!

Không chỉ có vậy, Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ cũng đồng loạt xuất hiện, tam bảo hợp nhất diễn hóa thành Hỗn Độn Công Đức Chí Bảo Khai Thiên Phủ!

Những gợn sóng lan tỏa, chấn động cả đại dương mênh mông, sóng lớn cuộn trào lên tận trời cao.

“Đại Đạo ơi, đó là cái gì!?” “!!!!” Vạn tộc sinh linh đều kinh ngạc đến ngây người, chỉ thấy sau lưng Triệu Thần xuất hiện một chiếc búa khổng lồ uy nghiêm.

Tiên quang bùng nổ, hủy thiên diệt địa, dấy lên từng đợt sóng âm bao trùm lấy ngọn cổ đăng kia.

Thần quang cuồn cuộn, trấn áp xuống.

“Rắc” một tiếng, giống như một chiếc ly lưu ly vỡ tan, một âm thanh giòn giã vang lên, ngọn đèn nứt ra, hóa thành tro bụi.

Màu đỏ thẫm thê lương.

Cùng lúc đó, chiếc búa khổng lồ uy chấn hằng vũ, càn quét đất trời, tung hoành ngang dọc.

Nó hủy diệt sạch sẽ toàn bộ hắc quang còn sót lại, không chừa một tia.

Vô số sinh linh mở to mắt, lộ vẻ kinh hãi.

Chương 395

Sắc mặt Triệu Thần trắng bệch, chiếc búa khổng lồ lại phân hóa thành Tiên Thiên Tam Đại Chí Bảo, biến mất vào trong cơ thể y.

Y lại ra tay lần nữa, sấm sét hồng hoang cuồn cuộn, đánh xuyên toàn bộ huyễn ảnh Thánh Nhân còn sót lại, huyết vụ tung tóe, giết sạch không chừa một ai.

Thế nhưng sát khí vẫn lan tràn, huyết quang ngập trời.

Cổ đăng bị hủy diệt khiến cho Đại Đạo càng thêm bạo động.

Lôi kiếp bùng nổ, đánh xuyên cả hư không, khiến nơi đây tứ phân ngũ liệt.

Giống như miệng lớn của Thao Thiết, thôn phệ vạn vật, nó há to chiếc miệng khổng lồ, dung luyện tất cả.

Triệu Thần da tróc thịt bong, máu tươi đầm đìa, tóc tai rối bời, chịu một đòn kinh khủng.

"A!" Y ngửa mặt lên trời gào thét, ức vạn tia sét nổ vang trong huyết kiếp, át đi mọi âm thanh của kiếp nạn.

Có thể thấy âm thanh đó lớn đến mức nào, trời đất như phát cuồng, cùng y đối đầu.

Triệu Thần vô cùng hung mãnh, còn giống Ma Thần hơn cả Ma Thần, hòa cùng mưa sấm chớp, một quyền đánh thẳng vào hư không.

Tốc độ quá nhanh, y đang thăng hoa trong thần kiếp, toàn diện siêu việt bản ngã.

Thiên kiếp bạo động, biển máu vô tận, toàn bộ đổ ập xuống, nhấn chìm Triệu Thần.

Cảm giác đó khiến người ta dựng tóc gáy, gần như ngạt thở, ngay cả tim cũng suýt ngừng đập, sinh cơ sắp đoạn tuyệt.

"Ầm!" Quả nhiên, một đạo Đại Đạo kiếp mạnh mẽ vượt xa sức tưởng tượng.

Trong mơ hồ, Triệu Thần thấy vô số sinh vật gào thét lao về phía mình, hư ảnh dày đặc, tất cả đều đáng sợ vô biên.

Cả biển kiếp nạn đổ ập lên người y, nặng tựa ức vạn quân!

Cuối cùng, cổ bi đã động, sau khi ngọn đèn bị phá diệt, nó ầm ầm hạ xuống, trấn áp Triệu Thần.

Trong nháy mắt, toàn thân Triệu Thần vang lên tiếng "rắc rắc", xương cốt toàn thân như sắp gãy vụn.

Trong niên đại Đại Đạo bị che lấp, cưỡng ép Dĩ Lực Chứng Đạo quả nhiên đáng sợ kinh người, khắp nơi đều toát ra vẻ yêu dị, tràn ngập sự khủng bố.

Kim sắc cổ bi từ trên trời giáng xuống, tràn đầy vẻ quỷ dị và yêu ma, trên đó có vô số phù văn dày đặc.

Bên cạnh nó, càng có nhiều sinh vật đáng sợ hơn đang gầm thét, chấn động đến mức muốn điếc cả tai.

Hư không xuất hiện những dao động cực lớn, ở ngoài ba ngàn con đường đá xanh, ngay cả Triệu Thần cũng cảm thấy một trận kinh hãi trong lòng.

Một khe nứt khổng lồ màu đen xuất hiện giữa hư không, giống như một hẻm núi lớn.

Cổ bi phát quang, toàn thân Triệu Thần cảm thấy lạnh toát.

Mạnh mẽ như y mà lại cảm thấy như rơi vào hầm băng, một luồng hàn ý thấu xương trào dâng, không chỉ trên thân thể mà cả trong

lòng cũng vậy.

Không còn nghi ngờ gì nữa, cổ bi kia cực kỳ nguy hiểm.

"Tinh không đều sụp đổ rồi." "Thánh Phụ, cẩn thận a!" Tất cả sinh linh đều kinh hô, ai nấy đều lo lắng vô cùng.

Triệu Thần bước về phía trước, tỏa ra thần uy vô hạn, muốn dùng một quyền đánh nát tòa cổ bi kia.

"Bớt giở trò yêu ma trước mặt ta, phá!" Y gầm lên một tiếng giận dữ, vung quyền tấn công, đánh lên thiên bia, sấm sét bùng nổ, giữa hai bên là một vùng ánh sáng mịt mờ.

Ánh sáng chói lòa vô cùng, không ai có thể nhìn rõ được.

Một khắc sau, Triệu Thần bay ngang ra ngoài, máu tươi đỏ thẫm văng khắp nơi, bị ánh sáng kiếp nạn mênh mông đánh thành trọng thương.

Cổ bi kia quá phi phàm, xung quanh nó, vô số sinh linh đang quỳ lạy, bóng dáng chập chờn.

Nó ẩn chứa sức mạnh kinh hoàng, thần lực bộc phát ra không gì sánh bằng.

"Chỉ bằng thứ này mà ngươi nghĩ có thể cản được ta sao?" Triệu Thần hét lớn, mái tóc dính đầy máu, dựng đứng cả lên, y vung quyền đánh thẳng lên trời.

Nhưng cổ bi đã nhuốm máu, to lớn vô cùng, vết máu đỏ thẫm trông mà kinh hãi.

Sắc mặt Triệu Thần khó coi, cổ bi có sức mạnh hủy thiên diệt địa, tỏa ra ức vạn tia sáng, các loại thần thông đều không thể làm tổn thương nó.

"Trời ạ, đáng sợ quá!" "Từ xưa đến nay, chưa từng có sinh linh

nào Dĩ Lực Chứng Đạo cửu trọng, lẽ nào Thánh Phụ cũng không được sao?" Một trận chiến này Triệu Thần không biết đã đánh bao nhiêu năm, mười vạn năm, hay cả ức vạn năm, rất nhiều sinh linh đều đã chết lặng.

Trong ức kỷ nguyên, không phải không có sinh linh cường đại muốn Dĩ Lực Chứng Đạo, đi ra một con đường khác.

Nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, tất cả đều đã thất bại, ngay cả Ma Thần mạnh nhất cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Vô số Hỗn Độn Ma Thần, trong thời kỳ chứng đạo, nhưng cuối cùng đều bị hủy diệt một cách quỷ dị.

Không có sinh linh nào có thể tồn tại khi đi ngược lại Đại Đạo.

Cổ bi trấn áp khiến khe nứt ngày càng lớn, ảnh hưởng đến cả ba ngàn con đường đá xanh.

Giống như một con mãnh thú thời tiền sử đang há to miệng, đen ngòm, khiến người ta sợ hãi.

Triệu Thần một mình đứng đó, cơ thể căng cứng, ở trong trạng thái căng thẳng cao độ.

Cổ bi quá lớn, dài đến mấy vạn thế giới, vàng son lộng lẫy, nhưng lại lộ rõ vẻ cổ xưa.

Nó mang một vẻ quỷ dị và thê lương, không biết đã tồn tại bao nhiêu năm tháng rồi.

Vết máu đỏ thẫm kia dọa người.

Mặc cho dòng sông thời gian gột rửa, năm tháng biến thiên, nó cũng chưa từng khô héo, luôn luôn có ánh sáng, nhuộm trên kim sắc cổ bi.

Triệu Thần gầm nhẹ, toàn thân thần quang rực rỡ, đứng giữa tinh

không.

Y phải đối mặt với cổ bi, đánh nát nó.

Thiên bia trấn áp, vô cùng khủng bố chậm rãi hạ xuống, đè nát cả hư không.

Không biết nó đã trải qua bao nhiêu lịch kiếp, thuộc về niên đại nào.

Căn bản không thể khảo chứng, không ai rõ, chỉ biết đây là một trong những cổ vật đáng sợ nhất giữa trời đất.

Triệu Thần gắng sức kháng cự, thoát khỏi lực kéo đó, nhưng lại phát hiện, cổ bi quá kinh khủng, sức mạnh của bản thân không thấm vào đâu.

"Đáng ghét!" Y nỗ lực phản kháng.

Nhưng lực hút khổng lồ càng lúc càng mạnh, khiến cho khe nứt trong hư không cũng bị vặn vẹo, Triệu Thần không thể chịu đựng nổi.

Giống như một ngôi sao băng, y lao về phía tòa cổ bi, luồng sức mạnh kia quá lớn, đã trấn áp y xuống.

"Thánh Phụ!" Tất cả sinh linh đều kinh hô, đều kinh hãi.

Lẽ nào ngay cả Thánh Phụ cũng không thể chống đỡ, không thể khai sáng ra một con đường mới sao?

Một tiếng chấn động dữ dội, Triệu Thần bị kéo đi, đập mạnh vào dưới bia, chấn động đến mức hai tai ong ong.

Nếu không phải thân thể y sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, đổi lại là Ma Thần khác đã trực tiếp hóa thành bùn máu.

Chương 396

Vừa rồi tốc độ quá nhanh, giống như sao chổi từ ngoài vũ trụ bay đến, va vào đại địa, bùng nổ ra một lực va chạm cực lớn.

Triệu Thần chỉ cảm thấy khí huyết cuộn trào, một vùng sương mù mờ mịt.

Cổ bi khiến y chìm xuống từng tấc một, muốn trấn sát y.

"Cút cho ta!" Triệu Thần gầm lên giận dữ, vung nắm đấm, toàn bộ đánh lên thiên bia, khiến nó vang lên những tiếng động lớn, nhưng vẫn sừng sững bất động.

Ngược lại còn bộc phát ra khí tức kinh người hơn.

Trên cổ bi, có vô số vết lõm.

Tựa như đã từng bị tấn công dữ dội, trên đó có vết búa, có lỗ kiếm, chứng tỏ đã từng có một trận đại chiến.

Trong nháy mắt, Triệu Thần cảm thấy tóc gáy dựng đứng, xuyên qua những lỗ thủng và vết tích đó, dường như có một luồng sát khí kinh thiên đang ép tới.

Khiến y cảm nhận được một loại bá khí, một loại chiến ý.

Đó là do những cao thủ cái thế để lại, có thể là Tiên, hoặc cũng có thể là Hồng Trần Tiên.

Vết tích của trận chiến đến nay vẫn không phai mờ.

Vẫn đang truyền đi một luồng khí tức khó có thể tưởng tượng, vượt qua cả thời không mà hiện hữu.

Không một tiếng động, Triệu Thần lại một lần nữa thúc giục tam đại chí bảo trong cơ thể.

Một hư ảnh khổng lồ hiện ra, lấp lánh ở đó, chiếu rọi mọi ánh quang huy.

"Lẽ nào thật sự không được rồi sao?" Tất cả sinh linh đều tuyệt vọng, nhưng đúng vào lúc này!

Bên trong khe nứt khổng lồ, cổ bi vẫn trường tồn vĩnh cửu, không có một chút âm thanh, không một luồng dao động sinh mệnh nào.

Chỉ có sự tĩnh mịch, chỉ có dấu ấn của năm tháng loang lổ.

Nhưng một giây sau, một luồng thần quang ngút trời xông lên.

Quyền mang của Triệu Thần, như tia chớp ngang trời, giống như một dải sao băng.

Quá rực rỡ!

"!?" Con ngươi của Triệu Thần càng lúc càng sáng, phù văn màu vàng hình thành trong đồng tử, sau đó phát ra ánh sáng rực rỡ.

Trên cổ bi xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Giờ khắc này, Triệu Thần sắp triệt để trở thành chân thần, khí tức chứng đạo cũng rõ ràng hơn một chút, sắp triệt để thành hình, hiển hóa ra thế gian.

"Rắc rắc!" Trong khoảnh khắc một góc của kim sắc thiên bia vỡ ra, vô số sinh linh đang quỳ lạy ở đó, tiến hành sùng bái, tất cả đều kinh hãi la lớn, run lẩy bẩy.

Mặc dù chúng đều do thiên kiếp hóa thành, nhưng cảnh tượng lại chân thực đến vậy.

Vô số máu tươi, từ trong thiên bia tuôn ra, vạn cổ đã trôi qua mà vẫn không khô cạn, mang theo dao động đó, ẩn chứa sinh cơ và phù văn.

Bên trong ẩn chứa phù văn cổ xưa thần bí, có thể làm tổn thương

cả thiên nhãn.

Ngay cả nhìn chằm chằm một cái cũng không được, có một loại sức mạnh quỷ dị!

Dòng máu đó, thành từng mảng đổ lên người Triệu Thần, khiến toàn thân y đỏ rực.

Không ít nơi đều có, quấn quanh một tầng sức mạnh thần bí khó lường.

"Xoảng!" Một luồng kiếm quang sáng như tuyết lóe lên, Triệu Thần tay cầm Tru Tiên Kiếm, xông phá mây xanh, tạm thời đánh tan biển kiếp, khiến trời đất vạn vật lại một lần nữa hiện ra.

Y lại một lần nữa đứng giữa sân, y phục tung bay, ánh mắt trong trẻo, cơ thể được thánh quang bao bọc, giống như chưa từng rời đi.

Thủ đoạn này khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc!

"Vút!" Triệu Thần lại ra tay lần nữa, tế ra Tru Tiên kiếm trận, một dải hào quang màu vàng bay ngang trời, chiếu sáng cả vũ trụ.

Tru Tiên Kiếm vì cùng Triệu Thần trải qua ức vạn kiếp nạn, lại thêm tứ kiếm hợp nhất, đã trở thành Tiên Thiên Chí Bảo! .....

Hỗn Độn Châu cũng đã thăng cấp, uy lực vô cùng, là cực cảnh bí bảo.

Hỗn Độn Chí Bảo này ẩn chứa bí mật vô hạn, thậm chí khi bộc phát, còn vượt xa cả binh khí của Ma Thần bình thường.

Nhưng cùng lúc đó, cổ bi phun ra kim quang, trên đó còn có huyết dịch quỷ dị.

Chúng rơi lên người y, như đao chém, đau đớn vô cùng.

Màu đỏ thẫm đó, khủng bố vô cùng, không ngừng làm y bị thương.

“Thứ máu đáng sợ thật!” Triệu Thần toàn thân đau đớn, y dùng tay hứng một ít, định lấy đi nghiên cứu, xem rốt cuộc nó là gì.

Nhưng cuối cùng y đã từ bỏ.

Nó do Đại Đạo kiếp hóa thành, sẽ giết chết bất kỳ sinh linh nào.

Khi thiên kiếp biến mất nó cũng sẽ biến mất, giữ lại vô dụng.

“A!” Y không ngừng công kích cổ bi, càng lúc càng có nhiều máu tươi đổ xuống.

Giờ phút này, Triệu Thần đã liều mạng, không ngừng công kích cổ bi.

Sau đó mặc cho dòng máu đỏ thẫm đó trút lên người mình.

“Thánh Phụ!” “Thánh Phụ ơi!!” Nhân tộc khóc than thảm thiết, bởi vì tình huống thực sự quá thảm liệt.

Thánh Phụ giống như một người máu, không ngừng công kích thiên bia.

Nắm đấm của ngài da tróc thịt bong, để lộ cả xương trắng lấp lánh.

Cổ bi vô cùng to lớn, giống như kim thạch, lại giống như kim ngọc, sừng sững ở đó.

Còn cao lớn hơn cả Ma Thần, bên trong phun ra kim quang, mạnh mẽ và áp đảo.

Triệu Thần dốc hết toàn lực, để đối kháng với nó.

Thánh thể trực tiếp thăng hoa, gắng gượng chịu đựng cơn đau dữ dội, thần thức leo lên đỉnh cao.

Máu đỏ tung tóe, bên trong ẩn chứa phù văn, như sóng biển cuộn trào, vô cùng kinh người.

Điều quan trọng nhất là, huyết dịch quá đáng sợ, ngay cả nhật nguyệt tinh thần, chỉ cần dính một giọt, cũng sẽ bị đốt cháy sạch sẽ.

Huyết dịch ẩn chứa khí tức của năm tháng, còn mạnh mẽ và đáng sợ hơn trước, quá kinh khủng.

Nhưng theo những vết nứt trên cổ bi ngày càng nhiều, huyết dịch rỉ ra cũng càng lúc càng khủng bố.

Có màu trắng bạc, có màu đỏ thẫm, có màu đen...

Mỗi một loại đều đủ để kinh thế hãi tục, đáng sợ vô cùng, dao động phù văn ẩn chứa bên trong quá đáng sợ, có thể dễ dàng xóa sổ Ma Thần.